

ဉာဏာလင်္ကာရာဘိသဒ္ဓမ္မဇေ
မဟာဓမ္မရာဇဂုရု

ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားတော်မူခဲ့သော

ဝိဇ္ဇာဗျူဟာ နိဿယကျမ်း

(ပထမတွဲ)

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ရွှေတိဂုံစေတီတော်-တနင်္ဂနွေထောင့်
အာဇာနည်ဗိမာန်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

အဘ နှိုးစားသော အထိ ပရိတ္တံ၊

အဘ နှိုး ပဿာသိကံ၊

ပဗ္ဗဟံ (၃၀၃) ဒိဿာ၊ ဝိညာဉ်၊

ပဿာသိကံ၊ ပဿာသိကံ၊

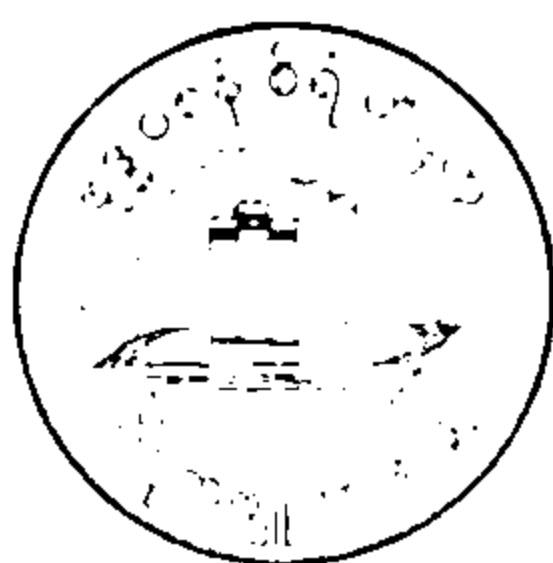
ပဿာသိကံ၊

ပဿာသိကံ၊

ဤကာလကာရာဘိသဒ္ဓဗ္ဗဇေ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု
ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး
စီရင်တော်မူသော

ဝိဇ္ဇာရဗုဒ္ဓိဋ္ဌက နိဿယ

(ပထမတွဲ)

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ရွှေတိဂုံစေတီတော် ကနဦးနှစ်တောင်
အာဇာနည်ဗိမာန်လမ်း၊ ရွှေဂူတိုင်ဓာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

(ပေမူမု ပုဒ်ပုံသို့ ပိဋကဗျူဟာပု ပေါ်ထုတ်ပူဇော်သည်)

H 677—A [ဟံသာဝတီ] အာသနာဆော်တွန်းကားပြန်ဗွားရေးဦးစီးဌာန
ဓာတ်ပြန် ဦး
အတ္ထာဆေး - ရန်ကုန်။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ - တံတိုယ်ကျမ်းစာ
ဝိရုဗ္ဗိန္ဒြိယကောနိဿယကျမ်း (ပထမတွဲ)

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေနှင့်ပျူချက် အမွတ် (၄၅၉)

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၂၃၀၅)

ဝတ်မဘကြိမ်

အုပ်စု (၂၀၀၀)

တနင်္ဂနွေ (၃၀)

သာသနာ့စောင့်ရှောက်မှု (၂၅၂၄)

၁၃၄၂-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ

၁၉၇၀-ခုနှစ်၊ မေလ

ပန်းဘို ။ ။ ဦးတင်ဦး

မပျက်နာဖုံး ။ ။ ကာလာမောင်ဝင်း

ထုတ်ဝေသု။ ။ ဦးအောင်သိမ်း (ဥက္ကဋ္ဌ)
ကင်းလွတ်ခွင့် အမှတ် (၁၈၁)
ပိဋကဗျ။ ။ ဟာအဖွဲ့
အာဇာနည်မိမိလမ်း
ရွှေဂုံတိုင်စာတိုက်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ ။ ။ မိုးဇော်ဝင်း (၁၁၄၈၅)
ဟံသာဝတီပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်
၃၄၉-ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း
ရန်ကုန်မြို့။

ဝိရုဗ္ဗိဒ္ဓိကောနိဿယ
(ပထမတွဲ)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

ကျမ်းဦးပလ္လင်

ကျမ်းဦးနိဒါန်း

နိဿယပဏာမ

....

ဝိရုဗ္ဗိဒ္ဓိဂန္ဓာရမ္မကထာ

....

ဂန္ဓာရမ္မကထာဝဏ္ဏနာ

....

ဗာဟိရနိဒါနကထာ

ဗာဟိရနိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ

....

ပထမမဟာသင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာ

....

ဒုတိယသင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာ

....

တတိယသင်္ဂီတိကထာဝဏ္ဏနာ

....

စိနယာနိသံသကထာဝဏ္ဏနာ

....

အဗ္ဘန္တရနိဒါနကထာ

ဝေရုဗ္ဗကဏ္ဍ

ဝေရုဗ္ဗကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

....

ပုဗ္ဗေနိဝါသကထာဝဏ္ဏနာ

....

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ

....

အာသဝက္ခယဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ

....

ဥပါသကတ္ထပဋိဝေဒနာကထာဝဏ္ဏနာ

....

၁-ပါရာဇိကက္ခန္ဓာ

၁-ပထမပါရာဇိက

သုဒ္ဓိဘာဏဝါရဝဏ္ဏနာ

....

မက္ခန္ဓဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

....

ဝိဇ္ဇပုတ္တကဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

....

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
စတုပ္ပိဓဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ	 ၂၂၇
ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ	 ၂၃၉
သာဇီဝပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ	 ၂၅၂
သိက္ခာပစ္စက္ခနကထာဝဏ္ဏနာ	 ၂၅၇
မူလပညတ္တိကထာဝဏ္ဏနာ	 ၂၆၁
ပထမစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ	 ၂၆၄
ဧကေနသတ္တဝိဒ္ဓိသတစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ	 ၂၆၉
သန္တတစတုက္ကဘေဒကထာဝဏ္ဏနာ	 ၂၇၃
ပကိဏ္ဍက ကထာဝဏ္ဏနာ	 ၂၇၄
ဝိနိတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ	 ၂၈၆

၂-ခုတိယပါရာဇိက

ဓနိယဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ	 ၃၀၅
ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယဝဏ္ဏနာ	 ၃၁၂
ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ	 ၃၁၉
ပဉ္စဝိသတိအဝဟာရကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၂၃
ဘူမဋ္ဌကထာဝိဝဏ္ဏနာ	 ၃၂၅
အာကာသဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၀
ဝေဟာသဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၁
ဥဒကဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၂
နာဝါဠကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၃
ခေတ္တဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၃
ဂါမဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၃
အရညဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၄
ဥဏက ကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၄
ဒန္တပေါနကယာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၅
ဝနပ္ပတိကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၆
ဟရဏက ကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၆
ဥပနိဓိကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၃၇
သုပ္ပာသကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၄၀
ပါဏကထာဝဏ္ဏနာ	 ၃၄၂

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

စတုပ္ပဒကယာဝဏ္ဏနာ		၃၄၃
သံဝိဒါဝဟာရကထာဝဏ္ဏနာ		၃၄၃
သင်္ကေတကမ္မကထာဝဏ္ဏနာ		၃၄၅
အာဏတ္တိကထာဝဏ္ဏနာ		၃၄၆
အာပတ္တိဘေဒဝဏ္ဏနာ		၃၅၀
အနာပတ္တိဘေဒဝဏ္ဏနာ		၃၅၄
ပကိဏ္ဍက ကထာဝဏ္ဏနာ		၃၅၆
ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ		၃၆၁
ကုသသကမနဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ		၃၆၂

၃-တတိယပါရာဇိက

ပဌမပညတ္တိနိဒါနဝဏ္ဏနာ		၃၇၀
အာနာပါနဿတိသမာဓိကထာဝဏ္ဏနာ		၃၈၁
ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ		၃၉၈
ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ		၄၂၉

၄-စတုတ္ထပါရာဇိက

ဝဂ္ဂုမုဒါတိရိယဘိက္ခုဝဏ္ဏနာ		၄၃၆
သဝိဘင်္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၄၃၈
ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ		၄၃၈
ဝတ္ထုကာမဝါရကထာဝဏ္ဏနာ		၄၄၂
အာပတ္တိဘေဒကထာဝဏ္ဏနာ		၄၄၂
ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ		၄၄၃
နိဂမနကထာဝဏ္ဏနာ		၄၄၄

၂-သံဃာဒိသေသကဏ္ဍ

၁-သုကပိဿဋ္ဌိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၄၄၆
၂-ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၄၅၈
ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ		၄၆၂
ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ		၄၇၁

(သ)

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၃-ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၄၇၂
ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ		၄၇၄
ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ		၄၇၆
၄-အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၄၇၆
၅-သဉ္ဇရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၄၇၈
ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ		၄၇၈
ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ		၄၈၀
၆-ကုဋ္ဌိကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၄၈၀
၇-ဝိဟာရကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၄၈၉
၈-ပထမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၄၈၉
၉-ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၀၀
၁၀-ပဌမသံသဘောသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၀၉
၁၁-ဒုတိယသံသဘောသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာဝဏ္ဏနာ		၅၁၄
၁၂-ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၁၄
၁၃-ကုလဒုသကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၁၅

၃-အနိယတကဏ္ဍ

၁-ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၂၀
၂-ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၂၃
ပကိဏ္ဍကဝဏ္ဏနာ	...	၅၂၅

၄-နိဿင်္ဂိယကဏ္ဍ

၁-စိဝရစဂ္ဂ

၁-ပဌမကထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၂၉
၂-ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၆၅
၃-တတိယကထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၇၆
၄-ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၈၂
၅-စိဝရပဋိဂ္ဂဟကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၈၅
၆-အညာတက ဝိညဟိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၉၀
၇-တကုတ္တရိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၉၆
၈-ပဋိမညာဗ္ဗုဒ္ဓိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ		၅၉၉

မာတိကာ

(င)

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၉-ဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၅၉၉
၁၀-ရာဇသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၀၄

၂-ကောသိယဝဂ္ဂ

၁-ကောသိယသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၁၂
၂-ယုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၁၃
၃-ဒေဘာဂသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၁၃
၄-ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၁၄
၅-နိဿိဒနသန္တတသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၁၈
၆-ဇေဋ္ဌကလောမသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၂၄
၇-ဇေဋ္ဌကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၃၀
၈-ရူပိယသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၃၃
၉-ရူပိယ သံဝေါဟာရသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၄၃
၁၀-ကယဝိက္ခယ သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၄၉

၃-ပတ္တဝဂ္ဂ

၁-ပတ္တသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၅၀
၂-ဥနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၅၂
၃-ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၅၃
၄-ဝဿိက သာဠိက သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၆၅
၅-စိဝရအစိန္တနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၇၁
၆-သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၇၆
၇-မဟာပေသကာရ သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၇၇
၈-အစ္စေကစိဝရ သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၇၇
၉-သာသကံ သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၈၇
၁၀-ပရိဏတ သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ		၆၉၀

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ(ပထမကဲ့) မာတိကာပြီး၏။

ကျမ်းဦးပလ္လင်

တိပိဋကံ ဗုဒ္ဓဝစနံ ဓိရံ တိဋ္ဌတု

- ၁။ ပုံနှိပ်မှုအဖြစ်သို့ မရောက်ဘူးပဲ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေသော ပိဋကစာပေ (ပေမူ) တို့ကို ပုံနှိပ်မှု အဖြစ်သို့ ဖော်ထုတ်ပူဇော်၍ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို အားဖြည့်ရန်-ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ၁၃၃၇-ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့(၂၄-၅-၇၅)တွင် သြဝါဒါစရိယ ဆရာတော်ကြီးများကို အမှူးထား၍ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ကို စတင် ဖွဲ့စည်း တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။ (ဖွဲ့စည်းပုံ အကျယ်ကို ပထမကျမ်းစာ-ကလျာဏိကျောက်စာ မြန်မာပြန်ကျမ်းတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။)
- ၂။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ပထမကျမ်းစာ အဖြစ် ကျောက်စာသက် နှစ် ၅၀၀-ကျော်၊ ပေစာသက် နှစ် ၂၀၀-ကျော်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်တခါမျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးသော မ-ကာရလောပ တောင်တွင်းကြီး သာသနာပိုင်ဆရာတော် ခင်ကြီးဖျော်၏ “ကလျာဏိ ကျောက်စာ မြန်မာပြန်” (ပေမူ) ကို ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ်သို့ ၁၃၃၉-ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်လ (၁၉၇၇-အောက်တိုဘာလ)တွင် ဖော်ထုတ်ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။
- ၃။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ဒုတိယကျမ်းစာ အဖြစ် ပေစာသက် နှစ် ၅၀၀-ကျော်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်တခါမျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးသော အင်းဝခေတ်-မဏိသာရမဉ္ဇူသဒ္ဓါကာကျမ်းပြုအကျော် “သမန္တပါသာဒိက အရှင်မဟာအရိယဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ” (စစ်ကိုင်း) ၏ “ဇာတ်ဝိသောဓနကျမ်း” (ပေမူ) ကို ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ်သို့ ၁၃၄၀-ပြည့်နှစ် သီတင်းကျွတ်လ(၁၉၇၈-အောက်တိုဘာလ)တွင် ဖော်ထုတ်ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။
- ၄။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ တတိယကျမ်းစာ အဖြစ် ပေစာသက် ၁၇၅-နှစ် ကျော် ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်တခါမျှ ပုံမနှိပ်ဘူးသေးသော အမရပူရခေတ်-ဉာဏာလင်္ကာရာဘိသဒ္ဓမ္မဇေမဟာဓမ္မရာဇဂူရု ပထမ ဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ “ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်းကြီး” (ပထမတွဲ) ကို ၁၃၄၁-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ(၁၉၈၀-မတ်လ)တွင် ဖော်ထုတ်ပူဇော်လိုက်ပါသည်။

၅။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်းကြီးကို မဇ္ဇိမနိကာယမဟာပိ ဖြန့်မာပြည် နိဿယကျမ်းသမိုင်းကို အားရပါးရ ဖတ်ရှုလေ့လာရမည့်အပြင်၊ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ ကျမ်းအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယ ကျမ်းအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ ကျမ်းပြု-ပလမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး ထေရုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းချုပ်ကိုလည်း ကောင်း “ကျမ်းဦးနိဒါန်း”ဖြင့် ပိဋကဗျူဟာ-စာပေဦးဆောင်အဖွဲ့မှ ကြိုးပမ်းပေးထားပါသည်။

၆။ ကျမ်းဦးနိဒါန်းကို ဖတ်ရှု လေ့လာပြီးနောက် ဤ နိဿယကျမ်းကို လေ့လာရမည့်အခန်းသို့ ရောက်ပါပြီ။ တကြိမ်တခါမျှ ပုံနှိပ်မှုအဖြစ် သို့ မရောက်ဘူးသေးသော ပေမူဖြစ်ပါသဖြင့် တည်းဖြတ်သုတ်သင်ရာ ၌ အခက်အခဲရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် စာချ-စာသင် အရှင်တို့အတွက် အဆင်ပြေနိုင်သမျှ ပြေအောင်ကာ၊ ကြိုးပမ်းထားပါသည်။ ပေမူနှင့် ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူတို့၏ ဋီကာပါဠိ အနေအထား ကွဲပြားချက်တို့ကို အလွယ်တကူ တိုက်ဆိုင် လေ့လာနိုင်ကြပါစေရန် ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ (ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာပါဠိ)တို့ကို အောက်ခြေတွင်ပြထားပါသည်။ ပေမူ၏ မူရင်းအနေအထားတို့ကို မူရင်းအတိုင်း လေ့လာနိုင်ပါစေရန် မူရင်း ကျကျ စီရင်ထားပါကြောင်း အစီရင်ခံပါသည်။

၇။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်း (ဒုတိယတွဲ) အပါအဝင် သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာနိဿယ - ဝိမတိဋ္ဌိကာနိဿယ - ဝိနယာလင်္ကာရဋ္ဌိကာနိဿယ-စ သော အဖိုးတန်နိဿယကျမ်းများစွာကို ပေမူမူလက်ရေးမူ-လက်ရေး မူမူ လက်နှိပ်စက်မှုသို့ အဆင့်ဆင့် ကူးယူ တည်းဖြတ်၍ ပုံနှိပ်ရန် အတင်သင့်အရေးအထားသို့ ရောက်အောင် ပိဋကဗျူဟာ အဖွဲ့မှကြိုးပမ်း ကားပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဤနိဿယကျမ်းကြီးတို့ကို ပုံနှိပ်မှုအဖြစ်သို့ ဖော် ပုတ်ရာတွင်တကယ်လျင်သုံးသောင်းကျပ်ဝန်းကျင်ကုန်ကျစရိတ် မြို့ပါသ ဖြင့်တအုပ်ပြီးတအုပ် သွက်သွက်လက်လက် ဖော်ထုတ်ရန်များစွာအခက် အခဲရှိပါသည်။ ဤကျမ်းကြီးများသည် အရေအတွက် နည်းပါးလှ သော အထက်ဟန်းစာချ-စာသင်အရှင်မြတ်တို့သာ သုံးစွဲနိုင်ပါသဖြင့် ကျန်ပေမူမူလက် ရေးများစွာ နှောင့်နှေးတတ်ပါသည်။ သို့အတွက် အရင်း အနှီး ရန်ပုံငွေလည်ပတ်မှု ကြန့်ကြာတတ်ပါသည်။ ယင်းကဲ့သို့ ရင်း နှီးပုံငွေများ အလောက် ဖြန့်ဝေရာတွင် နှောင့်နှေးသဖြင့်လည်း

ရှေးခေတ်နှင့် မျက်မှောက်ခေတ် စာအုပ်ထုတ်ဝေသူများက ဤကျမ်း
စာကြီးတို့ကို မထုတ်ဝေရဲပဲ မျက်နှာလွဲခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

၈။ ပိဋကဗျူဟာသည် ပရိယတ္တိ သာသနာတော်အတွက် ရည်ရွယ်ချက်
အပြည့်အဝဖြင့် ဖွဲ့စည်းခဲ့သော သာသနာရေးအဖွဲ့အစည်းသက်သက်
ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာရေးအဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ပါသဖြင့် သာသနာဝင်
တို့၏ စေတနာသဒ္ဓါတရားကို ယုံကြည်မှုကြီးစွာထား၍ သာသနာစိတ်
အပြည့်အဝဖြင့် မည်သူမျှ မထုတ်ဝေရဲခဲ့သော ဤ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ
နိဿယကျမ်းကြီးကို ကြိုးပမ်း၍ ဖော်ထုတ်ပူဇော်လိုက်ပါသည်။ သဒ္ဓါ
ရှင်-ပညာရှင်တို့ ကြည်လင်သဒ္ဓါဝမ်းမြောက်စွာဖြင့်သာခုခေါ်တော်မူ
ကြပါကုန်လော့၊ တိမ်မြုပ်နေသော အဖိုးတန် ပေမူကျမ်းစာတို့ကို ပုံနှိပ်
မှု အဖြစ်သို့ ဖော်ထုတ်ပူဇော်ခြင်းသည် “ဓမ္မစေတီ” တို့ကိုတည်ထား
ကိုးကွယ် ပူဇော်ခြင်း မည်ပါသည်။ ဓာတုစေတီ-ဥဒ္ဓိဿ စေတီတို့ကို
တည်ထားကိုးကွယ်ပူဇော်မှု၌ သဒ္ဓါအားကြီးတော်မူကြသော စေတနာ
ရှင်တို့သည် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ဓမ္မစေတီတည်ထား ကိုးကွယ်ပူဇော်
သော သာသနာပြု လုပ်ငန်းကြီး၌လည်း တတိယအား ပါဝင်၍
သာသနာပြုတော်မူကြပါရန်နှင့် လက်ဆင့်ကမ်း နှိုးဆော် တိုက်တွန်း
ပေးတော်မူကြပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

၉။ ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ ငါးနှစ်တာ သက်တမ်းကာလအတွင်း အဖိုးတန်ပေ
မူကျမ်းစာပေါင်း ၅၀-ကျော်ကို ရှာဖွေ၍ လက်ရေးမူ-လက်နှိပ်စက်
မှုတို့ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်၍ ပုံနှိပ်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်စေခဲ့ပါပြီ။ ငါးနှစ်
ကာလအတွင်း ကျောက်စာသက်နှစ် ၅၀၀-ကျော် “ကလျာဏိ
ကျောက်စာ မြန်မာပြန်ကျမ်း”ကိုလည်းကောင်း၊ စာပေသက် နှစ်
၅၀၀-ကျော် “ဇာတ်ပုံသောမနုကျမ်း”ကိုလည်းကောင်း၊ ပေစာ
သက် ၁၇၅-နှစ်ကျော် “ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယကျမ်း” (ပထမပုဒ်)
ကိုလည်းကောင်း ပေမူမှ ပုံနှိပ်စာအုပ်အဖြစ်သို့ ဖော်ထုတ်ပူဇော်
နိုင်ခဲ့ပါပြီ။ (စက္ခုအခက်အခဲမရှိပါ။ ယခုကလေး လျင်မြန်စွာ ပုံနှိပ်
ဖော်ထုတ်နိုင်ပါမည်) ငါးနှစ်တာကာလအတွင်း ပဉ္စမသုံးပုံ (ဟစ်
သုံးလုံး)ကို ရည်မှန်း၍ ၁၁၁-ကျပ် (တစ်ရာတစ်ဆယ့်တစ်ကျပ်)
ပါဝင်လှူဒါန်းအားပေး ကူညီကြသော “ပိဋကဝန်ဆောင်”အဖွဲ့ဝင်
ပုဂ္ဂိုလ်ပေါင်း ၉၀၀ ကျော်ကိုလည်း စုစည်းနိုင်ခဲ့ပါပြီ။ အဖိုးတန်

(၉)

ကျမ်းဦးပလ္လင်

ကျမ်းကြီးများကို ဟကျမ်းပြီးတကျမ်း လျင်မြန်စွာ ဖတ်ထုတ်ပူဇော်
နိုင်ရေးအတွက် ကျမ်းစာအုပ်အလှူရှင် သိသန့်စေတနာရှင်များနှင့်
အတူ ကျပ် အလှူရှင် စေတနာရှင်များကို ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့မှ စောင်
မျှော် ကြိုဆိုလျက် ရှိပါကြောင်း ဤကျမ်းဦးပလ္လင်ဖြင့် အစီရင်ခံအပ်
ပါသည်။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ပိဋကဝန်ဆောင်အဖွဲ့ဝင်တို့၏ ကုသိုလ်ပေတနာဖြင့်
 ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့တွင် ပေမူမလက်ရေးမူ-လက်ရေးမူမလက်နှိပ်စက်မှုသို့
 အဆင့်ဆင့်ကူးယူပြီးသော အဖိုးတန်ရှားပါး
 ကျမ်းစာမူများစာရင်း

- ၁။ မဏိဒီပပါဌ်
- ၂။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဂဏ္ဌိပါဌ်
- ၃။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ဂဏ္ဌိပါဌ်
- ၄။ ဆဂတိဒီပနီပါဌ်
- ၅။ ယမကဋ္ဌိကာ ဝဏ္ဏနာပါဌ်
- ၆။ ဓမ္မသင်္ဂဏိမူလဋ္ဌိကာ ယောဇနာပါဌ်
- ၇။ ဇာတကဋ္ဌိကာပါဌ်
- ၈။ သီမာလင်္ကာရဋ္ဌိကာပါဌ်
- ၉။ ဝိနယရာသီပါဌ်
- ၁၀။ စူဠဂန္ထဝင်ပါဌ်
- ၁၁။ လောကဒီပနီပါဌ်
- ၁၂။ လောကုပ္ပတ္တိပကာသနီပါဌ်
- ၁၃။ သုစိတ္တာလင်္ကာရပါဌ်
- ၁၄။ သင်္ချာပကာသကဋ္ဌိကာပါဌ်
- ၁၅။ မဟာပဏာမကြီးပါဌ်
- ၁၆။ တိဂုဗ္ဗစေတိယထောမနာပါဌ်
- ၁၇။ စူဠထူပဝင်ပါဌ်
- ၁၈။ မဟာထူပဝင်ပါဌ်
- ၁၉။ အနာဂတဝင်ပါဌ်
- ၂၀။ ဒီပဝင်ပါဌ်
- ၂၁။ မဟာဝင်ပါဌ်
- ၂၂။ ဗောဓိဝင်ပါဌ်
- ၂၃။ ကေသဓာတုဝင်ပါဌ်
- ၂၄။ နုဋ္ဌာဋ္ဌဓာတုဝင်ပါဌ်
- ၂၅။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာနိဿယ(ပ)
- ၂၆။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာနိဿယ(ရ)
- ၂၇။ ပဓိရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ(ပ) (ပုံနှိပ်မှုရိတ်ပြီး)

- ၂၈။ ဂဇိရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယ(ဒု)
- ၂၉။ သာရတ္ထဒီပနီ ဋ္ဌိကာနိဿယ(ပ)
- ၃၀။ သာရတ္ထဒီပနီ ဋ္ဌိကာနိဿယ(ဒု)
- ၃၁။ ဝိနယာလင်္ကာရ ဋ္ဌိကာနိဿယ(ပ)
- ၃၂။ ဝိနယာလင်္ကာရ ဋ္ဌိကာနိဿယ(ဒု)
- ၃၃။ ဗုဒ္ဓဝင်အဋ္ဌကထာ နိဿယ
- ၃၄။ သုတ္တနိပါတ အဋ္ဌကထာနိဿယ(ပ)
- ၃၅။ သုတ္တနိပါတ အဋ္ဌကထာနိဿယ(ဒု)
- ၃၆။ သုတ္တနိပါတ အဋ္ဌကထာနိဿယ(တ)
- ၃၇။ နေတ္ထိအဋ္ဌကထာနိဿယ
- ၃၈။ နေတ္ထိဋ္ဌိကာဟောင်းနိဿယ
- ၃၉။ သုစိတ္တာလင်္ကာရ နိဿယ
- ၄၀။ သုတ္တသင်္ဂဟနိဿယသစ်
- ၄၁။ တိဂုဗ္ဗစေတီယ ထောမနာနိဿယ
- ၄၂။ မောဂ္ဂလာန် သဒ္ဓါနိဿယ(၃-စောင်)
- ၄၃။ အလင်္ကာဒေါသ အဓိပ္ပာယ်ကောက်
- ၄၄။ ကလျာဏီကျောက်စာမြန်မာပြန်(ပုံနှိပ်မှုရိုက်ပြီး)
- ၄၅။ ဇာတ်ဝိသောဓနကျမ်း(ပုံနှိပ်မှုရိုက်ပြီး)
- ၄၆။ ဂုဠတ္ထဒီပနိပါဌ်
- ၄၇။ အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ နိဿယ(ပ)
- ၄၈။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာနိဿယ
- ၄၉။ သဠာယတနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယ
- ၅၀။ မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ နိဿယ
- ၅၁။ ပိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ နိဿယ
- ၅၂။ ပိနယရာသီ ပါဌ်နိဿယ
- ၅၃။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋ္ဌိကာသစ် နိဿယ
- ၅၄။ ကင်္ခါဋ္ဌိကာသစ်နိဿယ

ကျမ်းဦးနိဒါန်း

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မဇ္ဈိမဒေသအပိုင်းအခြား

“ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ ဂဇင်္ဂလံ နာမ နိဂမော၊ တဿာ ပရေန မဟာသာလော၊—ပုရတ္ထိမဒက္ခိကာယ ဒိသာယ သလ္လာ ဝတီ နာမ” နဒီ၊—ဒက္ခိကာယ ဒိသာယ သေတကဏ္ဍိကံ နာမ နိဂမော၊—ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ ထူဏံ နာမ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊—ဥတ္တရာယ ဒိသာယဥသိရဒ္ဒဇော နာမ ပဗ္ဗတော၊ တတော ပရာ ပစ္ဆိမာ ဇနပဒါ၊ သြရတော မဇ္ဈေ...” (မ၊ ဌ၊ ၂-၁၀၄-၅)

အရှေ့အလား ဂဇင်္ဂလီရိုး၊ အရှေ့တောင်အလား သလ္လာဝတီမြစ်၊ တောင် အလား သေတကဏ္ဍိကရိုး၊ အနောက်အလား ထူဏပုဏ္ဏားရွာ၊ မြောက် အလား ဥသိရဒ္ဒဇတောင်၊ ဤ ငါးဌာနအပိုင်းအခြားအတွင်း အလျားယူဇ နာ ၃၀၀၊ အနံယူဇနာ ၂၅၀၊ အဝန်းယူဇနာ ၉၀၀-ရှိသော မဇ္ဈိမ ဒေသအရပ်အတွင်း မင်းနေပြည်ဖြစ်သည့် သက္ကတိုင်း ကပ္ပိလဝတ်ပြည် သုဒ္ဓေါ ဒနမင်းကြီးနှင့် မဟာမာယာဒေဝီတို့မှ ဖွားမြင်တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား သည် မဂဓတိုင်း ရာဇဂြိုဟ်မြို့အနီး ဥရုဇေဋ္ဌ တောအရပ် မြင့်မြတ်သော မဟာဗောဓိမြေပလ္လင်၌ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃-ခုနှစ် ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်သော (ကဆုန်လပြည့်နေ့) အချိန်အခါကွင် သစ္စာလေးပါး မြတ် တရားကို ပိုင်းခြားသိမြင်တော်မူသော ဘုရားမြတ်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့ လေသည်။

ဗုဒ္ဓဝစန ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာများ

ယင်းသို့ လောကသုံးပါး၌ အတုမရှိသော ဘုရားမြတ်အဖြစ်သို့ ရောက် တော်မူပြီးနောက် အနေကဇာတိ သံသာရံ—စသော ပဌမဗုဒ္ဓဝစန၊ ဟန္တ ဒါနိ ဘိက္ခဝေ—စသော ပစ္ဆိမဗုဒ္ဓဝစနနှင့် ၄၅-ဝါ ကာလပတ်လုံးဖော်ပြပါ မဇ္ဈိမဒေသအတွင်း မင်းနေပြည်အဖြစ် နိဂုံးမြို့ရွာတို့သို့ ဒေသစာရီ ကြွချီ တော်မူ၍ နတ်လူများစွာ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့အား ကရုဏာ ရွှေထား ဟောကြားတော်မူခဲ့သော မဇ္ဈိမဗုဒ္ဓဝစန ဓမ္မကထာ တရားတော် ရတနာ တို့ကား—“သုတ္တန်၊ ဝိနည်း၊ အဘိဓမ္မာဟု ဆိုအပ်သော ပိဋကအားဖြင့် သုံး

ပါး၊ ဒီသနိကာယ်၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်၊ သံယုတ္တနိကာယ်၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်ဟု ဆိုအပ်သော နိကာယ်အားဖြင့် ငါးပါး၊ သုတ္တ၊ ဂေယျ၊ ဝေယျာကရဏ၊ ဂါထာ၊ ဥဒါန၊ ဣတိဝုတ္တက၊ ဇာတက၊ အဗ္ဘုတဓမ္မ၊ ဂေဒလ္လ-ဟု ဆိုအပ်သော အင်္ဂါအားဖြင့် ကိုးပါး၊ သုတ္တန်ပိဋကဋ္ဌိဓမ္မက္ခန္ဓာ နှစ်သောင်း၊ တထောင်၊ ဝိနည်း ပိဋကဋ္ဌိ ဓမ္မက္ခန္ဓာနှစ်သောင်းတထောင်၊ အဘိဓမ္မာပိဋကဋ္ဌိ ဓမ္မက္ခန္ဓာ လေးသောင်းနှစ်ထောင်အားဖြင့် ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် အရေအတွက်ရှိသော ပါဠိတော်များနှင့် အချို့သော ပကိဏ္ဏကဒေသနာ အဋ္ဌကထာများပင် ဖြစ်လေသည်။

မရေမတွက်နိုင်သော ဂန္ထန္တရများ

ယင်းဒေသနာတော်များကို နောက်နောက်ပညာရှင် ဗုဒ္ဓမတညသခင်တို့ ပေါ်လွင်အောင် ဖွင့်ဆို ပြုစုတော်မူစေခဲ့သော ကျမ်းဂန်စာပေတို့သည်ကား— အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ ဂန္ထန္တရ၊ ဒီပနီ၊ အနု၊ မရု၊ လက်သန်း၊ ဝိနိစ္ဆယ၊ ယောဇနာ၊ ဂဏ္ဍိ-အစရှိသည်ဖြင့် ပိဋကနယ်ပယ်တွင် ကျယ်ဝန်းသည်နှင့်အမျှ ရာထောင်မက ဂဏန်းမပြနိုင်အောင် ယူဇနာပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင် အနက်ဆောင်သည့် ရေဘောင်သမုဒ်၏ အစုတ်မြားမြောက် ရေပေါက်ရေစက် ပမာ ရေတွက်၍ မရသာအောင် လွန်စွာပင် များပြားလှပေ၏။

ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းလုံးအနှံ့

ထိုဗုဒ္ဓဘာသိတနှင့် ဗုဒ္ဓမတညသရာတို့၏ များစွာသော ပိဋကကျမ်းဂန်တို့သည် မဇ္ဈိမဒေသမှ တမ္ပပဏ္ဍိမည်သော သီဟိုဠ်ကျွန်းတို့၌ ထွန်းပေါက် ထင်ရှား ပြန့်ပွား၍နေရာမှ သာသနာတော်နှစ် ကိုးရာကျော် (အေဒီ ၅-ရာစု)အတွင်း၌ ကျော်စောထင်ရှားသော အရှင်မဟာဗုဒ္ဓသောသ မထေရ်မြတ်၏ လုံ့လဥဿာဟကြောင့် မူလပါဠိဘာသာဖြင့်ပင် ဇမ္ဗူဒီပါအနှံ့ ပြန့်ပွား ထွန်းကား၍ လာခဲ့ရပြန်လေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်သို့

ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းကြီး၏ အစွန်းတွဲဖက် ယာလက်သဖွယ် တင့်တယ်စွာသော ဤမြန်မာနိုင်ငံသို့လည်း တချိန်တည်းမှပင် ဖော်ပြပါ ဗုဒ္ဓစာပေတို့ ပျံ့နှံ့၍ လာခဲ့ပေရာ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ထမ်း ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်တို့က ကြပ်မ ပို့ချ၍ လုံ့လပြင်းစွာ လေ့လာသင်ကြားခဲ့ကြကုန်၏။ သာသနာပြု မူလ ကိုးတိုင်း ကိုးဌာန အပါအဝင်ဖြစ်သည့် မြန်မာနိုင်ငံတော်အောက်ပိုင်း ရာမညတိုင်း ဣဂဏ္ဌကမိဓ သာသနာတော် တကောင်ငံခြောက်ရာတနှစ် (မြန်မာနှစ်

၄၀၉၊ ခရစ်အေဒီ-၁၁၄၇) တွင် ပုဂံပြည် အနိရုဒ္ဓ (အနော်ရထာ) မင်းကြီး ၏ ကောင်းမှုကြောင့် အထက်မြန်မာနိုင်ငံသို့ပါ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့် ဗုဒ္ဓစာပေများ ပျံ့နှံ့ ထင်ရှား၍ လာလေသည်။ သို့တစေ-ယင်း ဗုဒ္ဓစာပေတို့ ကား မူလအနေပါဠိသာသနာအားဖြင့်သာရှိခဲ့ပေရာ များစွာသော သုဒ္ဓမရမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ် အမိဘာသာ မြန်မာသက်သက်ကိုသာ တတ်ကျွမ်းပြောဆိုကြသည့် ထိုထိုသော ရဟန်းရှင်လူတို့အတွက်မှာ အခက်အခဲရှိ၍ နေလေတော့သည်။

နိဿယသမိုင်း (ပုဂံခေတ်)

ထို့ကြောင့် ပုဂံပြည်ဖွား ပညာရှိရဟန်းတော် အများတို့သည် ထင်ရှားသော ပါဠိကျမ်းဂန်တို့ကို မြန်မာနိဿယ (နိဿယ) ပြန်ဆိုတော်မူခဲ့ကြကုန်၏။ ယင်းသို့ မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုရာ၌ နိဿယဟူသော ပါဠိတကျော့ မြန်မာ (အနက်) တကျော့ ပြန်ဆိုနည်းကား ထင်ရှားသော ပြန်ဆိုနည်းပင် ဖြစ်၏။ အခြားပြန်ဆိုနည်းများမှာ တိုက်ရိုက်မြန်မာ (စကားပြေ) ပြန်ဆို နည်းနှင့် လင်္ကာဖြင့် ဖြစ်စေ၊ မှီငြမ်းခဲ့လွှဲ ပြင်ဆင်ရေးသားခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေ ရေးသား ပြန်ဆိုနည်းများပင် ဖြစ်သည်။ မည်သည့်နည်းဖြင့်ပင် ဖြစ်စေ ပါဠိလာ အဓိပ္ပာယ်တို့ကို မြန်မာတို့အသိဉာဏ်ဝယ် နီးနွယ်ထိရောက်စေသဖြင့် ကောင်းမွန်သော လုပ်ဆောင်မှုများချည်းပင် ဖြစ်ပါ၏။

ယင်းပြန်ဆိုနည်းတို့တွင် ပါဠိတကျော့ မြန်မာတကျော့ ပြန်ဆိုနည်း ဖြစ်သော နိဿယပြန်ဆိုနည်းကား မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၌ အလွန်ကျေးဇူးများသော ပြန်ဆိုနည်းပင် ဖြစ်သည်။ ပါဠိနှင့်မြန်မာ နှစ်ဘာသာကို အဓိပ္ပာယ်တူ တွဲစပ်၍ ပြထားသဖြင့် ပါဠိဘာသာမတတ်ကျွမ်းသူ သုဒ္ဓမရမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပါဠိဘာသာကို မှတ်မိ တတ်သိ၍ သွားစေသဖြင့် မြန်မာ့သာသနာဝင်တွင် အများပင် နှစ်ခြိုက်၍ အစဉ်တစိုက် လိုက်နာခဲ့ကြသော ပြန်ဆိုနည်းပင်ဖြစ်သည်။ ဤ နိဿယပြန်ဆိုနည်းသည် မြန်မာ နိုင်ငံရောက် ပါဠိကျမ်းဂန်တို့ကို အစောဆုံး ဘာသာပြန်ဆိုရာ၌ သုံးစွဲသောနည်းပင်ဖြစ်ရာ ပေသည်။ မည်သည့်ခေတ်တွင်စ၍ နိဿယပြန်ဆိုနည်းကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်ဟု ပြောဆိုရန် မလွယ်ကူသော်လည်း အောက်ပါပုဂံပြည် ကျန်စစ်မင်းကြီး ရေးထိုးခဲ့သည့် ရွှေစည်းခုံ မွန်ကျောက်စာပါ ပါဠိဂါထာနှင့် ပွန်ဘာသာနိဿယ ပြန်ချက်ကိုကြည့်လျှင် ယင်းကျန်စစ်မင်းကြီး လက်ထက် (မြန်မာနှစ် ၄၄၆-၄၇၄) ကပင် ဤနိဿယပြန်ဆိုနည်းမှာ ခေတ်စား၍ နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိသာပေသည်။

အင်္ဂီရသော သကျမုနိ၊ သဗ္ဗဘူတာ နုကမ္မကော။

သဗ္ဗသတ္တုတ္တမော သိဟော၊ ရာဇဥပ္ပတ္တိ ဒေသယိ-တိ။

သကျမုနိ-ဘဂဝါ ဘုရားသခင် သကျမုနိ၊ ကိ* ဝိသေသော-သခင်၏ ရုပ်အဆင်းထူးကား အဘယ်သို့နည်း၊ အင်္ဂီရသော-ကိုယ်၏ အရောင်တော်တောက်ပခြင်းရှိသော သခင်၊ ပုန ဝိသေသော-တဖန်တုံ သခင်၏ ရုပ်အဆင်းထူးကား အဘယ်သို့နည်း၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္မကော-သတ္တဝါ အားလုံးတို့ကို ချစ်သော သခင်၊ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမော- သတ္တဝါအားလုံးထက် မြတ်သော၊ သိဟော-ကေသရာခြင်္သေ့နှင့်တူသော သခင်၊ ရာဇဥပ္ပတ္တိ-ဘုန်းပညာ ရဲစွမ်းဂုဏ်အသရေ ဝိရိယ ကျော်စောခြင်း အခြေအရံရှိသော ပြိုင်သူမရှိအောင် မြတ်သော ခြံတိုဘုဝနာဒိတုဓမ္မရာဇာမင်း၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကို၊ ဒေသယိ-ဒေသယိ-ဘုရားသခင်သည် ခြံတိုဘုဝနာဒိတုဓမ္မရာဇာ မင်း၏ ဖြစ်ပေါ်တည်နေခြင်း၏ အကြောင်းအားလုံးတို့ကို ဟောပြောပြသ ထုတ်ဖော်တော်မူပေ၏။

တဖန် ယင်းကျန်စစ်မင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံခါနီးတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော အရေးအခင်းကို မင်းကြီး၏သားတော်တပါးဖြစ်သော ရာဇကုမာရ်မင်းသားက ကျောက်စာရေးထိုးခဲ့သည့် မြစေတီကျောက်စာခေါ် ရာဇကုမာရ်ကျောက်စာ^၁ တွင် အခြားပြန်ဆိုနည်းတနည်းဖြစ်သော တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုနည်းဖြင့် ပြန်ဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရသေးသည်။

မြစေတီကျောက်စာသည် ပါဠိ၊ မြန်မာ၊ မွန်နှင့် ပျူ လေးဘာသာရေးထိုးထားရာ မူလပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးထိုးပြီးမှ ယင်းပါဠိဘာသာကို အခြားမြန်မာ၊ မွန်နှင့် ပျူဘာသာတို့သို့ ပြန်ဆိုသည်ဟုယူဆရပေသည်။ ဤယူဆချက်၌ အချို့ပညာရှင်တို့က မြန်မာဘာသာမှ ပါဠိဘာသာသို့ပြန်ဆိုသည်ဟု ယူဆ

၁။ မွန်ဘာသာမှ ဆရာကြီး ဦးဖေမောင်တင် ပြန်ဆိုသည့် မူဖြစ်သည်။

၂။ မြစေတီကျောက်စာ-ခေါ် ရာဇကုမာရ်ကျောက်စာကို ၁၈၈၆-၇ (၁၂၄၈-ခုနှစ်)လောက်က ကျောက်စာဝန် ဒေါက်တာဖိုရှမ်းမား (ဂျာမန်လူမျိုး)က တွေ့ရှိ၏။ မူရင်းမြစေတီဘက်မြင်းကပါရွာ မြစေတီဘုရားအနီး၌ တွေ့ခဲ့သည်ကို အကြောင်းပြု၍ မြစေတီကျောက်စာဟု တွင်သည်။ ကျောက်စာတိုင်လေးမျက်နှာတွင် ပါဠိ၊ မြန်မာ၊ မွန်နှင့် ပျူစာ ၄-မျိုး ရေးထိုးထားသဖြင့် စာပေကျေးဇူးကြီးမားလှစွာ၏။ ၄-မျက်နှာ အညီအမျှ အမြင့် ၃-ပေ ၆-လက်မ၊ အကျယ် ၁-ပေ ၂-လက်မခန့်စီ ရှိသည်။ ကျောက်တိုင်မိတ္တူ ၂-တိုင်ရှိရာ တတိုင်ကိုပုဂံပြတိုက်တွင်စိုက်ထူထား၍ တတိုင်ကို မြစေတီရင်ပြင်တွင်စိုက်ထူထားရှိသည်။

ကြသည်။ သို့သော် မူလစာမူကို ဆင့်ပွားပြန်ဆိုမှုက မပြည့်စုံသည်ကိုပြည့်စုံအောင် ပြည့်စုံကပြန်ဆိုမှုဖြင့်ကြည့်လျှင် ပါဠိဘာသာက မူလဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်။ ယင်းကို အောက်ပါ ပါဠိဂါထာမူရင်းနှင့် မြန်မာဘာသာကိုနှိုင်းယှဉ်ခြင်းဖြင့် ထင်ရှားလှပါသည်။

“အနိစ္စတာ ဝသံ တဿာ-ဂတာယ ပန ဒေဝိယာ၊

ရာဇာ ရာဇကုမာရဿ၊ အဒါ ဂါမတ္ထယံ ပုန”။ (ပါဠိ)

“ထို ပယ်မယားသေရကား ထို ပယ်မယားတန်ဆာနှင့် ထို ကျွန်သုံးရွာတို့ကိုလည်း ထို ပယ်မယားသား ရာဇကုမာရ် မည်သောအား မင်းပေးတုံ၏” (မြန်မာခေတ်ရေး ပြန်ဆိုချက်)။

ပါဠိတွင်မိဖုရားနတ်ရွာစံ၍ မိဖုရား၏ရွာသုံးရွာကို မင်းက မင်းသားအား ပေးသည်-ဟူသာ ဆို၏။ အဆင်တန်ဆာများကို ပေးသည်ဟု မပါပေ။ သို့သော် မြန်မာမူ၌ကား ထိုပယ်မယားတန်ဆာနှင့်-ဟု ပါသဖြင့် မြန်မာဘာသာကနောက်မှအပြည့်အစုံ ပြည့်စုံကပြန်ဆိုသည်ဟု သိနိုင်တော့သည်။

ထို့ကြောင့် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၄၇၄-ထိုးသော ယင်း ကျောက်စာအရ ပါဠိကို မြန်မာဘာသာသို့ စကားပြေနည်းဖြင့်လည်း ပြန်ဆိုခဲ့ကြပြီကို သိသာလှပေသည်။

ထို့ပြင် ယင်းမြစေတီကျောက်စာပါ ပါဠိနှင့် မြန်မာမူတို့ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရှုလျှင်လည်း ပါဠိမူမှာ ဂါထာအနေဖြင့် ဆန်း သဒ္ဒါကျနလှ၍ လှပချောမြေ့သော်လည်း မြန်မာဘာသာမှာ အဓိပ္ပါယ်စေ့ငုံမှု ရိုးရိုးကလေး ရှိနေသဖြင့် ပါဠိစာပေအဆင့်အတန်းက မြန်မာစာပေအဆင့်အတန်းထက် မြင့်မားနေသည်ကို သိသာနိုင်ပြန်၏။ မြန်မာစာပေမှာ ထိုအချိန်က မွန်၊ ပျူတို့လောက်ပင် ပွင့်လင်းခြင်းမရှိသေးဟု မှန်းဆရသဖြင့် ပါဠိကိုသာ မူရင်းပြုမည်မှာ ပိုမိုသေချာသလောက်ပင် ရှိလေသည်။ ဤမျှဖြင့် မြန်မာနိဿယပြန်ဆိုမှုတို့သည် ပုဂံခေတ်ပါဠိစာပေ ရောက်စဉ်းကပင် ရှိနေပြီဟု ယူဆနိုင်ပေတော့သည်။

နိဿယအမျိုးမျိုး

ထို ပါဠိတကျော့ မြန်မာတကျော့ ပြန်ဆိုနည်းဖြစ်သော နိဿယပြန်မူသည်လည်း နည်းအမျိုးမျိုးပင် ရှိသေးသည်။

၎င်းတို့မှာ--

၁။ နိဿယ နံကျဉ်း

၂။ နိဿယ နံကျယ်

၃။ နိဿယ နံပြောက်-ဟူ၍ဖြစ်၏။

ဤ“န” ဟူသည်မှာ နက်—အနက် ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။ ရှေးက နိဂ္ဂဟိတ်ကို ကသတ်သံ ဖတ်ရွတ်မြဲဖြစ်၏။ ရှေးကျသော မင်စာ၊ နံရံစာ၊ လက်ရေးစာတို့တွင် အနက်ကို “အ္ဓ” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ လက်နက်ကို “လ္ဓ” ဟူ၍လည်းကောင်း ရေးသားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့်(၁)နံကျဉ်း ဟူသည် တိုတိုကျဉ်းကျဉ်းဖြင့် လိုရင်းမျှသာ အနက်ပေးထားသော နိဿယ—ဟု ဆိုလို၏။ (၂) နံကျယ်မှာ အမှာအထားများနှင့် အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ အာစရိယဝါဒများပါ ထည့်သွင်း၍ ပြန်ဆိုထားသော နိဿယဟု ဆိုလို၍ (၃) နံပြောက်ကား ပြောက်တံပြောက်ကျား ခက်နိုးရာလောက်သာ ရွေး၍ အနက်ပြန်ထားသော နိဿယ—ဟု သိသာနိုင်ပေသည်။

ထို့ပြင် နိဿယကို နံဟူ၍လည်းကောင်း၊ အမှီဟူ၍လည်းကောင်း နံစောင်—နံဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဆိုသည့်ပြင် နိဿရည်းဟူ၍လည်း ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရသေးသည်။ နိဿရည်းဟူသည်ကား နိဿယကို ပါဌာနုသာရီခေါ် ပါဌိသက်ဝေါဟာရ ပြုလုပ်ထားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ဤသတ်ပြုရန်မှာ ပစ္စယကို ပစ္စည်းဟု ပြန်၍ သဉ္ဇယကို သဉ္ဇည်းဟု ပြန်သကဲ့သို့ နိဿယကို နိဿည်းဟု မပြန်ဆိုပဲ နိဿရည်း—ဟု ပြန်ဆိုခြင်းမှာ ပါဌိသုံးထက် သက္ကတသုံးသို့ လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ နိဿယကို သက္ကတ ကလာပ်ရေးဖြင့် နိဗြယဟုရေး၍ နိသျှရယဟု အသံထွက် ဖတ်ရပေသည်။ ယင်းကို ပါဌိသက်ရေးလျှင် နိဿရည်းဟူ၍ ဖြစ်လာလေသည်။ နည်းနိဿရည်း၊ နိဿရည်းဆရာတို့၌လည်း ဤနည်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုမှတစ်ပါး ယင်းပုဂံခေတ်တွင်ပင် နိဿယပြန်ဆိုခြင်းများ အတော်အတန် ခေတ်စားခဲ့ကြောင်း ပိဋကတ်တော်သမိုင်းကျမ်း နိဿယစာရင်းတွင်—

“၇၆၀။ ခုဒ္ဒသိက္ခာ အဋ္ဌကထာ နိသျှဟောင်းမှာ သက္ကရာဇ် ၄၅၅—ခုနှစ် အရိမဗ္ဗနာမည်သော ပုဂံမြို့၌ နန်းတက်သော သီရိတြိဘဝနာဒိတျာပဝရပဏ္ဍိတ သုဓမ္မရာဇာ မဟာအဓိပတိ နရပတိစည်သူ တံဆိပ်နာမံခံသော အလောင်းစည်သူမင်းလက်ထက် ထီးလင်းမြို့စီရင်စု ပေါင်လောင်ရွာဇာတိ ရှင်မဟာကဿပ ပုဂံမြို့တောင် ခရီးတတိုင် ကျော်ကာ တောရကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် စီရင်သည်။”

ဟု တွေ့ရသည်။ သို့သော် ယင်းကျမ်းအရ ဖော်ပြထားသော သက္ကရာဇ်နှင့် မင်းမှာ ကိုက်ညီသော်လည်း ယင်းသက္ကရာဇ်တွင် ပေါင်လောင်ရွာကဿပ ရှိသေးဟန် မတူပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်း မထေရ်မြတ်၏ မဟာ

ဗောဓိဝင်ဋီကာ နိဂုံး၌ “ပဉ္စဝဿသဟေ ယာတေ၊ ပဉ္စဆဋ္ဌိမဟာယနေ” ဟု ပါဠိစိကုံးလျက် ၅၆၅-ခုနှစ်တွင် ပေတင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ ထို သက္ကရာဇ်မှာ နရပတိစည်သူမင်းလက်ထက် ဖြစ်လေသည်။ ထိုစကား မှန် ကြောင်းကိုလည်း ယင်းပိဋကတ်တော်သမိုင်း ရွှေပိုင်းတနေရာတွင်ပင်-

၃၃၀။ မဟာဗောဓိဝင်ဋီကာမှာ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းတမ္ဗဒီပတိုင်း အရိ မဒ္ဒနာမည်သော ပုဂံမြို့ သက္ကရာဇ် ၅၃၆-ခုနှစ် နန်းတက်သော နရ ပတိစည်သူမင်း နန်းစံ ၃-နှစ်တွင် ထီးလင်းမြို့စီရင်စု ပေါင်လောင် ရွာဇာတိ ရှင်မဟာကဿပ ပုဂံမြို့တောင် ခရီးတတိုင်ကျော်ကွာသော တောရကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် ပြုသည်။ ဗောဓိဝင်ဋီကာအမည် ကိုလည်း သဟဿရံသိဋီကာ အမည်မှည့်သည်”-

ဟု ထောက်ခံဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

ထို့ကြောင့် ခုဒ္ဒသိက္ခာနိဿယပြုသော ခေတ်မှာ နှစ်ပေါင်း ၈၀-ကျော် ခန့်စော၍နေသဖြင့် မမှန်ကန်ဟု ယူဆနိုင်ပေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ-ပုဂံ ခေတ်စောစောပိုင်းကပင် နိဿယပြုစုမှုများ ရှိနေပြီဖြစ်ကြောင်းကား ထင် ရှားလှပေသည်။

ပုဂံခေတ် ကုန်ဆုံးခါနီးဖြစ်သော သက္ကရာဇ် ၆၈၇-ခုတွင် စောမုန်နှစ်မင်း ညီတော် ရာဇသူ မြောက်သားတော် စောမြတ်လှတို့က မွေးဖွားသူ ညောင် ရမ်း သာဂရ နှစ်မြို့စား ဂုဏ္ဏန္တရာဇ်မင်းသားက ပုဂံမြို့တွင် ရွှေကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ်၍ ကိုးကွယ်ခြင်းခံတော်မူရသော ဆရာတော်အရှင်ဂုဏဝဋ္ဌသက မထေရ်သည် သုတ်သုံးကျမ်း ပါဠိတော်နိဿယများ၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာနိဿယ များနှင့် နျာသနိဿယ၊ ကဝိသာရဋီကာနိဿယအားဖြင့် နိဿယ ၈-ကျမ်း ပြုစုခဲ့ကြောင်းသိရသည်။

ယင်းသို့ဖြင့် ပုဂံခေတ်တွင် ပါဠိအဋ္ဌကထာ နိဿယကျမ်းပြုဆရာများအဖြစ် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပနှင့် အရှင်ဂုဏဝဋ္ဌသကတို့ ထင်ရှားခဲ့သည်။ သို့သော် ဤစာရင်းမှာလည်း ပိဋကတ်တော် သမိုင်းလာ စာရင်းမျှသာဖြစ်၍ ခေတ်ချင်း ကွာဝေးသဖြင့် ကျမ်းစာများ ပျောက်ပျက်သွားခြင်း၊ ရှာဖွေမတွေ့ရခြင်းတို့ ကြောင့် အမည်မပါခြင်းများ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ထိုမထေရ်များမှ တပါး နိဿယပြုစုသူ မရှိဟု မမှတ်သားသာပေ။

ထိုမှ နှစ်ပေါင်းတရာကျော်ကွာ သက္ကရာဇ် ၈၀၄-ခုနှစ် တောင်တွင်းမင်း မင်းသိရိဇေယျသူ ရေးထိုးသည့် ပုဂံမြို့ ရွှေစည်း နှစ်ရားအနောက် တက်၌

(န)

ကျမ်းဦးနီဒါနိ

ကျောင်း ကျောက်စာ၌ ပုဂံမြို့အရှေ့ဘက် ဝက်ကြီးအင်းအနီး ဘုန်းခံတော်ကြီး ကျောင်းတွင် ပိဋကတော်နှင့် စာပေကျမ်းဂန်ပေါင်း ၄၀၀-ကျော် လှူဒါန်း ခဲ့သော အကြောင်းကို အပြည့်အစုံ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏။ ယင်း ကျောက်စာတွင် နိဿယကျမ်းပေါင်း ၂၃-ကျမ်းမျှပင် ပါရှိခဲ့ပေသည်။

“ဝိနည်း နံ ၁၇ နစ်ကျံ နိဿရည်း၊ သုတ်နံ လက်ပံကျံ၊ ကျံဇုတ်၊ ဆင်စွယ်ကျံ၊ အဋ္ဌသာလိဏီ၊ ကုဋ္ဌတိသာဏီ၊ ကထာဝတ္ထု နိဿရည်း၊ အဋ္ဌသာလိဏီနိဿရည်း၊ ရူပသိဒ္ဓိနိဿရည်း၊ အဘိဓာန်နိဿရည်း၊ စစ်ငါရွာနိဿရည်း၊ စစ်ငါရွာဂန္ဓီ၊ ဓမ္မပကန္တီနိဿရည်း၊ ၁၅၁ သော်ဇွေ ၅၆၈”

(တက်ခွဲကျောင်း ကျောက်စာ တတိယမျက်နှာ ကြောင်းရေ ၂၃-၂၄။)

အင်းဝခေတ်

အင်းဝခေတ်တွင် နိဿယများ အနည်းငယ် ဆက်လက်ထွက်ပေါ်ခဲ့သည်။ မြန်မာနှစ် ၈၀၄-တွင် နန်းတက်သော ထူပါရုံဒါယကာ နရပတိခင်းသက်ထက် တွင် ပင်းယစကားအင်းဇာတိ အရှင်မဟာအရိယဝံသသည် မဏိသာရမဉ္ဇူသာ စသော ပါဠိကျမ်းများအပြင် အနုဋီကာ မဟာနိဿယကျမ်းကို ပြုစုခဲ့သည်။

“အနုဋီကာယ ပန အတ္ထယောဇနံ မရမ္ဘာသာယ အကာသိ”။

(သာသနဝံသပုဒ်ပိကာ-၁၁၀)

ထိုကျမ်းကား မြန်မာဘာသာဖြင့်ပြု၍သာ နိဿယဆိုရသည်။ အမှန်ကား “မူလဋီကာနှင့် အနုဋီကာကို စပ်ယှဉ်၍ ဖွင့်သော မဟာနိဿယကျမ်းတည်း” ဟု သာသနာလင်္ကာရ၌ ဆိုသည့်အတိုင်း အဖွင့်ကျမ်းပင်ဖြစ်သည်။ စာထုပ်ရေ ၅-ထုပ်ရှိကြောင်း ပိဋကတ်တော်သမိုင်း၌ ဖော်ပြထား၏။

ထို့ပြင် ၈၆၃-ခုနှစ် အင်းဝရွှေနန်းကျော့ရှင် ဘုရင်နရပတိလက်ထက် အရှင်မဟာသီလဝံသစီရင်သော နေတ္တိပါဠိတော် နိဿယဟောင်းနှင့် မဟာ ရဟနီတိနိဿယတို့ ထွက်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထိုမှ နောက်၌ကား သာလွန်မင်းတရား ကြီး (၉၃၁-၁၀၁၀) လက်ထက်တွင် ပုခန်းကြီးရွှေဥမင်ဆရာတော်၊ တောင်ဖီ လာ ဆရာတော်တို့၏ဝိနည်းပါဠိအဋ္ဌကထာ နိဿယများ ထင်ရှားခဲ့လေ၏။

ထိုခေတ်တွင် တောင်ဖီလာဆရာတော်၏ ဦးရီးရင်းဆရာတော် ရှင်ဥပါလီ စီရင်သော သဒ္ဓါကြီးနိဿယ (ဟောင်း) ဒက္ခိဏာဝန် သဒ္ဓါကြီး နိဿယ၊ နန်းကျောင်းသဒ္ဓါကြီးနိဿယ စသည်ဖြင့် နိဿယများစွာ ထွက်ပေါ်ခဲ့ကြ၏။

ထိုမှတစ်ပါး ၁၀၇၆-ခုနှစ် နန်းတက်သော တနင်္ဂနွေမင်းလက်ထက် ပခန်းကြီးမြို့ စီရင်စု နေရင်းမဏိရတနာကျောင်းတိုက် ဆရာတော် အရှင်အရိယာလင်္ကာရ၏ နိဿယများ ထင်ရှားခဲ့သည်။ သုတ်ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာနိဿယများ၊ အဋ္ဌသာလိနီ၊ သမ္မော၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ၊ မူလသိက္ခာ၊ ဋီကာကျော်၊ သုတ္တနိဒ္ဒေသ၊ ဇာလိနီ၊ သင်္ခေပဝဏ္ဏနာ-နိဿယများဟူ၍ နိဿယကျမ်း ၁၄-ကျမ်းတို့ကို ပြုစုတော်မူခဲ့၏။ ၎င်းနှင့် တခေတ်တည်းဖြစ်သော ပုဗ္ဗာရုံ ဆရာတော် အရှင်သာရဒဿိသည်လည်း သုတ္တနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ၊ နေတ္တိပါဠိတော်နိဿယ-စသည်တို့ကို ပြုစုတော်မူခဲ့သေး၏။ ပထမ ကျော်အောင် စံထားဆရာတော်၏ ဝုတ္တောဒယ (ဆန်း) နိဿယစသည်တို့ ပေါ်ထွက်ပြီးနောက် နိဿယကျမ်းများ အင်းဝခေတ်တွင် ထွက်ပေါ်၍ မလာတော့ပေ။ အခြား အကောက်ကျမ်း၊ ညဝါကျမ်း စသည်တို့ကား အများအပြားပင် ထွက်ပေါ်ခဲ့ လေသည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ်

ထိုအင်းဝခေတ်ကြီး ကုန်ဆုံး၍ ကုန်းဘောင်တခေတ် ဆန်းသစ်လာချိန်တွင်ကား နိဿယခေတ်ဟု ဆိုရ လောက်အောင်ပင် နိဿယ ကျမ်းများ တကျမ်းပြီးတကျမ်း ထွက်ပေါ်၍ လာခဲ့လေသည်။ ရတနာသီခ ကုန်းဘောင်မြို့နန်း ဖန်ဆင်း တည်ထောင်တော်မူသော မင်းခေါင် မင်းဖျား အလောင်းမင်းတရားကြီး လက်ထက် ၁၁၃၅-မှသည် ကုန်းဘောင်ဝံသကောဒသမနန်းစံ သီပေါမင်းပါတော်မူသည့် ၁၂၄၇-ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း ၁၃၀-ကျော်ခန့် အတွင်း နိဿယ ကျမ်းပေါင်းမှာ ရာပေါင်းများစွာပင် ထွက်ပေါ်ခဲ့လေသည်။ ပါဠိမာဂဓ ဗုဒ္ဓစာပေသာမက သက္ကတဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်း၊ ဗေဒင်ကျမ်း၊ နက္ခတ်ကျမ်းစသည်တို့ကိုပင် အနက်ပြန်မာ ပြန်ဆိုခဲ့ကြလေသည်။ ပိဋကတ်တော်သမိုင်းကျမ်း အရမှာပင် ထိုခေတ် နိဿယများ ၃၀၀-ခန့် တွေ့ရ၏။ ယင်းကျမ်း၌ မပါသော နိဿယများလည်း ရှိတန်ရာသေးသည်။ ပါတော်မူပြီးသည့်နောက် တိုင်းတပါးမင်း အုပ်စိုးခဲ့သော အချိန်မှစ၍ ယခုခေတ်အထိ ထွက်ပေါ်လာသော နိဿယများကား စာရင်းမရှိသဖြင့် သိနိုင်ရန် မလွယ်ကူတော့ပေ။

ယင်း နိဿယခေတ်ဟုဆိုအပ်သော ကုန်းဘောင်ခေတ်တွင်လည်း အထူးအားဖြင့် အမရပူရ ပထမမြို့တည် နန်းတည် ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး(၁၁၄၄-၁၁၈၁)၏ အမရပူရခေတ်ကား နိဿယပေါင်းများစွာ ထွက်ပေါ်ခဲ့ လေသည်။ မင်းတရားကြီးသည် ၁၁၄၄-ခုနှစ်၌ နန်းတက်တော်မူ၍ ၁၇-နှစ်

မျှသာ တိုင်းရေးပြည်မှုကို ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်၍ နောက်တွင် ဖိမ်ရှေ့မင်း စသည်တို့သို့ လွှဲအပ်ထားပြီး ကိုယ်တိုင်မှားကား သာသနာရေး သာသနာမှုနှင့် စာပေပညာ စသည်တို့ကို လိုက်စားလေ့လာ၍ နေတော်မူခဲ့သည်မှာ သက်တော်ဆုံးတိုင် ဖြစ်လေသည်။ မြန်မာနိဿယမရှိသေးသော ပါဠိဂန္ထနိရများ ကိုလည်း မြန်မာနိဿယ ပြန်ဆိုစေတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် အမရပူရခေတ် သည် နိဿယအများဆုံး ထွက်သောခေတ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ပထမ သာသနာပိုင် ၄-ပါးတင်ရာတွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော ဆုံထားသာသနာပိုင် ဆရာတော် တပါးတည်းကပင် သုတ္တသင်္ဂဟပါဠိတော် နိဿယစသော နိဿယ ၇-ကျမ်း ပြုစုတော်မူခဲ့၍ ပထမဗားကရာဆရာတော် ဘုရားကြီးက နိဿယကျမ်းပေါင်း ၂၀-ကျော် ပြုစုတော်မူခဲ့သည်။ ထို့အတူ ပထမမောင်းထောင် သာသနာပိုင်ဆရာတော်၊ ညောင်ကန်ဆရာတော်စသော ဆရာတော်တို့ကလည်း နိဿယကျမ်းပေါင်းများစွာ ပြုစုတော်မူခဲ့၏။

ဤ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယကို ပြုစုတော်မူသော ပထမဆင်တဲဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်လည်း ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယအပြင် အသီတိနိပါတ် ဇာတ် အဋ္ဌကထာနိဿယ၊ ပရမတ္ထဝိနိစ္ဆယအဋ္ဌကထာ နိဿယ၊ စန္ဒသုရိယဂတိဒီပနီ နိဿယ၊ မုခမတ္တဒီပနီ(ချာသ) နိဿယသစ်တို့နှင့် ဝိနည်းငါးကျမ်းဂဏ္ဍိတို့ကို ပြုစုတော်မူခဲ့ပေသည်။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာကျမ်း

ဤဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်းနှင့် ကျမ်းပြုဆရာတော်အကြောင်းကို မတင်ပြမီ မူလကျမ်းရင်းဖြစ်သော ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာအကြောင်း သိသင့်သမျှ တို့ကို အမြဲတမ်း တင်ပြပါဦးမည်။

ဤဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာကျမ်းကြီးသည်-

“၂၃၈။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာမှာ သီဟိုဠ်ကျွန်း အနုရာဇမြို့တောင် မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်နေ ရှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ပြုသည်။ ကျမ်းပြုဆရာ အမည်ကို အစွဲပြု၍ ဋ္ဌိကာကိုလည်း ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ ခေါ်သည်။”
(ပိဋကတ်တော်သမိုင်း)

ဖော်ပြပါ ပိဋကတ်တော်အမိုင်းအရ ကျမ်းပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အမည်ကို သိရသည်။ ခေတ်နှင့် ကျမ်းပြုနှစ်စသည်ကို ဖော်ပြမထားပေ။ သို့သော် ဝိနည်းဋ္ဌိကာသုံးစောင်(ဝဇီရ၊သာရတ္ထ၊ဝိမတိ)တို့တွင် အစောဆုံးဋ္ဌိကာဖြစ်ကြောင်း ကား ထင်ရှားပေသည်။

ယင်း၏နောက်မှ သာရတ္ထဒီပနီဋီကာကို အရှင်သာရိပုတ္တရာပြုသည်။ အရှင်သာရိပုတ္တရာကား မြန်မာနိုင်ငံ ပုဂံပြည်၌ နန်းစံသော နရပတိစည်သူမင်းနှင့် ထီးပြိုင်နန်းပြိုင်ဖြစ်သည့် သီဟိုဠ်ကျွန်း သီရိမဟာပရက္ကမဗာဟုမင်းလက်ထက်၌ ထင်ရှားသည်ဟု သိရ၏။ သီရိမဟာပရက္ကမဗာဟုမင်းကား သာသနာနှစ် ၁၇၀၈-တွင် နန်းတက်ကြောင်း ရာဇဝင်ကျော်၌ ဆိုလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဆရာတို့၏ခေတ်မှာ သာသနာ ၁၅၀၀-ထက် နောက်မကျဟု ခန့်မှန်းရ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ဂါထာရမ္မကထာတွင် “ပေါရာဏေဟံ ကတံ ယံ တု” စသည်ဖြင့် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာဆရာအား “ပေါရာဏက-ရှေးဆရာတို့”ဟု ဖော်ပြထားသောကြောင့်ပင်။ အများအားဖြင့် အနှစ် ၁၀၀-ထက်နှောင်းသော ဆရာတို့၌သာ ပေါရာဏဟု သုံးစွဲလေ့ရှိပေသည်။

ထိုမှတပါးလည်း သာရတ္ထဒီပနီဋီကာဆရာတို့လက်ထက်၌ အလှမ်းဝေးနေပြီဖြစ်သော အဋ္ဌကအဋ္ဌကထာ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၊ ကုရုန္ဒီအဋ္ဌကထာ၊ မဟာပစ္စရိ အဋ္ဌကထာစသော ရှေးအဋ္ဌကထာဟောင်းကြီးများ၏ ဝါဒတို့ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ထုတ်ပြဖွင့်ဆိုတော်မူလေ့ရှိခြင်းသည်လည်း ရှေးကျကြောင်းသာမက တရပ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာဆရာသည် ဤဋီကာကို တစုံတယောက်က တောင်းပန်သောကြောင့် ပြုစုသည်မဟုတ်၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာတို့၌ ခက်ခဲသောအနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို တွေ့ရသောကြောင့် နောင်လာနောက်သားတို့အား သနားခြင်း ကရုဏာ စေ့ဆော်၍ ပြုစုတော်မူကြောင်း “သဉ္ဇောဒိတော ဘိက္ခုယိတဉ္စ ဒိသ္မာ” စသည်ဖြင့် သူ၏ဂန္ဓာရမ္မကထာတွင် ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

ထို့ပြင်လည်း ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာသည် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကြီး အားလုံးကို တအုပ်တည်းဖြင့် အပြီးခြုံငုံ၍ ဖွင့်သဖြင့် နေရာများစွာ၌ ကျဉ်းသည်ဟုထင်ရသော်လည်း အချို့နေရာတို့၌ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းပင် ဖွင့်ပြထားလေသည်။ အထူးအားဖြင့် အချို့နေရာတို့တွင် သက္ကာဝဂေါဟာရများ၊ ရှေးသီဟိုဠ်ဂေါဟာရများကိုပါ ထည့်သွင်း ဖွင့်ဆိုထားသေး၏။ ထို့ကြောင့်ပင် သာရတ္ထဒီပနီ ဋီကာဆရာက “ပေါရာဏေဟံ ကတံ ယံ တု၊ လိနတ္ထဿ ပကာသနံ”ဟု ဆိုပြီး “ဒုဝိဉ္ဇေယျသဘာဝါယ၊ သိဟဋ္ဌာယ နိရုတ္တိယာ” ဟု ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာမှာ သီဟိုဠ်ဂေါဟာရများကို ထည့်သွင်းထား၍ အသိခက်ကြောင်း ထောက်ပြထားလေသည်။ မှန်ပေ၏-ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌ ဝါဒ

မဟုတ်သောဝေါဟာရ (သက္ကတ-သီဟိုဠ်စကားလုံး)ပေါင်း ၃၀-ကျော်ပါသည်ဟု မြန်မာပါဠိပညာရှင်တို့ ထုတ်ဖော် ပြဆိုကြလေသည်။

သို့သော် ဤ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာကြီး၌ ကျမ်းပြုအရှင် ထည့်သွင်း အသုံးပြုထားသော သီဟိုဠ်ဘာသာဝေါဟာရများကား အလွန်ရှေးကျသော ဝေါဟာရများဖြစ်ခြင်းနှင့် သီဟိုဠ်သုံး ဆင်ဟလီအက္ခရာများဖြင့် တည်ရှိမနေခြင်းတို့ကြောင့် သီဟိုဠ်ပညာရှင်များပင် သိနားလည်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ချေ။

ဤသက္ကတသီဟိုဠ်ဝေါဟာရများ ထည့်သွင်းဖွင့်ဆိုထား၍ အသိခက်လှသည် ဟုဆိုသော်လည်း ဝဇီရဗုဒ္ဓိဆရာတို့ခေတ်ကမူ အလွန်သိလွယ်သောဝေါဟာရများဖြစ်ဟန်တူပေသည်။ ထို့ပြင်လည်း ဝဇီရဗုဒ္ဓိဆရာသည် ဤဋ္ဌိကာကိုပြုစုစဉ်က တိုင်းတပါးသားဘာသာသန္တရများအတွက်မဟုတ် သီဟိုဠ်ကျွန်းဖွား နောင်သားနောင်လာတို့အတွက် ရည်စူးခဲ့ဟန်တူပေသည်။ ထို့ကြောင့်ခက်စနိုးရှိသောပါဠိတို့၌ သိလွယ်မှတ်လွယ်စေရန် သီဟိုဠ်သုံး ဝေါဟာရတို့ကိုထည့်၍ ဖွင့်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ပင်းယခေတ်ကလည်း စတုရင်္ဂဗလအမတ်ကြီးသည် အဘိဓာန်ဋ္ဌိကာကိုရေးသားဖွင့်ဆိုရာ၌ ဤကဲ့သို့ပင် “သုန္ဒရော ကန္ဒော ယသံ သောတိ သုကန္ဒကော၊ ကြက်သွန်နီ” စသည်ဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတိုင်းဖွား စာသင်သားတို့ သိလွယ်ရန်မြန်မာဝေါဟာရတို့ကို ထည့်သွင်းဖွင့်ဆိုခဲ့၏။ ထို့အတူ ဟံသာဝတီဆင်ဖြူရှင်လက်ထက် အရှင်မဟာနန္ဒမထေရ်သည်လည်း ဓမ္မသင်္ဂဏီမူလဋ္ဌိကာအဖွင့် မရသောရတ္တဒီပနီမည်သောမဇ္ဈိကာ၌ “စက္ကလကံ ပါဒပုဉ္ဇနရဇ္ဇ၊ ဇုကာကဝါးပဇိကဇိုင်” စသည်ဖြင့်မွန်ဝေါဟာရတို့ကိုထည့်၍ ဖွင့်ဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရပေသည်။ အလွန်ခက်ခဲသောပါဠိဝေါဟာရတို့ကို မိမိတို့အမျိုးသားများ မြင်သိမှတ်မိသွားစေလိုသောစေတနာအထူးပင် ဖြစ်တန်ရာပေသည်။

၁။ လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်က သီရိလင်္ကာ (သီဟိုဠ်)အစိုးရဝန်ထမ်း စာပေပညာရှင်ကြီးတဦး မြန်မာနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာရာ ကမ္ဘာအေးသို့ သွားရောက်လေ့လာသည်။ ထိုစဉ် ကမ္ဘာအေးမှ ပါဠိပညာရှင်များက ဧည့်ခံပွဲကျင်းပ၍ ဤဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ၌ ပါသော သီဟိုဠ်ဝေါဟာရများကို ထုတ်ပြဆွေးနွေးကြသောအခါ ထိုပညာရှင်ကြီးက သီဟိုဠ်ဝေါဟာရ မှန်ကန်သော်လည်း အလွန်ရှေးကျခြင်း၊ အရေးအသား ပျက်ယွင်းနေခြင်းတို့ကြောင့် နားမလည်နိုင်တော့ကြောင်းဖြင့် ပြန်လည်ဆွေးနွေးသွားသည်ဟု ဆိုပေသည်။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်းပြု ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဤသို့လျှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာကြီးသည် ရှေးကျ၍ဘာသန္တရဝေါဟာရတို့ဖြင့် ရောနှောဖွင့်ဆိုထားသဖြင့် ခက်ခဲ နက်နဲလှသည်ဟုပညာရှင်တိုင်းက ဝန်ခံထား ရသည်။ ပါဠိပညာရှင်တိုင်းပင် အနက်ထင်ရန် ခက်ခဲလှသဖြင့် သာမညသတ္တိ စွမ်းပကားပညာအားဖြင့် ဤဋ္ဌိကာကြီးကို နိဿယရေးသားနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဤဋ္ဌိကာနိဿယပညာရှင်ကြီး၏အကြောင်းကို လေ့လာကြည့်ရှုရန် လိုပေလိမ့်မည်။

“၇၂၉။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယမှာ သက္ကရာဇ် ၁၁၄၄-ခုနှစ် အမရပူရပထမမြို့တည်နန်းတည် သီရိပဝရဝိဇယာနန္ဒယသင်္ကြာဝနာဒိ တျာဓိပတိ ပဏ္ဍိတမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇာ တံဆိပ်နာမံခံသောအောင်မြေ လောကဓေတီ ဒါယကာမင်းလက်ထက် သက္ကရာဇ် ၁၁၆၆-ခုနှစ်တွင် ‘ဉာဏာလင်္ကာရာဘိသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရာဇဂူရု’ ပထမဆင်တဲဆရာတော် စီရင်သည်။” (ပိဋကတ်တော်သမိုင်း)

အထက်ပါ ပိဋကတ်တော်သမိုင်းအရ ကျမ်းပြုခေတ်နှင့်ကျမ်းပြုဆရာတော်၏ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးတို့ကို သိသာရပေသည်။ ထို့ထက် ထိုထိုမှတ်တမ်းတို့အရဖော်ပြရ လျှင် ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်းပြု ပထမဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကား-

မြန်မာနိုင်ငံပခန်းကြီးမြို့ကျေးမိုးထူးဆင်တဲရွာ၌မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၁၀၆- ခုနှစ် နယုန်လတွင် ဖွားမြင်တော်မူသည်။ မိဘမည်ရည် မထင်ရှား။ သို့သော် ဆရာတော်လောင်းလျာ၏ ငယ်မည်ကား မောင်ရွှေဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။ အရွယ် ရောက်သော် သာမဏေပြု၍ ယုံမှတ်ဆင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ခဲ့ကာ ဘွဲ့မည် မှာ ရှင်ဉာဏသဒ္ဓမ္မဟူပါ၏။

(ဘွဲ့တံဆိပ်မည် ဉာဏာလင်္ကာရာဘိသဒ္ဓမ္မဓဇမဟာဓမ္မရာဇဂူရု ဖြစ် ၍ ဆရာတော်ဘွဲ့ရင်းကို ဉာဏာလင်္ကာရဟု အမှတ်မှားကြ၏။ “ဂုဏ်ဟိ ဉာဏသဒ္ဓမ္မောတိ၊ ကတနာမေန ဘိက္ခုနာ”-ဟု ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌ ကထာ ဂဏ္ဍိကျမ်းနိဂုံးတွင် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဘွဲ့တော်ကို ယုတ် ဖော်ထားခဲ့လေသည်။)

ဆရာတော်၏ ပညာသင်ကြားဆည်းပူးတော်မူပုံစသည်ကို မသိရသော် လည်း ထိုအခါက သာသနာပိုင်ဖြစ်တော်မူသော မန်လည်ဆရာတော်ဘုရား

၁။ ဉာဏာဘိလင်္ကာရသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာရာဇဂူရု (သာသနာလင်္ကာ ရစာတမ်း)

(ဃ)

ကျမ်းဦးနီဒါနိး

ကြီး၏ တပည့်ဖြစ်သည်ဟူ၍ကား သိရသည်။ အမရပူရမြို့ ပထမမြို့တည် နန်းတည် မင်းတရားကြီးလက်ထက်တွင် အမရပူရမြို့ မြောက်မျက်နှာတွင် ကျောင်းတိုက်တည်ဆောက်လှူဒါန်းတော်မူသည်။ ဆရာတော်၏ ဇာတိအမည်တော်ကို စွဲ၍ ဆင်တဲတိုက်ဟူ၍ပင် တွင်တော့သည်။

ဘိုးတော်မင်းတရားကြီး လက်ထက်၌ ပထမတွင် သာသနာပိုင်ဆရာတော် ဘုရားကြီးလေးပါး တင်မြှောက်၍ ဆရာတော်ကြီးများမှာ သက်တော်ကြီးရှင်တော်မူသဖြင့်ရှစ်ပါး ထပ်မံတင်မြှောက်ရာတွင် ဆင်တဲဆရာတော်သည် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ဆင်တဲဆရာတော်ကား သုဓမ္မာဆရာတော် တွဲဖက်သာသနာပိုင် ဖြစ်လေသည်။ ဆင်တဲဆရာတော်ကား စုဒ္ဓိစောဒနာ အာဘော်ထုတ် ကောင်းလှသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၇၁-ခု သီဟိုဠ်ကျွန်း သင်္ခန္တီမြို့ (ယခု-ကန္တီမြို့)နေ မဟာတိတ္ထရွာသား သီဟိုဠ်ဆရာတော် ရှင်ဓမ္မက္ခန္ဓ အမရပူရနေပြည်တော်သို့ရောက်၍ ဆင်တဲဆရာတော်ဘုရား၏ အင်းခရုသိမ်မှာ သိက္ခာထပ်သည့်ကာလ-

“အာဝုဿော ဓမ္မက္ခန္ဓ ရာဇဝလ္လဘော မဟာသာဝဇ္ဇော နိရယသံဝတ္တနိကော ဝါ” (ငါ့ရှင်ဓမ္မက္ခန္ဓ...မင်းကျမ်းဝင်မူသည် အလွန်အပြစ်ကြီးသည် ငရဲသို့ လားရောက်ကြောင်းလည်း ဖြစ်သည်)”ဟု ဆင်တဲဆရာတော်မိန့်လျှင်-

“သာဓု ဘန္တေ သာဓု၊ အာမ ဘန္တေ အာမ” (မှန်လှပါသည်ဘုရား-ဟုတ်ပါသည်ဘုရား)-ဟု ရှင်ဓမ္မက္ခန္ဓလျှောက်သည်။ အင်းခရုသိမ်သို့ သွားသောအခါ ငချိုဆိုသူ ထီးမိုးမည်ရောက်လာသည်ကို အမိုးမခံ ပယ်တော်မူသည်။ မန်လည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့်တည်း၊ ထို့ပြင် ဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အလွန်လျှင် သီလဝိသုဒ္ဓိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်။ သီလဝိသောဓနိကျမ်းတွင် ယင်းသိမ်သော ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အထပ်ထပ် ဆိုတော်မူထားသည်။

“ငါတို့ဆရာ ဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် အော့အန်၍ အနံ့ကို ပယ်ခြင်းငှာ ဝါးလို၍ ကွမ်းရွက်တောင်းသည်ကို တပည့်မြတ်ယာ ထုံး ရှားစေးကွမ်းသီးအစုံနှင့်ကပ်ရာ နေလွှဲပြီမဟုတ်လော၊ ကွမ်းရွက်ချည်းပေးဟု မိန့်တော်မူသည်ကို မြင်လိုက်ကြားလိုက်ရဘူးသည်။ ထုံးရှားစေးကွမ်းသီးအစုံ ရှိသည့် ကွမ်းရွက်၌ အာဟာရကိစ္စပြီးသည် မပြီးသည်ကို သိခက်သည်။ လက်ဖက်

ရွက်၌လည်း အရွက်ကျက်ရေကိုထား၍ ဟူသောကြောင့် သိခက်၏။ ကြံတခု
၌ပင် အရည်မကပ် အဖတ်သက်သက်ကို ယာဝဇီဝိက၊ အရည်သက်သက်ကို
ယာမကာလိက၊ ချက်ပြီးတင်လဲကို သတ္တာဟကာလိက၊ ကြံချောင်း ယာဝကာ
လိကရသည့် အရာလည်းရှိချေသည်ဟု ငါတို့ဆရာ ဆင်တဲဆရာတော်မိန့်သည်—
စသည်ဖြင့် သီလဝိသောဓနိကျမ်း၌ ထည့်သွင်း ဖော်ပြထားလေသည်။

ဤသို့ ပညာဂုဏ် သီလဂုဏ်ရှင်ဖြစ်၍လည်း ဆင်တဲဆရာတော် ဘုရားကြီး
သည် ခက်ခဲနက်နဲ၍ ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်သဘောတို့ ရောပြွမ်း ပြည့်လုံနေ
သော ဤဝိနည်းဋီကာနိဿယ ကျမ်းကြီးကို ကြိုးကြိုးစားစား စီရင်တော်
မူသွားသည် ဟု သိသာကြည်ညိုရပေသည်။ ဤ ဋီကာကျမ်းကြီးလာ ဖော်
ပြရာပါ ဘာသန္တရပုဒ်ပါဠိတို့ကိုလည်း ခေတ်အားလျော်စွာ မရွံ့မကြောက်ရဲရဲ
တောက်ဖြစ်မြောက်အောင် အနက်သမ္ပန်သွားသည်မှာ ချီးကျူးဖွယ်ပင် ဖြစ်
သည်။ အချို့နေရာတို့၌လည်း အမှာအထားတို့ဖြင့် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြန်ဆို
တော်မူသွားလေသည်။

ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အမရပူရခေတ်တွင် ပထမဆင်တဲဆရာတော်စသော
သီလသမာဓိပညာဂုဏ်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများသည် မိမိတို့၏ ပင်ပန်း
မှုကို ပဓာနမထား နောင်လာနောင်သားတို့အတွက် ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ
ဂန္ထန္တရအမှီနိဿယများကို ပြုစုတော်မူ၍ သွားကြကုန်၏။

နိဿယကျမ်းကြီးတို့၏ ကျေးဇူးတော်

ဤပါဠိတော် နိဿယများ၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာနှင့် ဂန္ထန္တရ ပါဠိနိဿယ
များကား ကျယ်ဝန်းလှစွာသော ပါဠိ မာဂဓ ဗုဒ္ဓစာပေတို့ကို မြန်မာမှုပြု
ကြခြင်းများပင် ဖြစ်ရာ ဤနိဿယကျမ်းများမှတစ်ဆင့် ဆင့်ပွားကျမ်းဂန်များ
ဖြစ်ကြသော စကားပြေနှင့် ပျို့ ကဗျာ လင်္ကာတို့ကား မြန်မာစာပေကို ထိပ်
ဆုံးသို့ ပို့ပေး၍ နေကြသဖြင့် မြန်မာစာပေ၏ မြင့်မားကြွားဝင့်၍ နေမှုမှာ
နိဿယကျမ်းများ၌ အခြေစိုက်၍ နေသည်ဟု ဆိုရာ၏။ ထို့ကြောင့်ပင်—
“တိဘက်မြန်မာ မျိုးကွဲတွင်ပါဝင်သော ဘာသာစကားများအနက် အများ
အားဖြင့် ပါဠိကိုမှီး၍ စာကြီး ပေကြီးတုန်းကားသည့် မြန်မာဘာသာမှ
တပါး အခြားဘာသာတို့တွင် စာကြီး ပေကြီးမရှိချေ” ဟုပင် ပညာရှိဆရာ
ကြီး ဦးဖေမောင်တင်က သူ၏ ဘာသာလောကကျမ်းတွင် ရုပ်စွာ ဆိုထား
ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာ ဂန္ထနိဿယတို့သည် မြန်မာစာပေ တည်နေသမျှကာလပတ်လုံး တည်ထွန်းဝင့်ကြား၍ နေရမည့် စာပေများသာ ဖြစ်ပေသည်။ ခေတ်အဆက်ဆက်တွင် ပါဠိတော်နိဿယများသာ အပြည့်အစုံရှိ၍ အဋ္ဌကထာနိဿယများပင် အပြည့်အစုံမရှိသေးပေ။ ဋီကာနိဿယများကား အားလုံးလောက်ပင် မရှိကြသေး။ အမှန်အားဖြင့် ခေတ်သည် တနေ့ထက်တနေ့ သဒ္ဒါ ပညာ ဝိရိယတရားများ ဆုတ်ယုတ်လာနေသဖြင့် ကြာသော် ပါဠိဘာသာ၌ လေ့ကျက်ကျွမ်းဝင်သူ နည်းပါးသွားမည်မှာ မလွဲပေ။ ထိုအခါမျိုးတွင် ဤ နိဿယကျမ်းစာများမှတစ်ပါး အားထားစရာ ရှိမည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ယခုအချိန်မှစ၍ နိဿယလုပ်ငန်းကို ရွှေ့တန်းတင်ကြရန် အရေးကြီးလျက်ရှိ နေပေပြီ။

ပိဋကဗျူဟာ၏တာဝန်

ဤအကြောင်းကို ထောက်ဆ၍လည်း ပိဋကဗျူဟာ အဖွဲ့ကြီးသည် သာ သနာတွင် တန်ဖိုးကြီးလှသော နိဿယအဆောက်အဦကြီး တည်ရှိနေသင့်သည် ဟု ခံယူချက်ထားရှိခဲ့ကြသည်။ တိမ်မြုပ်နေသောကျမ်းစာများတွင် နိဿယ ကျမ်းကြီးများသည် ကျေးဇူးရှင် ဆရာမြတ်ကြီးတို့၏ ကြီးပမ်းတည်ဆောက် ထားသော အဆောက်အအုံများပင်ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းအဆောက်အအုံများကို ဖော်ဆောင်ပြုပြင်၍ သာသနာ့မြေတလင်းပြင်တွင် ထင်ထင်လင်းလင်းတည် ဆောက်စိုက်ထူပေးရမည့် တာဝန်ကို ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ကြီးက ယူဖြစ်အောင် ယူကြရန် အမိဋ္ဌာန်ကိုလည်း ထားရှိခဲ့ကြသည်။

သို့ဖြစ်ရကား

ဤအချိန်အခါတွင် တတိယမြောက် ကျမ်းစာအဖြစ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာ သနာတော်တွင် ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ် ကျင့်သုံးမှုအရပ်ရပ်အတွက် လွန်စွာလို အပ်လှသော ဤ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကြီးကို ပိဋကအဖွဲ့ဝင်ပေါင်းများစွာ တို့၏ စေတနာ သဒ္ဒါတရားပေါ်တွင် မူတည်၍ ကြည်ညိုလေးစားစွာ ကြိုး စားထုတ်ဖော်လိုက်ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋီကာနိဿယကျမ်းကြီးအလား ဝိနည်းဋီကာနိဿယများ ဖြစ်ကြသော သာရတ္ထဒီပနီဋီကာနိဿယ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာနိဿယ၊ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာနိဿယတို့ကိုလည်း ပေမှ ကူးယူတည်းဖြတ်ပြီးဖြစ်သဖြင့်

၁။ ပထမကျမ်းစာမှာ ကလျာဏိကျောက်စာမြန်မာပြန်ဖြစ်၍ ဒုတိယကျမ်းစာမှာ ဇာတ်ပိသောနေကျမ်းဖြစ်လေသည်။

အခါအားလျော်စွာ သာသနာတော်အကျိုးအတွက် ထုတ်ဖော်တင်ဆက်ဦးမည် ဖြစ်ပါသဖြင့် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့ဝင်စေတနာရှင်တို့သည် ကြည်ရှင်သော သဒ္ဓါ တရားဖြင့် စောင့်စားအားပေးတော်မူကြလျက် သာသနာပြုကုသိုလ်ထူးကို ဆည်းပူးအားထုတ် ဝိမုတ္တိစခန်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေသောစိတ် ဟု မနော ပဏိဓိမင်္ဂလာဖြင့် ပတ္တနာပြုအပ်ပါသတည်း။

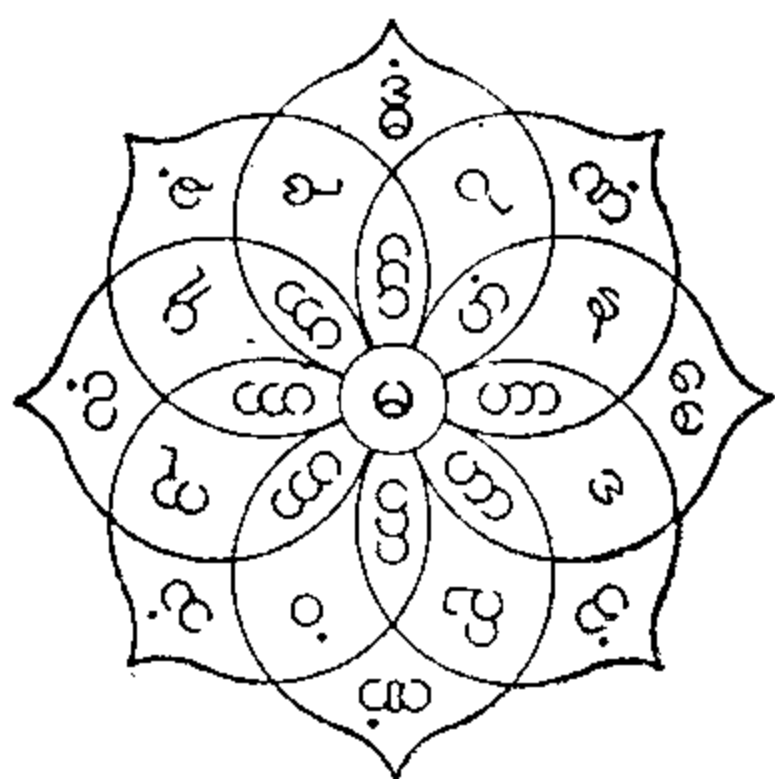
ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ပိဋကဗျူဟာ ဝန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များ

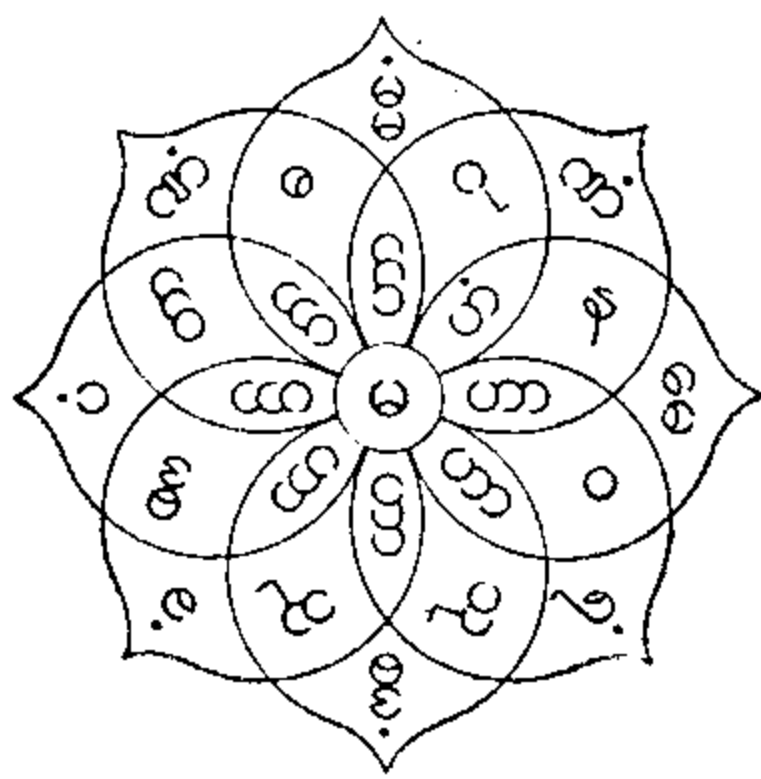
ပိဋကဗျူဟာ အဖွဲ့ကြီးသို့ ၁၁၁ (တစ်ရာတစ်ဆဲးတစ်ကျပ်) အလှူဝင်၍ ရာသက်ပန်အဖွဲ့ဝင် (ပိဋကဝန်ဆောင်) ဖြစ်ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ၁၉၈၀-ပြည့်နှစ် ပြေလကုန်အထိ -

ရဟန်း	-	၃၃၀
သီလရှင်	-	၃၄
အမျိုးသား	-	၃၅၉
အမျိုးသမီး	-	၂၂၆
ယင်း၌ -		
ရန်ကုန်မြို့မှ	-	၂၇၈
မြို့နယ်စုံမှ	-	၆၇၁
စုစုပေါင်း	-	၉၄၉ - ဦးရှိကြောင်း ကြေငြာပါသည်။

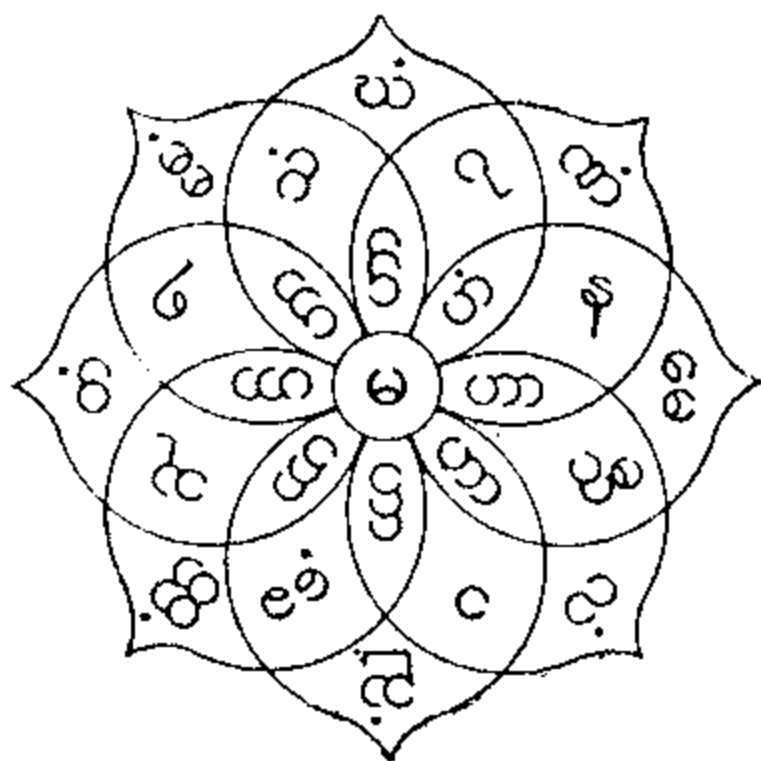
ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

နိဿယ ပဏာမ
နံပါတ် (၁) ကြာဂါယာ။

နိဿယ ပဏာမ
နံပါတ် (၂) ကြာဂါယာ။

နိဿယ ပဏာမ
နံပါတ် (၃) ကြာဂါယာ။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဇီက ဘနိဿယ

(ပဏမတွဲ)

ဟဟဟဟဟဟဟဟ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

နိဿယ ပဏာမ

- ✓ ၁။ ဟောဇယံ မဟာဉာဏံ၊ မဟာဝံသံ မဟာကုလံ။
မဟာဝုဇ် မဟာဗုဒ္ဓံ၊ မဟာဂုဏ် မဟံ နမေ။
- ✓ ၂။ မဟာဝရံ မဟာသုဒ္ဓံ၊ မဟာသုခံ မဟာဒီပံ။
မဟာဇာဏံ မဟာဓမ္မံ၊ မဟာဂုဏ် မဟံ နမေ။
- ✓ ၃။ မဟာသီလံ မဟာပညံ၊ မဟာဓေတ္တံ မဟာသုတံ။
မဟာရမ္ဘံ မဟာသံသံ၊ မဟာဂုဏ် မဟံ နမေ။
- ၄။ ကတဿေဝံ ပဏာမဿ၊ ဝတ္ထုတ္တယေ နမာရဟေ။
အာနုဘာဝေန သာတန္တ-ရာယော ဟုတွာဝ သာဓုကံ။
- ၅။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိဂန္ထဿ၊ နိဿယဉ္စ ယထာဗလံ။
ကရိယာမိ သုနိဿာယ၊ အာစရိယုပဒေသကံ။
- ၆။ တန္တု ဂမ္ဘီရနိပုဏတ္တာ - ဝိပဿနာနိစ္ဆယံ။
ဒုဇ္ဇာနုလိနပဒတ္တံ၊ ပညတ္တိဟေတုဒီပကံ။

၂

ဝိသုဒ္ဓိသီလနိကာယနိဿယ

၇။ ဓီမာနံ မတိဝဗုဒ္ဓံ၊ ဝိနယတ္ထယကောပိဒံ။
တဿ နတ္ထေဝ နိဿယော၊ အတ္ထိတိ န သုတပုဗ္ဗော။

၈။ ဓီမာနဉ္စေဝ သောတုနံ၊ ဉာဏပါဠဝသောဘာယ။
ဂဇ္ဈနံ ပဿတံ နယံ၊ သုဝဏ္ဏိတံ သုနိဏာယ။

၉။ ကရိဏာမိ ဿ နိဿယံ၊ သာဓကံဝ သဒ္ဓတ္ထကံ။
တမ္ပိ ပဿန္တု စက္ခုနာ၊ ပညာယ စ ဝိစိနန္တု။

မဟာဒယံ၊ အလွန်မြတ်သော ကရုဏာဉာဏ်ရှိတော်မူထသော။ မဟာဉာဏံ၊ အလွန်မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိတော်မူထသော။ 'မဟာဝံသံ၊ ကမ္ဘာဦး၌ဖြစ်သော မဟာသမ္မတ အသမ္ဘိန္ဒဝတ္တိယအနွယ်တည်းဟူသော မြတ်သော အနွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ မဟာကုလံ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးတည်းဟူသော မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်တော်မူထသော။ မဟာပုဇံ၊ မြတ်ကုန်သော လူမင်း နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သော။ ဝါ၊ မြတ်တော်မူကုန်သော အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝကတို့သည် မပြုတ်ပူဇော်အပ်သော။ မဟာဂုဏံ၊ အရဟံအစရှိသော အပိဓန္တယျ အပ္ပမေယျဖြစ်သော များမြတ်သော ကျေးဇူးတော်အပေါင်း ရှိတော်မူထသော။ မဟာဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ သည်။ နမေ၊ ရှိခိုး၏။

[ဤဂါထာတွင် “မဟံ နမေ”-၌ မ-ကို အာဂုံမဟု မှတ်လေ။]

မဟာဝရံ၊ မြတ်ကုန်သော လောကီဘုရားတို့ထက် မြတ်တော်မူထသော။ မဟာသုဒ္ဓံ၊ များစွာကုန်သော ကိလေသာတို့မှ စင်တော်မူထသော။ မဟာသုခံ၊ အလွန်မြတ်သော ချမ်းသာစစ်ဖြစ်တော်မူထတော။ မဟာဒီပံ၊ မောဟအစရှိသော အမှိုက်တိုက်ကို ဖျောက်တတ်သော မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်တို့၏ သတ္တိတည်းဟူသော မြတ်သော ဆီမီးတန်ဆောင်ရှိတော်မူထသော။ မဟာတာဏံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ကျခြင်းကိုတားမြစ်ခြင်းတည်းဟူသော မြတ်သောစောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိတော်မူထသော။ မဟာဂုဏံ၊ သွားကွာတတာ အစရှိသော များမြတ်သော ကျေးဇူးတော်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟာဓမ္မံ၊ မြတ်သောတရားတော်ကို။ အဟံ၊ သည်။ နမေ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မဟာသီလံ၊ မြတ်သောပါတိမောက္ခသံဝရသီလ-စသော လေးပါးသော သီလ ရှိတော်မူထသော။ မဟာပညံ၊ မြတ်သော မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာ ရှိတော်မူထသော။ မဟာဓေတ္တံ၊ အလွန်မြတ်သော ကောင်းမှု၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော။ မဟာသုတံ၊ ပိဋကတ်ကို ဆောင်ရွက်လေ့လာတော်မူခြင်း တည်းဟူ

သော မြတ်သောပရိဟတ္ထိသုတ ရှိတော်မူထသော။ မဟာရမ္မံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံရှိတော်မူထသော။ မဟာဂုဏံ၊ သုပ္ပဋိပန္နတာ အစရှိသော မြတ်သောကျေးဇူးတော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟာသံဃံ၊ မြတ်သော သံဃာတော်ကို။ အဟံ၊ သည်။ နမောရှိခိုးပါ၏။

ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာသုံးခု အပေါင်းဖြင့်။ နမောရဟေ၊ မပြတ်ရှိခိုးခြင်းငှါ ဆိုက်သော။ ဝတ္ထုတ္တယေ၊ ရတနာသုံးပါး အပေါင်း၌။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော။ ပဏာမဿ၊ ရှိခိုးခြင်းပဏာမ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်တော်အားဖြင့်။ သာတန္တရာယောဝ၊ ဖျောက်အပ် ပယ်အပ်သော အန္တရာယ်ရှိသည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ဤ။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဂန္တဿ၊ ဝဇိရဗုဒ္ဓိကျမ်း၏။ နိဿယဉ္စ၊ နိဿယကိုလည်း။ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ ဝါ၊ အစွမ်း ရှိသရွေ့။ အာစရိယုပဒေသကံ၊ ဆရာမြတ်တို့၏ ဥပဒေသနည်းကို။ ဝါ၊ ဆရာ မြတ်တို့မှ ရအပ်သော ဥပဒေသနည်းကို။ သုနိဿာယ၊ ကောင်းစွာ မှီ၍။ သာဓကံ၊ ကောင်းစွာ။ အဟံ၊ သည်။ ကရိဿာမိ၊ အံ့။

တန္တု-တံ ပန ပကရဏံ၊ ထိုဝဇိရဗုဒ္ဓိ အမည်ရှိသော ကျမ်းသည်ကား။ ဂမ္ဘီရနိပုဏတ္တာဓိပ္ပေါယဂုဋ္ဌနိစ္ဆယံ၊ နက်နဲ သိမ်မွေ့သော အနက်အဓိပ္ပာယ်၊ လျှိုဝှက်သော အဆုံးအဖြတ်လည်း ရှိ၏။ ဒုဠာနုဋိနပဒတ္တံ၊ အသိခက်ခဲ ကွယ်ဝှက်သော ပုဒ်အနက်လည်း ရှိ၏။ ပညတ္တိဟေတုဒီပကံ၊ ပညတ်တော်မူ ခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း များစွာပြတတ်၏။ ဧမာနံ၊ ဝိနည်း၌ အသိဉာဏ် ရှိကုန်သော သူတို့၏။ မတိဝစုနံ၊ အလိုကိုလည်း ပွားစေတတ်၏။ ဝိနယစ္ဆယ ကောဝိဒံ၊ ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်၌လည်း လိမ္မာစေတတ်၏။ တဿ၊ ထိုသို့သော ကျေးဇူးအကျိုးကိုပြတတ်သော ကျမ်း၏။ နိဿယော၊ အမှီနိဿယသည်။ နုတ္ထေဝ-နုတ္ထိ ဝေ၊ မရှိသေးသည်သာတည်း။ နိဿယော၊ အမှီနိဿယသည်။ အတ္တိတံ၊ ရှိ၏ဟူ၍လည်း။ န သုတပုဗ္ဗော၊ မကြားစဘူး။ တသ္မာ၊ ထိုသို့သော ကျေးဇူး အကျိုးအထူးကို ပြတတ်သော ကျမ်း၏ နိဿယ မရှိသေး မြင် သောကြောင့်။ ဧမာနံ၊ ထက်မြက်လျင်မြန်သော ပညာရှိကုန်သော။ သောဇူ နံ၊ စာသင်၊ စာပို့၊ ကျမ်းကြည့် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့၏။ ဉာဏပါဠဝသောဘာယ၊ ဉာဏ်၏ရင့်ခြင်း၊ ဉာဏ်၏တင့်တယ်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဿတံ-ပဿန္တာနံ၊ ပညာ မျက်စိ အမြင်ရှိကုန်သော။ ဂရုနံ၊ ဆရာမြတ်တို့၏။ သုဝဏ္ဏိတံ၊ ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းအပ်သော။ နယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဿ၊ ထိုဝဇိရဗုဒ္ဓိ၏ ကာကျမ်း ၏။ သုဒ္ဓတ္တကံ၊ အနက်သက်သက်သာ ပြင်သော။ နိဿယံ၊ နိဿယကို။ သာ ဓကံ၊ ကောင်းစွာလျှင်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုစီရင်ပေအံ့။ တမ္ပိ၊ ထိုသူက နိဿယ

၉

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

ကိုလည်း။ သဒ္ဓနာ၊ သုတော်ကောင်းအပေါင်းတို့သည်။ စက္ခုနာ၊ ကြည်လင်
ချမ်းမြေ့စွာသော ပသာဒစက္ခုဖြင့်။ ပဿန္တု၊ ရှုစေကုန်သတည်း။ ပညာယ စ၊
ပညာစက္ခုဖြင့်လည်း။ ဝိစိနန္တု၊ ရှုစေကုန်သတည်း။

ဗဟုဗ္ဗိဓ နာနာပါဌော၊ ဗဟုနာသန ပါဌကော။
ဗဟုဘာသန္တရမိဿော၊ ဂန္ဓောယံ ပန ဒုဒ္ဓသော။ ။
သဟတ္ထကံ ပါဌံ တသ္မာ၊ သုသောဓိယ ယထာဗလံ။
လိခိတံ ဝိညဟိ ဧယံ၊ ယထာညာဏံ ယထာဘူတံ။ ။

ဒုဒ္ဓသော၊ မြင်နိုင်ခဲ့သော အနက်အဓိပ္ပါယ်၊ ကွယ်သော ပုဒ်အဆုံးအဖြတ်
ရှိသော။ အယံ ပန ဂန္ဓော၊ ဤဝဇီရဗုဒ္ဓိကျမ်းသည်ကား။ ဗဟုဗ္ဗိဓ နာနာပါဌော၊
များသော အပြားရှိသော အဆုံးထူးသောပါဌ်လည်း ရှိ၏။ ဗဟုနာသန ပါဌ
ကော၊ များစွာပျက်စီးသော ပါဌ်အစဉ်လည်း ရှိ၏။ ဗဟုဘာသန္တရမိဿော၊
များစွာသော သုသ်ကရိုက်၊ သိဟိဌ်ဘာသာတို့နှင့်လည်းပြွမ်း၏။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဟတ္ထကံ၊ မိမိလက်၌ရှိသော (ကိုယ်၌ရှိသော)။
ပါဌံ၊ ဝဇီရဗုဒ္ဓိပါဌ်ကိုသာလျှင်။ ယထာဗလံ၊ စွမ်းအားရှိသရွေ့။ သုသော
ဓိယ၊ ကောင်းစွာ သုတ်သင်၍။ ယထာညာဏံ၊ ဉာဏ်သက်ဝင်တိုင်း။ ယထာ
ဘူတံ၊ ဉာဏ်အထင်ရှိတိုင်း။ လိခိတံ—လိခိတံ ဣတိ၊ ရေးအပ်၏ဟူ၍။ ဝိညဟိ၊
ပညာရှိကုန်သော သူတို့သည်။ ဧယံ၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊ သိစေလို့။

စိရံ တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမ္မော၊ ဇိနော ဒေတု ဇယံ မမ။
ဓမ္မော ရက္ခတု သဒ္ဓမ္မော၊ သီလေ ရမ္မတု မေ မနော။

ဝိဇ္ဇာရဗုဒ္ဓိကန္တာရန္တ

☰

(၁) ပညာဝိသုဒ္ဓါယ ဒယာယ သဗ္ဗေ၊
 ဝိမောစိတာ ယေန ဝိနေယျသတ္တာ။
 တံ စက္ခုဘူတံ သိရိသာ နမိတွာ၊
 လောကဿ လောကန္တဂတဿ ဓမ္မံ။
 သံသံဉ္စ သိလာဒိဂုဏေဟိ ယုတ္တ-
 မာဒ္ဒါယံ သဗ္ဗေသု ပဒေသု သာရံ။
 သင်္ခေပ ကာမေန မမာသယေန၊
 သဉ္ဇောဒိတော ဘိက္ခုဟိတဉ္စ ဒိသ္မာ။
 သုမန္တပါသာဒိကသညိတာယ၊
 သမ္ဗုဒ္ဓဇောသာစရိယောဒိတာယ။
 သမာသတော လိနပဒေ လိခိဿံ၊
 သမာသတော လိနပဒေ လိခိတံ။

[ရွှေနှစ်ဂါထာသည် ရ-ဂိုဏ်းနှစ်ခု၊ ဇ-ဂိုဏ်းတခု၊ ဂရူ တခုရှိသော
 ဣန္ဒဝဇိရာ ဂါထာ မည်၏။ နောက်ဂါထာကား ဥပဇာတိဂါထာ
 မည်၏။]

ယေန ဗုဒ္ဓေန၊ အကြင်ဘုရားမြတ်သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝိနေ
 ယျသတ္တာ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ပညာဝိသုဒ္ဓါယ၊ ပညာကြောင့်
 စင်ကြယ်သော။ ဒယာယ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်။ ဝိမောစိတာ၊ လွတ်စေတော်မူအပ်
 ကုန်ပြီ။ ဝါ-ဒယာယ၊ ကရုဏာတော်ကြောင့်။ ပညာဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သော
 ပညာတော်ဖြင့်။ ဝါ-ဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ ဒယာယ၊ ကြောင့်။
 ပဝတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ ပညာ - ပညာယ၊
 ပညာတော်ဖြင့်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဝိနေယျသတ္တာ၊ ကျွတ်ထိုက်
 သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဝဋ္ဋေကုတော၊ ဝဋ္ဋ်ဆင်းရဲမှ။ ဝိမောစိတာ၊ လွတ်စေ
 တော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ လောကဿ၊ အကြွင်းမရှိသော သတ္တလောက၏။ စက္ခု
 ဘူတံ၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော။ ဝါ၊ ငါးပါးအားဖြင့် စက္ခုအား
 ထင်ခြင်းသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ သိရိသာ၊ ဦး
 ဖြင့်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ နမိတွာ၊ ဤ။ လောကန္တဂတဿ၊ လောကသုံးပါး၏ အဆုံး

(၁) ဤကဲ့သို့ ကွင်းဖြင့်ပြထားသော နံပါတ်သည် ဆဋ္ဌမူ ဇီကာပါဌ် တရားနှင့်
 မြစ်သည်။

သို့ ရောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တကဘူတံ၊ ဥစ္စာဖြစ်၍ဖြစ်သော။
 (ဓမ္မ-၌ စပ်) ဝါ၊ လောကသုံးပါး၏ အဆုံးသို့ ရောက်တော်မူပြီးသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဉ္စ၊
 တရားတော်ကိုလည်း။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ နမာမိ၊ ၏။ နမိတွာ၊ ရှိ။ သီလာဒိ
 ဂုဏေဟိ၊ သီလစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်။ ယုတ္တံ၊ အမြဲယှဉ်တော်မူသော။
 သံဃဉ္စ၊ သံဃာတော်ကိုလည်း။ နမိတွာ-နမာမိ၊ ၏။ နမိတွာ၊ ရှိ။ သင်္ခေပ-
 ကာမေန၊ သင်္ခေပနည်းကိုအလိုရှိသော။ မမာသယေန၊ ငါ၏ အလိုဖြင့်။ ဘိက္ခုဟိ၊
 တို့သည်။ သဉ္ဇောဒိတော၊ ကောင်းစွာ တိုက်တွန်း တောင်းပန်အပ်သည့်
 ဖြစ်၍။ သမန္တပါသာဒိကသညိတာယ၊ သမန္တပါသာဒိကာ အမည်ရှိသော။ ဝါ၊
 သမန္တပါသာဒိကာ-ဟူသော အမည်ဖြင့် ဖတ်အပ်သော။ သမ္ပုဒ္ဓဿောသာ-
 ဝရိယောဒိတာယ၊ ဘုရားကဲ့သို့ ကျော်စောထင်ရှားသော အသံရှိသော အရှင်
 ဗုဒ္ဓဿောသ ဆရာသည် စီရင်တော်မူအပ်သော။ ဝါ၊ ဗုဒ္ဓဿောသအမည်ရှိသော
 ဆရာမြတ်သည် စီရင်တော်မူအပ်သော။ (ဤ၌ သံ-အနက် မရှိ၊ ဂါတာဗန္ဓ
 ပဒေပုရုဏမျှသာ) သံဝဏ္ဏနာယ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌။ သမဘိနိဝိဇ္ဇေယ၊ ကောင်း
 စွာ အကျုံးဝင်ကုန်သော။ သဗ္ဗေယျ ပဒေယျ၊ အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌။ သာရံ၊
 မြတ်သောအနက်ကို။ ဝါ၊ အနှစ်သဖွယ်ဖြစ်သော အနက် အဆုံးအဖြတ်ကို။
 အာဒါယ စ၊ ယူ၍လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဟိတံ၊ ဝိနည်း အဋ္ဌကထာကို သင်
 ကြားလေ့လာကုန်သောရဟန်းတို့၏ အကျိုးကို။ ဒိဿာ စ၊ ရှု၍လည်းကောင်း။
 သံဝဏ္ဏနာယ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏။ လိနပဒေ၊ ကွယ်သော ပုဒ်၌။ ယံ အတ္ထ-
 ဝိနိစ္ဆယံ၊ အကြင်အနက် အဆုံးအဖြတ်ကို။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။
 မယာ၊ ငါသည်။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ လိနပဒေ၊ ကွယ်သော ပုဒ်၌။ ဝါ၊
 ကွယ်သော ပုဒ်ရှိသော အရာ၌။ တံ အတ္ထဝိနိစ္ဆယံ၊ ထိုသို့သော အဆုံး အဖြတ်
 ကို။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ လိခိဿ-လိခိဿာမိ၊
 ရေးပေအံ့။

ဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၏ အဖွင့်ကို ရေးလိုသော ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ ဆရာ
 သည် ယော ကပ္ပကောဋီဟိ- အစရှိသော သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဖြစ်သော
 အဋ္ဌကထာ၏အဖွင့်ကိုသာ မပြုမူ၍ ပညာဝိသုဒ္ဓါယ ဒယာယ-စသည်ဖြင့်
 ရတနတ္ထယပဏာမကို အဘယ်အကျိုးငှာ ပြုတော်မူသနည်း-ဟူမူကား
 ကျမ်းကို အားထုတ်သည်၏အစ၌ အလုံးစုံသော အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရ ဖြစ်
 သော အန္တရာယ်ကို တားမြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော ရတနတ္ထယ ပဏာမ
 ကို ပြုခြင်းသည် မိမိ၏ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌ သဒ္ဓါခြင်း၊ ရှိသေခြင်း
 အစရှိသော ဦးစူး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို သိရခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့

သိရခြင်းသည် ပညာရှိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို နှစ်သိမ့်စေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့နှစ်သိမ့်စေခြင်းသည် မိမိ၌ပညာရှိတို့၏ များစွာ မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့မြတ်နိုးခြင်းသည် သဒ္ဓါအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော ဆရာသည် ပြုအပ်သော အပွင့်ကျမ်းသည်သာ ပမာဏဖြစ်၏—ဟု သံဝဏ္ဏနာဖြစ်သော ဋီကာကျမ်း၌ ရှိသောခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်သော ရှိသောခြင်းရှိသော ပညာရှိတို့သည် ကျမ်းကိုသင်ခြင်း ဆောင်ခြင်း မှတ်ယူခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့သင်ခြင်း ဆောင်ခြင်း မှတ်ယူခြင်းသည် သံဝဏ္ဏတဗ္ဗဖြစ်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကျမ်း၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ကောင်းစွာ သိခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့ သိခြင်းသည် အဋ္ဌကထာနှင့်တကွသော မဂ္ဂိမ္မေကို ဟုတ်မှန်တိုင်း သိရခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ထိုသို့သိခြင်းသည် မပောက်မပြန် မှန်သောအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်း အကျိုးရှိ၏။ ထိုကျင့်ရခြင်းသည် အလုံးစုံသော လောကီလောကုတ္တရာ အကျိုးပြီးခြင်း အကျိုးရှိသည်သာ ဖြစ်သောကြောင့် ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကျမ်း၏ အပွင့်ဖြစ်သော ဋီကာကျမ်းကို အားထုတ်လိုသော အရှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ဋီကာဆရာသည် “ယော ကပ္ပ ငကာဒ္ဓိ” အစရှိသည်တို့၏အပွင့်ကို မပြုမီ ချွေအပ် ကျမ်း၏အစ၌ ရတနတ္ထယပဏာမကို ပြု၍ ထိုပဏာမဖြင့် ဖျောက်အပ်သော အန္တထုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ကျမ်းကို အားထုတ်ထုတ်ဟု နှလုံးထားတော်မူ၍ အတိုင်းမသိသော မရေတွက်နိုင်သော ကာလ၌ ဆည်းပူးအပ်သောကုသိုလ် ပါရမီတော်တို့၏ အကျိုးဖြစ်သော ဒဿဗလ အသာဓာရဏ ဝေသာရဗျဉာဏ်အစရှိသော ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတည်းဟူသော မွေကာယလက္ခဏာတော်ကြီး လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်စွာသော ရူပကာယတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဆင်းရဲ အပေါင်းမှ ထုတ်တတ်သော နိဗ္ဗာန်နိကာ စသော များစွာသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုတ္တရပုညက္ခေတ္တ အစရှိသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း အလုံးစုံသော လောကသည် ရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်း အရိုအသေပြုခြင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော ရတနာသုံးပါး အပေါင်းအား အန္တထုယ်ကို ပြုတတ်သော အကုသိုလ်ကို ပြတ်ခြင်း ပယ်ခြင်း အကျိုးပြီးစိမ့်သောငှါ ရတနတ္ထယပဏာမကို ပြုခြင်းငှါ “ပညာဝိသုဒ္ဓါယ ဖယာယ သဗ္ဗေ”—စသောဂါထာကို မိန့်၏။

ဝေဓိရုဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

တနည်းကား-ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏ အဖွင့်ဖြစ်သော ဋီကာကျမ်းကို ပြုလိုသော အရှင်ဝေဓိရုဗုဒ္ဓိဆရာသည် ကျမ်းပြုဆရာတို့၏ သဘောကို ပြတတ်သော ရတနတ္ထယပဏာမ ပဏာမိတဗ္ဗ ပဏာမဟေတု ပဏာမ ပယောဇဉ် နိမိတ် ကတ္ထား ကရုဏပွကာရ ပကရုဏပယောဇဉ် ပဋိညာဉ် ပဋိညာတဗ္ဗတို့ကို ပြုတော်မူခြင်းငှါ “ ပညာဝိသုဒ္ဓါယ ဒယာယ သဗ္ဗေ၊ ဝိမောဝိတာ ယေန ဝိနယုသတ္တာ၊ ”- စသော သုံးဂါထာတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။

ထိုပါဌ်တို့တွင် ရတနာသုံးပါးအပေါင်းတို့၏ ကျေးဇူးကို ညွှတ်ခြင်း ကိုင်းခြင်း ရှိုင်းခြင်း၏ အခွမ်းအားဖြင့် အန္တရာယ်ကို ပြတတ်သော အကုသိုလ်တို့ကို ဖျောက်ခြင်း ဖြစ်ခြင်းငှါ ခွမ်းနိုင်သော ကုသိုလ် ဝေတနာသည် ပဏာမ မည်၏။

ထိုပဏာမကို နမိတွာ-၌ နမု-ခတ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ် သော ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ် ဝေတတ်သော ချမ်းသာကို ပေးတတ်သော တုဗ္ဗေ တဗ္ဗေ သံဃာ ရတနာ သုံးပါးအပေါင်းသည် ပဏာမိတဗ္ဗ မည်၏။

ထိုပဏာမိတဗ္ဗကို တံ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သံသဉ္ဇ-ပုဒ်တို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

ပဏာမာရဟအဖြစ်-ဟု ဆိုအပ်သော ကျေးဇူးတော် အပေါင်း သည် ပဏာမဟေတု မည်၏။ ထိုပဏာမဟေတုကို ပညာဝိသုဒ္ဓါယ ဒယာယ။ပ။သတ္တာ၊ဝက္ခူဘူတံ လောကဿ လောကန္တဂတဿ သီလာ ခီရုဏဟိ ယုတ္တံ-ဟူသောပုဒ်တို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

အန္တရာယ်၏ အဘာဝသည် ပယောဇဉ် မည်၏။

ရတနာသုံးပါးအပေါင်းအား ရှိခိုးခြင်းတို့ကို ပြုသဖြင့် အန္တရာယ် မရှိ ပျောက်ကင်းရကား ထိုပဏာမပယောဇဉ်ကို နမိတွာ-၌ အကျုံး ဝင်သော နမု-ခတ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

နိမိတ်သည် အဇ္ဈတ္တိကနိမိတ် ဗာဟိရနိမိတ်ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင် ကျမ်းပြုဆရာ၏ ကရုဏာသည် အဇ္ဈတ္တိကနိမိတ် မည်၏။

ထိုအဇ္ဈတ္တိကနိမိတ်ကို မမာသယေန-ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ပြတော် မူ၏။

သောတုဇနအပေါင်းသည် ဗာဟိရနိမိတ် မည်၏။

ထိုဗာဟိရနိမိတ်ကို ဘိက္ခုဟိဘဉ္ဇ ခိသ္မာ-ပုဒ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

ကျမ်းပြုသော အခြင်းအရာသည် ကရုဏပွကာရ မည်၏။

ထို ကရုဏာပွကာရကို “အာဒါယ သဗ္ဗေသု ပဒေသု သာရံ သမာ သတော လိနပဒေ လိခိတံ”-ပုဒ်တို့ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

ကျမ်းပြုသော ဆရာသည် ကတ္တား မည်၏။

ထိုကတ္တားကို လိခိဿံ-ဟူသောပုဒ်၌ သံ-ဝိဘတ်သည် ဟောအပ် သော အဟံ-ဟူသော ကတ္တားဖြင့် ပြတော်မူ၏။

ကျမ်းကိုပြုအံ့ဟု ဝန်ခံခြင်းသည် ပဋိညာဉ် မည်၏။

ပြုအပ်သောကျမ်းသည် ပဋိညာတဗ္ဗ မည်၏။

ထိုပဋိညာဉ် ပဋိညာတဗ္ဗကို လိနပဒေ လိခိဿံ-ပုဒ်တို့ဖြင့်ပြတော် မူ၏။

ဤ ဋီကာကျမ်းဖြင့် သိအပ်သောအနက်အဆုံးအဖြတ်သည် ပကရဏ ပယောဇဉ်မည်၏။

ထိုပယောဇဉ်ကို လိခိဿံ-၌ လိခ ဓာတ်ဖြင့် ပြတော်မူ၏။

ဤသို့ ပဏာမကိုပြုရာ၌ ကာယပဏာမ မနောပဏာမ တို့ဖြင့် လည်း အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သော အကုသိုလ်ကို ဖျောက်ခြင်း တား မြစ်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည် ဖြစ်ကောင်းလျက် ဂန္ဓဂဇ္ဈက ဖြစ်သော ဝစီပဏာမကိုသာ အဘယ်ကြောင့် ပြုအပ်လေသနည်း-ဟူမူ ကာယ ပဏာမ မနောပဏာမတို့ဖြင့် အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်သော အကုသိုလ်ကို ဖျောက်ခြင်း တားမြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော်လည်း ဝစီပဏာမ သည်သာ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဟုတ်တိုင်းသော ကျေးဇူးကို ကြား ခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်၌ သာတိသယဖြစ်သောကြောင့် ဝစီ ပဏာမကိုသာ ပြုတော်မူသည်ဟူလို။

ထိုအနက်ကို “ယဿ သတ္ထုနော ပဏာမံ ကတ္ထုကာမော တဿ ဂုဏဝိသေသဒဿနတ္ထံ ကရုဏာ ဝိယာတိအာဒိမာဟ”- ဟူသော မူလဋီကာကိုလည်းကောင်း၊ “ဂုဏဝိသေသဒဿနတ္ထန္တိ တေေန သတိပိ။ပ။သာတိသယော ဝစီပဏာမော ဝိဟိတောတိ ဒဿေတိ”- ဟူသော အနုဋီကာကိုလည်းကောင်း ထောက်၍သိရာ၏။

ဝေဠုမုဒ္ဒိဋီကာသည် မာဂဓဘာသာပြန်၍ အနည်းငယ်မျှသာ သိဟိဋ္ဌဘာသာပါသည့် ဝေဠုတမျိုး၊ မာဂဓဘာသာမပြန်မူ၍ သိဟိဋ္ဌ ဘာသာအများပါသည့် ဝေဠုတမျိုးရှိသည်တွင် ယခုအနက်ရေးလတ္တံ့ သည်မှာ မာဂဓဘာသာ ပြန်၍ အနည်းငယ်မျှသာ သိဟိဋ္ဌဘာသာ ပါသော ဝေဠုမုဒ္ဒိဋီကာ၏ အနက်ကို ရေးပေအံ့။

ပါဠိလည်း အယုတ်၊ အလွန် ရှိကြသည်။ မာဂဗြန်သည့်စာမှာ မရှိမရှိ မပြန်သည့်စာမှာရှိသည်။ မပြန်သည့်စာမှာရှိ၍ ပြန်သည့်စာ မှာ မရှိဖြစ်ကြသည် ဖြစ်၍ ပြန်စာရှိတိုင်းအနက်ကိုသာ သမ္မုန်အံ့။

“သညာ စ၊ ကျမ်း၏အမည်လည်းကောင်း။ နိမိတ္တဉ္စ၊ ကျမ်းပြုခြင်း၏ အကြောင်းလည်းကောင်း။ ကံတ္တာ စ၊ ကျမ်းပြုသော ဆရာ လည်းကောင်း။ ပရိမာဏဉ္စ၊ ကျမ်း၏အတိုင်းအရှည် လည်းကောင်း။ ပယော-
ဇနဉ္စ၊ ကျမ်း၏အကျိုးလည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣဒံ ပဉ္စကံ၊ ဤပဉ္စကကို။ ဝါ၊ ဤအနက်ငါးပါး အပေါင်းကို။ သဗ္ဗာဂမဿ၊ အလုံးစုံသော ကျမ်း၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ ဝါ၊ အစဉ်လျှင်။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတာ-ဣစ္ဆန္တေန၊ အလိုရှိသောကျမ်းပြုဆရာသည်။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဣတိ၊ သို့။ ဝဇနတော၊ ဆိုတော်မူသောကြောင့်။ သမန္တပါသာဒိကေတိ ဣမိနာ၊ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ သညာ၊ သမန္တပါသာဒိကာ-ဟူသော ကျမ်း အမည်ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒီပန္နရေ တိက္ခုဇနဿ၊ အတ္ထံ နာတိ သမ္မုနာတိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ နိမိတ္တံ၊ ကျမ်းပြုခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗုဒ္ဓသောသောတိ ဂရုဟိ ဂဟိတနာမဓေယျနာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ကတ္တာ၊ ကျမ်းပြုတော်မူသော ဆရာကို။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ၏။ သမဓိကသတ္တဝီသတိ သဟဿမတ္တေန၊ တဿ ဂန္တေနာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိမာဏံ၊ ကျမ်း၏ အတိုင်းအရှည်ကို။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိရဋ္ဌိတတ္ထံ ဓမ္မဿာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပယော ဇနံ၊ ကျမ်း၏အကျိုးကို။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။

[အချို့စာ၌-“မိစ္ဆတာတိ ပြုတ္တာ သဗ္ဗတန္တာနံ ပဉ္စာ အတ္တာနုဝဏ္ဏယေ” အစရှိသည်ဖြင့်ပါဠိရှိ၏။

သဗ္ဗတန္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကျမ်းတို့၏။ အတ္ထပဉ္စကံ၊ ကို၊ ပြုတ္တာ၊ ရှေးဦးစွာဆိုပြီး၍။ ပဉ္စာ၊ နောက်မှ အတ္ထံ၊ ကို။ အနုဝဏ္ဏယေ၊ အစဉ်ဖွင့် ရာ၏-ဟု အနက်ပေးလေ။]

☞ (၂) တတြ၊ ဤသညာ နိမိတ္တံ-စသောဂါထာ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ ဝတ္ထု’မိစ္ဆတာ တိ၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ ဝတ္ထု’မိစ္ဆတာ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်ကောင်းကို။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ကထဝိဓော၊ အဘယ်သို့ဂုဏ်သတ္တိရှိသော ဆရာ သည်။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုတတ်သောဆရာမည်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပရိဟာရော၊ အဖြေကို။ မယာ၊ ငါ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ -

ပါဠိတ္ထဝိဒ္ဓ၊ ပါဠိအပြား အနက်အပြားကို သိလေ့ရှိသော။ ဝါး ပါဠိ အထူး အနက်အလူးကိုသိလေ့ရှိသော။ အသံဟိရော၊ ရုံ၊ ကွန့်တုတ်ဆိုင်းခြင်း မရှိတတ်သော။ သုစိစင်ကြယ်သော စိတ်နှလုံးရှိတတ်သော။ အမန္တရော၊ ဝန်တိုခြင်း မရှိတတ်သော။ စတုတ္ထ၊ ပရိစ္ဆာန်၊ သုတ္တ၊ သုတ္တန္တသော၊ သော၊ လေးပါးသော အဆုံးအဖြတ်ကို မခွင့်လေ့ရှိတတ်သော။ ဟိတုဿ၊ ကောင်းသော ကုန်သော တပည့် အပေါင်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားငှါ အားထုတ်တတ်တတ်သော။ ဒေသကောပိ-^၁ ဒေသကောဝ၊ ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်။ ဝတ္ထု၊ ဖောဓာတ်သော ဆရာမည်၏။ ဝါ၊ ဆိုတတ်သော ဆရာမည်၏။ -ဣတိ၊ သို့။ ပဋိ၊ ယာရော၊ ကို။ ဥစ္စတေ၊ ၏။

အတ္ထ၊ ဆိုပါဠိတ္ထဝိဒ္ဓသော ပုဒ်တို့၌။ ဝိဇ္ဇာရော၊ အကျယ်ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ဆုံး။ ဣတ္ထ၊ ဤပါဠိအစဉ်၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ပဋ္ဌ၊ တေ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ တဿ၊ ကိုသို့ သိရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ သော ပါဠိပဗ္ဗန္ဓော၊ တိုပါဠိအစဉ် သည်။ ပါဠော၊ ပါဠိမည်၏။

ဤကား ပဋ္ဌ၊ တေ-ဟု မုဒ္ဒေ ပထမကွရာ ၄-နှင့် ရှိသော ပါဠိအနက် တည်း။ ပဋ္ဌ၊ တေတိ-ဟု ဒုတိယကွရာ ၄-နှင့် ကမ္ဘာသာနလည်း ပါဠိ-အချို့ ရှိ၏။

ယော ပါဠိပဗ္ဗန္ဓော၊ အကြင်ပါဠိအစဉ်ကို။ ပဋ္ဌ၊ တေ၊ ရှုတ်အပ်၏။ ဣတိ တဿ၊ ကိုသို့ ရှုတ်အပ်သောသတ္တိကြောင့်။ သော ပါဠိပဗ္ဗန္ဓော၊ သည်။ ပါဠော၊ ပါဠိမည်၏ဟု-ပေးလေ။]

ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သော ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထာနုဋ္ဌပေါ၊ ၈၊ အနက်အား မလျော်သောပါဠိလည်းကောင်း။ အတ္ထာနုဋ္ဌပေါ၊ ၈၊ အနက်အား မလျော်သော ပါဠိလည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ အနေကပ္ပကာရော၊ များသော အပြားရှိ၏။ ကထံ အနေကပ္ပကာရော၊ အဘယ်သို့ များသော အပြားရှိသနည်းဟုမူကား။ သန္တာယဘာသိတော၊ သန္တာယဘာသိတဖြစ်သော ပါဠိလည်းကောင်း။ ဗျဉ္ဇနဘာသိတော၊ ဗျဉ္ဇနဘာသိတဖြစ်သော ပါဠိလည်းကောင်း။ သာဝဓေသပါဠော၊ လည်းကောင်း။ နိရဝဓေသပါဠော၊ လည်းကောင်း။ နိတော၊ နိတပါဠိလည်းကောင်း။ နေယျော၊ နေယျပါဠိလည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ အနေကပ္ပကာရော၊ ၏။ တံတြးသိုဓာနာယ ဘာသိတသော ပါဠိတို့၌။ ဝိသေသော၊ အထူးကို။ ဝေ၊ ဤသို့သော ပါဠိ

၁။ ဒေသကဿ (ဆဋ္ဌ)၊

၂။ တဤ ပဋိသုတေတိ ပါဠော (ဆဋ္ဌ)

အထူးဖြင့်။ ဝေဒိတဗျော၊ ဇီ။ အနေကတ္ထဝတ္ထာ၊ များသောအနက်ကို ဟောတတ်သောပါဌ်သည်။ သန္ဓာယဘာသိတော နာမ၊ သန္ဓာယဘာသိတမည်၏။ “မာတရံ ပိတရံ ဟန္တာ” တိအာဒိ၊ မာတရံ ပိတရံ ဟန္တာ-အစရှိသည်တည်း။ တနည်းကား။ “မာတရံ ပိတရံ ဟန္တာ” တိအာဒိ၊ မာတရံ ပိတရံ ဟန္တာအစရှိသောပါဌ်သည်။ အနေကတ္ထဝတ္ထာ-အနေကတ္ထဝတ္ထာ၊ များသောအနက်ကို ဟောတတ်သောကြောင့်။ သန္ဓာယဘာသိတော နာမ၊ ဇီ။

[ဤ၌ လောဘကို ရည်၍ မာတရံ၊ မာနကို ရည်၍ ပိတရံ ဟု ဟောတော်မူရကား သန္ဓာယဘာသိတပါဌ်မည်၏-ဟု သိရ၏။]

“မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ” တျာဒိ၊ ဓမ္မာ-အစရှိသော ပါဌ်သည်။ ကေတ္တဝတ္ထာ၊ တခုသောအနက်ကို ဟောတတ်သောကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနဘာသိတော နာမ၊ ဇီ။

[ဤ၌ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ-၌ မနော-သဒ္ဒါသည် စိတ်ဟူသောအနက်ကို ဟောရကား ဗျဉ္ဇနဘာသိတမည်၏။]

“သဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ အာဒိတ္တံ” မိတျာဒိ၊ ပါဌ်သည်။ သာဝသေသော နာမ၊ ဇီ။ “သဗ္ဗေ ဓမ္မာ သဗ္ဗာကာရေန ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော ဉာဏမုခေ အာပါထံ အာဂစ္ဆန္တိ” တျာဒိ၊ သည်။ ဝိပရီတော၊ သာဝသေသမှ ပြန်သည်ဖြစ်၍။ နိရဝသေသော နာမ၊ ပါဌ်မည်၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝစနံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ ဟောအပ်၏။ တထာ၊ ထိုသို့ ဟောအပ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဝဂန္တဗျော၊ သိအပ်သော အနက်ရှိသောပါဌ်သည်။ နိတော နာမ၊ မည်၏။ “အနိစ္စံ ဒုက္ခမနုတ္တာ” တျာဒိ၊ အစရှိသည်တည်း။ ယုတ္တိယာ၊ အသင့်ဖြင့်။ အနုဿရိတဗျော၊ အောက်မေ့ဆင်ခြင်အပ်သော အနက်ရှိသော ပါဌ်သည်။ နေယျော နာမ၊ မည်၏။ “ကေပုဂ္ဂလော ဘိက္ခဝေ” တျာဒိ၊ အစရှိသည်တည်း။

အတ္ထောပိ၊ အနက်သည်လည်း။ အနေကပ္ပကာရော၊ ဇီ။ ပါဌ်တ္ထော၊ ပါဌ်လျှောက်ဖြစ်သော အနက်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ပါဌ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော အနက်လည်းကောင်း။ သဘာဝတ္ထော၊ သဘောဖြစ်သော အနက်လည်းကောင်း။ နေယျတ္ထော၊ သိအပ်သော အနက်လည်းကောင်း။ ပါဌာနုဉ္စပေါ၊ ပါဌ်အားလျော်စွာဖြစ်သော အနက်လည်းကောင်း။ ပါဌာနုဉ္စပေါ၊ ပါဌ်နှင့်မလျော်သော အနက်လည်းကောင်း။ သာဝသေသတ္ထော၊ အကြွင်းနှင့်တကွဖြစ်သော အနက်လည်းကောင်း။ နိရဝသေသတ္ထော၊ အကြွင်းမရှိသော

အနက်လည်းကောင်း။ နိတတ္ထော၊ တိုက်ရိုက် သိအပ်သော အနက်လည်းကောင်း။ နေယျတ္ထော၊ ဆောင်၍သိအပ်သော အနက် လည်းကောင်း။ ဣတ္ထာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို ပါဌတ္ထအစရှိသည်တို့၌။ ဝေသ္မိ၊ ပါဌိယာ၊ အားဖြင့်။ ဝိသေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ နိ။ ယော၊ ပါဌော၊ ကို။ တံတံသညာပနတ္ထံ၊ ထိုသို့သို့သော အနက်သဘောကို မှတ်စိမ့်သောငှါ။ ဝါ၊ သိစိမ့်သောငှါ။ ဥစ္စာရိယတေ၊ ရွတ်အပ်၏။ သော၊ ပါဌော၊ လိုပါဌိသည်။ ပါဌတ္ထော၊ နိ။ “သတ္တံ သဗျဉ္ဇန” မိကျာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ယော၊ ပါဌော၊ ကို။ “သတ္တံ သဗျဉ္ဇန” မိကျာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ယော၊ ပါဌော၊ ကို။ ပ။ သော၊ ပါဌော၊ သည်။ ပါဌတ္ထော၊ မည်၏။ (ဟူ၍ပေး။) “သမာဒိဋ္ဌိံ ဘာဝေတိ” တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ရူပါရူပဗျဉ္ဇနံ၊ ရုပ်၊ နာမ်ဖြစ်သော တရားတို့၏။ သက္ခဏာရသဒိ၊ သက္ခဏာ ရံသ အစရှိသည်သည်။ သဘာဝတ္ထော၊ သဘောဖြစ်သော အနက်မည်၏။ ဝါ၊ သဘာဝအနက်မည်၏။ “အတ္ထဝါဒိ ဓမ္မဝါဒိ” တေျာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ယော၊ အတ္ထော၊ အကြံ အနက်သည်။ ဉာယမာနော၊ သိအပ်သည်ရှိသော်။ ဟိတဝယ၊ အစိုးအပိုးအကျိုး ငှါ။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ သ-သော၊ အတ္ထော၊ ထိုအနက်သည်။ ဉာတံ၊ သိခြင်းငှါ။ အရဟတ္တော၊ ထိုက်သည်၏အပြစ်ကြောင့်။ နေယျတ္ထော၊ သိအပ်သောအနက် မည်၏။ ယထာပါဌံ၊ ပါဌိအားလျော်စွာ။ သာသိတော၊ ဟောအပ်သော အနက်သည်။ ပါဌာနုရူပေါ၊ မည်၏။ “သန္တံ ဘိက္ခဝေ နုရူပေ” နိ။ ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဝုတ္ထံ၊ အတော-တယော၊ ဟိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဓက္ခမပိ၊ ဓမ္မရမည်သည်။ ကမ္မံ၊ ကံ မည်၏။ ဣတိ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။

[ဓက္ခသ္မိံ ကမ္မန္တိ-ဟူ၍လည်း ပါဌိရုံ၏။ ဓက္ခသ္မိံ၊ ဓက္ခပသာဒဋ္ဌံ။ နိဿိတံ၊ မှီသော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ကမ္မံ၊ ကံမည်၏။ ပေး။]

ဗျဉ္ဇနန္တယာယ၊ သဒ္ဓါအရိပ်ဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပဋိဗ္ဗာဟယမာနေန၊ တားမြစ်သဖြင့်။ ဝုတ္ထော၊ ဟောအပ်သော အနက်သည်။ ပါဌာနုရူပေါ၊ မည်၏။ ဝဇ္ဇေတမ္ပံ၊ ကြည်အပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ အချို့ကို။ အပရိဝုဇိတော၊ မဝုန်ရုံ။ ပရိသေသံ၊ အကြွင်းရှိသည်ကို။ ကတော၊ ပြု၍။ ဝုတ္ထော၊ ဟောအပ်သောအနက်သည်။ သာဝသေသတ္ထော၊ မည်၏။ “ဓက္ခဉ္စာကိုလည်းကောင်း။ ရူပေ ခ၊ ရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိစ္စာစူရံ။ (၃)ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏” ဣတိ ပ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း။ “သဗ္ဗေပေသိမိးကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဒဏ္ဍာယ၊ မှ။ ဟသန္တိ၊ လန့်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ဟိုသည်။ မဇ္ဈနော၊ သေခြင်းမှ။ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏”။ ဣကျာဒိသု ဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌ကဲ့သို့လည်းကောင်းဟည်း။ “ဘိက္ခဝေ၊

၁၃

တို့။ မမဉ္ဇေဝ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။ တုမ္မာကဉ္စ၊ သင်တို့၏လည်းကောင်း။ သန္တာဝိတံ၊ ပြေးသွားရခြင်းသည်။ သံသရိတံ၊ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ သံသရာတွင် ကျင်လည်ရာ၌။ ဒိဋ္ဌိပဒေဟံ၊ ပညာတည်းဟူသော အကြောင်းရှိသော သူတို့ကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ မန္တာ၊ သိရာအံ့နည်း။ ကော၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ သန္တာတာ၊ တည်ရာရနိုင် အံ့နည်း။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဝိပရိတော၊ ဖောက်ပြန်သော အနက် သည်။ နိရဝသေသတ္ထော၊ မည်၏။ “ရူပါ သဒ္ဓါ၊ ပ။ မနောရမာ” တျာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ ကဲ့သို့။ သဒ္ဓဝသေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော အနက်သည်။ နိတတ္ထော၊ မည်၏။ “ဝတ္ထာရောမေ ဘိက္ခဝေ ဝလာဟကုပမာ ပုဂ္ဂလာ” တျာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ သမ္ပတိယာ၊ သမုတ်ပညတ်သောအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်သော အနက်သည်လျှင်။ နေယျတ္ထော၊ မည်၏။ စသင်္ခ၊ ထိုစကားမှန်၏။—

“ယော အတ္ထော သဒ္ဓတော ခေယျော၊ နိတတ္ထမိတိ တံ ဝိဒ္ဓ။
အတ္ထဿေ ဝါ ဘိသာမဂ္ဂံ၊ နေယျတ္ထော ဣတိ ကတျတေ”တိ—
ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

ယော အတ္ထော၊ ကို။ သဒ္ဓတော၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်။ ခေယျော၊ သိအပ်၏။ တံ အတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ နိတတ္ထမိတိ—နိတတ္ထံ ဣတိ၊ နိတတ္ထဟူ၍။ ဝိဒ္ဓ၊ သိရာ၏။ အတ္ထဿေဝ၊ လိုအပ်သော အနက်ကိုလျှင်။ အဘိသာမဂ္ဂံ၊ အညီအညွတ်သမုတ်၍ သိအပ်သော အနက်ကို။ နေယျတ္ထော ဣတိ၊ ဟူ၍။ ကတျတေ၊ ဆိုအပ်၏။

[သမ္ပတိယာ ဝေဒိတဗ္ဗော နေယျတ္ထော—ကို နှလုံးသွင်းလေ။]

ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဘေဒဂတေ၊ အပြား အထူးအားဖြင့် လာကုန်သော။ ပါဌတ္ထေ၊ ပါဌ်အထူးတို့ကို။ ဝိဘာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ပါဌတ္ထဝိဒ္ဓ၊ မည်၏။ ပရပဝါဒီဟိ၊ သူတပါးတို့၏ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေညဉ့်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ တိတ္ထိယတပေန၊ တတ္ထိတို့၏ အကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ န သံဟိရတေ၊ မရှိတို့။ ဝါ၊ ။ တို့ခြင်းကို မဖြစ်စေတတ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ အသံဟိရော၊ မည်၏။

- ၁။ သဒ္ဓါတာ (ဆဋ္ဌ)
- ၂။ သဒ္ဓဝသေနော ဝေဒနိယော (ဆဋ္ဌ)
- ၃။ သမ္ပတိဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗော (ဆဋ္ဌ)
- ၄။ တိတ္ထဝါဒေန (ဆဋ္ဌ)

[န သံဟရိတေ၊ ပရပ္ပဝါဒိသယာ ခ တိတ္ထိယာ တံ သေနာတိ-ဟန္တိ ပါဠိ ရှိ၏။]

သာဝနာယ၊ ဖြင့်။ အာဂမာဓိဂမသမ္ပန္နတ္တာ၊ အာဂမကျေးဇူး၊ အဓိဂမ ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝတ္ထု၊ ခိုခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ဟော ခြင်းငှါ။ သက္ကာတိ၊ ခွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထာ၊ ဝတ္ထာ မည်၏။ သင်္ခေပဝိတ္ထာရ နယေန၊ သင်္ခေပနည်း၊ ဝိတ္ထာရနည်းဖြင့် လည်း ကောင်း။ ဟေတုဒါဟာရကာဒိဟိ ဝ၊ အကြောင်း၊ ဥဒါဟရက် စသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အဝဗောဓေတံ၊ သိဝေခြင်းငှာ။ သမတ္ထော၊ ခွမ်းနိုင်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ နက်။ ဟော အာရိယော၊ အကြင်ဆရာသည်။ အတ္တာနန္တ၊ မိမိကိုယ်ကို လည်းကောင်း။ ပရေ ဝ၊ သုတပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ သော စယတိ၊ ဝင်ကြယ်စေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော အာရိ ယော၊ သည်၊ သုခိ၊ မည်၏။ ဒုဿိလျဒုဒ္ဓိဗ္ဗိမလဝိရဟိတော၊ သီလမရှိသည်၏ အဖြစ် မကောင်းသောအယူရှိသည်၏ အခြေသည်းဟူသော အညစ်အကြေး မှ ကင်း၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊ ဟည်း၊ ဟိ သဝံ၊ ၏။ ဒုဿိလော၊ သီလမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထော၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပဟန္တ၊ ကပ်၍ သတ်သည်ဖြစ်၍။ အနာဒေယျဝစနေ၊ မမှတ်မယူအပ်သော ကောင်းရှိသည် သာလျှင်။ ဘဝဟိ၊ ၏။ သဗ္ဗာဟာရာစာရော၊ အလုံးစုံသော အဟာရကို မှီ၍ အဓမ္မအားဖြင့် ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣဒေ၊ ဤခြတ်ခွာတုန်းသောသနာ တော်၌၊ နိဇ္ဇာတုရော၊ အမြဲဆင်းရဲခြင်း နာခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝါ၊ အမြဲ ဆင်းရဲ ကျင့်နာဆံ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (တပလော ဟာရာစာရော-လည်း ပါဠိရှိ၏။) ဒိဋ္ဌိဝိပဇ္ဇော ပန၊ အယုပျက်သော သ သည်ကား။ ဝါ၊ ပျက်သောအယူရှိသောသူသည်ကား။ ပရေ၊ သုတပါးတို့ ကို။ အနုပဟန္တ- အနုပဟန္တာ၊ အဝဉ်ကပ်၍ ညည်းဆဲတတ်သည် ဖြစ်၍၊ နိဿယော၊ သုတပါးတို့၏မှီရာသည် န ဘဝဟိ၊ မဖြစ်။ ကိမိဝ၊ အဘယ် ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ အဟိဂဠဂါဟာကုသော၊ အလွန်မြဲခွာဖမ်းတတ်သော ဖြေတို့ဖြင့် နှောင့်ယှက်သော။ ကမလသက္ခော ဝိယ၊ ကြာတော ကဲ့သို့ တည်း။ ဥသယဝိပဇ္ဇော ပန၊ အယူ သိသန့်စင်ပါး ပျက်သော သူသည်ကား။

၁။ ဝ(ဆဋ္ဌ)
၂။ အတ္ထဟာရာစာရော (ဆဋ္ဌ)
၃။ ဣဝ(ဆဋ္ဌ)
၄။ ဝေဒော (ဆဋ္ဌ)
၅။ ဒုဒ္ဓိဗ္ဗိ ပန ဥပဟန္တိ (ဆဋ္ဌ)
၆။ နာသယံ နိဿယော စတ တေ ဟိ ဝါဠဂဟာကုသော ဣဝ ကမလသက္ခော (ဆဋ္ဌ)

သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ တို့ဖြင့်လည်း။ အနုပါသိတဗ္ဗော၊
 မဆည်းကပ်အပ်သည်။ ဘဝတိ၊ ဇီ။ ကိမိဝ၊ ကား။ အသုစိမက္ခိတံ၊ မစင်
 ဖြင့် လိမ်းကျံသော။ ဆဝါလာတံ ဣဝ၊ လူကောင်ဖတ်သော ထင်းမီးစကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ အသုစိမက္ခိတော၊ မစင်ဖြင့်လိမ်းကျံသော။ ကဏ္ဍသပ္ပေါ ဝိယ၊
 မြွေဟောက်ကဲ့သို့လည်းကောင်းတည်း။ ဥဘယသမ္ပန္နော ပန၊ နှစ်ပါးသော
 အယူသိလနှင့် ပြည့်စုံသော သုသည်ကား။ သုစိ၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗ
 ထာပိ။ ခပ်သိမ်းသော အားဖြင့်လည်း။ အနုပါသနိယော၊ အဖန်တလဲလဲ
 ဆည်းကပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဝိသဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သေဝိတဗ္ဗော
 စ၊ မှီဝဲအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇီ။ နိရုပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေးရန် ဥပဒ္ဒဝေါ
 မရှိသည်ဖြစ်၍။ ရုတနာကရော ဣဝ၊ ရုတနာတို့၏ တည်ရာကဲ့သို့။ ဟောတိ၊
 ဇီ။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ မစ္ဆရော၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဣတိ-ဣသ္မာ၊ ထိုသို့ ဝန်တိုခြင်း မရှိသော သတ္တိကြောင့်။ အမစ္ဆရော၊ ဇီ။
 ပဟိနာ၊ ဝဇီယာမုဉ္ဇ၊ ပယ်အပ်သော အညစ်အကြေးရှိသော ဆရာမှ လက်ထပ်ရ
 အပ်သော ဉာဏ်ရှိ၏။ ဝါ၊ ပယ်အပ်သော အညစ်အကြေးရှိသော ဆရာမှ
 ရအပ်သော လက်ဆုပ်နှင့် တူသော ဝိတ်ရှိ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အတ္ထော၊
 တည်း။ သုတ္တသုတ္တာနုလောမာဝရိယဝါဒ၊ အတ္တနောမတိသင်္ခါတဿ၊ သုတ္တ၊
 သုတ္တာနုလောမ၊ အာဝရိယဝါဒ၊ အတ္တနောမတိဟု ဆိုအပ်သော။ စတုက္ကဿ၊
 လေးပါးသော အနက်အဆုံးအဖြတ်ကိုး အပရိစ္စာဂိ၊ မစွန့်တတ်သော
 အလေ့ရှိ၏။ တဒတ္ထဿေဝ၊ ထိုလေးပါးသော အနက်အဆုံးအဖြတ်ကို
 လျှင်။ ဗျာချာတော၊ အကျယ် ဟောတတ်၏။ ဝိပရိတဝါဒီ၊ ဖောက်ပြန်သော
 ကေားရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ အထ ဝါ၊ ကား။ ပစ္စက္ခာနုမာန၊
 သဒ္ဓတ္တာပတ္တိ၊ ပစ္စက္ခာနုမာနဖြစ်သော သဒ္ဓါပတ္တိ၊ ပစ္စက္ခာနုမာနဖြစ်သော
 အတ္တာပတ္တိဟူ၍။ ဝါ၊ ပစ္စက္ခာပတ္တိ၊ အနုမာနာပတ္တိ၊ သဒ္ဓါပတ္တိ၊ အတ္တာပတ္တိဟူ၍။
 ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော။ ပမာဏစတုက္ကဿ၊ ပမာဏဖြစ်သော အနက်လေးပါး
 အပေါင်းကို။ အပရိစ္စာဂိ၊ မစွန့်တတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဝါ၊ ကား။ “ကေသဝစနံ၊
 စင်စစ်အားဖြင့် ဖြေအပ်သော ဝိသုဇ္ဇနာသည်။ ကေ၊ တခုသော ကေသ ဗျာ
 ကရဏမည်၏။ ဝိသုဇ္ဇဝစနံ၊ ဝေဖန်၍ ဖြေသော ဝိသုဇ္ဇနာသည်။ အပရိ၊ တပါး
 သော ဝိသုဇ္ဇဗျာကရဏမည်၏။ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ပဋိပုစ္ဆာ

၁။ အနုပါသနိယော (ဆဋ္ဌ)	၂။ ဂူထဂတံ (ဆဋ္ဌ)
၃။ ဂူထဂတော (ဆဋ္ဌ)	၄။ အဟိနာ (ဆဋ္ဌ)
၅။ ဗျာချာတေတုတ္ထော။ (ဆဋ္ဌ)	၆။ ...ပုဘေဒဿ (ဆဋ္ဌ)

ဗျာကရဏကို။ ပဋိပုစ္ဆေယျ။ တဖန်မေး၍ပြေရာ၏။ စတုတ္ထံ ပန၊ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော ဌပနဗျာကရဏကို။ ဌပယေ၊ မပြေမူ၍ ရပ်တန့်သောအားဖြင့် ထား ရာ၏။

ဣတ္တိ(၄)ဝေ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တစတုက္ကဿ၊ ဆိုအပ်သော အနက်လေးပါး အပေါင်းကို။ အပရိစ္စာဂီ၊ ရှိ၏။

[ဤအခြေလေးပါးအထူးကို-

စက္ခု အနိစ္စန္တိ ပုဋ္ဌေ အာမ စက္ခု အနိစ္စ မေဝါတိ ကေန္တတော ဝိသဇ္ဇနံ ကေသဗျာကရဏံ၊ အညိန္ဒြိယံ ဘာဝေတဗ္ဗံ သန္တိကာတဗ္ဗန္တိ ပုဋ္ဌေ မဂ္ဂပရိယာပန္နံ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ဖလပရိယာပန္နံ သန္တိကာတဗ္ဗန္တိ ဝိဘဝိတာ ဝိသဇ္ဇနံ ဝိဘဇ္ဇဗျာကရဏံ၊ အညိန္ဒြိယံ ကုသလန္တိ ပုဋ္ဌေ “ကံ အနဝဇ္ဇဋ္ဌောကုသလဋ္ဌော၊ ဥဒါဟု သုခင်္ဂပါကဋ္ဌော”တိ ပဋိပုစ္ဆိတာ ဝိသဇ္ဇနံ ပဋိပုစ္ဆာဗျာကရဏံ။ သဿတော အတ္တာ၊ အသဿတော ဝါတိ ဝုတ္တေ အဗျကတမေတန္တိ အာဒိနာ အဝိသဇ္ဇနံ ဌပနံ။-

ဟူသော နေတ္တိဋီကာကို ထောက်၍သိရာ၏။]

ဟိတုဿုက္ကောတိ ဧတ္ထ၊ ဤသောတုနံ၊ တို့၏။ ဟိတနိဟတော၊ အစီးအပွားကို အားထုတ်တတ်၏။ တေသံ၊ ထိုအမည်တို့ကို။ ဉာပနာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။ ဥဿာဟ ကတော၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိ၏။ ဣတ္တိ အတ္ထော၊ တည်း။ သော ဒေသော၊ ထိုဆရာသည်။ သုစိတ္တာ၊ အယူ၊ သီလတို့၏ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏။ စတုက္ကဿ အပရိစ္စာဂိတ္တာ၊ သုတ္တ-စသော လေး ပါးသော အနက်ကို မဝုန်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂရု၊ ကျောက် ထီးကဲ့သို့ အလေးအမြတ်ပြုအပ်၏။ အသံဟိရိတ္တာ၊ ရွံတုံခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာဝနီယော၊ သဒ္ဓါမေတ္တာ စသည်တို့ဖြင့် မပြတ်ပွားစေ အပ်၏။ ဒေသကတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တာ၊ မည်၏။ ဟိတုဿုကတ္တာ၊ သင် ကုန် နာကုန်သော သူတို့၏ အကျိုးငှါ အားထုတ်တတ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဝစနက္ခမော၊ လျှောက်ထားပြောဆိုခြင်းငှါ ခံ့သောနှလုံးရှိ၏။ ပါဠတ္ထဝိဒုတ္တာ၊ ပါဠိ ပါဠတ္ထတို့၌ သိတတ်သော အလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ဂမ္ဘီရကထံ၊ နက်နဲသော စကားကို။ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏။ အ မစ္ဆ ရတ္တာ၊ ဝန်တုံခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်

၁။ နေတ္တိ-ဋီ(၂၀)ပိဋေ။ ၂။ ဟိတာ ယောဿုကော (ဆဋ္ဌ)
၃။ အဝမောစနံ ပထိပုတ္တေတိ၊ (ဆဋ္ဌ)

၌။ နော စ နိယောဇကော၊ မယှဉ်စေတတ်။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရုဏက္ကမေန၊
ဤသို့သော အကြောင်းအစဉ်ဖြင့်။-

“ပိယော စ၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်သည်လည်းကောင်း။ ဂရု စ၊
ကျောက်ထီးကဲ့သို့ အလေးပြုအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဘာဝနိယော
စ၊ သဒ္ဓါမေတ္တာစသည်ဖြင့် ပွားစေအပ်သည်လည်းကောင်း။ ဝတ္တာ စ၊
အကျိုးရှိသည်နှင့် စပ်သည်ကို ဟောတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဝေ
နက္ခမော စ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ ခံသော နှလုံးရှိသည် လည်းကောင်း။
ဂမ္ဘီရဉ္စ ကထံ၊ နက်နဲသောဝကားကို။ ကတ္တာ စ၊ ပြုတတ်သည်လည်း
ကောင်း။ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ နော စ နိယောဇကော၊
မယှဉ်စေတတ်သည် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မတိုက်တုန်း တတ်သည်
လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ခေါ်”။-

ဣတိ ဣမဟိ ကာရုဏေဟိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ အဘိဟိတော၊
ဟောတတ်သောဆရာသည်။ ဒေသကော၊ ခေါ်။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သောတာ၊ နာတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝုစ္ဆတေ၊ အံ့-

သောတာ၊ နာတတ်သော တပည့် ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဓမ္မာစရိယဂရု၊ တရားကျမ်းဂန်ကို သင်သော ဆရာကို အလေး
အမြတ်ပြုတတ်သည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓါပညာဒိဂုဏမဏ္ဍိတော၊
သဒ္ဓါပညာစသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်လည်း
ကောင်း။ အသာဓဟယော၊ ပြီးစေအပ်သော ကောင်းသောတရားမှ
မယုတ်စေတတ်သည် လည်းကောင်း။ သုမေဓော၊ ကောင်းသော
ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း။ အမတေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၌။
ရတော၊ မွေ့လျော်သည်လည်းကောင်း။ တဝေ၊ ခေါ်။

ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ခေါ်။

ဝါ-ဓမ္မာစရိယဂရု၊ တရားကျမ်းဂန်ကို သင်သောဆရာကို အလေး
အမြတ် ပြုတတ်သည်မှလည်း ဖြစ်သော။ သဒ္ဓါပညာဒိဂုဏမဏ္ဍိတော၊
သဒ္ဓါပညာ စသော ကျေးဇူးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သည်လည်း ဖြစ်
သော။ အသာဓဟယော၊ ဆရာသည် ပြီးစေအပ်သော ကောင်းသော
အကျင့်တရားမှ မယုတ်စေတတ်သည်မှလည်း ဖြစ်သော။ သုမေဓော၊
တင့်တယ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်မှလည်းဖြစ်သော။ အမတေ၊

၁။ အဘိဓိယတေ(ဋ္ဌ)

၂။ အသဋ္ဌာမာယော(ဆဋ္ဌ)

၃။ အမတာမုခေါ(ဆဋ္ဌ)

အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သည်မူလည်းဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
သောတာ၊ ဆရာစကားကိုနာတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ တဝေ၊ ဧ။-
ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျံ၊ ဧ။

တတ္ထ၊ ထိုသောတဖြစ်သည့် စကားကိုဆိုသော စကားအစဉ်၌။ သောတာ၊
နာတတ်သောတပည့်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မဂရုတ္တာ၊ သူတော်ကောင်း
တရားကို အလေးပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကထံ၊ တရားစကားကို။
န ပရိဘဝတိ၊ မနှိပ်စက်။ အာစရိယဂရုတ္တာ၊ ဆရာကို အလေးပြုတတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ကထိကံ၊ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ပရိဘဝတိ၊ မနှိပ်စက်။
သဒ္ဓါပညာဒိဂုဏပဋိမတ္တိတတ္ထ၊ သဒ္ဓါပညာစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် တန်
ဆာဆင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ န ပရိဘဝတိ၊
မနှိပ်စက်။ ၇ ဝါ၊ မပုတ်ခတ်။ အသာဓဟယတ္ထ၊ စ၊ ဆရာသည်ပြီးစေအပ်သော
ကောင်းသော အကျင့်တရားမှ မပုတ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
တောင်း။ အမတေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၌။ ရတတ္ထ၊ စ၊ မွေ့လျော်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းတောင်း။ ဝိက္ခိတ္တဝိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်။
န ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ သုဓမ္မေတ္တာ၊ ကောင်းသောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ မနသိကဧရာတိ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုတတ်
၏။ ဣတိ စ၊ လျှင်။ အတ္တော၊ တည်း။

“ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သောသူသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ သုဏန္တော၊ နာရသည်
ဖြစ်၍။ ကုသလေသု၊ အနုဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရား
တို့၌။ သမ္မတ္တံ၊ မပောက်မပြန် မှန်သောစကားကို။ (သဘောကို) နိယာမံ၊
အမြဲ။ ဩက္ကမိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ကဟမေဟိ
ပဉ္စဟိ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ န
ပရိဘောတိ၊ မပုတ်ခတ်။ ကထိကံ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ပရိဘောတိ၊
မပုတ်ခတ်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ န ပရိဘောတိ၊ မပုတ်ခတ်။ အဝိက္ခိတ္တ
ဝိတ္တော၊ မပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဇာတိ၊ ဧ။
ကေဂုဏိတ္တော၊ လျော်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယောနိသော၊ အသင့်
အားဖြင့်။ မနသိ ကဧရာတိ၊ ဧ”။-

ဣတိ၊ သို့။ ဟံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တံလက္ခဏသမန္နာ
ဂတတ္ထာ၊ ထိုသို့ဟောတော်မူအပ်သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်

၁။ အသဌာမာယတ္တာ။ (ဆဋ္ဌ)
၂။ အမတာဘိဇ္ဇေတ္တာ ဝ (ဋ္ဌ)၊
၃။ အဝိက္ခိတ္တဝိတ္တော ဘဝတိ (ဆဋ္ဌ)၊
၄။ တံလက္ခဏာပွတ္တတ္ထာ။ (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်။ သဝနဿ၊ တရားကို နာခြင်း၏။ ဘာဝနာ၊ သည်။ ဘဝတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သောတာဝါနာတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။

ဂန္ထာရမ္မကထာဝတ္ထနာ

ဣဒါနိ၊ ဤ။ ဂန္ထော၊ ကျမ်းကို။ အာရမ္မတေ၊ အားထုတ်အပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျမ်း၏အစဉ်။ ယောတိ-သော သဒ္ဓေါ၊ ယောဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ အနိယမနိဒ္ဓေသော၊ အနိယတ်အနက်ကိုပြသော သဒ္ဓါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို အနိယမနိဒ္ဓေသဖြစ်သော။ ယောသဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓဇာတိကုလ ဂေါတ္ထာဒိနံ၊ စင်ကြယ်သော ဇာတ်၊ စင်ကြယ်သော အမျိုး၊ စင်ကြယ်သော အနွယ်စသည်တို့၏။ ကိလေသ မလဝိသုဒ္ဓိယာ ဝါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေး၏ စင်ကြယ်ခြင်း၏လည်းကောင်း။ ပူဇာရဟ တာယ ဝါ၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်သောအဖြစ်၏လည်းကောင်း။ အကာရဏတံ၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြပြီး၍။ ယော ကောမိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်သောသူသည်။ ဣမိဿာ သမန္တပါသာဒိကာယ၊ ဤသမန္တပါသာဒိကာ အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏။ အာဒိဂါထာယ၊ အဂါထာဖြင့်။ နိဗ္ဗိဋ္ဌ လောကနာထတ္ထဟေတု၊ ပြုအပ်သော လောကနာထတ္ထ၏အကြောင်းကို။ ယထာဝုတ္တဟေတုမူလေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ထိုနာထတ္ထ၏ အကြောင်း၏ မူလဖြစ်သော ကရုဏာတည်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်။ (၅) ထိရတရံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်ကို။ အစလံ၊ မလွယ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာဝုတ္တဟေတုကာလံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နာထတ္ထ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကာလကို။ အစုန္တမေဝ၊ မပြတ်လျှင်။ ပူရေန္တော၊ ဖြည့်တော်မူ၍။ အဝသာနေ၊ အဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်တော်အဖြစ်၌။ ယထာဝုတ္တံ၊ သော။ ဟေတုဖလံ၊ ကို။ သမာဒေတွာ၊ ဆောက်တည်တော်မူ၍။ ယထာဝုတ္တဟေတုဖလပယောဇနံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဟေတုဖလ၏ အကျိုးဖြစ်သော ပယောဇနကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ သောဝနာထော၊ ထိုလူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ ပရမ ပူဇာရဟော၊ လွန်စွာပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နိယမေတိ၊ ၏။

[နာထတ္ထဟေတု-မှာ ပါရမီတော် သုံးဆယ်၊ ဟေတုမူလက-မှာ မဟာကရုဏာတော်ကို ခွဲ၍ယူလေ။ ဟေတုဖလ-မှာ နာထတ္ထအကျိုး။

၁။ အဿာရန္တော (၄)
၂။ သဒ္ဓာဒေတွာ (သဒ္ဓ)

ပလပယောဓဉ်-မှာ ဘုရားဖြစ်ပြီး၍ ဝိနောယုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တရား
ဟော၍ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာဟူသော အကျိုးဟု ခဲ့၍သိလေ။]

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှ ပါဠိအစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်။-

သေ-သော ပဏာမော၊ ဤသို့ ရတနာသုံးပါးအား ရှိခိုးခြင်း
သည်။ ဘယသမ္မောဟဒ္ဒိဋ္ဌိပဏာမော၊ ကြောက်ရွံ့ရှိခိုးခြင်း၊ တေဝေ
မိုက်မိ၍ ရှိခိုးခြင်း၊ မိစ္ဆာအယူဖြင့် ရှိခိုးခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
သော ပဏာမော၊ သည်။ သဗ္ဗယော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ
ဖြင့်။ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ပညာလျှင် ရွှေသွားရှိသော။ ပဏာမော၊
ရှိခိုးခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ နိဒဿိတော၊ ပြတော်
မူအပ်၏။

တဏှိ၊ ထို ဟေတု ဟေတုဖလ ဟေတုဖလပယောဓဉ်တို့တွင်။
ဟေတုတိတ္ထေ၊ ဤ။ အတိဒုက္ခရာနိ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့ကုန်သော။ တိ၊ သ
ပါရမီတာ သင်္ခါတာနံ၊ သုံးဆယ်သော ပါရမီတော်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။
ပုညကမ္မာနိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော ကံတို့သည်။

[အဘယ်ကြောင့် ပုညကမ္မတို့သည် အတိဒုက္ခရ မည်ကုန်သနည်း။-
အမေးကိုဖြေခြင်းငှါ “တာနိ ဟိ”-စသည်ကို မိန့်၏။]

ဟိ-ယသွာ၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထိုကုသိုလ်ကံတို့သည်။ (အတိ ဒုက္ခရာနိ
နာမ - ဌာဝပ်။) အစ္စန္တဒုက္ခော၊ စင်စစ် ဆင်းရဲအတိဖြစ်သော။ ဝါ၊ မပြတ်
ဖြစ်သော ဆင်းရဲအတိရှိသော။ ကိလေသေနိ၊ ပင်ပန်းပူပန်ခြင်းဖြင့်။ ဝစန
ပထာတိတာနုဘာဝေန၊ ဤမျှလောက် ဆင်းရဲ၏ဟူသော စကားအစဉ်ကိုလွန်
ခြင်းကိုပြတတ်သော။ မဟတာ၊ များစွာသော။ ဥဿာဟေန၊ အားယုတ်ခြင်းဖြင့်။
ကနိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိဒုက္ခရာနိနာမ၊ မည်ကုန်၏။
ဟိ-သစ္စ၊ မှန်၏။ ဇေသိ၊ လိုအတိဒုက္ခရ ဖြစ်သော ပါရမီတော်တို့၏။ အတိ
ဒုက္ခရတ္တာ ခေ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ လောကေ၊
ဤ။ အနုညသာဓာရဏံ၊ သူတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံသော။ နာတတ္ထသင်္ခါတံ၊
နာတတ္ထဟုဆိုအပ်သော။ ဝါ၊ ဘုရားဖြစ်သော အကျိုးဟုဆိုအပ်သော။ ပလံ၊
အကျိုးကို။ အတိဒုလ္လဘံ၊ အလွန်ရခဲ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပလံဟူသောပုဒ်၌။ တ၊
ထိုနာတတ္ထသည်။ ဟေတုပလံ၊ ဟေတုဖလဖြစ်၏။ ဝါ၊ မည်၏။ ဟေတုမူသံ

၂၂

ဝင်ရပ်ခွင့်ကနိသိယ

နာမ၊ ကား။ ယထာဝုတ္တဿ၊ သော။ ဟေတုနော၊ ပါရမီတော်သုံးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သောအကြောင်းကို။ နိဗ္ဗာနသမတ္တာ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ ခွမ်းနိုင်သော။ မဟာကရုဏာ၊ တော်တည်း။ သာ၊ ထိုကရုဏာတော်သည်။ အာဒိ၊ အစ၌။ ပဏိဓာနတော၊ ဘုရားဆုကိုတောင်းတော်မူသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ “မုတ္တော မောစေသံဃမိ” တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ယာဝ၊ လောက်။ ဟေတု ဖလပ္ပယောဇနာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝ၊ လောက်။ အဗ္ဗောဓိန္တံ၊ မပြတ်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင်သို့ မပြတ်ဖြစ်သော ကရုဏာကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။—

“သကာနနာ သဂြိုဓရာ သဿာဂရာ၊
 ဂတာ ဝိနာသံ ဗဟုသော ဝသုန္ဓရာ။
 ယုဂန္တကာလေ သလိလာနလာနိလေ—
 နံ ဗောဓိသတ္တဿ မဟာတပါ ကုတော”တိ။—

ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သလိလာနလာနိလေန၊ ရေ မီး လေ ဟူသော သုံးပါးသော အကြောင်းကြောင့်။ ယုဂန္တကာလေ၊ ကမ္ဘာပျက်သောအခါ၌။ သကာနနာ၊ တောအပေါင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ သဂြိုဓရာ၊ မြင်းမိုရ်တောင်နှင့် တကွဖြစ်သော။ သဿာဂရာ၊ သမုဒ္ဒရာနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဝသုန္ဓရာ၊ မြေအပေါင်းသည်။ ဗဟုသော၊ အကြိမ်များစွာ။ ဝိနာသံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ရာ၏။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ မဟာတပါ၊ နှလုံးတော်ကို ပူပန်စေတတ်သော မဟာကရုဏာတော်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ ဝိနာသံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ရာအံ့နည်း။ (အနက်ပေး။)

ယာယ၊ အကြင်ကရုဏာနှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ “နမော မဟာကရုဏိကဿ တဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဟေတုကာလံ နာမ၊ ကား။ စတုအဋ္ဌသောဋ္ဌသ အသင်္ချေယျာဒိပ္ပဘေဒေါ၊ လေးသင်္ချေ ရှစ်သင်္ချေ တဆယ့်ခြောက်သင်္ချေအစရှိသော အပြားရှိသော။ ကာလော၊ ကာလတည်း။ ယံ၊ အကြင်သို့သောကာလကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ကပ္ပကောဋ္ဌိဟိပိ အပ္ပမေယျကာလ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအပ္ပမေယျ ကာလံ—ဟူသောပုဒ်၌။ အစုန္တသယောဂတ္ထေ၊ အစုန္တသယောဂအနက်၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိသု ဝိယ၊ အဘယ်ပြုယှက်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ “မာသံ အဓိတေ၊ ဒိဝသံ စရတိ” တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ သော ကာလော၊ ထို ဟေတုကာလကို။ အသင်္ချေယျဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာမဉ္စ ပမေယျော၊ အကယ်၍ ရေတွက်နိုင်ယှက်အပ်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့

ရေတုကံနိုင်ယှဉ်အပ်သော်လည်း။ ကပ္ပကောဋိဝသေန၊ ကမ္ဘာကုဋေ၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ အဝိညေယျတံ၊ မသိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္တာယ၊ ချီ။ “ကပ္ပကော
 ဋိဟိပိ အပ္ပမေယျံ ကာလ” န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအပ္ပမေယျံ
 ကာလံ—ဟူသောပုဒ်၌ ၊ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ယော
 သမယော၊ အလျှင် အခါသည်။ ကာလယတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဝါ၊ ပျက်
 စီးတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော သမယော၊ သည်။ ကာလော၊
 ၏။ သတ္တာနံ၊ ထို၏။ ဒီဝိသံ၊ ကို။ ခိယတိ၊ ပင်တတ်၏။ ဝိဒ္ဓိသတိ၊ ပျက်
 ဆီးတတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကသ၊ ကလသဒ္ဓါသည်။ ဝိက္ခမေ၊
 ပစ်ခြင်း၊ ပျက်ဆီးခြင်းအနက်၌ ဘဝတိ (ကလခတ် - ဟူလေ ။) တတ္ထ၊ ထို
 ကပ္ပကောဋိဟိ - ဟူသောပုဒ်၌ ၊ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ၏။ ကပ္ပိယတိ၊ သံကပ္ပိယတိ၊ ကြံအပ်၏။ သာသပ ပဗ္ဗတာဒိဟိ၊ မှန်ညှင်းစေ
 တောင် အစရှိကုန်သော ၊ ဥပမာဟိ၊ တို့၌။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သံကပ္ပိ
 ယတိ၊ ကြံအပ်၏။ နေဿဒိဝသ မာသ သံဝဇ္ဇရာဒိဂဏနာယ၊ လူတို့၏ နေ့
 လ၊ နှစ် အစရှိသော အရေအတွက်ဖြင့် ၊ န ဂဏိယတိ၊ မရေမတွက်အပ်။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကပ္ပေါ၊ မည်၏။ ကေန္တိအာဒိဂဏနပထဿ၊ ကေ
 အစရှိသော ရေတွက်ခြင်း အစဉ်၏။ ကောဋိဘူတတ္ထာ၊ အဆုံး ဖြစ်သော
 ကြောင့် ကောဋိ၊ ၏။ ကပ္ပိနံ၊ ထို၏။ ကောဋိယော၊ အဆုံးတို့တည်း။ (၆)

ကပ္ပကောဋိယော၊ ကမ္ဘာတို့၏ အဆုံးတို့ ၊ တာဟိ၊ ထိုကပ္ပကောဋိ ထို့ဖြင့်
 လည်း။ န ပမိယတိ၊ မနိုင်ယှဉ်အပ်။ ဝါ၊ မရေတွက်နိုင်။ ဣတိ၊ ကြောင့်။
 အပ္ပမေယျော၊ ၏။ တံ အပ္ပမေယျံ၊ ထိုသို့ မရေတွက်နိုင်သော ကာလပတ်
 လုံး။ (၎င်းဝိဘဏ္ဍန် ခံသည်။) ကဗောဇ္ဇောတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဓာတုနံ၊ ထို
 ၏။ နာနတ္ထတ္ထာ၊ တူးသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒါနံ၊ ကို။
 ဒေန္တော စ၊ ပေးလှူတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သိလံ၊ ကို။ ဓက္ခန္တော
 စ၊ စောင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ လောဘက္ခန္တတော၊ လောဘ
 ဟူသော အပေါင်းအစုမှ။ နိက္ခမန္တော စ၊ ကွက်တော်မူသည် ဖြစ်၍လည်း
 ကောင်း။ အတ္တဟိတ ပရဟိတာဒိ ဘေဒံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွား၊ သူတပါးအကျိုး
 စီးပွား အစရှိသော အပြားရှိသော။ တံ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုထို သို့သော တရား
 တော်ကို။ ပဇာနန္တော စ၊ သိစေသော်မူသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝိဝိ
 နေန၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ဝါယာမေန၊ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။
 သဋ္ဌေန္တော၊ စေ့ဆော်လည်ဖြစ်၍။ ဝါယမန္တော စ၊ လုံ့လပြုသည် ဖြစ်၍
 လည်းကောင်း။ တံ တံ သတ္တာပရာမံ၊ ထိုထိုသို့သော သတ္တဝါတို့၏ အပြစ်
 ကို။ ခမန္တော စ၊ သည်းခံတော်မူသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံ

တော် မှုတိုင်းကိုလည်းကောင်း။ သမ္မုတိပရမတ္ထသစ္စာနိ၊ သမ္မုတိသစ္စာ ပရမတ္ထသစ္စာတို့ကို လည်းကောင်း။ သစ္စာပေန္တော ၈၊ မှန်စေသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း။ တံ တံ သတ္တဟိတံ၊ ထိုထိုသို့သော သတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွားကို။ အဓိဋ္ဌာဟန္တော ၈၊ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ အကလ လောကံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောကကို။ မေတ္တာယန္တော ၈၊ မေတ္တာပြုတော်မူသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ မိတ္တာမိတ္တာဒိဘေဒံ၊ မိတ္တ၊ အမိတ္တ အစရှိသော အပြားရှိသော။ ပက္ခပိတံ၊ အပင်းအသင်း၌ ကျသည်ကို။ ဝါ၊ မည်ညွတ်သော အဖို့၌ ကျသည်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ တံ တံ သတ္တံ၊ ထိုထိုသို့သော သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဇ္ဈုပေက္ခန္တော ၈၊ လျစ်လျူရှုသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ခေဒံ ဂတောတိ ပဒဿ၊ ပုဒ်၏။ အနန္တပုဘေဒံ၊ အဆုံးမရှိသော အပြားရှိသော။ မဟန္တံ၊ သော။ သံသာရဒုက္ခံ၊ ကို။ အနုဘဝနဋ္ဌေန၊ ခံစားရသော သဘောဖြင့်။ ဂတော-သမ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ (သံသာရဒုက္ခံ-ကို ဝုစ္စတိ-၌ ပေါ်။) သာရိဓိကံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ သုခဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မာနသိကံ၊ သော။ သုခဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ခေဒယတိ ပါတယတိ၊ ကျစေတတ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ ခေဒေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ လောကဟိတာယာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသဒ္ဓါသည်။ ယထာဝုတ္တ ဟေတု ဖလပုယောဇန နိဒဿနံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ဟေတု ဖလ ပယောဇနတို့ကို ပြကြောင်း ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ သံသာရဒုက္ခာနုဘဝနကာရဏနိဒဿနံ၊ သံသာရာ၌ ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို ခံစားရခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြသော သဒ္ဓါတည်း။ ဣတိပါလည်း။ ဧကေ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

“ဇာတိသံသာရဒုက္ခာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သံသာရာဝဋ် ဆင်းရဲတို့၏။ နိဗ္ဗုတိံ၊ ငြိမ်းရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ဂန္တု၊ ငှါ။ သက္ကောပိ၊ စွမ်းနိုင်တော်မူငြားသော်လည်း။ ဧကဝလံ၊ အကြောင်း တစ်ပါးနှင့်မရော သက်သက်။ ကရုဏာယေဝ၊ ကရုဏာတော်ကြောင့် သာ။ သံသာရော ဉ္စ၊ စိရ ဣဋ္ဌောပိ၊ ရှည်မြင့်စွာဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်း သည်လည်း။ ဘဝတိ၊ ၏”။

ဣတိ စသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသောစကား သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ-ကသွားကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ နည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောကဿ၊ ၏။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သံသာရဒုက္ခံ၊ ကို။ န အနုဘဝတိ၊ ခံစားတော် မမူ။ တသ္မာ၊ အယုတ္တံ။ ဟိ- သစ္စံ၊ ၏။ ကဿစိ၊ ၏။ ဒုက္ခာနုဘဝနံ၊ ဆင်းရဲကို

ခံရခြင်းသည်။ လောကဿ၊ ဤ။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ န အာဝဟတိ၊ မရွက်
ဆောင်နိုင်။ ဝေံ ပန၊ ဤသို့မကား။ ဧတံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သော အနက်ကို။ ဒသေတိ၊
ပြန်။ တိံ သပါရမိတာပဘေဒံ၊ သော။ ဟေတုဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပါရမိတာ
ဖလဘူတံ၊ သော။ နာထတ္ထသင်္ခါတံ၊ သော။ ဖလဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ဒသေတိ၊ ဤ။ စ-သစ္စံ၊ ဤ။ ယထာ ကိံ သုတ္တံ၊ ကို။ အာဟ၊ နည်း။ “မမံ ဟိ အာနန္ဒ
ကလျာဏမိတ္တံ အာဂမ္မ ဇာတိဓမ္မာ သတ္တာ ဇာတိယာ ပရိမုစ္ဆန္တိ” တိအာဒိံ၊
ကို။ အာဟံ၊ ဤ။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ သော။ မမံ၊ ငါဘုရား
ကို။ အာဂမ္မ၊ အစွဲပြု၍။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သော။
သတ္တာ၊ ထိုသည်။ ဇာတိယာ၊ မှ။ ပရိမုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏”။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ
၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံထာဝရတ္ထဟေတုဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဝိနေယျ
ဘာဝနိပ္ပပါဒနုပညာဗိဇာနိ၊ ကျွတ်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်ကုန်သော
ပညာတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့ကို။ ဝပိ၊ ပျိုးတော်မူ၏။ ဟေတုဖလေန၊
ပါရမိတော်တည်းဟူသော အကြောင်း၏ အကျိုးဖြစ်တော်မူသော။ ပရိပက္ခိန္ဒြိ
ယဘာဝေန၊ ရင့်သောဣန္ဒြေရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိနိပ္ပန္နဝိနေယျဘာဝေ၊
ပြီးစေအပ်သော ကျွတ်ထိုက်သော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။
ဝိနယိ၊ ဆုံးမတော်မူပြီ။ သံသာရဒုက္ခတော၊ မှ။ မောစယိ၊ လွတ်စေတော်မူပြီ။
ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ ဝေံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်။ သံသာရ
ဒုက္ခေန၊ ဖြင့်။ လောကဿ၊ ဤ။ ကိဉ္စ၊ သော။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ န အကာ
သိ၊ မပြုတတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိဒုက္ခဏုနိ၊ တို့ကို။ လောကဟိတာယ၊ ငှါ။
ကရောန္တော၊ ဤ။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ဤ။ ဣမိဿာ ယောဇနာယ၊
၌။ သဗ္ဗပဌမဿ၊ အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဤ။
ဥပ္ပတ္တိကာလတော၊ မှ။ ဝါ၊ ဖြစ်သော ကာလမှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ ဗောဓိသတ္တဿ၊
ဤ။ နာထတ္ထသင်္ခါတ ပါရမိတာဟေတုဖလာဓိဂမော၊ နာထတ္ထဟု ဆိုအပ်သော
ပါရမိတော်တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်အကျိုးကိုရခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ဤ။ ယော နာထောတိ၊ ဟူ၍။ သမ္ပန္နော၊ ကို။ အဓိပ္ပေတော၊ ဤ။ ဣမဿ
အတ္တဿ၊ ဤ။-

“ယဒေဝ ပဌမံ စိတ္တ-မုပ္ပန္နံ တဝ ဗောဓယေ။

တံ တဒေဝဿ လောကဿ၊ ပုဇိတေ ပတိဋ္ဌဟိ” တိ-

ပတိဋ္ဌဟိ ဟူသော။ ဝစနံ၊ ပါဠိသည်။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။

ဗောဓယေ၊ သိခြင်းငှာ။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပဌမံ၊ စွာ။ ယဒေဝ စိတ္တံ၊
အကြင်စိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဤ။ အဿ တဝ၊ ထိုအရှင်ဘုရား၏။ တဒေဝ၊ ထိုရှေးဦးစွာ

၁။ ပရိဝသိတ္ထ (ဆဋ္ဌ)

ဖြစ်သော ကရုဏာပြဋ္ဌာန်းသော စိတ်ကိုမင်လျှင်။ တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်။ လောကဿ၊ ၏။ ပူဇော်တော်၊ ပူဇော်အပ်သောအရာ၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်တော် မူပါစေလော့။

ပဌမစိတ္တဿ၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ကရုဏာပြဋ္ဌာန်းသော စိတ်၏။ ပါရမိ တာဘာဝေ၊ ပါရမိတော်၏အဖြစ်ကို။ ရုက္ခဿ၊ ၏။ အင်္ဂုရတော၊ အညွန့်မှ၊ ပဌာယ၊ စ၍။ ဥပ္ပတ္တိဥပမာယ၊ ဖြစ်သော ဥပမာဖြင့်။ သာဓေတဗ္ဗေ၊ ပြီးစေ အပ်၏။ “ယထာဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဂုဏသမာဓနာသမ္ဘဝတော၊ ဂုဏ်၏ ပြီးစေခြင်း၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ခေဒံ ဂတောတိ ဝစနံ၊ သည်။ (၇) နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိတကား” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သာတ္ထိယေဝ၊ အကျိုး ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အန္တရာ၊ ဘုရားမဖြစ်မီ ကာလအကြား၌။ အနိဝတ္တနကဘာဝဒီပနတော၊ မဆုတ်နစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အတိဒုက္ခရာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြု တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခေဒံ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းသို့။ ဂတော ဝေ၊ ဖောက်တော်မူ သည်သာလျှင် ဖြစ်သော ဘုရားလောင်းသည်။ အန္တရာ၊ ဘုရားမဖြစ်မီ ကာလ အကြား၌။ ခေဒံ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲခြင်းကို။ အသဟန္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍။ န နိဝတ္တတိ၊ မဆုတ်နစ်။ ဣတိ-ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဝ၊ တနည်းကား။ လောကဒုက္ခာပနယနကာမဿ၊ သတ္တလောက၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူခြင်း ငှါ အလိဂ္ဂိတော်မူသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္တနော၊ ကိုယ် တော်၏။ ဒုက္ခာနုဘဝနသမတ္ထတံ၊ ဒုက္ခကိုခံစားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

“ယဿ ကဿစိ ဝရဒေါဿံ၊ ယာဝါဟံ သဗ္ဗသတ္တဒုက္ခာနိ။
သဗ္ဗာနိ သဗ္ဗကာလံ ယုဂံ၊ ပဒ္ဒသေဝ ဗုဒ္ဓန္တောမိ”တိ။-

ဗုဒ္ဓန္တောမိ- ဟူ၍။ ဝေအဓိပ္ပာယ်ဿ၊ ဤသို့ အလိဂ္ဂိတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား၏။ အတ္တမတ္တံ၊ ဒုက္ခာနုဘဝနသမတ္ထတာယ၊ ကိုယ်တော်၏ ဆင်းရဲခြင်း မှုကို ခံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာယေယေဝ၊ ကိုယ်၌ သာလျှင်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ ဂတော၊ ဖြစ်၏။ (စိတ်တော်၌ ဆင်းရဲ မဖြစ် ဟူလေ။) ဝ၊ အတ္တမတ္တံ ။ပ။ သမတ္ထတာယ၊ ၌။ ကာယေဝ ကတော၊ အဘယ် ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။

[နောက်အနက်ကား ကထာ-ဟု ရှိသည်အတိုင်းသာ ပေးသည့်အနက်တည်း။
ဧဒေအနက်သာ သင့်အံ့သို့ ထင်၏။]

ဣတိ၊ သို့။ အတိသယံ၊ အလွန်အကဲ ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။
ဒဿေတိ၊ ခေါ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

အဟံ၊ ငါသည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ယဿ ကဿစိ၊
အမှတ်မရှိ အလုံးစုံသောသတ္တဝါအပေါင်းအား။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော
ဆုကို ပေးတတ်သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်အံ့။

[ဒုယ' ဒေါသံ-ရုံမူ။ ဒုယဒေါ၊ လောကီ လောကုတ္တရာ ဖြစ်သော
နှစ်ပါးသော အကျိုးကို ပေးတတ်သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်အံ့-ပေး။]

တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ သဗ္ဗာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သဗ္ဗသတ္တ
ဒုက္ခာနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲတို့ကို။ အာရမ္မဏံ ကတော၊
အာရုံပြု၍။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တေသ၊
ဆင်းရဲသော သတ္တဝါတို့၌။ ဗုဇ္ဈန္တော၊ ကရုဏာ ပြဋ္ဌာန်းသော ဝိတိပြု၍
ပွဲသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ ကိမိဝ၊ နည်း။ ပဒ္ဒဿ၊ ပဒေမာကြာ၏။ ယု၊
အလုံးစုံအပေါင်းကို။ ဗုဇ္ဈန္တောဝ၊ ပွဲသကဲ့သို့တည်း။

အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ ခေဒံ ဂတောတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ ဗျာပါရံ၊ အား
ထုတ်ခြင်းကို။ ပရိစယံ၊ ပွားစေခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိပိ
အတ္ထော၊ သည်လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ခေါ်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွာ။ ကမ္ဘာ
ဒီသု၊ မိမိအမှု စသည်တို့၌။ သဗျာပါရံ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသော။ ပုရိသံ၊
ကို။ ဒီသု၊ ကြောင့်။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ ကမ္မေ၊ အမှုတို့ကို။ ခိန္တော၊
အားထုတ်၏။ အယံ၊ သည်။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့၏ အမှုတို့ကို။ ခိန္တော၊
အားထုတ်၏”။ ဣတိအာဒိ၊ ကို။ လောကေ၊ ၌။ ဝတ္တာဓော၊ ဆိုတတ်
ကုန်သော သူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣမိသံ ယောဇနာယံ၊ ၌။ (ဣမိဿာ
ယောဇနာယ-ဟူ၍လည်း ပါ၌ရှိ၏။) နာထောတိ ဣမိနာ၊ ပြင်။ ဗုဒ္ဓတ္တာ
ဂိဂမသိဒ္ဓံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို ရခြင်းဖြင့် ပြီးသော။ ကောဋိပ္ပတ္တံ၊ အထွဋ်သို့
ရောက်သော။ နာထဘာဝံ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သို့။ ပတွာ၊ ၍။ ဌိတကာလော၊
တည်သောကာလကို။ ဒဿိတော၊ ခေါ်။ ဣတိ-သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ခေါ်။ ကေစိ၊
အချို့သော ဆရာတို့သည်။ “မဟာကာရုဏိကဿာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တော၊
ဆိုတော်မူသော အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ ဆရာသည်။ ဗုဒ္ဓဘူတဿာတိ အတ္ထံ၊ ကို။
ဒဿေတိ၊ ခေါ်။” ဣတိ၊ သို့။ လိခန္တိ၊ ရေးကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ရေးအပ်သော
စကားသည်။ န သုန္နရံ ဝိယ၊ မကောင်းသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ခေါ်။ ကသ္မာ၊
ဟူမူကား။ ဗောဓိသတ္တကာလေပိ၊ ၌လည်း။ တဗ္ဗောဟာရသဗ္ဗာဝတော၊
ထို မဟာကာရုဏိကဟူသော ဝေါဟာရ၏ ထင်ရှားရှိသည်၏ အပြစ်ကြောင့်
တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော ဗောဓိသတ္တော၊ ထိုဘုရားလောင်း

သည်။ ဧတ္ထကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဒုက္ကရာနိ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ ဤ။ အဝသာနေ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။ ဒုက္ကရပါရမိတာ ပါရိပုရိယာ၊ ပြည့်နိုင်ခဲ့သော ပါရမီ ကို ဖြည့်သဖြင့်။ တာသံ၊ ထိုပါရမီတော်တို့၏။ ဖလဘူတံ၊ အကျိုးဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ နာထဘာဝံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့။ ပတုာ၊ ဤ။ လောကဟိတာယ၊ ငှါ။ ဗျာပါရံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ နိဒဿိတောသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ဂတော၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ သုဗျတ္တံ၊ အလွန်ထင် သော။ ဟေဓုဖလံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ သို့။ ပတ္တဿေဝ စ၊ ရောက်သည်သာလျှင်မူလည်းဖြစ်သော။ နာထဿ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ နမော၊ ကို။ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိသေသ ဝစန သဗ္ဗာဝတော၊ ဝိသေသသဒ္ဓါ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ အား။ နမော၊ ကို။ ကတော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ ဘုရားအားသာ ရှိခိုး၍ ဘုရားအလောင်းအား ရှိမခိုး ဟူသော အနက် ဖြစ်သော်လည်း။ ဣဓ၊ ဤ ပဏာမအရာ၌။ ဝိနယာဓိကာရော၊ ဝိနည်း၏အရာ ကို။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ သော စ၊ ထိုဝိနည်း၏ အရာသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတ ကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ယာဝ မရဏကာလာ၊ သေသောကာလ တိုင်အောင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတိဝိယ၊ လျှင်။ ပရိတ္တံ၊ နည်းစွာသော။ တံ ကာလံ၊ ထိုကာလပတ်လုံး။ လဇ္ဇိနော၊ လဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတိသုကရံ၊ အလွန်ပြုလွယ်သော။ သီလမတ္တံ၊ သီလမျှကို။ ဧကေဿ၊ တယောက် ထည်း၏ အဖို့ဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွား အကျိုးငှါ။ အတ္တမတ္တဒုက္ခာပနယနာဓိပ္ပာယေန၊ မိမိကိုယ် တခုမျှ၏ ဆင်းရဲကို ပယ်လိုသဖြင့်။ ပရိပုရေန္တော၊ ပြည့်ကျင့်သည်ကိုပြု၍။ ကော နာမ၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ ဣလောကပရလောကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက၊ တမလွန် လောကနှစ်ပါးကို။ အတိက္ကမ္မလွန်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ န ဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်အံ့နည်း။ ဝါ၊ ရောက်အောင် အားမထုတ်ရာချေအံ့နည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်ကား။ သကလ လောကဒုက္ခာပနယနာဓိပ္ပာယေန၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမရှိသော သတ္တလောက၏ ဆင်းရဲကို ပယ်တော်မူလိုသဖြင့်။ ကပ္ပကော ဋီဟိပိ၊ ဖြင့်လည်း။ အပ္ပမေယျံ၊ မရေတွက်နိုင်သော။ ကာလံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော အသွင်မျှ ကာလပတ်လုံး။ အတိဒုက္ကရာနိ၊ တို့ကို။ ကရောန္တော၊

၁။ ဣလောကပရလောကတိက္ကမသုခံ (၁၃၃)

၍၊ နိရဿာဒံ၊ သာယာခြင်းကင်းသော။ ခေဒံ၊ ကိုယ်တော်၏ ပင်ပန်းခြင်းသို့။
ဂတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ အညာပဒေသေန၊ သူတပါးတို့ကို ညှန်သဖြင့်။ ဂုဏံ၊
ဘုရားမြတ်စွာကျေးဇူးကို။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝဏ္ဏေတိ၊
ချီးမွမ်းတော်မူ၏။

လောကဟိတာယာတိ ဧတ္ထံ၊ ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကာတဗ္ဗော၊
၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤသတ္တလောက၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းသည်။ လောကီယတိ၊
တည်ရာ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို ဒုက္ခ၏ တည်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ သော၊
ထို သတ္တလောကသည်။ လောကော၊ မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဇာတိဇရာ
မရဏဒုက္ခဟိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၊ အိခြင်း၊ သေခြင်း-ဟူသော ဆင်းရဲတို့သည်။
လုယတေ၊ နှိပ်စက်အပ်၏။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
လောကော၊ မည်၏။ ဣမိနာ၊ ဤလောကသဒ္ဓါဖြင့်။ သတ္တလောကဉ္စ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဇာတိလောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သင်္ဂဏှာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်၏။ ဝါ၊
ယူ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿ သတ္တလောကဿ၊ ၏။ ဣဓလောကပရ
လောကဟိတဉ္စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောအကျိုး၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သောအကျိုး
ကိုလည်းကောင်း။ အတိတ္တန္တပရလောကာနံ၊ လွန်မြောက်ပြီးသော တမလွန်
လောကရှိသည်မှလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥစ္ဆန္တလောကသမုဒယာနံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီး
သော လောကရှိကြောင်း ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော။ (ဂ)လောကာနံ၊ တို့၏။
ဟိတဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါ၊ ဣဓ ဇာတိလောကေ ဝါ၊ ဤဇာတိလောက၌
လည်းကောင်း။ ဩကာသလောကေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ
ဝိဟာရသင်္ခါတံ၊ သော။ ဟိတဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပိဏ္ဏေတွာ၊ ပေါင်း၍။
လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွား။ ဝါ၊ ကား။ လောကာ
နံ၊ လွန်မြောက်ပြီးသော တမလွန်လောက ဖြတ်အပ်ပြီးသော လောက၏ဖြစ်
ကြောင်းရှိကုန်သော သတ္တလောကတို့၏။ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွား။ ဝါ၊ ကား။
လောကေ၊ ဇာတိလောက၊ ဩကာသလောက၌။ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွား။ ဣတိ
ဝစနတ္ထော၊ ဤသို့သော ဝစနတ္ထဖြစ်သောကြောင့်။ သဗ္ဗပေကသေသံ၊
သရုပ်တူ တချို့ကြွင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ လောကဟိတမိစ္ဆေ၊ ဟူ၍လျှင်။
အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ နာထောတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။
ဝစနတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ တို့၏။ အာသယာနု
သယာစရိယာမိစ္ဆတိ၊ နုပဓမ္မဒေသနာသမုတ္တတာယ၊ အာသယ၊ အနုသယ၊
စရိုက်၊ အဓိမုတ္တိ အထူးအားလျော်စွာ တရားကို ဟောခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်

၁။ အတိတ္တန္တနိရဿာဒံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ သဗ္ဗပေကဒေသကသေသံ (ဆဋ္ဌ)

တော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဓမ္မံ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ဒေသေဿာမိ။ပ။
 တံ သုဏာဏာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝေါ သို့။ ယာစနဋ္ဌေနာပိ၊ တောင်းပန်အပ်
 သော အနက်အားဖြင့်လည်း။ နာထတေ ယာစတေ၊ တောင်းပန်တတ်၏။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နာထော၊ မည်၏။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဝိတိက္ခမာ
 နုရူပံ၊ လွန်ကျူးသည်အဖြစ်အားလျော်စွာ။ သိက္ခာပဒပညာပနေန၊ သိက္ခာ
 ပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္မာယိကာယ၊
 ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သောအကျိုး တမလွန်၌ဖြစ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်
 သည်လည်း ဖြစ်သော။ ကရုဏာယ စ၊ ကရုဏာတော်ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဥပဂန္ဓာ၊ ကပ်၍။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ (တည့်။) တပတိ၊ ပူပန်စေတတ်၏။
 သုတ္တန္တဝသေန ဝါ၊ သုတ္တန် ဒေသနာတော်နည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူလည်း။
 တေသံ သဗ္ဗသက္ကာနံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏။ သန္တာနေ၊ အစဉ်
 ၌။ (ထည့်။) အနုသယိတေ၊ ကိန်းတတ်ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။
 ကရုဏာယ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပညာယ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ
 ဂန္ဓာ၊ ဤ။ တပတိ၊ ၏။ အဘိဓမ္မာဝသေန ဝါ၊ အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်
 နည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်မူလည်း။ တေ တေ သင်္ခါရေ၊ ထိုထိုသို့သော သင်္ခါရ
 တရားတို့ကို။ အနိစ္စာဒိလက္ခဏာဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပပရိက္ခိတာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။
 အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဥပေစ္စံ၊ ကပ်၍။
 ပရိတ္တိန္ဒိတာ၊ ပိုင်းခြား၍။ တပတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တပနဋ္ဌေနာပိ၊ ပူပန်
 စေတတ်သော အနက်အားဖြင့်လည်း။ နာထတေ တပတေ၊ ပူပန်စေတတ်၏။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာထော၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သဒေဝကေ၊ နတ်နှင့်
 တကွသော။ လောကေ၊ သတ္တလောက၌။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလတ္တာ စ၊ တုဖက်ကင်း
 သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်
 သော နတ် လူ ဗြဟ္မာစသော သူသည်။ အပ္ပဋိဟတဓမ္မဒေသနတ္တာ စ၊ မပိတ်
 ဆီးတားနိုင်သော တရားကို ဟောတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ပရမစိတ္တိဿရိယပဝတ္တိတော စ၊ လွန်စွာ စိတ်တော်ကို အစိုးရ
 သောအားဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣဿရိယဋ္ဌေနာပိ၊ အစိုးရ
 ခြင်း အနက်အားဖြင့်လည်း။ နာထတေ၊ အစိုးရခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ကြောင့်။ နာထော၊ မည်၏။ (ဤဝါကျ၌ ဝါ-သဒ္ဓါ ကျန်ရှိသည်။)
 ဝါ၊ ကား။ “ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓေသေသိ၊ ကောင်းစွာပြုတတ်၏။
 သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်စေတတ်၏။ သမုတ္တေဇေသိ၊ ထက်
 စေတတ်၏။ သမ္မဟံသေသိ၊ ရှင်စေတတ်၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့
 ဟောတော်မူသောကြောင့်။ သမ္မဟံသနသင်္ခါတေန၊ သော။ အာသိသ

ဌေးန၊ တောင့်တတတ်သော အနက်အားဖြင့်။ ပဏိဓာနတော၊ မှ။ ပဌာယ၊
 ရှိ။ “ကထံ နာမာဟံ မုတ္တော မောစယိဿာမိ” တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။
 အာသိသဌေးန၊ တောင့်တတတ်သော သဘောဖြင့်။ နာထတော၊ တောင့်တ
 တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာထော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမြတ်စွာကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ စတုဟိပံ၊
 လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ နာထဂေဟိ၊ နာထအင်္ဂါတို့ဖြင့်။
 စတုဝေသာရဇ္ဇံ စတုပဋိသမ္ဘိဒါဒယော၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။
 ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရားကျေးဇူးတို့ကို။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ ပန-
 တထာပိ၊ ထိုသို့ ယှဉ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ အဘိဝိတ္တာရိကဘယာ၊ အလွန်
 ကျမ်းကျယ်အံ့သည်မ ကြောက်သောကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ န ယောဇိ
 တာ၊ မယှဉ်အပ်ကုန်။

နမောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဂုဏဗဟုမာန
 ပဗ္ဗာရာ၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်ကို များစွာညွတ်သဖြင့် ရှိုင်းခြင်း ရှေးရှိသော။
 စိတ္တနတိ၊ စိတ်၏ညွတ်ခြင်းတည်း။ စိတ္တနတိပ္ပဘာဝေါ စ၊ စိတ်ညွတ်ခြင်းလျှင်
 အမွန်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝစိကာယနတိ၊ ဝစီဒ္ဓါရ၊ ကာယဒ္ဓါရဖြင့် ညွတ်
 ခြင်းတည်း။ ဝါ၊ စကား၊ ကိုယ်ဖြင့် ညွတ်ခြင်းတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိုခိုး
 ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် သုံးပါးတို့ဖြင့် ညွတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဌသေသေန၊ ပါဌ်ကြင်းနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သမ္မန္နော၊
 ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာကာရုဏိကဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝစနတ္တော၊ ကို။ ဝေ၊
 သို့။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သဗ္ဗသတ္တဝိသယတ္တာ စ၊ အလုံးစုံ အကြွင်းမရှိသော
 သတ္တဝါလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ မဟာဿာယု
 ဘဝတ္တာ စ၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးငှါ များစွာ အားထုတ်ခြင်းလျှင် အမွန်ရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟတိ၊ များသော အာရုံရှိသော။
 ကရုဏာ၊ သနားတတ်သော သဘောတည်း။ ဝါ၊ ကရုဏာတည်း။ မဟာ
 ကရုဏာ၊ များသော သတ္တဝါအာရုံရှိသော ကရုဏာတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကရု
 ဏာ၌။ ပဏိဓာနတော၊ ဘုရားဆုကို ပန်တော်မူသည်မှ။ ပဌာယ၊ စရှိ။ ယာဝ
 အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနပုရပုဝေသာ၊ ကမ္မဇရုပ် ဝိပါက် အကြွင်းမရှိသော အနု
 ပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ပြည်ကြီးသို့ ဝင်သည်တိုင်အောင်။ နိယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူ
 ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မဟာကာရုဏိကော၊ မည်၏။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ စ၊ ဤဂါထာ၌လည်း။ ဝါ၊ ဤပုဒ်
 တို့တွင်လည်း။ မဟာကာရုဏိကဿာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ယထာဝုတ္တဟေတုမူလံ၊

အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နာထတ္တ၏ အကြောင်း၏ မူလဖြစ်သော အကြောင်းကို။ ဒဿတိ၊ ပြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဟိ-အနုရူပံ၊ ဟေတုမူလကိုပြခြင်းအား လျော်သော အကြောင်းကို။ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ နိက္ကရုဏော၊ ကရုဏာမရှိသောသူသည်။ ပရဒုက္ခေသု၊ သူတပါးတို့၏ဆင်းရဲတို့၌။ ဥဒါသိနော၊ လျစ်လျူဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓတ္ထာယ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဏိဓာနမက္ကမ္ပိ၊ တောင်တင်မှုလည်း။ အတိဘာရိယံ၊ အလွန်ခဲယဉ်းဝှံ့တကား။ ဣတိ ယေ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ အပ္ပမေယျံ၊ သော။ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ အတိဗုက္ကရံ၊ သော။ ဟေတု၊ ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍။ နာထတ္တသင်္ခါတံ၊ သော။ ဟေတုဖလပယောဇနဘူတံ၊ သော။ လောကဟိတံ၊ ကို။ ကလံ၊ အသို့လျှင်။ ကရိယတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သဗ္ဗဂုဏမူလဘုတတ္ထာ၊ အလုံးစုံသော ဘုရားကျေးဇူးတို့၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောကြောင့်။ မဟာကရုဏာဂုဏမေဝ၊ မဟာကရုဏာ ဂုဏ်ကိုသာလျှင်။ ဝဏ္ဏေန္တော၊ ချီးမွမ်းတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ “နမော။ ပ။ ကဿာ” ဟိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဇီ။ ဇောဝတော၊ ဤမျှသော သဒ္ဓါ၏အဝဉ်အနက်၏အဝဉ်ဖြင့်။ ဟေတုအနုရူပံ၊ ပါရမီတော်တည်းဟူသော အကြောင်းအားလျော်စွာသော။ ဖလံ၊ နာထတ္တဖြစ်သော အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။

≡ (၉) ဖလာနုခူပေါ၊ နာထတ္တဖြစ်သော အကျိုးအားလျော်စွာသော။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဦန္တမ္ပိ၊ ဟေတုဖလ နှစ်ပါးတို့အားလည်း။ အနုရူပံ၊ သော။ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဟေတု ဖလ မူလတို့အားလည်း။ အနုရူပံ၊ သော။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ သေဝေတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။

ဝေ၊ ဤသို့။ အစ္စရိယပုရိသော၊ အစ္စရိယ ကျေးဇူးအထူးနှင့် ပြည့်စုံသော ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နာထဂုဏော၊ နာထကျေးဇူး၌။ ဌိတော၊ တည်တော်မူထသော။ နာတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နာထမာနဿ၊ နာထဟု မြတ်နိုးခြင်းရှိသော။ အနာတဿ၊ နာထမဟုတ်သော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ရဟန္တာ သာဝက အပေါင်း၏။ သမ္ပဒံ၊ ရှိခိုးခြင်းကြံယူ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နမောရဟော၊ ရှိခိုးခြင်းကို ထိုက်၏။ (ခံတော်မူထိုက်၏။)

တ္ထေ၊ ဤ ယော ကပ္ပကောဋိဟိပိ-အစရှိသော ဂါထာ၌။ စောဒကဿ၊ စောဒကဆရာ၏။ ဤဒိတိ စောဒနာ၊ ဤသို့သော စောဒနာသည်။ သိယာ၊

ဖြစ်ရာ၏။ “ဘဂဝတော၊ ဤ။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော။ ဂုဏေသု၊
ကျေးဇူးတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်လျက်။ မဟာကာရုဏိကဿာ တိ၊
ကဿဟူ၍။ ကေမေဝ၊ တခုသောကျေးဇူးကိုသာလျှင်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဂဟိတံ၊ ယူတော်မူအပ်
လေသနည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကဿ၊ ဤ။ ဤ ဒိသီ စောဒနာ၊ သည်။
သိယာ၊ ဤ။ (ပြန်)။ ပရိဟာဇော၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥစ္စတေ၊ အံ။-

ဒေါသဟိနဿ သတ္တဿ၊ စောဒနာ တု န ဝိဇ္ဇတေ။

ဒေါသယုတ္တ မသတ္တဉ္စ၊ တသ္မာ စောဒနာ အပတ္တကာတိ။

န မယာ စောဒနာ ကတာ၊ ကိန္တု ပုစ္ဆာ ဝေ ကတာ။

ဒေါသဟိနဿ၊ တင်အပ်သော အပြစ်တို့ကို ပယ်တတ်သော။ သတ္တဿ၊
သမန္တပါသဒိကာ အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကျမ်း၏။ စောဒနာ တု-
စောဒနာဝေ၊ တင်အပ်သောအပြစ်သည်လျှင်။ န ဝိဇ္ဇတေ၊ မရှိပေ။ ဒေါသ
ယုတ္တံ၊ အပြစ်နှင့်ယှဉ်သော ကျမ်းသည်။ အသတ္တဉ္စ၊ ကျမ်းလည်း မမည်ပါ။
(တနည်း) ဒေါသယုတ္တံ၊ ဒေါသနှင့် ယှဉ်သော စကားသည်။ အသတ္တဉ္စ၊
ကျမ်းစကားအစဉ်လည်း မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဝ၊ သင်စောဒက
ဆရာ၏(ထည့်)။ စောဒနာ၊ သည်။ အပတ္တကာ၊ မရောက်။

ဣတိ၊ သို့။ ပရိဟာဇော၊ ကို။ ဥစ္စတေ၊ ဤ။

မယာ၊ ငါစောဒကဆရာသည်။ စောဒနာ၊ အပြစ်တင်ခြင်းကို။ န ကတာ၊
မပြုအပ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ပုစ္ဆာ ဝေ၊ ပြဿနာကိုသာလျှင်။ ကတာ၊
ပြုအပ်၏။

အပိစ-

“ဖလံ သတိပိ ရုက္ခေဇေ၊ န ပတတျ’ဝိကမ္ပိတေ။

စောဒနာ ယာတ္ထု သတ္တာနံ၊ ပုစ္ဆနာတျတ္ထဖလံ မဟတာ။

န ဘောတ္တု၊ ကုရုတေ သမ္မာ၊ ဂဟိတံ နာစုတေ သင်္ဂံ။

နာရောဂေပိ အာစေရေ တဒိ-ဉ္စိဿာဏာဗုဒ္ဓိဗန္ဓနံ။

ယထာ ဟိမပဒေါ ပဒ္ဒေါ၊ ပဗုဒ္ဓေါ ဂန္ဓလိမ္ပိယာ။

ဘိန္ဒုတ္ထဝိရမဿေဝံ၊ သတ္တကတာတ္ထလိမ္ပိယာ”တိ။-

ဧဝံ စေတံ၊-

သမ္မာပိ စောဒနာ တံ ခလု၊ ဂုရုဇော ဝိဝါကျာ ဝိဝဒ္ဓ၊
ယတိသိဿာ အာသန္နိတာတိ - ဝါကျေနာဘျဒိတံ ဂေါပယ။
သရဝတိ အာစေရံ ကိလိဋ္ဌာ၊ ကဒိစ္ဆိဿဇိတာတ္တာနံ။
ဇယတျတ္တာန မာစေရော၊ သကဿောဝ သာရထိတိ။

အတြောစုတေ-

ယဿ ဟိ ဝါကျသဟဿံ၊ ဝါကျေ ဝါကျေ သတဉ္စ ဇိဝိ။
နာမံ ဒသဗလဂုဏပဒေသံ။ ဝတ္ထု ကပ္ပေနပိ န သမတ္ထိ။

အပိ စ၊ ထိမုတပါးလည်း၊-

အနော၊ ပြည့်စုံစည်ပင်သော။ ရုက္ခေ၊ ဆစ်ပင်သည်။ သတိပိ၊ မှီသော်
လည်း။ အဝိကမ္မိတေ၊ မလှုပ်မခြေအပ်မှုကား။ ဖလံ၊ အသီးသည်။
န ပတတိ၊ မကြွေ မကျ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ယာ
စောဒနာ၊ အကြင်သို့သော စောဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ သာ၊ ထို
စောဒနာသည်။ သတ္တာနံ၊ ကျမ်းတို့၏။ စောဒနာ၊ သည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စေ။ ပုစ္ဆနာ၊ အမေးပြဿနာသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ ဧဝံ၊
ဤသို့ ဖြစ်သဖြင့်။ အတ္ထဖလံ၊ အနက် တည်းဟူသော အသီးကို။
မဟတာ၊ များစွာသော အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။

သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဘောတ္ထု၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နုက္ကရတေ၊
မပြုရာ။ ဂဟိတံ၊ အနက်ဟူသော အသီးကို ယူခြင်းငှါ။ သဋ္ဌံ၊ စေ့ဆော်
ခြင်းကို။ နုစုတေ၊ အားမထုတ်ရာ။ နာရောဂေပိ၊ အပြစ်တင်ခြင်းမှ
ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ အပြစ်မတင်အပ်သော။ အာစေရေ၊
ဆရာ၌။ တဒိစ္ဆိဿ၊ ထိုသို့ဆရာ၏ အပြစ်ကို ရှုသောသူ၏။ အာဏာ
ဗုဒ္ဓိဗန္ဓနံ၊ အာဏာ၊ ပညာပွားခြင်းကို တားမြစ်တတ်သည်။ ဖဟာတိ၊ ဤ။

ဟိမ ပဒေါ၊ လမင်းသည် ပေးအပ်သော။ ပဒ္ဒေါ၊ ပဒုမ္မာကြာသည်။
ဂန္ဓ လိမ္မိယာ၊ အနံတည်းဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်။ ပဗုဒ္ဓေါ၊ ယထာ၊
ပွင့်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့ အတူ။ ဘိန္နတ္ထဝိရမဿ၊ ပျက်သော အနက်မှ
ကင်းသော ကျမ်း၏။ အတ္ထလိမ္မိယာ၊ အနက်ဟူသော လိမ်းကျံခြင်း
ဖြင့်။ သာဓု၊ ကောင်းစွာ။ သတ္ထိ၊ ကျမ်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။-

ဣတိ-ဝေဠု၊ ဤသို့လည်း။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။

ယာ စောဒနာ၊ သည်။ သမ္မာပိ၊ ကောင်းစွာမူလည်း။ ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုသို့သောစောဒနာခြင်းကို။ ခလု၊ စင်စစ်။ ဝိဝါကျာ၊ ဆန်းပြားသော စကားရှိကုန်သော။ ဝိဝဒ္ဓ ယတိသိဿာ၊ ပွားသော ရဟန်းတပည့် ရှိကုန်သော။ ဂုရုဝေါ၊ ဆရာတို့ကို။ အာသန္နိတာ၊ ထိခိုက်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝါကျေန၊ စကားဖြင့်။ အဘျဒိတံ၊ အလွန်ပြောဆိုခြင်းကို။ ဂေါပယ၊ လုံစေလော။ ဝါ၊ စောင့်ရှောက်လော။

တဒိစ္ဆိဿ၊ ထိုသို့ ဆရာ၏အပြစ်ကို ရှုလေ့ရှိသော တပည့်သည်။ သရဝတိ၊ မြားနှင့်တူသော စူးဝင်တတ်သော စကားရှိသည်ဖြစ်၍။ အာစေရံ၊ ဆရာ၏။ ကိလိဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးသဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဇိတာ၊ ရှုံးစေသည် မည်၏။ သာရထိ၊ ရထားထိန်းသည်။ သကဿိ-သတအဿံ၊ မိမိမြင်းကို။ ငယတိ ဣဝ၊ အောင်သကဲ့သို့။ အာစေရော၊ ဆရာသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုမူသော။ သိဿံ၊ တပည့်ကို။ ငယတိ၊ အောင်၏။

ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝတ္ထဗျူဟိ၊

အတြ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။ ယုတ္တိ၊ အသင့်ကို။ ဥစ္စတေ၊ အံ့။ -

ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါကျသဟဿံ၊ ခံတွင်းတထောင်သည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ ဝါကျေ ဝါကျေ၊ ခံတွင်းတိုင်း ခံတွင်းတိုင်း။ သတဉ္စ ဇိဝှ၊ အရာအရာသော လျှာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒသဗလဂုဏပဒေသံ၊ မြတ်စွာဘုရားကျေးဇူးတော်ကို ညွှန်ရာ ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သော။ နာမံ၊ အမည်တော်ကို။ ကပ္ပေနပိ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးပင်သော်လည်း။ ဝတ္ထု၊ ၄၂။ န သမတ္ထိ၊ မစုမ်းနိုင်ရာ။

☞ (၁၀)တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ -

ဗုဒ္ဓေါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားပင်သော်လည်း။ အညံ၊ တပါးသောတရားကို။ အဘာသမာနော၊ မဟောမူ၍။ ကပ္ပမိ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံးလည်း။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝတ္ထံ၊ ကျေးဇူးကို။ စေ တဏှေယျ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူငြားအံ့။ စိရဒိဿံ၊ ကြာမြင့်သည်ဖြစ်၍။ အန္တရေ၊ ကမ္ဘာ၏ အတွင်း၌။ တပေ၊ အာယုကပ်သည်။ ခိယေထ၊ ကုန်ဆု၏။ တထာ

၁။ ကေ (ဆဋ္ဌ)

၂။ အဘျဒိကံ (ဆဋ္ဌ)

၃။ ယထာ (ဆဋ္ဌ)

ဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးတော်သည်။ န ခိယေထ။
မကုန်နိုင်ရာ-

ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဥတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဘဂဝတံ- ဘဂဝန္တာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်
သော။ ဂုဏာ၊ ကျေးဇူးတို့ကို။ အဘိဓာတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ဟောခြင်းငှါ။
န သက္ကာ-န သမတ္ထံ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့-

ဒသဗလ၊ အားတော် ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်
ဘုရား။ ယဏာ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တံ၊ အရှင်ဘုရား
သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်တော်မူ၏။ တဿ၊
ထိုအကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ထိုတရားဖြင့်။ ဉာဏကရုဏာဒွန္တံ၊ ပညာကရု
ဏာတော် အစုံသည်။ သေဋ္ဌံ၊ ၏။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဉာဏကရုဏာ၊
တို့သည်။ ဂုဏဂဏာ၊ ကျေးဇူးတော်တို့၏ပေါင်းရာ ရုရာ ဖြစ်ကုန်၍။
အတိဂုဏာ နာမ၊ အလွန်မြတ်သော ကျေးဇူးတော်မည်ကုန်၏။-

ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သပ္ပဂုဏသေဋ္ဌတ္တာ
စ၊ အလုံးစုံသော ကျေးဇူးတို့ထက် မြတ်သော ကျေးဇူးဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း။ မူလတ္တာ စ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်း ဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧကမေဝ၊ မဟာကရုဏာဂုဏ် တခုကိုသာလျှင်။
အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ “ဆယ့် အသစ်
ဓာရဏဉာဏေသု၊ ခြောက်ပါးသော အသစ်ဓာရဏဉာဏ်တော်တို့တွင်။ အညတ
ရတ္တာ၊ မဟာကရုဏာဉာဏ်တော်၏ တပါးဖြစ်သောကြောင့်။ တဂ္ဂဟဏေန၊
ထိုမဟာကရုဏာဉာဏ်တော်ကို ယူသဖြင့်။ သေသာပိ၊ ကြွင်းသော ဉာဏ်တော်
တို့ကိုလည်း။ သဟစရဏလက္ခဏေန၊ သဟစရဏနည်း၊ ဥပလက္ခဏနည်းဖြင့်။
ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ ပဏာမကိုပြုရာ၌။ ဝိသေသတော ပန၊ ဖြင့်ကား။
အဘိဓမ္မဿ၊ အဘိဓမ္မာပိဋက၏။ ဧကဝလံ၊ ကရုဏာနှင့် မရောမဲ့၍။ ပညာဝိသ
ယတ္တာ၊ ပညာလျှင် အရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိဓမ္မဋ္ဌကထာရမ္မေ၊
အဘိဓမ္မအဋ္ဌကထာ၏ အစ၌။ အာစရိယေန၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဇောသ ဆရာသည်။
“ကရုဏာ ဝိသ သတ္တေသု၊ ပညာယဿ မဟေသိနော” တိ၊ ဟံ၍။ ပညာ

ဂုဏော၊ ပညာကျေးဇူးကို။ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ အာသယာနုသယစရိယာဓိမုတ္တိဘေဒါနုပပရိစ္ဆိန္နနပညာယ၊ အာသယ၊ အနုသယ၊ စရိက်၊ အဓိမုတ္တိ အပြားအားလျော်စွာ ပိုင်းခြား တတ်သော ပညာတော်၏လည်းကောင်း။ သတ္တေသု၊ အကြွင်းမရှိသော သတ္တ ဝါတို့၌။ မဟာကရုဏာယ စ၊ အလွန်အကဲ သနားတော် မူတတ်သော မဟာကရုဏာတော်၏လည်းကောင်း။ အဓိကာရတ္တာ၊ အရာဖြစ်သောကြောင့်။ သုတ္တန္တအဋ္ဌကထာရမ္မေ၌။ “ကရုဏာသီတလဟဒယံ၊ ပညာပဇ္ဇောတဝိဟတမော ဟတမ” န္တိ၊ ဟူ၍။ တဂဝတော၊ ၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်း ဖြစ်ကုန် သော။ ပညာကရုဏာဂုဏာ၊ ပညာကျေးဇူး ကရုဏာ ကျေးဇူးတို့ကို သာ လျှင်။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝဏ္ဏိတော၊ ကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤ ဝိနည်းပိဋကဋ္ဌကား။ အာသယာဒိနိရပေက္ခံ၊ အာသယအစရှိသည်ကို မငဲ့မူ၍။ ကေဝလံ၊ ပညာနှင့် မဆော့မူ၍။ ကရုဏာယ၊ ဖြင့်။ ပါကတိကသတ္တေနာပိ၊ ပကတိသောသတ္တဝါစင်လျက်လည်း။ အသောတဗ္ဗာရဟံ၊ နားထောင်ခြင်းငှါ မထိုက်သော စကားကို။ သုဏန္တော၊ နားထောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ အပုဗ္ဗိ တဗ္ဗာရဟံ၊ မေးခြင်းငှါ မထိုက်သော အမှုအရာကို။ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးတော် မူသည်ဖြစ်၍။ အဝတ္တဗ္ဗာရဟန္တ၊ ဆိုခြင်းငှါမထိုက်သော စကားတရားကိုလည်း။ ဝဒန္တော၊ ဆိုတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေသိ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကော ကရုဏာဂုဏောယေဝ၊ ကရုဏာကျေးဇူး တခုကို သာလျှင်။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝဏ္ဏိတော၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ပညာဒယာ၊ ပညာ ကရုဏာတို့သည်။ အတ္ထပရတ္တဟေတူ၊ မိမိ အကျိုး၊ သူတပါးတို့၏အကျိုးတို့၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗဂုဏာ၊ တို့သည်။ တဒန္တယာ၊ ထိုပညာ ကရုဏာ နှစ် ပါးသို့သာ အစဉ်လိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂုဏသာဂရဿ၊ ဂုဏ်တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဓရာ ရှိတော်မူသော။ ဇိနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ တေ ဂုဏာ၊ ထိုသို့သော ပညာ ကရုဏာ ကျေးဇူးတို့ကို။ ဣဓ၊ ဤဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၏ အစ၌။ အာစရိယေန၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ ဆရာမြတ် သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

တ္ထောဝတော၊ ဤမျှသော သဒ္ဓါအစဉ် အနက်အစဉ်ဖြင့်။ အဋ္ဌ ကထာဒိဂါထာ၊ အဋ္ဌကထာ၏ အစ၌ စိထားအပ်သော ပဏာမ ဂါထာသည်။ ဣမာသ တော၊ အားဖြင့်။ ပုတ္တပဒတ္တသောဘာ၊

၃၈

ဝဇီရဝိသုဒ္ဓိကာနိဿယ

ဆိုအပ်ပြီးသော ပုဒ်အနက်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ။
၏။ အယမ္ပိ နယော၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းသည်လျှင်။
ဝိတ္ထာရနယော၊ အကျယ်ဖြစ်သော နည်းတည်း။ ဣတိ စ၊ ဤနည်း
အတိုင်းလျှင်။ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ ဣတော၊ ဤပထမဂါထာမှ။
ဥဒ္ဓါ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်နောက်သော ဂါထာတို့၌။ အဟံ၊
ငါသည်။ ဟေ၊ ထိုဝိတ္ထာရနည်းတို့ကို။ ပဋိသံခိပါမိ၊ ချုံး၍ရေး
ပေအံ့။

ပထမဂါထာ အပွင့် အနက်ပြီး၏။

☞ (၁၁) ဒုတိယဂါထာယ၊ ၌။ အသမ္ပုဓန္တိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ခမ္မာနံ၊ တို့၏။
ယထာသဘာဝံ၊ မဖောက်မပြန်မှန်သောသဘောကို။ အဗုဇ္ဈန္တော၊ မသိသည်ဖြစ်
၍။ ဝါ၊ မသိသောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓနိသေဝိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓပစ္စေက
ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရား၊ ဘုရားသို့ အတုလိုက်၍ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိကုန်
သော သာဝက၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဂေါစရဘာဝနာသေဝိနာဟိ၊ ဂေါစရ
သေဝနာ၊ ဘာဝနာသေဝနာတို့ဖြင့်။ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ။
နိသေဝိတံ၊ မှီဝဲတော်မူအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ (လည့်သည်။) ဘဝါဘဝန္တိ
ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝတ္ထမာနဘဝတော၊ ဖြစ်ဆဲသော ဘဝမှ။ အညံ ဘဝံ၊ တပါး
သောဘဝသို့။ ဂစ္ဆတိ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်ရ၏။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ သွားရ၏။ ဣတိ
အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။ ဘဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။
သဿတဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိတည်း။ တဿံ၊ ထိုဘဝ၏။ ပဋိပက္ခတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
ဖြစ်သောကြောင့်။ အဘဝေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ တည်း။ ဝါ၊ ကား။
ဘဝေါတိ၊ ကား။ ဝုဒ္ဓိ၊ ပွားခြင်းတည်း။ အဘဝေါတိ၊ ကား။ ဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်း
တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဘဝေါတိ၊ ကား။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝတည်း။ အဘဝေါတိ၊
ကား။ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝတည်း။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ “အပ္ပ-
မာဏာ ခမ္မာ၊ အသေက္ခာ ခမ္မာ” တို့ အာဒိသုဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အကာရဿ၊ အ-
အကွဲရာ၏။ ဝုဒ္ဓိအတ္ထတ္တာ၊ ပွားခြင်းအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဘာဝ-
ယတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဘဝေါ၊ မည်၏။ ဇာတိ၊ ကို။
လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဘဝေါ၊ မည်၏။ သဝိကာရာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဗဟုဝိဓ
ခန္ဓုပ္ပတ္တိ၊ များသော အပြားရှိသော ခန္ဓာ၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒီပိတာ၊ ၏။
အဘဝေါတိ၊ ကား။ ဝိနာသော၊ ပျက်စီးခြင်းတည်း။ ဇာတိဘဝဉ္စ၊ သို့လည်း

ကောင်း။ မရဏဘာဝဉ္စ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လားရ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တံ—ဝုတ္တော—ဝုတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါကျ၌။
 အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ မရဏမ္ပိ၊ သေခြင်းကိုလည်း။ ခဏိကဝသေန၊ ခဏိက မရဏ
 ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌။ အဘာဝေါ၊
 မဖြစ်ခြင်း။ ဘဝါဘဝေါ၊ ဘဝတို့၌မဖြစ်ခြင်း။ တံ ဘဝါဘဝံ၊ ထိုဘဝတို့၌
 မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌။ အဘာဝပညတ္တိံ၊ အဘာဝပညတ်သို့။
 ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဇီဝလောကောတိ၊ ကား။
 သတ္တလောကော၊ တည်း။ သင်္ခါရလောက ဩကာသလောကနံ၊ တို့၏။
 ဘဝါဘဝဂမနာသမ္ဘဝတော၊ ဘဝ အဘဝသို့ သွားခြင်း လားခြင်း မဖြစ်သင့်
 သောကြောင့်။ သတ္တလောကံ၊ ကို။ ဇီဝလောကောတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။
 ဝိသေသေတိ၊ အထူးပြု၏။ အဝိဇ္ဇာဒိ ပ။ ခွံသိနောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နဝပိ
 လောကုတ္တရဓမ္မော၊ တို့သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ စတုမဂ္ဂဓမ္မော၊ လေးပါးသော မဂ်တရား၏။ အပဓယဂါမိ
 တာ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးလျက် သွားတတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဩဓိ
 သော၊ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသော။ အဝိဇ္ဇာ
 အစရှိသော ကိလေသာ ကုန်ရက်တို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းတည်း။ သော၊ သည်။
 အဿ၊ ထိုလေးပါးသော မဂ်တရားအား။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒါရမ္မကံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်
 လျင်အာရုံရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန် မဂ်တရားတို့၌။ သဟာယ
 ဘာဝုပဂမနေန၊ တကွအဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့်။ ဝါ၊ ရောက်သောကြောင့်။
 နိဗ္ဗာနဿာပိ၊ အားလည်း။ အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊
 ၏။ ယထာကံ သုတ္တံ၊ ကို။ အာဟ၊ နည်း။ “ယောခေါ အာဝုသော။ ပ။
 နိဗ္ဗာန”န္တိ၊ ဟူသောပါဠိကို။ အာဟ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမဂ်၏ ကိလေသာ
 ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စဖြင့်။ ရာဂါဒိက္ခယဝစနသမ္ဘဝတော၊ ဖိုလ်၏ဆုဂစသည်
 တို့၏ကုန်ခြင်းကို ဟောသောသဒ္ဓါ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ အရဟတ္တဿာပိ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်အားလည်း။ အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသော။ သည်။ အတ္ထိ၊
 ၏။ ဖလသာမညေန၊ ဖြင့်။ တိဏ္ဏမ္ပိ ဖလံနံ၊ တို့အားလည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။
 ဣတိ—တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝပိဓောပိ၊ ကိုးပါးသော အပြားရှိသည်မူလည်း
 ဖြစ်သော။ သေ—သော ဓမ္မော၊ ကို။ “အဝိဇ္ဇာဒိကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသံ”တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ သဟစရဏလက္ခဏ ကာရဏ
 တာယ၊ သဟစရဏနည်း၊ ဥပလက္ခဏနည်းဖြင့် မှတ်အပ်သော အကြောင်း
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိပက္ခဂေါစရဂ္ဂဟဏတာ၊ ကိလေသာတို့မှ
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော အာရုံဖြင့် ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်

သည်။ ဘဝတိ၊ ဇာ၊ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာ၊ တဏှ၊ ထိပဏာမ ဂါထာ၌။ ဓမ္မဿ၊
ဓမ္မ-သဒ္ဓါ၏။ အနဘိဟိတောပိ၊ ဖိုလ်ကို တိုက်ရိုက် မဟောအပ်သော်လည်း။
အဘိဟိတောဝ၊ ဟောအပ်၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ
ဝစနတော၊ ဤသို့ ဆရာတို့ဆိုသောကြောင့်။ ကာရဏ ဂေါရဂ္ဂဟဏေန စ၊
အကြောင်းဖြစ်သော မဂ်၊ အာရုံဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ယူသဖြင့်လည်း။ စတ္တာရိပိ
ဖလာနိ၊ လေးပါးကုန်သော ဖိုလ်တို့ကိုလည်း။ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ နရ
ကာဒိယ၊ ငရဲစသည်တို့၌။ အပတဗောနံ၊ မကျသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ရှိ။ သုဂတိယံ၊
ဘုံ၌။ ဥပ္ပါဒနေန၊ ဖြစ်ဝေသဖြင့်။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဓမ္မော၊ မည်၏။ ပုန၊ တနည်းမူကား။ သုဂတိမိ၊ ၌။ အနေနကာရိ၊
မဖြစ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ အကုသလဓမ္မေ၊ တို့ကို။ နိဝါရေတွာ၊ ရှိ။
ပေါသေတိ၊ မွေးမြူတတ်၏။ ပဝတ္ထေတိ၊ ဖြစ်ဝေတတ်၏။ ဝစေတိ၊ ပူးစေ
တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မော၊ မည်၏။ သော ပန၊ ထို ဓမ္မသည်
ကား။ ကာမဇ္ဈပါရူပဘေဒတော၊ ကာမဓမ္မ၊ ရူပဓမ္မ၊ အရူပဓမ္မ အပြားအား
ဖြင့် တိဝိဓော၊ ဇာ၊ ကသ္မာ၊ ကား။ အဝုန္တသုခေါဟနတော၊ စင်စစ် ချမ်း
သာကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်တည်း။ တတောပိ၊ ထို သုံးပါးသော ဓမ္မ
ထက်လည်း။ ဥတ္တမတ္တာ၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မဝရော၊ ဓမ္မဝရ
မည်၏။

တ္ထေ၊ ဤဂါထာ၌။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ အာဟ၊ ဇာ၊
“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာ
တို့ကို။ အနန္တဗောဓော၊ မသိသောကြောင့်။ အပ္ပဒ္ဓိဝေဓော၊ မထိုးထွင်းနိုင်
သောကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ ဣဒံ အဒ္ဓါနံ၊ ဤကာလ
ပတ်လုံး။ မမဉ္ဇေဝ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။ တုမ္မာကဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။
သန္ဓာဝိတံ၊ ထိုမှဤမှ ပြေးသွားရသည်။ သံသရိတံ၊ ထိုမှ ဤမှ စ၍ ရွှေ့
ပြောင်းရသည်။ ဝါ၊ ထိုဘဝမှ ဤဘဝသို့ ဤဘဝမှ ထိုဘဝသို့ ရွှေ့ပြောင်း
ရသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ စတုသစ္စ
ဓမ္မံ၊ ကို။ အသမ္မုခံ- အသမ္မုဇ္ဈန္တော၊ ရှိ။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဇီဝလောကော၊
သည်။ တဝါဘဝံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဇာ။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ဇာ။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ ကို။ အသမ္မုခံ-အသမ္မုဇ္ဈန္တော၊ ရှိ။
ဂစ္ဆတိ၊ ဇာ။ တသ္မေဝ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရား၏လျှင်။ (နိယမနတော-၌
စပ်။) “တဿာ” တိ၊ ဟူ၍။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ တံနိဒ္ဒေသေန၊ တ-သဒ္ဓါ
ဖြင့် ညွှန်းအပ်သော တဿ-သဒ္ဓါဖြင့်။ နိယမနတော၊ မှတ်အပ်သောကြောင့်။
စတုသစ္စဓမ္မောပိ၊ သည်လည်း။ —။

☞ (၁၂) အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသံဇာလဝိဒ္ဓံသိ ဓမ္မဝရော၊ မည်၏။ ဣတိ စ အတ္ထော၊ သည်လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတစ်ပါး သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ “နမော အဝိဇ္ဇာဒိ။ ပ ။ တဿာ” တိ၊ ဟူ၍။ တံနိဇ္ဈေသေန၊ တံ-သဒ္ဓါဖြင့် ညွှန်ပြအပ်သော တဿ - သဒ္ဓါနှင့်။ သမာနဝိတတ္တိကရဏံ၊ တူသောဝိတတ် ရှိသည်ကို ပြခြင်းသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကား။ အတိပ္ပသင်္ဂ နိယမနတော၊ ကြောင့်တည်း။ “အဝိဇ္ဇာ။ ပ ။ ဓမ္မဝရဿာ” တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဝိသေသနဝစနံ၊ တဿ-ဟူသော ပုဒ်၏ဝိသေသန-သဒ္ဓါသည်။ ဟောတိ၊ ၏ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုက္ခသမုဒယ သစ္စာနံ၊ တို့၏။ တဗ္ဘာဝပ္ပသင်္ဂေါ၊ ထို အဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသ ဝိဒ္ဓံသိ ဓမ္မဝရ ဖြစ်၏-ဟူသောလျဉ်းပါးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတကား။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံနိဇ္ဈေသေန၊ တ-သဒ္ဓါဖြင့် ညွှန်ပြအပ် သော တဿ-ဟူသော သဒ္ဓါနှင့်။ သမာနဝိတတ္တိဋ္ဌာနေ၊ တူသော ဝိတတ် ရှိသော အရာ၌။ အဝိသေသိတတ္တာ၊ အထူးမပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “တဗ္ဘာဝပ္ပသင်္ဂေါ နတ္ထိ” တိ၊ ဟူ၍။ န ဝဒေယျ၊ မဆိုရရာ။ အပိစ၊ ထိုမှ တပါးလည်း။ မဂ္ဂသစ္စ နိရောဓသစ္စေသု၊ တို့၌။ ဖလာနံ၊ တို့၏။ အပရိယာ ပန္နတ္တာ၊ အကျုံးမဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မာ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝစနဝိရောဓော စ၊ ဤသို့သော ရှေးစကားနှင့် ဆန့် ကျင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဖလာနံ၊ ဖိုလ်တရားတို့ကို။ အသင်္ဂဟေ၊ မသင်္ဂြိုဟ် အပ်သည်။ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်။ ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာယံ၊ ၌။ “န ကေဝလံ အရိယ မဂ္ဂေါ စေဝ ။ ပ။ မုပေဟိ” တိ ဝစနဝိရောဓော စ၊ မုပေဟိ-ဟူသော ပါဠိ နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဂါထာ၊ ဤ ဓမ္မပဏာမဂါထာသည်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓါ စ၊ ရွှေ့နောက် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သာသနဝိရုဒ္ဓါ စ၊ သာသနာ တော်နှင့်။ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ဤတွင်စတုန္ဒ သစ္စာနံ အနန္တဗောဓာ-စသော ပါဠိကို မှီ၍ သစ္စာ လေးပါးသည် ယံ-၏ အစွဲ အသမ္ပုဓ်-၏ ကံဖြစ်၍ နောက် ယ- သဒ္ဓါ၏ နိယတ်ဖြစ်သော တဿ-သဒ္ဓါဖြင့် မှတ်သော စတုသစ္စ ဓမ္မသည် အဝိဇ္ဇာဒိ။ ပ။ ဓမ္မဝရ ဖြစ်သော် ကောင်း၏-ဟု စောဒနာ ရင်းဖြစ်သည်။

စောဒနာအဖြေကို အသေအချာပင် ဆရာတိုင်း ဆိုသင့်သော်လည်း ဤကျမ်းသည် အလွန်အိပ်သောကျမ်း၊ လေ့လာသည့်ပုဂ္ဂိုလ် နည်း

၈၂

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကာနိဿယ

သည့် ကျမ်းဖြစ်၍ အနက်သက်သက်ကိုသာ အမျိုးသားတို့ ကြည့်ရှု
ရန် ရေးလိုက်မည်။]

ပရိဟာရော၊ ကိ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတော၊ အံ။ တေ သဗ္ဗံ၊ ဤ
အလုံးစုံသော စောဒကစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
အယုတ္တံ၊ နည်း။ ဝုတ္တဂါထတ္ထာဇာနနတော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဂါထာ၏
အနက်ကို မသိသောကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ ဝါ၊ ကား။
ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။—

[ဟိတ်နောင် ဟိတက်မူ ဒဠိတည်း။ ဝိတ္ထာရေလည်း ဟူ၏-ဟု နိယာမ်
ဆို၏။]

အာဝရိယေန၊ သည်။ ဧတ္ထံ၊ ဤဓမ္မပဏာမ ဒုတိယဂါထာ၌။ ပဝတ္တိ
ပဝတ္တိဟေတုဝိသယဝိဘာဝေါ စ၊ ပဝတ္တိဝိသယ၊ ပဝတ္တိဟေတုဝိသယ တို့ကို
ဝေဖန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ တထာ၊ တူ။ (နိဝတ္တိ နိဝတ္တိဟေတု ဝိသယ
ဝိဘာဝေါ စ၊) နိဝတ္တိဝိသယ၊ နိဝတ္တိဟေတုဝိသယတို့ကို ဝေဖန်ခြင်းကို
လည်းကောင်း။ ဒဿိတော၊ ဤ။ ကထံ ဒဿိတော၊ နည်း။ တတ္ထံ၊ ထို အသမ္မု
ခံ-စသော ဂါထာ၌။ သမဘိနိဝိဇ္ဇေ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ အသမ္မု
ဓန္တိ ပဓေ၊ ၌။ အသမ္မောဓောတိ အတ္ထော၊ မသိခြင်းဟူသော အနက်ကို။
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ သော၊ ထိုအသမ္မုဓသည်။ အတ္ထတော၊ တရားကိုယ် အားဖြင့်။
အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း။ တာယ စ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာဖြင့်လည်း။ တဏှုပါဒါနာနိ၊
တဏှာ ဥပါဒါနိတို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ တယောပိ၊ သုံးပါး အပြားရှိ
သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ တဏှာ ဥပါဒါနိတို့
သည်။ သမုဒယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဘဝါဘဝန္တိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ ဒုက္ခသစ္စံကို။ 'ဝုတ္တံ၊
ဤ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ သုဂတိ ဒုဂ္ဂတိပုဏ္ဏေဒေါ၊ သော။ အဝေါ၊ သည်။ အတ္ထ
တော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်။ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ ငါး
ပါးကုန်သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဝေ မေတသံ—
ပ။ ဟောတိ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခပွဝတ္တိ၊ ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းသည်။
ပဝတ္တိ နာမ၊ မည်၏။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းသည်။ ပဝတ္တိဟေတု
နာမ၊ မည်၏။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါတဿ စ၊ အဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။
ပဝတ္တိဟေတုဿ၊ ပဝတ္တိ၏အကြောင်းဖြစ်သော မောဟ၏။ အဂ္ဂဟဟိတဂ္ဂင်္ကေန၊

ယူပြီးသောသစ္စာတို့ကို မယူသဖြင့်။ နိရောဓမဂ္ဂသစ္စဒ္ဓယံ၊ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါးသည်။ ဝိသယောနာမ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “တတ္ထ ကတမာပ။ ပဋိပဒ္ဓါယ အညာဏ”န္တိ၊ အညာဏ-ဟူသော။ တေ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တ္ထေ စ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတို့တွင်လည်း။ နိရောဓသစ္စံ၊ ကို။ ဗုဒ္ဓေန၊ သည်။ ဂေါစရာ နိသေဝနာယ၊ ဖြင့်။ အာသေဝိတံ၊ မှီဝဲအပ်၏။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ ကို။ ဘာဝနာသေဝနာယ၊ ဖြင့်။ အာသေဝိတံ၊ ၏။ တောဝတာ၊ ဖြင့်။ အသမ္ပုဓံ ဗုဒ္ဓနိသေဝိတံ ယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဥပယောဂပ္ပတ္တော၊ ဒုတိယာအနက်သို့ရောက်သော။ ဝါ၊ ကံအနက်သို့ရောက်သော။ ဝိသယော၊ ဝိသယဖြစ်သော။ ယော နိရောဓော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ယော မဂ္ဂေါ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဃထာဝုတ္တာဝိဇ္ဇာဒိ ကိလေသဇာလတ္တယဝိဒ္ဓံသိနော၊ အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော ကိလေသာ ဇာလသုံးပါး အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်သော။ ဓမ္မဝရဿ၊ တရားတို့ထက်မြတ်သော တရားဖြစ်သော။ တဿ၊ ထို မဂ္ဂသစ္စာ နိရောဓသစ္စာဟု ဆိုအပ်သော တရားနှစ်ပါးအား။ နမော၊ သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ-အယံ၊ လျှင်။ ဂါထာယ၊ ၏။ အတ္ထော၊ တည်း။ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ၊ သည်လည်း။ (ဝတ္ထု သမ္ဘဝတိ-ဌိစပ်) ကိလေသဝိဒ္ဓံ သနဿ၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်း၏။ သုတ္တန္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဥပနိဿယ ပစ္စယတ္တာ၊ ဥပနိဿယပစ္စည်း ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကိလေသဝိဒ္ဓံ သနသိလတာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ အလေ့ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ “အဝိဇ္ဇာဒိ ပ။ ဝိဒ္ဓံသိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ရာဂဝိရာဂါတိ ဂါထတ္ထော စ၊ ရာဂ ဝိရာဂ အစရှိသော ဂါထာ အနက်ကိုလည်းကောင်း။ “သော ဓမ္မံပ။ ပကာသေတိ”တိ၊ ဟူသော။ သုတ္တတ္ထော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ ဂဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

☞ (၁၃) အထ ဝါ၊ ကား။ ဣမာယ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ကေဝလံ၊ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်နှင့် မရောမ၍။ ပရိယတ္တိဓမ္မောဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဂဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင် ပရိယတ္တိဓမ္မကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “သော ဓမ္မံပ။ ပကာသေတိ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တဋ္ဌိ၊ ထို ပရိယတ္တိဓမ္မကိုလည်း။ အသမ္ပုဓံ-အသမ္ပုဏ္ဍန္တော၊ နှစ်သိမ်းသော သူတို့သည် မသိနိုင်သည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓေဟေဝ၊ ဘုရားမြတ်စွာတို့သည်သာလျှင်။ ဂေါစရာသေဝနာယ၊ ဖြင့်။ နိသေဝိတံ၊ ၏။ အနညနိသေဝိတံ၊ ဘုရားမှ တပါးသော သူတို့သည် မမှီဝဲ

အပ်သည့်သာတည်း။ ယထာ ကိံ သုတ္တံ၊ ကိံ အာဟ၊ နည်း။ “ဘဂဝံမူလ
ကာပဿေယန္တိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ နိ။

ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။
ဓမ္မာ၊ သိအပ်သောတရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သာလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာ
လျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သည်။ ပ။ ဘဂဝတော၊ နိ။ ဓမ္မံ၊ ကိံ သုတ္တံ၊ ဤ။
ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဓာရေယန္တိ၊ ဆောင်နိုင်ပါကုန်လတ္တံ့။

တတိယဂါထာအဖွင့် အနက်ပြီး၏။

တတိယဂါထာယ၊ တတိယဂါထာ၌။ လောကီယလောကုတ္တရာ၊ လောကီ
လောကုတ္တရာ ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာဒယော၊ တို့ကို။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်
သည် အားလျော်စွာ။ ကိဉ္ဇာပိလဗ္ဗန္တိ၊ ရှင်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ရအပ်ကုန်ငြား
သော်လည်း။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ “အရိယသံဃ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊
ကြောင့်။ သီလာဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဓမ္မက္ခန္ဓာ၊
ကျေးဇူးတရား အပေါင်းတို့သည်။ လောကုတ္တရာ၊ တို့သည်သာလျှင်တည်း။
ဧတ္ထ စ၊ ဤ ဂါထာအစဉ်၌လည်း။ “သီလသမာဓိပညာဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိဉာဏပု
ဘုတိဟိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ လျက်။ သရူပေကညေသံ၊ သရုပ်တူ တခုကြွင်း
ကို။ ကဘူ၊ ဤ။ “ဝိမုတ္တိဉာဏပုဘုတိဟိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ
ဝိမုတ္တိဉာဏပုဘုတိ-ဟူသော ပုဒ်တို့တွင်လည်း။ ဝိမုတ္တိပဒေ၊ ၌။ ဖလဓမ္မာ၊
တို့ကိုသာလျှင်။ သုတ္တေ၊ သုတ္တန်ပါဠိ၌။ ကိဉ္ဇာပိ အဓိပ္ပေတာ၊ အကယ်၍ကား
အလိုရှိအပ်ကုန်၏ရှင်း။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ “မဂ္ဂါ၊ မှ။ ဝုဠဟိတော၊ ထ၍။
မဂ္ဂံ၊ ကိံ။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဖလံ၊ ကိံ။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ နိ။ ပဟိနေ၊
ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ နိ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိံ။ ပစ္စဝေက္ခ
တိ၊ နိ။” ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂါဒိပစ္စဝေက္ခဏဉာဏံ၊ မဂ်အရရှိ
သည်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်ကို။ ဝိမုတ္တိဉာဏန္တိ၊ ဤ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ နိ။
ဟိ-ယုတ္တံ၊ နိ။ ဝိမုတ္တိ၊ ဝိမောက္ခော၊ ခယောတိ တေ ပဒတ္တယံ၊ ဤပုဒ်
သုံးခု အပေါင်းသည်။ အတ္တတော၊ အားဖြင့်။ ဧကံ၊ တူ၏။ ခယေ
ဉာဏံ၊ အနုပ္ပါဒေ ဉာဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ခယော နာမ၊ ခယမည်သည်။ မဂ္ဂေါ၊
မဂ်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ခယော နာမေ ဖညေ၏။ ရာဂက္ခ
ယော ဒေါသက္ခယော တိ တေ၊ ဤအမည်သည်။ ဖန္ဒ၊ ဘာနာနံ၊ တို့၏။

အဓိဝစနံ၊ တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တေ၊ ဌ။ အာဂတမေဝ၊ လျှင်တည်း။
 ပဟိနကိလေသာနံ၊ ပယ်အပ်သော ကိလေသာ ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။
 ခယော၊ ကုန်ခြင်းဟူသည်။ ပါကတိကော၊ ပကတိဖြစ်သော။ ခယော ဝေ၊
 ခယပင်တည်း။ ပဘုတိ-သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ တိသော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဆ အဘိညာ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ စေတယော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဣတိ ဝေ မာဒယော၊ ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာ၊
 သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏။ သမန္နာဂမဋ္ဌေန စ၊ ပြည့်စုံခြင်း ဟူသော အနက်ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အပရိဟိနဋ္ဌေန စ၊ မယုတ်ခြင်းဟူသော အနက်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ယုတ္တော၊ ယုတ္တမည်၏။ ဝါ၊ ယုတ္တဖြစ်၏။ (ယုတ္တအနက်နှစ်ခုကို
 ပြသတည်း။) ခေတ္တံ ဇနာနံ ကုသလတ္ထိကာနန္တိ ဧတ္ထေဌ။ “အနုတ္တရံ ပုည-
 ကေတ္တံ လောကဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ သုတ္တတော၊ ပါဠိအားဖြင့်။ ကုသလဿ၊
 ၏။ ဝိရူဟနဋ္ဌာနတ္တာ စ၊ စည်ပင်ပေါက်ဆောက်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ သုတ္တန္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဥပနိဿယပစ္စယတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ကာမ-ကေန္တံ၊ စင်စစ်။ သံသော၊ သံသာတော်သည်။ ကုသလဿ၊
 ၏။ ခေတ္တံ၊ ပေါက်ဆောက် စည်ပင်ဆူသည်။ ဝါ၊ ပစ်ချရာသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ကုသလတ္ထိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဇနာနံ၊ တို့၏။ ခေတ္တံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 ဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ခေတ္တံ ဇနာနံ ကုသလတ္ထိကာနံ” န္တိ ဝစနံ၊
 သည်(ထည့်)။ န ယုတ္တေတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ ခေ-
 ဝဒေယျ၊ အံ။ န ယုတ္တေတိ၊ မသင့်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ယုတ္တေတိ ဝေ၊ သင့်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကား။ သုတ္တတ္ထသမ္ဘဝတော၊ သုတ်အနက်၏ဖြစ်
 သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သုတ္တေဌ။ “အနုတ္တရံ ပုညကေတ္တံ လော-
 ကဿာ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကဿ လောကဿ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ နည်း။ ပုညတ္ထိကဿ၊
 ကုသိုလ်ကို အလိုရှိသော။ လောကဿ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ တည်း။ သံသော၊
 သည်။ ပုညပနိဿယတ္တာ၊ ကောင်းမှု၏ မှီရာဖြစ်သောကြောင့်။ ပုညကေတ္တံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုသလတ္ထိကာနန္တိ စ၊ ရှိလည်း။ ဝုတ္တေတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊
 ၏။ လောကေပိ၊ ဌ်လည်း။ ‘ဒေဝေတ္တဿ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်။ ယည-
 ဒတ္တဿ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်။ သာလိယဝုနိဿယတ္တာ၊ သလေး မုယော
 စပါးတို့၏ မှီရာဖြစ်သောကြောင့်။ သာလိခေတ္တံ ယဝေတ္တန္တိ စ၊ ရှိလည်း။
 ဝုတ္တေတိ၊ ၏။ အရိယသမ္ဘန္တိ ဧတ္ထေဌ။ ဌ။ ဝိဂတ ကိလေသတ္တာ၊ ကင်းပြီးသော
 ကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အရိယံ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ (သံသ-
 ဌ်စပ်)။ ဝါ၊ ကား။ အရိယာနံ၊ တို့၏။ အရိယဘာဝံ၊ အရိယာ၏ အဖြစ်
 သို့။ ဝါ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တံ၊ သော။ သံသံ၊ ကို။ သီလ

ဒိဋ္ဌိသာမညေန၊ သီလ အယူတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သံသရုတ္တာ၊ ပေါင်းအပ်သည် ၏အဖြစ်ဖြင့်။ သံသံ၊ သံသာကို။ ဝါ၊ သီလအယူ တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပေါင်း အပ်သော သံသာကို။ “အရိယ-သံဒွေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပုတိသံသံ၊ ကို။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ရေးသော စကားသည်။ န သုန္နရံ၊ မကောင်း။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဝိမုတ္တိဉာဏဂုဏ္ဏဟဏေန၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဂုဏ-သဒ္ဓါဖြင့်။ ဝိသေသိတတ္တာ၊ အလူးပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တည်း။

☞ (၁၄) သိရသတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ကာယနတိ၊ ကိုယ်ဖြင့် ညွတ်ခြင်း ကို။ ကာမံ၊ စင်စစ်။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဥတ္တမသံသော၊ မြတ်သော သံသာတော်၌။ ဂုဏဂါရဝေန၊ ကျေးဇူးကို ရှိသေသဖြင့်။ ဥတ္တ မဂ်မေဝ၊ မြတ်သော ဦးခေါင်း အင်္ဂါကိုသာလျှင်။ နိဗ္ဗိသန္ဓော၊ ပြတော်မူ လိုသော အဋ္ဌကဏ္ဍာဆရာသည်။ “သိရသ နမာမိ” တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ သိရသ ပန၊ ၏။ ဥတ္တမာနံ၊ ကုန်သော။ ဖက္ခသောတိန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ နိဿယတ္တာ၊ မှီရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဥတ္တမတာ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတသံ၊ ထို ဖက္ခန္တေ သောတိန္ဒြေတို့၏။ ဥတ္တမတာ စ၊ ကိုလည်း။ ဒဿနာနုတ္တရိယသဝနာနုတ္တရိယ ဟေတုတာယ၊ အတုမရှိ လွန်မြတ်သော တရားကို ဖူးမြင်ရခြင်း၊ အတုမရှိ မြတ်သော တရားတော်ကို နာရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒဿနာနု “ပ” ဟေတုတာယ၊ ကြောင့်။ ဧတသံ၊ ထိုဣန္ဒြေတို့၏။ ဥတ္တမတာ စ၊ ကို လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

တ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ အနုသန္တိကုသလော၊ အနုသန္ဓေအရာ၌ လိမ္မာသော စောဒကဆရာသည်။

“သမ္ပန္နော စ ပဒေဉ္ဇေ၊ ပဒေတ္ထော ပဒဝိဂ္ဂဟော။
 ဖောဒနာ ပရိဟာရော စ၊ ဆဓာ သတ္တဿ ဝဏ္ဏနာ”တိ၊-
 ဝဏ္ဏနာဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။

သမ္ပန္နော စ၊ အကျိုးအကြောင်း စပ်ခြင်းလည်းကောင်း။ ပဒေဉ္ဇေဝ၊ ပုဒ်ကို ပုဒ်ဖြတ်ခြင်း ဝိဘတ်အဆုံးရှိသောပုဒ်ကို ကြံခြင်းလည်းကောင်း။ ပဒေတ္ထော စ၊ ပုဒ်ကို အနက်ပေးခြင်းလည်းကောင်း။ ပဒဝိဂ္ဂဟော စ၊ ပုဒ်ကို ဝိဂြိုဟ်ဆိုခြင်းလည်းကောင်း။ ဖောဒနာ စ၊ ဖောဒနာခြင်း

၁၀။ ဤ ဂါထာကား ယခုရှိ ဝဇီရဗုဒ္ဓိကာ၌ မပါ ပါ။

လည်းကောင်း။ ပရိဟာရော စ၊ ဖြေခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။
သတ္တဿ၊ ကျမ်း၏။ ဝဏ္ဏနာ၊ အဖွင့်ကို။ ဆဓာ၊ ခြောက်ပါးအပြား
ဖြင့်။ ဝဏ္ဏိတဗ္ဗော၊ ဖွင့်အပ်၏။

“ဥပေါဠ္လိတော၊ အကျိုးအကြောင်း ဖွင့်ခြင်းလည်းကောင်း။
ပဒဉ္ဇေ၊ လည်းကောင်း။ ပဒတ္တော၊ ပဒတ္တသံဝဏ္ဏနာလည်းကောင်း။
ပဒဝိဂ္ဂဟော၊ ပဒဝိဂ္ဂဟသံဝဏ္ဏနာလည်းကောင်း။ စောဒနာ၊ လည်း
ကောင်း။ ပြုတုဝဇ္ဇာနံ၊ ပရိဟာရသံဝဏ္ဏနာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။
တန္တဿ၊ ကျမ်း၏။ အတ္တော၊ အနက်ကို။ ဆဗ္ဗိဓာ၊ ခြောက်ပါးအပြား
ဖြင့်။ ဗျာချာ၊ ဖွင့်ရာ၏”။ -

ဣတိ ဝေါဠ္လိသို့ ဆိုသော အစဉ်အတိုင်း။ အဝတော၊ မဆိုမူ၍။ ရတနတ္တယ
ပဏာမံ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အံဟ၊ ၏။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုတ္တတေ၊ ၏။ - သတာစာရတ္တာ၊ သူ
တော်ကောင်းတို့၏ အလေ့အကျင့်ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
သံဝဏ္ဏနာရမ္ဘေ၊ အဋ္ဌကလာ၏ အစဉ်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ပူဇာဝိဇာနံ၊ အကြင်
ဤသို့ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသော အစီအရင်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သေ၊ ဤသို့
ကျမ်း၏အစဉ် ရတနာသုံးပါးအား ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသော အစီအရင်သည်။
သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ အာစာရော၊ ကိရ၊ အကျင့်ဖြစ်သတတ်။
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “သတာစာရတော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အလေ့
အကျင့်မှ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဌော၊ ပျက်ကုန်သည်။ မာ ဟောမ၊ မဖြစ်ပါ
စေကုန်လင့်”။ ဣတိ ကတော၊ ဤ။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။
စတုဂမ္ဘီရဘာဝယုတ္တံ၊ လေးပါးသော ဂမ္ဘီရသဘောနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဝိနယ
ပိဋကံ၊ ကို။ သံဝဏ္ဏေတုကာမဿ၊ ဖွင့်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ ပညာဝေယုတ္တိ
ယသမန္နာဂတဿာပိ၊ ပညာအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသော ဆရာအားပင်သော်လည်း။
မဟာသမုဒ္ဒံ၊ ကို။ ဩဂါဟန္တဿ၊ သက်ဝင် သွားလာသော သူအား။ မဟာ
ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝါ၊ ကား။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ ကို။ ဩဂါဟန္တဿ၊ အား။
မဟန္တံ၊ သော။ ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ စတုဂမ္ဘီရဘာဝယုတ္တံ၊
သော။ ဝိနယပိဋကံ၊ ကို။ သံဝဏ္ဏေတုကာမဿ၊ သော။ ပညာ။ ပ။ ဂတ
ဿာပိ၊ ဆရာအားပင်သော်လည်း။ မဟန္တံ၊ သော။ ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ရတနတ္တယဂုဏာ နုဿရုဏ ဇနိတံ၊ ရတနာသုံးပါးကျေးဇူးကို အောက်
မေ့ခြင်းစေတနာသည် ဖြစ်စေအပ်သော။ တေ ပဏာမပူဇာဝိဇာနံ၊ ထိုသို့
ရတနာသုံးပါးအား ရှိခိုးပူဇော်သော အစီအရင်သည်။ ဘယက္ခယာဝဟန္တံ၊

ဘေးအပေါင်း၏ ကုန်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။
ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား။ “ဝေ ဗုဒ္ဓံ
သရန္တာန” နှိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အပိ ၈၊ တနည်းလည်း။ အာစရိယော၊
သည်။ သတ္ထုပဇာဝိဓာနေန၊ ဖြင့်။ အသတ္ထရိ၊ ဘုရားမဟုတ်သော သူ၌။
သတ္တာဘိနိုဝေသဿ၊ ဘုရားဟု နှလုံးသွင်းမှားသော။ လောကဿ၊ သတ္တ
လောက၏။ ဝါ၊ အား။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိ
တော်မူသော။ သတ္ထရိ ဝေ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၌လျှင်။ သတ္ထုသမ္ဘာဝနံ၊
ဘုရားဟု ချီးမြှင့်သော အရာကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အသတ္ထရိ၊
ဘုရားမဟုတ်သော သူ၌။ သတ္ထုသမ္ဘာဝနံ၊ ကို။ ပရိစ္ဆာပေတိ၊ စွန့်စေ
၏။ “တထာဂတပုဂ္ဂိုလံ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည် သိတော်မူအပ်သော။
ဓမ္မဝိနည်း၊ ကို။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဗဟဟိ၊ ထား၏။” ဣတိ ဝုတ္တ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဆိုအပ်သောအပြစ်ကို။ ပရိဟရတိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ ခန္ဓသန္တတိယာ၊ ခန္ဓာအစဉ်၌။
အန္တရာယဗဟုလတ္တာ၊ အန္တရာယ်၏များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာ
ယ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာသည်။ ဝါ၊ ဝိနည်းကို ဖွင့်ခြင်းကိစ္စသည်။ ဝိပူကဘာယ၊
မပြီးမီ၊ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အာယုဝဏ္ဏသုခဗလာနံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း
အဆင်းလှခြင်း ချမ်းသာကြီးခြင်း နှင့်အားကြီးခြင်းတို့၏။ ဝါ၊ အသက်
အဆင်း ချမ်းသာ နှင့်အားတို့၏။ ပရိက္ခယသမ္ဘဝါသကံ၊ ကုန်ခြင်း၏
ဖြစ်သင့်ချေ၏ဟု ယုံမှားရှိသောကြောင့်။ “အဘိဝါဒနံ၊ ပ။ ဗလ” နှိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တာနိသံသေ။ ဟောတော်မူအပ်သော အကျိုးတို့ကို။ ယာဝ သံဝဏ္ဏနာ
ပရိယောသာနာ၊ အဋ္ဌကထာကို ပြု၍ ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ ပစ္ဆေတိ၊ တောင့်
တတော်မူ၏။ အပိ ၈၊ တနည်းဆိုပြီးအံ့။—ဧတ္ထ၊ ဤပဏာမ သုံးပါးတို့တွင်။
ဘဂဝဏော၊ ဘုန်းကြီးတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပဏာမ
ပဇာဝိဓာနံ၊ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းကို ပြုသောအစီအရင်သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝါ
ဓိဂမတ္ထံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘုရားအဖြစ်ကို ရခြင်းငှါ။ ဗုဒ္ဓယာနံ၊ ဘုရားယာဉ်ကို။
ဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ သွားမြဲဖြစ်သောယာဉ်ကို။ ပဋိပဇ္ဇန္တာနံ၊ သွားကုန်
သော။ ဝါ၊ ကျင့်ကုန်သောသူတို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်
ခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ လောကိယ လောကုတ္တရဘေဒဿ၊ သော။ ဝါ၊
ကား။ လောကုတ္တရသေဝ၊ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ အား။
ပဇာဝိဓာနံ၊ သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဘာဝဓိဂမတ္ထံ၊ ငှါ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓယာနံ၊ ကို။
ပဋိပဇ္ဇန္တာနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏။ ဥဿာဟံ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊
စ။ ငက၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မပဋိဝေဓမတ္တာဘိလ္လာသိနော၊ သူတော်

ကောင်းတို့၏တရားကို သိသောအတိုင်းအရည်ဖြင့် အလွန်တင့်တယ်တော်မူကုန်၏။ ပရမတ္ထသံဃပုဇ္ဇာဝိဇာနိ၊ သည်။ ပရမတ္ထသံဃဘာဝါဓိဂမတ္ထံ၊ ပရမတ္ထသံဃာအဖြစ်ကို ရခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ပရမတ္ထသံဃာ ကျေးဇူးကို သိခြင်းအကျိုးငှါ။ သာဝကယာနံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇန္တာနံ၊ တို့အား။ ဝါ၊တို့၏။ ဥဿာဟု၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ မင်္ဂလာဒိနိ၊ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းစသော မင်္ဂလာအစရှိသည်တို့သည်။ သာတ္ထာနိ စ၊ ကောင်းသော အကျိုးရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ အနန္တရာယာနိ စ၊ အန္တရာယ်မရှိကုန်သည်လည်းကောင်း။ စိရဋ္ဌိတိကာနိ စ၊ ရှည်မြင့်စွာတည်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဗဟုမတာနိ စ၊ များစွာမြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်လည်းကောင်း။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ လဒ္ဓိကာနံ၊ အယူရှိကုန်သော သူတို့၏။ စိတ္တပရိတောသနတ္ထံ၊ စိတ်ကိုနှစ်သိမ့်စိမ့်သောငှါ။ “ပုဇ္ဇာ စ ပုဇ္ဇနေယျာန” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဿတ္ထမင်္ဂလံ၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်သော မင်္ဂလာကို။ ကဏေတိ၊ ၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။ “မင်္ဂလံဘဂဝါ ။ ပ ။ ပုဇ္ဇာပရော သိယာ”တိ၊ သိယာဟူ၍။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။

☞ (၁၅) “ဘဂဝါ၊ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။ ဓမ္မောစ၊ တရားတော်သည်လည်းကောင်း။ သံဃော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ မင်္ဂလံ၊ မည်၏။ မင်္ဂလာဒိနိ၊ မင်္ဂလာစသည်တို့ကို။ ကတာ၊ ပြုရသောကြောင့်။ သာတ္ထာနိ၊ လိုအပ်သောကောင်းကျိုးတို့သည်။ သိဿံ၊ လျင်စွာ။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ သိဇ္ဈန္တိ၊ ပြီးကုန်၏။

သတ္ထုပုဇ္ဇာဝိဇာနေန၊ ဘုရားမြတ်စွာအား ပူဇော်သော အစီအရင်ဖြင့်။ ဝေမာဒိ ဗဟု ဂုဏေ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောအကျိုးအစရှိကုန်သော များသောကျေးဇူးတို့ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဇာနန္တော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္ထုပုဇ္ဇာပရော၊ ဘုရားမြတ်စွာအား ပူဇော်ခြင်းကို အလွန်ပြုရာသည်။ သိယာ၊ ၏”။

စ၊ဆက်။ ဧတ္ထ၊ ဤသတ္ထုပုဇ္ဇာဝိဇာနေန-စသော ဂါထာ၌။ ဓမ္မသံဃာနံ၊ တို့၏။ သတ္ထုပဓာနတ္တာ၊ ဘုရားလျင်ပဓာနဖြစ်သောကြောင့်။ ဓမ္မသံဃာနံ၊ တို့အား။ ပုဇ္ဇာဝိဇာနံ၊ ကို။ သတ္ထုပုဇ္ဇာဝိဇာနမိစ္ဆေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သာသနတော စ၊ အားဖြင့်လည်းကောင်း။ လောကတော စ၊ အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “သတ္ထာ’တိ ဓမ္မော။ ပ။ သော”တိ၊ ဟူ၍။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၅၀

ဝဇီရုဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

နိဗ္ဗာနကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီးကာလ၌။ သုဂတေန၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ “သတ္တာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ နိ။ တေ၊
ထို ဘုရားတရားတို့ကို။ ယမတော၊ အစုံအားဖြင့်။ ပသတ္တာ၊ ချီးမွမ်း
တော်မူအပ်ကုန်၏။

[ဤအနက်ကား နိဗ္ဗာနကာလေ။ပ။ ပသတ္တာ-ဟု သြဋ္ဌဇ ပ-
အက္ခရာနှင့် ရှိသည့် ပါဠိအနက်တည်း။]

ယံ-ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာန
ကာလေ၊ ၌။ သုဂတေန၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ “သတ္တာ”တိ၊ ၍။
ဝုတ္တော၊ နိ။ အတော-တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ သ-သော
ဓမ္မော၊ သည်။ သတ္တာ၊ မည်၏။ သုဝတ္ထိဂါထာသု၊ သုဝတ္ထိအဆုံးရှိ
သော ရတနသုတ် ဂါထာတို့၌။ သံဃော စ၊ ကိုလည်း။ “တထာ
ဂတော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ နိ။ ယမတော၊ အားဖြင့်။ ပသတ္တာ၊
ကုန်၏။ ဝါ၊ ယံ-ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သံဃော စ၊ ကို
လည်း။ “တထာဂတော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ နိ။ အတော-တသ္မာ
ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ သ-သော သံဃော၊ သည်။ သတ္တာ၊ သတ္တာ
မည်၏။

[န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ၊
ပဏိတံ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း-

တထာဂတံ ဒေဝမနုဿပုဇိတံ၊ သံဃံ နမဿာမ- ဟူ၍လည်း
ကောင်း လာသောဂါထာတို့ကို ရည်၍ဆိုတော်မူ၏။]

ကိဉ္စ တိယျော၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဝါ၊ ကိဉ္စ တိယျော၊ ဝိုးစဉ်း ဆိုဖွယ်
ရှိသေး၏။-

ယတော၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ဓမ္မကာယော၊ သည်။
သတ္တာ၊ မည်၏။ တတော-တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။
သတ္တာ၊ ဟူ၍။ မတော၊ သိအပ်၏။ ဓမ္မသိတော၊ တရားကိုမှီသော။
သော သံဃော စ၊ ထိုသို့သော သံဃာသည်လည်း။ သတ္ထုသင်္ချံ၊
သတ္ထုဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာ၊ ကောသဂတံ၊ အအိမ်ဉ်တည်သော။ အသိ၊ သန်လျက်ကို။
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဌိတံ၊ သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိ
 သော်။ ကောသံ၊ အအိမ်ကို။ ဝိသု၊ အသီး။ အပရာမသိတွာ၊ မသုံးသပ်မှု၍။
 “သော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ အသိ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဌိတော၊ ဇာ”။
 ဣတိ၊ သို့။ လောကေ၊ ဌ။ ဝတ္တာရာ၊ ဆိုတတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ သန္တိ၊
 ကုန်၏။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ အာစရိယမာတြဇ္ဇေဝါ၊ အာစရိယ
 မာတြဇ္ဇေဝ-မည်သော ဆရာသည်။ “နမတ္ထု။ ပ။ ဝါနယံ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဇာ။

တေ၊ သင်၏။ ဗုဒ္ဓရတနာယ၊ ဘုရားရတနာအား။ နမော၊ ရှိခိုး
 ခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေ၊ ဇာ၊ ဓမ္မရတနာယ၊
 အား။ နမော၊ သည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သံသရတနာယ၊
 အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တိရတနံ၊
 ရတနာသုံးပါးသည်။ သမဝါနယံ၊ တူမျှသောအကျိုးကို ဆောင်
 တတ်၏။ ဝါ၊ တူမျှသော ကျေးဇူးကို ဆောင်တတ်၏။

အပိ စ၊ ကား။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ ထို့၌။ အပ္ပဋ္ဌိဟတဉာဏနိပိတ္တာနုတ္တရဝိမောက္ခ
 ပါတုဘာဝါဘိသင်္ခါတံ၊ အပိတ်အပင် မရှိသော ဉာဏ်လျှင် အကြောင်းရှိ
 သော အနုတ္တရဝိမောက္ခဟူသော ထင်သော ကျေးဇူးတော်တို့ဖြင့် ခေါ်
 ဝေါ် သမုတ်အပ်သော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။
 “ဗုဒ္ဓေါ”တိ၊ ဘုရားဟူ၍။ ယဒိ ပညာပိယတိ၊ အကယ်၍ ပညတ်အပ်သည်
 ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဓမ္မောပဏာမာရဟောတိ၊ ဓမ္မော။ ပ။ ပဏာမာ
 ရဟောဟူသော။ ကထာ၊ စကားသည်။ ကာ ဝေ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

[တရားကိုစွဲ၍ ဘုရားဟု ပညတ်အပ်ရကား ဘုရားဟု ပညတ်
 ကြောင်းဖြစ်သော တရားတော်ကား အသို့ ပဏာမမထိုက် ရှိရာအံ့
 နည်း။ ပဏာမ ထိုက်သည်သာဆိုလိုသည်-ဟူလေ။]

သံသော စ၊ သည်လည်း။ (ဘာဇနံ-၌ စပ်။) “သံသော ဂေါတမိ။ ပ။
 သံသော စာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဘာဇနံ၊ ရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း
 ၏ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ဇာ။
 အထ ဝါ၊ ကား။ “ဗုဒ္ဓသုဗောဓိတော၊ ဘုရားမြတ်စွာသည် ကောင်းစွာ
 သိအပ်သော။ ဓမ္မော၊ သည်။ အာစရိယပရမ္ပရာယ၊ ဆရာအဆက်ဆက် အား
 ဖြင့်။ သုဝဏ္ဏဘာဇနေ၊ ရွှေခွက်၌။ ပက္ခိတ္တတေလမိဝ၊ ထည့်အပ်သောခြင်္သေ့
 ဆီကဲ့သို့။ အပရိဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမှု၍။ ယာဝဠတနာ၊ ယနေတိုင်
 အောင်။ အာဂတတ္တာ ဝေ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ မာဒိသာ

၅၂

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကနိသိယ

နမ္မိ၊ ငါသို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏မူလည်း။ သွေတဒ္ဒါရံ၊ သောတဒ္ဒါရသို့။ အနု-
 ပုတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပေ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။
 သံဃဿ၊ အား။ အာစရိယော၊ အရှင် ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည်။ ဝါ၊ အဋ္ဌ
 ကထာဆရာသည်။ အတိဝံ၊ လွန်စွာလျှင်။ အာဒရေန၊ ရှိသေခြင်းဖြင့်။
 “သိရသာ နမာမိ”တိ၊ ဤ။ ပဏာမံကို။ ကရေတိ၊ ၏။
 တတိယဂါထာအဖွင့် အနက်ပြီး၏။

≡ (၁၆) ဧဝံ သို့။ အနေကဝိဓံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ပဏာမပု
 ယောဇနံ၊ ကို။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ (ထည့်)။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန-တထာ
 ပိ၊ သော်လည်း။ အာစရိယေန၊ သည်။ အဓိပ္ပေတပုယောဇနံ၊ လိုရင်းဖြစ်
 သော အကျိုးကို။ “ဣဇ္ဇေဝမစ္စန္ဒနမဿနေယျ”န္တိ၊ အာဒိနာ၊ အစရှိသည်
 ဖြင့်။ ဝိဟိတာယ၊ စီရင်တော်မူအပ်သော။ စတုတ္ထဂါထာယ၊ ဖြင့်။ အတ္တနာ
 ဧဝံ၊ ကိုယ်တိုင်သည်ပင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဇ္ဇေဝန္တိ၊ ဧတ္ထံ၊ ဤ။ ဣတိ-သဒ္ဓေါ၊
 သည်။ ရတနတ္ထယပူဇာဝိဓာနပရိသမတ္တတ္ထော၊ ရတနာသုံးပါးအားပူဇော်ခြင်းကို
 ပြုသော အစီအရင်ပြီးခြင်းအနက်ရှိ၏။ ရတနတ္ထယ။ပ။ သမတ္တတ္ထော၊ သည်။
 ယဒိ သိယာ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ယထာဝိဟိတမတ္တမေဝ၊ အကြင်
 အကြင်သို့ စီရင်အပ်သော အတိုင်းအရှည်မျှသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပူဇာဝိဓာနံ၊
 ကို။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။
 တတော၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ပူဇာဝိဓာနံ၊
 သည်။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ဣတိ-အနိဋ္ဌပုသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊ ဤသို့ မလိုအပ်သောအနက်၏ လျှဉ်းပါးခြင်းကို
 မြင်အံ့သောငှါ။ “ဧဝမစ္စန္ဒနမဿနေယျ”န္တိ၊ ဤ။ အာဟ၊ ၏။ တတ္ထံ၊ ထို
 “ဧဝမစ္စန္ဒ”-စသော ဂါထာ၌။ သမဘိနိဝိဇ္ဇေန၊ သော။ ဧဝန္တိ၊ ဣမိနာ၊
 ဖြင့်။ ယတာဝုတ္တဝိဓိံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်ကို။ ဒဿ
 တိ၊ ၏။ ယထာဝုတ္တေန၊ သော။ ဝိဓိနံ၊ ဝါ၊ အစီအရင်ဖြင့်လည်းကောင်း။
 အညေန၊ သော။ တာဒိသေန ဝါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော အစီအရင်ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အဇ္ဈန္တမေဝ၊ မပြတ်လျှင်။ မဟုတ္တမပိ၊ တမဟုတ်မျှလည်း။
 အဋ္ဌတာ၊ မတန့်မရပ်မူ၍။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်သည်ကို။ နိရန္တရံ၊ အခြားမရှိ
 သည်ကို။ ကတော၊ ဤ။ နိယမေန၊ အပြီးအားဖြင့်။ နမဿနာရဟံ၊ ရှိခိုးခြင်း
 ငှါထိုက်သော ရတနာသုံးပါးကို။ နမဿမာနဿ၊ ရှိခိုးသော အဋ္ဌကထာ
 ဆရာ၏။ ဟိတမဟပုလကရဏတော၊ အစီးအပွားများသောအကျိုးရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

[အစွန္တံ-ကို မဟုတ္တ မပိ။ပ။နိရန္တရံ နိယမေန-ဖွင့်သည်။

နမဿနေယျ-ကို နမဿနာရဟံ-ပွင့်သည်။

နမဿ။ပ။ကရုဏာတော-ဖြင့် အကျိုးကိုပြသည်။]

ဝေဝိဓံ၊ ဤသို့အပြားရှိသော။ဇုလ္လဘဋ္ဌေန စ၊ ရခဲသော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ မဟပ္ပလဋ္ဌေန စ၊ များသောအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သိဒ္ဓံ၊ ထင်သော။ ဝါ၊ ပြီးသော။ ရတနဘာဝံ၊ ရခဲသောဂုဏ် များသောအကျိုးကို ဖြစ်စေခြင်းတည်းဟူသော ကျေးဇူးရှိသော။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းကို။ နမဿမာနော၊ ရှိခိုးသော။ အဟံ၊ သည်။ ယံ ပညာတိသန္ဓံ၊ အကြင်ကောင်းမှုအစုကို။ အလတ္ထံ-အလတ်၊ ရပြီ။ ဣတိ-အတ္ထော၊ တည်း။

[အဘယ်ကိုပြုသည်ဟု သိစိမ့်သောငှါ အလတ်-ဟု အမှယောဂနှင့်ပွင့်၏။]

အကုသလ မလံ၊ အကုသိုလ်ဟူသော အသစ်အကြေးကို။ တဒင်္ဂီဒိပ္ပဟာနေန၊ တဒင်္ဂအစရှိသော သုံးပါးသော ပဟာန်ဖြင့်။ ပုညာတိ၊ စင်စေတတ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုညံ၊ မည်၏။ ကိလေသဒရထပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာဟူသော ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းခြင်း၏။ သီတလတ္တာ၊ ချမ်းသေည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အတိသန္ဓေတိ၊ ငြိမ်းစေ၊ ချမ်းစေတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိသန္ဓော၊ မည်၏။ ပုညဉ္စ၊ ပုညသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပုညဟူသည်။ အတိသန္ဓော စ၊ အတိသန္ဓသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုညာတိသန္ဓော၊ မည်၏။ တံ ပုညာတိသန္ဓံ၊ ထိုကုသိုလ်ဟူသော အတိသန္ဓကို။ (ဝိဘတျန် ခံသည်။) ဂဏ္ဍိပဒေသုပနံ၊ ဂဏ္ဍိပုဒ်တို့၌ကား။ ပုညမဟတ္တံ၊ ပုညများသည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ-အတ္ထံ၊ ကို။ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ “ဝိပုလ”န္တိ ဝစ်နတော၊ ကြောင့်။ သော အတ္ထော၊ ထို“ပုညမဟတ္တံ”ဟူသော အနက်သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသွင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ပုညာနံ၊ တို့၏။ အတိသန္ဓော၊ အလျဉ်။ ဝါ၊ အပေါင်း။ ပုညာတိသန္ဓော၊ ပုညတို့၏ အလျဉ်။ ဝါ၊ အပေါင်း။ တံ ပုညာတိသန္ဓံ၊ ထိုပုညတို့၏ အလျဉ်ကို။ ဝါ၊ အပေါင်းကို။ သန္ဓ၊ သန္ဓ-သဒ္ဓါသည်။ သဝနေ၊ ယိုစီးခြင်းအနက်၌။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ ဓာတု၊ ဤသို့ ဓာတ်အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏ (ဩဝရဏေ-ရှိကြ၏။ ပုညသောတံ-နှင့်

၅၄

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယံ

မလျော်)။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုညသောတံ၊ ကောင်းမှုတို့၏အလှူကို။
 ပုညဿယံ၊ ကောင်းမှုတို့၏ အပေါင်းကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ယုတ္တတိ၊ ၏။
 တံ ပန၊ ထို ပုညာတိသန္ဓသညကား။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြော၏။ န ပရိတ္တံ၊ နည်း။
 ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝိပုလ-သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ဒဿိတံ၊ ၏။
 ဧဘုတ္ထဂါထာအဖွင့် အနက်ပြီး၏။

ပဉ္စမဂါထာယံ “ယသ္မိ” ဌိတေ သာသနမဋ္ဌိတဿ”-သော ပဉ္စမဂါထာ
 ጌ၊ ယသ္မိ” ဝိနယပိဋကေ၊ အကြင်ဝိနည်းပိဋကသည်။ ပါဠိတော စ၊ ပါဠိဘာ
 သာအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထတော စ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။
 ဝါ၊ ပါဠိတော စ၊ ပါဠိတော်နည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္ထတော စ၊ အဋ္ဌ
 ကထာနည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုနံ၊ မယုတ်သည်။ ဟုတူ၊ ရှိ။
 လဇ္ဇိပုဂ္ဂလေသု၊ တို့၌။ ပဝတ္ထနဌေန၊ ကျင့်သောသဘောဖြင့်။ ဌိတော၊ တည်
 သည်ရှိသော်။ သကလံ၊ အလုံးငုံသော။ တိစိဓမ္မိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ သာသနံ၊ ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိ ပဋိဝေဓ - သာသနာတော်သည်။
 တေသ္မေဝ ပုဂ္ဂလေသု၊ ထိုလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လျှင်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ ဟော
 ဘိ၊ ၏။ ကဿ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သာသနံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧ ပုစ္ဆေယျ၊
 အကယ်၍မေးအံ့။ အဋ္ဌိတဿ၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါး၌ မတည်သော၊ ဘဂဝ
 တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားမြတ်စွာ၏။ သာသနံ၊ တည်း။

[အဋ္ဌိတ-အရကို ဘဂဝါ-ဟု အဘယ်ကြောင့် ဆိုအပ်လေသနည်း အမေး
 ရှိရကား “ဘဂဝါ ဟိ”-စသည်ကိုမိန့်။]

ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ ကို။ (ဝုစ္စတိ-၌ စပ်)။ ဌိတိဟေတုဘူတာ
 ယ၊ တည်သည်၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ ၏။ အဘာ
 ဝေန၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဋ္ဌိတောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၏။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ ပရလောကေ၊ တမလွန်လောက၌။ နိရ
 ပေက္ခော၊ ငဲ့ခြင်းကင်း၏။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ ကာမသုခလ္လိကာနိယောဂံ၊
 ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ ငြိမိတ်ခြင်း၌ ယှဉ်ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အားထုတ်
 သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ပရလောကဟိတာနိ၊ တမလွန်လောကအကျိုးဖြစ်
 ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ (တို့ကို။ ကတ္တံ၊ ငှါ။ ဗျာဝဋ္ဌော၊ အားထုတ်သည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဿတဒိဋ္ဌိကော၊ သည်။ တာနိ၊ ထိုပရလောကဟိတဖြစ်
 သော ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတ္တံ၊ ငှါ။ အာယုဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဘဂဝါ
 ပန၊ သည်ကား။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ -အတိဋ္ဌန္တော၊
 မတည်မူ၍။ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အားထုတ်တော်မမူမူ၍။ မဇ္ဈိမံ ပဋိပဒါ၊ မဇ္ဈိမ

ပဋိပဒါကို။ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သည် ဖြစ်၍။ သယဉ္ဇ၊ ကိုယ်တော်သည်
 လည်း။ သြဃံ၊ သြဃကို။ တရိ၊ လွန်မြောက်တော်မူ၏။ ပရေ စ၊ သူတပါး
 တို့ကိုလည်း။ သြဃံ၊ ကို။ တာရေသိ၊ လွန်မြောက်စေ၏။ မယာ၊ သည်။
 ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ သာကေ၊ သက်သေဖြစ်သော။ ယထာ ကိ
 ဝစနံ၊ ကို။ အာဟ၊ နည်း။ “အပတိဋ္ဌံ ခါဟံ အာဝုသော အနာယူဟံ သြဃ
 မတရိ”န္တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ ခေါ၊ သည်လျှင်။ အပတိဋ္ဌံ - အပတိဋ္ဌန္တော၊
 မတည်မူ၍။ အနာယူဟံ - အနာယူဟန္တော၊ အားမထုတ်မူ၍။ သြဃံ၊ ကို။
 အတရိ၊ လွန်မြောက်ပြီ။

စတုဗြဟ္မဝိဟာရဝသေန၊ လေးပါးသော ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ သမ္မာ စ၊ မဖောက်မပြန်လည်း။
 ဌိတဿ၊ တည်တော်မူထသော။ ဣတိ အတ္ထဝသေန ဝါ၊ ဤသို့သောအနက်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်မူလည်း။ သုသဏ္ဌိတဿ၊ ကောင်းစွာ မဖောက်မပြန်တည်သော။
 ဘဂဝတော၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သုသဏ္ဌိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ ကိုယ်
 တော်၏အကျိုးနှင့် မထေ့သည်ဖြစ်၍။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အပနေတု
 ကာမောပယ်ခြင်းငှါအလိုတော်ရှိသော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏ (လိက်)။ ဘိတံ၊ ကို။
 ဥပသံဟရိတုကာမော၊ ကောင်းစွာ ဆောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိတော်မူသော။ သေ-
 သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္ပတ္တိယာ၊ ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်။ ပမော
 ဒိတော စ၊ ဝမ်းမြောက်စေသည်လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အပက္ခပတိတော စ၊
 အပင်းအသင်း၌ မကျသည်လည်း။ ဝါ၊ မည်မညွတ်သောအဖို့၌ မကျသည်
 လည်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 တဿ၊ ကြောင့်။

☞ (၁၇) ဣမသ္မိ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာဓိကာရေ၊ ဤဝိနည်းအဋ္ဌကဏ္ဍ၏အရာ၌။
 သာရပုပ္ဖိယ၊ လျှောက်ပတ်သော။ ထုတိယာ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ထောမေန္တော၊
 ချီးမွမ်းတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍။ “သုသဏ္ဌိတဿာ”တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။
 ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ “မနာပိယေ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ကမ္မဝိပါကေ ပစ္စု
 ပဋ္ဌိတေ”တိ သုတ္တဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ “သုသဏ္ဌာနာ သုရူပတာ”တိ
 သုတ္တဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သုသဏ္ဌိတဿာတိ ပဒဿ၊
 ၏။ အတ္တော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သော အတ္တော၊ သည်။ အဓိပ္ပေတာဓိ
 ကာ၊ နန္ဒရူပေါ၊ လိုအပ်သော ဝိနည်းသံဝဏ္ဏနာအားလျော်သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဉ္စ၊ ၏။ အမိဿန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဌ်၌။
 ဝါ၊ ဤပုဒ်၌။ ကိ၊ အဘယ်သည်။ အမိဿံ၊ မထေ့သနည်း။ ဝိနယံ၊

သည်။ အမိဿံ ကိံ၊ မရောသလော?။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ပုဗ္ဗာစရိယာ
 နုဘာဝံ၊ သည်။ အမိဿံ ကိံ၊ မရောသလော?။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊
 တည်း။ ဥဘယမ္ပိ၊ ဝိနယ ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝ နှစ်ပါးသည်လည်း။ အမိဿံ၊
 မရောသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ နီ။ ဝိနယအဋ္ဌကထာ၊ သည်။ အမိဿာ
 ဝေ၊ မရောသည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘာဝနပုံသက
 ဝသေန၊ ကြိယာနပုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အမိဿံ၊ မရောသည်ကို။ ကတော၊
 ဤ။ တံ၊ ထိုဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို။ ဝဏ္ဏယိဿံ၊ ဖွင့်ပေအံ့။ ဣတိ၊ သို့။
 သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗျော၊ နီ။

ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာသည်။ “ယသ္မာ
 ပုရေ အဋ္ဌကထာ အကံသ္မ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ဆိုလတ္တံ့သည်ဖြစ်သော
 ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုအဋ္ဌကထာဆရာတို့၏။ အာနုဘာဝေါ နာမ၊ သည်။
 ဟောဘိ၊ နီ။ ဟိ-သစ္စံ၊ နီ။ ကိဉ္စိ၊ သော။ အပုဗ္ဗံ၊ မမြင်ဘူးသော
 ဝတ္ထုကို။ ခိသ္မာ၊ ဤ။ “ဧသ-ဧသော အာနုဘာဝေါ၊ သည်။ ကဿ၊
 ကာယံယု၏။ အာနုဘာဝေါ၊ နည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ လောကေ၊ ဤ။
 ဝတ္ထာဇော၊ ထိုသည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ဘဂဝတော၊ နီ။
 အဓိပ္ပေါယ်၊ ကို။ အနုဂန္ဓာ၊ အစဉ်လျှောက်၍။ တံတံပါဌေ၊ ထိုထိုသို့သော
 ပါဌ၌။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဘာဝယတိ-ဝိဘာဝယတိ၊ ပြတတ်၏။ ဝါ၊ ကား။
 တဿ-တဿ အတ္ထဿ၊ ကို။ ဘာဝနာ-ဝိဘာဝနာ၊ ထင်စွာပြတတ်၏။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာ၊ ကို။ အာနုဘာဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နီ။
 ပဉ္စမဂါထာအဖွင့် အနက်ပြီး၏။

ပုဗ္ဗာစရိယာနုဘာဝေ၊ ရှေးဆရာတို့၏ အာနုဘောဖြစ်သော အဋ္ဌကထာ
 ကျမ်းသည်။ သတိ၊ ရှိပြီးလျက်။ “တံ ဝဏ္ဏယိဿ”န္တိ ဣမိနာ၊ ဤပုဒ်ဖြင့်။
 ပုန၊ တဖန်။ အာရမ္မေန၊ ထိုဝိနည်းကို ဖွင့်အံ့ဟု အားထုတ်၍ ဝန်ခံသဖြင့်။
 ကိံ ပယောဇနံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ စောဒေတဗျာ၊ ဤသို့
 အပြစ်တင်ဖွယ် ရှိအံ့သောကြောင့်။ တတော၊ ထို ပဉ္စမဂါထာမှ။ ပရံ၊
 နောက်၌။ ဆဋ္ဌသတ္တမဋ္ဌမနဝမဂါထာယော၊ ဆဋ္ဌ ဂါထာ သတ္တမ
 ဂါထာ အဋ္ဌမ ဂါထာ၊ နဝမ ဂါထာတို့ကို။ အာစရိယေန၊ အရှင်
 ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည်။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာတို့၌။
 (ယောဇနာ - ၌ စပ်)။ အရိယမဂ္ဂဉာဏမှုနာ၊ အရိယမဂ် တည်းဟူသော
 ရေစင်ဖြင့်။ နိဇ္ဈေတမလတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဆေးအပ်သော အညစ် အ
 ကြေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓိဝိဇ္ဇေဟိ၊ စင်ကြယ်သော ဝိဇ္ဇာ ရှိ

ကုန်သော။ တေနေဝ၊ ထို အရိယမဂ် တည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်လျှင်။
 နိဗ္ဗေတိတာသဝဏ္ဏာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဆေးအပ်သော အာသဝေါရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဝိသုဒ္ဓိပဋိသမ္ဘိဒေဟိ၊ စင်ကြယ်သော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ရှိကုန်သော။
 ဝိသုဒ္ဓိပဋိသမ္ဘိဒတ္တာ စ၊ စင်ကြယ်သော ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်း။ သဒ္ဓမ္မသံဝဏ္ဏနကောဝိဒေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတရား တည်း
 ဟူသော ပိဋကသုံးပုံကို ဖွင့်ခြင်း၌ လိမ္မာတော်မူကုန်သော။ ဣတိ-ယောဇနာ၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ “ပုဗ္ဗာစရိယာတိ၊ ချီ။ ဝုတ္တော၊ ဆို
 အပ်သည်ရှိသော်။ လောကာစရိယာပိ၊ လောက၌ဖြစ်သော ဆရာတို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ သာသနေ၊ ဌ။ ဣဟုလောစရိယာဒယောပိ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
 သင်္ဂယန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆရာတို့ကို။ အပနေတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ကာမဉ္စာ
 တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “တံ ဝဏ္ဏယိသံ”န္တိ၊
 ချီ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗဋ္ဌကထာယ၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ၌။ ဥနဘာ
 ဝေါ၊ ယုတ်သောအဖြစ်ကို။ ဝါ၊ မပြည့်စုံသောအဖြစ်ကို။ ဒသိတော၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝဒေယျ၊ မဆိုရာ
 စိတ္တေဟိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ နယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာစရိယေဟိ၊ ရှေး
 အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်။ သံဝဏ္ဏိတော၊ ကောင်းစွာ ဖွင့်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ
 ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေတုံ၊ ငါ။ “ကာမဉ္စာ” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရား တည်းဟူသော ပိဋကသုံးပုံကို။ သံဝဏ္ဏေတုံ၊
 ဖွင့်ခြင်းငှါ။ ကောဝိဒေဟိ၊ လိမ္မာတော်မူကုန်သော။ ဝါ၊ သဒ္ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာ
 ယံ၊ သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော ပိဋကသုံးပုံကို ဖွင့်ခြင်း၌။ ကော
 ဝိဒေဟိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓမ္မသံဝဏ္ဏနာကောဝိဒေဟိ၊ ကုန်သော။

သလ္လေခိယေတိ၊ သည်ကား။ ကိလေသဇာတံ၊ ကိလေသာအဝေါင်းကို။
 ဝါ၊ ကား။ ဗာဟုလ္လံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးများသည်၏ အဖြစ်ကို။ သလ္လိခတိ
 တနံ ကဗျေတိ၊ ခေါင်းပါးခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဝါ၊ ခေါင်းပါးအောင်
 ကျင့်တတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ သလ္လေခေါ၊ မည်၏။ သလ္လေခဿ၊
 ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်တတ်သော ဆရာ၏။ ဘာဝေါ၊ တည်း။ သလ္လေခိယံ၊
 ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်တတ်သည့် ဆရာ၏အဖြစ်။ တသ္မိ-သလ္လေခိယေ၊
 ထိုသို့ ကိလေသာကို ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်တတ်သော ဆရာ၏အဖြစ်၌။ ဝါ၊
 ထိုသို့ ပစ္စည်းလေးပါး ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်တတ်သော ဆရာ၏အဖြစ်၌။
 နောသုလဘူပမေဟိ တိ၊ ဟူသည်ကား။ အသုလဘူပမေဟိ၊ မရနိုင်သော
 ဥပမာရှိကုန်သော။ ဝါ၊ ရရာသော ဥပမာ မရှိကုန်သော။ မဟာဝိဟာရ-

—အနု-တာယ သံဝဏ္ဏနာယ (ဆဋ္ဌ)။

သောတိ၊ ကား။ မဟာဝိဟာရဝံသဿ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၏ အနွယ်ဖြစ်
သော ဆရာသံဃာတော် အပေါင်း၏။ ဝါ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်း၌ နေ
သော ဆရာသံဃာအနွယ်၏။ (ဇေပမေဟိ-၌ စပ်)။ စေတသံ၊ ထို ဆရာတို့
အား။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အစုဂ္ဂတဋ္ဌေန၊ အထက်သို့တက်သော အနက်
အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကြားကြားတက်သော အနက်အားဖြင့်။ ဓဇော၊ တံခွန်
နှင့် တူသော။ ဥပမာ၊ ပညာဟူသော ဥပမာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ-
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇေပမာ၊ မည်ကုန်၏။ တေဟိ-ဇေပမေဟိ၊ ထိုသို့
တံခွန်နှင့် တူသော ဥပမာရှိကုန်သော။ သမ္ပုဒ္ဓဝရံ၊ ဘုရား အလိုတော်
သို့။ အနုအယေဟိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အနုဂတေဟိ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်
သော။ သမ္ပုဒ္ဓဝရနယေဟိ၊ ဘုရားအလိုတော်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။
ဗုဒ္ဓါဓိပ္ပာယာနဂေဟိ၊ ဘုရား အလိုတော်သို့ အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ ပဗ္ဗာ
စရိယာသဘေဟိ၊ ထိုသည် (သမ္ပုဒ်)။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပာယော၊
တည်း။ ဣမ၊ ဤသမ္ပုဒ္ဓဝရနယေဟိ-ဟူသော ပုဒ်၌။ ဝရ-သဒ္ဓေါ၊ ကို။
(ဝုတ္တော-၌ စပ်)။ “သမာ ကိုယ်တော်တိုင်။ သစ္စာနိ၊ တို့ကို။ ဗုဒ္ဓတ္တာ၊
ကြောင့်။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ မည်၏”။ ဣတိ ဝဝနဘော၊ ဤသို့ သဒ္ဓါအဟော
ရှိသောကြောင့်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပိ၊ တို့ကိုလည်း။ သင်္ဂယန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဧ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ အပနေတံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တော၊ ။

☐ (၁၈)အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ ဦးဘဘဝံ၊ ကို။ ဒဿေတော၊ ဤ။ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌။ အတ္ထနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော အဋ္ဌကထာဆရာ၏။ ကရုဏာဝိသေသဉ္စ၊
အသင်အဋ္ဌကထာကို ပြုခြင်း၌ အထူးကိုလည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုသို့ အသစ်
ကိုပြုခြင်း၌။ ဝါ၊ ။ ။ ပယောဇနဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဒဿေ
ဟံ၊ ငှါ။ “သံဝဏ္ဏနာ”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ။ န ကိဉ္စိ အတ္ထံ
အဘိသမ္ဘုကာတိတိ ပဒဿံ၊ ။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို။ ပုလ
ဟိတံ၊ အကျိုးကို။ န သာဓေတိ၊ မပြီးစေနိုင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ။ “န တံ တဿ ဘိက္ခုနော ကိဉ္စိ အတ္ထံ အနုဘောတိ”တိ အာ
ဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ အဇ္ဈေသနံ ဗုဒ္ဓသိရိဝံယဿာတိ ဣမိနာ၊ ဤ
ပါ၌ဖြင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဟမ္ပတိဗြဟ္မနာ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်။ အတ္ထိ
ဋ္ဌေန၊ တောင်းပန်အပ်သောကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။
ဧသိတော၊ ။ သာရိပုတ္တဿ၊ ။ အဇ္ဈေသနံ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို။
နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိနယော၊ ကို။ ပညတ္ထော၊ ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
အယမ္ပိ အာစရိယော၊ ဤအရှင်ဗုဒ္ဓဘောသဆရာသည်လည်း။ တံ အာစရိယ
ဝတ္ထံ၊ ထို ဆရာဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာဝတ်ကို။ ပုဇေန္တော၊ ပုဇော်သည်ဖြစ်

၍။ ဣမံ သံဝဏ္ဏနံ၊ ဤ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာသစ်ကို။ ဗုဒ္ဓသီရိဇ္ဈေရဿ၊ ယေရိ
 ၏။ အာယာစနံ၊ ကို။ နိဿယ၊ အမှီပြု၍။ အကသိ၊ ပြု၏။ ဣတိ
 ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ သမနုဿရန္တောတိ ဣမိနာ၊ ပါဠိဖြင့်။
 တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓသီရိမထေရ်၏။ ဘာဝဉ္စ၊ ကောင်းသော သီလကျေးဇူးစသည်
 ကိုလည်းကောင်း။ အာဒရဉ္စ၊ ရိုသေအပ်သော ကျေးဇူးရှိသည်ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။

ဆဋ္ဌ။ပ။နဝမဂါထာအဖွင့်အနက်ပြီး၏။

တတော၊ ထို“တသ္မာ။ပ။ သမနုဿရန္တော”-ဟူသော နဝမဂါထာမှ။
 ပရံ၊ နောက်၌။ ခန္ဓေ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ကတ္တဗ္ဗဝိခိဿနတ္ထံ၊ ပြုအပ်
 သော အစီအရင်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကတ္တဗ္ဗဝိခိကို
 ပြသဖြင့်။ တာသု အဋ္ဌကထာသု၊ မဟာအဋ္ဌကထာ မဟာပစ္စရိတ်အဋ္ဌကထာ
 စသော ထိုသို့သော အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဝုတ္တာဝိနိစ္ဆယပစ္စယင်မတိ၊ ဆီအပ်သော
 ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏ အကြောင်း၌ တွေးတော ယုံမှားခြင်းကို။ ဝါ၊ ဆိုအပ်
 သောဆုံးဖြတ်ရာ အကြောင်းနှင့် စပ်သော ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနောဒေတိ၊
 ပျောက်တတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ကေဠကထာယ၊ တကျမ်းတည်းသော အဋ္ဌ
 ကထာသစ်၌။ ကုသလဿ၊ လိမ္မာပြီးသော ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်အား။ “ဇဿ
 နယော၊ ဤနည်းသစ် တခုသည်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ သစ်၌။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိက္ခေပံ၊ ပယ်ရာကို။ နိဝါရေတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ အယုတ္တတ္ထပရိစ္စာဂေန၊ မသင့်သောအနက်ကို စွန့်သဖြင့်။ တဏှ၊ လို
 မသင့်သော အနက်၌။ အဘိနိဝိဋ္ဌာနံ၊ မသင့်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းကုန်
 သောသုတို့၏။ အဘိနိဝေသံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ပရိစ္စာပေတံ၊ စွန့်ရေ၏။
 ထေရဝါဒ ဒဿနေန၊ ထေရဝါဒကို ပြသဖြင့်။ ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယံ၊ ဝိနည်း
 အဆုံးအဖြတ်ကို။ ပတိ၊အစွဲပြု၍။ ဝိနယဓရော၊ ဝိနယဓရ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ကာရ
 ဏောပပတ္တိတော၊ အကြောင်း ဖြစ်သောအားဖြင့်။ ဝါ၊ အကြောင်း ဖြစ်
 သင့်သောအားဖြင့်။ ဥဟာပေါဟက္ကမံ၊ စွန့်အပ်၊ ရယူအပ်သော အစဉ်ကို။

[ဤကား “ဥဟာပေါဟက္ကမံ”- ရှိသောပါဠိအတိုင်း သမ္ပန်သည့်
 အနက်တည်း။ ဥပါယောပေယျက္ကမံ၊ ပါဠိရှိမှ သင့်အံ့သို့ ထင်၏။
 ဆင်ခြင်ကြပါလေ။

ဥပါယော ပေယျက္ကမံ၊ အကြောင်းအကျိုးစဉ်ကို။ ဝါ၊ ယူအပ်၊
 နှစ်အပ်သောအစဉ်ကို-ဟုပေး။]

ဒေသေတိ၊ ဧ။ အယုတ္တတ္ထေရဝါဒ ပဋိက္ခေပေန၊ မသင့်သောထေရဝါဒကို ပယ်သဖြင့်။ ပုဂ္ဂလပဗ္ဗမာဏတံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပမာဏဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဣမေ စ အာနိသံသာ၊ ဤမျှသော အကျိုးတို့ကိုလည်း။ ကတ္တဗ္ဗဝိဓိဒဿနေန၊ ပြုအပ်သော အစီအရင်ကို ပြသဖြင့်။ ဝါ၊ ပြသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဒဿိတာ၊ ပြတော်မူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဉ္စ သံဝဏ္ဏနံ၊ ထိုအဋ္ဌကထာသစ်ကိုလည်း။ သမာရတန္တော၊ အားထုတ် လတ္တံ့သော ဝါသည်။ တဿ သံဝဏ္ဏနာယ၊ ထိုအဋ္ဌကထာသစ်၏။ မဟာအဋ္ဌ ကထံ၊ ကို။ သရီရံ ကတွာ၊ ကိုယ်ပြု၍။ သမာရတိဿံ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အံ့။ မဟာပစ္စရိယမ္ပိ၊ မဟာပစ္စရိတ် အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ဝုတ္တော၊ သော။ ယော ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ ကုရုန္တိနာမာဒိသု၊ ကုရုန္တိ အမည်ရှိသော အဋ္ဌကထာ အစရှိကုန်သော။ လောကေ၊ လောက၌။ ဝိဿု တာသု အဋ္ဌကထာသု စ၊ တို့၌လည်း။ ဝုတ္တော၊ သော။ ယော ဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တတော ဝိနိစ္ဆယတောပိ၊ ထို အဆုံးအဖြတ်တို့၌လည်း (ယုတ္တံ-၌ စပ်)။ မဟာအဋ္ဌကထာနယေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယ ယုတ္တယာ ဝါ၊ ဝိနည်းအားလျော်သော အသင့်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယုတ္တံ၊ သင့်သော။ အတ္ထိ၊ အနက်အဆုံးအဖြတ်ကို။ တဿ သရီရဿ၊ ထိုသို့ ကိုယ် ပြုသော မဟာအဋ္ဌကထာ၏။ အလင်္ကာရံ ဝိယ၊ တန်ဆာကဲ့သို့။ ဂဏန္တော၊ ယူသည်ဖြစ်၍။ သမာရတိဿံ၊ အံ့။ ကိံ၊ အသိနည်း။ သံဝဏ္ဏနမေဝ၊ အဖွင့် သက်သက် ဖြစ်သော အဋ္ဌကထာကို သာလျှင်။ သမာရတိဿံ ကိံ၊ အား ထုတ်အံ့လော။ အညံ၊ တပါးသော ထေရဝါဒကို။ န သမာရတိဿံကိံ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆံ၊ ဤအမေးကို။ ဒဿနန္တံ-ဝိဿန္တနတ္ထံ၊ ဖြေခြင်းငှါ။ ပုန၊ တဖန်။ သံဝဏ္ဏနာဂ္ဂဟဏံ၊ သံဝဏ္ဏနာ သဒ္ဓါကို။ ကတံ၊ ပြုတော်မူပြန်၏။ အထု ဝါ၊ ကား။ အန္တောဂမံ၊ အဋ္ဌကထာ၏ အတွင်း၌တည်သော။ ထေရဝါဒံ၊ ကိံ။ သံဝဏ္ဏနံ ကတွာ၊ အဋ္ဌကထာပြု၍။ သမာရတိဿံ၊ အံ့။ ဣတိ ယောနော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ ထေရဝါဒါ၊ တို့သည်။ ဗဟိအဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာမှ အပ၌။ ဝိစရန္တိ-ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကုရုန္တိနာမာ ဒိသု-ဟူသောပုဒ်၌။ သမာဝိနိဝိဇ္ဇေန၊ သော။ အာဒိသဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ စူဠပစ္စရိ အန္တက အရိယဋ္ဌကထာ ပန္နဝါရာဒယောပိ၊ ပန္နဝါရဋ္ဌကထာ စသည်တို့ ကိုလည်း။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာအမည်တို့တွင်။ ပစ္စရိ နာမ၊ ပစ္စရိမည်သည်ကား။ သိဟဋ္ဌဘာသာယ၊ ဖြင့်။ ဥဠုမ္ပံကိရ၊ ဖောင်ဖြစ်သတတ်။ တသ္မိံ၊ ထို ဖောင်၌။ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သောကျမ်းဖြစ် သောကြောင့်။ တမေဝ နာမ၊ ထို ပစ္စရိတ်ဟူသောအမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဧ။

ဒသမ,ကော ဒသမ ဂါထာအဖွင့် အနက်ပြီး၏။

သမ္ပ သမာရတိဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ကတ္တဗ္ဗဝိဓာနံ၊ ပြုအပ်သော အစီအရင်ကို။ သဇ္ဇေတော၊ စီရင်၍။ အဟံ၊ သည်။ ဌိတော၊ ဇာတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ မေ နိသာမေန္တုတိ ဂါထာယ၊ ၌။ တံ သံဝဏ္ဏနံ၊ ကို။ မေ-မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကာ၊ မှ(ထည့်)။ ဝါ၊ ကား။ မေ-ယော၊ သည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့။ သော။ တံ ဝဏ္ဏနံ၊ ကို။ ဣတိ (၁၉) ပါဌသေသော၊ ဤ ပါဌအကြွင်းထည့်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ဇာတ်။ ပညာစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ နိသာမေန္တု ပဿန္တု၊ ရှုစေကုန်သတည်း။ ဝါ၊ ကား။ နိသာမေန္တု သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ သဒ္ဓါ ဝီရိယပီတိပါမောဇ္ဇာတိသင်္ခါရေန၊ သဒ္ဓါ ဝီရိယ ပီတိပါမောဇ္ဇာဟူသော ပြုပြင်ခြင်းဖြင့်။ သင်္ခရိတာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗယန္တာ၊ ပုဇော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (နိသာမေန္တု-၌ ခပ်လေ)။ ကဿ၊ အဘယ်သု၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗယန္တာ၊ သနည်း။ ဓမ္မပုဒ်ပဿ၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးရှိသော။ တထာဂတဿ၊ ဇာတ်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိမာနယန္တာ၊ ပုဇော်ကုန်သည်ဖြစ်၍ (နှစ်ပုဒ်တို့၌ပင် ဓမ္မ-ကို စပ်)။ ကံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ နည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာတ်။ ဓမ္မော၊ သည်။ ပဒီပဋ္ဌာနိယော၊ ဆီမီးအရာ၌တည်၏။ ကဿ၊ ပန၊ နည်းဟူမူကား။ ဟိတာဟိတပ္ပကာသနတော၊ အကျိုးရှိသည်၊ အကျိုးမရှိသည်ကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ ဓမ္မေရော၊ တရားတော်၏တည်ရာဖြစ်သော။ တထာဂတော၊ သည်။ ဒီပဓမ္မဋ္ဌာနိယော၊ ဆီမီးနှင့်တူစွာ အလင်းကိုဆောင်တတ်သော တရားတော်၏တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ဇာတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိ၊ ထို တရားတော်တည်းဟူသော ဆီမီးရှိသော။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ၌။ သောကံ၊ ဝိုးရိမ်ခြင်းကို။ အကတော၊ ၍။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိမာနယန္တာ၊ ပုဇော်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ခြတ်နိုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိသာမေန္တု၊ သတည်း။ ဣတိ-ဣမံ အတ္တံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ဇာတ်။ အထ ဝါ၊ ကား။ “ဓမ္မကာယာ တထာဂတာ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဓမ္မော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇာတ်။ သော၊ ထိုဓမ္မဟူသည်။ ပဒီပေါ စ၊ ဟိတ အဟိတတို့ကို ပြတတ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇာတ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဓမ္မပုဒ်ပေါ၊ မည်၏။ ဘဂဝါ၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ဇာတ်။

ယော ဓမ္မဝိနယော၊ ကိ။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓေန၊ ဗြဟ္မစွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ သော ဓမ္မဝိနယော၊ ကိ။ တထေဝ၊ ထိုဘုရားဟောတော်မူတိုင်းလျှင်။ ဝါ၊ ဘုရားဟောတော်မူသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်လျှင်။ ဗုဒ္ဓပုတ္တဟိ၊ ဘုရားသားတော် ဖြစ်ကုန်သော။ ယေဟိ၊ သာဝကေဟိ၊ အကြင် တပည့်သားတော်တို့သည်။ ဉာတော-အဝဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော် မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တေသံ ဗုဒ္ဓပုတ္တာနံ၊ ထို ဘုရားသားတော်ဖြစ်ကုန် သော တပည့်သားတော်တို့၏။ မတိ၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုတော်ကို။ အစ္စဇန္တာ၊ မဝုန်ကုန်မူ၍။ နိရဝေသေသံ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ကို။ ကဘ္ဘာ၊ ဤ။ ဂဏန္တာ၊ ယူကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုရေတိ၊ သည်ကား။ ပုရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကား။ ပေါရာဏဇေဉ္ဇရာ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ အဉ္ဇကထာ တိ၊ သည်ကား။ အဉ္ဇကထာယော၊ ထိုကို။ ဥပယောဂဗဟုဝစနံ၊ ဒုတိယာ ဝိဘတ် ပဟုဝင်အဆုံးရှိသောဖြစ်တည်း။

တေရယမဂါထာအဖွင့်အနက်ပြီး၏။

ယံ အတ္ထဇာတ်၊ အကြင်အနက်သဘောကို။ အဉ္ဇကထာသု၊ ဤ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဟံ အတ္ထဇာတ်၊ ထို အနက်သဘော ကို။ ပမာဒလေခကာနံ၊ မှား၍ ရေးကုန်သောဆရာတို့၏။ ဝါ၊ ရေးမှားကုန် သော ဆရာတို့၏။ ပမာဒလေခမတ္တံ၊ မှား၍ရေးမိသော အရာမျှကို။ ဝါ၊ ရေးမှားသော အရာမျှကို။ ဝဇ္ဇယိတော၊ ကြည်၍။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော ဆရာတို့၏လည်း။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ ပမာဏံ ကိ၊ ပမာဏ ဖြစ်သံလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ ဝစနံ၊ သည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စင်ကား။ သိက္ခာဂါရဝါနံ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌ ရိုသေခြင်းရှိကုန် သော။ ဣမ ဝိနယမ္ပိ၊ ဤဝိနည်းပါး၌။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ လိမ္မာသော ပညာ မျက်စိ ရှိကုန်သော ဆရာတို့၏။ ဝစနံ၊ သည်သာ။ ပမာဏံ၊ တည်း။ မဟာ အဉ္ဇကထာယံ ပန၊ ကား။ သဗ္ဗေပိ၊ အမှန်ဆိုရာ၌လည်းကောင်း။ အလိကေ ပိ၊ အချော်အရွတ် ဆိုရာ၌လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ချွတ်ယွင်း၍ ဆိုရာ၌လည်း ကောင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသော စကား ကို။ ပမာဒလေခန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ပမာဒလေခံ၊ ကို။ ဝဇ္ဇယိ- တော၊ ဤ။ ပမာဏံ၊ သည်။ ဟေသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ဓာတဗ္ဗော၊ ဤ။

၁။ သိက္ခာသု သဂါရဝါနံ (၁၄)။

တတော စာတိ၊ သည်ကား။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တအတ္တဘေတကော၊
 ဆိုအပ်သော အနက်သဘောမျှ။ (ဝုတ္တဘဋ္ဌကကော-ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။
 ထိုပါဠိသည် သာရတ္ထဒိပနီ၌-တတော အဋ္ဌကထာတော-ပွင့်သည်နှင့်ညီ၏။
 တန္တိက္ကမံ ပါဠိက္ကမံ၊ ပါဠိအစဉ်ကို။ (ဝုတ္တနည်းပွင့်သည်။) သုတ္တန္တာ သုတ္တာ
 ဝယဝါ၊ ပါဠိအစိတ်တို့သည်။ ဟိ-သစ္စ၊ ၏။ အန္တောတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ အန္တော-ဟူ
 သော ဤသဒ္ဒါသည်။ အဗ္ဗန္တရာဝယဝ သမ္ဘာဝနာဒီသု၊ အတွင်းဟူသော
 အနက်၊ အစိတ်ဟူသောအနက်၊ ချီးမွမ်းခြင်းဟူသောအနက် အစရှိသည်တို့၌။
 ဒိဿတိ၊ ၏။ သုတ္တန္တေသု၊ သုတ္တန်ပါဠိအစိတ်တို့၌။ ဘဝါ၊ ဖြစ်သည်တို့
 တည်း။ သုတ္တန္တိကာ၊ သုတ္တန်ပါဠိအစိတ်တို့၌ ဖြစ်သည်တို့။ တေသံ သုတ္တန္တိ
 ကာနံ၊ ထိုသုတ်ပါဠိအစိတ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝစနာနံ၊ တို့၏။ သုတ္တန္တ
 ဂန္တေသု၊ သုတ္တန်ကျမ်းတို့၌။ အာဂတဝစနာနံ၊ လာကုန်သော သဒ္ဒါတို့၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အတ ဝါ၊ ကား။ အဓိယတိ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အန္တော၊ မည်၏။ သာဒိယတိ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ဣတိ
 အဓိပ္ပေါယော၊ ဤကား အဓိပ္ပေါယ်တည်း။ ကေန၊ အဘယ်သို့သည်။ သာဓိ
 ယတိ၊ သနည်း။ သုတ္တေန၊ သုတ်သည်။ သာဒိယတိ၊ အပ်၏။ သုတ္တဿ၊
 သုတ်၏။ အန္တော၊ ပြီးရာတည်း။ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန္တော၊ သုတ္တန္တ
 သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ သော သော သော သော၊ ထို ထိုသို့သော
 အတ္ထဝိကပ်သည် ဝါ၊ ထိုထိုသို့သော အနက်ကို အလေးကြံခြင်းသည်။ တသ္မိံ
 သုတ္တန္တေ၊ ထိုပါဠိအစိတ်၌။ ဝါ၊ ထိုထိုသို့သောသုတ်၏အနက်ကို အလေးကြံခြင်း၌။
 နိယုတ္တာနံ၊ ယှဉ်ကုန်သော။ ဝစနာနံ၊ တို့လည်း။ သုတ္တန္တိကာနံ၊ သုတ်ပါဠိ
 အစိတ်၌ ယှဉ်ကုန်သော သဒ္ဒါတို့။ သုတ္တန္တိကာနံ၊ သုတ်ပါဠိအစိတ်၌ ယှဉ်ကုန်
 သော။ တေသံ ဝစနာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ တဿ တဿ အာဂမ
 သုတ္တဿ၊ ထိုထိုသို့သော အာဂမဟု ဆိုအပ်သော သုတ်ပါဠိအား။ ဝါ၊
 ကား။ အဘိဓမ္မဝိနယသုတ္တဿ စ၊ အဘိဓမ္မသုတ္တံ၊ ဝိနည်းပါဠိအားလည်း။
 အနုရူပံ၊ လျော်စွာ။ ပရိဒိပယန္တိ၊ ပြလျက်။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။
 ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အတ္ထ
 ဝိဘာဝနာ၊ အနက်ကို ထင်စွာ ပြခြင်းတည်း။ “ဣတိပိ သော ဘဝဝါ”တိ
 အာဒိနံ၊ အစရှိကုန်သော။ သုတ္တန္တိကာနံ၊ သုတ်ပါဠိအစိတ်၌ ယှဉ်ကုန်သော။
 ဝစနာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အာဂမသုတ္တန္တာနုရူပံ၊ အာဂမဟု ဆိုအပ်သော
 သုတ်ပါဠိအား လျော်စွာ။ (၂၀) “ဝိဝါဒါနိကရဏံ သိယာ ကုသလံ၊ သိယာ
 အကုသလံ၊ သိယာ အဗျာကတ”န္တိ ဝေသာဒိနံ၊ ကုန်သော။ အဘိဓမ္မသုတ္တန္တိ
 ကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝစနာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဘိဓမ္မသုတ္တန္တာနုရူပံ၊ အဘိဓမ္မ

သုတ္တန်ပါဠိအား လျော်စွာ။ ပုရိဒီပယန္တိ၊ ပြလျက်။ ဣတိ ဝေမာဒါဏှိသ္မိ အစရှိသည်တည်း။ ဟေသတိတိသည်ကား။ ဘဝိသဟိ၊ လတ္တံ့။ ကရိယိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဣတိ အဓိပ္ပါယ်။ တည်း။ ဝဏ္ဏနာပီတိတ္ထေ၊ ဤ။ အပိ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ သမ္ပိန္တနတ္ထော၊ ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ သော၊ ထို အပိ-သဒ္ဓါကို။ တသ္မာတိ ပဒေန၊ နှင့်။ ယောဇောဗောဓော၊ ၏။ ကထံ-ယောဇောဗောဓော၊ နည်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ တို့၏။ ပမာဏတ္တာပိ၊ ပမာဏဖြစ်သောကြောင့်လည်း။ ဝိတ္တာရမဂ္ဂဿ၊ ကျယ်သော စကားအစဉ်ကို။ သမာသိတတ္တာပိ၊ ချုံးအပ်သောကြောင့်လည်း။ ဝိနိစ္ဆယဿ၊ ကို။ အသေသိတတ္တာပိ၊ မကြွင်းစေအပ်စေသောကြောင့်လည်း။ တန္တိက္ကမဿ၊ ပါဠိအစဉ်ကို။ အဝေါက္ကမိတတ္တာပိ၊ မလွန်သောကြောင့်လည်း။ သုတ္တန္တိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝစနာနံ၊ တို့၏။ အတ္တံ၊ ကို။ သုတ္တန္တိဋ္ဌကထာနုရူပဒီပနတောပိ၊ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာအားလျော်စွာ ပြတတ်သောကြောင့်လည်း။ (ဤဟိတ်အပေါင်းသည် တသ္မာပိ-အစွဲကို ဖော်သည်)။ တသ္မာပိ၊ ထိုသို့ ပညာရှိ၏သာ ပဓာနဖြစ်သည် အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ သက္ကစ္စံ၊ စွာ။ အနုသိက္ခိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ-ယောဇောဗောဓော၊ ၏။ (ပြန်လေ)။ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဠိ၏ အစဉ်၌။ “တန္တိက္ကမိ အဝေါက္ကမိတော”တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ သိဒ္ဓေပိ၊ ပြီးသော်လည်း။ အဋ္ဌကထာ ဝရိယာ၊ တို့သည်။ ဝေရုဉ္ဇကဏ္ဍာဒိသု၊ တို့၌။ ‘သုတ္တန္တိကာနံ၊ သုတ္တန်ဆရာတို့၏။ တာရော၊ ဝန်တည်း။ ဣတိ ဝဘ္ဘော ဤသို့ ဆိုကုန်၍’။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ (မဖွင့်ကုန်ဟု ဆိုလိုသည်)။ မယံ ပန၊ ငါတို့သည်ကား။ ဝဘ္ဘော၊ ဆို၍ သာလျှင်။ ဝါ၊ ဖွင့်၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ ဣမံ အတ္တံ၊ ကို။ ဒသေဟံ၊ ငှါ။ “သုတ္တန္တိကာနံ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တံ၊ ကိရ၊ သအတ်။

ဝန္တိဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မာ'ဟိရနိဒါနကထာဝတ္ထနာ

၂၁) တဒဂ်ဝိနယာဒိဘေဒေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်း၏။ ဗဟုတ္တာ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝတ္ထပေတဗ္ဗော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့် နည်းဟူမကား။ “ဗုဒ္ဓေန ဓမ္မော ဝိနယော စ ဝုတ္တော”တိ၊ ဟူ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ “ဝုတ္တံ ယေနာ”တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကိုး၊ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကိ၊ အဘယ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးအံ့။ တဿ၊ ထို ဝုတ္တနယေန-ဟူသော ပုဒ်၏။ ဧ မာဒိဝစနံ၊ တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝိဟရတိ-ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊ ရှေ့ပုဒ် နောက်ပုဒ်တို့၏ ဤသို့ စပ်ခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဓာရိတံ၊ ပ။ ပတိဋ္ဌိ တဉ္စေတန္တိ ဝစနံ၊ ကိုး။ သကလဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော။ ဝိနယပိဋကံ၊ ကိုး။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္ထပစ္စက္ခဝစနံ န ဟောတိတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ အာဟတ္တဘာသိတံ၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ရွှေနလုံးတော်ကို ထိခိုက်၍ ဟောအပ်သည်။ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်ချောင်း၊ အာစောက်စသည်ကို ထိ၍ ဟောအပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်သော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အတိတာဒိသ၊ အတိတ်အစ ရှိသည်တို့၌။ အပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက် မဟုတ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော တရားစကားတော်သည်။ န အတ္ထံ၊ မရှိ။ ဣဒံ၊ ဤ တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-အစရှိသော စကားသည်။ အတ္ထပစ္စက္ခဝစနံ၊ ဘုရားကိုယ်တော်၏ မျက်မှောက်ဖြစ်သော စကားသည်။ ယဒိ န ဟောတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပဒသော ဓမ္မာပတ္တိ၊ ပဒသောဓမ္မအာပတ်ကို၊ န ဇနေယျ၊ မဖြစ် စေရာအံ့လော။ ဝါ၊ ပဒသောဓမ္မာပတ္တိ၊ သည်။ န ဇနေယျ၊ မဖြစ်ရာအံ့ လော။ ဣတိ၊ သို့။ ဧ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ န ဇနေယျ၊ မဖြစ်စေရာသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဇနေယျ ဧဝံ၊ ဖြစ်စေရာသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့် နည်းဟူမကား။ သာဝက ဘာသိတဿာပိ၊ သာဝကဟောဖြစ်သော တရား ၏လည်း။ ပဒသောဓမ္မာပတ္တိဇနနတော၊ ပဒသောဓမ္မအာပတ်ကို ဖြစ်စေတတ် သောကြောင့်တည်း။

[အမေးပါဌ်၌-ဓမ္မာပတ္တိ၊ ဓမ္မာပတ္တိ-ဟု ဒုတိယန္တ၊ ပဌမန္တနှင့် ပါဌ်နှစ်ထွေရှိ၏။ ဓမ္မော နာမ ဗုဒ္ဓဘာသိတော သာဝကဘာသိတော

ဣသိတာသိတော-ဟု ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီကို နှလုံး
သွင်းလေ။]

နိယမာတာဝါ၊ သာဝက ဘာသိတပါဠိ၏ အမြဲ အမှတ်၏ မရှိသော
ကြောင့်။ အတိပ္ပသင်္ဂေါ၊ အလွန်လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ဝါ၊ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးငြား
အံ့။ အတိပ္ပသင်္ဂေါ၊ သည်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။

[ဆရာမြတ်တို့ကား-ဣတိ စေ-ရှိက စေဝဒေယျ-ဟုသမ္ပုန်တော်မူ
ကုန်၏။ သဘောမှာ အမေးပင် ဖြစ်၍၊ စေ ပုစ္ဆေယျ-ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ စေ ဝဒေယျ-ဟူ၍လည်းကောင်း သမ္ပုန်သော်လည်း
အသင့်ချည်းပင် ဖြစ်သည်ဟု နှလုံးသွင်းရာ၏။]

ကသ္မာ၊ မူကား။ ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပဒဉ္စကထာယံ၊ ဌ။ သင်္ဂီတိတ္တယံ၊
သင်္ဂါယနာသုံးတန်သို့။ အာရုဇ္ဈော၊ တင်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပိသေသိတတ္တာ၊
အထူးပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ
ဖြင့်။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သင်္ဂီတိအာရုဇ္ဈတ္တာ၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ခန္ဓာနဉ္စ ပဋိပါဠိ။ပ။သံသာဇောတိ ပဝုစ္စတိ”တိ
ဝေမာဒီဝစနဉ္စ၊ သည်လည်း။ သင်္ဂီတိအာရုဇ္ဈက္ကမာနုဂတံ၊ သင်္ဂါယနာတင်
သော အစဉ်ဖြင့် အစဉ်လာသော။ ယံ ဝစနဉ္စ၊ အကြင်စကားသည်လည်း
ကောင်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားသည်။ ပဒသော
ဓမ္မာပတ္တိံ၊ ပဒသောဓမ္မအာပတ်ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာယသ္မာ
ဥပတိဿော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။

ပဌမမဟာသင်္ဂီတိကထာစန္ဒနာ

ပဌမမဟာသင်္ဂီတိ နာမ စာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ စ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ အတိရေ
ကတ္ထော၊ အတိရေက အနက်ရှိ၏။ တေန၊ ထို စ-သဒ္ဓါဖြင့်။ အညာပိ၊ တပါး
သော သင်္ဂါယနာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ-ဣမံ အတ္ထိ၊ ကို။ ဒီပေ
တိ၊ ၏။

[ကုသိနာရာယံ ဥပဝတ္တနေ မလ္လာနံ သာလဝနေ-ဟူ၍ အဘယ်
ကြောင့် သာလဝနေ-ဟူ၍သာ မဆိုမူ၍ ထိုသာလဝနေကို အထူးပြု၍
ဥပဝတ္တနေ မလ္လာနံ သာလဝနေ-ဟု ဆိုအပ်လေသနည်းဟု အဋ္ဌကထာ
၌ အမေးကို နှလုံးထား၍ “တံ ဟိ သာလဝနံ”စသည်ကိုမိန့်၏။]

ဟိ-ယတ္ထံ၊ ဥပဝတ္တနေ သာလဝနေ-ဆိုသောစကား သင့်၏။ တံ သာလဝ
နံ၊ ထိုမလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်းတောသို့။ ဥပဂန္ဓာ၊ သွား၍၊ မိတ္တသုဟဇ္ဇေ၊

ကဏ္ဍ]

ပဌမ မဟာသင်္ဂီတိကဏ္ဍာနိပါတ်

၆၂

ဓိတ်ဆွေခင်ပွန်း ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူတို့ကို။ အပလောကေတော။ ပြန်ပြော၍။ နိဝတ္တနတော၊ ပြန်လည်ရာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဥပဝတ္တနန္တိ၊ ဥပဝတ္တနံ-ဟူသော အမည်သည်။ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတံ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။

[သာလဝန အမည်ထက် ဥပဝတ္တန အမည် ထင်သောကြောင့် ဝိသေသနပြုသည်-ဟူလေ။]

ယမကသာလာနန္တိ ဣတ္ထံ ဌံ။ ကော၊ တခုသော။ သာလပန္တိ၊ အင်ကြင်း မင်စဉ်သည်။ သီသဘာဂေ၊ ဦးခေါင်းအပို၌။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ကော၊ တခုသော။ သာလပန္တိ၊ သည်။ ပါဒဘာဂေ၊ ခြေတော်အပို၌။ ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တတြာပိ၊ ထိုဦးခေါင်းရင်း ခြေရင်း၌ဖြစ်သော အင်ကြင်းပင်ခဉ်တို့တွင်လည်း။ ဧကော၊ တခုသော။ တရုဏသာလော၊ ပျို နုသော အင်ကြင်းပင်စဉ်သည်။ သီသဘာဂဿ၊ ဦးခေါင်းတော်အပို၏။ အာသန္ဓော၊ အနီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကော၊ တခုသော။ တရုဏ သာလော၊ သည်။ ပါဒဘာဂဿ၊ ခြေတော်အပို၏။ အာသန္ဓော၊ အနီး သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မူလခန္ဓဝိဋ္ဌပပတ္တေဟိ၊ အမြစ် ပင်စည် အခွ အကိုင်း အရွက်တို့ဖြင့်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သံသိဗ္ဗိတော၊ ခပ်၍။ ဝါ၊ ထိ၍။ ဌိတသာလာနံ၊ တည်သော အင်ကြင်းပင်တို့၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုပါဒိသေသာယ နိဗ္ဗာနဓာတုယာတိ ဣတ္ထံ ဌံ။ ဣတ္ထမ္မ၊ တလက္ခဏေ၊ ဣတ္ထမ္မ၊ တလက္ခဏံ။ ဝါ၊ အထူးအပြားသို့ ရောက်သည်ကို မှတ်ကြောင်း ဖြစ်သော အနက်၌။ ကရုဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း။ ကံသု ဝိယ၊ တို့၌ ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အဝေရမုခေန၊ ရန်ကင်းသော မျက်နှာရှိသည်။ အာဘတကုဏ္ဍလေန၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော နားတောင်းရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ ပီတိဇ ဟာသ စေတော၊ ပီတိကြောင့် ဖြစ်သော ရွှင်လန်းသော စိတ်ရှိသည်။ အသိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိသု ဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသော ပြယုဂ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ပရိနိဗ္ဗာနေ- ပရိနိဗ္ဗာနဟေတု၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ကား။ တသ္မိ ဌာနေ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရာ ဟောတော်မူရာအရပ်၌။ (သန္နိပတိတာနံ-ဌိ စပ်)။ ဝိလပံ၊ ယောင်ဃမ်း မြည်တမ်းခြင်းသည်။ ပရိဒေဝနံ၊ ပရိဒေဝန မည်၏။ ဝါ၊ ငိုမြည်တမ်းခြင်းမည်၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝိဘတ္တနံ၊ ဖြင့်။ မာ သောစိတ္တံ၊ မစိုးရိမ်ကုန်လင့်။ ဝါစာယ၊ ကောင်းပြင့်။ မာပရိ ဒေဝိတ္တံ၊ မငိုကြွေးကုန်လင့်။ မဟာသမဏေနာတိ ဣဒံ၊ သည်။ နိဿက္ကဏေ၊ ပဉ္စမိအနက်၌။ ကရုဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း။ ကံသ္မိ ဝိယ၊ ဟူမူကား။

သုရိယံသုဘိ ပဋ္ဌုကရာဘာရိယဿ တာဏာ ဣတုတြေဝ-ဟူသော ပြယုဂ်၌ ကဲ့သို့တည်း။ အာရိယဿ၊ ရသေ့၏။ တာဏာ၊ စောင့်ရှောက်ရာကား။ သုရိယံသုဘိ၊ နေရောင်တို့မှ။ ပဋ္ဌုကရာ၊ ထင်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ အာဘာ၊ အရောင်တည်း။

[ဤကား မာဂဓပြန်၍ သမ္ဗုဒ္ဓသော အနက်တည်း။ သုရိယံသုဘိ၊ နေအရောင်တို့မှ။ ပဋ္ဌုကရာ၊ သော။ အာဘာ၊ သည်။ အာရိယဿ၊ ရသေ့၏။ တာဏာ၊ တည်း။ ရှိတိုင်းသမ္ဗုဒ္ဓသော အနက်တည်း။]

ဘဂဝတော၊ ၏။ ယဉ္ဇ အနုဂ္ဂဟံ၊ အကြင်သို့ ချီးမြှင့်ခြင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ အနုဂ္ဂဟဿ၊ ထိုသို့ချီးမြှင့်ခြင်းကိုခံရသော။ မေ၊ ငါ၏။ (အာဏဏှံ-၌ စပ်)။ ဣတိ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကဇ္ဇေ ပန၊ တို့သည်ကား။ ယံ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟံတော၊ ၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဗ္ဗသနာနီတိ၊ ကား။ နိဗ္ဗတဝသနကိစ္စာနိ၊ ပြီးပြီးသော ဝတ်ရုံခြင်းကိစ္စရှိကုန်သော။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပရိဘုဉ္ဇိတာ၊ သုံးဆောင်ပြီး၍။ (၂၂) အပနီတာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ (သာဏာနိ-၌ စပ်)။ ယဒိ သုယုတ္တာနိ၊ အကယ်၍ လွန်စွာအားထုတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဓာရေ သတိ၊ ဆောင်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ သာဏာနိ၊ ပိုက်ဆံလျော်တို့သည်။ ကဝစ သဒိသာနိ၊ ချပ်တန်ဆာနှင့်တူကုန်၏။ နဝ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရာဒယော၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်စားအပ်သော ကိုးပါးသော ဝိဟာရတို့သည်။ ဣဿရိယ သဒိသာ၊ အစိုးရသည်နှင့်တူကုန်၏။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ နိရောဓသမာပတ္တိ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိလာဘက္ကမေန၊ ရသောအစဉ်ဖြင့်။ “အနုပုဗ္ဗဝိဟာရာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

အာသန္နဋ္ဌေ၊ အနီး၌ တည်သော။ အနာဂတေ စ၊ အနာဂတ်ကာလ၌လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ စိရန္တနေ၊ ကြာမြင့်စွာ ခြားသောကာလရှိသော။ အတိတေ၊ အတိတ်ကာလ၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကာလဒ္ဓယေပိ၊ ကာလနှစ်ပါး၌လည်း။ ပုရာသဒ္ဓေါ၊ ပုရာ-သဒ္ဓါကို။ ကဝိဟံ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နိပါတျတေ၊ ရွတ်ဖတ် အပ်၏။ ဝါ၊ ဆိုအပ်၏။

[ပါဌ်ရင်း-၌ အာသန္နဋ္ဌေ - အရာတွင် အာသန္နက္ခန္ဓေ - ရှိသည်။ အနီး၌တည်သော အနက်ပင်။]

သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသန မေဝ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော သာသနာ
 တော်သည်ပင်။ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်တည်း။ သတ္တုသာသန ပရိယတ္တိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော သာသနာတော်သည်ပင် ပရိယတ်။ သာ၊
 ထို ပရိယတ်သည်။ သုတ္တဂေယျာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ နဝင်္ဂါ၊ ကိုးပါးသော
 အင်္ဂါရှိသော။ တိပိဋကမေဝ၊ ပိဋကသုံးပုံသည်သာဖြစ်သော။ သဗ္ဗပရိယတ္တိပွ-
 ဘေဒ၊ အလုံးစုံသော ပရိယတ္တိအပြားကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိပိဋကသဗ္ဗပရိယတ္တိပွဘေဒ ဓရာ၊ မည်ကုန်၏။
 “တိပိဋကသဗ္ဗပရိယတ္တိပွဘေဒ ဓရေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “ဝိနာန
 သက္ကာ”တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။

[တိပိဋက သဗ္ဗပရိယတ္တိပွဘေဒ ဓရ-ဖြစ်တော်မူကုန်လျက် အရှင်
 အာနန္ဒာနှင့်ကင်း၍ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ဟု မဆိုအပ်
 တကား။ တိပိဋက။ ပ။ ဓရ-ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ချည်းပင် သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း
 ငှါ စွမ်းနိုင်ကောင်း၏-ဟု စောဒနာ လိုသည်။]

ဝေ သန္တေပိ၊ ဤသို့ တိပိဋက။ ပ။ ဓရ-ဖြစ်သော်လည်း။ ဝိသေသော၊
 အထူးအရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေဟိ၊ ထို တပါးယုတ် ငါးရာကုန်သော
 ရဟန္တာတို့သည်။ သမ္မုခါပိ၊ ဘုရားမျက်မှောက်တော်၌လည်း။ သုတံ၊ သင်
 အပ် နာအပ်၏။ အသမ္မုခါပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာ မျက်ကွယ်ရာ၌လည်း။ သုတံ၊
 ၏။ ထေရေန ပန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်မူကား။ အသမ္မုခါ၊ ဘုရား
 မြတ်စွာ၏ မျက်ကွယ်၌။ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သင်အပ် မှတ်အပ်သော ဘုရားစကား
 တော်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝိသေသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ န ဝါယန္တိ
 ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝေတံ ပဒဿ၊ ဝါ-ဟူသော ပုဒ်၏။ ဝိဘာသာတိ အတ္ထော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

[ဝေတံ-ကို ဝါ-ဣတိ ပုဒ်ဖြတ်။ ဝ-ကိုခွင်း အာကို ချေ။ ဣကို
 ဧ၊ အသဝဏ်ပြု၍ ဝေတံ ပြီး၏။ များသောပါ၌တို့၌ ရှိသောကြောင့်
 စီရင်လိုက်သည်။ ကုစ္စည်း သဒ္ဓါကျမ်းတို့၌ ဝါတိ ကသွာ-စသည်ဖြင့်
 ဝါ-သဒ္ဓါနှင့် ရှိသည်။]

အညာသိပိ၊ သိသည်လည်း ရှိ၏။ န အညာသိပိ၊ မသိသည်လည်းရှိ၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ။ တတြ ဥစ္စိနနေ၊ ထိုသို့ ရွေးကောက်ရာ၌။ (တတြ
 ဟိ-၌ တတြ-အစွဲကို ဥစ္စိနနေ-ဖွင့်သည်။) ဗဟုသဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဝေပုလ္လ
 ဧတ္ထ၊ ပြန့်ပြောခြင်းအနက်ရှိ၏။ “အနန္တပါရံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော
 ပိဋကသုံးပုံကို။ ဗဟုပိ၊ ပြန့်ပြောစည်ပင်စွာလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတု

တြေဝ၊ ဤပြယုဂ်၌ကဲ့သို့တည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ “တိပိဋကပဏ္ဍိတေ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဗဟု စာနေနပပရိယတ္တော”တိ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဝါ၊ မသင့်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ စောဒေယျ၊ အကယ်၍ အပြစ်တင်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ န စောဒေ တဗ္ဗံ၊ မတင်အပ်။ ဝါ၊ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ယုဇ္ဇတိ ဝေ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တိပိဋကဿ၊ ၏။ အနန္တတ္တာ၊ အဆုံးမရှိသည်၏ အပြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမ္ပေ၊ ငါတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍။ တေန၊ ထိုအရှင် အာနန္ဒာသည်။ ဗဟု၊ များစွာ။ ဝါ၊ ပြန်ပြောစည်ပင်စွာ။ ပရိယတ္တော၊ သင်ပေ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာ ယော၊ တည်း။ ဣတရထာ၊ ထိုသို့ ဆိုပြီးသည့်မှ တပါးသော အပြား အားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယံမာနေ၊ သော်။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ သည်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန္တာတို့အောက်။ အပ္ပဿတော၊ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အသမ္ပုဓေါ ပဋိဂ္ဂဟိတံ နာမ နတ္ထတိ ဝစနဝိရောဓော စ၊ သည်လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အစုမာသော အတိက္ကန္တောတိ ဝတ္ထေ၊ ၌။ ကောဒိဝသော၊ တရက်သည်။ နဋ္ဌော၊ ပျောက် ၏။ သော၊ ထို ပျောက်သောနေသည်။ ပါဠိပဒေဒိဝသော၊ အထွက်တရက် နေတည်း။ သော၊ ထိုအထွက်တရက်နေသည်။ ကောလာဟလဒိဝသော နာမ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ပြုသောနေမည်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ ရက်ပေါင်းကို ရေတွက်ရာ၌။ န ဂဟိတော၊ ယူတော်မမူ။

[အဋ္ဌကထာ-၌ အစုမာသော အတိက္ကန္တော-ဟု ဆိုသောကြောင့် ပရိ နိဗ္ဗာန်ပြုသောနေမှ စ၍ ကဆုန်လကုန်တိုင် ယူလျှင် တဆယ့်ခြောက်ရက် ရှိခဲ့၏။ ထိုသို့မဟုတ် လပြည့်ကျော်တရက်နေမှစ၍ ယူပြန်လျှင် နှစ်သတ္တာ ဟသာ ဖြစ်၍၊ တဆယ့်လေးရက်သာ ဖြစ်ရကား အစုမာသ မပြည့် ကဆုန်လ မကုန်ရှိခဲ့၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍ ရက်ရေနှင့်အစုမာသော အတိက္ကန္တော၊ မညီသောကြောင့်၊ တသ္မာ သော ဣဓ န ဂဟိတော-မိန့်၏။

လပြည့်ကျော်တရက်နေကို မယူမ၍ နှစ်ရက်နေက စ၍ယူမှ နှစ် သတ္တာဟနှင့် ကဆုန်လကုန်သို့ ရောက်၍ အစုမာသော အတိက္ကန္တော- ဆိုသည်ဟု နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ “သော ဣဓ န ဂဟိတော” ဆို သည်ဟု သိရာ၏။ အဋ္ဌကထာ-၌-ပရိနိဗ္ဗာနတော၊ မှ။ ပရိ၊ နောက် ၌-ထည့်၍ပေး။ ပဋ္ဌာယ-ထည့်၍မပေးသင့်။

ဤတွင် သာရတ္ထဒီပနီဋ္ဌိကာ၌-အစုမာသော ။ပ။ သော။ဣဓ န ဂဟိ၊ သာတိ တံ အသုန္နရံ-ဟု ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာကို ပယ်၍-

ပရိနိဗ္ဗာနသုတ္တန္တပါဠိယံ ပါဠိပဒဒိဝသတောယေဝ ပဌာယ သတ္တာ
 ဟယ ဝုတ္တတ္တာ အဋ္ဌကထာယဉ္စ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေနာပိ သဒ္ဓိံ တိဏ္ဍံ
 သတ္တာဟာနံ ဂဟိတတ္တာ။ တထာ ဟိ ပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေန သဒ္ဓိံ
 တိဏ္ဍံ သတ္တာဟာနံ ဂဟိတတ္တာ ဇေဋ္ဌမူလသုက္ကပက္ခပဉ္စမိ ကေဝိသတိ
 မော ဒိဝသော ဟောတိ-ဟူ၍ သီလက္ခန္ဓံ အဋ္ဌကထာ စကားကိုသာ
 အခိုင်ပြု၍ ဆိုတော်မူ၏။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဒိသတ္တာဟဖြင့် အနုမာသ
 မပြည့် ကဆုန်လ မကုန်သည်ကိုလည်းကောင်း။-

ဣဒါနိ ဂိမ္မာနံ ဒိယဇော မာသော သေသော-ဟူသောစကားကို
 လည်းကောင်း မင်္ဂမက္ခက်မူ၍ ကေဝိသတိဒိဝသ အရကိုသာ တိသတ္တာ
 ဟနှင့် အမှန်တက်၍ ဆိုတော်မူ၏။ ဤကာနှစ်စောင် အဆိုကို အဖန်
 တလဲလဲ ဆင်ခြင်ကြံစည်၍ မှတ်သားရ၏။]

သံဝေဂဝတ္ထု၊ သံဝေဂဝတ္ထုကို။ ဝါ၊ ထိတ်လန့်အပ် ကြောက်အပ်
 သော ဝတ္ထုကို။ ဝါ၊ အရာကို။ ကိတ္တေတွာ၊ ကြား၍။ ကိဋ္ဌနုတော၊ ကစား
 တတ်သောကြောင့်။ သာဓုကိဋ္ဌနံ နာမ၊ မည်၏။ သေပီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အပိ
 သဒ္ဓေါ၊ သည်။ အပေက္ခာယ၊ ငဲ့ခြင်းအနက်၌။ မန္တာ၊ သိ၍။ အနုညာယ၊
 ဝန်ခံခြင်းအနက်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ သုဘသုတ္တံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ သည်။
 ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသော်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။
 စတုဗ္ဗသိတိဓမ္မက္ခန္ဓသဟဿေသု၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့
 ၌။ အန္တောဂမံ၊ အတွင်းဝင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟောတိယေဝ၊ လျှင်
 တည်း။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌။
 လဒ္ဓ နယတ္တာ၊ ရအပ်သော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကိံ ဝိဟ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ ကထာဝတ္ထု၊ ဝိယ၊ ကထာဝတ္ထု ကျမ်းကဲ့သို့
 တည်း။ ဆဒ္ဓိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော။ ပတိတာ၊ ကျအပ်ကုန်သော။ ဥက္ကာပါ၊
 အမှိုက်တို့တည်း။ ဆဒ္ဓိတ ပတိတ ဥက္ကာပါ၊ စွန့်အပ် ကျအပ်ကုန်သော အမှိုက်
 တို့။ အာဇာ ဝေ၊ အာဇာတော်သည်သာလျှင်။ အပ္ပဋ္ဌိဟတဋ္ဌေန၊ မပိတ်ပင်
 မဆီးတားအပ်သော အနက်အားဖြင့်။ စက္ကံ၊ စက်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အာဇာစက္ကံ၊ မည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ မဇ္ဈိမ၌။ ဧကေတော၊ တပေါင်း
 တည်း။ ပတန္တိ၊ ကျတတ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧက နိပါတနံ၊
 မည်၏။ အာကာသေန အာဂန္ဓာ နိသိဒ္ဓိတိ ဧကေတိ တေ၊ ဤစကားကို။

၁။ အပေက္ခာမန္တာ(ဆဋ္ဌ)
 ၂။ အဓိရပရိနိဗ္ဗုတေ ဘဂဝတိတိ ဝုတ္တတ္တာ(ဆဋ္ဌ)။

ဒုတိယဝါရေ၊ နှစ်ခုမြောက်သောအကြိမ်၌။ ဂမနံ၊ သွားသည်ကို။ သန္ဓာယ၊
 ရှိ။ အာဟ၊ ဇာတိ။ ဣတိ၊ သို့။ အာယသ္မာ ဥပတိဿော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ဇာတိ။
 ဝါ၊ ကား။ ပဌမံ၊ စွာ။ အာကာသေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ပရိသံ၊ ပရိ
 သတ်သို့။ ပတု၊ ရှိ။ ဘိက္ခုပန္နိ၊ ရဟန်း အစဉ်ကို။ အပိဋ္ဌေန္တော၊
 မနှိပ်စက်မှုရှိ။ ပထဝီယံ၊ ၌။ နိမုဇ္ဈိတော၊ ငုပ်၍။ အာသနေ ဝေ၊ မိမိ
 နေရာ၌သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ဇာတိ။ ဥဘယထာ စ၊ နှစ်ပါး
 သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ အာပတိ၊ ထင်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ဇာတိ။ တေန၊
 ထို့ကြောင့်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသော နည်းသည်လည်း။ ယုဇ္ဈတိ၊ ဇာတိ။
 အညထာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဂယုမာနေ၊
 သော်။ ဦးသု၊ နှစ်ရပ်သော စကားတို့တွင်။ ကေ၊ တရပ်သောစကားသည်။
 အဘူတံ၊ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဇာတိ။

၉ (၂၃)။ အထ ခေါ် အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ အာယသ္မန္တံ ဥပါလိ
 ပုဋ္ဌိ ။ ပ ။ အာယသ္မာ ဥပါလိတ္ထေရော ဝိဿဇေသိတိ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။
 ပုဇ္ဈ၊ ၌။ “ပဌမံ အာဝုသော ဥပါလိ”တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝတ္ထုပုဇ္ဈာဝိဿဇန္တံ၊
 ဆိုပြီးသော အမေးအဖြေကို။ သဒ္ဓိပိတု၊ ချုံး၍။ သင်္ဂတိကာရကေဟိ၊ သင်္ဂ
 ယနာဘင်ခြင်းကို ပြုကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဒဿိတဝစနံ၊ ပြအပ်သော
 စကားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ တထာ၊
 ထိုသို့ဆိုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဟောတု၊ ရေးသည်ဖြစ်စေ။ ဧတ္ထ၊ ဤအမေး
 အဖြေအစဉ်၌။ နိဒါနမ္ပိ ပုဋ္ဌိ၊ ပုဂ္ဂလမ္ပိ ပုဋ္ဌိ၊ ဝတ္ထုမ္ပိ ပုဋ္ဌိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။
 ပုဇ္ဈ၊ ၌။ ဒဿိတာနုက္ကမေန၊ ပြပြီးသောအစဉ်ဖြင့်။ အဝတော၊ မဆိုမူ၍။
 ကိမတ္ထံ ပန၊ အဘယ်အကျိုးငှါကား။ ဝတ္ထုမ္ပိ ပုဋ္ဌိ၊ နိဒါနမ္ပိ ပုဋ္ဌိ၊ ပုဂ္ဂလမ္ပိ
 ပုဋ္ဌိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အနုက္ကမော၊ ကို။ ကတော၊ ပြအပ်လေသနည်း။
 ဣတိ အသံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုဇ္ဈာ၊ အမေးတည်း။ သိက္ခာပဒ ပညတ္တိယာ၊
 သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏။ ဝတ္ထုမူလကတ္တာ၊ ဝတ္ထုလျှင် အကြောင်းရင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပ္ပုဋ္ဌိပါဠိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်။ ဝတ္ထံ၊
 ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ ပန၊
 ဤ ဝတ္ထု၊ နိဒါနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစဉ်၌ကား။ ဝိစာရဏာ၊ ဆင်ခြင်စိစစ်
 အပ်သော အရာကို။ ဝေရုဉ္ဇကဏ္ဍေ၊ ဝေရုဉ္ဇကဏ္ဍသို့။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။
 ကရိယတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ဝါ၊ ပြအပ်၏။ ရာဇာဂါရကေတိ၊ သည်ကား။ ဧဝံ
 နာမကေ၊ ဤသို့ “ရာဇာဂါရက” အမည်ရှိသော။ ဥယျာနေ၊ ၌။ ယဿ၊
 အကြင် မင်းကွန်းနေရာ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤဥယျာဉ်သည်။ ဧဝံနာမံ၊
 ဤသို့ “ရာဇာဂါရက” ဟူသော အမည်ကို။ လဘတိ၊ ဇာတိ။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်

၌။ အဘိရမနာရဟံ။ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းငှါ ထိုက်သော။ ရာဇာဂါရမ္ပိ၊
မင်းကွန်းနေရာကိုလည်း။ ကတံ ကိရ၊ ပြုအပ်သတတ်။ အထ ခေါ် အာယသ္မာ
မဟာကဿပေါတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
စကားအစဉ်ကိုလျှင်။ သဒ္ဓိပိတွာ၊ ချုံး၍။ သင်္ဂီတိကာရကော၊ သော။
ဝသီဂဏော၊ သည်။ ဒဿတိ၊ ဤ။ ဝုတ္တမေဝ၊ ကိုလျှင်။ သဒ္ဓိပိတွာ၊ ၍။
ဝသီဂဏော၊ သည်။ ယဒိ ဒဿတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။
နိဒါနမ္ပိ ပုစ္ဆိ၊ ပုဂ္ဂလမ္ပိ ပုစ္ဆိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုစ္ဆာက္ကမော၊ ကို။ ဒဿိတော ယထာ၊
ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ ဤ။ ဝိဿဇ္ဇေနက္ကမောပိ၊ ကိုလည်း။
ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ န ဒဿိတော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ဣမိနာ
နုက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စပိ နိကာယာ၊ တို့ကိုလည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂါယနာသို့။
အနာရုဇ္ဇာ၊ မတင်အပ်ကုန်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ပြခြင်းငှါ။ န ဒဿိတော၊
ပြတော်မမူ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဤ။

ကထံ ပန၊ အသို့မူကား။ အာရုဇ္ဇာ၊ တင်တော်မူအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊
ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာယသ္မာ မဟာကဿပတ္ထေရော၊ သည်။
ပဉ္စ နိကာယေ၊ တို့ကို။ အနုက္ကမေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပုစ္ဆိ၊ ဤ။ အာနန္ဒတ္ထေ
ရော ပန၊ သည်ကား။ အနုက္ကမေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပုစ္ဆိတမ္ပိ၊ မေးအပ်သော
အရာကိုလည်းကောင်း။ အပုစ္ဆိတမ္ပိ၊ မမေးအပ်သော အရာကိုလည်းကောင်း။
တဿ တဿ သုတ္တဿ၊ ဤ။ သဘာဝံ၊ လျော်သောသဘောကိုလည်းကောင်း။
အန္တရာ၊ အကြား အကြား၌။ ဥပ္ပန္နံ ဝတ္ထု၊ ဖြစ်သောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။
ဥဒ္ဓေသ နိဒ္ဓေသက္ကမံ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မာတိကာဝိဘင်္ဂက္ကမံ၊ ကိုလည်းကောင်း။
ဣတိ ဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ သော။ အနုရူပံ ဝစနံ၊ လျော်သော
စကားကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ တေနေဝ၊
ကြောင့်လျှင်။ “တေနေဝ ဥပါယေန ပဉ္စပိ နိကာယေ ပုစ္ဆိ”တိ၊ ဟူ၍။
အာဟိ၊ ဤ။ အထ ဝါ၊ ကား။ “အမ္မလဋ္ဌိကာယံ ရာဇာဂါရကေ”တိ၊
ဟူ၍။ ဝုတ္တဗ္ဗေ၊ လျက်။ “ရာဇာဂါရကေ အမ္မလဋ္ဌိကာယံ”န္တိ၊ ၍။ ဥပ္ပဋ္ဌိ
ပါဠိဝစနေနပိ၊ အစဉ်မဟုတ်ဆိုသော စကားဖြင့်လည်း။ ဣမ-မတ္ထံ၊ ဤ မေး
သည်အတိုင်း မဖြေ-ဟူသော အနက်ကို။ ဒိပေတိ၊ ဤ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။
“အမ္မလဋ္ဌိကာယံ ဝိဟရတိ ရာဇာဂါရကေ”တိ၊ ဟူ၍။ သုတ္တံ၊ ပါဠိသည်။
အတ္ထိ၊ ဤ။

၁။ မဟာကဿပေါ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ပဉ္စပိ နိကာယေ (ဆဋ္ဌ)

၃။ ဝုတ္တံ (ဆဋ္ဌ)

ဂဟကာရန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဣမဿ အတ္တဘာဝ ဂေဟဿ၊ ဤ အတ္တဘော
 တည်းဟူသော အိမ်ကို။ ကာရကံ၊ ပြုတတ်သော။ တဏှာဝစုကို၊ တဏှာ
 ယောကျ်ား လက်သမားကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရွာသော ငါသည်။ ယေန
 ဉာဏေန၊ အကြင် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်။ သော၊ ထို အတ္တဘောတည်း
 ဟူသော အိမ်ကို။ ဒဠှ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တဿ
 ဉာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငါ။ ဒီပကံ၊ ပါဒမူလေ၊ ဌ။ ကဏာဘိနိဟာဇော၊
 ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧတ္တကံ ကာလံ၊ လေးအသင်္ချေနှင့်
 ကမ္ဘာတသိန်းရှိသော ဤမျှသော ကာလပတ်လုံး။ အနေကဇာတိသံသာရံ၊
 များသော ဘဝရှိသော သံသရာ၌။ တံ ဉာဏံ၊ ထိုသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို။
 အဝိဇ္ဇန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဝိစရိံ၊ ကျင်လည်ရလေ
 ပြီ။ ဣတိ-အတ္တော၊ တည်း။ ဒုက္ခာ ဇာတိ ပုနပုနန္တိ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။
 ဂဟကာရက ဂဝေသနဿ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်ကို ပြုတတ်သော
 တဏှာယောကျ်ား လက်သမားကို ရွာမှီးခြင်း၏။ ကာရကဝစနံ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်သော ကားတည်း။ သဗ္ဗာ တေ ဖာသုကာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ တဝ၊ သင်၏။
 သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အနဝသေသ ကိလေသဖာသုကာ၊ တဏှာ
 မကြွင်းသော အလုံးစုံသော ကိလေသာတည်းဟူသော အခြင်တို့ကို။ မယာ၊
 ငါသည်။ ဘဂ္ဂါ၊ ချိုးဖျက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဂဟက္ခန္ဓံ နာမ၊ မည်သည်ကား။
 အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း။ သောမနဿ သဟဂတံ၊ သောမနဿနှင့်တကွဖြစ်
 သော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်။ သောမနဿ မယံ၊ မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၏။
 သောမနဿ မယံ၊ သောမနဿ ဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ ခန္ဓသဘာဝ ဘေဒတော၊ ခန္ဓာတို့၏သဘောအားဖြင့် ပြားသောကြောင့်
 တည်း။ ဒဠှကမ္မံ၊ ပ။ ပယောဇနာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ယေဘုယျတာယ၊ ယေဘုယျ
 နည်းအပြားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (၂၄) တံ ပန၊ ထိုသို့ ယေဘုယျနည်းဖြင့် ဆိုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကိုကား။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော ပါဠိအရာတို့၌။ ပကာ
 သယံသာမ၊ ကုန်အံ့။ အညမည၊ ပ။ ဝိနယေ စာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပါဏာတိပါ
 တော၊ သည်။ အကုသလံ၊ မည်၏။ ဣတိ ဝေမာဒီသု၊ တို့၌။ မရဏာဓိပ္ပာယ်ဿ၊
 သေခြင်းကို အလိုရှိသောသူ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယပစ္စေဒကပ္ပယောဂ သမုဋ္ဌာပိကာ၊
 ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်တတ်သော ပယောဂကို ဖြစ်စေတတ်သော။ စေတနာ၊ သည်။
 အကုသလံ၊ ဖြစ်၏။ မါဏသင်္ခါတ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ပါဏ-ဟုဆိုအပ်သော ဇီဝိ-
 တိန္ဒြေကို။ ဥပစ္စေဒက သင်္ခါတော၊ ဖြတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အတိပါတော၊
 အတိပါတသည်။ န အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မဟုတ်။ တဿ၊ ထိုမှတစ်ပါး။
 အဒိန္နဿ၊ အရှင် မပေးသော။ ပရသန္တကဿ၊ ကို။ အာစာနိသင်္ခါတာ၊ ယူခြင်းဟု

၉

ဆိုအပ်သော။ ဝိညတ္တိ၊ သည်။ အဗျာကတော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ဖြစ်၏။ တဗ္ဗိ-
ညတ္တိသမုဋ္ဌာပိကာ၊ ထိုဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ထေယျစေတနာ၊ ခိုးခြင်း
စေတနာသည်။ အကုသလော၊ သော။ ဓမ္မော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေမာဒိနာ၊
ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ အညမည သက်ရဝိရဟိတော၊ အချင်းချင်း နေယျက်ခြင်း
ကင်းသော။ ဓမ္မော၊ တရား၌။ ဝိနေတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ။ ပဋိဗလော၊ စွမ်းနိုင်
၏။ ဇာတရူပ ရတံ၊ ရွှေ၊ ငွေဖြစ်သော။ ပရသန္တကံ၊ သူတပါးဥစ္စာကို။ ထေယျ
စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏုန္တဿ၊ ယူသော ရဟန်းအား။ ယထာဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုအား
လျော်စွာ။ ပါရာဇိက ထုလ္လစွယ ဒုက္ကဋ္ဌေသု၊ ပါရာဇိကအာပတ်၊ ထုလ္လစွည်းအာ
ပတ်၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော အာပတ်သင့်၏။
ဘဏ္ဍာဂါရိက သိသေန၊ ဘဏ္ဍာစိုးကို အရင်းပြုသဖြင့်။ ဒိယမာနံ၊ ပေးအပ်
သော ဝတ္ထုကို။ ဂဏုန္တဿ၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ အတ္တတ္ထာယ၊ မိမိ
အကျိုးငှါ။ ဂဏုန္တဿ၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ ကေဝလံ၊
သက်သက်။ လောလတာယ၊ လျှပ်ပေါ်လောင်လည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဂဏုန္တဿ၊ ခံသော ကိုင်သော ရဟန်းအား။ အနာမာသ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ အနာမာသ
ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်၏။ ရူပိယဆဒ္ဓက သမ္ပတဿ၊ ရွှေငွေကို စွန့်တတ်သော ရဟန်း
ဟု သမုတ်အပ်သော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိံ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ ဝေံ၊ သို့။
အညမည သက်ရဝိရဟိတော၊ အချင်းချင်း နေယျက်ခြင်းကင်းသော။ ဝိနယေပိ၊
၌လည်း။ ဝိနေတုံ၊ ငှာ။ ပဋိဗလော၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဘာဝေတိတိ၊
သည်ကား။ ဝဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏။ ဘောန၊ ဤ ဘာဝေတိ-ဟူသောပုဒ်
ဖြင့်။ ဖလဝသေန စ၊ ပိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇဝနဝသေန စ၊
ဇော၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ပွားခြင်းကို။ ဒသေ-
တိ၊ ၏။ “အဝိသိဋ္ဌ” န္တိ ပါဌေ၊ ၌။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံ၏။ ဣတိအတ္ထော၊
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးသော ဒေသနာ၊ သာသနာ၊ ကထာတို့တွင်။
ဒေသေန္တဿ၊ ဟောတတ်သော ဒေသကပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
ပိဋကတ္တယံ၊ ကို။ ဒေသနာ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သာသိတဗ္ဗဝသေန၊
ဆုံးမအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တေံ၊ ဤပိဋကသုံးပုံကို။
သာသနန္တိပိ၊ ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ကထေတဗ္ဗဿ၊ ဟောအပ်သော။ အတ္တဿ၊ ၏။ ဝသေနပိ၊ ဖြင့်
လည်း။ တေံ၊ ဤပိဋကသုံးပုံကို။ ကထာတိ စ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁။ ပါဌော (ဆဋ္ဌ)

ဝေ၊ ဤသို့သော အထူးအားဖြင့်။ ဒေသနာ သာသနာ ကထာဘောဒဗ္ဗိ၊
ဒေသနာ သာသနာ ကထာအထူးကိုလည်း။ ပကာသယေ၊ ပြုရာ၏။

သာသနဿ၊ သာသန-သဒ္ဓါ၏။ နပုံသကတ္တာ၊ နပုလ္လိင် ဖြစ်သောကြောင့်။
“ယထာ ။ ပ ။ ဓမ္မသာသနာနိ” တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ။ နန္ဒရိတသံကံလေသံ
နာမ၊ မည်သည်ကား။ အတ္ထတော၊ သဘောအားဖြင့်။ စေတနာ၊ စေတနာ
တည်း။ ဝါ၊ ကား။ တထာကာရပူဝတ္တ စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ ထိုသို့သောအခြင်း
အရာအားဖြင့်ဖြစ်သော စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ အနိစ္စာဒိလက္ခဏံ၊ ကို။ ပဋိဝိဇ္ဈိတော၊
သိ၍။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိပဿနာ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။
ဝိသယတော၊ ဝိသယအားဖြင့်။ ဝါ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်။ လောကီယော၊
လောကီဖြစ်သော။ အဘိသမယော၊ မည်၏။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေ့ဝေ
သောအားဖြင့်။ လောကုတ္တရော၊ ဖြစ်သော။ အဘိသမယော၊ မည်၏။ ဝါ၊
ကား။ လောကုတ္တရော ဝေ၊ သည်လျှင်။ ဝိသယတော၊ အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာန
သင်္ခါတဿ၊ သော။ အတ္တဿ၊ ကို။ အဘိသမယော၊ သိတတ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဣတရဿ၊ နိဗ္ဗာန်မှ တပါးသော။ မဂ္ဂါဒိကဿ၊ မဂ်အစရှိသောအနက်
ကို။ အသမ္မောဟတော၊ ဖြင့်။ အဘိသမယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိပိ၊
သို့လည်း။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဤနောက်ဝါကျ၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်ကို။ “ပဋိဝေဓော” တိ၊ ဟူ၍။
ဝုတ္တံ၊ ။ တံ၊ ထိုဉာဏ်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်၍။ ဂမ္ဘီရံ၊ ဂမ္ဘီရ
မည်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ၊ ဂမ္ဘီရဿ၊ နက်သော။
ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ ပမာဏဂ္ဂဟဏကာလေ၊ အတိုင်းအရှည်ကို ယူသော ကာလ
၌။ ဒီသေန၊ ရှည်စွာသော။ ပမာဏေန၊ ပမာဏ ဝတ္ထုသည်။ တဝိတဗ္ဗံ၊
၏။ ဝေ၊ ဤအတူ။ အလဗ္ဗနေယျဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ မထောက်နိုင်သည်၏
အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဣဒါနိတိ၊ ဣဒါနိအစရှိသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။
ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယဿ စ၊ အကြင်သီလအစရှိသည်ကို ဖြည့်
ခြင်း၏လည်း။ အတ္ထာယ-မဂ္ဂဖလတ္ထာယ၊ မဂ်ဖိုလ်အကျိုးငှါ။ ပရိယာပုဏန္တိ၊
သင်ကုန်၏။ တဉ္စ-အတ္ထံ၊ ထို သီလအစရှိသည်ကို ဖြည့်ခြင်းဟူသော အကျိုး
ကိုလည်း။ နာနုဘောန္တိ၊ မခံစားရကုန်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အဓိပ္ပေတံ၊
သော။ ကဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဣတိဝါဒ
ပမောက္ခဉ္စ၊ ထိုထိုသို့သော ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ခြင်းမှ လွတ်ခြင်းအကျိုးကိုလည်း

ကောင်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မရကုန်။ ကသွာ၊ မူကား။ အတ္တဿ၊ အနက်ကို။ အနုပပရိက္ခိတော၊ မကြံစည် မဆင်ခြင်ကုန်မူ၍။ ဂဟိတတ္တာ၊ သင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အဓိဂတဖလတ္တာ၊ ရအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိဝိဇ္ဇာ၊ ကုပွေ၊ မည်၏။ ပုန၊ တဖန်။ (၂၅) ခီဏာသဝဂ္ဂ ဟဏေန၊ ဖြင့်။ အရဟန္တမေဝ၊ ကိုလျှင်။ ဒဿေတိ၊ ၏။ သေခံ၊ သေခ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ န ဒဿေတိ၊ မပြ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ ဘဏ္ဍာစိုးဖြစ်သော သူသည်။ ရုညော၊ မင်း၏။ ကဋက မကုဋ္ဌာဒိ၊ လက်ကောက်၊ လက်ကြပ်၊ မကိုင်အစရှိသည်ကို။ ဂေါ ပေတွာ၊ လုံစေ၍။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတက္ခဏေ၊ ချွဲ၊ ဥပနေတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ သဟေတုကာနံ၊ အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့အား။ မဂ္ဂဖလတ္တာယ၊ မဂ် ဖိုလ်အကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ၏။ တတ္ထ ဝိနယဝိဋ္ဌကေ၊ ထို ဝိနည်း ပိဋက၌။ တာသံယေဝ၊ ထို သုံးပါး သော ဝိဇ္ဇာတို့ကိုသာလျှင်။ ပဘေဒတော၊ အပြားအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ ပါပုဏာတိ (သမ္ပန္နံ)။ ဝါယမိတွာ၊ သီလပြည့်စုံခြင်း ကို လုံ့လပြုသောကြောင့်။ တာ ဧဝံ၊ ထိုသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာသို့ကိုသာလျှင်။ မါပုဏာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ - ဝိနယ ပိဋကေ၊ ချွဲ။ တိဿောဝ ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို သာလျှင်။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဖန်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ အယံ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ သီလသမ္ပတ္တိယာ၊ သီလပြည့်စုံခြင်း၏။ ဧတပရမုပနိဿယ ဘာဝတော၊ ဤသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာအတိုင်းအရှည်ရှိသော အကျိုး၏ ဥပ နိဿယ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။ “အပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ သတ္တဟိ အဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိနယဓရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဇာ နာတိ၊ ၏။ အနာပတ္တိံ၊ ကို။ လဟုကံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဂရုကံ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ ၏။ အနေက ဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါ သံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ပ။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ပဿတိ၊ ၏။ အာသဝါ နဉ္စ၊ တို့၏လည်း။ ဓယံ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ သတ္ထံ၊ ဤပါဠိသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သီလသမ္ပတ္တိ၏ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ရာ၌။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်းပိဋကကို။ ပရိယာပုဏိတွာ၊ သင်၍။ သီလသမ္ပတ္တိံ။ သီလ၏ပြည့်စုံ ခြင်းကို။ နိဿယာ၊ မှီ၍။ အာသဝက္ခယဉာဏေန၊ နှင့်။ သဟေဝ၊ တကွ လျှင်။ ပဓတ္ထိ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဒိဗ္ဗစက္ခုပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာနိ၊

၂၆

ဝေရုဒ္ဓိန္ဒြိယကာနိယယံ

[ဗဟိရနိဗ္ဗာန်]

တို့ကို။ ပဋိလဘတိ၊ နိ။ ဝိသံ၊ အသိး။ ဧတေသံ၊ ထိုဝိနည်းကို သင်ကုန်သော အမျိုးသားတို့အား။ ပရိကမ္မကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ “တာသံယေဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပန-ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်။ အဘိဓမ္မေ၊ ဌ။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ သပိ၊ ခြောက်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတသော၊ ကုန်သော။ ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အညေ၊ ဝိဇ္ဇာ အဘိညာဉ် ပဋိသမ္ဘိဒါတို့မှ တပါးကုန်သော။ သမ္ပပဇာနာဒယော၊ သမ္ပပဇာန် အစရှိကုန်သော။ ဂုဏဝိသေသံ၊ စ၊ ဂုဏ်အထူးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။ ကိဉ္စာပိ-ဝိဘတ္တာ၊ အကယ်၍ ဝေဘန်ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ (တညိ)။ ဝိသေသဘော၊ အားဖြင့်။ ပညာဇာတိကတ္တာ၊ ပညာ၏ သဘောသာ ဖြစ်သောကြောင့်။ စတသော ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ တို့ကို။ ပါပုဏာတိ၊ နိ။ ဣတိ-ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ “တာသံ တတ္ထေဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဝဇာရဏဝိပလ္လာသော၊ အဝဇာရဏအနက်ရှိသော ဝေ-သဒ္ဓါကို ပြောင်းလဲ၍ထားခြင်းကို၊ အာဝရိယေန၊ အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည်။ ကတော၊ နိ။

[ဝိနည်း၊ သုတ္တန်တို့မှာ တာသံယေဝ-ဟု ထားသည်ကို အဘိဓမ္မာ၌ တတ္ထေဝ-ဟု အဝဇာရဏအနက်ရှိသော ဝေ-သဒ္ဓါ ထားသည်ကို အကြောင်းဖော်၍ ပြသည်။]

အတ္တနာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော အရိဋ္ဌရဟန်းသည်။ ဒုဂ္ဂဟိဇောန၊ သော။ ဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ-ပါဌသေသော၊ ဓမ္မေန-ဟူသော ပါဌသေသကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ နိ။ စ-သစ္စံ၊ နိ။ ဧတံ၊ ဤ အတ္တနာ-ဟူသော ပုဒ်သည်။ (ကတ္တရိဌံ စပိ)။ ကရုဏဝစနံ၊ တည်း။ ဟေတုတ္ထေ၊ စ၊ ဟိတ်အနက်၌လည်း။ ကရုဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်သက်ရာ၏။ အတ္တနာ၊ သည်။ ဒုဂ္ဂဟိတဟေတု၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဓမ္မေ၊ တို့ကို။ အဗ္ဘာစိက္ခတိ၊ နိ။ ဣတိ-အဓိပ္ပာယ်သော၊ တည်း။ ကံသ္မာ ပနာတိ ဣမိနာ၊ ကသ္မာ ပန-အစရှိသော ပါဌဖြင့်။ “အနုလောမိကော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္ထံ၊ ဆိုအပ်သော အနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ နိ။

ပဌမ မဟာသိင်္ဂီတိ ကဏာဝတ္ထနာနယော၊ နည်းတည်း။

ကသာ]

ဒုတိယသင်္ဂီတိကထာဓမ္မနာ

ပန္နဘာရာတိ၊ သည်ကား။ ပတိတက္ခန္ဓဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်
ရှိကုန်သော။ တေ၊ ထို ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည်။ ဟိ-ယတ္ထံ၊ စ။ “ဟဝေ-
ကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဘို့သည်။ ဘာရာ၊ ဝန်မည်ကုန်၏။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝံတ္ထံ၊ ဤ။ “သမ္မုခါ ဘဝိဿာမ န ဘဝိဿမာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တာ
ရာ၊ ကြံစည် ပြောဆိုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသို့ ကြံ
စည်ပြောဆိုကုန်သော မထေရ်တို့တွင်။ ဒေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော သိဂ္ဂဝ
မထေရ်၊ ဧဏှဝဇ္ဇိမထေရ်တို့သည်။ (ထည့်)။ ဒဟရာ ကိရ၊ ဝေန်ကုန်သတတ်။
ဇမ္ဗိန္ဒြိယံ၊ ဟူသည်ကား။ လာမကံ၊ ယုတ်သော။ အနိစ္စာ၊ ကို။

ဒုတိယသင်္ဂီတိကထာဓမ္မနာနယော၊ နည်းတည်း။

တတိယသင်္ဂီတိကထာဓမ္မနာ

၉ (၂၆) ပြုဟောလောကာ စဝိတုတိ ဧတ္ထ၊ ဤ၊ ဧတ္တာရော၊ ကုန်သော၊
ဂေါ၊ ထိုလည်းကောင်း။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ အနန္တရိယာနိ၊ အနန္တရိယကံတို့
လည်းကောင်း။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမံ
နာ ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဣမေ ယေဝ၊ ဤဆယ်ပါးသော တရားတို့သည်သာ
လျှင်။ နိယတာ၊ မြဲကုန်၏။ မဟဂ္ဂတာ၊ တို့သည်။ န နိယတာ၊ မမြဲကုန်။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဏိဓိဝသေန၊ တောင်တိုင်း၏ အခွမ်းအားအားဖြင့်။
ဟေဠုပပတ္တိပိ၊ အောက်မြစ်သော လူ့ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊
၏။ အတိစ္ဆထာတိ ပဒဿ၊ ဤ။ အတိ ဣစ္ဆထာတိ ပဒေစ္ဆဒေါ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊
၏။ ဂန္ဓာ၊ တပါးအိမ်သို့ သွား၍။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ ပရိယေသတ၊ ရှာလေ
ကုန်လော။ ဣတိ-အဓိပ္ပါယ်၊ ဤကား ပုစ္ဆာအလိုတည်း။

ကေဠုဘံ နာမ၊ ကေဠုဘကျမ်း မည်သည်ကား။ ကဗျကရဏဝိမိ
ယတ္ထံ၊ ပျို့ ကဗျာ ပြဇာတ် စသောအဝိအရင်နှင့် ယှဉ်သော။ ကိရိယာကပ္ပံ၊
ဝစီဘေဒအစရှိသော လက္ခဏာနှင့်ယှဉ်သော ပြုခြင်းကြံယာကို ကြံကြောင်း
ဖြစ်သော။ သတ္ထံ၊ ကျမ်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ အချို့သော ဆရာတို့
သည်။ ကတ္တာချာဒိလက္ခဏယတ္ထံ၊ ကတ္တာဖြင့် မှတ်အပ်သော ကာရကကျမ်း၊
အာချာတ်ကျမ်း အစရှိသော လက္ခဏာနှင့် ယှဉ်သော။ သတ္ထံ၊ ကျမ်းတည်း။

ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အသန္နိမိတ္တာတိ ဧတံ နာမံ၊ သည်။ တဿာ၊
 ထို မိဖုရား၏။ နာမံ၊ တည်း။ တဿာ၊ ၏။ သရိဓရ၊ ဌ။ သန္ဓယော၊ ဝိုးဆက်
 တို့သည်။ န ပညာယန္တိ ကိရ၊ မထင်ကုန်သတတ်။ မဓုသိတ္ထကေန၊ ပျား
 ဖယောင်းဖြင့်။ ကတံ ဝိယ၊ ပြုသကဲ့သို့။ သရိရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဧဝံနာမိကာ၊ ဤသို့ အသန္နိမိတ္တာဟူသော အမည်သည်။ ဇာတာ၊
 ၏။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မဂဓကေန၊ မဂဓရာဇ်တိုင်းပြည်၌ဖြစ်သော။
 ပတ္တေန၊ ကွမ်းစားဖြင့်။ စတ္တာရော ပတ္တာ၊ လေးကွမ်းစားတို့သည်။ အဠကံ၊
 တံပြည်ဖြစ်၏။ စတ္တာရိ အဠကာနိ၊ လေးပြည်တို့တည်း။ ဒေါဏံ၊ တဒေါဏ
 မည်၏။ ဝါ၊ တစိတ်မည်၏။ ဝဘုဒေါဏာ၊ လေးစိတ်တို့သည်။ မာနိကာ၊
 တတင်းမည်၏။ စတုမာနိကာ၊ လေးတင်းတို့အည်း။ ခါရိကာ၊ တတို့မည်ကုန်
 ၏။ ဝိသတိ ခါရိကော၊ တို့နှစ်ဆယ်သည်။ ဝါဟော၊ တဝါဟ မည်၏။ ဝါ၊
 တလည်းတိုက်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

[ဤ ပတ္တ အဠက စသည့်စကားသည် နဝ ဝါဟသဟဿာနိ-ပုဒ်မှထွက်၏။]
 ကေတမာလာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “သီသတော၊ ဦးခေါင်းတော်မှ။ ဥဠဟိတော၊ တက်
 ရှိ။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဩဘာသပုဉ္ဇော၊ အရောင်အဝတ်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇိဒ္ဓိအဓိကာရပ္ပသင်္ဂေန၊ ရာဇိဒ္ဓိကို ပြသောအရာ၌ လျဉ်းပါး
 သဖြင့်။ ဧတံ ဝတ္ထု၊ ဤ အကွပ်တဝတ္ထုကို။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သင့်
 အားဖြင့်။ န ဝတ္ထံ၊ မဆို။ အနုက္ကမေန ပန၊ အစဉ်သဖြင့်ကား။ ဗုဒ္ဓဿာသနာ-
 ဝဟာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်ကို ဆောင်ရာဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ကို။
 ဒီပေန္တော၊ ရှိ။ “ရာဇာ ကိရာ”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ကိလေသဒမနေန၊
 ကိလေသာတို့ကို ဆုံးမသဖြင့်။ ဒန္တံ၊ သင်္ဃာကျေးတော်မှတတ်ထသော။ ကာယ-
 ဝါဗာဟိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့မှ။ ဝတ္ထံ၊ လုံ့လှံထသော။ (သာမဏေရံ-၌ စပ်)။ “ပါစိန
 မုခေါ”တိပိ၊ ရှိလည်း။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္တံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသောကိုယ်၏
 အဖြစ်၌။ ဇေဋ္ဌဘာတိကတ္တာ၊ အစ်ကိုအကြီး ဖြစ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့်။ တေနော
 ပရိစယေန၊ ထိုသို့သော အမျိုးဖြစ်ဘူးသော အလေ့အကျင့်ဖြင့်။ ပတ္တဂ္ဂဟ-
 ဏတ္တာယ၊ သပိတ်ကို လှမ်းယူစိမ့်သောငှာ။ အာကာရံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။
 အဘာသိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိတက္ကေသိ၊ ကြံ၏။
 အပဓေ၊ တို့သည်။ “အညာတန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တမိ” ဆိုသော်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သော ပမာဒဝဂ်ကို။ အဘဏိ၊ ဟော၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အမတန္တိ၊ ဧတံ
 နာမံ၊ ဤအမည်သည်။ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတာယ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော။ နိဝတ္တိယာ

ဝဋ်မနုစိခြင်း၏။ သဂုဏာဓိဝစနံ၊ မိမိဂုဏ်အား လျော်စွာဖြစ်သော အမည်တည်း။ အပ္ပမာဒေါ၊ သည်။ တဿ၊ ထို နိဗ္ဗာနဘဝ၏။ ပဒံ-မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။ မစ္စုတိ တေ၊ သည်။ ပဝတ္တိယာ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း၏။ သဒေါ-သာဓိဝစနံ၊ မိမိအပြစ်အား လျော်စွာဖြစ်သောအမည်တည်း။ ပမာဒေါ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မ၌ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုပဝတ္တိ၏။ ဝါ၊ အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်ခြင်း၏။ ပဒံ-မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ စတ္တာရိသစ္စာနိ၊ တို့ကို။ သန္တသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သံဃ-သရဏဂတတ္တာ၊ သံဃသရဏကိုဖြစ်သောကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ သည်။ သံဃ-နိဿိတာ၊ သံဃာကို မှီသည်မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဘဏ္ဍုကမ္မဿ၊ ဆံချသော အမူ၏။ တဒါယတ္တတ္တာ၊ ထိုသံဃာနှင့် စပ်၍ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရှင်အဖြစ်သည်။ သံဃနိဿိတာ၊ မည်၏။ နိဂြောဓတ္ထေရဿ၊ နိဂြောဓမထေရ်၏။ အာနုဘာဝကိတ္တနာဓိကာရတ္တာ၊ အာနုဘော်ကိုကြားသောအရာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဆိုပြီးသော စကားကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စာ၊ မှ။ ဝုတ္တဗ္ဗမ္ပိ၊ ဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပိဏ္ဏေတွာ၊ ပေါင်း၍။ “ပုန ရုဇာ အသောကာရာမံ နာမ မဟာဝိဟာရံ။ ပ။ ကာရာပေသိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ “ပုထုဇ္ဇနကလျာဏကဿ ဝါ ပစ္စဝေက္ခိတပရိဘောဂေါ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သေခါဝ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင်။ ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်။ ဒါယာဒေါ၊ ဒါယာဒမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ မထေရ်သည်။ မဟိန္ဒကုမာရဿ၊ မဟိန္ဒမင်းသား၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇတ္ထံ၊ ရဟန်းပြုစိမ့်သောငှါ။ လောက-ဓမ္မသိဒ္ဓေန၊ လောကဝတ်၊ ဓမ္မဝတ်ဖြင့် ပြီးသော။ ဧတေန ၁ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော ပရိယာယ်စကားဖြင့်။ “ယော ကောစိ မဟာရာဇ ။ ပ။ သြရသံ ပုတ္တ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝေဒေ၊ ဗေဒင်ကျမ်း၌။

အဂီ၊ ကိုယ်အင်္ဂါသည်။ အတေက္ခံ၊ ကိုယ်ကိစ္စသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဟဒယာ အပိ၊ နှလုံးသည်လည်း။ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်။ အဓိဇာယသေ၊ ဖြစ်၏။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ပုတ္တာ၊ သားသည်။ အတ္တာ နာမ၊ မိမိကိုယ်မည်၏။ သဇီဝ၊ အမတ်သည်။ ဒါသတံ၊ ကျွန်အဖြစ် သို့။ စရာ၊ ရောက်၏။”

ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁။ ဧတေန (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ အင်္ဂါ အင်္ဂါ သမ္ဘဝသိ၊ ဟဒယာ အဓိဇာယသေ။
 အတ္တာ ဝေ ပုတ္တ နာမာသိ၊ သ ဇီဝ သဒ္ဓေါသတံ။ (ဆဋ္ဌ)

(၂၇)တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမိနာ ပရိယာ ယေန၊ ဖြင့်။ ဩရသော၊
 ရင်၌ဖြစ်သော။ ပုတ္တော၊ သားကို။ မာတာပိတုဟိ၊ အမိ အဖတို့သည်။ စေ
 ပဗ္ဗဇိတော၊ အကယ်၍ရဟန်းပြုအံ့။ တေ၊ ထိုအမိအဖတို့သည်။ အတ္တတော၊ ဖြင့်။
 သယံ၊ မိမိတို့ကိုယ်တိုင်။ ပဗ္ဗဇိတာ ဝိယ၊ ရဟန်းပြုသကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဓမ္မကထိကာ၊ တို့သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာရောစေန္တိ၊ မကြားကုန်သနည်း။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “ထေရံ၊ မထေရံကို။ ဂဏိတွာ၊ ပင့်၍။ အာဂစ္ဆယ၊ လာကုန်
 လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ၍။ အမစေ၊ အမတ်တို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေ
 လိုက်၏။ ဓမ္မကထိကာ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ထေရဿ၊ ၏။ အာဂမန
 ကာလေ၊ ၌။ ပရိဝါရတ္ထာယ၊ အခြံအရံအလို့ငှါ။ ပေသိတာ၊ စေအပ်ကုန်
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာရောစေန္တိ၊ ကုန်။ အပိ၊ စ၊ ကား။ တေန၊ ထို
 မင်းကြီးသည်။ ဝုတ္တဝိခိနာဝ၊ ဆိုတိုင်းသော အစီအရင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ရဗျော၊ ၏။ စဏ္ဍတ္တာ၊ ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း။ အဿ၊ ထိုအသောကမင်း၏။ စဏ္ဍဘာဝေါ၊ စ၊ ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ကို
 လည်း။ “အမ္မံ၊ သရက်ပင်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ ဝေဠုယာ ဝါ၊ ဖြင့်မူ
 လည်း။ ဝတိ၊ စောင်ရန်းကို။ ကရောဟိ၊ လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တ
 အမစ္စဝတ္ထုနာ၊ ဆိုအပ်သော အမတ်ဝတ္ထုဖြင့်။ ဝိဘာဝေတဗ္ဗော၊ ၏။ ကသ္မာ
 ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဓမ္မကထိကာ၊ တို့သည်။ ရာဇာဏာပနံ၊ မင်း၏ အစေ
 အပါးခံခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ ပုစ္ဆာ၊
 တည်း။ “သာသနံ၊ ကို။ ပဂ္ဂဟေတံ၊ ငှါ။ သမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်၏။” ဣတိ
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဓမ္မကထိကာ၊ တို့သည်။
 ရာဇာဏာပနံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒီပကတိတ္ထိရောတိ၊ သည်ကား။
 ကုဋတိတ္ထိရော၊ စဉ်းလဲသော ခါတည်း။ ဝါ၊ တိန်ညင်ဖြစ်သော ခါတည်း။
 အယံ ပန၊ ဤခါသည်ကား။ ကုဋတိတ္ထိရကမ္မေ၊ စဉ်းလဲသော ခါတိန်ညင်အမှု၌။
 နိယုတ္တောပိယံ၌သော်လည်း။ သုဒ္ဓစိတ္တော၊ စင်သောစိတ်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တာပသံ၊ ရှင်ရသေ့ကို။ ပုစ္ဆံ၊ မေး၏။ သာဏိပါကာရန္တိ၊ သည်ကား။
 သာဏိပါကာရေန၊ တင်းတိမ်ရုံသဖြင့်။ (ကရိုဏ်းအနက်၌ ဒုတိယာဝိဘတ်ဟု
 ပြ၏)။ ယော ဘဂဝါ၊ သည်။ “အတ္တိ ခေသ ဗြာဟ္မဏ ပရိယာယော”တိ အာ
 ဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍။ ဝဒတိ၊ ဟောတတ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဘဇ္ဇဝါဒီ၊ မည်၏။ အပိ၊ စ၊
 တနည်းဆိုဦးအံ့။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဇာတံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိသော။
 အဘူတံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိသော။ အသင်္ခတံ၊ အသင်္ခတဟုဆိုအပ်သော
 နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၊ ၏”။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။

ကဏ္ဍ]

တတိယသင်္ဂီတိကဏ္ဍ

၈၃

သဿတဝါဒီ စ၊ သဿတဝါဒီလည်းဖြစ်၏။ ဝါ၊ မြဲသော အယူရှိသည်လည်း မည်၏။ “သပ္ပစ္စယာ ဓမ္မာ အပ္ပစ္စယာ ဓမ္မာ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေစ္စသဿတိကော စ၊ ကေစ္စသဿတိကလည်း ဖြစ်၏။ ဝါ၊ အချို့မြဲ၏ဟု ယူသောအရာလည်းရှိ၏။

[သပ္ပစ္စယာ ဓမ္မာ အပ္ပစ္စယာ ဓမ္မာ - ဟောတော်မူသည်တွင် အပ္ပစ္စယာ-အရမှာ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၍မြဲရကား သပ္ပစ္စယာ ဓမ္မာ-အရမှာ သင်္ခတတရား ဖြစ်၍ ကေစ္စသဿတိက ဖြစ်၏-ဟူသည်။]

လောကဿ၊ ၏။ အန္တော၊ အဆုံးသို့။ ဂမနေန၊ သွားသဖြင့်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ပတ္တဗ္ဗော၊ မရောက်အပ်။ လောကဿ၊ ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးသို့။ အပ္ပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍။ ဒုက္ခာ၊ မှ။ ပမော စနံ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။

“ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အယံ သံသာရော၊ သည်။ အနမတဂ္ဂေါ၊ မသိအပ်သော အစရှိ၏။ ပုဗ္ဗကောဋ္ဌိ၊ ရှေ့အစွန်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အန္တာနန္တိကော စ၊ အန္တာနန္တိကလည်း ဖြစ်၏။ ဝါ၊ အဆုံးရှိ၏ဟူသော အယူ အဆုံးမရှိဟူသော အယူရှိသော အရာလည်းရှိ၏။

[ဂမနေန ။ပ။ လောကဿန္တော-ပါဌ်ဖြင့် အန္တ-ကို ပြသည်။ အနမတဂ္ဂေါ-ဖြင့် အနန္တိကကို ပြသည်။ နှစ်ပါးပေါင်း၍ အန္တာနန္တိက ဖြစ်၏-ဟူသည်။]

“လောကော၊ သည်။ သဿဟော၊ ဗြသလော။ ဣတိ-တေ၊ ဤ ပြဿနာကို။ အပ္ပာကတံ၊ မဖြေအပ်။ လောကော၊ သည်။ အသဿဟော၊ လော။ ဣတိ-တေ၊ ကို။ အပ္ပာကတံ၊ မဖြေအပ်။” ဣတိအာဒိအပ္ပာကတဝတ္ထုဒီပနတော စ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် မဖြေအပ်သောအရာကို ပြသောကြောင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပုတိသစ္စဒီပနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အမရာဝိက္ခေပိက ပက္ခန္ဓိ၊ အမရာဝိက္ခေပိကအဖို့သို့လည်း။ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်မျှ။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။

[မဖြေအပ်သော မဖြေထိုက်သော အရာသက်သက်ဖြစ်၍ ပြေတော်မမူသည်ကို စွဲ၍ အမရာဝိက္ခေပိကအဖို့သို့ ဝင်သည်ဟူ၏။]

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထို သမ္ပုတိသစ္စာကို။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဒီပသေန၊ ဖြင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ယထာဟ၊ နည်းဟူမကား။ “အာကိဉ္ဇညာယ

၈၄

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကနိသိယ

ဘိဝံသနိဂါ

တနံ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ အဗ္ဗတ္တာရမ္မဏန္တိပီ”တိအာဒိ၊ ကိံ။ အာဟ၊ ဇိ။ “လဒ္ဓါ
 မုဓာ နိဗ္ဗုတံ ဘုဉ္ဇမာနာ”တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တထာ၊ တ။ အဓိစ္စ
 သမုပ္ပန္နကပက္ခမိ၊ သိလည်း။ ဘတိ၊ ဝင်၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ တတ္ထ၊
 ထို ဂါထာ၌။ မုဓာတိ၊ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္န ဝေဝစနံ၊ အဓိစ္စ
 သမုပ္ပန္နသဒ္ဓါ၏ ဝေဝစသဒ္ဓါတည်း။ သညိဘဝံ၊ ပ။ နေဝသညိနာသညိဘဝ
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သညိဝါဒါဒိကော စ၊ သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဇိ။ “အဟံ ဟိ၊ ပ။ ဣဒဿာ”တိ၊ ချံ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥစ္ဆေဒဝါဒီ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ “ဒိဏာ ဇေ
 တိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယ”န္တိ၊ ချံ။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။
 “နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဗဝေါ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။
 ခိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ချံ။ (၂၀) နိရောဓသမာပတ္တိဒီပနတော စ၊ ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ခိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒီ စ၊ ခိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒီ
 ဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ နိဗ္ဗာန်ရှိ၏ဟု
 အယူရှိသော အရာလည်း ရှိ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တေန တေန ပရိယာယေန၊
 ထိုထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်။ ဝေနယုဇ္ဈာသယာနုရူပံ၊ ဝေနယုတ္တိ၏ အလိုအားလျော်စွာ။ ယော
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဘဇိတော၊ ချံ။ ဝဒတိ၊ ဇိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဘဇ္ဇဝါဒီ၊ မည်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာကို။
 လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။

တတိယဒီတိကထာဝဏ္ဏနာနယော၊ နည်းတည်း။

ပုပ္ဖနာမော၊ ပုပ္ဖနာမ အမည်ရှိသော မထေရ်ဟူသည်။ သုမနတ္ထေရော၊
 တည်း။ မဟာပဒုမတ္ထေရော၊ မဟာပဒုမ မထေရ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဇေကော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟိံ သက မဏ္ဍလံ၊ မဟိံ သကမဏ္ဍလအမည်
 ရှိသော။ အန္ဓရဌံ၊ အန္ဓတိုင်းသို့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မစက္ခု နာမ၊
 ဓမ္မစက္ခုမည်သည်ကား။ တယော မဂ္ဂါ၊ သုံးပါးသောမဂ်တို့တည်း။ သောတာ
 ပတ္တိမဂ္ဂံ၊ တည်း။ ဣတိ စ၊ လည်း။ ဇေကော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ပဉ္စစိနရဌာနိ၊ ငါးရပ်သော စိနတိုင်းတို့သည်။ ပဉ္စရဌာနိ နာမ၊ ပဉ္စရဌ မည်
 ကုန်၏။ ရာဇဂဟေတိ၊ သည်ကား။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားသည်။ ကတဝိဟာရေ၊
 ပြုအပ်သော ကျောင်း၌။ သိလကုဋ္ဌမှီတိ၊ သည်ကား။ ပဗ္ဗတကုဋေ၊ တောင်
 ထင်၌။ ဝစမာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘာလကုဋေ၊ တန်ဆာဖြစ်သော

ကဏ္ဍာ]

လိယာနီသံသကထာဝရက္ခန္ဓာ

၈၅

အမှန်ကို။ အရိယဒေသော၊ ဇမ္ဗုဒိပ်အရပ်၌။ အတိဝံ၊ အလွန်လျှင်။ သမ္မုတံ
 ကိရ၊ အမြတ်ဟု သမုတ်သတ်တံ။ ဒမိဋ္ဌာ၊ ကျေးလူမျိုးတို့သည်။ ဝါ၊ တောင်သို့
 အရိုင်းတို့သည်။ ကေရုဏ သေ့ဟရဏာ၊ ဣတိ၊ တခုသော မြေမှန်အစေးဖြင့်
 ဖွဲ့သော မြေမှန်တို့ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သာရုပါမဂ်န္တိ၊ သည်ကား။ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်သော။ ပါမဂ်၊ ဆောက်လုံးထိုးသောစလွယ်ကို။ ပေတဝတ္ထု၊ အာဒိန္ဒာ၊
 ပေတဝတ္ထု အစရှိသည်ဖြင့်။ သံဝေဇေတွာ၊ ထိပ်လွန်စေ၍။ အဘိသမယတ္ထံ၊
 ငှါ။ သစ္စသံယုတ္တဉ္စ၊ သစ္စသံယုတ်ကိုလည်း။ အဘာသိ၊ ဟော၏။ မေဃ
 ဝနယျာနံ၊ နာမ၊ မေဃဝန် ဥယျာဉ်မည်သည်ကား။ မဟာဝိဟာရဋ္ဌာနံ၊ မဟာ
 ဝိဟာရကျောင်းတည်ရာ အရပ်တည်း။ “ဒွါသဋ္ဌိယာ လေဏေသု” တိ ပါဠိသော၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဒသတာတိကန္တိ၊ သည်ကား။ အဘယ ကုမာရာဒယော၊
 အဘယ မင်းသား အစရှိကုန်သော။ ဒသ၊ တကျိပ်သော မင်းတို့တည်း။
 တော၊ ထိုမင်းတို့ကို။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ န ဝုတ္တာ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ဝုတ္တဝသော
 ပဝါရေတွာတိ၊ သည်ကား။ စာတုမာသိနိယာ၊ မိုးလေးလ၏ အဆုံး၌
 ဖြစ်သော။ ပဝါရဏာယ၊ ပဝါရဏာနေ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပဌမ
 ပဝါရဏာယ ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ ကေမာသံ၊
 တဇေ။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသိဟိဋ္ဌံပြည် မေဃဝန်၌လျှင်။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ကတ္တိက
 ပုဏ္ဏမာသိယံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ အဝေါစ၊ ၏။ အညထာ၊ ဤ
 ပထမ ပဝါရဏာနေ၌ ပဝါရဏာပြုပြီး၍ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌ ဆို၏
 ဟူသည်မှ တပါးသော အပြားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။
 “ပုဏ္ဏမာယံ မဟာဝိရော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ဂဟေတု၊ ဟူခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မဟာဝိရောတိ သော
 သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေါပစာရေန၊ ဆုဗုဒ္ဓတင်စား၍ ခေါ်ဝေါ်သဖြင့်။
 ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဇယပ္ပမာဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။
 “ထူပဿ၊ စေတိ၏။ ဇယပ္ပမာဏံ၊ ပန်းတင်ပမာဏရှိသော။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ စူဠောဒရ မဟောဒရာ၊ စူဠောဒရနဂါး မဟောဒရနဂါး
 နဂါးတို့သည်။ မာတုလဘာဂိနေယျာ၊ ဝရီး (ဦးရီး) တို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ရေ
 မာနဿ၊ ကိုယ်တော်ထင်ရှား၍သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ရသ္မိ ဓိယ၊ ရောင်ခြည်ကဲ့
 သို့။ သရသ ရသ္မိ၊ အရည်နှင့်တကွ ယိုကျသကဲ့သို့သော ရောင်ခြည်သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ရညော၊ ၏။ လေခါသာသနံ၊ ရွှေပေမှာစာ သတင်းစကားကို။ အပ္ပေသိ၊
 ဆက်သလိုက်၏။ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ မုခသာသနံ၊ နှုတ်မှာသတင်းစကားကို။

၁။ ကေရုသေန နာထ ကရုဏာ (ဆဋ္ဌ)

အရေဝါစ၊ မှာလိုက်၏။ ဒေါဏမတ္တာ၊ ဒေါဏမျှရှိသော ဓာတ်တော်တို့သည်။ ဝါ၊ တစိတ်မျှရှိသော ဓာတ်တော်တို့သည်။ မာဂဓ နာဠိယာ၊ မဂဓရောင် ကွမ်းစားဖြင့်။ ဒွါဒသ နာဠိမတ္တာ ကိရုတဆယ့်နှစ်ကွမ်းစားမျှရှိကုန်သတတ်။ “ပရိစ္ဆိန္ဒဌာနေ ဆိဇ္ဇိတွာ” တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠိဌာ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ သဗ္ဗဒိသာဟိ၊ ပဉ္စရသ္မိယော အာဝဇ္ဇေတွာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စဟိ ဗလေဟိ၊ ငါးလုံးသော အသီးတို့မှ။ နိက္ခန္တတ္တာ၊ ထွက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ ပန၊ ထို့ငါးလုံးသော အသီးတို့မှ ထွက်သော ရောင်ခြည်တို့သည်ကား။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာဝ၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကတ္တိက ဇုဏ္ဍပက္ခဿ ပါဠိပဒဒိဝသေတိ၊ ကား။ ဇုဏ္ဍပက္ခဿ၊ လဆန်းပက္ခဏ်။ ပဌမဒိဝသေ၊ အစဖြစ်သောနေ့၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ မဟာဗောဓိဌာနေ၊ မဟာဗောဓိတည်ရာအရပ်၌။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ဌိတ နာဂယက္ခာဒိဒေဝတာကုလာနိ၊ တည်ကုန်သော နဂါးဘီလူး အစရှိသော နတ်မျိုးတို့သည်။ ဂေါပကာ နာမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ ရာဇပရိကမ္ပိနေ၊ မင်း၏အမှုကို ပြုကုန်သော။ တဏှာတာဝကိစ္စာ၊ ထိုသို့သို့ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော ကိစ္စရှိကုန်သော သူတို့တည်း။ တေသံ ကုလာနံ၊ ထိုသို့သောအမျိုးတို့၏။ နာမံ၊ အမည်မျှသာတည်း။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒကာဒိဝါဟာ၊ ရေအစရှိသည်ကို ဆောင်ကုန်သော သူတို့သည်။ ကာလိဂံ၊ ကာလိဂံအမျိုးမည်ကုန်၏။ ကာလိဂေသု၊ ကာလိဂံအမည်ရှိကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ တို့၌။ ဇာတိသမ္ပန္နံ၊ ဇာတိနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကုလံ၊ အမျိုးသည်။ ကာလိဂံကုလံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပဌမပါဠိပဒဒိဝသေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုတိယဥပေါသထဿ၊ နှစ်ခုမြောက်သော လက္ခယဉ္စုသ်နေ၏။ ပါဠိပဒဒိဝသေ၊ အထွက်တရက်နေ့၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဌိတေဟိ၊ တည်ကုန်သောသူတို့သည်။ သမုဒ္ဒဿ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏။ ဝါ၊ ကို။ ခိဌတ္တာ၊ မြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ သမုဒ္ဒဿာလဝတ္ထု၊ မည်၏။ သောဌဿ ဇာတိသမ္ပန္နကုလာနိ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အမျိုးတို့ဟူသည်။ အဋ္ဌဋ္ဌ ပြာဟ္မဏာမစ္စကုလာနိ၊ ရှစ်ယောက်ရှစ်ယောက်စီဖြစ်ကုန်သောပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်။ မဟာအရိဋ္ဌတ္ထေရော၊ သည်။ (၂၉) စေတိယဂိရိမိုး၊ စေတိယဂိရိအရပ်၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏။ အမစ္စဿ ပရိဝေဏဌာနေတိ၊ ဣဒံ၊ ကို။ သမ္ပတိကာလဝသေန၊ ယခုကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဟ၊ ၏။ မဟိန္ဒတ္ထေရော၊ သည်။ ဒွါဒသဝသိကော၊

ကဏ္ဍ]

ဝိနယာနိသံသကထာဝဏ္ဏနာ

၈၇

တဆယ့်နှစ်ဝါရှိသည်။ ဟုတော့၊ ရှိ။ တမ္ပပဏ္ဍိဒိပံ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့။ သမ္ပတော၊ ရောက်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသီဟိုဠ်ကျွန်း၌။ ဒေ၊ ဝဿာနိ၊ နှစ်၊ နှစ်ပတ်လုံး။ ဝသိတော၊ နေတော်မူ၍။ ဝိနယံ၊ ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ ၏။ ဒွါသဋ္ဌိဝဿိကော၊ ခြောက်ဆယ်၊ နှစ်ဝါရှိသည်။ ဟုတော့၊ ရှိ။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ၏။ ဝိနယော သံဝရတ္ထာယာတိ၊ တွေ၊ ၌။ ဝိနယပိဋကံ၊ ဝါ၊ ဝိနည်း၊ ပိဋကသည်မူလည်းကောင်း။ တဿ၊ ထို ဝိနည်းပိဋကကို။ ပရိယာပုဏနံ၊ ဝါ၊ သင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ သံဝရတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနံ၊ ယထာဘူတဉာဏဒဿန ဟူသည်။ သပ္ပစ္စယနာမရူပပရိဂ္ဂဟော၊ အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော နာမ်ရုပ်တို့ကို သိမ်းဆည်းခြင်းတည်း။ မဂ္ဂါဒိပစ္စဝေက္ခဏေ၊ မဂ်အစရှိသည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ ပရိနိဗ္ဗာနံ နာမ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သေက္ခဿ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၏။ မဂ္ဂါဒိပစ္စဝေက္ခဏေ၊ မဂ်အစရှိသည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ သော်။ မရဏံ၊ ဝါ၊ သေခြင်းသည်မူလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတိယေဝ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနန္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနတ္ထာယာတိ၊ တွေ၊ ၌။ ကိဉ္စ၊ တစ်တခုသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အနုပါဒါယ၊ မစွဲလန်းမူ၍။ အဂ္ဂဟေတော၊ မယူမူ၍။ ဤသကမ္ပိ၊ စဉ်းငယ်မျှလည်း။ အနဝသေသေတော၊ မကြွင်းစေမူ၍။ ပရိနိဗ္ဗာနတ္ထာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းငှါ။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥပနိသာတိ၊ တွေ၊ ၌။ “ဝိနယော သံဝရတ္ထာယာ”တိအာဒိကာ၊ အစရှိသော။ ကာရဏပရမ္ပရာ၊ အကြောင်းအဆင့်ဆင့်တည်း။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ တည်း။ တောဝတာ၊ ဤသို့ ဝိနယော သံဝရတ္ထာယ။ ပ။ တေဒတ္ထာ ဥပနိသာ—ဟူသော ဤမျှသော သဒ္ဓါစဉ် အနက်စဉ်ဖြင့်။ အတ္တဟိတနိပ္ပတ္တိံ၊ မိမိ၏ အကျိုးပြီးခြင်းကို။ ဒဿေတော၊ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပရဟိတနိပ္ပတ္တိံ၊ သူတပါး၏ အကျိုးပြီးခြင်းကို။ ဒဿေတော၊ ပြအံ့သောငှါ။ “တေဒတ္ထံ သောတာဝဓာနံ”န္တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိနယ ကထနဉ္စ၊ ဝိနည်းကို ပြောဆိုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိနယမန္တနဉ္စ၊ ဝိနည်းကို တိုင်ပင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတံ၊ သင်ခြင်းငှါ။ သောတဿ၊ နားကို။ ဝါ၊ သောတဝိညာဉ်ကို။ ဩဒဟနံ၊ ထောင်ခြင်းသည်။ သောတာဝဓာနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ တည်း။ တတော၊ ထိုသို့ နားထောင်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ နားထောင်သဖြင့်။ ဥဂ္ဂဟိတဝိနယကထာမန္တနာနံ၊ ဝိနည်းကိုသင်ခြင်း၊ ဝိနည်းကိုပြောဆိုခြင်း၊

ဝိနည်းကို တိုင်ပင်ခြင်းရှိကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုဝိနယဓရဖြစ်ကုန်သော ဆရာ
 တို့အား။ ဥပနိသ-ယထာဝုတ္တကာရဏပရမ္မရာ၊ အကြင်ကြင်ဆိုးအပ်ပြီးသော
 အကြောင်းအဆင့်ဆင့်သည်။ သိဒ္ဓါယေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ အတ္တဟိတနိပုတ္တိ၊ ကို။ န ဒဿိတာ၊ မပြု
 အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဇ်။ အညထာ၊ ဤမှ တပါးသောအပြား
 အားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ တေဒတ္ထံ ဥပနိသတိ ဣမိနာ
 ဝစနေနေဝ၊ ဤသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာနဿ၊ အနုပါဒါ ပရိ
 နိဗ္ဗာန်ကို။ သင်္ဂဟိတတ္ထာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန
 တော၊ ထက်။ ဥဗ္ဗံ၊ အလွန်။ သောတာဝဓာနာသမ္ဘဝတော၊ သောတာဝ
 ဓာန၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ တေဒတ္ထံ သောတာဝဓာနန္တိ၊ ဟူ၍။
 အန္တေ၊ အဆုံး၌။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊
 ထို တေဒတ္ထံ သောတာဝဓာန် ဟူသော ပုဒ်သည်။ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။
 ဘဝေယျ၊ ဇ်။ နိရုတ္တကံ၊ သည်။ န စ ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ၊
 ကား။ ပရဟိတနိပုတ္တိယာ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးပြီးခြင်း၏။ မူလကာရဏ
 ဒဿနတ္တတ္တာ၊ မူလဖြစ်သောအကြောင်းကို ပြတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 ဘည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဇ်။

ဝေ၊ သို့။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အပြားအား
 ဖြင့်။ ယံ ယံ ပဒံ၊ အကြင်အကြင်သို့သောပုဒ်သည်။ သမ္ဘဝေယျ၊
 ဖြစ်သင့်ရာ၏။ တထာ တထာ၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ တံ ပဒံ၊
 ကို။ ဣဓ၊ ဤပါဠိအစဉ်၌။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသော အမျိုးသား
 သည်။ ပယောဇေယျ၊ ဇ်။

ဗာဟိရနိဒါနကထာဝတ္ထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
 ဝါ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

အာရုံနိဒါနကထာဝဏ္ဏနာ

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

☞ (၃၀) “တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေသာလိယံ ဝိဟရတိ။ ပ။ ကလန္တဂါမော နာမ ဟောတိ”တိ၊ ဟောတိ-ဟူ၍။ ဝိနယနိဒါနော၊ ဝိနည်း နိဒါန်းကို။ အာရတိတဗ္ဗေ၊ အားထုတ်အပ်လျက်။ ဝေရဉ္စကဏ္ဍဿ၊ ကို။ အာရမ္ဘော၊ အားထုတ်ပြန်ခြင်းသည်။ ကိမတ္တော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးဌားအံ့။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။-မူလတော၊ အရင်းမှ။ ပဘုတိ၊ စ၍။ ဝိနယနိဒါနံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ အာရမ္ဘော၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဝါ၊ ဒဿေ တုံ-ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ မူလတော၊ မှ။ ပဘုတိ၊ ၍။ ဝိနယ နိဒါနံ၊ ကို။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ ယဒိ - အာရမ္ဘော၊ အကယ်၍ အားထုတ်အပ် သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “ပဌမံ အာဝုသော ဥပါလိ ပါရာဇိကံ ကတ္တပညတ္တန္တိ၊ ဝေသာလိယ”န္တိ စစနေန၊ ဝေသာလိယံ-ဟူသော စကားနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဝါ၊ ဆန့်ကျင်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ နည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတ္တ ပညတ္တန္တိ ပုစ္ဆာ၊ ကတ္တ ပညတ္တံ-ဟူသော ပုစ္ဆာသည်။ နိဒါနပုစ္ဆာ၊ နိဒါန်းကို မေးသော ပုစ္ဆာတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ “ပဌမဿ ပါရာဇိကဿ၊ ၏။ နိဒါနံ၊ သည်။ ကံ၊ နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးပြန်သည်ရှိသော်။ သာဓာရဏ မဟာနိဒါန ဝိဿဇ္ဇနံ၊ အလုံးစုံ သော သိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော မဟာနိဒါန်းကို ဖြေခြင်းသည်။ အယုတ္တံ ဝိယ၊ မသင့်သကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ယုတ္တံ ဝေ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပါဠေက္ကံ၊ အသီးအသီးဝီ၊ နိဒါနဿ၊ ကို။ ပုဋ္ဌတ္တာ စ၊ မေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထို နိဒါန်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေ တဗ္ဗတ္တာ စ၊ ဖြေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသာဓာရဏ မဟာနိဒါနံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ အာဟ၊ ၏။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနက္ကမေန၊ ပုစ္ဆာအစဉ် ဝိဿဇ္ဇနာအစဉ်ဖြင့်။ ပါရာဇိကာဒိနိ၊ တို့ကို။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ အာရောပိတာနိ၊ ကုန်၏။ ပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ကသံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်၍။ အာရောပိတာနိ၊ တင်အပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အာယသ္မတာ မဟာကဿပေန၊ သည်။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်

သဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ ဝိနယော၊ အလုံးစုံသော ဝိနည်းကိုလည်း။ ပုစ္ဆိတော၊ ဤ။
 ပုဋ္ဌေန စ၊ မေးအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇာယသ္မတာ ဥပါလိတ္ထေရေန၊
 သည်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ နိရုဋ္ဌရံ၊ အခြားမရှိသည်ကို။
 ကတော၊ ဤ။ ဝိဿဇ္ဇိတမေဝ၊ ဖြေတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အပုစ္ဆိတာနိပိ၊
 မမေးအပ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝိနိတဝတ္ထု၊ အာဒိနိ၊ ဝိနိတဝတ္ထု အစရှိ
 ကုန်သော။ ယုဇ္ဇမာနာနိ၊ ထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ယှဉ်သင့်ကုန်သော။
 ဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ အန္တောကတော၊ အတွင်းပြု၍။ ဝိဿဇ္ဇနက္ကမေနေဝ၊ ဖြေ
 သော အစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဏသဗ္ဗာယံ၊ အပေါင်း သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။
 အကံသု၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊
 ကို။ ဂယမာနေ၊ သော်။ ဝေရဉ္စကဏ္ဍံ၊ သည်။ ပဌမ ပါရာဇိကဏေဝ၊
 သာလျှင်။ နိဒါနံ၊ နိဒါန်းဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။
 အနဓိကာရိကံ၊ အရာမဟုတ်သည်၌ စီရင်အပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော ဝါ၊ လည်း
 ကောင်း။ နိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးမရှိ။ ဣတိ အတ္ထော ဝါ၊ လည်းကောင်း။
 ပါဠိက္ကံ၊ သသီး။ သိက္ခာပဒနိဒါနံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာနုဋ္ဌရံ၊ မေးသည်၏ အခြား
 မဲ့၌။ တထေဝ၊ ထိုအမေးအတိုင်းကိုသာလျှင်။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ
 အတ္ထော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဒိ
 တော၊ မှ။ ပတုတိ၊ ၍။ ဝိနယနိဒါနံ၊ ကို။ ဒဿေတံ၊ ဤ။ “တေန
 သမယေန” တိအာဒိ၊ ကို။ အာရဇ္ဇံ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နိဒါနဘာဏနေ၊ နိဒါန်းကို ဆိုရာ၌။ ပယောဇနံ၊
 ကို။ ဝက္ခာမ၊ အံ။— ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပိဋက၏။ အာဏာဒေသနတ္တာ၊
 အာဏာဒေသနာ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား မြတ်စွာ၏။
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဏာရဟ ဘာဝဒီပနဉ္စ၊ အာဏာထိုက်တော်မူသော
 အဖြစ်ကို ပြရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အာဏာဘူတဿ၊ အာဏာဖြစ်၍
 ဖြစ်သော။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပညတ်တော်၏။ အနည ဝိသယဘာဝဒီပနဉ္စ၊
 ဘုရားမြတ်စွာမှ တပါးသော သာဝကတို့၏ အရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို
 ပြရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အာဏာယ၊ ဝိနည်းပညတ်တော် တည်းဟူသော
 အာဏာတော်၌။ ဌိတာနံ၊ ကုန်သော။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ မဟာနုဘာဝ
 ဒီပနဉ္စ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြရခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 ဣတိ ဣမိနာ ပတေဒေန၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုနိဒါန်း၏။ ပယောဇနံ၊ သည်။
 တိဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ-ဟောတိ၊ နည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့၍
 ဆိုဦးအံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဟိနုကိလေသတ္တာ စ၊ ပယ်အပ်သော ကိလေသာ
 ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဓိဂတဂုဏဓိသေသတ္တာ စ၊ ရအပ်သော

ကျေးဇူးအထူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ လောကဇေဋ္ဌသေဋ္ဌတ္တာ
 စ၊ လောကသုံးပါးထက် ကြီးသော၊ မြတ်သော ကျေးဇူးရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ တာဒိဘာဝပုတ္တတ္တာ စ၊ တာဒိကျေးဇူးရှိသော အဖြစ်
 သို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အာဏာသာသနာရဟော၊
 အာဏာတော်ဖြင့် ဆုံးမခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရသ
 ရူပတာဒိဟိ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ အက္ခောသဝတ္ထုဟိ၊
 တို့ဖြင့်။ အကမ္မနတော၊ မထုန်လုပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝတော၊
 ၏။ တာဒိဘာဝပုတ္တိ၊ တာဒိကျေးဇူးရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်းကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ
 အက္ခောသဝတ္ထုနံ၊ ထိုထိုသို့သော အက္ခောသဝတ္ထုတို့၏။ အတ္တနိ၊ ကိုယ်
 တော်၌။ သမ္ဘဝပရိယာယ ဒီပနပါဠိယာ၊ ဖြစ်သင့်သော အကြောင်းကို
 ပြသော ပါဠိဖြင့်။ ပဟိနကိလေသတာ၊ ပယ်အပ်သောကိလေသာ ရှိသည်၏
 အဖြစ်ကို။ (၃၁) ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ စတုန္နဉ္စ ဈာနာနံ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။
 တိဿန္တု ဝိဇ္ဇာနံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဓိဂမပရိ
 ဒီပနေန၊ ရသည်ကို ပြတတ်သော “သော စ ခေါ ပြာဟ္မဏ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေ
 ဟိ”-စသောပါဠိဖြင့်။ အဓိဂတဂုဏဝိသေသတာ၊ ရအပ်သောကျေးဇူး အထူး
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ “နာဟံ တံ ပြာဟ္မဏ ပဿာမိ သဒေဝကေ
 လောကေ။ ပ။ မုဒ္ဒါပိ တဿ ဝိပတေယျာ”တိ စ ဝစနေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
 “ဇေဋ္ဌော သေဋ္ဌော လောကဿ”တိ စ ဝစနေန၊ လောကဿ-ဟူသောပါဠိဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌတာဝံ၊ ကိုလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣဒ္ဓ၊ ဤ
 အလုံးစုံသော ပါဠိသည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာဏာရဟ ဘာဝဒီပန
 ပယောဇနံ၊ အာဏာတော်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ပါဠိ
 အစဉ်တည်း။ “အာဂမေဟိ တံ သာရိပုတ္တ၊ အာဂမေဟိ တံ သာရိပုတ္တ၊
 တထာဂတောဝ တတ္ထ ကာလံ ဇာနိဿတိ”တိ ဝစနံ၊ ဇာနိဿတိ-ဟူသော
 ပါဠိသည်။ အနညဝိသယဘာဝဒီပနံ၊ ဘုရားမှ တပွားကုန်သော သာဝက
 တို့၏ အရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြသောပါဠိတည်း။ “သာဓောဟံ ဘန္တေ
 ပထဝိ” ပရိဝတ္တေယျ”န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ကောဟံ ဘန္တေ ပါဏိ”
 အဘိနိဗ္ဗိနိဿာမိ”တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “သာဓု ဘန္တေ သဗ္ဗော
 ဘိက္ခုသံသော ဥတ္တရကုရုံ ပိဏ္ဍာယ ဂစ္ဆေယျာ”တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
 ဝုတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ထေရဿ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်မထေရ်၏။ ဣမေဟိ

၁။ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌတာ (ဆဋ္ဌ)

တိဟိ သိဟနာဒေဟိ၊ ဤ သုံးခွန်းကုန်သော သိဟနာဒဖြစ်သော စကား
 တော်တို့ဖြင့်။ အာဏာယ၊ ဌ။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော။ သာဝကာနံ၊
 တို့၏။ မဟာနုဘာဝတာဒိပနံ၊ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော် ရှိသည်၏အဖြစ်ကို
 ပြတတ်သောပါဌ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိမတ္ထံ၊ ငါ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာ
 ဝတ္ထိယာဒိသု၊ သာဝတ္ထိအစရှိသော ပြည်ကြီးတို့၌။ အဝိဟရိတွာ၊ နေတော်
 မမူမူ၍။ ဝေရဉ္စာယမေဝ၊ ဝေရဉ္စာပြည်၌သာလျှင်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါ၊
 ထို ဆယ့်နှစ်ဝါမြောက်အခါ၌။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူလေသနည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော စောဒကဆရာသည်။ ဝေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။
 နဋ္ဌေရုယက္ခဿ၊ နဋ္ဌေရုဘီလူး၏။ ပိတိသဉ္ဇာနနတ္ထဉ္စ၊ ပိတိကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ၏။ ဘိက္ခုာဝသေန၊ ဆွမ်းကို မှီရခြင်း၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ အကိလမနတ္ထဉ္စ၊ မပင်ပန်းစိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ ဝေ
 ရဉ္စဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ပသာဓ ဇနနတ္ထဉ္စ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း။ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနတ္ထေရဿ၊ ၏။ အာနုဘာဝဒိပနဉ္စာနဘူ
 တတ္တာ စ၊/ အာနုဘော်ကိုပြရာ ဌာနဖြစ်၍ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။
 သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဝိနယပညတ္တိယာစန ဟေတုဘူတပရိဝိတတ္တနဉ္စာနဘူ
 တတ္တာ စ၊/ နည်းပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော
 အကြံဖြစ်ရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တေသု၊
 ထို ငါးပါးကုန်သော အကျိုးအကြောင်းတို့တွင်။ ပဉ္စိမံ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်
 သော ဝိနယပညတ္တိယာစနအကြောင်းသည်။ ဗလဝ ကာရဏံ၊ အားကြီးသော
 အကြောင်းတည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “တေန သမ
 ယေနာတိ ယေန ကာလေန အာယသ္မတော ။ပ။ တေန ကာလေနာ”တိ၊၍။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုရိမေသု၊ ရွေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။
 အနုသင်္ဂဟကာရဏေသု၊ ချီးမြှင့်လိုသည်နှင့် စပ်သော အကြောင်း
 တို့တွင်။ ပဌမေန၊ ပဌမဖြစ်သော “ပိတိသဉ္ဇာနန” အကြောင်းဖြင့်။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ မေတ္တာဘာဝနာဒိနာ၊ မေတ္တာဘာဝနာအစရှိသည်ဖြင့်။ အမ
 နုဿာနံ၊ နတ်ဘီလူးတို့၏။ စိတ္တသံရက္ခဏေန၊ စိတ်ကို အစဉ်စောင့်ရှောက်
 တော်မူသဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ ဇနေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယဖြစ်သော “ဘိက္ခုကိလမန” အကြောင်းဖြင့်။
 ပရိသာဝစရေန၊ ပရိသတ်၌လေ့ကျက်သော။ ဝါ၊ ပရိသတ်၌နေသော။ ဘိက္ခုနာ၊
 သည်။ ဝေ၊ သို့။ ပရိသာ၊ ကို။ သင်္ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ အပ္ပိစ္ဆေန စ၊

၁။ အသင်္ဂဟကာရဏေသု (ဆဋ္ဌ)

ကံသာ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၉၃

အလိုနည်းသည်လည်းကောင်း။ သန္တုဋ္ဌေန စ၊ ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်းကောင်း။
ဘဝိတဗ္ဗ၊ ဤ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မူလည်း။ ဒဿတိ၊ ဤ။ တတိယေန၊ တတိယဖြစ်သော
“ပသာဒဇနန” ဖြစ်သော အကြောင်းဖြင့်။ “ပစ္စယော၊ ပစ္စည်း၌။ နိရပေက္ခေ
န၊ ငဲ့ခြင်း မရှိသဖြင့်။ ကုလာနုဂ္ဂဟော၊ ဒါယကာတို့၌ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။
ကာတဗ္ဗော၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿတိ၊ ဤ။ စတုတ္ထေန၊ စတုတ္ထဖြစ်သော
အကြောင်းဖြင့်။ ဝေ၊ သို့။ မဟာနုဘာဝေန၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော
ရဟန္တာသည် စင်လျက်လည်း။ ပစ္စယတ္ထံ၊ ပစ္စည်းအကျိုးငှါ။ လောလုပ္ပံ၊ လျှပ်
ပေါ်ခြင်းကို။ န ကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ပရဒတ္တုပဇီဝိနာ၊
သုပေးသည်ကို မှီ၍သာ အသက်မွေးရခြင်းရှိချေသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဣတိ၊
သို့။ ဒဿတိ၊ ဤ။

[“တေနာတိအာဒိပါဌဿ အတ္ထံ ဒဿယန္တော” ဆိုပြီးမှ ဝိနယဿ
အတ္ထဝဏ္ဏနံ” ဆိုပြန်သောကြောင့် “တေန သမယေန” စသောပါဌသည်
ဝိနည်းမဝင်ဟူသော အတ္ထာပတ္တိရောက်သည့်ဖြစ်၍ စောဒနာလိုသော
စောဒကဆရာသည် “တေနာတိအာဒိပါဌဿ” စသည်ကိုမိန့်။]

“တေနာတိအာဒိပါဌဿ။ ပ။ ဝိနယဿတ္ထဝဏ္ဏနံ” နှိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊
ကြောင့်။ တေနာတိအာဒိပါဌော၊ သည်။ အညော၊ ဝိနယမှ တပါးတည်း။
ဝိနယော၊ သည်။ အညော၊ တေန-အစရှိသည်မှ တပါးတည်း။ ဣတိ-အတ္ထော၊
သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။

“တေနာတိအာဒိပါဌမှ၊ မှ။ အညော၊ သော။ ဝိနယော၊ သည်။
ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဣ၊ ဤ။ ဤကျမ်း၏အစ၌ ဝန်ခံရာ၌။ ယဿ
ဝိနယဿ၊ ဤ။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿယန္တော၊ ပြု၍သာလျှင်။ ဝိနယ
ဝဏ္ဏနံ၊ ဝိနည်း၏အဖွင့်ကို။ ဝါ၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကို။ ကဓေ၊
ပြုရာအံ့လော။” ဣတိ၊ သို့။—

စေ စောဒေယျ၊ အံ့။—

[စောဒကအလိုမှာ “ဝိနယဿ အတ္ထံ ဒဿယန္တော” —ဟူ၍ ဆို
သောကြောင့် ဝိနယမှတပါးဖြစ်သော “တေန သမယေန” စသော
ပါဌအနက် လွတ်ကောင်းသည်ဟု စောဒနာပြုသည်။]

“ဣဒံ ဟိ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အတ္ထပစ္စက္ခဝစနံ န ဟောတိ” တိဇာဒိ၊
န ဟောတိ- ဤသို့ စသောစကားကို။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးအစ၌ပင်လျှင်။ မယာ၊

၉၄

ဝင်ရမည့်ကိစ္စသစ်

[အဓိကရန်ကုန်]

ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝတ္ထု နှစ် ဆိုသည်မဟုတ်လော။ (အဖြေလေးပါး တွင် ပဋိပစ္စန္ဓာဗျာကရဏဟူ၏)။ တသွာ၊ ကြောင့်။ ဥပါလိတ္ထေရေန၊ သည်။ ဝတ္ထု၊ သော။ တေနာတိအာဒိပါဌဿ၊ ဤ။ အတ္ထံ၊ ကို။ နာ နပ္ပကာရတော၊ ဖြင့်။ ဒဿယန္တော၊ ပြလျက်။ ဘဂဝတော၊ ဤ။ အတ္ထပဇ္ဇကုဝစနဘူတဿ၊ ကိုယ်တော်၏ ပစ္စက္ခ ဟောသောပါဌ ဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသော။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပါဌ၏။ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ဣတိ-ဝေ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဌ၌။ အတ္ထော၊ ရွှေ့နောက် မဆန့်ကျင်သော အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗျော၊ မှတ်အပ်သည်။ ယဒိ-သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ (၃၂) “တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ ဝေရုဉ္ဇာယံ ဝိဟရတိ” တိ ဝေမာဒိဝဝနပဋိမဏ္ဍိတနိဒါနံ ဝိနယပိဋကံ ကေန ဇာရိတ” န္တိအာဒိဝစနံ၊ ကေန ဇာရိတ-အစရှိသောစကားသည်။ ဝိရုဉ္ဇတိ၊ ဆန့်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့် ဝိရုဉ္ဇတိ၊ နည်း။ “တေန သမယေန” တိအာဒိဝစနဿ၊ ဤ။ ဝိနယပိဋကပရိယာ- ပန္နတာဝဒိပနတော၊ ဝိနည်းပိဋက၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတတ်သော ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ဝိရုဉ္ဇတိ၊ ကျင့်။ အညတ္ထေပိ၊ ဝိနည်းပါဌရင်းမှတစ်ပါးသော တေန သမယေန-စသော နိဒါန်းပါဌ၌လည်း။ တဗျောဟာရသိဒ္ဓိတော၊ ထိုသို့ ဝိနည်းပိဋကဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း၏ ပြီးသော ကြောင့်တည်း။ ကိသု ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ “နာနာဝိဇာတိတ္ထိကမ္ပပဋိ မဏ္ဍိတဝသနော၊ အသူးထူးအပြားပြားရှိသော နံရံအမှုဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ် သော နေရာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။” ဣတိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်း ပိဋက၏။ အာဒိဘာဝေန၊ အစဖြစ်သော နိဒါန်း၏ အဖြစ် ဖြင့်။ သဿိတိကာရကေဟိ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည်။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ ဝဝနဿ၊ ထို တေန သမယေန-အစရှိသော ပါဌ၏။ ဝိနယပရိယာပန္နတာပိ၊ ဝိနည်း၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ယဉ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိနည်းပါဌ၏အစ၌။ ဝါ၊ ဤနိဒါန်းပါဌ၌။ ဝေ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ -သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်ပါဌအစ၌။ “ဧကံ သမယ” န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်း ကောင်း။ အဘိဓမ္မေ စ၊ အဘိဓမ္မာပါဌ၌လည်း။ “ယသ္မိံ သမယေ” တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနိယမတော၊ အနိယမအားဖြင့်။ ဝါ၊ မမှတ်သောအား ဖြင့်။ ဝတ္ထံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုသုတ္တန် အဘိဓမ္မာအတူ။ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ ဣမ၊ ဤဝိနည်းပါဌအစ၌။ “တေန သမယေန” တိ၊ ဟူ၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ တနိဒ္ဒေသောဝ၊ တ-သံဒ္ဓါဖြင့် ပြအပ်သော တေန-သဒ္ဓါကိုလျှင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္ထော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ ဟာ၊ ဤ။

ကလေး]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၆၆

ပရိဟာရော၊ ကိ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ နိ။-တဿ တဿ သိက္ခာပဒ ပညတ္တိသမယဿ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သောအခါ၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ကား။ သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတုတုတဿ၊ သော။ ယဿ သမယဿ၊ နိ။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌။ ဝိဟာသိ၊ နိ။ အတိတဿ၊ လွန်ပြီးသော။ တဿ စ သမယဿ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သောအခါ၏လည်း။ သင်္ဂတိ- ကာရကန၊ ကုန်သော။ တေသံ ဝသိနံ၊ ထိုရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏။ သုဝိဒိ- တတ္တာ၊ ကောင်းစွာထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကောင်းစွာသိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ နိဒ္ဒေသောဝ၊ တ-သဒ္ဓါဖြင့်ညွှန်အပ်သော တေန-သဒ္ဓါကို လျှင်။ ဥပါလိစ္ဆေရေန၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ နိ။ ကထံ-ကေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ သုဝိဒိတော၊ ကောင်းစွာထင်သနည်း။ “ယေ ဧကံ ဘိက္ခု၊ အပ္ပိစ္ဆာ၊ တေ ဥဇ္ဈာ ယန္တိ” တိအာဒိဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ “အထ ခေါ တေ ဘိက္ခု၊ ပ။ အာရောစေသု” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ “အထ ခေါ ဘဂဝါ၊ ပ။ သန္တိပါတာပေတွာ” တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဘိက္ခုနံ တဒန္တဝိကံ၊ ပ။ သုဠာတာယာ” တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဝေဉ္စပန ဘိက္ခဝေ ဣမံ သိက္ခာပဒံ ဥဒ္ဓိသေယျာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်း ကောင်း။ နေကေသု စ၊ တို့၌လည်း။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဟိ သရ ဣဂမနေဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇ” န္တိအာဒိ ဝိနယဏ္ဏမဿ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ-အစရှိသော ဝိနည်းအစဉ် ကို။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ယော သော-သိက္ခာပဒပညတ္တိ သမယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ နိ။ တဿ တဿ ဝိနယဏ္ဏမဿ၊ နိ။ သော ပညတ္တိသမယော စ၊ ထိုထိုသို့ ပညတ်တော်မူသောအခါသည်လည်း။ ပဉ္စသတာနံ၊ ငါးရာအရေအတွက် ရှိကုန်သော။ ဓမ္မဓရေန၊ တရားတို့ကို ဆောင်ရွက်ကုန် သော။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ သုဝိဒိတော၊ ကောင်းစွာထင်တော်မူ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ အယံ နယော၊ သည်။ သုတ္တန္တာဘိဓမ္မေသု၊ သုတ္တန် ပိဋက၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတို့၌။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ တသ္မာ-သုဝိဒိတတ္တာ၊ ထိုသို့ကောင်းစွာထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တေန သမ။ ပ။ ဝိဟ ရတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိဟရတိတိ ပဓေန၊ ၌။ ကေသမ္ပန္နတ္တာ စ၊ တစပ်တည်း စပ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ ယံနိဒ္ဒေသဒိနော၊ ယ-သဒ္ဓါဖြင့် ပြအပ်သော၊ ယေန-အစရှိသော အနိယမသဒ္ဓါ၏။ အသမ္ဘဝ တော စ၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယပိဋကေ၊ ၌။ တန္တိ- ဒ္ဒေသောဝ၊ တ-သဒ္ဓါဖြင့် ပြအပ်သော တေန-သဒ္ဓါကိုသာလျှင်။ ပဌမံ၊ အစ၌။ ဝုတ္တော၊ နိ။ ကထံ၊ သို့။ အသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်သနည်းဟူ၍။

ကား။ ကော၊တို့သည်။ “ယေန ခေါ ပန သမယေန ဝေသာလိယာ အဝိ
ဒုရေ ကလန္တဂါမော နာမ ဟောတိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ယေန
ခေါ ပန သမယေန ဝေသာလိ။ပ။ ဟောတိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
အသမ္ဘဝတော၊ ကြောင့်။ ယံနိဇ္ဇေသေန၊ ယ-သဒ္ဓါဖြင့်ပြုအပ်သော ယေန-
ဟူသော အနိယမသဒ္ဓါဖြင့်။ အဝတ္တာ၊ ချ်။ တံနိဇ္ဇေသသေဝ၊ တ-သဒ္ဓါဖြင့်
ပြုအပ်သော တေန-ဟူသော နိယမသဒ္ဓါ၏သာလျှင်။ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်
သင့်သောကြောင့်။ “တေန ခေါ ပန သမယေန။ပ။ ကလန္တဂါမော နာမ
ဟောတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ထေရေန၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[ကော-သာ ကတ္တားရှိ၍ ကြိယာမရှိသောကြောင့် ဤတွင်
ဝဒန္တိ-ကြိယာကို ထည့်ရသည်။]

ကေဝလံ၊ အကြောင်းတပါးနှင့်မရော သက်သက်။ သုဝိဒိတတ္တာဝါ၊
ကောင်းစွာထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ “တေန ပ။ ဟောတိ”တိ၊
ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနိယမနိဇ္ဇေသဝစနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ယထာ
ဝုတ္တ နယေန၊ ဖြင့်။ တေ၊ တေန သမယေန - ဟူသော ဤ သဒ္ဓါ
သည်။ တံနိဇ္ဇေသတ္တာ။ တ-သဒ္ဓါဖြင့် ပြုအပ်သော တေန-ဟူသော နိယမ
သဒ္ဓါဖြစ်သောကြောင့်။ နိယမနိဇ္ဇေသဝစနမေဝ၊ နိယတ်ကိုပြုသော တေန-
သဒ္ဓါသည်သာလျှင်။ ကိစ္ဆာပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။ တထာ
ပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ သမ္ပတိကာလဝသေန၊ ယခုကာလ၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်။ တဒိတရေသံ၊ ထိုသံဂါယနာဆရာတို့မှတပါး နောက်ကာလ၌ ဖြစ်ကုန်
သော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ အဝိဒိတတ္တာ၊ မထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
“အနိယမနိဇ္ဇေသဝစန”န္တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အယံ ဟိ သဗ္ဗသိမ္ဗိ ဝိနယေ ယုတ္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ တဗ္ဗဟုလေန၊ တဗ္ဗဟုလ-နည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

☞ (၃၃) သဗ္ဗံ၊ သော။ တေနာတိ ပဒံ၊ တေန-ဟူသောပုဒ်သည်။ အနိ
ယမနိဇ္ဇေသဝစနံ၊ သည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။
“တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ သိက္ခာပဒ”န္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ပုဗ္ဗေ၊
ရှေး၌။ သိဒ္ဓတ္ထံ၊ ထင်သောအနက်ရှိသော။ ဣဒမ္ပိ တေနာတိ ပဒံ၊ ဤ
တေန - ဟူသော ပုဒ်သည်လည်း။ အနိယမနိဇ္ဇေသ ဝစနံ၊ အနိယတ်ကို
ပြုသောသဒ္ဓါသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ “တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ပ။ ဝိဟ

ရတီ” တိအာဒိသု၊ ပါဠိတို့၌။ ဝတ္ထံ၊ သော။ တေနာတိ ပဒေ၊ ပုဒ်သည် လည်း။ အနိယမနိဒ္ဓေသဝစနံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဇီ။ အနိယမနိဒ္ဓေသ ဝစနံ၊ သည်။ (လိက်)။ န စဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား။ တံနိဒ္ဓေသေန၊ တ-သဒ္ဓါဖြင့် ပြအပ်သော။ တေနာတိ ပဒေန၊ တေန-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ နိဒ္ဓိဋ္ဌတ္ထော၊ ပြအပ်သောအနက်သည်။ အဝိဒိ တော၊ မထင်။ တေသံ၊ ထို မထင်သော ရဟန်းတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ “အနိယမ နိဒ္ဓေသဝစန မေတ”န္တိ၊ တံ-ဟူ၍။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ သည်။ အာဟ၊ ဇီ။ အထဝါ၊ ကား။ တတော၊ ထိုအခါမှ။ ပဌမံ၊ ရှေး ဦးစွာ။ တဒတ္ထာဒဿနတော၊ ထို နိယမအနက်ကို မပြအပ်သောကြောင့်။ ပစ္စာပိ၊ နောက်အခါ၌လည်း။ တံသမ္ပန္နေန၊ တ-သဒ္ဓါနှင့် ခပ်သဖြင့်။ ယံ နိဒ္ဓေသဒဿနတော၊ ယ-သဒ္ဓါဖြင့် ညွှန်အပ်သော ယေန-သဒ္ဓါကို ပြလို သောကြောင့်။ “အနိယမ နိဒ္ဓေသဝစနမေတ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဇီ။ အထ ဝါ၊ ကား။ ပုဗ္ဗဏှာဒိသု၊ နံနက်အခါအစရှိသည်တို့တွင်။ အယံ နာမ၊ ဤမည်သော အခါ။ ဣတိ၊ သို့။ အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍။ ကာလပရိဒီပနဿ၊ ကာလကို ပြတတ်သော။ သမယသဒ္ဓဿ၊ ဇီ။ ဥပပဒဘာဝေနပိ၊ အနီး၌ တည်သော အဖြစ်ဖြင့်လည်း။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ တေနာတိ ပဒံ၊ အကြင် တေန-စသော ပုဒ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အနိယမအားဖြင့်။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ အရဟတိ၊ ဇီ။ တဒိဒံ- တံ ဣဒံ တေနာတိ ပဒံ။ ထို တေန-စသောပုဒ်သည်။ အနိယမနိဒ္ဓေသဝစနံ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇီ။

အထ ဝါ၊ ကား။ တေနာတိ၊ တေန-ဟူ၍။ ဝတ္ထော၊ ရှိသော်။ တေန သဋ္ဌေန၊ ထို သဋ္ဌနှင့်။ တေန ပဋ္ဌေန၊ ထို ပဋ္ဌနှင့်။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အနက်တို့၌။ ပသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊ လျဉ်းပါးခြင်းကို နှစ်စေခြင်းငှါ။ သမယေနာတိ၊ ဟူ၍။ နိယမံ၊ မှတ်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ဇီ။ ကေန ပန သမယေန၊ အဘယ်အခါ၌ကား။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။ ပရဘာဝေ အတ္ထတော၊ နောက်အဖို့၌ ဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်။ သိဒ္ဓေန၊ ပြီးသော။ ဝါ၊ ထင်သော။ သာရိပုတ္တဿ၊ ဇီ။ ပရိဝိတက္ကသမယေန၊ အကြံတော်ဖြစ်သော အခါ၌။ ဝိဟ ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ (သမ္ပန်)။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိတက္ကသမယေန-ဟူသော စကား၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဇီ။ ဝိတက္ကသမယော၊ ကို။ ဣမ၊ ဤ တေန သမယေန-ဟူသောပုဒ်၌။ စေ အဓိပ္ပေတော၊ အကယ်၍ အလိုရှိအပ်သည် ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ-သတိ၊ ဤသို့ လိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဆို လတ္တံ့သော။ “ဣဓ ပနာ-ဟေတုအတ္ထော ကရဏတ္ထော စ။ ပ။ ဒုဗ္ဗိညေယျာ၊

တေန သမယေန ဟေတုဘူတေန ကာရုဏဘူတေန ဓာ"တိ အာဒိဝစနံ၊
 ဘူတေန စ—ဤသို့ အစရှိသော အဋ္ဌကထာ စကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်
 ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဗာဟုလ္လေန၊ ဗာဟုလ္လ
 နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာ ဆိုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်ရာ။

ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ သုတ္တန္တာဘိဓမ္မေသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အဝတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ ဣ
 ဝိနယပိဋကေ၊ ၌။ ကရုဏဝစနေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒေသော၊ ကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ကတော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ တဿာ၊ ထိုစောဒနာကို။ ဝိဿဇ္ဇနေ၊ ဖြေရာ၌။ ဗာဟုလ္လေန၊ ဗာဟုလ္လ
 နည်းဖြင့်။ ကရုဏဝစနပယောဇနံ၊ ကရိုက်ဝိဘတ်၏ အကျိုးကို။ ဝတ္ထုကာမော၊
 ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အာစရိယော၊ သည်။ “ယော သော သိက္ခာပဒ
 ပညတ္တိသမယော”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝုစ္စ
 မာနဿေဝ၊ ဆိုလတ္တံ့သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကရုဏဝစနဿ၊ ကရိုက်
 ဝိဘတ်၏။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကို။ ဝတ္ထုကာမော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ န
 အာဟ၊ မဆို။ ဣမဿ ပန၊ ဤတေန သမယေန—ဟူသော ပုဒ်၏ကား။
 ဟေတုအတ္ထောဝံ၊ ဟိတ်အနက်သည်သာလျှင်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ ကရ
 ကတ္ထော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “အပရ
 ဘာဂေ အတ္ထတော သိဒ္ဓေနာ”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ သမယဉ္ဇာတိ
 ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဂမနပစ္စယ သမဝါယဉ္ဇ၊ လာခြင်း၏အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း။ တဒနုရူပကာလဉ္ဇ၊ ထိုလာခြင်းအား လျောက်ပတ်သော
 ကာလကိုလည်းကောင်း။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပစ္စယသ
 မဂ္ဂိဉ္ဇ၊ လာခြင်း၏အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဂမနကာလဉ္ဇ၊
 လာအံ့သော ကာလကိုလည်းကောင်း။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သီရိ
 ကုန်အံ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။

ဧတ္ထ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ “ဧကောဝ ခေါ တိက္ခဝေ
 ခဏောစ သမယော ဓာ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ခဏသမယာနံ၊ ခဏ—သဒ္ဓါ၊ သမယ—
 သဒ္ဓါတို့၏။ ဧကော အတ္ထော၊ တခုသော အနက်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊
 ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ “ကာလဉ္ဇ သမယဉ္ဇ ဥပါဒါယာ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာလ
 သမယာနံ၊ ကာလ—သဒ္ဓါ၊ သမယ—သဒ္ဓါတို့၏။ ဧကော အတ္ထော၊ သည်။
 သိယာ၊ ၏။ ဣတိ စောဒကော၊ အာဟ။ (မြန်)။ အပိ၊ တနည်း စောဒနာဦးအံ။
 ဧတ္ထ၊ ဤကာလ၌ သမယတို့တွင်။ အာဂမနပစ္စယသမဝါယော စ၊ လာခြင်း၏

အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းသည်လျှင်။ သမယော၊ မည်၏။ ကာလသာပိ၊ ကာလ
 ၏လည်း။ အာဂမနပစ္စယတ္တာ၊ လာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။
 သမယဂ္ဂဟဏေနေဝ၊ သမယ—သဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်။ သော၊ ထိုကာလအနက်ကို။
 ဂဟိတော၊ ယူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ယူအပ်လျက်လည်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။
 ကာလော၊ ကာလ—သဒ္ဓါကို။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဂဟိတော။ နည်း။ ဣတိ စ၊
 ဤသို့လည်း။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (ဣတိ စေ ဝုစ္စတေ—ဟူ၍
 စေ—သဒ္ဓါနှင့်လည်း ပါ၍ရှိ၏)။ ပရိဟာဓော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။—“အပ္ပေဝ
 နာမ သွေပိ”တိ၊ ဟူ၍။ ကာလဿ၊ ကာလကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိယမိ
 တတ္တာ၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမယော၊ သည်။ (၃၄) ကာ
 လတ္ထော၊ ကာလအနက်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သွေတိ၊ သွေဟူ၍။ တသ္မိံ
 နိယမိတကာလေ၊ ထိုသို့ မှတ်အပ်သောကာလ၌။ ဣတရေသံ၊ မှတ်အပ်သော
 ကာလမှ တပါးကုန်သော။ အာဂမနပစ္စယာနံ၊ လာခြင်းအကြောင်းတို့၏။
 သမဝါယံ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စံ၊ ၍။ ဥပသက္ခမေယျာမ၊ ကပ်နိုင်ကုန်
 ငြားအံ့လည်းမသိ။ ယထာနိယမိတကာလေပိ၊ အကြင်အကြင်သို့ မှတ်အပ်
 သော ကာလ၌လည်း။ ပုဗ္ဗဏှာဒိပ္ပဘေဒံ၊ ပုဗ္ဗဏှ စသည် အပြားရှိသော။
 ယထာဝုတ္တသမဝါယာနုဇ္ဈပံ၊ အကြင်သို့ ဆိုအပ်ပြီးသော သမဝါယအား
 လျော်သော။ ကာလဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဣတိ ဣမိနာ၊
 ဤပါ၍ဖြင့်။ သွေတိ၊ သွေ—ဟူ၍။ ပရိစ္ဆန္နဒိဝသေ၊ ပိုင်းခြားအပ်သောနေ့တွင်။
 ပုဗ္ဗဏှာဒိကာလနိယမဘာဝံ၊ ပုဗ္ဗဏှအစရှိသောကာလကို မှတ်သည်၏အဖြစ်ကို။
 ဒဿေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ ကာလသမယာနံ၊ တို့၏။ န ကေတ္ထတ္တာ၊
 မတူသော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကာလဿ၊ ကို။ ဝိသုံ၊ အသီး။
 ဂဟဏမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တံ၊ သည်။ ခဏေ
 ခဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။ ဇာယသိ စ၊ ဖြစ်မှုလည်း ဖြစ်၏။ ဇီယသိ စ၊ အို
 မှုလည်း အို၏။ မိယသိ စ၊ သေမှုလည်းသေ၏။ ဣတိ စ၊ သို့လည်းကောင်း။
 ဘိက္ခုနီယာ၊ ဘိက္ခုနီမ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဘိက္ခကံ၊ မပြတ်။
 ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ ခဏေ ခဏေ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်း။
 သတ္တုသာသနံ၊ ဘုရားမြတ်စွာအဆုံးအမကို။ ဘာသတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ လည်း
 ကောင်း။ ခဏသဒ္ဓေါ၊ သည်။ အနေကတ္ထော၊ များသောအနက်ရှိ၏။ သမ
 ယသဒ္ဓေါ စ၊ သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အနေကတ္ထော၊ များသော

၁။ နိယတဘာဝံ (ဆဋ္ဌ)။

အနက်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ များသော အနက်ရှိကြသောကြောင့်။ ကေ မေ
 ကေန၊ တပုဒ်သည် တပုဒ်ဖြင့်။ ဝါ၊ တပုဒ်ကို တပုဒ်ဖြင့်။ နိယမေန္တော၊
 မှတ်တော်မူ၍။ “ဧကောဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ ခကော စ သမယော စ”တိ၊
 ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ခကောသန္တော၊ ခက-သဒ္ဓါ၊ သမယ-သဒ္ဓါတို့၏။ အတ္ထော၊
 သည်။ အတ္ထော၊ တူနိ၊ အနက်သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ခကော၊ ခက
 ဟူသည်။ သြကံသလာဘော၊ အခွင့်ကိုရခြင်းတည်း။ အဋ္ဌကမ္မာဝဇ္ဇိတော၊ ရှစ်
 ခုသော ခကသည် ကြဉ်အပ်သော။ နဝမော၊ ကိုးခုမြောက် ဖြစ်သော။
 ခကော၊ ခကာတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ
 ၏၊ ဥဇ္ဈေဒါဒယော၊ ဥဇ္ဈေဒအစရှိကုန်သော။ ဒိဋ္ဌိဂတသင်္ခါတော၊ မိစ္ဆာအယူ
 ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ သမယော၊ အယူတို့ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။ ပဝဒန္တိ၊
 ဆိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဆိုရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ သမ
 ယပ္ပဝါဒကော၊ မည်၏။ သေဝ-သော ဝေ၊ ထိုအယူကို ဆိုရာ အရပ်သည်
 ပင်။ တိန္ဒြကာစီရသင်္ခါတာယ၊ တိန္ဒြကာစီရဟု ဆိုအပ်သော။ တိမ္မရ ရုက္ခ
 ပန္နိယာ၊ တည်ပင် အစဉ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ရံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 တိန္ဒြကာစီရံ၊ မည်၏။ ကေသာလကေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကော၊ တပင်
 သော။ သာလရုက္ခော၊ အင်ကြင်းပင်သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ကော၊ တဆောင်
 သော။ ကုဋ္ဌိကာ၊ ကုဋ္ဌိသည်။ ဝါ၊ စရပ်သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဣတိပိ၊လည်း။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[ကုဋ္ဌိကာ-ဟု သာမန်ဆိုသော်လည်း သာလကအရဖြစ်၍ စရပ်
 ကို ကုဋ္ဌိဟူ၏။]

အတ္တာဘိသမယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဟိတပဋိလာဘာ၊
 အကျိုးစီးပွားကို ရသောကြောင့်။ ဇီရောတိ စ၊ ဇီရဟူ၍လည်းကောင်း။
 ပဏ္ဍိတောတိ ဝ၊ ပဏ္ဍိတဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အညော၊ တပါး
 သော အမည်ဟူ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ သမ္မာ မာနာဘိသမယာတိ
 ဧတ္ထ၊ ၌။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ မာနဿ၊ မာနကို။ ပဟာနေန၊ ပယ်သဖြင့်။
 သမုဇ္ဈေဒဝသေန၊ ဖြင့်။ သုဠ၊ စွာ။ မာနပ္ပဟာနေန၊ မာနကိုပယ်သဖြင့်။
 ဝါ၊ မာန်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ဒုက္ခဿ ပိဋ္ဌနဋ္ဌော”
 တိအာဒိသု၊ တို့၌။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ သစ္စာနံ၊ တို့ကို။ စတုဟိ
 အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပဋိဝေဓော၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း။ ဣတိအာဒိသု၊
 တို့၌။ ခန္ဓပဉ္စကသင်္ခါတဿ၊ သော။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ ဒုက္ခကာရဏာယတ္ထော၊
 ဒုက္ခ၏အကြောင်းနှင့်စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ခတဋ္ဌော၊ သင်္ခတအနက်

☺ ☹ ☞

မည်၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွာ။ “သန္နိပတိတာနံ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ ဒွယံ ကရ
 ကိယ”န္တိ၊ ဤ၊ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တံ၊ ထိုကိစ္စနှစ်ပါးကို။ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း။ ကရေတိယေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ အထ ဝါ၊ ထိုမှ
 တပါးလည်း။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုနှင့်။ အာဒိ၊
 ရောက်လာစ ကာလ၌။ သမာယောဂဉ္စ၊ အတွေ့အပြုံငံသော ယှဉ်ခြင်း
 ကြိယာကိုလည်း။ ကရေတိယေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအာဂန္တု
 က ရဟန်းတို့နှင့် ရောနှော ပြောဆို၍ နေရာ၌။ ကရုဏာကိစ္စံ၊ ကရုဏာကိစ္စ ဖြစ်
 သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းကို။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာ
 ဆရာသည်။ “ကရုဏာဝိဟာရေန ဝိဟာသိ”တိ၊ ဤ။ အာဟ၊ ဤ။ အဓိကရ
 ကံ ဟိ ကာလတ္ထောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဟိ-ကာရော၊ သည်။ ကာရုဏတ္ထော၊ ကာရ
 က-အနက်ရှိ၏။ ဟိ-သဉ္စ၊ ဤ။ တတ္ထ တသ္မိံ အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ ကာလသမ္ပဟ
 ခဏ သမဝါယ ဟေတုသခါတဝသေန-ဟေတုဟုဆိုအပ်သော အနက်တို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စဝိဂ္ဂေါ၊ သော။ သမယတ္ထော၊ သမယအနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
 ဤ။ ကာလသမ္ပဟတ္ထော၊ ကာလအနက်-သမ္ပဟအနက်ရှိသော။ သမယော၊ သမ
 ယသည်။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏသည်။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။ ပုဗ္ဗဏှော၊
 နံနက်သောအခါ၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ၊
 ဖြစ်ရာအရပ်သည်။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏမည်၏။ ဝေ၊ ဤကဲ့သို့။ ကာလဋ္ဌော၊
 သော။ သမယသဋ္ဌေါ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ ကထံသ္မိံ၊ ရာသဋ္ဌော၊ ရာသီ
 အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ နည်း။ ယဝရာသိမှ၊ မယောစဉ်။ ဇာတော၊ ဤ။
 ဣတိ-ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယသ္မိံ-ကာလေ ဝါ၊
 အကြင် ကာလ၌လည်းကောင်း။ ယသ္မိံ-ပုဉ္ဇေ ဝါ၊ အကြင်-တရားစဉ်လည်း
 ကောင်း။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်။ သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ-ကာလေ ဝါ၊ ၌လည်း
 ကောင်း။ တသ္မိံ-ပုဉ္ဇေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဖဿာဒယော၊ ဖဿ အစရှိကုန်
 သော တရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိသ္မိံ၊ ဝိတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ဤ။ အဓိကရဏံ ဟိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာသော၊ အဓိကရဏံ၊ သည်။
 ကာလဋ္ဌော စ၊ ကာလအနက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ သမ္ပဟတ္ထော စ၊ သမ္ပဟ
 အနက်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ယသ္မိံ သမယေတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သော။ အဓိကရဏံ၊ အာဇာရ အနက်ကို။ သန္တဗယ၊ ဤ။ အာစရိဗယန၊ အဋ္ဌ
 ကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဣတိသ္မိံ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘာဝေန
 ဘာဝလက္ခဏဉ္စ၊ ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏာကိုလည်း။ ဒဿန္တော၊ သော။ အာစရိ
 သော၊ သည်။ “တတ္ထ ဝုတ္တာနံ” မိစ္ဆာဒိ၊ တတ္ထ ဝုတ္တာနံ-အစရှိသော စကားကို။
 အာဟ၊ ဤ။ တတ္ထ-တသ္မိံ အဘိဓမ္မေ၊ ၌။ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော

ဗဿ အစရှိသော တရားတို့၏။ ဘာဝေါ နာမ၊ ဘာဝမည်သည်။ ကိန္တိ၊ အသိ
 နည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်တည်း။
 တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၌။ ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဗဿာဒိဓမ္မာနံ၊ ထို
 ဗဿ အစရှိသော တရားတို့၏။ ယာ ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ အကြင်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ ပန ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ ထို ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုကား။
 သမယဿ၊ ခဏ၊ သမဝါယ၊ ဟေတု ဟုဆိုအပ်သော သမယ၏။ ဘာဝေန၊
 ခဏရှိခြင်း အစရှိသော သတိ-ဟူသော ရှေးကြံယာဖြင့်။ ဘာဝေါ၊ စိတ်၏
 ဖြစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော “စိတ္တံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ” ဟူသော နောက်ကြံယာကို။
 လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏။ ဉာယတိ၊ သိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊
 ထိုဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏအနက်၌။ ဘုမ္မဝစနနိဒ္ဒေသော၊ သတ္တမိဝိဘတ်ဖြင့်
 ညွှန်ခြင်းကို။ ကတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးကုန်သော ခဏ-စသော အနက်တို့တွင်၊ ခဏော နာမ၊
 ခဏ မည်သည်ကား။ အဋ္ဌကုဏဝိနိမုတ္တော၊ ရှစ်ပါးသော ခဏတို့မှ
 လွတ်သော။ နဝမော ခဏော၊ နဝမခဏတည်း။ တသ္မိံ၊ ထို နဝမခဏ
 သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ခဏတ္တယ
 သို့ ဆောက်၏။ သမဝါယော နာမ၊ မည်သည်ကား။ စက္ခုဒြိယာဒိကာရဏ
 သာမဂ္ဂံ၊ စက္ခုပသာဒစသော အကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းတည်း။ တသ္မိံ၊
 ထိုအကြောင်းတို့၏ ညီညွတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟေတု နာမ၊ မည်သည်ကား။ ရူပါဒိအာရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံ
 စသော ငါးပါးသော အာရုံတည်း။ တသ္မိံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ စိတ္တံ၊
 သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ ခဏ ကာရဏ သမဝါယ
 ဟေတုမ္ပိ၊ ထိုထိုသို့သော နဝမခဏ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်း၊ ရူပါရုံစသော
 အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ တေသံ ဗဿာဒိနံ၊ ထိုဗဿအစရှိသော
 တရားတို့၏။ ဘာဝေါ ဝိဇ္ဇမာနတာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဓ ပန ဟေတုအတ္ထော
 ကရဏတ္ထော စ သမ္ဘဝတိတိတ္ထေ ၌။ အတ္တဒ္ဓယံ၊ ဟိတ်အနက်၊ ကရိုဏ်းအနက်
 နှစ်ခုသည်။ ကေဿ၊ တခုတည်းသော ဝိနည်းပိဋကအား။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ ဝိနယေ၊ ဤဝိနည်းပိဋက၌။ ဝုတ္တဿ၊ သော။
 သမယသဒ္ဓဿ၊ ၏။ ကတ္ထုကာရဏတ္ထေ စ၊ ကတ္တား အနက်၊ ကရိုဏ်းအနက်
 ၌လည်းစောင်း။ ဟေတုမ္ပိ စ၊ ဟိတ်အနက်၌လည်းကောင်း။ တတိယာ၊
 တတိယာဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်။
 တာ၊ ထို ဟိတ်အနက်၊ ကရိုဏ်းအနက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

[ဂဟပိပြန်၍ရေးလိမ္မ ကတ္တုကရဏတ္ထေသု စ တတိယာ ဟေတုမ္ပိ
စာတိ ဥတ္တတ္တာ တာ-ဟူ၍ ရေးလေ။]

သော ဒုဗ္ဗိညေယျောတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ “တထာဂထောဝ တတ္ထ
ကာလံ ဇာနိဿတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။
ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဤတွင် ဝုတ္တတ္တာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟု ဋီကာ
ပါဠိအများရှိကြ၏)။ တေန သမယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ တဿ သမယဿ၊
ထိုသို့ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပညတ်အံ့သော အခါ၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်း
ကြောင့်။ (တေန သမယေန-၌ အကြောင်းဟောကို ထင်အောင်ပြသည်)။
အန္ဓေန ဝသတိ ဝိဇ္ဇာယ ဝသတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ ပြယုဂ်တို့၌။ အန္တံ ဝါ၊ ထမင်း
ကို လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇံ ဝါ၊ အတတ်ကိုလည်းကောင်း။ လဘာမိ၊ ရအံ့။
ဣတိ-ကတ္တာ၊ ဤသို့နုလုံးပြု၍။ တဒတ္ထံ၊ ထို ထမင်း၊ အတတ် အကျိုးငှါ။
ဝသတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊
တူ။ “တေန သမယေန ဝိဟရတိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဟေတုတ္ထေ
တတိယာ၊ ဟေတုတ္ထတတိယာဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဒဠဗ္ဗာ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏။
သယေဉ္စ၊ ဆောက်သော အခါကိုလည်းကောင်း။ ဝိတိက္ကမဉ္စ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို
လည်းကောင်း။ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်ရှုတော်မူလျက်။ တတ္ထ၊ တတ္ထ၊
ထိုထိုသို့သော မြို့ရွာ၊ နိဂုံး၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ ဝိဟာသိ၊ ၏။ ဣတိ-ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟော
တိ၊ ၏။ သာ၊ ထို ကြည့်ရှု၍ နေတော်မူသောအခါကို။ တတိယပါရာဇိကာ
ဒီသု၊ တို့၌။ “ဣစ္ဆာမဟံ ဘိက္ခဝေ (၃၆) အဒ္ဓမာသံ ပဋိသလ္လိယိတု”န္တိ
ဝေမာဒီသု၊ တို့၌။ ဒဠဗ္ဗာ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယာ ကာလဒ္ဓါနေ
အစ္စန္တသံယောဂေ ဣတိ သုတ္တေန၊ ဖြင့်။ အတြ၊ ထိုအဒ္ဓမာသံ-ပုဒ်၌။ ဒုတိ
ယာ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ မာသံ၊ တလပတ်လုံး။ အဓိတေ၊ သင်၏။
ဒိဝသံ၊ တနေပတ်လုံး။ အဓိတေ၊ သင်၏။ ဣတိ-ယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။
ဣဓ ပန ဟေတုအတ္ထော စ ကရဏတ္ထော စ သမ္ဘဝတိတိ ဧတ္ထ၊ ဟူသော
ဤပါဠိ၌။ ယဿ ကရဏဝစနဿ၊ အကြင် ကရိုဏ်းဝိဘတ်၏။ ဟေတု
အတ္ထော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဟေတုဘူတေန၊ ဟိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။
တေန သမယေန၊ ထိုထိုအကြောင်းကြောင့်။ တံ တံ ဝတ္ထုဝိတိက္ကမသင်္ခါတံ
ဝါ၊ ထိုထိုသို့သော ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်မှလည်းဖြစ်သော။
ဝိတိက္ကမသမယသင်္ခါတံ ဝါ၊ လွန်ကျူးသော အခါဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်
သော။ သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတုဉ္စ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို

လည်း။ အပေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော မြို့ရွာ၊ နိဂုံး၊ ဇနပုဒ်တို့၌။ ဝိဟာသိ၊ ချီး။ ယဿ၊ အကြင် ကရိုဏ်းဝိဘတ်၏။ ကရုဏတ္ထော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ချီး။ ကရုဏဘူတေန၊ သော။ သမ္ဘတ္တေန၊ မညတ်အပ်သော အခါသို့ ရောက်သော။ တေန သမ ယေန၊ ထိုအခါဖြင့်။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ ပညာပယန္တော၊ ပညတ်တော် မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။ ဝိဟာသိ၊ ချီး။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပာယ်သော၊ တည်း။

ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ “သုဒ္ဓိန္နာဒိနံ၊ သုဒ္ဓိန်စသောသူတို့၏။ ဝိတိက္က မောဝ၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်သာလျှင်။ ကာရုဏံ နာမ၊ အကြောင်းမည်၏။ တဿ၊ ထိုလွန်ကျူးခြင်းကို။ နိယမဘူတော၊ မှတ်ရာဖြစ်သော။ ကာလော ပန၊ သည်ကား။ ကရုဏမေဝ၊ ကရိုဏ်းမည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧ ကာလံ၊ ထို ကာလကို။ အနုတိက္ကမိတ္တာဝ၊ မလွန်မူ၍သာလျှင်။ သိက္ခာပဒဿ၊ ကို။ ပညာ ပေတဗ္ဗတ္တာ၊ ပညတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ချီး။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသောစကားသည်။ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိ။ ဣဒံ ကရုဏံ၊ ဤကရိုဏ်း ဝိဘတ်ကို။ ဗုဒ္ဓဘဂဝတ္တာ၊ ရှေ့အဖို့၌ ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဝတ္ထုဗ္ဗမ္ပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တံ၊ ချီး။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ချီး။ တံ ပန ဝစနံ၊ ထိုသို့ဆိုသောစကားသည်။ ဒုဝုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုသောစကားတည်း။ ဟိ—သစ္စံ၊ ချီး။ ဟေတုအတ္ထတော၊ ဟိတ်အနက်မှ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ကရုဏတ္ထော၊ ကို။ ယဿ၊ ဖြင့်။ ယောဇိယမာနော၊ ယှဉ် သင့်သည်ရှိသော်။ အနုက္ကမေနေဝ၊ အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်။ ယောဂံ၊ ယှဉ် ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ချီး။ တဿာဝံ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ယောဇိတော၊ ယှဉ်အပ်၏။ အဋ္ဌကထာစရိယော၊ သည်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဣဒံ ကရုဏတ္ထံ၊ ဤ ကရိုဏ်း အနက်ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ယောဇေတော၊ ယှဉ်၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ဟေတုအတ္ထံ၊ ကို။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ယံ ပန ယောဇေတိ၊ အကြင်သို့ ယှဉ်စေ၏။ တံ ယောဇနံ၊ ထိုသို့ယှဉ်ခြင်းသည်။ သုခတ္တာ၊ လွယ်သောကြောင့်။ ဟောတိ၊ ချီး။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ချီး။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယေန၊ အရှင်အာနန္ဒာ ဆရာသည်။ လိခိတံ၊ ရေးတော်မူအပ်၏။ ဣတော၊ ဤမှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အရာ၌။ “အာစရိယေန လိခိတ”န္တိ ဝါ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ “အာစရိယဿ တဏှော”တိ ဝါ၊ ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊

၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ဤ၊ အာစရိယော နာမ၊ ဆရာမည်သည်ကို။ ကလသပုရ-
 ဝါသီ၊ ကလသပြည်၌နေသော။ အာနန္ဒာစရိယောတိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတဗ္ဗော၊
 ၏။ ဧဝံ၊ ဤ၊ တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ-ဟူသောပါဠိ၌။ ဌတု၊
 တန်၍။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ သုတ္တန္တေ၊ သုတ္တန်၌။ “ကံ သမယံ
 ဘဂဝါ” တိ၊ ဟူ၍။ ဧကေန ပဒေန၊ ဘဂဝါ-တပုဒ်တည်းဖြင့်။ ဝုဋ္ဌတိ
 ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ “ဟေန သမယေန ဘဂဝါ ဝေဇ္ဇဉာယ” ဟူ၍။
 ဧကေန ပဒေန၊ ဘဂဝါ-ဟူသော တပုဒ်တည်းဖြင့်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။
 အထ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မှုကား။ သဝေဝစနံ၊ ဝေဝုဇ်နှင့်တကွသော။ ဗုဒ္ဓ
 ဂုဏံ၊ ဘုရားကျေးဇူးကို။ ဝတ္တုကာမော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်အံ့။ ထေရော၊ အရှင်
 ဥပါလိမထေရ်သည်။ “တထာဂတော သုဂတော” တိအာဒိနိပိ၊ အစရှိသည်
 တို့ကိုလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အဟ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်လျက်။ ဣမသေဝ
 ပဒေယဿ၊ ဤ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂဝါ-ဟူသော နှစ်ပုဒ်ကိုသာလျှင်။ ဂဟေက၊ ယူရာ၌။
 ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိရာ၏။ တံ၊ ထို
 အကျိုးကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတံ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။
 ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုဋ္ဌတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ -ဘဂဝတော၊ သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊
 ဘုရားမြတ်စွာ၏။ ပရမဂပ္ပိရံ၊ လွန်စွာနက်နဲသော။ အဗျာသယက္ကမံ၊ အလိုတော်
 အစဉ်ကို။ အဇာနတ်-အဇာနန္တာနံ၊ မသိကုန်သော။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သော
 သူတို့အား။ (ဘဝေယျ-၌ စပ်)။ ဝါ၊ တို့၏။ (သင်္ကာ-၌ စပ်)။ “အပညတ္တေ
 သိက္ခပဒေ ။ပ။ အဘိဝိညာပေသိ” တိအာဒိကံ၊ ဝိညာပေသိ-အစရှိသော ပါဠိ
 ကိုလည်းကောင်း။ “အထ ဝေါ ဘဂဝါ အာယသန္တံ သဒ္ဓိန္တံ ပဋိပုစ္ဆိတိအာဒိကဉ္စ၊
 ပဋိပုစ္ဆိ-အစရှိသော ပါဠိကိုလည်းကောင်း။ “သဒ္ဓိယံ တံ ဘိက္ခုတိ၊ နာယံ
 ဘဂဝါ သဒ္ဓိယံ” ဟူ၍အာဒိကဉ္စ၊ သဒ္ဓိယံ-အစရှိသော ပါဠိကိုလည်းကောင်း။
 တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပုရာဏ ဝေါဟာရိကံ၊ ရှေး၌ တရားသုကြီးဖြစ်ဘူးသော။
 ဘိက္ခု၊ ကို။ ပုစ္ဆိတု၊ ၍။ တေန၊ ထို တရားသုကြီးရဟန်းသည်။ ဝုတ္တပရိစ္ဆေ
 ဒေန၊ ပြောဆိုသောအပိုင်းအခြားဖြင့်။ ဒုတိယပါရာဇိကပညာပနဉ္စ၊ ဒုတိယ
 ပါရာဇိကကို ပညတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်ကို။
 ပဗ္ဗဇ္ဇာနုဇာနုဉ္စ၊ ရဟန်းထဖြစ်ကို ခွင့်ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေ
 ဓာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဝိနယ ပရိယတ္တိံ၊ ဝိနည်းပရိယတ်ကို။ ဒိသု၊
 မြင်သောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓ သုဗုဒ္ဓတံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကောင်းစွာသိတော်မူသည်
 ၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သင်္ကာ၊ ယုံမှားဖွယ်သည်။ သမ္ဘဝေယျ၊ ၏။
 တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ခေဋ္ဌာသကဿ၊ တံတွေးစားဖြစ်သော။ ဆုဉ္ဇဿ၊
 လူအကောင်ကို ဖုတ်တတ်သော။ တုယံ၊ သင့်အား။ ကိံ၊ ပန၊ အဘယ်-ကျိုး

ရွှေအံ့နည်း။ (၃၇) ဣတိ ဝေမာဒိကံ သော။ ဖရသဝစန ပဋိသိယတ္တံ၊
 ကြမ်းတမ်းသောစကားနှင့် ယှဉ်သော။ ဝိနယပရိယတ္တံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
 ခိကာသဝတ္ထံ၊ ကုန်သော အာသဝေါရှိသော အဖြစ်ကို။ မဋ္ဌိစ္စ၊ ၍။ သင်္ကာ၊
 ယုံမှားဖွယ်သည်။ ဝါ၊ တွေးတောဖွယ်သည်။ သမ္ဘဝေယျ၊ ၏။ တဒုဘယ
 သင်္ကာ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ထိန္တရ်ပါးသော တွေးတောယုံမှားဖွယ်ကို ဖျောက်ခြင်း
 ပယ်ခြင်းငှါ။ အာယသ္မတာ ဥပလိတ္တေရေန၊ အရှင်ဥပလိမထေရ်သည်။
 ဣဒမေဝ ပဒဒ္ဒယဂ္ဂဟဏံ၊ ဤ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းကို
 ယူခြင်းကိုသာလျှင်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝိနည်းပိဋက၌။ ကတံ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ တေ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။-ကာမံ စင်စစ်လျှင်။ သဗ္ဗဉ္စေ ယျ
 ဗုဒ္ဓတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ဉ္စေယျတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါယေဝ၊ ဗုဒ္ဓလည်းမည်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂသဗ္ဗဒေါသတ္တာ၊ ဖျက်
 ဆီးအပ်ပြီးသော ခပ်သိမ်းသောအဖြစ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ စ၊
 ဘဂဝါလည်းမည်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါအမည်တော်ရှိသော
 ဘုရားမြတ်စွာသည်။ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ-တေ အတ္ထံ၊
 ကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ ပရတောပိ၊ နောက်၌လည်း။ “ဇာနန္ဒာပိ တထာဂတာ
 ပစ္စန္နိပ။ တထာဂတာန”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သုတ္တန္တေ စ၊ ၌လည်း။
 “သဏှေနာပိ ကေသိ ဝိနေမိ ဖရသေနာပိ” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အသာဓာရဏဟေတုမှီတိ ဧတ္ထံ၊ ပါဌ၌။ ကုသလမူလာနိ၊ ကုသိုလ်တို့၏
 မူလတို့သည်။ အကုသလာနံ၊ တို့၏။ မူလာနိ၊ တို့သည်။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်
 မျှ။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အကုသလမူလာနိ၊ တို့
 သည်။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ မူလာနိ၊ တို့သည်။ ကဒါစိ၊ မျှ။ န ဟောန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်။ အပ္ပာကတမူလာနိ၊ တို့သည်။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ မူလာနိ၊
 တို့သည်။ ကဒါစိ၊ မျှ။ န ဟောန္တိ၊ ကုန်။ ဣတိ အယမေဝ နယော၊ ကို
 သာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။
 ဟေတု၊ ဟိတ်တို့သည်။ အံ သမုဋ္ဌာနာနံ၊ ထို ကုသိုလ်ဟိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်
 သော။ ရူပါနံ၊ ရုပ်တို့အား။ ဟေတုပစ္စယေန၊ ဟေတုပစ္စယသတ္တိဖြင့်။ ပစ္စ
 ယော-ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုသလာနိ၊
 တို့သည်။ ကုသလာနံ ယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်၏။
 ဣတိ အာဒိနယော၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ကုဋ္ဌာ၊ နှုတ်တို့ကို။ ပုစိ၊ ပုစိ-ဟူ၍။
 ဝုစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။ တေ၊ ထိုနှုတ်တို့ကို။ မန္ဒယတိ နာသယတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်

၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုစိမန္တော၊ မည်၏။ သတ္တာနံ ဟိတသုခနိပ္ပာဒနာ
 ဓိမုတ္တတန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ သာမညတော၊ သတ္တသာမညအားဖြင့်။ ဝုတ္တ
 သတ္ထေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သတ္တဝါတို့ကို။ ဒွိဓာ၊ လူဟူသော၊ နတ်ဟူသော
 နှစ်ပါးသောအပြားဖြင့်။ ဘိန္နိတော၊ ခွဲ၍။ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ။ “မနုဿာနံ
 ဥပကာရ ဗဟုလတ”န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တ၊ ၏။ ဗဟုဇနဟိတာယာတိ၊ သည်ကား။
 ဗဟုဇနော၊ များစွာသော။ ဇနဿ၊ လူ၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ အစီးအပွားအကျိုးငှါ။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညာသမ္ပတ္တိယာ၊ ပညာတော်၏ ပြည့်စုံသဖြင့်။
 ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္ပရာယိကဟိတပဒေသကော၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွား
 တမလွန်၌ ဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားကိုညွှန်ပြတော်မူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 သုခါယာတိ၊ သည်ကား။ သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှါ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
 သေ-ဇေသော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓာဂသမ္ပတ္တိယာ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်းတော်မူခြင်း
 ၏ ပြည့်စုံသဖြင့်။ ဥပကာရက သုခသမ္ပဒါယကော၊ ကျေးဇူးပြုတော်မူသဖြင့်
 ချမ်းသာကို ပေးတော်မူတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောကနုကမ္မာယ၊
 သတ္တလောကကို အာဠာရောင့်တတ်သော။ ဝါ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်တတ်
 သော။ မေတ္တာ ကရုဏာ သမ္ပတ္တိယာ၊ မေတ္တာတော်၊ ကရုဏာတော်တို့နှင့် ပြည့်
 စုံသဖြင့်။ မာတာပိတရော၊ အမိအဖတို့သည်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ရက္ခိတာ ဝိယ၊
 စောင့်ရှောက်ကုန်သကဲ့သို့။ သေ-ဇေသော ဘဂဝါ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 လောကဿ၊ သတ္တလောကကို။ ရက္ခိတဂေါပိတာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်၊ လုံခြုံ
 စေတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဝိကတိကတ္တားကို ခွဲ၍၊ ဗဟုဝုစံ ချ
 သည်)။ ဒေဝမနုဿာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂလေ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝေနေယျသတ္တေယေဝ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့
 ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တေသံ၊ ထို ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါ
 တို့ကို။ နိဗ္ဗာနမဂ္ဂဖလအဓိဂမာယ၊ နိဗ္ဗာန်၊ မဂ်၊ ဖိုလ်တရားတို့ကို ရစိမ့်သောငှါ။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဒသေတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စွ။
 “အတ္တာယာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပရမတ္ထတ္ထာယ၊ အလွန်မြတ်သော
 အကျိုးဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ငှါ။ “ဟိတာယာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။
 တံ သမ္မာပကမဂ္ဂတ္ထာယ၊ ထို နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော မဂ်အကျိုးငှါ။
 ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ၏။ မဂ္ဂတော၊ မဂ်တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဟိတံ
 နာမ၊ ဟိတမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သုခါယာတိ
 ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ ဖလသမာပတ္တိသုခတ္ထာယ၊ ဖလသမာပတ္တိသုခ အကျိုးငှါ။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ တတော၊ ထို ဖလသမာပတ္တိသုခထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။
 သုခါဘာဝဇေ၊ သုခ၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဒိဋ္ဌိသီလသမ္ဘာတေနာတိ

ဧတ္ထံ၊ ဤ။ သဗ္ဗသေက္ခာ သေက္ခသမညတ္တာ၊ အလုံးစုံသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏ သေက္ခ၊ အသေက္ခအဖြစ်ဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အလုံးစုံ
 သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သေက္ခအဖြစ်၊ အသေက္ခအဖြစ် သမညဖြစ်သော
 ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌိသီလသင်္ခာတေနာတိ ဧတ္ထံ၊ ဤ။ သမာဓိံ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 ပညာည၊ ကိုလည်းကောင်း။ အဂ္ဂဟေတု၊ မယမုချိ။ ဒိဋ္ဌိသီလမတ္ထဂ္ဂဟဏံ၊ ဒိဋ္ဌိ သီလ
 မျှကို ယူခြင်းကို။ ကတံ၊ ၏။ ကောသမ္မကသုတ္တေပိ၊ ကောသမ္မကသုတ်၌လည်း။
 “သီလသာမညဂတော၊ သီလချင်းတူသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။
 ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိသာမညဂတော၊ အယူတူသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်
 ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ပညာပိ၊
 ကိုလည်း။ ဂဟိတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုသို့
 ဆိုသော စကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဝါ၊ ကား။ ပညာပိ၊ ကိုလည်း။
 န ဂဟိတာ၊ ယေအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သောတာပန္နာဒိနမ္ပိ၊ သော
 တာပန်အစရှိသည်တို့၏လည်း။ ပညာယ၊ ပညာကို။ ပရိပုရကာရိတာဝပ္ပ
 သင်္ဂတော၊ ဖြည့်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်
 တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကေလက္ခဏာနမ္ပိ၊ တူသော လက္ခဏာရှိ
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တာသံ ပညာဒိဋ္ဌိနံ၊ ထိုပညာ ဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးတို့၏၊
 အဝတ္ထန္တရတေဒေါ၊ အခိုက်အတန့် အထူးအပြားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကိဝေ၊
 မူကား။ ခိတိသမာဓိန္ဒြိယသမ္မာသမာဓိနံ၊ ခိတိသဒ္ဓါ၊ သမာဓိန္ဒြိယသဒ္ဓါ၊ သမ္မာ
 သမာဓိသဒ္ဓါတို့၏။ အဝတ္ထန္တရတေဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ ဝိယ၊ ရှိသကဲ့သို့တည်း။
 (၃၈) အညာသီတိ ဧတ္ထံ၊ ဤ။ သောတဒ္ဓါရာနုသာရေန၊ သောတဒ္ဓါရသို့အစဉ်
 လျှောက်သဖြင့်။ ဉာတာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စ။ အတ္ထာ၊ အနက်တို့ကို။
 သုတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ကုန်၏။ “သုတမေတံ ဘော
 ဂေါတမ ပါပကာ သမာစာရာ ဒိဿန္တိ စေဝ သုယုန္တိ စာ”တိ အာဒိသု
 ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ “ဘိက္ခု ခေါ ဥပါလိ သံသံ ဘိန္နတိ”တိအာဒိသု
 ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ခေါ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဝဓာရဏဧတ္ထံ ဝါ၊ အဝဓာရဏ
 အနက်၌မူလည်း။ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ (အဋ္ဌကထာ၌ အဝဓာရ
 ဏဧတ္ထံ ဝါ-ရှိသည်ကို ဥဒါဟရဏ်ဆောင်လိုက်သည်။) ဝေရဠာယံ၊ ဝေ
 ရဠာပြည်၌။ ဘဝေါ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိသည်တည်း။ (ဘဝေါ-ကို
 ဝိဇ္ဇမာနေ-ဆင့်၍ ဖွင့်သည်။) ဣတ္ထမ္ဘူတဿ-ဝေဘူတဿ၊ ဤသို့ဖြစ်သော
 မြတ်စွာဘုရား၏။ (ဣတ္ထံ-ကို ဝေ-ဖွင့်သည်သာ။) ကထံ ဘူတဿ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာ၏။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ နည်း။ သက္ခပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်
 မင်း၏သားဖြစ်သော။ သက္ခကုလ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရဟန်း

၁၁၁

ဝေရုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

အဗ္ဗန္တရနိဗ္ဗာန်

ပြုသော။ ခေံ၊ သို့။ ဟုတော၊ ရှိ။ ဌိတဿ၊ တည်တော်မူသော ဘုရားမြတ်စွာ၏။ ကိတ္တိသဒ္ဓေါ၊ ကျော်စောသောအသံသည်။ အပ္ပဂ္ဂတောတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ အဘိသဒ္ဓေန၊ နှင့်။ ယောဂေ၊ ယှဉ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဥပယောဂဝနာနိ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

ကာမုပါဒါနပစ္စယာ ဝေ မေတ္တာံ ဘာဝေတိ၊ ဗြဟ္မလောကေ နိဗ္ဗတ္တတိတိ ဣမိနာ၊ နိဗ္ဗတ္တတိ-ဟူသော ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်ဖြင့်။ ကာမုပါဒါန ဟေတု၊ ကာမုပါဒါနဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံကို။ ကတော၊ ရှိ။ ကာမဘဝေ ဝေ၊ ကာမဘုံ၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိဝါဒီနိ၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော ဆရာတို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူကို။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ပဏီတာ၊ တောင့်တအပ်ကုန်သော၊ ကာမာ၊ အလိုတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတော ဝါ၊ ကြား၍မူလည်းကောင်း။ ကပေတော ဝါ၊ ကြံစည်၍မူလည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝတ္ထု၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အနုဘာဝိဿာမိ၊ ခံစားအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ကာမုပါဒါနပစ္စယာ၊ ကာမုပါဒါနဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဒုပကံ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဘာဝနာကို။ ကရေတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗြဟ္မလောကေပိ၊ ၌လည်း။ ကာမနိယဋ္ဌေန၊ လိုအပ်တောင့်တအပ်သော အနက်အားဖြင့်။ ကာမာ၊ ကာမမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဗြဟ္မလောကပိ၊ ဗြဟ္မပြည်ကို တောင့်တသော အရာတို့သည်လည်း။ ကာမနိယဋ္ဌေန၊ ဖြင့်။ ကာမာ၊ ကုန်၏။

[ဗြဟ္မလောကေပိ-သာ များသော ဋီကာတို့၌ ရှိ၏။ သဗ္ဗေပိ တေဘ္ဗမကာ ဓမ္မာ ကာမနိယဋ္ဌေန ကာမာ-ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ ဗြဟ္မလောကပိ- ဖြစ်အံ့ထင်၍ သမ္ပန်သည်။ သင့်ရာ ဆင်ခြင်ပါလေဦး။]

တဒါရမ္မဏတ္တာ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်ကို တောင့်တသောအားဖြင့် အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောကြောင့်။ တဏှာ၊ ရူပတဝကို တပ်သော တဏှာကို။ ကာမုပါဒါနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။ ကမ္မဉ္စ၊ ကံသည်သာလျှင်။ စက္ခုဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်သော စက္ခု၏။ ဇနက ကာရဏံ၊ ဇနကအကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ တဏှာ၊ သည်။ မူလကာရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇနကံ၊ ဇနကအကြောင်းသည်။ မူလကာရဏံ၊ မူလအကြောင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရူပတဏှာဒယော၊-ရူပအဏှာအစရှိကုန်သော။ ဆ တဏှာကာယာ၊တို့

ကထာ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝိညာနာ

၁၁၁

သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ခန္ဓပရိယာပန္နတ္တာ စ၊ ခန္ဓာ
 ငါးပါး၌အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ “ယမိစ္ဆံ န လဗ္ဘတိ၊
 တမ္ပိ ဒုက္ခ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း
 တည်း။ တဿ မူလကာရဏဘာဝေန သမုဋ္ဌာပိကာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ကာရဏ
 ဘူတဿ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုကံ၏။ ဣမဿ ခန္ဓပဉ္စကဿ၊
 ဤခန္ဓာပဉ္စကကို။ သမုဋ္ဌာပိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော။ ပုရိမတဏှာ၊ ရှေးဘဝ၌
 ဖြစ်သော တဏှာသည်။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၏။ “အာသဝသမုဒယာ
 အဝိဇ္ဇာသမုဒယော” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တဿ ဧဝ၊ ထိုကံ၏သာ
 လျှင်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိပိ၊ လည်း။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ ဝနုတိ၊ ၏။

[အဝိဇ္ဇာသမုဒယာတိ ဝစနတော တဿ ဧဝ ကာရဏံ- ရှိသည်
 ဦးကာပါဌ်အတိုင်း သမုန်သောအနက်တည်း။

အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ အာသဝသမုဒယောတိ ဝစနတော တဿာ ဧဝ
 ကာရဏန္တိ-၌ တဿာ-ဟု ဣတ္ထိလိင်နှင့်လည်း ဦးကာပါဌ် အချို့ရှိ၏။
 တဿာ ဧဝ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ၏သာ-ဟု စွဲလေ။

အဋ္ဌကထာ၌ စက္ခု ဒုက္ခသစ္စံ၊ တဿ မူလကာရဏဘာဝေန တံ
 သမုဋ္ဌာပိကာ ပုရိမတဏှာ သမုဒယသစ္စံ-ရှိသည်ကိုလုံးသွင်း၍ ကျ
 အောင် ကြံရာ၏။]

အပိ စ၊ ကား။ “ရူပါဒိ ဝိယ၊ ရူပါရုံအစရှိသည်ကဲ့သို့။ တဏှာပိ၊ တဏှာ
 သည်လည်း။ တဏှာယ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိပ္ပဟာနဋ္ဌာနံ၊ ဖြစ်ရာ၊ ပယ်ရာ ဌာနတည်း”
 ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ရူပါဒိ ဝိယ၊ ရူပါရုံစသည်ကဲ့သို့။ တဏှာပိ၊ ကို
 လည်း။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဟိ-ယတ္ထံ၊ စ။ “ရူပတဏှာ လောကေ
 ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထေသာ တဏှာ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ” တိ စ၊ ဟူ၍
 လည်းကောင်း။ “ဧတ္ထေသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ” တိ စ၊ ဟူ၍
 လည်းကောင်း။ တေ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။ “သဗ္ဗာ-
 ကာရေန ပန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ကား။ တဏှာယ၊ ကို။
 အညတြ၊ ကြည်၍။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ငါးပါးသည်။
 ဒုက္ခဉ္စေ၊ ဒုက္ခလည်းမည်၏။ အရိယသစ္စဉ္စ၊ အရိယသစ္စာလည်းမည်၏။” ဣတိ
 ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဣ၊ ဤ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌။ ရူပတဏှာဒယော၊ တို့
 သည်။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဧ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။

န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန္တိကျင်သနည်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အသက်ရတာဝေန၊
 မရောယှက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်းငှါ။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့
 သော ပါဠိရပ်တို့၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန္တိကျင်။ တဏှာ၊ သည်။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပရိယာပန္နာ၊ ဥပါ
 ဒါနက္ခန္ဓာ၌ အကျုံးဝင်သည်။ ယဒိ န ဘဝေယျ၊ အံ။ သစ္စဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။
 “တတ္ထ ကတမေ သံခိတ္တေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ။ပ။ (၃၉) သင်္ခါရပါဒါနက္ခ-
 န္ဓော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ န စ ဝုတ္တံ၊ ဟောလည်း
 ဟောတော်မူ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စပရိယာ
 ပန္နာဝ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌ အကျုံးဝင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧ
 ဝဒေယျ၊ အံ။ ဟေတုဖလသက်ရ ဒေါသပ္ပသင်္ဂတော၊ အကြောင်းအကျိုးတို့၏ရော
 ယှက်အံ့သည်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ ဒုက္ခသစ္စပရိယာ
 ပန္နာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မပြင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေသဗ္ဗော၊ ဖြေ
 အပ်၏။

[ဤတွင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ။ပ။ ဝိရုဇ္ဈတိတိ-ဟု စောဒနာရာ၌ ဝိသုဒ္ဓိ
 ဖက်ကျမ်း၌ တဏှာမှ ကြွင်းသော ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာသည်
 ဒုက္ခသစ္စာမည်၏-ဟူသော စကားနှင့် ဤ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ ရူပ
 တဏှာ စသည်တို့သည် ဒုက္ခသစ္စာမည်၏-ဆိုသော စကားနှစ်ရပ် ဆန့်
 ကျင်ခဲ့၏တကား-ဟု စောဒနာသည်။

ထိုထိုသို့သော အရာတို့၌ အညမညသက်ရအဖြစ်ဖြင့် ပြအံ့သော
 ငှါ ဤဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသောကြောင့် မဆန္တိကျင်-ဟု ပရိဟာရ
 ဆရာပြောသည်။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ဆရာ ဆိုသည့်စကားကို စွဲ၍ စောဒနာပြန်လိုသည်
 ဖြစ်ရာ ယဒိ တဏှာ။ပ။ တသ္မာ ဒုက္ခသစ္စပရိယာပန္နာ တဏှာတိ
 ဝေ-ဟု စောဒနာပြန်၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌ ဥပါဒါနက္ခန္ဓ ။ပ။ အညတြ
 တဏှာယ-ဆိုသည်အတိုင်း တဏှာသည် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၌ မဝင်သည်
 ဖြစ်ခဲ့အံ့၊ သစ္စဝိဘင်းပါဠိ၌ တတ္ထ ကတမေ သံခိတ္တေန။ပ။ ဧတ္ထ
 ဌပေတွာ တဏှံ သင်္ခါရပါဒါနက္ခန္ဓော-ဟု တဏှာကို သင်္ခါရပါဒါန-
 က္ခန္ဓာ၌ မသွင်းမူ၍ ဟောတော်မူရာ၏။ ထိုသို့လည်း မဟော၊ သင်္ခါ
 ရပါဒါနက္ခန္ဓာ၌ သွင်း၍ ဟောတော်မူရကား တဏှာသည် ဒုက္ခ-

ကထာ]

စေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏံ

၁၈၃

သစ္စာ၌ပင် ဝင်ရာ၏။ ဒုက္ခသစ္စာ၌ တဏှာကို မကြည့်သင့်-ဟု စောဒနာသည်-ဟူလေ။

ဖြေလိုသော ပရိဟာရဆရာသည်-န ဟေတုဖလသင်္ကရ ဒေါသပ္ပသင်္ကတော - ဟု မိန့်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား တဏှာဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာသည် အကြောင်း၊ သမုဒယသစ္စာကြောင့် ဖြစ်သော ဒုက္ခသစ္စာသည် အကျိုး ဖြစ်၍ တဏှာသည် ဒုက္ခသစ္စာ၌ ဝင်ပြန်ချေသော် အကြောင်း၊ အကျိုး ရောယှက်၍ မကွဲမပြားဖြစ်ရာသောကြောင့် တဏှာသည် 'ဒုက္ခသစ္စာ၌ မဝင်-ဟု ပရိဟာရဆရာ ဖြေသည်-ဟူလေ။]

သင်္ကရဒေါသော၊ ရောယှက်သော သင်္ကရဒေါသသည်။ န တဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဟိ-သန္တံ၊ ထို ငါ စောဒကဆိုသော စကား မှန်၏။ သစ္စဝိဘင်္ဂပါဠိယံ၊ သစ္စဝိဘင်္ဂပါဠိတော်၌။ ပဉ္စဟိ ကောဠာသေဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော အစုတို့ဖြင့်။ သမုဒယသစ္စံ၊ ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြတော်မူအပ်၏။

ကထံ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ အသို့ပြသနည်းဟူမူကား။ တဏှာ၊ သည်။ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ကော၊ သော။ ဝါရော၊ ဝါရတည်း။ တဏှာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ ကိလေသာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သမုဒယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဒုတိယော၊ သော။ ဝါရော၊ တည်း။ တဏှာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ ကိလေသာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သမုဒယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ တတိယော၊ သော။ ဝါရော၊ တည်း။ တဏှာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ ကိလေသာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ သာသဝါနိ၊ အာသဝေါတရား၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလံမ္မလာနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ သမုဒယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ ဝါရော၊ ဝါရတည်း။ တဏှာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ ကိလေသာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တိဏိ၊ ကုန်သော။ ကုသလံမ္မလာနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အဝသေသာ၊ ကုန်သော။ သာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာ ဓမ္မာ စ၊ တို့သည်

လည်းကောင်း။ သမုဒယသစ္စံ၊ မည်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပဉ္စမော၊ သော။
 ဝါရော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်၏။ ဝါ၊ ပြအပ်သည် မဟုတ်
 လော။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ (ပြန်၍ သတ်)။
 အာမ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ဩဝံ ပြအပ်သည်မှန်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပြအပ်သော်လည်း။
 အဘိဓမ္မဘာဇနီယေယေဝ၊ ဌိသာလျှင်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ၏။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော
 သုတ္တန္တဘာဇနီ၊ ပညာပုံစုကဋ္ဌံ။ န နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြတော်မမူအပ်။ သော ဝနယော၊
 ထို ပြအပ်သော နည်းကိုလည်း။ အရိယသစ္စနိဒ္ဒေသော၊ ဌိ။ န လဗ္ဘတိ၊ အပ်။
 တထာ ဟိ—တတော ဝေ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မဘာဇနီဌိ။
 “စတ္တာရိ သစ္စာနိ” စေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ အာဟ၊ ၏။ သုတ္တန္တဘာဇနီယ—
 ပဉ္စပုစ္ဆကေသု ဝိယ၊ တို့ဌိကဲ့သို့။ “စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ” တိ၊ ဟူ၍။ န
 ဝိတ္တံ၊ မဟောအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုတ္တန္တဘာဇနီယောဝ၊ သည်သာလျှင်။
 ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ တတ္ထ ဝ၊ ထိုသုတ္တန္တဘာဇနီဌိလည်း။ တဏှာယ၊ ကို။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ယထာဟ၊ အသို့ ဟောသနည်း။ “တတ္ထ ကတမံ
 သမုဒယသစ္စံ၊ ယာယံ တဏှာ ပ။ ကာမတဏှာ” တိ အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊
 ၏။ “ယဒနိစ္စံ တံ ဒုက္ခ” န္တိ ဣမိနာ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော ပရိယာယ်
 အားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို အဘိဓမ္မဘာဇနီယဌိ။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဟော
 သော၊ အရာသည်လည်း။ ပမာဏမေဝ၊ ပမာဏသည်သာလျှင်တည်း။

“ပဌမံ ဈာနံ - ဥပသမ္ပန္တ ဝိဟရတိ ပထဝီကသိဏ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ “ကသိဏာနိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊
 တို့သည်။ “ဥဂ္ဂဟနိမိတ္တ ပဋိဘာဂနိမိတ္တေ၊ တို့ကို။ သန္တာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏”။
 ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသော စကားသည်။ န သန္တရံ၊ မကောင်း။
 “ဒုတ္တံ သာကာရာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဏ္ဏတ္တိံ၊ ပညတ်ကို။ ဝိဿဇေတော၊ စွန့်၍။
 ဝါ၊ လွှတ်၍။ ပဋိကူလာတိ၊ စက်ဆုတ်ရှုရှာဖွယ်ဟူ၍။ သတိ၊ ကို။ ပဌပေတဗ္ဗာ၊
 ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သတိဂေါစရာ၊ သတိ၏အာရုံ
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ သတိဖြင့် အာရုံပြုရာဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါဒယောဝံ၊ တို့ကို
 သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

သဒ္ဓါဟိရောတ္တပ္ပပ။ သမ္ပတညတာတိ၊ သဒ္ဓါ၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပ၊ ဗာဟုသစ္စ
 ဝိရိယာရမ္မ၊ ဥပဋ္ဌိတသတိ၊ သမ္ပတည—ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တ၊
 ဤခုနစ်ပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မာ နာမ၊ သဒ္ဓမ္မမည်ကုန်၏။

၁။ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ (သစ္စ) ၂။ ရူပါဒယော ဝံ (ဆဋ္ဌ)

ကလာ]

စံစရဉ်ကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁၆၅

သသာဝတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခတော၊ ဒုက္ခအားဖြင့်။ န ၈၀တိတိ
ဣဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ခ်။ ဉာတေယျန္တိ၊
သည်ကား။ ဉာတဗ္ဗန္တိ၊ သိအပ်၏ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌေယျန္တိ၊ သည်ကား။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
မြင်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ဝဒါမိ၊ မဟော။

[ဉာတေယျ-၌ ဉာ-ဓာတ် ဘေယျပစ္စည်း ကံဟောကို ထင်စေသည်။]

အထ ဝါ ပန၊ ကား။ “အဟံ၊ သည်။ ဂမနေန၊ သွားသဖြင့်။
လောကဿ၊ လောက၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ ဉာတေယျန္တိ၊
သိအပ်၏ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ မဟော။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ တည်း။ လောကန္တိ၊
သည်ကား။ ခန္ဓလောကံ၊ ခန္ဓာဟူသော လောကကို။ ဂမနေန န ပတ္တဗ္ဗော
တိ၊ သည်ကား။ သရီရဂမနေန၊ ကိုယ် ဟူသော သွားခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း။ အဂတိဂမနေန ဝါ၊ အဂတိဖြင့် သွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။
န ပတ္တဗ္ဗော၊ မရောက်အပ်။ အရိယဂမနေန၊ အရိယာတို့၏ သွားခြင်းဖြင့်။
ဝါ၊ မြတ်သော သွားခြင်းဖြင့်။ လောကန္တံ၊ ခန္ဓလောက၏အဆုံးကို။ ပတုာ
ဝ၊ ရောက်၍သာလျှင်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ။ ပမောစနံ၊ လွတ်ခြင်း
သည်။ အတ္တိ၊ ခ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ သမိတာဝီတိ၊
ဟူသည်ကား။ သမိတကိလေသော။ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိသော ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဟာရဋ္ဌိတိကာတိ၊ သည်ကား။ ပစ္စယဋ္ဌိတိကာ၊ အကြောင်း
လျှင် တည်ရာရှိကုန်၏။ (၄၀)ယေ ကေမိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော သတ္တဝါ
တို့သည်။ ပစ္စယဋ္ဌိတိကာ၊ အကြောင်းလျှင် တည်ရာရှိကုန်၏။ အဗ္ဗေ၊ ကုန်
သော။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ လုဇန ပလုဇနဋ္ဌေန၊ ပျက်တတ်သော၊
အနက်အားဖြင့်။ ဧကော၊ သော။ လောကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။
ဣတိ၊ အဓိပ္ပာယ်တော်၊ တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ခ်။ သကသက ပစ္စယာယတ္တတ္တာယ၊
မိမိ မိမိတို့၏ အကြောင်းနှင့် စပ်၍ဖြစ်တတ်သောကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ မည်
ကုန်၏။ ရူပါဒီသု၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌။ ဝါ၊ ရူပက္ခန္ဓာစသည်တို့၌ (ထည်)။
သတ္တာ ဝိသတ္တာ၊ ငြိမ့်တတ်ကုန်သော သူတို့သည်။ သတ္တာ နာမ၊ မည်ကုန်
၏။ ပရိဟရန္တိ၊ ပရိစရန္တိ၊ လည်ကုန်၏။ ဒိသာတိ ဣဒံ၊ ဤ သဒ္ဓါသည်။
ဥပယောဂ ဗဟုဝစနံ၊ ဒုတိယာ ဗဟုဝစ အဆုံးရှိသော သဒ္ဓါတည်း။ ဘန္တိ
ပဋိဘန္တိ၊ တောက်ပကုန်၏။

[ပရိဟရန္တိ ဒိသာ ဘန္တိ-ပုဒ်တို့၌။ ပရိဟရန္တိ-ကို ပရိစရန္တိ၊ ဘန္တိ-ကို
ပဋိဘန္တိ-ဟု ဝုတ္တိနည်းဖွင့်သည်။]

တေ၊ ထိုလှည့်လည်၍သွားစဉ် တောက်ပသော ဝတ္ထုတို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဝိရောစမာနာ၊ တင့်တယ်ကုန်လျက်။ ပဘဿရာ၊ ပြီးပြီးပြန်ထွက်သော အရောင်ရှိကုန်သော။ တေယေဝ စန္ဒိမသ္မုရိယာ၊ ထိုသို့သော လ၊ နေတို့လျှင်တည်း။ အဋ္ဌ လောကဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သင်္ခါရာဝ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ သင်္ခါရာဝ၊ ပြုပြင်တတ်ကုန်သော တရားတို့သည်သာလျှင်။ အဋ္ဌ လောကဓမ္မာ၊ မည်ကုန်၏။ “သိနေရဿ သန္တတော”တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယုဂန္ဓရာဒယော၊ ယုဂန္ဓိရ်တောင် အစရှိသည်တို့သည်။ သိနေရံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ကို။ ပရိက္ခိပိတော၊ ရံဝန်း၍။ ပရိမဏ္ဍလာကာရေန၊ ဝန်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဌိတော၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အစူဂ္ဂတော-အတိ+ဉ္ဂတော၊ အလွန်မြင့်သော။ အယံ လောကဓာတု၊ ဤလောကဓာတ်သည်။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကြဝဠာကို။ ပရိက္ခိပိတော၊ ရံ၍။ ဌိတော၊ တည်၏။ မ-ကာရော၊ သည်။ ပဒသန္တိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[ဓာတုမယံ ဌိတော-၌ မ-သည် အာဂုမ်သာ ဖြစ်ရကား ပဒသန္တိကရ-ဟူ၏။]

အညထာပိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ လက္ခဏာဒိတောဒတော၊ လက္ခဏာ အစရှိသော အပြားအားဖြင့်။ သင်္ခါရလောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာသယာနုသယတောဒတော၊ အာသယာနုသယအပြားအားဖြင့်။ သတ္တလောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ စက္ကဝါဠာဒိပရိမာဏတော၊ စကြဝဠာ အစရှိသည်ကို နှိုင်းယှဉ်သောအားဖြင့်။ ဩကာသလောကဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်လည်း။ ဝိဒိတတ္တာ၊ သိတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ လောဝိဒ၊ လောကဝိဒမည်တော်မူ၏။

ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဟူသည်။ ကာမာဝစရံ၊ ကာမာဝစရ ဖြစ်သော။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ္တတရား ဖြစ်သော။ လောကီယံ၊ လောကီဖြစ်သော ဉာဏ်အမြင်တော်တည်း။ တေန၊ ထိုကာမာဝစရ လောကီဉာဏ်အမြင်ဖြင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ လောကံ၊ လောကကို။ ကထံ၊ လျှင်။ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်နင်းနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အသဒိသန္နဘာဝတ္တာ၊ အတုမရှိသော အာနုဘော်တော် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗံ၊ သော။ လောကံ၊ ကို။ အဘိဘဝတိ၊ နှိပ်နင်းတော်မူနိုင်၏။ ကိမိဝ၊ ဟူမူကား။ သဗ္ဗညုတညာဏံ ဝိယ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်ကဲ့သို့တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထို ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသည်။ အဋ္ဌာနာ၊ မိမိ၏။ ဝိသယေ၊ အရာ၌။

အထာ]

ခေမုဉ္ဇကဏ္ဍဝတ္ထုနာ

၆၆၇

ဘဂဝတော၊ ဇီ။ သဗ္ဗညုတညာဏဂတိကဉ္စ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့် အလားတူ
 သည်လည်းကောင်း။ လဟုတရပ္ပဝတ္တိ စ၊ အလွန်လျင်သော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဘဝင်္ဂစိတ္တဒယာနန္တ
 ရံ၊ ဘဝင်္ဂစိတ်နှစ်ခုတို့၏ အခြားမဲ့၌။ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။
 ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏။ လဟုတရံ၊ အလွန်လျင်
 မြန်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ အပိ စ၊ စင်စစ်လျှင်။ အာ
 ယသ္မတော၊ သော။ သာရိပုတ္တဿ၊ ဇီ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ န
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ သေ-သော စိတ္တဝါ
 ရော၊ ဤသို့သော စိတ်အကြိမ်သည်။ ပဉ္စသဘဝင်္ဂါနန္တရံ၊ တဆယ့်ငါးချက်
 သော ဘဝင်္ဂ၏အခြားမဲ့၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇီ။
 အဂ္ဂိသိခဓမ္မသိခ၊ စ၊ အဂ္ဂိသိခဓမ္မသိခ အမည်ရှိကုန်သော။ နာဂါ၊ နဂါးတို့
 သည်။ သိဟဋ္ဌဒီပေ၊ သိဟိဋ္ဌကျွန်း၌။ အတ္တိ ကိရ၊ ရှိကုန်သတတ်။ အတ္တဿ၊
 အနက်ကို။ ဒီပကံ၊ ပြတတ်သော။ ပဒံ၊ သည်။ အတ္ထပဒံ၊ အတ္ထပဒမည်၏။ ကေတ္ထ-
 ဒီပကံ၊ တခုသော အနက်ကိုပြတတ်သော။ ပဒံ၊ ပုဒ်တည်း။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ဤ
 အလုံးစုံသော ပုဒ်သည်။ ဝါကျံ၊ ဝါကျဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အဋ္ဌ
 ဒီသ နာမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ အဋ္ဌ ဝိမောက္ခာ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ဝိမောက္ခ
 တို့တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အဋ္ဌ သမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးကုန်သော သမာပတ်
 တို့တည်း။ သတ္ထဝါဟော၊ သတ္ထဝါဟ-သဒ္ဓါသည်။ သတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ကား။
 သတ္ထဝါဟော၊ သတ္ထဝါဟ-သဒ္ဓါကို။ သတ္ထာတိ၊ သတ္တာဟူ၍။ နိပါတိတော၊
 ပုဒ်ကို ပြီးစေအပ်၏။ ပိသိတာသော၊ ပိသိတာသ-သဒ္ဓါသည်။ ပိသာစော
 ယထာ၊ ပိသာစ မည်သကဲ့သို့တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥဒကေ၊ ၌။ မဏ္ဍု-
 ကော၊ ဖါးသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်၏။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ မဏ္ဍုကော၊ သည်။ န
 အာသိံ၊ မဖြစ်။ ဝါရိမတ္တမေဝ၊ ငဲ့ရေရှိရာ အရပ်မျှသည်သာ။ ဂေါစရော၊
 ကျက်စားရာဖြစ်၏။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏန္တဿ၊
 နာသော။ တဿ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဒဏ္ဍေန၊ နှင်တံ
 ဖြင့်။ သန္နိရုတ္တိတော၊ ချုပ်၍။ ဝါ၊ ထောက်၍။ ဝစ္ဆပလကော၊ နွား
 ကျောင်းသားသည်။ အဝဓိ၊ သတ်ဘိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါဌသေသော၊ ပါဌ
 ကြွင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ထည့်အပ်၏။ အနုဒရတ္ထေ ဝါ၊ အနာဒရအနက်၌
 မူလည်း။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။

[ဤအလိုကား တဝ၊ဇီ။ ဓမ္မံ၊ကို။ သုဏန္တဿ၊နာစဉ်-ဟု သမ္ပန်လေ။]

တ္ထေနေနပိ၊ ဤသို့ တရားတော်ကို နာခါမျှတည်းဖြင့်လည်း။ ဝေဇ္ဇပါ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓံ၊ တန်ခိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တိ၏တကား။

၁၁၆၈

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

[အဗ္ဗန္ဓရနိဒါန]

ဣတိ မနုဿိကာရေန၊ ဤသိန္နလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်။ သီတိ၊ ပြုံးသည်ကို။ ကဘွာ၊
 ဤ။ ပက္ကာမိ၊ ဤ။ ဝိမောက္ခောတိ စ ဣတ္ထိ၊ ခွဲလည်း။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ဝိမော-
 ကော၊ ဝိမောက္ခမည်၏။ (ဟု သမ္ပန္နံ)။ ဗလညာဏံ၊ ဖိုလ်ဉာဏ်သည်။ တဒ-
 နန္တရိကံ ဉာဏံ နာမ၊ ထိုဝိမောက္ခ၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်မည်၏။
 တသ္မိံ ခဏော ခွဲ။ ဗုဒ္ဓေါ နာမ၊ မည်၏။ သဗ္ဗဿ ဗုဒ္ဓတ္တာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။
 ကတ္တရိ၊ သုဒ္ဓကတ္တား အနက်၌။ တပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဗောဓေ-
 တာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဟေတုကတ္တရိ၊ ဟေတုကတ္တား အနက်၌။ တပစ္စယော၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတိ၊ ဤ။ (တည့်၍ သမ္ပန္နံသည်)။ သေဋ္ဌတ္ထ-
 ဒီပကံ၊ သေဋ္ဌအနက်ကို ပြတတ်သော။ ဝစနံ၊ သဒ္ဓါသည်။ သေဋ္ဌံ နာမ၊
 မည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဥတ္တမံ၊ ဥတ္တမ မည်၏။ သဒ္ဓိကာ ပညတ္တိတိ၊ သည်
 ကား။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ သဒ္ဓိကရဏဝသေန၊ ဖြင့်။ သယမ္မုတာ၊ အလိုလို
 ဖြစ်သော။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်တော်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အတ္တနာ ဧဝ၊ ကိုယ်
 တော်တိုင်သလျှင်။ ဉာတာ၊ သိအပ်သော။ သဒ္ဓိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်
 သော။ ပညတ္တိ၊ ပညတ်တော်တည်း။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ သဒ္ဓိကာ
 ပညတ္တိ၊ မည်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဝိဝရပိဏ္ဍာပါတာဒိနံ၊ သင်္ကန်း
 နှင့် ဆွမ်းစသည်တို့ကို။ ဘဂီ၊ ဝေဘန်တော်မူတတ်သောအလေ့ရှိ၏။ အရညေ၊
 တော၌။ ဝနပတ္တာနိ၊ တော၏ လက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော။ ဝါ၊ အရညဝန
 ပတ္တာနိ၊ အရညကင်ဓတင်တော်၏ လက္ခဏာသို့ ရောက်ကုန်သော။ ပန္နာနိ၊ ရပ်ရွာ
 ဥပစာတို့၏ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းနေရာတို့ကို။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘဇီ၊ ဆည်းကပ်တော်မူတတ်၏။ အတ္ထဓမ္မဝိမုတ္တိရသဿ၊
 အတ္ထရသ၊ ဓမ္မရသ၊ ဝိမုတ္တိရသ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘာဂီ၊ အဘိဓိတော်မူ၏။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဂါဒိကိလေသဂဏဘဂ္ဂံ၊ ဣဂအစရှိသော ကိလေသာ
 အပေါင်းကို ချိုးဖျက်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီး။ ဘာဝိတတ္ထနော
 ဘာဝိတကာယော၊ ပူးစေအပ်သော ရူပကာယ၊ နာမကာယ ရှိတော်မူ၏။
 ဘဝဿ၊ ဘဝ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ မဂ္ဂါဓိဂမေန၊
 မဂ်ကို ရသောအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတော၊ ရောက်တော်မူပြီး။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝန္တဂေါ၊ ဘဝန္တဂမည်၏။

☞ (၄၁) “လောဘံ သိက္ခဝေ ဧကံ ဓမ္မံ ပဗောဏာ” တိ အာဒိနာ နယေန၊
 ဖြင့်။ ဧကောဒိ ဝသေန၊ ဧကက 'အာဒိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂ
 တေ၊ လာကုန်သော တရားတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဝဒတိ၊ ဤ။ သံကိလေသ
 တဏှာဒိဋ္ဌိ ဒုစ္စရိတ သံကိလေသ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အနိစ္စဒုက္ခမနတ္တာသုဘေသ၊

၁။ ဝနပတ္တာနိ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁၁၉

အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ၊ အသုဘတို့၌။ နိစ္စန္တိအာဒိ၊ နိစ္စအစရှိသော ဝိပလ္လာသ
လေးပါးသည်။ ဝိပရိယေသာ၊ မည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စိဝရဟေတု ဝါ၊
သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။
တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။) မိစ္ဆာပါတ
သေနာသန ဣတိ ဘဝါဘဝဟေတု ဝါ၊ ဆွမ်းဟူသောအကြောင်း၊ ကျောင်း
ဟူသောအကြောင်း၊ ဣတိဘဝါဘဝ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်မူလည်း။
တဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏ (ဝဏ္ဏပါဝါန-၌ တဏှာ
လေးပါးကို ပြသည်)။ သတ္တရိ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၌၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏။ ဓမ္မေ၊ ၌။
ကင်္ခတိ၊ ၏။ သံဃေ၊ ၌။ ကင်္ခတိ၊ ၏။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ကင်္ခတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မစာရိယ၊
မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းတို့၌။) ကုပိတော၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ (ကုသိတော-ရုံမူ) ကုသိတော၊ ပျင်းသည်ဖြစ်၍ ပညာချို့တဲ့သောသူသည်။
သတ္တရိ၊ ၌။ ပ။ ဗြဟ္မစာရိယ၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ကင်္ခတိ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ အာဂတာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ စေတောဓိလာ၊
စိတ်၌ ငြောင့်တံသင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာမေ၊ ကာမဝတ္ထု၌။
အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသောဆရာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။
အဝိတရာဂေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပေ၊ ခုပ်၌။ အဝိတရာဂေါ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိမ္မိတိုင်း။ ဥရောဝဇေဟကံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်။
ဘုဉ္ဇိတော၊ စား၍။ အညတရံ၊ တပါးသော။ ဒေဝနိကာယံ၊ နတ်အပေါင်း၌
ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဏိဓာယ၊ တောင့်တ၍။) ဝေါ၊ ဆုတောင်း၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။
စရတိ၊ ကျင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဂတာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။
ဝိနိဗ္ဗာ၊ ဝိနိဗ္ဗတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဝါဒမူလာနိ၊ ဝိဝါဒမူလတို့
ဟူသည်။ ကောဓေ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း။ ဥပနာဟော၊ ရန်ငြိုးပွဲခြင်း။
မက္ခော၊ ကျေးဇူးချေခြင်း။ ပဠာသော၊ အဖျင်းမှုခြင်း။ ဣဿာ၊ ငြူစုခြင်း။
မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်း။ ဣတိ ဣမေ ဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ မာယာ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း။) သာဠေယျံ၊ စဉ်းလဲ စဉ်းစားပြုခြင်း။
ထမ္မော၊ ခက်မာခြင်း။ သာရမ္မော၊ ချုပ်ချယ်ခြင်း။ သန္တိဥပရာမာသိတာ၊
ကောင်းသော အယူကို မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်း။ အာဒါနဂ္ဂါဟိ၊
စွဲလမ်းမိသော အယူကို။ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိတာ၊ မစွန့်သည်၏အဖြစ်။ ဣတိ ဣမေ
ဆ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဘဓိ ပန၊ ဝိဘင်းပါဠိ၌ကား။ “ကောဓေ
မက္ခော ဣဿာ သာဠေယျံ ပါပိစ္ဆတာ သန္တိဥပရာမာသိတာ”တိ၊ ဟူ၍။

အာဂတံ၊ ဇီ။ တဏှံ၊ ကိ။ ပဋိစ္စ၊ ဝိညှိ။ ပရိယေသနာ၊ ရှာမှီးခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဇီ။ ပရိယေသနံ၊ ရှာမှီးခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ဤ။ လာဘော၊ ရခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ လာဘံ၊ ရခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ဤ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဆုံးဖြတ်
 ခြင်းလည်း။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဘံ၊ ဤနည်းအတူ။ ဆန္ဒဗ္ဗဂေါ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဇီ။ အဇ္ဈောသနံ၊ မက်မောခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ပရိဂ္ဂ
 ဟော၊ သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ဇီ။ အာရက္ခော၊ ဇောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။
 အရက္ခာဓိကရဏံ၊ စောက်ရှောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊
 ဤ။ ဒဏ္ဍာဒါနံ၊ တုတ်-နှင်တံကို ကိုင်ဆွဲကြခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ သတ္တာ
 ဒါနံ၊-ခေးလက်နက်ကို ကိုင်ဝဲခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ (နဝတဏှာမူလ
 ကိုးပါး၏ သရုပ်ကို ဖော်သည်။)။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရား ဆယ်
 ပါးတို့သည်။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တာနံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ကုန်သော
 တရားတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒသ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရူပသဒ္ဓဂန္ဓ
 ရသဗောဉ္ဇဗ္ဗဓမ္မတဏှာတိ၊ ဓမ္မတဏှာဟူ၍။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ တာ၊ ထိုခြောက်ပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ ကာမဘဝဝိဘဝ
 တဏှာဝသေနေဝ၊ ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာတို့၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်လျှင်။ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ
 ဝေ၊ ထိုတဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော တရားတို့သည်လျှင်။ အဇ္ဈတ္တိကဿ၊ အဇ္ဈတ္တိက
 သန္တာန်ကို။ ဥပါဒါယ၊ ဝိညှိ။ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့။ ဗာဟိရဿ၊
 ဗာဟိရဝတ္တုကို။ ဥပါဒါယ၊ ဝိညှိ။ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးတို့။ ဣတိ၊
 ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်။ ဆတ္တိံသ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ၊ ထိုသုံးဆယ့်ခြောက်ပါးသော တရားတို့သည်။
 အတိတေ၊ အတိတ်၌။ ဆတ္တိံသ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးတို့။ အနာဂတေ၊
 ၌။ ဆတ္တိံသ၊ တို့။ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ၌။ ဆတ္တိံသ၊ တို့။ ဣတိ ဝေ၊ ဤသို့
 သော အပြားအားဖြင့်။ အဋ္ဌသတံ၊ တရာ့ရှစ်ပါးကုန်သော။ တဏှာဝိစရိ
 တာနိ၊ အဏှာဝိစရိတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာရေတိ၊ သတ်တတ်၏။
 ဝါ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာရော၊ မည်၏။ “ပမာ
 ဒေါ မစ္စုနော ပဒ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဝနတော၊ ကြောင့်။ ပမာဒေါ၊ ပမာဒကို။
 လဗ္ဘတိ၊ ဇီ။ ဝါ၊ ကား။ သမ္မာအာဇီဝ ဝိနာသနတော၊ သမ္မာအာဇီဝကို
 ဖျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်။ ကိလေသာ၊ တို့ကို။ “မာရော”တိ၊ ဟူ၍။

၁။ ဒဏ္ဍာဒါနံသတ္တာဒါနံ၊ပ။အကုသလာ ဓမ္မာ သမ္ဘဝန္တိတိ(ဆဋ္ဌ)

ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ (မာရ်ငါးပါးတင် ကိလေသမာရ်ကို ရည်သည်)။ ဝဇကူပ
 မတ္တာ၊ သူသတ်ယောက်ျားတို့နှင့် တူကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ခန္ဓာဝ၊
 ခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်။ မာရာ၊ မာရမည်ကုန်၏။ (ခန္ဓမာရ်ကို ရည်သည်)။
 အဘိသင်္ခါရာ၊ ပြုပြင်တတ်ကုန်သော သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဇာတိဒုက္ခာဘိ
 နိဗ္ဗတ္တာပနတော စ၊ ဇာတိဟူသော ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဇာတဿ၊ ဖြစ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသော သတ္တဝါ
 ၏။ ဇရာ-ဒိသမ္ဘဝတော စ၊ ဇရာ-စသည်တို့၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ မာရာ၊ မာရမည်ကုန်၏။ (အဘိသင်္ခါရ မာရ်ကို ရည်သည်)။
 ကေတဝပရိယာပန္နဇီဝိတမာရဏတော၊ တဘဝ၌ အကျုံးဝင်သော ဇီဝိ
 တိန္ဒြေကို သတ်ဖြတ်တတ်သောကြောင့်။ မစ္စ၊ သေခြင်းသည်။ မာရော၊ မည်၏။
 (မစ္စမာရ်ကို ရည်သည်)။ (ဒေဝပုတ္တမာရ်ကို ဗောဓိပင်က ဖျက်ဆီးခြင်း
 ထင်သောကြောင့် ဆိုတော်မူ။) ပရမာဏ၊ ဝိယ၊ ပရမာဏ်မြူကဲ့သို့။ အဒဿ
 န္နပဂမနံ၊ ကိုယ်တော်ကို မမြင်ခြင်းသို့ ရောက်စေခြင်းသည်။ အဏိမတာ
 နာမ၊ အဏိမတာ မည်၏။ သရီရေန ဝါ၊ ကိုယ်တော်ဖြင့်လည်းကောင်း။
 စိတ္တေန ဝါ၊ စိတ်တော်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သိသဂမနံ၊ လျင်စွာ ကြွသွား
 တော်မူခြင်းသည်။ လဃိမတာ၊ လဃိမတာမည်၏။

[ဤပုဒ်ကား အဋ္ဌကထာ၌ ရှိရင်းပါ၌၊ ကြွင်းသော မဟိမတာ—
 စသောခြောက်ပါးသော အနက်ကား အဏိမ လဃိမာဒိကံ-၌ အာဒိ
 သဒ္ဓါဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော အနက်တည်း။ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထ
 ဒီပနီ၌ကား—

“အဏိမာ လဃိမာဒိကန္တိ အာဒိသဒ္ဓေန မဟိမာ ပတ္တိ ပါကမ္ပံ
 ဤသိတာ ဝသိတာ ယတ္ထကာမာဝသာယိတာတိ ဣမေ ဆပိ သဂံ
 ဟိတာ”—

မိန့်တော်မူ၏။

ထိုအာဒိသဒ္ဓါဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော အနက်တို့ကို ဖွင့်တော်မူခြင်း
 ဌာ၊ မဟိမတာ-စသည်တို့ကို မိန့်၏။]

✓ စန္ဒမသုရိယာဒိနမ္ပိ၊ လ၊ နေ စသည်တို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်တော်
 ဖြင့်။ ပရာမသနာဒိ၊ သုံးသတ်တော်မူနိုင်ခြင်း စသော တန်ခိုးတော်သည်။
 မဟိမတာ၊ မဟိမတာ မည်၏။ ယထိစ္ဆိတ၊ ဒေသပုတ္တိပကာသနတာ၊ အလို
 တော် ရှိရာအရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကို ရောက်စေခြင်းကို ပြတော်မူတတ်သော
 တန်ခိုးတော်သည်။ ပတ္တိ နာမ၊ ပတ္တိမည်၏။ လာဘကဿ၊ ရလိုသောသူ၏။

အတ္တသာဓနံ ဝါ၊ အကျိုးကို ပြီးစေခြင်းသည်မူလည်း။ ပါကမ္မံ၊ ပါကမ္မ
မည်၏။ သယံဝသိတာ၊ ကိုယ်တော်အလိဂ္ဂတိုင်းသို့ လိုက်စေတော်မူသည်၏
အဖြစ်သည်။ ဤသတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ အပရ ဝသိတာ၊ သူတပါးတို့၏ အလို
သို့ လိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝသိတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ ယတ္ထ၊
အကြင်အရပ်၌။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိဂ္ဂ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဝါ၊ ကား။
ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိဂ္ဂ၏။ ယာဝ၊ အကြင်၍လောက်။
ဣစ္ဆတိ၊ အလိဂ္ဂ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တဒတ္တ
သာဓနံ၊ ထိုသို့ အလိဂ္ဂတိုင်းသော အကျိုးကို ပြီးစေနိုင်ခြင်းသည်။ ယတ္ထ
ကမာဝသယံတံ နာမ၊ မည်၏။ (၄၂) ပိဋနသင်္ခတသန္တာပဝိပရိဏာမဋ္ဌေန
ဝါ ဒုက္ခမရိယသစ္စန္တိ အာဒိမ္မိ၊ အရိယသစ္စ—ဤသို့ အစရှိသော အဋ္ဌကထာ
ပါဌ်၌။ စောဒနာ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ စောဒနာလျှင် ရှေ့သွားရှိသော။ ဣဒံ အတ္တ
ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ဤသို့သော အနက်အဖြေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။
သစ္စန္တိ အာဒိမ္မိ၊ ၌။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ စောဒနာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ သော။
အတ္တဝိဿဇ္ဇနံ၊ တည်း။ — ဒုက္ခာဒိနံ၊ ဒုက္ခသစ္စာအစရှိသည်တို့၏။ အညေပိ၊
တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပတဏှာဒယော၊ ရူပတဏှာအစရှိကုန်သော။
အတ္တာ၊ အနက်တို့သည်။ အတ္တိ-သန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိကုန်လျက်။
ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ စတ္တာရော ဝေ၊ ပိဋနတ္ထ အစရှိကုန်သော လေးပါးသော
အနက်တို့ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်လေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
ပုဇ္ဈေယျ၊ အံ။ အညသစ္စဒဿနဝသေန၊ တပါးသော သစ္စာတို့ကို ပြသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဝိဘာဝတော၊ ထင်ရှားဖြစ်သောကြောင့်။ စတ္တာရော
ဝေ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။

“တတ္ထ ကတမံ ဒုက္ခေ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခံ အာရမ္ဘ ယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ပညာ” တိအာဒိ
နာပိ နယေန၊ ပညာ-ဤသို့စသော နည်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧကေကသစ္စာ
ရမ္မဏဝသေနာပိ၊ တခုတခုသော သစ္စာကို အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
လည်းကောင်း။ သစ္စညာဏံ၊ သစ္စညာဏ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ ဒုက္ခသမုဒယမ္ပိ၊ သမုဒယသစ္စာကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိ
အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဧကံ သစ္စံ၊ တခုသောသစ္စာကို။
အာရမ္မဏံ ကတော၊ ၍။ သေသေသု၊ ကြွင်းသောသစ္စာတို့၌။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေနာပိ၊
ကိစ္စပြီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထို
စကား၌။ ယဒါ၊ ၌။ ဧကေနံ၊ သော။ ဤကို။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို။

ကထာ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏန

၁၂၃

ကရောတိ၊ ဇာ၊ တဒါ၊ ဤ၊ သမုဒယဒဿနေန၊ သမုဒယသစ္စာကို မြင်သဖြင့်၊
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ ပိဋနလက္ခဏာသံပိ၊
 ပိဋနလက္ခဏာရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏။ (သင်္ခတံ-၌ စပ်)
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံအာယူဟနလက္ခဏေန၊ ထိုသို့ ဒုက္ခသစ္စာ၏ အကြောင်းကို
 အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော။ သမုဒယေန၊ သမုဒယသစ္စာဖြင့်။ အာယူဟံ
 တံ၊ သော။ သင်္ခတံ၊ သင်္ခတအနက်သည်။ ဝါ၊ ပြုပြင်ခြင်းအနက်သည်။ အတ္ထိ၊
 ဇာ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏။ သော သင်္ခတဌော၊ ထိုအား
 ထုတ်အပ်သော အနက်သည်။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝတိ၊ ဇာ၊ ယသ္မာ ပန၊
 ကြောင့်ကား။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ ကိလေသသန္တာပဟရော၊ ကိလေသာဖြင့်
 ပူပန်ခြင်းကို ပယ်တတ်သည်။ သုသီတလော၊ အလွန်းချမ်းသော။ ဟောတိ၊
 ဇာ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂဒဿနေန၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုမြင်သဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသစ္စာ၏။
 သန္တာပဌော၊ သန္တာပအနက်သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ဇာ၊ ကော ဝိယ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ နန္ဒဿ၊ နန္ဒမင်းသား၏။ အတ္ထရာဒဿနေန၊ နတ်
 သမီးကို မြင်သဖြင့်။ သန္တရိယာ၊ ကောင်းသောအဆင်းရှိသော ဇနပဒကလျာဏီ
 မင်းသမီး၏။ အနဘိရူပဘာဝေါ ဝိယ၊ အဆင်းမလှသော အဖြစ်ကဲ့သို့တည်း။
 အဝိပရိဏာမဓမ္မဿ၊ မဖောက် မပြန်သော သဘောရှိသော။ နိရောဓဿ ပန၊
 နိရောဓသစ္စာကိုကား။ ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏။ ဝိပရိဏာမ
 ဌော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ဇာ၊ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဤသို့ဆိုဖွယ်
 သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဘာဝတော၊ အားဖြင့်။ အာယူဟန လက္ခဏာသံပိ၊
 ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သမုဒယဿ၊ သမုဒယသစ္စာ၏။ ဒုက္ခဒဿနေန၊ ဖြင့်။
 နိဒါနဌော၊ နိဒါန်းအနက်သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ဇာ၊ ကော ဝိယ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ အသပ္ပာယဘောဇနတော၊ အသပ္ပာယဘောဇန
 ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နဗျာဓိဒဿ နေန၊ ဖြစ်သောအနာကို မြင်သဖြင့်။ ဘောဇနဿ၊
 ဇာ၊ ဗျာဓိနိဒါနဘာဝေါ ဝိယ၊ အနာ၏ အကြောင်းဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဝိသံ
 ယောဂဘူတဿ၊ ဝဋ်၌ မယှဉ်ရာဖြစ်သော။ နိရောဓဿ၊ ကို။ ဒဿနေန၊ ဖြင့်။
 အဿ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာ၏။ သံယောဂဌော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ဇာ၊
 နိယျာနဘူတဿ၊ ဝဋ်မှထုတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂဿ စ၊ ကိုလည်း။
 ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာ၏။ ပလိဗောဓဌော၊ သည်။ အာဝိ၊
 စွာ။ ဘဝတိ၊ ဇာ၊ ဣတိ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇာ၊ တထာ၊ ထို ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယ
 သစ္စာ အတူ။ နိဿရဏဿာပိ၊ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ရာမှလည်း ဖြစ်သော။ နိရော
 ဓဿ၊ နိရောဓသစ္စာ၏။ အဝိဝေကဘူတဿ၊ ဖြစ်သော။ သမုဒယဿ၊ ကို။
 ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ ဝိဝေက္ခဌော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ဇာ၊ မဂ္ဂ

၁၂၃

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကနိဿယ

ဣန္ဒြေဝိသုဒ္ဓိ

ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ အသင်္ခတဋ္ဌော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ဧ။ ဣမိနာ၊
 ဤမဂ်ကို မြင်သဖြင့်။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရေ၊
 ဌ။ မဂ္ဂေါ၊ ကို။ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဖူး။ သောပိ စ၊ ထို မဂ်သည်လည်း။
 သပ္ပစ္စယတ္တာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောကြောင့်။ သင်္ခတော ဝေ၊ သင်္ခတ
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-တဿ၊ ကြောင့်။ အပ္ပစ္စယဓမ္မဿ၊ အကြောင်း
 ကင်းသော သဘောရှိသော နိဗ္ဗာန်၏။ အသင်္ခတဘဝေါ၊ သည်။ အတိ ဝိယ၊
 အလွန်လျှင်။ ပါကဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဒုက္ခဒဿနေန ပန၊ ဖြင့်ကား။
 အဿ၊ ထို နိရောဓသစ္စာ၏။ အမတဋ္ဌော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝတိ၊ ဧ။
 ဟိ-သစ္စ၊ ဧ။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာသည်။ ဝိသံ၊ မြေဆိပ်နှင့်တူ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။
 အမတံ။ အမြိုက် ဖြစ်သော နတ်ဆေးနှင့် တူ၏။ ဣတိ သို့။ ဝေဒိကဗ္ဗံ၊ ဧ။
 တဏှာ၊ ထိုဆိုးအပ်ပြီးသည်နှင့်အတူ။ နိယျာနလက္ခဏဿာပိ၊ ဝဋ်မှထုတ်ကြောင်း
 လက္ခဏာရှိသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂသဋ္ဌာ၏။ (ဟေတုတ္ထော-ဌ် စပ်)။ သမုဒယ
 ဒဿနေန၊ ဖြင့်။ “အယံ၊ ဤ သမုဒယသစ္စာသည်။ ဝါ၊ ဤ တဏှာသည်။
 နိဗ္ဗာနဿ၊ သို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်း၏။ န ဟေတု၊ အကြောင်းမဟုတ်။
 အယံ၊ ဤ မဂ္ဂသစ္စာသည်။ ဝါ၊ မဂ္ဂင်ရှပ်ပါးသည်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ သို့။ ပတ္တိယာ၊
 ဧ။ ဟေတု၊ တည်း”။ ဣတိ သို့။ ဟေတုတ္ထော၊ ဟိတ်အနက်သည်။ အာဝိ၊
 စွာ။ ဘဝတိ၊ ဧ။ နိရောဓဒဿနေန၊ ဖြင့်။ ဒဿနဋ္ဌော၊ သည်။ အာဝိ၊
 စွာ။ ဘဝတိ၊ ဧ။ ကော ဝိယ၊ မူကား။ ပရမသုခမရူပါနိ၊ လွန်စွာ သိမ်မွေ့သော
 ရုပ်တို့ကို။ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ “မေ၊ ဧ။ စက္ခု၊ သည်။ ဝိပ္ပဿန္တံ
 ဝတ၊ ကြည်စွတကား။” ဣတိ သို့။ စက္ခုဿ၊ ဧ။ ဝိပ္ပဿန္တဘာဝေါ ဝိယ၊
 ကဲ့သို့တည်း။ ဒုက္ခဒဿနေန၊ ဖြင့်။ အဓိပတေယုဋ္ဌော၊ သည်။ အာဝိ၊ စွာ။
 ဘဝတိ၊ ဧ။ ကော ဝိယ၊ မူကား။ အနေက ရောဂါတရ ကပဏဇနဿ၊ များ
 သော အနာတို့ဖြင့် နာကျင်ဆင်းရဲသော လူအပေါင်းကို။ ဒဿနေန၊ မြင်သဖြင့်။
 ဣဿရဇနဿ၊ အစိုးရသော လူအပေါင်း၏။ ဥဋ္ဌာရဘာဝေါ ဝိယ၊ ပြန့်ပြော
 သော အဖြစ်ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ သို့။ ဝေဒိကဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဧတ္ထ၊ ဤသစ္စာကို ဝေဖန်
 ရာဌ်။ ဝေ၊ သို့။ လက္ခဏဝသေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကေဿ၊ တခုသော
 သစ္စာကို မြင်ခြင်း၏။ အညသစ္စဒဿနဝသေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတ
 ရေသံ၊ တခုသော သစ္စာမှ တပါးကုန်သော။ တိဏ္ဍံ တိဏ္ဍံ၊ သုံးပါး သုံးပါးကုန်
 သော သစ္စာတို့၏။ (၄၃) အာဝိဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ကေကဿ၊ တခု
 တခုသော သစ္စာ၏။ စတ္တာရော အတ္တာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
 နိက္ကလေသတာ၊ ညစ်ညူးခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဥပဓိ ဝိဝေကော၊
 ဖြစ်၏။

ကထာ

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝိသုဒ္ဓိ

၁၂၅

ပဋိပက္ခ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို။ အတ္တယန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဝါ-အလိုရှိကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စတ္တိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ပဋိဝိရုဒ္ဓါ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သော။ အမိတ္တာ၊ ရန်သူတို့တည်း။ ပစ္စာမိတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သော ရန်သူဖြစ်သော ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့။ သစ္စိကတော ပဝေဒ္ဓေတိတိ တောဝတော၊ ဤမျှသော ပါဠိအစဉ်ဖြင့်။ အဂတော၊ ၏။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ တေန၊ ထိုပါဠိဖြင့်။ ဉာဏသမ္ပတ္တိံ၊ ဉာဏ်တော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒီပေတော၊ ရှိ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကရုဏာသမ္ပတ္တိံ၊ ကရုဏာတော်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒီပေတုံ၊ ငှါ။ “သော ဓမ္မံ ဒေသေသီ”တိအာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပေဝေဒေသိ၊ သိစေသနည်း။ ဉာဏံ၊ သိအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တိလောကဟိတဘူတမေဝ၊ သုံးပါးသောလောက၏ အစီးအပျိုးဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုသို့သော တရားအပေါင်းကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော ဓမ္မံ ဒေသေသီတိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိဖြင့်။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော တရားကို။ ဒေသေသိ၊ နည်း။ “အာဒိကလျာဏ”န္တိအာဒိံ၊ ကို။ ဒေသေသိ၊ ၏။ အနေန ဝစနေန၊ ဤသို့သော ဓမ္မံ ဒေသေသီ-ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ ဝတ္ထု၊ ဟောခြင်းငှါ။ အရဟတာဝံ၊ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ သာသနဓမ္မောတိ တော၊ ၌။ ဩဝါဒပရိယတ္တိံ၊ ဩဝါဒပရိယတ္တိသာသနာတည်း။ ဝါ၊ ဆုံးမအပ်သော ဩဝါဒကိုသင်ခြင်းဟူသော ပရိယတ္တိသာသနာတည်း။ ကိစ္စသုဒ္ဓိယာတိ တော၊ ၌။ ကိလေသပ္ပဟာနနိဗ္ဗာနာရမ္မဏကိစ္စသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာကို ပယ်ခြင်းကိစ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုခြင်းကိစ္စ၏ စင်ကြယ်ခြင်းဖြင့်။ ပရိယောသာနကလျာဏော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ သာသနဗြဟ္မစရိယံ နာမ၊ မည်သည်။ သိက္ခတ္တယံ၊ သိက္ခာသုံးပါးအပေါင်းတည်း။ ဝါ၊ ကား။ နဝကောဋိသဟဿာနီတိ အာဒိကံ၊ တည်း။ မဂ္ဂမေဝ၊ မဂ်သည်သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်တည်း။ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်သည်လျှင် မြတ်သောအကျင့်။ တဿ၊ ထိုမဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ ပကာသကံ၊ ပြတတ်သော။ ပိဋကတ္တယံ၊ ပိဋကသုံးပုံသည်။ ဣမ၊ ဤဝိနယနိဒါန်း၌။ သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ နာမ၊ မည်၏။ ဆဿ အတ္ထပဒေသု၊ အတ္ထပဒ ခြောက်ပါးတို့တွင်။ သခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ကာသနံ၊ ပြခြင်းသည်။ သင်္ကာသနံ၊ မည်၏။ အာဒိတော၊ မှ။ ကာသနံ၊ သည်။ ပကာသနံ၊ မည်၏။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော သင်္ကာသန ပကာသနကိုလည်း။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ဒေသနံ၊ ဟောခြင်းသည်။ ပိဝရဏံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိဘာဂကရဏံ၊ ဝေဘန်ခြင်းကို ပြ

ခြင်းသည်။ ဝိဘဇနံ၊ မည်၏။ သြပမ္မာဒိနာ၊ ဥပမာ ဥပမေယျဝသည်ဖြင့်။
 ပါကဋကရဏံ၊ သည်။ ဥတ္တာနိကရဏံ၊ မည်၏။ သောတုနံ၊ သင်ကုန်၊ နာ
 ကုန်သော သူတို့၏။ စိတ္တပရိတောသဇနနေန စ၊ စိတ်၏နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်
 စေသဖြင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တနိယာမေန စ၊ စိတ်ကိုမြဲစေသောအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ပညာပနံ၊ ပညာပနအတ္ထပဒကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဗျဉ္ဇနပဒေသု၊
 ဗျဉ္ဇနပဒခြောက်ပါးတို့တွင်။ အက္ခရဏတော၊ ပိဋကသုံးပုံသို့ရောက်၍ မကုန်
 နိုင်သောကြောင့်။ အက္ခရံ၊ အက္ခရာမည်၏။ “ကေက္ခရပဒံ၊ တခုသော
 အက္ခရာရှိသော ပုဒ်သည်။ အက္ခရံ၊ မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဘတ္တိအန္တံ၊ ဝိဘတ်အဆုံးရှိသော။ ဝစနံ၊ သဒ္ဒါသည်။
 ပဒံ၊ ပဒမည်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဗျဉ္ဇယတိ၊ ပြတတ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနံ၊ မည်၏။ ဝါကျံ၊ ဝါကျရ၏။ ဝါ၊ သော်ကား။ ပဒသမု
 ဒါယော၊ ပုဒ်အပေါင်းသည်။ ဝါကျံ၊ ဝါကျမည်၏။ ပိဘာဝပကာသော၊
 ဝေဘန်၍ ပြခြင်းသည်။ အာကာရော နာမ၊ အာကာရမည်၏။ ဖုသတိတိ
 ဖသောတိအာဒိနိဗ္ဗဇနံ၊ ဖသော-အစရှိသော ဝိဂြိုဟ်သည်။ နိရုဋ္ဌိ၊ မည်၏။
 နိရုတ္တိယာ၊ ဝိဂြိုဟ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗဋ္ဌဿံ၊ ပြအပ်သော အနက်ကို။ အပဒေသော၊
 အကျယ်ညွှန်းခြင်းသည်။ နိဒ္ဒေသော နာမ၊ မည်၏။ ဖုသတိ၊ တွေ့တတ်၏။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဖသော၊ မည်၏။ သော၊ ထို ဖဿသည်။ သုခဝေ
 ဒနိယော၊ သုခဖြင့် ခံစားအပ်သော ဖဿလည်းကောင်း။ ဒုက္ခဝေဒနိယော၊
 ဖဿလည်းကောင်း။ အဒုက္ခမသုခဝေဒနိယော၊ ဒုက္ခမဟုတ် သုခမဟုတ်သော
 ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့် ခံစားအပ်သော ဖဿလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိ
 ဝိဇော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ တောသု၊ ထို အတ္ထပဒ ဗျဉ္ဇနပဒတို့၌။ အယံ၊
 ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ - အက္ခရေဟိ၊
 အက္ခရာတို့ဖြင့်။ သင်္ကာသယတိ၊ အကျဉ်းပြု၏။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပကာ
 သေတိ၊ အစဉ်ပြတတ်၏။ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ဝါကျတို့ဖြင့်။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်၏။
 အာကာရေဟိ၊ အကျယ်ပြခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝိဘဇတိ၊ ၏။ နိရုတ္တိဟိ၊ ဝိဂြိုဟ်တို့
 ဖြင့်။ ဥတ္တာနိ၊ ထင်စွာ။ ကရောတိ၊ ပြ၏။ နိဒ္ဒေသေဟိ၊ နိဒ္ဒေသတို့ဖြင့်။
 ပညာပေတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေ၏။ ဝါ၊ ပညတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။
 အက္ခရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သင်္ကာသယိတော၊ အကျဉ်းပြပြီး၍။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
 ပကာသေတိ၊ အစဉ်ပြ၏။ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိဝရိတော၊ ၍။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
 ဝိဘဇတိ၊ ဝေဘန်၏။ နိရုတ္တိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥတ္တာနိ၊ ကတော၊ ထင်စွာပြု၍။ နိဒ္ဒေ

၁။ စိတ္တနိယာနေနစ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပကာသယဟိ (ဆဋ္ဌ)

ကထာ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁၂၇

သေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဥဉ္စတည၊ ဥဉ္စတညပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အက္ခရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥဉ္စါဋ္ဌေတွာ၊ လွှတ်ဖွင့်၍။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိနေတိ၊ ၏။ ဝိပဉ္စိတည၊ ဝိပဉ္စိတညပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗျဉ္စနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိဘဇိတွာ၊ ဝေဘန်ခွဲခြမ်း၍။ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိနေတိ၊ ၏။ နေယျံ၊ နေယျပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိရုတ္တိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ နိဒ္ဒေသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိနေတိ၊ ဆုံးမ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အတ္ထောတိ၊ သည်ကား။ ဘာသိဘတ္ထော၊ ဟောအပ်သော၊ ပါဠိအနက်တည်း။ တဿေဝ အတ္ထဿ၊ ထိုအနက်၏လျှင်။ ပဋိဝိဇ္ဇိကဿွာ၊ သိအပ်သော။ သကောသကော ဝါ၊ မိမိ မိမိဥစ္စာမူလည်း ဖြစ်သော။ ဘာဝေါ၊ သဘောသည်။ ဝါ၊ အဖြစ်သည်။ ပဋိဝေဓော နာမ၊ မည်၏။ တံ ဥဘယမ္ပိ၊ ထို ဘာသိတတ္ထံ ပဋိဝေဓနစ်ပါးသည်။ အတ္ထော နာမ၊ မည်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “အတ္တဂမ္ဘီရတာပဋိဝေဓဂမ္ဘီရတာဟိ သာတ္ထ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဓမ္မောတိ ဝါ၊ ဓမ္မဟူသည်လည်းကောင်း။ ဒေသနာတိ ဝါ၊ ဒေသနာဟူသည်လည်းကောင်း။ ဗျဉ္စနမေဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာလျှင်တည်း။ နိဒ္ဒေသဘာဝေန၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ သာသနဗြဟ္မစရိယဥှ၊ သိက္ခာသုံးပါးဟု ဆိုအပ်သော သာသနဗြဟ္မစရိယသည်လည်းကောင်း။

☞(၄၄)သိက္ခတ္ထယပရိဂ္ဂဟိတော၊ သော။ မဂ္ဂေါ စ၊ မဂ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဥဘယမ္ပိ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ၊ ဂေ ဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကိုလည်း။ ဗြဟ္မစရိယပဒေန၊ ဖြင့်။ သဂ်ဟိတံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ ပဋိပတ္တိယာတိ၊ သည်ကား။ ပဋိပတ္တိဟေတု၊ ပဋိပတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အာဂမဗျတ္တိတောတိ၊ သည်ကား။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အဓိယမာနာနိ၊ သင့်အံသရဇ္ဈာယ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ခန္ဓာဒယော၊ တို့သည်။ ပါကဋ္ဌာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုရုတ္တသတ္တာနိ၊ မကောင်းသဖြင့် ဟောအပ်သော ကျမ်းတို့သည်။ အဓိယမာနာနိ၊ အပန်တလဲလဲ သင့်အံ သရဇ္ဈာယ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမ္မောဟမေဝ၊ တွေဝေခြင်းသို့သာလျှင်။ အာဝါဟန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၂-၃။ ကစ္စိ ခမနိယံ၊ ကစ္စိ ခမနိယ-ဟူသည်ကား။ သိတုဏှာဒိ၊ သိတဥဏှအစရှိသည်တည်း။ ဝါ၊ သိတုဏှာဒိ၊ အေ အပူ အစရှိသည်သည်။ ကစ္စိ ခမနိယံ၊ မည်၏။ ကစ္စိ ယာပနိယံ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာလဒ္ဓေဟိ၊ အကြင်အကြင်သို့ ရအပ်ကုန်သော။ ဇီဝိတသာဓနေဟိ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို ပြီးစေ

၁၂၈

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိသယ

[အဗ္ဗန္တရနိဂါန

တတ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းတည်း။ ဝါ၊ ဇီဝိတံ၊ သည်။ ကစ္စိ ယာပနီယံ၊ မည်၏။

[ခမနီယံ၊ ယာပနီယံတို့၏အထူးကို ပြသောအားဖြင့်ဖြစ်၍ နာမသတ် သမ္ပန်လိုက်သည်။]

အပ္ပါဗာခန္တိ၊ သည်ကား။ အပ္ပေါပသဂ္ဂံ၊ နည်းသော ဘေးရန်ရှိပါ၏ လော။ အပ္ပါတကန္တိ၊ သည်ကား။ အပ္ပင်ရောဂံ၊ ကင်းသော အနာရှိပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ သရီရကိစ္စေ၊ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ သတိ၊ သော်။ လဟဉ္ဇာနံ၊ လျင်စွာ ထကြွနိုင်ပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ သမဏကိစ္စေ၊ ရဟန်း တရားကိုပြုအပ်သော ကိစ္စသည်။ သတိ၊ သော်။ ဗလံ၊ အားရှိပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ဖာသုဝိဟာဓော၊ ချမ်းသာစွာ နေရပါ၏လော။ ယထာဝုတ္တ နယေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပါဗာတောယ ဝါ၊ ဘေးရန် မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း ကောင်း။ အန္တက္ကဏ္ဌာဒိဝသေန ဝါ၊ ဆန့်ကျင်သော အမှုရှိခြင်းအစရှိသည်၏ အခွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သတ္တသဋ္ဌိတော၊ ခြောက်ဆယ့်ခုနစ်နှစ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပစ္ဆိမဝယော၊ ပစ္ဆိမဝယဖြစ်၏။

[ဤတွင် ပစ္ဆိမဝယော နာမ ဝဿသတဿ ပစ္ဆိမော တတိယ ဘာဂေါ-ဆိုသောကြောင့် တတိယအဖို့သို့ ခြောက်ဆယ့်ခြောက်နှစ် ခြောက်လ ကြိုးမှ ရောက်သည်ဖြစ်၍ သတ္တသဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယ-ဆို တော်မူ၏။]

ဥတ္တရာမုခေါ၊ မြောက်သို့ မျက်နှာပြုသည်။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဥတ္တရာဘိမုခေါ-အဋ္ဌကထာပါဌ် ရှိ၏။) လောကဝိဝရဏေ၊ လောကဝိဝရဏတန်ခိုးသည်။ ဇာတေ၊ ဖြစ်သော။ ဣမ၊ ဤလောကဓာတ် ၌။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူသနည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ လောကဓာတ်၌။ တယာ၊ သင်မင်းသားနှင့်။ သဒိသောပိ၊ တူသော သူ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ “တံ၊ သင်မင်းသားသည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ လောကထက်။ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောအရာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာသတိံ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဝါ စံ၊ ကို။

[အာသတိ-သည် အမြတ်ဟောဟု ဖွင့်သည်။ ဥသဘဿ၊ ဘာဂေါ အာသတံ။ သဒ္ဓါဝိဂ္ဂိုဟ်။]

ကထာ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝိသုဒ္ဓိ

၁၂၉

ဥပပတ္တိဝသေန၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ပရိဘောဂဝသေန ဝါ၊ သုံးဆောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပတ္တနာဝသေန ဝါ၊ တောင့်တသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ရာဂသမ္ပယုတ္တာ၊ ရာဂနှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ သောမနဿဝေဒနာနုရူပတော၊ သောမနဿဝေဒနာအား လျော်သဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဖြစ်၍။ ဟဒယတပွနတော၊ နှလုံးကို နှစ်သက်စေတတ်သောကြောင့်။ အဗ္ဗုဒ္ဓါသေယော ဝိယ၊ သရက်သီး အရသာ စသည်တို့ကဲ့သို့။ “ရူပရသာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ ဂတဿ ပဟိနာတိ ဣဒံ၊ ကို၊ အဓိကာရဝသေန၊ လိုက်သည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်။ ဝါ၊ အရာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ - သစ္စံ၊ ၏။ တထာ ဂတဿ ပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း။ ကဿစိ ပိ၊ အမှတ်မရှိ ပယ်တတ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ တေ၊ ထိုရူပ ရသတို့ကို။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မတ္ထကစ္ဆိန္ဒတာလော ဝိယ၊ လည်သီး ပြတ်သော ထန်းပင်ကဲ့သို့။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။

[နောက်ဆိုလတ္တံ့ သော စကားကို ထောက်သော် မတ္ထကစ္ဆိန္ဒ-သဒ္ဓါ သည် အညောင်ကို ဟောသင့်၏၊ ဆင်ခြင်ပါ] ။

ကထံ ကတာ၊ ဟူမကား။ ရူပရသာတိ ဝစနေန၊ ရူပရသာ-သဒ္ဓါဖြင့်။ ဝိပါက ဓမ္မဓမ္မာ၊ ဝိပါက ဓမ္မဓမ္မတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို ဝိပါက ဓမ္မဓမ္မတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ ရှိကုန်သော်လည်း။ မတ္ထကသဒိသာနံ၊ ထန်း ညောင်နှင့် တူကုန်သော။ တဏှာဝိဇ္ဇာနံ၊ တဏှာ အဝိဇ္ဇာတို့ကို။ မဂ္ဂသတ္တေန၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော ဓားဖြင့်။ ဆိန္ဒုတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ အာယတိ၊ ဌံ။ တာလပန္နိသဒိသေ၊ ထန်းပင်အစဉ်နှင့် တူကုန် သော။ ဝိပါကက္ခန္ဓေ၊ ဝိပါကခန္ဓာအစဉ်တို့ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ အသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာလာ ဝတ္ထု ဝိယ၊ ထန်းပင်ရာကဲ့သို့။ ကတာ၊ ကုန်၏။ “ကုသလ သောမနဿာပိ၊ ကုသိုလ် သောမနဿ ဝေဒနာတို့ကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ရူပရသပုဒ်၌။ သင်္ဂဟိ တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမမဂ္ဂေန၊ သော တာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ ကမ္မပထ ဌာနိယာ၊ ကမ္မပထအရာ၌ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကမ္မပထ ဌာနိယာ၊ ကမ္မပထအရာ၌ တည်ကုန်သော ရူပရသတို့ကို။ ပဟိနာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုတိယေန၊ သကဒါဂါမိ မဂ်ဖြင့်။ ဥစ္ဆိန္နမ္ပလော၊ ဖြတ်

အပ်သော တဏှာဟူသော မူလရှိကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ သြဋ္ဌာရိကာ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ သြဋ္ဌာရိကာ၊ သြဋ္ဌာရိက ဖြစ်ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ ဥစ္ဆန္တမူလာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတိယေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်။ ကာမရာဂဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်ငုတ်ကိုကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ရူပရာဂါရူပရာဂဋ္ဌာနိယာ၊ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ၌ တည်ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ အနဘာဝံကတာ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အပရိဟာနဓမ္မတံ၊ မယုတ်သော တရားရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေန္တော၊ ပြတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အယာယတိ” အနုပ္ပါဒဓမ္မာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ။ ဝါ၊ ကား။ တဒဂ်ပုဟာနေန၊ ဖြင့်။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ ဝိပဿနာက္ခဏေ ဝါ၊ ဝိပဿနာခဏ၌ မူလည်းကောင်း။ ဈာနဿ၊ ဈာန်၏။ ပုဗ္ဗဘာဂ်က္ခဏေ ဝါ၊ ရှေ့အဖို့ခဏ၌ မူလည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိက္ခမ္ဘနပုဟာနေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့်။ ဥစ္ဆန္တမူလာ၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ်ရှိကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ ဈာနက္ခဏေ၊ ဈာန်ခဏ၌။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ။ “ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ။ သမုစ္ဆေဒပုဟာနေန၊ ဖြင့်။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်ငုတ်ကိုကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သော ရူပရသတို့သည်။ တတိယဝိဇ္ဇာဓိဂမက္ခဏေ၊ တတိယဝိဇ္ဇာကို ရသောအခါ၌။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတ္ထမ္မူတာ၊ ဤသို့ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ရူပရသာဒယော ပန၊ ထိုရူပရသ အစရှိသည်တို့သည်ကား။ အနဘာဝံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ ဣတိ ဣဒံ ပဒဒ္ဓယံ၊ ဤပုဒ်နှစ်ခုသည်။ ဧကမေဝ အတ္ထပဒံ၊ တခုသော အနက်ရှိသော ပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ တူသော အနက်ရှိသော ပုဒ်တည်း။

[ဤကား မဂ်ဉာဏ်လေးပါးနှင့် ပဟိနာ ဥစ္ဆန္တမူလာ တာလာဝတ္ထုကတာ အနဘာဝံကတာ၊ ပုဒ်လေးခုတို့ကိုဟပ်၍ ယူအပ်သည်ကို ပြသည်တိုင် အာယတိ၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ-မပါသေးရကား အသီးခွဲ၍ပြတော်မူ၏။

ပဟာန်သုံးပါးဖြင့် ယူရာ၌ အနဘာဝံကတာ အာယတိ၊ အနုပ္ပါဒဓမ္မာတို့ကို အသီးမပြသော်လည်း တတိယဝိဇ္ဇာကို ရသောအခါ၌ ဝင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ဣတ္ထမ္မူတာ-စသည်မိန့်သည်-ဟူလေ]

ဝါ၊ ကား။ အဘိနိဗ္ဗိဒါယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲတတ်သော။ ပဌမာယ၊ ပထမဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ရူပရသာဒယော၊ တို့ကို။ ပဟိနာ၊ ကုန်ပြီ။ ဒုတိယာယ၊ ဒုတိယဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ဥစ္ဆန္ဒမူလ၊ ဖြတ်အပ်သော တဏှာဟူသော အမြစ်ရှိကုန်ပြီ။ တတိယာယ၊ တတိယဝိဇ္ဇာဖြင့်။ တာလာဝတ္ထုကတ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတ္ထမ္မုတ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သည်အတိုင်းဖြစ်ကုန်သော ရူပရသ စသည်တို့သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဘာဝကဟာ နာမ၊ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာယတိ အနုပ္ပါဒဓမ္မာတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (အနဘာဝကတ-အနဘာဝဂတ-ဟု ပါဠိနှစ်ထွေရှိ၏)။ အထ ဝါ၊ ကား။ ဒုက္ခဉာဏေန၊ ဒုက္ခသစ္စာကို သိသောဉာဏ်ဖြင့်။ ပဟိနာ၊ ပဟိနာဖြစ်ကုန်၏။ သမုဒယဉာဏေန၊ ဖြင့်။ (၄၅) ဥစ္ဆန္ဒမူလ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နိရောဓဉာဏေန၊ ဖြင့်။ တာလာဝတ္ထုကတ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဂ္ဂဉာဏေန၊ မဂ္ဂသစ္စာကို သိသောဉာဏ်ဖြင့်။ အနဘာဝကတ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏေန၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်တော်ဖြင့်။ အာယတိ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ အာယတိ အနုပ္ပါဒဓမ္မဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ လောကီယမဂ္ဂေန၊ လောကီယဖြစ်သော မဂ်ဖြင့်။ ပဟိနာ၊ ပဟိန ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ဒဿန မဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ ဥစ္ဆန္ဒမူလ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ဖြတ်အပ်သောတဏှာဟူသော အမြစ်ရှိကုန်၏။ တိဝိဓေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဘာဝနာမဂ္ဂေန၊ အထက် မဂ်သုံးပါးဖြင့်။ တာလာဝတ္ထုကတ၊ တိအာဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝေရဉ္စပုဏ္ဏား၏။ အဝိသယတ္တာ၊ အရာမဟုတ်သောကြောင့်။ ဓမ္မရသာ၊ ဓမ္မရသတို့ကို။ န ဥဒ္ဓဋ္ဌာ၊ မထုတ်အပ်ကုန်။

၁၁။ ဓမ္မဓာတုန္တိ ဣ၊ ဌ။ သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သည်။ ဓမ္မဓာတု နာမ၊ ဓမ္မဓာတ်မည်၏။ အနုကမ္မဝစနာနုရူပံ၊ ပုဏ္ဏားအား အစဉ်သနားတော်မူ၏—ဟူသော စကားအားလျော်စွာ။ “ပုဏ္ဏစန္ဒော ဝိယာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “သုပ္ပုဋ္ဌိဝိဒ္ဓတ္တာ” တိ ဝစနံ၊ သည်။ အရိယဝစနံ၊ မြတ်သောစကားတည်း။ ဝါ၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော စကားတည်း။ ပထဝီသမစိတ္တတာယ၊ မြေကြီး နှင့်တူသော စိတ်ရှိသောအဖြစ်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ “ကရုဏာ ဝိပ္ပာရိ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ—ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွာ။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတဗ္ဗေ၊ ဖိုးလွမ်းအပ်လျက်လည်း။ “အာရဒ္ဓံ ခေါ ပန မေ ဝိရိယ”န္တိ အာဒိနာ၊ အစရှိသည်ဖြင့်။ ပကာသေန္တော၊

ပြတော်မူသောကြောင့်။ အတ္တနော၊ ဇာ၊ ကရုဏာဝိပ္ပါရံ၊ ကရုဏာတော်ပြန်
ခြင်းကို။ ပကာသေတိ၊ ဇာ၊ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဇာ၊ ဝရဘူရိမေဓသော၊
မြတ်သော ပြန်ကျယ်သောဉာဏ်ရှိတော်မူသော။ ဝရပုထုလဉာဏော၊ မြတ်
သော ပြန်ကျယ်သော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။

[ဝရဘူရိမေဓသော-ကို ဝရပုထုလဉာဏော-ဟု ဝုတ္တိနည်း ဖွင့်
တော်မူသည်။]

ဝါ၊ ကား။ ဘူရိတိ၊ သည်ကား။ ဘူမိ၊ မြေတည်း။ ဘူမိ ဝိယ၊ မြေကဲ့
သို့။ ပတ္တဒ္ဒဝရပညော၊ ပြန်ကျယ်သော မြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော မြတ်
စွာဘုရားသည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧတ္ထံ၊ ဤဗောဓိပင်၌။ အဗုဒ္ဓိ၊ သိ
တော်မူပြီ။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော သတ္တိကြောင့်လည်း။ အဓိကရဏေန၊ အဓိ
ကရဏသာဓနဖြင့်။ လက္ခိတော၊ မှတ်အပ်သော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။
ဗောဓိ၊ ဗောဓိမည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သယံ၊ ကိုယ်တော်အလိုလို။ ဗုဒ္ဓိတိ၊
သိတော်မူတတ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဧတေန၊ ဤမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ ဘိသမဂ္ဂိနော၊
ထိုမဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓန္တိ၊ သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုသို့ သိကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ဗောဓိ၊
မည်၏။ ဝေ၊ ဤအတူ။ သဗ္ဗညုတညာဏမ္ပိ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်သည်
လည်း။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိမည်၏။ ဗုဒ္ဓိဿတိ၊ သိလတ္တံ။ ဣတိ-တသ္မာ၊
ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ဗောဓိ၊ မည်၏။ တိဿန္တံ ဝိဇ္ဇာနံ၊ သုံးပါးကုန်
သော ဝိဇ္ဇာတို့၏။ ဥပနိဿယဝတော၊ ဥပနိဿယ အကြောင်းရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ။ တိဿော
ဝိဇ္ဇာ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ကုန်၏။ ဧကဂ္ဂတာဝသေန၊ ဧကဂ္ဂတာ၏အစွမ်း
အားဖြင့်။ တိက္ခဘာဝေါ၊ ထက်သောအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇာ၊ တိက္ခော
ပိ၊ သော်လည်း။ ဧကဝော၊ အချို့သော။ သရော၊ မြားသည်။ လက္ခံ၊ မှတ်
တိုင်သို့။ ပတော၊ ရှိ။ ကုဇ္ဈော၊ တုံးသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ၊ တထာ၊ ထိုအတူ။
ဣဒံ၊ ဤဝိပဿနာဉာဏ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဿ၊ ထို ဝိပဿနာ
ဉာဏ်၏။ သတိန္ဒြိယဝသေန၊ ဖြင့်။ ခရဘာဝေါ၊ ခက်မာသောအဖြစ်ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇာ၊ သဒ္ဓိန္ဒြိယဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝိပ္ပသန္နဘာဝေါ၊ ကို။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ဇာ၊ ဘန္တရာ၊ အကြား၌။ အနောသက္ကိတာ၊ မဆုတ်မနစ်မူ၍။ ကိလေ
သပစ္စတ္တိကာနံ၊ ကိလေသာဟူသော ရန်သူတို့ကို။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ အဘိ
ဘဝနတော၊ နှိပ်နင်းတတ်သောကြောင့်။ ဝီရိယိန္ဒြိယဝသေန၊ ဖြင့်။ သူရ

ကထာ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဏနာ

၁၃၃

ဘာဝေါ စ၊ ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗျော၊ ဇာ၊ (ဝိပဿနာဉာဏဿ တိက္ခခရ
ဝိပဿနသုရဘာဝေါ-ပါဌိ၌ အထူးကို ဣန္ဒြေနှင့် ဟပ်၍ပြသည်)။ သင်္ခါရ
ပေက္ခာနန္တရံ၊ သင်္ခါရပေက္ခာ၏ အခြားမဲ့၌။ အနုလောမတ္တာ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ
လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂဝိဇာယနတ္ထံ၊ မဂ်၏ဖွားခြင်းငှါ။ ဂဗ္ဘဂ္ဂ
ဟဏကာလော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။

ဆန္ဒောတိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ သင်္ကပ္ပေါဟိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
အဝတ္တန္တရဘေဒဘိန္ဒော၊ အခိုက်အတန့် အထူးဖြင့် ပြားသော။ ရာဂေါဝ၊
ရာဂသည်သာလျှင်တည်း။ ကိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။-

“ရတ္တဟဒယော၊ တပ်သော နှလုံးရှိသော ယောက်ျားသည်။
သ္မေဟာ၊ ချစ်သောအားဖြင့်။ ဣတ္ထုဂ်၊ ဣတ္ထိအဂ်၊ မိန်းမ၏ ကိုယ်
သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်။ သမ္မဂတေ၊ ပေါင်း
ယှက်လိုခြင်းသည်။ သတိ၊ သေင်္ဂ၊ ရတ္တကာမံ၊ တပ်သော ကာမ
ရာဂ ရှိသည်၏ သဖြစ်သို့။ ဥပေတိ၊ ကပ်၏။ လောကဿ၊ လူ
ယောက်ျားနှင့်။ ယော၊ ရောသော၊ ခတိ၊ မိန်းမသည်။ ကာမပတိ
တံ၊ ကာမသို့ လိုက်ခြင်းသို့။ ဥပေတိ၊ ရောတွ်၏”။-

ဣတိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ -ဝိဘဂေယေဝ ကိဉ္စာပိ အတ္ထော ဝုတ္ထော
တိ ဣတ္ထ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌိ၌။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပေါ
ယော၊ တည်း။ -ဝိဘဂံပါဌိ၊ ဝိဘင်းပါဌိကို။ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဣဓ၊
ဤ ဝိဝိဇ္ဇေဝ ကာမေဟိ-ဟူသော ဝိနည်းပါဌိတော်၌။ ဝုတ္ထောပိ၊ အကျယ်
ဆိုသော်လည်း။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အား။ ဥပကာရာယ၊
ကျေးဇူးပြုခြင်းငှါ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထို
ပါဌိအဖွင့် ဈာန်ခကားကို။ အဋ္ဌကထာနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပုကာ
သယိဿာမိ၊ ပြပေအံ့။ ဣတိ-အဓိပ္ပေါယော၊ တည်း။ (ပြန်)။ ဣတောတိ၊
ဟူသည်ကား။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ (အညေဟိပိ-၌ စပ်)။ (၄၆)ကာယဝိ
ဝေကာဒိသု၊ တို့တွင်။ ဥပခိဝိဝေကော၊ သည်။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်
တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ဥပခိဝိဝေက
ကို။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ကာယဝိဝေက စိတ္တဝိဝေက
တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တဒဂ်ဒိသု၊ တဒဂ်ဝိဝေက စသည်တို့တွင်။ ဝိက္ခမ္ဘန

ဝိဝေကံ၊ ကိ။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ “တယော ဝေဝါ”တိ၊ သုံးပါးတို့သာဟူ၍။
 ဝုတ္တော၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တဝိက္ခမ္ဘနာ၊ စိတ္တ
 ဝိဝေက၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကတို့သည်။ ဧကတ္ထာ ဝေ၊ တူသော အနက်ရှိကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။
 န သိယာ၊ မဖြတ်ရာ၊ ဣတိ၊ သို့၊ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အပ္ပနာဝါရတ္တော၊
 အပ္ပနာဝါရဖြစ်သောကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သင်စောဒကဆိုသည့်အတိုင်း။ န ပန
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ ကာယဝိဝေကဂ္ဂဟဇောန၊ ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂဂ္ဂဟဏံ၊ ဈာန်၏
 ရှေ့အဖို့ကို ယူခြင်းကို။ ဉာယတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တဝိဝေကောတိ ဧတ္ထ၊
 ဤ။ တဒဂံဝိဝေကော၊ ကိ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဝိက္ခမ္ဘနေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကဖြင့်။
 အပ္ပနာကာလေ၊ အပ္ပနာအခါ၌။ ဝိဝေကော၊ ကိ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 အသက်ရတော၊ မဆောယှက်သောအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထဝါ၊ ကား။
 စိတ္တဝိဝေကေန၊ ဖြင့်။ တဒဂံဝိက္ခမ္ဘနာ၊ တဒဂံဝိဝေက၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကတို့ကို။
 ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတရေန၊ ကာယဝိဝေကဖြင့်။ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကော ဝေ၊
 ကိုလျှင်။ ဂဟိတော၊ ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ယူသော်လည်း။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဝါ၊
 ကား။ ကိလေသကာမတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒိသု ကမ္မေသုန္နစပါးကုန်သောအမှုတို့၌။
 ပရိယာပန္နော၊ သော။ ပုရိသော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဂဟိတော၊ ၏။ အဝိဇ္ဇမာ
 နေန အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ လောကေ၊ ၌။ “သဖလော၊ အသီး
 ရှိသော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထေဝ၊
 ထိုအတူလျှင်။ ဝိဇ္ဇမာနေန ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ သာသနေ၌။
 “သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ရှိသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရရှိသော။ ဈာန်၊ ဈာန်”။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဤကား အဓိပ္ပာယ်တည်း။

ဝုပသမာတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ကေသံ၊ အဘယ်တရားတို့၏။ ဝါ၊ အဘယ်
 သို့သော ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝုပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆော၊
 ဤကား ပုစ္ဆာတည်း။

[ပုစ္ဆာကို ချဲ့လိုသောကြောင့် ကိံ ပဌမ-စသည်ကို မိန့်၏]။

ပဌမဇ္ဈာနိကာနံ၊ ပထမဈာန်ဖြစ်ကုန်သောဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝုပသမာ ကိံ၊
 ငြိမ်းခြင်းကြောင့်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဒုတိယဇ္ဈာနိကာနံ၊ ဒုတိယ
 ဈာန်ဖြစ်ကုန်သော ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝုပသမာ ကိံ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်
 လော။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤအမေး၌။ ပဌမဇ္ဈာနိကာနံ၊ ကုန်သော ဝိတက် ဝိစာရ
 တို့၏။ ဝုပသမာ၊ ကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ကိ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။
 ယဒိ ဟာသိ၊ အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တေသံ၊

ကထာ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁၃၅

ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
 ပဌမဇ္ဈာနံ၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရရဟိတံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့မှ ကင်းခြင်းသည်။
 န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒုတိယဇ္ဈာနိကာနံ၊ ဒုတိယဇ္ဈာနံဖြစ်ကုန်သော ဝိတက် ဝိစာရ
 တို့၏။ ဝူပသမော၊ ကြောင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ဤ။ ယဒိ ဝိဟာ
 သိ၊ အံ။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထို ဒုတိယဇ္ဈာနံ၌။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းခြင်း
 သည်။ နတ္ထေဝ-နတ္ထိ ဝေ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 တတ္ထ၊ ထို ဒုတိယဇ္ဈာနံ၌။ တဒဘာဝါ၊ ထို ဝိတက် ဝိစာရတို့၏ မရှိသော
 ကြောင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊
 အကယ်၍ မေးငြားအံ့။ တေန၊ ထိုသို့မေးရာသောကြောင့်။ “သမတိက္ကမာ”တိ
 ဣဒံ၊ သမတိက္ကမာ-ဟူသော ဤပုဒ်ကို။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။
 ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သမတိက္ကမောပိ၊ လွန်ခြင်းသည်လည်း။ တေသံယေဝ၊ ထို ဝိတက်
 ဝိစာရတို့ကိုသာလျှင်။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။
 သကလဿပိ၊ သော။ ပဌမဇ္ဈာနမ္ပရာသိဿ၊ ပထမဇ္ဈာန်တရားအစုကို။
 (သမတိက္ကမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ တေန၊
 ထိုသို့ မေးရာသောကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့အမေးရှိသောကြောင့်။ “ဩဠာရိကဿ
 ပန သမတိက္ကမာ”တိ အာဒိ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊
 သက်သက်။ ဝိတက္က ဝိစာရ ဒုယမေဝ၊ ဝိတက် ဝိစာရနှစ်ခုသည်သာလျှင်။
 ဩဠာရိကံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗေပိ၊ ကုန်သော။ ပဌမဇ္ဈာနမ္ပရာ၊
 ပထမဇ္ဈာန်တရားတို့သည်။ ဒုတိယဇ္ဈာနတော၊ ဒုတိယ ဇ္ဈာန်ထက်။ ဩဠာရိ
 ကာဝ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။
 တေဟိ၊ ထို ဝိတက် ဝိစာရတို့နှင့်။ သမ္ပယုတ္တာနံ၊ ယှဉ်ကုန်သော ပထမဇ္ဈာန်တရား
 တို့၏။ ဩဠာရိကဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာ ယေဝ၊ တို့သည်သာ
 လျှင်။ ဩဠာရိကာ၊ ကုန်သည်။ (ထည့်)။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တေသ္မေဝ၊ ထိုပထမဇ္ဈာန်တို့၌သာလျှင်။ အာဒိနဝဒဿနေန၊
 အပြစ်ကိုမြင်သဖြင့်။ ဝါ၊ အပြစ်ကိုရှုသဖြင့်။ ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခဏေ၊ ဒုတိယဇ္ဈာန်
 ခဏ၌။ တေသံ၊ ထိုပထမဇ္ဈာန်တရားတို့၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခဏေ အပါတုဘာဝါ”
 တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်ပြီ။ ယဿ ဓမ္မဿ၊
 ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကား။ ယေန ဓမ္မေန၊
 နှင့်။ ယောဂေန၊ ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ ဇ္ဈာနံ၊ ဤဇ္ဈာန်ကို။ “သမ္ပ
 သာဒန”န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ကောဒိဘာဝ”န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသမ္ပသာဒန ကောဒိဘာဝ ဖြစ်သော-

အကြောင်းတရားကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဌံ။ သဒ္ဓါသမာဓ
ယော၊ သဒ္ဓါ၊ သမာဓိတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပဒေ၊
ဌံ။ သပ္ပိအာဒယော ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။
အယံ အတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဤအနက်ဖွင့်သည်။ န ဝိရဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်ရာ။ သမံ ပဿ
တိတိ တွေ၊ ဌံ။ လိနုဒ္ဓစ္စံ၊ လိနု ဥဒ္ဓစ္စကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ခိဏာသဝဿ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက်ငါးရတို့၌။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဆဋ္ဌာရမ္ပဏာ
ပါထေ၊ ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌဖြစ်သော ခြောက်ပါးသော အာရုံ၏ ထင်ခြင်းသို့ရောက်
သည်။ သတိ၊ သော်။ ပရိသုဒ္ဓပကတိဘာဝါဝိဇယနာကဒရတတာ၊ ဝင်ကြယ်
သော ပကတိသဘောကို မပွန်သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်၍ဖြစ်သော။
ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာသည်။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာမည်၏။ နိဝရဏာဒိ၊
နိဝရဏအစရှိသည်ကို။ ပဋိသင်္ခါ၊ ဆင်ခြင်၍။ သန္နိဋ္ဌာနာ၊ ကောင်းစွာ ရှု
သည်ဖြစ်၍။ ဂဟဏေ၊ ယူခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တဘူတာ၊ လျစ်လျူဖြစ်၍ဖြစ်သော။
ယာ ဥပေက္ခာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤ ဥပေက္ခာသည်။ သင်္ခါရုပေက္ခာ
နာမ၊ မည်၏။ ဝိဝိနနေ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း၌။ မဇ္ဈတ္တဘူတာ၊ သော။ ဥပေက္ခာ၊
သည်။ ဝိပဿနုပေက္ခာ နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထ၊ ဆို ဥပေက္ခာဆယ်ပါးတို့တွင်။
ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ၊ သည်လည်း
ကောင်း။ ဗောဇ္ဈဂုံပေက္ခာ၊ သည်လည်းကောင်း။ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ၊
သည်လည်းကောင်း။ ဓျာနုပေက္ခာ၊ သည်လည်းကောင်း။ (၄၇) ပါရိသုဒ္ဓါ
ပေက္ခာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣမေ၊ ဤ ဥပေက္ခာ ခုနစ်ပါးတို့သည်။
အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်။ ကော၊ တူကုန်၏။
တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာဝ၊ တတြမဇ္ဈတ္တုပေက္ခာ တခုသည်သာလျှင်တည်း။ အ
ဝတ္ထာဘေဒေန၊ အခိုက်အတန့်အပြားအားဖြင့်။ နေသံ၊ ထို ခုနစ်ပါးသော
ဥပေက္ခာတို့၏။ ဘေဒေါ၊ အပြားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ခါရုပေက္ခာဝိပဿ
နုပေက္ခာနမ္ပိ၊ နှစ်ပါးတို့၏လည်း။ ပညာဝသေန၊ ဖြင့်။ ကေဘာ၊ တူသည်
၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိစ္စဝသေနပန၊ ဖြင့်ကား။ ဒုဝိဓတာ၊ နှစ်ပါး
ပြားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ သည်။ ကာမာစေရာ၊ ကာမာဝစရဘုံ၌ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မဝိ
ဟာရုပေက္ခာ၊ သည်။ ရူပါဝစရာ၊ ရူပါဝစရဘုံ၌ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊
ဖြင့်။ ဘူမိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ သည်။ ခိဏာ
သဝဿေဝ၊ အားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗြဟ္မဝိဟာရုပေက္ခာ၊ သည်။
တိဏ္ဍမ္ပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုဇ္ဇနသေက္ခာသေက္ခာ

၁။ သန္နိဋ္ဌာနာ (၁၃၃)။

ကထာ]

ဝေရဠကဏ္ဍဝဏ္ဏံနာ

၁၃၇

နံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်၊ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဟောတိ၊ ခေါ်။
 ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဂ္ဂလဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ခေါ်။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ သည်။
 သောမနဿပေက္ခာသဟဂတစိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ သောမနဿသဟဂုတ်၊ ဥပေက္ခာ
 သဟဂုတ်စိတ်တို့နှင့် ယှဉ်၏။ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ၊ သည်။ ဥပေက္ခာသဟ
 ဂတစိတ္တသမ္ပယုတ္တာ ဧဝံ၊ ဥပေက္ခာသဟဂုတ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သည် သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ စိတ္တဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ခေါ်။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊
 သည်။ ဆဋ္ဌာရမ္မဏာ၊ ခြောက်ပါးသော အာရုံရှိ၏။ ဗြဟ္မဝိဟာရပေက္ခာ၊ သည်။
 ဓမ္မာရမ္မဏာဝ၊ ဓမ္မာရုံသာအာရုံရှိ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အာရမ္မဏဝသေန၊ ဖြင့်။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ခေါ်။ ဝေဒနပေက္ခာ၊ ကို။ ဝေဒနာက္ခန္ဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ခေါ်။
 ဣတရာ၊ ဝေဒနပေက္ခာမှ တပါးကုန်သော။ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော ဥပေက္ခာတို့
 ကို။ သင်္ခါရက္ခန္ဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ခန္ဓသင်္ဂဟဝသေန၊
 ခန္ဓာဟူသော အရေအတွက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ခေါ်။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ
 စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မဝိဟာရဗောဇ္ဈင်္ဂဗျာနပေက္ခာ စ၊ တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိတဩမဇ္ဈတ္တပေက္ခာ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထတော၊
 အနက်သဘောအားဖြင့်။ ဧကော၊ တူကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကက္ခဏေ၊
 တပြိုင်နက်သော ခဏ၌။ ဧကောဝ၊ တူသည်သာလျှင်။ သိယာ၊ ခေါ်။ ဣတရာ၊
 ဤမှတပါးသော ဥပေက္ခာတို့သည်။ ဧကော၊ တူကုန်သည်။ န သိယျ၊ မဖြစ်
 ကုန်ရာ။ သင်္ခါရပေက္ခာဝိပဿနပေက္ခာပိ၊ တို့သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။
 ဧကော၊ တူကုန်၏။ ဝေဒနာဝိရိယပေက္ခာနံ၊ တို့၏။ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်
 သော ခဏ၌။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ခေါ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 ခေါ်။ ဆဋ္ဌဂုံပေက္ခာ၊ သည်။ အဗျာကတော၊ အဗျာကတ တရားတည်း။ ဗြဟ္မ
 ဝိဟာရပေက္ခာ၊ သည်။ ကုသလာ ဗျာကတော၊ ကုသိုလ်တရား အဗျာကတ
 တရားတို့တည်း။ သေသော၊ ကြွင်းသော ဥပေက္ခာတို့သည်။ တထာ၊ ထိုအတူ
 တည်း။ ဝေဒနပေက္ခာ၊ ပန၊ သည်ကား။ အကုသလာပိ၊ သည်လည်း။ သိယာ၊
 ခေါ်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကုသလတ္တိကဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ခေါ်။ ဒသပိ၊ ဆယ်
 ပါးပြားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တော၊ ဤဥပေက္ခာတို့သည်။ သင်္ခေပေန၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဝိရိယဝေဒနာတဩမဇ္ဈတ္တဉာဏဝသေန၊ ဝိရိယစေတသိက်၊
 ဝေဒနာ စေတသိက်၊ တဩမဇ္ဈတ္တတာ စေတသိက်၊ ပညာစေတသိက်တို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ စတ္တာရောစ ဓမ္မာ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 “ဒုက္ခဒေါမနဿ သုခသောမနဿာန” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဟာနက္ကမေန၊
 ပဟာနအစဉ်ဖြင့်။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ဝိဘဂေါ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ သုတ္တာနုရက္ခဏတ္ထံ၊

ပါဠိကိုစောင့်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရိတန္တိတ္ထေ၊ ဤ။ “အာရမ္မဏ
 ဝသေန၊ အာရုံတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတု၊ ဤ။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရိတာကာ
 ရေန၊ ဣဋ္ဌဖြစ်သောဝိပရိတာကာရ၊ အနိဋ္ဌဖြစ်သော ဝိပရိတာကာရ အားဖြင့်။
 အနုဘဝတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
 (သဣဋ္ဌာနိဋ္ဌဝိပရိတနုဘာဝလက္ခဏာ—တံင် ဖွင့်သည်။)

[အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့် အဘယ်ကြောင့် မယူလေသနည်း အမေး
 ကို ပြ၍ ဖြေလိုရကား ကသွာ-ခိန့်]။

ကသွာ၊ နည်းဟူမကား။ ကေယေဝ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကသိဏံ၊
 ကသိဏ်း ဟူသော အာရုံကို။ အာရမ္မ၊ အာရုံပြု၍။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော
 ဈာန်တို့၏။ ပဝတ္တိတော၊ ကြောင့်တည်း။ တတိယဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊
 ဤ။ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟုတု၊ ဤ။ အာဂတ၊ ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ သတိသိသေန၊ သတိကို အရင်းပြုသဖြင့်။ ဒေသနာ၊ ကို။ ကတ၊ ၏။
 ဝိဂတဝလာဟကာဒိနာ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိခြင်း အစရှိသဖြင့်။ ရတ္တိယာ၊
 ညဉ့်သည်။ သောမ္မတာယ၊ ကြည်လင်ဖွယ်ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ သောမ္မတာယ၊
 ကြည်လင်ဖွယ်ရှိသော။ ရတ္တိယာ၊ ဤ။ ဝလာဟကာဒိနာ၊ တိမ်တိုက်အစရှိသည့်
 ဖြင့်။ ကာလုဿိယေ၊ နောက်ကျခြင်းသည်။ သတိပံ၊ ရှိပြန်သော်လည်း။ ဒိဝါ၊
 ဝိယ၊ နေ့ဉ့်ကဲ့သို့။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်ဤ။ အနုပကာရိကာ၊ ကျေးဇူးမပြုတတ်သည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အတ္တနော ဥပကာရကတ္တေန ဝါ” တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (အချို့ဋ္ဌိကာပါဌ်၌ ဟောတိ ရတ္တိံ-၌ န မရှိ)။ “သုရိ
 ယပ္ပဘာဘိဘဝါ၊ နေအရောင်ဖြင့် နှိပ်စက်သောကြောင့်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်ဟူသော
 အဖော်ကို။ အလာဘာ၊ မရသောကြောင့်”။ ဣတိ၊ သို့။ ပဉ္စမိယော၊ ပဉ္စမီ
 ဝိဘတ်အဆုံးရှိကုန်သော။ ဣမေ ဒေ ဟေတု၊ ဤနှစ်ပါးသော ဟိတ်တို့သည်။
 အပရိသုဒ္ဓတာယ၊ အပရိသုဒ္ဓအဖြစ်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း။ “သောမ္မ
 ဘာဝေန၊ အတ္တနော ဥပကာရကတ္တေန စာ” တိ စာ-ဟူကုန်သော။ ဣမေ
 ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့သည်။ သဘာဂတာယ၊ သဘာဂအဖြစ်
 ၏။ ကာရဏံ၊ တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အပရိဝိသုဒ္ဓါယ၊ မစင်
 ကြယ်သော။ တဿာ ဇာတိယာ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာရဏဝစနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဈာနကထာဝဏ္ဏနာ၊ ဈာန်စကားအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပုဗ္ဗနိဝါသကထာဝဏ္ဏနာ

၀ (၄၈) ၁၂။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့၏။ စိတ္တေကဂ္ဂတာသဘာဝတ္တာ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာအဖြစ်ဖြင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ကေသဉ္စိ စိတ္တေကဂ္ဂတာနိ” တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ ကုသလာနံ၊ တို့၏။ ဘဝေါက္ကမနသဘာဝတ္တာ၊ ဘဝသို့ သက်ခြင်း သဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ကေသဉ္စိ ဘဝေါက္ကမနတ္တာနိ” တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အသဘာဝတ္တာ၊ သသောမတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သေသဌာနေသု၊ ကြွင်းသော အရာတို့၌။ “ပါဒကတ္တာနိ” တိ၊ ဟူ၍။ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ “ပါဒကနိ” တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊ ထို ပါဒကနိဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ ပါဒကဘူတာနမ္ပိ၊ ပါဒကဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော ဈာန်တို့၏လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ စိတ္တေကဂ္ဂတာဘဝေါက္ကမနတာဝဟတဉ္စ၊ စိတ္တေကဂ္ဂတာအဖြစ်၊ ဘဝေါက္ကမနအဖြစ်သို့ ဆောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတရေသံ၊ သမ္မသိတဈာန်၊ ပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယဈာန်တို့၏။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ ပါဒကတာဝဟတဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။ အသဘာဝတ္တာ၊ သဘောမတူကြသည်၏ ဖြစ်ကြောင့်။ ဇဝနဝိပဿနာပါဒကနိ၊ ၆၊ ဇဝနပါဒက၊ ဝိပဿနာပါဒကတို့သည်လည်းကောင်း။ သမာနာနိ၊ တူကုန်သော။ အဘိညာပါဒကနိ၊ ၈၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဘိညာပါဒကနိ၊ ၈၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိပဿနာပါဒကနိ၊ ၈၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ပါဒကာဘာဝံ၊ ပါဒက၏မရှိခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စွ။ အဘိညာယ၊ အဘိညာဉ်၏။ စတုတ္ထမေဝ၊ စတုတ္ထဈာန်သည်သာလျှင်။ ပါဒကံ၊ အခြေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရာနိ၊ စတုတ္ထဈာန်မှ တပါးကုန်သော ဈာန်တို့သည်။ ပါဒကံ၊ သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တေသု၊ ထိုဈာန်တို့တွင်။ တတိယံ၊ တတိယဈာန်သည်။ စတုတ္ထဿ၊ ဈာန်၏။ ပါဒကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ ဈာန်သည်။ တတိယဿ၊ တတိယဈာန်၏။ ပါဒကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမံ၊ ပထမဈာန်သည်။ ဒုတိယဿ၊ ၏။ ပါဒကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ “စတ္တာရိ ဈာနာနိ” တိ ဣဒံ၊ ကို။ ယထာလာဘတော၊ ယထာလာဘနည်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝေရဉ္စနိဝါသကပ္ပနံ၊ ဝေရဉ္စာပြည်၌ နေခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဝိနယနိဒါနနိမိတ္တံ၊ ဝိနည်းနိဒါန်း၏အကြောင်းဖြစ်၏။

၁၄၀

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

[အဗ္ဗန္တရနိဒါန]

တသ္မာ၊ ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေရဇ္ဇေ၊ ဝေရဇ္ဇာပြည်၌။ ဝိဇ္ဇတ္တ
ယံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအပေါင်းကို။ အာဟ၊ နီ။

ဟိ—သစ္စံ၊ နီ။ “ဝိနယေ သုပ္ပဋိပန္နော ဘိက္ခု သီလသမ္ပတ္တိ” နိဿယာ”
တိ အာဒိ၊ သော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာ
သည်။ ဝုတ္တံ၊ နီ။ ဟိ—ယုတ္တံ၊ နီ။ သီလပဝ္ဏဝေက္ခဏတ္ထံ၊ သီလကျေးဇူးကို
ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ရုတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနေသု၊ ညဉ့်သန်းရာ နေ့သန်းရာအရပ်တို့၌။
နိသိန္နဿ၊ နေသော။ သီလဝတော၊ သီလရှိသော ယောဂီရဟန်း၏။ နိသဇ္ဇန
တော၊ နေသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်၏။ အတိတကိရိယာ
နုဿခုဏ ဗဟုလတာယ၊ အတိတ်၌ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို အဖန်တလဲလဲ
အောက်မေ့ခြင်း များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဝိဇ္ဇာ၊
ဝိဇ္ဇာသည်။ အပ္ပကသိရေန၊ မငြိုငြင်သဖြင့်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တထာ၊
တူ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ဝဲ့၍။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စုတိပရိဂ္ဂဟဏ
သီလတာယ၊ စုတေခြင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်း အလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
စုဘူပပါတညဏံ၊ စုတိ ပဋိသန္ဓေကို သိသောဉာဏ်သည်။ အပ္ပကသိရေန၊
မပင်ပန်းသဖြင့်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဥဒကာဒိသု၊ တို့၌။ သုခမတ္တဒဿန
သီလတာယ၊ သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ကို မြင်လေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏံ၊ သည်။ သမိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တ
ဝီဇ္ဇ မေထုန သံယောဂ ပရိဝဇ္ဇနေန၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော မေထုန်နှင့်ယှဉ်ခြင်း
မှ ကြည်သဖြင့်။ ဝါ၊ ကား။ ကာမာသဝါဒိပရိဝဇ္ဇနေန၊ ကာမာသဝအစရှိသည်
ကိုကြည်သဖြင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်။ အခဏ္ဍာဒိဘာဝံ၊ အခဏ္ဍ
အစရှိသောအဖြစ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ နီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။
အာသဝက္ခယဉာဏံ၊ သည်။ အပ္ပကသိရေန၊ ဖြင့်။ သမိဇ္ဈတိ၊ နီ။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ ဝိနယနိဒါနေ၊ ၌။ ဝိဇ္ဇတ္တယမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။
ဒဿိတံ၊ နီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ယေသဉ္စ ဂုဏာနံ ဒါယကံ အဟောသိ၊
တေသံ ဧကဒေသံ ဒေသေန္တော”တိ၊ ဒေသေန္တော—ဟူ၍။ အာဟ၊ နီ။ အညထာ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသောအားဖြင့်။ ဝိဇ္ဇတ္တယ ပဋိလာဘမတ္တဝ္ဓသင်္ဂေါ၊
ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး ကို ရခြင်းမျှသာ ဖြစ်၏ဟူသော လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ သိယာ၊
၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ နီ။

သော ဝေန္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ စတုန္တံ၊ ဈာနာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါပိ၊
ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ပဋိပဒါသည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ကိဉ္ဇာပိ ဂစ္ဆတိ၊
ရှင်။ ကေဠီ၊ သက်သက်။ ပုရိမဇ္ဈာနတ္ထိကမေဝ၊ ရှေးဖြစ်သော ဈာန်

သုံးပါး အပေါင်းသည်သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ သို့။ ကိဉ္စာပိ န ဂစ္ဆတိ။ ရှင့်။
 တထာပိ။ ထိုသို့ မရောက်သော်လည်း ။ ကေဝလံ။ အထူးအားဖြင့်။ ပုရိမဇ္ဈာ
 နတ္ထိကမေဝ။ ရွေးချွန်သုံးပါးအပေါင်းကိုသာလျှင်။ ဂဏန္တော။ ယူတော်မူ
 သော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ “ဝေန္တိ စတုတ္ထဇ္ဈာနက္ခမ။ပ။ဝုတ္တံ ဟောတိ”
 တိ။ ဝုတ္တံ ဟောတိ-ဟူ၍။ အာဟ။ ခါ။ တံ။ ထိုသို့သောစကားကို။ (၄၉)

ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ။ အံ။ သမ္ဘာရ
 ဘူမိတ္တာ၊ သမ္ဘာရ၏ အရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စ။
 တေ စ၊ ဤ ဈာန်တို့တွင်လည်း။ ပုရိမာနိ၊ ကုန်သော။ တိဏိ ဈာနာနိ၊
 တို့ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-၌ စပ်) ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပီတိဖရဏေန၊ ပီတိ
 နှံသဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခဖရဏေန စ၊ သုခနှံသဖြင့်လည်းကောင်း။ သုခ
 သညဉ္စ၊ သုခဟု မှတ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း။ လဟသညဉ္စ၊ ပေါ၏ဟု မှတ်ခြင်း
 သို့လည်းကောင်း။ ဩက္ကမိတ္တာ၊ သက်ဝင်၍။ လဟမုဒုကမ္မသဟာယော၊
 လျင်သော နူးညံ့သော အမှုလျှင် အပေါင်းအဖော်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။
 ဣဒ္ဓိ၊ ဖြည့်စုံခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ခါ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမိနာ
 ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဣဒ္ဓိပဋိလာဘာယ၊ တန်ခိုး
 ကို ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တနတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ သမ္ဘာရဘူမိယောတိ၊
 ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထံပန၊ ဈာန်သည်ကား။ ဣဒ္ဓိပဋိ
 လာဘာယ၊ ဣဒ္ဓိကို ရခြင်းငှါ။ ပကတိဘူမိ ဝေ၊ ပကတိဘုံသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ ဧဝံ ဝစနံကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ ဝါ၊ ကား။
 ဣဒမေဝ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “ပုဗ္ဗေ ဣမာ
 နိ စတ္တာရိ ဈာနာနိ ကေသဉ္စိ အဘိညာပါဒကာနိ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ။
 ခါ။ ဣဒမေဝ အတ္ထံ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ယဒိ အာဟ။ အံ။ ဧဝံ
 သတိ၊ သော်။ စတုတ္ထဇ္ဈာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အန္တောကတ္တာ၊ ၍။ ဝေန္တိ၊ ဟူ၍၊
 ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ န ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စ။ တံ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်သည်။
 ပကတိဘူမိ၊ ပကတိဘုံတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုဇ္ဈေယျ။ အံ။ စတုတ္ထဇ္ဈာ
 နံ၊ ကို။ အန္တောကတ္တာ၊ ၍။ ဝေန္တိ၊ ဧဝံ-ဟူ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ စတုတ္ထဇ္ဈာနတော၊ မှ။ ပရသေ၊ နောက်ဖြစ်သော။ သမာ
 ဟိတာဒိဘာဝပုတ္တဿ၊ သမာဟိတအစရှိသော အဖြစ်သို့ရောက်သော။ စိတ္တဿ၊
 ခါ။ အတ္ထိဘာဝပုဿင်္ဂတော၊ ရှိ၏ဟူသောအဖြစ်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်

၁။ လဟမုဒုကမ္မသဟာယော (ဆဋ္ဌ) ၂-၄။ ဣဒ္ဓိလာဘာယ (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ (ဆဋ္ဌ)

တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယသ္မိံ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာန်သည်။ သတိ၊ သော်။
 “ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ စိတ္တံ အဘိနိန္ဒာမေသိ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ၊ စတုတ္ထဈာန်စိတ္တော၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်စိတ်သည်။
 ပကတိဘူမိဘာဝပ္ပတ္တော၊ ပကတိဘုံအဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အဘိညာပါဒ
 ကော၊ အဘိညာဉ်၏အခြေသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ပရိကမ္မစိတ္တံ၊ ကို။
 “ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ အဘိနိန္ဒာမေသိ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အဘိ
 နိဟာရက္ခမံ ဟောတိတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ၌။ ဣဒ္ဓိဝိဓာဓိဂမတ္ထာယ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိ
 ညာဉ်ကို သိခြင်းအကျိုးငှါ။ တံ ပရိကမ္မစိတ္တံ၊ ထိုပရိကမ္မစိတ်သောစိတ်ကို။ အဘိ
 နိဟရတိ၊ ရွှေ့ရှုဆောင်၏။ ကသိဏာရမ္မဏတော၊ ကသိဏ်းဟူသော အာရုံမှ။
 အပနေတော၊ ဖဲ့၍။ ဣဒ္ဓိဝိဓာဘိမုခံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်သို့ ရွှေ့ရှု။ ပေသေသိ၊
 စေ၏။ ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ “အဘိညာပါဒကဇ္ဈာနတော၊ အဘိ
 ညာဉ်၏ အခြေဖြစ်သောဈာန်မှ။ ဣဒ္ဓိဝိဓဉာဏာဒီနံ၊ တို့ကို။ နိဟရဏတ္ထံ၊ ထုတ်
 ၍ ဆောင်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 အဘိနိဟာရက္ခမံ၊ ရွှေ့ရှုဆောင်ခြင်းငှါ ခန့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ကို။ ပကပ္ပိတော၊ ကြံအပ်၏။

သော အဟံ၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်ပြီးသော်။
 ဝေံ၊ သို့။ အာနေဉ္စပ္ပတ္တော၊ မတုန်မလှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဣတိ
 ယောဇနာ၊ ကို။ ဒုတိယဝိကပ္ပေ၊ ၌။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ နိဝရုဏဒုရိဘာဝေ
 န၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိတက္ကာဒိသမတိက္ကမနေန၊ ဝိတက် အစရှိသည်ကို
 လွန်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဌမဇ္ဈာနာဒီနံ၊ တို့၏။ ကိစ္စသင်္ဂဏန
 တော၊ ကိစ္စကို သင်္ဂြိုဟ်တတ်သောကြောင့်တည်း။ အယံ ယောဇနာ၊ ဤသို့
 သော ယောဇနာသည်။ ပဌမဝိကပ္ပေ၊ ၌။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ “ပရိ
 သုဒ္ဓေတိအာဒိသု ပနာ”တိ ဝစနေန၊ အာဒိသု ပန-ဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်။
 “ဝေ”န္တိ ပဒဿ၊ ဝေ-ဟူသော ပုဒ်၏။ အနုပ္ပဗန္ဓနိဝရုဏတော၊ အစဉ်ဖွဲ့
 တတ်သော နိဝရုဏမှ။ တေနေဝ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိဘာဝေန၊ ထိုသို့သော
 ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိအဖြစ်ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်ပြီးသော်။ ဣတိအာဒိ၊
 ဤသို့အစရှိသော အစဉ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတ္ထာဝစရာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 “အဟံ၊ သည်။ အာပတ္တိဉ္စေတံ၊ အာပတ်သို့လျှင်။ အာပန္နော၊ ရောက်သည်။
 အယံ၊ ဖြစ်၏။ မံ၊ အာပတ်သင့်သော ငါ့ကို။ ဘိက္ခု၊ တပါးသောရဟန်း
 စို့သည်။ န စ ဇာနေယျ၊ မသိကြကုန်မူကား။ အဟော ဝတ၊ ကောင်း

၁။ ဝိစာရေတဗ္ဗတ္ထော။

လေစွ”။ ဣတိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နက္ကန္တာဝသေန၊ ဖြစ်သော အလို၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ ကောပအပစ္စယာနံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းတို့၏။ ဝါ၊ အမျက်ထွက်တတ်သောသဘော၊ မယုံကြည်အပ်သော သဘောတရားတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်။ အနဂဏေ၊ ကိလေသာဟူသော အဂ္ဂဏ မရှိပြီးသော်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧတ္ထ စ ပန၊ ဤနေရာ၌ကား။ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော ။ ဣစ္ဆာပိ၊ အလိုသည်လည်း။ ပဌမဇ္ဈာနာဒိနံ၊ တို့ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏။ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယိကို ပြုတတ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေါ ခေါ ပနာယသ္မန္တော အန္တရာယိကော ဓမ္မော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣစ္ဆာဝစရာ၊ ဣစ္ဆာဝစရဖြစ်ကုန်သော။ ကောပအပစ္စယာ၊ ကောပ အပစ္စယတို့သည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘယ်ရှိကုန်အံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဈာနပဋိလာဘပစ္စနိကာနံ ပါပကာနံ ဣစ္ဆာဝစရာန”န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကတ္တစိ ပန၊ အချို့သော အဋ္ဌကထာ၌ကား။ “ဈာနပဋိလာဘပစ္စယာနံ ဣစ္ဆာဝစရာန”န္တိ၊ ဟူ၍။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။ ပါဠော၊ ပါဠိသည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သော ပါဠော၊ ထိုပါဠိသည်။ ပမာဒလေခေါ၊ မေ့လျော့၍ ရေးမိသော ပါဠိတည်း။ ဂဏ္ဍိပဒေ စ၊ ခွဲလည်း။ “သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမဉ္ဇေဝ၊ မငြိုက်သောလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ (၅၀)ဒေသေယျ၊ ဟောပါမူကား။ အဟော ဝတ၊ ကောင်းလေစွ”။ ဣတိ၊ သို့၊ တဒတ္ထော၊ ထိုဣစ္ဆာဝစရဟူသောပုဒ်၏ အနက်ကို။ ယော လိခိတော၊ အကြင်သို့ ရေးအပ်၏။ သော လိခိတော၊ ထိုသို့ ရေးအပ်သော ပါဠိသည်။ ဒုလ္လိခိတော၊ မကောင်းသဖြင့် ရေးအပ်သော ပါဠိမည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဈာနပဋိလာဘပစ္စယာ၊ ဈာန်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကောပါဒယော၊ ကောပအစရှိသည်တို့ကို။ အနဂဏသုတ္တေ၊ သုတ်၌။ န ဝုတ္တာ၊ မဟောအပ်ကုန်။ “ယုတ္တိတော စ၊ ယုတ္တိအားဖြင့်လည်း။ န သမ္ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်သင့်ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဈာနလာဘိနေ၊ ဈာန်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ တဒဘာဝါ၊ ထိုကောပအစရှိသည်တို့၏ မရှိသောကြောင့်တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယေန၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသော စကားကို။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ဝေဖန်ရာ၌။ ဝိဇ္ဇတ္တယဿ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအပေါင်း၏။ ဥတ္တရုတ္တရဝိသေသဒဿနတ္ထံ၊ နောက်နောက်သော ဝိဇ္ဇာ၏ ထူးသည်ကို ပြခြင်းငှါ။ “သော ဝေ သမာဟိတေ စိတ္တေ”တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ အဋ္ဌဂ်နိဒဿနံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါကို ပြ

ခြင်းကို ကတံ၊ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ တောသံ၊ ထိဝိဇ္ဇာတို့၏။
 ဥတ္တရုတ္တရဝိသေသာ စ၊ နောက်နောင်သော ဝိဇ္ဇာတို့၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ကို
 လည်း။ အတ္တဒုက္ခပရဒုက္ခဒဿနတဒုပသမတ္တ ဒီပနတော၊ မိမိကိုယ်၏ ဆင်းရဲ
 ကို မြင်ခြင်း၊ သူတပါးတို့၏ ဆင်းရဲကို မြင်ခြင်း၊ ထို နှစ်ပါးသော ဆင်းရဲမှ
 ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ ဟိ - ဝိတ္တာ
 ရေမိ၊ အံ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏေန၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊
 ကိုယ်တော်၏။ အနန္တသံသာရဒုက္ခံ၊ အဆုံးမရှိသော သံသရာ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ
 ကို။ ပဿိတော၊ မြင်တော်မူ၍။ ဝုတ္တပပါတဉာဏေန၊ ဝုတ္တပပါတဉာဏ်ဖြင့်။
 ပရဿ၊ တပါးသော။ လောကဿ စ၊ လောက၏လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပဿိတော၊
 ၍။ (လိုက်)။ အာသဝက္ခယဉာဏေန၊ ဖြင့်။ တဒုဘယဝုပသမတ္တဉာ၊ ထိုနှစ်
 ပါးတော ဆင်းရဲတို့မှ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ပဿိတော၊ ၍။ တံ၊ ထို
 ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝါ၊ ကား။ ပဌမေန၊
 ပထမဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဖြင့်။ အတ္တဒုက္ခဒဿနတော၊ ကြောင့်။ အတ္တသိ
 နေဟပရိစ္စာဂံ၊ မိမိကိုယ်၌ ချစ်ခြင်းကို စွန့်ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ဧ၊ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။
 ပရဒုက္ခဒဿနတော၊ သူတပါးတို့၏ ဆင်းရဲကို မြင်သောကြောင့်။ ပရေသု၊
 သူတပါးတို့၌။ ကောပပရိစ္စာဂံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို စွန့်ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ဧ၊
 တတိယေန၊ ဖြင့်။ အရိယမဂ္ဂဒဿနတော၊ အရိယမဂ်ကိုမြင်သောကြောင့်။
 မောဟပရိစ္စာဂဉ္စ၊ မောဟစွန့်ခြင်းကိုလည်း။ ဒီပေတိ၊ ဧ၊ ဧဝံ၊ သို့။ နာနာ
 ဂုဏဝိသေသဒီပနတော၊ အထူးထူးသော ကျေးဇူးအထူးကို ပြတတ်သော
 ကြောင့်။ ဣမဿေဝ လောကီယာဘိညာဒ္ဓယဿ၊ လောကီဖြစ်သော ဤ
 အဘိညာဉ်နှစ်ပါးကိုသာလျှင်။ ဣ၊ ဤ ဝိနယနိဒါန်း၌။ ဝါ၊ ဤ ဝိဇ္ဇာကို
 ဝေပနိရာ၌။ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို။ ကတံ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတိတဇာတိ ဧဝံ၊ အတိတ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။
 ဝါ၊ အတိတ်ဖြစ်သော ဘဝသည်သာလျှင်။ နိဝါသော၊ နေခြင်းတည်း။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အတိတဇာတိသု”တိ၊ ဟူ၍။ နဝတ္တဗ္ဗံ-နဝဏ္ဏိတဗ္ဗံ၊ မဖွင့်
 အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဇာတိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဝါ၊ ဇာတိ
 ယာ၊ ဖြစ်ရာဘဝ၏။ ဧကဒေသေပိ၊ တဝိတ်၌လည်း။ နိဝါသဝေါဟာရ
 သိဒ္ဓိဒဿနတော၊ နေ၏ဟူသော ဝေါဟာရ၏ ပြီးခြင်းကို မြင်သောကြောင့်။
 “အတိတဇာတိသု”တိ၊ ဟူ၍။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဖွင့်အပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။
 ဝတ္တဗ္ဗံ ဧဝံ၊ ဖွင့်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ “ဧကမ္ပိ
 ဇာတိ ဒေဝံ ဇာတိယော”တိ အာဒိဝစနေန၊ ဖြင့်။ သကလဇာတိယာ၊

အလုံးစုံသော ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော ဘဝကို။ အနန္တသရဏမေဝ၊
အောက်မေ့ခြင်းသည်သာလျှင်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကိဉ္ဇာပိ
ဒိဿတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ထင်တိုင်း။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
မမှတ်အပ်။ တဒေကဒေသာနုဿရဏမ္ပိ၊ ထို ဘဝတစ်စိတ်ကို အောက်မေ့
ခြင်းသည်လည်း။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ ဧဝံ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ ဒဿ
နတ္ထံ၊ ဤသို့ပြခြင်းငှါ။ ဘုမ္မဝစနံ၊ ပုဗ္ဗ-ဟု သတ္တမိဝိဘတ်ကို။ ကတံ၊ ဤ။
ဩကာသာဒိသင်္ဂဟတ္ထု၊ ဩကာသ အစရှိသည်ကို သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါလည်း။
ဘုမ္မဝစနံ၊ ကို။ ကတံ၊ ဤ။ “ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာနုဿရဏာဒိသု”တိ ဧတ္ထံ၊ ဤ။
အာဒိ-သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ အနိဝိတ္တလောကဓာတုဒီပရဋ္ဌနဂရဂါမာဒိဂ္ဂဟဏံ၊ မနေ
ဘူးသော လောကဓာတ်၊ မနေဘူးသော ကျွန်း၊ တိုင်း၊ မြို့၊ ရွာ အစရှိသည်ကို
ယူခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဤကား။ “ဆိန္ဒဝဋ္ဋမကာနံ၊ ဖြတ်
အပ်သော ဝဋ္ဌရုံကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ လောကုတ္တရသီ
လာဒီနိ၊ တို့ကို။ ဘဂဝတော၊ ဤ။ ဗောဓိသတ္တကာလေ၊ ဘုရားလောင်း
ဖြစ်သော အခါ၌။ န ဝိညာတာနိ၊ မသိအပ်ကုန်။” ဣတိ-ဝုတ္တံ၊ ဤ။ အတ္ထာပတ္တိ
တော၊ အတ္ထာပတ္တိဖြင့်။ လောကီယာနိ၊ လောကီ ဖြစ်ကုန်သော သီလ
စသည်တို့ကို။ ဝိညာတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။
တံ၊ ထိုစကားသည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏာဓိကာရေ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်အရာ၌။ “အရိ
ယာနံ ဥပဝါဒကာ”တိ ဝစေန၊ ဖြင့်၊ သမေန္တံ ဝိယ၊ ညီသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊
ဤ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ အရိယေ၊ တို့ကို။ အပဿန္တဿ၊ မမြင်ရသော သူအား။
ဧဝံ၊ ဤသို့ စွပ်စွဲခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်သည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကိမတ္ထံ ပန၊ အဘယ်အကျိုးငှါကား။ ဧတ္ထံ၊ ဤ။ ဝိနယ
နိဒါန်း၌။ ဝါ၊ ဤဝိဇ္ဇာကို ဝေဖန်ရာ၌။ အနုဿတိ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ နည်းသော-
သော အဓိကာရော၊ ဤအရာသည်။ ဝိဇ္ဇာဓိကာရော နန၊ ဝိဇ္ဇာအရာ မဟုတ်
တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ အာဒိကမ္ပိကဿ၊ အစ၌ ပြုအပ်
သော ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသော အမှုရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ သတိဝသေန၊
ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တိတော စ၊ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အတိတဓမ္မာနံ၊
တို့၏။ သတိယာပိ၊ သတိ၏လည်း။ ဝိသေသာဓိကာရတ္တာ စ၊ ထူးသော
အရာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တာ၊ ဤ။ ဟိ-သစ္စံ။ ဤ။ “အနုဿ
ရာမိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။

“ဝတ္ထမာနေသု ဝိဇ္ဇာန-မတိတေသုဿ သရတိ။

အနာဂတေသု ဓမ္မေသု၊ သရတိ ဝိဇ္ဇာန ပဏိဓိ” တိ-

ပဏိဓိ-ဟူ၍။ အာစရိယကုမာရိတေန၊ ကုမာရိတ အမည်ရှိသော ဆရာသည်။ သိလောကောပိ၊ ဂါထာကိုလည်း။ ဝုတ္တော၏။

[တေန သိလောကောပိ ဝုတ္တော-လည်း ပါဠိရှိ၏။ အစောင့် စောင့်သော ဋီကာပါဠိတို့၌ အခွဲအခြားရှိသည်။ အနက်ခက်သည်။ ထင် တိုင်းကိုသာ သမ္ပုန်အံ့။]

ဝတ္ထမာ နေသု၊ ဝတ္ထမာန်ကာလ၌ ဖြစ်သော အရာတို့၌။ ဝိဇ္ဇာနံ၊ သိခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်၏။ အတိတေသု၊ အတိတ်ကာလ ဖြစ်သော အရာတို့၌။ သရတိ-သရဏံ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ အဿ၊ ၏။ အနာ ဂတေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ သရတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာနံ၊ သိခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အဿ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဏိဓိ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

[ကြံစည်၍ သမ္ပုန်ပါလေဦး။]

☞ (၅၁) တတ္ထ၊ ထို သံဝဋ္ဌ-စသော ကမ္ဘာအခွဲ၌။ ရာဂေ၊ ရာဂသည်။ ဥဿန္တ တရေ၊ ပြောသည်ရှိသော်။ တေဇောသံဝဋ္ဌော၊ တေဇောသံဝဋ္ဌသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေါသေ၊ သည်။ ဥဿန္တတရေ၊ ပြောသည်ရှိသော်။ အာပေါသံဝဋ္ဌော၊ အာပေါသံဝဋ္ဌသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဟေ၊ သည်။ ဥဿန္တတရေ၊ သော်။ ဝါယောသံဝဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ “ဒေါသေ၊ သည်။ ဥဿန္တတရေ၊ သော်။ တေဇောသံဝဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဂေ၊ သည်။ ဥဿန္တတရေ၊ သော်။ အာပေါသံဝဋ္ဌော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမုတြာတိ၊ ဟူ၍။ စိတ္တံ ဝါ၊ စိတ်သည်လည်း ကောင်း။ ဝစနံ ဝါ၊ စကားသည်လည်းကောင်း။ ဘဝါဒိနိယမေန၊ ဘဝ အစရှိသည်ကို မှတ်သဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဘဝေ ဝါ” တိအာဒိ၊ ဘဝေ ဝါ-ဤသို့စသောစကားကို။ အာဟ၊ ၏။ “ဝေနာမော ဝေ ဂေါတ္ထော”တိ ပဒဒ္ဒယေန၊ ဝေဂေါတ္ထော-ဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါမူလကံ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ပညတ္တိသင်္ခါ တံ၊ ပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဂေါစရနိဝါသံ၊ ဂေါစရနိဝါသကို။ ဝါ၊ ကျက်စားလေ့ကျက်ရာဖြင့် နေခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ပဝတ္ထဖလဘောဇနော၊ ပဝတ္ထဖလဘောဇန-ဟူသည်။ သယံပတိတဖလာဟာရော၊ အလိုလို ကြွေကျ သော အသီးလျှင် အာဟာရရှိ၏။ စတုရာသိတိကပ္ပသဟဿပရမာယုပရိ ယန္တော ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ ပဏိဓာနတော၊ တုရားဆုကိုပန် သည်မူ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပဋိနိဝတ္ထံ၊ သု၊ ဆုတ်လျက်။ ပစ္စဝေက္ခဏံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း။

သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသနုဿတိဉာဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေ၊ ဤ စတုရာသီတိသဟဿပရမာယုပရိယန္တော ဝါ-ဟူသော စကားသည်။ ပုဗ္ဗေနိ ဝါသနုဿတိဉာဏလာဘိနံ ပန၊ ဉာဏ်ကို ရကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အာနု ဘာဝပရိဒီပနံ၊ အာနုဘော်ကို ပြသောသဒ္ဓါတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေါ ဌံ၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အမုတြာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ပဌမယောဇနာယံ၊ ဌံ။ သိဟောက္ကန္တ ဝသေန၊ သိဟောက္ကန္တနည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အနုဿရဏံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသို့ အောက်မေ့ခြင်းသည်လည်း။ အနုလောမဝသေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဋိလောမဝသေနာတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ဒုဝိညေယျံ၊ သိနိုင်ခက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိဟောက္ကန္တံ၊ ကို။ ဒဿတံ၊ ငါ။ “အနေကေသု ကပ္ပကောဋီသု”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယထာတန္တံ နိဒဿနေန၊ ယထာ တံ-ဟူသော ဥပမာစကားဖြင့်။ ပဋိ ပတ္တိသာဓာရဏေန၊ အကျင့်တည်းဟူသော ဆက်ဆံခြင်းဖြင့်။ ဖလသာဓာ ရဏံ၊ အကျိုးနှင့် ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿန္တော၊ ပြသည်ဖြစ်၍။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ကေ အသဒိသံ၊ အတုမရှိသော။ အတ္တာနမေဝ၊ ကိုယ်တော်ကိုသာလျှင်။ ဥက္ကံသေ တိ၊ ချီးမြှင့်တော်မူ၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်တော်မူ၏။ “သာဓု ခေါပနံ၊ ပ။ ဒဿနံ ဟောတိ”တိ၊ ဟောတိ-ဟူ၍။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဥပ္ပန္နစိတ္တေ ဝေ၊ ဖြစ်သော စိတ်တို့ ကိုသာလျှင်။ နိယောဇေတိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ပဌမာအဘိနိဗ္ဗိဒါတိ ဝစနေန-သဒ္ဓါဖြင့်။ အဝိဇ္ဇဏကောသဿ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော ဥခုံ၏။ ဗဟုပဋ္ဌလဘာဝံ၊ များသော အလွှာ အထပ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်။ အဋ္ဌဂုဏိဿရိယာဒိနာ၊ ရှစ်ပါးသော ကျေးဇူး ကို အစိုးရခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်။ အနဘိနိဗ္ဗိဒံ၊ မဖောက်မထွင်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။

ပုဗ္ဗေနိဝါသကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ

၁၃။ “စုတူပပါတဉာဏာယာ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဖလူပစာရေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣဒံ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏံ၊ ဤ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ ရူပါရမ္မ ဏတ္တာ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိတ္တပစ္စုပ္ပန်အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ

၁။ စိတ်၌သာလျှင်(?)

ခံ နှံ န

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

[အဗ္ဗန္တရနိဂါန]

ရမ္မဏံ၊ ပရိတ္တတရား၊ ပစ္စုပ္ပန်တရား၊ အဇ္ဈတ္တပဟိဒ္ဓတရားအာရုံရှိသည်။ ဟော
 တံ၊ ၏။ စုတိံ ဝါ၊ စုတိကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသန္ဓိံ ဝါ၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်း
 ကောင်း။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ န ကရေတိ၊ မပြု။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 “ယထာကမ္မုပဂေ သတ္တေ ပဇာနာမိ”တိ ဝစနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဖလူပစာရေ
 နေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤ၊ စုတုပပါတညဏာယ—ဟူသော စကားကို။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗဝိဟာရသန္နိဿိတတ္တာ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာ
 ရကို မှီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာရဏောပစာရေန၊ ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗံ၊ ဒိဗ္ဗမည်၏။
 ဣမိနာ ပန၊ ဤ ဒိဗ္ဗဝိဟာရသန္နိဿိတတ္တာ—ဟူသောပါဌ်ဖြင့်ကား။ ကေစိ၊ ကုန်
 သော။ အာစရိယာ၊ ထိုသည်။ “ကုသလာကုသလာ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဖြစ်
 ကုန်သော။ စက္ခု၊ တို့သည်။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုတည်း။ ကာမာဝစရံ၊ တည်း။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆရာတို့ကို။ ပဋိသေမိတာ၊ မြစ်အပ်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ စတုတ္ထဇ္ဈာနသညာ၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုကထာ၌။
 ဟိ—ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိသေမိ
 တာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာဂုတိကတ္တာ မဟာဂုတိကတ္တာတိ
 ဧတေသု၊ ဤဝါကျတို့၌။ “သဒ္ဓသတ္တာနုသာရေနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 ကောဒသန္တံ၊ ကုန်သော။ (၅၂)ဥပက္ကိလေသနံ၊ တို့၏။ ဝေ၊ သို့။ ဥပက္ကိက
 မော စ၊ ဖြစ်ခြင်းအစဉ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပက္ကိလေသဘာဝေါ စ၊ ညစ်ညူး
 စေတတ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာသတ္တဿ၊
 ဘုရားလောင်း၏။ အာလောကံ၊ အလင်းကို။ ဝဇေတွာ၊ ပူးစေ၍။ ဒိဗ္ဗ
 စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ နာနာဝိဓာနံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။ ရူပါနံ၊
 ရူပါရုံတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ “ဣဒံ၊ ဤအာရုံသည်။ ကိံ နှ ခေါ၊ အဘယ်
 နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သော၊
 ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဥပက္ကိလေသော၊ မည်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဥပက္ကိလေ
 သသုတ္တေ၊ ၌။ “မေ ငါ၏။ သမာဓိ၊ သည်။ ဝိစိကိစ္ဆာဓိကရဏဉ္စ၊ ဝိစိ
 ကိစ္ဆာအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ စဝိ၊ ရွှေ၏။ ဝါ၊ လှုပ်၏။ သမာဓိမှိ၊
 သည်။ စုတေ၊ ရွှေသည်ရှိသော်။ ဩဘာသော၊ လင်းသောအရောင်သည်။
 အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်၏။ ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ မြင်ခြင်းသည်
 လည်း။ အန္တရဓာယတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ
 သောကြောင့်တည်း။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ “ရူပါနံ၊ ရူပါရုံတို့ကို။
 ပဿတော၊ ရှုသော။ မေ ငါအား။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ၏။

ကထာ]

ခေရုဉ်ကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁၄၉

ဣဒါနိ၊ ဌှိ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ “န မနသိကရိယာမိ”တိ၊ နှလုံးမသွင်းအံ့ဟု။ စိန္တယတော၊ ကြံသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အမနသိကာရော၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဧ။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ကိဉ္စိ၊ ကို။ အမနသိကရောန္တယ၊ နှလုံးမသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဧ။ တတော၊ မှ။ တယ၊ ထိုထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟာနတ္ထံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ အာလောကံ၊ ကို။ ဝဇေတွာ၊ ရှိ။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတော၊ ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဟိမဝန္တာဒိယ၊ ဟိမဝန္တာ အစရှိသည်တို့၌။ ဒါနဝရက္ခသဒယော၊ ဒါနဝ ရက္ခိသ်စသည်တို့ကို။ ပဿန္တယ၊ မြင်သောကြောင့်။ ဆမ္ဘိတတ္ထံ၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဧ။ တတော၊ မှ။ တယ၊ ထိုဆမ္ဘိတက္ကကို။ ပဟာနတ္ထံ၊ ငှါ။ “မယာ၊ ငါသည်။” ဒိဋ္ဌဘယံ၊ မြင်၍ကြောက်ခြင်းသည်။ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်။ သြလောကယမာနံ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ နတ္ထိ၊ မရှိတကား။ အဒိဋ္ဌေန၊ မမြင်သဖြင့်။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းမည်သည်။ ကိနာမ၊ အဘယ်မည်သော အကျိုးရအံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ စိန္တယတော၊ ကြံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပိလာဝိတတ္ထံ၊ ပေါ်လွင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဌှိကား။ “ဒိဗ္ဗရူပဒဿနေန၊ နုတ်၏ အဆင်းကို မြင်သဖြင့်။ ဥပ္ပိလံ၊ ပေါ်လွင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “တံ၊ ထို စကားကို။ ဒုဝုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဘိဇ္ဈာဝစနေန၊ အဘိဇ္ဈာ-သဒ္ဓါဖြင့်။ တဒတ္ထသိဒ္ဓိတော၊ ထို ဒိဗ္ဗရူပဒဿနဖြင့် ဥပ္ပိလဖြစ်၏-ဟူသော အနက် ပြီးသောကြောင့် တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ဧ။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ဆမ္ဘိတတ္ထပဟာနတ္ထံ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထကို ပယ်ခြင်းငှါ။ “မယာ၊ သည်။ ဝီရိယံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌံ၊ မြဲစွာ။ ပဂ္ဂဟိတံ၊ ချီးမြှင့်အပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မေ၊ အား။ ဣနံ၊ ဥပ္ပိလံ၊ ဤသို့ ပေါ်လွင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝီရိယံ၊ ကို။ သိထိလံ၊ လျော့လျော့၊ ကရောန္တယ၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ ကိုယ်ကြမ်းသည်၏အဖြစ်သည်။ ကာယဒံရထော၊ ကိုယ်ပူပန်ခြင်းသည်။ ကာယာလသိယံ၊ ကိုယ်ပျင်းရိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဧ။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ တံ၊ ထိုသို့ ပျင်းရိခြင်းကို။ စန္ဒယ၊ စွန့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အစ္ဓာရဒ္ဓဝီရိယံ၊ လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်း ဝီရိယသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဧ။ တတ္ထံ၊ ထိုသို့ လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော ဝီရိယ၌။ ဒေါသံ၊ ကို။ ပဿတော၊ အား။ အတိလိနဝီရိယံ၊ အလွန်လျော့သော ဝီရိယသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဧ။ တတော၊ ထိုမှ။ တံ၊ ထိုအလွန်လျော့သောဝီရိယကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ သမပ္ပဝဏ္ဏေန၊ သမာဓိနှင့် အမျှဖြစ်သော။ ဝီရိယေန၊ ဖြင့်။ ဆမ္ဘိ

၁၅၀

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကုသယ

[အဗ္ဗန္တရနိဂါန

တတ္တဘယာ၊ ကိုယ်လက်ခက်တရော်ရှိသော ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ ဟိမဝန္တာဒိ
 ဌာနံ၊ ဟိမဝန္တာအစရှိသော အရပ်ကို။ ပဟာယ၊ ရှိ။ ဒေဝလောကာဘိမုခံ၊
 နတ်ပြည်သို့ ရွေးရှု။ အာလောကံ၊ အလင်းကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဒေဝ
 သင်္ခံ၊ နတ်အပေါင်းကို။ ပဿတော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ တဏှာသင်္ခါတာ၊
 တဏှာဟုဆိုအပ်သော။ အဘိဇ္ဈာ၊ အလွန် တောင့်တခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊
 ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ “မယံ၊ ၏။ ကေဇာတိကရူပံ၊ တဘဝ၌ဖြစ်
 သောရုပ်ကို။ မနသိကရောက္ခဿ၊ နှလုံးသွင်းရှိသော။ ဝါ၊ ကေဇာတိကရူပံကို။
 မနသိကရောက္ခဿ၊ သော။ မယံ၊ အား။ အဘိဇ္ဈာ၊ အလွန်တောင့်တသော
 တဏှာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါနိ၊ ယခု။ နာနာဝိဓံ၊
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ရူပံ၊ ကို။ မနသိကရိဿာမိ”တိ၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်းကို ပြုအံ့ဟူ၍။ ကာလေန၊ ရံခါ။ ဒေဝလောကာဘိမုခံ၊ နတ်ပြည်
 သို့ ရွေးရှု။ ကာလေန၊ ရံခါ။ မနုဿလောကာဘိမုခံ၊ လူပြည်သို့ ရွေးရှု။
 အာလောကံ၊ ကို။ ဝဇေတွာ၊ ရှိ။ နာနာဝိဓာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။
 မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ နာနတ္တသညာ၊
 အထူးထူးဖြစ်သော ဝိတ်အမှတ်သည်။ ဝါ၊ နာနတ္တသညာသည်။ ဥဒပါဒိ၊
 ၏။ တတော၊ မှ။ “နာနာဝိဓရူပါနိ၊ တို့ကို။ မနသိကရောက္ခဿ၊ သော။ မေ
 ငါ့အား။ နာနတ္တသညာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒါနိ၊
 ယခု။ အဘိဇ္ဈာဒိဘယာ၊ အဘိဇ္ဈာသည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဣဋ္ဌာဒိ
 နိမိတ္တဂ္ဂါဟံ၊ ဣဋ္ဌအစရှိသည်လျှင် အကြောင်းရှိသော အာရုံကို ယူခြင်းကို။
 ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝါ၊ ပယ်၍။ ကေဇာတိကမေဝ၊ တဘဝသာလျှင် ဖြစ်
 သော။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ မနသိကရိဿာမိ”တိ၊ အံ့ ဟူ၍။ တထာ၊ ထိုအခြင်း
 ဖြင့်။ ကရောတော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ရူပါနိ၊
 ရူပါရုံတို့ကို။ အဘိနိဇ္ဈာယိတတ္ထံ၊ အလွန်ရှုသည်၏အဖြစ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ ပဟိနဥပက္ကိလေသဿာပိ၊ ပယ်အပ်သော ညစ်ညူးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
 ၏သော်လည်း။ အနုဓိဋ္ဌိတတ္တာ၊ အမြဲမတည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊
 မဓိဋ္ဌာန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “ဩဘာသံ ဟိ ခေါ ဇာနာမိ၊ န စ
 ရူပါနိ ပဿာမိ”တိ အာဒိ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။

[ဤ ပါဠိအစဉ်တို့၌ ကရောက္ခဿ၊ ကရောတော—စသော ပုဂ္ဂိုလ်
 ဟော သဒ္ဒါတို့၌ မဟာဗောဓိသတ္တဿ အာလောကံ — စသည်ကို
 ထောက်၍လည်းကောင်း အရာကို ထောက်၍လည်းကောင်း ဗောဓိ
 သတ္တဿ-ကို သမ္ပန်လိုသော်လည်း သမ္ပန်ရာ၏။

တဿ၊ ထို သြဘာသံ ဟိ—စသောပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ ကား။ — ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ပရိကမ္မောဘာသမေဝ၊ ပရိကံကိုမှီသော သြဘာသကိုသာ လျှင်။ မနသိကရောမိ၊ ၏။ တဒါ၊ ၌။ သြဘာသံ၊ သြဘာသကို။ ဝါ၊ အရောင်အလင်းကို။ သဉ္ဇာနာမိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ န စ ပဿာမိ၊ မမြင်။ ရူပ ဒဿနကာလေ စ၊ ၌လည်း။ (၅၃) သြဘာသံ၊ ကို။ န ဇာနာမိ၊ မသိ။ ဣတိ အယံ၊ သည်။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤ ဝိသုဒ္ဓိ—ဟူသော ပုဒ်ကို။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်တော်သည်။ န ဥပက္ကိလေသဂတံ၊ ညစ်ညူးခြင်း သို့ မရောက်သည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ အယံ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်၌။ ဥပက္ကိလေသ ဗဟနမေဝ၊ ဥပက္ကိ လေသကို ပယ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ န ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ယေန၊ အကြင်ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်အမြင် ျင့်။ ဣဒံ၊ ဤ မိစ္ဆာအယူသည်။ ဝိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထို ဉာဏ်မှ။ ဝါ၊ ထက်။ အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ (ထည့်)။ တဒုတ္တရံ၊ ဥပက္ကိလေသကို ပယ်ခြင်းထက် အလွန်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ် သော ကိစ္စသည်။ အတ္ထံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာ ခိတ္တဿ ဥပက္ကိလေသော တိအာဒိသု၊ တို့၌။ “ဣမေ ဓမ္မော၊ တံ သည်။ ဥပက္ကိလေသာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ အာဒိနဝဒဿနေန၊ ဤသို့ အပြစ် ကိုမြင်သဖြင့်။ ပဇဟိ၊ ပယ်၏။ ကဿော၊ မူကား။ မယံ၊ အား။ တဒါ၊ ထို အခါ၌။ န ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ မဖြစ်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ကေစံ၊ တို့ သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓာနုသကံ ဝါတိ ဣမိနာ၊ ပုဒ်ဖြင့်။ သဘာဝါတိက္က မံ၊ ပကတိသော မနုဿသဘောကို လွန်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ မံသစက္ခု နာ ဝိယာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိယတ္တိဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ သင်ယူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏမတ္တာရမ္မဏတဉ္စ၊ အဆင်းမျှသာ အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပမေတိ၊ နှိုင်းယှဉ်၏။ ဝါ- ဥပမေတိ၊ ဥပမာပြု၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ သတ္တေ ပဿာမိ—ဟူသောပုဒ်၌။ သတ္တ—သဒ္ဓေါ၊ သတ္တ—သဒ္ဓါ သည်။ ဝဏ္ဏမတ္ထေ၊ အဆင်းမျှဖြစ်သော အနက်၌။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ “သဗ္ဗေ သတ္တာ အာဟာရဋ္ဌိတိကာ”တိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ သဗ္ဗသင်္ခတေသု၊ အလုံး စုံသော သင်္ခတသရားတို့၌။ ဟိနဇာတိအာဒယော ဝိယ၊ ဟိနဇာတိ အစရှိသည် တို့ကဲ့သို့။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ။

[သဗ္ဗေ သတ္တာ — ၌ သတ္တာ — သဒ္ဓါသည် ဟိနဇာတိ စသည်ကို ဟောသကဲ့သို့ ဤ သတ္တေ ပဿာမိ — ၌ မဟော၊ အဆင်းအာရုံကို ဟောသည်—ဟူလေ]။

မောဟဿ နိသန္ဓောတိတ္ထေ၊ ဌံ။ ဝိပါကော၊ ဝိပါကံတည်း။ ဝါ၊ မော
ဟ၏ အကျိုးတည်း။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော
သူတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော၊ အတိတဘဝ၊ အတိတ်ဖြစ်သော ဘဝ၌။
အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမ္ပတိ၊ ယခု ဘဝ၌။ နိရယံ၊ ငရဲ၌။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဝါ၊ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ-ဝေ၊ သို့။ ပါဠိ
သေသေန၊ ပါဠိကြွင်းနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆို
သင့်စွာ။ ယထာကမ္မုပဂဉာဏံ၊ သည်။ ကေန္တအတိတရမ္ပဏံ၊ စင်စစ် အတိတ်
အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္ပဏံ၊
ပစ္စုပ္ပန်အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဘိန္နံ၊ ဉာဏ်နှစ်ပါးတို့၏။
ကိဝုဓသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မဟလ္လကောတိတ္ထေ၊ ပုဒ်၌။ သမဏာနံ၊ ရဟန်း
တို့၏။ သာရပုံ၊ ဝါ၊ လျှောက်ပတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အသာရပုံ၊ ဝါ၊
မလျှောက်ပတ်သည်ကိုလည်းကောင်း။ လောကာစာရံ၊ ဝါ၊ လောက၏ ကျင့်
ရာဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ န ဇာနာတိ၊ မသိပါတကား။ ဣတိ-အဓိပ္ပါယေန၊
ဤသို့သော အလိုအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ ဂူဏပရိမံသနေန၊
ကျေးဇူးကိုဖျက်သဖြင့်။ ဂရဟတိတိကဲ့ရဲ့၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “နိယတော
သမ္မောဓိပရာယနော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အရိယ
ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မဂ္ဂါဝရဏံ၊ မဂ္ဂါဝရဏ အကုသိုလ်ကို။ ဝါ၊ မဂ်ကို တား
မြှစ်တတ်သော အကုသိုလ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော။
ဖရသဝစနံ၊ ကြမ်းတမ်းသော စကားကို စဉ်လျက်။ ယဒိ ကထေယျ၊ အကယ်၍
ဆိုအံ့။ ဝေ သတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အပါယဂမနိယမ္ပိ၊ အပါယ်သို့ လား
စေတတ်သော အကုသိုလ်ကိုလည်း။ ကရေယျ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ အကုသိုလ်ကို
ပြုသဖြင့်။ သော၊ ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပါယုပဂေါပိ၊ အပါယ်လား
သည်လည်း။ ဘဝေယျ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဝါယာမံ မာ အကာသိတိ၊
ဟူ၍။ ထေရေန၊ ရဟန္တာဖြစ်သော မထေရ်မြတ်သည်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုတော်
မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မဂ္ဂါဝရဏံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ မပြစ်မှားမီ ရှေးအဖို့၌ပင်လျှင်။ သောတာပန္နေန၊ သောတာ
ပန် အဖြစ်ဖြင့်။ အပါယဒ္ဓါရော၊ အပါယ်တံခါးကို။ ပိဟိတော၊ ပိတ်အပ်၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿံ၊ ထိုရဟန်းအား။ သဂ္ဂါဝရဏံ၊ သဂ္ဂါဝရဏသည်။
ဝါ၊ နတ်ရွာခရီးကို တားမြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါကတိကန္တိ တွေ၊ ဌံ။
ပဝတ္တိဝိပါကံ၊ ပဝတ္တိအကျိုးသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ “ဝုဒ္ဓိ ဟေသာ ဘိက္ခဝေ အရိယံ ဝိနယေ၊ ယော အစုယံ အစုယ

ကထာ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၃၅၃

တော ဒိသ္မာ ယထာဓမ္မံ ပဋိကရေတိ ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်၊
 ပါကတိကံ၊ ပကတိအတိုင်းသည်။ အဟောသိ၊ ခေါ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့
 သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သစေ သော နက္ခမတိတိ ဣဒံ၊ ကို။ သောတာပန္နာဒိနံ၊
 သောတာပန်အစရှိသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ခန္တိဂုဏ်ဿ၊ ခန္တိကျေးဇူး၏။
 မန္တတာယ ဝါ၊ နည်းသောကြောင့်မူလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။ အာယတိံ၊ နောင်
 အခါ၌။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ သံဝရတ္ထာယ ဝါ၊ စောင့်
 ရှောက်စိမ့်သောငှါမူလည်း။ အက္ခမနံ၊ သည်းမခံခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။ ဝါ၊ ကား၊ သုခါဒိနံ၊ သုခအစရှိသည်တို့၏။ အာယဿ၊ ဖြစ်ရာ
 ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏာဒိနော၊ အာရုံအစရှိသည်၏။ အဘာဝါ၊ မရှိသော
 ကြောင့်။ ကာလကိဉ္ဇိကာ အသုရာ၊ ကာလကိဉ္ဇိက အသုရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ဣတော၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်မှ။ သုဂတိံ၊ သို့။
 ဂစ္ဆ၊ လော။” ဣတိ—ဝစနတော၊ ဤသို့ ဆိုသောကြောင့်။ မနုဿဂတိပိ၊
 မနုဿဂတိကိုလည်း။ သင်္ဂယုတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏဝိဇ္ဇာတိ ဧတ္ထ၊
 ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ၌။ ဒိဗ္ဗစက္ခုမေဝ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည်သာလျှင်။ ဒဿနဋ္ဌေန၊
 မြင်တတ်သောအနက်ဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။ တဿ တဿ အတ္ထဿ၊ ကို။
 ဝိနန္ဒနဋ္ဌေန၊ သိသောအနက်ဖြင့်။ ဝါ၊ ရသောအနက်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇာ၊ မည်၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

အာသကပ္ပယဉာဏကထာဝဏ္ဏနာ

≡(၅၄) ၁၄။ သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေတိ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဠိတော်
 ပါဌ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပုရိမသ္မိယေဝ၊ ရှေးဈာန်၌သာလျှင်။ သမာဟိ
 တံ၊ တည်ကြည်သော။ စိတ္တံ ကိံ၊ စိတ်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အည
 သ္မိယေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တေ၊ ၌။ သမာဟိတံ၊
 သော။ စိတ္တံ ကိံ၊ လော။ (အဋ္ဌကထာ၌ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ—
 ဖွင့်သည်ကို မျှော်)။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ယတော၊ အကြင်
 ဈာန်မှ။ ဗုဒ္ဓာယ၊ ထ၍။ ပုရိမဝိဇ္ဇာဒ္ဓယံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာနှစ်ပါးကို။
 အဓိဂတံ၊ ရအပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုဈာန်ကိုပင်။ ပုန၊ တဖန်။ သမာပဇ္ဇန
 ဝသေန၊ ဝင်စားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အဘိနဝံ၊ အသစ်ကို။ အဗ္ဘုတံ၊
 လောလောကို။ (အဘိဏ္ဍ—လည်း ပါဌရှိ၏)။ ကတံ၊ ခေါ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿ
 နတ္ထံ၊ ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ “သော ဧဝံ သမာဟိတေ စိတ္တေတိ ဣဓ ဝိပဿ

၁။ သုခါနံ (ဆဋ္ဌ)

နာပါဒကံ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထံ၊ ဌ။ စောဒကော၊ စောဒကဆရာသည်။ ဌတော၊ တန်၍။ ဝါ၊ ရပ်၍။ အာဟ၊ ၏။ တဒေဝ၊ ထိုဈာန်ကိုပင်။ ပုန၊ တဖန်။ သမာပဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြင့်။ အဘိနဝံ၊ အသစ်ကို။ ယဒိ ကတံ၊ အကယ်၍ ပြု သည်ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ပြုလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ ဝိယံ၊ ရှေး၌ ကဲ့သို့။ “ဝိပဿနာပါဒကံ အဘိညာပါဒကံ နိရောဓပါဒကံ သဗ္ဗကိစ္စသဘဓ ကံ သဗ္ဗလောကီယလောကုတ္တရဂုဏဒါယကံ ဣဓ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တံ ဝေဒိ တဗ္ဗ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အဝတော၊ မဆိုမူ၍။ ဝါ၊ မဖွင့်မူ၍။ “ဣဓ ဝိပဿနာပါဒကံ စတုတ္ထဇ္ဈာနစိတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သနည်း။ ဣဓ၊ ဤအာသဝက္ခယဝိဇ္ဇာအရာ၌။ တံ၊ ထိုသို့ အခြင်းအရာရှိသော စတုတ္ထဈာန်ကို။ တံထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝစနဋ္ဌာနမေဝ နန၊ ဆိုအပ်သောအရာ မဟုတ်တုံလော။ ဝါ၊ ဆိုရာ မဟုတ်တုံလော။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဗ္ဗဂုဏနိပ္ပါဒနတော၊ အလုံးဝသောကျေးဇူး ကို ပြီးစေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဌမဝိဇ္ဇာဒွယမတ္တနိပ္ပါဒနတော၊ ရှေးဖြစ်သော ဝိဇ္ဇာနှစ်ပါးကို ပြီးစေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)။ ပရိဟာရောကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ၊-အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယမဂ်၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂမဂ္ဂင်္ဂဈာနဂ်ပဋိပဒါဝိမောက္ခ ဝိသေသနိယမော၊ ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင် ဈာနင် ပဋိပဒါ ဝိမောက္ခ အထူးတို့ ကို မှတ်ခြင်းသည်။ သင်္ခါရုပေက္ခာသင်္ခါတာယ၊ သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ် ဟု ဆို အပ်သော။ ပုဗ္ဗဘာဂဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာယ၊ ရှေးအဖို့ဖြစ်သော ဝုဋ္ဌာန ဂါမိနိဝိပဿနာကို။ နိယမေန၊ မှတ်သဖြင့်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝိပဿနာပါဒကံ၊ ဝိပဿနာပါဒက-ဟူသော ပုဒ်ကို သာ။ ဣဓ၊ ဤတတိယဝိဇ္ဇာအရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာ၌။ ပရိယာပန္နတ္တာ၊ အကျုံး ဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဒံ ဉာဏံ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သည်။ တဒါ ရမ္မဏမတ္တေန၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်ကို အာရုံပြုကာမျှဖြင့်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ပရိယာယတောတိ၊ သည်ကား။ အညေနပိ၊ တဏှာ သမုဒယသစ္စာမှ တပါး သော။ ပကာရေန၊ အာသဝဖြစ်သော သစ္စာအပြားဖြင့်။ “ဣမေ အာသ ဝါ”တိ အယံ ဝါရော၊ ဣမေ အာသဝါ-အစရှိသော ဤဝါရကို။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်သနည်း။ “အသဝါနံ ခယဉာဏာယာ” တိ ပါဠိယာ၊ ဤပါဠိ၏။ အဓိကာရာနုလောမနတ္ထံ၊ အရာအားလျော်စွာ ပြခြင်းငှါ။ အာရဒ္ဓေါ၊ ၏။ မဂ္ဂက္ခဏေ ဟိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ၊ ဖလက္ခဏေ

ကထာ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁၅၅

ဝိမုတ္တံ ဟောတိတိ ဣဒံ၊ ဟောတိ-ဟူသော ဤစကားကို။ ကေတ္တနယေန၊
 ကေတ္တနည်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဟိ-အနုရူပံ၊ ကေတ္တနည်းအား လျော်စွာ။
 ဝုစ္စတေ၊ အံ။ ယံ၊ အကြင်စိတ်သည်။ ဝိမုစ္စမာနံ၊ လွတ်ဆဲ၊ တဒေဝ၊ ထိုလွတ်
 သော စိတ်သည်လျှင်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ ဝိမုတ္တံ နာမ၊ ဝိမုတ္တ
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ယဉ္စ စိတ္တံ၊ အကြင်စိတ်သည်လည်း။ ဝိမုတ္တံ၊
 လွတ်ပြီ။ တဒေဝ၊ ထိုစိတ်သည်လျှင်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေ့အဖို့၌။ ဝိမုစ္စမာနံ
 နာမ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ ဘုဉ္ဇမာနော ဝေ၊ စားဆဲ
 သော သူသည်လျှင်။ ဘောဇနပရိယောသာနေ၊ စားပြီးသည်၏ အဆုံး၌။
 ဘုတ္တာဝိ နာမ၊ ဘုတ္တာဝိမည်၏။ ဝါ၊ စားပြီးသည် မည်၏။ “ဣမိနာ ပစ္စဝေ
 က္ခဏဉာဏံ ဒဿတိ”တိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏဿ စ၊ ၏လည်း။
 (ဥပ္ပတ္တိက္ကမော-၌ စပ်)။ ပဋ္ဌာနေ၊ ပဋ္ဌာန်းပါဌ်၌။ မဂ္ဂ၊ မဂ်မှ။ ဝုဋ္ဌဟိတွာ၊
 ထ၍။ တံ မဂ္ဂံ၊ ထိုမဂ်တရားကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။
 နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခတိ၊
 ၏။ ဣတိ အယံ ဥပ္ပတ္တိက္ကမော၊ ဤသို့သော ဖြစ်စဉ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်အရာ၌။ ပဝတ္တိက္ကမော ပန၊ ဖြစ်စဉ်ကိုကား။ သရူပတော၊
 သရုပ်အားဖြင့်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိဓော၊ နှစ်ပါးအပြား
 ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဝိမုတ္တမိတိ ဉာဏံ အဟောသိတိ
 ဣဒံ၊ သည်။ သရူပတော၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဿပိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏဿ၊ ၏။ ပဝတ္တိက္ကမနိဒဿနံ၊ ဖြစ်စဉ်ကိုပြခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ “ခိဏာ ဇာတိ”တိအာဒိ၊ ခိဏာ ဇာတိ-အစရှိသော
 ပါဌ်သည်။ အတ္ထတော၊ ဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏဿ၊ ၏။ ပဝတ္တိက္ကမနိဒဿနံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တေနော၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ အန္တေ၊ တတိယဝိဇ္ဇာ၏
 အဆုံး၌။ “အဗ္ဗညာသိ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန ဒေသနံ၊ ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန
 ဒေသနာကို။ အကာသိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏဿ၊ ၏။
 တထာ၊ ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်။ အပ္ပဝတ္တိတော၊ မဖြစ်သောကြောင့်
 တည်း။ အပ္ပုဋ္ဌိသန္တိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တော၊ သိသော
 သူသည်။ “ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ခိဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဇာနာတိ နာမ၊ သိသည်မည်၏။ “ဒိဗ္ဗစက္ခန္ဓာ ပစ္စုပ္ပန္နာနာဂတသဉာဏ”န္တိ ဣဒံ၊
 ဉာဏံ-ဟူသော ဤစကားကို။ အနာဂတသ ဉာဏဿ စ၊ အနာဂတသဉာဏ၏
 လည်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခန္ဓာနိဿိတ္တတ္တာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခန္ဓာဉာဏ်ကို မှီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။
 အာသဝက္ခယဉာဏ်ကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဥပါသကတ္တ ပဋိဝေဒနာ ကထာဝဏ္ဏနာ

(၅၅) ၁၅။ ကဏ္ဍသုခတော ဟဒယဂံမတောတိ ဝနေမေဝ၊ ကိသာ
 လျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ အနတ္တုက္ကံသနတောတိ အာဒိ၊ ကိ။ ပုဂ္ဂလဝသေန၊
 ဖြင့်။ ဝတ္တံ၊ နိ။ ကဏ္ဍသုခတောတိ ဣဒံ၊ ကိ။ သောတိန္ဒြိယံ၊ ကိ။ သန္ဓာယ၊
 ရှိ။ ဝတ္တံ၊ နိ။ အာပါထာရမဏိယတောတိ၊ သည်ကား။ ဉာဏာပါထ
 ရမဏိယတော၊ ဉာဏ်အား တင်သောအားဖြင့် ဓမ္မလျော်အပ်သောကြောင့်။
 သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုလျှင်။ ဟေဋ္ဌာမုခဇာတံ ဝါ၊ အောက်သို့ အဝရိသော
 ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဖြစ်သော အောက်သို့ အဝရိသည်။ ဟောတိ၊ နိ။
 မဂ္ဂေါ ပန၊ မဂ်သည်ကား။ အသောကော၊ ဝိုးရိမ်ခြင်းသောက မရှိသည်။
 ဟောတိ၊ နိ။ ဟိ-သဝ္ဓံ၊ နိ။ တဒါ၊ ထိုမဂ်ဇာတိ။ သောကော၊ ကိ။
 ပဟိယမာနော၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဓမ္မိယာဒိ အနုက္ကလတော၊
 စတိုက်အစရှိသည်အား လျော်သောကြောင့်။ အပ္ပဂ္ဂိက္ကသံ၊ ဖြစ်၏။ “မဇ္ဈ
 မိမ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တက္ကာ၊ ကြောင့်။ “ဓမ္မမိမ”န္တိ ဝစနံ၊ သည်။ အဓိကံ
 ဝိယ၊ လွန်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ နိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ရာဂဝိဆာဂမိမ”န္တိ၊
 ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝိသု ဝိသု၊ အသီး အသီး။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ပုန၊
 တဖန်။ ပိဏ္ဏေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကိ။ ဥပေဟိ၊ ကပ်လော။ ဣတိ၊
 သို့။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ နိ။ “ဓမ္မမေဝ သရဏတ္ထ မုပေဟိ”တိ၊ ရှိ။ ပဌန္တိ ကိရ၊
 ရွတ်ကုန်သတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတိ၊ နိ။ သရဏဂတာနံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်း
 သို့ ရောက်ကုန်သောသူတို့၏။ တေနေဝ သရဏ ဂမနေန၊ ထိုသို့ ကိုးကွယ်ခြင်း
 သို့ ရောက်သဖြင့်သာလျှင်။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ သန္တာသံ၊ ထိတ်လန့်
 ခြင်းကို။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောအလားကို။ ပဋိညီသေသံ၊ ပူပန် ပင်ပန်း
 ခြင်းကို။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ဟိသတိ၊ ပယ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ရတနတ္ထယံ သရဏံ နာမ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည် သရဏ မည်၏။
 တပ္ပသာဒတဂ္ဂရုတာဒီဟိ၊ ထို ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုခြင်း၊ ထို ရတနာ
 သုံးပါးကို အလေးပြုခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝိဟတကိလေသော၊ ပယ်အပ်
 ဖျောက်အပ်သော ကိလေသာရှိသော။ တပ္ပရာယနတာကာရပ္ပဝတ္ထော၊
 ထို ရတနာသုံးပါးသို့ လည်းလျောင်းသော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော။
 စိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ စိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံ မည်၏။ ဝါ၊ သရ
 ဏဂုံ ဖြစ်၏။ တံသမဂ္ဂိပတ္ထော၊ ထို သရဏဂုံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်
 သော သူသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ပတေဒေန

ပန၊ အပြားအားဖြင့်ကား။ သရဏဂမနံ၊ သည်။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တ
ရာ သရဏဂုံလည်းကောင်း။ လောကီယံ၊ လောကီ သရဏဂုံလည်းကောင်း။
ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို သရဏဂုံ နှစ်ပါးတို့တွင်။
လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ သရဏဂုံသည်။ ဒိဋ္ဌသစ္စာနံ၊ မြင်အပ်သော
သစ္စာရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မဂ္ဂက္ခယော၊ မဂ်ခယ၌။ သရဏဂမနု
ပက္ခိလေသသမုစ္ဆေဒေန၊ သရဏဂုံ၏ညစ်ညူးခြင်းကို ဖြတ်သဖြင့်။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊
နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိသည်။ ဟုတော၊ ရှိ။ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်။ သကလေပိ၊
အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ရတနတ္ထယော၊ ရတနာ သုံးပါးအပေါင်း၌။ ဣဇ္ဈတိ၊
ပြည့်စုံ၏။ လောကီယံ၊ ဂုံသည်။ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ တို့၏။ သရဏဂမနုပက္ခိလေသဝိက္ခမ္ဘ
နေန၊ သရဏဂုံ၏ ညစ်ညူးခြင်းကို ခွါသဖြင့်။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်။
ဗုဒ္ဓါဒိဂုံဏာရမ္မဏံ၊ ဘုရားအစရှိသည်တို့၏ ဂုဏ်လျှင်အာရုံရှိသည်။ ဟုတော၊ ရှိ။
ဣဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ တံ၊ ထိုသရဏဂုံသည်။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သ
ဘောအားဖြင့်။ ရတနတ္ထယော၊ ၌။ သဒ္ဓါပဋိလာဘော၊ သဒ္ဓါကိုရခြင်းတည်း။
သဒ္ဓါမူလိကာ စ၊ သဒ္ဓါလျှင် အရင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ လောကုတ္တရဿ၊ ဂုံ၏။ စတ္တာရိသာမညပလာနိ၊ လေး
ပါးကုန်သော သာမည၏အကျိုးတို့သည်။ ဝိပကဗလံ၊ ဝိပကိတ်ဖြစ်သောအကျိုး
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခယော၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲအပေါင်း၏ ကုန်
ခြင်းသည်။ အာနိသံသဖလံ၊ အာနိသံသအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
“ယော စ ဗုဒ္ဓဉ္စ ဓမ္မဉ္စ” ပ။ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္ဆတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ လောကီယဿ၊
ဂုံ၏။ ဘဝဘောဂသမ္ပဒါ၊ သုဂတိဘဝ၏ပြည့်စုံခြင်း၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “ယေ ကေစိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂတာသေ”
တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ လောကီယသရဏဂမနံ၊ သည်။ တိသု ဝတ္ထု၊ သု၊ သုံး
ပါးကုန်သော ရတနာတို့၌။ အညာဏသံသယမိစ္ဆာဉာဏာဒီဟိ၊ မသိခြင်း ယုံ
မှားဖြစ်ခြင်း မိစ္ဆာဉာဏ်ဖြစ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သံကိလိဿတိ၊ ညစ်ညူးအံ့။
မဟာဇုတိကံ၊ ကြီးမြတ်သော အာနုဘော်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဟာ
ဝိပ္ပာရိ၊ များစွာ ပြန့်ပြောသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ လောကုတ္တရဿ၊ လော
ကုတ္တရာသရဏဂုံ၏။ သံကိလေသော၊ ညစ်ညူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ လောကီ
ယဿ၊ ဂုံ၏။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသော ပျက်ခြင်းလည်းကောင်း။ အနဝဇ္ဇော၊
အပြစ်မရှိသော ပျက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်း
သည်။ ဒုဝိဓော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပျက်ခြင်းတို့တွင်။ အညသတ္တာ
ရာဒိသု၊ တပါးကုန်သော တိတ္ထိဆရာအစရှိသည်တို့၌။ အတ္တသန္နိယျာတနာဒီဟိ၊
မိမိကိုယ်ကို နှင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသော ပျက်ခြင်း

သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ သော၊ ထိုသို့ ပျက်စီးခြင်းသည်။ အနိဗ္ဗလော၊ မလိုအပ်သော အကျိုးရှိ၏။ အနဝဇ္ဇော၊ အနဝဇ္ဇဖြစ်သော ပျက်ခြင်းသည်။ ကာလကိရိယာယ၊ သေသဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ သော၊ ထိုပျက်ခြင်းသည်။ အဝိပါကတ္တာ၊ အကျိုးမရှိသည်၏ အမြင်ကြောင့်။ အဖလော၊ ယုတ်သော အကျိုးရှိ၏။ လောကုတ္တရဿ၊ လောကုတ္တရာသရဏဂုံ၏။ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းသည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-သစ္စ၊ ဇီ။ ဘဝန္တရေပိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်။ အညံ၊ တပါးသော တိတ္ထိကို။ သတ္တာရံ၊ ဆရာဟူ၍။ န ဥဒ္ဓိသတိ၊ မညွှန်ချေ။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိတယောက်ယောက်မူလည်းဖြစ်သော။ သရဏဂတော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ ဂဟဋ္ဌောလ္လသည်။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကမည်၏။ ရတနတ္ထယ ဥပါသနတော၊ ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်သောကြောင့်။

ဥပါသကောမည်၏။ (၅၆) ပဉ္စ ဝေရမဏိယော၊ ငါးပါးကုန်သော ကြည်ခြင်းတို့သည်။ သီလံ၊ သီလမည်၏။ သတ္တသတ္တမံသမဇ္ဇဝိသဝါဏိဋ္ဌာရဟိတံ၊ လက်နက်ကုန်၊ သတ္တဝါကုန်၊ အသားကုန်၊ သေအရက်ကုန်၊ အဆိပ်ကုန်တို့ကို ရောင်းခြင်းမှ ကြဉ်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်။ အာဇီဝေါ၊ မည်၏။ ဝါ၊ အာဇီဝဖြစ်၏။ ဝုတ္တသီလာဇီဝဝိပတ္တိံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သီလ အာဇီဝတို့မှ ပျက်ခြင်းသည်။ ဝိပတ္တိံ နာမ၊ မည်၏။ ဝိပရိတာ၊ ထိုသို့ပျက်စီးခြင်းတို့မှ ပြန်သောအားဖြင့်။ သမ္ပတ္တိံ၊ သမ္ပတ္တိဖြစ်၏။

၁၆။ လစ္စာမ နံ ခေါတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဒုဂ္ဂတေ၊ ဆင်းရဲသော သူတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဇီ။ သက္ခိဿာမ နံ ခေါ နောတိ ဣဒံ၊ ကို။ သမိဒ္ဓော၊ ပြည့်စုံသော သူတို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဇီ။ တတ္ထ တိဿံ ဝေရဉ္စာယံ၊ ထိုဝေရဉ္စာပြည်၌။ ယော ပတ္တော၊ အကြင်သပိတ်ကို။ ပဂ္ဂယံတိ၊ စွဲအပ်၏။ ဝါ၊ ကိုင်အပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ပတ္တံ-သော ပတ္တော၊ သည်။ ပဂ္ဂဟော၊ မည်၏။ ပဂ္ဂဟေန၊ စွဲအပ်သော။ ဝါ၊ ကိုင်အပ်သော။ တေန ပတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ သမာဒါယေဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရဏတည်း။ န စ ဝဇ္ဇတီတိ ဣဒံ၊ ကို။ ပုန ပါကံ၊ တဖန် ချက်ခြင်းသည်။ ကိဉ္စာပိ ဝဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ကား အပ်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ အပ်သော်လည်း။ န သုဠုပက္ကတ္တာ၊ ကောင်းစွာ မကျက်သည်၏ အမြင်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဇီ။ “ဥတ္တဏှုလဘတ္တံ၊ မနပ်သော ဆွမ်းကို။ လဘ်တူပိ၊ ရ၍လည်း။ ပိဇေတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ အဋ္ဌကထာဝစနဉ္စ၊ သည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကောင်းစွာ မကျက်သောကြောင့် နှလုံးအပ် ဟူသောစကား

၌။ သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။ “သာဝကနံ ဝါ သိက္ခာပဒံ ပညပေဿာ မိ”တိ ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဤပါဠိဖြင့်။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ ကိံ။ သန္ဓာ ယ၊ ရှိ။ “ပစ္ဆာ သီလ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ ဥပါလိတ္ထေရောပိ၊ ဥပါလိ မထေရ်သည်လည်း။ တံ တံ ဝတ္ထု၊ ထိုထိုသို့သော ဝတ္ထုကို။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်သော။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ ထိုသည်။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကိံ။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ သည်။ တံ တံ ဝတ္ထု၊ ကိံ။ ပဋိစ္စ၊ ရှိ ။ပ။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။ ယဒိ ဒီပေတိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဝေရဉ္စာယံ၊ ၌။ “ဘေဿ ဘဂဝါကာလော”တိ ဝစနံ၊ ကာလော-အစရှိသည်ဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာဆိုသော စကားသည်။ န သမေ တိ၊ မည်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထို မည်ဟူသော စကား ကို။ န ဓတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတော၊ ထို ဝေရဉ္စာပြည်၌ ဝါဆိုသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ သိက္ခာပဒါဘာဝပုသင်္ဂတော၊ သိက္ခာ ပုဒ်၏ မရှိဟူသော အနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ တနည်းကား၊ န သမေတိ၊ မည်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ သမေတိ ဧဝံ၊ ညီသည်သာလျှင် တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတော၊ ပ။ ပသင်္ဂတော၊ ကြောင့်တည်း။ ပန၊ အထူးအားဖြင့်ကား။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ပညပေတဗ္ဗာနိ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ ပ္ပဟောနကာနိ၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းငှါ လောက်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ဘေဿ ဘဂဝါ ကာလော”တိ ဝစနံ၊ ကိံ။ (လိုက်)။ အာဟ၊ ၏။ ဘဂဝါပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း။ “န တာဝ သာရိပုတ္တ သတ္တာ သာဝကနံ သိက္ခာပဒံ ပညပေတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ ဝိယ၊ ဘဒ္ဒါလိ သုတ်၌ကဲ့သို့။ ဧကစ္စေသု၊ အချို့သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ပညတ္တေသုပိ၊ ပညတ်တော် မူအပ်ကုန်လျက်လည်း။ တတော၊ ထို အရှင် သာရိပုတ္တရာ တောင်းပန်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ပညပေတဗ္ဗာနိ၊ ပညတ် အပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣဓေဝ၊ ဤအရာတွင်ပင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “သမမ္ပိ ပစနံ၊ ကိယံတိုင် ချက်ခြင်းသည်လည်း။ သမဏသရပ္ပံ၊ ရဟန်းတို့အား လျှောက်ပတ်သည်။ န ဟောတိ-န စ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်လည်းမအပ်။” ဣတိ ဝစနဉ္စ၊ ဤစကားသည် လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ “ရတ္ထိစ္ဆေဒေါဝါ ဝဿစ္ဆေဒေါ ဝါ” တိအာဒိဝစနာနိ၊ ဘို့သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အညထာ၊

ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အတ္တေ၊ ကို။ ဂယုမာ
 နေ၊ သော်။ “ဒိဟာကာရေဟိ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝန္တော ဘိက္ခု ပဋိပုစ္ဆန္တိ” တိ ဣဓေ၊
 ဤအရာ၌လျှင်။ ဣဒံ ပါဠိဌပနံ၊ ဤသို့ ပါဠိကို ထားခြင်းသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်
 ကျင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယေန၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝိစာရိတံ၊ စိစစ်
 အပ်၏။ တံ၊ ထို စိစစ်ခြင်းသည်။ သန္တရံ၊ ကောင်း၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပုဗ္ဗေပိ၊
 ရှေးကာလ၌လည်း။ ပညတ္တသိက္ခာပဒသမ္ဘဝတော၊ ပညတ်အပ်သောသိက္ခာပဒ
 ထင်ရှားရှိသောကြောင့်တည်း။ ကိန္တု၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။
 ပါဠိဌပနဝိရောဓဝိစာရဏာ ပန၊ ပါဠိထားသော အရာ၌ ဆန့်ကျင်ခြင်းကို စိစစ်
 ခြင်းသည်ကား။ နိပ္ပယောဇနာ ဝိယ၊ အကျိုး မရှိသကဲ့သို့။ မမ၊ အား။
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥပါလိတ္တေရေန၊ သည်။ သင်္ဂီတိကာလေ၊
 သင်္ဂါယနာတင်သော အခါ၌။ ဝုတ္တပါဠတ္တာ၊ ဟောအပ်သော ပါဠိဖြစ်သော
 ကြောင့်တည်း။ ရတ္တိစ္ဆေဒေါတိ အယံ ပါဠော၊ ရတ္တိစ္ဆေဒေါ - ဟူသော
 ဤပါဠိကို။ သတ္တာဟကိစ္စံ၊ သတ္တာဟ ကိစ္စကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တော၊
 ၏။ “သတ္တာဟကရဏိယေန၊ သတ္တာဟကရဏိယ ကိစ္စဖြင့်။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။
 ရတ္တိစ္ဆေဒေါ ဝါ၊ ကိုမူလည်းကောင်း။ ဝဿစ္ဆေဒေါ ဝါ၊ ကိုမူလည်း
 ကောင်း။ ကေတိက္ခုနာပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်မျှလည်း။ န
 ကတော၊ ပြုတော်မမူ။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆို
 သတတ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဿစ္ဆေဒဿ၊ ဝါပြတ်ခြင်း၏။ ကာရဏေ၊
 အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သတ္တာဟကိစ္စံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိနယဓရာ ပန၊ ဝိနယဓရ
 ဆရာတို့သည်ကား။ နေစ္ဆန္တိ-န ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌ
 ကထာဓိပ္ပေါယော၊ အဋ္ဌကထာအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိမံသိတဗ္ဗော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ
 ၏။ ဝေရဉ္ဇာယံ၊ ၌။ ဣမာယ အပ္ပိစ္ဆတာဒိပဋိပဒါယ၊ ဤသို့ အပ္ပိစ္ဆတာ
 အစရှိသော အကျင့်ဖြင့်။ ပသန္ဓာ၊ ကြည်ညိုကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
 သာလိနံ၊ သလေးတို့၏။ ဝိကတိ၊ အထူး။ သာလိဝိကတိ၊ သလေးတို့၏ အထူး။

၁၇-ဂ။ ဥပပန္နုဖလောတိ၊ သည်ကား။ ဗဟုဖလော၊ များသော အသီး
 ရှိ၏။ “ခုဒ္ဒမဓု”န္တိ ပါဠော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ထေရံ သီဟနာဒံ နဒါပေတုံ
 ပုစ္ဆိတိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိဖြင့်။ အာစရိယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ (သမ္မာ
 ဒေတိ-၌ စပ်)။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ (၅၇) “အာဏာယ ဌိတာနံ ။ပ။ ပယောဇန”န္တိ၊
 ဟူ၍။ ယံ-ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။
 တံ၊ ထိုစကားကို။ သမ္မာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ ရာဇဂဟေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။
 ဝေရဉ္ဇာယဉ္စ၊ ဝေရဉ္ဇာပြည်၌လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥဘယတ္ထ၊

ကထာ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁၆၉

နှစ်ပါးသော အရပ်တို့၌၊ ဝိတက္ကပ္ပါဒေ၊ ဝိတက်ဖြစ်သည်တို့ကို။ ကေတော၊
 တပေါင်းတည်း။ ပိဏ္ဍေတော၊ ပေါင်း၍။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော။
 ဧဝရော၊ အရှင်ဥပါလိ မထေရ်သည်။ “အထ ခေါ် အာယသ္မတော သာရိ
 ပုတ္တဿာ”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ခေါ်။ ကာလံ၊ ကာလကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။
 စိရံ၊ စိရံ-ဟူသော နပုလ္လင် သဒ္ဒါကို။ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။ ဌိတံ၊ ဌိတိကြိယာကို။
 သန္ဓာယ၊ ၍။ စိရာ၊ စိရာ-ဟူသော ဣတ္ထိလိင်-သဒ္ဒါကို။ ဝုတ္တာ၊ ခေါ်။
 ဣတိ-ဝိဂ္ဂဟော၊ ဤသို့ စိရံ အဿ ဌိတံ၊ စိရာ အဿ ဌိတံ-ဟူသော
 ဝိဂ္ဂဟ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ခေါ်။

ဟိနောတိ၊ ဖြစ်တတ် ရောက်တတ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဖလနိပုတ္တိ
 ယာ၊ အကျိုးပြီးခြင်း၏။ သဟာယံ၊ အဖော်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်
 တတ်၏။ ဣတိ-ဣမိနာ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ကတ္တရိ၊ ကတ္တုသာနေ၌။ ဟေတု၊
 ဟေတု-သဒ္ဒါသည်။ ကာမံ ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။ တထာပိ၊
 ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဣခ၊ ဤ ဟေတု ပစ္စယော-ဟူသော ပုဒ်တို့၌။ ကာရဏ
 ဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော
 အကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုအကြောင်း၏။ ဖလံ၊
 အကျိုးသည်။ ဟိနောတိ ပဝတ္ထထိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ-တဿာ၊ ကြောင့်။
 ဟေတု၊ မည်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ တေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်။ ဂတန္တိ၊
 ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ (သဋ္ဌန္တိ-ရိမ္မ စပ်တတ်ကုန်၏-ပေး)။ ဣတိ၊ ကြောင့်။
 ဃဋ္ဌော၊ မည်၏။ (ဤဃဋ္ဌောသည် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗအဋ္ဌကထာ၌ မရှိ)။ ကိလာ
 သုနောတိ၊ သည်ကား။ ပယောဇနာဘာဝေန၊ အကျိုး၏ မရှိသောကြောင့်။
 အဝါဝဋ္ဌာ၊ အားမထုတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဗ္ဗောကိဏ္ဏာနီတိ
 ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိသဘာဂေဟိ၊ သဘောမတူသော ရဟန်းတို့နှင့်။ အဗ္ဗော
 ကိဏ္ဏာနိ၊ မပြမ်းကုန်။ အာဂမနိယာ၊ လာလတ္တံ့သော။ (ပုဏ္ဏမာသိယာ-
 ၌စပ်)။ အနာဂတေ၊ လာလတ္တံ့သော။ (ပုဏ္ဏမေ-၌ စပ်)။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ ဣမေသံယေဝ၊ ဤ ဝိပဿီအစရှိကုန်သော ဘုရားရှင်တို့အားသာလျှင်။
 နော၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ “သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ ဟိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ခေါ်။ ယာဝ သာသနပရိယန္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။
 ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဓရန္တိ၊ ထင်ရှားရှိတော်မူကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုသို့
 ဘုရားမြတ်စွာ ကိုယ်တော် ထင်ရှားရှိသရွေ့ ကာလပတ်လုံး။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏာဝ၊ မင်းမျိုး ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သည်သာလျှင်။ ဥစ္စာ၊ ဥစ္စ

၁၆၂

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကောနိသယ

[အဗ္ဗန္တရနိဂါန

ဖြစ်ကုန်၏။ ဘတ္တာပိ၊ ထိုခတ္တိယ ဗြာဟ္မဏအမျိုးတို့၌လည်း။ ဝိသေသံ၊
 အထူးကို။ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ “ဥစ္စနိဓဥဋ္ဌာရဋ္ဌာရဘောဂါ”တိ၊ ဟူ၍။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ “မနသိ ကတော”တိပိ၊ ရှိလည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ ဥပသမ္မာ
 ဒျ ဥပသမ္မာဒျ-ဣတိ၊ သမ္မာဒျ-ဟူ၍။ ဧတံ ဒွယံ၊ ဤပါဠိ နှစ်ထွေသည်။
 အတ္ထံ၊ ၏။ မာဂဓေ၊ မာဂဘောသ၌။ “ဥပသမ္မဇ္ဇာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ အနုပါဒါယာတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ အာရမ္မဏကရဏဝသေန၊ အာရုံပြုသည်
 ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတု၊ မယူမူ၍။ အာသဝေဟိတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။
 ကတ္တရိ၊ ကတ္တားအနက်၌။ တတိယာဝိဘတ္တိ၊ တတိယာဝိဘတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ စိတ္တာနိတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ ပစ္စတ္တဗဟုဝစနံ၊ ပဌမာဗဟုဝ် ယောဝိဘတ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိမုစ္စိသုတံ ပဒံ၊ ဝိမုစ္စိသု-ဟူသော ပုဒ်သည်။
 ကမ္မကာရဏေ၊ ကမ္မသာနေ၌။ ဟောတိ၊ ၏။

[အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိသု-ဟူသော ပါဠိ၌။ အာသဝေဟိ၊
 အာသဝေါတရားတို့သည် (တတိယာကတ္တား)။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့ကို။
 (ပဌမာကံ)ဝိမုစ္စိသု၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ-(ကံဟောကြိယာ)-ဟုကတ္တား
 ကံ ကြိယာတို့ကို ထင်စေတော်မူသည်။

ဤတွင် စိတ္တာနိတိ ပစ္စတ္တဗဟုဝစနံ-ဖွင့်သည်ကိုထောက်၍ စိတ္တာ
 နိ၊ တို့သည်၊- ပဌမာကတ္တား အဋ္ဌကထာပါဠိ၌ ပေးကုန်၏။ အာ
 သဝေဟိ-ဟူသော ပုဒ်၌ ကတ္တားဟော တတိယာ ဝိဘတ်နှင့် မတန်
 နိုင်ရာ]။

ဝိမောစိဘာနိ၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ အာသဝေဟိတိ
 ပဒုဉ္စ၊ အာသဝေဟိ-ဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း။ ပစ္စတ္တေ၊ ပဌမာအနက်၌။ ကရဏ
 ဝစနံ၊ ကရိုဏ်း ဝိဘတ်ကို။ ကတော၊ ရှိ။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ အတ္ထော၊ ကို။
 ပကာသိတော၊ ၏။ ယဒိ၊ ရှိ။ အရိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ နိရုဒ္ဓါနံ၊ ချုပ်ကုန်ပြီး
 သော။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အနာသဝတော၊ အာသဝေါ
 ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ အာသဝေါဟူသော အာရုံမရှိသော
 ကြောင့်။ လောကေ၊ ၌။ စိတ္တာနိပိ၊ တို့သည်လည်း။ အနာသဝါ၊ အာ
 သဝေါကင်းကုန်သည်။ ဝါ၊ အာသဝေါကင်းသော အာရုံရှိကုန်သည်။ သိ
 ယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ နိရုဒ္ဓါနိ၊ ချုပ်ကုန်ပြီးသော။ စိတ္တာနိ၊
 တို့သည်။ အာရမ္မဏာနိ၊ အာသဝေါဟူသော အာရုံကို။ န ကရေန္တိ၊
 မပြုကုန်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထို စိတ်တို့သည်။ အနိရုဒ္ဓါသဝ

ဝသေန၊ မချုပ်သော အာသဝေါတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သာသဝါနိ၊ အာသဝေါနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ အာသဝေါတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ သိယံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ မဂ္ဂစိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်သည်။ ဥပရိမဂ္ဂဝဇ္ဈာသဝဝသေန၊ အထက်မဂ်သည် သတ်အပ်သော အာသဝေါ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သာသဝံ၊ အာသဝေါရှိ၏။ ဝါ၊ အာသဝတရားလျှင် အာရုံရှိ၏။ အဝသိဋ္ဌာသဝသမုစ္ဆိန္နနာနဘာဝတ္တာ၊ ကြွင်းသော အာသဝေါတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အာနုဘော် ရှိသောကြောင့်။ ဖလာနိ၊ ဖိုလ်တို့သည်။ သာသဝါနိ၊ အာသဝေါရှိကုန်သည်။ ဝါ၊ အာသဝေါတရား၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုသို့သောစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကဿ၊ မူကား။ အာသဝသမုစ္ဆိန္နနာနဘာဝါဂတဖလတ္တာ၊ အာသဝေါတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အာနုဘော်ရှိသော မဂ်တို့မှလာသော ဖိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဘိံသနဿ၊ ကြောက်ခြင်းကို။ ကရဏံ၊ ပြုခြင်း။ ဘိံသနကတံ၊ ကြောက်ခြင်းကို ပြုခြင်း။ တသ္မိံ ဘိံသန ကတသ္မိံ၊ ထိုသို့ ကြောက်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ဘိံသန ကိရိယာယ၊ ကြောက်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ကို။ ဝိပလ္လာသံ၊ ပြန်သည်ကို။ ကတော၊ ရှိ။ နပုံသကလိင်္ဂံ ဝါ၊ နပုံလိင်္ဂံကိုမူလည်း။ ကတော၊ ရှိ။ ပုရိသလိင်္ဂံ ဝါ၊ ပုရိသလိင်္ဂံကိုမူလည်း။ ကတော၊ ရှိ။ “ဘိံသန ကတသ္မိံ” န္တိ၊ ဟု ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ထည့်၍ သမ္ပန္နံ)။ နိမိတ္တတ္ထေတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။—

“စမ္ပန္နံ၊ အရေကြောင့်။ ဒီပိနံ၊ သစ်တို့ကို။ ဟန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ဒန္တေ သု၊ အစွယ်တို့ကြောင့်။ ကုဉ္ဇရံ၊ ဆင်ကို။ ဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါ လေသု၊ အမြီးတို့ကြောင့်။ စာမရိံ၊ စာမရိမည်သော သားကို။ ဟန္တိ၊ ကုန်၏။ သိဂေသု၊ ချိုတို့ကြောင့်။ သရဘော၊ စိုင့်ကို။ ဟတော၊ သတ်အပ်၏”။—ဣတိ-အာဒါသည်။— အဓိကရဏံ၊ တည်ရာတည်း။

☞ (၅၀) ၂၀-၂၁။ နစိရဋ္ဌိတိကကာရဏေ၊ ရှည်မြင့်စွာ မတည်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ကထိတေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ စိရဋ္ဌိတိကကာရဏံ၊ ရှည်မြင့်စွာ တည်ခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝုတ္တပဋိပက္ခ ဝသေန၊ န စိရဋ္ဌိတိက-၌ ဆိုပြီးမှဆန့်ကျင်ဘက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကိဉ္ဇာ ပိ သိဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ကား ပြီးကောင်း၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ပြီးကောင်းသော်လည်း။ တံ၊ ထို စိရဋ္ဌိတိကကာရဏကို။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထိုရ်၏။ ဝိနယပညတ္တိယာစနာယ၊ ဝိနည်းပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏။

ဩကာသ ကာရဏာဓိပ္ပါယတော၊ အခွင့်ပြုခြင်းအကြောင်းကို အလိုရှိခြင်းကြောင့်။ ဝိနယပညတ္တိယာစနောကာသံ၊ ဝိနည်းပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏ အရာသို့။ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ။ ပုန၊ တဖန်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ကော ပန ဘန္တေ ဟေတု”တိ၊ ဟူ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝါပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း။ ယာစနံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ တောင်းပန်ခြင်းကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတုကာမော၊ ဝန်ခံတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ “အာသာဝဠာနိယာ (ဓမ္မာ) သံဃေ ပါတုဘဝန္တိ”တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဘဝန္တိ—ဟူသော ဤပါဠိကို။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သံဃပရိယာပန္နတ္တာ၊ သံဃာ၌ အတွင်းဝင်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဓရတ္ထဝသေ နေဝေတ္ထ ခွိက္ခတ္တံ၊ ဝုတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ဆုဂြိုဟ်ပြည်၌။ သမ္ပတိ၊ ယခု။ ဝေရုဠာယံ၊ ၌။ ဣတိ၊ သို့။ ခွိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်။ ယာစံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဒရေန၊ ရိုသေသဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ယာစယမာနံ၊ တောင်းပန်တော်မူသည်ကို။ ပဿိတု၊ မြင်တော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သယမ္ပိ၊ ကိုယ်တော်သည်လည်း။ အာဓရေနော၊ ရိုသေသောအားဖြင့်သာလျှင်။ “အာဂမေဟိ တံ သာရိပုတ္တာ”တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူအပ်သော ပါဠိတော်ဖြင့်။ “ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တံ၊ သင်သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ မာ ယာစာဟိ၊ မတောင်းပန်လင့်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ သင်၏။ ယာစနာ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို။ သမ္ပုဋ္ဌိတာဝ၊ ဝန်ခံအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တဝ၊ သင်၏။ ယာစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ သမ္ပုဋ္ဌိတာ နနံ၊ ဝန်ခံပြီးသည် မဟုတ်တုံလော။ ဧတ္ထကေ— ကာလေ၊ ဤမျှလောက်သောကာလ၌။ ဧတ္ထ ကာနိ သိက္ခာပဒါနိ၊ ဤမျှလောက်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ကုန်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့အား။ အာဏာပါတိမောက္ခုဗ္ဗေ သာနီဇာနနကာလော၊ အာဏာပါတိမောက်ကို ခွင့်ပြုအပ်သော အခါသည်။ န-တာဝ သမ္ပတ္တော၊ မရောက်သေး။ တက္ကာနုမာနဝသေန၊ ကြံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တယာ၊ သည်။ ‘တေဿ ဘဂဝါ ကာလော’တိ၊ ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိဒ္ဒိသိယမာနောပိ၊ ပြည့်စုံသော်လည်း။ ဝါ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။ ယေ—ဧသော ကာလော၊ သည်။ ဧသော ကာလော၊ ထိုသို့ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်သောကာလသည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူတား။ တဿ ဂတောဝ၊ သည်သာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၌။ ကာလံ နာမ၊ ကာလမည်သည်ကို။ ဇာနိဿတိ၊ လတ္တံ့။” ။ ဣတိ-ဣဒံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝေတိ၊ ပြ၏။

ကဏ္ဍ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ

၁၆၅

ယသွာပန၊ ကြောင့်ကား။ “သိက္ခာပဒပညတ္တိကာလတော၊ ခု။ ပဉ္စတိ၊ ရှိ။ အာဏာပါတိမောက္ခမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥဒ္ဓိသိယတိ၊ နိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါတိမောက္ခဋ္ဌေသ ပွဟောနကံ၊ ပါတိမောက် ပြုခြင်းငှါ လောက်သော။ သိက္ခာပဒမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယံ၊ ရှိ။ “တတ္ထကံ ကာလံ ဇာနိဿတိ”တိ၊ ဟူ၍။ (ထည့်)။ အာဟ၊ နိ။ “တတ္ထာတိ ပဒံ၊ သညံ။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာစနာပေက္ခံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်စိမ့်သောငှါ တောင်းပန်ခြင်းကို ငဲ့သော။ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း”။ ဣတိ- တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကမေဝ ပဒံ၊ တပုဒ်တည်းကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏။ သိဒ္ဓိယာ၊ ပြီး သဖြင့်။ ဣတရဿ၊ အာဏာပါတိမောက်ကို ပြုခြင်း၏။ သိဒ္ဓိတော၊ ပြီးသော ကြောင့်တည်း။ “သာဝကာနံ ဝိသယတာဝန္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ မဟာပဒ မတ္ထေရဝါဒေါ၊ ကို။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ နိ။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေါ၊ အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ တံ၊ ထိုသို့ ဆိုသောစကားသည်။ န သုန္ဓရံ ဝိယံ၊ မကောင်းသကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ သမ္ပုဓေ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်မှုကား။ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့သည်မည်၏။ ပရမ္ပုဓေ၊ မျက်ကွယ်၌ဖြစ်မှုကား။ ဥပ ဝါဒေါ၊ စွပ်စွဲသည်မည်၏။ “န ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓတ္ထေန၊ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒသဝဿိကော၊ ဆယ်ဝါရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ နိ။ ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥနဒသဝဿိကဿ၊ ဆယ်ဝါအောက်ရှိသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ တဿ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ သိက္ခာ ပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ တဒါ၊ ထို ဥနဒသဝဿသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသောအခါ၌။ အတိရေကဒသဝဿိ ကောဝ၊ ဆယ်ဝါထက်အလွန် ဝါရှိသော ရဟန်းသည်လည်း။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒသဝဿိကာနံ၊ ဆယ်ဝါရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ရုတ္တညမဟတ္တပုတ္တိတော၊ ရုတ္တညမဟတ္တအဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ဝေရဉ္စာယံ၊ ၌။ ဝဿာဝါသတော၊ ဝါဆိုတော်မူသော နှစ်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဧရှား၌။ ဓာဇဂဟေ ဧဝ၊ ဓာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သာလျှင်။ ပညတ္တံ၊ နိ။ ဣတိ-အတ္ထံ၊ ဤ အနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တသ္မံ၊ ထိုသို့ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းသည်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးလတ်သော်။ “ယာဝ န သံသော ရုတ္တညမဟတ္တံ ပတ္တောတိ ဝစနံ၊ ကို။ ဣတော၊ ဤဝေရဉ္စာ

ပြည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပဌမယာစနာယပိ၊ ရှေးဦးစွာတောင်း
 ပန်ရာ၌လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။”ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်
 သာလျှင်တည်း။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ ရတ္တညမဟတ္တပုတ္တကာလေ၊ ၌။
 “ဒေ သိက္ခာပဒါနံ”တိ၊ ၍။ ဂဏနပရိစ္ဆေဒဝစနံ၊ အရေအတွက်ကို ပိုင်း
 ခြားသော စကားကို။ ပဌမယာစနာယ၊ ရှေးဦးစွာတောင်းပန်ရာ၌။ ဝုတ္တံ
 ဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ အညထာ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယမာနေ၊
 သော်။ ရတ္တညမဟတ္တပုတ္တကာလေ၊ ၌။ ဒေ ဝေ၊ နှစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်
 တို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညံ၊ တပါးသော သိက္ခာပုဒ်သည်။
 န၊ မရှိ။ ဣတိ-အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။

☞ (၅၉) “အထ ခေါ် အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿာ” တိအာဒိမ္ပံ၊ ပါဠိ
 ၌။ အယံ၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဉ္စာယ၊ ၍။
 အတ္ထဝိဘာဝနာ၊ အနက်ကို ထင်စွာပြုခြင်းတည်း။ ကိရ-ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို။
 မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ ၎င်း။ အယံ အာယသ္မာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အာယ
 ဝိတ္တေရတော၊ အာယဗိမထေရ်အထံမှ။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ဧကဂါထာ
 မတ္တကံ၊ တဂါထာမျှသာဖြစ်သော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားဟူသော ဒေသနာ
 ကို။ နယသတသဟဿေဟိ၊ နည်းအရာ နည်းအထောင်တို့ဖြင့်။ ဝိဝေစေန္ဓော၊
 ဝေပန်တော်မူ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတုာ၊ ၍။ သာဝက
 ပါရမီညဏေသာဝကတို့၏ ပါရမီညဏ်တော်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟုတုာ၊
 ၍။ “ယော ဓမ္မော၊ အကြင်တရားသည်။ ဓမ္မသာမိနာ၊- တရားအရှင်
 ဖြစ်သော ဘုရားမြတ်စွာနှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်းလျက်လည်း။ ပရမ္ပုစတော၊
 ဘုရားမြတ်စွာမျက်ကွယ်မှ။ သုတမတ္တေပိ၊ ကြားရရုံမျှသာ ဖြစ်လျက်လည်း။
 မယံ၊ အား။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ဂုဏဝိသေသံ၊ ဂုဏ်အထူးကို။ ဇနေသိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိသော။ အယံ
 သဒ္ဓမ္မော၊ ဤသို့ ထင်ရှားရှိသော ချီးမွမ်းအပ်သော မြတ်သော တရားတော်
 သည်။ အဟော ဝတ၊ အံ့ဩဖွယ်ရှိစွာကား။ သဒ္ဓမ္မော၊ ထင်ရှားရှိသော
 ချီးမွမ်းအပ်သောမြတ်သောတရားတော်သည်။ စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာ။ ယံ တိဋ္ဌေယျ၊
 အကြင်သို့ တည်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ရှည်မြင့်စွာ တည်မှုကား။ သာဓု ဝတ၊
 ကောင်းလေစွာကား။”ဣတိ၊ သို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသည်ဖြစ်၍။ “ကတမေ
 သာနံ နု ခေါ် ဗုဒ္ဓါနံ ဘဂဝန္တာနံ။ပ။ န စိရဋ္ဌိတိက”န္တိ ဧတ္ထေ၊ ဤ ပါဠိ၌။
 သမဘိနိဝိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ တမတ္ထု၊ ထို ဗြဟ္မစရိယအထူး
 ဖြစ်သော အနက်ကိုလည်းကောင်း။ ကာရဏဉ္စ၊ ဗြဟ္မစရိယ၏ ရှည်မြင့်စွာ

ကုသ]

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝိဇ္ဇာ

၁၆၇

တည်ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ အဂ္ဂသာဝကဉ္စ
 ကော၊ ဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဇိတော၊ ထိုးထွင်း၍။ ဝါ၊ သိ၍။ “သာဝကနံ၊ တို့အား။
 သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်သည်။ စိရဋ္ဌိတိ
 ကာရဏံ၊ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်းအကြောင်းတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံး
 ဖြတ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ၍။ ဝိနယပညတ္တိယာစနောကာသကရဏတ္ထံ၊ ဝိနည်း
 ပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏ အခွင့်ကိုပြုအံ့သောငှါ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆံ၊
 ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇနေ၊ ဖြေရာ၌။
 ဝိနယပညတ္တိယာစနောကာသေ၊ ဝိနည်းပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏ အခွင့်
 သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ “ဧတဿ ဘဂဝါ ကာလော ဧတဿ
 သုဂတ ကာလော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝိနယပညတ္တိံ၊ ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်
 တော်မူ၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာ၏။ ယာစနာယ၊ တောင်းပန်ခြင်း၏။ ဝါ၊ ကို။ သမ္ပဋ္ဌိန္ဒိတဘာဝဉ္စ၊
 ဝန်ခံတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ “ဧတဿ ဘဂဝါ ကာလော”
 တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တကာလဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ ဆိုအပ်သောကာလ၏။
 အကာလတဉ္စ၊ ကာလ မရောက်သေးသည် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကာ
 လဿ စ၊ ၏လည်း။ အနုညဝိသယတဉ္စ၊ ဘုရားမှတပါးသော သာဝကတို့၏
 အရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒီပေန္တော၊ ပြတော်မူသည်ဖြစ်
 ၍။ “အာဂမေဟိ တု”န္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။ တတော၊ ထိုနောက်
 မှ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ယာစနဉ္စ၊ တောင်း
 ပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ ကာရုညတဉ္စ၊ သနားတော်မူသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍။ “တေန ခေါ ပန သမယေန
 ဘိက္ခု၊ အနုပဇ္ဈာယကာ အနာစရိယကာ အနောဝဒိယမာနာ”တိ အာဒိနာ န
 ယေန၊ ဖြင့်။ ဝေပုလ္လမဟတ္တတံ၊ ဝေပုလ္လမဟတ္တအဖြစ်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သတ္တာ၊ သည်။
 သာဝကနံ၊ သာဝကတို့အား။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္တာဒိနိ စ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်း
 ဥပဇ္ဈာယ်ဝတ်အစရှိကုန်သော။ ဝိနယကမ္မာနိ၊ ဝိနည်းကံတို့ကိုလည်းကောင်း။
 တဒနုရူပသိက္ခာပဒါနိ စ၊ ထို အကြောင်းအားလျော်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို
 လည်းကောင်း။ ပညပေသိ၊ ၏။ တတော၊ မှ။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။
 ဒွါဒသမဝဿံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သော ဝါသို့။ ပတော၊ ၍။ ဝေရဉ္စာယံ၊
 ၌။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဝါ၊ ဝေရဉ္စာယံ၊ ၌။ ဒွါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ဝါ
 မြောက်သော။ ဝဿံ၊ ဝါကို။ ဝသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တဒါပိ၊ ထိုသို့ ဝေရဉ္စာ

ပြည်၌ ဝါဆိုတော်မူသော နှစ်၌လည်း။ အာယသွာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။
 သတ္တာရာ၊ သည်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌေသု၊ ပြတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဝိရဋ္ဌိတိဟေတုသု၊
 ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဇာတေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။
 “နဝရံသတ္ထုသာသနမဟတ္ထတာ စ၊ ကိုးပါးသော အင်္ဂါရှိသော မြတ်စွာဘုရား
 ၏ သာသနာ၏များသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇာတာ၊
 ဖြစ်ပြီ။ ဝိနယပညတ္တိ စ၊ ဝိနည်းပညတ်သည်လည်း။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များ
 သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော ဝေ ဧကော၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသ
 တခုကိုသာလျှင်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ န တာဝ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်
 မမူသေး။ သော စ၊ ထိုပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကိုလည်း။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်
 သော။ သံဃေန၊ သည်။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ (ကရိယတိ-ပါဌ်ရှိ၏)။
 သံဃောပိ၊ သံဃာသည်လည်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်
 ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပစ္ဆိမကဿ၊ ဂုဏ်အငယ်ဆုံး ရဟန်း၏။ သောတာ
 ပန္နတ္တာ၊ သောတာပန် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိ ဝိန္နေတော၊ ဤသို့
 ကြံတော်မူ၍။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသံ၊ ကို။ အနုဇာနာပေတုကာမော၊ ခွင့်ပြုတော်
 မူစေလိုသည် ဖြစ်၍။ “တေဿ ဘဂဝါ ကာလော”တိ အာဒိ၊ ကို။ (ထည့်)။
 အာဟ၊ ၏။ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ယတ္ထကေဟိ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။
 သိက္ခာပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော၊ ကို။ အနုဇာနိယတိ၊ ခွင့်ပြု
 လတ္တံ၊ တတ္ထကာနံ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ပညတ္တိယာစန
 ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ပညတ်စိမ့်သည်ကို တောင်းပန်ခြင်း ရွှေသွားရှိသော။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေ
 သံ၊ ကို။ ယာစန္တော၊ တောင်းပန်တော်မူသော။ ထေရော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗုပ္ပန္နဝိတက္ကသုစနပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနက္ကမဝသေန၊ ရှေး၌
 ဖြစ်သော နဝိရဋ္ဌိတိက အကြံကို ကြားခြင်း၊ မေးခြင်း၊ ဖြေခြင်း အစဉ်တို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ယာစနောကာသေ၊ တောင်းပန်ရာသော အခွင့်သည်။
 သမ္ပတ္တော၊ ရောက်လတ်သော်။ “တေဿ ဘဂဝါ ကာလော”တိ အာဒိ၊ ကို။
 အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပါဌ်၌။ “ယံ ဘဂဝါ သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံ ပညပေယျာ”
 တိ တေ၊ ပညပေယျ-ဟူသော ဤပါဌ်ကို။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကပ္ပဟောနကံ၊
 ပါတိမောက်ပြခြင်းငှါ လောက်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊
 ၏။ အယံ အတ္ထော၊ ဤ အနက်ကို။ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ (၆၀) ဒီပေ
 တဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဘဒ္ဒါလိသုတ်၌။ ဗဟုသု၊ များစွာ ကုန်
 သော။ သိက္ခာပဒေဟိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တေသု စ၊ ပညတ်အပ်ကုန်လျက်လည်း။

ပညပိယမာနေသုပညတ်စေအပ်ကုန်လျက်လည်း။ “န တာဝ ဘဒ္ဒါလိ သတ္ထာ သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံ ပညပေတိ” တိအာဒိ၊ ကိ။ အပညတ္တံ၊ မပညတ် အပ်သေးသော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထို အတူ။ ဣဓာပိ၊ ဤသို့ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းကို တောင်းပန်သော အရာ၌လည်း။ အပညတ္တံ၊ မပညတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သံသယ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ ၌။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ အာဏာပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသံ၊ ကိ။ နာနုဇာနာမိ၊ ငါတုရား ခွင့်မပြုသေး။ ဣတိ ဒသေန္နေ၊ ဤသို့ ပြတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ “နိရဗ္ဗုဒ္ဓေါ” တိအာဒိ၊ ကိ။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သံသေ ဝေ၊ သည်လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သည်ရှိသော်။ ဩဝါဒပါတိ မောက္ခုဒ္ဓေသယ၊ ၏။ ဝါ၊ ကိ။ အနုဒ္ဓေသကာရဏံ၊ မပြအပ်သော အကြောင်း သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တသ္မိံ၊ ထို ဩဝါဒပါတိမောက်ကို မပြအပ်သော အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ အာဏာပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသန္တ ဇာနုဇာဓိပ္ပေါယတော၊ အာဏာပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကို ခွင့်ပြုလိုသောကြောင့် တည်း။ တထာ စ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ သော၊ ထိုအာဏာပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကို။ တတော၊ ထိုတဆယ့်နှစ်ဝါမှ။ ဝါ၊ ထို ဝေရဉ္စာပြည်၌ ဆိုသော ဝါမှ၊ အဋ္ဌန္တံ ဝဿာနံ၊ ရှစ်နှစ်တို့၏။ အစုယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အနုညာတော၊ ၏။ ယထာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းတူမူကား။ ပါတိမောက္ခုဥပနက္ခန္ဓကေ၊ ပါတိ မောက္ခုဥပနက္ခန္ဓက ၌။ “န ဒါနာဟံ ဘိက္ခုဝေ ဣတော ပရံ ဥပေါသထံ ကရိဿာမိ။ ပ။ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသေယျာထာ” တိ၊ ဥဒ္ဓိသေယျာထ-ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓကေ၊ ၌။ “တေန ခေါပန သမယေန ဘိက္ခု။ ပ။ ပဋိသေဝိတွာ စိရေန အဂမာသ” တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝတ္ထု၊ သည်။ အာဂတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုသည်။ သုဒိန္နဝတ္ထုတော၊ သုဒိန္နဝတ္ထုမှ။ ပရတော၊ နောက် ၌။ ဥပ္ပန္နမ္ပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓက၌။ ယထာဓိကာရံ၊ အရာ အားလျော်စွာ။ သမောဓာနေတုံ၊ ပေါင်းခြင်းငှါ။ ဝါ၊ တပေါင်းတည်း ထားခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ တတ္ထေဝံ၊ ထိုဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓက ၌လျှင်။ “ဥဘယာနိ ခေါပနဿ ပါတိမောက္ခာနိ ဝိတ္တာရေန သ္မာဂတာနိ ဟောန္တိ” တိအာဒိနာ၊ ဟောန္တိ-ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ အင်္ဂါနိပိတို့ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အာဒိတောယေဝ၊ အစမှလျှင်။ ဥဘ တော ပါတိမောက္ခာနိ၊ တို့သည်။ န သိဒ္ဓါနိ၊ မပြီးကုန်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အင်္ဂါနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ အပိ စ၊ တနည်း သော်ကား။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ပဌာယ၊ ၍။ အယံ အနုက္ကမော၊ ဤသို့

လတ္တံ့သော အစဉ်ကို။ ဝေဒိတဗွေ၊ ဇာတ်။—ဣဒံ အယံ အနုက္ကမော၊ ဤအစဉ်သည်။ သေယျထာ—ကတမော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။ ရာဟုလကုမာရေ၊ ရာဟုလာမင်းသားသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ဖွားလတ်သော်။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ နိက္ခမိတွာ၊ တောထွက်၍။ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓိက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော ဒုက္ကရစရိယာအမှုကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဝတ္တမေ၊ ခုနစ်နှစ်မြောက်၌။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မိံ ယေဝ သံဝစ္ဆရေ၊ ထိုဘုရားဖြစ်သော နှစ်၌ပင်လျှင်။ ကပ္ပိလဝတ္ထု၊ ကပ္ပိလဝတ္ထုသို့။ ဂန္ဓဿ၊ ရောက်၍။ ရာဟုလကုမာရံ၊ ရာဟုလာ မင်းသားကို။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုတော်မူ၏။ အမ္မလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒ သုတ္တဋ္ဌကထာယံ၊ အမ္မလဋ္ဌိက ရာဟုလောဝါဒသုတ်အဋ္ဌကထာ၌။ “အယံ ဟိ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင် ရာဟုလာသည်။ သတ္တဝသိကကာလေ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိသော အခါ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ စိဝရကဏ္ဍေ၊ သင်္ကန်းဝှန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ‘ဒါယဇ္ဇံ မေ သမဏ ဒေဟိ၊ ဒါယဇ္ဇံ မေ သမဏ ဒေဟိ’တိ၊ ဟူ၍။ ဒါယဇ္ဇံ၊ အမွေကို။ ယာစမာနေ၊ တောင်းသောကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တတ္ထေ၊ ရဿ၊ တရားစစ်သဖြင့်ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်အား။ နိယျဒေတွာ၊ အပ်နှင်း၍။ ပဗ္ဗာဇိတော၊ ရှင်ပြုတော်မူအပ်၏။” ဣတိ ၈၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဇာတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရာဟုလကုမာရံ၊ ရာဟုလာ သာမဏေကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တီဟိ သရဏဂမနေဟိ ပဗ္ဗဇ္ဇ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သရဏဂမနုပသမ္ပဒါ၊ သရဏဂုံဖြင့် ခွင့်ပြုသော ဥပသမ္ပဒ ကံကို။ ပဌမဝဿဗ္ဗန္တရေ ဝေ၊ ပထမဝါ၏ အတွင်း၌ သာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်၏။ ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ဇာတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ အပိ ၈၊ အံ။ ရာဟုလဝတ္ထုမှ၊ ရာဟုလာဝတ္ထုကြောင့်။ “န ဘိက္ခဝေ အနုညာတော မာတာပိတုဟိ ပုတ္တော ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ယော ပဗ္ဗာဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ဇာတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣတော၊ ဤ ဝေရဉာပြည်၌ ဝါဆိုသည်မှ။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးကာလ၌လည်း။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤ သို့သောအနက် သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။

☞ (၆၁) ယော ထေရော၊ အကြင် အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဟေတုနိရောဓံ၊ အကြောင်းတရားတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော အကျိုးတရားကို။ သုတ္တာဝံ၊ နာတော်မူရသောကြောင့်။

လျှင်။ နိရောဓပုပ္ဖိယံ၊ ချုပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ပဋိဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။ လောကံ၊ လောကကို။ ဝါ၊ အဖြစ် အပျက်ကို။ ဝိပဿိ-ဝိပဿန္တော၊ အထူးသဖြင့် မြင်လောက်မူပြီးသော။ သုဂတဂ္ဂသိသော၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော တပည့် တော်သည်။ ဧတံ၊ ဤအကျိုးအကြောင်းဖြစ်သော တရားအပေါင်း ကို။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ပေက္ခေန၊ ရှုဆင်ခြင်တော်မူတတ်သော ဉာဏ်တော်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။

သဒ္ဓမ္မရာဇဿ၊ သူတော်ကောင်းတရားကြောင့် လူနတ်တို့၏ မင်း ဖြစ်တော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အဂ္ဂသိသော၊ မြတ်သောတပည့်တော် အထူးဖြစ်တော်မူသော။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရား စစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော။ သောထေရော၊ ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ မုနိန္ဒေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနေကသော၊ အကြိမ်များစွာ။ သောဠသဓာ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါး သော အပြားဖြင့်။ ပသတ္ထော၊ ချီးမွမ်းသည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊ သာ သနာတော်၌။ ယသဿ၊ အတူမရှိ ကျော်ဇောခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။

တဿှာ ဟိ-တဿှာ ဧဝံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့်လျှင်။ သိက္ခာပဒ ဗန္ဓကာလော၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပွဲသောကာလကို။ ဝါ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သောကာလကို။ ဉာတုဗ္ဗိ၊ သိခြင်းငှါလည်း။ လောကေ၊ ၌။ အတိဘာရိယောဝ၊ အလွန်ခဲယဉ်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ အလွန် ဝန်လေးသည်သာလျှင်တည်း။ သိက္ခာပဒဘာဝဘေဒေါ၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြစ် ခြင်းအထူးအပြားသည်။ ပဂေဝ-ပါ ဧဝံ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ အညော၊ တပါးသော အထူးအပြားသည်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသော ပညတ်အပ်သော ကာလ သိက္ခာပုဒ် အထူးအပြား ဖြစ်ကြောင်း၌။ ပဂေဝ-ပါ ဧဝံ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို သိခြင်းငှါ အတိဘာရိယဖြစ်ရာ၌။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓေါ အပိ၊ ပစ္စေကဘုရားသည်ပင်သော်လည်း။ တံ ဒွယန္တု-တံ ဒွယံ ဧဝံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သောကာလ သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်ခြင်း အထူးအပြားကိုလျှင်။ ဉာတု '၊ သိခြင်းငှါ။ န သက္ကာဝ၊ မစွမ်းနိုင်

ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တေ၊ ထိုသို့သော သာဝကတို့သည်။ ဉာတုံ၊
 ငှါ။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုမှန်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊
 ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သော
 ကာလ၌။ တထာဂတောဝ၊ သည်လျှင်။ နိဿံသယံ၊ ယုံမှားခြင်း
 မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇာနိဿတိ၊ သိတော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တထာဂတောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဤ။

ဤ၌ ဉာတုံ န သက္ကာဝ ပဂေဝ နေတုံ နိဿံသယံ-ဟု ဋီကာ
 ပါ၌ ရှိ၏။ ဉာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာဝ၊ လျှင်တည်း။ နေတုံ၊ သူတပါး
 တို့ သိခြင်းငှါ။ ပဂေဝ-ပါဝေ၊ ရှိအံ့နည်း - ဟု အနက်သမ္ပန်]။
 (ဣတိ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဧတံ အတ္ထံ၊ ဤသို့ဆိုပြီးသော
 အနက်ကို။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဥတ္တာ၊
 သိပြီး၍။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ကမဘောဒေဝ၊ အစဉ်ဖြစ်သင့်သော
 အထူးအပြားကို။ ဤသယံ၊ မိမိသည်။ ဉာတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊
 မတတ်နိုင်ရာ။ ပရေ စ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း။ နေတုံ၊ သိစေခြင်း
 ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ယုတ္တိမဂ္ဂေါ၊
 သင့်သောအကြောင်းကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာအပ်၏။)

တတ္ထ၊ ထိုသို့ ရှာမှီးရာ၌။ ကမဘောဒေဝ၊ အစဉ် အထူးအပြားသည်။
 သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ပရတော၊ မှ။ အာဝိ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘာဝ
 ဘောဒေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းအထူးအပြားသည်။ တာဝ၊ စွာ။ ဥက္ခိတ္တကာနုတ္တန
 ပစ္စယာ၊ ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောက်ျားသည်။ အနာပတ္တိကော၊ အနာပတ္တိက ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုနီ ပန၊ ရဟန်းမိန်းမသည်ကား။ သမနုဘဋ္ဌာ၊ ကမ္မဝါစာ ဖတ်အပ်
 သည်ဖြစ်၍။ ပါရာဇိကာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပါရာဇိကာ ပတ္တိပဋိစ္စာ
 ဒနေ၊ ပါရာဇိက အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။
 ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သင့်၏။ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိက
 အာပတ်သင့်၏။ ဒုဠုလ္လံ၊ ရုန့်ရင်းသော အာပတ်ကို။ အာရောစေန္တယ၊
 ကြားသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပဋိစ္စာဒေန္တယ စ၊ ဖုံးလွှမ်းသော
 ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ပါဝိတ္တိယံ၊ ဤ။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသော
 အပြစ်ရှိသော။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ အာရောစေန္တယ စ၊ အားလည်းကောင်း။
 ပဋိစ္စာဒေန္တယ၊ ဖုံးလွှမ်းသော။ ဘိက္ခုဿ စ၊ ရဟန်းအားလည်းကောင်း။
 ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဤ။ ဣတ္ထံ ဝမာဒိဟိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အဘာဝတေဒ

သိက္ခာပဒါနံ၊ ဖြစ်ခြင်း အထူးအပြား မရှိကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏။
 ဣဓ၊ ဤသို့ အကြောင်းကို ရှာမှီးရာ၌။ ဘာဝတေဒေန၊ ဖြစ်ခြင်းအထူး
 အပြားဖြင့်။ ယုတ္တိပရိယေသနံ၊ အသင့်ကို ရှာမှီးခြင်းကို။ သာယမာနောပိ၊
 ပြီးစေခြင်းသည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ အနုမ္မာဒဝိသာတဘာဂီ၊ မရူးခြင်း
 သဘော၊ မပင်ပန်းခြင်းသဘော အဖို့ရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ၏။ တောဝတ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ သကလဿာပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်သော။ ဝိနယပိဋကဿ၊ ဝိနည်းပိဋက၏။ (နိဒါနံ-၌၊ စပ)။ ဝိတက္ကယာစန
 ကာလ ကာလညှကာရဏ ဖလပယောဇနေဟိ၊ ဝိတက္က အာယာစန ကာလ
 ကာလညှကာရဏ ဖလ ပယောဇဉ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ သတ္တဟိ အင်္ဂေဟိ၊
 ခုနစ်ပါးကုန်သော အင်္ဂါတို့ဖြင့်။ ပဋိမဏ္ဍိတံ၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ နိဒါနံ၊
 ကို။ အာယသ္မတာ ဥပါလိတ္တေရေန၊ သည်။ နိဒဿိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးတို့တွင်။ ဝါ၊ ထိုဝိနယနိဒါန်း၌။ ထေရဿ၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ (၆၂) ဝိနယပညတ္တိယာစနဟေတုဘူတော၊ ဝိနည်း
 ပညတ်ကို တောင်းပန်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော အကြံသည်။ ဝိ
 တက္ကော နာမ၊ မည်၏။ တဿေဝ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏လျှင်။
 “တေသ ဘဂဝါ ကာလော”တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော
 တောင်းပန်ခြင်းသည်။ ယာစနာ နာမ၊ မည်၏။ ရတ္တညူဝေပုလ္လလာဘဂ္ဂ
 ဗာဟုသစ္စမဟတ္တပုတ္တိ၊ ရတ္တညူမဟတ္တ ဝေပုလ္လမဟတ္တ လာဘဂ္ဂမဟတ္တ ဗာဟု
 သစ္စမဟတ္တသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ကာလော နာမ၊ မည်၏။ သဗ္ဗညူ ဝေ၊
 အလုံးစုံသော တရားတို့ကို သိသော မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ ကာလညူ
 နာမ၊ မည်၏။ အာသဝဠာနီယာနံ၊ အာသဝဠာနီယဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊
 တို့၏။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်သော အဖြစ်သည်။ ကာရဏံ နာမ၊ မည်၏။
 “တေသယေဝ အာသဝဠာနီယာနံ ဓမ္မာနံ ပဋိသာတာယာ”တိ၊ ဟူ၍။
 ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အာသဝဠာနီယဓမ္မပဋိသာတော၊ အာသဝဠာနီယဓမ္မ
 တို့ကို ပျောက်ခြင်းသည်။ ဖလံ နာမ၊ မည်၏။ “ယထယိဒံ ပြဟ္မစရိယံ
 အဒ္ဓနိယံ အဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သာသနပြဟ္မစရိယဿ၊
 ၏။ စိရဋ္ဌိတိ၊ ရှည်မြင့်စွာ တည်ခြင်းသည်။ ပယောဇနံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တော၊ ဤနိဒါန်းစကားအစဉ်၌။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သည်။
 ဟောတိ စ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။—

“ဝိတက္ကော ယာစနာ ကာလော၊ ကာလညူ ကာရဏံ ဖလံ။
 ပယောဇနန္တိ သတ္တဂံ၊ နိဒါနံ ဝိနယဿိ ဓာ” တိ—

ဟူသည်တည်း။

ဝိတက္ကော၊ ဝိနည်းပညာတိအကြောင်းကို ကြံခြင်း။ ယာစနာ၊
 “တေသံ ဘဂဝါ ကာလော” စသည်ဖြင့် တောင်းပန်ခြင်း။ ကာလော၊
 ရတ္တညမဟတ္တ—စသောကာလ။ ကာလည၊ ကာလကိုသိသော ဘုရား။
 ကာရဏံ၊ အာသဝဋ္ဌာနီယ၏ ထင်ရှားဖြစ်သော အကြောင်း။ ပလံ၊
 အာသဝဋ္ဌာနီယတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်း အကျိုး။ ပယောဇနံ၊ သာ
 သနဗြဟ္မစရိယ၏ ရှည်မြင့်စွာတည်ခြင်း အကျိုး။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဓ၊
 ဤအရာ၌။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပိဋက၏။ နိဒါနံ၊ သည်။ သတ္တဝံ၊
 အင်္ဂါ ခုနစ်ပါးရှိ၏။ ဝါ၊ ခုနစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိ၏။

၂၂။ အန္တိမမဏ္ဍလန္တိ၊ သည်ကား။ အဗ္ဗန္တရမဏ္ဍလံ၊ အဗ္ဗန္တရမဏ္ဍလတည်း။
 ဟိ-သဝ္ဂံ၏။ တံ၊ ထို အန္တိမမဏ္ဍလသည်။ ဣတရေသံ၊ မဟာမဏ္ဍလ မဇ္ဈိမ
 မဏ္ဍလတို့၏။ အန္တော၊ ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ခုဒ္ဒကမဏ္ဍလံ၊ ခုဒ္ဒက
 မဏ္ဍလတည်း။ အနုမတိဒါနဝသေန၊ အလိုကိုပေးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
 တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ဒတော၊ ရှိ။ တေသံ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ထို ဘုရားရှင်တို့၏။
 စာရိကာယ၊ ကြွသွားတော်မူခြင်းဖြင့်။ ဝိနေတဗ္ဗာ၊ ဆုံးမအပ်ကုန်သော။
 ဝိနေယျသတ္တာ၊ ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဩဝိနန္တာ ဝိယာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်စွ။ ဗဟုပုပ္ဖံ၊ များ
 သောပန်းပွင့်ရှိသော။ ဂစ္ဆံ၊ ပန်းချုံကို။ မာလာကာရာ၊ ပန်းသည်တို့သည်။
 စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဩဝိနန္တိ ဝိယ၊ ဆွတ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဗဟု
 ဝေနေယျေသု၊ များစွာကျွတ်ထိုက်သုရှိကုန်သော။ ဂါမာဒိသု၊ ရွာ အစရှိ
 သည်တို့၌။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဝဿန္တာ၊ နေကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝေနေယျ
 ပုညံ၊ ဆုံးမထိုက်သော သူတို့၏ကောင်းမှုကို။ ပရိဟရန္တာ၊ ဆောင်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဓရန္တိ၊ ကြွသွားတော်မူကုန်၏။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ သုခံ၊
 ချမ်းမြေ့စွာသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သပရိပုန္နံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းရှိသော။ ဝေ
 ဒနာသုခံ ဝိယ၊ ဝေဒနာသုခကဲ့သို့။ န၊ မဟုတ်။ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠေတိ
 ဣဒံ၊ ကို။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မနုဿာ ပန၊ လူတို့
 သည်ကား။ ဣမသ္မိံ ယေဝ စက္ကဝါဠေ၊ ဤ စကြဝဠာတခု၌ သာလျှင်။
 ဗောဓနေယျာ၊ သိထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာ
 ကရုဏာယ၊ ဖြင့်။ ဧဝံ၊ အမြဲ။ သတ္တသမဝလောကနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို ကောင်း
 စွာ ကြည့်တော်မူခြင်း။ ဩတိဏ္ဏေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိသမဇ္ဈံ၊ ပရိသတ်၏
 အလယ်သို့။ အာဂတေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ဝါ-သံသမဇ္ဈံ၊ ၌။ အာရောစိတေ၊
 ကြားလတ်သော်။ ယေန ကာရုဏေန၊ ဖြင့်။ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်တို့အား။ ယံ ဒေယျ

ဓမ္မံ၊ အကြင်လူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒဒေယျာမ၊ လှူပါကုန်၏။ တံ ဒေယျဓမ္မံ၊ ထိုလူဖွယ်
 ဝတ္ထုကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါအံ့
 နည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဃရာဝါသာ၊ အိမ်ရာထောင်
 သော လူ့ဘောင်၌ နေခြင်းတို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စရှိကုန်၏။ ဣတိ-
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ နည်း။ ဒုတိ
 ယဝိကပေ၊ ဒုတိယဝိကပ်၌။ တန္တိ၊ သည်ကား။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လူဖွယ်ဝတ္ထုကို။
 “တုမေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တံ၊ ထိုလူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ ကုတော၊ မှာ။
 လဒ္ဓု၊ ရပါကုန်အံ့နည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဝဏ္ဏိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေ
 စိ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ပဌမံ၊ ပထမဝိကပ်သည်။ ကိရိယံ၊ ကိရိယာကို။
 ပေက္ခတိ၊ ငဲ့၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဝိကပ်သည်။ ဒေယျဓမ္မံ၊ ကို။ ပေက္ခတိ၊
 ငဲ့၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာစရိယော ပန၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာ
 သည်ကား။ “ပဌမယောဇနာယ၊ ၌။ ယံ ဒါနပုညံ၊ အကြင်အလှူဖြစ်သော
 ကောင်းမှုသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တံ ဒါနပုညံ၊ ထိုအလှူဖြစ်သောကောင်းမှုကို။
 ကုတော၊ အဘယ်မှာ။ လဗ္ဘာ၊ ရပါအံ့နည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဃရာဝါ
 သာ၊ တို့သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုညန္တရာယဗဟုလာ၊ ကောင်းမှု
 ကုသိုလ်ကို အန္တရာယ်ပြုခြင်း များကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုတော
 လဗ္ဘာ၊ အံ့နည်း။ (ပြန်)။ ဒုတိယယောဇနာယ၊ ၌။ တေမာသဗ္ဗန္တိ၊ သုံးလတွင်း
 ၌။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုကို။ အဟံ၊ သည်။ ဒဒေယျံ၊ လှူအပ်၏။ တံ၊ ထိုသုံးလတွင်း၌
 လှူအပ်သောဝတ္ထုကို။ အတိက္ကန္တကာလတ္တာ၊ လွန်သောကာလရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုတော၊ အဘယ်မှာလျှင်။ ဝါ၊ အဘယ်
 သို့လျှင်။ ဒဒေယျံ၊ လှူနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ-ဣမံ၊ အတ္တံ၊ ကို။ ဒဿ
 တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏။” သီလာဒိကုသလဓမ္မေ၊ သီလ
 အစရှိကုန်သော ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ သန္ဓဿနာဒိ၊ ကောင်းစွာ ပြခြင်း
 အစရှိသော။ ဓမ္မရတနဝဿံ၊ တရားရတနာ တည်းဟူသော မိုးကြီးကို။ ဝဿိ
 တွာ၊ ရွာစေ၍။

၂၃။ ပတ္တုဏ္ဏဒေသေ၊ ၌။ ပတ္တုဏ္ဏံ၊ ပတ္တုဏ္ဏပုဆိုးသည်။ ပဋ္ဌဝရံ၊ မြတ်
 သောပုဆိုးတည်း။ ဝါ၊ ပုဆိုးမြတ်တည်း။ ဟောယာဂန္တိ၊ သည်ကား။ မဟာ
 ဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူတည်း။ ဝါ၊ ကြီးသော အလှူတည်း။ ပရိပုဏ္ဏသင်္ကပ္ပန္တိ
 ဝုတ္တံ၊ ၌။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ သောတဗ္ဗံ၊ နာအပ်သော
 တရားကို။ အဇ္ဇေ၊ ယနေ့။ သုဏ္ဏိ၊ နာရ၏။ ဝါ၊ နာအံ့။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊
 တည်း။

တတြိဒန္တံ၊ တတြိဒံ-အစရှိသော။ ဣဒံ ကာရဏံ၊ ကို။

≡ (၆၃) ဥပါလိဒါသကောတိ အာစရိယပရမ္ပရတော၊ ဥပါလိဒါသက
အစရှိသော ဆရာအဆက်ဆက်အားဖြင့်။ ဗာဟိရဗ္ဗန္ဓရနိဒါနဉ္စ၊ ဗာဟိရနိဒါနံ
အဗ္ဗန္ဓရနိဒါနံကိုလည်းကောင်း။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ပညတ္တိဋ္ဌာနသင်္ခါတံ၊
ပညတ္တိဋ္ဌာနဟု ဆိုအပ်သော။ အာစေကိကနိဒါနဉ္စ၊ အသီးအခြားဖြစ်သော
နိဒါနံကိုလည်းကောင်း။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ “နိဒါနဿ ပဘောဒဒိပနတော”တိ၊
ဟူ၍။ အာဟ၊ ။ ထေရဝါဒါဒိ၊ ထေရဝါဒအစရှိသည်သည်။ ဝတ္ထုပဘော
ဒေ၊ ဝတ္ထုပဘောဒသည်။ ဟောတိ၊ ။ သကာယ ပဋိညာယ မေတ္တိယံ
ဘိက္ခုနီ နာသေထာတိအာဒိ၊ အစရှိသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ။ ပရသမယ
ဝိဝဇ္ဇနတောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ။ ဝိဘင်္ဂနယဘောဒဒဿန တောတိ ဣဒံ၊ ကို။
တိဿော ဣတ္ထိယော ဘူမဋ္ဌံ ထလဋ္ဌန္တိအာဒိ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ အာဟ၊ ။
ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဘောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ။ ဘဂဝတော၊ ။
မာရာဝဋ္ဋနပဋိသဘာယ၊ မာရ်လှည့်ခြင်းကို တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သတ္တိ၊ သတ္တိ
တော်သည်။ ဝါ၊ တန်ခိုးတော်စွမ်းသည်။ နတ္ထိ ကိ၊ မရှိလေသလော။ ဣတိ၊
သို့။ ဘောဒကော၊ သည်။ (ထည့်)။ အာဟ၊ ။ သတ္တိ၊ သတ္တိတော်သည်။
အတ္ထိ၊ ။ တထာပိ၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း။ အဿ၊ ထိုမာရ်လှည့်ခြင်း၏။
ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဥပဂုတ္တကာလေ၊ ရှင်ဥပဂုတ်သည် ဆုံးမသောအခါ၌။
ပသာဒဟေတုတ္တာ၊ သူခပ်သိမ်းတို့၏ ကြည်ညိုခြင်း၏၊ အကြောင်းဖြစ်သော
ကြောင့်။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဥပဂုတ္တာ
ဓိဋ္ဌာနံ၊ အရှင်ဥပဂုတ်၏ ဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗုဒ္ဓါနံ အာစိန္တန္တိ
ဧတ္ထ၊ ။ ဒိဇဒဿနေ၊ ခြိမ်းသို့သွား၍ ပုဏ္ဏားကို ရှုသဖြင့်။ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားကို မြင်
စေသဖြင့်။ ကိံ ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ၊
ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ မာရာဝဋ္ဋန ဟေတု၊ မာရ်လှည့်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝေရဉ္စာပုဏ္ဏား၏၊ ပုညန္တရာယော၊ ကောင်းမှု၏ အန္တရာယ်သည်။
အတ္ထိ၊ ။ ဣတိ ပယောဇနံ၊ ဤသို့ သိစေခြင်းအကျိုးရှိ၏။

[မာရ်လှည့်၍ ပုဏ္ဏားသည် ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့၏။ ငါကြံသွားရ
မူကား မာရ်လှည့်၍ မေ့လျော့ခြင်းပျောက်၍ ငါ၌ အာရုံပြု၍ သတိ
ရသဖြင့် ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏-ဟူလိုသည်]။

မာရမနောရထဿ၊ မာရ်၏ နှလုံးအလို၏။ ဘင်္ဂံ၊ ပျက်စီးခြင်း
ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍။ သောပိ၊ ဒိဇော၊ ထိုဝေရဉ္စာပုဏ္ဏား
သည်လည်း။ သသိဿသံသဿ၊ တပည့်သံသာတော် အပေါင်းနှင့်

တက္ကဖြစ်သော။ ဇိနပုဂံဝဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်
စွာဘုရားအား။ အသေသက်၊ အကြွင်းမရှိသော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဘေဒံ၊
အပ်သော ဘဏ္ဍာအပြားရှိသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။

သသိသော၊ တပည့်သားတော်နှင့် တက္ကဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။
တာဝ၊ စွာ။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ အပ်သော ဘဏ္ဍာဥစ္စာကို။
ဥဗ္ဗဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်အပိုးကို။ ကတော၊ ဤ။ အဂမာသိ ကိ၊ ကြွသွားတော်မူလေ
သလော။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ ဥဗ္ဗဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်အပိုး
ကို။ ကတော၊ ဤ။ န အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ။ တေမာသိတာဂိယံ၊
သုံးလအဖို့ရှိသော။ ပုညရာသိကံ၊ ကောင်းမှုအစုဖြစ်သော။ ဒေယျမ္မံ ပန၊
လှူအပ်သောဝတ္ထုကိုကား။ အပဋိက္ခိပန္နော၊ ပယ်တော်မမူမရှိ။ ဗြာဟ္မဏဿ၊
ပုဏ္ဏားအား။ ဥပါယတော၊ ဥပါယ်အားဖြင့်။ ဝါ၊ ပရိယာယ်ဖြစ်သော
အကြောင်းဖြင့်။ သတ္တာ၊ သည်။ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူပြန်၏။

တဒညထာ၊ ထိုမှတပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။
ဂယုမာနေ၊ သော်။ မာရမနောရထောဝ၊ မာရ်၏ နှလုံးအလိုသည်
သာလျှင်။ ပုရော၊ ပြည့်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဒိဇဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။
မနောရထော၊ နှလုံးအလိုသည်။ ပုရော၊ ပြည့်သည်။ နေဝ သိယာ၊
မဖြစ်ရာ။ သော ဒိဇော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တထာဂတော၊ ဘုရား
မြတ်စွာ၌။ မိစ္ဆာဘိမာနေန၊ မှားသော အလွန်သော မာန်ဖြင့်။
ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ မဟန္တံ၊ သော။ ပါပံ အပိ၊ မကောင်းမှုသို့လည်း။
ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အသာဒိယန္တော၊ မသာယာသော်
လည်း။ တံ ဒေယျမ္မံ၊ ထို လှူအပ်သောဝတ္ထုကို။ အပဋိက္ခိပန္နော၊ မပယ်မရှိ။
ဥပါယေန၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ပုညဗုဒ္ဓိံ၊
ကုသိုလ်ပွားခြင်းကို။ ကတော၊ ဤ။ မာရဿ စ၊ ၏လည်း။ မနောရထဝိဿာတံ၊
နှလုံးအလို၏ ပင်ပန်းခြင်းကို။ ကတော၊ ဤ။ အဂမာသိ၊ ၏။ “ဣတိ အယံ
နယော၊ သည်။ အဋ္ဌကထံ၊ အဋ္ဌာကထာနည်းကို။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။
ပါဠိနယာနုလောမတော၊ ပါဠိတော်နည်းအားလျော်သောအားဖြင့်။ သိဒ္ဓေါ၊
ပြီး၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုကုန်
သနည်းဟူမူကား—

“သသိသော၊ သော။ သတ္တာ၊ သည်။ ဒိဇဿ၊ ဝေရဉ္စပုဏ္ဏား
၏။ တံ စိဝရံ၊ ထိုသို့ လှူသောသင်္ကန်းကို။ အာဒိတောဝ၊ အစဉ်

လျှင်။ ယဒိ အဂ္ဂဟေသိ၊ အကယ်၍ ခံတော်မူသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိသတိဝဿကာလေ၊ ဝါတော်နှင့်ဆယ်ရှိသော ကာလ၌။ ဇီဝကယာစနာပိ၊ ဂဟပတိ စီဝရကို ခံခြင်းငှါ ခွင့်ပြုခြင်းကို ဇီဝကတောင်းပန်သော စကား သည်လည်း။ နော ဝိရုဇ္ဈတေ၊ မဆန့်ကျင်ပြီလော။ ဝိရုဇ္ဈတေ ဧဝ၊ ဆန့်ကျင်သည်သာလျှင်တည်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဆန့်ကျင်သော်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ သုဝိဝာရယိတော၊ ကောင်းစွာစဉ်းစား၍။ ယုတ္တံ နယံ၊ သင့်သော နည်းကို။ ဝိန္တယိတုံ၊ ကြံခြင်းငှါသာလျှင်။ ယုတ္တံ၊ ။” ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[ဝေရဉ္ဇာပုဏ္ဏားလှသော သင်္ကန်းကို ခံတော်မူသော် ဇီဝက တောင်းပန်သော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်၏။ ထို့ကြောင့် ဝေရဉ္ဇာ ပုဏ္ဏားလှသောအခါ မပယ်သော်လည်း မသယာဟူ၍ အသင့်ကို ကြံ၍ယူလေ-ဟုလိုသည်။]

ဝေရဉ္ဇကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

☞ (၆၄) ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာယံသ္မာ ဥပါလိတ္တေရော၊သည်။ ဝိနယ ပညတ္တိယာ၊ ။ သာဓာရဏနိဒါနံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ပါဠေက္ကံ၊ အသီး အသီး။ ပညတ္တိဋ္ဌာနသင်္ခါတံ၊ ပညတ္တိဋ္ဌာနဟုဆိုအပ် သော။ နိဒါနံ၊ ကို။ အာဒိံ ကတွာ၊ ၍။ ပုဂ္ဂလပညတ္တိ အနုပညတ္တိ ဝိဘာဂါပတ္တိ ဘေဒန္တု ပတ္တိအာဒိကံ၊ ပုဂ္ဂလပညတ် အနုပညတ် ဝိဘာဂအာပတ် ဘေဒန္တရ အာပတ် အစရှိသော။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ဝိဓိံ၊ အစီအရင်ကို၊ နိဋ္ဌေဋ္ဌံ၊ အထုံးအဖွဲ့ မရှိသည်ကို။ နိဂုမ္မံ၊ အထွေးအယှက် မရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ “အထ ခေါ် ဘဂဝါ။ ပ။ ဝိဟရိတွာ” တိအာဒိံ၊ ကို။ အာယ၊ ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဌတွာ၊ ၍-

သဗ္ဗေသံ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ကမဘေဒံ၊ အစဉ် အထူးအပြားကို။ ပကာသယေ၊ ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပကာသ ယေ၊ နည်း။ တသ္မိံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်တို့၏ ကမဘေဒကို ပြခြင်းသည်။

၁။ ဆဋ္ဌမုဒ္ဓိ-ဤနိဂုံး ။ အဗ္ဗန္ဓရနိဒါနအဆုံး၌ ရှိသည်။

သိဒ္ဓေါ ပြီးလတ်သော်။ ယတော၊ ကြောင့်။ နိဒါနာနံ၊ တို့၏။ ကမ
သိဒ္ဓိ၊ အစဉ်၏ ပြီးခြင်းသည်။ ဘဝေ၊ ၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။
ပကာသယေ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုသို့ ပြအပ်သော ကမဘေဒ၌။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ယထာ
သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဒေသနာက္ကမော၊ ဒေသနာအစဉ်လည်း
ကောင်း။ ပဟာနက္ကမော၊ ပဟာနအစဉ်လည်းကောင်း။ ပဋိပတ္တိက္ကမော၊
ပဋိပတ္တိအစဉ်လည်းကောင်း။ ဥပုတ္တိက္ကမော၊ ဥပုတ္တိအစဉ်လည်းကောင်း။ ဣတိ
ဣမိနာ ပတေဒေန၊ ဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓော၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ ကမော၊
အစဉ်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော ကမတို့တွင်။ ဓုဇဂဟေ၊
၌။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသံ၊ ကို။ အနုဘနန္တေန၊ ခွင့်ပြု
တော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသဿ၊ ၏။ ယော ဒေ
သနာက္ကမော၊ ကို။ အနုညာတော၊ ၏။ တံ ဒေသနာက္ကမံ၊ ထို ဒေသနာအစဉ်
ကို။ အနုလောမေန္တော၊ လျော်စေသည်ဖြစ်၍။ အာယသ္မာ မဟာကဿ
ပေါ၊ သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါရာဇိကုဒ္ဓေသံ၊ ကို။ ပုစ္ဆံ၊ ၏။ တဒနန္တ
ရံ၊ ထိုပါရာဇိကုဒ္ဓေသကို မေးသည်၏အခြားမဲ့၌။ သံဃာဒိသေသုဒ္ဓေသံ၊ သံ
ဃာဒိသေသညဒ္ဓေသကို။ ပုစ္ဆံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသံဃာဒိသေသုဒ္ဓေသကို မေး
ပြီးသည်မှ။ အနိယတုဒ္ဓေသည၊ အနိယတညဒ္ဓေသကိုလည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရုဒ္ဓေ
သည၊ ဝိတ္ထာရုဒ္ဓေသကိုလည်းကောင်း။ ပုစ္ဆိတု၊ မေးပြီး၍။ တဒနန္တရံ၊ ထို
ဘိက္ခုပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကို မေးသည်၏ အခြားမဲ့၌။ ဘိက္ခုနံဝိဘင်္ဂံ၊ ဘိက္ခုနံ
ဝိဘင်းကိုလည်း။ တေနော အနုက္ကမေန၊ ထိုသို့ ဘိက္ခုပါတိမောက်၌ မေး
သော အစဉ်ဖြင့်လျှင်။ ပုစ္ဆံ၊ ၏။ နိဒါနုဒ္ဓေသန္တောဂဓာနည၊ နိဒါနုဒ္ဓေသ၌
အကျုံးဝင်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓိဋ္ဌာနံ၊ မပြ
အပ်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ပုစ္ဆနတ္ထံ၊ မေးခြင်းငှါ။ ခန္ဓကေပိ၊ မဟာ
ဝါခန္ဓက စူဠဝါခန္ဓကတို့ကိုလည်း။ ပုစ္ဆံ၊ ၏။ ဧတေန စ၊ ဤပါ၌ဖြင့်
လည်း။ ခန္ဓကေ၊ ခန္ဓက၌။ ပညတ္တာ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယာ၊
တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုစ္ဆိတာနုက္ကမေနော၊
အရှင်မဟာကဿပက မေးတော်မူသော အစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဥပါလိတ္ထေရော၊
သည်။ သာပတ္တိဘေဒါဒိကံ၊ သာပတ္တိဘေဒ အစရှိသော။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။
ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည် ဖြစ်၍။ ထုလ္လစ္စယဒဗ္ဗာသိတအာပတ္တိသမု
ဋ္ဌာနာဒိဒိပကံ၊ ထုလ္လစ္စဦးအာပတ် ဒဗ္ဗာသိအာပတ်ကို ဖြစ်စေခြင်းအစရှိသည်
ကို ပြတတ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ အန္တော ကတော၊ အတွင်းပြု၍။ ဒေသေသိ၊

၁၈၁

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကောနိသိယ

[အဗ္ဗန္တရနိဒါန

ဟောတော်မူ၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤကမဘေဒ၌။
 ဒေသနာက္ကမော၊ ဒေသနာအစဉ်တည်း။ ဥဘတောဝိဘင်္ဂခန္ဓကဇော၊ ဥဘတော
 ဝိဘင်းကျမ်း၊ ခန္ဓကကျမ်းတို့မှကား။ ဥစ္စိနိတွာဝ၊ ရွေးကောက်၍သာလျှင်။
 တဒါ စ၊ ထိုသင်္ဂါသနာတင်သောအခါ၌လည်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ပရိဝါရပါဠိ၊
 ပရိဝါပါဠိကို။ ကတာ၊ ၏။ ဣမမေဝ နယံ၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊
 ၍။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ဧတေနော ဥပါယေန ခန္ဓကပရိဝါရေပိ အာရော
 ပေသ”န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ
 တော်၌။ “ဧတေနော ဥပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဥဘတော၊
 နှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတို့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ပုဋ္ဌော ပုဋ္ဌော၊ မေးတိုင်း
 မေးတိုင်း။ အာယသ္မာ ဥပါလိ၊ သည်။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ၏။” ဣတိ ဧတ္ထကမေဝ၊
 ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။
 ဥဘတောဝိဘင်္ဂ ဝေ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေ
 တော်မူသော။ အာယသ္မာ ပန ဥပါလိ၊ အရှင်ဥပါလိသည်ကား။ နိရဝသေ
 သံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဝါ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို။ ကတာ၊ ၍။ ဒေသေန္တော၊
 ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ခန္ဓကပရိဝါရေ၊ ခန္ဓက ပရိဝါကျမ်းတို့ကို။ အန္တော
 ကတာ၊ အတွင်းပြု၍။ ဒေသေသိ၊ ၏။ တဒါ စ၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူသော
 အခါ၌လည်း။ ခန္ဓကပရိဝါရပါဠိ၊ ခန္ဓကပါဠိ ပရိဝါရပါဠိကို။ ဝိသုံ၊ အသီး၊
 ကတာ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဒေသနာက္ကမော၊ စဉ်တည်း။ တထာ၊
 ထိုသို့ဟောသော အစဉ်ဖြင့်။ ဒေသနာက္ကမော၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။
 ဧဝံ သတိ၊ သော်။ နိဒါနုဇ္ဈေသော၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဒေသေတဗ္ဗော၊
 ဟောအပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုသို့
 နိဒါနုဇ္ဈေသကို ရှေးဦးစွာ ဟောအပ်သော စကားကို။ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။
 ဝါ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒသမ္ဘဝတော၊ ထို နိဒါနုဇ္ဈေသ၏ ရှေးဦးစွာ
 မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ တဒသမ္ဘဝတော၊ ထိုနိဒါနုဇ္ဈေသ၏
 ရှေးဦးစွာ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ နိဒါနုဇ္ဈေသော၊ ကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ န
 ဒေသေတဗ္ဗော၊ မဟောအပ်။

[ဤကဲ့သို့သော အရာတို့၌ ရသင့်သည်ကို နှလုံးသွင်း၍ သမ္မန်ရာ၏]။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုနိဒါနုဇ္ဈေသ
 သည်။ (န သမ္ဘဝတိ-၌ စပ်)။ “ယဿ သိယာ အာပတ္တိ”တိအာဒိနာ နယေ
 န၊ ဖြင့်။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သိက္ခာပဒ
 သင်္ဂဟိတာသု၊ သိက္ခာပုဒ်၌ သင်္ဃိဟိအပ်ကုန်သော။ အာပတ္တိသု၊ အာပတ်

တို့ကို။ အဒဿိတာသု၊ မပြအပ်ကုန်သေးသည်ရှိသော်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ “ယံနိ မယာ ဘိက္ခုနံ။ ပ။ အနုဇာနေယျ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ သိက္ခာပဒါနေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဒေသေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကုဒ္ဓေသက္ကမော၊ ပါရာဇိက ဥဒေသအစဉ်သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။

≡ (၆၅) ပါရာဇိကုဒ္ဓေသဒိသင်္ဂဟိတာနံ၊ ပါရာဇိကဥဒ္ဓေသစသည်၌ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော။ အာပတ္တိအကုသလာနံ၊ အာပတ် အကုသိုလ်တို့၏။ ယထောဋ္ဌာရိကက္ကမေန၊ အကြင်အကြင်သို့ ရှန်ရင်းသော အစဉ်ဖြင့်။ ပဟာတဗ္ဗတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဟာနက္ကမောပိ၊ သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤကမဘေဒ၌။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရံ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့၌။ “တာဝဒေဝ စတ္တာရိ အကရဏီယာနိ အာစိက္ခိတဗ္ဗာနိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ “သမာဒါယ သိက္ခတိ သိက္ခာပဒေသ္မ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ယထာဂရုကံ အာစိက္ခဏံ၊ ဂရုကအာပတ်ကို ကြားအပ်သည် အားလျော်စွာ။ ပဋိပတ္တိက္ကမောပိ၊ သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကမဘေဒ၌။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ဣမေဟိ တီဟိ ကမေဟိ၊ ဤ သုံးပါးသောအစဉ်တို့ဖြင့်။ ဒေသေ တဗ္ဗာနိဗ္ဗိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေသံ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ။ ဥပတ္တိက္ကမော၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ တတာ ဟိ-တတော ဝေ၊ ကြောင့်လျှင်။ ယံ ယံ သိက္ခာပဒါ၊ သည်။ သာဓာရဏံ၊ ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဆက်ဆံ၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥပ္ပန္နေ ဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။ “ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဆန္ဒသော မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဘိက္ခုနီနဗ္ဗိ၊ ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း။ ပညတ္တိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ တံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်သည်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့အား။ အနုပ္ပန္နပညတ္တိ၊ အနုပ္ပန္နပညတ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝါ-တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ “အနုပ္ပန္နပညတ္တိ တသ္မိံ နတ္ထိ”တိ၊ ဟူ၍။ ပရိဝါရေ၌၊ ဝတ္ထု၊ သော။ ဧတံ ဝစနံ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော ကောင်းအစဉ်ဖြင့်။ ပုရိမေန၊ သော။ ကမတ္ထယေန၊ ကမသုံးခု အပေါင်းဖြင့်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဒေသေတဗ္ဗတံ၊ ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သော်။

ပါရာဇိကုဒ္ဓေသေ၊ ပါရာဇိကုဒေသတုင်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။
 မေထုနဓမ္မပါရာဇိကံ၊ ကို။ သဗ္ဗပဌမံ၊ အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ။ ဒေသေတု
 ကာမော၊ ဟောခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ သည်။ “တကြ
 သုဒ္ဓံ ဘဂဝါ ဝေသာလိယ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေသာလိမေဝ၊ ဝေသာလိပြည်သို့
 သာလျှင်။ ပါပေတွာ၊ ၍။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။
 ဂဟိမာနေ၊ သော်။ ဗာရာဏသီယံ၊ ဌ။ ပညတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ “န သိက္ခဝေ
 မနုဿမံသံ ပရိတုဉ္ဇိတဗ္ဗ”န္တိ ဝေမာဒိနံ၊ ပရိတုဉ္ဇိတဗ္ဗ—ဤသို့ အစရှိကုန်သော
 သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဒေသနာဓိပ္ပာယေ၊ ဟောလိုခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။
 ဗာရာဏသီ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဌပေယျ၊
 ထားရာ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အဗ္ဘန္တရနိဒါနကထာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဝေရဉ္စကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

—

၁-ပါရာဇိကကဏ္ဍ B

၁-ပဌမပါရာဇိက-သုဒ္ဓိန္ဒ ဘာဏဝါရ ဝတ္ထုနာ B

ဧတ္ထဤ ဝိနည်းပါဠိအစဉ်။ ပဌမဿ ပါရာဇိကဿ၊ ဧ။ နိဒါနော၊
နိဒါန်းဉ်။ ဌတော၊ ဤ။ ပုဂ္ဂလဝတ္ထုပုကာသနေယေဝ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဝတ္ထုတို့ကို
ပြရာဉ်သာလျှင်။ စောဒနာ ဝိဟာရနယော၊ စောဒနာနည်း ပရိ
ဟာရနည်းကို။ ဝိညေယျော၊ ဧ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ တတ္ထ-တိဿံ ဝေသာလိယံ၊ ဉ်။ စုတ္တံဝသော၊ ဝါကျတ်
ပြီးသော်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်
ရှိသော်။ ကတ္တိကဇုဏပက္ခေ ဝေ၊ တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ပကုဉ်သာလျှင်။
ဝေသာလိ၊ သို့။ ပါပုဏိတော၊ ဤ။ ယာဝ၊ လောက်။ ပဌမပါရာဇိက
သိက္ခာပဒပညာပနံ၊ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ဧ။
တာဝ၊ ထို၍လောက်။ အဋ္ဌဝဿာနိ၊ ရှစ်ဝါတိပတ်လုံး။ ဝေသာလိယံယေဝ၊
ဉ် သာလျှင်။ ဝိဟရန္တော ဝိယ၊ နေသကဲ့သို့။ ပါဠိက္ကမေန၊ ဖြင့်။ ဒိဿတိ၊
ထင်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာဝတ္ထကံ ကာလံ၊ ထိုမျှလောက်သော် ကာလ
ပတ်လုံး။ တတ္ထေဝ၊ တိုဝေသာလိပြည်ဉ်သာလျှင်။ န ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ။
ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ သော၊ ထိုဘုရားမြတ်စွာသည်။ သုဒ္ဓိန္ဒဿ၊ သုဒ္ဓိန်ကို။
သာဝကာနံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ဉ်။ ပဗ္ဗဇ္ဇေ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပ
ဒဉ္စ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အနုဇာနိတော၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၍။ ယထာဘိ
ရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူသရွေ့။ တတ္ထ၊ ထိုဝေသာလိပြည်ဉ်။ ဝိဟရိတော၊ နေ၍။
စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ဘေသကဋ္ဌာဝနံ၊
ဘေသကဋ္ဌတောသို့။ ဝါ၊ ပဲစင်းငုံတောသို့။ ပတော၊ ဤ။ တတ္ထ၊ ထို ပဲစင်းငုံ
တောဉ်။ တေရသမဝဿံ၊ တဆယ့်သုံးခုမြောက် ဝါကို။ ဝသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။
တေနေဝ အနုက္ကမေန၊ ဖြင့်လျှင်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတော၊ ဤ။
စုဒ္ဓသမံ ဝဿံ၊ စုဒ္ဓသမ ဝါကို။ ဝသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ပန္နရသမံ၊ ပန္နရသမ
ဝါကို။ ကပိလဝတ္ထုမှ၊ ကပိလဝတ္ထုပြည်ဉ်။ ဝသိ၊ ဝါဆိုတော်မူ၏။ ဝါ၊
နေတော်မူ၏။ သောဋ္ဌသမံ၊ သောဋ္ဌသမ ဝါကို။ အာဠဝိယံ၊ အာဠဝိပြည်ဉ်။
ဝသိ၊ ဧ။ တတော၊ ထို အာဠဝိပြည်မှ။ စုတ္တံဝသော၊ ဝါကျတ်သည်ဖြစ်၍။
စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တော၊ သော်။ ဇုဏပဟံ၊ ဇုဏဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပတော၊ ဤ။
သတ္တရသမံ၊ သတ္တရသမ ဝါကို။ ဝါ၊ တဆယ့်ခုနစ်ခုမြောက်သော ဝါကို။

ဝသိ၊ ဇာ၊ ဣမိနာနုက္ကမေန၊ ဤသို့သော အစဉ်ဖြင့်။ အပရာနိပိ၊ တပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိ ဝဿာနိ၊ သုံးဝါတို့ကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်
ပြည်၌လျှင်။ ဝသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ဝါ၊ နေတော်မူ၏။ တောဝတာ၊ ဤမျှ
သော ဝါတော်အစဉ်ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝသော၊ ဝါတော်
နှစ်ဆယ် ပြည့်သည်ဖြစ်၍။ ရာဇဂဟတော၊ မှ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ ဖြင့်။ ဝေသာလိံ၊
သို့။ ပါပုဏိ၊ ဇာ၊ တတော-တဒါကာလေ၊ ထိုဝေသာလိံပြည်တွင် နေသော
အခါ၌၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းခံ၍။ အဋ္ဌဝဿိကော၊ ရှစ်ဝါရပြီးသော။
သုဒ္ဓိန္ဒော၊ သည်။ ဝေသာလိယံယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ မေထုနံ
အကျင့်ကို။ အဘိဝိညာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတော၊ ထိုသို့မေထုနံကို လွန်ကျူး
သောကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုဝတ္ထု၌။ ဝါ၊ တတော
တဒါ၊ ထိုဝေသာလိံပြည်တွင် ဝါဆိုတော်မူသောနှစ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုသို့မေထုနံကို မှီခိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပဌမပါရာ
ဇိကံ၊ ပဌမပါရာဇိကကို။ ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
ဇာ၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ အစဉ်ကို ပြရာ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဥပါ
လိတ္ထေရော၊ သည်။ ဣတော၊ ဤကာလမှ။ ဝါ၊ ဤ ပဌမပါရာဇိကကို ပညတ်
တော်မူသော အခါမှ။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပညတ္တသိက္ခာပဒါနိ စ၊ တို့ကို
လည်းကောင်း။ တတ္ထ-တိဿံ ဝေသာလိယံ ၌။ ပညတ္တသိက္ခာပဒါနိ စ၊ တို့ကို
လည်းကောင်း။ အဒဿေတုကာမော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပြခြင်း
ငှါ အလိုမရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိနယနိဒါနာနန္တရံ၊ ဝိနယနိဒါနိ၏ အခြားမဲ့၌။
ပဌမပါရာဇိကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဿေတုကာမော၊ ပြတော်မူလိုသည်။
အဟောသိ၊ ဇာ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေသာလိယံ ၌။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိဝါသဉ္စ၊
နေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ကို။
ပညတ္တိကာလေ၊ ၌။ နိဝါသဉ္စ၊ နေတော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဧကတော၊
တပေါင်းတည်း။ ကတော၊ ၍။ “တတြ သုဒ္ဓံ ဘဂဝါ ဝေသာလိယ” န္တိ
အာဒိံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဇာ၊ တေန၊ ကြောင့်။ “ပဌမဿေတ္ထ နိဒါနေ
ဌတော ။ပ။ ပကာသနေယေဝါ” တိ၊ ပကာသနေယေဝ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇာ၊
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဌမပါရာဇိကဿ၊ ဇာ၊ ပညတ္တိဌာနသင်္ခါတေ၊ ပညတ်ရာ
ဟု ဆိုအပ်သော။ ဣမသ္မိံ နိဒါနေ၊ ၌။ “တေန ခေါ ပန သမယေန ဝေ
သာလိယာ အဝိဒူရေ ကလန္တဂါမော နာမ ဟောတိ ။ပ။ ဝိဟရတိ” တိ၊ ဝိဟ
ရတိ-ဟူသော။ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ဇာ၊ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလပကာသနေစ၊
ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြရာ၌လည်းကောင်း။ “တေန ခေါ ပန သမယေနစ၊
ဝဇီ ဗုဒ္ဓိက္ခာ ဟောတိ ။ပ။ တိက္ခတ္တံ၊ သုနံ ဓမ္မံ အဘိဝိညာပေသိ” တိ၊ အဘိ

ဝိညာပေသိ-ဟူသော။ ဣမသ္မိံ ဝတ္ထုပကာသနေ စ၊ ဤသ္မိ ဝတ္ထုကို ပြရာ
 ဌ်လည်းပေါင်း။ စောဒနာနယော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဟာရ နယော
 စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ (၆၇) ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇာ၊ ဣတိ၊ သ္မိ။ ဝုတ္တံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဇာ။ တတြ-ဝစနေ၊ ဌ်။ အယံ၊ သည်ကား။ ပကာသနာ၊ ထင်
 စွာပြခြင်းတည်း။ -ထေရေန၊ အရှင်ဥပါလိ မထေရ်သည်။ အညေသံ၊ ကုန်
 သော။ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ပုဂ္ဂလဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်း
 အားဖြင့်။ ဝုတ္တာနံ ဝိယ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ သင်္ခေပတော၊ အားဖြင့်။
 အဝတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ ယတ္ထ စ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း။ သော၊ ထို သုဒ္ဓိန်သည်။
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ယထာ စ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဓမ္မေ၊ ဌ်။
 ပသန္နော၊ ကြည်ညို၏။ ယထာ စ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ရဟန်းပြု၏။ ယထာ စ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်
 လည်း။ ဣမံ ဝတ္ထု၊ ဤ မေထုန်မှီခိုခြင်း ဝတ္ထုကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အနဝသေသေတွာ၊ မကြွင်းစေမူ၍။ ပုဂ္ဂလဝတ္ထု
 နိ၊ ပုဂ္ဂိုလ် ဝတ္ထုတို့ကို။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်
 အကျိုးငှါ။ ဝုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သ္မိ။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။
 ပရိဟာရော၊ ကံ။ မယာ၊ သည်။ ဝုဇ္ဇတေ၊ အံ။-

ဧဝံ သဒ္ဓါယ၊ ဤသို့ လွန်စွာ သဒ္ဓါခြင်း ရှိသည်ဖြင့်။ မဟန္တေ၊
 ကုန်သော။ ဘောဂဉာတကေ၊ စည်းစိမ်ဥဌာ အဆွေအမျိုးတို့ကို။
 ဟိတွာ၊ စွန့်၍။ ကိစ္ဆေန၊ ငြိငြင်ဆင်းရဲစွာ ပြုသဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတာနမှီ၊
 ရဟန်းပြုသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗသော။ အချင်းခပ်သိမ်း။
 ပေသလာနမှီ၊ ချစ်သော သိလရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အားမူလည်း။ ဝါ၊ သိလကို ချစ်မြတ်နိုးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
 မူလည်း။ ။သဗ္ဗလာမကဓမ္မော၊ အလုံးစုံအောက် ယုတ်သော သဘော
 ရှိသော။ အယံ မေထုနော ဓမ္မော၊ ဤသို့ မေထုန်ကျင့်သည်။ ယဒိ
 သမ္ဘဝေ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ခဲ့အံ့။ ဧဝံ-သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ ဓမ္မ
 ဒေသနာယေဝ-ဓမ္မဒေသနာယ ဝေ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ တရားကို
 ဟောသဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝါ၊ သဗ္ဗသော၊
 ခပ်သိမ်းသော ပါပဓမ္မတို့မှ။ ဝိရတိ၊ ကြဉ်ခြင်းသည်။ န သိဒ္ဓါ၊ မပြီး။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝင်္ဂသဒ္ဓမ္မေ၊ အင်္ဂါကိုးပါးဟု ဆိုအပ်သော
 သူတော်ကောင်းတရားကို။ သတ္တာရာ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဒေသိ
 တေပိ စ၊ ဟောအပ်ပြီးလျက်လည်း။ ဝိနယော၊ ကံ။ ပညပေတဗ္ဗော၊

ပညတ်တော်မူပြန်၏။ တတော၊ ထိုသို့သော ဝိနည်းကို ပညတ်အပ်
သောကြောင့်။ ဓမ္မဝိသုဒ္ဓိ ဟိ-ဓမ္မဝိသုဒ္ဓိ ဝေ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာတရား
နှစ်ပါးတို့၏ အသွေးသဖြင့် စင်ကြယ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဝေ၊ ဤကဲ့သို့။ အဇ္ဈာစာရော၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ ဝိနယာ
ဘာဝတော၊ ဝိနည်းပညတ်တော်မူ၏ မရှိသောကြောင့်၊ ဘဝိဿတိ၊
မြင်သတ္တံ။ ဝါ၊ မြင်ရသိ၏ဘကား။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိနယပညတ္တိ၊
သည်။ ပေသလဿပိ၊ သီလကို ချစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ သာတ္ထိ
ကာ၊ အကျိုးရှိ၏။ ။ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ သုဒ္ဓိနော၊ သည်။
အနာဒိနဝဒဿာဝိ၊ အပြစ်ကို မမြင်သည်ဖြစ်၍။ ပါင်၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်ကို။ အဝရိ၊ ကျင့်မိ၏။ သဒ္ဓါနံ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံ ကုန်
သော သူတို့၏။ ဝိနယော ဝေ၊ ဝိနည်းသည်သာလျှင်။ အာဒိနဝဝိ
ဘာဝိနော၊ အပြစ်ကိုပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဒ္ဓါနုသာရိနံ၊ သဒ္ဓါနုသာရိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။
အယံ ဝိနယော၊ ဤဝိနည်းတရားတော်သည်။ သာတ္ထိကောဝ၊ အကျိုး
ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤ နဝဂ်ဖြစ်သော
တရားတော်သည်။ ဓမ္မာနုသာရိနံ၊ ဓမ္မာနုသာရိ ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား။
သာတ္ထိကောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော-တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဥဘယဒေသနာ၊ နှစ်ပါးသော ဝိနယဒေသနာ ဓမ္မဒေသနာ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဘိ ဝေ၊ ကား။ ပဏ္ဍတ္တိဝိတိက္ကမံ၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်းကို။
အကရောနုဿာဝိ၊ မပြုသေးသော်လည်း။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်
တိုင်အောင်။ အယံ သာ၊ ယုတ်သော ကျော်စော်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ အကျိုးမဲ့
သော ကျော်စော်ခြင်းသည်။ ယဒိပိ ပတ္ထဇ္ဇော၊ အကယ်၍ ပြန့်နှံ့သေး၏ရှင်။
အညေသံ၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးကုန်သော သူတို့အား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်
ဆိုဖူးလျှ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ပြခြင်းငှါ။ အဇ္ဈာဝာရဿ၊ လွန်ကျူး
သော အပြစ်၏။ ပါကဋ္ဌဘာဝဒီပနံ၊ ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းကို ပြတတ်သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ကသံ ဟောတိ၊ နည်း။ ? -

သုဒ္ဓိနော၊ သည်။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဘဗ္ဗော၊
မထိုက်။ ပုတ္တမာတရော၊ ဗီဇက ဗီဇကအမိတို့သည်။ အရဟတ္တဿ၊ ကို။
ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်ကုန်၏။ တဒတ္ထံ၊ ထိုအကျိုးငှါ။ အယံ အနုပ္ပန္နပညတ္တိ၊
ဤ အနုပ္ပန္နပညတ်ကို။ န ကတာ၊ ပြုငြိမ်းမှု။

မာဂဏ္ဍိကံ၊ မာဂဏ္ဍိအမည်ရှိသော မိန်းမကို။ အဇ္ဈပေက္ခိတာ၊ လျစ်လျူရှုတော်မူ၍။ အဿာ၊ ထို မာဂဏ္ဍိအမည်ရှိသော မိန်းမ၏။ မာတာပိတုနံ၊ တို့၏။ ဟိတတ္ထံ၊ အစီးအပွား အကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ နန္ဒ၊ ဟောတော်မူသည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒေသေတံ၊ ငှါ။ ဗီဇက ဗီဇက မာတုနံ၊ တို့၏။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရအံ့သည်ကို။ ထေရေန၊ အရှင် ဥပါလိမထေရ်သည်။ ဒီပိတာ၊ ၏။ “ယေန သမယေန၊ ဌံ။ သုဒ္ဓိန္ဒော၊ သည်။ ပုရာဏ ဒုတိယိကာယ၊ ဌံ။ ဓေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန ။ပ။ ဂါမော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝါ ဝစနံ၊ ဤ စကားသည်လည်းကောင်း။ “ယေန သမယေန၊ ဌံ ။ပ။ ပညပေသိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန ။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝါ ဝစနံ၊ ဤစကားသည် လည်းကောင်း။ ဣမ၊ ဤ သုဒ္ဓိန္ဒကဏ္ဍအစ ပါဠိ၌။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ နည်း။ “ဣမ ပန ဟေတုအတ္ထော ကရုဏတ္ထော စ သမ္ဘဝတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ စကားကို။ ဣမ၊ ဤသုဒ္ဓိန္ဒကဏ္ဍအစ တေန သမယေန-ဟူသော ပါဠိ၌။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ (ပြန်)။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော ဂါမော၊ ထို ကလန္ဒရွာသည်။ စိရနိဝိဇ္ဇော၊ ကြွေမြင့်သော နေခြင်းရှိ၏။ (၆၈) တသ္မိံ သမယေ၊ ထို သဒ္ဓိနံ ဓေထုနံမှိုင်းသော အခါ၌။ ဝါ၊ ပဌမပါရာဇိကကို ပညတ်သောအခါ၌။ နိဝိဇ္ဇော၊ နေသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ (ပြန်)။ (အကြောင်းဆင့်သည်)။ ပန၊ အထူးမူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိရနိဝိဇ္ဇောပိ စ၊ ကြွေမြင့်စွာ နေခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ် သော။ သော ဂါမော၊ ထိုကလန္ဒရွာသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝိဇ္ဇ ကာလတော၊ နေသော ကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ သဗ္ဗကာလံ၊ အလုံးစုံသော ကာလပတ်လုံး။ အတ္ထံ၊ ၏။ ဣတိ ဝတ္ထုပ္ပတံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ အရဟတိ၊ ထိုကံ၏။ တေန ပရိယာယေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ “တေန ခေါ ပန သမယေန ဝေသာလိယာ အဝိဒူရေ ကလန္ဒဂါမော နာမ ဟောတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၅-၆။ အနုညာတောသိ ပန တန္တိ၊ ဟူ၍။ သမဏဝတ္ထဒဿနတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့ ကျင့်ရာသောဝတ်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ မာတာပိတုဟိ အနုညာတန္တိ တွေ၊ ဌံ။ ဇနကေဟေဝ၊ မိရင်းဖရင်းဖြစ် သော သူတို့သည်သာလျှင်။ အနုညာတဒဿနတ္ထံ၊ ခွင့်မပြုသည်ကို ပြခြင်း ငှါ။ ပုစ္ဆံ၊ ၏။ ဣတိသ္မိံ၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ န ခေါ သုဒ္ဓိန္ဒ တထာဂတာတိ ဣဒံ၊ ကို။

“ပဗ္ဗာဇေတု မံ ဘဂဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ ယာစနာဝသေန၊ ဘောင်းပန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဤ။

[ပဗ္ဗာဇေတု မံ-ဟူသောပုဒ်ကို ထောက်သော် မံ ဘဂဝါတိ ယာစနာဝသေန-ရှိသည့်ပါဌ် သင့်အံ့ဟင်၍ ယာစနာဝသေန-ပါဌ် ကိုသမ္ပုန်သည်။ ဋ္ဌိကာပါဌ်စာများပင် ပုစ္ဆာဝသေန ရှိကြ၏။]

ဘဂဝါ၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ သရဏာနိ၊ တို့ကို။ ဒတု၊ ၍။ န ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုတော်မူ။ ဒုက္ခဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “ကလဘာ ဂမ္ဘိ”အစိတ် အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း။ န ဇာနာသိ၊ မသိဘကား။ ဣတိ ပါဌ သေသော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤ။ ဝိကပ္ပဒယေတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဒုတိယတတိယ ဝိကပ္ပေသု၊ တို့၌။ ပုရိမပဒဿာတိ၊ သည်ကား။ ကိဉ္စိတိ ပဒဿ၊ ကိဉ္စိ-ဟူ သောပုဒ်၏။ ဥတ္တရပဒေနာတိ၊ သည်ကား။ ဒုက္ခဿာတိ ပဒေန၊ ပုဒ်နှင့်။ သမာန ဝိဘတ္တိတိ၊ သည်ကား။ သာမိဝဝနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။ ယထာ ကိ၊ အဘယ် ဥဒါဟရုဏ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ “ကဿဝိ ဒုက္ခဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗော ဆိုအပ်လျက်။ “ကိဉ္စိ ဒုက္ခဿာ”တိ၊ ၍။ ဧတ္ထ ယထာ ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤ။ အကာမကာ ဝိနာ ဘဝိဿာမောဘိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ တယာ၊ သင်ချစ် သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အမရိတော၊ မသေကုန်မူ၍။ အကာမာ၊ အလိုမရှိ ကုန်မူ၍။ ဇီဝိဿာမ၊ အသက်ရှင်ရကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သစေပိ န မရာမ၊ အကယ်၍ မသေကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အကာမကာဝ၊ အလိုမရှိကုန်ပဲ သာလျှင်။ တယာ၊ သင်ချစ်သားနှင့်။ ဝိယောဂံ၊ ကွေ့ကွင်းခြင်းသို့။ ပါပု ဏိဿာမ၊ ရောက်ကုန်ရာအံ့။ တယံ၊ သည်။ ဇီဝမာနေ ဝေ၊ အသက်ရှင်စဉ် လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဤ။ နော၊ ငါတို့၏။ မရဏေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ တယာ၊ နှင့်။ ဝိယောဂံ၊ ကွေ့ကွင်း ခြင်းသို့။ မယံ၊ တို့သည်။ အကာမကာဝ၊ အလိုမရှိကုန်သည် ဖြစ်လျက်လျှင်။ ပါပုဏိဿာမ၊ ရောက်ကုန်အံ့။

၃၀။ ကတိပါဟံ ဗလံ ဂါဟေတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌။ တိဗ္ဗစ္ဆန္တော၊ ထက်သော ဆန္ဒရှိသော။ အယံ သုဒ္ဓိန္တော၊ ဤ သုဒ္ဓိန်သည်။ အနုညာတော၊ အမိအဖတို့သည် ခွင့်ပြုအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်။ ဃရေယေဝ၊ အိမ်၌ သာလျှင်။ ဝိလမ္ဘိတော၊ စွဲလမ်း၍။ ဝါ၊ ကပ်ငြိ၍။ ကာယဗလဉ္စ၊ ကိုယ်အား ကိုလည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူဘိသနည်း။ ဣတိ အယံ၊

သည်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ အနုမတိဒါနေန၊ အလိုကိုပေးသဖြင့်။ မာတာပိတူ
သု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ သဟာယကေသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။
တုဋ္ဌော၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထိုအမိ၊ အဖ အဆွေခင်
ပုန်းတို့၏။ စိတ္တတုဋ္ဌတ္တံ၊ စိတ်ကို နှစ်သက်စိမ့်သောငှါ။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်
သုံးရက်။ ဗလံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေသံ၊ ယူ၏။ ဣတိ ပရိဟာရော၊ တည်း။ ကေ
သုစိ အဋ္ဌကထာပေါ်ထွက်ကေသု၊ အချို့သော အဋ္ဌကထာပေပါငြိတို့၌။ ကေစိ
အာစရိယာ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ “အယံ သုဒ္ဓိန္ဒော၊ ဤသုဒ္ဓိန်သည်။
ဇီဝကဝတ္ထုတော၊ ဇီဝကဝတ္ထုမှ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ပံသုကူလိကဓုတင်္ဂဝ
သေန၊ ပံသုကူဓုတင်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို
ဆောင်သည်။ ဇာဘော၊ ၏။” ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ “ဂဟ
ပတိစိဝရံ၊ ဂဟာတို့လူသော သင်္ကန်းကို။ ပဋိက္ခိပိတာ၊ ပယ်၍။ ပံသုကူလိ
ကဓုတင်္ဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူဓုတင်ကိုဆောင်သည်။ ဟော
တိ၊ ၏။” ဣတိ သို့။ လိခန္တိ၊ ရေးကုန်၏။ တံ၊ ထို ရေးသော ပါငြိသည်။
“အစိရူပသမ္ပန္နော”တိ ဝစနေန၊ ဟူသောပါငြိနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ တထာ၊
ထိုမှတပါး။ “သုဒ္ဓိန္ဒော ဟိ ဘဂဝတော ဒွါဒသမေ ဝဿေ။ ပ။ အဋ္ဌဝဿိ
ကော ယုတ္တာ”တိ စ၊ ဟုတ္တာ-ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဘဂဝတော ဟိ
ဗုဒ္ဓုပုတ္တိတော ပဋ္ဌာယ ယာဝ ဣဒံ ဝတ္ထံ၊ ဧတ္ထန္တရေ ဝိသတိဝဿာနိ န
ကောစိ ဂဟပတိစိဝရံ သာဒိယံ၊ သဗ္ဗေ ပံသုကူလိကာဝ အဟေသု”န္တိ စ၊
ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝတ္ထေန၊ သော။ အဋ္ဌကထာဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊
၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်ပြု၍။ အဋ္ဌဝဿိကော၊ ရှစ်ဝါရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းခံပြီး၍။ အဋ္ဌဝဿိကော၊ ရှစ်ဝါရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။
ဥပသမ္ပဒံ ပန၊ ကိုကား။ ဇီဝကဝတ္ထုတော၊ မှ။ (၆၉) ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။
အလတ္တ၊ ရ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝဿိကော၊ တဝါမရသေးသည်။ ဟု
တာ၊ ၍။ ဉာတိကူလံ၊ အဆွေအမျိုးအိမ်သို့။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပ
ဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုသို့
သော စကားကို။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “အလတ္တ ခေါ်
သုဒ္ဓိန္ဒော ကလန္တပုတ္တော ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ အလတ္တ ဥပသမ္ပဒံ”န္တိ၊
ဟူ၍။ ကေတော၊ တကွနက်။ အနန္တရံ၊ ရှင်ဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့၌။ ဝတ္တတာ၊
ရဟန်းဖြစ်သည်ကို ဆိုသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနန္တရမေဝ၊
ရှင်ဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ သော။ ထိုသုဒ္ဓိန်သည်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်း
ဖြစ်၍။ တေရုသတေဂ်ဂုဏေ၊ တဆယ့်သုံးပါးကုန်သော ဓုတင်ကျေးဇူးတို့ကို။
သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တန္တော၊ ကျင့်၍။ ဝိဋ္ဌ ဝဿာနိ၊ ရှစ်ဝါတို့

ပတ်လုံး။ ငဇ္ဇိဂါမေ၊ ဝဇ္ဇိရွာ၌။ ဝိဟရိတွာ၊ ဤ။ နိဿယမုတ္တက္ကာ၊ နိဿယည်း
လွတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်။ သယံဝသံ၊ အလုံအတိုင်း နေရသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဤ။
“တေရဟိ ခေါ ဝဇ္ဇိ ဒုဗ္ဘိက္ခာ” တိ အာဒိ ဝိတက္ကဝသေန၊ ဤသို့ အဝဋ်သော
အကြံ၏ အဝမ်းအားဖြင့်။ ယေန၊ အကြင် အရပ်၌။ ဝေသာလီ၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဝေသာလီပြည်ရှိရာသို့။ အဝသရိ- သမ္ပတ္တော၊ ရောက်လေ
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပံသုကုလိကဇုတင်္ဂဝသေန ပံသုကုလိကော ဟော
တီ” တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္ထကောယေဝပါဠော၊ ဤမျှသာ ဖြစ်သော ပါဠိသည်သာ
လျှင်။ ယေသု ပေါတ္ထကေသု၊ အကြင် ပေတို့၌။ ဒိသတိ၊ ၏။ သောဝ၊
ထိုပါဠိကိုသာလျှင်။ ပမာဏတော၊ ပမာဏအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။
“အာရုညကော ဟောတီ” တိ ဣမိနာ၊ ဟောတီ-ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ သေနာ
သနပဋိသံယုတ္တာနိ၊ ကျောင်းနှင့် ဝပ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော
ခုတင်တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာနိ၊ သင်္ဂဟိတ်အပ်ကုန်၏။ ဝိဟာရသဘာဝဉ္စာ၊ ဝိဟာရနှင့်
သဘောတူသောကြောင့်။ နေသဇ္ဇိကင်္ဂဉ္စ၊ နေသဇ္ဇိက ခုတင်ကိုလည်း။ သင်္ဂဟိတံ၊
၏။ “ပိဏ္ဍပါတိကော” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပိဏ္ဍပါတပဋိသံယုတ္တာနိ၊ ဆွမ်းနှင့်
ဝပ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော ခုတင်တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။
“ပံသုကုလိကော” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဝိဝရပဋိသံယုတ္တာနိ၊ သင်္ကန်းနှင့် ဝပ်ကုန်
သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ခုတင်တို့ကို။ သင်္ဂဟိတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဉာတိသရူပဂနေကာရဏဒီပနာ ဓိပ္ပာယတော၊ ဆွေမျိုးတို့၏
အိမ်သို့ ကပ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြလိုသောကြောင့်။ သပဒါနစာရိကင်္ဂံ၊
သပဒါနစာရိကင်္ဂံခုတင်ကို။ ဝိသု၊ အသီး။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုပြန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “မာ အတိဟရာပေသု” န္တိ ဣဒံ၊ မာ အတိဟရာပေသု-
ဟူသော ဝကားကို။ ကာလဗျတ္တယဝသေန၊ ကာလပြန်သည်၏အဝမ်းအားဖြင့်။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဓမ္မကထာနန္တရံ၊ တရားဝကား၏ အခြားမဲ့၌။ ရုဇ္ဈနီယတရတ္ထံ၊
အလွန်ဓမ္မလျော်ဖွယ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဣယယနိ၊ ဝေင့်ရှောက်တတ်၏။
ဣတိ ပယောဂေါ၊ ဤပြယုဂ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွာ။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ သတ္တာနိ၊
သတ္တဝါတို့၏။ ဝိနာသေ၊ ပျက်စီးအပ်သော အကြောင်းသည်။ ပစ္စ၊
ပဋိတေ၊ ရွှေ့ရှုထင်သည်ရှိသော်။ အနယော၊ အကျိုးမဲ့သည်။ အနယ
ရူပေန၊ အကျိုးမဲ့သော သဘောဖြင့်။ ဗုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့။ အာဂမ္မ၊
ရောက်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

၃၆။ အပညတ္တေ သိက္ခာပဒေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သိက္ခာပဒပညာပနံ၊ ခြင်း
သည်။ ဒုဝိဓေါ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ကထံ၊ နှစ်ပါးအဘယ်နည်း ဟူမူကား။

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက သုဒ္ဓိန္ဒဘွာဏဝါရဝဏ္ဏနာ

၁၉၁

“ဝေဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဣမံ သိက္ခာပဒံ ဥဒ္ဓိသေယျာထာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။
 သဉ္ဇဒ္ဓေသနုဒ္ဓေသဘေဒတော၊ သဉ္ဇဒ္ဓေသပညတ် အနုဒ္ဓေသပညတ် အပြားအား
 ဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ ဧ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပါတိမောက္ခေ၊ ပါတိမောက်၌။ သရူပ
 တော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ အာဂတာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါး
 ကုန်သော အာပတ်အစုတို့သည်။ သဉ္ဇဒ္ဓေသပညတ္တိ နာမ၊ သဉ္ဇဒ္ဓေသပညတ် မည်
 ၏။ သာပိ၊ ထိုသဉ္ဇဒ္ဓေသပညတ်သည်လည်း။ သပုဂ္ဂလသပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသဘေဒတော၊
 သပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသပညတ် အပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသပညတ်အပြားအားဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ ဧ၊
 တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ယဿာ ပညတ္တိယာ၊ ဧ၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊
 အာပတ္တိယာ၊ နှင့်။ သဟ ဝါ၊ တကွလည်းကောင်း။ ဝိနာ ဝါ၊ ကင်း၍
 လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ဧ၊ သာယံ - သာ အယံ
 ပညတ္တိ၊ သည်။ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသ၊ မည်၏။ ဣတရာ၊ ဤလက္ခဏာမှ တပါး
 သော ပညတ်သည်။ အပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသ၊ အပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသပညတ်မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဧဝံ၊ ဧ၊ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသ၊ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသ ပညတ်သည်လည်း။
 ဒဿိတာဒဿိတာပတ္တိဘေဒတော၊ ပြအပ်သောအာပတ် မပြအပ်သော
 အာပတ်အပြားအားဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ ဧ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဒဿိ
 တာပတ္တိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကတမာ၊ နည်း။ အဉ္စ ပါရာဇိကာ
 မော၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ပါရာဇိကဓမ္မတို့တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ၊ “ပါရာဇိကော
 ဟောတိ အသံဝါသော” တိ၊ အသံဝါသော-ဟူသော။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။
 ပုဂ္ဂလော၊ ကိုသာလျှင်။ ဒဿိတော၊ ဧ၊ အာပတ္တိ၊ ကို။ န ဒဿိတာ၊
 မပြအပ်။ ဒဿိတာပတ္တိကာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကတမာ၊ နည်း။ ဘိက္ခုနီ
 ပါတိမောက္ခေ ၌။ “သတ္တရသ၊ ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသ၊ ဓမ္မာ၊ ဓမ္မတို့
 တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ၊ နိဿာရဏီယံ သံဃာဒိသေသ” န္တိ၊ သေသံ-ဟူသော။
 တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ပုဂ္ဂလေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဒဿိတာ၊
 ဧ၊ တတ၊ ထိုမှတပါး။ အပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသ၊ အပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသအာပတ်
 သည်လည်း။ ဒဿိတာဒဿိတာပတ္တိတောဝ၊ ဒဿိတအာပတ် အဒဿိတအာ
 ပတ်အားဖြင့်လျှင်။ ဒုဝိဓံ၊ ဧ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ သေခိယာ
 မော၊ တို့သည်။ အဒဿိတာပတ္တိကာ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ သေသ၊
 ကြွင်းသော အာပတ်တို့သည်။ ဒဿိတာပတ္တိကာ၊ မည်ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ
 တဗ္ဗံ၊ ဧ၊ သာပိ၊ ထို ဒဿိတအာပတ်သည်လည်း။ အနိဒ္ဓိဋ္ဌကာရက နိဒ္ဓိဋ္ဌ
 ကာရက ဘေဒတော၊ အနိဒ္ဓိဋ္ဌကာရက သိက္ခာပုဒ်အာပတ် နိဒ္ဓိဋ္ဌကာရကသိက္ခာ
 ပုဒ်အာပတ် အပြားအားဖြင့်။ ဒုဝိဓံ၊ ဧ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အနိဒ္ဓိ
 ဋ္ဌကာရက နာမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ သုက္ကဝိသုဋ္ဌိမုသာဝါဒ (၇၀) ဩ

မသဝါဒ ။ပ။ ဇတုမဋ္ဌကသိက္ခာပဒါနံ၊ သုက္ကဝိဿသိက္ခာပုဒ် မုသဝါဒ သိက္ခာပုဒ် ဩမသဝါဒသိက္ခာပုဒ် ပေသုညသိက္ခာပုဒ် ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ် အညဝါဒကသိက္ခာပုဒ် ဥဇ္ဈာပနကသိက္ခာပုဒ် ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ် ပရမ္ပရဘောဇန သိက္ခာပုဒ် သုရာမေရယသိက္ခာပုဒ် အင်္ဂုလ်ပတောဒက သိက္ခာပုဒ် ဥဒကေဟသဓမ္မသိက္ခာပုဒ် အနာဒရိယသိက္ခာပုဒ် တလသဘတကသိက္ခာပုဒ် ဇတုမဋ္ဌကသိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စသဝိဓာ၊ တဆယ့်ငါးပါးအပြား ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသာနဉ္စ၊ ကြွင်းသော ကတ္တား ပမာဏရှိသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသာနဉ္စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကတ္တားကို ညွှန်ပြ အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌကရကာ၊ ညွှန်ပြအပ်သော ကာရကရှိသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

အနုဒ္ဓေသပညတ္တိပိ၊ သည်လည်း။ ပဒဘာဇနန္တရာပတ္တိဝိနိတဝတ္ထုပဋိက္ခေပ ပညတ္တိအဝုတ္တသိဒ္ဓိဝသေန၊ ပဒဘာဇနသိက္ခာပုဒ် အန္တရာပတ္တိ သိက္ခာပုဒ် ဝိနိတ ဝတ္ထုသိက္ခာပုဒ် ပဋိက္ခေပသိက္ခာပုဒ် ပညတ္တိသိက္ခာပုဒ် အဝုတ္တသိဒ္ဓိသိက္ခာပုဒ်တို့၏ အဝှမ်းအားဖြင့်။ ဆဗ္ဗိဓာ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်။ “ယေဘုယျေန ခါယိတံ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယ သာ”တိ ဝေမာဒိကာ၊ ထုလ္လစ္စယသ-ဤသို့အစရှိသော။ ပဒဘာဇနိယေ ဌိ။ သန္နိဿမာနာ၊ ထင်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ပဒဘာဇန သိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ “န တွေဝ နဂ္ဂေန အာဂန္တဗ္ဗံ၊ ယော အာဂန္တေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိအာဒိကာ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဤသို့အစရှိသော အာပတ်သည်။ အန္တရာ ပတ္တိသိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ “အနုဘေနာမိ ဘိက္ခဝေ ။ပ။ သလ္လိယိတု”န္တိ ဝေ မာဒိကာ၊ သလ္လိယိတု-ဤသို့အစရှိသော အာပတ်သည်။ ဝိနိတဝတ္ထုသိက္ခာ ပဒံ နာမ၊ မည်၏။ “လောဟိတုပ္ပါဒကော ဘိက္ခဝေ ။ပ။ နာသေတဗ္ဗော”တိ ဝေမာဒိကာ၊ သည်။ ပဋိက္ခေပသိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ ခန္တကေသု၊ တို့၌။ ပညတ္တိဒုက္ကဋ္ဌထုလ္လစ္စယာနိ၊ ပညတ်အပ်သော ဒုက္ကဋ္ဌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်တို့သည်။ ပညတ္တိသိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ “ယာ ပန ဘိက္ခုနီ နစုံ ဝါ ။ပ။ ပါစိတ္တိယ” န္တိ၊ ဟူ၍။ စုတေန္တ၊ ဟောအပ်သော။ ဣမိနာ-ဝစနေ န၊ ဤပါဠိဖြင့်။ “ယာ ပန ဘိက္ခုနီ နစေယျ ဝါ ။ပ။ ပါစိတ္တိယ” န္တိ ဝေမာဒိကံ၊ သော။ ယံ ကိဉ္စ၊ သော။ အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ ဒိဿမာနံ၊ ထင်သော။ အာပတ္တိဇာတံ ဝါ၊ အာပတ် အပေါင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိနယကမ္မံ ဝါ၊ ဝိနည်းကံသည်လည်းကောင်း။ အဝုတ္တသိဒ္ဓိ သိက္ခာပဒံ နာမ၊ မည်၏။ ဆဗ္ဗိဓမ္မိ၊ ခြောက်ပါး အပြားရှိသည် လည်းဖြစ်သော။ ဇုတံ သိက္ခာပဒဇာတံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်အမျှင်းသည်။ ဆဟိ

ကဏ္ဍ] ၁-ပဌမပါရာဇိက သုဒ္ဓိန္ဒဘာဏဝါရဝဏ္ဏနိပါတ် ၁၉၃

ကာရဏေဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဓေသာရဟံ၊ ပြခြင်း
ငှါထိုက်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုဒ္ဓေသသိက္ခာ
ပဒံ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤခြောက်ပါးသော
အကြောင်းဟူသည်။ သေယျထာ-ကတမံ၊ နည်းဟူမကား။ ပဉ္စဟိ ဥဒ္ဓေသေဟိ၊
တို့ဖြင့်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဝိသဘာဂတ္တာ၊ သဘော
မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယဿ၊ ၏။ ဒုဗ္ဘာသိတာနံ၊ တို့နှင့်။ ဝါ၊
ထုလ္လစ္စယဒုဗ္ဘာသိတာနံ၊ ထုလ္လစ္စည်း ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်တို့နှင့်။ သဘာဂဝတ္ထု
ကမ္ပိ၊ တူသောဝတ္ထုရှိသော်လည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌထုလ္လစ္စယဒုယံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌထုလ္လစ္စည်း နှစ်ခု
ပေါင်းသည်။ အသဘာဂါပတ္တိကတ္တာ၊ မတူသော အာပတ်ဖြစ်သောကြောင့်။
အန္တရာပတ္တိ ပညတ္တိသိက္ခာပဒါနံ၊ အန္တရာပတ်သိက္ခာပုဒ် ပညတ္တိသိက္ခာပုဒ်တို့၏။
နာနာဝတ္ထုကပတ္တိကတ္တာ၊ အထူးထူးသောဝတ္ထု၊ အထူးထူးသော အာပတ် ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိက္ခေပသိက္ခာပဒါနဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ကေသဉ္စ၊
ကုန်သော။ ဝိနိတဝတ္ထုပညတ္တိသိက္ခာပဒါနဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ အဒသိတာ
ပတ္တိကတ္တာ၊ မပြုအပ်သော အာပတ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဒသိတ
ဝတ္ထုကတ္တာ၊ မပြုအပ်သော ဝတ္ထုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
ဘေဒါနုဝတ္ထကထုလ္လစ္စယဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကိ။ အဒသိတာပတ္တိဝတ္ထုကတ္တာ၊
မပြုအပ်သော အာပတ် ဝတ္ထုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဝုတ္တသိဒ္ဓိသိက္ခာပဒါနံ၊
တို့၏။ အဝုတ္တကတ္တာ၊ အဝုတ္တအားဖြင့် ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ
ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းခြောက်ပါးတို့ကြောင့်။ ဝါ၊ တို့ဖြင့်။
ဥဒ္ဓေသာရဟံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ (ပြန်)။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော
စကား အစဉ်ဖြင့်။ “ဒုဝိဓံ ။ပ။ ဘေဒတော” တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်
စကားကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ သမာသတော၊
ဖြင့်။ ပကာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုစကားအစဉ်၌။ အပညတ္တေ သိက္ခာပဒေတိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။
သဥဒ္ဓေသ သိက္ခာပဒံ၊ သဥဒ္ဓေသသိက္ခာပုဒ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဏ္ဏ
ယန္တိ ကိရ၊ ဖွင့်ကုန်သတတ်။ ကထံ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ နည်းဟူမကား။ “စတ္တာရော
ပါရာဇိကာ၊ တို့ကို။ ကတိဝသေ၊ အဘယ်မျှ ဝါ ရှိတော်မူသော နှစ်၌။
အဘိသမ္ပုဒ္ဓေန၊ အလုံးစုံကုန်သော တရားကို သိတော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊

သည်။ ပညတ္တာ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ပုစ္ဆာ၊
 ကို၊ ကတ္တာ၊ ရှိ။ တေသု၊ ထိုပါရာဇိကတို့တွင်။ (၇၁) ပဌမပါရာဇိကော၊
 ကို။ ဝေသာလိယံ၊ ဌ။ ပညတ္တာ၊ ဇ။ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေန၊ ဘုရားမြတ်စွာ
 သည်။ ဝါ၊ အဘိသမ္ပုဒ္ဓေန၊ ဘုရားဖြစ်၍။ ပဉ္စဝဿေ၊ ငါးဝါရှိသော နှစ်
 ဌ။ ဟေမန္တာနံ၊ ဆောင်းလတို့၏။ ပဌမေ မာသေ၊ အဝပြစ်သော လဌ။ ဒုတိယ
 ပက္ခေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ပက္ခဌ။ ဒသမေ ဒိဝသေ၊ ဆယ်ရက်မြောက်သောနေ့ဌ။
 ဆာယာယ၊ အရိပ်သည်။ အစုတေယျပေါရိသာယ၊ အခွဲနှင့်တကွ သုံးသူ အရိပ်
 ရှိလတ်သော်။ ဝါ၊ နှစ်သူခွဲ အရိပ်ရှိလတ်သော်။ ပုရတ္တာဘိမုခေန၊ အရှေ့
 အရပ်သို့ ရှေးရွာလျက်။ နိသိန္ဓေန၊ နေတော်မူသဖြင့်။ အစုတေရသာနံ ဘိက္ခု
 သတာနံ၊ ထောင့်နှစ်ရပ်၊ ငါးဆယ်ကုန်သောရဟန်းတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်ဌ။ ကလန္တ
 ပတ္တံ၊ ကလန္တသူဌေး၏ သားဖြစ်သော။ သုဒိန္နံ၊ သုဒိန္နကို။ အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်း
 ပြု၍။ ပညတ္တာ၊ ဇ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖွင့်ခြင်း
 သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ နည်း။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ငိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒွါဒသမံ ဝဿံ၊
 တဆယ့်နှစ်ကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ဝါကို။ ဝေရဉ္စာယံ၊ ဝေရဉ္စာပြည်ဌ။
 ဝဿံ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တသ္မိံ စ၊ ထိုနှစ် ထိုဝါ၌လည်း။ သံဃော၊
 သံဃာသည်။ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒါ၊
 ထို ဝေရဉ္စာပြည်၌ ဝါဆိုတော်မူသော နှစ်ဌ။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိက
 သိက္ခာပုဒ်ကို။ နေဝ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော် မမူ။

ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ သိက္ခာပညတ္တိ
 ယာစနာ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ခြင်းငှါ တောင်းပန်တော်မူခြင်းသည်။
 တသ္မိံ၊ ထိုနှစ် ထိုဝါ၌။ သိဒ္ဓါ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှား၏။ တဒါ၊ ထို
 ဝေရဉ္စာပြည်၌ ဝါကပ်သောနှစ်ဌ။ ဂရုကာပတ္တိ၊ ဂရုကအာပတ်ကို။
 နော ပညတ္တာ၊ ပညတ်တော်မမူသေး။ ဣတိ-အတ္တာပတ္တိ၊ ဤသို့
 အနက်ရောက်ခြင်းသည်။ သိဒ္ဓါဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

သတ္တာ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ စတုဝဿိကော၊ လေးဝါရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ဩဝါဒပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပိ ကိံ၊ ပယ်တော်မူ
 သလော။ န စ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်တော်မမူသလော။ သော၊ ထို မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ သမတ္တံ၊ အပြည့်အစုံ။ အာဏဉ္စ၊ အာဏာပါတိမောက်
 ကိုလည်း။ အနုဇာနိ ကိံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူသလော။ န စ အနုဇာနိ၊ ခွင့်
 လည်းပြုတော်မမူ။

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက သုဒ္ဓိန္ဒဘာဏဝါရ ဝဏ္ဏနာ

၁၉၅

[သပတ္တိ-ဟူ၍လည်း ပါဌ်ရှိ၏။ သပတ္တိ၊ အစဉ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။
ဝါ၊ အခါရောက်သည်ဖြစ်၍-သမ္ပန်ရာ၏။]

အဇာတသတ္တု၊ အဇာတသတ်မင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဒေဝဒတ္တော၊
သည်။ သံသတေဒံ၊ သံသတေဒက ကံကို။ ဝါ၊ သင်းခဲသော အမှုကို။
ယံ အကာသိ၊ အကြင်သို့ ပြု၏။ တတော၊ ထိုသို့ ပြုသောအခါ၌။
သံသတေဒေါ၊ သည်။ ပစ္ဆိမဗောဓိယံ၊ ပစ္ဆိမဗောဓိ၌။ ဟောတိ၊ ၏။

မုနိဘာသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောအပ်သော။ သုတ္တမေဝ၊
ပါဠိသည်သာလျှင်။ နော၊ ငါတို့အား။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။
သောဝ ကာလော၊ ထိုသို့သော ကာလသည်လျှင်။ အနုပ္ပတ္တော၊
အစဉ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။
မံ-မမ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓယံ၊ သု၊ နှစ်သိမ့်စေကုန်ပြီ။ ဣတိ-
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ (ပြန်)။

[ဝေရဉ္စာပြည်တွင် တဆယ့်နှစ်ဝါမြောက် နှစ်၌ ပါရာဇိကကို
မပညတ်သေးဖြစ်လျက် ဘုရားဖြစ်၍ ငါးနှစ်မြောက်တွင် ပညတ်၏-
ဟူသော စကား မသင့်ပါကကား-ဟု ပယ်သည်။

ဤဂါထာတို့တွင် သောဝ ကာလော အနုပ္ပကော-ဟူ၍ ပါဌ်ရှိမှု
သောဝ ကာလော၊ ထိုသို့ စိတ်တော်ကို နှစ်သိမ့်သော ကာလသည်။
အနုပ္ပကော၊ မမျှားနိုင်-ဟုပေး]။

တတ္ထံ၊ ထို အပညတ္တေ သိက္ခာပဒေ-ဟူသောအဖွင့်၌။ “အထ ဘဂဝါ
အဇ္ဈာစာရံ အပဿန္တော ပါရာဇိကံ ဝါ သံသာဒိသေသံ ဝါ န ပည
ပေသီ”တိ၊ န ပညပေသိ-ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ အာ
စရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ သကလ
သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သ
ဥဒ္ဓေသသိက္ခာပဒမတ္တံ၊ သ ဥဒ္ဓေသသိက္ခာပုဒ်မျှကို။ သုန္ဓာယ၊ ၍။ န အာဟ၊
မဆို။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သဥဒ္ဓေသာနုဒ္ဓေသပညတ္တိဘေဒံ၊ ရှိသော။
သကလံ၊ သော။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော ဝတ္ထုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာဘိပရာမသနမ္ပိ၊
ချက်ကို သုံးသပ်ခြင်းသည်လည်း။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂ
သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ‘တေ၊

ဤနာဘိပရာမသန ရာဂကို။ ဝိသေသနိယမတော စ၊ အထူးမှတ်သောအားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အတ္တန္တရာဂါဓိပ္ပာယ်တော စ၊ ဆန္ဒရာဂကို အလိုမရှိသော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိသု၊ အသီး။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဆန္ဒရာဂရတ္တဿေဝ၊ ဆန္ဒရာဂဖြင့် တပ်သောသူအားသာလျှင်။
 ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂကို။ ဣဒ၊ ဤဂဗ္ဘဂဟဏအရာ၌။ အဓိပ္ပေ
 ဟော၊ အလိုရှိအပ်၏။ အသုစိပါနေ ပန၊ သုက်ကို သောက်ရာ၌ကား။ ဟတ္ထိ
 နိယာ၊ ဆင်မ၏။ တာပသပဿာဝပါနေန၊ ရသေ့ကျင်ငယ်ကို သောက်သဖြင့်။
 ဝါလကာဗျော နာမ၊ ဝါလကာဗျမည်သော သားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ဝါလကာဗျဿ၊ ဝါလကာဗျမည်သော သူ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။
 မဏ္ဍဗျဿ၊ မဏ္ဍဗျမင်း၏။ နာဘိယာ၊ ချက်ကို။ ပရာမသနေနေဝ၊ သုံးသပ်
 သဖြင့်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ရူပဒဿနေ ပန၊ အဆင်းကိုမြင်
 ရာ၌ကား။—

“ထိနံ သန္ဓဿနာ သုက္ကံ၊ ကဒါစိ စလိတော’ဝရေ။

တံ ဂါမဓမ္မကရဏံ၊ ဒွယသမံ သင်္ဂမိယ။

ဂဗ္ဘာ’ဒိ’တံ အယံ နယော၊ ထိနံ ပုရိသဒဿနာသိတျုပနေယျ” —

သိတျုပနေယျ-ဟူ၍။ ဝေဇ္ဇကော၊ ဗေဒင်တတ်သောဆရာတို့သည်။ အာဟု၊
 ဆိုကုန်ပြီ။

ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ သြဝရေ၊ တိုက်ခန်း၌။
 သန္ဓဿနာ၊ ယောက်ျားတို့ကို ရှုခြင်းကြောင့်။ သုက္ကံ၊ သုက်သည်။
 စလိတံ၊ လှုပ်၏။ ဒွယသမံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏ တူသောအလို
 ရှိသော။ တံ ဂါမဓမ္မကရဏံ၊ ထိုသို့သော ရွာသူတို့၏ အကျင့်ကို ပြု
 ခြင်းသို့။ သင်္ဂမိယ၊ ရောက်၍။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ အာဒိ၊ ယူ၏။
 ဣတိ အယံ နယော၊ သည်။ ထိနံ၊ တို့၏။ ပုရိသဒဿနာ၊ ယောက်ျား
 ကို ကြည့်ရှုခြင်းကြောင့်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပနေယျ၊
 သိရာ၏။

☞ (၇၂) တထာပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။—

“ပုပ္ဖိကေ၊ မိန်းမတို့၏လာသော ဥတုသည်။ သုဒ္ဓေ၊ သန့်ရှင်းသည်
 ရှိသော်။ ဒေိယျ၊ သုက်ကိုပွားစေ၍။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ နရံ၊ ယောက်ျား
 ကို။ ပဿံ၊ ကြည့်ရှုသည်ဖြစ်၍။ တံဂဗ္ဘဉ္စ၊ ထို ကိုယ်ဝန်ယူခြင်းကိုလည်း။
 နယေထ၊ ဆောင်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ကာသော၊ ကာသဆရာသည်။ အာဟု၊ ၏။” —ဣတိ၊ သို့။
 အာဟု၊ ကုန်၏။

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက သုဒ္ဓိန္ဒဘာဏဝါရဝဏ္ဏနာ

၁၉၇

ရာဇောရောဓော ဝိယာတိ ဧတ္ထံ ဌ။ သိဟဋ္ဌ ဒီပေ၊ သိဟိဋ္ဌိကျန်းဌ။ ကေဿာ
 ဣတ္ထိယာ၊ တယောကံသော မင်းမိန်းမအား။ ဝါ၊ နိ။ တထာ၊ ထိုသို့
 ယောက်ျားကို တစိမ့်စိမ့်ကြည့်သဖြင့်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဟောသိ၊ နိ။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ယာဝ ဗြဟ္မ
 လောကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်။ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်။ ကိဉ္ဇာပိ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တိ၊
 အကယ်၍ကား လွမ်းမိုး၍ တက်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ လွမ်းမိုး၍ တက်သော်
 လည်း။ တံ၊ ထိုအသံသည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိသယော၊ အရာသည်။
 န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ တေသံ၊ ထို
 ဗြဟ္မာတို့၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဝါ၊ အဆင်းသည်။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ န
 ဝိသယော ဝိယ၊ အရာမဟုတ်သကဲ့သို့တည်း။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ “ကစ္စိ
 နော တံ အာဝုသော သုဒ္ဓိန္ဒ အနုဘိရတော” တိ၊ ဟူ၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
 သည်။ ပုစ္ဆိံ သူ၊ မေးကုန်၏။

၃၉။ ကလိတိ၊ သည်ကား။ ကောဓော၊ အမျက်တည်း။ ဘဿ၊ ထို
 အမျက်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ သာသနံ၊ ငြင်းခုံခြင်း။ ကလိသာသနံ၊ အမျက်
 ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ငြင်းခုံခြင်း။ ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်း။ ဂါမဓမ္မန္တိ ဧတ္ထံ
 ဌ။ ဇနပဒဓမ္မံ၊ ဇနပဒ်သူတို့၏ အကျင့်အယူ။ ဇနပဒဝါသိနံ၊ ဇနပဒ်၌ နေ
 ကုန်သောသူတို့၏။ သိဒ္ဓိံ၊ ပြီးသောကိစ္စ။ အတ္တာတိ၊ ကား။ စိတ္တဌ၊ စိတ်
 လည်းကောင်း။ သရီရဉ္စ၊ ကိုယ်လည်းကောင်းတည်း။ အသုတ္တန္တဝိနိဗ္ဗဒ္ဓန္တိ
 ဧတ္ထံ ဌ။ ဝိနယသုတ္တေ၊ ဝိနည်းပါဠိ၌။ အနာဂတံ၊ မလာသော။ သုတ္တာ
 တိဓမ္မေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ အနာဂတံ၊ မလာသော။ ပါဠိဝိနိဗ္ဗတ္တံ၊ ပါဠိတော်
 မှ လွတ်သော။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကုသုမမာလန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ နာနာ
 ဂုဏံ၊ အထူးထူးသော ကျေးဇူးကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ နိ။ ရတနဒါ
 မန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ အတ္ထသမ္ပတ္တိံ၊ အနက်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝဒတိ၊
 နိ။ ပဋိကိပနာပေါယော၊ ပယ်လိုသောသူသည်။ ဘဒ္ဒါလိ ဝိယ၊ ဘဒ္ဒါလိ
 ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ နိ။ ပဒနိရုတ္တိဗျဉ္ဇနာနိ၊ တို့သည်။ နာမဝေဝစနာနေဝ၊
 အမည်ဟော ဝေဝစသဒ္ဓါတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကိံ သူ ဝိယ၊
 မူကား။ “နာမံ နာမကမ္မံ နာမဓေယျံ နိရုတ္တိ” တိအာဒိသူ ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့
 တည်း။ နိပ္ပရိယာယေန၊ မုချအားဖြင့်။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိသည်။ သိက္ခာပဒ
 နာမ၊ မည်၏။ အကုသလပက္ခေ၊ အကုသိုလ်အဖို့၌။ ဒုဿိလျှံ နာမ၊ ဒုဿိ
 လျှ မည်သည်ကား။ စေတနာ၊ စေတနာတည်း။ ကုသလပက္ခေပိ၊ ၌

၁၉၈

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကာနိဿယ

[၁-ပါရာဇိက

ကား။ စေတနာ၊ ကို။ ပရိယာယတော၊ ဖြင့်။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်း၌။
 “သိက္ခာပဒ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သံဃသုဠတာယာတိ၊ ဧတ္ထ၊ ၌။ လော
 ကဝဇ္ဇဿ၊ လောကဝဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပနေ၊ ၌။ ပါကဋ္ဌာဒိနဝ
 တော၊ ထင်သော အပြစ်ရှိသောကြောင့်။ သံဃသုဠတာ၊ သံဃာ ကောင်း
 သည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဏ္ဏတ္တိံ^၁ ဝဇ္ဇဿ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်
 ကို။ ပညာပနေ၊ ၌။ ပါကဋ္ဌာနိသံသတ္တာ၊ ထင်သော အကျိုး ရှိသော
 ကြောင့်။ သံဃဗာသုတာ၊ သံဃာ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ပဌမေန၊ ဖြစ်သော သံဃသုဠတာယ—ဟူသောပုဒ်
 ဖြင့်။ ဒုမ္မက္ခံ၊ သီလမရှိသော ရဟန်းတို့ကို။ နိဂ္ဂဟော၊ နှိပ်ခြင်းသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယဖြစ်သော သံဃဗာသုတာပုဒ်ဖြင့်။ ပေ
 သလာနံ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဗာသုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာ
 နေရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပရာယိကာနံ၊ တမလွန်၌
 ဖြစ်ကုန်သော။ အာသဝါနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ ပဋိဿာတော၊ တားမြစ်တတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်လောက၌ ဖြစ်ကုန်
 သော။ အာသဝါနံ၊ ဘေးရန်တို့ကို။ ပဋိဿာတော၊ တားမြစ်တတ်သည်။
 ဝါ၊ ဈောက်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ပဌမေန၊ ဖြင့်။
 အပ္ပသန္နာနံ၊ မကြည်ညိုသောသူတို့၏။ ပသာဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သော သူတို့၏။ ဘိယျောဘာဝေါ၊
 လွန်စွာ ကြည်ညိုခြင်းဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ပုဗ္ဗေ ကတပုညတာယ
 စောဒိယမာနဿ ဘဗ္ဗကုလပုတ္တဿာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “သုဒ္ဓိန္ဒော
 သည်။ တံ ကုက္ကုဝံ၊ တို့သို့ဖြစ်သော ကုက္ကုစွကို။ ဝိနောဒေတော၊ ဖျောက်၍။
 အရဟတ္တံ၊ ကို။ သစ္စာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။
 ပဗ္ဗဇ္ဇော၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ တထာ၊ ပါး။ ပဌမေန၊ ဖြင့်။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိ၊
 သုတော်ကောင်းတရား၌ တည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။
 ဝိနယာနုဂ္ဂဟော၊ ဝိနည်းကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်
 သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တုဝိတိက္ကမေ၊ ဝုတ္တုကိုလွန်ကျူးခြင်းကြောင့်။ ကေန္တံ၊ စင်စစ်။
 အကုသလဘာဝေန၊ အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်သောအားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဃသုဠ

၁။ ပညတ္တိ (ဆဋ္ဌ)

ဘာဝါယ၊ သံဃ်သုဠုဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ လောကဝဇ္ဇတော၊ လောက အပြစ် ရှိသောအားဖြင့်။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်သော။ တံ သိက္ခာပဒဉ္စ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ် သည်လည်းကောင်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်၌။ ပညတ္တိ ဇာနဓေ ဝေ၊ ပညတ်ကို သိရာ၌သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ-ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ အညဒေါ၊ မသိသောအခါ၌။ န အတ္ထိ-န ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ (အညထာ၊ ရှိမူ မသိသော အခြင်းအရာဖြင့်-ပေး)။ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌိတိယာ ဝါ၊ သူတော်ကောင်းတရား တည် စိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ ပသာဒုပ္ပါဒ ဗုဒ္ဓိယာ ဝါ၊ ပသာဒဖြစ်ခြင်း ပွား စိမ့်သောငှါလည်းကောင်း။ ပဝတ္တိ၊ သော။ ဓမ္မဒေသနာ မဋ္ဌိသံယုတ္တံ၊ တရား ဟောခြင်းနှင့်စပ်သော။ တံ သိက္ခာပဒဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဣတရံ၊ တပါး သော။ သေခိယဉ္စ၊ သေခိယ သိက္ခာပုဒ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ သိက္ခာပဒဇာတံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ် အပေါင်းသည်။ လောကဝဇ္ဇံ နာမ၊ လောကဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်မည်၏။

[ဤတွင် ပဏ္ဏတ္တိလောကဝဇ္ဇံ နာမ-ဟု ပဏ္ဏတ္တိသဒ္ဓါနှင့် အချို့ ဋီကာပါ၌ ရှိ၏။ မရှိသင့်ပြီ။]

ယတ္ထ၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝတ္ထုနော ဝါ၊ ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ပညတ္တိယာ ဝါ၊ ပညတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝိတိက္ကမ စေတနာယ၊ လွန်ကျူး လိုသော စေတနာ၏။ အဘာဝေပိ၊ မရှိသော်လည်း။ ပဋိက္ခိတ္တဿ၊ ပယ်အပ် သော အမှုကို။ ကရဏေ ဝါ၊ ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကတ္တဗ္ဗဿ၊ ပြု အပ်သောအမှုကို။ အကရဏေ ဝါ၊ မပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ (၇၃) သတိ၊ သော်။ အာပတ္တိပ္ပသင်္ဂေ၊ အာပတ်သင့်ရာ၏-ဟူသော လျဉ်းပါး ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သုရာပါနံ၊ သုရာပါန-သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်သည်။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ-သိက္ခာပုဒ် မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဂန္တုကဝတ္တံ အာဝါသိကံ။ပ။ အန္တေဝါသိက အာစရိယဝတ္တန္တံ၊ အန္တေဝါသိကဝတ် အာစရိယဝတ်ဟူ၍။ ဝတ္တာနိ၊ ကုန်သော။ တောနိ ဝတ္တာနိ၊ တို့သည်။ အဂ္ဂဟိတဂ္ဂဟဏေန၊ မယူသေးသည်ကိုသာ ယူသဖြင့်။ ဝါ၊ ယူပြီးသည်ကို မယူသဖြင့်။ ဂဏိယ မာနာနိ၊ ရေတွက်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စုဒ္ဓဿ၊ -တဆယ့်လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တောနိ ပန၊ ထိုဝတ်တို့သည်ကား။ ဝိတ္တာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဒွေအသိတိ မဟာဝတ္တာနိ နာမ၊ ရှစ်ဆယ့်နှစ်ပါးသော မဟာဝတ်တို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သတ္တဟိ အာပတ္တိက္ခန္ဓေဟိ၊

အာပတ်ခုနစ်ပုံတို့မှ။ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်။ သံဝရဝိနယော၊ သံဝရ
ဝိနည်းမည်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တိသိက္ခာပဒမေဝ၊ ပညတ်အပ်
သော သိက္ခာပုဒ်သည်သာလျှင်၊ သံဝရဝိနယော၊ မည်၏။ (သမ္ဗုဒ္ဓိ)။ တတ္ထ၊ ထို
ဝိနယလေးပါးတို့တွင်။ ပညတ္တိဝိနယော၊ ပညတ္တိဝိနည်းသည်။ သမထဝိနယတ္ထာ
ယ၊ သမထဝိနည်းအကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ။ သမထဝိနယော၊ သည်။ သံဝရ
ဝိနယတ္ထာယ၊ သံဝရဝိနည်းအကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ။ သံဝရဝိနယော၊ သည်။
ပဟာနဝိနယတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။ ယောဇနာ၊ ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ။ ယံ သံဃသုဠ၊ တံ သံဃဇာသုတိ ဣဒံ၊ ဤနှစ်ပုဒ်ကို။
ကေမိဝ၊ တပုဒ်ထည်းကဲ့သို့။ ဝုတ္တံ၊ ။ သံဃသုဠတာယ၊ သံဃသုဠအဖြစ်
သည်။ သတိ၊ သေ၊ သံဃဇာသု၊ သံဃာ၏ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊
လတ္တံ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပနတ္တံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်
ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း၌။ တေ တေ ပယောဇန ဝိသေသသင်္ခါတာ၊
ထိုသို့သို့သော အကျိုးအထူးဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ အတ္ထဝသ၊ အကျိုးအထူး
တို့ကို။ ပကရိယန္တိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အတ္ထဝသံ
ပကရဏ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ။ (ဒသ အတ္ထဝသေတိ ဒသ ကာရဏဝသေ-
ဗုဒ္ဓသံညဉ္ဇ ကာရဏဝသေ-သာ ရှိသည်)။ ဒသသု ပဒေသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော
ပုဒ်တို့၌။ ဧကေကံ၊ တပုဒ်တပုဒ်ကို။ မူလံ ကတော၊ မူလပြု၍။ ဒသက္ခတ္တံ၊ ဆယ်ကြိမ်။
ယောဇနာယ၊ ယောဇနာခြင်း၏။ ပဒသတံ၊ ပုဒ်တရာဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ။ တတ္ထ၊
ထိုသို့ ယောဇနာရာ၌။ ပစ္ဆိမဿ ပစ္ဆိမဿ၊ နောက်နောက်ဖြစ်သော။ ပဒဿ၊
ပုဒ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အတ္ထသတံ၊ အနက်တရာ။ ပုရိမဿ ပုရိမဿ၊ ရှေးရှေး
ဖြစ်သော။ ပဒဿ၊ ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဓမ္မသတံ၊ ဓမ္မတရာ။ အတ္ထဇောတိကာနံ၊
အနက်ကို ပြတတ်ကုန်သော။ နိရုတ္တိနံ၊ နိရုတ္တိတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိရုတ္တိသတံ၊
နိရုတ္တိတရာ။ ဓမ္မဘူတာနံ၊ ဓမ္မဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ နိရုတ္တိနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
နိရုတ္တိသတံ၊ နိရုတ္တိတရာ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေ နိရုတ္တိသတာနံ၊ နိရုတ္တိနှစ်ရာတို့သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္ထသတေ၊ အနက်တရာ၌။ ဉာဏသတံ၊ ဉာဏ်တရာ။ ဓမ္မသတေ၊
ပါဠိတရာ၌။ ဉာဏသတံ၊ ဉာဏ်တရာ။ ဒီသု နိရုတ္တိသတေသု၊ နိရုတ္တိ နှစ်ရာတို့
၌။ ဒေ ဉာဏသတာနံ၊ ဉာဏ်နှစ်ရာတို့။ ဣတိ၊ ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ စတ္တာရိ
ဉာဏသတာနံ၊ ဉာဏ်လေးရာတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနံ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ
အစဉ်တို့တွင်။ သံဃသုဠတာတံ ဧတ္ထ၊ ။ ဓမ္မသံဃဿ၊ တရားကိုစောင့်သော
သံဃာတော်၏။ သုဠတာဝေ၊ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊
တည်း။ “အတ္ထပဒါနီတိ ဧတ္ထ၊ ။ အဋ္ဌကထာ၊ တည်း။ ဓမ္မပဒါနီတိ ဧတ္ထ၊
၌။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက သုဒ္ဓိန္ဒဘာဏဝါရဝဏ္ဏနာ

၂၀၁

မေထုနဓမ္မန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗဟုလ နယေန၊ ဗဟုလ နည်းဖြင့်။
လဒ္ဓနာမကံ၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော မေထုနအမှုကို။ သကသမ္ပယော
ဂေန ဝါ၊ မိမိလုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ မိမိ ပေါင်းယှက်သောအား
ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရသမ္ပယောဂေန ဝါ၊ သူတပါးလုံ့လဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ဝါ၊ သူတပါး ပေါင်းယှက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္တ
နော နိမိတ္တဿ၊ မိမိ နိမိတ်၏။ သကမဂ္ဂေ ဝါ၊ မိမိမဂ်၌လည်းကောင်း။
ပရမဂ္ဂေ ဝါ၊ သူတပါးမဂ်၌လည်းကောင်း။ သေဝေယျ၊ မှီဝဲအံ့။ ပရ
နိမိတ္တဿ၊ သူတပါးနိမိတ်၏။ သကမဂ္ဂေ ဧဝံ၊ ၌သာလျှင်။ ပဝေသပဝိဋ္ဌ
ဌိတုဒ္ဓရဏေသု၊ ပဝေသနအခါ၊ ပဝိဋ္ဌအခါ၊ ဌိတအခါ၊ ဥဒ္ဓရဏအခါတို့တွင်။
ယံ ကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုလည်းဖြစ်သော။ ဧကံ၊ တခုသော ခဏကို။
ပဋိသာဒိယနဝသေန၊ သာယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သေဝေယျ၊ မှီဝဲအံ့။
ပါရာဇိကော၊ ရုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ အသံဝါသော၊ သံဝါသ မရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧကံ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ပဝေသ
ဒီနိ၊ ပဝေသအစရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ ဝါ၊ လေးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။
တိဏိ ဝါ၊ သုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒေ ဝါ၊ နှစ်ပါးတို့ကိုလည်း
ကောင်း။ ဧကံ ဝါ၊ တပါးကိုလည်းကောင်း။ ပဋိသေဝေယျ၊ အံ့။ ပါရာ
ဇိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ သော စေ ပဝေသနံ သာဒိယတိ
“ပ။ ပါရာဇိကဿာတိအာဒိ” အစရှိသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ ဧတသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်။ စတုသုပ္ပံ၊ လေးပါး
သော အခါတို့၌လည်း။ စတသော ပါရာဇိကပတ္တိယော၊ လေးပါးကုန်
သော ပါရာဇိကအာပတ်တို့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ရာ၏။ တေယေဝ၊ ထို
ဆရာတို့သည်ပင်လျှင်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အာပဇ္ဇတု၊ ထိုသို့ ရောက်သည်မှလည်း
ဖြစ်စေ။ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကပတ္တိ၊ သည်။ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကပတ္တိယာ၊
နှင့်။ တဗ္ဘာဂိယာ၊ တူသောအဖို့ရှိ၏။” ဣတိ၊ ဣသို့သော အကြောင်းဖြင့်။
“အတ္တနော၊ ၏။ ဝိတက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်းကြောင့်။ ပါရာဇိကပတ္တိ၌၊ သို့
လည်းကောင်း။ သံဃာဒိသေသာပတ္တိ၌၊ သို့လည်းကောင်း။ အာပဇ္ဇိတွာ၊
ရောက်၍။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဂဟဋ္ဌကာလေ၊ ၌။ မေထုနာဒိ
ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍လည်း
ကောင်း။ ဥပသမ္ပဇိတွာ၊ ပဉ္စင်းခံ၍လည်းကောင်း။ ဧကံ သံဃာဒိသေသာပတ္တိ၊
ကို။ ဧကံ ဝါ၊ တကြိမ်လည်းကောင်း။ အနေကံ ဝါ၊ အကြိမ်များစွာ
လည်းကောင်း။ ပဋိကရိတွာဝ၊ ကု၍လျှင်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ နိရာပတ္တိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ကေမနေကံ ဝါ ပဋိကရိတွံ - တွင် တခုသော အာပတ်ကို တကြိမ်ကု၊ အများအာပတ်ကို အကြိမ်များစွာကု-ဟု ခဲ့၍ ယူရာ၏၊ အာပတ်အများဖြစ်သော်လည်း တပေါင်းတည်းဖြစ်မှု တကြိမ်ပင်ကု၍ ထ၏-ဟု သိရာ၏]။

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ (၇၄) ဂဟဋ္ဌကာလေ၊ ဦး သာပတ္တိကောဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အန္တိမဝတ္ထု၊ ကို။ အဇ္ဈာပန္နဿာပိ၊ လွန်ကျူးသောရဟန်းအားလည်း။ အာပတ္တိဝတ္ထာနံ၊ အာပတ် မှ ထခြင်းသည်။ အတ္ထေဝ-အတ္ထိ ဝေ၊ ရှိရာသလျှင်ကတည်း။ ဒေသနာဟိ ပန၊ ဒေသနာကြားခြင်းတို့ဖြင့်ကား။ အ သုဇ္ဈနတော၊ မစင်ကြယ်သော ကြောင့်။ “ပယောဂေ ပယောဂေ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ န ဝတ္ထု၊ မဆို။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဂဏနပယောဇနာဘာဝတော၊ ရေတွက် ခြင်း အကျိုးမရှိသောကြောင့်တည်း။ “ပယောဂေ ပယောဂေ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ ၍။ ကိဉ္ဇာပိ န ဝတ္ထု၊ ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ ‘မဆို သော်လည်း။ ပဒဘာဇနေ၊ ဦး။ “အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ ဝစနေ၊ ဖြင့်။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ သိဇ္ဈေါ၊ ၏။”ဣတိ၊ သို့။ ယုတ္တိဉ္ဇ၊ အသင့်ကိုလည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ယဒိ သိဇ္ဈေါ၊ အကယ်၍ ပြီးသည်ဖြစ်အံ့။ ဝေ သတိ၊ သော်။ မာ တိကာယမ္ပိ၊ ဦးလည်း။ “ယော ပန ဘိက္ခု မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျ ပါ ရာဇိက”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ သည်။ တဝေယျ၊ ရာ၏။ ပါရာဇိကဿ၊ ပါ ရာဇိက ရဟန်း၏။ အနဝသေသဝစနမ္ပိ၊ သိက္ခာ အာပတ် အကြွင်းမရှိပြီ ဆို သော စကားသည်လည်း။ န ယုဇ္ဈေယျ၊ မသင့်ရာ။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့အံ့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အာပတ္တိက္ခန္ဓေ စ၊ အာပတ်အစုတို့ ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဂဏနဉ္ဇ၊ ရဟန်းဟူသော ရေတွက်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ အနဝသေသေတွာ၊ မကြွင်းစေမူ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ- တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနဝသေသဝစနံ၊ အနဝသေသကို ဟောသော သဒ္ဓါ တည်း။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဝါ၊ ဣတိ ကတွာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ အဝသေသ၊ ကြွင်းသော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ပတိဋ္ဌာ တိ၊ မတည်။ သုတမေဝ၊ ထင်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်း

၁။ ဝုတ္တာနဒေသနာဟိ ပန (ဆဋ္ဌ)

၂။ တိ ကတွာ ပဋိသေဝ အာပတ္တိ၊ န ပဝိဇ္ဇာဒိသု၊ မေဝေကံ (ဆဋ္ဌ)

ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “ယဿ သိယာ အာပတ္တိ”တိ ဧတ္ထ၊ ဤ နိဒါနုဒ္ဓေသဌ်။ ပါရာဇိကာပတ္တိမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အန္ဓော ကတော၊ အတွင်းပြု၍။ နိဒါနုဒ္ဓေသဝစနံ၊ နိဒါနုဒ္ဓေသကို ဟောခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတိကာယံ၊ ၌။ “ပါရာဇိက”န္တိ၊ ဟူ၍။ အဝတော၊ မဟောမူ၍။ “ပါရာဇိကော ဟောတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဓေသ ဝစနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြသောသဒ္ဓါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထို ဖြတ်အပ်သော ဥက္ခေသနာနှင့်။ သရီရဗန္ဓနေန၊ ကိုယ်ကိုစပ်သဖြင့်။ ဇိဝိတံ၊ ရှင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော ယထာ၊ မထိုက်သကဲ့သို့။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်၏။ အဘဗ္ဗဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြရခြင်း အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ပဒဘာဇနဝစနံ၊ ပဒဘာဇနီကို ဟောတော်မူခြင်းသည်။ အန္တိမဝတ္ထု၊ ကို။ အဇ္ဈာပန္နဿာပိ၊ လွန်ကျူးသည်လည်းဖြစ်သော။ ပါရာဇိကဿ၊ သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သော။ အသံဝါသဿ၊ သူတော်ကောင်းနှင့် ပေါင်းဖော်ခြင်း မရှိသော။ သတော၊ လျှိုဝှက်သောသတိရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အထေယျသံဝါသကဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ ထေယျသံဝါသက မဖြစ်သည်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပါရာဇိကရောက်သော ရဟန်းသည်။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ သာဒိယန္ဓောပိ၊ သာယာသော်လည်း။ ထေယျသံဝါသကော၊ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒန္ဓော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောသူကို။ ဘိက္ခုတေဝံ၊ ဘိက္ခုဟူ၍လျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ “အသုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပုဂ္ဂလော အညတရံ ဝါ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နော၊ တဉ္စေ။ပ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ သာမဏေအား။ တဒဘာဝတော၊ ထိုသို့ ဟောတော်မူအပ်သော အကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒန္ဓော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီးသော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘိက္ခုတေဝံ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ၏။ တေန၊ ထို ဥပသမ္ပဒန္ဓော ဘိက္ခုတေဝဟူသော ပါဠိဖြင့်။ ပဒသောဓမ္မဉ္စ၊ ပဒသောဓမ္မအာပတ်ကိုလည်းကောင်း။ သဟ သေယျဉ္စ၊ သဟသေယျအာပတ်ကိုလည်းကောင်း။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ဘိက္ခုပေသုညာဒိ၊ ဘိက္ခုပေသုညအာပတ် စသည်ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ထို့၏။ သံဃာဒိသေသေသု ပန၊ တို့၌ကား။ ဘိက္ခုသံဃာဒိသေသတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာနဝိဓိဝိသေသဒဿနတ္ထံ၊ ထသော အစီအရင်အထူးကို ပြခြင်းငှါ။ “အယမ္ပိ ဟိ ဘိက္ခုနီ။ပ။ အာပန္နာ”တိ၊

၁။ “ဥပသမ္ပဒန္ဓော ဘိက္ခု”တ္တေဝ (ဆဋ္ဌ)

ဟူ၍။ ပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ညွှန်ပြခြင်းကို။ ကတွံ၊ ပြုပြီး၍လည်း။
 ပါရာဇိကတော၊ မှ။ အဓိပ္ပါယ်နန္တရဒဿနတ္ထံ၊ အဓိပ္ပါယ်အထူးကို ပြခြင်းငှါ။
 “နိဿာရဏိယံ သံသာဒိသေသ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အာပတ္တိနာမဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ အာပတ်
 အမည်ကို ယူခြင်းကိုလည်း။ ကတံ၊ ဧ။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှသော စကား
 အစဉ်ဖြင့်။ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသေ၊ သပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသ၌။ ဒဿိတာဒဿိတာပတ္တိဒုကံ၊
 ဒဿိတာအာပတ် အဒဿိတာအာပတ် နှစ်ပါးကို။ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ချဲ့အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ အပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသေသု၊ တို့တွင်။ သေခိယေသု၊ သေခိယသိက္ခာပုဒ်
 တို့၌။ အာပတ္တိယာ၊ ကို။ အဒဿနကာရဏံ၊ မပြခြင်း၏ အကြောင်းကို။
 သေခိယာနံ၊ သေခိယပါဠိတို့၏။ အဋ္ဌကထာယမေဝ၊ ၌လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒဘာဝတော၊ ထိုသို့သော သေခိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌ ပြ
 အပ်သော သိက္ခာပုဒ်၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဣတရေသု၊ သေခိယမှ
 တပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ အာပတ္တိဒဿနံ၊ ကို။ ကတံ၊ ဧ။

[ကတ္တားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မပါသော သိက္ခာပုဒ်တို့တွင် သေခိယ
 သိက္ခာပုဒ်မှာ ပုဂ္ဂိုလ် အာပတ် နှစ်ပါးပင် မပါ၊ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ မှသာ
 ဝါဒ်သော သိက္ခာပုဒ်တို့မှာ ကတ္တားသာမပါသည်။ အာပတ်ကား
 ပါသည်-ဟူလေ]။

အပုဂ္ဂလနိဒ္ဒေသေသပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒဿိတာဒဿိတာပတ္တိဒုကဉ္စ၊ ဒုကကို
 လည်း။ ဝိတ္ထာရိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

ပဌမပညတ္တိကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

သုဒိန္နဘာဏဝါရံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

မက္ခန္ဓိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

☞ (၇၅) ၄၀-၁။ ဒုတိယပညတ္တိယံ၊ ၌။ “ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ မလ္လာ၊ မလ္လာမင်း
 တို့သည်။ ယုဇ္ဈန္တိ၊ တိုက်ခိုက်ကုန်၏။” ဣတိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ပဋိ
 သေဝတီတိ၊ ဟူသော။ ဝတ္ထမာနဝစနံ၊ ဝတ္ထမာန်ဝိဘတ်ကို။ ပစုရပဋိ
 သေဝနဝသေန၊ အကြိုင်များစွာ မှီဝဲသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။
 “တဉ္စ ခေါ် မနုဿိတ္ထိယာ၊ နော တိရစ္ဆာနဂတာယာ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 ပရိပုဏ္ဏတ္တမ္ပိ၊ ပြည့်စုံသော အနက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဌမံ ပညတ္တိ
 ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မိစ္ဆာဂါဟေန ဝါ၊ မှားသောအယူဖြင့်လည်း

ကောင်း။ လေသဩဒနတ္ထာယ ဝါ၊ အမြက်ထောင်လိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ဧ။ ပရိပုဏ္ဏတ္တတံယေဝ၊ ပြည့်စုံသော
အနက်ရှိသည်အဖြစ်ကို သာလျှင်။ နိယမေတံ၊ မြဲစိမ့်သောငှါ။ “နန္ဒ အာဝု
သော တထေဝ တံ ဟောတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်
လျှင်။ မဏ္ဍိဝတ္ထု၊ ကို။ ဝိနိတဝတ္ထုသု၊ တို့၌။ ပက္ခိတ္တံ၊ ဧ။ ကသ္မာ၊
မူကား။ အဝိသေသတ္တာ၊ ပထမပညတ်နှင့် အထူးမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကဝတ္ထု၊ သည်။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ
ဝဇ္ဇိပုတ္တကဝတ္ထု၌။ ဝိစာရဏာ ပန၊ စိစစ်ခြင်းသည်ကား။ တတိယပညတ္တိ
ယာ၊ ၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ အဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ “နန္ဒ အာဝုသော တဂဝ
တာ အနေကပရိယာယေနာ”တိအာဒိ၊ ကို။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။
သဉ္ဇဒ္ဓေသသိက္ခာပဒေနေဝ၊ သဉ္ဇဒ္ဓေသသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ န သိဒ္ဓံ၊ မပြီး။
“တိရစ္ဆာနဂတာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ပါရာဇိက”န္တိ၊ ဟူ၍။ အနုဒ္ဓေသသိက္ခာ
ပဒေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္တံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။
အထ ဝါ၊ ကား။ သဉ္ဇဒ္ဓေသသိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သာဝသေသန္တိ၊ ဟူ၍။ ယဒိ
ပညပေသိ၊ အကယ်၍ ပညတ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဣမိနာ
အနုဒ္ဓေသသိက္ခာပဒေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ န သိဒ္ဓံ ကိ၊ မပြီးစေအံ့လော။ ဣတိ
ဒဿနတ္တံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ပညပေဿာမိ”တိ
ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဌမပညတ္တမေဝ၊ ရွေးဦးစွာ ပညတ်ပြီးသည်သာဖြစ်သော။ တဒေဝ
သိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုပင်လျှင်။ လေသတ္တိကာနံ၊ အမြက်ထောင်လိုကုန်
သော သူတို့၏။ အလေသောကာသံ၊ အမြက်ထောင်ရာ အခွင့်မရသည်ကို။
ကတု၊ ၍။ အာမေခိတတ္ထံ၊ အာမေခိတ်အနက်ကို။ ကတု၊ ၍။ ပည
ပေဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အညထာ၊ သော်။ “အညဝါဒကေ
ဝိဟေသကေ ပါမိတ္တိယ”န္တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ ဝတ္ထုဒ္ဓယေန၊ ဝတ္ထု
နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်။ အာပတ္တိဒ္ဓယံ၊ အာပတ်နှစ်ပါးသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
ရောက်ခဲ့ရာ၏။ န စ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ကား မရောက်။ သော ဝေတ္ထော၊
ထိုရွှေပညတ်အနက်ကိုပင်လျှင်။ အညေနပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဝစနေန၊
သဒ္ဓါဖြင့်။ သုပ္ပကာသိတော၊ ကောင်းစွာပြအပ်၏။ သုပရိဗျတ္တကရုဏတ္တေန၊
ရွှေပုဒ်ကို ထင်စွာ ပြခြင်းအနက်ရှိသော သဒ္ဓါဖြင့်။ ဒဇ္ဇတဗျော၊ အလွန်မြဲမြံ
ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြအပ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဤကား အဓိပ္ပာယ်တည်း။
တတိယပညတ္တိယမ္ပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ အညေသု စ၊ တပါးကုန်သော အဆုံး
အဖြတ်တို့၌လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်းကို။
ကာတဗျော၊ ဧ။

ယဿ သမိတ္တကပက္ခေတိအာဒိမိ ပန၊ ဌိကား။ ဂဏ္ဍိပဒနယော၊ ဂဏ္ဍိပုဒ်
 ဌိ ဆိုသောနည်းကို။ တာဝ-ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။ သမိတ္တကပက္ခေတိ
 ပဒံ၊ ကို။ သုရာပါနာဒိအမိတ္တကော၊ သုရာပါန အစရှိသော အမိတ္တကသိက္ခာပုဒ်
 တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမိတ္တကေသု ပန၊ တို့တွင်ကား။ ယံ
 သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ကေန္တံ၊ စင်စစ်။ အကုသလေနေဝ၊ အကုသိုလ်ဖြင့်သာ
 လျှင်။ သမုဋ္ဌာပိတဉ္စ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဘယံ၊ သ
 မိတ္တက အမိတ္တက နှစ်ပါးစုံသည်။ လောကဝဇ္ဇံ နာမ၊ ၏။ ဟိ-သဗ္ဗံ၊ ၏။
 သုရာပါနသ္မိံ၊ သုရာပါန သိက္ခာပုဒ်၌။ “သုရာ”တိ ဝါ၊ သေဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ “ပါတု၊ ငှါ။ န ဝုတ္တတိ၊ မအပ်။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။
 ဇာနိတော၊ မအပ်မှန်းကိုသိလျက်။ ပိဝနေ၊ သောက်ခြင်းကြောင့်။ အကုသလ
 မေဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အား။ ဂန္ဓဝဏ္ဏ
 ကာရုတ္တာယ၊ အနံအဆင်းတို့ဖြင့် ပြေပြစ်စိမ့်သောငှါ။ လေပနေ၊ လိမ်းကျံခြင်း
 ကြောင့်။ အကုသလမေဝ၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘေသဇ္ဇတ္တာယ၊
 ဆေးအကျိုးငှါ။ လေပနေ၊ လိမ်းကျံရာ၌။ အ ဒေါသတ္တာ၊ အပြစ် မရှိသော
 ကြောင့်။ အ ဝိစာရဏီယံ၊ မဆင်ခြင်အပ်။ ဝါ၊ မစိစစ်အပ်။ ဣတိ ဇ္ဇေကံ၊ ဤ
 မျှကိုသာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဂန္ဓဝဏ္ဏက သိက္ခာပုဒ်၌။ “န ဝုတ္တတိ”တိ ဝါ၊
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဇာနိတော”တိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်
 သောစကားသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကား။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇဿာပိ၊
 ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၏လည်း။ လောကဝဇ္ဇဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ လောကဝဇ္ဇ
 သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်ရာ၏ဟု လျှဉ်းပါးရာသောကြောင့်တည်း။ ဣမံ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂံ၊
 ဤ အလိုမရှိသော လျှဉ်းပါးခြင်းကို။ ပရိဟရိတုကာမတာယ၊ ပယ်ခြင်း
 ငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိတ္ထေရဿ၊ ၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊
 ဂဏ္ဍိပုဒ်၌။ “ဣမ သမိတ္တကန္တိ စ၊ လည်းကောင်း။ အမိတ္တကန္တိ စ၊ လည်း
 ကောင်း။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းသည်။ ဝတ္ထုဝိဇာနနေယေဝ၊ ဝတ္ထုကို သိ
 သောအရာ၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညတ္တိဝိဇာနနေ၊ ပညတ်ကိုသိရာ၌။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပညတ္တိဝိဇာနနေ၊ ၌။ ယဒိ-ဟောတိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊
 သော်။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ လောကဝဇ္ဇာနေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။
 သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ လောကဝဇ္ဇာနိ၊ တို့
 သည်။ န စ သိယံ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ကုန်။ (၇၆) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထု
 ဝိဇာနနေ ဧဝ ဟောတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက မဏ္ဍိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၂၀၇

၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေခံယေသု၊ တို့၌။ ပညတ္တိ
 ဇာနနမေဝ၊ ပညတ်ကို သိခြင်းသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဝတ္ထုမတ္တ
 ဇာနနံ၊ ဝတ္ထုမျှကို သိခြင်းသည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုဝဇီရဗုဒ္ဓိမထေရ်
 ၏ ဂဏ္ဍိ၌လျှင်။ “ပသုတ္တဿ၊ အိပ်ပျော်သောသူ၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ကောစိ၊
 တစုံတယောက်သောသူသည်။ သုရံ၊ ကို။ ပက္ခိပေယျ၊ ထည့်ရာ၏။ အန္တော၊
 အတွင်းသို့။ စေ ပဝိသေယျ၊ အံ့။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ တတ္ထ၊ ထို
 သိက္ခာပုဒ်၌။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ အက္ခေကံ၊ ညှပ်ရိုးမှ အောက်။ ဥဗ္ဘဇာဏု
 မဏ္ဍလံ၊ ပုဆစ်ခွေးဝန်းမှ အထက်ကို။ ပရဿ၊ တပါးသောယောက်ျား၏။ အာ
 မသနာဒိကာလေ၊ သုံးသပ်ခြင်းအစရှိသော ကာလ၌။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။
 အစာလေတော၊ မလုပ်မူ၍။ စိတ္တေနေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ သာဒိယန္တိယာ၊
 သာယာသည်ရှိသော်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။
 ကိရိယသမ္ဘဝတော၊ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ကိရိယာဝ၊
 သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။
 တထာ၊ တူ။ အယမ္ပိ၊ ဤ သုရာပါနအာပတ်သည်လည်း။ တဒါ၊ ထိုသို့အိပ်စဉ်
 သေကိုထည့်၍ဝင်သောအခါ၌။ ကိရိယာဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ သုဝိစာရိတံ၊
 ကောင်းစွာစိစစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဝိစာရိတံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အနေကန္တာကုသလတာဝသာနေတော၊ အနေကန္တာ
 အားဖြင့် အကုသိုလ်အဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ .. ဝါ၊
 စင်စစ်လျှင် အကုသိုလ်အဖြစ်ကို မပြီးစေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 သုရာပါနအာပတ္တိယာ၊ ၏။ ကေန္တာကုသလတာ ပန၊ ကိုကား။ အမဇ္ဇသညိ
 နောပိ၊ သေမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိလျက်လည်း။ သကံ၊ တကြိမ်။ ပယောဂေ
 န၊ ဖြင့်။ ပိဝတော၊ သောက်သောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟော
 တိ၊ ၏။ ဣတိ-ကတော၊ ဤသို့လုံးပြု၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

အယံ ပန၊ သည်ကား။ တွေ၊ ဤ သမိတ္တက အမိတ္တက လောကဝဇ္ဇ
 ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇ အဆုံးအဖြတ်၌။ အတ္ထော၊ အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သော အနက်တည်း။—
 သိက္ခာပဒသိသေန၊ သိက္ခာပုဒ်ကို အဦးပြုသဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ၍။ သမိတ္တကဿ၊ သော။ ယဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အကုသလ
 မေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်သည်။ လောကဝဇ္ဇံ၊
 ၏။ သမိတ္တက အမိတ္တကသင်္ခါတဿ၊ ဟုဆိုအပ်သော။ အမိတ္တကဿ စ၊ သိက္ခာပုဒ်
 ၏လည်း။ သမိတ္တကပက္ခေန္တံ၊ စိတ္တံ၊ သည်။ အကုသလမေဝ၊ သည်သာ

လျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သုရာပါနာဒိ၊ သော။ တမ္ပိ၊ ထိုအစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်
 သည်လည်း။ လောကဝဇ္ဇံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဣမံ အတ္တံ၊ ကို။ သမ္ပိဏ္ဏေတွာ၊
 ပေါင်း၍။ “ယဿ သမိတ္တကပက္ခေ စိတ္တံ အကုသလမေဝ ဟောတိ၊ တံ
 လောကဝဇ္ဇံ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သဝ္ဓံ၊ ၏။ သမိတ္တကပက္ခေတိ ဣဒံ
 ဝစနံ၊ ကို။ အစိတ္တကံ၊ အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။
 ဟိ-သဝ္ဓံ၊ ၏။ ဧကံသ တော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သမိတ္တကဿ၊ သမိတ္တကသိက္ခာ
 ပုဒ်၏။ သမိတ္တကပက္ခေတိ၊ ဟူ၍။ ဝိသေသနေ၊ အထူးပြုရာ၌။ ပယောဇနံ၊
 အကျိုးသည်။ န အတ္တံ၊ မရှိ။ ဧတ္ထ၊ ဤသမိတ္တက လောကဝဇ္ဇံ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ
 အဆုံးအဖြတ်အထူး၌။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇဿ၊ ပဏ္ဏတ္တိ-
 ဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၏။ ပညတ္တိဇာနနစိတ္တေန၊ ပညတ်တော်ကို သိသောစိတ်ဖြင့်။
 သမိတ္တကပက္ခေ၊ စိတ်ရှိသောအဖို့၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ အကုသလမေဝ၊ လျှင်
 တည်း။ ဝတ္ထုဇာနနစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သမိတ္တကပက္ခေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ သည်။
 သိယာ၊ အချို့ကား။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တည်း။ သိယာ၊ အချို့ကား။
 အကုသလံ၊ အကုသိုလ်တည်း။ သိယာ၊ ကား။ အဗျာကတံ၊ အဗျာကတ
 တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တဿ သမိတ္တကပက္ခေ စိတ္တံ အကုသလမေဝ”
 တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သေသံ ပဏ္ဏတ္တိ
 ဝဇ္ဇံ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဓိမာနေ၊
 ရနိုးခြင်း၌။ ဝီတိက္ကမာဘာဝါ၊ လွန်ကျူးလို့သောစိတ် မရှိသောကြောင့်။
 သုပိနန္တေ၊ အိပ်မက်၌။ အဗ္ဗောဟာရိကတ္တာ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ သုပိနန္တေ၊ ၌။ ဝီတိက္ကမဆဒ္ဓယာ၊ လွန်ကျူးရာရောက်သော
 အရိပ်သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ လည်း။ အဗ္ဗောဟာရိကဘာဝေနာတိ၊ ဟူ၍။
 ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣဒံ ပန ဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း။ ဒဠိကမ္မ
 သိထိလကရဏပယောဇနတ္တာဝံ၊ ရှေးပညတ်ကို မြဲမြံစွာပြုခြင်း၊ နောက်
 ပညတ်ကို လျော့လျော့ပြုခြင်းအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဗာဟိရနိဒါန ကထာဓိကာရေ၊ ဗာဟိရ နိဒါန
 ကထာ၏အရာ၌။ “ဒဠိကမ္မသိထိလ ကရဏပယောဇနာတိ ယေဘုယျတာယ
 ဝုတ္တန္တိ”တိအာဒိ၊ စသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တံ ဝစနံ၊ သည်။ သုဝုတ္တမေဝ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

မက္ကဋ္ဌိဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဝဇ္ဇိပုတ္တကဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၂၇ (၇၇) ၄၃-၄။ ဝဇ္ဇိသု ဗံနပဒေသု၊ ပုဒ်တို့၌။ ဝလန္တာ၊ နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဝဇ္ဇိနော နာမ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဝဇ္ဇိဗေဒနပုဒ်တို့၌ နေကုန်သော သူတို့၏။ ပုတ္တာ၊ သားတို့တည်း။ ယာဝဒတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာဝတာ၊ လောက်။ အတ္ထော အဓိပ္ပါယ်၊ အလိုသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဝတ္ထုအနုပညတ်၌။ “သိက္ခံ အပ္ပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလံ၊ အနာဝိကတွာ”တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနေ စ၊ သိက္ခာချခြင်းကို လည်းကောင်း။ တဒေကဋ္ဌေ၊ ထိုသိက္ခာချခြင်းနှင့် အတူတကွ တည်သော။ ဒုဗ္ဗလျာဝိကရဏေ စ၊ သိက္ခာ အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပညတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ကာမံ၊ စင်စစ်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ အညထာ၊ မပညတ်သေးသည်ရှိသော်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပညပေတဗ္ဗံ၊ ပညတ်လတ္တံ့သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ဝတ္တံ၊ ၏။ ကထံ ဝိယ၊ အဘယ် သိက္ခာပုဒ်ကို ကဲ့သို့နည်းဟူမကား။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အတိရေကစိဝရံ၊ ကို။ ကထံဟိ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့နည်း။ အာဠဝကာ၊ အာဠဝီတိုင်းသားဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အပ္ပမာဏိကာယော၊ အတိုင်းအရှည် မရှိကုန်သော။ ကုဋ္ဌိယော၊ တို့ကို။ ကာရာပေန္တိ၊ ပြုစေကုန်ဘိသနည်း။ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့သည်။ ဒေ ဝဿာနိ၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဆသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အသိက္ခိတ သိက္ခံ၊ မကျင့်အပ်သော သိက္ခာရှိသော။ သိက္ခမာနံ၊ ကို။ ဝုဠာပေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်၏။ သံဃေန၊ သည်။ အသမ္ပတံ၊ မသမ္ပတံအပ်သော သိက္ခမာန်ကို။ ဝုဠာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အာဒိ ဝိယ၊ ဤသို့ အစရှိသော သိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယဒဘာဝါ၊ အကြင်သို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာတို့၏ မရှိသောကြောင့်။ အတိရေကစိဝရန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ တတော၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ဆောင်သည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ တံ အဓိဋ္ဌာနံ ဝါ၊ ထို အဓိဋ္ဌာန်ကိုလည်းကောင်း။ တံ ဝိကပ္ပနံ ဝါ၊ ထိုဝိကပ္ပနာကိုလည်းကောင်း။ န အနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သေး။ ယဒဘာဝါ၊ အကြင်သို့သော ပမာဏ၏ မရှိသောကြောင့်။ အပ္ပမာဏိကာယောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တတော၊ ထို အာဠဝီတိုင်းသား ရဟန်းတို့ ပြုစေသည်မှ။ ပရံ၊ ၌ (ထည့်)။ ပမာဏံ ဝါ၊ မူလည်း။ ပညတ္တံ၊ ၏။ (န ပမာဏံ ပညတ္တံ-

ရိမ္မံ တတော ပုဗ္ဗေ-ထညလေ)။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ
 ၏ ပြည့်ဝခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဥလ္လမ္ပတု မံ ဘန္တေ သံသော အနုကမ္ပံ ဥပါ
 ဒါယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ ယာစေတော၊ တောင်း၍။
 ဥပသမ္ပန္နေန၊ ဥတကမ္ပဝါစာဖြင့် ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော ရဟန်းသည်။
 ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရမေဝ၊ ပဉ္စင်းခံသည်၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ “ဥပသမ္ပန္နေန
 ဘိက္ခုနာ မေထုနော ဓမ္မော န သေဝိတဗ္ဗော၊ အသက္ခပုတ္တိယော”တိ စ၊
 အသက္ခပုတ္တိယော-ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပညတ္တေန၊ ပညတ်တော်မူအပ်
 သော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ အဿမဏာဒိဘာဝံ၊ အဿမဏအစရှိသော အဖြစ်သို့။
 ဥပဂန္ထုကာမေန၊ ရောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော ရဟန်းသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။
 အဇ္ဈုပဂတာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော သိက္ခာ၊ ကို။ ဝါ၊ အဇ္ဈုပ
 ဂတာ၊ မိမိ၌တည်သော ရဟန်းသိက္ခာကို။ ပဝ္ဗက္ခာတဗ္ဗာ နန္တ၊ ချအပ်သည်
 မဟုတ်လော။ တတ္ထ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်၌။ ဒုဗ္ဗလုံ၊ ဝါ၊ အားနည်းသည်၏
 အဖြစ်ကိုမူလည်း။ အာဝိကာတဗ္ဗာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်။ သိယာ နန္တ၊ ဖြစ်ရာ
 သည်မဟုတ်လော။ ပန၊ ထိုသို့ချအပ်၊ ထင်စွာပြုအပ်လျက်၊ တေ၊ ထို ဝဇီ
 တိုင်းသား ရဟန်းတို့သည်။ “သိက္ခံ၊ ကို။ အပ္ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ပ။ ပဋိသေဝိ သု၊
 မှီကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အနုပညတ္တိယာ၊ ၏။
 ဩကာသကရဏတ္ထံ၊ အခွင့်ကိုပြုခြင်းငှါ။ တံ၊ ထို သိက္ခံ အပ္ပစ္စက္ခာယ-စသော
 စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “သော အာဂတော န
 ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော”တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္ထေဝ၊ ထို တတိယပညတ် အဆုံး၌လျှင်။
 ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဣတရေသုပိ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်မှ
 တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တီသု ပါရာဇိကေသု၊ သုံးပါးကုန်သော ပါရာဇိက
 တို့၌။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာ
 ရေမိ၊ ချဲ့အံ့။ သိက္ခံ၊ ကို။ အပ္ပစ္စက္ခာယ၊ မူ၍။ ဒုဗ္ဗလုံ၊ ကို။ အနာဝိကတော၊
 ၍။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ ဖြစ်သော။ အဒိန္နံ၊ အရှင်
 မပေးသောဥစ္စာကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ခိုးလိုသောစိတ်အစုဖြင့်။ အာဒိယတိ၊
 ယူအံ့။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ ဝါ၊ လူဇာတ်ကိုမူလည်း။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတိ၊
 ချအံ့။ ပဋိဝိဘာနန္တဿ၊ သိသောသူအား။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။
 ဥလ္လပတိ၊ ပြောအံ့။ သော၊ ထိုသို့သောသူကို။ အာဂတော၊ လာပြန်သည်ရှိသော်။
 န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗော၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အနုပညတ္တိ၊ သည်။
 ဒဋ္ဌိကမ္ပသိယိ သကရဏပ္ပယောဇနာ၊ ရွှေပညတ်ကို မြဲစွာပြုခြင်း၊ နောက်ပညတ်ကို
 လျော့လျော့ပြုခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ မူကား။ သာ၊ ထိုအနုပညတ်သည်။
 ယဿ၊ အကြင်သိက္ခာဖူးဒ်အား။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညာ ဝါ၊

ကဏ္ဍ]

ပဌမပါရာဇိက ဝဇ္ဇိပုတ္တကဝတ္ထုဝတ္ထုနာ

၂၁၁

တပါးလည်းဖြစ်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၏။
 နိယမဒဿနပ္ပယောဇနာ၊ သင့်သောအာပတ် မြဲသည်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။
 ဣတိ လက္ခဏာနုပညတ္တိကတ္တာ၊ ဤသို့ မှတ်ရာမှတ်ကြောင်းဖြစ်သော အနုပညတ်
 ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်သော လက္ခဏာဖြင့် တဖန်
 ပညတ်အပ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်စွာ။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
 အကြောင်းဖြင့်။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ အဝတော၊ ရှိ။ အာဒိမ္မိ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ၏။
 ကိမိဝ၊ နည်း။ “ဂါမာ ဝါ အရညာ ဝါ”တိ အနုပညတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။
 ပရိပုဏ္ဏေ၊ အပြည့်အစုံဖြစ်သော။ တေသ္မိံ သိက္ခာပဒေ ပန၊ ၌ကား။-

“နိဒါနာမာတိကာဘေဒေါ၊ နိဒါန်းအပြား မာတိကာအပြားလည်း
 ကောင်း။ တံနိယာမကော၊ ထို မာတိကာ၏အနက်ကို မှတ်ကြောင်း
 ဖြစ်သော။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ ဝိဘင်းလည်းကောင်း။ တတော၊ ထိုဝိဘင်းမှ။
 အာပတ္တိယာ၊ ၏။ ဘေဒေါ၊ အပြားလည်းကောင်း။ တဒညယာ၊
 ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသောအပြားဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ သော။
 အနာပတ္တိ၊ လည်းကောင်း။”

☞ (၇၈) ဣတိ အယံ နယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်းအပြား၌။
 သုဒိန္နဝတ္ထု စ၊ လည်းကောင်း။ မက္ကဋ္ဌိဝတ္ထု စ၊ လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇိပုတ္တက
 ဝတ္ထု စ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ တိပ္ပဘေဒံ၊ သုံးပါးအပြားရှိ
 သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ နိဒါနံ နာမ၊ မည်၏။
 တတော နိဒါနာ၊ ထိုနိဒါန်းကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။
 “ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုနံ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော။ ပ။ အသံဝါသော”တိ၊
 ဟူ၍။ ဣမိဿာ မာတိကာယ၊ ၏။ ဘေဒေါ၊ သည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌။ “အန္တမသော တိရစ္ဆာနဂ
 တာယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝစနေန၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂဖြစ်သောသဒ္ဒါဖြင့်။ “အာ
 ဝံသော၊ ရှင်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူ
 သည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသို့ ပညတ်ခြင်းသည်လည်း။ ဣတ္ထိယာ၊
 ၌။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ပုရိသေ၊ ၌။ နော ပညတ္တံ၊ မပညတ်။ ပဏ္ဍကေ၊ ၌။ နော
 ပညတ္တံ၊ မပညတ်။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနေ၊ ၌။ နော ပညတ္တံ၊ ညတ်။ ဣတိ၊
 သို့။ မက္ကဋ္ဌိပါရာဇိကော ဝိယ၊ မက္ကဋ္ဌိပါရာဇိကကဲ့သို့။ အညောပိ၊ တပါးသော
 သူသည်လည်း။ လေသံ၊ အမြက်ကို။ ဩဇ္ဇေတံ၊ ထောင်ခြင်းငှါ။ သက္ကော
 တိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 ရဟန်း၏။ အလေသောကာသဒဿနတ္ထံ၊ အမြက်ထောင်ခြင်း၏ အခွင့် မရ

ခြင်းကို ပြခြင်းငှါ။ ဣဒံ၊ ဤ တိရစ္ဆာန်ဂတယပိ-ဟူသော စကားကို။ ဓုတ္တံ၊
 ၏။ မက္ကဋ္ဌိဝတ္ထုသင်္ခါတာ၊ မက္ကဋ္ဌိဝတ္ထုဟုဆိုအပ်သော။ နိဒါနာ၊ မှ။ “အန္တမသော
 တိရစ္ဆာန်ဂတယပိ”တိ၊ ဟူ၍။ မာတိကာဝစနဘေဒေါ၊ မာတိကာသဒ္ဓါအထူး
 ကို။ ဣတ္ထိယာ ဝေ၊ သာလျှင်။ မေထုနသိဒ္ဓိဒဿနတော၊ မေထုန်အကျင့်၏
 ပြီးခြင်းကို မြင်သောအားဖြင့်။ န ကတော၊ ပြတော်မူ။ တဿ၊ ကြောင့်။
 ဝိဘင်္ဂေါ၊ နှိုသည့်။ တံ၊ နိယာမကော၊ ထိုမာတိကာအနက်ကို မှတ်ကြောင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ မာတိကာယ၊ ၏။ အဓိပ္ပေတတ္ထနိယာမ
 ကော၊ လိုအပ်သောအနက်ကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ ဝိဘင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဝိဘင်္ဂေါ၊ ဌ။ “တိဿော ဣတ္ထိယော။
 တယော ဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ။ ပ။ ပုရိသဿ ဒေ မဂ္ဂေ”တိအာဒိနာ နယေန၊
 ဖြင့်။ သဗ္ဗလေသောကာသံ၊ အလုံးစုံသော အမြက်ထောင်ခြင်း၏ အခွင့်ကို။
 ပိဒဟိတော၊ ပိတ်၍။ နိယမော၊ မှတ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ၏။

တ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။—သိက္ခာပဒံ၊ ကို။
 ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အစုံ။ ပညတ္တံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊
 သော။ သာဓာရဏသိက္ခာပဒဝသေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ လိင်္ဂပရိ
 ဝတ္တနဝသေန ဝါ၊ လိင်္ဂပြန်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကေဝလံ၊
 သက်သက်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အားသာလျှင်။ “သိက္ခာသင်္ခါဝသမာပန္နော”တိ၊
 ဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဘိက္ခုနီနဗ္ဗံ၊ တို့အားလည်း။ “သိက္ခာ
 သင်္ခါဝသမာပန္နော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ ဌ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။
 ဟိ-ယုတ္တံ၊ စ။ တဒဝစနေန၊ ထိုသိက္ခာသင်္ခါဝသမာပန္နော-ဟူသော ပါဠိ
 ကို မဟောသဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ သည်။ ပုရိသလိင်္ဂ ပါတုဘာဝေန၊ ပုရိသလိင်္ဂ
 ၏ ထင်ရှားဖြစ်သဖြင့်။ ဘိက္ခုဘာဝေ၊ ရဟန်းတို့၏ အဖြစ်၌။ ဌိတာ၊
 တည်လျက်။ “အဟံ၊ သည်။ ဥပသမ္ပဒကာလေ၊ ပဉ္စင်းခံသော ကာလ၌။
 ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ န သိက္ခာသင်္ခါဝသမာပန္နော၊ သိက္ခာသင်္ခါဝသို့ မရောက်။
 တဿ၊ ကြောင့်။ အပစ္စက္ခာတသိက္ခာပိ၊ မချသောသိက္ခာရှိသော်လည်း။ မေထု
 နဓမ္မေန၊ ဖြင့်။ ပါရာဇိကာ၊ သည်။ န ဟောမိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။
 ဝဒေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)

ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဓုတ္တတေ၊ အံ။ —အနိဋ္ဌပုပ္ဖသင်္ဂတော၊ မလို
 အပ်သော အနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း

၁။ ဟိ-မပါ (ဆန္ဒ)

အရာအားဖြင့်။ န ဝတ္ထုဗျံ၊ မဆိအပ်။ ဘိက္ခုနီနမ္ပ၊ တို့အားလည်း။ “သိက္ခာ
သင်္ဃာတိဝသမာပန္နာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘိက္ခုနီနမ္ပ၊ တို့အားလည်း။
သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သိက္ခာချခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ဤ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။
အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ အနိဋ္ဌပုဿင်္ဂေါတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။
သာဓာရဏာနေဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အသာဓာရဏာနိ၊ တို့သည်။
န၊ မရှိကုန်”။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်လည်း။ အပရံ၊ တပါးသော။ အနိဋ္ဌ
ပုဿင်္ဂံ၊ တည်း။ အပိ စ၊ အံ။ အယံ၊ ဤ လိင်ပြန်သောရဟန်းသည်။ ဘိက္ခု
နံ သိက္ခာသင်္ဃာတိဝသမာပန္နော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ “အနု
ဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တမေဝ ဥပဇ္ဈ”န္တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ အပိစ၊ ဦးအံ။
ယော၊ ရဟန်းသည်။ တထာ၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ လေ
သံ၊ အမြက်ကို။ ဩဇ္ဇေတော၊ ထောင်၍။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊
ရှိသော်။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။
ဟိ—သစ္စံ၊ ဤ။ တော၊ ထို ဝဇ္ဇိတိုင်းသားရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခုနံ သိက္ခာသ
င်္ဃာတိဝသမာပန္နော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနာဘာဝေ၊ ဟောတော်မူသော ပါဠိမရှိပဲ
သည်။ သတိ၊ ဖြစ်လျက်။ “အာပတ္တိ”တုမေ ဘိက္ခဝေ အာပန္နာ ပါရာ
ဇိက”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ ပန၊ “တုမေ
ဘိက္ခဝေ အာပန္နာ”—စသောပါဠိတော်၌။ “ဘိက္ခဝေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတာ၊
ကြောင့်။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဘိက္ခုလိင်္ဂေ၊ ဤ။ ဌိတာ၊ ကုန်
၏။ “ဣဒါနိ ခေပိ မယံ ဘန္တေ။ပ။ ဥပသမ္ပဒ”န္တိ၊ ဟူ၍။ (၇၉) ဝုတ္တတာ၊
ကြောင့်။ ကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝိဗ္ဗန္တာ၊ လူထွက်ကုန်၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဤ။ တတော အာပတ္တိယာ ဘေဒေါတိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။
ဝိဘင်္ဂတော၊ ဝိဘင်္ဂဒေသနာတော်အားဖြင့်။ “အက္ခာယိတော၊ ခွေး မြေခွေး
တို့သည် မခဲအပ်သော။ သရီရေ၊ ဤ။ ပါရာဇိကံ၊ အာပတ်သင့်၏။ ယေဘု
ယျေန၊ ဖြင့်။ ခါယိတော-သော။ သရီရေ၊ ဤ။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။” ဣတိ
အာဒိ၊ သည်။ အာပတ္တိယာ၊ ဤ။ ဘေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အနာ
ပတ္တိ တဒညထာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ တတော ဝေ ဝိဘင်္ဂတော၊ ထို ဝိဘင်္ဂမှလျှင်။
ယေန အာကာရေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဤ။ တတော၊ ထိုအခြင်း
အရာမှ။ အညေနာကာရေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိဘေဒေါ၊ သည်လျှင်။ ဟော
တိ၊ ဤ။ ဟိ—သစ္စံ၊ ဤ။ “သာဒိယတိ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ၊ န သာဒိ
ယတိ အနာပတ္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝိဘင်္ဂေ၊ သည်။ ဝါ၊ ဝေဖန်ခြင်းသည်။ အသ

၁။ တဉ္စာနိဋ္ဌံ၊ ပါဠိကျမ်း။

၂၁၄

စင်ရည်ခွဲကနီယာ

[၁-ပါရာဇိက

တိ၊ နေဝံ။ န ပညာယတိ၊ မထင်နိုင်။ ကြွေတာဝတာ၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်
ဖြင့်။ သမာသတော၊ အားဖြင့်။ ဂါထကြွေတာ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟော
တိ၊ ဤ။ ကြွေ ၈ ပန၊ ဤစကားအစဉ်၌ကား—

“နိဒါနမာတိကာဘေဒေါ၊ နိဒါနံ၊ အပြား မာတိကာအပြားလည်း
ကောင်း။ ဝိဘင်္ဂဿ၊ ဝိဘင်း၏။ ပယောဇနံ၊ အကျိုးလည်းကောင်း။
အနာပတ္တိပကာရော စ၊ လည်းကောင်း။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်
သော ပယောဇနလည်းကောင်း။ နိပ္ပယောဇနော၊ လည်းကောင်း။”

ဣတိ၊ သို့။ ဣမံ နယံ၊ ဤနည်းကို။ ဒဿေတွာဝ၊ ရှိလျှင်၊ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနံ၊
တို့၏။ အတ္တော၊ ကို။ ပကာသိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ပြအပ် သ
နည်းဟူမကား။ ဘဂဝတာ ပန၊ သည်ကား။ ယေနာကာရေန၊ ဖြင့်။ ယံ
သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပိတံ၊ အပ်၏။ တဿ အာကာရဿ၊ ၏။ သမတ္တံ ဝါ၊
ပြည့်စုံသော နိဒါနံလည်းကောင်း။ အသမတ္တံ ဝါ၊ မပြည့်စုံသောနိဒါနံ
လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သော။ နိဒါနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အ
ယံ၊ ဤနိဒါနံနှစ်ပါးသည်။ နိဒါနဘေဒေါ၊ မည်၏။ မာတိကာပိ၊ သည်
လည်း။ နိဒါနာပေက္ခာ၊ နိဒါနံကိုသွေ့သော မာတိကာလည်းကောင်း။ နိဒါနာ
နာပေက္ခာ၊ နိဒါနံကိုမသွေ့သော မာတိကာလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိ
ဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ စ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်လည်း။ စတုတ္ထပါရာဇိကာ
ဒိသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့သည်။ နိဒါနာပေက္ခာနိ၊ နိဒါနံကိုသွေ့သော သိက္ခာပုဒ်
မည်ကုန်၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဉ်းအံ့။ ဝဂ္ဂုမုဒါတိရိယာ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်နား၌
နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ သန္တာနေ၊ အစဉ်၌။ အသန္တံ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊
ကို။ မုသာဝါဒလက္ခဏံ၊ သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ န ဘာသိ သု၊ မပြော
မဆိုကြကုန်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တေ၊ ထို ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်နား၌ နေကုန်သော
ရဟန်းတို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်၏။ ဥတ္တရိမနုဿ
ဓမ္မဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့အား။ ဘာသိ သု၊ ကုန်၏။ တာဝ
တာ၊ ထိုသို့ ပြောဆိုကာမျှဖြင့်။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ သည်။ န စ ဟောတိ၊
မဖြစ်။ တတ္ထံ၊ ထိုရဟန်းတို့၌။ တေန လေသေန၊ ထိုသို့သော အမြက်ဖြင့်။
ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဝတ္ထု၊ ထိုသို့ပြောဆိုသောဝတ္ထုကို။ နိဒါနံ ကတွာ၊
အကြောင်းပြု၍။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ပညပေသိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “နိဒါ

နာပေက္ခ” နှိ၊ ဟူ၍။ မယာ ဝုတ္တံ၊ ငါဆိုအပ်၏။ ဣမိနာဝနယေန၊ စတုတ္ထ
 ပါရာဇိကနိဒါန်းကို ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ နိဒါနာပေက္ခာနိ၊ နိဒါန်း
 ကိုင်ကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဥတု၊ သိ၍။ တဗ္ဗိပရိတာနိ၊ ထို နိဒါနပေက္ခ
 သိက္ခာပုဒ်မှ ပြန်၍ဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ နိဒါန နာပေက္ခာ
 နိ၊ နိဒါန်းကိုမငဲ့သော သိက္ခာပုဒ်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်
 ၏။ အယံ၊ ဤအပြားသည်။ မာတိကာဘေဒေါ၊ မာတိကာ အပြားတည်း။

နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်။ မူလာပတ္တိပဟောနက
 ဝတ္ထု ပယောဂဝိတ္ထနိယာမဒဿနဝသေန၊ မူလအာပတ်လောက်သော ဝတ္ထုကို
 မှတ်ခြင်း၊ မူလအာပတ်၏လုံ့လကိုမှတ်ခြင်း၊ မူလအာပတ်၏ စိတ်ကိုမှတ်ခြင်းကို
 ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ မာတိကာယ၊ ၏။ ဝိဘဇနဘာဝဒီပနတ္ထဉ္စ၊ ဝေဖန်
 အပ်သော သဘောကို ပြခြင်းငှါလည်းကောင်း။ တေသံ၊ ထို မူလအာပတ်ဝတ္ထု
 စသည်တို့၏။ အပ္ပဟောနကတာယ ဝါ၊ မလောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ တဒညတရ ဝေကလ္လတာယ ဝါ၊ ထို ဝတ္ထုစသည်တို့တွင် တပါးပါး
 ချို့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။
 သတိ၊ သော်။ အာပတ္တိဘဒဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ငှါလည်းကောင်း။ ဝိတိက္ကမေ၊
 သည်။ အသတိ၊ သော်။ အနာပတ္တိဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ငှါလည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊
 အလုံးဝသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ တယော အတ္ထဝသေ၊ သုံးပါးကုန်သောအကျိုး
 ထူးတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မာတိကာယ၊ ကို။ ဝိဘဇနံ၊ ဝေဖန်ရာသည်။ ဟုတု၊
 ၍။ ဝိဘဂီ၊ ကို။ အာရဘိယတိ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ၏။ ဧတ္ထ ပန၊ ဤပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌ကား။ “ဘိက္ခကောတိ ဘိက္ခု၊
 ဘိက္ခကောတိ ဘိက္ခု—ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘိက္ခာစရိယံ အဇ္ဈုပဂတောတိ
 ဘိက္ခု၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဘိန္နပဋ္ဌစရေတိ ဘိက္ခု၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
 ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သော။ ပဒဘာဇနံ၊ သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဗျဉ္ဇနတ္ထ
 ဒီပနဝသေန၊ သဒ္ဓါအနက်တို့ကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်
 သော။ ဝိဘဂီ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ “သမညာယ ဘိက္ခု” တံ၊
 သမညာယ ဘိက္ခုဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ပဒဘာဇနံ၊ သည်။ ဘိက္ခုဘာဝသမ္ဘဝံ၊
 ဘိက္ခုဘာဝ၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကို။ အနပေက္ခိတာပိ၊ မငဲ့မူ၍လည်း။ ကေဝလံ၊
 အနက်နှင့် မရောမယွက် သက်သက်။ ဘိက္ခုနာမပဝတ္တိဋ္ဌာနဒီပနဝသေန၊
 ရဟန်းဟူသောအမည်ဖြစ်ရာ ဌာနကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊
 သော။ ဝိဘဂီ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဟေ ဘိက္ခုတိ ဘိက္ခု၊ ဟူ၍
 လည်းကောင်း။ ပ။ ကမ္မေန ဥပသမ္ပန္နောတိ ဘိက္ခု၊ ကမ္မေန ဥပသမ္ပန္နောတိ ဘိက္ခု-

ဟူ၍လည်းကောင်း။” ဝုတ္တံ၊ သော။ ပဒဘာဇနံ၊ သည်။ ဥပသမ္ပဒါနန္တရေနာပိ၊
 ပဉ္စင်းအဖြစ်အထူးသို့ ရောက်သဖြင့်လည်း။ (၈၀) ဘိက္ခုဘာဝသိဒ္ဓိဒီပန
 ဝသေန၊ ရဟန်းအဖြစ်ပြီးခြင်းကို ပြသည်၏။ “အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။
 ဝိဘင်္ဂေါ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဘဒြော ဘိက္ခု၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပ။
 အသေခေါ် ဘိက္ခု။” တိဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ သော။ ပဒဘာဇနံ၊ သည်။
 ဘိက္ခုကရဏေဟိ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဓမ္မဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္တာ
 ဂတဘိက္ခုဒီပနဝသေန၊ ပြည့်စုံသော ရဟန်းအဖြစ်ကို ပြသည်၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ သော။ ဝိဘင်္ဂေါ ဝါ၊ မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝိဘင်္ဂေါ၊ ဝိဘင်္ဂသဒ္ဓါကို။ အဇ္ဈိပေက္ခိတော၊ ရှုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ သဗ္ဗ
 သာမညပဒတ္တာ၊ အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်တို့နှင့် ဆက်ဆံသော သာမညပုဒ်ဖြစ်
 သောကြောင့်တည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အညဘာဂိယသိက္ခာပဒါဒိသု၊
 အညဘာဂိယသိက္ခာပုဒ်အစရှိသည်တို့၌။ သဒ္ဓါရဝသေန၊ မိမိတို့၏ ကာယဒ္ဓါရ
 ဝစီဒ္ဓါရတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဓိကရဏဒဿနာဒိဝသေန၊ အဓိကရုဏ်းကို
 ပြခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော ၈၊ ဖြစ်သောဝိဘင်းကိုလည်း။
 အဇ္ဈိပေက္ခိတော၊ ရှုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣတရတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်မှ တပါး
 သောသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ တဒဘာဝတော၊ ထိုသို့သော ဝိဘင်း၏ မရှိသောကြောင့်
 တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပဒဘာဇနီ၌။ တိဿော ဣတ္ထိယောတိအာဒိ၊ သည်။ ဝတ္ထုနိယမ
 ဒဿနဝသေန၊ ဝတ္ထုကို မှတ်ခြင်းကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ၏။
 မနုဿိတ္ထိယာ တယော မဂ္ဂေ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝန္တဿ အာပတ္တိ ပါရာဇိက
 သာတိအာဒိ၊ သည်။ ပယောဂနိယမဒဿနဝသေန၊ ပယောဂကို မှတ်ခြင်းကို
 ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ၏။ ဘိက္ခုဿ သေဝနစိတ္တံ ဥပဋ္ဌိတေတိ
 အာဒိ၊ သည်။ စိတ္တနိယမဒဿနဝသေန၊ စိတ်ကို မှတ်ခြင်းကို ပြသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်။ ပဝတ္တော၊ ၏။ သာဒိယတိ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ၊ န သာဒိယတိ အနာ
 ပတ္တိတိအာဒိ၊ သည်။ ဝတ္ထုပယောဂနိယမေ၊ ဝတ္ထုကိုမှတ်ခြင်း၊ ပယောဂကို
 မှတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ စိတ္တနိယမဘာဝါ-ဘာဝဝသေန၊ စိတ်ကို-
 မှတ်ခြင်းရှိသည်၊ မရှိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အာပတ္တာနာပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ အာ
 ပတ္တိ အနာပတ္တိကို ပြခြင်းငှါ။ ပဝတ္တော၊ ၏။ မတံ ယေဘုဒယျန ခါယိတံ
 အာပတ္တိ တုလ္လစွယသာတိအာဒိ၊ အစရှိသောပါဠိသည်။ ဝတ္ထုဿ၊ ၏။ အပ္ပ
 ဟေဒနကတဿ၊ ကြောင့်။ ဝိတိက္ကမေ၊ ၌။ အာပတ္တိဘေဒဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။
 ပဝတ္တော၊ ၏။ န သာဒိယတိ အနာပတ္တိတိ ဟူသောပါဠိသည်။ စိတ္တနိယမ

ဝေကလ္လေန၊ စိတ်ကိုမှတ်ခြင်း ချို့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိတိက္ကမာဘာဝါ၊ လွန်
ကျူးခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ အနာပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ ၄။ ပဝတ္တော၊ ။
ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ။ ဧဝံ၊ ဤ ပဌမပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်အတူ။
ဣတရေသုပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသ၊ တို့၌။ ယထာ
သမ္ဘဝတော၊^၁ အကြင်အကြင်သို့ ဖြစ်သင့်သောအားဖြင့်။ အယံ နယော၊ ဤပြစ်
သော နည်းအတိုင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိ ပယောဇနော၊ ဤသို့
အကျိုးရှိ၏ ဟူ၍။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ ။

အနာပတ္တိဝါရော ပန၊ သည်ကား။ မူလာပတ္တိတော စ၊ မူလအာပတ်အား
ဖြင့်လည်းကောင်း။ တဒညေကဒေသတော စ၊ ထို မူလအာပတ်မှ တစိတ် အား
ဖြင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗာပတ္တိတော စ၊ အလုံးစုံသော အာပတ်အားဖြင့် လည်း
ကောင်း။ အနာပတ္တိဒီပနဝသေန၊ ဖြင့်။ တိဝိဇော၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါး
တို့တွင်။ ပဌမော၊ သော။ ယော ဝါရော၊ အကြင် အနာပတ္တိဝါရသည်။ အတ္ထိ၊
၏။ သော ဝါရောသည်။ ဝိဘင်္ဂေါ ဝိယ၊ သို့။ တယော အတ္တဝိသေသုံးပါးကုန်
သော အကျိုးထူးတို့ကို ပဋိစ္စာစွဲ၍။ ပဝတ္တော၊ ။ တယော၊ တို့သည်။ ကတမေ၊
နည်း။ သာတ္ထကနိရုတ္တကာနံ၊ သာတ္ထက နိရုတ္တကဖြစ်ကုန်သော။ မာတိကာပဒါနံ၊
တို့ကို။ တဒညထာ၊ ထိုမာတိကာပုဒ်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ ဥဒ္ဓရဏာ
နုဒ္ဓရဏဝသေန၊ ဥဒ္ဓရဏ အနုဒ္ဓရဏ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သပ္ပယောဇနဘာဝ
ဒီပနတ္ထံ၊^၂ အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ။ တဒည
ထာ၊ ထိုပုဒ်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ ပဋိပတ္တိက္ကမဒဿနတ္ထု၊ ပဋိပတ္တိအစဉ်
ကိုပြခြင်း အကျိုးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ အာပတ္တိပဟောနကဋ္ဌာနေပိ၊
၌လည်း။ ဝိသဇ္ဇနတ္ထု၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းအကျိုးရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိ
ဣမေ တယော၊ တို့တည်း။ ကထံ၊ အသို့ဖြစ်သနည်း။ ဇ္ဇေကလောမသိက္ခာပဒေါ
၌။ “ဘိက္ခုနော ပနေဝ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ ။ပ။ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနိ” တိ၊ ဟူကုန်
သော။ တောနိ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ ကေဝလံ၊ အပြစ်နှင့်မရော သက်သက်။ ဝတ္ထု၊
မတ္တဒီပနပဒါနိ၊ ဝတ္ထုမျှကို ပြသောပုဒ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိရုတ္တကာနိ နာမ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ရသောသုံးမွေးတို့၏။
ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ “အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အခွန်ရှည်
သော ခရီးကို။ ပဋိပန္နဿ”^၃၊ ရောက်သောရဟန်းအား။ ဇ္ဇေကလောမေ၊ သုံး
မွေးကို။ ဥပ္ပန္နေ၊ ရသည်ရှိသော်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အာကင်္ခမာနေန၊

၁။ ယထာသမ္ဘဝနယော၊ (ဆဋ္ဌ) ၂။ သပ္ပယောဇနနိပ္ပယောဇနဘာဝဒီပနတ္ထံ။ (ဆဋ္ဌ)
၃။ အပ္ပဋိဝနဿ၊ (ဆဋ္ဌ)

ပရိဂ္ဂဟိတေ” တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ တဒညထာ၊ ထို ဆိုပြီးသည်မှ တပါး
 သော အပြားအားဖြင့်။ အနုဒ္ဓရဏေန၊ မချီမကြသဖြင့်။ နိပ္ပယောဇနဘာဝေါ၊
 အကျိုးမရှိသောအဖြစ်ကို။ ဒိပိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ မာတိကာယံ၊ ဤ။
 “မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျာ” တိ၊ ဟူသော။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ဝစနံ၊ အကြင်ပါဠိ
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ သာတ္ထကံ၊ ဖြစ်၏။ (၈၁) တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။
 သပ္ပယောဇနဘာဝဒိပနတ္ထံ၊ အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ။ “အနာပတ္တိ
 အဇာနန္တဿ အသာဒိယန္တဿာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဤ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာနန
 သာဒိယနဘာဝေန၊ သိသည်၏အဖြစ် သာယာသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊
 အာပတ်သင့်၏။ အသေဝန္တဿ၊ မမှီဝဲသောရဟန်းအား။ (အဇာနန္တဿ ဟူ၍
 လည်း ပါဠိရှိ၏။ အဇာနန္တဿ၊ မသိသောရဟန်းအား-ဟုပေးလေ)။ အနာ
 ပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတိကာယံ၊ ဤ။ “ယော ပန
 တိက္ခု မေထုနံ ။ပ။ အသံဝါသော” တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ဤ။ ဣတိ-အယံ၊
 ကား။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ “ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါးသိမ်းဆည်းသော
 ဥစ္စာ။ ပရပရိဂ္ဂဟိတသည်တံ၊ သူတပါးဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်။ ဂရ
 ပရိက္ခာရော၊ ငါးပဲထိုက်သော ပရိက္ခရာ။ ထေယျစိတ္တံ၊ ခိုးယူလိုသောစိတ်။
 အဝဟရဏံ၊ ခိုးခြင်း”။ ဣတိ ဝတ္ထာနံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပဉ္စန္ဒမ္ပိ
 အင်္ဂါနံ၊ တို့၏လည်း။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်သဖြင့်။ ပေတတိရစ္ဆာနဂတပရိဂ္ဂဟိ
 တေ၊ ပြိတ္တာ တိရစ္ဆာန်တို့ သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာ၌။ အာပတ္တိပ္ပဟောနက
 ဌာနေပိ၊ ၌လည်း။ ဝိဿဇေနတ္ထံ၊ အာပတ်မှ လွတ်စိမ့်သောငှါ။ “အနာ
 ပတ္တိ ပေတပရိဂ္ဂဟိတေ” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝတ္ထံ၊ ဤ။ အနာပတ္တိ ဣမံ ဇာန၊
 ဣမံ ဒေဟိ၊ ဣမံ အာဟာရ၊ ဣမိနာ အတ္ထော၊ ဣမံ ကပ္ပိယံ ကရေဟိတံ
 ဘဏတိတိအာဒိ ပန၊ ကိုကား။ တဒညထာ၊ ထိုမှလပညတ်မှ တပါးသော
 အပြားအားဖြင့်။ ပဋိပတ္တိက္ကမဒဿနတ္ထံ၊ ကျင့်စဉ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဝတ္ထံ၊ ဤ။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဧတ္တာဝတ၊ ဖြင့်။ “နိဒါနမာတိကာ ဘေ
 ဒေါ” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝတ္ထဂါထာယ၊ ဤ။ အတ္ထော၊ ကို။ ပကာသိတော၊
 ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။

တ္ထေ၊ ဤပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌။ ပဌမပညတ္တိ၊ ကို။ (ပညတ္တာ-၌
 စပ်)။ တာဝ၊ စွာ။ ပဌမဗောဓိ၊ ကို။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ ၍။ ပညတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အာယသ္မတော သုဒိန္နဿ၊ ဤ။ အဋ္ဌဝသိကကာလေ၊
 ၌။ ပညတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ရတ္တညမဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တကာလေ၊
 ၌။ ပညတ္တာ၊ ဤ။ ဒုတိယအနုပညတ္တိ၊ သည်။ နှာဟုသစ္စမဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တ

ကာလေ၊ ဌ။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ 'ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုတော၌
နေသော အရှင်သည်။ မက္ခဋ္ဌိပါရာဇိကော၊ မက္ခဋ္ဌိပါရာဇိကသည်။ ဟောတိ၊
၏။ မာတုဂါမပဋိသံယုတ္တေသု၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ တိရစ္ဆာ
နဂတိတ္ထိ၊ တိရစ္ဆာန်မိန်းမကို။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။
အနဓိပ္ပေတာ၊ အလိုမရှိအပ်။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဣဓာပိ၊ ဤပဌမပါရာဇိက၌
လည်း။ အနဓိပ္ပေတာ၊ အလိုမရှိအပ်။ ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်
ဖြင့်။ “သစ္စံ အာဝုသော။ပ။ဂတိတ္ထိယာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ တတိယာ
နုပညတ္တိ၊သည်။ လာဘဂ္ဂမဟတ္တံ၊ လာဘ်များသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တာကာလေ၊
ဌ။ ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တေ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာ၊ ထို ဝဇ္ဇိတိုင်းသား
ရဟန်းတို့သည်။ လာဘဂ္ဂမဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟုတု၊
၍။ ယာဝဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဘုဉ္ဇိတု၊ ၍။ နှာယိတု၊ ရေချိုး၍။ ဝရ
သယနေ၊ မြတ်သော အိပ်ရာ၌။ သယိတု၊ အိပ်၍။ တတိယာနုပညတ္တိယာ၊ ၏။
ဝတ္ထု၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တေ စ၊ ထိုဝဇ္ဇိတိုင်းသား ရဟန်းတို့
သည်လည်း။ ဝေပုလ္လမဟတ္တံ၊ သို့။ သံသေ၊သည်။ ပတ္တေ၊သော်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
သယဉ္ဇ၊ မိမိတို့သည်လည်း။ ဝေပုလ္လမဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တ္ထေ၊ ဤပဌမပါရာဇိက၌။ ဝေပုလ္လမဟတ္တံ၊ ကို။
လတ္တတိ၊ ရအပ်၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ ဣဒံ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပဒံ၊
ကို။ တိဝိဓမ္မိ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ စတုဋ္ဌိဓမ္မိ၊ လေးပါး
အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တံ ကာလံ၊ ထို ရတ္တည စသော ကာလသို့။
ပတု၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို မထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် ပါဠိ၌။ ယော ပနာတိ ပဒံ၊ ပုဒ်
သည်။ အနဝသေသပရိယာဒါနပဒံ၊ အကြွင်းမရှိ အလုံးစုံကို ထက်ဝန်းကျင်
မှ ယူတတ်သောပုဒ်တည်း။ ဘိက္ခုတိ ပဒံ၊ သည်။ တဿ၊ ထို ယော ပန-
ဟူသောပုဒ်၏။ အတိပ္ပသင်္ဂနိယမပဒံ၊ အလွန် လျဉ်းပါးခြင်းကို မှတ်သောပုဒ်
တည်း။ ဘိက္ခုနံ ။ပ။ သမာပန္နောတိ ဝစနံ၊ ဟူသောသဒ္ဒါသည်။ တဿ၊
ထို ယော ပန-ဟူသော ပုဒ်၏။ ဝိသေသနဝစနံ၊ ဝိသေသန ဖြစ်သောသဒ္ဒါ
တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော လူအပေါင်းသည်လည်း။
န ဘိက္ခုနာမကော၊ ဘိက္ခုမမည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယာယ ကာယစိ၊
အမှတ်မရှိ တခုခုဖြစ်သော။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဥပသမ္ပဒ ကမ္မဝါစာဖြင့်။
ဥပသမ္ပန္နဘိက္ခုနံ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ တို့သည်။ ဟေဋ္ဌိမ
ပရိစ္ဆေဒေန၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်။ ယာ စ သိက္ခိတဗ္ဗသိက္ခာ၊ အ

ကြင်သို့ ကျင့်အပ်သောသိက္ခာကို။ ဝိဟိတာ၊ စီရင်တော်မူအပ်၏။ ဝါ၊ ထား
 တော်မူအပ်၏။ “ဧတ္ထ-ပဒသမ္မဟော၊ ဌှိ။ သဟ၊ တက္ခ။ ဇီဝိတဗ္ဗံ၊ အသက်မွေး
 အပ်၏။” ဣတိ-ဣမိနာ ဝစနတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ယော စ သိက္ခာပဒသမ္မဟော၊ ကိ။
 သာဇီဝေါ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တံ ဥဘယံ၊ ထို သိက္ခာ သာဇီဝ နှစ်ပါး
 သို့။ သမာပန္နော၊ ကောင်းစွာရောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဒါ
 ပန၊ ဌှိကား။ သမာပန္နော၊ သည်။ အဟောသိ၊ နည်း။ ယာယ ကာယစိ၊
 သော။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဉ္စင်းခံသော ကမ္မဝါစာဖြင့်။ (၈၂) ဥပသမ္ပန္နသမနန္တရ
 မေဝ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်၏အခြားမဲ့၌လျှင်။ တဒုဘယံ၊ ထို သိက္ခာ သာဇီဝ နှစ်
 ပါးကို။ ဇာနန္တောပိ၊ သိ၍လည်းကောင်း။ အဇာနန္တောပိ၊ မသိမူ၍လည်း
 ကောင်း။ တဒဇ္ဈပဂတတ္တာ၊ ထို သိက္ခာ သာဇီဝ နှစ်ပါးသို့ ရောက်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ သမာပန္နော နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဟဇီဝန္တိ၊
 သည်ကား။ ယာဝ၊ လောက်။ သိက္ခံ၊ ကိ။ န ပစ္စက္ခာတိ၊ မချ။ ပါရာဇိ
 ကဘာဝဉ္စ၊ သို့လည်း။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ အန္တကဋ္ဌကထာယံ၊ ဌှိ။
 “သိက္ခံ ပရိပုရေန္တော ။ပ။ သမာပန္နော ဟောတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊
 ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကိ။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၏။ သိက္ခံ၊ ကိ။ အပရိပုရေန္တော၊ မဖြည့်မူ၍။ ကာမဝိတက္ကာဒိဗဟု
 လော ဝါ၊ ကာမဝိတက် စသည် များသော သူသည်လည်းကောင်း။ ဧ
 ကစ္စံ၊ သော။ သာဝသေသံ၊ ဖြစ်သော။ သာဇီဝံ၊ ကိ။ ဝိတိက္ကမန္တော
 ဝါ၊ လွန်ကျူးသော သူသည်လည်းကောင်း။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော နာမ၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဟောတိ ဧဝ၊
 တည်း။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန ပန၊ အလွန်ကို ပိုင်းခြားသော အားဖြင့်
 ကား။ စတုတ္ထံ၊ လေးယောက်မြောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။
 ကထံ၊ သို့။ လဗ္ဘတိ၊ နည်း။ သိက္ခာသမာပန္နော၊ သို့ရောက်သော။ သီလာနိ
 တို့ကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော။ န သာဇီဝ သမာပန္နော၊
 သာဇီဝသို့မရောက်သော။ အစိတ္တကသိက္ခာပဒံ၊ ကိ။ ဝိတိက္ကမန္တော၊ လွန်ကျူး
 တတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ န သိက္ခာသမာပန္နော၊ သိက္ခာ
 သို့ မရောက်သော။ ကာမဝိတက္ကာဒိဗဟုလော၊ ကာမဝိတက်စသည်များသော။
 သာဇီဝသမာပန္နော၊ သော။ နိရာပတ္တိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတ္ထိ၊
 ၏။ န သိက္ခာသမာပန္နော၊ သို့မရောက်သော။ န စ သာဇီဝသမာပန္နော၊

၁။ ဇီဝန္တိ (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ စတုတ္ထံ (ဆဋ္ဌ)

၂။ အာဇီဝေါ (ဆဋ္ဌ)

သာဓိဝသိုလည်း မရောက်သော။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ အာပတ္တိ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သော။ သိက္ခာ၊ သည်း။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သိက္ခာသမာပန္နော စ၊ လည်းဖြစ်သော။ သာဓိဝသမာပန္နော စ၊ လည်းဖြစ်သော။ သိက္ခာကို။ ပရိပူရေန္တော၊ သော။ သာဓိဝဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဝိတိက္ကမန္တော၊ မလွန်ကျူးသော။ သိက္ခာ၊ သည်း။ အတ္တိ၊ ၏။ စတုတ္ထော၊ သော။ အယမေဝသိက္ခာ၊ ကိုသာလျှင်။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာသာဓိဝသမာပန္နပုဒ်၌။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ အနုက္ကဋ္ဌံ၊ ဥက္ကဋ္ဌ မဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝတ္ထု၊ ဟောခြင်းငှာ။ န ယုတ္တော၊ မသင့်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤပုဒ်၌။ ဥက္ကဋ္ဌောကို။ အဓိပ္ပေတော၊ သည်း။ သိယာ၊ ၏။ တေန၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်ကို လိုအပ်၏-ဟူသော စကားနှင့်။ “တဏှ ယာယံ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အယံ ဣမသ္မိ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတာ သိက္ခာ” တိ ဝစနဝိရောဓတော ၊ သိက္ခာ-ဟူသော ပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဥက္ကဋ္ဌဂ္ဂဟဏာဓိပ္ပေါယေ၊ ဥက္ကဋ္ဌပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူလိုသည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ စ၊ ရှိသော်လျှင်။ “သိက္ခာတိ တိသော သိက္ခာ” တိ တွေက မေဝံ၊ သိက္ခာဟူသော ဤစကားမျှကိုသာလျှင်။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဟောတော်မူရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကဿပိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ အဓိပ္ပေါယော၊ အလိုသည်။ သိယာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိယာ၊ နည်း။ သိက္ခတ္ထယသမာပန္နော၊ သိက္ခာသုံးပါးသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗုက္ကဋ္ဌော၊ အလုံးစုံထက် မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိပ္ပေါယော၊ သည်း။ သိယာ၊ ၏။

“မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝေယျာ” တိ၊ ဟူ၍။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ဝစနံ၊ ဟောတော်မူသော ပါဠိကို။ အပေက္ခိတော၊ ငဲ့၍။ အဓိသီလသိက္ခာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္ထော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿာပိ၊ ထိုအဓိသီလနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ အဘာဝတ္ထာ ၊ မေထုနံမှီဝဲခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ တဿာပိ၊ ထိုမေထုနံအကျင့်၏လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအဓိသီလရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ (ထည့်) အဘာဝတ္ထာ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အဓိသီလသိက္ခာ ကို။ ပရိပူရေန္တော၊ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍။ သာဓိဝဉ္စ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သော သာဓိဝသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း။ အဝိတိက္ကမန္တော၊ မလွန်ကျူးသော

၁။ စေန (ဆဋ္ဌ)
၂။ အဘဗ္ဗတ္တာ (ဆဋ္ဌ)
၃။ အဘဗ္ဗတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

ရဟန်းသည်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကိံ။ ပဋိသေဝိတုံ၊ ငှါ။ နန္ဒိတဗ္ဗော၊ မထိုက်။ တံ သိက္ခံ၊ ကိံ။ အပရိပူရေန္တော၊ ချံ။ သာဇီဝဉ္စ၊ ကိလည်း။ ဝိတိက္ကမန္တော ဝေ၊ လွန်ကျူးသော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ ပဋိသေဝေယျ၊ နိ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်၊ ဤသို့သော အလိုသည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝေယျ၊ နိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သော နည်းဖြင့်။ ဧတ္ထံ၊ ဤပုဒ်အစဉ်၌။ အတ္တော၊ ကိံ။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ နိ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာပဒသင်္ခါတော၊ သော။ သာဇီဝေ၊ သည်။ အဓိသီသသိက္ခမေဝ၊ ကိသာလျှင်။ သင်္ဂဏှာတိ၊ သင်္ဂြိုဟ်တတ်၏။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ အဓိဝိတ္တသိက္ခံ ဝါ၊ ကိလည်းကောင်း။ အဓိပ္ပညာသိက္ခံ ဝါ၊ ကိလည်းကောင်း။ န သင်္ဂဏှာတိ၊ မသင်္ဂြိုဟ်တတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တတြ ယာယံပ။ သိက္ခာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိသီလသိက္ခာယ၊ ဌံ။ သင်္ဂဟကော၊ သော။ သာဇီဝေ၊ သည်။ သိက္ခာသာဇီဝေ၊ မည်၏။ (မမ၊ ငါ၏။ သာဇီဝေ၊ သာဇီဝသမည်သော သာဇီဝကိံ။ ဝါ၊ မလျော်သော အသက်မွေးခြင်းကို။ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ဝါ၊ ဂရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့ဖွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ နိ။) ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သော သာဇီဝရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာဇီဝဝိသေသနတ္ထံ၊ သာဇီဝကို အထူးပြုခြင်းငှါ။ သိက္ခာဂုဟဏံ၊ သိက္ခာသဒ္ဓါကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တဒတ္တဒီပနတ္ထမေဝ၊ ထိုအနက်ကို ပြခြင်းငှါသာလျှင်။ ဝိဘဂေါ၊ ဌံ။ သိက္ခံ၊ ကိံ။ အပရာမသိတာ၊ မသုံးသပ်မှု၍။ “တသ္မိံ သိက္ခတိ၊ တေန ဝုစ္စတိ သာဇီဝသမာပန္တော”တိ၊ ဟူ၍။ (ဂဉ္စ)ဝုတ္တံ၊ နိ။ တေန၊ ထိုပါဌ်ဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤ သိက္ခာသာဇီဝပုဒ်သည်။ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ အတ္ထပဒံ၊ အနက်ရှိသောပုဒ်တည်း။ ဣတိ ဒီပိတံ၊ ဤသို့ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ တဉ္စ၊ ထိုသာဇီဝကိလည်း။ ဥပသမ္ပုဒ္ဓပဂမနန္တရတော၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သို့ ရောက်သည်၏ အခြားမဲ့မှ။ ပဉ္စာယ၊ စ၍။ သိက္ခာနာဓိကာရတ္တာ၊ ကျင့်အပ်သော အရာဖြစ်သောကြောင့်။ “သိက္ခတိ”တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “သမာပန္တော”တိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ နိ။ ဝေ၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ “သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္တော”တိ၊ ချံ။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂတော၊ သော။ သော စ၊ ထိုသို့သော ရဟန်းသည်လည်း။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော။ ပစ္စယံ၊ ကိံ။ ပဋိစ္စ၊ ချံ။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌။ သာဇီဝသင်္ခါတမေဝ၊ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သိက္ခံ၊ ကိံ။ အပ္ပစ္စက္ခာယ၊ ချံ။ တသ္မိံယေဝ စ၊ ထို

၁။ (—) ကွင်းအတွင်းပါဌ်များ ဆဋ္ဌ-၌ မပါ။
 ၂။ ယော(ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက ဝဇီပုတ္တကဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၂၂၃

သာဇီဝဟုဆိုအပ်သော သိက္ခာ၌သာလျှင်။ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်
ကို။ အနာဝိကတော၊ ထင်စွာမပြုမူ၍။ မေလ္လန္တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝေယျ၊
၏။ ဣတိ-အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ကိန္တု၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့မှုကား။
အဋ္ဌကထာနယော၊ ကို။ ပဋိက္ခတ္တော၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဝ၊
ထိုအဋ္ဌကထာနည်းကိုလျှင်။ န ပဋိက္ခေပါရဟော၊ ပယ်ခြင်းငှါ မထိုက်။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန၊ ထိုသို့ စိစစ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝါ၊
ထိုသို့ အသင့်ကို ရှာသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဒနုသာရေန၊ ထိုသို့ အဋ္ဌကထာသို့
အစဉ်လိုက်အပ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ အဓိပ္ပါယော ပန၊ ကိုကား။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာ
အပ်၏။ သော၊ ထိုအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဒါနိ၊ ၌။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ “ဘိက္ခုနံ သိက္ခာ
သာဇီဝသမာပန္နော”တိ၊ ဟူ၍။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ဘိက္ခုလက္ခဏံ၊ အကြင်
ဘိက္ခုဟု မှတ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤ ဘိက္ခုဟု
မှတ်သော လက္ခဏာသည်သာလျှင်။ သဗ္ဗေသုပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။
သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ လက္ခဏံ၊ မှတ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခိဏာ
သဝေပိ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သာဝကော၊
တုရားတပည့်သားတော်သည်။ အစိတ္တကံ၊ အစိတ္တကဖြစ်သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။
အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ သေခေါ်၊ ဖြစ်သော။ သာဝကော၊ သည်။ အာပတ္တိံ၊
သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပုထုဇ္ဇနောပန၊ သည်ကား။ သစိတ္တကမ္ပိ၊ သစိတ္တကမူလည်း
ဖြစ်သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သေခေါ်
သေပုထုဇ္ဇနဘိက္ခုနံ၊ သေက္ခ၊ အသေက္ခ၊ ပုထုဇ္ဇနရဟန်းတို့၏။ ဣဒံ လက္ခဏံ၊
ဤလက္ခဏာသည်။ သာမညံ၊ သာမညဖြစ်သော။ ဝါ၊ တူသောသတော
ရှိသော။ ဘိက္ခုလက္ခဏံ၊ ဘိက္ခုဟု မှတ်အပ်ကြောင်းဖြစ်သော လက္ခဏာသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ကေဝလံ၊ သာဇီဝနှင့်မရော
သက်သက်။ သိက္ခာသမာပန္နော စ၊ လည်း။ ကေဝလံ၊ သိက္ခာနှင့်မရော သက်
သက်။ သာဇီဝသမာပန္နောစ၊ လည်း။ ဥဘယသမာပန္နော စ၊ လည်း။ ဣတိ၊ သို့။
သဗ္ဗပေကဒေသေကသေသနယေန၊ တစိတ်တူ တခုအကြွင်းပြုသော နည်းဖြင့်။
“သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော” တောဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သမ္ပိဇ္ဈေတော၊ ပေါင်း
၍။ ဥက္ကဋ္ဌဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ အနုက္ကဋ္ဌာနံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။
ဂဟဏသိဒ္ဓိတော၊ ယူခြင်း၏ပြီးခြင်းကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဥက္ကဋ္ဌောဝ၊
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တမေဝ အတ္ထံ၊ ထို အနက်ကိုပင်လျှင်။
သမ္မာဒေတုံ၊ ပြီးစိမ့်သောငှါ။ “တသ္မိံ” သိက္ခတိ၊ တေန ဝုစ္စတိ သာဇီဝသမာ

ပန္နော”တိ ဧတ္ထံ၊ ဦး။ သိက္ခာပဒဿ၊ ကိ။ အဝစနေ၊ မဆိုရာဦး။ ပရိဟာရံ၊
 အဖြေကို၊ ဝတော၊ ရှိ။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ သော၊ ထို သာဇီဝ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သိက္ခာမိ၊ သို့လည်း။ သမာပန္နော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သိက္ခာသမာပန္နောတိပိ၊ ဟူ၍လည်း။ အတ္တတော၊ အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝတော၊ ရှိ။ “ယံ သိက္ခံ၊ သို့၊ သမာပန္နော၊ ၏။
 တံ သိက္ခံ၊ ကိ။ အပစ္စက္ခာယ၊ ရှိ။ ယဉ္စ သာဇီဝံ၊ သို့လည်း။ သမာပန္နော၊
 ၏။ တတ္ထံ၊ ထို သာဇီဝဦး။ ဒုဗ္ဗလုံ၊ ကိ။ အနာဝိကတော၊ ရှိ။” ဣတိ၊ သို့။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ဦး။ အယံ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ကိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တေသ္မိံ
 ပန အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဦးကား။ အဓိသီလသိက္ခာယ ဝေ၊ ကိုလျှင်။ ဂဟဏံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ သဗ္ဗတ္ထိကတ္တာ စ၊ အလုံးစုံသောသိက္ခာပုဒ်တို့
 ဦး အလိုရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယဿ၊ ဝိနည်းပညတ်
 ၏။ သိသာဓိကာရတော စ၊ သိသ၏ အရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း
 တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သိက္ခာပဒံ၊ ကိ။ သမာဒိယန္တော၊
 ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သောသူကို။ သီလံ သမာဒိယတိတိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ
 ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ ယထာ၊ တူ။ သိက္ခာပဒံ၊ ကိ။ ပစ္စက္ခန္တော၊ ချ
 သောသူကို။ သီလသင်္ခါတံ၊ သော။ သိက္ခံ၊ ကိ။ ပစ္စက္ခာတိတိ၊ ချ၏ဟူ၍။
 ဝတ္ထု၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထံ၊ ထိုအဋ္ဌကထာဦး။ “ယံ
 သိက္ခံ သမာပန္နော၊ တံ အပစ္စက္ခာယာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္ထံ၊ ၏။ သိက္ခံ၊ ကိ။
 ပစ္စက္ခာယ၊ ရှိ။ ပဋိသေဝိတမေထေနဿ၊ မှီဝဲအပ်သော မေထုန်အကျင့်ရှိသော
 သူအား။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိ။ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သမ္မဟနတိ နာမ၊ နှုတ်တော်မူသည် မည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၏။ “ယော ပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုကား။ ဘိက္ခု၊ တိ” စ၊ ဟူ၍လည်း။ ပညတ္တော၊
 ပညတ်အပ်၏။ ဝါ၊ သမုတ်အပ်၏။ (ပညတ္တံ-ရှိကြ၏)။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ဘိက္ခု၊ ဟုတော၊ ရဟန်းဖြစ်၍။ န ပဋိသေဝိ၊ မမှီဝဲ၊ တောဝတော၊
 ဖြင့်။ သမာသတော၊ ဖြင့်။ “သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော”တိ ဧတ္ထံ၊ ဦး။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊
 ဆိုအပ်သောစကားကို။ ဝုတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဣမိနာ ဝိသေသဝစနေန၊ ဤသို့ အထူးဆိုသဖြင့်။ ပယောဇနံ၊ အကျိုး
 သည်။ ကိံ အတ္ထံ၊ နည်း။ “ယော ပန ဘိက္ခု သိက္ခံ အပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလုံ
 အနာဝိကတော။ ပ။ အသံဝါသော”တိ ဧတ္ထက မေဝ၊ အသံဝါသော-ဤမျှကို
 သာလျှင်။ ဝတ္ထဗ္ဗံ နန၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ (၈၄) စေ-ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။

၁။ အသိက္ခမိ (ဆဋ္ဌ)

۱۱۹

၂။ အပစ္စိန္တဘယ မူဝေန (ဆွေ)

သာလျှင်။ ယုဇ္ဈတိ၊ ဇိ။ လဘန္တဿ ပန၊ ရသောသ္မအားကား။ ကုသလာနံ၊
 တို့၏။ သမာပတ္တိက္ခဏေ၊ သမာပတ္တိဇာတိ။ အရူပသတ္တဝနံ၊ အရူပသတ္တဝါတို့
 ၏။ ဘဝဂံဝိစ္ဆေဒေ၊ ဘဝင်ပြတ်ခြင်းသည်။ သတိပံ၊ ရှိသော်လည်း။ အမရဏံ
 ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပဏ္ဏကဘာဝပက္ခေပိ၊ ပဏ္ဏုက်ဖြစ်သော အဖို့၌လည်း။ ဘိက္ခု
 ဘာဝေါ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဇိ။ သံဝါသံ၊ ကို။ သာဒိယန္တဿ၊ သာယာသောသ
 အား။ ထေယျသံဝါသကဘာဝေါ၊ သည်။ န ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ အန္တိမဝတ္ထု၊ ကို။
 အဇ္ဈာပန္နဿ၊ လွန်ကျူးသောသူ၏။ ထေယျသံဝါသကဘာဝေါ၊ သည်။ န
 ဘဝတိ ဝိယ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ သဟသေယျာဒိကံ၊ သဟသေယျ အစရှိ
 သော အဖြစ်ကို။ န စ ဇနေသိ၊ မဖြစ်စေ။ ဂဏပူရကော ပန၊ သည်ကား။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကော ဝိယ၊ နည်းဟူမူကား။ အန္တိမဝတ္ထု၊ ကို။ အဇ္ဈာ
 ပန္နော၊ သူသည်။ သဟသေယျာဒိကံ၊ ကို။ န ဇနေတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။
 သော၊ ထို ပဏ္ဏုက်အဖို့၌ တည်သောသူသည်။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတရသ္မိံ ပန ပက္ခေ၊ အပဏ္ဏကဘာဝအဖို့၌
 ကား။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်
 ခြင်းသည်။ ဣမဿ၊ ဤ ပဏ္ဏကဘာဝပက္ခေ၌ တည်သောရဟန်း၏။ တတော၊
 ထိုပါရာဇိကဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသောပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။
 အယံ၊ ဤ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ပဏ္ဏုက်သည်။ သဟေတုကော ကိံ၊ သဟိတ် ပဋိ
 သန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အဟေတုကော၊ အဟိတ်
 ပဋိသန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်လော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။
 အဟေတုကော၊ အဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်။ န အဟေတုကော၊ အဟိတ်မဟုတ်သနည်း။ ယတော၊ ကြောင့်။
 ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ တဿ၊ ထိုပဏ္ဏုက်အား။ အပဏ္ဏကပက္ခေ ၌။ အနုညာတာ၊
 ၏။ တတော-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟေတုကော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ နည်း။ သဟေတုကပဋိသန္ဓိကတ္တာ၊
 သဟိတ်ပဋိသန္ဓေနသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ အနုညာတာ၊
 ၏။ ပဏ္ဏကပက္ခေပိ၊ ၌လည်း။ ကိဿ၊ ကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ န အနုညာတာ၊
 ခွင့်ပြုတော်မမူသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ပဏ္ဏကဘူတတ္တာ၊
 ပဏ္ဏုက်ဖြစ်သောကြောင့်။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။
 ကိမိဝ၊ နည်း။ ဩပက္ခမိကပဏ္ဏကဿ၊ ဩပက္ခမိကပဏ္ဏုက်အား။ ဥပသမ္ပဒါ၊
 ကို။ အနုညာတာ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။

အပိ စ၊ သိက္ခာ အပစ္စက္ခာယ-အစရှိသည်မျှကိုသာ မဟောမူ၍ သိက္ခာသာဇီ
 ဝသမာပန္နော-ကို ဟောရာ၌ နည်းတပါးကို ဆိုဦးအံ့။ သိက္ခာသာဇီဝသမာ

ပန္နောတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တဿ၊ ထို သိက္ခာသမာဓိဝသမာပန္န ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သိက္ခာသမာဓိနံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်ခြင်းကို။ ဒီပေတွာ၊ ချီ။ တံ သမာဒိန္နသိက္ခံ၊ ထိုသို့ ဆောက်တည်အပ်သော သိက္ခာကို။ အပစ္စက္ခာယ စ၊ မချေမှု၍လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုဆောက်တည်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဒုဗ္ဗလံ၊ ကို။ အနာဝိကတွာ စ၊ ထင်စွာ မပြုမူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝတ္ထု၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ယထာဝတ္ထာနိဋ္ဌပုသင်္ဂတော၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆိုအပ်ပြီးသော မလိုအပ်သောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ “ယော ပန ဘိက္ခုပပအပစ္စက္ခာယာ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထံ၊ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ “ယော ပန ဘိက္ခု သိက္ခုနံ သိက္ခာသမာဓိဝသမာပန္နော သိက္ခံ အပစ္စက္ခာယ ဒုဗ္ဗလံ အနာဝိကတွာ ဂါမံ ဝါအရညာ ဝါအဒိန္နံ ထေယျသင်္ခါတံ အာဒိယေယျ သုဂတစိဝရပုမာဏံ စိဝရံ ကာရာပေယျ အတိရေကံ ဝါ၊ ဆေဒနကံ ပါစိတ္တိယ”န္တိ အာဒိနာနယေန၊ ပါစိတ္တိယံ-ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ (၇၅) ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်စေအပ်၏။ အန္တမသော တိရစ္ဆာနဂတာယပီတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ မနုဿိတ္ထံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပဂေဝ ပဏ္ဏကေ ပုရိသေ ဝါ-တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားအစဉ်သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရာ၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။

အယံ၊ ဤဆိုအပ်သော အဆုံးအဖြတ်သည်။ ပဌမပါရာဇိကဿ၊ ၏။ မာတိကဿ၊ ၌။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။

စတုဗ္ဗိဝေဒနယကထာစန္ဒနာ

၄၅။ နိဟရိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဤအဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ သာသနတော၊ ပရိယတ္တိသာသနာတော်မှ။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ “ပဉ္စဟုပါလိ အဂ္ဂေဟိ သမန္နာဂတေန ပပန ဇာနာတိ”တိ ဝေါမာဒိတော၊ န ဇာနာတိ-ဤသို့အစရှိသော။ ပရိယတ္တိသာသနတော၊ မှ။ သုတ္တဉ္စ၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း။ သုတ္တာနုလောမဉ္စ၊

သုတ္တာနုလောမဟု ဆိုအပ်ကုန်သော မဟာပဒေသကိုလည်းကောင်း။ နိဟရိ
 တွာ၊ ထုတ်၍။ ပကာသေသံ၊ ပြတော်မူကုန်၏။ “အနာပတ္တိ ဝေ အမှာကံ
 အာစရိယာနံ ဥဂ္ဂဟော ပရိပုစ္ဆာတိ ဘဏတိ”တိ ဝေမာဒိတော၊ ဘဏတိ-
 ဤသို့အစရှိသော။ ပရိယတ္တိသာသနတော၊ မှ။ အာစရိယဝါဒ၊ ကို။ နိဟရိ
 တွာ၊ ထုတ်၍။ ပကာသေသံ၊ ကုန်၏။ ဘာရုံကစ္ဆကဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဤ။ အာယ
 သွာ ဥပါလိ၊ သည်။ “အနာပတ္တိ အာရုသော သုပိနန္တေနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊
 သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ ဝေမာဒိတော၊ သော၊ ပရိယတ္တိသာသနတော ဝေ၊
 မှသာလျှင်။ အတ္တနောမတိ၊ ကို။ နိဟရိတွာ၊ ၍။ ပကာသေသံ၊ ကုန်၏။
 ဟိ-သတ္တံ၊ ၏။ တာယ အတ္တနောမတိယာ၊ ထိုသို့ ပညတ်သော အတ္တနော
 မတိဖြင့်။ ထေရာ၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်သည်။ တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာ
 ကို။ လတိ၊ ၏။ အပိ စ၊ ဦးအံ။ “အနုပသမ္ပန္နေန ပညတ္တေန ဝါ အ
 ပညတ္တေန ဝါ ဝုတ္တမာနော။ပ။ အနာဒရိယံ ကရောတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”
 တိ၊ ဟူ၍။ တေ ဝစနံ၊ ဤပါဠိကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝတာ၊
 သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ၊ လျော်စွာဆိုဦးအံ။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ ပညတ္တံ နာမ၊
 ပညတ်မည်သည်ကား။ သုတ္တံ၊ ပါဠိတည်း။ ဝါ၊ သုတ္တံ၊ သည်။ ပညတ္တံ နာမ၊
 မည်၏။ သေသတ္တယံ၊ ကြွင်းသော သုတ္တာနုလောမ၊ အာစရိယဝါဒ၊ အတ္တနော
 မတိ သုံးပါးသည်။ အပညတ္တံ နာမ၊ အပညတ်မည်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
 “စတုဗ္ဗိမံ ဟိ ဝိနယံ မဟာထေရာ”တိ၊ ထေရာ-အစရှိသော။ အယံဂါထာ၊
 ကို။ သုဝုတ္တာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ ယံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ နာဂသေ
 နတ္ထေရေန၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဟတ္ထပဒေနာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ အဋ္ဌ ဝဏ္ဏဋ္ဌာ
 နာနိ၊ ရှုပ်ပါးသော အကွရာဖြစ်ရာ ဌာန်တို့ကို။ အာဟတ္ထ၊ ထို၍။ ဝုတ္တေန၊
 ဟောအပ်သော။ ပဒနိကာယေန၊ ပုဒ်အပေါင်းဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 ဥဒါဟဋ္ဌေန၊ ထုတ်၍ဆောင်အပ်သော။ ဝါ၊ နှုတ်မြှောက်ခြင်းကို ဆောင်တတ်
 သော။ ကဏ္ဍောဋ္ဌေန၊ လည်ချောင်းနှုတ်ခမ်း၌ဖြစ်သော။ (ကဏ္ဍောက္ကန္တေန-
 ရှိမူ-ကဏ္ဍောက္ကန္တေန၊ လည်ချောင်းသို့ သက်၍ဖြစ်သော-ပေး)။ ပဒသမ္ပဟေန၊
 ဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စ။ ရသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။
 အာဟတ္ထ၊ ထို၍။ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သော။ တဿ၊ ထိုပုဒ်အပေါင်း၏။
 ရသေန၊ အဆုံးအဖြစ်ဖြင့်။ တတော၊ ထို အာဟတ္ထပဒေမှ။ ဥဒ္ဓဋ္ဌေန၊ ထုတ်
 အပ်သော။ ဝိနိစ္ဆယေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စ။
 သုတ္တန္တံယာ ဝိယ၊ သုတ်ရိပ်ကဲ့သို့။ သုတ္တာနုလောမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အာစရိယဝါဒေါ၊ ကို။ အာစရိယဝံသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ပါဠိယံ၊
 ဤ။ ဝုတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ ပရမ္ပန္နော၊ အဆက်ဆက်အားဖြင့်။

အာဂတောဝါ၊ လာသောအယူသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဣတိ
ဒဿနတ္ထံ၊ ငါး။ အာစရိယဝါဒေါ၊ ကိ။ ဝုတ္တော၊ ခါ။ အဓိပ္ပာယ်တော် ဧတ္ထံ၊ ဤ။
ကာရဏောပပတ္တိသိဒ္ဓေါ၊ အကြောင်းအသင့် အားဖြင့် ပြီးသော။ ဝါ၊
အကြောင်းဖြစ်သော အသင့်အားဖြင့် ပြီးသော။ ဩဟာပေါဟနပုဝတ္တော၊
ယုတ်သော ပွားသောအားဖြင့် ဖြစ်သော။ ဝါ၊ စွန့်အပ် ယူအပ်သော အနက်
အားဖြင့် ဖြစ်သော။ (ဥပါယောပါယပုဝတ္တော—ရှိမူ ယူအပ် စွန့်အပ်သော
သဘောဖြစ်သော—ပေး) ပစ္စက္ခာဒိပမာဏပတိရူပကော၊ မျက်မှောက်အစရှိ
သော ပမာဏအတုဖြစ်သော အလိုတည်း။ အဓိပ္ပာယ်တော် ဧတ္ထံ၊ ဤ။ “အတ္တ
နောမတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အတ္ထံ၊ ကိ။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

☞ (၈၆) ပရိဝါရဋ္ဌကထာယဉ္ဇ၊ ခွဲလည်းကောင်း။ ဣဒါ၊ ဤပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌ
ကထာခွဲလည်းကောင်း။ “သုတ္တာနုလောမ နာမ စတ္တာရော မဟာပဒေသာ”တိ၊
ဟူ၍။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ မဟာပဒေသ
နယသိဒ္ဓံ၊ မဟာပဒေသနည်းဖြင့်ပြီးသော။ ပဋိက္ခိတ္တာပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်သော
အဆုံးအဖြတ်၊ မပယ်အပ်သော အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်းကောင်း။ အနုညာတာ
နနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော အဆုံးအဖြတ်၊ ခွင့်မပြုအပ်သော အဆုံးအဖြတ်ကို
လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယာကပ္ပိယံ၊ အပ်သောအဆုံးအဖြတ်၊ မအပ်သောအဆုံး
အဖြတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ။ တတ္ထံ၊ ထို့ မဟာပဒေသဟူသောပုဒ်၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဌာနံ၊ ဌာနသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ ဩကာသော၊ သဒ္ဓါလည်းကောင်း။
ပဒေသော၊ သဒ္ဓါလည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမာနိ ဝစနာနိ၊ ဤသုံးပုဒ်သော
သဒ္ဓါတို့သည်။ ကာရဏဝေ ဝစနာနိ၊ အကြောင်းဟော ဝေဝုဇ်သဒ္ဓါတို့တည်း။
“အဋ္ဌာနမေတံ အာနန္ဒ အနဝကာသော” တိအာဒိ၊ အနဝကာသော—ဤသို့
အစရှိသော ပါဠိသည်။ သာသနတော၊ သာသနာတော်အားဖြင့်။ ကာရဏ
ဝါစကော၊ အကြောင်းကို ဟော၏။ “နိဂ္ဂဟဋ္ဌာန”န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
“အသန္နိဋ္ဌိဋ္ဌာန”န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “အသန္နိဋ္ဌိ စ ပန ပဒေသော”
တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ လောကတော၊ အားဖြင့်။ ကာရဏဝါစကော၊
အကြောင်းကို ဟော၏။ တနည်းကား။ “အဋ္ဌာနမေတံ အာနန္ဒ အနဝကာ
သော”တိအာဒိ၊ အစရှိသောပါဠိ၌။ ဌာန ဩကာသသ္မာ၊ ဌာန ဩကာသ
သဒ္ဓါတို့သည်။ သာသနတော၊ သာသနာတော်နည်းဖြင့်။ ကာရဏဝါစကော၊

အကြောင်းကိုဟောကုန်၏။ “နိဂ္ဂဟဌာန”န္တိ စ၊ ဌိလည်းကောင်း။ “အသန္တိ
ဌိဌာန”န္တိ စ၊ ဌိလည်းကောင်း။ “အသန္တိဌိ စ ပန ပဒေသော”တိ စ၊
ပဒေသော—ဟူသော ပါဠိဌိလည်းကောင်း။ ဌာနပဒေသသဒ္ဒါ၊ တို့သည်။
လောကတော၊ ဖြင့်။ ကာရဏဝါစကာ၊ ကုန်၏။ တံသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာ
ပဒေသာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ မဟာကာရဏာနိ၊ များသော အကြောင်းရှိသော
အရာတို့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဉပကော ဟေတု၊ ဉပကဟိတ်ကို။
ကာရဏံ နာမ၊ ဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤမဟာပဒေသအရာ၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ (ကာရဏံ-
ကို လိုက်သည်)။ တေသံ၊ ထိုဆုံးဖြတ်အပ်သော အကြောင်းတို့၏။ မဟာဝိသ
ယတ္ထာ၊ များသောအရာရှိသောကြောင့်။ မဟန္တဘာဝေါ၊ အကြောင်းများ
သော အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ကိမိဝ၊ ကား။ မဟာဘူတာနံ၊ တို့၏။
မဟန္တဘာဝေါ ဝိယ၊ များသောအဖြစ်ကဲ့သို့တည်း။ တေ၊ ထို မဟာပဒေသတို့
သည်။ ဝိနယမဟာပဒေသာ စ၊ တို့လည်းကောင်း။ သုတ္တန္တိကမဟာပဒေသာ စ၊
တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအပြားဖြင့်။ ဒုဝိဓာ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊
ထိုနှစ်ပါးသောမဟာပဒေသတို့တွင်။ ဝိနယမဟာပဒေသာ၊ တို့သည်။ ဝိနယေဝ၊
ဝိနည်း၌သာ။ ယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣဘရေ၊
သုတ္တန္တိကမဟာပဒေသတို့သည်။ ဥဘယတ္ထာပိ၊ ဝိနည်း၊ သုတ္တန် နှစ်ပါးတို့၌
လည်း။ ယောဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပရိ
ဝါရေ၊ ပါဠိ၌။ အနုယောဂဝတ္ထော၊ စိစစ်ရာသောဝတ်၌။ “ဓမ္မံ န ဇာနာ
တိ၊ ဓမ္မာနုလောမံ န ဇာနာတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပရိဝါပါဠိ
၌။ ဓမ္မန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိနယပိဋကံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အဝသေသံ၊
ကြွင်းသော။ ပိဋကဒ္ဓယံ၊ ပိဋကနှစ်ပါးကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဓမ္မာနုလောမန္တိ
ဧတ္ထ၊ ဌ။ သုတ္တန္တိကော၊ သုတ္တန်ပိဋက၌။ စတ္တာရော မဟာပဒေသာ၊ တို့ကို။
အဓိပ္ပေတံ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ယော၊ အကြင် သုတ္တန္တိက
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဓမ္မာနုလောမဉ္စေဝ၊ ကိုလည်း
ကောင်း။ ဇာနာတိ၊ ၏။ ဝိနယဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနယာနုလောမဉ္စ၊
ကိုလည်းကောင်း။ န ဇာနာတိ၊ မသိ။ သော၊ ထို သုတ္တန္တိကပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ဓမ္မံ၊ သုတ္တန်တရားကို။ ရက္ခာမိတိ၊ စောင့်ရှောက်အံ့ဟူ၍။ ဝိနယံ၊ ဝိနည်း
ကို။ ဥဗ္ဗနယံ၊ ဝိနည်း မဟုတ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတရော၊ ဝိနယ
ရေပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိနယံ၊ ကို။ ရက္ခာမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဥဗ္ဗမ္မံ၊ တရား
မဟုတ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဥဘယံ၊ ဝိနည်း၊ သုတ္တန် နှစ်ပါးစုံကို။
ဇာနန္တော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥဘယမ္မိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်းဖြစ်သော ဓမ္မ
ဝိနယကို။ သမ္မာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက စတုဗ္ဗိဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ

၂၃၁

တတြ၊ ထိုစကား၌၊ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ မုခမတ္တံ၊ အမြက်မျှသာတည်း။—တတ္ထ၊ ထို သုတ္တန္တိကပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ပဌမော၊ ပထမဖြစ်သော သုတ္တန္တိကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဝိပုဋ္ဌိပဇ္ဇတိ—၌ စပ်)။ “သော စေပဝေသနံ သာဒိယတိ။ပ။အာပတ္တိ၊ န သာဒိယတိ အနာပတ္တိ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိပုဋ္ဌိပဇ္ဇတိ၊ ချွတ်ယွင်းသောအကျင့်ဖြစ်၏။ ဝါ၊ ချွတ်ယွင်းသောအသိဉာဏ်ဖြစ်၏။ ဟိ—ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ။ သော အာယသ္မာ၊ ထို သုတ္တန္တိကအရှင်သည်။ (အာပတ္တိပုသင်္ဂံ ကရေတိ—၌ စပ်)။ သုခဝေဒနီယဿ၊ သုခဟု ခံစားအပ်သော။ ဥပါဒိန္နဖောဋ္ဌဗ္ဗဿ စ၊ ဥပါဒိန္နရုပ်အတွေ့၏လည်းကောင်း။ ကာယိန္ဒြိယဿ စ၊ ကာယိန္ဒြေ၏လည်းကောင်း။ သမာယောဂေ၊ ပေါင်းယှက်မိသည်။ သတိ၊ သော်။ ပဋ္ဌိဝိဇာနန္တော၊ အတွေ့ကိုသိသည်ဖြစ်၍။ ကာယိကသုခ ဝေဒနုပ္ပတ္တိမတ္တေန၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သောသုခဝေဒနာ ဖြစ်ကာမျှတည်းဖြင့်။ သာဒိယတိ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ ပရိစ္ဆိန္နိတော၊ ဤသို့ ပိုင်းခြား၍။ တဿ၊ ထိုသာယာသော ရဟန်းအား။ ပါရာဇိကဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အသေဝနာဓိပ္ပေါယဿပိ၊ မှီဝဲခြင်းကို အလိုမရှိပဲလျက်လည်း။ အာပတ္တိပုသင်္ဂံ၊ အာပတ်သင့်ရာ၏ဟု လျဉ်းပါးခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုမှတပါး။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ သန္တတတ္တာ ဝါ၊အနီးခံသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ယောနိဒေါသဝသေန ဝါ၊ ယောနိ၏အပြစ်ဟူသော အစွမ်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာ၊သည်။ ဗုက္ခာ၊၏။ အသာတာ၊ မသာယာအပ်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါတောပဟဋ္ဌဂတ္တတာယ ဝါ၊ လေတိုက်အပ် ခတ်အပ်သော ကိုယ်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာယိကဝေဒနာ၊ ကိုယ်၌ထိသော ဝေဒနာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ထိုသူအား။ ဇာနတောပိ၊ သိသော်လည်းကောင်း။ အဇာနတောပိ၊ မသိသော်လည်းကောင်း။ “အနာပတ္တိ အသာဒိယန္တဿာ”တိ သုတ္တန္တံ၊ အသာဒိယန္တဿ-ဟူသော ပါဠိကို။ ဒဿေတော၊ ၍။ သေဝနာဓိပ္ပေါယဿာပိ၊မှီဝဲခြင်းကို အလိုရှိလျက်လည်း။ အနာပတ္တိပုသင်္ဂံ၊အနာပတ်ဟု လျဉ်းပါးခြင်းကို။ကရေတိ၊ ၏။တဿ၊ထိုမှတပါး။ မောစနရာဂေန၊ဖြင့်။ ဥပက္ကမတော၊ လုံ့လပြုသော ရဟန်းအား။ မုတ္တေ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ သံဃာဒိသေသော၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ မေထုနရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဥပက္ကမတော၊ အား။ မုတ္တေ၊ သော်။ (လိုက်)။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌဌာနံ၊ ကို။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။ သံဃာဒိသေသဌာနံ၊ ကို။ ကရေတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသဖြင့်။ ဝိနယံ၊ ကို။ ဥဗ္ဗိနယံ၊ ဝိနည်း မဟုတ်သည်ကို။ ကရေတိ နာမ၊ ပြုသည်မည်၏။ ဣတရော၊ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်သည့်။

“အနာပတ္တိ အဘေဒန္တဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဇာနတော၊
 သိသောရဟန်းအား။ (၈၇) ဇာနနေနေဝ၊ သိသဖြင့်သာလျှင်။ သုခဝေဒ
 နာ၊ သည်။ ဟောတု ဝါ၊ ဖြစ်မှုလည်းဖြစ်စေ။ မာ ဟောတု ဝါ၊ မဖြစ်မှု
 လည်း ဖြစ်စေ။ သာဒိယနာ၊ သာယာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝတှာ၊
 ၍။ အသေဝနာဓိပ္ပာယ်ဿပိ၊ မမှီဝဲလိုပဲလျက်လည်း။ ဝါ၊ မှီဝဲခြင်းကို အလို
 မရှိပဲလျက်လည်း။ ဇာနတော၊ သိသောကြောင့်။ အနာပတ္တိဌာနေ၊ ဌ။ အာ
 ပတ္တိ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသည်ကို။ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်
 ရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်
 သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဥဘယံ ပန၊ သူတို့ ဝိနည်း နှစ်ပါးကိုကား။ ဇာ
 နန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ “သေဝနစိတ္တံ ဥပဋ္ဌတေတိ၊ ဟူ၍။ ဝစန
 တော၊ ကြောင့်။ သေဝနစိတ္တမေဝ၊ မှီဝဲလိုသော စိတ်သည်သာလျှင်။ ဧတ္ထံ၊
 ဤအရာ၌။ ပမာဏံ၊ တည်း။ တဿ၊ ထို သေဝနစိတ်၏။ ဘာဝေန၊ ရှိသဖြင့်။
 ပါရာဇိကဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်၏။ အဘာဝေန၊ သေဝနစိတ်မရှိသဖြင့်။
 အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မဆင့်။ ဣတိ ဝတှာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥဘယမ္ပိ၊ ဓမ္မဝိနယ
 နှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ ရက္ခတိ၊ ၏။ သမ္မာဒေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ ဣမိနာ နယေန၊
 ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒေသ၊ တို့၌။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။
 သပ္ပယောဇနာ၊ အပြည့်အစုံသော ယောဇနာခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။

သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂါယနာသို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဌပိတပါဠိတော၊
 ထားသောပါဠိမှ။ ဝိနိမုတ္တံ၊ လွတ်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဌပိတပါဠိဝိနိ
 မုတ္တာ၊ ထားအပ်သော ပါဠိမှလွတ်သော။ အတ္တတော စ၊ အနက်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ နယတော စ၊ နည်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုလောမ
 တော စ၊ လျော်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပါဠိဩဏန္တဝိနိစ္ဆယပုဝတ္တာ၊
 ပါဠိနည်းသို့ သက်ဝင်သော အဆုံးအဖြတ်အားဖြင့် ဖြစ်သော။ အနုပဝိဋ္ဌ
 ဝိနိစ္ဆယဝသေန၊ ပါဠိနည်းသို့ အစဉ်ဝင်သော အဆုံးအဖြတ်တို့၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော။ အဋ္ဌကထာတန္တိ၊ အဋ္ဌကထာအစဉ်တည်း။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ စွာ။ သံသော၊ သည်။ “န သမ္မဟနိဿတိ”တိ၊
 မနုတ်လတ္တံ့ ဟူ၍။ ဇာနန္တောပိ၊ သိတော်မူလျက်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေဝလံ၊
 စင်စစ်။ “မမ၊ ငါတုရား၏။ ဝစနံ၊ ကို။ ပမာဏံ၊ ကို။ ကရောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။

၁။ ဘိက္ခုဿ သေဝနစိတ္တံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဌပိတတ္တာ (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ အာပတ်မဆင့်

ကဏ္ဍ]

ပဌမပါရာဇိက စတုဋ္ဌိဓိနိယကထာဝဏ္ဏနာ

၂၃၃

“တေသံ၊ ထိုအရှင်မဟာကဿပ-အစရှိကုန်သော ပစ္စက္ခဖြစ်သော တပည့်သား
 တော်တို့၏။ မတံ၊ အယူကို။ ပစ္စိမ ဇနတာ၊ နောင်လာ ရဟန်းအပေါင်းသည်။
 ပမာဏံ၊ ကို။ ဝါ၊ အခိုင်အခံကို။ ကရောတု၊ ပြုစေသတည်း။” ဣတိ
 ဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ဤသို့ပြတော်မူခြင်းငှါလျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ ဌ။ “အာကခံ
 မာနော အာနန္တ သံသော မမစ္စယေန ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာနိ သိက္ခာပဒါနိ သမ္မဟ
 နတူ” တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ပညတ္တမ္ပိ၊ ပညတ်
 တော်မူပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ သမ္မဟနိတုံ၊ နှုတ်ခြင်းငှါ။
 ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယဿ သံသယ၊ အား။ စေ အနုညာတံ၊ အကယ်၍
 ခွင့်ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ တဿ သံသယ၊ ထိုသံသတော်၏။ ပညတ္တာနုလောမံ၊
 ပညတ်တော်အား လျော်သော အရာကို။ အတိရေကတ္ထဒီပနံ၊ လွန်သော
 အနက်ကို ပြတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတံ၊ ခွင့်
 ပြုတော်မူသော သိက္ခာပဒ်ကို။ ပဋိပန္နေ၊ ကျင့်ရာ၌။ ပဂေဝ၊ အတယ်သို့ ဆို
 ဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။” ဣတိ ဧတံ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ကိဉ္စ ဘိယျော၊
 တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဦနာတိရိတ္တသိက္ခာပဒေသ၊ ယုတ်သောသိက္ခာပဒ် လွန်သော
 သိက္ခာပဒ်တို့၌။ အာစရိယကုလေသ၊ ဆရာအမျိုးတို့၌။ ဝါ၊ ဆရာအမျိုးဟု
 ဆိုအပ်သော အဆက်ဆက်သော မထေရ်ကြီး၏ အထံတို့၌။ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံ
 ခြင်းကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ န ကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထဉ္စ၊
 ငှါလည်း။ အာဟ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သံသော၊ သည်။ န သမ္မဟနိ၊
 မနှုတ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။
 ဝိဝါဒပုသဂ်ဒဿနတော၊ ငြင်းခုံရာ၏ဟု လျဉ်းပါးခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်။
 န သမ္မဟနိ၊ မနှုတ်။ ဘဂဝတာ စ၊ သည်လည်း။ “သဗ္ဗေဟေဝ သမဂ္ဂေဟိ
 ။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ‘ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ စ၊ ထိုသို့ဆိုသော စကား၌
 လည်း။ ဧကေစ္စ၊ ကုန်သော။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊
 ကုန်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အညဝါဒ ဒဿနတော၊ တပါးသော ထေရ်
 ဝါဒကို ပြသဖြင့်။ ဝိဝေဒမာနေဟိ၊ ငြင်းခုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်
 အပ်သည်။ ဧတံ၊ ၏။ တဒဘာဝတ္ထဉ္စ၊ ထိုသို့ငြင်းခုံလျက် ကျင့်ရသောအပြစ်
 မရှိစိမ့်သောငှါလည်း။ ဉ္စတ္ထိဒုတိယကမ္မဝါစံ၊ ကို။ သာဝေတွာ၊ ကြား၍။ အဝိ
 ဝေဒမာနေဟေဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လျှင်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သည်
 ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

အပိစာတိ၊ အပိစ-အစရှိသောနည်းဖြင့်။ အတ္တနောမတိယာ၊ အတ္တနော
 မတိကို။ ပါကဋကရဏတ္ထံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ အာရမ္ဘော၊ အားထုတ်ပြန်
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနောက်နည်း၌။ “သုတ္တန္တာဘိဓမ္မဝိနယဌ

ကထာသ္မာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝဇနတော၊ ကြောင့်။ သော ကထာ၊ ဤအတ္တနောမတိ
 စကားသည်။ ပိဋကတ္တယဿပိ၊ ပိဋကသုံးပုံအားလည်း။ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံ
 ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ “အထ ပနာယံ ကပ္ပိယ”န္တိအာဒိ၊ စကားသည်။
 ဝိနယဿေဝ၊ ဝိနည်းပိဋကအားသာလျှင်။ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံ၏။ ကာ
 ရကသံဃသဒိသန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သင်္ဂီတိကာရကသံဃသဒိသံ၊ သင်္ဂါယနာတင်ခြင်း
 ကို ပြုသော သံဃာနှင့် တူ၏။ “သုတ္တာဒိစတုက္ကံ၊ သုတ္တအဝဂ္ဂိသော လေးပါး
 သောအနက်ကို။ အပ္ပဇ္ဇက္ခာယ၊ မပယ်မူ၍။ တေန၊ ထိုသုတ္တအဝဂ္ဂိသောလေးပါး
 သော အင်္ဂါနှင့်။ အဝိရုဒ္ဓဿ၊ မဆန့်ကျင်သော။ ကမ္မဿ၊ ကို။ ကာရကသံဃ
 သဒိသံ၊ ပြုသောသံဃာနှင့်တူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိဧတ္ထရဿ၊ ၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကား။ “သုတ္တ
 မေဝ ဗလဝတရံ၊ သုတ္တံ ဟိ အပ္ပဋ္ဌိဝုတ္တိယံ ကာရကသံဃသဒိသ”န္တိ ဧတေဟိ
 ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့နှင့်။ အယုတ္တတ္တာ၊ မယှဉ်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ အယုတ္တတ္တာ
 အသမ္ပန္နတ္တာ၊ မစပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ (ဂဂ)ပါကတိကေ၊ ပါကတိက
 အမည်ရှိသော။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌကား။ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဝိနိဇ္ဈိနိတု၊ ဆုံး
 ဖြတ်၍။ တဿ၊ ထိုအဆုံးအဖြတ်ကို။ ကာရကသံဃသဒိသံ၊ ပြုသောသံဃာနှင့်
 တူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရဝါဒိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သမယ
 ဝိဇာနတော၊ အယူကိုသိသော ဂိုဏ်းမှ။ အညနိကာယိကော၊ တပါးသော
 အယူကို သိသော ဂိုဏ်းအပေါင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရဝါဒိ
 သုတ္တာနုလောမန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်ဌ။ ကထံ၊ အသို့။ ကထေသိ၊ ဆိုသနည်း။
 “အညတြ ဥဒကဒန္တပေါနာ”တိ သုတ္တံ၊ သည်။ သကဝါဒိဿ၊ သကဝါဒိ
 ဆရာ၏။ သုတ္တံ၊ တည်း။ တဒနုလောမတော၊ ထိုသုတ်နှင့် လျော်သောအား
 ဖြင့်။ နာဠိကေရဖလဿ၊ အုန်းသီး၏။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေသည်လည်း။ ဥဒကမေဝ၊
 ရေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ပရဝါဒိ စ၊ ပရ
 ဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း—

နာဠိကေရဿ၊ အုန်းသီး၏။ ယံ တောယံ၊ အကြင်ရေသည်။
 ပုရာဏံ၊ ဟောင်းသည်ဖြစ်၍။ လိတ္တဗန္ဓနံ၊ အသီးဆန်၏ လိမ်းကျံခြင်း
 ဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တရုဏံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ တမေဝ
 တောယံ၊ ထိုရေသည်လျှင်။ ပိတသနကဖလိဗန္ဓနံ၊ သောက်အပ်သော
 တခဲနက်သော အသီးနှင့် စပ်၏။—

ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

ကဏ္ဍ]

ပဌမပါရာဇိက စတုဗ္ဗိဒဏ်နိကာယကထာဝဏ္ဏနာ

၂၃၅

တေံ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သကဝါဒီ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ခညဗလယ၊ စပါးသီး၏။ ဂတိကတ္တာ၊ အလားတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အာဟာရတ္ထယ၊ အာဟာရအကျိုးကို။ ဖရဏတော၊ ပြီးစေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ တေံ၊ ဤအုန်းရည်သည်။ ယာဝကာလိကံ၊ တည်း။ ဣတိ ဝဒန္တော၊ ဤသို့ ဆို၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ ပရော အာစရိယ ဝါဒန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကထံ၊ အသို့။ ကထေသိ၊ နည်း။ “သုက္ခံ” ပရိဟရတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဥပစာရံ၊ ကို။ ဩက္ကမိတ္တာ၊ သက်ဝင်၍။ ကိဉ္ဇာပိ ပရိဟရတိ၊ အကယ်၍ လွဲ၍ဆောင်အံ့။ အဝဟာရော ဝေ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာဝစနတော၊ ကြောင့်။ “တထာ၊ ထိုသို့လွဲ၍ ဆောင်သောအားဖြင့်။ ကရောန္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ။” ဣတိ၊ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကဝါဒီ၊ သည်။ “သုက္ခံ” ပရိဟရတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ သုတ္တံ၊ ကို။ (ဒဿေတွာ—ဤ စပ်)။ တတ္ထေဝ၊ ထိုသုတ်၌လျှင်။ အာဂတမဟာအဋ္ဌကထာဝစနေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓံ၊ တကွ။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ တထာ၊ ထိုသို့ အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကရောန္တယ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသေမေတိ၊ မြစ်၏။ ပရော အတ္တနောမတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကထံ၊ သို့။ ကထေသိ၊ နည်း။ “ပုရောဘတ္တံ၊ နံနက်အခါ၌။ ပရသန္တကံ၊ သူတပါးဥစ္စာကို။ အဝဟာရခိုးချေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏတ္ထယ၊ စေအပ်သောသူ၏။ ပုရောဘတ္တမေဝ၊ နံနက်အခါ၌သာလျှင်။ ဟရိဿာမိ၊ ခိုးအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဝါယမန္တယ၊ လုံ့လပြုစဉ်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ညအခါသည်။ ဟောတိ၊ ။။ သော ပယောဂေါ၊ ထိုပယောဂသည်။ ပုရောဘတ္တပယောဂေါ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မူလဋ္ဌော၊ စေရင်း ရဟန်းသည်။ န မုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ သို့။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့၏။ ထေရဝါဒတ္တာ၊ ထေရဝါဒဖြစ်သောကြောင့်။ မူလဋ္ဌယ၊ စေရင်းဖြစ်သောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကမေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကဝါဒီ၊ သည်။ “တံ သင်္ကေတံ ပုရေ ဝါ ပစ္စာ ဝါ တံ ဘဏ္ဍံ အဝဟရတိ၊ မူလဋ္ဌယ အနာပတ္တိ”တိ သုတ္တံ၊ အနာပတ္တိ-ပါဠိကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။

ပရော သုတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “အနိယတဟေတုဓမ္မော၊ သည်။ သမ္မတ္တနိယတဟေတုဓမ္မယ၊ အား။ အာရမ္မဏပစ္စယေန၊ သတ္တိဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပဋ္ဌာနေ၊ ဤ။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်သော။ သုတ္တံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ “အရိယမဂ္ဂဿ၊ ။။ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ သည်လျှင်။ န

အာရမ္မဏံ၊ အာရမ္မဟုတ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကဝါဒိ၊ သည်။ “အာရမ္မဏတ္တိကာဒိ၊ သည်။ သုတ္တာနုလောမေ၊ ဌံ။ န ဩတရတိ၊ မသက်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတော၊ ရှိ။ ပဋိကိပတိ၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ သုတ္တာနုလောမေ၊ ဌံ။ ဩတရန္တယေဝ၊ သက်ဝင်သော ပါဠိသည်သာလျှင်။ သုတ္တံ၊ နာမ၊ ဧ။ ဣတရံ၊ မသက်မဝင်သော ပါဠိသည်။ န သုတ္တံ၊ သုတ်မမည်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပါဠိအာဂတံ ပညာယတိတိ တွေကေနပိ၊ ဤမျှတည်းဖြင့်လည်း။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးကောင်းလျက်။ “တိဿော သဂ်တိယော အာရဋ္ဌပါဠိအာဂတံ ပညာယတိ”တိအာဒိ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သောပါဠိသည်။ ပမာဒလေခံ၊ ပမာဒလေခဖြစ်သော ပါဠိတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာ ဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ဧ။ “အပ္ပမာဒေါ အမတံ ပဒံ၊ ပမာဒေါ မစ္စုနော ပဒ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဒိန္နဘောဇနေ၊ လှသောဘောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတာ၊ သုံးဆောင်၍။ ပရိဿယာနိ၊ အတွင်းအပဖြစ်သော ဘေးရန်တို့ကို။ ပရိဝဠိတာ၊ ကြဉ်စေ၍။ သတိ၊ ကိ။ ပစ္စုပဋ္ဌပေတာ၊ ထင်စေ၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသောသူသည်။ နိစ္စော၊ မြသည်။ ဝါ၊ မြသောနိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (၈၉) ဣတိ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္တဿ၊ ဧ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာရဋ္ဌမ္ပိ၊ တင်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နော စေတဏာ ပညာယတိတိ တွေကေန၊ ဤမျှတည်းဖြင့်။ သိဒ္ဓေပိ၊ ပြီးကောင်းလျက်လည်း။ “နော စေတဏာ ပညာယတိ၊ န ဩတရတိ န သမေတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ဗာဟိရကသုတ္တံ ဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနော သုတ္တမ္ပိ၊ မိမိသုတ်ကိုလည်း။ အတ္တေန၊ အနက်နှင့်။ အသမေန္တံ၊ မညီမှုကား။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ပရော အာစရိယဝါဒန္တိအာဒိသု၊ ကုန်သော။ ဒီသု နယေသု၊ နည်းနှစ်ပါးတို့၌။ ပမာဒလေခဝသေန၊ ဖြင့်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရာ၌။ အာဂတဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ကိ။ ထေရဝါဒေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ယောဇေတွာ၊ ရှိ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

အထ ပနာယံ အာစရိယဝါဒိ။ ပရော သုတ္တန္တိ တွေ၊ ဌံ။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ “မူလဗီဇံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟလိဒ္ဓိ၊ နန္ဒင်း။ သိဂ်ဝေရံ၊ ချင်း။ ဝစာ၊ ဆိတ်ဖူး ။ပ။ ဗီဇေ ဗီဇသည် ဆိန္ဒုတိ ။ပ။ ပါစိတ္တိယဿာတိ၊ ဟူ၍။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏။ ပါဠိတ္တာ၊ ပါဠိဖြစ်သောကြောင့်။ ဟလိဒ္ဓိဂဏ္ဍိံ၊ နန္ဒင်းအဖိုကို။ ဆိန္ဒုန္တဿ၊ ဖြတ်သောရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ဧ”။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကဝါဒိ၊ သည်။ “ယာနိ ဝါ ပနညာနိ အတ္ထိ မူလေ

ဇာယန္တိ” တိ အာဒိ၊ ကိ၊ ဒဿေတွာ၊ ချိ၊ တဿ၊ ထိပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာ သင်္ခါတေန၊ သော။ အာစရိယဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ပဋိကိပတိ၊ ၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဏ္ဍိမ္ပ၊ အပူအဆစ်၌။ ဂဏ္ဍိ၊ သည်။ န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဋိကိပတိ၊ ၏။ ပရော သုတ္တာနုလောမန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ “အနာပတ္တိ ဧဝံ အမှာကံ အာစရိယာနံ ဥဂ္ဂဟောတိ ဝစနဿ၊ ဥဂ္ဂဟော-ဟူသော ပါဠိအား။ အနုလောမတော၊ လျော်သောအား ဖြင့်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပေါရာဏဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဧကပါသင်္ခါဒေ၊ တခုသော ပြာသာဒ်၌။ ဂဗ္ဘံ၊ တိုက်ကို။ ထကေတွာ၊ ပိတ်၍။ အနုပသမ္ပန္နေန၊ လူသာမဏေ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သယံတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ ချိ။ တထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း။ ကတွာ၊ ချိ။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သောကြောင်းဖြင့်။ တုမှေသု ဧဝ၊ သင်တို့တိုင်ပင်။ ဧကေစ္စေသု၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝဒန္တေသု၊ ဆိုကုန် သည်ရှိသော်။ ထမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုကို။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။” ဣတိ ဝုတ္ထေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သကဝါဒိ၊ သည်။ “သုတ္တဉ္စ၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း။ သုတ္တာနုလောမဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဟိ တကာနိယေဝ၊ သင်ဘူးသည်သာဖြစ်ကုန်သော။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ ဥဂ္ဂ ဟော၊ သင်ခြင်းသည်။ ပမာဏံ၊ တည်း။” ဣတိ အာဒိအဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ကိ။ ဒဿေတွာ၊ ချိ။ ပဋိသေဓေတိ၊ ၏။ ပရော အတ္တနောမတိန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ဒွါရံ ပိဝရိတွာ အနာပုစ္ဆာ သယံတေသု ဧက မုစ္ဆန္တိ” တိ ဧတ္ထ ပန၊ ၌ကား။ ဒွေပိ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ မုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ယော စ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ ယက္ခဂဟိတကော၊ ဘိလူးဖမ်း၏။ ယော စ၊ အကြင်သူကိုလည်း။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ နိပဇ္ဇာပိတော၊ အိပ်စေအပ်၏။ ဣတိ ဣမေ ဒွေပိ ဇနာ၊ တို့သည်လည်း။ မုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဣမဿ၊ ဤစကား ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ထေရဝါဒတ္တာ၊ ထေရဝါဒဖြစ် သောကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ အညေ၊ တပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ယထာ တထာ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာဖြင့်။ နိပန္နာဒ ယောပိ၊ အိပ်သော ရဟန်းအစရှိသည်တို့သည်လည်း။ မုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသေဓေတိ၊ ၏။

အထ ပနာယံ အတ္တနောမတိ။ ပရော သုတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “အာပတ္တိ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပရဝါဒိနာ၊ သည်။ ဝုတ္ထေ၊ သော်။ သကဝါဒိ၊ သည်။ “ဒိဝါ၊ နေ၌။ ကိလန္တရူပေါ၊ ပင်ပန်းသော သဘော

ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဉ္ဇေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပဇ္ဇော၊ လျောင်းလျက်။ ပါဒေါ၊
 ခြေတို့ကို။ ဘူမိတော၊ မှ။ အမောစေတော၊ မလွတ်စေမူ၍လျှင်။ နိဒ္ဒါဝသေန၊
 အိပ်ချင်သောအားဖြင့်။ နိပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အနာ
 ပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ လူတိအာဒိ၊ သော။ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ကို။ ဒသေ
 တွာ၊ ၍။ ကေဘင်္ဂေန၊ တဘက်စောင်းဖြင့်။ နိပန္နာဒယောပိ၊ အိပ်သော
 ရဟန်း အစရှိသည်တို့သည်လည်း။ မုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ လူတိ ဝတွာ၊ ၍။ ပဋိ
 သေဓေတိ၊ ၍။ အထာယံ အတ္တနောမတိ။ ပရော သုတ္တာနုလောမန္တိ တွေ၊
 ၌။ “ဒေါမနဿံပါဟံ ဒေဝါနမိန္ဒ ဒုဝိဓေန ဝဒါမိ သေဝိတဗ္ဗမ္ပိအသေဝိ
 တဗ္ဗမ္ပိတိ အာဒိဝစနေဟိ။ တို့နှင့်။ သံသန္ဓနတော၊ နီးနှောသောကြောင့်။
 သဒါရပေါသေ၊ မိမိတို့ သားမယားကို မွေးမြူရာ၌။ တုမ္ဘာကံ၊ တို့အား။
 ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ (၉၀)တေန၊ ကြောင့်။ ‘ပုတ္တဒါရဿ
 သင်္ဂဟော’ တိ၊ဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ၍။ လူတိ၊ သို့။ ပရဝါဒီနာ၊ သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။
 သကဝါဒီ၊ သည်။ ဗဟုဿတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်။ ကိဉ္ဇာပိ န
 ဟောတိ၊ အကယ်၍ကား မဖြစ်၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ပင်မဖြစ်သော်လည်း။
 ဣဂသဟိတေနော၊ ဣဂနှင့်တကွဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အကုသလေန၊
 သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၍။ လူတိ ဝတွာ၊ ၍။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၍။ သေသေသုပိ၊
 ကြွင်းသောအရာတို့၌လည်း။ လူမိနာ နယေနပိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အညထာပိ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနုရူပ
 တော၊ လျော်သောအားဖြင့်။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ၍။ လူဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံသော
 စကားကို။ ဥပတိဿတ္ထေရာဒယော၊ တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော
 ပန၊ သည်ကား။ တွေ၊ ဤ သကဝါဒီ ပရဝါဒီကို ဆိုသောအရာတွင်။ ပရော
 တိ၊ ပရောဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အညနိကာယိကော၊ တပါးသော အပေါင်း
 ဖြစ်သော ဂိုဏ်းသာတည်း။ သော ပန၊ ထို ပရဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ အတ္တနော၊
 ၍။ သုတ္တာဒိနိယေဝ၊ သုတ်အစရှိသည်တို့ကိုသာ။ အာဟရတိ၊ ဆောင်၏။ တေ၊
 ထို သုတ္တစသည်တို့ကို။ သကဝါဒီ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၍။ သုတ္တာဒိမ္ပိ၊ သုတ္တအစ
 ရှိသည်၌။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ သစေ သမေတိ၊ အကယ်၍ညီအံ့။ ဂဏှာတိ၊
 ၍။ နော စေ သမေတိ၊ အံ့။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ၍။ လူတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၍။

စတုဗ္ဗိဓဝိနယကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ ဝုတ္တော(ဆဋ္ဌ)

ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ

သိက္ခာပဒဝိဘင်္ဂေ ပန၊ ဌိကား။ ယော ပနာတိ ပဒံ၊ သည်။ အနဝသေသ
 ပရိယာဒါနပဒံ၊ အကြွင်းမရှိသော အလုံးစုံကို ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူတတ်သော
 ပုဒ်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ လည်း။ ဘိက္ခုတိ ဣမိနာ
 ပရပဒေန၊ ဘိက္ခု-ဟူသော ဤနောက်ပုဒ်နှင့်။ သမာနာဓိကရဏတ္တာ၊ တူသော
 တည်ရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ၊ ထို ယောပန-ဟူသောပုဒ်၏။ တဒနု
 ရူပါနေဝ၊ ထိုနောက်ဖြစ်သော ဘိက္ခု-ဟူသောပုဒ်အား လျော်ကန်သည်
 သာ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဘင်္ဂပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တီဏိ၊ ကုန်သော။
 ဘိက္ခုနိဗ္ဗစနပဒါနိ၊ ဘိက္ခုသဒ္ဓါ၏ ဝိဂြိုဟ်ဖြစ်ကုန်သော ပုဒ်တို့သည်။ သဘိက္ခု
 ဘာဝဿ၊ ဘိက္ခုသဘောဖြစ်သောသူအားလည်းကောင်း။ အဘိက္ခုဘာဝဿ၊
 ဘိက္ခုသဘောမဟုတ်သော သူအားလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယဿ ကဿစိ၊
 အမှတ်မရှိ တပါးပါးဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ အား။ ကိဉ္ဇာပိ သာဓာရဏာနိ၊
 အကယ်၍ကား ဆက်ဆံကုန်၏ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ “အသုဒ္ဓေါ ဟော
 တိ ပုဂ္ဂလော အညတရံ ပါရာဇိကံ။ ပ။ သံဃာဒိသေသေန ဒုက္ကဋ္ဌဿာ တိ” ဝေ
 မာဒိယတ္ထံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ=ဤသို့အစရှိသော ပါဠိကို။ (ဝတ္ထု-၌ စပ်)။ နိဗ္ဗစနတ္ထ
 ယုတ္တောဝ၊ ဝိဂြိုဟ်အနက်နှင့်ယှဉ်သည်သာဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ (ဝတ္ထု-၌
 စပ်)။ “သံဃာဒိသေသေန၊ နှင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်၏။” ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤဘိက္ခုသဒ္ဓါ၏ ဝစနတ္ထ ၌။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုဖြစ်၏။
 ဣတရော၊ တပါးသော။ ဂိဟိဘူတော၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော သူသည်။ န ဝတ္ထု၊
 ဝတ္ထုမဟုတ်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝတ္ထု၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သဗ္ဗဿာပိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်သော။ ဝိနယပိဋကဿ၊ အား။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသော။ ဘိက္ခု
 လက္ခဏံ၊ ဘိက္ခုလက္ခဏာရှိသော။ ဝါ၊ ဘိက္ခုသဘောဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ကို။
 ဘဂဝါ၊ သည်။ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ယော ပန၊ သည်ကား။ သုဒ္ဓေါ
 ဝေ၊ စင်ကြယ်သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ကေနစိ ကာရဏေန၊
 တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်။ ဂိဟိလိင်္ဂေ၊ လူ၏အသွင်၌။ ဌိတော၊ ၏။
 သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သဘိက္ခုဘာဝတ္တာ ဝေ၊ ဘိက္ခုသဘော
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဝတ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူ
 ကား။ အသုဒ္ဓေါပိ၊ မစင်ကြယ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ ဘိက္ခုလိင်္ဂေ၊ ရဟန်း
 အသွင်၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ-အယံ အတ္ထော၊ ကို။
 ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသုဒ္ဓေါပိ၊ မစင်ကြယ်ငြားသော်လည်း။
 ဉာတကေဟိ၊ တို့သည်။ ပစ္စတ္တိကေဟိ၊ ရန်သူတို့ကြောင့်လည်းကောင်း။

ရာဇာယာဒိကာရဏေန ဝါ၊ ရာဇာယအစရှိသော အကြောင်းကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ကာသာဝေသု၊ တိဉ္စိ။ သုဉ္ဇဿာဟောဝ၊ ဝတ်ဦးအံ-ဟူ
 သော ဉ္ဇဿာဟရှိလျက်လျှင်။ အပနိတကာသာဝေ၊ ပယ်အပ်သော သင်္ကန်း
 ရှိသောသူသည်။ ဝတ္ထု ဝေ၊ ဝတ္ထုလျှင်ပင်တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ ကာသာ
 ဝဂ္ဂဟဏေန၊ သင်္ကန်းကိုယူသဖြင့်။ ယေယျသံဝါသကာနုပဂမနတော၊ ယေ
 ယျသံဝါသကအဖြစ်သို့ မရောက်သောကြောင့်။ ဘိက္ခုနိဗ္ဗစနတ္ထေ၊ ဘိက္ခုသဒ္ဓါ
 ၏ ဝိဂြိုဟ်အနက်၌။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနိက္ခိတ္တ-
 ဓရတ္တာ၊ သင်္ကန်း၌ မဝတ်အံ့ဟု ဝန်ချခြင်း၏မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ
 အယံ အဓိပ္ပါယ်ော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော ဝတ္ထုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ယော ပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ ဘိက္ခုနိဗ္ဗစနတ္ထေ၊ ဘိက္ခုသဒ္ဓါ၏ဝိဂြိုဟ်
 အနက်ကို။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ အဇ္ဈပဂတော၊ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ လိင်္ဂတ္ထေ
 နံကော၊ လိင်္ဂတ္ထေနကသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သံဝါသဉ္ဇ၊ သံဝါသကိုလည်း။
 ယေနန္တော၊ ခိုးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောသူကို။ သုဒ္ဓ
 ဒိဋ္ဌိ၊ ဝင်ကြယ်၏ဟု အယူရှိသည်။ သမာနေ၊ ဖြစ်လျက်။ အနောကာသံ
 ကာရာပေဘ္ဘာ၊ ခွင့်တောင်းခြင်းကိုမပြုမူ၍။ စဝနာဓိပ္ပါယ်ော၊ ရွေ့လျော
 ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ စေ ဝဒေတိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ (၉၁)သံဃာ
 ဒိသေသေန၊ နှင့်။ ခုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ
 အယံ အတ္ထော၊ ကိုလည်း။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ။

“သမညာယ ဘိက္ခု ပဋိညာယ ဘိက္ခု”တိ ဝစနဒ္ဓယံ၊ ဘိက္ခုဟူသော
 သဒ္ဓါနှင့်အေပေါင်းသည်။ ယထာဝုတ္တံဝ၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ
 ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဥပဗြုဟေတိ၊ ပွားစေ၏။ အန္တရာ၊ စိတ်ကြောင့်။
 ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော။ နိယတာယ၊ မြဲသော။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ဖြင့်။ ဥပစ္ဆိန္န
 ကုသလမူလော၊ ဖြတ်အပ်သော ကုသိုလ်မူလရှိသော သူကို။ ကေဝလာယ၊
 ဘိက္ခုသဘောနှင့် မရောသော။ သမညာယ စ၊ ရဟန်းဟူသော အမည်-
 သာမညဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊ ရဟန်းဟု ခေါ်ဝေါ် ကာမျှဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ပဋိညာယ စ၊ ငါရဟန်းဟု ဝန်ခံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု
 တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပရမတ္ထတော၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောသဘောဖြင့်။
 ဘိက္ခုတိ၊ ဟူ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ကိ-ကော အဓိပ္ပါယ်ော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-
 ဝုတ္တော ဝတ္ထုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ “ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဒံ
 အယံ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ မဟာသာဝဇ္ဇံ ယထာ၊ အပြစ်ကြီးသကဲ့သို့။ ဧဝံ
 တထာ၊ တူ။ အညံ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ တပါးသော။ ကေဓမ္မမ္ပိ၊ တူ။ သာ

တရားကိုမျှလည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န သမနုပဿံ၊ မြင်တော်မူ။
 တိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးသောအပြစ်တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနိ၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိလျှင် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟစ္စဘာသိတံ၊ ဘုရား
 မြတ်စွာ၏ လည်အာစောက် စသည်ကို ထိစေ၍ ဟောတော်မူအပ်သော။
 သင်္ဂီတိတ္တယာရုဠ၊ သင်္ဂါယနာသုံးတန်တင်အပ်သော။ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 အဿ ဝစနဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ဌ်လည်း။ “မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပရမာ
 ဇေတသန္တိ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပရမာနိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။
 အာနန္တရိယကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ မဟာသာဝဇ္ဇာနိ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိကုန်
 ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပန၊ သည်ကား။ တထော၊ ထို အာနန္တရိယ ကံငါးပါးထက်။
 မဟာသာဝဇ္ဇတရာ၊ အလွန်တရာ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊
 ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော ဝတ္ထုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို ပဉ္စာနန္တရိယကံတို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အပိုင်း
 အခြားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သဗ္ဗဗလဝမ္ပိ၊ အလုံးစုံထက်အားကြီးသော ကံသည်
 လည်း။ ကပ္ပဋိတိကမေဝ၊ တကမ္ဘာသာတည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိယတ
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ပန၊ ၏ကား။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တာယ၊ ထို
 နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသောသူ၏။ ဘဝတော၊ မှ။
 ဝဋ္ဋာနံ၊ ထခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဣမဿ၊ ဤနိယတ
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော သူအား။ ဘိက္ခုကရဏာ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကြောင့်
 ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း။ “အယံ၊ ဤသူသည်။ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်ရာသည်သာ
 လျှင်တည်း”။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မ
 တတ်ကောင်း။ “ဒိဋ္ဌိပတ္တိပစ္စယာ၊ အယူပျက်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။
 ဒေ အာပတ္တိယော၊ တို့သည်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 “အသုဒ္ဓေါ”တိ ဝါ၊ မစင်ကြယ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ “အညတရံ၊ တပါး
 သော။ ပါရာဇိကံ၊ မှ။ သို့။ အဇ္ဈာပန္နော”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
 ဝတ္ထု၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သေ-သေသော၊
 ဤသို့သောသူသည်။ ဥဘောပိ ပက္ခေ၊ နှစ်ပါးသော အငြိုတို့ကို။ န ဘဇတိ၊
 မဝင်။ တေန၊ ကြောင့်။ “သမညာယ ပဋိညာယ စ ဘိက္ခု၊ န ပရမတ္ထတော”
 တိ၊ ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဝေ၊ သို့။ မဟာသာဝဇ္ဇာယ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသော။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 ယာ၊ ဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂဝံ၊

သည်း၊ န ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မမူသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ သည်း။ သ
 တိ၊ သော်။ ဒုဗ္ဗိဇာနတ္တာ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ပညပေသိ၊
 မပညတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇေတဗ္ဗော၊ ဖြေအပ်၏။ သော၊ ဒိဋ္ဌိ နာမ၊ ဤ
 ဒိဋ္ဌိမည်သည်ကား။ ပကတိယာပိ၊ ပကတိသဘောဖြင့်လည်း။ “သမ္မာ” တိ
 ဝါ၊ ကောင်းသော အယူဟူ၍လည်းကောင်း။ “မိစ္ဆာ” တိ ဝါ၊ မှားသော
 အယူဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒုဝိညေယျာ၊ သိနိုင်ခဲ့၏။ “နိယတာ” တိ ဝါ၊ နိယတ
 အယူဟူ၍လည်းကောင်း။ “အနိယတာ” တိ ဝါ၊ အနိယတအယူဟူ၍လည်း
 ကောင်း။ ပဂေဝ ဝိညေယျာ၊ အဘယ်မှာ သိနိုင်ရာအနည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ န ပညပေသိ၊ မမူ။ တတ္ထ၊ ထို၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကြောင့်။ ပါရာဇိကပတ္တိယာ၊
 ကို။ ပညတ္တာယ၊ ပညတ်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညမည်၊ အချင်းချင်း။
 အသမဒိဋ္ဌိကံ၊ မတူသော အယူရှိသောရဟန်းကို။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကရောက်၏
 ဟူ၍။ မညမာနာ၊ အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပေါသထာဒိနိ၊ တို့ကို။
 အကတွာ၊ မပြုကုန်မူ၍။ အစိရေနေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ သာသနံ၊ ကို။ ဝိနာ
 သေယျံ၊ ဖျက်ဆီးကုန်ရာ၏။ သုဒ္ဓေသပိ၊ စင်ကြယ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
 ဘိက္ခုသု၊ တို့၌။ ဝိပုဋ္ဌိပတ္တိယာ၊ ချွတ်ယွင်းသောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇနေန၊ ကျင့်
 သဖြင့်။ သယဉ္ဇ၊ မိမိသည်လည်း။ အပုညံ၊ ကို။ ပသဝေယျံ၊ ပွားစေကုန်ရာ၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဥပါယကုသလတာယ၊ ဥပါယ်၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဝါ၊ ဝိနည်းပညတ်၏အကြောင်း၌ လိမ္မာတော်မူသဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊
 ကို။ အပညာပေတွာ၊ ရှိ။ တဿ၊ ထို မိစ္ဆာအယူရှိသော ရဟန်းအား။ ဥက္ခေပနိယ
 ကမ္မဉ္စ၊ ကံကိုလည်းကောင်း။ သမ္မာဝတ္တဉ္စ၊ ဥက္ခေပနိယကံ ထားတော်မူရာ၌
 ကောင်းစွာ ကျင့်ရာသော ဝတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပညာပေတွာ၊ ရှိ။ တံ၊
 ထိုဥက္ခေပနိယကံထားသော ရဟန်းကို။ သံသေန၊ နှင့်။ အသမ္ဘောဂဉ္စ၊ အတူ
 တကွ သုံးဆောင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အသံဝါသဉ္စ၊ ဥပုသ်ကံသည်တို့၌
 မပေါင်းဖော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အကဝံသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ တဿ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော ရဟန်းအား။ သော
 ဒိဋ္ဌိ၊ ဤမိစ္ဆာအယူသည်။ စေ အနိယတာ၊ အကယ်၍ မမြဲသည်ဖြစ်အံ့။ သမ္မာ
 ဝတ္တံ၊ ကောင်းစွာကျင့်ရာ ဖြည့်ရာသော ဝတ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ရှိ။ ဩသာရဏံ၊
 သွင်းခြင်းကို။ လဘိတွာ၊ ရှိ။ ပကတတ္တော၊ သည်း။ ဘဝေယျ၊ ၏။ စေ
 နိယတာ၊ အကယ်၍ မြဲသည်ဖြစ်အံ့။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 အယူရှိသော။ သော၊ ထိုသူသည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ပူရေတွာ၊
 ဖြည့်၍။ ပကတတ္တော၊ သည်း။ ယံ ဘဝေယျ၊ အကြင်သို့ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့
 နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသောသူ၏ပကတတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်း

မဟုတ်။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။ ကေဝုလံ၊ ဘိက္ခုသဘောနှင့် မရော
 သက်သက်။ (၉၂)-“သမညာယ ဘိက္ခု ပဋိညာယ ဘိက္ခု”တိ။ ဘိက္ခု-
 ဟူ၍။ နာမမတ္တဓာရကော၊ အမည်မျှကိုဆောင်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ မရဏာ၊
 သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အရိဋ္ဌော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သံသာရခါဏကောဝ၊
 သံသရာ၌ သစ်ငုတ်ကဲ့သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ ဣမံ နယံ၊ ကို။ အဒ္ဓသ၊
 မြင်တော်မူ၏။

အဋ္ဌသု ဥပသမ္ပဒါယ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော ဥပသမ္ပဒါတို့တွင်။ တိဿောဝ၊
 ဖော်ဘိက္ခုပသမ္ပဒါ၊ သရဏဂမနုပသမ္ပဒါ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထဥပသမ္ပဒါ-ဟုဆိုအပ်
 ကုန်သော သုံးပါးကုန်သော ဥပသမ္ပဒါတို့ကိုသာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤဘိက္ခုသဒ္ဓါ
 ၏ ပဒဘာဇနိ၌။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတရာ၊ ထိုသုံးပါးမှ ကြွင်းသော
 ငါးပါးသော ဥပသမ္ပဒါတို့ကို။ ပါဠိပုဂ္ဂလတ္တာ စ၊ အသီးသောပုဂ္ဂိုလ်အား
 ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အသန္တကတ္တာ စ၊ ဥစ္စာ
 မဟုတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ (လိုက်)။ န ဝုတ္တာ၊ မဆို
 အပ်ကုန်။ ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးကုန်သော ဥပသမ္ပဒါတို့တွင်။
 ဩဝါဒ ပဋိဂ္ဂဟဏပဉ္စာဗျာကရဏဥပသမ္ပဒါ၊ ဥပသမ္ပဒါ တို့သည်။ ဒိန္နံ၊
 နှစ်ဦးကုန်သော။ ထေရာနံ ဧဝံ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်၊ အရှင်သောပါက
 မထေရ်တို့အားသာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ နှစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်
 သော။ တိဿော၊ ဒုတေနုပသမ္ပဒါ ဂရုဓမ္မပဋိဂ္ဂဟဏပသမ္ပဒါ အဋ္ဌဝါစိကုပ
 သမ္ပဒါ-ဟုဆိုအပ်ကုန်သော သုံးပါးသော ဥပသမ္ပဒါတို့သည်။ ဘိက္ခုနံ၊
 တို့၏။ သန္တကာ၊ ဥစ္စာတို့တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤဘိက္ခုသဒ္ဓါ
 ၏ ပဒဘာဇနိ၌။ န အဓိပ္ပေတာ၊ မလိုအပ်ကုန်။ တိဿန္တမ္ပိ၊ သုံးပါး အပြားရှိ
 သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပသမ္ပဒါနံ၊ ဖော်ဘိက္ခုပသမ္ပဒါ-စသည်တို့၏။
 မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ “ဘဒြော ဘိက္ခု”တိအာဒိနိ၊ အစရှိကုန်သော။ စတ္တာရိ
 ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေသံ၊ ထိုဘဒြောဘိက္ခု-
 စကုန်သော လေးပုဒ်တို့၏။ တိဿန္တံ၊ ဖော်ဘိက္ခုပသမ္ပဒါ-စသည် သုံးပါး
 တို့အား။ သာဓာရဏတ္တာ၊ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ၊ လျော်
 သော အကြောင်းကို ဆိုဦးအံ့။ ဖော်ဘိက္ခုဘာဝေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
 သရဏဂမနုဥတ္တိစတုတ္ထေန ဝါ၊ သရဏဂုံ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဆောင်ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဥပသမ္ပဒော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောသူသည်။ ဘဒြော စ၊ ကောင်းသော
 ကျေးဇူးရှိသည်လည်းကောင်း။ သာရာ စ၊ မြတ်သောကျေးဇူးရှိသည်လည်း
 ကောင်း။ သေက္ခော၊ သေက္ခကျေးဇူးရှိသည်လည်းကောင်း။ အသေက္ခော စ၊
 လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒဝစနံ ပန၊ ကိုကား။ နေသံ၊ ထို

ဆိုအပ်ပြီးသောရဟန်းတို့၏။ သာဓုကံ ဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ ကောင်းသည်၏အဖြစ်
ကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်စွာ။ ဣမေ ဝေ၊
ဤဥပသမ္ပဒဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊
ရောက်ကုန်၏။ သမ္မာသမ္ပဒ္ဓါ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ စ၊
တို့သည်လည်းကောင်း။ န အာပဇ္ဇန္တိ၊ မရောက်ကုန်။

အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတောတိ ဣတ္ထေ၊ ဌံ။ ဥတ္တိစတုတ္ထေနဝ
ကမ္မေန၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်သာလျှင်။ ဥပသမ္ပဒ္ဓာ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်း
တို့သည်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗာ၊ ထိုက်ကုန်၏။ ဟိ-သမ္ပံ၊ ၏။
အညေ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထဥပသမ္ပဒါမှ တပါးကုန်သော။ ဟေတိက္ခန္ဓာ သရဏဂမန
ဩဝါဒပဋိဂ္ဂဟဏ ပဉ္စဗျာကရဏာဟိ၊ ဟေတိက္ခန္ဓာခေါ်ဝေါ်ခြင်း ။ပ။ ပြဿ
နာကို ဖြေခြင်းတို့ဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒ္ဓာ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတံ၊ ငှါ။ န ဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။ တေန၊ ထို့
ကြောင့်။ ဧတေ၊ ထို ဟေတိက္ခန္ဓာဥပသမ္ပဒါ-စသည်တို့ကို။ ပဋိက္ခိပိတာ၊ ပယ်
တော်မူ၍။ “အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတော ဘိက္ခု”တိ၊ ဟူ၍။
အန္တိမောဝ၊ အဆုံးဖြစ်သော ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်ဖြစ်သော ရဟန်းကိုသာလျှင်။
ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။
တံ၊ ထိုသို့ဆိုသောစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊
နည်း။ “ဒွေ ပုဂ္ဂလာ အဘဗ္ဗာ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတံ ဗုဒ္ဓါ စ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
စာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဣတ္ထကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
အယုတ္တံ၊ မသင့်။ အညထာ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထဥပသမ္ပဒသာ အာပတ်သင့်၍ ဟေ
တိက္ခန္ဓာဥပသမ္ပဒ စသည်တို့သည် အာပတ်မသင့်-ဟူသော တပါးသောအပြား
အားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ (တနည်းကား) အညထာ၊
ဥပသမ္ပဒခုနစ်ပါးလုံး အာပတ်မသင့်သည်မှတစ်ပါး ဥတ္တိစတုတ္ထဥပသမ္ပဒတစ်ပါး
မှသာ အာပတ်သင့်၏ဟူသော။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ ဟေ
တိက္ခန္ဓာအာဒယောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဝုတ္တဗ္ဗာ၊ ဟောအပ်ကုန်သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်
ကုန်ရာ၏။ ကိဉ္စ၊ ဆိုပြီးသည်ကား စိုးစဉ်းသတည်း။ ဘိယျော၊ ဆိုဖွယ်
သည်ကား အများရှိသေး၏။ “ဒွေ ပုဂ္ဂလာ ဘဗ္ဗာ အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိတံ ဘိက္ခု
စ ဘိက္ခုနိယော စာ”တိ၊ ဟူ၍။ သာမညေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဝုတ္တတာ
စ၊ ဟောတော်မူအပ်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ အပိ စ၊

အံ။ အာပတ္တိဘယဋ္ဌာနဒဿနတော စ၊ အာပတ်မှ ကြောက်သောအရာကို
မြင်သောကြောင့်လည်း။ တံ၊ ထိုအရှင်ဓမ္မသီရိမထေရ်စကားသည်။ အယုတ္တံ၊
မသင့်။ ကထံ၊ အာပတ်မှ ကြောက်ရာ အဘယ်နည်းဟူမကား။ အာယသ္မာ
သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာဝသထပိဏ္ဍံ၊ ညွှန်သည်တို့အား ရည်၍ ထားသော
ဆွမ်းကို။ ကုက္ကုစ္စာယန္တော၊ အလို့လိမ့်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ န ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊
ခံတော်မမူ။ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ စိဝရဝိပ္ပဝါသဘယာ စ၊ သင်္ကန်းနှင့်
ကင်းအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်လည်း။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တိစိဝရံ၊ ကို။
ဂဟေတော၊ ၍။ နဒိံ၊ ကို။ တရန္တော၊ တူးသည်ရှိသော်။ မနံဝံဇ္ဇော၊ စဉ်းငယ်
မျောသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိဉ္စ၊ ဆိုဖွယ်စကား ရှိသေး၏။ သရဏဂမန္နပ
သမ္ပဒါယ၊ သရဏဂမန္နပသမ္ပဒါဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္တော၊ ပဉ္စင်းခံသော သူတို့ကို။
အာရဗ္ဗ၊ အကြောင်းပြု၍။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အသမ္မာဝတ္တန္တာနိ၊
မကျင့်ကုန်သော။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌာနံ စ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်တို့
ကိုလည်း။ ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်အပ်ကုန်သော အရာတို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အယံ ဣမသ္မိ” အတ္တေ အဓိပ္ပေတော ဘိက္ခု”တိ
တေ၊ ဘိက္ခု-ဟူသောဤပုဒ်ကို။ ဒုဗ္ဗိစာရိတံ၊ စိစစ်ခြင်းငှါ ခဲယဉ်း၏။ အယံ
။ပ။ဘိက္ခုတိ တေ၊ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာယ၊ ရွှေ့၌ပယ်ပြီးသော။ သရဏဂမန္နပသမ္ပ
ဒါယ၊ ၍။ အနုညာတပုသင်္ဂဘယာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏ဟု လျဉ်းပါးခြင်းမှ
ကြောက်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။
ဝဒတိ၊ ၍။ အာပတ္တိယာ၊ ၍ ဘဗ္ဗတံ၊ ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။
တသ္မိံ၊ ထိုသရဏဂမန္နပသမ္ပဒါကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပဋိက္ခိ
တ္တာပိ၊ ပယ်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ သာ၊ ထိုသရဏဂမန္နပသမ္ပဒါကို၊ ဝေ၊
သို့။ ဝဒန္တေန၊ ဘိက္ခုသဒ္ဓါ၏ ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူသဖြင့်။ အနုညာတာ၊
ခွင့်ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ မိစ္ဆာဂါဟော ဝါ၊ မိစ္ဆာအယူ
သည်လည်းကောင်း။ ဝိမတိ ဝါ၊ တွေးတောခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ န ဝုတ္တာ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၍။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ “ဘိက္ခုနီ နာမ ဥဘတောသံဃေ ဥပ
သမ္ပန္နာ” တိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။ ဣဒံ၊
ဤ ဘိက္ခုနီ နာမ ဥဘတောသံဃေ ဥပသမ္ပန္နာ-ဟူသော စကားကို။ သာကိ
ယာဒိနံ၊ သာကီဝင်မင်းသမီးအစရှိသော သူတို့အား။ အနုညာတဥပသမ္ပဒါယ၊
၏။ အနုပ္ပဗန္ဓာယာ၊ အစဉ်လိုက်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၍။

☞ (၉၃) အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤဘိက္ခုပဒနိဒ္ဒေသ၌။ အမ္မာ
ကံ၊ တို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုတည်း။ ဘိက္ခုပဒနိဒ္ဒေသတ္တာ၊ ဘိက္ခုပုဒ်၏ နိဒ္ဒေသ

ဖြစ်သောကြောင့်။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ဘိက္ခုတိ ပဒံ၊ ကိ၊ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ တေန ပဒေန၊
 ထို ဘိက္ခု-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ ယတ္ထကုဏ္ဍိ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော အနက်
 တို့သည်။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင်
 အနက်တို့သည်လည်း။ ဝိနယပိဋကဏေ၊ ဌ။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်
 ဌ။ သယံ၊ မိမိသည်။ အာပတ္တာပဇ္ဇနတ္ထေန ဝါ၊ အာပတ်သို့ ရောက်သော
 အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒုဠုလ္လာရောစနပဋိစ္ဆာဒနာဒိသု၊ ဒုဠုလ္လာအာ
 ပတ်ကို ကြားခြင်း၊ ဒုဠုလ္လာအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းအစရှိသည်တို့၌။ ပရေသံ၊
 တပါးသောရဟန်းတို့အား။ အာပတ္တိကရုဏတ္ထေန ဝါ၊ အာပတ်ကိုပြုသော
 အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သန္ဓိသန္ဓိ၊ ထင်ကုန်၏။ တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထို
 အလုံးစုံသော အနက်တို့ကိုလည်း။ ဒဿေတွာ၊ ချုံ။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ တဿ ဘိက္ခု
 ပဒဿ၊ ဧ၊ ဝိသေသနတ္ထံ၊ ဝိသေသနအကျိုးငှါ။ “သိက္ခာသင်္ဂဟေသမာပန္နော”
 တံ၊ ဟူ၍။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ပရပဒံ၊ အကြင် နောက်ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ တဿ
 ပရပဒဿ၊ ဧ၊ ဝသေန၊ ဖြင့်။ “အယံ ဣမသ္မိ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတော ဘိက္ခု”
 တံ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ သော ဝေ၊ ထို ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်ဖြစ်သော ပဉ္စင်းသည်သာ
 လျှင်။ ကမ္မဝါစာနန္တရမေဝ၊ ကမ္မဝါစာ၏အခြားမဲ့၌လျှင်။ သိက္ခာသင်္ဂဟေသမာ
 ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတော၊ ထို ဥတ္တိစတုတ္ထ
 ပဉ္စင်းဖြစ်သည်မှ။ ပဌာယ၊ ချုံ။ သဉ္ဇဒ္ဓေသသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိဒဿ
 နတော၊ ဖြစ်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ တဿေဝ စ၊ ထို ဥတ္တိစတု
 တ္ထဖြင့်ဖြစ်သော ပဉ္စင်း၏သာလျှင်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သိက္ခာချခြင်းသည်။
 ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣတရဿ၊ တပါးသောရဟန်းအား။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။
 န ဒိဿတိ၊ မထင်။ တဿေဝ စ၊ အားသာလျှင်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။
 သမ္မဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ဥလ္လမ္ပတု မံ ဘန္တေ သံသော အနုကမ္ပံ
 ဥပါဒါယာ”တံ၊ ဟူ၍။ ဝဘ္ဘာ၊ ချုံ။ သမာဒိန္နတ္တာ ဝ၊ ဆောက်တည်အပ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း။ တဿေဝ စ၊ အားလျှင်။ ဥပသမ္ပန္နသမနန္တ
 ရမေဝ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သည်၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ အကရဏီယနိဿယာစိက္ခနဒဿ
 နတော၊ မပြုအပ်သောဝတ္ထုတို့ကို ကြားခြင်း၊ မှီရာဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကို
 ပြတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိနယံ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓေသံ ပစ္စက္ခာမိတံ
 အာဒိသိက္ခာပစ္စက္ခာနုလက္ခဏပါရိပူရိတော စ၊ ပစ္စက္ခာမိ- ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်
 သိက္ခာချခြင်းလက္ခဏာ၏ ပြည့်စုံသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ-
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ ကိ။ ဥပါဒါယ၊ စုံ၍။ သော၊ ထို
 ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ပဉ္စင်းဖြစ်သောရဟန်းကို။ ဣ၊ ဤယော ပန-ဟူသော
 ပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတော၊ ဧ၊ ဣတိသ္မိ၊ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

ယသ္မာ ပန၊ အကြံကြောင့်ကား။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သိက္ခာ ပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။ သဗ္ဗထာ၊ ဖြင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာ ကံ၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ တံ တံ ဝတ္ထု၊ ကံ၊ ဝိတိက္ကမန္တဿ၊ လွန်ကျူးသော ရဟန်းအား။ တဇော အာပတ္တိတော၊ ထိုထိုသောအာပတ်ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတရဿ၊ သိက္ခာကို မချမှ၍ ထိုထိုသို့သောဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်သို့သော သိက္ခာပုဒ်၌။ သာဝဇ္ဇ ပညတ္တိ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အနဝဇ္ဇပညတ္တိ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အတ္တိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤပညတ်နှစ်ပါးရှိသော ရဟန်းကို။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ အဓိပ္ပေတော၊ သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော ပညတ်နှစ်ပါးရှိသော သိက္ခာပုဒ်၌။ တဒဇ္ဈာ စာရတ္ထေန၊ ထိုထိုသို့သော ပညတ်ကို လွန်ကျူးသောအနက်အားဖြင့်။ ဥတ္တိစတုတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ သော။ အယမေဝ၊ ဤရဟန်းသည်သာလျှင်။ အဓိပ္ပေတော နာမ၊ အလိုရှိအပ်သော ရဟန်းမည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဆိုသင့်သည်ရှိသော်။ “ယာယ ကာယဝိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတခု လည်းဖြစ်သော။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ဥပသမ္ပဒအဖြစ်ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ “မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝိတော ပါရာဇိကော ဟောတိ”တိ၊ ဟောတိ-ဟူသော။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ ဘိက္ခုတိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝစနံ၊ ကံ၊ ဝတ္ထု၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထိုစကားကို လည်း။ န ဝတ္ထဗ္ဗမေဝ၊ မဆိုသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝုစ္စတ္ထ ပန၊ ဆိုသော် ကား။ ကထံ၊ အသို့။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဝိဇ္ဇေဓဒေါသောပိ၊ ဆန့်ကျင်သော အဖြစ်ကိုလည်း။ ပရိဟတော၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ၊ သို့။ ပရိဟတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဥတ္တိစတုတ္ထေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော ဝေ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းကိုသာလျှင်။ “ဘိက္ခု”တိ စ၊ လည်းကောင်း။ “ဥပသမ္ပန္နော”တိ စ၊ လည်းကောင်း။ ဣမ၊ ၌။ သဓေ အဓိပ္ပေတော၊ ဖြစ်အံ့။ တေန၊ ထိုဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့်။ န ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းမဖြစ်သောသူသည်။ အနုပသမ္ပန္နော နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဥတ္တိစတုတ္ထ ကမ္မတော၊ ကံမှ။ အညထာ၊ တပါးသောအကြောင်းဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော နာမ၊ ဥပသမ္ပန္နအမည်ရှိကုန်သော။ မဟာကဿပတ္ထေရာဒယော၊ မဟာကဿပထေရ် စသည်တို့သည်။ ဣတရေသံ၊ ဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ပဉ္စင်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ အနုပသမ္ပန္နဌာနေ၊ အနုပသမ္ပန္နအရာ၌။ ဌာတော၊ ၍။ သဟသေယျ၊ ပဒသောဓမ္မာပတ္တိ၊ သဟသေယျအာပတ်၊ ပဒသော ဓမ္မအာပတ်ကို။ ဇနေယျ၊

ဖြစ်စေကုန်ရာ၏။ သြမသနာဒိကာလေ စ၊ သြမသနာအစရှိသောကာလ၌လည်း။
ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဇနေယျ၊ ။ ဣတိ ဝေမာဒိကော၊ သော။
ဝိရောဓဒေါသော၊ ဆန့်ကျင်သောအဖြစ်ကို။ ပရိဟတော၊ ပယ်သည်။ ဟော
တိ၊ ။ ဣတိ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံကို။ အာစရိယော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ။ မဂ္ဂုရုစ္ဆဝိ
နာမ၊ မည်သည်ကား။ သာမော၊ ရွှေသောအဆင်းတည်း။

(၉၄) ယသွာ၊ ကြောင့်။ အတိမဟန္တော၊ ငါအလွန်မြတ်၏-ဟူ၍။
 ဇာတိမဒေါ၊ ဇာတိမာန်ယစ်သောသူသည်။ စိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ ပရိယုဋ္ဌာတိ၊
 နှိပ်စက်တတ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုမ္ပေဟိ၊ တို့သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။
 သာသနော၊ ဌ၊ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “သာတသဟဂတာ၊ သာယာခြင်း
 နှင့်တကွဖြစ်သော။ ပဌမဇ္ဈာနသုခသဟဂတာ၊ ပထမဈာန်သုခနှင့်တကွ ဖြစ်
 သော။ ကာယဂတာသတိ၊ ကို။ အသုဘေ စ၊ ဌလည်းကောင်း။ အာနာ
 ပါနေ စ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်၌လည်းကောင်း။ န ဝိဇဟိသတိ၊ မစွန့်အံ့။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဂတ္ထိပဒေါ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓုမာတကသညာတိ၊ သည်ကား။
 ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ္တေ၊ ဥဒ္ဓုမာတကနိမိတ်၌။ ပဋိလဒ္ဓပဌမဇ္ဈာနသညာ၊ ရအပ်
 သော ပထမဈာန်၌ဖြစ်သော သညာတည်း။ ရူပသညာတိ၊ သည်ကား။ ပထဝီ
 ကသိကာဒိရူပဂါဝစရဇ္ဈာနသညာ၊ ပထဝီကသိုက်အစရှိသော ရူပဂါဝစရဈာန်၌
 ဖြစ်သော သညာတည်း။ သော၊ ထို သောပါကသာမဏေသည်။ တံ ပဉ္စံ၊ ထို
 အမေးကို။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။ “ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောအရှင်
 ဘုရား။ ဥဒ္ဓုမာတကသညာ၊ သည်။ အဝိဘူတာ၊ မထင်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 အယုဘာနံ၊ တို့၏။ အဝုဇ္ဈိတဗ္ဗတ္တာ၊ မပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ရူပသညာ၊ သည်။ ဝိဘူတာ၊ ထင်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ကသိကာနံ၊ တို့၏။ ဝုဇ္ဈိတဗ္ဗတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထို သောပါကသာမဏေသည်။ တံ ပဉ္စံ၊ ကို။ ဗျာကာ
 သိ၊ ၏။ ပဉ္စပသမ္ပဒက္ကမော၊ ငါးပါးသော ပသမ္ပဒအစဉ်ကို။ မဟာဝဂ္ဂါ၊
 မှ။ ဂဟိတော၊ ၏။ ဉတ္ထိစတုတ္ထနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဉတ္ထိ၊ ကို။ သဗ္ဗပဌမံ၊
 အလုံးစုံသော ကမ္မဝါစာတို့၏ရှေးဦးစွာ။ ကိဉ္စာပိ ဝုစ္စတိ၊ ၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊
 သော်လည်း။ တိဿန္တံ အနုဿာဝနာနံ၊ သုံးကြိမ်ကုန်သော ကမ္မဝါစာတို့၏။
 အတ္ထဗျဉ္ဇနေ၊ အနက်သဒ္ဓါ၌။ ဘေဒါဘာဝတော၊ အပြားအထူး မရှိသော
 ကြောင့်။ အတ္ထဗျဉ္ဇနဘိန္နာ၊ အနက်သဒ္ဓါပြားသော။ ဉတ္ထိ၊ ဉတ်ကို။ တာသံ၊

ထိုကမ္မဝါစာတို့၏။ စတုတ္ထာ၊ လေးကြိမ်မြောက်။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့
နှလုံးပြု၍။ “ဥတ္တိစတုတ္ထ”န္တိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဗျဉ္ဇနာနုရူပမေဝ၊ သဒ္ဓါအား
လျော်သည်ကိုသာလျှင်။ ကတွာ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ်။ “တိဟိ အနုဿာဝနာ
ဟိ ကောယ စ ဥတ္တိယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တိ၊ ၏။ အတ္ထပဝတ္တိက္ကမေန၊ အနက်ဖြစ်
စဉ်ရှိသော။ ပဒေန ပန၊ ပုဒ်ဖြင့်ကား။ “ကောယ ဥတ္တိယာ တိဟိ အနုဿာ
ဝနာဟိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တပ္ပံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကံအရာ၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “စတ္တာ
ရိမာနိ ဘိက္ခဝေ ကမ္မာနိ၊ ဆဇ္ဇမာနိ ဘိက္ခဝေ ကမ္မာနိ အဓမ္မကမ္မံ ဝဂ္ဂကမ္မ”န္တိ၊
ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကပ္ပကမ္မမ္ပိ၊ ပျက်သော ကံကိုလည်း။ ကတ္တစိ၊
အချို့သောအရာ၌။ “ကမ္မ”န္တိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “အ
ကုပ္ပေနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝိသေသနံ၊ ကို။ ဝုတ္တိ၊ ၏။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကုပ္ပမ္ပိ၊ မပျက်သော ကံသည်လည်း။ ကေစုံ၊ အချို့။
န ဌာနာရဟံ၊ အကြောင်းအား မထိုက်။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်းရှိသော
ကံဖြင့်။ သြဿာရဟံ၊ သွင်းခြင်းသို့။ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်။ “သု သြဿာရိတော” ၊
ကောင်းစွာ သွင်းအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စမေယျက္ခန္ဓကေ၊ ၌။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ “အကုပ္ပေန ဌာနာရဟေနာ” တိ၊ ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣမိနာ၊ ဤ
ဌာနာရဟေန-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အကုပ္ပသိဒ္ဓိတော၊ အကုပ္ပသဒ္ဓါ၏ ပြီးသော
ကြောင့်။ “ဌာနာရဟေနာ” တိ၊ ဟူသော။- ဣဒမေဝ ပဒံ၊ ကိုသာလျှင်။
ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုရာ၏။ ပဗ္ဗပဒံ၊ အကုပ္ပေန-ဟူသော ရွှေ့ပုဒ်ကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆို
ရာ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။
ကသ္မာ၊ မူကား။ အဌာနာရဟေန၊ ပညတ်တည်းဟူသော အကြောင်းအား
မထိုက်သော။ အကုပ္ပေန၊ မပျက်သော။ တေန ကမ္မေန၊ ထိုကံဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊
ကို။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။ အနဓိပ္ပေတော၊ အပ်။ ဣတိ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော၊ ဤသို့
မလိုအပ်သော အနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ တနည်းကား။ ဣတိ
အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ရာ။ ဧကေတော၊ တပေါင်း
တည်း။ ဝုတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ဧတေဟိ ပန၊ ထို အကု
ပ္ပေန၊ ဌာနာရဟေန-ဟူသော ပုဒ်တို့ဖြင့်ကား။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ပညာ၊
ယတိ၊ ၏။ “ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အကုပ္ပေန၊ မပျက်သော။ တေန ကမ္မေန၊
ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ၏။ အယမ္ပိ၊ ဤရဟန်းကိုလည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ၌။
“ဘိက္ခု” တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ ‘ဌာနာရဟေန စ၊ ပညတ်တည်းဟူ

သော အကြောင်းအားထိုက်သော။ တေန ကမ္မေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊
 ၏။ အယမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဣမသ္မိံ အတ္ထော ဌံ။ “ဘိက္ခု”တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေ
 တော၊ ၏။ တတော-တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ကုပ္ပေန၊ ပျက်သောကံ
 ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ကို။ နာဓိပ္ပေတော၊ အပ်။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ သည်။
 ပညာယတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုအကုပ္ပေန-ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ အယံ အတ္ထောပိ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကိုလည်း။ သာဓိတော၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 “ယော ပန ဘိက္ခု ဇာနံ ဥနံ။ ပ။ အနုပသမ္ပန္နော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ ယာဝ၊ လောက်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ တာဝ၊ လောက်။ သမညာယ
 ဘိက္ခု ပဋိညာယ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ သို့။ ဥပဂတောပိ၊ ရောက်သော်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊
 ၌။ ဒဿိတသမညာယ ဘိက္ခု- ပဋိညာယ ဘိက္ခု ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အညေသံ၊
 ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ထို၏။ ဥပသမ္ပန္နဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဌတော၊ ၍။ ဩမသန
 ပါစိတ္တိယာဒိဝတ္ထု၊ နှုတ်လှံထိုးခြင်းကြောင့်သင့်သော ပါစိတ်အာပတ် အစရှိ
 သည်တို့၏ ဝတ္ထုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အနုပသမ္ပန္န
 ဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဌတော၊ ၍။ “အနုပသမ္ပန္န (၉၅) ဥပသမ္ပန္နသညီ ပဒသော ဓမ္မံ
 ဝါဝေတိ၊ အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿာ” တိအာဒိ၊ အစရှိသော။ အာပတ္တိ၊ သည်။
 ဝတ္ထုမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟုတော၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ အကုပ္ပေန၊ မပျက်
 သော ကံဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နော ပန၊ သည်ကား။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ပါရာဇိ
 ကောပိ၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဇာတိတော၊ ရဟန်းဇာတ်ဖြင့်။
 ဥပသမ္ပန္နဋ္ဌာနေ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပဏ္ဏကော။ ပ။
 နာသေတဗ္ဗော” တိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တေသု၊ ကုန်သော။ ဝဇီနိယ
 ပုဂ္ဂလေသု ပန၊ တို့တွင်ကား။ ကောစိ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဥပသမ္ပန္နောတိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။ ဥပသမ္ပန္နဋ္ဌာနေ၊ ၌။ နောပိ တိဋ္ဌတိ၊ တည်ကား
 မတည်။ ကောစိ၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

တ္ထေ ပန၊ ဤ အကုပ္ပေန ဌာနာရဟေန-ဟူသောပုဒ်၌ကား။ အကုပ္ပံ၊ မပျက်
 သော။ ဌာနာရဟံ၊ ပညတ်တော်မူသော အကြောင်းအား ထိုက်သော။ ကမ္မံ၊
 သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ဌာနာရဟံ၊ သော။ န ကုပ္ပံ ၊ မပျက်သော သဘော
 ရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ အကုပ္ပဉ္စေဝ၊ မူလည်းဖြစ်သော။ ဌာနာ
 ရဟဉ္စံ၊ မူလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ နာကုပ္ပဉ္စ၊ မပျက်

၁။ န ဩယတိ (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ နာကုပ္ပံ (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ န ဟောတိ (ဆဋ္ဌ)
 ၄။ န ဌာနာရဟဉ္စ (ဆဋ္ဌ)

သော သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ န ဌာနာရဟဉ္စ၊ အကြောင်းအား
မထိုက်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ စတုက္ကံ၊
ဤ စတုက္ကံကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုစတုက္ကံ၌။ ပဌမံ၊ ပထမနည်းကို။
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတိယစတုတ္ထာနိ၊ တတိယ စတုတ္ထနည်း
တို့သည်။ ပါကဋ္ဌာနိ၊ ကုန်ပြီ။ ဒုတိယံ၊ နည်းကို။ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။
ဘိက္ခုနီသံသတော၊ မှ။ ဧကတောဥပသမ္ပန္နာယ၊ ဧကတောဥပသမ္ပန္နဖြစ်သော
ဘိက္ခုနီမ၏။ လိင်္ဂပရိဝတ္တော၊ လိင်ပြန်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ လဗ္ဘတိ၊
၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ စွ။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုလိင်ပြန်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။
သိက္ခမာနကာလေ၊ ၌။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ ဥတ္တိစတုတ္ထဥပသမ္ပဒါကမ္မံ၊ သည်။
အကုပ္ပုဉ္ဇေဝ၊ သည်လည်းကောင်း၊ ဌာနာရဟဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကိဉ္ဇာပိ
ဟောတိ၊ ၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ပရိသလိင်္ဂေ၊ သည်။ ပါတု
ဘူတေ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ်သော်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တမေဝ ဥပဇ္ဈံ
တမေဝ ဥပသမ္ပဒ” န္တိ ဧတ္ထေ၊ ၌။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုလိင်ပြန်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။
အပရိယာပန္နတ္တာ၊ အကျုံးမဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊
၏။ ဧကဝလံ၊ စင်စစ်။ သာမဏေရဘာဝါပတ္တိတော၊ သာမဏေအဖြစ်သို့
ရောက်သောကြောင့်။ ကမ္မံ၊ ဘိက္ခုနီအဖြစ်ဟူသော ကံသည်။ ဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌။ ကပ္ပံ၊ ပျက်သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ လိင်္ဂပရိဝတ္တ
နေန၊ လိင်ပြန်သဖြင့်။ စိဝရဿ၊ ၏။ အဓိဋ္ဌာနဝိဇဟနံ ဝိယ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကို
စွန့်သကဲ့သို့။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဧကတော ဥပသမ္ပန္နဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ လိင်
ပြန်သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘိက္ခုနီသံသေန၊ သည်။ ကတာယ၊ သော။ ဥပ
သမ္ပဒါယ၊ အဖြစ်ကို။ ဝိဇဟနံ၊ စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှတပါးဖြစ်သော အပြားအားဖြင့်။
အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယျမာနေ၊ သော်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထို လိင်ပြန်သောပုဂ္ဂိုလ်
ကို။ ဥပသမ္ပန္နော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊
၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ လိင်္ဂပရိဝတ္တော၊ သည်။ အသတိပိ၊ သော်လည်း။ တံ
ဧကတောဥပသမ္ပဒါကမ္မံ၊ ထို ဧကတောဥပသမ္ပဒါကံသည်။ ကုပ္ပတိ၊ ၏။
ယထာဌာနေ၊ ပဉ္စင်းခံတိုင်းသောအရာ၌။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
သ၊ ထို လိင်ပြန်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ “ဘိက္ခုနီ”တိ သင်္ချံ၊ သို့။ တာဝ
န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညတရံ၊ သော။ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ၊
သို့။ အာပဇ္ဇိတာပိ၊ ရောက်၍လည်းကောင်း။ အနာပဇ္ဇိတာပိ၊ မရောက်မူ၍

လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတုကာမတာယ၊ လူထွက်လိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂိဟိ
လိဂ်၊ လူ၏အသွင်ကို။ သာဒိယန္တိယာ၊ သာယာသောဘိက္ခုနီမအား။ ပုနပိ၊
တဖန်လည်း။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ ဥဘတောသံဃေ၊ ဌ။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

[ဤတွင် ပါရာဇိက အာပဇ္ဇိတူပိ အနာပဇ္ဇိတူပိ-ဟု ပါဠိရှိ
သည်။ ပါရာဇိက အနာပဇ္ဇိတူပိ-ဟု ရှိသော်သာ သင့်မည်ဆင်၏။
ဆင်ခြင်ပါလေ။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ “ကုပ္ပတိ၊ ပျက်တတ်၏။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုပ္ပ”န္တိ၊ ကုပ္ပမည်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။ ယထာဝုတ္တ
ကမ္မဒေါသာတာဝတော ပန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော ကမ္မဒေါသ၏
မရှိသောကြောင့်ကား။ “ဌာနာရဟ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီ ပန၊
သည်ကား။ ဂိဟိလိဂ်၊ ကို။ သာဒိယန္တိကာလေ၊ ဌ။ ပုရိလိဂ်သံပါတုဘာဝေ၊
သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘိက္ခုသု၊ တို့၌။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ
အပ်။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်ကို။ သာဓကံ၊ ပြီးစေတတ်သော။ ကာရဏံ၊
သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ သိက္ခာ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဧ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတာ၊
အကယ်၍ လူထွက်အံ့။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ၏။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနာတာဝတော၊ သိက္ခာချခြင်း၏
မရှိသောကြောင့်။ တံ ပန၊ ထိုဧကေဆရာတို့စကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။
ဣတိ၊ သို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
အာစရိယော၊ သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ “ယထာ၊ အကြင် အကြောင်းအရာဖြင့်။
ကတ္တဗ္ဗန္တိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ အကတေ၊ မပြုသော်။
ကုပ္ပတိ၊ ပျက်၏။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ကရဏံ၊ ကို။ သတ္ထု
သာသန”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ ရာ၌။ “ဂဏ္ဍိ
ပဒေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ဌ။ “ဓမ္မသိရိတ္ထေရဿ၊ ၏။
ဂဏ္ဍိပဒေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

သာဇီဝပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏန

၉၆) “နိယတံ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၌ မြဲကုန်ပြီးသော။ မဟာဗောဓိသတ္တာ၊
မြတ်သောဘုရားလောင်းတို့သည်။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
ယတ္ထ၊ ရာ၌။ “အနုဂဏ္ဍိပဒေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ဌ။ “ဝဇီရဗုဒ္ဓိတ္ထေ
ရဿ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ သာဝတ

ဗောဓိ၊ လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗောဓိ၊ လည်းကောင်း။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊
 လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘောဒေန၊ ဖြင့်။ တိသု ဗောဓိသု၊ တို့တွင်။
 သမ္မာသမ္ဗောဓိယံ၊ သတ္တာ၊ ပြီကုန်ပြီးသော။ ဗောဓိသတ္တာ၊ ဘုရားလောင်း
 တို့သည်။ မဟာဗောဓိသတ္တာ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ ပါတိမောက္ခသီလဗဟုကတ္တာ၊
 ပါတိမောက္ခသီလ၏ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခု
 သီလတ္တာ စ၊ ရဟန်းတို့၏သီလ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ လေသ ပိဒဟ
 နဝသေန၊ အမြက်ထောင်ခြင်းကို ပိတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝတ္တနတော
 စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥတ္တမေန၊ မြတ်တော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။
 ပညတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဓိကံ၊ အဓိကဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝ၊
 ဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌သာလျှင်။ ပဝတ္တနတော၊ ကြောင့်။ ဥတ္တမံ၊ ဥတ္တမ
 ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဌိပဒေ၊ အညတရဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဓမ္မတာဝသေန၊ ဓမ္မတာသဘော၏အစွမ်းအားဖြင့်။
 ပါတိမောက္ခသံဝရသီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာဝ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်သာလျှင်။
 ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ပြည့်စုံကုန်သော်လည်း။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ
 ယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တေန ပရိယာယေန၊ ထို
 သို့သောအကြောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ နိယမိတံ၊ မှတ်သားအပ်၏။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “န ဟိ တံ ပညတ္တိံ ဥဒ္ဓရိတွာ”တိ အာဒိ၊
 ကို။ အာဟ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလတောပိ၊ ထက်လည်း။ မဂ္ဂဖလ
 သမ္ပယုတ္တသီလမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အဓိသီလံ၊ မည်၏။ တံ ပန၊ ထို မဂ်
 ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော အဓိသီလကိုကား။ ဣမ၊ ဤ ပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌။
 အနဓိပ္ပေတံ၊ အလိုမရှိအပ်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို မဂ် ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်
 သောအဓိသီလကို။ ပါတိမောက္ခဒွေသေန၊ ဖြင့်။ န သဂ္ဂဟိတံ၊ မသဂ္ဂိုဟ်
 အပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ၌။ အနဓိပ္ပေတံ၊ အပ်။ သမန္တ
 ဘဒြကံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ အလုံးစုံ ကောင်းသည် ဖြစ်သော။ ကာရဏ
 ဝစနံ၊ သည်။ (သာဓိတံ-၌ စပ်)။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့
 အား။ သာဓာရဏ လက္ခဏတ္တာ၊ ဆက်ဆံခြင်းလက္ခဏာ ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဣမိဿာ အနုပညတ္တိယာ၊ ၌။ အရိယပုဂ္ဂလာ စ၊ တို့သည်လည်း။
 ကေစံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ဧတံ အတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “န ဟိ တံ
 သမာပန္နော မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝတိ”တိ၊ ဟူသော။ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ဝကား

၁။ ဤလေသ (ဆဋ္ဌ)

သည်။ အသမတ္ထံ ဝိယ၊ မပြည့်စုံသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အသမတ္ထံ၊ မပြည့်စုံသည်။ န၊ မဟုတ်။ သမတ္ထမေဝ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်တည်း။ ကသွာ၊ မူကား။ ယသ္မိံ သိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ သာ သာ ဝိစာရဏာ၊ ထိုထို စိစစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿာ တဿေဝ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်၏သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝိစာရဏာယ၊ စိစစ်ခြင်း၏။ (ထည့်) ။ ပဝတ္တိတော၊ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တထာ တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ တထာ ဟိ-တတော ဝေ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ကခါဝိတရဏိယံ၊ ဌ။ ဥဒကုက္ကေပသိမာဓိကာရေ၊ ဥဒကုက္ကေပ သိမ်အရာ၌။ “တိမဇ္ဈာပ ပဋိစ္စာဒေတွာ အန္တရဝါသကံ အနုက္ခိပိတွာ ဥတ္တရန္တိယာ တိက္ခုနိယာ” တိ၊ ဟူ၍။ တိက္ခုနိဝိဘင်္ဂံ၊ ဌ။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညေသုပိံ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝေရူပေသု၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော တရားတို့၌။ ဝေဝေ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဧဝံ ဝစနံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းသည်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေပုဇ္ဈေယျ၊ အံ့။ ပါဠိက္ကမာနုဝတ္တနေန၊ ဟောရာ ပါဠိအစဉ်ကို အစဉ်လိုက်သဖြင့်။ ပါဠိက္ကမဒဿနတ္ထံ၊ ပါဠိအစဉ်ကိုပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ တတြ၊ ထိုပါဠိက္ကမကိုပြရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ သမာသတော၊ အားဖြင့်။ အဓိပ္ပာယဒီပနံ၊ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သောနည်းတည်း။ ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ တိကပရိစ္ဆေဒေ၊ တိကပရိစ္ဆေဒ၌။ “ဥပသမ္ပန္နေ ဥပသမ္ပန္နသညီ အနာပတ္တိ” တိ၊ ဤ။ အကဋ္ဌာနုဓမ္မသိက္ခာပဒ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပသမ္ပန္နေ ဥက္ခိတ္တကေ၊ ဌ။ အာပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သဟ သေယျသိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ တထာ၊ တည်း။ ဣတိ ဝေမာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်သည်။ အဓိပ္ပာယဒီပနံ၊ အဓိပ္ပာယ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သောနည်းတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤမျှသောပါဠိအစဉ်၌။ အတ္ထော ပန၊ သည်ကား။ ပရတော၊ မှ။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ဝိမဒ္ဒေါ ပနေတ္ထ-ပါဠိ အချို့ရှိ၏)။

အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “တတောပိ မဂ္ဂဖလစိတ္တမေဝ အဓိစိတ္တံ၊ တံ ပန ဣဓ အနဓိပ္ပေတ” န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “တတောပိ စ မဂ္ဂဖလပညာဝအဓိပညာ၊ သာ ပန ဣဓ အနဓိပ္ပေတာ။ န ဟိ တံသမာပန္နော တိက္ခု မေတုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝတိတိ”၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ သည်။ “တတြ ယာယံ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတာ သိက္ခာ” တိ၊ သိက္ခာ-ဟူသော။ ဣမာယ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ ဝိ

၁။ အညေပိ (ဆဋ္ဌ)

ရုဇ္ဈတိ၊ ဆန်ကျင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အယံ ပါဠိ၊ ဤ တကြာယံ-စသောပါဠိသည်။
 [၉၇] ဣတရာ၊ ဤ။ အဓိသီလသိက္ခာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ (၉၇) ဣတရာ၊
 အဓိစိတ္တ အဓိပညာတို့ကို။ န အဓိပ္ပေတာ၊ မလိုအပ်ကုန်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊
 ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ လော
 ကံယာနံ၊ ကုန်သော။ တာသံ၊ ထို အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာတို့၏။
 အဓိပ္ပေတတမ္ပိ၊ လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ
 အဋ္ဌကထာစကား နှစ်ရပ်ထို့တွင်။ အယံ ပန၊ သည်ကား။ အဋ္ဌကထာဓိပ္ပာ
 ယော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတည်း။-တိဘောပိ၊ သုံးပါး အပြားရှိသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော။ လောကံယာ၊ လောကီဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာ၊ တို့သည်။
 ဣမသ္မိံ ပဌမပါရာဇိကေ၊ ဤ။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာလေနာပိ၊ ရံခါလည်း။
 အဓိစိတ္တပညာလာဘိ၊ အဓိစိတ္တ အဓိပညာကိုရသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တထာ
 ရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ အသပ္ပာယ်၊ မလျှောက်ပတ်သော။ ပစ္စယံ၊
 အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တတော တတော အဓိစိတ္တတော စ၊ ထိုထို
 သို့သော အဓိစိတ္တမှလည်းကောင်း။ တတော တတော အဓိပညာတော စ၊ ထိုထို
 သို့သော အဓိပညာမှလည်းကောင်း။ အာဝတ္တိတွာ၊ လည်၍။ သီလဘေဒံ၊
 သီလပျက်ခြင်းသို့။ ပါပုဏေယျ၊ ဆောက်တည်။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤ
 အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ လောကုတ္တရစိတ္တပညာလာဘိ၊ လောကုတ္တရာ
 စိတ်၊ လောကုတ္တရာပညာကို ရသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလဘေဒံ၊ သို့။ န
 ပါပုဏေယျ၊ မဆောက်တည်။ ဝါ၊ သီလဘေဒံ၊ သို့။ ပါပုဏေယျ၊ ဆောက်တည်။ ဣတိ
 ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အယံ နယော၊ ကို။ ဣတရေသုပိ၊ ဤ
 ပထမ ပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်မှ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေသုကုန်သော။
 အဒိန္နာဒါနာဒိသု၊ ကုန်သော။ သစိတ္တကေသု၊ တို့၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ အစိတ္တ
 ကေသု ပန၊ ပုဒ်တို့၌ကား။ ဣတရေသုပိ၊ ဤမှတပါးသော နည်းကိုလည်း။
 လဗ္ဘတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဝိနယ
 ပိဋကဿ၊ ဝိနည်းပိဋက၏။ ပါတိမောက္ခသီလဿ စ၊ ပါတိမောက္ခသီလအလုံး
 ကိုလည်း။ သင်္ဂါဟကတ္တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “သိက္ခာ
 အပ္ပစ္စန္ဒာယာ”တိ၊ ဟူသော။ ဣမသ္မိံ ဥတ္တရပဒေ၊ ဤ။ လောကံယာ၊ လောကီ
 ဖြစ်သော။ အဓိသီလသိက္ခာဝ၊ သည်လျှင်။ ပစ္စက္ခာနာရဟာ၊ ချခြင်းငှါထိုက်
 ၏။ ဝါ၊ ပစ္စက္ခာနာရဟာ၊ သော။ အဓိသီလသိက္ခာဝ၊ သည်လျှင်။ လောကီ
 ယာ၊ ဖြစ်သော။ အဓိသီလသိက္ခာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ၊ ပါဠိ
 ယံ၊ ဤ။ “တတြ ယာယံ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အယံ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတာ
 သိက္ခာ”တိ၊ ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဧတ္ထံ၊ ဤအဓိသီလသိက္ခာ ဟူသောပုဒ်၌။ သမဘိနိဝိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ
 အကျုံးဝင်သော။ သိက္ခာတိ ပဒေ၊ ၌။ ကာယဝစီဒုစရိတတော၊ ကာယ
 ဒုစရိတ် ဝစီဒုစရိတ်တို့မှ။ ဝိရတိ စေဝ၊ ကြည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ စေတနာ
 စ၊ ကြည်ကြောင်းဖြစ်သော စေတနာကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဧ။
 အညတြ၊ တပါးသောအရာ၌။ စေတနာယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 ဧ။ သိက္ခာပဒန္တိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ သံ ဥဒ္ဓေသံ၊ သ ဥဒ္ဓေသဖြစ်သော။ သိက္ခာပဒန္တံ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ ကေဝံ၊ သော။ အနုဒ္ဓေသသိက္ခာပဒန္တံ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 လဗ္ဗတိ၊ ဧ။ စိတ္တဿ အဓိကရဏံ ကတာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ (ဝံတ္တံ-၌ စပ်)။
 တသ္မိံ သိက္ခာတိတိ ပဒေ၊ ပုဒ်၌။ အဓိကရဏဧတ္ထံ၊ ၌။ ဘုဗ္ဗံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်
 တည်း။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝံတ္တံ၊ ဧ။ သိက္ခာပဒန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ပစ္စဝေက္ခ
 ဣဝသေန၊ သီလကို ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ သို့။
 (ဇညံ)။ သီလပစ္စဝေက္ခဏာပိ၊ သီလကိုဆင်ခြင်ခြင်းသည်လည်း။ သီလမေဝ၊
 သည်သာလျှင်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သုပ္ပဋိစ္ဆန္နာဒိစာရိတ္တေသု၊ သုပ္ပဋိစ္ဆန္နအစရှိသော စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝိရတိ
 ဝိပ္ပယုတ္တဝေတနံ၊ ဝိရတိနှင့် မယှဉ်သော စေတနာကို။ ပဝတ္တေန္တောပိ၊ ဖြစ်စေ
 သောသူသည်လည်း။ သိက္ခံ ပုရေန္တောတေဝ၊ ဟူ၍လျှင်။ သချံ၊ ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ “သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
 သော။ မရိယာဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူသောအပိုင်းအခြားကို။ အဝီတိကမန္တော၊
 မလွန်ကျူးသောရဟန်းကို။ “တသ္မိံ စ သိက္ခာပဒေ၊ ၌လျှင်။ သိက္ခာတိ၊ ဧ။”
 ဣတိ-ဝုစ္ဆတိ၊ ဧ။ အညတရသ္မိံ ပန ဂဏ္ဍိပဒေ၊ အညတရဂဏ္ဍိပုဒ်၌ကား။ “သိက္ခာ
 တိ၊ ဟူသည်ကား။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို။ သိက္ခနဘာဝေန၊ ကျင့်သည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်။ ပဝတ္တံစိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်သောစိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း။ သာဇီဝန္တိ၊ ကား။
 ပညတ္တိ၊ တည်း။ တဒတ္ထဒဿနတ္ထံ၊ ပညတ်ဖြစ်သော ထိုအနက်ကို ပြခြင်းငှါ။
 ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ မေထုနသံဝရသေတံ အဓိဝစနံ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဂုဏသမ္ပတာယ၊ ကျေးဇူးဟု သမုတ်အပ်သော။ ပညသမ္ပတာယ၊
 ကောင်းမှုဟု သမုတ်အပ်သော။ သိက္ခာယ၊ အကျင့်၏။ တန္တိယာ၊ အစဉ်၏။
 အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ လောကဿ၊ လူ၏။ ဒုဗ္ဗလျာဝိကမ္မံ၊ အား
 နည်းသည်၏အဖြစ်ကို တင်စွာပြခြင်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌။ န သမ္ဘ
 ဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ သာ၊ ထို သိက္ခာသည်။ ပတ္တနိယာ၊ တောင့်
 တအပ်သော အကျင့်တည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ယဉ္ဇ သာဇီဝံ သမာပန္နော၊

တတ္ထ ဒုဗ္ဗလုံ အနာဝိကတွာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ အာဏာ
ယ၊ အာဏာဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်၌။ ဒုဗ္ဗလုံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊
သို့။ အာယသ္မာ ဥပတိသော၊ အရှင် ဥပတိဿမထေရ်သည်။ ဝဒတိ၊ ဧ။ ။

သိက္ခာပစ္စက္ခာနကထာဝဏ္ဏနာ

၉၀ (၉၀) တေ ယာမိတိ၊ သည်ကား။ အမုကသ္မိံ၊ ဤ အမည်ရှိသော။ တိတ္ထာ
ယတနေ ဝါ၊ တိတ္ထိတို့၏ ကျောင်းသို့လည်းကောင်း။ သရာဒိမ္မိ ဝါ၊ အိမ်
အစရှိသည်သို့လည်းကောင်း။ ယာမိ၊ သွားအံ့။ ဘာဝဝိကပ္ပါကာရေနာတိ
တေ၊ ။ “အဟံ အဿ”န္တိ၊ ငါဖြစ်လိမ့်ဟူ၍။ အာဂတတ္တာ၊ လာသော
ကြောင့်။ ယံ ယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အမည်ဝတ္ထုကို။ ဘဝိတုကာမော၊
ဖြစ်စေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ တဿ တဿ ဘာဝဿ၊ ထိုထိုသို့သော အဖြစ်ကို။
ဝိကပ္ပါကာရေန၊ အထူးကြံစည်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘိက္ခုဘာဝတော၊
ရဟန်းအဖြစ်မှ။ အညဘာဝဝိကပ္ပါကာရေန၊ တပါးဖြစ်သော အထူးကြံသော
အခြင်းအရာဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယ်၊ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။

၄၆။ ဟန္တာတိ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝစသ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ယော၊ အကြင်သူ
သည်။ ဂိဟိဘာဝံ ပတ္ထယမာနောတိအာဒိပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ စိတ္တနိယမံ၊
စိတ်ကိုမှတ်ခြင်းကို။ ဒသေတိ၊ ဧ။ ဧတေနဝ၊ စိတ္တေန၊ ထိုစိတ်ဖြင့်သာလျှင်။
သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သိက္ခာချခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ (ယဒိ ပနာဟံ အပါဟံ
ဟန္တာဟံ-၌ ဟန္တ-ကို ယူ)။ တဒဘာဝေန၊ ထိုစိတ်၏ မရှိသဖြင့်။ သိက္ခာ
ပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

၅၁။ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မန္တိအာဒိပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ခေတ္တနိယမံ၊ ခေတ်ကို မှတ်
ခြင်းကို။ ဒသေတိ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထို သိက္ခာပစ္စက္ခာန-ပုဒ်တို့တွင်။ အာဒိ
တော-အာဒိမ္မိ၊ အစ၌။ စုဒ္ဓသဟိ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သဘာဝပရိစ္စာဂေါ၊
ရဟန်းသဘောကို စွန့်ခြင်းကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပစ္ဆိမေဟိ၊
နောက်ဖြစ်ကုန်သော။ အဋ္ဌဟိ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ သဘာဝန္တရာဒါနံ၊
သဘောအထူးကို ယူခြင်းကိုလည်း။ ဒသိတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပစ္စက္ခာမိ
ဓာရေဟိတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဧတေဟိ၊ ထိုပုဒ်တို့ဖြင့်။ ကာလနိယမံ၊ ကာလကို
မှတ်ခြင်းကို။ ဒသေတိ၊ ဧ။ ဝဒတိတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။ ပယောဂနိယမံ၊

၁။ ဝစသ ယေဝ (ဆဋ္ဌ)
၂။ ဘာဝန္တရာဒါနံ (ဆဋ္ဌ)
၂။ ဧကေနေဝ (ဆဋ္ဌ)

ပယောဂကို မှတ်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ဧ။ ဝိညာပေတိတိ ဣမိနာပဒေန၊ ဖြင့်။
ဝိဇာနနနိယမံ၊ သိခြင်းကို မှတ်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ဧ။ ဥမ္မတ္တကော သိက္ခံ ပစ္စက္ခာ
တိ။ ပ။ ပစ္စက္ခာတိတိအာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလနိယမံ၊ ကို၊
ဒဿေတိ၊ ဧ။ အရိယကေန မိလက္ခဿ သန္တိကေ သိက္ခံ ပစ္စက္ခာတိတိအာဒိ
ဟိ ပန၊ တို့ဖြင့်ကား။ ပုဂ္ဂလဒိနိယမေပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်တို့ကို မှတ်ခြင်း
သည်လည်း။ သတိ၊ သေ၊ ဝိဇာနနနိယမာသမ္ဘဝံ၊ ဝိဇာနနကို မှတ်ခြင်း
၏ မဖြစ်ခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိယမပုဒ်တို့တွင်။ “ယာယ
မိလက္ခဿာသာယ၊ အကြင် တောင်သူဘာသာဖြင့်။ ကာလနိယမော၊ သည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ တာယ ဘာသာယ၊ ထိုဘာသာဖြင့်လည်း။ ကာလနိယမတ္ထဒိပနေ၊
ကာလနိယမအနက်ကို ပြသည်။ သတိ၊ သေ၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သည်။ ရူပာတိ၊
ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ မတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။
အာစရိယော၊ အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ဧ။ ဒဝါယာတိအာဒိဟိ ပဒေဟိ၊
တို့ဖြင့်။ ခေတ္တာဒိနိယမေ၊ သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ စိတ္တနိယမာဘာဝေန၊
စိတ်ကိုမှတ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ န ရူပာတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊
ကို။ ဒဿေတိ၊ ဧ။ သာဝေတုကာမော န သာဝေတိတိ ဣမိနာ ပဒေန၊ ဖြင့်။
ဝိတ္တနိယမေ၊ သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ပယောဂနိယမာဘာဝေန၊ ကြောင့်။
န ရူပာတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတိ၊ ဧ။ ‘အဝိညဿ သာဝေတိ၊
ဝိညဿ န သာဝေတိတိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ စိတ္တခေတ္တ ကာလပ ယောဂ ပုဂ္ဂလ
ဝိဇာနနနိယမေ၊ ဝိဇာနနကိုမှတ်ခြင်းသည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ယံ ပုဂ္ဂလံ၊
ကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ သာဝေတိ၊ ကြားစေ၏။ တဿေဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်။
သဝနေန၊ ကြားသဖြင့်။ ရူပာတိ၊ ဧ။ အညဿ၊ တပါးသောသူကို။ သဝနေန၊
ဖြင့်။ န ရူပာတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တေန၊ ကြောင့်။
အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ “အယမေဝ၊ ဤသူသည်သာလျှင်။ ဇာနာတု၊ သိစေ။
ဣတိ၊ သို့။ ဧကံ၊ တယောက်သော သူကို။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ယဒိ အာ
ရောစေတိ၊ အကယ်၍ကြားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သေ။ တံ၊ ထို စကားကို။ သော
ဝေ၊ ထိုမှတ်သော သူသည်သာလျှင်။ စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိအံ့။
သိက္ခာ၊ သည်။ ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သော၊ ထို မှတ်သောသူ
သည်။ အထ ယဒိ န ဇာနာတိ၊ အံ့။ သိက္ခာ၊ သည်။ အပ္ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ သပ္ပသော ဝါ ပန န သာဝေတိ၊
အပ္ပစ္စက္ခာ တာ ဟောတိ သိက္ခာတိ ဣဒံ၊ ကို။ စိတ္တာဒိနိယမနေဝ၊ ဖြင့်သာ
လျှင်။ သိက္ခာ၊ သည်။ ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အညဿ၊ စိတ်
အစရှိသည်တို့ မမှတ်သဖြင့်။ သိက္ခာ၊ သည်။ ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊

မဖြစ်။ ဣတိ။ သို့။ ဒဿနတ္တံ။ ငှါ။ ဝုတ္တံ။ ဇ်။ တောဝတာ၊ ဤမျှသော
 ပါဠိတော်အစဉ်ဖြင့်။ “သိက္ခံ။ပ။ ဒုဗ္ဗလျံ အနာဝိကတာ”တိ ပဒဿ၊ ပုဒ်ဇ်။
 ပဒဘာဇနံ၊ ကိ။ တိဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ (၉၉)ဒဿိတံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဇ်။ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်တို့တွင်။ ဒွေ၊ နှစ်ပုဒ်တို့သည်။ အမိဿာ၊ မရော
 ကုန်။ ပစ္စိမော၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ မိဿော၊ ရောဇ်။ ဣတိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော။ ဇ်။ တေနောဝ ဝစီဘေဒေနာတိ တွေ့၊ ပါဠိ၌။ တဒတ္ထဒီပနမတ္တံ၊
 ထိုသို့ သိက္ခာချသော အနက်ကို ပြတတ်ကာမျှဖြစ်သော။ ဝစနံ၊ ကိ။
 သုတ္တာဝ၊ ကြား၍သာလျှင်။ တေနောဝ ဝစီဘေဒေန၊ ထိုနှုတ်မြက်ခြင်းဖြင့်
 လျှင်။ ဇာနာပေတိ၊ သိစေဇ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ စိတ္တသမ္ပယုတ္တန္တိ၊
 သည်ကား။ ပစ္စက္ခာတုကာမတာစိတ္တသမ္ပယုတ္တံ၊ သိက္ခာချခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏
 အဖြစ်တည်းဟူသော စိတ်နှင့်ယှဉ်သော။ ဝစီဘေဒံ၊ ကိ။ သမယည နာမ၊
 သည်ကား။ တဒဗ္ဗေါယဇာနနမတ္တေန၊ ထိုသို့ ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမိ-ဆိုသော စကား
 ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သိခြင်းမျှဖြင့်။ ဟောတိ၊ ဇ်။

၅၃။ ဝဏ္ဏပဋ္ဌာနံ၊ ဝဏ္ဏပဋ္ဌာန်းဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓဂုဏဒီပကံ၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ်ကို
 ပြတတ်သော။ သုတ္တံ၊ ပါဠိတည်း။ ဥပါလိဂဟပတိနာ၊ ဥပါလိ သူကြွယ်သည်။
 ဝုတ္တာ၊ သော။ ဂါထာ၊ သည်။ ဥပါလိဂါထာ ကိရ၊ သတတ်။ ပညာဏံ
 သညာဏန္တိ ပဒဒ္ဓယံ၊ ဟူသော ဤပုဒ်နှစ်ခုသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အား
 ဖြင့်။ ဧကံ၊ တူဇ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗောဓိပညာဏန္တိ တွေ့၊ ၌။ ဗောဓိ
 သညာဏံ၊ ဗောဓိကို မှတ်တတ်သော။ ဗောဓိဗိဇံ၊ ဗောဓိအကြောင်းဖြစ်သော
 ဥဒ္ဓေသကို။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇ်။

ဒိန္နမ္ပိ နိယမေတွာတိ၊ တွေ့၊ ပါဠိ၌။ ဒီသုပိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်
 လည်း။ ဇာနန္တေသု ဝေ၊ သိကုန်သော်လျှင်။ ပစ္စက္ခာမိတိ အဓိပ္ပါယေန၊ သိက္ခာကို
 ချ၏-ဟူသောအလိုအားဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သောသူတို့
 တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သော သူသည်။ စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိအံ့။
 ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အညတြသ္မိမ္ပိ ဂဏ္ဍိပဒေ၊
 ၌လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဇ်။ တံ၊ ထိုဂဏ္ဍိစကားသည်။ အဋ္ဌကထာယ၊ နှင့်။ န
 သမေတိ၊ မည်။ “ဂိဟိ ဟောမိ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဂိဟိမ္ပ”တိ
 ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝတ္တမာနဝစနံ၊ ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်
 သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောတိ၊ ဇ်ရှင်။ တံထာပိ၊ သော်လည်း။ ဓာရေဟိတိ ပဒဿ၊
 ဇ်။ အတ္တာဘာဝါ စ၊ အနက်မရှိသောကြောင့်သာလျှင်။ “ဓာရေဟိ”တိ၊ ဟူ၍။
 ဝုတ္တော စ၊ ဆိုသော်လျှင်။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဥပရိ၊ ၌။ ဝါ၊ အထက်သို့။ ဂဏ္ဍတိ၊
 ဇ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သန္တိဋ္ဌိကံဓမ္မန္တိ ဣဒံ၊ ကိ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး

စုံသောအရာတို့၌။ ဓမ္မဝစနံ၊ ဓမ္မသဒ္ဓါကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယံ၊ အကြင် အလုံးစုံ၌ ဓမ္မသဒ္ဓါကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “သန္တိဋ္ဌိက”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဓမ္မသဒ္ဓါကို။ ပကာသေတုံ၊ ဝါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ “ဝိဇိတဝိဇယံ ပစ္စက္ခာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ စက္ကဝတ္တိ အာဒိသုပါ၊ တို့၌လည်း။ တပုသဂံတော၊ ထိုဝိဇိတဝိဇယသဒ္ဓါ၏ အနက်၌ လျဉ်းပါးရာ သောကြောင့်။ ဗုဒ္ဓသဒ္ဓေါပိ၊ ကိုလည်း။ အဝသာနေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ အာစရိယဿ ပန၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာ ၏ကား။ “ယော မံ ပဗ္ဗာဇေသိ”တိအာဒိ၊ ယော မံ ပဗ္ဗာဇေသိ-အစရှိသော စကားကို။ (ဝုတ္တံ-၌ စပ်)။ ဥပဇ္ဈ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ အဂ္ဂဟေတု၊ ရှိ။ ပရံ ဝါ၊ တပါးသောသူကိုမူလည်း။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗေတံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုသောသူ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောအယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဩကလ္လကောတိ ဣဒံ နာမံ၊ သည်။ ကပဏာဓိ ဝစနံ၊ အထီးကျန်တတ်သောသူ၏ အမည်တည်း။ မောဠိဗဒ္ဓေါတိ၊ သည်ကား။ သိခါဗဒ္ဓေါ၊ ဦးစွန်းအဖွဲ့ရှိသောသူတည်း။ ဝါ၊ ဩမုက္ကမကုဋ္ဌော၊ ဝှပ်အပ်သော မကိုဋ်ရှိသောသူတည်း။ စေလ္လကော၊ စေလ္လက သာမဏေသည်။ အထေရော၊ မကြီးသွေးသော သာမဏေတည်း။ ဝါ၊ အထေရော၊ မကြီးသေးသော သာမဏေသည်။ စေလ္လကော၊ စေလ္လက သာမဏေမည်၏။ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမ သာမဏေသည်။ စေဋ္ဌကော၊ စေဋ္ဌက သာမဏေမည်၏။ မဟာသာမဏေရော၊ သည်။ မောဠိဂလ္လော၊ မောဠိဂလ္လ သာမဏေမည်၏။ မနုဿဝိဂ္ဂဟ နာဂါဒီနံ၊ လူဇာတ်ဖြစ်ကုန်သော နဂါးအစရှိသည်တို့၏လည်းကောင်း။ နာဂရူပါဒီနံ၊ သက်သက်သော နဂါးအသွင်အစရှိသော သူတို့၏လည်းကောင်း။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဘာသာဇာနနကိန္နရာဒီနံ ဝါ၊ လူတို့၏ဘာသာကို သိသော ကိန္နရာအစရှိ သည်တို့၏လည်းကောင်း။ သန္တိကေ၊ ၌။ သိက္ခာ၊ သည်။ အပ္ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒေဝတာ နာမ မဟာပညာတိ၊ ဟူ၍။ ပါဌော ကိရ၊ ပါဌ်ရှိသတဲ့။ ဒဝါယာတိ၊ သည်ကား။ သဟသ၊ အဆောတလျှင်။ ဒဝါ၊ ဆိုချစ်သည်ဖြစ်၍။ ရဝါဘညေနာတိ၊ ကား။ ခလိတဘညေန၊ ချွတ်ယွင်း ရှိ ဆိုသဖြင့်။ (ဤတွင် ခလိတဘညေန-ဟူ၍ အချို့ဋီကာပါဌ် ရှိ၏။ အဋ္ဌကထာ၌ ရဝါဘညေန-ဟု ရှိ၏။ ဤဋီကာအဖွင့် အလိုသော် ရဝါဘညေန-ဟု ဩဋ္ဌဇ တ-နှင့် ရှိ၏။ ဆင်ခြင်လေ)။ အက္ခရသမယာနန္တရနာဘိညာတာယ ဝါ၊ အက္ခရာအယူဟူသော အဆုံးအဖြတ်အထူးကို မသိသည်၏ အဖြစ်

၁။ အာစရိယဝေဝစနေသု ပန (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ အက္ခရသမယာနံ ဟိ နာဘိညာတာယ ဝါ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ

၁-ပဌမပါရာဇိက ပဉ္စသာဇနိယ ဝဏ္ဏနာ

၂၆၁

ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကရုဏာနံ၊ ဌာန်ကရိုက်တို့၏။ အဝိသဒတာယ ဝါ၊
 မသန်ရှင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ရဝါတညံ၊ ရဝါတညသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အဝိဓေယျိန္ဒြိယတာယ၊ သိအပ်သောပညိန္ဒြေ မရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ “ပေါတ္ထကဇ္ဈပသဒိသဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂရုမေဓေ၊ ထိုင်း
 မိုင်းသော ပညာရှိသော။ မန္တပညဿ၊ နှံသော ပညာရှိသော သူ၏။ ကိတ္တာ
 ဝတာ၊ ဖြင့်။ ဂရုမေဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေ
 ယ၊ အံ။ သမယေ၊ အကုရာအယူဟူသော အဆုံးအဖြတ်၌။ အကောဝိဒတာ
 ယ၊ မလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂရုမေဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သိက္ခာပစ္စက္ခာနကထာဝဏ္ဏနာ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

မူလပညတ္တိကထာဝဏ္ဏနာ

☞ (၁၀၀) ၅၅။ “ပဋိသေဝတိနာမာ”တိပဒံ၊ သည်။ မာတိကာယံ၊ ၌။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပဋိသေဝေယျာတိ ဧတ္ထာ”တိအာဒိံ၊ ကို။
 အာဟ၊ ၏။ “ဧသော မေထုနဓမ္မော နာမာ”တိ၊ ဟူ၍။ သဗ္ဗပါဠိပေါတ္ထကေသု၊
 အလုံးစုံကုန်သော ပါဠိပေတိ၌။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ဧသော
 ဝုစ္စတိ မေထုနဓမ္မော နာမာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဥဒ္ဓဋ္ဌာ၊ ထုတ်တော်မူအပ်၏။ ဣတ္ထိ
 ယာ နိမိတ္တေန အတ္တနော နိမိတ္တန္တိ ဧတံ၊ ဤသို့ ထည့်အပ်သော သမ္ဗန်ကို။
 ဒုဝိညေယျ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။
 ဒဿိတံ၊ ၏။ အတ္တနော နိမိတ္တေန ဣတ္ထိယာ နိမိတ္တန္တိ ဧတံ၊ ဤသို့ ထည့်အပ်
 သော သမ္ဗန်ကို။ သုဝိညေယျတ္တာ၊ သိလွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ဒဿိတံ၊
 မပြုအပ်။ စတ္တာရိ ဌာနာနိ မုဋ္ဌိတာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ အဗ္ဘန္တရတလံ၊ အတွင်း
 ၌ဖြစ်သော အပြင်ကို။ ဆုပန္နိယေဝ၊ ထိသည်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္ထုပန္နံ၊ မထိစေမူ၍။ နိဟရန္တဿ၊ ထုတ်သောရဟန်းအား။
 အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ မဇ္ဈိမန္တိ၊ သည်ကား။ အဂ္ဂပ္ပဒေသံ၊ အပျားပြစ်
 သောအရပ်ကို။ ဥပရိဘာဂမဇ္ဈန္တိ၊ သည်ကား။ ဥပရိဘာဂဿ၊ အထက်အဖို့
 ၏။ အဂ္ဂပ္ပဒေသံ၊ အပျားအရပ်ကို။ နဋ္ဌကယပသာဒန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥပဟတိန္ဒြိ
 ယဿ၊ ပျက်သော ဣန္ဒြေရှိသောသူအား။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ အာပတ်၏
 ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဣပေါ၊ ဤ နဋ္ဌကယပသာဒ၌လည်း။ အာပတ္တိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဣ၊ ဤ နဋ္ဌကယပသာဒ၌။ အာပတ္တိ၊

၂၆၂

ဝေရုဗုဒ္ဓိကာနိဿယ

ပါရမီရာဇိက

သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ “မတစမ္ပံ ဝါ” တိအာဒိ၊
 ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဇိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇိ။ မတစမ္ပံ၊ သေသော အကောင်ရေသည်။ အနု
 ပါဒိန္နံ၊ အနုပါဒိန္နရုပ်တည်း။ ဥပါဒိန္နေ ဝေ၊ ဥပါဒိန္န ဖြစ်သော ကမ္မဇရုပ်၌သာ
 လျှင်။ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ ဇိ။ အ ပိဓာယ အပ္ပုဋ္ဌိန္ဒာဒေတွာ၊ မဖုံးလွှမ်းမူ၍။
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ န ဒိဿန္တိ၊ မထင်
 ကုန်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ပိဓာယေဝ၊ ပိတ်၍သာလျှင်။ နိသိဒိတဗ္ဗံ၊ နေရာ
 ဇိ။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုတော်တည်း။

ဂေါနသောတိ၊ သည်ကား။ ဂေါဏပိဋ္ဌိကော၊ ပြောက်သော ကျောက်ကုန်း
 ရှိသောမြေတည်း။ မဏ္ဍလသပွေ၊ ဝန်းသောအကွက်ရှိသော မြေ။ ယထာ၊
 အကြင်မြေ၏။ ပိဋ္ဌေ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ဝါ၊ အပြင်၌။ လောဟိတကာနိ၊
 နီကုန်သော။ မဏ္ဍလာနိ၊ အကွက်တို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သော သပွေ၊
 သည်။ ဂေါနသော၊ မည်၏။ (စပါးအုံးဟူ၏)။ ကလလပရိစယဝါရိစာရမစ္ဆ
 ဂ္ဂဟဏေန၊ ညှန်၌လေ့ကျက်သောငါးမျိုး ရေ၌သွားလာတတ်သောငါးတို့ကို
 ဟောသောမစ္ဆသဒ္ဓါဖြင့်။ သမုဓ္ဓေ၊ ၌။ မဟာမုခါ၊ ကျယ်သော ခံတွင်းရှိကုန်
 သော 'ငါးတို့သည်။ ဟတ္ထိသရိရမ္ပိ၊ ဆင်၏ကိုယ်ကိုလည်း။ ဧကပ္ပဟာရေန၊
 တပြိုင်နက်ဖြင့်။ ဂိလိတံ၊ မျိုခြင်းငှါ။ ကိဉ္ဇာပိ သမတ္တာ၊ ရှိ၍။ တဘော၊
 ထိုဆင်ထက်။ မဟန္တတရာ စ၊ ကြီးသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဂဟိတာ၊
 ဖမ်းဟပ်နိုင်ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောန္တိ၊ ရှိ၍။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ တေသံ၊
 ထိုမဟာမုခဖြစ်သော သတ္တဝါတို့၏။ မုခါဒိသု၊ ခံတွင်းအစရှိသည်တို့၌။ 'မေထုန
 ဓမ္မော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇိ။ တတ္ထံ၊
 ထို ငါးတို့၌။ ဌာနပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဇိ။ တေမေဝ ဟိတိ ဣဒံ၊ ကိ။
 အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဂါထာကို။ သန္တာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇိ။ ယောဇနာယ-
 အကွရယောဇနာယ၊ သဒ္ဓါကို ယောဇနာခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဝဏ္ဏနာ၊
 တည်း။ “ပညတ္တံ ပန သိက္ခာပဒံ သဗ္ဗေဟိပံ။ ပ။ သမသိက္ခတာ နာမာ” တိ၊ ၍။
 အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒံ၊ ကိ။ သဗ္ဗဘုံကုပ္ပဟိ၊
 တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဇိ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်
 သောသုအား။ ဥနံ ဝါ၊ ယုတ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်လည်းကောင်း။ အဓိကံ
 ဝါ၊ လွန်သော သိက္ခာပုဒ်သည်လည်းကောင်း။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သမံ၊ သမဖြစ်၏။ ဝါ၊ တူမျှသော သိက္ခာပုဒ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ၊ ထို
 ဓမ္မသိက္ခိ-နထရိ၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဇိ။ ပရိဝါရေ ပန၊ ၌ကား။—

“ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ န စ ဥက္ခိတ္တကော၊ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းလည်း မဟုတ်။ န စ ပန ပါရိဝါသိကော၊ ပါရိဝါသိကရဟန်းလည်း မဟုတ်။ န စ သံဃာဒိန္နော၊ သင်းလည်း မခွဲ။ ဝါ၊ သင်းခွဲခြင်းကိုလည်း မပြု။ န စ ပန ပက္ခသက္ခိန္နော၊ တိတ္ထိတို့၏ အပင်းအသင်းသို့လည်း မပြေးဝင်။ သမာနသံဝါသကဘူမိယာ၊ သမာနသံဝါသကဘူ၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အသာဓာရဏော၊ သည်။ သိယာ န၊ ဖြစ်လအံ့နည်း”။ -

ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဒဋ္ဌကထာယ စ၊ ထိုပါဠိအဋ္ဌကထာ၌ကား။ “အယဉ္ဇပဉ္ဇော၊ ဤအမေးကို။ နှာပိတပုဗ္ဗကံ၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ အယံ၊ ဤဆတ္တာသည်ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းသည်။ ခုရတဏှံ၊ သင်ဓုန်းတဏှာကို။ ပရိဟရိတံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န လဘတိ၊ မရ။ အညော၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နှာပိတပုဗ္ဗကံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိက္ခာယ၊ အသာဓာရဏော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ သော။ တံ၊ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားသည်။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ သံသန္ဓတိ၊ နှိုးနှော၏။ သမေတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ (၁၀၀) ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ သာဓာရဏာနိ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိပိ၊ တို့ကိုလည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤကဲ့သို့။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ အနှာပိတပုဗ္ဗကော၊ ဆတ္တာသည်မဖြစ်ဘူးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ တဒုတ္တကောသလ္လတ္တံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ လိမ္မာခြင်းငှါ။ သိက္ခတံ ဝေ၊ ကျင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာသုဏေန၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေမိ သိက္ခာပဒံ၊ သည်လည်း။ သမသိက္ခတာ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယံ တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ “တိသော ဣတ္ထိယော”တိအာဒိ၊ သည်။ တံ နိယာမကော၊ ထိုပါရာဇိက ဝတ္ထုကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဝိဘဂေါ၊ အကျယ်ဝေဖန်သော ပါဠိတည်း။ ဣတိ လက္ခဏတ္တာ၊ ဤသို့ မှတ်အပ်သောကြောင့်။ ဝတ္ထုနိယမနတ္ထံ၊ ဝတ္ထုကို မှတ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ထို တိသော ဣတ္ထိယော-စသောဝိဘင်းပါဠိဖြင့်။ အမနုဿိတ္ထိပ္ပသဂေန၊ အမနုဿိတ္ထိ-၌ လျဉ်းပါးသောအားဖြင့်။ ကတေ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏရတောဒိမယေ၊ ရွှေငွေအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော အရုပ်

တို့ကို။ ပဋိကပ္ပိပတိ၊ ပယ်၏။ ဣတော၊ ဤ တိဿော ဣတ္ထိယော-အစရှိသော ပါဠိမှ။ ပဋ္ဌာယ၊၍။ ယေ စ “တယော အတ္ထဝသေ၊ အကြင်သုံးပါးကုန်သော အကျိုးထူးတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဝိဘင်္ဂေါ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။ တေ တယော အတ္ထဝသေ၊ တို့ကို။ ယထာ သမ္ဘဝံ၊ လျော်ဘွဲ့။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ပဌမဝတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ

၅၇။ အာပတ္တိ ပါရာဇိက အဿ ဟောတိတိ ဧတ္ထ၊၌။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ အကုသလာ၊ ဖြစ်သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ သီလ သမ္ဘဝံ၊ သီလရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ သီလပြည့်စုံခြင်းကို။ အဘိဘဝတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏။ ဣဂါဘိဘဝေ၊ ဣဂါဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော။ တသ္မိံ၊ ထို သီလကြောင့်။ ဝါ- တသ္မိံ၊ ထိုသို့ ဆောက်တည်အပ်သောသီလကို။ ဣဂါ ဘိဘဝေ၊ ဣဂါဖြင့် ဖျက်ဆီးပြီးသော်။ ပါရာဇိကတိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော အာပတ်မှ။ ပုဗ္ဗဘာဂေ ဝါ၊ ရှေ့အဖို့၌မူလည်း။ အာပနာ၊ သင့်ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌထုလ္လစ္စယာဒယော၊ဒုက္ကဋ္ဌ ထုလ္လစ္စဉ်း အစရှိကုန် သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ အဘိဘဝိတာ ဝိနာသေတွာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ သယမေဝ၊ မိမိချည်းသာ။ ဧကော၊ တခုသောပါရာဇိကအာပတ်သည်။ အဿ ဟောတိ၊ ၏။ ဝတ္ထုနာ၊ ပါရာဇိကဝတ္ထုနှင့်။ သဘာဂါဟိ ဝါ၊ တူသည် မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အသဘာဂါဟိ ဝါ၊ မတူသည်မူလည်း ဖြစ်ကုန် သော။ အညာဟိ၊ တပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကတ္ထေန၊ ပါရာဇိကသဒ္ဓါ၏ အနက်နှင့်။ သမာနဇာတိကာဟိ၊ တူသော ဇာတ်ရှိကုန်သော။ အာပတ္တိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သယံ၊ ကို။ နာဘိဘဝိယတိ၊ မနှိပ်စက်မဖျက်ဆီးနိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊သို့။ ဧကော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ တံ၊ ထိုထိုသို့သော စကားကို။ ပုဗ္ဗေ၊၌။ ဝိစာရိတမေဝ၊ စိစစ်အပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ယဒါ ပန၊ ဌ်ကား။ စတဿော၊ လေးပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကပတ္တိယော၊ တို့သည်။ ဧကေတွာ၊ တပေါင်းတည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တာ ပါရာဇိက ပတ္တိယော၊ တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ကို။ အဘိဘဝန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ ဝါ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ အ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း မဟုတ်သည်ကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုပသမ္ပန္နံ၊ လူ သာမဏေကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမညာယပိ၊ ရဟန်းဟူသောအမည်မျှဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဩမသဝါဒပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကော၊

တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ အတ္ထဝိကပေေန၊
 အထ ၀၊ အာပတ္တိတိ အာပဇ္ဇနံ-အစရှိသော အတ္ထဝိကပ်ဖြင့်။ ပါရာဇိကဿ
 ဓမ္မဿ၊ ပါရာဇိကဓမ္မ၏။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း။ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်း။ အာ
 ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣတိ ကတာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိ သမ္ပတ္တိ ဝါဒီနံ၊
 အာပတ်နှင့် ပြည့်စုံ၏-ဟု အယူရှိကုန်သော ဆရာတို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူ
 ကို။ သင်္ဂဟိတော၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ဤနောက်နည်း
 သည်။ ယုဇ္ဇတိ စ၊ သင့်လည်း သင့်၏။ (ယုဇ္ဇတိ စေသာကို ယုဇ္ဇတိ စ သော-
 ပုဒ်ဖြတ်။ ယုဇ္ဇတိတိ-ဟူ၍ ဣတိနှင့် ပါဌ်အချို့ရှိ၏။ သင့်အံ့မထင်။) ပရ
 သာပေက္ခာ၊ ပုဒ်တပါးကို ငဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ဘိက္ခု၊ ထိုအာပတ်သင့်
 သောရဟန်းသည်။ သာပတ္တိကော နာမ၊ အာပတ်ရှိသော ရဟန်းမည်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အတ္ထောထို။ ဂယုမာနေ၊
 သော်။ တဿ၊ ထိုပါရာဇိက အာပတ်ရှိသော ရဟန်း၏။ ခဏဘင်္ဂေန၊
 ခဏဘင်္ဂဖြင့်။ အနာပတ္တိကော၊ အာပတ်မရှိသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ အနာပတ္တိ
 ကော၊ သည်။ န စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကဒါ
 ပန၊ ဦးကား။ အနာပတ္တိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ အံ့။ ယဒါ၊ ဦး။ ကာလံ ကရေတိ၊ သေ၏။ ယဒါ၊ ဦးလည်း။
 သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ သာမဏေရာဒိဘူမိယံ၊ ဦး။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တဒါ၊
 ဦး။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ထို သေသောအခါ သိက္ခာချ၍ သာမဏေဘုံ၌ တည်
 သောအခါ၌။ အနာပတ္တိကော၊ သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝေံ သတိ၊
 သော်။ သိက္ခာယ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာတာယ၊ ချသည်ရှိသော်။ ပါရာဇိကပတ္တိ၊
 သည်။ ပစ္စက္ခာတာ၊ ချအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သိက္ခာ စ၊ ကိုလည်း။
 ပစ္စက္ခာတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယံ၊ အာ
 ပတ် သိက္ခာ နှစ်ပါးစုံသည်။ တဿ၊ ထို သိက္ခာချသဖြင့် ပါရာဇိကသို့ ရောက်
 သောရဟန်းအား။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ အတ္တိ၊ ရှိရာ၏။ သံဃာဒိ
 သေသာဒိအာပတ္တိ သံဃာဒိသိသ်အစရှိသောအာပတ်သည်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနေန၊
 သိက္ခာကို ချသဖြင့်။ န ပစ္စက္ခာတာ ကိံ၊ မကျသည်မဟုတ်တုံလော။ ပုန၊
 တဖန်။ ဥပသမ္ပန္နေန၊ ပဉ္စင်းသည်။ ဒေသာပေတဗ္ဗာ ကိံ၊ ဒေသနာ ကြားစေ
 အပ်သည် မဟုတ်တုံလော။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ၊ သိက္ခာချခြင်းသည်။ အာပတ္တိ
 ဝုဋ္ဌာနံ၊ အာပတ်မှထသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ အဘိက္ခု၊ ရဟန်းမဟုတ်ပြီဖြစ်၍။
 အာပတ္တိတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ဂဟဋ္ဌော၊ လူဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။
 သာမဏေရော၊ ၍။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ (၁၀၂) တတော တံ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထိုသို့

ထခြင်းသည်။ ဝိနယဝိရာဇာ၊ ဝိနည်းနှင့်ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍။ န ဝုဠာတိ၊
မထ။ ဝါ၊ ထသည် မမည်။ ဟဉ္စိ ပန၊ အသိမူကား။ ဝုဠာတိ၊ နည်း။ သီလ
သမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဂဟဋ္ဌော ဝါ၊ လူသည်
မူလည်းကောင်း၊ သာမဏေရော ဝါ၊ သည်မူလည်းကောင်း။ ဈာနလာဘီ၊
ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောတာပတ္တိဖလဿ ဝါ၊ ကို
လည်းကောင်း။ အရဟတ္တဖလဿ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လာဘီ၊ ရသည်။
အဿ၊ ၏။ အရဟတသည်။ ပါရာဇိကပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ သာပတ္တိကော၊
သည်။ အဿ၊ ၏။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ လူထွက်ပြီးသည်မူလည်းဖြစ်သော။ ဥက္ခိတ္တ
ကော၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ ၍။ ဝါ၊ ဥက္ခိတ္တကော၊ သည်။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊
လူထွက်သော်လည်းကောင်း၊ ပရိဝါသာရဟော၊ သည်။ မာနတ္တာရဟော၊ သည်။
ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ သီသသမ္ပန္နော၊ ၍။ ဈာနလာဘီ၊ သည်။
အဿ၊ ၏။ သောတာပတ္တိဖလဿ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အရဟတ္တဖလဿ
ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ လာဘီ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ အရဟတ၊ သည်။ သာပတ္တိ
ကော၊ အာပတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သန္တရာယိကော၊ အန္တရာယိရှိသည်။ အဿ၊
၏။ သော၊ ထိုပရိဝါသာရဟ—စသောရဟန်းသည်။ ပန၊ တဖန်။ ဥပသမ္ပ
န္နော၊ ပဉ္စင်းခံပြန်သည်ဖြစ်အံ့။ ပရိဝါသံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ မာနတ္တံ
ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဒတွာ၊ ၍။ အဗ္ဗေတဗ္ဗော၊ အဗ္ဗာန် သွင်းအပ်၏။
ဥက္ခိတ္တကော၊ ကို။ သြသာရေတဗ္ဗော၊ တဖန်သွင်းအပ်၏။ ဣတိ သမာနော၊
ဤသို့ဖြစ်လျက်။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ ဥပလံဗ္ဗော၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝိဘာရဏာ၊ ဝိစစ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ (ဣတိစောဒနာ၊ သော်လည်း ဆို
ရာ၏။)

အယံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤစိစစ် စောဒနာရာဉ္စိ။ ဝိနိစ္ဆ
ယော၊ အပြီးဆုံးဖြတ်ခြင်းတည်း။ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ ရောက်
သောရဟန်းသည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ကို။ ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်
ခံ၏။ သံဝါသံ၊ ကို။ သာဒိယတိ၊ ၏။ သန္တရာယိကတ္တာ၊ အန္တရာယိရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပေါသထဒိဝသာဒိသု၊ တို့၌။ ဂဟဋ္ဌဿ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သယ
မေဝ၊ လျှင်။ သီလံ၊ ကို။ သမာဒိယန္တဿပိ၊ ဆောက်တည်သော်လည်း။ သီလ
သမာဒါနံ၊ သီလကို ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ န ရဟတိ၊ မရောက်။ ဈာနာ
ဒီနိ၊ ဈာန်အရရှိသည်တို့သည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ် ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ သော၊
ထိုပါရာဇိကသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုဘာဝံ၊ ကို။ န ပဋိဇာနာတိ၊
ဝန်မခံ။ သံဝါသံ၊ ကို။ န သာဒိယတိ၊ မသာယာ။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဘိက္ခုနံ၊
တို့အား။ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြု၍။ ရာဇာဝေရိစောရာဒိဘယံ၊ မင်းဘေး

ရန်သူတေး ခိုးသူတေးအစရှိသော တေးကြောင့်။ ကာသာဝံ၊ ကို။ န ပရိစ္စတိ၊ မစွန့်။ အနုပသမ္ပန္နောဝ၊ လူသာမဏေသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဟ သေယျာဒိ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သီလဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဈာ နာဒိနဉ္စ၊ တို့၏လည်းကောင်း။ ဘာဂီ၊ အဖို့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ “အာပန္နေနဝိသုဒ္ဓါပေက္ခေန။ ပ။ ဈာနဿ အဓိဂမာယာ” တိအာဒိ၊ သော။ တေ၊ ဤ ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထို ပါဠိတွင်။ သန္တိ အာပတ္တိတိ ဧတ္ထံ၊ ပုဒ်၌။ သာဝသေသာနဝသေ သပ္ပတေဒါ၊ သာဝသေသ၊ အနဝသေသအပြားရှိသော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံ လည်းဖြစ်သော။ အာပန္နာ၊ သင့်သော။ အာပတ္တိ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ် ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ လိုအပ်သော်လည်း။ ပဂေဝ-ပါ ဧဝ၊ ရှေးဦးက လျှင်။ ဂဟဋ္ဌာဒိဘူမိယံ၊ ဂဟဋ္ဌ-စသော ဘုံ၌။ ဌိတော၊ ရှိ။ ဈာနာဒိနံ၊ တို့၏။ ဘာဂီ၊ သည်။ အဿ၊ ၏။ ကဿ၊ မူကား။ သုဒ္ဓန္တေ၊ စင်ကြယ် သောအဖို့၌။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယော ပန၊ အကြင် ရဟန်းသည်ကား။ ဥက္ခိတ္တကော၊ ဥက္ခိတ္တက ကံပြုလျက်။ အနောသာရိတော၊ မသွင်းအပ်သေးပဲ။ ဂရုဓမ္မံ ဝါ၊ ဂရုဓမ္မသို့မူလည်း။ အာပဠိတော၊ ရှိ။ အဝု ဌိတော၊ မထသေးပဲ။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ရှိ။ ဂဟဋ္ဌာဒိဘူမိယံ၊ ၌။ ဌိတော၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဈာနာဒိနံ၊ တို့၏။ ဘာဂီယေဝ၊ သည် လျှင်။ န ဘဂဝတိ၊ မဖြစ်။ ကဿ၊ မူကား။ န သုဒ္ဓန္တေ၊ မစင်ကြယ်သော အဖို့၌။ ဌိတတ္တာစ၊ တည်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သ ကရုဏိယတ္တာ စ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ “သော ပုန ဥပသမ္ပန္နော ဩသာရေ တဗ္ဗော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ တဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ ၏။ ဘိက္ခုကာလေ၊ ရဟန်းဖြစ်စဉ်ကာလ၌။ အာပန္နာ၊ သင့်ကုန်သော။ အန္တရာယိကာ၊ အန္တရာယိကအာပတ်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဝိပုဋ္ဌိသာရံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဇနယိတော၊ ဖြစ်စေ၍။ အဝိပုဋ္ဌိ သာရမူလကာနံ၊ နှလုံးသာရွှင် ကြည်လင်ခြင်း အရင်းရှိကုန်သော။ ပါမောဇ္ဇာ ဒိနံ၊ တို့၏။ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်ခြင်းကို။ နိဝါရေန္တိ၊ ကုန်၏။ သ ကာသာဝေသု ယေဝ၊ မိမိသင်္ကန်းတို့၌သာလျှင်။ နော စ နိဝါရေန္တိ၊ မမြစ်ကုန်။ ဂရုကံ၊ သို့။ အာပဠိတော၊ ရှိ။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ အာဝိကတော၊ ထင်စွာကြား၍။ စေ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော၊ အကယ်၍ လူထွက်သည်ဖြစ်အံ့။ ပကတတ္တော၊ သည်။

☞ (၁၀၃)ဟုတော၊ ရှိ။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတော၊ လူထွက်သောကြောင့်။ ပါမောဇ္ဇာဒိ၊

သည့်။ (ထည့်)။ သမ္ဘဝတိ၊ ဧ။ လူတိ-ကတွာ၊ ကြောင့်။ ဈာနာဒိနံ၊ တို့၏။
 တာဂီ၊ သည်။ အဿ၊ ဧ။ “အာဝိကတာ ဟိဿ ဖာသု ဟောတိ”တိ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ပဂေဝ၊ ရှေးဦးစွာပင်လျှင်။ ဘိက္ခုကာလေ၊ ဦး။
 ဥက္ခတ္တကော၊ သည်။ နုတေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သ ကရဏီ
 ယတ္တာ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စရှိခြင်း ကြောင့်တည်း။ လူတိ၊ သို့။ ကော၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒနုဝတ္တနကော၊ ထိုဥက္ခတ္တကရဟန်းသို့အစဉ်လိုက်သော ရဟန်း
 သည်ကား။ တံ လဒ္ဓိံ၊ ထိုအယူကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဈာနာဒိနံ၊ တို့၏။ (ထည့်)။
 တာဂီ၊ သည်။ အဿ၊ ဧ။ န ဘိက္ခဝေ ပ။ နိသိန္နပရိသာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ ဂဟဋ္ဌော
 နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ဂိဟိလိဂေါ၊ ဦး။ ဌိတော၊ တည်သောသူ
 တည်း။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော၊ သည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ရှိ။ ဘိက္ခုလိဂေါ၊ ဦး။
 ဌိတော၊ တည်း။ သ ကာသာဝေသု၊ မိမိသင်္ကန်းတို့၌။ သာပေက္ခတ္တာ၊ ငဲ့ခြင်းရှိသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာမဏေရတာဝံ၊ ကို။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသောရဟန်း
 သည်။ တေနေဝလိဂေါန၊ ထိုရဟန်းအသွင်ဖြင့်။ တိဟိ သရဏဂမနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။
 သာမဏေရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အန္တိမဝတ္ထု၊ သို့။ အာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်
 သောသူသည်။ သံဝါသံ၊ ကို။ သာဒိယန္တောပိ၊ သာယာသော်လည်း။ ပစ္ဆာ၊
 နောက်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ဦး။ ဝုတ္တက္ကမေန၊ ဆိုပြီးသော အစဉ်ဖြင့်။ အသာဒိယိတွာ၊ ရှိ။
 သာမဏေရတာဝံ၊ ကို။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တ၍။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော
 ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တိဟိ သရဏဂမနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ဧ။ ပုန၊ တဖန်။ ကာသာဝံ၊ ကို။ န ပဋိဂ္ဂါဟာပေတဗ္ဗော၊ မခံစေအပ်။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဒိန္နလိဂေါယေဝ၊ ပေးအပ်
 သော အသွင်၌သာလျှင်။ ဌိတတ္တာ၊ တည်း။ ယော ပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်
 ကား။ (ဝဒတိ-၌ စပ်)။ ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကရောက်၏-ဟု၊ စောဒိယမာ
 နော၊ စောဒနာသည်ဖြစ်၍။ ပရာဇိတွာ၊ ရှုံး၍။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
 ဟန္တ၊ ယခု။ သာမဏေရော၊ သည်။ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ပါအံ့။ သရဏာနိ၊ တို့ကို။
 ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။” လူတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ အံ့။ “သဗ္ဗေ၊ ကောင်းပြီ။
 ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။” လူတိ၊ သို့။ န ဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်။ ဂိဟိလိဂေါ၊ ဦး။
 ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပုန၊ တဖန်။ ကာသာယာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ၊
 ခံစေ၍။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗော၊ ရှင်ပြုအပ်၏။ “ဣဒံ ပန သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကိုကား။
 အတ္တနောမတိယာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိစာရေတွာ၊ ရှိ။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊
 ၏။” လူတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
 ပဝေသနံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အဂ္ဂဇာတံ၊ သို့။ ပဝေသေန္တဿ၊ အား။
 အဂ္ဂဇာတေန၊ ဖြင့်။ သမ္ပုသနံ၊ ထိစေခြင်းတည်း။ ပဝိဋ္ဌံ နာမ၊ သည်ကား။

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက ပဒဘာဇနိယ ဝဏ္ဏနာ

၂၆၉

ယာဝ မူလံ၊ အရင်းတိုင်အောင်။ ပဝေသေန္တဿ၊ သွင်းသောသူ၏။ ဝိပ္ပကတ
 ကာလေ၊ ပြုပြီးသောကာလ၌။ သေဝနစိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဌပေတိ၊ ၏။ ဝါယာမ
 ကာလေ၊ လုံ့လပြုသောကာလ၌။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသမယေ၊ ၌။ အင်္ဂဇာတံ၊
 သည်။ ဌိတံ နာမ၊ မည်၏။ နိဟရဏကာလော၊ ထုတ်သောကာလသည်။
 ဥဒ္ဓရဏံ နာမ၊ မည်၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ အရှင်ဓမ္မသိရိမထေရ်၏ ဂဏ္ဍိပုဒ်၌
 ကား။ “ဝါယာမတော၊ လုံ့လပြုစဉ်။ ဩရမိတော၊ ကင်း၍။ ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်း
 သည်။ ဌိတံ နာမ၊ မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသုက္ကဝိဿဋ္ဌိ
 သမယေ-ဟူသော စကားကို။ အသင်္ကရတော၊ မရေယှက်သောအားဖြင့်။
 ဒဿနတ္ထံ၊ ပြအံ့သောငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဝေသန ပဝိဋ္ဌ ဥဒ္ဓါရဏကာလေသုပိ၊
 တို့၌လည်း။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ သည်။ ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

ပဌမစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကျေနသတ္တတိ ဒွိသတစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ

၅၉-၆၀။ “မတံ ယေဘုယျေန အက္ခယိတ”န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ အ မတံ၊ မသေသောအကောင်ကို။ ယေဘုယျေန၊ ဖြင့်။ ခါယိတမ္ပိ၊
 ခဲသော်လည်း။ ပါရာဇိကဝတ္ထုမေဝ၊ သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿ
 တိ၊ ၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံ။ ခါယိတံ ဝါ၊ ခဲသော်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါ
 ဌိတံ ဝါ၊ ကွာသော်လည်းကောင်း။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ ဒဿတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “ယေဘုယျေန (၁၀၄) ခါယိ
 တ”န္တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ မတံ၊ ၍။ သဗ္ဗခါယိတံ ဝါ၊ အလုံးစုံ ခဲရာ
 သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဌိတံ ဝါ၊ ကွာသည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌ
 ဝတ္ထု၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ သာဝသေသံ၊ အကြွင်းရှိသည်
 ကို။ ကတာ၊ ၍။ န စ ပညာပေန္တိ၊ ပညတ်တော်မမူကုန်။ ကိံ ကာရဏာ၊
 အဘယ်ကြောင့်။ န ပညာပေန္တိ၊ နည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ သိက္ခာ
 ပဒံ၊ သည်။ လောကဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ န ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သာဝသေသံ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြု၍။ န ပညာပေန္တိ၊ ပညတ်တော်မမူကုန်။
 တတ္ထ၊ ထို ဣဒံ ဟိ သိက္ခာပဒံ လောကဝဇ္ဇံ-ဟူသောပါဌ်၌။ ပါရာဇိကံ၊
 သိက္ခာပုဒ်ကို။ သိက္ခာပဒန္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ပါရာဇိက
 သိက္ခာပုဒ်၌။ အန္တောဂတံ၊ အတွင်းဝင်သော။ ထုလ္လစ္စယမ္ပိ၊ အာပတ်သည်
 လည်း။ လောကဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ န ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ မဟုတ်။ အထဝါ၊ ကား။

ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးစုံသော ပါရာဇိကအာပတ်၊ ထုလ္လစဉ်းအာပတ်ကိုလည်း။ အနဝသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို။ ကတု၊ ချီ။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပါရာဇိကဓေတ္တေ၊ ဌ။ ဟေဋ္ဌိမကောဋ္ဌိ၊ ယုတ်သောအစွန်းသို့။ ပါပေတု၊ ချီ။ ဌပိတော၊ ထားတော်မူ၏။ တတော၊ ထိုပါရာဇိကဝတ္ထုမှ။ ပရံ၊ ဌ။ ထုလ္လစယံ၊ ကို။ ဌပိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပညတ္တမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောခေတ်တို့တွင်။ ထုလ္လစယဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဌ။ ပါရာဇိကဓေတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဥပခုက္ခယိတေ ထုလ္လစယန္တိ၊ ဧတ္ထံ၊ ဌ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝတ္ထု ဌ။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ခါယိတံ၊ ခဲအပ်၏။ တံ၊ ထို ခဲရာဝတ္ထုသည်။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤ လောကုဝဇ္ဇသိက္ခာ ပုဒ်ဖြစ်သောကြောင့် အကြွင်းထား၍ မပညတ်ဟူသောစကား၌။ ဌတု၊ ရပ် ချီ။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ သာဝသေသမေဝ၊ အကြွင်းရှိသည်ကိုသာလျှင်။ ကတု၊ ချီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညာပေတိ ကိ၊ ပညတ်တော်မူသလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)။ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ၊ ကို။ သာဝသေသံ၊ ကို။ ကတု၊ ချီ။ နပညာပေတိ၊ မမူ။ ကေသတော ပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည့်အားလျော်စွာ။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ပကာသယိဿာမ၊ ကုန်အုံ။ ကိမတ္ထံ ပန၊ ငှါကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပခုက္ခယိတေ၊ ထက်ဝက် ခွဲခဲသော အကောင်၌။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ န ပညာပေသိ၊ သနည်း။ ဣတိ အယံ ပုစ္ဆာ၊ ဤ အမေးသည်။ တာဝ၊ စွာ။ အ ပုစ္ဆာ၊ မမေးအပ်သောအရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ ဣတိ အယံ ပုစ္ဆာ၊ ကို။ တာဝ၊ စွာ။ အ ပုစ္ဆာ၊ မမေးအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိနယပညတ္တိယာ၊ ၏။ ဗုဒ္ဓဝိသယတ္တာ၊ ဘုရားမြတ်စွာတို့၏ အရာဖြစ်သော ကြောင့်တည်း။ ဥပခုဘာဝဿ၊ ထက်ဝက်သောအဖြစ်၏။ ဒုဗ္ဗိ နိစ္ဆယတ္တာ၊ ဆုံး ဖြတ်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ။ ဣဒံ ပန၊ ဤအကြောင်းသည်ကား။ ဧတ္ထံ၊ ဤဥပခုခါယိတံ၌ ပါရာဇိကကို မပညတ်ရာ၌။ ကာရုဏပတိရူပကံ၊ အကြောင်းအတူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယေဘုယျေန ခါယိတံ နာမ၊ ကား။ ဝစ္စမဂ္ဂပဿာဝမဂ္ဂမုခါနံ၊ ဝစ္စမဂ် ပဿာဝမဂ် မုခမဂ်တို့၏။ ယာဝ၊ လောက်။ စတုကောဋ္ဌာသေသု၊ တို့တွင်။ ဒေကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်စုတို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ တတိယကောဋ္ဌာသဿ၊ ၊

၁။ ဌပိတေ (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ ယာဝ တတိယကောဋ္ဌာသပရိယောသာနံ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက ပဒသာဇနိယ ဝဏ္ဏနာ

၂၇၁

တတိယမြောက်အစဉ်။ ယာဝ ပရိယောသာနံ၊ ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ ခါဒိတံ၊
ခဲအပ်၏။ တတိယကောဋ္ဌာသံ၊ ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍။ ယာဝ စတုတ္ထ
ကောဋ္ဌာသပရိယောသာနာ၊ စတုတ္ထကောဋ္ဌာသ ဆုံးသည်တိုင်အောင်။ ဒုက္ကဋ္ဌ
ဝတ္ထု၊ တည်း။

ယဒိပိ နိမိတ္တံ သဗ္ဗသော ခါယိတန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ “ဇီဝမာနသရီရမေဝ၊
အသက်ရှိသော ကိုယ်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။” ဣတိ၊ သို့။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ကို။ ဝိမသိတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၍။ အလ္လသရီရေ
တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဘိနဝေ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သရီရေ၊ ၌။ ဝါ၊ အကုထိ
တေ၊ ကြိုက်ကြိုက်မဆူသေးသော။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ ဇီဝမာနသရီရေ၊ ၌
လည်းကောင်း။ အက္ခိနာသာဒိသု၊ မျက်စိ နှာခေါင်း အစရှိသည်တို့၌လည်း
ကောင်း။ ထုလ္လစ္စယမေဝ၊ တည်း။ တိရစ္ဆာနဂတာနံ ဟတ္ထိ အဿာဒိနံ နာ
သာယ ဝတ္ထိကောသေစ ထုလ္လစ္စယန္တိ ဣဒံ၊ ဤ အဋ္ဌကထာစကားကို။ “အမဂ္ဂေန
အမဂ္ဂံ ပဝေသေတိ၊ အာပတ္တိထုလ္လစ္စယဿာ” တိ ဣမိဿာ ပါဠိယာ၊ ဤ
ပါဠိ၏။ အတ္ထဝိသေသေန၊ အနက်အထူးအားဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ထုလ္လစ္စဉ်း အာ
ပတ်အရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဥပကစ္ဆကာဒိသု၊ ပ။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝါတိ ဣဒံ၊ ကို။
(သိဒ္ဓန္တိ ကတွာ ဝတ္ထု-၌ စပ်)။ ဝိနိတဝတ္ထုသ္မိ၊ ၌။ “ဟေ ဘန္တေ မေထုနံ
ဓမ္မံ ပဋိသေဝါတိ၊ အလံ ဘဂိနိ နေတံ ကပ္ပတိ” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တာဝ၊
စွာ။ မေထုနရာဂါဘာဝေါ၊ မေထုနရာဂမရှိသော အဖြစ်ကို။ ဒဿိတော၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ “ဟေ ဘန္တေ၊ ပ။ အကာသိ” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တာဝ၊
အစဉ်ဖြင့်။ မောစနဿာဒေါ၊ ကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တေန၊
ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “အာပတ္တိ သံဃာဒိသေသဿာ” တိ၊ ၍။ အာဟ၊
၏။ ယော ပန၊ သည်ကား။ မေထုနရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဥရုန္တရိကာယ၊ ပေါင်
ကြား၌။ ဃန္တေတိ၊ စေ့ဆော်၏။ တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၍။ ဣတိ ဣဒံ
အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံး
သွင်း၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။

☞ (၁၀၅) မနုဿာနံ အက္ခိကဏ္ဍဝဏ္ဏာဒိ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု၊ တိရစ္ဆာနဂတာနံ
ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါဠိလေသော။ ပါဠိအမြက်သည်။ ဒုဝိညေ
ယျော၊ သိခက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “န စ ဘိက္ခဝေ ရတ္တစိတ္တေန၊ ပ။
ထုလ္လစ္စယဿာ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ရတ္တစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အက္ခိ
ကဏ္ဍဝဏ္ဏံ၊ မျက်စိ နား အမာကို။ ဆုပန္နဿ၊ တို့သော ရဟန်းအား။
ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ တည်း။ ဣတိ ဣဒံအတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၍။ “ဣတိ၊ သို့။ စမ္မက္ခန္ဓ

ကော ဌံ။ အယံ ပါဠိလေသော။ ဤ ပါဠိအမြက်ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ဧ။ “ဇီဝ
မာနကပုရိသဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ သမာဓိနိဝိဋ္ဌော၊ သော။ ဇီဝမာနကသဒ္ဓေါ၊
ကို။ မတေ၊ သေသောအကောဋ်ဌံ။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိပ္ပယ်သည်သာလျှင်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉပနိတ္တံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တော၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ပနာတိ ဣဒံ၊ ကို။ “ကတွာ မဟာအဋ္ဌကထာ
သရီရ”န္တိ၊ ဤ။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ဧရုဋ်။ အထ ခေါ၊ သော်လည်း။ သေသ
အဋ္ဌကထာသု၊ ကြွင်းသောအဋ္ဌကထာတို့၌။ “မေထုနဗျာဒေယ မုခေနာ”တိ၊
ဟူ၍။ ဝစနာဘာဝတော၊ ဆိုသောအရာ၏ မရှိသောကြောင့်။ တတ္ထေဝ၊
ထို မဟာအဋ္ဌကထာ၌သာလျှင်။ ဘာဝတော၊ ဆိုသောအရာ၏ ရှိသောကြောင့်။
တံ ဝစနံ၊ ထို မဟာအဋ္ဌကထာဘာဝကားကို။ ပါဠိဝစနေန၊ ပါဠိစကားနှင့်။
သံသန္နိတွာ၊ နီးနှော၍။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊
အရှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိမထေရ်၏ အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ “တံ သဗ္ဗမ္မိတိ ဣဒံ၊ တံ သဗ္ဗမ္မိ-
ဟသော ဤပုဒ်ကို။ မဟာအဋ္ဌကထာယမေဝ၊ ၌သာလျှင်။ မေထုနဗျာဒေယ၊
ဖြင့်။ ဣတ္ထိယာ၊ ဧ။ နိမိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပဝေသေန္တော၊ မသွင်းမူ၍။ ဆူပတိ၊
ထိစေ၏။ ထုလ္လဝ္ဗယံ၊ သင့်၏။ ဣတိ ဝ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “မေထုန
ဗျာဒေယ မုခေနာ” တိပိ၊ ဟူသောစကားကိုလည်း။ ကတ္ထစိ ပါဠိယံ၊ အချို့သော
ပါဠိ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပါဠိယံ၊ ၌။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ “န ဘိက္ခဝေ
ရတ္တစိတ္တေန အင်္ဂဇာတံ ဆူပိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တံ
သဗ္ဗ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပုရိမံ ပသံသန္တိတိ ဣဒံ၊ ကို။ “တိရစ္ဆာနဂတိ
ပ။ ရာဂေန ဒုက္ခဒ္ဓန္တိအာဒိ အဋ္ဌကထာဝစနေဟိ၊ ဒုက္ခဒ္ဓန္တိ-ဤသို့အစရှိသော
အဋ္ဌကထာစကားတို့နှင့်။ သံသန္နနတော၊ နီးနှောညီညွတ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊
ဧ။ “တံ သဗ္ဗမ္မိပ။ ပုရိမံ ပသံသန္တိ”န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ (ဝုတ္တံ-၌ စပ်)။ သင်္ဂတိ
တော၊ သင်္ဂါယနာတင်သည်မှ။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ သိဟဋ္ဌဒိပကေဟိ၊
သိဟိဋ္ဌကျန်းသားဖြစ်ကုန်သော။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ပါဠိယာ စ၊ ၌
လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော
စကားကို။ သံသန္နိတွာ၊ နီးနှော ညှိနှိုင်း၍။ ဝုတ္တံဝိနိစ္ဆယော၊ ဆိုသော
အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဠိတို့တွင်။ ဣတ
ရထာဟိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပကတိမုခေန၊ ဖြင့်။ ပကတိမုခေ၊ သည်။ ပဝတ္ထော၊
သော်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဒ္ဓန္တိ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ အင်္ဂုလိဗိဇာဒိနိ၊ လက်ချောင်းကြား ဝှေးစေ့တို့ကို။ ပဝေသေန္တဿ၊
အား။ ဒုက္ခဒ္ဓန္တိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ တိ
ရစ္ဆာနဂတိတ္ထိယာ ပဿာဝမဂ္ဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ မဟာအဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက ပဒဘာဇနီယ ဝဏ္ဏနာ

၂၇၃

ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ “နိမိတ္တ”န္တိ၊ နိမိတ်ဟု။ ဝတော၊ ရှိ။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ “ပဿာဝ
 မဂ္ဂ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်လျှင်။ သေသနိမိတ္တေ၊ ဌ။ ဒုက္ကဋ်၊ ၏။
 ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ သင့်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဝုတ္တ
 နယေနောဝိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ မေထုနရာဂေန၊ ဖြင့်။ ထုလ္လစူယန္တိ စ ဣဒံ၊ ကို
 လည်း။ ခန္ဓကေ၊ စမ္ပက္ခန္ဓကဉ္စ။ ပဿာဝနိမိတ္တဝသေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာဂ
 တတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂဟေ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။

ကောနသတ္တတိဒိသတစတုက္ကကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

သန္တတစတုက္ကဘေဒကကထာဝဏ္ဏနာ

၆၁-၂-၅-၆။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ ခါဏံ ကတာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဣတ္ထိနိမိတ္တဿ၊
 ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ခါဏံ၊ အငုတ်ကို။ ပဝေသေတော၊ ရှိ။ သမတလံ ဝါ၊
 တူသောအပြင်ရှိသည်မှလည်းဖြစ်သော။ အတိရိတ္တံ ဝါ၊ လွန်သည်မှလည်းဖြစ်
 သော။ ခါဏံ၊ ကံ။ ဗန္ဓေန္တဿ၊ စေ့ဆော်သော ရဟန်းအား။ ပဝေသာ
 ဘာဝါ၊ သွင်းရာ၏ မရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ကဋ်၊ သင့်၏။ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်။
 အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝေသေတော၊ ရှိ။ ဌိတံ၊ တည်သော။ ခါဏမေဝ၊
 ကိုသာလျှင်။ (၁၀၆) အင်္ဂဇာတေန၊ ဖြင့်။ စေ ဆုပတိ၊ အကယ်၍ ထိအံ့။
 ပါရာဇိကံ၊ ၏။ “ဥပ္ပလဂန္ဓာ ဥပ္ပလဘာဝါ”တိပိ၊ ရှိလည်း။ ဒီပဝါသိနော၊
 သီဟိုဠ်ကျွန်းသားဆရာတို့သည်။ ပဌန္တိ ကိရ၊ ရွတ်ကုန်သတံ။ သုတ္တံ ဘိက္ခုမ္ဘိတိ
 တေ၊ ဤပုဒ်သည်။ သေဝနစိတ္တံ ဥပဋ္ဌိတေတိ ဧတ္ထ ဝိယ၊ ဥပဋ္ဌိတေ-ဟူသော
 ဤပုဒ်၌ကဲ့သို့။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌။ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပထမာဝိဘတ်တည်း။
 (ထည့်၍ သမ္ပန်)။ “သုတ္တဘိက္ခုမ္ဘိ”တိ စ၊ ဟူ၍လည်း။ ပဌန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊
 ထိုသို့ ရွတ်သောပါဌ်သည်။ ဥဇုကမေဝ၊ အဖြောင့်ပင်တည်း။ (ရှေ့ပါဌ်မှာ
 သုတ္တံကို နိဂ္ဂဟိတန္တ ရွတ်သည်။ နောက်ပါဌ်မှာ သုတ္တ-ဟု နိဂ္ဂဟိတလောပနုဋ္ဌံ
 ရွတ်သည်)။

သန္တတစတုက္ကဘေဒကကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ပဒဘာဇနီယဝဏ္ဏနာ၊ ပဒဘာဇနီယအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ပကိဏ္ဍကကထာဝဏ္ဏနာ

ပကိဏ္ဍကော၊ ပကိဏ္ဍကကထာဌာ။ ယာနိ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့ကို။ “ကိရိယာ
 နိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
 ဝိညတ္တိယာ၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကာယော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝါစာ စ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ အကိရိယာနံ၊ အကိရိယသိက္ခာပုဒ်တို့၏။
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝိညတ္တိယာ၊ နှင့်။ ဝိနာ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ ကိရိယ
 အကိရိယ အရာ၌။ ဝိတ္တံ၊ သည်ကား။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဘူတာရောစန
 သမုဋ္ဌာနဿ၊ ၏။ ကိရိယတ္တာ စ၊ ကိရိယ ဖြစ်သောကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊
 ထို ဘူတာရောစနသိက္ခာပုဒ်၌။ ကိရိယာ၊ ကို။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ အနန္တရစိတ္တ
 သမုဋ္ဌာနာ၊ အခြားမရှိသော ဝိတ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 ၏။ ယထာ-ယေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ဣဒံ ပဌမပါရာဇိကံ၊ ဤပထမပါရာဇိက
 သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိညတ္တိယာ၊ ၏။ အဘာဝေပိ၊ မရှိပဲလျက်
 လည်း။ “သော စေ သာဒိယတိ၊ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာ-တေန ပကာရေန၊ ဖြင့်။ အဝိညတ္တိကမ္ပိ၊
 ဝိညာတ်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဧကံ၊ အချို့သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဗာဟုလ
 နယေန၊ ဖြင့်။ “ကိရိယ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

[ပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည် ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ကို ဆိုသော်လည်း
 သော စေ သာဒိယတိ- အစရှိသည်ကို ဟောတော်မူသောကြောင့်
 အကိရိယသမုဋ္ဌာန်လည်း ဖြစ်သင့်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သင့်သော်လည်း ယေ
 ဘုယျနည်းဖြင့် ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ကို ဆိုသကဲ့သို့ တပါးသော ကိရိယ
 သမုဋ္ဌာန်ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း ယေဘုယျနည်းဖြင့် ဆိုသည်ဟု
 သိရာ၏။ 'ဘိက္ခုနီဝိဘင်း အဋ္ဌကထာဌာ ထင်စွာဆို၏။]

န သာဒိယတိ၊ အနာပတ္တိတိ စ ဧတ္ထ၊ ဌလည်း။ ဝိညတ္တိသင်္ခါတာပိ၊
 ဝိညာတ်ဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကိရိယာ၊ သည်။ သေဝနစိတ္တေန၊ နှင့်။
 ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စိတ္တဇတ္တာ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဝိကာရရူပတ္တာ၊ ဝိကာရရုပ် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။
 စိတ္တာနုပရိဝတ္တိကတ္တာ၊ စိတ်ကို အစဉ်လိုက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကိရိယသင်္ခါတမ္ပိ၊ ကိရိယာ
 ဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဣဒံ ဝိညတ္တိရူပံ၊ ဤ ဝိညာတ်ရုပ်သည်။
 ဣတရံ၊ တပါးသော။ စိတ္တဇရူပံ ဝိယ၊ စိတ္တဇရုပ်ကဲ့သို့။ ဝါ၊ စိတ်ကြောင့်

ဖြစ်သော ရုပ်ကဲ့သို့။ ဇနကစိတ္တေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။
 ဣတရံ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော။ သဒ္ဓါယတနံ၊ သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ကိရိယာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဧကန္တတော၊ စင်စစ်အား
 ဖြင့်။ တဇ္ဇနကံ၊ ထို ကိရိယာကို ဖြစ်စေသော။ သေဝနစိတ္တံ၊ သည်။ အတ္တိ
 ဝေ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။
 “န သာဒိယတိ၊ အနာပတ္တိ” တိ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဝိညတ္တိဇနကံ၊ ဝိညတ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော စိတ်သည်။ သမာနမ္ပိ၊
 ဖြစ်သော်လည်း။ သေဝနစိတ္တံ၊ မှီဝဲလိုသောစိတ်သည်။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါ
 ခပ်သိမ်း။ ဝိညတ္တိံ၊ ဝိညတ်ကို။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဝိညတ္တိယာ၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ သယံ၊ မိမိအလိုလို။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ “သာဒိယတိ၊ အာပတ္တိ
 ပါရာဇိကဿာ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သယံ၊ အလိုလို။ စေ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်
 ၍ မဖြစ်အံ့။ န သာဒိယတိ နာမ၊ မသာယာသည်မည်၏။ တဿ၊ ထို မသာ
 ယာသော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်
 လျှင်။ “ကိံ စိတ္တော တံ ဘိက္ခု” တိ၊ ဟူ၍။ စိတ္တေနေဝ၊ စိတ်ဖြင့်သာ
 လျှင်။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒတိ၊ ပိုင်းခြား၏။ ကိရိယာယ၊ ဖြင့်။ န ပရိစ္ဆိန္ဒ
 တိ၊ မပိုင်းခြား။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတ၊ ဤမျှသော စကား
 အစဉ်ဖြင့်။ ဆ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ ဝေ၊ ထို ခြောက်ပါးကုန်သော အာပတ္တိ
 သမုဋ္ဌာန် တို့သည်သာလျှင်။ အာပတ္တိကရာ၊ အာပတ်ကိုပြုတတ်ကုန်သော။
 ဓမ္မာ နာမ၊ ဓမ္မတို့မည်ကုန်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ စတုဟိ
 အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကာယေန၊ ဖြင့်။
 အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ကာယဝါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကမ္မဝါ
 စာယ၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။
 ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ တောနိ သုတ္တပဒါနိ၊ ဤ သုတ်ပုဒ်တို့သည်။
 အ ဝိရောဓိတာနိ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညထာ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသည်မှ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ ဝိရောဓိတာနိ၊ ဆန့်ကျင်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထံ၊ နည်း။ ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့အံ့။ ယံ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ကမ္မ
 ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာပတ်၌။ ကာယာဒယော၊ ကာယ
 အစရှိသည်တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ အာပန္နံ၊
 ရောက်၏။ (၁၀၇) တတော၊ ထိုသို့ရောက်သောကြောင့်။ ကမ္မဝါစာယ၊

၀

နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာပတ္တိကရာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သတ္တ၊
 နုနပ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။
 တတ္ထာပိ၊ ထိုသို့ အာပတ္တိကရဓမ္မတို့တွင်လည်း။ ကာယာဒယော၊ တို့ကို။ ဧက
 တော ဝါ၊ တပေါင်းတည်းသာလည်းကောင်း။ နာနာတော ဝါ၊ အသီးသီးသာ
 ပည်းကောင်း။ အထ ယဒိ လဗ္ဘန္တိ၊ အကယ်၍ ရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ “စတုဟိ
 ဣကာရေဟိ” တိ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်ရာ။ “တိဟာကာရေဟိ
 အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ
 ဧဝံ၊ သို့။ ဝိရောဓိတာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဏံ၊ သို့။ အဝိ
 ရောဓိတာနိ၊ မဆန့်ကျင်ကုန် သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊
 သော်။ ကာယာဒိနံ၊ တို့၏။ သဝိညတ္တိကာဝိညတ္တိက ဘေဒဘိနုတ္တာ၊ သဝိညတ္တိက
 အဝိညတ္တိကအပြားဖြင့် ပြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကိရိယာ၊ ဖြစ်သော။ ယာ
 အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ အာပတ္တိံ၊ ထို ကိရိယာဖြစ်သော အာပတ်ကို။
 ဧကေဝံ၊ အချို့ကို။ သဝိညတ္တိကေန၊ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဝိညတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။
 ကာယေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧကေဝံ၊ ကို။ သဝိညတ္တိယာ၊ သော။
 ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧကေဝံ၊ ကို။ သဝိညတ္တိကာဟိ၊ ကုန်သော။
 ကာယဝါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ယာ ပန၊ အကြင်အာပတ်သည်ကား။
 နကိရိယာ၊ ကိရိယာမဟုတ်။ ဝါ၊ န ကိရိယာ၊ ကိရိယာမဟုတ်သော။ ယာ
 အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ အာပတ္တိံ၊ ထို အ ကိရိယာဖြစ်သောအာပတ်
 ကို။ ဧကေဝံ၊ အချို့ကို။ ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထို
 အကိရိယာဖြစ်သော အာပတ်သို့လည်း။ အဝိသိဋ္ဌာဟိ၊ အထူးမရှိကုန်သော။
 အဝိညတ္တိကာဟိ၊ အဝိညတ္တိကဖြစ်ကုန်သော။ ကာယဝါစာဟိယေဝ၊ တို့ဖြင့်သာ
 လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိနာ၊ ၍။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 “ကာယေန၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ နော စေ
 ပဋိနိဿဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍မစွန့်သည်ဖြစ်အံ့။ ကမ္မဝါစာ ပရိယောသာနေ၊ ဌံ။
 သံဃာဒိသေသယ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ကား။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဧကေဝံ၊
 သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧကေဝံ၊
 သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧကေဝံ၊ သော။
 အာပတ္တိံ၊ သို့။ ကေဝလာဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝါ၊ သက်သက်ကုန်သော။
 ကာယဝါစာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧကေဝံ၊ သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။
 ကမ္မဝါစာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ မူလည်း။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ အဝိရောဓိတာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

တတြ ဝစနေ၌။ အယံ သညံ။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အတ္ထဝိဘာဝနာ၊ အနက်ကို ထင်စွာပြခြင်းတည်း။ ကာယေန အာပဇ္ဇတိတိတ္ထေ၊ ၌။ သ ဝိညတ္တိကေန၊ ဝိညတ်နှင့်တကွသော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အ ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ ကတော၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ ကေစ္စံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ချီ။ အ ဝိညတ္တိကေန၊ ဝိညတ်မှ ကင်းသော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်ကို။ အ ကတော၊ မပြုသောကြောင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ချီ။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ ကာယကမ္မံ နာမ၊ ချီ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ချီ။ “ဣဒံ ဒုက္ကဋ္ဌံ မယာ၊ ယံ။ ပ။ န ကတ” နှိ ဝေမာဒီသု၊ ထို၌။ အ ကတမ္ပိ၊ မပြုအပ်သည်ကိုလည်း။ လောကေ၊ ၌။ “ကတ” နှိ၊ ကတံ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ချီ။ ယံ ပညံ၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ န ကတံ၊ မပြုအပ်။ တံ ပညံ၊ ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ သာသနေ ပန၊ ၌ကား။ “ဣဒံ တေ အာဝုသော။ ပ။ န ပုစ္ဆံ” တိအာဒီသု၊ ထို၌။ အ ကတမ္ပိ၊ မပြုအပ်သည်ကိုလည်း။ “ကတ” နှိ၊ ချီ။ ဝုစ္စတိ၊ ချီ။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ တံ၊ သင်သည်။ ယံ၊ အကြင် ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက စသည်ကို။ ဘဝဝန္တံ၊ ကို။ န ပုစ္ဆံ၊ မမေးလိုက်။ ဣဒံ၊ ဤသို့မမေးခြင်းကို။ တေ-တယာ၊ သင်သည်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ဣဒ ဝိနယပရိယာယေ၊ ဤဝိနည်းဒေသနာအစဉ်၌။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အကရဏီယမ္ပိ၊ မပြုအပ်သည်ကိုလည်း။ “ကာယကမ္မံ” နှိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ချီ။ ဝါစာယ အာပဇ္ဇတိတိအာဒီသု၊ ထို၌။ အယမေဝ နယော၊ ဤနည်းအတိုင်းကိုသာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ချီ။ တတ္ထာထို သမုဋ္ဌာန်ကိုရိယာ စသည်တို့တွင်။ သမုဋ္ဌာနဂ္ဂဟဏံ၊ သမုဋ္ဌာနသဒ္ဓါကို။ ကတ္တဗ္ဗတော ဝါ၊ ပြုအပ်သောအမှုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အကတ္တဗ္ဗတော ဝါ၊ မပြုအပ်သောအမှုအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကာယာဒိဘေဒါပေက္ခမေဝ၊ ကာယ အစရှိသော အပြားကို ငဲ့သည်သာဖြစ်သော။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ချီ။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ချီ။ ကိရိယာဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကိရိယာဒိနံ၊ ထို၏။ သဝိညတ္တိကာဝိညတ္တိကဘေဒဒဿနတ္ထံ၊ သဝိညတ္တိက အဝိညတ္တိကအပြားအထူးကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ချီ။ သညာဂ္ဂဟဏံ၊ သညာသဒ္ဓါကို။ အာပတ္တိယာ၊ ချီ။ အင်္ဂါနဂ်စိတ္တဝိသေသဒဿနတ္ထံ၊ အင်္ဂါဖြစ်သော စိတ် အင်္ဂါမဖြစ်သော စိတ်အထူးကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ချီ။ တေန၊ ကြောင့်။ ယံ စိတ္တံ၊ သည်။ ကိရိယာလက္ခဏေ ဝါ၊ ၌မူလည်း။ သန္နိဟိတံ၊ တည်၏။ အကိရိယာလက္ခဏေ ဝါ၊ ၌မူလည်း။ သန္နိဟိတံ၊ တည်၏။ ယတော ဝါ၊ အကြင်စိတ်မူလည်း။ ကိရိယာ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ အကိရိယာ ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ချီ။ တံ၊ ထို

စိတ်သည်။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိယာ၊ နိ။ အင်္ဂံ ဝါ၊ သည်မူ
လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ န အင်္ဂံ ဝါ၊ အင်္ဂါမဟုတ်သည်မူလည်း။ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကိန္တု၊ ဝင်စစ်မှုကား။ ယာယ သညာယ၊ ဖြင့်။ “သညာ
ဝိမောက္ခ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နိ။ တာယ သညာယ၊ နှင့်။ သမ္ပယုတ္တံ၊ သော။
စိတ္တံ၊ သည်။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါဖြစ်၏။ ဣတရံ၊ သညာနှင့်မယှဉ်သောစိတ်သည်။
န အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါမဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ (၁၀၈)
ဣဒါနိ၊ ဌ။ ယေန စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ အစိတ္တကံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ နိ။ ယဒဘာဝါ၊ အကြင်သို့သော စိတ် မရှိသောကြောင့်။ အစိတ္တ
ကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ တေန၊ ထိုစိတ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်၏။ အဝိ
သေသေန၊ အထူးမရှိသောအားဖြင့်။ သာဝဇ္ဇတ္တာ၊ အပြစ်ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ လောကဝဇ္ဇဘာဝေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နိ။ ကိန္တု၊ ဝင်စစ်ကား။
သာဝဇ္ဇယေဝ၊ အပြစ်ရှိသည်သာလျှင်။ သမာနံ၊ ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်သည်။
ကေစ္စံ၊ အချို့ကား။ လောကဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ ကေစ္စံ၊ အချို့ကား။ ပဏ္ဏတ္တိ
ဝဇ္ဇံ၊ တည်း။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ လောကဝဇ္ဇဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ ပြု
တော်မူ၏။ စိတ္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ “လောကဝဇ္ဇ”
န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ နိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မနောကမ္မမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သိ
ယာ၊ နိ။ ဣတိ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂနီဝါရဏတ္ထံ၊ ဤသို့ မလိုအပ်သောအနက်၏
လျဉ်းပါးခြင်းကို မြစ်ခြင်းငှါ။ ကမ္မဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ နိ။ ဧတ္ထ၊ ဤကံကို
ဆိုရာ၌။ အကိရိယာလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာရှိသော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။
အတ္ထံ၊ နိ။ (ပန-ကား ပက္ခန္တရတည်း)။ တံ၊ ထိုကံသည်။ ကုသလတ္တိကဝိနိ
မုတ္တံ၊ ကုသလတိက်မှလွတ်သည်။ သိယာ၊ နိ။ ဣတိ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂနီဝါရဏတ္ထံ၊
ငှါ။ ကုသလတ္တိကဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ နိ။ ဧတ္ထ၊ ဤတိက်တို့၌။ သမဘိ
နိဝိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာအကျိုးဝင်သော။ အဗျာကတော၊ ဖြစ်သော။ ယာ အာ
ပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထံ၊ နိ။ တံ၊ ထို အဗျာကတဖြစ်သော အာပတ်ကို။ ကေစ္စံ၊
အချို့ကို။ အဝေဒနမ္ပိ၊ ဝေဒနာကင်းသည်မူလည်းဖြစ်သော။ သညာဝေဒယိတ
နိရောဓေမာပန္နော၊ သညာဖြင့် ခံစားအပ်သော နိရောဓေမာပတ်ကို ဝင်
စားသော ရဟန်းသည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ နိ။ ဣတိ-ကတွာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာတ္တိ
ကံ၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ န လဗ္ဘတိ၊ အပ်။ ဣတိ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂနီဝါရဏတ္ထံ၊
ငှါ။ ဝေဒနာတ္တိကဂ္ဂဟဏံ၊ ဝေဒနာတ္တိက-သဒ္ဓါကို။ ကတံ၊ နိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ နိ။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ သစိတ္တကပုဂ္ဂလဝသေန၊ သစိတ္တကပုဂ္ဂိုလ်၏

အစွမ်းအားဖြင့်။ “တိစိတ္တံ တိဝေဒန”န္တိ။ ဟူ၍။ လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရအပ်သော
 ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော။ သိက္ခာပဒံ၊ ကိ။ အ စိတ္တကေန၊ ဖြင့်။ အာပန္နမ္ပိ၊
 ရောက်သော်လည်း။ “တိစိတ္တံ တိဝေဒန”မိစ္ဆေဝ၊ ရှိလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ တတြ၊
 ထိုသို့ အစိတ္တကဖြင့်ရောက်လျှင် တိစိတ္တံ တိဝေဒနံ-ဟု ဆိုရာ၌။ “အတ္တာပတ္တိ
 အ စိတ္တကော။ ပ။ ဝုဠာတိ”တိအာဒိ၊ ဝုဠာတိ-အစရှိသော။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ
 ပါဠိသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အ စိတ္တကော၊ စိတ်မရှိပဲလျက်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်
 သော။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။ သာ၊ ထို အာပတ်သည်။ အ စိတ္တ
 ကော၊ စိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ ကုသလစိတ္တော၊ ကုသိုလ်စိတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သော။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ဧ။
 သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ ကုသလစိတ္တော၊ ရှိ။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ (ပေး)။
 အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ အရှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိဆရာ စီရင်သော အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။
 “သညာ၊ သည်။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်း။ အနာပတ္တိမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကရေတိ၊
 ဧ။ စိတ္တံ၊ သည်။ အာပတ္တိမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကရေတိ၊ ဧ။ အ စိတ္တကံ
 နာမ၊ အ စိတ္တကမည်သည်ကား။ ဝတ္ထုအဝိဇာနနံ၊ ဝတ္ထုကိုမသိခြင်းတည်း။
 နောသညာဝိမောက္ခံ၊ သည်။ ဝိတိက္ကမဇာနနံ၊ လွန်ကျူးခြင်းကို သိခြင်းတည်း။
 ဣဒမေဝ၊ ဤသည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို သညာ စိတ်နှစ်ပါးတို့၏။ နာနတ္တံ၊
 အထူးတည်း။ ” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

သဗ္ဗသင်္ဂါဟကဝသေနာတိ၊ သည်ကား။ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနံ၊ တို့ကို။
 သင်္ဂဟဝသေန၊ သင်္ဂြိုဟ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ စိဝရ
 ဒါနာဒိ၊ သင်္ကန်းပေးခြင်းစသည်သည်။ ကိရိယာကိရိယတော၊ ကိရိယ အကိ
 ရိယကြောင့်။ သမုဠာတိ၊ ဖြစ်၏။ (ထည့်၍စပ်)။ ဇာတရူပရတေပဋိဂ္ဂဟဏာ
 ဒိ၊ ရွှေငွေကို ခံခြင်းအစရှိသည်သည်။ သိယာ၊ ရံခါ၊ ကိရိယတော၊ကြောင့်။
 သမုဠာတိ၊ ဧ။ ဥပနိက္ခိတ္တာပဋိက္ခေပေ၊ အနီး၌ထားသော ရွှေငွေကို မပယ်
 ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ရံခါ၊ အကိရိယတော၊ ကြောင့်။ သမုဠာတိ၊ ဧ။
 ဒေသိတဝတ္ထုပမာဏာတိက္ကန္တကုဋိကရဏေ၊ ကြားအပ်သောကုဋိရာ၌ ပမာဏ
 ထက် လွန်သော ကုဋိကို ပြုခြင်းသည်။ သိယာ၊ ရံခါ၊ ကိရိယတော၊ကြောင့်။
 သမုဠာတိ၊ ဧ။ အဒေသိတဝတ္ထုပမာဏာတိက္ကန္တကရဏေ၊ မကြားအပ်
 သော ကုဋိရာ၌ ပမာဏထက် လွန်၍ ကုဋိကို ပြုခြင်းသည်။ သိယာ၊ ရံခါ။
 ကိရိယာကိရိယတော၊ ကိရိယ၊ အကိရိယကြောင့်။ သမုဠာတိ၊ ဖြစ်၏။

[ဤတွင် ကုဋိကရဏေ-ဟု သတ္တမ္ပန္န ရှိကြ၏။ နောက်က စိဝရဒါနာဒိ
 ပဋိဂ္ဂဟဏာဒိ-ရှိသည်ကို ထောက်၍ သင့်ရာ ယူရာ၏။]

ယံ စိတ္တံ လဘတိ ယေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ကာယစိတ္တံ၊ ကိုယ်စိတ်။ ဝါစာ
 စိတ္တံ၊ စကားစိတ်။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဝိနာပိ စိတ္တေနာတိ
 ဧတ္ထ၊ ဌံ။ စိတ္တေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်းကောင်း။ စိတ္တေန၊ နှင့်။
 သဟာပိ၊ တကွလည်းကောင်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ သဝိညတ္တိကော၊
 သဝိညတ္တိက မူလည်းဖြစ်သော။ အဝိညတ္တိကော စ၊ လည်းဖြစ်သော။ ယော
 သော ကာယော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တဿ၊ ထို ကာယ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။
 ကာယကမ္မံ၊ အမှု။ ဝစီကမ္မံ၊ သည်။ တထာ၊ ထို့ အတူတည်း။ တတ္ထ၊ ထို
 သဝိညတ္တိကာယ၊ အဝိညတ္တိကာယတို့တွင်။ သဝိညတ္တိကော၊ သော။ ကာ
 ယော၊ သည်။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သာဓေတိ၊
 ပြီးဝေ၏။ ဣတရော၊ အဝိညတ္တိက ကာယသည်။ အနုပ္ပတ္တိယာ၊ မဖြစ်ခြင်း၏။
 ကမ္မံ၊ ကို။ သာဓေတိ၊ ၏။ ဝါစာ၊ သည်။ တထာ၊ ထို့ အတူ။ သာဓေတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သိက္ခာပဒန္တံ၊ ကား။ “ယော တတ္ထ နာမ-
 ကာယော ပဒကာယော”တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝိတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူး
 ထုဋ်၊ သုဒ္ဓတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဟသိဘုပ္ပါဒ ဝေါဠုဗ္ဗနာနိပိ၊
 ဟသိဘုပ္ပါဒ ဝေါဠုဗ္ဗနစိတ်တို့သည်လည်း။ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာပကစိတ္တာနိ၊ အာ
 ပတ်ကိုပြုစေတတ်သော စိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤအမှု
 ကိုလည်း။ ယော၊ ငါသည်။ န ပရိစ္ဆိန္နံ၊ မပိုင်းခြားနိုင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဟသ
 မာနော၊ ရယ်လျက်။ ယဒါ၊ ဌံ။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တဒါ၊ ဌံ။ ဝေါဠုဗ္ဗနံ၊
 ဝံဇ္ဇောသည်။ ဇဝနဂတိကံ၊ ဇောနှင့်အလားတူ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌီ
 ပဒေ၊ အရှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိဆရာ စီရင်အပ်သော အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဘိညာ
 ဝိတ္တာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တိံ၊ ကို။ အ ဇာနိတော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ဣဒ္ဓိ
 ဝိကုဗ္ဗနာဒိကာလေ၊ ဇာနိခိုးဖန်ဆင်းခြင်း အစရှိသောကာလ၌။ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊
 ကုန်၏။

☞ (၁၀၉) ဧတ္ထ ပန၊ ဤ ပကိဏ္ဏက စကားစဉ်။ ဧဝံ သို့။ ဝိစာရဏာ၊
 ဝိစစ်ခြင်းတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ယော ပန သိက္ခာ၊ သည် ။ပ။ မေထုနံ
 ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊ ကြောင့်။ ကောစိ၊ အချို့သောရဟန်းသည်။
 ပါရာဇိကော၊ သည်။ အ သံဝါသော၊ သံဝါသ မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 သော၊ ထိုသို့သောသူသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကောစိ၊ သည်။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊
 ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊ လျက်။ န ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကသို့ မရောက်သည်။
 အ သံဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုက္ကဋ္ဌထုလ္လစွယဝတ္ထု၊ သူ၊ တို့၌။
 ပဋိသေဝန္တော၊ မှီဝဲလျက်။ န ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကသို့မရောက်သော။
 ကောစိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကော၊ အဘယ်

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက ပုဂံဏ္ဍကကထာ ဝဏ္ဏနာ

၁၁

ပုဂံလ်နည်း။ ပကွပဏ္ဍကော၊ ပကွပဏ္ဍုက်သည်။ အ ပဏ္ဍကပက္ခေ၊ ဌ။ ဥပ
သမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းခံ၏။ သော၊ ထို ပဉ္စင်းခံသော ပကွပဏ္ဍုက်သည်။ ပဏ္ဍကပက္ခေ၊
ဌ။ မေထုန် ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊ ရှိ။ ပါရာဇိကံ အာပတ္တိံ၊ သို့။
န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပါရာဇိကော နာမ၊
ပါရာဇိကသို့ မရောက်သောသူမည်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
မဟုတ်သောသူအား။ အာပတ္တိနာမ၊ မည်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န
အတ္တိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ပါရာဇိကော နာမ၊ မည်၏။ သော၊
ထို ပဏ္ဍုက်အပို၌ မေထုန်မှီဝဲသော သူသည်။ အနာပတ္တိကတ္တာ၊ အာပတ်
မသင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အ ပဏ္ဍကပက္ခေ၊ ဌ။ အာဂတော၊ လာပြန်သည်
ရှိသော်။ အ သံဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်အံ့လော။ န ဟောတိ
ကိံ၊ မဖြစ်အံ့လော။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ အ
သံဝါသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။
ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အ ဘဗ္ဗော တေန သရီရဗန္ဓနေနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပြန်)။ “ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုနံ”ပ။
အ သံဝါသော”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယော ပန၊ အကြင်သူသည်ကား။
ဘိက္ခုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ မေထုန် ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ သော ဝေ၊
သည်သာလျှင်။ အ ဘဗ္ဗော၊ သာသနာ၌ မထိုက်။ ဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌
မထိုက်။ (ပါရာဇိကရောက်၍-ဟူလို)။ အယံ၊ ဤ ပကွပဏ္ဍုက်သည်။ အဘဗ္ဗော၊
သည်။ န၊ မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အ ပါရာဇိကတ္တာ၊ ပါရာဇိကသို့မရောက်
သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ “ဗျတ္တေန၊ လိမ္မာသော။
ပဋိဗလေန၊ စွမ်းနိုင်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သံသော၊ ကို။ ဉပေတဗ္ဗော၊ ၏။”
ဣတိ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသော အရာ၌။ အ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်း
မဟုတ်သောသူသည်။ ကမ္မဝါစာယ၊ ကို။ သာဝိတာယပိ၊ ကြားငြားသော်လည်း။
ကမ္မဝိပတ္တိယာ၊ ၏။ အသမ္ဘဝတော၊ ကြောင့်။ ကမ္မံ၊ သည်။ ရဟတိ ယထာ၊
ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဧဝံ သမ္ပဒံ၊ ဤ ဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။
တတြ၊ ထိုစကား၌။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ယုတ္တံ၊ တည်း။-ဥပသမ္ပန္န
ပုဗ္ဗော ဝေ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ဘူးသော သူသည်လျှင်။ ကမ္မဝါစံ၊ ကို။ စေ သာဝေ
တိ၊ အံ့။ သံသော စ၊ သည်လည်း။ တသ္မံ၊ ထို ကမ္မဝါစာဖတ်သောသူ၌။
ဥပသမ္ပန္နသည်၊ ပဉ္စင်းဟူသောအမှတ်ရှိအံ့။ ဧဝံ ၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိသော်လျှင်။
ကမ္မံ၊ သည်။ ရဟတိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ န ရဟတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊

ဤသည်လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော။
 သည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဂဟဋ္ဌော ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ တိတ္ထိယော ဝါ၊
 လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏကော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ အနုပသမ္ပန္နသည်။ လူသား
 မဏုဟု အမှတ်ရှိလျက်။ ကမ္မဝါဝံ၊ ကို။ သာဝေတိ၊ ကြား၏။ သံသေန၊
 သည်။ ကမ္မဝါဝံ၊ ကို။ န ဝုတ္တာ၊ မဖတ်အပ်သည့်။ ဝါ၊ မရွတ်အပ်သည်
 မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သန္ဓံ၊ ၏။ “သံသော ဥပသမ္ပာဒေယျ၊ သံသော
 ဥပသမ္ပာဒေတိ၊ ဥပသမ္ပန္နော သံသေနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝဝနတော၊ ကြောင့်။
 သံသေန၊ သည်။ ကမ္မဝါဝံ၊ ကို။ ဝုတ္တဗ္ဗာယ၊ ရွတ်အပ်သည်ရှိသော်။ သံ
 သပရိယာပန္နေန ဝါ၊ သံသာဌိ အကျုံးဝင်သော ရဟန်းသည်လည်း
 ကောင်း။ သံသပရိယာပန္နလင်္ဂတေန၊ သံသာဌိအကျုံးဝင်သော ရဟန်းဟု
 မှတ်အပ်သော။ ဧကေန ဝါ၊ တယောက်ယောက်သော ရဟန်းသည်လည်း
 ကောင်း။ ဝုတ္တာ၊ ရွတ်ဖတ်အပ်သော ကမ္မဝါဝံသည်။ သံသေန၊ သည်။
 ဝုတ္တာ၊ ရွတ်ဖတ်သည်မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
 တဋ္ဌော၊ ၏။ အယဝေဝ၊ သည်လျှင်။ သဗ္ဗကမ္မေယျ၊ အလုံးဝသော ကံတို့၌။
 ယုဋ္ဌိ၊ အသင့်တည်း။ တထာ၊ တပါး။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊
 ၌။ နာသေတဗ္ဗော၊ သော။ ကောဝိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်
 ကား။ ကော၊ နည်း။ “ယော ဘိက္ခုနီဒုသကော၊ အယံ နာသေတဗ္ဗော”
 တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ ဝေ၊ ကြောင့်လျှင်။ သော၊ ထို ဘိက္ခုနီမကို မှီဝဲသော
 သူသည်။ (ထည့်)။ အနုပသမ္ပန္နော၊ အနုပသမ္ပန္နသည်သာဖြစ်၏။ သဟသေ
 ယျာပတ္တိအာဒိ၊ ကို။ ဇနေတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူကို။ ဩမသနေ စ၊ နှုတ်
 လုံတိုးခြင်းကြောင့်လည်း။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အ ဘိက္ခုနီယာ၊
 ဘိက္ခုနီ ယူတ်သော မိန်းမ၌။ မေထုနံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသေဝန္တော၊ ကို။ န
 နာသေတဗ္ဗော၊ မဖျက်ဆီးအပ်။ ကသော၊ ကြောင့်။ န နာသေတဗ္ဗော၊ နည်း။
 “အန္တိမဝတ္ထု အဇ္ဈာပန္နော ဘိက္ခဝေ ။ ပ ။ အနုပသမ္ပန္နော နာသေတဗ္ဗော”
 တိ ပါဠိယာ၊ ဟူသောပါဠိ၏။ အ ဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ န နာ
 သေတဗ္ဗော၊ အပ်။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဥပ
 သမ္ပန္နသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သဟသေယျာပတ္တာဒိ၊ ကို။ န ဇနေတိ၊
 မဖြစ်စေ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အ သံဝါသော၊ အ သံဝါသ သာ ဖြစ်၏။
 ဣတိ ကတွာ၊ ကြောင့်။ ဂဏပူရကော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-
 ယုတ္တံ၊ စ။ ကေကမ္မိ ကေဒ္ဒေသောပိ၊ ကိုလည်း။ သံဝါသောတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊
 ၏။ သမသိက္ခတာပိ၊ သည်လည်း။ သံဝါသော၊ မည်၏။ ဣတိ-ကတွာ၊
 ကြောင့်။ သော၊ ထို သံဝါသသည်။ တေန၊ ထိုပါရာဇိက ရောက်သောရဟန်း

နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ နတ္ထိ၊ မရိ၊ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒသောဓမ္မာ
ပတ္တိံ၊ ကိ၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကာရဏန္တာယာ၊ အကြောင်း
အရိပ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခုနိယာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဘိက္ခုသံသယ၊ ။

☞ (၁၁၀) ကေကမ္မာဒိနော၊ သော။ သံဝါသယ၊ ။ အဘာဝါ၊ ကြောင့်။
ဘိက္ခုနိ၊ သည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ။ အသံဝါသ၊ အသံဝါသဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနိ
ယာ၊ နှင့်။ ပဒသောဓမ္မာပတ္တိံ၊ ကိ၊ န ဇနေတိ ယထာ၊ မဖြစ်စေသကဲ့သို့။
တထာ၊ တူ။ “အန္တိမဝတ္ထု၊ ကိ၊ အဇ္ဈာပန္နောပိ၊ လွန်ကျူးသောသုသည်လည်း။
ကေစ္စော၊ သော။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းကို။ နာသေတဗ္ဗော”တိ၊ ဟူ၍။
အဝုတ္တော၊ မဟော။ သော၊ သည်။ ပဒသောဓမ္မာပတ္တိံ၊ ကိ၊ န ဇနေတိ၊
မဖြစ်စေ။ ဣတိ ဣမိနာ နိဒဿနေန၊ ဤ ဥပမာဖြစ်သောအကြောင်းဖြင့်။ သာ
ကာရဏန္တာယာ၊ သည်။ ဂဟဏံ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊
မရောက်။

အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ “ဘိက္ခု သုတ္တဘိက္ခုမိ ဝိပုဋ္ဌိပဇ္ဇတိ၊ ပဋ္ဌိဗုဒ္ဓေါ
သာဒိယတိ၊ ဥဘော နာသေတဗ္ဗော”တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “တေန
ဟိ ဘိက္ခဝေ မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိ” နာသေထာ”တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယော၊ အကြင်သူကို။ သံသမဇ္ဈ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊
သွင်း၍။ အနုဝိဇ္ဇကေန၊ အနုဝိဇ္ဇက ဆရာသည်။ အနုဝိဇ္ဇမာနော၊ ၍။ ပရာ
ဇာပိတော၊ ရှုံးစေအပ်၏။ သောပိ၊ ထိုသုသည်လည်း။ အနုပသမ္ပန္နော၊
ပဉ္ဇင်းမဟုတ်သည်သာတည်း။ ဩမသဝါဒပါစိတ္တိယံ၊ ကိ၊ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်
စေ။ ဣတိ-ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။ “ဥပသမ္ပန္နံ ဥပသမ္ပန္နသညီ ခံသေတုကာမော”တိ၊
ဟူ၍။ ပါဠိ၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ ။ ရှင့်။ ကခါဝိတရဏိယံ၊ ဌံ။ “ယံ၊ ကိ၊
အက္ခောသတိ၊ ။ တဿ၊ ထို ဆဲရေးအပ်သောသူ၏။ ဥပသမ္ပန္နတာ၊ ပဉ္ဇင်း
အဖြစ်။ အနညာပဒေသေန၊ သူတပါးကိုမညွှန်သဖြင့်။ ဇာတိအာဒိဟိ၊ ဇာတိ
အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အက္ခောသနံ၊ ဆဲရေးခြင်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ အက္ခောသတိ၊ ဆဲ
ရေး၏။ ဣတိ ဇာနနာ၊ ဤသို့သိခြင်း။ အတ္ထပုရေက္ခာရတာဒိနံ၊ တို့၏။
အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်း။ ဣတိ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့သည်။ ဧတ္ထံ၊ ဤ သိက္ခာ
ပုဒ်၌။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ကိဉ္ဇာပိ ဝတ္ထု၊ ။ ရှင့်။ တထာပိ၊
ထိုသို့ မရှိဆိုသော်လည်း။ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒေ၊ ဌံ။ “အသုဒ္ဓေါ ဟောတိ
ပုဂ္ဂလော အညတရံ၊ ပ။ အာပတ္တိ ဩမသဝါဒဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊
ကြောင့်။ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သောရဟန်း၌။ ဥပသမ္ပန္နသညာယ ဝေ၊ ပဉ္ဇင်း
ဟူသောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဩမသန္တဿ၊ နှုတ်လှံထိုးသော ရဟန်းအား။
ပါစိတ္တိယံ၊ ။ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌဿ၊ မစင်ကြယ်သောရဟန်းဟု မှတ်သောရဟန်းအား။

ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဇာတိ။ “သုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပုဂ္ဂလော၊ တဉ္စေ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိယ။ပ။ဩမသဝါ
ဒဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝဇနတော၊ ကြောင့်။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ ပန၊ ဌ်ကား။
“တဿ ဥပသမ္ပန္နတာ ဥပသမ္ပန္နသညိတာ”တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တဿ
အင်္ဂဿ၊ ထိုအင်္ဂါ၏။ အနေကံသိကတ္တာ၊ ကေနစင်စစ်သော မဟုတ်သော
ကြောင့်။ န ဝုတ္တန္တိ၊ မဆိုဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇာတိ။

အပိ စ၊ အံ။ ဧတ္ထ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝါ၊ ဝတ္ထုကိုလွန်ကျူးသောပုဂ္ဂိုလ်
၌။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကစတုက္ကံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇာတိ။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော၊
သိက္ခာကိုချသော။ န သိက္ခာသင်္ဃာတသမာပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ဇာတိ။ သိက္ခာသင်္ဃာတသမာပန္နော၊ သော။ န သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော၊
သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇာတိ။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော စေဝ၊ မူလည်း
ဖြစ်သော။ သိက္ခာသင်္ဃာတသမာပန္နော စ၊ မူလည်းဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ဇာတိ။ နေဝ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော၊ သိက္ခာကိုလည်း မချသော။ န သိက္ခာ
သင်္ဃာတသမာပန္နော၊ သူလည်း မရောက်သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇာတိ။ တတ္ထ၊
ထို စတုက္ကတို့တွင်။ တတိယော၊ တတိယဝါရကို။ ဘိက္ခုနီသိက္ခာပစ္စက္ခာတကော၊
ဘိက္ခုနီမ၏ သိက္ခာချခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇာတိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာတိ။ သာ၊ ထို
ဘိက္ခုနီမသည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ လိင်္ဂံ၊ ဘိက္ခုနီမ အသွင်ကို။
န ပရိစ္စတိ၊ မစွန့်။ ကာသာဝေ၊ သင်္ကန်း၌။ သ ဥသံဟာဝ၊ အားထုတ်
ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်လျက်။ သာမညာ၊ ရဟန်းမိန်းမအဖြစ်
မှ။ စဝိတုကာမာ၊ ရွှေလျှောလိုသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခန္တိပိ၊ ချသော်
လည်း။ ဘိက္ခုနီ ဇေ၊ ဘိက္ခုနီသည်ပင်တည်း။ သိက္ခာသင်္ဃာတသမာပန္နော စ၊
သိက္ခာသင်္ဃာတသမာပန္နလည်းဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာတိ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ “န
ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနီယာ သိက္ခာပစ္စက္ခာန” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇာတိ။ ကဒါ စ ပန၊
ကား။ (၁၁၁) သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ အ ဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်
သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ယဒါ၊ ၌။
သာမညာ၊ ရဟန်းမိန်းမ အဖြစ်မှ။ စဝိတုကာမာ၊ ရွှေလျှောလိုသည်ဖြစ်၍။
ဂိဟိနိဝါသနံ၊ လူဝတ်ကို။ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာ၊
သည်။ ဝိဗ္ဗန္တတိ၊ လူထွက်ပြီဟူ၍။ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို။ ဂစ္ဆတိ၊ ဇာတိ။
ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာတိ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ “ယဒေဝ သာ ဝိဗ္ဗန္တာ၊ တဒေဝ
အဘိက္ခုနီ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇာတိ။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ ယဒေဝ-ယဒါ

၁။ သိက္ခာသင်္ဃာတသမာပန္နော (ဆဋ္ဌ)

ဝေ၊ အကြင်အခါ၌လျှင်။ ဝိဗ္ဗန္ဓာ၊ လူထွက်၏။ တဒေဝ-တဒါ ဝေ၊ ထို
 လူထွက်သော အခါ၌လျှင်။ အဘိက္ခုနီ၊ ဘိက္ခုနီ မဟုတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ (အနက်ပေး)။ ကိတ္တာဝတ၊ အဘယ်သို့ပြုသဖြင့်။ ဝိဗ္ဗန္ဓာ၊ လူထွက်
 သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သာမညာ၊
 ရဟန်းမိန်းမအဖြစ်မှ။ စဝိတုကာမာ၊ ရွှေလျှောလိုသည်ဖြစ်၍။ ကာသာဝေသု၊
 သင်္ကန်းတို့၌။ အနာလယာ၊ တပ်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာသာဝံ ဝါ၊ ကို
 လည်း။ အပနေတိ၊ ပယ်၏။ နဂ္ဂါ ဝါ၊ အချည်းစည်းမူလည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား
 ၏။ တိဏပဏ္ဏာဒိနာ ဝါ၊ မြက်သစ်ရွက်အစရှိသည်ဖြင့်လည်း။ ပဋိစ္ဆာဒေတု၊
 ဖုံးလွှမ်း၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကာသာဝံ ယေဝ ဝါ၊ သင်္ကန်းကိုသာလျှင်မူလည်း။
 ဂိဟိနိဝါသနာကာရေန၊ လူဝတ်၏ အခြင်းအရာဖြင့်။ နိဝါသေတိ၊ ၏။
 သြဒါတံ ဝါ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ဖြူကိုမူလည်း။ နိဝါသေတိ၊ ၏။ သ လိဂေနေဝ
 ဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမ၏ အသွင်နှင့်မူလည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တိတ္ထိယေသု၊ တို့၌။
 ပဝိသိတု၊ ဝင်၍။ ကေသလုန္ဓာဒိ ဝတံ၊ ဆံနုတ်ခြင်းအစရှိသော တိတ္ထိတို့
 အကျင့်ကို။ သမာဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ တိတ္ထိယလိဂံ ဝါ၊ တိတ္ထိ၏ အသွင်
 ကိုမူလည်း။ သမာဒိယတိ၊ ယူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိဗ္ဗန္ဓာ နာမ၊ လူ
 ထွက်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထံ၊ ထို ဘိက္ခုနီမ လူထွက်သော
 အရာ၌။ ယာ၊ အကြင်ဘိက္ခုနီမသည်။ ဘိက္ခုနီလိဂေ၊ ရဟန်းမိန်းမအသွင်
 ၌။ ဌိတာဝ၊ တည်လျက်လျှင်။ တိတ္ထိယဝတံ၊ တိတ္ထိတို့၏ အကျင့်ကို။ သမာ
 ဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ တိတ္ထိယပက္ကန္တကော၊
 တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြေးသွားသော။ ဘိက္ခု ဝိယ၊ သို့။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ၊
 ပဗ္ဗဇ္ဇမိ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုမျှလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ သေသ၊ တိတ္ထိဘောင်
 သို့ ပြေးသွားသော ဘိက္ခုနီမှ ကြွင်းသော လူထွက်သော ဘိက္ခုနီမသည်။
 ကေ၊ တပါးသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇမေဝ၊ ရှင်အဖြစ်ကိုလျှင်။ လဘတိ၊ ၏။ ဥပ
 သမ္ပဒံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပါဠိယံ၊ ၌။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာ
 ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ သ ကာသာဝါ၊ သင်္ကန်းရှိလျက်။ ဝါ၊ သင်္ကန်းကိုဝတ်လျက်။
 တိတ္တာယတနံ၊ တိတ္ထိတို့ကျောင်းသို့။ ဝါ၊ တိတ္ထိတို့ နေရာသို့။ သင်္ကန္တာ၊
 ပြောင်းသွား၏။ သာ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အာဂတ၊ လာပြန်သည်ရှိသော်။
 န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်။” ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပဌမံ၊
 စွာ။ ဝိဗ္ဗမိတု၊ ၍။ ပစ္စာ၊ မှ။ တိတ္တာယတနံ၊ သို့။ သင်္ကန္တာ၊ အံ။
 သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမကို။ အာဂတ၊ သော်။ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ

အနုညာတံ ဝိယ၊ ဤသို့ ခွင့်ပြုသကဲ့သို့။ ကိဉ္ဇာပိ ဒိဿတိ၊ ရှင်း။ တထာပိ၊
 သော်လည်း။ သင်္ဂီတိအာစရိယေဟိ၊ သံဂါယနာတင်သော ဆရာတို့သည်။
 “စတုဝိသတိ ပါရာဇိကနီ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သာ၊ ထို လူထွက်
 ၍ တိတ္ထိကျောင်းသို့ သွား၍ ပြန်လာသော ဘိက္ခုနီကို။ ပုန၊ တဖန်။ နု
 ဥပသမ္မာဒေတဗ္ဗာ၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်။ တသ္မာ ဝေ၊ ကြောင့်လျှင်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာ
 နံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နာနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ အန္တိမဝတ္ထု၊
 ကို။ အဇ္ဈာပန္နာ ပန၊ သည်ကား။ ဘိက္ခုနီ ဝေ၊ ဘိက္ခုနီသာတည်း။
 ပက္ခပဏ္ဍကိပိ၊ ပက္ခပဏ္ဍက်မသည်လည်း။ ဘိက္ခုနီ ဝေ၊ တည်း။ ကိန္တိ၊ ကိ
 ဟူသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ (မိဂေါတိ ဣဒံ ကိ-၌ သဒ္ဓါပုစ္ဆာ
 ဟောကို ထင်စေသည်)။

ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၆၇။ ဝိနိတာနိ ဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထု
 တို့တည်း။ ဝိနိတဝတ္ထုနိ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်သော ဝတ္ထုတို့။ တေသံ တေသံ၊
 ထိုထိုသို့သော သဘောရှိကုန်သော။ “တေန ခေါ ပန သမယေန အည
 တရော ဘိက္ခု”တိအာဒိနံ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုနံ၊ တို့၏။ ပါဠေက္ကံ၊ အသီး
 အသီး။ နာမဂဏနံ၊ အမည် အရေအတွက်ကို။ (နာမဘဏ္ဍာ-ရှိမှု အမည်ကို
 ဆိုခြင်းကို-ပေး)။ ဥဒ္ဓရိတွာ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍ ထုတ်၍။ ဥိနာဓိက ဒေါသ
 သောဓနဋ္ဌေန၊ ယုတ်သောအပြစ် လွန်သောအပြစ်တို့ကို သုတ်သင်တတ်သော
 အနက်အားဖြင့်။ ဥဒ္ဓါနာ စ၊ ထုတ်၍ ထုတ်၍ သုတ်သင်တတ်ကုန်သည်လည်း။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ဥဒ္ဓါနတို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာ၊ ထို
 ဥဒ္ဓါနတို့ ဟူသည်ကား။ မတြာဒိသိဒ္ဓိဂါထာဟိ၊ မတြာ အစရှိသည်တို့ဖြင့်
 ပြီးသော ဂါထာတို့ဖြင့်။ ဆန္ဒောဝိစိတိလက္ခဏေန၊ ဆန္ဒောဝိစိတိဟု ဆိုအပ်
 သော လက္ခဏာဖြင့်။ လက္ခိတာ၊ မှတ်အပ်ကုန်သော။ ဂါထာစ၊ တို့သည်
 လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဥဒ္ဓါနဂါထာနာမာ”တိ၊
 မည်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒေ၊ ဒေ-သဒ္ဓါသည်။ သောဓနေ၊ သုတ်သင်ခြင်း
 အနက်၌။ ပဝတ္ထတိ၊ ၏။ ဣတိ ဓာတုဿ၊ ဤ အနက်ရှိသော ဓာတ်၏။ ဝသေန၊
 ဖြင့်။ ဥဒ္ဓါနာတိ၊ ဟူ၍။ ရူပံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣမာ ပန၊ ဤ ဝိနိတ
 ဝတ္ထုဂါထာကိုကား။ ဥဒ္ဓါနဂါထာ၊ ကို။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကဏ္ဍေရဟိ၊ သုတ်
 အဘိဓမ္မာ ဝိနည်းကို သံဂါယနာတင်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်။ သင်္ဂီတိ

ကာလေ၊ ဌံ။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရာ၌။ ဌပိတာ၊ နည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ပဒဘာဇနီယာဝသာနေ၊ ဌံ။ ဌပိတာ၊ ၏။
 “ဝတ္ထုဂါထာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကတမာ၊ နည်း။ ‘တေန ခေါ ပန
 သမယေန အညတရော ဘိက္ခု’ တိအာဒီနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဝိနိတ
 ဝတ္ထုနံ၊ ဤဝိနိတဝတ္ထုတို့၏။ နိဒါနာဒီနိနိဒါနိးအစရှိသည်တို့တည်း”။ ဣတိ၊
 သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဂဏ္ဍိပဒ်၌။ ဝုတ္တ
 နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိနိတဝတ္ထုနိ ဝေ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဝတ္ထုဂါထာ၊ ဝတ္ထုဂါထာ
 မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတေ၊ ဤ
 ဥဒ္ဓါနဂါထာ၊ ဝတ္ထုဂါထာတို့၌။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ (၁၁၂)
 အဓိပ္ပာယ်နိဒဿနံ၊ အဓိပ္ပာယ်ကိုပြခြင်းတည်း။ “အာပတ္တိံ” တံ ဘိက္ခု အာပန္နော
 ပါရာဇိက” န္တိ၊ ဟူ၍။ မူလာပတ္တိဒဿနဝသေန၊ မူလအာပတ်ကို ပြသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ “အနာပတ္တိံ ဘိက္ခု ပါရာဇိကဿ၊ အာပတ္တိ
 သံဃာဒိသေသေဿ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ” တိ၊ ဤ။ အာပတ္တိဘေဒ ဒဿနဝသေန ဝါ၊
 အာပတ်အထူးကို ပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ “အနာပတ္တိံ ဘိက္ခု
 အဿာဒိယန္တဿာ” တိ၊ ဤ။ အနာပတ္တိဒဿနဝသေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
 ယာနိ ဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ ဝိနိတာနိ ဝိနိစ္ဆိတာနိ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်၏။ တာနိ
 ဝတ္ထုနိ၊ တို့သည်။ ဝိနိတဝတ္ထုနိ နာမ၊ မည်ကုန်၏။ တေသံ ဝိနိတဝတ္ထုနံ၊
 တို့၏။ နိဒါနဝတ္ထုဒိပိကာ၊ နိဒါနိးဝတ္ထုကို ပြတတ်သော။ တန္တိ၊ ပါဠိသည်။
 ဝတ္ထုဂါထာ နာမ၊ မည်၏။ ဥဒ္ဓါနဂါထာဝ၊ ကိုသာလျှင်။ “ဝတ္ထုဂါထာ”
 တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဧကေဆရာတို့၏။ ဝါဒေ၊ အယူ၌။ “ဣမိနာ
 လက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ အာယတိံ၊ ဌံ။ ဝိနယဓရာ၊ တို့သည်။ ဝိနယံ၊ ကို။ ဝိနိစ္ဆိ
 နိဿန္တိ၊ ဆုံးဖြတ်ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ ဝစနေန၊ ဤသို့သောအဋ္ဌကထာစကား
 နှင့်။ ဝိရုဠတိ၊ ၏။ ဟိ-ကထံ ဝိရုဠတိ၊ အဘယ်သို့ဆန့်ကျင်သနည်းဟူမူကား။
 ဥဒ္ဓါနဂါထာယံ၊ ဌံ။ ကိဉ္ဇိပိ၊ တစုံတခုမျှလည်းဖြစ်သော။ ဝိနိစ္ဆယလက္ခဏံ၊
 ဆုံးဖြတ်သောလက္ခဏာသည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ “ဝိနယဓရာ၊ တို့သည်။ သုခံ၊
 လွယ်ကူစွာ။ ဥဂ္ဂဟိဿန္တိ၊ သင်ကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓါန ဂါထာနံ၊
 တို့၏။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ပယောဇနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိရုဠတိ၊ ၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပယောဇန နာနတ္ထတောပိ၊ ထိုသို့ အကျိုးထူးသောအားဖြင့်
 လည်း။ တေ နာနတ္တံ၊ ဤပုဒ်တို့၏အထူးကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဝိနိတ
 ဝတ္ထု-စသောပုဒ်တို့၌။ အယံ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သော ဝိဂ္ဂဟ်ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ၏။ ဝတ္ထုနိ ဝေ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ဝတ္ထု

ဂါထာ၊ ဝတ္ထုတို့သည်သာ ဂါထာ။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်တို့တွင်။ ဝိနိတဝတ္ထုတော၊
 မှ။ ဝိသေသနတ္ထံ၊ အထူးပြုခြင်းငှါ။ ဂါထာဂ္ဂဟဏံ၊ ဂါထာ-သဒ္ဒါကို။ ကတံ၊
 ၏။ ဥဒ္ဓါနဂါထာတော၊ မှ။ ဝိသေသနတ္ထံ၊ ဝိသေသနအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ အထူး
 ပြုခြင်းငှါ။ ဝတ္ထုဂ္ဂဟဏံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။ ကေစိ ပန၊
 တို့သည်ကား။ “ဂါထာနံ ဝတ္ထုနိ”တိ၊ ဤ။ ဝတ္ထုဗျေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ ဝတ္ထု
 ဂါထာတိ၊ ဝတ္ထုဂါထာဟူ၍။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ “ဣတိ စ၊ သို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အနုပညတ်ဝတ္ထု၌။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့
 သည်။ မဏ္ဍိဝတ္ထု၊ ကို။ အာရောစေသံ၊ ကုန်၏။ ဣစ၊ ဤ ဝိနိတဝတ္ထု၌။
 သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ အာရောစေသံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အနုပညတ်
 ဝတ္ထု၌။ သယံ အာရောစနေ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ကြားရာ၌လည်း။ ကာရဏံ၊ ကို။
 “ဘဂဝတာ သိက္ခာပဒံ ပညတ္တ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထတ္တာ၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်။
 ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။ ဝဇ္ဇိပုတ္တကာမိ၊ တို့သည်လည်း။ အညေ ဝေ၊ ဝိနိတဝတ္ထု
 ရဟန်းတို့မှ တပါးသောရဟန်းတို့သည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညေ၊
 တပါးဖြစ်ကုန်သနည်း။ တတ္ထ၊ ထို အနုပညတ်၌။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ သည်။
 အာရောစေသံ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဣစ၊ ဤ ဝိနိတဝတ္ထု၌။ ဘေ ဝေ၊ ထို
 ဝဇ္ဇိတိုင်းသား ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ အာရောစေသံ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အညေ၊ တပါးရဟန်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အညတရသ္မိံ
 ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ အာစရိယဿ၊ ၏။ အဓိပ္ပာယော၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။
 ဝုတ္တော၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗျံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။

၆၇-၈။ ဥတုတိ၊ ကား။ အပုစ္ဆိတု၊ မမေးမူ၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်
 တိုင်သာလျှင်။ ဥတု၊ သိတော်မူ၍။ ပေါက္ခရန္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဘေရိ
 ပေါက္ခရံ ဝိယ၊ ဘေရိပေါက္ခရ-သဒ္ဒါကိုသို့။ သရိရံ၊ သရိရ-အနက်ကို ဟောသော
 ပေါက္ခရ-သဒ္ဒါတည်း။ လောကိယာ၊ လူတို့သည်။ အ ဝိကလံ၊ မချို့တဲ့သော
 ကိုယ်ရှိသောသူကို။ သန္တရန္တိ၊ ကောင်း၏ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယာတိ၊ ဟူသော။ ပဌမေန အတ္ထေန၊ ပထမ
 အနက်ဖြင့်။ ဝိသိဋ္ဌကာယဗ္ဗဝိတာယ၊ ထူးသော ကိုယ်အရေရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ ဒုတိယေန အတ္ထေန၊ ဖြင့်။
 ဝဏ္ဏသန္တရတာယ၊ အဆင်းကောင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဣတိ-အတ္ထော၊ ကို။
 ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ “ဥပ္ပလဝဏ္ဏတ္တာ၊ ကြာတိုက်နှင့်တူသော အဆင်းရှိ
 သောကြောင့်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏာ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာတိ နာမံ၊ ကို။ လဘိ၊ ရ၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊

အရှင်ဓမ္မသိရိစီရင်သော ဂဏ္ဍိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ နိလပ္ပလဝဏ္ဏာ ကာယစ္စဝီတိ
 ဝစနံ၊ ဟူသော သဒ္ဓါသည်ကား။ သာမဇ္ဈဝိ၊ ရွှေသော အရေအဆင်းကို။
 ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ လောကေ ပန၊ ၌ကား။ “ဥပ္ပလသမာ၊ ကြာနှင့်အတူ။
 ပသတ္တသာမာ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ရွှေသောအဆင်းရှိ၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ဤ
 သို့ ဆိုသောကြောင့်။ “ယာ သာမာ၊ အကြင် ရွှေသောအဆင်းသည်။ သမ
 ဝဏ္ဏာ၊ ကြာနှင့်တူသောအဆင်းရှိ၏။ သာမတနုမဇ္ဈာ၊ ရွှေသောအဆင်း၊
 စည်းသောခါးရှိ၏။ သာမာ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသော မိန်းမသည်။ မမ၊ ငါ
 ၏။ ပါရိစရိယာယ၊ အလုပ်အကျွေးအလို့ငှါ။ သဂ္ဂေန၊ နတ်ပြည်၌။ ဝါ
 သော၊ နေရာ၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သာမဇ္ဈဝိကာ၊ ရွှေသော
 အရေအဆင်းရှိသော မိန်းမသည်။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့တွင်။ ပသတ္တာ၊ ချီးမွမ်း
 အပ်သော မိန်းမဖြစ်၏။ “ယာဝဿာ နံ အန္ဓကာရ”န္တိပိ၊လည်း။ ပါဠိဌာ၊
 ပါဠိရှိ၏။ (ယာဝဿာ အန္ဓကာရော-ဟု အဋ္ဌကထာပါဠိ ရှိရင်း)။ ယော၊
 အကြင်သူသည်။ ကိလေသကာမေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝတ္ထုကာမေသု၊ တို့၌။ န
 လိမ္မတိ၊ မလိမ့်မိ။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊
 မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောသူဟူ၍။ ဗြုမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ (စပ်၍ပေး)။

၆၉။ ဣတ္ထိလိဂံ* ပါတုဘူတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣတ္ထိသဏ္ဌာနံ၊ သည်။ ပါတု
 ဘူတံ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ တဉ္စ ခေါ၊ထို မိန်းမသဏ္ဌာန်၏ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်
 လည်း။ ပုရိသိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အန္တရဓာနေန၊ ကွယ်သဖြင့်။ ဣတ္ထိန္ဒြိယဿ၊ ၏။
 ပါတုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ပုရိသိန္ဒြိယပါတုဘာဝေပိ၊ ပုရိသိန္ဒြေ ထင်ရှားဖြစ်ရာ၌
 လည်း။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ထို ဣတ္ထိလိဂံ* ပါတုဘူတံ-ဟူ
 သောပါဠိဖြင့်။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့အား။ ပုရိသိန္ဒြိယံ၊ သည်။ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။
 ကေဝလံ၊ စင်စစ်လျှင်။ (၁၁၃) ပုရိသသဏ္ဌာနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယထာ စ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကဿစိ၊ အချို့သော။
 ပဏ္ဏကဿ၊ ၏။ ပုရိသိန္ဒြိယေန၊နှင့်။ ဝိနာပိ၊ လည်း။ ပုရိသသဏ္ဌာနံ၊ သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တထာ၊ တူ။ တေသံ၊ထို လိင်ပြန်
 သော မိန်းမ ယောက်ျားတို့အား။ နု ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။
 ဒဿိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ ပန ဣတ္ထိန္ဒြိယံ ဝါ၊ ထို ဣတ္ထိန္ဒြေ
 သည်လည်းကောင်း။ တံ ပန ပုရိသိန္ဒြိယံ ဝါ၊ထို ပုရိသိန္ဒြေသည်လည်း
 ကောင်း။ အန္တရဓာယန္တံ၊ ကွယ်သည်ရှိသော်။ မရန္တာနံ၊ သေကုန်သော

၁။ သာမဝဏ္ဏာ၌ (ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ ပါရိစရိယာ သဂ္ဂေ (ဆဋ္ဌ)၊

သုတ္တံ၏။ အန္တရဓာနံ ဝိယ၊ သို့။ ပဋိလောမက္ကမေန၊ ပဋိလောမအစဉ်ဖြင့်။ သတ္တရသမစိတ္တက္ခဏတော၊ တဆယ့်ခုနစ်ချက်မြောက်သော စိတ္တက္ခဏမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်၏။ ပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သော။ ဣန္ဒြိယေ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈေ၊ ချုပ်သည့်ရှိသော်။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ ဝိသဘာဂိန္ဒြိယံ၊ သဘောမတူသော ဣန္ဒြိယသည်။ ပါတုဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာနိဗ္ဗံ၊ ပြင်းစွာသော အိပ်ခြင်းသို့။ ဩက္ကန္တဿေဝ၊ သက်စဉ်သာလျှင်။ အဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ ဝိသဘာဂိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ပါတုဘဝတိ ကံရ၊ ဖြစ်သတတ်။

[မဟာနိဗ္ဗံ ဩက္ကန္တာနံ ယေဝ-ဟူ၍ ဋ္ဌိကာပါဌ်ရှိ၏။ ထိုပါဌ်ကို- မဟာနိဗ္ဗံ၊ ကို။ ဩက္ကန္တာနံ ဝေ၊ သက်ကုန်စဉ်လျှင်။ အဿ-ဟု ပေးရာ၏။]

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ရတ္တိဘာဝေ နိဗ္ဗံ ဩက္ကန္တဿာ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တံယေဝ ဥပဇ္ဈံ တမေဝ ဥပသမ္ပဒ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပဝတ္တိနိ ဣဝ၊ ဘိက္ခုနီမ၏ အဆံ၌ ပဉ္စင်းခံသော ဘိက္ခုနီမ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကဲ့သို့။ အဿ၊ ထို လိင်ပြန်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ ဥပဇ္ဈာယ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါစရိယာ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကိ၊ အဘယ်သနည်း။ ဘိက္ခုနီ ဝေ၊ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ထို လိင်ပြန်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ အာစရိယာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ဟောတိ ကိ၊ လော။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ တာသံ၊ ထို ဘိက္ခုနီမတို့၏။ ဥပဇ္ဈာယဝတ္ထု၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာစရိယဝတ္ထု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကာတဗ္ဗံ န ခေါ၊ ပြုရမည်လော။ ဣမိနာ ဘိက္ခုနာ၊ ဤ ဘိက္ခုနီအဖြစ်မှ လိင်ပြန်သော ရဟန်းသည်။ သဒါ၊ မပြတ်။ သာယံ ပါတံ၊ ည နံနက်။ ဘိက္ခုနုပဿယံ၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ ကာတဗ္ဗာ န ခေါ၊ ပြုအပ်မည်လော။ တာဟိ စ၊ ထို ဘိက္ခုနီတို့သည်လည်း။ ဣမဿ၊ ဤ လိင်ပြန်သောရဟန်း၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာဂမ္မ၊ လာ၍။ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကဝတ္တာဒိ၊ အစရှိသည်ကို။ ကာတဗ္ဗံ န ခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုတမေဝပဇ္ဈံ-စသော ပါဌ်သည်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနီဟိ သင်္ဂမိတု”န္တိ ဝစနေန၊ ဟူသောပါဌ်နှင့်။ ဝိနာဘာဝ ဒီပနတော၊ ကင်း၍ဖြစ်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဥပဇ္ဈာ၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗာ၊ မယူအပ်ပြီ။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်းကို။ န စ ကာတဗ္ဗာ၊ မပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ ဒဿနတ္ထမေဝ၊ ဤသို့ ပြခြင်းငှါလျှင်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တံယေဝ ဥပဇ္ဈံ”န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊

၏။ ဣတိ သို့။ ဝေဒိတဗျံ ၏။ တတ္ထံ။ ထို ပါဠိတွင်။ ဘိက္ခုနီဟိ သင်္ဂမိ
 တုန္တိ ဧတ္ထံ။ ဤ။ ဘိက္ခုဟိ။ ရဟန်းယောက်ျားတို့နှင့်။ ဝိနာ။ ကင်းသည်။
 ဟုတု။ ဤ။ ဘိက္ခုနီဟိ ဝေ။ ရဟန်းမိန်းမတို့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။
 သမဂ္ဂိ။ အညီအညွတ်။ ဘဝိတုံ။ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ။ ၏။ ဣတိ
 အတ္ထော။ တည်း။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ဣမိနာ ပါဠိလေသေန၊ ဤသို့သော
 ပါဠိအမြွက်ဖြင့်။ တဿာ ဝေ။ ထို ဘိက္ခုနီမအားလျှင်။ ဂါမန္တရာဒိဟိ။ တို့
 ဖြင့်။ အနာပတ္တိ။ မသင့်။ ဣတိ အဋ္ဌကထာဝစနံ။ သည်။ သိဒ္ဓိံ။ သည်။
 ဟောတိ။ ၏။ အာဂန္တု။ လာ၍။ သင်္ဂမိတုံ။ ပေါင်းခြင်းငှါ။ သက္ကာ။ ၏။ ဘဂဝ
 တာ။ သည်။ ယဉ္ဇ ဂမနံ။ အကြင်သို့ သွားခြင်းကို။ အနုညာတံ။ ၏။ တံ ဂမနံ။ ကို။
 နိဿာယ။ ဤ။ ဂါမန္တရာဒိပစ္စယာ။ ဂါမန္တရ-အစရှိသည်လျှင် အကြောင်းရှိ
 သော။ အာပတ္တိ။ သည်။ ဝါ။ ဂါမန္တရအစရှိသော အကြောင်းကြောင့်။
 အာပတ္တိ။ သည်။ ကုတော အတ္တိ။ အဘယ်မှာရှိရာအံ့နည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ။ စ။
 ဘဂဝါ။ သည်။ အာပတ္တိယံ။ ဤ။ န နိယောဇေတိ။ တိုက်တွန်းတော်မမူ။
 ဣတိ-တသ္မာ။ ကြောင့်။ တံ။ ထိုစကားသည်။ ယုတ္တမေဝ။ သင့်သည်သာ
 လျှင်။ ဟောတိ။ ၏။ အညထာ။ ဖြင့်။ အတ္ထော။ ကို။ ဂယုမာနေ။ သော်။
 “ယာ အာပတ္တိယော ။ပ။ အနာပတ္တိ”တိ ပါဠိဝစနတော။ ကြောင့်။ ဂါမန္တ
 ရာဒိဟိ။ တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိ။ မသင့်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အာပတ္တိ ဝေ။ လျှင်
 တည်း။ ဣတိ အတ္ထော။ သည်။ အာပဇ္ဇတိ။ ၏။ ယာတာ အာပတ္တိယော။
 တို့သည်။ ဘိက္ခုနံ။ တို့အား။ ဘိက္ခုနီဟိ။ တို့နှင့်။ အ သာဓာရဏာ။ မဆက်
 ဆံကုန်။ တောဟိ ဝေ။ ထိုအာပတ်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ အနာပတ္တိ။ မသင့်။
 ဘိက္ခုနီဟိ။ တို့သည်။ သင်္ဂမန္တိယာ။ ပြောင်းသွားသဖြင့်။ ဝါ။ ပြောင်းသွား
 သောကြောင့်။ ယာ စ ဂါမန္တရ နဒီပါရ ရတ္တိဝိပ္ပဝါသ ဂဏသြဟိယနာ
 ပတ္တိယော။ အကြင် ဂါမန္တရအာပတ်၊ နဒီပါရအာပတ်၊ ရတ္တိဝိပ္ပဝါသအာပတ်၊
 ဂဏသြဟိယနအာပတ်တို့သည်။ အတ္တိ သန္တိ။ ကုန်၏။ တာဟိ အာပတ္တိဟိ။
 တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိ။ မသင့်။ ဣတိ သို့။ န ဝုတ္တတ္တာ။ ကြောင့်။ သာဓာ
 ရဏတာ။ သာဓာရဏအဖြစ်ဖြင့်။ အာပတ္တိယေဝ။ အာပတ်သင့်သည်သာတည်း။
 ဣတိ သို့။ စေ ဝဒေယျ။ အံ။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော။ မလိုအပ်သောအနက်၏
 လျှဉ်းပါးသောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ။ မဟော။ ဘိက္ခုဟိ။ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တကွ။
 သင်္ဂန္ဓာယ။ ပြောင်းသွားသော။ တဿာပိ။ ထို ဘိက္ခုနီမ၏လည်း။ တာ။
 ထို သွားဖော်ဖြစ်သောရဟန်းမတို့ကို။ ပဟာယ။ စွန့်၍။ အညာဟိ။ ဂါမန္တရဉ္စ

တည်သော တပါးသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ သင်္ကန္တိယာ^၁၊ ပြောင်းသွားပြန်
သောကြောင့်။ ဂါမန္တရာဒိဟံ၊ တို့ဖြင့်။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အနာ
ပတ္တိ ဝေ၊ အာပတ်မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဣမဿ၊ ဤအနက်၏၊
အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော၊ မလိုအပ်သောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ တထာ၊
ထို အခြင်းအရာဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော၊ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထို
ဂါမန္တရာအာပတ် သည်ကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ဂါမန္တရာပတ္တာဒိဝုတ္တံ၊ ဂါမန္တရာ
အာပတ် အစရှိသည်တို့၏ ဝုတ္တံကို။ သဉ္စိစ္စ၊ စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ တသ္မိ
ကာလေ၊ ထို သွားသောကာလ၌။ အဠာစရန္တိပိ၊ လွန်ကျူးသော်လည်း။
သ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ လိင်္ဂပါတဘာဝေန၊ လိင်္ဂထင်ရှားဖြစ်ခြင်းဟူသော။
ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်။ အနာပဇ္ဇနတော၊ မရောက်သောကြောင့်။
အနာပတ္တိ၊ အနာပတ္တိဖြစ်၏။ အနာပဇ္ဇနဋ္ဌေနေဝ၊ မရောက်သဖြင့်သာလျှင်။
ဝုဠာတိ နာမ၊ အာပတ်မှ ထသည်မည်၏။ ဣတိ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယောဂီ၊
^၉ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (၁၁၄) အနုပ္ပန္န ဝေ၊ မဖြစ်သေးသည်သာ
ဖြစ်ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ နိရောဓေတိ ယထာ၊ ချုပ်စေသကဲ့သို့။
အဗန္ဓနောပိ၊ မဖွဲ့သေးသည်လည်းဖြစ်သော။ ပတ္တော၊ ကို။ “ဥနပဉ္စဗန္ဓနော”
တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ သဗ္ဗသော ဝါပန၊ အချင်းခပ်သိမ်းဖြင့်မူ
လည်း။ န သာဝေတိ၊ မကြား။ သိက္ခာ၊ ကို။ အပ္ပဝုက္ခာတာ၊ မချအပ်သည်။
ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဣမ၊ ဤ လိင်္ဂပြန်သောဘိက္ခုနီမ
ပြောင်းသွားသောအရာ၌။ အနာပန္နာပိ၊ မသင့်သေးသည်လည်းဖြစ်သော။
အာပတ္တိ၊ သည်။ ဝုဠိတာ နာမ၊ ထ သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ သ၊ ထို လိင်္ဂပြန်သော ဘိက္ခုနီမသည်။
ပုရိသေန၊ နှင့်။ သဟသေယျာပတ္တိ၊ သဟသေယျအာပတ်သို့။ အနာပဇ္ဇန္တိပိ၊
မရောက်သော်လည်း။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့နှင့်။ သင်္ကမိတုံ၊ ပေါင်းခြင်းငှါ။ သက္ကော
တိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ-ကတော၊ ကြောင့်။
အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ဥဘိန္ဒမ္ပိ သဟသေယျာပတ္တိ ဟောတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ “အပရေဟိပိ စတုဟာကာရေဟိ အာ
ပတ္တိ အာပဇ္ဇတိ သံဃမဇ္ဈေ ဂဏမဇ္ဈေ ပုဂ္ဂလဿ သန္တိကေ လိင်္ဂပါတဘာ
ဝေနာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤ ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ “အတ္ထာပတ္တိ
အာပဇ္ဇန္တော ဝုဠာတိ ဝုဠဟန္တော အာပဇ္ဇတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊
၏။ တဿ၊ ထို ပါဠိ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ (ထည့်)။ သဟသေယျာဒိ၊ သဟသေယျ

၁။ သင်္ကန္တိယာ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

ခ-ပဌမပါရာဇိကဝိနိတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ

၂၉၃

အစရှိသောအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ အသာဓာရဏာပတ္တိဟိ၊ တို့မှ။ ဝုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုသို့ ရောက်ခြင်း၊ ထခြင်းနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ပဉ္စဓနသတိကံ၊ ရွာမှ ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာ ကာသော ကျောင်းသည်။ ဒုရေ၊ အဝေး၌။ ဝိဟာရေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ပစ္စိမဝိဟာရတော၊ အစွန်ဖြစ်သော ကျောင်းမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသန္တိယာ၊ ဝင်သော ဘိက္ခုနီမအား။ ဂါမန္တရံ၊ ဂါမန္တရ အာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သံဝိဒဟန္တံ ပရိမောစေတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဒ္ဓါနဂမနသံဝိဒဟန္တံ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားအံ့-ဟူသော တိုင်ပင်ခြင်းကို။ အ ကတော၊ မပြုမူ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

[ဤတွင် အဋ္ဌကထာ၌ ကတ္တရဒဏ္ဍဉ္စ ဂဟေတွာ သံဝိဒဟန္တံ ပရိမောစေတော ။ပ။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သစေ ဗဟိဂါမေ ဒုရေ ဝိဟာရေ ဟောတိ-ဟု ရှိ၏။]

တာ၊ ထို သင်္ဂါဟိက လဇ္ဇနိယဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို။ ကောပေတွာ၊ ပရိစ္စေတော၊ စွန့်၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ပရိပုဏ္ဏဝဿသာမဏေရေနာ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အပရိပုဏ္ဏဝဿသာမဏေရေနာ ဆယ် မပြည့်သော သာမဏေ၏။ ဥပဇ္ဈာယဂ္ဂဟဏံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝိယ၊ သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝိနယကမ္ပံ ကတော ဌပိတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတွာ၊ စွန့်၍။ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အဝိကပ္ပိတာနံ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုမူ၍ ထားအပ်ကုန်သော သပိတ် သင်္ကန်းတို့၏။ ဒသာဟာတိက္ကမေ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်ရှိသော်။ နိဿဂ္ဂိယတာ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ နိသဂ္ဂိယအာပတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ပုန ပဋိဂ္ဂဟေတွာ သတ္တာဟံ ဝဋ္ဌတိ တိ ဣဒံ၊ ဝဋ္ဌတိ-ဟူသော စကားကို။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ သန္တိမိ” ဘိက္ခုနီဟိ ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇတု” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ အနုပေက္ခဝိဿဇ္ဇနေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝတ္ထု၊ ကို။ အနုပေက္ခဝိဿဇ္ဇနေန ဝါ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ စွန့်သဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏေန ဝါ၊ တဖန်အကပ်ခံသဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ ပရိဘုဉ္ဇဿာမိ၊ စားအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပက္ခမာနတ္ထကာလေ ။ပ။ ဆာရတ္ထမာနတ္ထမေဝ ဒါတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိက္ခုကာလေ၊ ရဟန်းဖြစ်သောကာလ၌။ အပ္ပဋိစ္ဆန္ဓာယ၊ မဖုံးလွှမ်းသော။ အာပတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ မာနတ္ထံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ပဋိစ္ဆန္ဓာယ၊ သော။ အာပတ္တိယာ၊

၁။ ကောပေတွာတိ။ (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်။ မာနတ္တံ၊ ကိ။ နော ဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ လဒ္ဓိ၊ အယူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။

ပရိဝါသဒါနံ နတ္ထိတိ ဣဒံ၊ ကိ။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဆာဒနာသမ္ဘဝတော၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်း၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အသာဓာရဏံ၊ ရဟန်းယောက်ျားတို့နှင့် မဆက်ဆံသော။ ပါရာဇိကာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတော၊ ရှိ။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ကိ။ သစေ ပဋိလဘတိ၊ အံ။ ဘိက္ခုသု၊ ရဟန်းယောက်ျားတို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာမဏေအဖြစ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ အနုပဗ္ဗဇ္ဇိတော၊ တဖန် ရဟန်းပြု၍။ ဘိက္ခုဘာဝေ၊ ဦး ဌိတော၊ အံ။ သဟသေယျာပတ္တိံ၊ ကိ။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ ဝိဗ္ဗန္တယ၊ လူထွက်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ သည်။ ပါတုဘူတေ၊ ထင်ရှားဖြစ်လတ်သော်။ ဘိက္ခုသု၊ တို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိ။ န လဘတိ၊ မရ။ ပါရာဇိကံ၊ ရုံးခြင်းသို့ရောက်၏။ အဝိဗ္ဗန္တံ၊ မာနဿ၊ လူထွက်မဟုတ်သော။ ဂဟဋ္ဌဿေဝ၊ လူသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ ဘိက္ခုနိဒ္ဓသကဿ၊ ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးသောသူ၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ သည်။ သစေ ပါတုဘာဝတိ၊ အကယ်၍ ထင်ရှားဖြစ်အံ့။ ဘိက္ခုနီသု၊ တို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ နေဝ လဘတိ၊ မရ။ (၁၁၅) ပုန၊ တဖန်။ လိင်္ဂပရိဝေတ္ထေ၊ လိင်ပြန်ခြင်းသည်။ ဇာတော၊ သော်။ ဘိက္ခုသု ဝါ၊ တို့၌မူလည်း။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ လိင်္ဂပရိဝေတ္ထေ၊ လိင်ပြန်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ သော၊ ထိုလိင်ပြန်သော ရဟန်းသည်။ သိက္ခံ၊ ကိ။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဝိဗ္ဗမိတော၊ ရှိ။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ကိ။ စေ ပဋိလဘေယျ၊ အကယ်၍ တဖန် ရအံ့။ ဘိက္ခုနီသု၊ တို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိ။ ပဋိလဘတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပုဗ္ဗေ၌။ ဥဘယတ္ထ၊ ရဟန်းမိန်းမ၊ ရဟန်းယောက်ျား နှစ်ပါးတို့၌။ ပါရာဇိကဘာဝံ၊ သို့။ အပ္ပတ္တတ္တာ၊ မရောက်ကြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏဒါဒသဝဿာ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်သည်ဖြစ်၍။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ကိ။ ပဋိလဘေယျ၊ အံ။ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု ဝေ၊ ရဟန်းပင်တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ သိက္ခံ၊ ကိ။ ပစ္စက္ခာယ၊ ရှိ။ အာဂတော၊ လာလတ်သော်။ န ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ၊ ပဉ္စင်းမခံအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အပရိပုဏ္ဏဝိသတိဝဿတ္တာ၊ အနှစ် နှစ်ဆယ်မပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ လိင်္ဂပရိဝေတ္ထေ၊ လိင်ပြန်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘိက္ခုနီသု၊ တို့၌။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကိ။ လဘတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ကဗ္ဗဒါဒသသဂဟဿ၊

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇ်ကသိနီတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ

၂၉၅

ပြုအပ်သော တဆဲ နှစ်နှစ်ဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်သော။ ဒါရကဿ၊ ၏။ လိင်္ဂပရိ
 ဝတ္ထေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဂိဟိဂတာ၊ လူ၏အလားသို့ ရောက်ဘူးသော။
 ဣတ္ထိ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ ပရိပုဏ္ဏဒွါဒသဝဿ၊ တဆဲ နှစ်နှစ်ပြည့်သော
 မိန်းမကို။ ဥပသမ္ပာဒေတဗ္ဗာ ကိရ၊ ပဉ္စင်းခံအပ်သတတ်။ (ဤတွင် ဧဝံ ကတ
 ဒါရသင်္ဂဟဿ စေ ဒါရကဿ - ဟူ၍ ပါဌ်ရှိ၏။ ပြုအပ်သော မယား၏
 သင်္ဂြိုဟ်ချီးမြှင့်ခြင်းရှိသော-ပေးလေ)။ ဘိက္ခုနီယာ၊ ၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂန္ဓရဓာနေ
 န၊ မိန်းမလိင် ကွယ်သဖြင့်။ ဘိက္ခုဿ ဝါ၊ ၏ မူလည်း။ ပရိသလိင်္ဂန္ဓရဓာနေန၊
 ဖြင့်။ ပက္ခပဏ္ဏကတာဝေါ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ သော၊ ဤ လိင်ပြန်သော
 ဘိက္ခုနီမကို။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ န နာသေတဗ္ဗာ၊ မဖျက်ဆီးအပ်။ ဘိက္ခု
 ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ န နာသေတဗ္ဗော၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မကား။
 ပကတိဘာဝါပတ္တိသမ္ဘဝါ၊ ပကတိသဘောသို့ ရောက်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သော
 ကြောင့်တည်း။ ပကတိပဏ္ဏကံ ပန၊ ကိုကား။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “ပဏ္ဏကော နာမ
 နာသေတဗ္ဗော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပက္ခပဏ္ဏကော၊ ကို။
 သံဝါသ နာသနာယ၊ သံဝါကိုသဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတ
 ရော၊ လိင်ကွယ်သော ပဏ္ဏုက်ကို။ ဥဘယနာသနာယ၊ လိင် သံဝါသနှစ်ပါးကို
 ဖျက်ဆီးခြင်းဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ-အတ္ထော၊ တည်း။ တေသံ၊ ထို
 လိင်ပြန်သော ပဏ္ဏုက်တို့၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပကတိဘာဝေါ၊ သည်။ ယဒိ
 ဘဝေယျ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ။ ပ။ ဘိက္ခုနီဟိ
 သင်္ဂမိတု”န္တိ၊ ဟူ၍။ အယံ ဝိမိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သော အစီအရင်
 သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ နေသံ၊ ထို လိင်ကွယ်သော ပဏ္ဏုက်တို့၏။ လိင်္ဂန္ဓရံ၊
 လိင်အထူးသည်။ သစေ ပါတုဘဝေယျ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သော စ
 ဝိမိ၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်သည်လည်းကောင်း။ ယာ အာပတ္တိယော
 ဘိက္ခုနံ။ ပ။ အသာဓာရဏာဟိ အနာပတ္တိ တိ၊ ဟူ၍။ အယံ ဝိမိ၊ ဤ အစီ
 အရင်သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။ “ပဋိလာဘေန၊ တဖန်ရသည်
 နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပရိမံ၊ ရွှေသဘောကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်
 သဘော၌။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ ဝိညတ္တိယော၊ တို့သည်။ ပဋိပုဿမ္ဘန္တိ၊
 ငြိမ်းကုန်၏။ ပညတ္တိယော၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ပဋိလာဘေန၊
 နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်သဘောကို။ ဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ပရိမေ
 ဌံ။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ ဝိညတ္တိယော၊ တို့သည်။ ပဋိပုဿမ္ဘန္တိ၊ ကုန်၏။”
 ဣတိအာဒိ၊ အစရှိသော။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တံ ဝစနံ၊ ကို။ ယထာဝုတ္တဝိမိ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အစီ
 အရင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အမှာကံ၊ တို့၏။

ခန္တိ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာရာဇာသည်။ ဝဒတိ၊
 ၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ ဝါ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပုရိသလိင်္ဂံ ဝါ၊ လည်းကောင်း။
 အန္တရဓာယန္တံ၊ ကွယ်သည်ရှိသော်။ သကလမ္ပိ သရီရံ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်ကို
 လည်း။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ အန္တရဓာယတိ ကိံ၊ လော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။
 သယမေဝ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဣတ္ထိလိင်္ဂံ ပုရိသလိင်္ဂံသည်သာလျှင်။ အန္တရ
 ဓာယတိ ကိံ၊ လော။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ စောဒနာရာဌံ။ တေ၊ သင် စောဒက
 ဆရာ၏။ စောဒနာ၊ စောဒနာသည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှဖြစ်၏။ အဝသိဋ္ဌာ၊
 ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထို အကြွင်းကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့်အဝံ၊ ကတွာ၊ ပြု၍။
 တာဝ ဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလော။ သကလသရီရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယ၍။ ယဒိ
 အန္တရဓာယတိ၊ အံ။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ စုတေ သေသောကြောင့်။ သာမညာ စ၊ ရဟန်းအဖြစ်
 မှလည်း။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပုန၊ တဖန်။
 ဥပသမ္ပဇ္ဇန္တော၊ ပဉ္စင်းခံပြန်သည်ရှိသော်။ ဩပပါတိကော၊ ဥပပါတ်ပဉ္စင်းအဖြစ်
 သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ သယမေဝ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဣတ္ထိလိင်္ဂံ
 ပုရိသလိင်္ဂံသည်သာ။ အထ အန္တရဓာယတိ၊ အကယ်၍ ကွယ်သည်ဖြစ်အံ့။
 တဿ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သော စ ဘာဝေါ၊ ထို ဣတ္ထိဘော ပုဗ္ဗောသည်လည်း။
 ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣတ္ထိန္ဒြိယာဒိနိ၊ တို့သည်။ သကလမ္ပိ သရီရံ၊ အလုံးစုံ
 သော ကိုယ်ကိုလည်း။ ဗျာပေတွာ၊ နှံ့၍။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊
 လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ ခဏနိရောဓော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တေသံ၊ ထို ဣတ္ထိလိင်္ဂံ
 ပုရိသလိင်္ဂံတို့၏။ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ယထာဝုတ္တဒေါသပ္ပသင်္ဂါဘာဝေါ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်၏
 လျဉ်းပါးခြင်း၏ မရှိခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အညမညသံသဋ္ဌပ္ပဘာနံ၊ အချင်း
 ချင်း ရောယှက်သောအရောင်ရှိကုန်သော။ ဒီပါနံ၊ ဆီမီးတို့၏။ ကေပ္ပဘာနိရော
 ဓေပါ၊ အချို့သော အရောင်ချုပ်သော်လည်း။ ဣတရိဿာ၊ တပါးသော ဆီမီး
 အရောင်၏။ ဌာနံ၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ သို့။ သေသသရီရဋ္ဌာနံ၊
 ဣတ္ထိန္ဒြိယ ပုရိသိန္ဒြေတို့မှကြွင်းသော ကိုယ်အရပ်သည်။ တတ္ထ၊ ထို ဣတ္ထိလိင်္ဂံ
 ပုရိသလိင်္ဂံကွယ်ရာဌံ။ ဌာနံ၊ တည်ရာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

☸ (၁၁၆) ၇၁-၂။ မုစ္စတု ဝါ မာ ဝါ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။
 မောစနရာဂါဘာဝတော၊ မောစနရာဂ၏ မရှိသောကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊
 သည်သာလျှင်တည်း။ အဝိသယောတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ အ သာဒိယနံ နာမ၊ မသာ

၁။ သောပိ (ဆဋ္ဌ)

ယာခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဝေရုပေ၊ သော။ ဌာနေ၊ ဌ။ ဒုက္ကဒံ၊
တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ မေထုနဓမ္မော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဥ
ဘိန္ဒ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော မိန်းမ၊ ယောက်ျားတို့၏။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လဖြင့်။
နိပဇ္ဇတိ၊ ပြီး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “တဿ၊ ထို မေထုနဓမ္မ၏။ ဒွယံ ဒွယ
သမာပတ္တိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ သည်။
မာ ဝါယာမလုံ့လ မပြုလင့်။ ဝေ၊ ဤသို့ သင် လုံ့လမပြုသဖြင့်။ တေ၊ အား။
အနာပတ္တိ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇီ။ ဧတံ သိက္ခာပဒံ၊
သည်။ ကိရိယံ၊ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
ဇီ။ “အာပတ္တိ တံ ဘိက္ခု အာပန္နော ပါရာဇိက”န္တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
တေ၊ ဤ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်သည်။ အကိရိယမ္ပိ၊ သမုဋ္ဌာန်သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဇီ။ ဧတံ သိက္ခာပဒံ၊ ဤ ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကို။ ယေဘုယျ
သိကာယ ၊ ယေဘုယျနည်းကို မှီးသောအားဖြင့်။ ဝါ၊ ယေဘုယျနည်း၏
အစွမ်းဖြင့်။ ကိရိယန္တိ၊ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ဟူ၍။ ဝုတ္တတိ၊ ဇီ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။
သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ။

၇၃-၄။ “ပါရာဇိကဘယေန၊ ပါရာဇိကအာပတ်မှ ကြောက်သဖြင့်။ အာ
ကာသဂတမေဝ၊ ဟင်းလင်းအပြင်ကိုသာလျှင်။ ကတော၊ ရှိ။ ပဝေသနာဒီနိ၊
သွင်းခြင်းစသည်တို့ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ သဟဿ၊ အဆော
တလျှင်။ တာလုကံ ဝါ၊ အာစောက်ကိုလည်းကောင်း။ ပဿံ ဝါ၊ နံပါးကို
လည်းကောင်း။ အင်္ဂါဇာတံ၊ ကို။ စေ ဖုသတိ၊ အကယ်၍ထိစေအံ့။ ဒုက္ကဒု
မေဝ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ န မေထုန
ရာဂတ္တာ၊ မေထုနရာဂ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းရာ၏။ ဒန္တာနံ၊ သွားတို့၏။ ဗာဟိရဘာဝေါ၊
သည်။ သြဋ္ဌာနံ၊ နှုတ်ခမ်းတို့၏။ ဗာဟိရဘာဝေါ ဝိယ၊ သို့။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု
မေဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဗဟိနိက္ခန္တဒန္တေ ဇိဝု
ယ ထုလ္လစ္စယ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇီ။ “တံ ပုဂ္ဂလံ ဝိသညိ” ကတော”တိ ဝစ
နေန၊ ဖြင့်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ ထို ဘိလူးပူးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ခိတ္တစိတ္တော
နာမ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ဣတိ ဒဿိ
တံ၊ ဤသို့ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ ယော ပန ပုဂ္ဂလော၊ သည်ကား။
န ဝိသညိကတော၊ မိန်းမောခြင်းကို မပြုအပ်သည်။ ဝါ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကို
မပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇီ။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တနော၊ ဇီ။

အင်္ဂဇာတဿ၊ ဧ။ ဓာတုသန္ဓေစရိတိဋ္ဌိဏိကာဒိသညာယ၊ ဓာတ်တို့၏ထိခြင်း
 လှုပ်ခြင်း ရွှေ့ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသောအမှတ်ဖြင့်။ သာဒိယတိ၊ သာယာ၏။
 မေထုနသညာယ၊ ဧ။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ ဝိသညီပက္ခမေဝ၊ ဝိသညီ
 အဖို့သို့သာလျှင်။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထို
 ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိစ္ဆာယာ၊ အနာပတ္တိ အရိပ်ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ဧ။
 “တေ မေထုနံ၊ သညံ။ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ အ မနုဿံဿ၊ နတ်ဘီလူး
 ၏။ မေထုနံ မညေ၊ မေထုနံ ဖြစ်ယောင်တကား”။ ဣတိ၊ သို့။ ဉံ တွာပိ၊
 လျက်လည်း။ သာဒိယန္တဿ၊ သာယာသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ ဝေ။
 အာပတ်သင့်သည်သာတည်း။ ပဏ္ဏကဿ မေထုနဓမ္မန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ပဏ္ဏကဿ၊
 ၏။ ဝစ္စမဂ္ဂေ ဝါ၊ ဌံလည်းကောင်း။ မုခေ ဝါ၊ ခံတွင်းဌံလည်းကောင်း။
 (မေထုနံ ဓမ္မံ-ကို စပ်)။ ဝါ၊ ကား။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမီအနက်ဌံ။ သာမိ
 ဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။ အဝေဒယန္တဿ၊ မခံစားတတ်သော ရဟန်းအား။
 သေဝနစိတ္တဝသေန၊ မှီဝဲလိုသောစိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာပတ္တိယေဝ၊
 လျှင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေနေဝ၊ ထို သေဝနစိတ်ဖြင့်လျှင်။
 သေဝနေ ဝိယ၊ မှီဝဲရာ၌ကဲ့သို့တည်း။

ဥပဟတိန္ဒြိယဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဌံ။ “တေမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊ သော အာရော
 စေသိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဒုဝိဓော၊ သော။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊
 ထိုနှစ်သွယ်သော ပါဌ်တို့တွင်။ “အာရောစေသု”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တပါဌော၊
 ဆိုသောပါဌ်သည်။ ဝေဒိယံ ဝါ သော ဘိက္ခဝေ”တိ၊ ချ်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 သန္တရံ၊ ကောင်း၏။ အညဿာ၊ အာရောစေသုံ-မှတပါးသော အာရောစေသိ-
 ဟူသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယမာနေ၊ သော်။ “အာပတ္တိ
 တံဘိက္ခု”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ “ဝေဒိယာ ဝါ”တိ၊
 ဟူ၍။ ဒီပဝါသိနော၊ သိဟိန္ဒုကျန်း၌ နေသောသူတို့သည်။ ပဌန္တိ ကိရ၊ ရွတ်
 ကုန်သတဲ့။ မေထုနဓမ္မဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗပယောဂါ၊ တို့သည်။ ဟတ္ထဂ္ဂါဟာဒယော၊
 လက်ကိုကိုင်ခြင်း အစရှိသည်တို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထို မေထုန
 ပါရာဇိက၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဌံ။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ ဒုက္ကဋ္ဌသည်သာ။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဣမိနာ ပုရိမပဒေန၊ နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော၊
 ၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ အဿ၊ ထို မေထုနပါရာဇိက၏။ ပုဗ္ဗ ဘာ
 ဂေ၊ ဌံ။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုဂ္ဂလော၊
 သည်။ ယာဝ၊ အကြွေရွှေ့လောက်။ သိသံ၊ အရင်းသို့။ န ပါပုဏာတိ၊

၁။ စရိတိဋ္ဌိကနာဒိသညာယ(?) ၂။ သန္တတေ (ဆဋ္ဌ)

မရောက်။ တာဝ၊ လောကံ။ ဒုက္ခဋ္ဌေ၊ ဌံ။ တိဋ္ဌတိ၊ ဧ။ ဣတိ-သမ္ပန္နော၊
 ကိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ သီသံ နာမ၊ ကား။ မဂ္ဂပဋိပါဒနံ၊ မဂ်ဉ္စကျစေခြင်း
 တည်း။ “သီသံ န ပါပုဏာတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ လောကံ။ ပုဗ္ဗပယောဂဒုက္ခဋ္ဌေ၊ ဌံ။ တိဋ္ဌတိ၊
 ဧ။” ဣတိ၊ ဤသို့။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌံ။ (၁၁၇) လိခိတံ၊ ရေး
 အပ်၏။ ဥစ္စာလိဂ်ပါဏကဒဋ္ဌေနာတိ ဧတ္ထံ၊ ဌံ။ ဘာဝနိဋ္ဌာပစ္စယော၊ ဘော
 အနက်၌ တပစ္စည်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ ဒဋ္ဌေန ဒိသေန
 ခါဒနေနာတိ ပဒတ္တယံ၊ ဤပုဒ်သုံးခုအပေါင်းသည်။ အတ္ထတော၊ အားဖြင့်။
 ကေ၊ တူ၏။

၇၆-၇။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ သင်္ဂါမသိသေ၊ စစ်မြေအရပ်၌။ ယုဒ
 မုခေ၊ စစ်ထိုးခြင်းကို အဦးပြုရာ၌။ ဝါ၊ စစ်မျက်နှာအပြင်၌။ ယောဓပုရိသော
 ဝိယ၊ ထိုးပစ်သော ရဲရင့်သော ယောက်ျားကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ “သင်္ဂါမသိသယောဓော ဘိက္ခု” တိ၊ ဤ။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ ရုက္ခသုစိဒ္ဓါရံ၊ သစ်
 ကျည်လျှိုသော တံခါးကို။ ဥပိလဝါယ၊ ပိတ်သဖြင့်။ ဝါ၊ သစ်ကျည်လျှိုသဖြင့်။
 သံဝရိတဗ္ဗံ၊ ပိတ်အပ်၏။ ဧကေန ဝါ၊ တခုသော ဆူးခက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဗဟူ
 ဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ကဏုကေဟိ ဝါ၊ ဆူးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ထကိတဗ္ဗံ၊
 ပိတ်အပ်သော။ ကဏုကဒ္ဓါရံ၊ ဆူးတံခါးကို။ (ဤကဏုကဒ္ဓါရံ-အဋ္ဌကထာ
 အချို့မှာ မရှိ)။ ဒုဿဒ္ဓါရဉ္စ၊ ပုဆိုးတံခါးသည်လည်း။ သာဏိဒ္ဓါရဉ္စ၊ တင်းတိမ်
 တံခါးသည်လည်း။ ဒုဿသာဏိဒ္ဓါရံ၊ ပုဆိုးတံခါး တင်းတိမ်တံခါး။ “ကိလဉ္စ
 သာဏိ” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ သော။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။
 ဒုဿသာဏိယမေဝ၊ ပုဆိုးတင်းတိမ်တံခါး၌လျှင်။ သင်္ဂဟေတွာ၊ သင်္ဂြိုဟ်၍။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ကေသဒိသတ္တာ၊ တခုတည်းနှင့် တူသောကြောင့်သာ။ ကေန္တိ၊
 ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ (ကေ ဒုဿသာဏိဒ္ဓါရမေဝ၌ ကေ-ဟု ဆိုအပ်သော်လည်း
 ပုဆိုးတင်းတိမ်အများပင်ဖြစ်သော်လည်း ဖွင့်အပ်သည်ပင်-ဟူလေ)။ အာကာ
 သတလေတိ ဧတ္ထံ၊ ဌံ။ ဟမ္ပိယတလေ၊ ဟင်းလင်းပြင်၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 အယံ ဟေတ္ထ သင်္ခေပေါတိ ဣဒံ၊ ကိ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆို
 အပ်လတ္တံ့သော အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ကိဉ္စိ ကရောန္တာ
 နိသိန္တာ ဟောန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ နိပန္နာနံ၊ အိပ်ကုန်သော
 သူတို့အား။ အာပုစ္ဆနံ၊ ပန်ခြင်းသည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ “ယထာပရိစ္ဆေဒမေဝ စ န ဥဋ္ဌာတိ၊ တဿ အာပတ္တိ ဝေ” တိ၊
 ဟူ၍။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင်။ တထာပိ၊ လည်း။ အနာ

ဒရိယဒုက္ခဋ္ဌာပတ္တိ ဝေ၊ ကိသာလျင်။ တတ္ထ၊ ထိုယထာပရိစ္ဆေဒမေဝ-ဟူသော
 ပါဠိ၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်၍။ ပညာယတိ၊ ထင်
 သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ “ရတ္တိ” ဒွါရံ ဝိဝရိတာ
 နိပဇ္ဇော အရုဏေ ဥဂ္ဂတေ ဥဋ္ဌဟတိ၊ အနာမတ္တိ”တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ မဟာပစ္စရိယံ၊ ချီ။ ဝိသေသေတာ၊ အထူးပြု၍။ “အနာ
 ဒရိယဒုက္ခဋ္ဌာပိ န မုစ္စတိ”တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပညာ
 ယတိ၊ ချီ။ တေန၊ ကြောင့်။ ဣတရသ္မာ၊ အနာဒရိယအာပတ်မှတစ်ပါးသော။
 ဒုက္ခဋ္ဌာ၊ ဒိဝါနိပဇ္ဇန-ဒုက္ခဋ္ဌာမှ။ မုစ္စတိ၊ ချီ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်၊ တည်း။
 ယထာပရိစ္ဆေဒမေဝ စ န ဥဋ္ဌာတိ၊ အာပတ္တိ ဝေ၊ တိတ္ထေ၊ ချီ။ အနာ
 ဒရိယဒုက္ခဋ္ဌာ၊ ကိ။ သန္ဓာယ၊ ချီ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ယထာပရိစ္ဆေဒမေဝါတိ၊
 ဟူ၍။ အဝဓာရဏတ္တာ၊ အဝဓာရဏနှင့် ဆိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိစ္ဆေ
 ဒတော၊ ပိုင်းခြားသောအခါမှ။ အဗ္ဘန္တရေ၊ ချီ။ အာပတ္တိ၊ သည်။ (ထည့်)။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ချီ။ ပုန၊ တဖန်။
 “သုပတိ”တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သန္တိဋ္ဌာနံ၊ အပြီးဆုံးဖြစ်ခြင်း
 ကိ။ ဂဟေတာ၊ ချီ။ ဝုတ္တံ၊ ချီ။ ဝေ နိပဇ္ဇန္တောတိ ဣဒံ၊ ကိ။ နိပဇ္ဇနကာ
 လေ၊ ချီ။ အာပဋ္ဌိတဗ္ဗဒုက္ခဋ္ဌာမေဝ၊ ရောက်အပ်သော ဒုက္ခဋ္ဌာအာပတ်ကိုသာလျှင်။
 သန္ဓာယ၊ ချီ။ ဝုတ္တံ၊ ချီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာပရိစ္ဆေဒေ၊ ပိုင်းခြားတိုင်းသော
 ကာလ၌။ န ဥဋ္ဌဟန္တဿ၊ မထသော ရဟန်းအား။ ဒေ ဒုက္ခဋ္ဌာနိ၊ တို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ချီ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ချီ။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ချီလည်း။ “ရတ္တိ”၊ ချီ။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ အသံ
 ဝရိတာ၊ မပိတ်မူ၍။ ဒိဝါ၊ နေ၌။ ဝုဋ္ဌဟိဿာမိ၊ ထအံ။ ဣတိ-ကတာ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍။ နိပဇ္ဇော၊ အိပ်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ။ ဝေ သတိ၊ သော်။
 အနာဒရိယေ၊ မရိသေခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ချီ။”ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧတ္ထပိ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဠိ
 ၌လည်း။ “နိပဇ္ဇော”တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “အရုဏေ ဥဂ္ဂတေ ဥဋ္ဌာ
 ဟိ”တိ၊ ဥဋ္ဌာဟိ-ဟူ၍။ န ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ချီ။ “မဟာပစ္စ
 ရိယံ၊ ချီ။ အနာဒရိယဒုက္ခဋ္ဌာမေဝ၊ ကိသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ချီ။ ဝုတ္တံ၊ ချီ။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ချီ။ ဝုတ္တဒုက္ခဋ္ဌာ၊ ကိ။ သန္ဓာယ၊ ချီ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။”ဣတိ၊ သို့။
 ကော၊ ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ အနာပတ္တိတိ ဣဒံ၊ ကိ။ အတ္ထ
 တော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သံဘောအားဖြင့်။ အနိပန္နတ္တာ၊ မအိပ်သည်
 ၍ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ချီ။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌။ သံဝရိတာ၊ ပိတ်၍။ နိပဇ္ဇော၊
 အိပ်စဉ်။ အရုဏဋ္ဌာနသမယေ၊ အရုဏ်တက်သော အခါ၌။ ကောစိ၊ တစုံ

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမပါရာဇိက ဝိနည်း၊ ဝတ္ထု ဝတ္ထုနာ

၃၀၁

တယောက်သောသူသည်။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ (ထည့်)။ သစေ ဝိဝရတိ၊ အံ့။
 ဧဝံ သတိ၊ သော။ ဒွါရဇေယျနာဒိနိ၊ တံခါးကို သုတ်သင်ခြင်း စသည်တို့ကို။
 အ ကတွာ၊ မပြုမူ၍။ နိပန္နဿ၊ အိပ်သော ရဟန်းအား။ အာပတ္တိယေဝ၊ လျှင်
 တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အာပတ္တိဓေတ္တတ္တာ၊ အာပတ်ခေတ် ဖြစ်သောကြောင့်
 တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယက္ခဂဟိတကော၊ ဘိလူးဖမ်းသောသူသည်။ ဝိသညီ
 ဘူတော ဝိယ၊ မိန်းမောသကဲ့သို့။ ခိတ္တစိတ္တော နာမ၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိ
 သောသူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ထိုဘိလူးဖမ်းစားသော ရဟန်း
 အားလည်း။ ပါရာဇိကာပတ္တိတော၊ ပါရာဇိကအာပတ်အားဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊
 မသင့်။ အညတော၊ တပါးသောအာပတ်ဖြင့်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရှိအံ့
 နည်း။ အနာပတ္တိယေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ယက္ခဂဟိ
 တကော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဝိသညီဘူတောပိ၊ မိန်းမော တွေဝေသော ရဟန်း
 သည်လည်း။ န မုစ္ဆတိ၊ မလွတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။
 မဟာပစ္စရိယံ၊ ခွံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ (၁၁၈) ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေးကာလ၌။ သဉ္စိစ္စ၊ အိပ်လိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။
 နိပဇ္ဇော၊ အိပ်စဉ်။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ယက္ခဂဟိတကော၊ ဘိလူးဖမ်းသော
 သူသည်။ ဝိသညီဘူတောပိ၊ မိန်းမောတွေဝေ မေ့လျော့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း။
 န မုစ္ဆတိ၊ မလွတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ နိပဇ္ဇနပယောဂက္ခဏေ ဧဝ၊ အိပ်ခြင်း
 ဟူသော ရှေးပယောဂအခါ၌လျှင်။ အာပန္နတ္တာ၊ သင့်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်
 တည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ပေး၊ ဤသို့သော အလိုအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗန္ဓိတော
 နိပဇ္ဇာပိတောဝ မုစ္ဆတိတိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ ယက္ခဂဟိတကာဒိသေဝ၊ ယက္ခဂဟိတက
 အစရှိသည်တို့၌သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ သောပိ၊ ထို ဖွဲ့၍အိပ်စေအပ်သော
 ရဟန်းသည်လည်း။ ယာဝ၊ လောက်။ သယမေဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်။
 သယနာဓိပ္ပာယော၊ အိပ်ခြင်းကို အလိုရှိသည်။ ဝါ၊ အိပ်လိုသည်။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ လောက်။ မုစ္ဆတိ၊ ၏။ (အချို့ ဋီကာပါ၌
 န မုစ္ဆတိ—ဟု ရှိ၏)။ ယဒါ၊ ခွံ။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းနိုးသည်။ ဟုတွာ၊
 ၍။ နိဒ္ဒါယိတုကာမတာယ၊ အိပ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝါ၊
 အိပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သယနာဓိပ္ပာယော ပန၊ အိပ်လိုခြင်းသည်ကား။
 ဟောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ထိုအိပ်သော အခါ၌။ သံဝရာပေတွာ ဝါ၊ ပိတ်
 စေမှု၍လည်းကောင်း။ ဇဂ္ဂါပေတွာ ဝါ၊ သုတ်သင်စေမှု၍လည်းကောင်း။
 ဝါ၊ စောင့်ရှောက်စေမှု၍လည်းကောင်း။ အာဘောဂံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။

၃၆၂

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကုဏ္ဍိယ

[၁-ပါရာဇိက

ကတော့ ဝါ၊ ပြုလုပ်လည်းကောင်း၊ နိဒ္ဒါယိတဗျူဟာ အိပ်ရာ၏။ အညတော၊ ဆိုပြီး သည်မှ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ နိဒ္ဒါယန္တေ၊ အိပ်သည်ရှိသော်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ သဘာဝေါ၊ သဘောတူသောသူသည်။ စေ နတ္ထိ၊ အံ့။ န ပဿတိ ဝါ၊ အနီး၌မူလည်း မမြင်အံ့။ ဂန္တံ ဝါ၊ ငှါမူလည်း။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်အံ့။ စိရံမ္ပိ၊ ကြာမြင့်စွာလည်း။ အဓိဝါသေတော၊ သည်းခံ၍။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝေဒနာဇ္ဇော၊ ဝေဒနာဖြင့် နှိပ်စက်သည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ အနာဘောဂေနေဝ၊ နှလုံးမသွင်းမိသဖြင့်လျှင်။ သယတိ၊ အံ့။ တဿ၊ အား။ “အနာပတ္တိ ဝေဒနာဇ္ဇော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနေန၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ တဿာပိ အဝိသယတ္တာ အာပတ္တိ န ဒိဿတိတိ ဧတ္ထ၊ ချွံ။ ဝိသညီဘာဝေနေဝ၊ ဝိသညီအဖြစ်ဖြင့်လျှင်။ သုပန္နဿ၊ အိပ်သော ရဟန်းအား။ “အနာပတ္တိ ခိတ္တစိတ္တဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ အာစရိယာ ပန ဧဝံ န ကထယန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ချွံ။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ “န ဒိဿတိ”တိ၊ န ဒိဿတိ-ဟူ၍။ န ကထယန္တိ၊ ဆိုတော်မူကုန်။ သညံ၊ သညာကို။ အပ္ပဋ္ဌိလဘိတော၊ မရ၍။ ယဒိ သယတိ၊ အကယ်၍ အိပ်သည်ဖြစ်အံ့။ အဝသဝတ္တတ္တာ၊ မိမိအလိုသို့ မလိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ သညံ၊ သညာကို။ ဝါ၊ အမှတ်ကို။ ပဋ္ဌိလဘိတောပိ၊ ရလျက်လည်း။ ကိလန္တ ကာယတ္တာ၊ ပင်ပန်းနိုးသော ကိုယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သယနံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ သာဒိယန္တော၊ သာယာသည်ဖြစ်၍။ သစေ သုပတိ၊ အကယ်၍ အိပ်အံ့။ တဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝသဝတ္တတ္တာ၊ အလိုသို့မလိုက်သော အဖြစ်သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိ ဧဝံ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ သ္မိ၊ ကထယန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလိုတည်း။

မဟာပဒုမတ္ထေရဝါဒေါ၊ ချွံ။ ယက္ခဂဟိတကော၊ ဘီလူးဖမ်းစားသောသူသည်လည်းကောင်း။ ခိတ္တစိတ္တကော၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သောသူသည်လည်းကောင်း။ မုစ္ဆတိ၊ လွှတ်၏။ ဗန္ဓိတော၊ ဖွဲ့၍။ နိပဇ္ဇာပိတော၊ အိပ်စေအပ်ပြီးသောသူသည်။ အသယနာဓိပ္ပာယတ္တာ စ၊ အိပ်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာဇ္ဇတ္တာ စ၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မုစ္ဆတိ၊ လွှတ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ ပါဠိအဋ္ဌကထာထေရဝါဒေါ စ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာထေရဝါဒသည်လည်း။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ တေသံ ဝိနိစ္ဆယာနံ၊ ထိုထိုသို့သော

အဆုံးအဖြတ်တို့၏။ ဝါ၊ ထိုထိုသို့ ဆုံးဖြတ်သော ဆရာတို့၏။ အယမေဝ
 အဓိပ္ပါယ်ယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်သည်သာလျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊
 သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိ
 ယော၊ အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ အရှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိ
 မထေရ် စီရင်သော အနုဂဏ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်များ။ ယက္ခဂဟိတကောပိ၊ ဘိလူးဖမ်းစား
 သော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ဝိသညီဘူတောပိ၊ တွေဝေမိန်းမောသော
 ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ န မုစ္ဆတိ နာမ၊ မလွတ်သည် မည်၏။ သော၊
 ထို ယက္ခဂဟိတက ဝိသညီဘူတဖြစ်သောရဟန်းသည်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြား
 အကြား၌။ သညာပဋိလာဘတော၊ သညာကို ရသောကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊
 သို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယ်ယော၊
 တည်း။ “ဗန္ဓိတော နိပဇ္ဇာပိတော ဝါ”တိ ကုရုန္တိဝစနေ၊ စကားဖြင့်။ ဧက
 ဘဂေန၊ တစောင်းဖြင့်။ ဝါ၊ တခုသောနံပါးဖြင့်။ နိပဇ္ဇာပိ၊ အိပ်သော
 ရဟန်းသည်လည်း။ န မုစ္ဆတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ မုစ္ဆတိ
 ယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊
 သဘောအားဖြင့်။ အနိပန္နတ္တာ၊ မအိပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကုရုန္တိ
 ဝါဒေန၊ နှင့်။ မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒေါ၊ သည်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ အဝသတ္တသာမညတော၊ အ ဝသဝတ္တအဖြစ် တူသောကြောင့်
 တည်း။ ကိဉ္ဇာပိ သမေတိ၊ အကယ်၍ကား ညီ၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ သော်
 လည်း။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ န ကထယန္တိ၊ မဆိုကုန်။ ကေဝလံ၊
 စင်စစ်။ တေယေဝ၊ ထို ဆရာတို့သည်သာလျှင်။ နကထယန္တိ၊ မဆိုကုန်သည်ကား။
 န၊ မဟုတ်။ မဟာပဒုမတ္ထေရေပိ၊ သည်လည်း။ န ကထယတိ၊ မဆို။ ဣတိ
 ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ “မဟာပဒုမတ္ထေရေနာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မဟာပဒု
 မတ္ထေရဝါဒေါ၊ ၌။ “ယက္ခဂဟိတကော၊ ဘိလူးဖမ်းသော ရဟန်းမည်သည်။
 ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အ ဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။” ဣတိ
 စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်
 ကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဩက္ကန္တနိဒ္ဒေါ၊ ဘဝင်သို့သက်ဝင်သော
 အိပ်ပျော်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အ ဇာနန္ဒောပိ၊ မသိပ်လျက်လည်း။ ပါဒေါ၊ ခြေ
 တို့ကို။ မဉ္ဇကံ၊ ညောင်စောင်းထက်သို့။ သစေ ပန အာရောပေတိ၊ အကယ်၍
 တင်အံ့။ အာပတ္တိ ဧဝံ၊ အာပတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့
 ဆိုသောကြောင့်။ ယော ပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ပတိတော၊ လည်း၍။
 တတ္ထေဝ၊ ထို လည်းရာ အရပ်၌သာလျှင်။ သယတိ၊ အိပ်၏။ န ဝုဋ္ဌာတိ၊
 မထ။ တဿ၊ ထို ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြား

အကြား၌။ ဇာနန္ဒဿာပိ၊ သိသော်လည်းကောင်း။ အဇာနန္ဒဿာပိ၊ မသိ
 သော်လည်းကောင်း။ (၁၁၉) ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ သဗ္ဗအဋ္ဌကတာသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တဝေဒနာနိ၊ ဆိုအပ်သော စကားတို့ကို။
 သမ္ပိန္တေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ “ဣဓ ကော မုစ္ဆတိ ကော န
 မုစ္ဆတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယက္ခဂဟိတကော ဝါ၊ ဘိလူးဖမ်းသည်မှ
 လည်းဖြစ်စေ။ ဝိသညီဘူတော ဝါ၊ တွေဝေမိန်းမောသည်မှလည်းဖြစ်စေ။
 ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပါဏုဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော ဧဝံ၊ ထိုက်
 သည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်။ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းသည်လည်း။
 အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ထောက်၏။ ဧဝံ သို့။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ နိပဇ္ဇာပိ
 တောဝ၊ အိပ်စေအပ်သော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ မုစ္ဆတိ၊ လွတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တဿာပိ၊ ထို့ ဖွဲ့၍အိပ်စေသော
 ရဟန်းအားလည်း။ အဝသဝတ္တတ္တာ၊ အလိုသို့မလိုက်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်။
 အာပတ္တိံ၊ သည်း။ န ဒိဿတိ၊ မတင်။ ဣတိ ဧဝံ သို့။ န ကထယန္တိ၊ မဆို
 ကန်။ ယသ၊ ကြောင့်။ ဥမ္မတ္တကခိတ္တဝိတ္တဝေဒနာနေသု၊ ရူးသောရဟန်း
 ဝိတိပုံ လွင့်သောရဟန်း ဝေဒနာနှိပ်ဝက်သော ရဟန်းတို့တွင်။ အညတဇော၊
 တဿာကံယောကံသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အာပတ္တိ
 ယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကထယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံ
 ဘော စကားကို။ သင်္ဂီတိ၊ သံဂါယနာသို့။ န အာရုဋ္ဌံ ကိရ၊ မတင်သတတ်။
 ဝါ၊ မတင်သော စကားဖြစ်သတတ်။ “ပဝေသနံ သာဒိယတိ”တိအာဒိနာ၊
 ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အကိရိယာပိ၊ အ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣသိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊
 မယူအပ်။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ သာဒိယတိ၊ သာယာ၏။ တဒါ၊
 ထို အခါ၌။ သုနုမာပိ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝိညတ္တိ၊ သည်။
 ဟောတိ ဧဝံ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊
 ဤ ပဌမပါရာဇိက၌။ ကိရိယာ ဧဝံ၊ ကိရိယာသည်သာလျှင်တည်း။”ဣတိ၊
 သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပဌမပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ကဏ္ဍ]

၂-ဒုတိယပါရာဇိက ဓနိယဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

ဂဉ္ဇံ။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်၌။ အတ္ထဝိနိစ္ဆယော၊ အနက်
အဆုံး အဖြတ်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျော၊ ချီး။-ရာဇဟိ ဝေ၊ မင်းတို့
သည်သာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “ရာဇ
ဂဟ”န္တိ၊ ရာဇဂဟံ-ဟူ၍။ လဒ္ဓနာမကော၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော။ သမိ
ပတ္တေန စ၊ သမိပ-အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဓိကရုဏတ္တေန စ၊ အဓိကရုဏ
အနက်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိလဒ္ဓဘမ္ပဝိဘတ္တိကော၊ ရအပ်သော သတ္တမိ ဝိဘတ်
သက်ရာရှိသော။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ အနီး၌။ ဝိဇ္ဇေ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ-
အမည်ရှိသော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ စတုဟိ ဝိဟာဇေဟိ၊ လေးပါးကုန်
သော ဝိဟာရတို့ဖြင့်။ ဝိဟာရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ ဣတိ အဓိပ္ပာ
ယော၊ တည်း။ တဿ၊ ထို ရာဇဂဟေ-ဟူသောပုဒ်၏။ “ဝဿ ဥပဂန္တိ သူ”တိ
ဣမိနာ၊ နှင့်။ သမ္ပန္တော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ချီး။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေ၊ အံ။ တယော
ဝေ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လျှင်။ ဥတ္တံ၊ ဥတံကို။ ဥပေတော၊
ထား၍။ ဂဏကမ္ပ၊ ဂဏကံကို။ ကဏေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထို သုံးယောက်
ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ဘိက္ခု၊ လေးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဂဏကမ္ပ၊
ကို။ န ကဏေန္တိ၊ မပြုကြကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အကိရိယတ္တာ၊ သံသ
သည် ဂဏကံကို မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တတ္ထံ၊ ထို တယော
ဇနာ သမ္ပဟုလာ-အရှေ့သောပါဌတို့၌။ ပရိယာယေန၊ ဝိနည်းပရိယာယ်
အားဖြင့်။ သံသဂဏပုဂ္ဂလကမ္ပကောသုလ္လတ္တံ၊ သံသကံ၊ ဂိုဏ်းကံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကံတို့၌
လိမ္မာစိမ့်သောငှါ။ ဣဒံ ပကိဏ္ဏကံ၊ ဤ ပကိဏ္ဏကနည်းကို။ ဝေဒိတဗျံ၊ ချီး။
ယံ ကမ္ပ၊ အကြင်သံသကံကို။ သံသော ဝေ၊ သည်သာလျှင်။ ကဏေတိ၊
ချီး။ ဂဏော၊ ဂိုဏ်းသည်။ န ကဏေတိ၊ မပြု။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ န
ကဏေတိ၊ မပြု။ တံ သံသကမ္ပ၊ ထို သံသကံသည်။ အတ္ထံ၊ ချီး။ တံ၊ ထို
သို့သော ကံကို။ အပလောကနကမ္ပဿ၊ အပလောကန ကံ၏။ ကမ္ပလက္ခဏေ
ကဒေသံ၊ ကမ္ပလက္ခဏာတစိတ်ကို။ ဥပေတော၊ ထား၍။ ဣတရံ၊ တပါးသော။
စတုဗ္ဗိဓမ္မိ၊ လေးပါး အပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ကမ္ပံ၊ ကံဟူ၍။ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ ချီး။ သံသကမ္ပ၊ သံသကံကို။ သံသော စ၊ သည်လည်း။ ကဏေတိ၊ ချီး။
ဂဏော စ၊ ဂိုဏ်းသည်လည်း။ ကဏေတိ၊ ချီး။ ပုဂ္ဂလော စ၊ သည်လည်း။

၁။ န တတော ဦးနာ အဓိကာ ဝါ အကိရိယတ္တာ (ဆဋ္ဌ)

ကရောတိ၊ ပြု၏။ တံ သံသကမ္ပံ၊ ထို သံသကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့
သော ကံသည်။ ကိဉ္ဇ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။
ယံ ကမ္ပံ၊ အကြင်ကံကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ တံ ကမ္ပံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သဗ္ဗံ၊ ၏။ ပရိဝါရဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ယသ္မိ” ဝိ ဟာရေ၊
၌။ ဒေ တယော ဇနာ၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။
ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို နှစ်ယောက် သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့
သည်။ နိသိဒ္ဓိတု၊ အညီအညွတ်နေ၍။ ကတမ္ပိ၊ ပြုအပ်သော ကံသည်လည်း။
သံသေန၊ သည်။ ကတ သဒိသမေဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ၏။ ယသ္မိ ပန ဝိဟာရေ၊ ၌ကား။ ဧကော၊ တယောက်တည်း
သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥပေါသထ
ဒိဝသေ၊ ၌။ ပုဗ္ဗကရဏပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ကို။ ကတု၊ ပြုပြီး၍။ နိသိန္နေန၊ ဆိုင်းလင့်
၌နေသဖြင့်။ ကတမ္ပိ၊ ပြုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကတိကဝတ္တံ၊ ကတိကဝတ်
သည်။ သံသေန၊ သည်။ ကတသဒိသမေဝ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် တူသည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤ စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုနပိ၊ တဖန်
လည်း “ကေဘိက္ခုကေ(၁၂၀)။ ပ။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ ဧဝံ” တိ၊ ဧဝ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ကေဘိက္ခုကေ သော။ ဝိဟာရေ ပန၊ ၌ကား။ ဧကေန၊ တယောက်
သောရဟန်းသည်။ သာမိတေပိံ၊ ပြီးစေအပ်သော်လည်း။ ပုရိမကတိကာ၊ ရှေး
ပြုသော ကတိကဝတ်သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ ဧဝံ၊ ငြိမ်းသည်သာလျှင်တည်း။
ယံ ဂဏကမ္ပံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဂဏကမ္ပံ၊ ကို။ သံသော၊ သည်။ ကရော
တိ၊ ၏။ ဂဏော၊ သည်။ ကရောတိ၊ ၏။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကရောတိ၊ ၏။
(တယော ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထာ။ ပ။ ကရိယန္တိ-ဟု ဋ္ဌိကာပါဌ် ရှိ၏)။ တယော၊
ကုန်သော။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထာ၊ တို့ကို။ အညေသံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ၌။
ကရိယန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကံ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ ယံ ဂဏကမ္ပံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဂဏကမ္ပံ၊ ကို။ ဂဏော၊
ဂိုဏ်းသည်သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ၏။ သံသော၊ သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ပုဂ္ဂလော၊
သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ တံ၊ ထိုသို့သော ဂဏကံကို။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါ
သထော၊ ကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာရောစနဝသေန၊ ကြားသည်၏။
အစုမ်းအားဖြင့်။ ကရိယတိ၊ ၏။ (ကရိယတိ-လည်း ဋ္ဌိကာပါဌ် ရှိ၏။ ကရိယ
တိ၊ ပြုအပ်၏-ပင်ပေး)။ တဿ၊ ထို အညမည အာရောစန ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်၏။
ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယံ ပုဂ္ဂလကမ္ပံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ပုဂ္ဂလ

ကဏ္ဍ]

၂-ဒုတိယ ပါရာဇိက နိယဝံတ္ထုစန္ဒနာ

၃၀၇

ကမ္မံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပြုအပ်သောကံကို။ ပုဂ္ဂလောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ကရော
တိ၊ ဤ။ သံသော၊ သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဂဏော၊ သည်။ န ကရော
တိ၊ မပြု။ တံ၊ ထို ပုဂ္ဂလိကကို။ အဓိဋ္ဌာနုပေါသထဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
ဤ။ ယံ ဂဏကမ္မံ၊ အကြင် ဂိုဏ်းပြုအပ်သောကံသည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တံ ဂဏကမ္မံ၊
ကို။ ကေစ္စောဝ၊ အချို့သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဂဏော၊ သည်။ ကရောတိ၊
ဤ။ ကေစ္စော၊ သော။ ဂဏော၊ သည်။ န ကရောတိ၊ မပြု။ တတ္ထ၊ ထို ပြု
မပြုသော ဂဏကံ နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဒေ ဝေ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့
သည်သာလျှင်။ အဉတ္တိကံ၊ ဥတ်မထားပဲ။ ကရေန္တိ၊ ကုန်၏။ တယော၊
သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဉတ္တိကံ၊ ဥတ်မထားမူ၍။ န က
ရေန္တိ၊ မပြုကုန်။ တယောဝ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာ
လျှင်။ သဉတ္တိကံ၊ ဥတ်ထားသည်ဖြစ်၍။ ကရေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊
ထို သုံးယောက်မှ။ ဥနာ ဝါ၊ ယုတ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။
အဓိကာ ဝါ၊ လွန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ န ကရေန္တိ၊ မပြုကုန်။
တေန၊ ကြောင့်။ “တယော ဝေ ဟံ ဥတ္တိံ ဌပေတွာ ။ပ။ အကိရိယတ္တာ”
တိ၊ ဟူ၍။ မယော၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တယော ဝေ၊ တို့သည်
သာလျှင်။ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ သမ္မဟုလော၊ မည်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသုံး
ယောက်ထက်။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ န သမ္မဟုလော၊ မမည်ကုန်။
ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ဌကား။ “ကမ္မလက္ခဏံ၊ ကို။
တယောဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ ကရေန္တိ၊ ဤ၍။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့
ပြုသော်လည်း။ တေဟိ ကတံ သံသေန ကတသဒိသန္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ကြောင့်။ ဧကေန ပရိယာယေန၊ တခုသော ပရိယာယ် နည်းဖြင့်။
တယော ဇနာ၊ တို့သည်။ ဝိနယပရိယာယေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သံသော၊
မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ တယောဝေဇနာ—အစရှိ
သော စကားကို။ ဝိနယကမ္မံ၊ ဝိနည်းကံကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။
လာဘံ ပန၊ လာဘ်ကိုကား။ ဥပါ ဒါယ၊ ၍။ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်။
ဧကောပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ အနုပသမ္ပန္နောပိ၊
သာမဏေသည်လည်းကောင်း။ “သံသော” တိ သင်္ချံ၊ သံဃာ—ဟု ခေါ်ဝေါ်
ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ ကိရ၊ ရောက်သတတ်။ ပဝါရဏာဒိဝသဿ၊ ပဝါရဏာနေ
ဤ။ အရုဏဂ္ဂမနသမနန္တရမေဝ၊ အရုဏ်တက်သည်၏အခြားမဲ့၌လျှင်။ “ဝုတ္တ
ဝဿာ” တိ၊ ဝါကျွတ်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥက္ကံသနယေန၊ ဥက္ကံသနည်း
ဖြင့်။ ဝါ၊ အလွန်ကိုပြသော နည်းဖြင့်။ “ပါဠိပဒဒိဝသတော ပဋ္ဌာယာ” တိ၊
၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်

လျှင်။ “မဟာပဝါရဏာယ ပဝါရိတာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇီ။ အညထာ၊ ပဝါရဏာနေအရုဏ်တက်သည်၏အခြားမဲ့၌ဝါကျွတ်သည်မှတစ်ပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကိ။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ အန္တရာယေန၊ အန္တရာယ်ကြောင့်။ အပဝါရိတာ၊ ပဝါရဏာမပြုသော ရဟန်းတို့ကို။ “ဝုတ္တဝဿာ” တိ၊ ဝါကျွတ်ကုန်၏ဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအနက်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဇီ။ ထမ္ဘာဒိ၊ တိုင်အစရှိသည်ကို။ ကဋ္ဌကမ္မန္တံ၊ သစ်ဖြင့်ပြုသော အမှုဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇီ။ ကေစိ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ တနုကံ၊ ငယ်သော။ ဒါရုထမ္ဘံ၊ သစ်တိုင်ကို။ အန္တောကတွာ၊ အတွင်းပြု၍။ မတ္တိကာမယံ၊ မြေဖြင့်ပြီးသော။ ထမ္ဘံ၊ တိုင်ကို။ ကရောန္တံ၊ ကုန်၏။ အယံ ပန၊ ဤအရှင်ဓနိယမထေရ်သည်ကား။ တထာပိ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ န အကာသိ၊ မပြု။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇီ။ တေန၊ ကြောင့်။ “သဗ္ဗမတ္တိကာမယံ ကုဋ္ဌိကံ ကရိတွာ” တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဇီ။ တေလမိဿာယ၊ ဆီနှင့်ရောသော။ တဗ္ဗမတ္တိကာယ၊ နီသော မြေဖြင့်။ ဝါ၊ မြေနီဖြင့်။

(၈၅) “မာ ပဋ္ဌိမာ နေတာ ပါဏေသု ပါတဗျတံ အာပဇ္ဇိ” တိ ဣမိနာ အနုဒ္ဓေသသိက္ခာပဒေန၊ အာပဇ္ဇိ-ဟူသော ဤ အနုဒ္ဓေသသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဣဋ္ဌကပစနံ ပတ္တပစနံ ကုဋ္ဌိကရဏ ဝိဟာရကာရာပန နဝကမ္မာနံ၊ အုတ်ဖုတ်ခြင်း သပိတ်ဖုတ်ခြင်း ကုဋ္ဌိကပြုခြင်း ကျောင်းကိုပြုစေခြင်း တည်းဟူသော အမှုသစ်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြုလုပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ခဏ္ဍဗုလ္လပဋိသင်္ခရဏဝိဟာရသမ္ပဇနပဋ္ဌဂ္ဂိဒါနကူပပေါက္ခရဏိဓဏာပနာဒိသု၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကို ပြုပြင်ခြင်း၊ ကျောင်းကိုတံမြက်လှဲခြင်း၊ မီးကြိုပေးခြင်း၊ တွင်းကန် တို့ကို တူးစေခြင်း-အစရှိသည်တို့ကြောင့်။ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ပါတဗျတံ၊ ဖျက်ဆီးအံ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ ကပ္ပိယဝစနမ္ပိ၊ အပ်သော စကားကိုလည်း။ န ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။

[ပါတဗျတံ ဇာနံ ဘိက္ခု-ဟု ပဌမာသိဝိဘတ်နှင့် ရှိသည်။ န ဝုတ္တဗ္ဗော-ဟု ကိရိယာလည်း ကံဟော တဗ္ဗပစ္စည်းနှင့် ရှိသည်။ ထိုသို့ ရှိကြသည်ဖြစ်၍ ကတ္တာနှင့် ကိရိယာ မတန်ရကား ဘိက္ခုကို ကံအနက် ပေးရာ၏၊ ပြုအပ်သောအမှုလည်း ရဟန်းအမှုချည်းဖြစ်သည်ကို နှလုံးသွင်း၍ သင့်ရာကြံလေဦး]။

၁။ တထာ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ဤဝါကျပါစာများ ဆဋ္ဌမူနှင့် မတူကြပါ။

တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပရိယာယံ၊ ပရိယာယစကားကို။ အဝတ္တ၊
မဟောမူ၍။ တေသံ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ အနာပတ္တိဝါရေသု၊ တို့၌။ “အနာ
ပတ္တိ အသတိယာ အ ဇာနန္တဿာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ “အန္တရာပတ္တိသိက္ခာ
ပဒ”န္တိပိ၊ ပဒ-ဟူသည်လည်း။ ဧတဿ၊ ထိုသို့သောသိက္ခာပုဒ်၏။ နာမမေဝ၊
အမည်သည်သာလျှင်တည်း။ “ဂစ္ဆထေတံ ဘိက္ခဝေ ကုဋ္ဌိကံ ဘိန္ဒုဿာ”တိ
ဣမိနာ၊ ဘိန္ဒုဿ-ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော မြေကုဋ္ဌိကို။
လဘိတော၊ ရ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကုဋ္ဌိ၌။ ဝသန္တာနမ္ပ၊ နေကုန်သောရဟန်းတို့အား
လည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊
ဤ အနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ (၁၂၁) ဟိ-ဗျတိရေကံ၊ ဆိုပြီးသည်မှ ဆန်
ကုင်ဘက် ဖြစ်သောစကားကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ အညထာ၊ ရသော မြေကုဋ္ဌိ၌ နေ
သော ရဟန်းတို့အား အာပတ်မသင့်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ၊ ထို
ကုဋ္ဌိကို။ (ထည့်)။ န ဘိန္ဒုပေယျ၊ မဖျက်ဆီးစေရာ။ ဘေဒနကံ ဆေဒနကံ
ဥဒ္ဓါလနကန္တိ ဧတ္ထာပိ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ ဧသ နယော၊ ဤ နည်းလျှင်
နည်းရှိ၏။ အာပတ္တိဘေဒါဝ၊ အာပတ်မျှသာ ထူး၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။ တတော
ဝေ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဘေဒနကသိက္ခာပဒါဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အညေ
န၊ တပါးသောသူသည်။ ကတံ၊ ပြုသော ကုဋ္ဌိကို။ ပဋိလဘိတော၊ ၍။ ပရိ
ဘုဉ္ဇတိ၊ အံ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၍။
ဣတိ၊ သို့။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ အညဿ၊ တပါးသော
သူ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကရေတိ၊ ပြုအံ့။ စေတိယာဒိနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာ
ယ၊ ငှါ။ ကရေတိ၊ အံ။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထံ၊ သည်။
သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ ကုဋ္ဌိ
ကာရသိက္ခာပဒါဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ “အညဿတ္ထာယ ဝါသာဂါရံ ဌပေ
တာ သဗ္ဗတ္ထ အနာပတ္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ နိယမေဝ နိယမံ ဝေ၊ မှတ်ခြင်းကို
လျှင်။ ကတော၊ ၍။ ဝဒေယျ၊ ၍။ န ဘိန္ဒုပေယျ၊ မဖျက်ဆီးစေရာ။ သဗ္ဗ
မတ္တိကာမယဘာဝံ ပန၊ အလုံးစုံသောမြေဖြင့်ပြီးသော ကုဋ္ဌိ၏အပြစ်ကိုကား။
မောစေတော၊ လွတ်စေ၍။ ကဋ္ဌပဝါသာဏာဒိမိဿံ၊ သစ်ကျောက် စသည်တို့နှင့်
ရောသည်ကို။ ကတော၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်
မသင့်။ တထာ ဟိ-တတော ဝေ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဆေဒနသိက္ခာပဒါဒိသု၊ တို့၌။
ဘဂဝတာ၊ သည်။ “အညေန ကတံ ပမာဏာတိက္ကန္တံ ပဋိလဘိတော ဆိန္နိတာ ပရိ
ဘုဉ္ဇတိ”တိအာဒိသု၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ-ဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ နယော၊ နည်းကို။ ဒိန္နော၊

ပေးတော်မူအပ်၏။ ကေမိ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ဝယကမ္မဗ္ဗိတိ တေန၊ ဖြင့်။ မူလံ၊ အစိုးကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ ကာရာပိတမ္ပိ၊ ပြုစေသော အရာသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထို ကုဋ္ဌိသည်။ အညေန၊ သည်။ ကတမ္ပိ၊ ပြုသော်လည်း။ န ဝန္တတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အတ္ထိ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့သော စကားသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သမ္ဘာရေ၊ အဆောက်အဦတို့ကို။ ကိဏိတာ၊ ဝယ်၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်လျှင်။ ကရေန္တဿာပိ၊ ပြုသောရဟန်း အားလည်း။ ဝယကမ္မဿ၊ ကုန်သောအမှု၏။ သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်သင့်သော ကြောင့်တည်း။ ကိံ ဝါ၊ အသို့နည်း။ ပါဠိလေသေ၊ ပါဠိအမြက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အဋ္ဌကထာ လေသနယောပိ၊ အဋ္ဌကထာအမြက်ဖြစ်သော နည်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိရာ၏။ ဣဋ္ဌကာဟိ၊ အုတ်တို့ဖြင့်။ ဂိဉ္ဇကာဝသထ သင်္ခေပေန၊ စိ၍ပြုသော အုတ်ကျောင်း၏ အသွင်ဖြင့်။ ကတာ၊ ပြုသော ကုဋ္ဌိသည်။ ဝန္တတိ၊ ၏။ ဣတိ တေ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ပကတိဣဋ္ဌကာဟိ၊ ပကတိအုတ်တို့ဖြင့်။ စိနိဟာ၊ စိ၍။ ကတ္တဗ္ဗာဝသထော၊ ပြုအပ်သော အုတ် ကျောင်းသည်။ ဂိဉ္ဇကာဝသထောနာမ၊ ဂိဉ္ဇကာဝသထ-မည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ ထိုပကတိအုတ်စီသော ကုဋ္ဌိကို။ “မတ္တိကာမယာ”တိ၊ မြေကုဋ္ဌိဟူ၍။ န ဝန္တတိ၊ မဆိုအပ်။ “ဣဋ္ဌကကုဋ္ဌိကာ”တော၊ အုတ်ကုဋ္ဌိဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထုသဂေါမယတိဏပလာလမိဿာ၊ ပြာဖွဲ့ နှားချေး မြက် သစ်ရွက်တို့နှင့် ရောသော။ မတ္တိကာမယာပိ၊ မြေဖြင့် ပြုသော ကုဋ္ဌိကို လည်းကောင်း။ အပက္ကိဋ္ဌကမယာပိ၊ မဖုတ်သော အုတ်တို့ဖြင့်ပြီးသော ကုဋ္ဌိ ကိုလည်းကောင်း။ “သဗ္ဗမတ္တိကာမယာ”တော၊ အလုံးစုံ မြေဖြင့်ပြီးသော ကုဋ္ဌိဟူ၍သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သသ္မာဒယော၊ ပြာအစရှိသည်တို့ကို။ မတ္တိကာယ၊ မြေ ၏။ ဒဠိဘာဝတ္ထမေဝ၊ မြဲမြံစွာဖြစ်စိမ့်သောငှါသာ။ အာဒိယန္တိ၊ ယူကုန်၏။ အပက္ကိဋ္ဌကမယာပိ၊ မဖုတ်သော အုတ်ဖြင့်ပြုသောကုဋ္ဌိသည်လည်း။ ဂိဉ္ဇကာ ဝသထသင်္ချံ၊ အုတ်ကျောင်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ န ဝုစ္စတိ၊ မရောက်။ အာယသ္မာ ခနိယော၊ အရှင်ခနိယသည်။ ကေပ္ပဟာရေနော၊ တပြိုင်နက်တည်း ဖြင့်လျှင်။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။ နိဋ္ဌာပေသိ ဝိယ၊ ပြီးစေသကဲ့သို့။ တံ ကုဋ္ဌိကံ၊ ထို မြေကုဋ္ဌိကို။ န စ နိဋ္ဌာပေသိ၊ မပြီးစေ။

အနုက္ကမေန ပန၊ အစဉ်အားဖြင့်ကား။ သုက္ခာပေတွာ^၁၊ ခြောက်စေ့၍။
မတ္တိကာပိဏ္ဍေဟိ၊ မြေစိုင်းတို့ဖြင့်။ စိနိတွာ၊ စိ၍။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးစေ၏။
အပက္ကိဋ္ဌကမယာ၊ မဖုတ်သော အုတ်ဖြင့်ပြီးသော။ ကုဋ္ဌိ ဝိယ၊ ကုဋ္ဌိကဲ့သို့။
သဗ္ဗမတ္တိကာမယာ၊ အလုံးစုံ မြေဖြင့်ပြီးသော။ ကုဋ္ဌိ၊ ကုဋ္ဌိသည်။ ကောဗဒ္ဓါ၊
တစပ်တည်း စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တထာ၊ ထိုကဲ့သို့။ အပက္ကိဋ္ဌက
မယာ^၂၊ မဖုတ်သော အုတ်ဖြင့်ပြုသော ကုဋ္ဌိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ သာ၊ ထိုမဖုတ်သော အုတ်ဖြင့်ပြီးသော ကုဋ္ဌိသည်။ ကပ္ပတိ၊
၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗမတ္တိကာမယာယ၊
အလုံးစုံ မြေဖြင့်ပြီးသော။ ကုဋ္ဌိယာ၊ ကုဋ္ဌိ၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ တိဏကုဋ္ဌိကာဒိ၊
မြက်ကုဋ္ဌိစသည်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အန္တော၊ ကုဋ္ဌိအတွင်း၌။ စေ ဝသတိ၊
အကယ်၍ နေအံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊
ထိုထိုသို့သော အရပ်၌။ ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဗန္ဓိတွာ၊ ၍။ ကော
ဗဒ္ဓါ၊ တစပ်တည်းကို။ ကရောတိ၊ ပြုအံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။
တိဏကုဋ္ဌိကာဒိ၊ ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ စေ ဝသတိ၊ အံ့။
ဝဋ္ဋတိ၊ ၍။ ကာရကော ဝေ၊ ပြုသောရဟန်းသည်လျှင်။ စေ ဝသတိ၊ အံ့။
ကရုဏပုစ္ဆယာ၊ ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
၏။ ဝသန ပဋ္ဌယာ၊ နေခြင်းအကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊
မရောက်။ အန္တော ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဗဟိ ဝါ၊ အပ၌လည်း
ကောင်း။ ဥဘယတ္ထ ဝါ၊ အတွင်းအပ နှစ်ပါး၌လည်းကောင်း။ သုဓာယ၊
အင်္ဂတေဖြင့်။ လိမ္မေ^၃၊ လိမ်းကျသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၍။ ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ သဗ္ဗမတ္တိကာမယာ၊ သော။ ကုဋ္ဌိ၊ ကို။ ဘိန္နိတုံ၊ ဖျက်ခြင်းငှါ။
သုကရာ၊ လွယ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုမြေကုဋ္ဌိ၌။ ဌပိတိ၊ ထား
အပ်သော။ ပတ္တစိဝရာဒိ၊ သည်။ အဂုတ္တံ၊ မလုံသည်။ ဟောတိ၊ ၍။ စောရာ
ဒိဟိ၊ ခိုးသူအစရှိသည်တို့သည်။ အဝဟရိတုံ၊ ခိုးယူခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်
နိုင်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ပတ္တစိဝရာဂုတ္တတ္ထာယာ”တိ၊ ဟူ၍။ အာစရိ
ယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ၍။

၁။ သုက္ခာပေတွာ သုက္ခာပေတွာ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ပက္ကိဋ္ဌကမယာ (ဆဋ္ဌ)

၃။ လိမ္မတိ (ဆဋ္ဌ)

ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယဝဏ္ဏနာ

☞ (၁၂၂) “တေန ခေါ ပန သမယေန ပ။ ပတ္တမဏ္ဍလာနိ ဓာရေန္တိ” တိ
ဝေမာဒိနိ၊ ဓာရေန္တိ- ဤသို့အစမှီကုန်သော။ ဝတ္ထုနိ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊
အမှီပြု၍။ ဝါ၊ အကြောင်းပြု၍။ “န ဘိက္ခဝေ ဥစ္စာဝစာ ပတ္တာ ဓာရေ
တဗ္ဗာ၊ ယော ဓာရေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ” တိအာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊
ဖြင့်။ အကပ္ပိယပရိက္ခာရေသု စ၊ မအပ်သော ပရိက္ခရာတို့၌လည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ကို။
ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ကဿာ၊ မကား။ တဒနုလောမတ္တာ၊ ထို
အကပ္ပိယသပိတ်အား လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယတ္တာပိ၊ အကြင်
ဝတ္ထုတို့၌လည်း။ န ပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်။ တတ္ထ၊ ထိုဝတ္ထုတို့၌။ “န ဘိက္ခဝေ
ဥစ္စာဝစာနိ ဆတ္တာနိ ဓာရေတဗ္ဗာနိ၊ ယော ဓာရေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ” တိ
အာဒိနာ၊ သော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ တဿ၊
ကြောင့်။ “တတြာယံ ပါဠိမုတ္တကော” တိ၊ ဟူ၍။ အာရဘိတု၊ အားထုတ်၍။
သဗ္ဗပရိက္ခာရေသု၊ အလုံးစုံသော ပရိက္ခရာတို့၌။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ ဝါ၊ အဆင်း၏
ပြေပြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သ ဝိကာရံ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသည်ကို
လည်းကောင်း။ ကဗျေန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေန္တေန၊
ပြတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ “န ဝဋ္ဋတိ” တိ၊ ၍။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ ဣတိ၊
သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။
“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဟရဏိ၊ ဆောက်ပုတ်ကို။ ဝါ၊ လက်နက်ကို။ ဌပေတု၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊
သော။ လောဟဘဏ္ဍံ၊ သံဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ အာသန္နံ၊ ရှည်
သော အခြေရှိသော ညောင်စောင်းနေရာကိုလည်းကောင်း။ ပလ္လက္ခံ၊ သားရဲ
ရုပ်ထူသော ညောင်စောင်းနေရာကိုလည်းကောင်း။ ဒါရူပတ္တံ၊ သစ်သားသပိတ်
ကိုလည်းကောင်း။ ဒါရူပါဒုကံ၊ သစ်သားခြေနင်းကိုလည်းကောင်း။ ဌပေ
တု၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဒါရူဘဏ္ဍံ၊ သစ်ဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ကတ
ကဉ္စ၊ ကြာချပ်သဏ္ဌာန်ထူသော ကြေးပုတ်ကိုလည်းကောင်း။ (ယန္တရားလည်း
ဟူ၏)။ ကုမ္ဘကာရိကဉ္စ၊ အိုးထိန်းသည်ပြုအပ်သော မြေကိုလည်းကောင်း။ ဌပေ
တု၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ သော။ မတ္တိကာဘဏ္ဍံ၊ မြေဘဏ္ဍာကို။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယထာဌပိတံ၊ အကြင်အကြင်သို့ ထား
အပ်သော ဘဏ္ဍာကို။ ဝဇ္ဇေတု၊ ကြည်၍။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော သံသစ် မြေဘဏ္ဍာသည်။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌမ္ပိ၊ အဆင်းပြေပြစ်သော်
လည်းကောင်း။ သဝိကာရမ္ပိ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းရှိသော်လည်းကောင်း။ အဝိသေ
သေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဝါ၊ အထူးမရှိသောအားဖြင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်ရာ၏။

ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ ပရိဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။-ယထာဒဿိတပါဠိဝိရောဓတော၊ အကြင်အကြင်သို့ ပြအပ်သော ပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ တံ၊ ထို စောဒကဆရာစကား သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ “ဌပေတွာ ပဟရဏိ”န္တိ၊ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာတိဝသေန၊ ဇာတ်တူ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အယံ ပါဠိ၊ သည်။ ပဝတ္ထာ၊ ဧ။ ယထာဒဿိတာ၊ အကြင်အကြင်သို့ ပြအပ်သောပါဠိသည်။ ဝတ္ထမဋ္ဌာဒိ ဝိကာရပဋိသေဓန ဝသေန၊ အဆင်း၏ပြေပြစ်ခြင်း အစရှိသော ဝိကာရကို မြစ် သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္ထာ၊ ဧ။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့ ယူသည်ရှိသော်။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသော စကားသည်လည်း။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တမေဝ၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆိုတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ အာရဂ္ဂေန-နိခါဒနဂ္ဂေန၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားဖြင့်။ “အာရဂ္ဂေ ရိဝ သာသပေါ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝုတ္တနယတော၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်။ အာရဂ္ဂေန၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားဖြင့်။

[ယံ တဒဂ္ဂေန-ရှိမ ယံ-ယာ လေခါ၊ ကို။ အာရဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်၏။ တံ အာရဂ္ဂေန၊ ထို ပွတ်ဆောက်ဖျားဖြင့်။ ဒိန္နာ လေခါ န ဝဒုတိ-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ စပ်လေ]။

ပိဋမုခေ ဝါတိ၊ သည်ကား။ ပဒုပရိယန္တေ ဝါ၊ သင်္ကန်းဖျားအဆုံး၌လည်း ကောင်း။ ဝါ၊ လောင်ထောင်၌လည်းကောင်း။ ပရိယန္တေတိ၊ သည်ကား။ စိဝရပရိယန္တေ၊ သင်္ကန်းအဆုံး၌လည်းကောင်း။ ဝေဏိဥတုပုဋိယံ၊ ပြောင်းနဲ့ သဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ (ဝေနိဥဟုမုနိယုပေညာမ-ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏၊ သင့်ရာကြံပါ)။ အဂ္ဂိယန္တိ၊ သည်ကား။ စေတိယံ၊ စေတိသဏ္ဌာန် ချုပ်ခြင်းတည်း။

[အချို့ ဋီကာပါဌ၌ အဂ္ဂိယန္တိ အဂ္ဂိယစေတိယံ-ဟူ၍ ရှိ၏၊ အဂ္ဂိယံ-ကိုပင် စေတိယံ-ဖွင့်သည်။

သာရတ္ထဒီပနီ ၂-၁၁၉-၌ အဂ္ဂိယံ နာမ စေတိယသဏ္ဌာနေန သိဗ္ဗန်- ဖွင့်သည်ကို နှိုင်းယှဉ်၍ ဆင်ခြင်ရာ၏၊ ရှိတိုင်းလည်း အဂ္ဂိယစေတိယံ၊ ပူဇော်မြတ်နိုးရာဖြစ်သော စေတိသဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်း-ပေးရာ၏၊ ပါဠိ လွန်ထင်သည်။]

၁။ ပဉ္စကောဂ္ဂိယံ (ဆဋ္ဌ) ၂- ဝေဏိဥဟုမုနိယုပေညာမ (ဆဋ္ဌ)

ဂယမုဂ္ဂရန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ မုဂ္ဂရံ၊ ဆောက်ပုတ်တည်း။ တုလာဒဏ္ဍသဏ္ဌာနံ၊
ဝင်ရိုးသဏ္ဌာန် ချုပ်ခြင်း။ ဝါ၊ ချိန်ပေါင်သဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်း။ ဂယာ၊ ဂယာ
သည်။ ဝါ၊ တံစိုသည်။ သီသေ၊ အရင်း၌။ သူစိကာ၊ ငယ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ မုခပတ္တာ၊ အဖျားသို့ရောက်မှုကား။ လဒြာ၊ ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ဤပါဌ်သည် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ သံဝဏ္ဏနာ ပြန်၍ နေဟန်ထင်သည်။
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမကား-မူလေ တနုကံ အဂ္ဂေ မဟန္တံ ကတော
ဂဒါကာရေန သိဗ္ဗနံ ဂယာ၊ မူလေ စ အဂ္ဂေ စ ကေသဒိသံ ကတော
မုဂ္ဂရာကာရေန သိဗ္ဗနံ မုဂ္ဂရာ- ဟု သာရတ္ထဒီပနီ ၂-၁၁၉- ၌
ဆိုသောကြောင့်တည်း။

ဤဋ္ဌိကာတွင် အရင်းအဖျားတူ၏- ဟူသောစကားဖြင့် ချိန်ခွင်
အပေါင်အဖျား ကြီး ငယ် တူသည်-ဟု နှလုံးသွင်းရာ၏။]

ဥက္ကရန္တိ နိဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဌပေန္တိ၊ ထားကုန်
၏။ ကောဏသုတ္တပိဋက နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဂဏ္ဍိကပဋ္ဌာဒိကောဏေသု၊
ကမ္ပတ်ဖျား အစရှိသည်တို့၏ အထောင့်တို့၌။ သုတ္တမယပိဋက၊ ချည်ဖြင့်
ပြီးသော ရွဲသေးတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝိကာရဖြစ်သော ပရိက္ခရာတဏှာတို့တွင်။
ယံ ဝိဝရံ ဝါ၊ အကြင်သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ယော ပတ္တော ဝါ၊ အကြင်
သပိတ်ကိုလည်းကောင်း။ န ဝဋ္ဋတိတိ၊ မအပ်ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တတ္ထ၊
ထို ဝိကာရဖြစ်သော သပိတ် သင်္ကန်းတို့၌။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ရဟတိ၊
ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒေဒ္ဒုဘောတိ၊ သည်ကား။ ဥဒက
သပ္ပေါ၊ ရေမြေတည်း။ အစ္စ္စိတိ၊ သည်ကား။ ကုဉ္ဇရက္ခိ၊ ဆင်မျက်ကွင်းတည်း။
ဂေါမုတ္တကန္တိ၊ သည်ကား။ ဂေါမုတ္တသဏ္ဌာနာ၊ နွားကျင်ငယ်ကြောင်း
သဏ္ဌာန်ရှိသော။ ရာဇိယော၊ အရေးတို့ကို။ ကုဉ္ဇိကာယ၊ သံကောက်၌။ သေ
နာသနပရိက္ခာရတ္တာ၊ ကျောင်း၏ ပရိက္ခရာဖြစ်သောကြောင့်။ သုဝဏ္ဏရူပိယ
မယာပိ၊ ရွှေငွေဖြင့်ပြီးသော်လည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဆာယာ၊ ဤသို့သော
အရိပ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ “ကုဉ္ဇိကာယ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္ပံ န ဝဋ္ဋတိ” တိ၊
၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အညာ၊ တပါးသော။ ကပ္ပိယလောဟာဒိမယာဝ၊
အပ်သော သံ စသည်တို့ဖြင့် ပြီးသည်သာဖြစ်သော။ ကုဉ္ဇိကာ၊ သံကောက်
သည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပရိဟရဏိယပရိက္ခာရတ္တာ၊ အသွား
ဆောင်အပ်သော ပရိက္ခရာဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ အာရကဏုကော၊ အာရ
ကဏုက-ဟူသည်။ ဝါ၊ အဦးညွတ်သော ဓားဟူသည်။ ပေါတ္ထကာဒိကရဏ-
သတ္တကဇာတိ၊ ပေ စသည်ကို ထိုးသော အဦးညွတ်သော ဓားမျိုးတည်း။
“အာပုဏ္ဏကသာရကော၊ အာမဏ္ဏကသာရက-ဟူသည်။ ဝါ၊ ရှိသားဗူး ဟူ

သည်။ အာမလကဗလမယော၊ ရှိရှားသီးဖြင့်ပြုသောဗူးတည်း။” လူတိ၊ သို့။
 (၁၂၃) ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တာလပဏ္ဍပိဇနိအာဒိသ၊ ထန်းရွက်ယပ်စသည်တို့
 ၌။ “ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္ပ၊ အဆင်းပြေပြစ်သော အမှုသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။” လူတိ၊
 သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တာနိ၊ ထို ထန်းရွက်ယပ် စသည်တို့ကို။ ကုဉ္ဇကာ ဝိယ၊ သံ
 ကောဏ်တို့ကဲ့သို့။ ကိဉ္ဇာပိ ပရိဟရဏီယာနိ၊ အကယ်၍ကား-အသွားဆောင်
 အပ်ကုန်၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ ဆောင်အပ်ကုန်သော်လည်း။ “ဥစ္စာဝစာနိ
 န ဓာရေတဗ္ဗာနိ” တိ၊ ဟူ၍။ ပဋိက္ခေပါဘာဝတော၊ ပယ်သော ပါဠိ
 မရှိသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။
 တာနိ၊ ထို ထန်းရွက်ယပ် စသည်တို့ကို။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝိဇ္ဇပနဉ္စ
 တာလပဏ္ဍဉ္စာ” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ အရှင်
 ဓမ္မသီရိထေရ် စီရင်သော ဂဏ္ဍိပဒ်ဉ္စကား။ “တေလဘာဇနေသု၊ ဆိကျည်တို့၌။
 ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္ပ၊ အဆင်းပြေပြစ်သောအမှုသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 သေနာသနပရိက္ခာရတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။” လူတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဓာဇဝလ္လ
 ဘာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓာဇကုလူပကာ၊ မင်းအိမ်သို့ကပ်သောရဟန်းတို့တည်း။
 ဘူမိ စ၊ မြေအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗဒ္ဒသီမာ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣဓ၊
 ဤ ဝိရုဒ္ဓသေနာသနအရာ၌။ သီမာတိ၊ သိမ်ဟူ၍။ အဓိပ္ပေတာ၊ လိုအပ်၏။
 “ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏။ သန္တကာ၊ ဥစ္စာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သီမာ၊ သိမ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သိမ်၌။
 ပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ န ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။” လူတိ၊ သို့။
 အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဘူမိ စ၊ မြေသည်လည်းကောင်း။ သီမာ
 စ၊ သိမ်သည်လည်းကောင်း။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ သန္တကာ၊ ဥစ္စာ
 တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဟိ ဝေ၊ ထို မြေရှင်၊ သိမ်ရှင်ဖြစ်သော
 ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ဝါရိတဗ္ဗာ၊ မြစ်အပ်ကုန်၏။ ယေသံ ပန၊ အကြင်
 ရဟန်းတို့သည်ကား။ အညေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့၏။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။
 သီမာ၊ သိမ်ကို။ ကတာ၊ ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဝါရေတုံ၊ မြစ်ခြင်း
 ငှါ။ န ဣဿရာ၊ အစိုးမရကုန်။” လူတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “သံသံ
 ဘေဒါဒိနံ၊ တို့၏။ ကာရဏတ္တာ၊ ကြောင့်။ မာ ကဓောထ၊ မပြုလင့်ကုန်။
 လူတိ၊ သို့။ ပဋိသေဓေတဗ္ဗာ ဝေ၊ မြစ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။” လူတိ၊
 သို့။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။
 ပါဠိမုတ္တကဝိနိစ္ဆယော၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ တာလဝဏ္ဏ (ဆဋ္ဌ)

၈၆-၇။ ဒါရုကုဋ္ဌိကံ၊ ကိ။ ကာတုံ၊ ၄။ “ကတ္တု”န္တိ စ၊ ကတ္တု-
 ဟူ၍လည်း။ အတ္တိ၊ ဇိ။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကန္တိ ဣဒံ၊ ကိ။ ဖလာ ဖလံ ဝိယ၊ ဖလ
 အဖလ-ဟူသည်ကဲ့သို့။ ဝါ၊ သစ်သီး ကြီးငယ်ဟူသကဲ့သို့။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဇိ။
 အာဏာပေဟိတိ ဝစနံ၊ ကိ။ အနိဋ္ဌေ ဝေ၊ အလိမ္မိသော အရာ၌သာလျှင်။
 ဝုစ္စတိ၊ ဇိ။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့အမှတ်ပြု၍။ ဗန္ဓံ၊ နှောင်ဖွဲ့လျက်။ အာဏာ
 ပေသိ၊ စေလိုက်၏။ ဣဿရိယမတ္တာယာတိ၊ သည်ကား။ သမိဒ္ဓိယမတ္တာယ၊
 အစိုးရခြင်းဟူသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သမိဒ္ဓိယံ၊ ပြည့်စုံခြင်းအနက်၌။
 မတ္တာသဒ္ဓေါ၊ သည်။ ပဝတ္တတိ၊ ဇိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာပေတိ၊ သိစေ၏။

၈၈။ “ဝေရူပံ ဝါဝံ ဘာသိတွာ”တိ စ၊ ရှိလည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိ
 သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဗျာပါဒဒီပကံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို ပြတတ်သော။
 ဒါရုသုပ္ပိ၊ သစ်တို့၌လည်း။ လောဘက္ခန္ဓဒီပကံ၊ လောဘအစုကို ပြတတ်
 သော။ “လောမေန တံ မုတ္တော၊ မာ ပုနပိ ဝေရူပ မကာသိ” တိ၊
 မကာသိ - ဟူသော။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤ စကားသည်။ သောတာပန္နဿ၊
 သည်။ သတော၊ ဖြစ်လျက်။ တဿ ရာဇဿ၊ ထို မင်းအား။ ပတိရူပံ
 ကိ၊ လျှောက်ပတ်အံ့လော။ ဝါ၊ “လောမေန တံ၊ ပ။ မကာသိ” တိ၊ မကာသိ-
 ဟူသော။ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဗျာပါဒဒီပကံ၊ ဗျာပါဒကိုပြတတ်သည်ဖြစ်၍
 လည်းကောင်း။ ဒါရုသုပ္ပိ၊ တို့၌လည်း။ လောဘက္ခန္ဓဒီပကံ၊ လောဘအစုကို
 ပြတတ်သည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန်သည်။
 သတော၊ ဖြစ်လျက်။ တဿ ရာဇဿ၊ ထို မင်းကြီးအား။ ပတိရူပံ ကိ၊ လော။

(~~ဤ၌-သိမမျှာမပါဒဒီပကံ - ဟူ၍-ဋ္ဌိကာမပါ၌-ရှိ၏။-ဆင်ခြင်မပါစေခြင်း။~~)
 “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တယာ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကတံ၊
 ပြုသော အမှုသည်။ သုကတံ နာမ၊ ကောင်းစွာ ပြုသည်မည်၏။ ပုနပိ၊
 တဖန်လည်း။ ယေန၊ အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္တော၊ အလိမ္မိ၏။ တေန၊ ထို
 ဝတ္ထုဖြင့်။ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုတော်မူကုန်လော။” ဣတိ၊ သို့။ ပဝါရေတွာ၊
 ဖိတ်၍။ အတိဝံ၊ အလွန်လျှင်။ ပီတိပါမောဇ္ဇံ၊ ပီတိပါမောဇ္ဇကို။ တေန၊ ထို
 မင်းကြီးသည်။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ သိယာ နန၊ ဖြစ်ရာသည်
 မဟုတ်လော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ စောဒနာတည်း။ ဧတံ၊ ဤ
 စောဒကဆရာ စကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သောတာပန္နတ္တာ၊ သောတာပန်
 ဖြစ်သောကြောင့်။ အတိဝံ၊ လွန်စွာလျှင်။ ဗုဒ္ဓမာမကော စ၊ ဘုရားကို
 မြတ်နိုးသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မမာမကော စ၊ တရားကိုမြတ်နိုးသည်လည်း
 ကောင်း။ သံဃမာမကော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဇိ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သည်၌ ပြုခြင်းကို။ အသဟ

န္တော၊ သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယာ၊ ခါ။
 သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကတ္ထုကာမော စ၊ ပြုလို့သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။
 “မေ၊ ငါ၏။ ဒါရုနိ၊ သစ်တို့ကို။ သုပယုတ္တာနိ၊ ကောင်းစွာ ယှဉ်စေအပ်
 ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ တုဠစိတ္တောပိ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိလျက်လည်း။
 ဧဝံ၊ ဤသို့လောမေန တံ-စသော စကားကို။ အာဟ၊ ခါ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ခါ။ “အာဂတပဒါနုရူပေနာတိတ္ထေ၊ ပါဌိ၍။ ဧဝ ရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။
 ဌာနေ၊ အရာ၌။ ဣမေဟိ နာမ၊ ဤမည်သော ဆိုပြီးသော ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ အညေဟိ၊ ဤပုဒ်၌ လာသောပုဒ်မှ တပါးကုန်သော။ ပဒေဟိ ဝါ၊
 ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတော၊ ဤပုဒ်မှ။ ထောကတဓေဟိ၊ နည်းကုန်
 သော။ ပဒေဟိ ဝါ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ အာဂတကာလေ၊ လာသောကာလ
 ၌။ တဒနုရူပေါ၊ ထိုသို့ လာသော ပုဒ်အားလျော်သော။ ယောနေ၊ ယောနေ
 ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ခါ။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ “ကေ
 ဝလံ၊ အထူးအားဖြင့်။ ဣမသ္မိ ယေဝ သိက္ခာပဒေ၊ ၌သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်
 သေး။ အညေသုပိ၊ တပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ တတ္ထ အာဂတပဒါနုရူပေန ယောဇနာ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ”တိ၊ ဟူ၍။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ အဒိန္နဿ၊ အရှင်မပေး
 သော သူ၏ဥစ္စာကို။ အာဒိန္နတ္တာဝ၊ ယူသည်၏ အပြစ်ကြောင့်လျှင်။ အာ
 ဒိယိဿတိတိ အယံ သဒ္ဓေါ၊ အာဒိယိဿတိ-ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ (ထည့်)။
 ဥဇ္ဈာယနတ္ထော၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်ရှိ၏။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဥဇ္ဈာယိ
 သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ (ရညော ဒါရုနိ အဒိန္နံ အဒိယိဿတိတိ-ဟု ကဲ့ရဲ့ကြ
 ကုန်၏-ဟူလိုသည်)။

ရုဒြဒါမကာဒိဟိ၊ ရုဒြဒါမက-အမည်ရှိသော မင်းအစရှိသည်တို့သည်။
 ဥပ္ပါဒိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော။ ကဟာပဏာ၊ တို့သည်။ ရုဒြဒါမကာ၊
 ရုဒြဒါမက အသပြာမည်ကုန်၏။

[ရုဒြဒါမေန ဥပ္ပါဒိတော ရုဒြဒါမကော-သာရတ္ထဒိပနီ မိန့်၏၊
 ရုဒြဒါမေန နာမ ကေနစိ ဥပ္ပါဒိတော ရုဒြဒါမကော-ဟု ဝိမတိ
 ဝိနောဒနိ-မိန့်၏။]

ဗာရာဏသိနဂရာဒိသု၊ ဗာရာဏသိမြို့ အစရှိသည်တို့၌။ တေဟိ တေဟိ ရာဇ
 ဟိ၊ ထိုထိုသို့သော မင်းတို့သည်။ ပေါရာဏကသတ္တာနုရူပလက္ခဏသမ္ပန္နာ၊ ရှေး

၁။ ရုဒြဒါမကော နာမ ။ပ။ဥပ္ပါဒိတော (ဆဋ္ဌ)။

အသပြာလုပ်ခိုးကျမ်းအားလျော်သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံစွာ။ ဥပ္ပါဒိတာ၊
 ဖြစ်စေအပ်သော အသပြာတို့သည်။ နီလကဟာပဏာ၊ နီလကဟာပဏ မည်
 ကုန်၏။ ကိရု-ဝိသေသော၊ အထူးကား။ ရုဒြဒါမကော၊ ရုဒြဒါမက မည်သော
 အသပြာသည်။ တေသံ၊ ထို နီလကဟာပဏ အစရှိသည်တို့၏။ တိဘာဂံ၊
 သုံးဖို့ကို။ အဂ္ဂတိ၊ ထိုက်၏။ ဝါ၊ ညီမျှ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (၁၂၄).
 တဿ၊ ထို ရုဒြဒါမက ကဟာပဏ၏။ ပါဒေါ၊ ပါဒသည်။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာသကော 'ပန၊ မာသကသည်ကား။ ဣမ၊ ဤ ကဟာ
 ပဏ ပါဒ အခွဲ၌။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ကဟာပဏော၊ သည်။ ကိဉ္စိ ကာလေ၊ အချို့သောကာလ၌။
 ဥနဝိသတိမာသကော၊ မာသကနှစ်ဆယ် မပြည့်သည်။ ဝါ၊ နှစ်ဆယ်အောက်
 ယုတ်သော မာသကရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိဉ္စိ ကာလေ၊ ၌။ အတိရေက
 ဝိသတိမာသကော၊ မာသကနှစ်ဆယ်ထက် လွန်သည်။ ဝါ၊ နှစ်ဆယ်ထက်
 လွန်သော မာသကရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ
 ကဟာပဏဿ၊ ထို ကဟာပဏ၏။ စတုတ္ထဘာဂေါ၊ လေးခုမြောက်သော
 အဖို့သည်။ ပဉ္စမာသကော ဝိယ၊ ငါးမာသက ရှိသကဲ့သို့။ အတိရေကပဉ္စ
 မာသကော ဝါ၊ ငါးပဲထက် အလွန်ကိုလည်းကောင်း။ ဥနပဉ္စမာသကော
 ဝါ၊ ငါးပဲအောက် အယုတ်ကိုလည်းကောင်း။ ပါဒေါတိ၊ ပါဒဟူ၍။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣမဿ အတ္ထဿ၊ ဤ အနက်ကို။ ဒီပနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ “တဒါ
 ရာဇဂဟေ ဝိသတိမာသကော ကဟာပဏော ဟောတိ” တိအာဒိ၊ ကို။ စုတ္ထံ၊
 ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ရတေမယော စ၊ ငွေဖြင့်ပြီးသည်မှလည်းဖြစ်
 သော။ သုဝဏ္ဏမယော စ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသည်မှလည်းဖြစ်သော။ တမ္ဗမယော စ၊
 ကြေးနီဖြင့် ပြီးသည်မှလည်းဖြစ်သော။ ကဟာပဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ရှိသည်ဖြစ်၏။ သုဝဏ္ဏဘူမိယံ၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ အရပ်၌။ ကဟာပဏော ဝိယ၊
 ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ပါဒေါပိ၊ ကိုလျှင်။ တမ္ဗမယောဝ၊ ကြေးနီဖြင့်ပြီး
 သည်ကိုလျှင်။ ကတော၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။
 သောဝ ပါဒေါ၊ ထို ပါဒသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊
 တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဒေါ၊ သည်။ ဧကနီလ
 ကဟာပဏန္တိနကော၊ တခုသော နီလကဟာပဏထိုက်၏။ ဝါ၊ တခုသောနီလ
 ကဟာပဏအဖို့ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ ပါဒဿ၊ ထိုပါဒ၏။
 စတုတ္ထဘာဂေါ၊ လေးခုမြောက်သော အဖို့သည်လျှင်။ ပါဒေါ၊ ပါဒ
 မည်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဣဒံ၊ ဤ ဧကေဆရာတို့၏ စကားသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူထား။

တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝါ-တတ္ထ၊ ထိုကဟာပဏ ပါဒထိုက်သော ဘဏ္ဍာတို့ တွင်။ ပါဒါရဟော၊ သော။ ယော စ ဘဏ္ဍော၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ နိ။ တဿ၊ ထိုပါဒါရဟဖြစ်သော ဘဏ္ဍာ၏။ စတုတ္ထဘာဂဿေဝ၊ လေးခုမြောက်သော အဖို့၏သာလျှင်။ ပါရာဇိကဝတ္ထုဘာဝပွသင်္ဂတော၊ ပါရာဇိက ဝတ္ထုအဖြစ် ၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ ပါဒါရဟဘဏ္ဍံ၊ သည်။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သောဝ ပါဒေါ၊ ထိုပါဒသည်သာလျှင်။ ပစ္ဆိမံ၊ ယုတ်စွာအဆုံးဖြစ်သော။ ပါရာဇိက ဝတ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးရာ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ နိလကဟာပဏဂ္ဍေန၊ နိလကဟာပဏ ထိုက်သောဘဏ္ဍာဖြင့်။ န အဂ္ဂါပေန္တိ၊ မဖြတ်ကုန်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ တဿေဝ၊ ထိုထိုသို့သော ဇနပုဒ်၏လျှင်။ ကဟာပဏဂ္ဍေန၊ ကဟာပဏ ထိုက်သောဘဏ္ဍာဖြင့်။ အဂ္ဂါပေန္တိ၊ ဖြတ်ကုန် ၏။ တသ္မာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ တဿ တဿ ဇနပဒဿ၊ ၏။ ပါဒေါဝ၊ သည်လျှင်။ ပါဒေါ၊ ပါဒတည်း။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ တဒဂ္ဂနကမေဝ၊ ထိုကဟာပ ဏ်ထိုက်သော ဘဏ္ဍာသည်သာလျှင်။ ပါဒဂ္ဂနကံ၊ ပါဒဂ္ဂနက ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တမတ်ထိုက်သော ဥဒ္ဓာဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ “သော စ ခေါ ပေါရာဇဿ နိလကဟာပဏဿ ဝသေန၊ န ဣတရေသန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဒ်၌။ ယတ္ထ ပန၊ အကြင်အရပ်၌ကား။ နိလကဟာပဏဝဋ္ဋံ၊ နိလကဟာ ပဏဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနိလကဟာပဏ ကို သုံးဆောင်ရာအရပ်၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့ သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပ ပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ

၉၂။ ဂါမာ ဝါ အရညာ ဝါတိ ပါဠိ၊ ဟူသောပါဠိကို။ လက္ခဏာ နုပညတ္တိကတ္တာ၊ ပါရာဇိကဝတ္ထုဌာနကို မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော အနုပညတ် ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဌမပညတ္တိယာ၊ ၏။ အာဒိမိ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ယတော ဝါ၊ အကြင်ရွာမှလည်း။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အာဂန္တုကာမာ ဝေ၊ ပြန် လိုက်လျက်လျှင်။ (ထည့်)။ အပက္ကန္တာ၊ ဖဲကုန်၏။ သော၊ ထို လူတို့မရဖြစ် သော ရွာသည်။ အမနုဿော နာမ၊ မည်၏။ “အမနုဿဂါမံ၊ ဆိုပြီးသော လူမရှိသောရွာကို။ အပါရူပိတွာ၊ သင်္ကန်းကိုမရှိမူ၍။ ဂါမပုဝေသနဉ္စ၊ ရွာ

ဝင်ခြင်းကိုလည်း။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်မူ၍။ ပဝိသိတံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ အရှင်ဝဇီရဗုဒ္ဓိထေရ် စီရင်သော အနုဂဏ္ဌိ
 ပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ယတော ဂါမတော၊ မှ။ အာဂန္တုကာမာ ဧဝ၊ လာလို့
 ကုန်လျက်လျှင်။ အပက္ကန္တာ၊ ဖဲကုန်၏။ တံ ဂါမံ ဧဝ၊ ထိုရွာကိုသာလျှင်။
 ပဝိသိတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ကေဝိ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ယက္ခပရိဂ္ဂဟဘူတောပိ၊ ဘီလူးတို့
 သိမ်းဆည်းရာ ဖြစ်၍ဖြစ်သော ရွာသည်လည်း။ အာပဏာဒီသု၊ အိမ်ဈေး
 အစရှိသည်တို့သည်။ ဒိဿမာနေသု ဧဝ၊ ထင်ကုန်သော်သာလျှင်။ ဂါမော
 တံ သင်္ချံ၊ ရွာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဒိဿမာနေသု၊ မထင်
 ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဝေသနေ၊ ဝင်ခြင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဂါမော ဧဝ၊ ဂါမသည်သာလျှင်။ ဥပစာရော၊
 ဥပစာရတည်း။ ဂါမူပစာရော၊ ဂါမသည်သာလျှင် ဥပစာရ။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။
 ကမ္မဓာရယဝသေန၊ ကမ္မဓာရည်းသမာသ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟိတေ၊ ယူ
 သည်ရှိသော်။ ကုရုန္တုကထာဒီသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တမိ၊ ဆိုသော စကားသည်လည်း။
 သုဝုတ္တမေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထို ကမ္မဓာရည်းသမာသ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဃရူ
 ပစာရော၊ သည်။ ဂါမော၊ မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ဣတိ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏။ “ဂါမဿ၊ ဂါမ၏။ ဥပစာ
 ရော စ၊ ဥပစာရလည်း။ ဂါမော စ၊ ဂါမလည်း။ ဂါမူပစာရော ၊ ဂါ
 မူပစာရဂါမ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တာနံ၊ ဆိုကုန်သော ဆရာတို့၏။ ဝါ
 ဒေန၊ နှင့်။ တံ၊ ထို ကမ္မဓာရည်း သမာသ်သည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်
 ၏။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ “ဣမေသံ၊ ဤ ဃရ၊ ဃရူပစာရ၊ ဂါမ၊
 ဂါမူပစာရတို့ကို။ လာဘာဒီသု၊ လာဘ် အစရှိသည်တို့၌။ လက္ခဏံ၊ လက္ခ
 ဏာကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဃရဃရူပစာရောတိ
 အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သော စကားကို။ မယံ၊ တို့သည်။ န
 ပဋိက္ခိပါမ၊ မပယ်ကုန်အံ့။” ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (၁၂၅)

“ကတပရိက္ခေပေါ စာတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဃရဿ၊ အိမ်၏။ သမန္တတော၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှ။ တတ္ထကော၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်သည်။ ဥပ
 စာရော နာမ၊ မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဌိပဒေ၌။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ အနုဂဏ္ဌိ
 ပဒေ ပန၊ ၌ကား။ “ယော ယော အဋ္ဌကထာဝါဒေါ ဝါထေရဝါဒေါ ဝါ
 ပစ္ဆာ ဝုတ္တတိ၊ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဝုတ္တတိ—ဟူသော ဤ စကားကို။ ဣတော၊ ဤ ဂါမ

၁။ တံ ဂါမံ ဧဝံ(ဆဋ္ဌ) ၂။ ဂါမူပစာရောစ(ဆဋ္ဌ) ၃။ ဝဒန္တိ(ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၂-ဒုတိယ ပါရာဇိက ပဒဘာဇနိယ ဝဏ္ဏနာ

၃၂၁

ဂါမုပစာရ အဆုံးအဖြတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ(ထည့်)။ အနာဂတံ၊ မလာသော အရာကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အရာကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ အတိတမ္ပိ၊ အတိတ်ဖြစ်သော အရာကိုလည်း။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ယဒိ ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ မဟာပဒုမတ္ထေရဝါဒေါ၊ သည်လျှင်။ ပမာဏံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တဿ၊ ကြောင့်။ အနာဂတမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ကထယန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ သေသမ္ပိတံ၊ သည်ကား။ ဂါမဂါမုပစာရ လက္ခဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ။

တကြာယံ နယောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ တဿ ဂါမုပစာရဿ၊ ထိုဂါမုပစာရ ကို။ ဂဟဏေ၊ ယူရာဌ်။ အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ နယော၊ နည်း တည်း။ ဝိကာလေ ဂါမပုဝေသနာဒိဿတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “ဂါမပုဝေသနံ ဟိ၊ ရွာဝင်ခြင်းကိုလျှင်။ ဗဟိ ဧဝ၊ အပဋ္ဌိသာလျှင်။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ပန်အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “တံ၊ ထို ဂဏ္ဍိစကားသည်။ အဋ္ဌ ကထာယ၊ နှင့်။ န သမေတိ၊ မည်။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဂါမသင်္ခါ တူပစာရံ၊ ရွာဟုဆိုအပ်သော ဥပစာရကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။” ဣတိ ဂဟိတေ၊ ဤသို့ ယူသည်ရှိသော်။ သမေတိ၊ ညီရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ ငါ၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ “အာဒိ-သဒ္ဓတော၊ မဉ္ဇူသာဒိသု-ဌ် အာဒိ-သဒ္ဓါဖြင့်။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သောသူတို့၏။ ဒိန္နလာဘ ဘာဇာနာဒိနိ၊ ပေး၍ရအပ်သော ဝတ္ထုကိုထည့်ရာဖြစ်သော ခွက်စသည်ကို။ သင်္ဂဏာတိ၊ ပေါင်း၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ဂါမု ပစာရေ၊ ဤ။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သောသူတို့၏။ ပါပုဏိတဗ္ဗလာဘံ၊ ထောက် အပ်သော လာဘ်ကို။ သဉ္စိစ္စ၊ ရှိ။ အဒေန္တာနံ၊ မပေးကုန်သော ရဟန်းတို့ အား။ ပါရာဇိကံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ကုရုန္တိ အာဒိသု၊ ကုရုန္တိအစရှိသော အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသောစကားကို(ထည့်)။ ပါဠိယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တဝစနာနုလောမဝသေန၊ ဟောအပ်သောစကားအား လျော် သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ ပမာဒုလေခါတိ၊ ဟူ၍။ ကိဉ္စာပိ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အကယ်၍ကား မဆိုအပ်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မဆိုအပ် သော်လည်း။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တဝိနိစ္စယော၊ ဆိုအပ်သော အဆုံး အဖြတ်သည်။ သင်္ဂတိတော၊ သံဂါယနာတင်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အာဂ တော၊ လာ၏။ မဟာအဋ္ဌကထာယန္တိအာဒိ၊ သော၊ ယဉ္ဇေတံ ယဉ္ဇ တေ

ဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ခေါ်။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ သိဟဋ္ဌဒိပေ၊ သိဟိဋ္ဌကျန်း၌။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။ “ဝိနိစ္ဆယ နယော”တိ စ၊ ဟူ၏လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။ လေဉ္စပါတေနေဝ ပရိဝိန္နိတဗ္ဗောတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနံ၊ အရံထိုက်ရာ အရပ်ကို။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်၏။ ဥပသာရံ၊ ကို။ န ဒဿိတံ၊ မပြ။ ဟိ-သဝ္ဓံ၊ ခေါ်။ သော၊ ထို ဂါမကို။ တတော၊ ထို ဃရူပသာရမ။ အပရေန၊ တပါးသော။ လေဉ္စပါတေန၊ ခဲတကျဖြင့်။ ပရိဝိန္နော၊ ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဣမသ္မိ၊ အဒိန္နာဒါနသိက္ခာပဒေတိ၊ ဟူ၍။ နိယမေန၊ မှတ်သဖြင့်။ အညတ္တ၊ တပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အရညံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ (ထည့်)။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထတော၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေန နိယမေန၊ ထိုသို့ ဣမသ္မိ၊ အဒိန္နာဒါနသိက္ခာပဒေ-ဟု မှတ်သဖြင့်။ ယထာရုတဝသေနပိ၊ ပါဠိလာတိုင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဣမ၊ ဤ အရသအရာ၌။ ယုဒတိ၊ သင့်၏။ အဘိဓမ္မေ ပနာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အညထာပိ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ အတ္ထာပတ္တိသိဒ္ဓံ၊ အနက်ရောက်သော အားဖြင့် ပြီးခြင်းကို။ ဒဿေတိ၊ ခေါ်။

“ပရိစ္စာဂါဒိမ္ပိ၊ စွန့်ခြင်းအစရှိသည်ကို။ အကတေ၊ မပြုသော်။ ဣဒံ၊ ဤ ဥစ္စာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အဝိဒိတမ္ပိ၊ မသိသော်လည်း။ ပရပရိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ သူတပါးသိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာသည် ပင်တည်း။ ကိမိဝ၊ မူကား။ ပိတုအစွယေန၊ အဖ လွန်သဖြင့်။ ပုတ္တ ကာနံ၊ သားတို့၏။ သန္တကံ ဝိယ၊ ဥစ္စာကဲ့သို့တည်း။ တံ၊ ထို ဥစ္စာသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ အပရိစ္စတ္ထေ၊ မစွန့်သည်၏အဖြစ်၌။ သင်္ဂဟံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။ “ထေနဿ၊ ခိုး တတ်သော သူ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုတည်း။ ထေယျံ၊ ခိုးတတ်သောသူ၏ အမှု။ ထေနေန၊ ခိုးတတ်သောသူသည်။ ဂဟေတဗ္ဗဘူတံ၊ ယူအပ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ် သော။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ထေယျန္တိ၊ ထေယျဟူ၍။ သင်္ခါတံ ကထိတံ၊ ဆို အပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။ တံ ဧထယျံ၊ ထို ခိုးတတ်သောသူသည် ယူအပ်သော ဘဏ္ဍာအစုသည်။ ယဿ ထေနဿ၊ အကြင် ခိုးတတ်သော သူ ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ သော၊ ထို ခိုးတတ်သော သူသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေယျစိတ္တော၊ ခိုးတတ်သောစိတ်ရှိသည်။ အဝဟရဏ စိတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ထေယျသင်္ခါတ”န္တိ ပဒံ၊

ကဏ္ဍ ၂-ဒုတိယ ပါရာဇိက ပဉ္စသတိအဝဟာရကထာဝဏ္ဏနာ ၃၂၃

ပုဒ်ကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ “ထေယျစိတ္တော အဝဟရဏစိတ္တော” တိ၊ ၍။
 ပဒတာဇနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ တေသံ ပေါရာဏာနံ၊ ထို ပေါရာဏဆရာတို့သည်။
 ယုဇ္ဇတေဝ၊ ယဉ်အပ်သည်သာတည်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ယဉ်သော်လည်း။ အဋ္ဌ
 ကထာယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟေ
 တဗ္ဗံ၊ ဇ်။ “ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဌ။ အဝဟရိသာမီတိ၊ ခိုးအံ့ဟူ၍။ ပဝတ္တံ၊ သော။
 ယဉ္စ စိတ္တံ၊ သည်လည်းကောင်း။ ဂမနာဒိသာဓကံ ဝါ၊ သွားခြင်းအစရှိ
 သည်ကိုမူလည်း ပြီးစေတတ်သော။ ပရာမသနာဒိသာဓကံ ဝါ၊ သုံးသပ်ခြင်း
 စသည်ကိုမူလည်း ပြီးစေတတ်သော။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ပဝတ္တံ၊ သော။
 ယဉ္စ စိတ္တံ၊ သည်လည်းကောင်း။ (၁၂၆) ဌာနာစာဝနပယောဂသာဓကံ၊
 ဌာနာစာဝနပယောဂကို ပြီးစေတတ်သော။ ယဉ္စ စိတ္တံ၊ သည်လည်းကောင်း။
 အတ္တံ၊ ဇ်။ တေသု၊ ထို သုံးပါးသောစိတ်တို့တွင်။ ဧကော၊ တခုဖြစ်သော။ ပစ္ဆိမော၊
 နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ အယမေဝ စိတ္တကောဋ္ဌာသော၊ ဤ စိတ်အစုကိုသာလျှင်။
 ဣမ၊ ဤ ထေယျသင်္ခါတံ-ဟူသော ပုဒ်၌။ အခိပ္ပတော၊ ဇ်။ ထေနောတိ၊
 ၍။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေါ၊ ဌ။
 ဝုတ္တံ၊ ဇ်။ ဥနမာသက မာသကပါဒါဒိသု၊ တပဲအောက် ယုတ်သော ဥစ္စာကို
 ခိုးလိုသောစိတ်၊ တပဲကို ခိုးလိုသောစိတ်၊ တမတ်ကို ခိုးလိုသောစိတ် အစ
 ရှိကုန်သော။ “အဝဟရဏစိတ္တော၊ ခိုးလိုသောစိတ်တို့တွင်။ ဧကစိတ္တ
 ကောဋ္ဌာသော၊ တခုသောစိတ်အစုတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။
 ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဇ်။

ပဉ္စသတိအဝဟာရကထာဝဏ္ဏနာ

ပဉ္စသတိအဝဟာရာ နာမ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သော ခိုးခြင်းတို့မည်
 ကုန်သည်။ ဝစနဘေဒေနဝ၊ စကားအထူးဖြင့်သာလျှင်။ ဝါ၊ သဒ္ဓါအထူး
 အပြားဖြင့်သာလျှင်။ ဘိန္နာ၊ ထူးကုန်၏။ ဝါ၊ ပြားကုန်၏။ အတ္ထတော ပန၊ အနက်
 အားဖြင့်ကား။ အဘိန္နာ၊ မထူးမပြားကုန်။ အာကုလာ ဒုဝိညေယျဝိနိစ္ဆယာတိ
 တ္ထေ၊ ဌ။ အာစရိယာနံ၊ ဆရာတို့၏။ မုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။
 သဗ္ဗာကာရေန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဂ္ဂဟိတဝိနိစ္ဆယာနံ၊
 မသင်အပ်သော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဒုဝိညေယျာ၊ သိ
 နိုင်ခဲ့ကုန်၏။ ဒုကတိကပဋ္ဌာနာဒိသု၊ ဒုက တိကပဋ္ဌာန်းအစရှိသည်တို့၌။ ပဋ္ဌာန
 ပါဠိ ဝိယ၊ ပဋ္ဌာန်းပါဠိကဲ့သို့။ အာကုလာ၊ ရောယှက်ကုန်၏။ ဒုဝိညေယျ
 ဝိနိစ္ဆယာ၊ သိနိုင်ခဲ့သော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်၏။ ဧကဝလံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။

တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော ပါဠိ အနက် အဆုံးအဖြတ်ကို။ အာရိယာ၊ တို့
 သည်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရောဓံ၊ ရွှေ့နောက် ဆန့်ကျင်ခြင်းကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။
 သင်္ဂီတိတော၊ သံဂါယနာတင်သည်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ အာဂတနယံ၊ လာသောနည်း
 ကို။ အဝိနာသေတော၊ မပျောက်စေမူ၍။ ဝါ၊ မပျက်စေမူ၍။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်
 တော်မူကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပဌာနပါဠိ ဣဝ၊ ပဌာန်းပါဠိကဲ့သို့
 တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။
 ဝုတ္တော၊ ကုန်၏။ ပေါရာဏာတိ၊ သည်ကား။ သင်္ဂီတိအာရိယာ၊ သံဂါယနာ
 တင်ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ အယံ၊ ဤသို့ ပေးခြင်း
 သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ နိရာလယကာလ၌ ယူသော ဘဏ္ဍာ၌။ ဝါ၊ ဤသို့ကွာပုဒ်၌။
 သာမိဓိ ဝေ၊ အမှီအသေပြုခြင်းသာတည်း။ သစေ န ဒေတိ၊ အကယ်၍
 မပေးအံ့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပန၊ ထိုသို့ မရှိသော်လည်း။ ပါရာ
 ဇိကဘယာ၊ ပါရာဇိကမှ ကြောက်သဖြင့်။ သိက္ခာကာမော၊ သည်။ ဒေတိ
 ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဒါတဗ္ဗမေဝ၊ ပေးအပ်သည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤဝတ္ထု ကာလံ ဒေသ အဂ္ဂ ပဋိဘောဂဟူသော ငါး
 ပါးသော အရာတို့၌။ ယာနံ ပန ဝတ္ထုနံ၊ တို့သည်ကား။ အတ္ထိ သန္တိ၊ ကုန်၏။
 တာနိ၊ ထို ဝတ္ထုတို့ကို။ သိဟဋ္ဌဒီပေ၊ ၌။ အာရိယေဟိ၊ တို့သည်။ သံသာဒီနံ၊
 သံသာအစရှိသည်တို့၏။ အနုမတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။
 ပက္ခိတ္တာနိ၊ ထည့်အပ်ကုန်၏။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဗြဟ္မစာရိနံ၊
 သီတင်းသုံးတော်တို့၏။ ဟိတတ္ထာယ၊ အကျိုးဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ပေါတ္တကာ
 ရုဋ္ဌကာလတော၊ ပေသို့ တင်သောကာလမှ။ ပစ္ဆာပိ၊ နောက်၌လည်း။ ပက္ခိ
 တ္တာနိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ အာဏတ္တိကံ၊ အာဏတ္တိက
 ပယောဂသည်။ အာဏတ္တိကုဏ္ဍပိ၊ စေသောဓာန်၌လည်း။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။
 အတ္တသာဓကော၊ အတ္တသာဓက ပယောဂသည်။ ကာလန္တရေနာပိ၊ ကာလ
 ကြာသဖြင့်လည်း။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ကာလန္တရံ၊ ကာလအထူးကို။ သန္ဓာယ၊
 ရည်၍။ ဧတေသံ၊ ထို အာဏတ္တိက အတ္တသာဓကနှစ်ပါးတို့၏။ ဣဒံ နာနတ္ထံ၊
 ဤသို့သော အထူးကို။ အာဟ၊ ၍။

[သန္ဓာယာတိ-ရှိမူ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤ
 သည်လျှင်။ ဧတေသံ၊ တို့၏။ နာနတ္ထံ၊ တည်း-ပေးလေ]။

ဘဋ္ဌေတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပဂတေ၊ ကင်းကြလတ်သော်။ အန္တရသမုဒ္ဒေ၊
 သမုဒ္ဒရာအလယ်ဖြစ်သော။ အတုရမုဟန္တေ၊ အတုရမုဟန္တ အမည်ရှိသောကျွန်း
 ၌။ ဖရတိ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ နဝဓောတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နဝ

ကဏ္ဍ]

၂-ဒုတိယပါရာဇိက ဘူမဋ္ဌ ကထာဒီ ဝဏ္ဏနာ

၃၂၅

ကတော၊ ပြုသစ်ဖြစ်သော ခွက်တည်း။ ပါသာဏသက္ခရန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပါသာ
ဏဉ္စ၊ ကျောက်လည်း။ သက္ခရဉ္စ၊ ကျောက်စစ်လည်း။ ပါသာဏသက္ခရံ၊
ကျောက် ကျောက်စစ်။

ဘူမဋ္ဌကထာဒီဝဏ္ဏနာ

၉၄။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ပန သဇ္ဇေပိ အလိကေပိ ဒုက္ခဋ္ဌမေဝ ဝုတ္တံ၊ တံ
ပမာဒလိခိတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်ဌ။ တေရဟံ၊ ယခုအခါ၌။ ယုတ္တိယာ၊
ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ အသင့်အားဖြင့် ယူရာ၌။ “စတုဝဂ္ဂေန
ဌပေတော ဥပသမ္ပပဝါရဏအဗ္ဘာနာဒိသဗ္ဗံ သံသကမ္ပိ ကာတံ ဝဇ္ဇတိ” ဧဝံ၊
ဝဇ္ဇတိ—ဟူ၍သာလျှင်။ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ “ဥပသမ္ပပဝါရဏကထိ
န ဗ္ဘာနာဒိနံ” တိ၊ ဟူ၍။ လိခန္တိ ယထာ၊ ရေးကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။
လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ သို့ရေးသည်ကို။ အာစရိယာ၊
တို့သည်။ “ပမာဒလေခါ” ဧဝံ၊ ပမာဒလေခ-ဟူ၍လျှင်။ ဝါ၊ မေ့လျော့၍
ရေးမိသည်ဟူ၍လျှင်။ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဖွင့်ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ပမာဒ
လိခိတ” န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယံ ယံဝစနံ၊ သည်။ မုသာ၊ ချတ်ယွင်း၏။
တတ္ထ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုထိုသို့သော ချတ်ယွင်းသော စကားကြောင့်။ ပါစိတ္တိ
ယံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဒုက္ခဋ္ဌဿ၊ ကို။ ဝစနေ၊ ဆိုရာ၌။ ပယော
ဇနာဘာဝါ၊ အကျိုး၏ မရှိသောကြောင့်။ “အဒိန္နာဒါနဿ ပုဗ္ဗပယောဂေ”
တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညေသမ္ပိ၊ တပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်း။
ပုဗ္ဗပယောဂေ၊ ၌။ ပါစိတ္တိယဋ္ဌာနေ၊ ပါစိတ်အရာ၌။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ လျှင်
တည်း။ ပမာဒလိခိတန္တိ (၁၂၇) ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဘူမဋ္ဌ ကထာ၌။
အဓိပ္ပေတမေဝ၊ လိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ၊ ဂဟေတော၊ ၍။ အဋ္ဌ
ကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဂဟိတေ၊ ဤသို့ ယူသည်
ရှိသော်။ သမေတိ ဝိယ၊ ညီသကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အာစရိယာ ပန၊
တို့သည်ကား။ “ပါစိတ္တိယဋ္ဌာနေ ပါစိတ္တိယ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတော၊ ဆိုပြီး၍။
ဒုက္ခဋ္ဌေ၊ ကို။ ဝိသံ၊ အသီး။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်လျက်။ “သစ္စာလိကေ” တိ၊ ဟူ
၍။ သာမညတော၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “ပမာဒလေခါ” တိ၊ ဟူ၍။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ကုသလစိတ္တေန ဂမနေ
အနာပတ္တိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “ဒါနဉ္စ ဒဿာမိ” တိ ဝစနေ၊
ဒါနဉ္စ ဒဿာမိ—ဟူသောစကားဖြင့်။ အနာပတ္တိ ဝိယ၊ အာပတ်မသင့်သကဲ့
သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။

ပါဝိတ္တိယဌာနေ ဒုက္ခဌာ န မုစ္ဆတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပါဝိတ္တိယေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က။ ဒုက္ခဌာ၊ ဒုက္ခဌာအာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဗဟုကာပိ အာပတ္တိယော ဟောန္တုတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ခဏနဗျူဟဒ္ဓရဏေသု၊ တူးသောအခါ ယက်သောအခါ ထုတ်သောအခါတို့၌။ ဒသ ဒသ၊ တဆယ် တဆယ်တို့ကို။ ကတု၊ ရှိ။ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပန္နော၊ ထောက်သော ရဟန်းတည်း။ တေသု၊ ထို သင့်သော အာပတ်တို့တွင်။ ဥဒ္ဓရဏေ၊ ထုတ်ရာ၌။ ဒသ ပါဝိတ္တိယော၊ တို့ကို။ ဒေသေတု၊ ဒေသနာကြား၍။ မုစ္ဆတိ၊ ဧ။ ဇာတိဝသေန၊ ဇာတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ “ကေမေဝ ဒေသေတု မုစ္ဆတိ”တိ၊ ရှိ။ ကုရုန္တိယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုရိမေန၊ ရှေးစကားနှင့်။ သမေတိ၊ ဧ။ “သမောဓာနေတု၊ ပေါင်း၍။ ဒဿိတပယောဂေ၊ ဌ။ ဒုက္ခဌာ၊ ဧ။” ဣတိ ဝုတ္တတာ၊ ကြောင့်။ သမာနပယောဂေ၊ တူသော ပယောဂကြောင့်။ ဗဟုဒုက္ခဌာ၊ များသော ဒုက္ခဌာအဖြစ်ကို။ ဉပေတိ၊ သိဝေ၏။ ခဏနေ ဗဟုကာနိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သမာနပယောဂတ္တာ၊ တူသောပယောဂ ရှိသောကြောင့်။ န ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ မငြိမ်း။ အဋ္ဌကထာစရိယပ္ပမာဏေနာတိ ပဒဿ၊ ဧ။ (အတ္ထော—ဌံ စပ်)။ ဧတ္ထ ယထာ စ၊ ဤ ဒုတိယပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ တထော၊ တူ။ အညေသုပိ၊ တပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ ဝေရူပါနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌကထာယ၊ ဌ။ အာဂတဝစနာနိ၊ တို့ကို။ သင်္ဂတိတော၊ သံဂါယနာတင်သည်မှ။ ပဌာယ၊ ရှိ။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဂဟေတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဧ။ “ဣဓ ဒုတိယပါရာဇိကေ၊ ဌ။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ဧ။ အညေသု၊ တပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ န ဂဟေတဗ္ဗာ၊ အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဌကား။ “ပုရိမခဏနံ၊ ရှေးတူးခြင်းသည်။ ပစ္စိမခဏနံ၊ နောက်တူးခြင်းသို့။ ပတု၊ ရှိ။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ဧ။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ကေမေဝ ဒေသေတု မုစ္ဆတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဝါ၊ ကား။ “ဝိသဘာဂကိရိယံ၊ ရှေးနှင့်မတူသော နောက်နောက်သော ကိရိယာသို့။ ပတု၊ ရှိ။ ပုရိမံ ပုရိမံ၊ ရှေးရှေးကိရိယာသည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

ဧဝံ၊ သို့။ ကေဌာနေ၊ ဌ။ ဌိတာယ၊ တည်သော။ ကုမ္ဘိယာ၊ အိုး၌။ ဌာနာစာဝနဉ္စ၊ အရာမှရွေ့ခြင်းကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဘူမဋ္ဌ ကထာ၌။ ဆဟိ အာကာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣတိ သမ္ပန္နော၊ ဤသို့ သမ္ပန်ခြင်းကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ဧ။ (နောက်ကိုဆုတ်၍ ပြန်၍ စကားရင်းမှာစပ်လေ ဟူလိုသည်)။ ကုမ္ဘိယာတိ ဣဒံ၊ ကုမ္ဘိယာ-ဟူသော ဤပဒ်သည်။ ဘူမ္မဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်

အဆုံးရှိသောပုဒ်တည်း။ ဥဒ္ဓံ ဥက္ခိပန္နော ။ပ။ ပါရာဇိကန္တိ ဧတ္ထံ ဌံ။ မုခ ဝဋ္ဋိယာ၊ နှုတ်ခမ်းရေးဖြင့်။ ဖုဋ္ဌောကာသံ၊ ထိရာအရပ်ကို။ မုခေနံ၊ အဝမှ။ မောစိတေ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ “ဌာနာစာဝနဉ္စေတ္ထံ ဆဟိ အာကာရေဟိ ဝေဒိတဗ္ဗ”န္တိ ဣမိနာ၊ ဝေဒိတဗ္ဗ-ဟူသော ရှေးစကားနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဝါ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ “ဘူမိတော၊ မြေမှ။ မုတ္တေ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ၊ တဆံဖျား မျှလည်း။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဘူမိတော၊ မြေမှ။ မောစိတံ နာ မ၊ လွတ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌံ ကတွာ၊ မြစွာ ပြု၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပ ပရိက္ခိတွာ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထံ၊ ထို အဋ္ဌကထာ၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝဒန္တိ ကုန်၏။ “ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ခဏန္တေန၊ တူးသော ရဟန်းသည်။ အဝသေသဋ္ဌာနာနိ၊ ကြွင်းသော အရပ်တို့ကို။ ဝိယောဇိတာနိ၊ ကင်းစေအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုအိုးသည်။ ဝိမုတ္တေ၊ မြေ မှ လွတ်သည်ရှိသော်။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။” ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခေပ မဟာပစ္စရိယာဒိသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တဝစနဿ၊ ဆိုအပ်သော စကား၏။ ပမာဒလေခ ဘာဝေါ၊ ပမာဒလေခအဖြစ်ကို။ “အတ္ထုနော ဘာဇနဂတံ ဝါ ကရေတိ၊ မုဋ္ဌိ ဝါ ဆိန္ဒတီ”တိ ငစနေန၊ ဆိန္ဒတီ-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်၏။

“ပိတမတ္တေ ပါရာဇိက”န္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ (ဝေဒိတဗ္ဗ-၌ စပ်)။ တေရဟိ၊ ၌။ “ပဉ္စ ဝိညာဏာ ဥပ္ပန္နဝတ္ထု ကာ ဥပ္ပန္နာရမ္မဏာ”တိ ပဒဿ၊ ၏။ “ဥပ္ပန္နဝတ္ထုကာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ (၁၂၀) အနာဂတပဋိက္ခေပေါ၊ အနာဂတ်ကိုပယ်ခြင်း။” ဣတိ၊ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ဤ အဋ္ဌကထာစကားသည်။ “အသမ္ဘိန္နဝတ္ထုကာ အသမ္ဘိန္နာရမ္မဏာ ပုရေဇာတ ဝတ္ထုကာ ပုရေဇာတာရမ္မဏာ”တိ ဝစနံ၊ ကို။ အပေက္ခိတွာ၊ ငဲ့၍။ အတိတာ နာဂတပဋိက္ခေပေါ၊ အတိတ် အနာဂတ်တို့ကိုပယ်ခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိဝတ္တေ တိ ယထာ၊ ပြန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တာဒိသေဟိ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပရိဝတ္တန္တိတိ၊ ပြန်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓံ၊ ရွှေ နောက် ဆန့်ကျင် သော စကားကို။ န ဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ ယံ ပန ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ “ဣဒံ ဤသည်ကား။ ပမာဒလိခိတံ၊ ရေးမှားသော

အရာတည်း။ ” ဣတိ၊ သို့။ အပနေတွာ၊ ကြဉ်စေ၍။ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍။
ဝစနကာလေ၊ ပြောဆိုသောကာလ၌။ ဝါ၊ သင်အံသောကာလ၌။ ဝါစေန္တိ၊
ချကုန်၏။ ဥဒ္ဓိသန္တိ၊ သင်ကုန်၏။ တမေဝ ဝစနံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဣမိနာပိ အာစရိ
ယေန၊ ဤ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည်လည်း။ “ပမာဒလိခိတ” န္တိ၊ ၍။
ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၍။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်စကားကိုလည်း။ ယုတ္တိ၊ အသင့်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။
တေ၊ ထိုဆရာတို့သည်။ ပဋိက္ခိပန္တိ၊ ပယ်ကုန်၏။ တမေဝ၊ ထိုစကားကိုသာလျှင်။
ဒဿေန္တေန၊ ပြတော်မူသဖြင့်။ ဣမိနာ၊ ဤ အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်။
ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၍။ တေန၊ ကြောင့်။ “တံ ပန တတ္ထေဝါ” တိအာဒိ၊ ကို
ဝံတ္တံ၊ ၍။

အနာပတ္တိမတ္တမေဝ ဝုတ္တန္တိ ဣဒံ၊ ဤ မဟာပစ္စရိတ်စကားကို။ နေဝအဝဟာရော
န ဂီဝါ အနာပတ္တိတိပဒတိကော၊ အနာပတ္တိ-ဟူသော ဤပုဒ် သုံးခုသည်။ ဗျဉ္ဇန
တောဝ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်သာလျှင်။ ဘေဒေါ၊ ပြား၏။ အတ္ထတော၊ အနက်အား
ဖြင့်။ န ဘေဒေါ၊ မပြား။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ ပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တံ ပမာဒ
လိခိတံ၊ ကို။ ကတရေဟိ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်လေသနည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုဇ္ဈေယျ၊ ဆံ့။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တပ္ပကာရေဟိ ဝါ၊ ဆိုအပ်သော
အပြားရှိကုန်သော ပေါတ္တကာရုဉ္ဇဆရာတို့သည်လည်းကောင်း။ လေခကေဟိ
ဝါ၊ စာရေးတို့သည်လည်းကောင်း။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေယျ၊
ဖြေရာ၏။ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ဧသ နယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏။ “ဟိ-သစ္စံ၊ ၍။ တဒေဝ၊ ထို သုဒ္ဓစိတ်သည်သာလျှင်။ ဗဟုသုပိ၊
များစွာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌။ ယုတ္တိတော၊ အသင့်အား
ဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကသည်။ အဟုတွာ၊ မဖြစ်မူ၍။ ကတ္တဝိ၊ အချို့သော
အရာ၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ” ဣတိ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံကို။ အနုဂဏ္ဌိပဒေါ
၌။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ “ဒုဋ္ဌပိတံ ဝါ ဌပေတိ” တိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ တတော၊ ထို ဆီအိုးမှ။
ပုတ္တရိဿတိ၊ ယိုလတ္တံ့။ ဝါ၊ ယို၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဌာနာစာဝနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊
၍။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သောကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သင့်၏။ တံ ပန၊ ထို ဝတ္ထု
ကိုကား။ ဂဏှာတု ဝါ၊ ယူသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ မာ ဝါ၊ မယူသည်မူလည်း
ဖြစ်စေ။ “တတ္ထေဝ ဘိန္နုတိ” တိအာဒိဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။
“တတ္ထေဝါတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဌာနာစာဝနံ၊ ကို။ အကရောန္တောဝ၊ မပြုမူ၍လျှင်။
ဌာနာ၊ တည်ရာမှ။ အစာဝေတုကာမောဝ၊ မရွှေ့စေသည်ဖြစ်၍လျှင်။

ကေဝလံ၊ သက်သက်သာ။ ဘိန္ဒုတိ၊ ခွဲ၏။ ဝါ၊ ဖျက်၏။ ဣတိ အဋ္ဌကထာ
 ဝစနတောဝ၊ ဤသို့ဆိုသော အဋ္ဌကထာစကားဖြင့် သာလျှင်။ ဉပေ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ခွဲ။ ဝတ္ထံ၊ ၏။
 “ပဉ္စရိတေ၊ ယိုစီးသောဝတ္ထု၌။ တထာ၊ တူတည်း။ တိန္တပံသု၊ မိုးစွတ်
 သော မြေကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ဥဒကေ၊ ခွဲ။ ပက္ခိပိတွာ၊ ရှိ။ ပစိတွာ၊ စစ်၍။
 ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဂဟဏမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝတ္ထံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊
 တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ရိတ္တကုဋ်ယာ ဥပရိ ကရေတိ၊ ဘဏ္ဍာဒေယျ”န္တိ၊
 ဟူ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထို အဋ္ဌကထာစကားသည်။
 အာဏတ္တိယာ၊ အာဏတ္တိပယောဂနှင့်။ ဝါ၊ စေသောအရာနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊
 ဆန့်ကျင်၏။ “ယဒါ၊ ခွဲ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ တဒါ၊ ခွဲ။ တံ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ အဝ
 ဟရ၊ ခိုးလေလော။” ဣတိ၊ သို့။ အတ္ထသာဓကေ၊ မခိုးမိက ပါရာဇိကသို့
 ရောက်ခြင်းဟူသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော အတ္ထသာကေ၌။ အာ
 ဏတ္တိကာလေ ဝေ၊ စေသော ခဏ၌သာလျှင်။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ အပိ စ၊
 ထိုမှတစ်ပါးလည်း။ အာဝါဠကဒီနိ၊ တွင်းအခွံကုန်သော။ ထာဝရပယော
 ဂါနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိကာလကတပယောဂါနိ၊ မရှိသော
 ကာလ၌ ပြုသောပယောဂဖြစ်ကုန်သော။ ပါရာဇိကဝတ္ထုနိ၊ တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒုဗ္ဗန္တံ ဝါ ကရေတိ၊ ဒုဗ္ဗပိတံ ဝါ ဌပေတိ—ဟူသော
 ပုဒ်၌။ သာဓကောနိ၊ သက်သေတို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊
 စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယတ္ထ
 ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင်သို့သော အရာ၌။ “အပရေ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
 “ဧကေ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော
 အရာတို့၌။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ယုတ္တံ၊ အသင့်
 ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတရံ၊ မသင့်သော အရာကို။ ဆဇ္ဇေတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်၏။
 ဝဒန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဧဝံ ဝိနိ
 စ္စယံ ဝဒန္တိ-၌ ဝဒန္တိ-ကိရိယာ၏ ကတ္တား မပါရှိ၍ အာစရိယာ-ကတ္တားထည့်
 သည်)။ န အညထာ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထတောတိ ဣဒံ၊ ကို။ ပါဠိပရိဟရဏတ္ထံ၊
 ပါဠိကို တဖန်ဆောင်အံ့သောငှါ။ ဝုတ္ထံ၊ ၏။ ဧဝမေကေ ဝဒန္တိတိ၊ ဟူ၍။
 ယံ ဝစနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ခွဲ။ ဝုတ္ထံ၊ ၏။ (ထည့်) ။ တံ ဝစနံ၊
 ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နည်း။ “ပဿာဝံ

ဝါဆဇေတိ” တိ စ ပဒဿ၊ ဆဇေတိ—ဟူသော ပုဒ်၏လည်းကောင်း။ “အပရိ
 တောကံ ဝါ ကရေတိ” တိ စ ပဒဿ၊ ဟူသော ပုဒ်၏လည်းကောင်း။ အတ္ထ
 တော၊ အနက်အားဖြင့်။ ကေတ္တာပိ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “မဂ္ဂရေန ပေါထေတွာ ဘိန္ဒတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာပိ၊
 ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။

☞ (၁၂၉) အယံ ပနေတ္ထ သာဓေတိအာဒိကထာယ၊ အဝရိသောစကား၌။
 “အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာစရိယဿ၊ ၏” ဝစနံ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိ
 တ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ သင်္ဂဟာစရိယာနံ၊ သင်္ဂဟဆရာတို့၏။ ဝါ
 ဒေါ၊ အယူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကော၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရွေး
 ၌။ ဝုတ္တာပိ၊ ဆိုသော ဆရာတို့သည်လည်း။ တေ ဝေ၊ ထိုဆရာတို့သည်ပင်
 တည်း။ တဿ၊ ဝေါဟာရဝသေနာတိ တ္ထေ၊ ၌။ အဆဇေတုကာမဗ္ဗိ၊ စွန့်
 ခြင်းငှါ အလိုမရှိသော သူကိုလည်း။ ဝါ၊ မစွန့်လိုသော သူကိုလည်း။ တထာ၊
 ထိုအခြင်းဖြင့်။ ကရေန္တံ၊ ပြုသောသူကို။ “ဆဇေတိ” တိ၊ ဆဇေတိ—ဟူ၍။
 ဝေါဟရန္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏။ ဝေမေတေသံ ပဒါနံ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗောတိ
 ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဝေ သန္တေ၊ သော်။ “ဌာနာစာဝနဿ နတ္ထိတာယ
 ဒုက္ကဋ္ဌ” န္တိ၊ ဒုက္ကဋ္ဌ—ဟူသော။ အဋ္ဌကထာဝစနေန၊ နှင့်။ အတိ ဝိယ၊ အလွန်
 လျင်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာစကား၌။ ဌာနာစာဝနစိတ္တဿ၊
 စိတ်၏။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဌာနာ၊ အရာမှ။ စုတဗ္ဗိ၊
 ပြောင်းရွှေ့သော်လည်း။ “ဌာနာ စုတ” န္တိ၊ ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတရထာပီတိ တ္ထေ၊ ၌။ ထေယျစိတ္တာ
 ဘာဝါ၊ ခိုးလိုသောစိတ်၏ မရှိသောကြောင့်။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ။ စာဝေတု
 ကာမဿပိ၊ ရွှေ့လျောခြင်းကို အလိုရှိသော ရဟန်းအားလည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊
 သည်။ ယုဇေတိ၊ သင့်၏။ ။ ဘူမဋ္ဌကထာ ပြီး၏။

အာကာသဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ

၉၆။ သယမေဝ၊ အလိုလိုလျှင်။ ပတိတမောရဿေဝ၊ ကျသော ဥဒေါင်း
 ကိုလျှင်။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ကရေတော၊ ပြုသောရဟန်း
 အား။ တုလ္လစွယံ၊ သင့်၏။ အာကာသဋ္ဌဝိနိစ္ဆယေ၊ ၌။ တပုသဂေန၊ ထို ဝေ
 ဟာသဝတ္ထု၏ လျဉ်းပါးသောအားဖြင့်။ ဝေဟာသာဒိဂတေပိ၊ ဝေဟာသ
 အစရှိသည်၌ တည်သည်လည်းဖြစ်သော။ တသ္မိံ၊ ထိုဌာနဝတ္ထု၌။ အသမ္မော
 ဟတ္ထံ၊ မတွေ့ဝေစိမ့်သောငှါ။ ဝေ၊ ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်း။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ဝေ၊ ဤအတူ။ အညတြာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သာမိသေ၊ အာမိသန္တံ စပ်သော ဝတ္ထု၌။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ဌာနာစာဝနံ အကရောန္တော စာလေတံ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝနော၊ ပြောင်းရွှေ့ရာ၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ကေစိ၊ တို့သည်။ အဗန္ဓာပေတွာ၊ မလုပ်စေမူ၍။ ‘ဌာနာစာဝနာစာဝနောဟိပိ၊ ဌာနာစာဝန၊ အစာဝနတိဖြင့်မူလည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌထုလ္လစ္စယေ၊ တို့ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “တေ၊ ထို ကေစိဆရာတို့ကို။ ဌာနာစာဝနံ အကရောန္တောတိ၊ ဟူသော။ ဣမံ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ရှိ။ ပဋိသေဝေတဗ္ဗာ၊ မြစ်အပ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ စူးစမ်းအပ်၏။ ။

အာကာသဋ္ဌ ကထာပြီး၏။

ဝေဟာသဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ

၉၇။ ဆေဒနမောစနာနိ၊ ဖြတ်ခြင်း တန်းမှလွတ်ခြင်းတို့ကို။ ဥပရိဘာဂံ၊ အထက်အပိုကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အဝဿံ ပန၊ မချွတ်လျှင်။ ဌာနတော၊ တည်ရာမှ။ အာကာသဂတံ၊ အောက် ဟင်းလင်းအပြင်၌ တည်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဧတ္ထေ ဤ ဝလယံ ဆိန္ဒတံ ဝါ မောစေတိ ဝါ—ဟူသောပါ၌။ “ကေကောဋ္ဌံ၊ တခုသော အစွန်းကို။ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဌပိတေ၊ ထားသော။ ဝံသေ၊ တန်း၌။ ဌိတဿံ၊ တည်သော ဝတ္ထု၏။ အာကာသဂတကရဏံ၊ ဟင်းလင်းအပြင်၌ တည်သည်ကို ပြုခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ပန၊ ထို ကေစိဆရာတို့ကိုကား။ “မူလံ၊ အရင်းကို။ အစ္စေတွာ၊ မဖြတ်မူ၍။ ဝလယံ၊ အကွင်းကို။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ အထ-ယဒိ သာရေတိ၊ အကယ်၍ ပြောင်းရွှေ့စေအံ့။ ရက္ခတိ၊ ဧ။ မူလတော၊ အရင်းမှ။ အနိဟရိတွာပိ၊ မထုတ်မူ၍လည်း။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ အာကာသဂတံ၊ ဟင်းလင်းအပြင်၌ တည်သည်ကို။ သစေ ပန ကရောတိ၊ အကယ်၍ ပြုအံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ဧ။” ဣတိ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ရှိ။ ပဋိသေဝေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဘိတ္တိနိဿိတန္တိ၊ လူဒံ၊ ကို။ ဘိတ္တိယာ၊ နံရံဖြင့်။ ဥပတ္တမ္ဘိတံ၊ ထောက်၍နေသည်ကို။ (တနည်း)ဘိတ္တိ

ယာ၊ ဌှိ။ ဥပတ္တမ္ပိတံ၊ ခံ၍ထားသည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ချုံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိတ္တိ၊ နိဿာယ ဌပိတန္တိ ဣဒံ၊ ကို။
 နာဂဒန္တာဒိသု၊ ဆင်စွယ်ကောက်စသည်တို့၌။ ဌိတံ၊ တည်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊
 ချုံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဆိန္နမတ္ထေတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဥဂ္ဂန္ဓာ၊ တင်၍။
 ဌိတံ၊ တည်သော ထန်းသီးခိုင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ချုံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ ဝေဟာသဌ
 ကထာပြီး၏။

ဥဒကဌကထာဝဏ္ဏနာ

၉၈။ ဥပရိ ဌိတဿ ပိဋ္ဌိယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ အဝေ၊ အောက်သို့။ သြ
 သာရဏံ၊ ရွှေ့သော သက်သောကြာကို။ သန္ဓာယ၊ ချုံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟေဌာ၊
 အောက်သို့။ သြသာရေန္တဿ၊ ရွှေ့သော သက်သော ကြာ၏။ ဥပရိ ဌိတဿ၊
 အထက်၌ တည်သော ကြာ၏။ ပိဋ္ဌိယာ၊ အပြင်မှ။ ဟေဌိမေန၊ အောက်
 အစွန်းဖြင့်။ ဌိတောကာသံ၊ တည်ရာအရပ်ကို။ အတိက္ကန္တမတ္ထေ၊ လွန်ကာမျှ
 တည်း၌။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဥက္ခိပန္တဿ၊ ချီသောကြာ၏။
 ၉၉။ ဥဒကတော၊ ရေမှ။ မုတ္တမတ္ထေ ဝေ၊ လွတ်ခါမျှကိုလျှင်။ (၁၃၀) ဂဟိတေ၊
 ယူသည်ရှိသော်။ ဘူမဌေ၊ ဘူမဌ ကထာ၌။ ဝုတ္တေန၊ ဆိုအပ်သော စကားနှင့်။
 သမေတံ၊ ညီ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မတမစ္ဆာနံ၊ သေသော ငါး
 တို့၏။ ဌိတဌာနမေဝ၊ တည်ရာအရပ်သည်သာလျှင်။ ဌာနံ ကိရ၊ ဌာန ဖြစ်
 သတတ်။ ထေယျမိတ္တေန၊ ခိုးလိုသောဝိတ်ဖြင့်။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဂဏှ
 တော၊ ယူသောရဟန်းအား။ ဥိနပါဒဂ္ဂန္တကေ၊ တမတ်အောက် ယုတ်သော
 ဘဏ္ဍာ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။ သဟပယောဂတ္တာ၊ သဟပယောဂ ဖြစ်သောကြောင့်။
 ပါဝိတ္တိယံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 မဒနဖလဝသာဒိနိတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ ဝသ ဣတိ သော ဘာသာ၊ ဝသ-ဟူသော
 ဤ ဘာသာသည်။ သိဟဌဘာသာ ကိရ၊ သိဟိဌဘာသာဖြစ်သတတ်။ ဝိသံ၊
 အဆိပ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂရုဌာကာရေန၊ ဂဠုန်
 တောင်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ကတုပ္ပေ၊ ပြုသောပေါင်းချုပ်၌။ ဌိတံ ဝါ၊ တည်
 သော ဘဏ္ဍာကိုမူလည်း။ ။ ဥဒကဌကထာပြီး၏။

နာဝဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ

၉၉။ ပုဗ္ဗေ ဌ။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်းဌ။ လဒ္ဓိံ သူကရဉပမာယ၊ ရအပ်
 သောဝက်ဉပမာဖြင့်။ ဝုတ္တံ ဧဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်။ (ဝုတ္တာ-ဟူ၍
 လည်း ဋီကာပါဌ်ရှိ၏)။ “ထလေ ဌပိတာယ နာဝါယ ဖုဋ္ဌောကာသမတ္တ
 မေဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ “ဝါတော အာဂမ္မာတိ၊ ၍။
 ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဝါတဿ၊ လေ၏။ နတ္ထိကာလေ၊ မရှိသောကာလ
 ဌ။ ပယောဂဿ၊ ကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဝဟာ
 ရော၊ ခိုးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အတ္ထိကာလေ၊ ရှိသောကာလဌ။ စေ ကတော၊
 အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ အဝဟာရောဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ “ဘဏ္ဍာဒေယျံ ပန၊ ကိုကား။ ကေသံ၊ အဘယ်သို့တို့အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊
 နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုဋ္ဌေယျ၊ အံ့။ ယေသံ၊ အကြင်သို့တို့၏။ ဟတ္တာ၊
 လက်မှ။ ကဟာပဏာနိ၊ တို့ကို။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ တေသံ ဝါ၊
 ထိုသို့တို့အားမူလည်း။ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ နာဝါသမိ
 နာ၊ လေ့ရှင်သည်။ နာဝါယ၊ ကို။ အဂ္ဂဟိတာယ၊ မယူသည်ရှိသော်။ နာဝါ
 သမိကဿ စ၊ လေ့ရှင်အားမူလည်း။ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။”
 ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

[ဤ၌ နာဝါသမိနာ နာဝါယ ဂဟိတာယ-ဟု များသော
 ဋီကာပါဌ်တို့၌ ရှိ၏၊ နာဝါယ အဂ္ဂဟိတာယ-ရှိမှ ယုတ္တိသဘော
 သင့်အံ့သို့ ထင်သည်]။ ။နာဝဋ္ဌကထာပြီး၏။ ။

ခေတ္တဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၄။ နိရမ္မိတာ ဉပရိ အကဘံ ဝါ ပန ပတိဋ္ဌပေတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။
 အပုဗ္ဗံ ဝါ၊ အသစ်ကိုမူလည်း။ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ။
 ခေတ္တဋ္ဌကထာပြီး၏။ ။

ဂါမဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၆။ ဂါမဋ္ဌေ ဌ။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂါမလက္ခဏဿ၊ ကို။ သဗ္ဗသော၊
 အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။
 “ဂါမော နာမာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ဂါမဋ္ဌကထာပြီး၏။

အရညဌကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၇။ အရညဌေ၊ ဌ။ အရညံ နာမာတိ ဣဒံ၊ ကိ။ ပုန၊ တဖန်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တလက္ခဏညေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာ ရှိသော တောကိုသာလျှင်။ အရညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဣဓ၊ ဤ အရညကထာဌ။ န အဓိပ္ပေတံ၊ မလိုအပ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ ဧတံ၊ ဤ တောသည်။ ပရပရိဂ္ဂဟိတ မေဝ စ၊ သူတပါးတို့ သိမ်းဆည်းအပ်သော တောသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ သူတပါးသိမ်းဆည်းသော တောကို။ ဣဓ၊ ဤ အရညကထာဌ။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အတ္ထေပိ၊ အနက်၌လည်း။ အရညဂ္ဂဟဏံ၊ ကိ။ ကတံ၊ ၏။ အဂ္ဂေပိ မူလေပိ ဆိန္ဒာတိ ဧတ္ထံ၊ ဌ။ “ဝေဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဆိန္ဒမတ္ထေ၊ ဖြတ်ကာမျှလျှင်။ ပတနကံ၊ လဲလွှဲသော သစ်ပင် ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တစ္ဆေတွာ ဌပိတောတိ ဧတ္ထံ၊ ဌ။ အရညသာမိကေဟိ၊ တောရှင်တို့မှ။ လဒ္ဓေဟိ၊ ရကုန်သော။ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်။ တစ္ဆေတွာ၊ ရှေ့၍။ ဌပိတော၊ ထားအပ်သောသစ်ပင်သည်။ အဒ္ဓဂတော၊ ရှည်သော ကာလသို့ရောက်သော်။ စိရကာလိကော၊ ကြာမြင့် သော ကာလရှိသော သစ်ပင်ကို။ “န ဂဟေတဗ္ဗောတိ ဧတ္ထံ၊ ဌ။ အရညသာမိ ကေဟိ၊ တောရှင်တို့သည်။ အနုညာတေနာပိ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော်လည်း။ ဝါ၊ ခွင့်ပြု အပ်သောရဟန်းသည်လည်း။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ မယူအပ်။” ဣတိ သိ၊ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဆလ္လိယာ ပရိယောနဒ္ဓံ ဟောတိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သာမိ ကာနံ၊ သစ်ရှင်တို့၏။ နိရပေက္ခတံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာမိကာနံ၊ တို့၏။ သာပေက္ခတာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယဒိ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ။အရညဌ ကထာပြီး၏။

ဥဒကကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၈။ တတ္ထံ၊ ထို ဥဒက ကထာဌ။ “တာဒေနေသု စ ပေါက္ခရဏိတဌာ ကေသု စ ဂါဝေါ ပက္ခောသတိတိ ဣတော၊ ပုဒ်တို့မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ တယော ဒသဝါရာ၊ သုံးကြိမ်သော ဒသဝါရတို့ကို။ အာဒိမေဝ၊ အစကိုသာလျှင်။ ဒသေတွာ၊ ၍။ (၁၃၁)သဒ္ဓိတ္တာ၊ ချုံးအပ်ကုန်၏။” ဣတိ သိ၊ အနုဂဏ္ဍိ ပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နိဗ္ဗဟနဥဒကံ နာမ၊ သည်ကား။ တဌာကရက္ခဏတ္ထာယ၊ ကုဖက်ဆည်ကန်ကို စောင့်ခြင်းငှါ။ အဓိကောဒကနိက္ခမနဒ္ဓါရေန၊ လွန်သော

ရေကို ထုတ်သော တံခါးဝဖြင့်။ နိက္ခမနဉာဏံ၊ ထွက်သော ရေကို။ ဂဟေ
 တုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ၊ သို့။ သာမိဓိကမ္ပံ၊ သည်။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ဣတော၊
 ဤပုဒ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ “ဝုတ္တ”န္တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ သော။ အနုဂဏ္ဌိပဒေတိ၊
 ဤ။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ ဥဒကော၊ ရေသည်။ အနိက္ခန္ဓေ၊ မထွက်မီ။ ဣတိ ပါဠိ
 သေသော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ဧ၊ သုက္ခမာတိကာယ၊ ခြောက်သောမြောင်း
 ဌံ။ ပယောဂတ္တာ၊ ပြုအပ်သော ပယောဂဖြစ်သောကြောင့်။ ဘဏ္ဍာဒေယျမ္ပံ၊
 သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ တဋ္ဌာကံ
 နိဿယ ခေတ္တဿ ကတတ္တာတိ ဣဒံကို။ “သဗ္ဗသာဓာရဏတဋ္ဌာကံ ဟောတိ”
 တိ၊ ဤ။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို ရှေးစကားကို။
 သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဋ္ဌာကဂတံ၊ တဘက်ဆည်
 ကန်၌ တည်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သဗ္ဗသာဓာရဏမ္ပံ၊ အလုံးစုံတို့နှင့် ဆက်ဆံ
 သော်လည်း။ မာတိကာယ၊ မြောင်း၌။ ပတိတံ၊ ကျသောရေကို။ အတိက္က
 မိတာ၊ လွန်၍။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ န ဝဒ္ဓေတိ၊ မအပ်။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တံ၊ ထို မြောင်းရေကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ကုရုန္တိယာဒိသု အဝဟာ
 ရောတိ ဝုတ္တ”န္တိ၊ ဤ။ အပရေတို့သည်။ အာဟ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊
 အနုဂဏ္ဌိပုဒ်၌ ဆို၏။ ဣမိနာ လက္ခဏေန န သမေတိတိ ဧတ္ထံ၊ ဌံ။ ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သဗ္ဗသာဓာရဏဒေသော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဌံ။ ဒေသော နာမ၊
 မည်၏။ တဉ္စ တဋ္ဌာကံ၊ သည်လည်း။ သဗ္ဗသာဓာရဏံ၊ အလုံးစုံသောသတို့
 နှင့် ဆက်ဆံ၏။ ကတိကာဘာဝါ စ၊ ကတိက၏ မရှိသောကြောင့်လည်း။
 မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သော စကားသည်လျှင်။ ယုတ္တံ၊
 ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ အာဟ၊ ဧ၊ ။
 ဥဒကကထာပြီး၏။

ဒန္တပေါန ကထာဝဏ္ဏနာ

၁၀၉။ တတော ပဋ္ဌာယ အဝဟာရော နတ္ထိတိ ဧတ္ထံ၊ ဌံ။ တေယျာယ ပိ၊
 ခိုးလိုသော စိတ်ဖြင့်လည်း။ ဂဏှတော၊ ယူသောရဟန်းအား။ အဝဟာရော၊
 သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာမုဏ္ဍမဟာဝေတဗ္ဗတ္တာ၊ အကြင်
 အကြင်သို့ ဦးပြည်းရဟန်းများတို့သည် အောင်အပ်သော တရားဖြစ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ အရက္ခိတဗ္ဗတ္တာ စ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်

၁။ သတိ တံ(ဆဋ္ဌ) ၂။ သဗ္ဗသာဓာရဏဒေသော နာမ(ဆဋ္ဌ)

မစောင့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗသာမာရဏတ္တာ စ၊
အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
ဣဒံ၊ ဤသို့ရှိတိုင်း သံဃာသည် သုံးဆောင်စေဟူ၍ ထားသော ဒန်ပူသည်။
အညမ္ပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ သံဃာသန္တကံ၊ သံဃဥစ္စာသည်။ န ဟောတိ၊
မပြော။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ဒန္တပေါန ကထာပြီး၏။

ဝနပုတိ ကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၀။ ဥဇ္ဇကမေဝ တိဋ္ဌတိတိတ္ထေ၊ ဌ။ “သမိပေ၊ အနီးဌ။ ရုက္ခသာခါဒီ
ဟိ၊ သစ်ပင် သစ်ခက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ သန္တာရိတတ္တာ၊ ခံသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ ဤသကံ၊ စဉ်းငယ်။ ခလိတွာ၊ ချော်၍။ ဥဇ္ဇကမေဝ၊ ဖြောင့်
ဖြောင့်သာလျှင်။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ အဝဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဆိန္ဒဝေဏု ဝိယ၊ ဖြတ်သော အတန်ကဲ့သို့။ စေ တိဋ္ဌတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊
မသင့်။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ သု
ဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သဿ ဝိနိစ္ဆ
ယေ၊ ကောက် အဆုံးအဖြတ်၌။ “သဓေ တာနိ ရုက္ခန္တိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆို
သောကြောင့်တည်း။ နော အညထာတိ တွေ၊ ဌ။ ဝါတေ၊ လေသည်။ သမ္ပ
တ္တေ၊ ရောက်လတ်သော်။ ဝါတမုခသောဓနံ၊ လေကြောင်းကိုသုတ်သင်ခြင်းကို။
စေ ကရောတိ၊ အံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ တည်း။ ။ဝနပုတိ ကထာ
ပြီး၏။

ဟရဏက ကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၁။ အညေသု ပန ဝိစာရဏာ ဝေ နတ္ထိတိ တွေ၊ ဌ။ တေသု၊ ထို
ကုရုန္တိ-အစရှိသော ကျမ်းတို့၌။ အပ္ပဋ္ဌိက္ခိပိတတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။
အယမေဝ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤ မဟာအဋ္ဌကထာ အဆုံးအဖြတ်ပင်တည်း။ ဣတိ၊
သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဧတေန၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်ဖြင့်။
ဓုရနိက္ခေပံ၊ ဝန်ချခြင်းကို။ ကတွာပိ၊ ပြု၍သော်လည်း။ စောရေဟိ၊ တို့သည်။
အာဟန္တံ၊ ဆောင်အပ်သောတဏှာကို။ စောဒေတွာ၊ တောင်း၍။ ဂဏှတော၊
ယူသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟော
တိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။ဟရဏက ကထာပြီး၏။

ဥပနိဓိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၂။ သေဝ နယောတိတ္ထေ၊ ဥ။ ပါဒုဒ္ဓါရေ၊ ခြေချီရာဋ္ဌ။ ပါရာဇိကံ၊
 ဇာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညေဟိ၊ ကုန်သော။ ပတ္တေဟိ၊ တို့နှင့်။ သာဓာရဏဿ၊
 ဆက်ဆံသော။ သညာဏဿ၊ အမှတ်ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်
 တည်း။ ပဒဝါရေနာတိတ္ထေ၊ ဥ။ စောရေန၊ သည်။ နိဟရိတာ၊ ထုတ်၍။
 ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော သပိတ်ကို။ ဂဟေတာ၊ ၍။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသော
 ရဟန်း၏။ ပဒဝါရေန၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဇာ (ထည့်)။ ဂါမဒ္ဓါရန္တိ
 တေ၊ ဤစကားသည်။ ဝေါဟာရ မတ္တမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဂါမံ၊ ရွာကို။
 ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အာဏတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ (ဒဗ္ဗဗ္ဗတ္တာ-ပါဠိရှိမ္မ-ဒဗ္ဗဗ္ဗတ္တာ၊ ခိုးသူဟု အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်-ပေး)။ ဒိန္နမ္ပိ၊ ခိုးသူ ပေးသူ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အား
 လည်း။ ဥဒ္ဓါရေ ဝေ၊ ချီသောခဏဋ္ဌိသာလျှင်။ ပါရာဇိကံ၊ ဇာ။ (၁၃၂)
 အသုကံ နာမ ဂါမံ ဂန္ဓဝတိ ဝစနေန၊ ဂန္ဓာ - အစရှိသောစကားဖြင့်။
 ယာဝ၊ လောက်။ တဿ ဂါမဿ၊ ဇာ။ ပရတော၊ မှ။ ဥပစာရော၊ သည်။
 အတ္ထိ၊ ဇာ။ တာဝ၊ လောက်။ တေ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံသော ဥပစာရအရပ်
 သည်။ အာဏတ္တမေဝ၊ ဘေဏ္ဍအရပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ “ဌာဘ္ဘာ
 ဝါ၊ ရပ်၍လည်းကောင်း။ နိသိဒ္ဓိတာ ဝါ၊ ထိုင်၍လည်းကောင်း။ ဝိဿမိတာ၊
 အပင်အပန်းဖြေ၍၊ ပုရိမထေယျစိတ္တံ၊ ရှေးဦးစိုးလိုသောစိတ်ကို။ ဝုပသမိတာ၊
 ငြိမ်းစေ၍။ ဂမနတ္ထေ၊ သွားခြင်းငှါလည်း။ ဘဏ္ဍံ၊ ဆောင်အပ်သော ဘဏ္ဍာ
 ကို။ န နိက္ခိတ္တံ၊ ချ၍မထား။ ယထာဂဟိတမေဝ၊ ယူခဲ့တိုင်းသာလျှင်။ ဟောတိ၊
 ဇာ။ ပါဒုဒ္ဓါရေန၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချ၍ထားသောဥစ္စာကိုလျှင်။ ဥဒ္ဓါရေန၊ ချီကြ
 သောအားဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဇာ။” ဣတိ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။
 ကေဝလံ၊ ပုဒ်တပါးနှင့်မရော သက်သက်။ “လိခိတံ”န္တိ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။
 “ဂဏ္ဍိပဒေ”တိ၊ ဟူ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဇာ။ ထေယျစိတ္တေန ပရိဘုဉ္ဇေတောတိ၊
 တေ။ ဌာနာစာဝနံ၊ ကို။ အကတာ၊ ၍။ နိဝတ္ထပါရတ နိဟာရေန၊ ဝတ်ခြင်း
 ရုံခြင်းတည်းဟူသော ဆောင်ခြင်းဖြင့်။ “ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကပင်။ ဣဒံ၊ ဤ
 သင်္ကန်းကို။ မယာ၊ သည်။ ဂဟိတံ၊ ဇာ။” ဣတိ သို့။ ထေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။
 ပရိဘုဉ္ဇေတော၊ သုံးဆောင်သောရဟန်းအား။ “နဋ္ဌေ၊ ပျောက်သည်ရှိသော်။

၁။ ဥဒ္ဓါရေယေဝ (ဆဋ္ဌ)	၂။ ဂမနတ္ထေ (ဆဋ္ဌ)
၃။ ပဒဝါရေန (ဆဋ္ဌ)	၄။ နိက္ခိတ္တံ (ဆဋ္ဌ)
၅။ ဂဏ္ဍိပဒေ (ဆဋ္ဌ)	၆။ ပရိဘုဉ္ဇေတော (ဆဋ္ဌ)

ဘဏ္ဍာဒေယျံ ကိရ၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံဖြစ်သတတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေ
 ရေန၊ ဂဏ္ဍိပုဒ်ကို စီရင်သော ဓမ္မသိရိ ထေရ်သည် (ထည့်)။ လိခိတံ၊ ၏။
 အညေနာတံ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ဂဟိတံ၊ ၏။
 တေန၊ ထိုသူသည်။ ဒိန္နေ၊ ပေးသောဥစ္စာ၌။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊
 သို့။ ဒိပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂေါပကဿ၊ ဥယျာဉ်စောင့်သော
 သူ၏။ ဒါနေ ဝိယ၊ ပေးရာ၌ကဲ့သို့။ “ကေဝလံ၊ စင်စစ်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။
 ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ ထိုသည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အညေန ဝါ”တိ၊ ၎်။ ဝစန
 တော၊ ကြောင့်။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ဂဟိတံ၊ ၏။ သော၊ ဝေ၊
 ထိုသူသည်သာလျှင်။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိစာရေတွာ၊
 ၎်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါသဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဟတ္ထေ၊ ၎်။
 ဌပိတံ၊ ၏။ သော ဝါ၊ ထိုသူသည်မူလည်း။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇ
 ဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂဏကော၊ သင်ထိန်းသည်။ ဓနိယဿ၊ အရှင်ဓနိယထေရ်အား။
 ဒေတိ ဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ယုတ္တံ
 ဝိယ၊ သင့်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။

တဝ ထူလသာဋ္ဌကော လဒ္ဓေါတိ၊ ၎်။ ဝုတ္တက္ခဏေ၊ ဆိုသောခဏ၌။
 မုသာဝါဒေ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။ တဿ နာမံ လိခိတွာတိ၊ ထွေး ၎်။
 “တေန၊ ထိုအဖော်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဌပေယျာသံ၊
 ထားဘိလော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဏတ္တတ္တာ၊ စေသောကြောင့်။ နာမံ၊ အမည်
 ကို။ လေခန ကာလေ၊ ရေးသည့် ကာလ၌။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ကုသသင်္ကမန
 သဒိသံ၊ ကမ္ပည်းပြောင်းသည်နှင့်တူသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ န ဇာနန္တိတိ၊ ထွေး ၎်။ န သုဏန္တိ၊ မကြားကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊
 ဤကား၊ အနက်တည်း။ ဇာနိတွာပိ၊ ကြားလျက် သိလျက်လည်း။ စိတ္တေန၊
 ဖြင့်။ သစေ န သမ္ပုဋ္ဌန္တိ၊ အကယ်၍ ဝန်မခံကုန်အံ့။ ဒေသဝ နယော၊
 ရှိ၏။ ဇာနန္တေန ပန၊ သိသော ရဟန်းသည်ကား။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။
 အနိစ္စန္တေ၊ အလိုမရှိသော်။ ဧတံ၊ ဤ မှာဆိုသောစကားကို။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗမေဝ၊
 ပယ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧတံ ဝုတ္တံ၊ ဤဆိုသောဝတ်ကို။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။
 ဥမဂေနာတိ၊ ထွေး ၎်။ ပုရာပါနံ၊ ရှေးဖြစ်သော တွင်းကို။ ခဏိတွာ၊ တူး

၁။ အညော ဝါတိ (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ ဒွပိတံ (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ ဟောတိ (ဆဋ္ဌ)
 ၄။ သော ဝါတိပိ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၂-ဒုတိယပါရာဇိက ဘူမဋ္ဌကထာဒိ ဝဏ္ဏနာ

၃၉

၍။ ကတမဂ္ဂေန၊ ပြုသောခရီးဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ (ဥမ္မဂ္ဂေန-ဟူ၍ ခုကာ၊ တည်ပါငြိရှိ၏။)

နိဿိတဝါရိကဿ ပန၊ တပည့်ဖြစ်သော ကျောင်းစောင့် ရဟန်းအား ကား။ သဘာဂဘတ္တံ၊ သဘောတူဖြစ်သောဘတ်ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ နိဿိတကော၊ တပည့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ (ပတန္တိ ဟူ၍ ပါငြိရှိ၏၊ ဆင်ခြင်၍ သမ္ပန်)။ တထေဝ၊ ထိုသို့ပြုရာ အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမ္ပတ္တဝါရံ၊ ကို။ အဂ္ဂဟေတု၊ ငှါ။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ “တဿ ဝါ၊ ထို ရဟန်းအားမူလည်း။ သဘာဂါ၊ သဘောတူ ရဟန်းတို့သည်။ အဒါတံ၊ မပေးခြင်းငှါ။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤတွင် ပါငြိနေ ထွေးယှက်သည်။ ဆင်ခြင်ပါလေဦး)။ ဟံ-သဗ္ဗံ၊ ၏။ အတ္တဒုတိယဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဧကေန၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ အာနိတံ၊ ဆောင်အပ်သောဆွမ်းသည်။ ဒိန္တိ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အား။ န ပဟောတိ၊ မလောက်။ သစေ ပဟောတိ၊ အကယ်၍ လောက်သည်ဖြစ် အံ့။ ပါပေတဗ္ဗော၊ ရောက်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေတံ၊ ငှါ။ “ယဿ ဝါ” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ဤတွင် အဋ္ဌကထာပါငြိ၌ - ဘိက္ခုဟိ ပန အသဟာယကဿ ဝါ အတ္တဒုတိယဿ ဝါ ယဿ သဘာဂေါ ဘိက္ခု ဘတ္တံ အာနေတာ ဒါတာ နတ္ထိ၊ ဝေဇ္ဇပဿ ဝါရေန ပါပေတဗ္ဗော-ဟု (ဝိ-ဋ္ဌ-၁၃၁၂-ရှိ၏)။

“ပရိပုစ္ဆံ ဒေတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုစ္ဆိတပဉ္စဿ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ မေးအပ်သောပြဿ နာဖြေခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ လိခိတံ၊ ၏။ သံသယ ဘာရံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ “သဒ္ဓမ္မဝါစနာဒိ ဧဝ၊ သူတော်ကောင်း တရားဟုဆိုအပ်သော ပိဋကသုံးပုံကို ချခြင်းအစရှိသည်သာတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “နဝကမ္မိကောပိ၊ အမှုသစ်ကို စီရင်တတ်သော ရဟန်းကိုလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏ (ပြန်)။ ။ဥပနိဓိကထာ ပြီး၏။

၁။ သဘာဂါဘတ္တံ (ဆဋ္ဌ)
၂။ စာပျက်နေဟန်ရှိသည်။
၃။ ယခုဆဋ္ဌမူ၌ ပန္နိ-ရှိသည်။

သုက္ခိယာတကထာဝဏ္ဏနိာ

“ဣတော ဘဏ္ဍတော၊ ဤထားသော ဘဏ္ဍာထုပ်မှ။ ဝဇ္ဇန္တံ၊ လိမ့်သည် ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဖန်။ အန္တော၊ သို့။ ပဝိသတိ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ မဟာအဋ္ဌကထာ ပဒဿ၊ ဧ၊ အဓိပ္ပာယ်၊ ကိ။ ကုဋ္ဌန္တိသင်္ခေပဋ္ဌကထာဟိ၊ တိ၊ ဖြင့်။ အဓိပ္ပာယ်၊ ကိ။ ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ဧ။

၁၁၃။ ဂစ္ဆန္တေ ယာနေ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “သုက္ခိယာနဿ၊ ကင်းထားရာ အရပ်၏။ ဝါ၊ မှ။ ဗဟိ၊ အပဌ။ ဌိတံ၊ တည်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိယတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ “ဂစ္ဆန္တေ ယာနေ ဝါ”တိအာဒိ၊ ကိ။ (၁၃၃) သုက္ခိယာနဗုဒ္ဓိရေ၊ ကင်းထားရာအရပ် ၏ အတွင်း၌။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ (နောက်ကို ဂဏ္ဌိပဒေ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ခံသမျှသည် ထည့်ပါ၌မှတ်ရာ၏။) ဗဟိ၊ ဌ။ ဌိတဿ၊ တည်သောယာဉ်၌။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ “အန္တော ဌတော”တိ အဓိကာရေ၊ အန္တောဌတော-ဟူသော အရာ၌။ ဝုတ္တတ္တဘံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ တေ၊ ဤ အနုဂဏ္ဌိပုဒ်စကားသည်။ ယုတ္တံ၊ ဧ။ ယာနာဒိသု၊ တို့၌။ ဌပိတံ၊ ထားသောဥစ္စာကို။ တဿ၊ ထို ထားသော ရဟန်း၏။ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ဂတတ္တာ၊ ဆောင်၍သွား သောကြောင့်။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ န ဟောတု၊ မဖြစ်သည်ဖြစ်စေ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ သည်။ န သိယာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ သုက္ခိယာနဿ၊ ဧ။ ဝါ၊ မှ။ ဗဟိ၊ ဌ။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အရညံ၊ ၁။ တောကို။ “အဿတိယာ၊ သတိကင်းသဖြင့်။ ဝါ၊ သတိလွတ်သဖြင့်။ အတိက္ကန္တဿာပိ၊ လွန်သောရဟန်းအားလည်း။ ဘဏ္ဍဒေယျမေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေသံ၊ ထို တော၌ တည်သော ဘဏ္ဍာတို့၏။ သပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ သိမ်းဆည်း အပ်သော ဘဏ္ဍာဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣဓ ပုန၊ ဤ သုက္ခိယာတကထာ၌ကား။ “အတြ ပဝိဋ္ဌဿာ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဗဟိ၊ ဌ။ ဌိတဿ၊ တည်သော ယာဉ်၏။ သုက္ခိယာနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်(ပြန်)။ တံ၊ ထို ယာဉ်ဘဏ္ဍာကို။ သုက္ခိယကေသံ၊ ကင်းထားရာ အပိုင်းအခြားကို။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။

၁။ ဝုတ္တတ္တာ စေတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဝိနာယေဝ ဂတေသု န ဟောတိ (ဆဋ္ဌ)
၃။ အရညဋ္ဌေ (ဆဋ္ဌ)

ဟရာပေတိ ကိရ၊ ဆောင်စေသတတ်။ ဣတိ စ၊ ဤ အကြောင်းကြောင့်
လည်း။ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်(ပြန်)။ တတ္ထ၊ ထို သုက်သံဘတ
ကဏာ၌။ “သဟတ္ထံ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
နိဿဂ္ဂိယာနိ ဟောန္တိတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ အဋ္ဌကဏာတော၊ အဋ္ဌကဏာနည်းဖြင့်။
ပါစိတ္တိယံ၊ ၍။ ဥပစာရံ၊ သုက်သံဘတ၏ ဥပစာရကို။ သြက္ကမိတ္တာ၊ သက်ဝင်
ပြီး၍။ ပရိဟရဏေ၊ ခရီးလွှဲကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ သာဒိနဝဒုက္ကန္တံ၊ သာဒိ
နဝဒုက္ကန္တံအာပတ်သင့်၏။

သုက္ခဉာဏေ သုက္ခံ ဒတာဝ ဂန္ထံ ဝဇ္ဇတိတိ ဣဒံ၊ သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ဝတ္ထုဗ္ဗာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့ ကုန်သော စကားရပ်တို့၏။ မာတိကာ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ မေဿိရိတ္ထေရော၊ သည်။ ငဒတိ၊ ဆို၏။ “အနုရာဓပုရဿ၊ အနုရာဓပြည်၏။ စတုသု ဒွါရေသု၊ တံခါးလေးမျက်နှာ အရပ်တို့၌။ သုက္ခံ၊ ကို။ ဂဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုအနုရာဓပြည်၏။ ဒက္ခိဏဒွါရဿ၊ တောင် တံခါး၏။ ပုရတော၊ ရွှေမှ။ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်။ ထူပါရာမတော၊ ထူပါရုံ စေတီမှ။ အာနန္ဒစေတီယံ၊ ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျောရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတု၊ ရှိ။ ဇေတဝန ဝိဟာရဿ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၏။ အန္တရပါကာရဿ၊ အကြား၌ တည်သောတံတိုင်း၏။ အာသန္နေ၊ အနီး၌။ နိဝိဋ္ဌာ၊ တည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသန္ဓေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဥပသာရံ၊ ကို။ ဩက္ကန္ဓေ၊ သက်ဝင်သည်။ န ဟောတိ၊ မပြော။ ထူပါရာမတော ဝ၊ လည်း။ မဟာစေတီယံ၊ ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လကျောရစ် လှည့်သည်ကို။ ကတု၊ ရှိ။ ရာဇ ဝိဟာရံ၊ ရာဇဝိဟာရကို။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သော်။ န ဩက္ကမတိ၊ မသက်။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အာဂတံ ကိရ၊ လာသတတ်။ တွေ စာတိ တွေ၊ တွေ စ-ဟူသောပုဒ်၌။ သုက္ခံသုက္ခေတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ “ဒွိဟိ လေဠုပါတေဟိတိ တွေ၊ ၌။ အာစရိယပရမုတ္တ ဂတာ၊ ဆရာအဆက်ဆက်အားဖြင့် လာသော။ ကထာ၊ စကားတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဒွိဟိ လေဠုပါတေဟိတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ သုက္ခံသုက္ခေတိ၊ ကင်းထားရာ အရပ်၏။ ပရိစ္ဆေဒေ၊ အပိုင်းအခြားကို။ အဋ္ဌပိ တေ၊ မထားသည်ရှိသော်။ ယုဠတိ၊ သင့်၏။ ပရိစ္ဆေဒေ၊ ကို (ထည့်) ။ ဌပိတေ ပန၊ ထားသော်ကား။ အတိရေက ယောနေမ္ပိ၊ ယူဇနာထက်အလွန်ဖြစ် သော အရပ်သည်လည်း။ သုက္ခံသုက္ခေတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထိုပိုင်းခြားရာထက်။ ပရံ၊ အလွန်။ ဒေ၊ လေဠုပါတာ၊ ခဲနှစ်ကျတို့သည်။ ဥပသာရော၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။

ထွေပေါ်၊ ဤ သုက္ခသုတ္တံလည်း။ သော ပန၊ ထိုသို့ ပိုင်းခြားအပ်သော ဥပ
 စာရီသည်ကား။ ဗာဟိရဗုဒ္ဓရဘေဒတော၊ ဗာဟိရဥပစာရ၊ အဗုဒ္ဓရဥပစာရ၊
 အားဖြင့်။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သောဥပစာရ
 တို့တွင်။ ဒုတိယ လေ့ပြုတသင်္ခါတံ၊ ဒုတိယလေ့ပြုတဟု ဆိုအပ်သော။
 ဗာဟိရုပစာရံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ပါဠိယဉ္ဇ၊ ဤ လည်းကောင်း။ မဟာအဋ္ဌ
 ကထာယဉ္ဇ၊ ဤ လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဗုဒ္ဓရံ၊ အဗုဒ္ဓရ
 ပစာရကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ကုရုန္တိယံ၊ ဤ။ အဝဟာရေတံ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ဣတိ-အယံ၊ လျှင်။ နော၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၏။ “အတြ ပဝိဋ္ဌဿ သုက္ခံ၊ ဂဏန္တုတံ၊ ဟူ၍။ နိယမိတံ၊ မှတ်အပ်သော။
 ဌာနံ၊ သည်။ ကေန္တတော၊ စင်စင်အားဖြင့်။ ပါရာဇိကဓေတ္တံ၊ သည်။ ဟော
 တံ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုနိယမိတဌာနကိုလည်း။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ရံအပ်၏။ ဧကော
 လေ့ပြုတော၊ ခဲတကျသည်။ ဒုက္ခဉ္စဓေတ္တံ၊ ဒုက္ခဉ္စဓေတ်တည်း။ စေ အ
 ပရိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ မရံသည်ဖြစ်အံ့။ ဒုတိယော လေ့ပြုတော၊ ခဲနှစ်ကျ
 သည်။ ဒုက္ခဉ္စဓေတ္တံ၊ တည်း။ ဣတံ၊ သို့။ နော အမှကံ၊ တို့၏။ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ သည်။ ဟောတံ၊ ၏။” ဣတံ၊ သို့။ အာရရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 ဆရာသည်။ ဝဒတံ၊ ၏။ ။သုက္ခသုတ္တကထာပြီး၏။

ပါဏကထာ ဝဏ္ဏနာ

၁၁၄။ ဓနံ ပန ဂတဋ္ဌာနေ ဝဇုတိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “ဝဇီယာ၊ အပွားနှင့်။
 သဟ၊ တကွ။ အဝဟာရကဿ၊ ခိုးတတ်သော ရဟန်းအား။ ဘဏ္ဍာဒေယံ၊
 ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဤ။ ငိမိတံ၊ ၏။ “ဝဇီ၊ အပွားကို။ ဒဿာမိ”
 တံ၊ ပေးအံ့ဟူ၍။ သစေ အဂ္ဂဟေသိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ အပွားကိုပေးအံ့
 ဟူရာဌ်။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ အကရေန္တဿ၊ အား။ ဝဇုတိ၊ ပွား၏။ ဣတိ
 ကတော၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေဝလံ၊ သက်
 သက်။ အဋ္ဌပိတံ ဓေတ္တဿ၊ မထားအပ်သော အပိုင်းအခြားရှိသော သူအား။
 န ဝဇုတိ၊ မပွား။ “ယဿ”၊ အကြင်သူ၏။ ဓနံ၊ သည်။ ဝဇုတိ၊ ၏။
 တံ၊ ထို အပွားဥစ္စာကို။ ဒေန္တဿ၊ ပေးသော။ အဝဟာရကဿ၊ ခိုးတတ်
 သော ရဟန်း၏။ ဝဇီယာ၊ အပွားကို။ အဒါနေ၊ မပေးခြင်းကြောင့်။
 ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ဟောတံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ။
 ပါဏကထာ ပြီး၏။

ကဏ္ဍ]

၂-သို့ဟိယပါရာဇိက ဘူမဋ္ဌကထာဒိ ဝဏ္ဏနာ

၃၄၃

စတုပ္ပဒကထာ ဝဏ္ဏနာ

≡ (၁၁၄) နာမေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သပ္ပနာမေန ဝါ၊ မြေ၏အမည်ဖြင့် လည်းကောင်း။ (သိပ္ပနာမေန ဝါ-ဟု ပါဠိရှိ၏)။ သာမိကေန၊ မြေရှင် သည်။ ကတေန ဝါ၊ ပြုအပ်သော အမည်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပက္ခောသိတွာ၊ ခေါ်၍။ (စပ်)။

၁၁၆။ ရာဇဗရဿ၊ မင်းအိမ်၏။ အန္တောဝတ္ထုမှ၊ အရံအတွင်း၌။ ဝါ၊ ကား။ ပရိက္ခိတရာဇင်္ဂဏံ၊ အရံရှိသော မင်းရင်ပြင်သည်။ အန္တောဝတ္ထု၊ အန္တောဝတ္ထုမည်၏။ အပရိက္ခိတ္တေ၊ အရံမရှိသော။ ရာဇင်္ဂဏေ၊ မင်းရင်ပြင် ၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော ဆင်၏။ သကလနဂရံ၊ အလုံးစုံသော မြို့သည်။ ဌာနံ၊ ဌာနဖြစ်၏။ ဂေါဏဿ၊ ၏။ “အပရိက္ခိတ္တေ၊ အရံမရှိသော နွားခြံ အစရှိသည်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သောနွား၏။ အက္ကန္တက္ကန္တံ၊ နင်းရာနင်းရာအရပ် သည်။ ဌာနံ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ခဏ္ဍဒ္ဓါရန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အတ္တနာ၊ သည်။ ခဏ္ဍိတစ္ဆိဒ္ဓံ၊ ချိုးအပ်သော အပေါက်ကို။ အတိက္ကာ မေတိ၊ ၏။ (စပ်)။ တတ္ထေဝ ဗာတေတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “ဝဓကစိတ္တဿ၊ သတ်တတ်သောစိတ်၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယာရမ္မဏတ္တာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေလျှင် အာရုံရှိသည် ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့လော။ ဣတိ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကဿ၊ မူကား။ အဒိန္နာဒါန ပယော ဂတ္တာ၊ အဒိန္နာဒါန၏ ပယောဂဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မိံ၊ ထိုနွား၌။ ထေယျစိတ္တံ၊ သည်။ သင်္ခါရာရမ္မဏံ၊ သင်္ခါရတရားလျှင် အာရုံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ပုဗ္ဗဘာဂါပရဘာဂေဟိ၊ ရှေ့အပို နောက် အပိုတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တဒုဘယံ၊ ထို ဇီဝိတိန္ဒြိယာရမ္မဏ၊ သင်္ခါရာ ရမ္မဏ နှစ်ပါးကို။ လဘတိ၊ ရ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ။

စတုပ္ပဒကထာ၊ ပြီး၏။

သံဝိဒါဝဟာရက ဝဏ္ဏနာ

၁၁၈။ တဿုဒ္ဓါရေ သဗ္ဗေသံ ပါရာဇိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အာဏတ္တော၊ စေ အပ်သော။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ တံ ဘဏ္ဍံ၊ ထို ဘဏ္ဍာကို။ ယဒိ ဟရတိ၊ အံ့။ တဿ၊ ထို စေအပ်သော ရဟန်း၏။ ဥဒ္ဓါရေ၊ ချီကြခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား။ အာဏတ္တိက္ခဏေ

ဝေ၊ စေသော ခဏ၌သာလျှင်။ ပါရာဇိကံ၊ ဧ။ (ထည့်၍ပေးမှသင့်မည်)။
 “ဣဓ၊ ဤ သံဝိဒါဝဟာရကထာ၌။ ဝါ၊ ဤသို့ အညီအညွတ်တိုင်ပင်၍ခိုးရာ၌။
 တိဏ္ဍံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော တပ်ညွှတ်မှု မှတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ရသနည်း။ ‘ဘန္တေ၊ တို့။ တုမေ၊
 သင်တို့သည်။ တယော၊ သုံးပုံတို့ကို။ ဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော။ ဝါ၊ ခိုးကုန်
 လော။ ‘ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်
 ဧ။ ဣတရေသံဝံ၊ ဆရာမှတပါးကုန်သော တပ်ညွှတ်တို့အားလျှင်။ ပဋိပါဠိယံ၊
 အဝဉ်ဖြင့်။ ဧကေကဿ၊ တပဲ တပဲစီကို။ အာဏတ္တတ္တာ၊ ခိုးလော့ဟု စေကြ
 သောကြောင့်။ ဧကေကေနဝံ၊ တပဲ တပဲစီ ခိုးသဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌေန၊ သည်း
 ဘဝိတဗ္ဗံ နန၊ ဖြစ်ရာသည်မဟုတ်တုံလော။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း။
 ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ မာသဂ္ဂနကံ၊ တပဲထိုက်သော။ ပရိ
 သာဝနံ၊ ရေဝစ်ကို။ ထေနတော၊ ခိုး၍။ ဒေသေတော၊ ဒေသနာကြား၍။
 နိရုဿာဟော ဧဝံ ဝါ၊ ခိုးအံ့ဟူသောဥဿာဟကင်းသည်သာလျှင်။ ဟုတော၊
 ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ‘မာသဂ္ဂနကံ၊ သော။ သူဝိံ၊ အပ်ကို။ ထေနတော၊
 ခိုး၍ (ထည့်)။ တထေဝံ၊ ထို ရွေးအတူလျှင်။ ကတော၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။
 မာသဂ္ဂနကံ၊ တပဲထိုက်သော ဘဏ္ဍာကို။ ထေနတော၊ ခိုး၍။ ဒေသေတိ၊
 ဒေသနာကြား၏။ ဣတိ ဧဝံ ဝိယံ၊ ဤ ကဲ့သို့သာလျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဧ။
 ဣတိ အယ်၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ န၊ မဟုတ်။ တံ၊
 ထိုသို့ မဟုတ်ဟူသည်။ ယထာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမကား။ ဥပ္ပလထေ
 နကော၊ ကြာကို ခိုးသော သူသည်။ ယေန၊ အကြင် ကြာဖြင့်။ ဝတ္ထု၊
 ငါးပဲသည်။ ပူရတိ၊ ပြည့်၏။ တာဝံ၊ ထိုသို့ ပြည့်အောင်။ သဥဿာဟတ္တာ၊
 အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧဝံ၊ ဤကဲ့သို့။ ဣဓ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ သဥဿာဟာဝံ၊ အားထုတ်ခြင်း
 ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ န ဒေသယိံသုဝံ၊ ဒေသနာ
 မကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ လိခိတံ၊ ၍။
 ပါဠိယဉ္ဇ၊ ၌လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယဉ္ဇ၊ ၌လည်းကောင်း။ သံဝိဒဟိတော၊
 ညီညွတ် တိုင်ပင်၍။ ဂတေသု၊ သွားကုန်သောသူတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်
 သော ရဟန်း၏။ ဥဒ္ဓါရေ၊ ခိုးအပ်သော ဘဏ္ဍာကို ချီခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေသံ၊
 အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ အာဏတ္တိယာ၊ အာဏတ္တိနှင့်။
 ဝိနာ ဝိယ၊ ကင်းသကဲ့သို့။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ၍ရှင့်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်

သော်လည်း။ “တဿာယံ အတ္ထော”တိ၊ ဟု။ ဝတ္တာ၊ ချုံ။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝုတ္တ
 ဝိနိစ္ဆယေသု စ၊ ဆိုအပ်သော အဆုံးအဖြတ်တို့၌လည်းကောင်း။ ကေတဏ္ဏကေ
 ဌာနာဒိသု စ၊ တို့၌လည်းကောင်း။ သမ္ပဟုလော၊ များသော ရဟန်းတို့သည်။
 ကေ၊ တယောက်သော ရဟန်းကို။ အာဏာပေန္တိ၊ စေကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အာဏတ္တိမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာဏတ္တိ၊ ကို။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ ဝိယ၊ လိုအပ်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊
 ၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ကေကုလဿ ဘဏ္ဏ”န္တိ၊ ချုံ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
 “ကေတဏ္ဏံ ကေဌာနန္တိ စ၊ ချုံလည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ။သံဝိဒါဝဟာရကထာ ပြီး၏။

သင်္ကေတကမ္ပကထာဝဏ္ဏနာ

၁၁၉-၁၂၀။ သြစရကေ ဝုတ္တနယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဝဿံ ဟာရိ
 ယေ၊ မချွတ် ဆောင်လတ္တံ့သော။ ဘဏ္ဏေ၊ ၌။ တံ သင်္ကေတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 တဿ သင်္ကေတဿ၊ ထိုသို့ ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလ၏။ (ပစ္ဆာ-၌ စပ်)။
 အထ ဝါ၊ ကား။ တံ သင်္ကေတံ၊ ထို ပိုင်းခြားသောကာလကို။ အတိက္ကမိ
 တ္တာ ဝါ၊ မူ၍လည်းကောင်း။ ပစ္ဆာ ဝါ၊ နောက်၌လည်းကောင်း။ တံ သင်္ကေ
 တံ၊ ကို (ထည့်)။ အပတွာ၊ ချုံ။ ပုရေ ဝါ၊ ရွှေ၌လည်းကောင်း။ အဝ
 ဟဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (စပ်)။ ။တံ နိမိတ္တန္တိ ဧတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ သေ
 နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ အက္ခိ နိဓဏနာဒိကမ္ပံ၊ မျက်စိမှိတ်ခြင်း အစ
 ရှိသော အမှုသည်။ လဟုကံ၊ လျင်၏။ ဣတ္ထရကာလံ၊ တိုသော ကာလရှိ၏။
 တံခဏေ ဝေ၊ ထိုသို့ မျက်စိမှိတ်ခြင်း အစရှိသော ကာလ၌လျှင်။ ဘဏ္ဏံ၊
 ဘဏ္ဏာကို။ အဝဟရိတံ၊ ခိုးခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကိဉ္ဇူ၊
 တချို့သော။ ဘဏ္ဏံ၊ သည်။ ဒုရံ၊ ဝေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိဉ္ဇူ၊ သော။
 ဘဏ္ဏံ၊ သည်။ ဘာရိယံ၊ လေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဘဏ္ဏာကို။ ဂဟေတံ၊
 ငှါ။ ယာဝ၊ လောက်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ယာဝ၊ လောက်။ ဥက္ခိပတိ၊ ချီ၏။ တာဝ၊
 လောက်။ နိမိတ္တဿ၊ နိမိတ်ပြုသော ကာလ၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ ဟောတိ၊ ၏။
 တံ ဘဏ္ဏံ၊ ကို။ (၁၃၅) အဓိဂတံ ဝိယ၊ ရသကဲ့သို့။ အာပန္နံ၊ ရောက်သည်။
 သစေ ဟောတိ၊ အံ။ လဟုကဉ္စ၊ ပေါ်သည်မှလည်းဖြစ်အံ။ နိမိတ္တက္ခဏေ၊ ၌။
 အဝဟရိတံ၊ ခိုးခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ ၏။ တမေဝ၊ ထိုသို့သောဘဏ္ဏာကိုသာလျှင်။
 သန္ဓာယ၊ ချုံ။ ဝုတ္တံ ကိ၊ ဟောတော်မူသလော။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ ပစ္ဆာ၊

၂။ မဟာပဒုမတ္ထေရဝါဒဿ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၂-ဒုတိယပါရာဇိက ဘူမဋ္ဌကထာဒီဝဏ္ဏနာ

၉၄၇

အစဉ်သဖြင့်။ စေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒုတိယော၊ ဗုဒ္ဓ
 ရက္ခိတသည်။ စတုတ္ထဿ၊ သံဃရက္ခိတအား။ သစေ ဝဒတိ၊ အံ။ ယဿ
 ဓိပ္ပေါယော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ခ်။
 “ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္ထေတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ သံဃရက္ခိတော၊ သည်။
 (ထည့်)။ စေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အံ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ မဆွကလျှင်။ ဝါ၊ ရှေးဦးကလျှင်။
 အာစရိယဿ၊ အား (ထည့်)။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။” ဣတိ စ၊ လည်း။ လိခိတံ၊
 ခ်။ ပဋိဂ္ဂဏှကာနံ၊ ဝန်ခံကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ကို။ သဗ္ဗတ္ထ၊
 အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ဩကာသဿ၊ အရာ၏။ ဝါ၊ အခွင့်၏။ အဘာဝ
 တော၊ မရှိသောကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ခ်။

[ဣဓ ဝုတ္တံ-သာဓိကာပါဌ်တို့၌ရှိသည်။ ပဋိသေဓ န-မရှိမရှိ ပါဌ်
 ရှိကြ၏။ သင့်ရာကြံပါလေဦး။]

ပါရာဇိကာပဇ္ဇနေန၊ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သဖြင့်။ ဧတံ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဤ ဒုက္ကဋ္ဌံ
 အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇိတောဝ၊ ချီလျှင်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ သို့။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ခ်။ အတ္ထသာဓကောဏတ္တိစေတနာ၊ အတ္ထသာဓကဖြစ်သော အာဏတ္တိ
 စေတနာသည်။ ခဏေ ဧဝ၊ စေသောခဏ၌သာလျှင်။ ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိ
 က အာပတ်သို့ ရောက်စေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ ဣတိ အဓိပ္ပေါယော၊
 တည်း။ ဝါ၊ အတ္ထသာဓကော၊ မခိုးမိကာလက ပါရာဇိကသို့ရောက်ခြင်းအကျိုး
 ကို ပြီးစေတတ်သော စေတနာသည်။ အာဏတ္တိက္ခဏေ ဧဝ၊ ဌံလျှင်။ ပါရာ
 ဇိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခ်။ ဣတိ အဓိပ္ပေါယော၊ တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအတ္ထ
 သာဓက စေတနာဖြစ်ရာ၌။ ကတရံ၊ အဘယ်စေတနာကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ နည်း။
 မဂ္ဂဋ္ဌာနိယံ၊ မဂ်၌တည်သော စေတနာကို။ (ထည့်)။ အဓိပ္ပေတံ၊ လော။ ဖလဋ္ဌာ
 နိယံ၊ ဖိုလ်၌တည်သော စေတနာကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။
 သတိ၊ သော်။ “အတ္ထသာဓကစေတနာ နာမ မဂ္ဂါနန္တရဖလသဒ္ဓိသာ”တိ၊ ဤ
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဖလဋ္ဌာနိယာ၊ ဖိုလ်၌တည်သော စေတနာနှင့်တူသော။
 စေတနာ၊ စေတနာကို။ အဓိပ္ပေတော၊ ခ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ခ်။
 အာဏတ္တိ၊ စေခြင်းသည်။ မဂ္ဂဋ္ဌာနိယာ၊ မဂ်၌တည်သည်နှင့်တူသည်။ စေ
 သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ စေတနာသဟဇ္ဇော၊ စေတနာနှင့်တကွဖြစ်သော
 ကြောင့်။ အာဏတ္တိ၊ သည်။ (ထည့်)။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ တထာ၊ ထိုမှ
 တပါး။ ဘဏ္ဍာဿ၊ ဘဏ္ဍာကို။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဟာရိတာ စ၊ ဆောင်
 သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။

၂။ သင်္ဃာ(ဆင်)

တပါးတို့တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ ယထာ စ၊ ပြီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း။
 ဝိနယပိဋကေ၊ ဌ။ ယာနိ ဆ အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဝုစ္စန္တိ ယထာ စ၊
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ “သတ္တ အာပတ္တိ
 ကုန္ဒာ” တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ တေသံ၊ ထို အာပတ္တိသမုဋ္ဌာန်၊ အာပတ္တိကုန္ဒာတို့တွင်။
 အာပတ္တိသမုဋ္ဌာနတာ၊ သည်။ အညာ၊ တည်း။ အာပတ္တိကုန္ဒာဘဝေါ၊
 သည်။ အညော၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ဤ။ ဣမိနာ နယေန၊
 ဖြင့်။ အာပတ္တိဓိကရုဏယ၊ ဤ။ ဌာနာနိ၊ ဌာနတို့သည်။ ကတိ၊ အဘယ်မျှတို့နည်း။
 ဣတိ ပဉ္စေ၊ ဤ။ အမေးသည်။ သတ္တ အာပတ္တိကုန္ဒာတို့သည်။ ဌာနာနိ၊ ဌာနမည်
 ကုန်၏။ ဝါ၊ ဌာနတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။ ကတိ ဝတ္ထု၊
 နိတိ ပဉ္စေ၊ ဌ။ သတ္တ အာပတ္တိကုန္ဒာ ဝတ္ထုနိတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဤ။
 ကတိ ဘူမိယောတိ ပဉ္စေ၊ ဌ။ သတ္တ အာပတ္တိကုန္ဒာ ဘူမိယောတိ၊ ဟူ၍။
 ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဤ။ ဣတိ ဝေမာဒယောပိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော ပါဠိတို့ကို
 လည်း။ ဒဿေတဗ္ဗာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ သည်။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ဤ။ ဝေ၊ ဤကဲ့သို့။ မဂ္ဂဋ္ဌာနိယာယ၊ မဂ်၌တည်သော။ အတ္တသာဓိကာယ၊
 သော။ တဿာ စေတနာယ၊ ထိုသို့သော စေတနာမှ၊ အညာ၊ တပါးသော။
 ပါရာဇိကာပတ္တိတာ၊ သည်။ အနတ္တန္တရတူတာ၊ အနက်အထူးမဟုတ်သည်ဖြစ်၍
 ဖြစ်သော။ အာကာရဝိသေသသတော၊ အခြင်းအဆူအယူးဟု ဆိုအပ်သော။
 ဖလဋ္ဌာနိယာ၊ ဖိုလ်၌တည်သော စေတနာသည်။ အတ္ထံ၊ ဤ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “အတ္တသာဓိကစေတနာ နာမ မဂ္ဂါနန္တရပလသဒိသာ” တိ၊ ရှိ။ အာစရိယေန၊
 အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ အထ ဝါ၊ အံ။
 ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဓမ္မနိယာမတံယေဝ၊ ဓမ္မ၏ မြဲသည်၏အဖြစ်ကိုသာ
 လျှင်။ ဥပမတ္ထေန၊ ဥပမာအနက်ဖြင့်။ အာစရိယေန၊ အရှင်ဗုဒ္ဓဘောသ
 ဆရာသည်။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ သဗ္ဗဝတိ၊ ဤ။ ဣတိ-
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တတ္ထံ၊ ထိုအတ္တသာဓိကစေတနာနာမမဂ္ဂါနန္တရဖလသဒိသာ-
 ဟူသောပုဒ်၌။ ဩပမ္မသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာ ဥပမေယျ နှိုးနှောခြင်းကို။ န ပရိယေသိ
 တဗ္ဗံ၊ မရှာမှီးအပ်။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံကို။ ကေဝလံ၊ စင်စစ်လျှင်။ တက္က
 ဝသေန၊ ကြံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝိစာရေတွာ၊
 စိစစ်ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဤ။” ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင် အာနန္ဒာ
 ဆရာသည်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ။ ဘူမဋ္ဌကထာဒိဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁။ ဥပမတ္ထေန (ဆဋ္ဌ)

၃၅၀

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကောနိသိယံ

[၁-ပုဂံရာဇ်က

အာပတ္တိဘေဒဝဏ္ဏနာ

၁၂၂။ “ဝိဘင်္ဂနယဒဿနတော”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္ထာ၊ ကြောင့်၊ တံ၊ ထို
 ဝိဘင်္ဂနယကို။ သမ္မာဒေတု၊ ပြည့်စုံစိမ့်သောငှါ။ “ဣဒါနိ တတ္ထ တတ္ထာ”တိ
 အာဒိ၊ ကို။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ အဂ္ဂဝတ္ထုဘေဒေန
 စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဝဟာရဂဇာနနဘေဒေန၊ ခိုးခြင်း၏ အင်္ဂါကို သိသော
 အပြားအားဖြင့်။ ဝတ္ထုဿ၊ ဝတ္ထုဖြစ်သော။ သာဒိတဗ္ဗဘဏ္ဍာဿ၊ သာယာ
 အပ်သော ဘဏ္ဍာ၏။ ဂရုက လဟုကဘာဝဘေဒေန၊ ဂရုကဘဏ္ဍာအဖြစ်
 လဟုကဘဏ္ဍာအဖြစ် ဟူသော အပြားအားဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 အထ ဝါ၊ ကာ။ အင်္ဂု၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဘေဒေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ
 ဘေဒေ၊ အာပတ်အပြား အထူးကိုလည်းကောင်း။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလို
 သော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အတိရေကမာသကော
 ဉိနပဉ္စမာသကောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ကို။ န ဝုတ္တော၊ မဆို။ တိဟိ
 ပါ၊ န သကသည်တာ-သေသျှပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ ကော ဝေ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ တခု
 တည်းသော အပိုင်းအခြားကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ၏။ အနုဇ္ဈာဝုဋ္ဌကံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အရညပါလကာဒိနာ၊ တောစောင့်
 အစရှိသော။ ကေနဝိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ န မမာယိတံ၊ မမြတ်နိုး
 အပ်။ ဆဒ္ဓိတံ နာမ၊ မည်သည်။ အနတ္ထိကဘာဝေန၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်။ အတိရေကမတ္တာဒိနာ၊ လွန်စွာ ပြည့်စုံခြင်းရှိသောသူ အစရှိသော။
 သာမိကေန၊ ဥစ္စာရှင်သည်။ ဆဒ္ဓိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

[သမိဒ္ဓိယံ မတ္တသဒ္ဓေါတိ ဉာပေတိ-ဌိကဲ့သို့ ပြည့်စုံခြင်းအနက်၌
 မတ္တသဒ္ဓါဖြစ်သည်-ဟူလေ။]

နဌံ၊ ပျောက်သောဝတ္ထုကို။ ပရိယေသေတွာ၊ ရှာ၍။ ဆိန္နာလယတ္တာ၊
 ပြတ်သောအာလယရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဆိန္နမူလကံ၊ ပြတ်သောအာလ
 ယဟူသော အရင်းရှိ၏။ အဿာမိကဝတ္ထုတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အစိန္နမူလကမ္ပိ၊
 မပြတ်သော အာလယဟူသော အရင်းရှိသော်လည်း။ ဝါ၊ အာလယဟူသော
 အကြောင်း မပြတ်သော်လည်း။ ယဿ၊ အကြင်ဥစ္စာ၏။ ကောဝိ၊ တစုံ
 တယောက်သော။ သာမိကော၊ အရှင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝါ၊
 န ဟောတိ-နတ္ထိ၊ မရှိ။ နိရပေက္ခာ ဝါ၊ ငဲ့ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍မူလည်း။
 ပရိစ္စေန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ ယံ ဝါ၊ အကြင်ဥစ္စာကိုမူလည်း။ ဒေဝတာဒိနံ၊ နတ်
 အစရှိသည်တို့အား။ ပရိစ္စတ္တံ၊ စွန့်အပ်၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဒေဝတာဒိနံ၊
 တို့အားလည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓဓမ္မာနံ ဝါ၊ ဘုရား တရားတို့အားလည်းကောင်း။

ပရိစ္ဆတ္တံ၊ စွန့်အပ်သည်ဖြစ်မှုကား။ (၁၃၇) အသာမိကဝတ္ထု နာမ၊ မည်၏။
 ပရေဟိ၊ ကုန်သော။ အာရက္ခကေဟိ၊ အစောင့်တို့သည်။ စေ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊
 အံကယ်၍ သိမ်းဆည်းသည်ဖြစ်အံ့။ ပရပရိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ သူတပါးတို့ သိမ်း
 ဆည်းသော ဥစ္စာမည်၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။
 အဒိန္နာဒါနေ၊ အရှင်မပေးသော ဥစ္စာကို ယူခြင်းကြောင့်။ ရာဇာနော၊ တို့သည်။
 စောရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဟနနာဒိကံ၊ သတ်ခြင်းအစရှိသည်ကို။ ကရေယျ၊
 ၏။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ အနာရက္ခကေ၊ အစောင့်မရှိသော။ အာဝါသေ
 စ၊ ကျောင်း၌လည်းကောင်း။ အဘိက္ခုကေ၊ ရဟန်းမရှိသော။ အနာရာမိ
 ကာဒိကေ စ၊ အရံမဟုတ်ရာ အရပ်အစရှိသည်၌လည်းကောင်း။ ယံ ဗုဒ္ဓဓမ္မသန္တ
 ကံ၊ အကြင်ဘုရား တရားတို့၏ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထို ဘုရား
 တရားတို့၏ ဥစ္စာကို။ “အာဂတာဂတေဟိ၊ ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်း ဖြစ်
 ကုန်သော။ ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ ရက္ခိတဗ္ဗံ၊ စောင့်အပ်၏။ ဂေါပေတဗ္ဗံ၊
 လုံစေအပ်၏။ မမာယိတဗ္ဗံ၊ မြတ်နိုးအပ်၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
 အဘိက္ခုကာဝါသ သံဃသန္တကံ ဝိယ၊ ရဟန်းမရှိသော ကျောင်း၌ သံဃာ
 ဥစ္စာကဲ့သို့။ ပရပရိဂ္ဂဟိတသဗျမေဝ၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတဥစ္စာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ ဆာယာ၊ ဤသို့သောအချိန်သည်။ ဒိဿတိ၊
 ၏။ ဟိ—ယုတ္တံ၊ ၏။ ဣဿဇော၊ အစိုးရသော။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ တာဒိဿေ၊ ကုန်သော။ ပရိက္ခာရေ၊ တို့ကို။ စောရေဟိ၊
 ခိုးသူတို့သည်။ ဂယုမာနေ၊ ယူသည်တို့ကို။ ဝါရေတံ၊ မြစ်ခြင်းငှါ။ ပဋိဗလော၊
 စွမ်းနိုင်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝါရေယု၊ မြစ်ဆူ၏။ ဗလက္ကာရေန၊ ဖြင့်။
 အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ ယထာဌာနေ၊ ၌။ ဌပေတံ၊ ငှါ။ ပဋိဗလော၊ သည်။ စေ
 ဟောတိ၊ အံ့။ ဌပေယျ၊ ထားရာ၏။ (တနည်းကား)။ ဗလက္ကာရေန၊ ဖြင့်။ ပ။
 ဌပေတံ။ ငှါ။ ပဋိဗလော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ယော ကောစိ၊ သော။
 ဘိက္ခု။ ပ။ ဝါရေတံ၊ ငှါ။ ဣဿဇော၊ အစိုးရ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အပရိဂ္ဂဟိတေ၊ အသိမ် မရှိသော ဥစ္စာ၌။ ပရသန္တကသညိဿ၊ သူတပါး
 ဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိသောသူအား။ ဆသု အာကာရေသု၊ တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊
 ရှိကုန်သော်လည်း။ အနာပတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ “ယံ ပရပရိဂ္ဂဟိ
 တဉ္စ ဟောတိ”တိ၊ ၍။ အင်္ဂဘာဝေါ၊ အင်္ဂါအဖြစ်သည်။ ကိဉ္စာပိ ဒိဿတိ၊
 ၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ပရသန္တကေ၊ သူတပါး ဥစ္စာ၌။
 တထာ၊ ထိုသူတပါးဥစ္စာဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ပဋိပန္နကေ၊ ကျင့်သောသူတို့
 ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။

သန္တကံ၊ ကိ။ စောရေဟိ၊ တိသည်။ ဟင်္ဂ၊ ခိုးသည်ဖြစ်အံ့။ စောရပရိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊
 ခိုးသူတို့ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သည်။ ဟော
 တိ၊ ဤ။ ဤသော၊ ကြောင့်။ ပရော၊ သည်။ တံ၊ ထို ခိုးသူဥစ္စာကို။ ယေယျ
 စိတ္တော၊ ရှိ။ စေ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ဤ။ သာမိကော ဝေ၊ ဥစ္စာ
 ရှင်ရင်းသည်သာ။ စေ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ န ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်မသင့်။
 ယသော၊ ကြောင့်။ စောဒေတာ စ၊ တောင်း၍လည်းကောင်း။ အစ္ဆန္တိတာ
 စ၊ လု၍လည်းကောင်း။ သော၊ ထိုဥစ္စာရှင်သည်။ “မမ၊ ဤ။ သန္တကံ၊ ကိ။
 ဂဏှာမိ၊ ဤ။” ဣတိ ကတာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊
 ဤ။ တသော၊ ကြောင့်။ န ပါရာဇိကံ၊ မသင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဓရံ၊ ဝန်
 ကိ။ နိက္ခိပိတာ၊ ချ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ယေယျစိတ္တော၊ ရှိ။ စေ ဂဏှာ
 တိ၊ အံ့။ သေ နယော၊ ဤ။ သာမိကေန၊ ဥစ္စာရှင်ရင်းသည်။ ဓရံ၊ ဝန်ကိ။
 နိက္ခိတ္တကာလေ၊ ဦး။ သော စောရော၊ ထို ခိုးသူသည်။ စေ ကာလံ ကဏေတိ၊
 အကယ်၍ သေအံ့။ အညော၊ တပါးသော သူသည်။ ယေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။
 ဂဏှာတိ၊ အံ့။ န ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကသို့ မရောက်။ အနိက္ခိတ္တကာလေ
 ဝေ၊ ဦးသာလျှင်။ စေ ကာလံ ကဏေတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထို သေသော ခိုးသူ
 ဥစ္စာကို။ ယေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏန္တဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။
 ပါရာဇိကံ၊ ဤ။ ကသော၊ မူကား။ မူလဘိက္ခုဿ၊ မူလဖြစ်သော ရဟန်း၏။
 သန္တကဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စောရ
 ဘိက္ခုမိ၊ သည်။ မတေ၊ သော်။ မတကပရိက္ခာရန္တိ၊ ရှိ။ သံသော၊ သည်။
 ဝိဘဇိတာ၊ ဝေ၍။ တံ၊ ကိ။ စေ ဂဏှာတိ၊ အံ့။ မူလသာမိကော၊ ဥစ္စာရှင်
 ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ “ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ တည်း။”
 ဣတိ ဝတော၊ ရှိ။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ရ၏။

ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ ဌတော၊ ရှိ။ အာဟ၊ ဤ။—ဘုမ
 ဌာဒိနိမိတ္တကမ္မပရိယောသာနာ ဝေ၊ ဘုမဌကသာအစ နိမိတ္တကမ္မအဆုံးရှိ
 သည်တို့သည်သာလျှင်။ အဝဟာရဘေဒါ၊ ခိုးခြင်းအပြားတို့သည်။ ဟောန္တိ။
 ဖြစ်ကုန်သလော။ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အညေပိ၊ တပါးကုန်သော ခိုးခြင်း
 အပြားတို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။
 အာဟ၊ ဤ။ (ပြန်)။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ စောဒနာရာ၌။ တေ၊ သင်စောဒက ဆရာ၏။
 စောဒနာ၊ စောဒနာသည်။ ကိဉ္စ၊ စိုးစဉ်းမျှသာတည်း။ အဝသိဌံ၊ ကြွင်းသေး၏။
 တံ၊ ထိုအကြွင်းကို။ တာဝ ဗြဟ္မာ၊ ဆိုဦးလော။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော။ အဝဟာရာ၊ တို့သည်။ ယဒိ သန္တိ၊ အကယ်၍ ရှိကုန်အံ့။ တေပိ၊ ထို
 အဝဟာရတို့ကိုလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဟောကုန်ရာ၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ဤ။ ဘဂဝါ၊ သည်။

ပါရာဇိကံ၊ ကိ။ သာဝသေသံ၊ အကြွင်းထား၍။ န ပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်
မမူ။ နော စေ သန္တိ၊ ကုန်အံ။ တုလာကုဋ္ဌ ကံသကုဋ္ဌ မာနကုဋ္ဌ ဥက္ကောဋ္ဌန
ဝဉ္စန နိကဋ္ဌိသာဝိယောဂ ဝိပရာမောသ အာလောပသဟသာကာရာ စ၊
ချိန်စဉ်းလဲဖြင့် ခိုးခြင်း၊ အသပြာစဉ်းလဲဖြင့် ခိုးခြင်း၊ တာကြီး တာဝါး နှိုင်းယှဉ်
ရာ၌ ခိုးခြင်း၊ အရှင်မဟုတ်သည်ကို အရှင်ဟု ပြုခြင်းငှါ တံစိုးကို ယူခြင်း၊
ထိုသို့သော ပုပါယ်တံမျဉ်တို့ဖြင့် လှည့်၍ ယူခြင်း၊ ရွှေမဟုတ်သည်ကို
ရွှေဟု အတုပြုသဖြင့် လှည့်စား၍ ယူခြင်း၊ ဆီးနှင်းတောအုပ်တို့ဖြင့် မှိုက်၍
ယူခြင်း၊ ရွာနိဂုံးတို့ကို ဖျက်ခြင်း၊ နှိပ်စက်ကလပ်၍ ယူခြင်း - ဟုဆိုအပ်ကုန်
သော။ သုတ္တဂေသု၊ သုတ်အပေါင်းတို့၌။ သန္တိသမာနာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။
ယေ စ ဣမေ အဝဟာရာ၊ အကြင်သို့ ခိုးခြင်းတို့သည်လည်း။ အတ္တိ သန္တိ၊
ကုန်၏။ တေ အဝဟာရာ၊ တို့သည်။ ဣမ၊ ဤ ဝိနည်းပါဠိ၌။ အာဂတေသု၊
လာကုန်သော။ ဧတ္ထ ဧတေသု၊ ထို ဘူမိကထာအစရှိသည်တို့၌။ သမောဓာနံ၊
ပေါင်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့သော်လည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊
ဆိုရာ၏။ တေသံ၊ ထို တုလာကုဋ္ဌစသည်တို့၏။ လက္ခဏဟော၊ ခိုးခြင်းလက္ခဏာ
အားဖြင့်။ သမောဓာနဂတဘာဝေါ ဝါ၊ ပေါင်းခြင်းသို့ ရောက်သော
အဖြစ်ကိုမူလည်း။ ဝတ္ထဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘေဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။
ပရိဟာရော၊ ကိ။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္ဆတေ၊ ၏။ လက္ခဏတော၊ ခိုးခြင်းလက္ခဏာ
ဖြင့်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ကထံ သိဒ္ဓေါ၊ ဟူမကား။ ဟိ-ဝိတ္ထာ
ရေမိအံ။ “ပဉ္စဟိ အာကာရေဟိ” တိအာဒိနာနယေန၊ ဖြင့်။ အင်္ဂဝတ္ထုဘေဒေန၊
အင်္ဂါအပြား၊ ဝတ္ထုအပြားအားဖြင့်။ အာပတ္တိဘေဒေါ၊ ကိ။ ပါဠိယံ၊ ချွံ။ ဝုတ္ထော
ဝေ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ အဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ချွံလည်း။ “တုလာကုဋ္ဌ မာနကုဋ္ဌ
ကဟာပဏာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝဉ္စေတွာ၊ ချွံ။ ဂဏှာတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဂဏှ
တော၊ သော။ တဿ၊ ၏။ အဝဟာရော၊ သည်။ (၁၃၈)ထေယျာဝဟာ
ရော၊ မည်၏။” ဣတိ အာဂတတ္တာ၊ ဤသို့ လာသောကြောင့်။ တုလာကုဋ္ဌ
ဂဟဏာဒယော၊ ချိန်စဉ်းလဲဖြင့် ခိုးယူခြင်းစသည်တို့သည်။ ထေယျာဝဟာရေ၊
ချွံ။ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤသို့
သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဝိပရာမောသအာလောပသဟသာကာရာ စ၊
တို့သည်လည်း။ အဋ္ဌကထာယ၊ ချွံ။ အာဂတေ၊ သော။ ပသယျာဝဟာရေ၊
ချွံ။ သမောဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဣမိယေဝ ပသယျာဝ
ဟာရံ၊ ကိလျှင်။ ဒဿေတုံ၊ ငါ။ “ဂါမဋ္ဌံ အရညဋ္ဌ”န္တိ၊ ဟူ၍။ မာတိကံ၊
ကိ။ နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍။ “ဂါမဋ္ဌံ နာမ ဘဏ္ဍံ စတူဟိ ဌာနေဟိ နိက္ခိတ္တံ
ဟောတိ” တိအာဒိနာ နယေန၊ ဟောတိ-ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ဝိဘာ

ဂေါ၊ အကျယ်ကို။ ဝုတ္တော၊ နိ။ တေန၊ ထိုသို့ ဟောသဖြင့်။ ဣဒံ၊ ဤ
 အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဂဟဏာကာရဘေဒသန္တသနတ္ထံ၊
 ယသောအခြင်းအရာအပြားကို ပြခြင်းငှါ။ ဝိသံ၊ ဘူမိတလမှ အသီး။ ကတံ၊
 နိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ နိ။ ဘူမိတလာဒိဟိ၊ ဘူမိတလအစရှိသည်တို့မှ။ ဂါမာရုညဉ္စ၊
 ရွာ တော၌ တည်သော။ ယံ ကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော ဘဏ္ဍာသည်။ န အတ္ထံ၊
 မရှိ။ ဣတိ ဣမံ အဓိပ္ပာယ်၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ တတ္ထံ၊ ထို
 တုလာကုဋ္ဌ-ဝသည်တို့တွင်။ ယံ တုလာကုဋ္ဌံ၊ သည်။ အတ္ထံ၊ နိ။ ရူပကုဋ္ဌံ၊
 ဂဟဏပဋိစ္ဆန္တကုဋ္ဌဝသေန၊ ရူပကုဋ္ဌံ အဂ္ဂကုဋ္ဌံ ဂဟဏကုဋ္ဌံ ပဋိစ္ဆန္တကုဋ္ဌံတို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ စတုဗ္ဗိဓမ္မိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တံ၊ ထို
 ရူပကုဋ္ဌံသည်။ ဝေဟာသဌေ၊ ဉ္စ။ သမောဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ နိ။ ဟဒယ
 ဘေဒသိဝါဘေဒရဠုဘေဒဝသေန၊ တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တိဝိဓေ၊ သော။
 မာနကုဋ္ဌေ၊ မာနကုဋ္ဌတွင်။ “သွာယံ ဟဒယဘေဒေါ မရိယာဒံ ဆိန္ဒုတိ”တိ
 ဧတ္ထံ၊ ဉ္စ။ သမောဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ နိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ နိ။ ဟဒယဘေဒေါ၊
 ကိ။ သပ္ပိတေလာဒိ မိနနကာလေ၊ ထောပတ် ဆီ အစရှိသည်ကို ခြင်သော
 အခါ၌။ လဗ္ဘတိ၊ နိ။ ဖန္ဒာပေတိ အတ္တနော ဘာဇနဂတံ ကရောတိတိ
 ဧတ္ထံ၊ ဉ္စ။ သိခါဘေဒေါပိ၊ သိခါဘေဒကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ နိ။ သော၊ ထို
 သိခါဘေဒကို။ တိလတဏှုလာဒိ မိနနကာလေ၊ နှမ်း ဆန်စသည်ကို ခြင်သော
 အခါ၌။ လဗ္ဘတိ၊ နိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ ခေတ္တမိနနကာလေ၊ လယ်ယာကို တာ
 သောကာလ၌။ ရဠုဘေဒေါ၊ သည်။ သမောဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ နိ။ ဓမ္မံ
 ဝရန္တော သာမိကံ ပရာဇေတိတိ၊ ဧတ္ထံ၊ ဉ္စ။ ဥက္ကောဋ္ဌနံ၊ သည်။ သမော
 ဓာနံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ နိ။ တေ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ တူ။
 ဝဉ္စနိကတိယောပိ၊ တို့သည်မူလည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ။ အာပတ္တိဘေဒ
 ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။ ။

အနာပတ္တိဘေဒဝဏ္ဏနာ

၁၃၁။ န စ ဂဟိတေ အတ္တမနော ဟောတိ တဿ သန္တိကံ ဝိဿာ
 သဂ္ဂါဟေန ဂဟိတမ္ပိ ပုန ဒါတဗ္ဗန္တိ ဣဒံ၊ ပုန ဒါတဗ္ဗံ-ဟူသော ဤစကား
 သည်။ “တေန ခေါ ပန သမယေန”ဒေ ဘိက္ခု သဟာယကာ ဟောန္တိ။
 ကော ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ။ ပ။ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု ဝိဿာသဂ္ဂါဟေ”တိ
 ဣမိနာ၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟေ-ဟူသော ဤပါဠိနှင့်။ အသမေန္တံ ဝိယ၊ မည်သကဲ့သို့။
 ဒိဿတိ၊ နိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ နိ။ ဧတ္ထံ၊ ဤ တေန ခေါ ပန သမယေန-စသော

ပါဠိ၌။ “သော ဇာနိတော တံ စောဒေသိ အဿမဏောသိ တု”န္တိ ဝစနေန၊
 ‘တံ-ဟူသော စကားဖြင့်။ အနတ္တမနတာ၊ အနတ္တမနအဖြစ်ကို။ ဝါ၊ နှလုံးမသာ
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပိတာ၊ ပြအပ်၏။ ပုန၊ တဖန်။ “အနာပတ္တိ ဘိက္ခု၊ ဝိဿာ
 သဂ္ဂါဟေ”တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အနတ္တမနတာယ၊ နှလုံးမသာသည်၏ အဖြစ်
 သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ဝိဿာသဂ္ဂါဟော၊ သည်။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထို စကားကို။
 န ဝတ္ထုပ္ပ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညထာ၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်။
 ဂဟေတဗ္ဗတ္ထတော၊ ယူအပ်သော အနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝိဿာသဂ္ဂါဟ ပါဠိ၌။ အတ္ထော၊ တည်း။
 ဝိဿာသသညာယ၊ ဖြင့်။ ဂါဟေ၊ ယူခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ပါရာဇိ
 ကာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ သောပိ ဘိက္ခု၊ ထို ဥစ္စာရှင်ရဟန်း
 ဆည်လည်း။ သဟာယကတ္တာ၊ အဖော်ဖြစ်သောကြောင့်။ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်
 ထွက်သည်ဖြစ်၍။ န စောဒေသိ၊ မစောဒနာ။ ပိယော ဧဝ၊ ချစ်မြတ်နိုး
 သည်သာလျှင်။ သမာနေော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝါ၊ ၍။ “ကစိ၊ အသိနည်း။ တံ၊
 သည်။ အဿမဏော၊ သည်။ အသိ၊ ၏။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ အဆုံး
 အဖြစ်သို့။ (၁၃၉) ဂန္ဓာ၊ ၍။ သုဒ္ဓန္ဓေ၊ စင်ကြယ်သည်၌။ တိဋ္ဌာဟံ၊
 တည်လော။” ဣတိ ကတော၊ ၍။ စောဒေသိ၊ အပြစ်တင်၏။ သော၊ ထို
 ဥစ္စာရှင် ရဟန်းသည်။ ကုဒ္ဒေါ ဧဝ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍လျှင်။ သစေပိ
 စောဒေယျ၊ အကယ်၍ စောဒနာငြားအံ့။ “အနာပတ္တိ”တိ ဣဒံ၊ သည်။
 ဧကဝလံ၊ စင်စစ်။ ပါရာဇိကာဘာဝံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဝိဿာသဂ္ဂါဟသိဒ္ဓံ၊
 ဝိဿာသဂ္ဂါဟဖြင့် ပြီးသည်ကို။ န ဒီပေတိ၊ မပြ။ ယော ပန၊ သည်ကား။
 ပရိသမဇ္ဈေ၊ ၌။ လဇ္ဇာယ၊ ရှက်နိုးသဖြင့်။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏။ ကိဉ္စ၊
 တစုံတခုကိုမျှ။ န ဝဒေတိ၊ မဆို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ပုန၊ တဖန်။
 ဝတ္ထုကာမတာမိပ္ပါယေန၊ ဆိုခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူ
 သော အလိုဖြင့်။ သောပိ၊ ထိုသို့သောသူသည်လည်း။ ပစ္စာဟရာပေတံ၊ တဖန်
 ဆောင်ခြင်းငှါ။ လဘတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ၏။ စောရော၊ သည်။ ပသ
 ယ၊ နှိပ်စက်၍။ ဂဟေတုကာမောပိ၊ ယူလိုသော်လည်း။ ဝါ၊ ယူလိုလျက်
 လည်း။ “ဘန္ဓေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤ အရပ်၌။ မေ၊ ငါ၏။ စိဝရာနိ၊
 သင်္ကန်းတို့ကို။ အဓိဝါသေထ၊ ဝန်ခံတော်မူပါကုန်လော။” ဣတိ ဝတော၊
 ဤသို့ ဆိုသောကြောင့်။ ထေရေန၊ သည်။ ဒိန္နာနိ၊ ပေးအပ်ကုန်သော။ စိဝ
 ရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ အဒိန္နာနိ ဝါ၊ မပေးအပ်သော သင်္ကန်းတို့ကိုမူလည်း။
 သယံ၊ မိမိအလိုလို။ ဂဟေတော၊ ၍။ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ အံ။ ထေရော ပန၊

သည်ကား။ ပက္ခံ၊ အပင်းအသင်းကို။ ဝါ၊ အဖော်သဟဲကို။ လဘိတွာ၊
 ရှိ။ စောဒေတုံ၊ တောင်းခြင်းငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဓိဝါ
 သနာ၊ ဝန်ခံခြင်းသည်။ အဓိဝါသနသချံ၊ အဓိဝါသန ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။
 န ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ယံ စိဝရံ ကို။ ဣဒါ ဤအရပ်၌။
 သာမိကော၊ သက်န်းရှင်သည်။ ပစ္ဆာဟရာပေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ တံ စိဝရံ
 ကို။ ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ တုက္ကိဘူတတ္တာ၊ ဆိတ်ဆိတ် ဖြစ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သာမိကဿ၊ အရှင်အား။ ပါကတိ
 ကံ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဣဒါ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝတ္တံ ကိရ၊ ဝတ်
 ဖြစ်သတတ်။” ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သံဃဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ကေနစိ
 တိက္ခနာ၊ သည်။ သစေ ဂဟိတံ၊ အံ။ တေန၊ ထို သက်န်းဥစ္စာဖြင့်။ တဿ
 သံဃဿ ဝါ၊ ထို သက်န်းဥစ္စာရှင် သံဃာအားလည်းကောင်း။ တဿ ဓမ္မဿ
 ဝါ၊ ထို တရားအားလည်းကောင်း။ ဥပကာရိတာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၏
 အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဂဟိတပမာဏံ၊ ယူအပ်သော ပမာဏအတိုင်းကို။
 အပလောကေတွာ၊ ပန်၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ “သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ တေန၊
 ထို ယူသောဥစ္စာဖြင့်။ ယထာဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည့်အတိုင်းကို။ ပါကတိကံ၊
 ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ အနဏော၊ မြဲကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂိလာနာဒိနမ္ပ၊
 တို့အားလည်း။ ဝေဝေ နယော၊ ရှိ၏။” ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပဒဘာဇနီ
 ယ ဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ။ ။

ပကိဏ္ဍကကထာပဏ္ဏနာ

သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကောဘဏ္ဍံ ဧဝံ၊ တခုတည်းသောဘဏ္ဍာ
 သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ။ ဣဒါ ဤဘဏ္ဍာသည်။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ တုမ္ပံ၊ သင်သည်လည်း။ ကေပဿံ၊ တခု
 သောနံပါးကို။ ဂဏှ၊ လော။ အဟမ္ပံ၊ သည်လည်း။ ကေပဿံ၊ တခုသော
 နံပါးကို။ ဝါ၊ နံပါးတဘက်ကို။ ဂဏှာမိ၊ အံ။ ဣတိ သို့။ သံဝိဒဟိတွာ၊
 ညီညွတ်တိုင်ပင်၍။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။
 ဌာနာစာဝနေ၊ ကို။ ကတေ၊ သော်။ ကာယဝါစာစိတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဟော
 တိ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊
 ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ သာဟတ္ထိကံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ အာဏတ္ထိကဿ၊ ၏။
 အင်္ဂံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဏတ္ထိကံ ဝါ၊ သည်မူလည်း။ သာဟတ္ထိ
 ကဿ၊ ၏။ အင်္ဂံ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဣမိနာ၊ ဤ အဋ္ဌကထာ

ကဏ္ဍ]

၂-ပုတိယပါရာဇိက ပကိဏ္ဍကကထာဝဏ္ဏနာ

၃၁၇

စကားနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော
 ပန၊ သည်ကား။ (အာဟ-၌ စပ်)။ “ကေဝလံ၊ စင်စစ်” ဘာရိယေ၊ လေး
 သော။ ဝတ္ထုမိ ဝေ၊ ဝတ္ထု၌သာလျှင်၊ အယံ နယော၊ ဤနည်းကို။ န
 လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ပဉ္စမာသကမတ္တမ္ပိ၊ ငါးပဲသော ဝတ္ထုကိုမျှလည်း။ ဒေ
 ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ သံဝိဒဟိတော၊ ကုန်၍။ စေ ဂဏ္ဍန္တိ၊
 ကုန်အံ့။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့၏လည်း။ ပါဠေကွံ၊ အသီး။ သာဟတ္ထိ
 ကံ နာမ၊ သာဟတ္ထိကဖြစ်ကြသည် မည်၏။ တံ ကမ္မံ၊ ထို ညီညွတ်၍ယူသော အမှု
 သည်။ သာဟတ္ထိကပယောဂတ္တာ၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ကေသ္မိယေဝ ဘဏ္ဍေ၊ တခု
 သော ဘဏ္ဍာ၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ‘သာဟတ္ထိကံ အာဏ
 တ္ထိကဿ အင်္ဂံ န ဟောတိ’ .တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဣမံ နယံ၊ ကို။ န ပဋိဗာဟတိ၊
 မတားဖြစ်။ သာဟတ္ထိကဝတ္ထုအင်္ဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သာဟတ္ထိကဿ၊ သော။ ဝတ္ထု
 ဿ၊ ၏။ အင်္ဂံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ တတ္ထ၊ ထို ဂဏ္ဍိပုဒ်
 ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဓ ပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ပယောဂံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယုဇ္ဈတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ ကိရ၊ ကတ်။ တံ၊
 ထိုသို့ ဆိုသောစကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကာယဝစီ
 ကမ္မန္တိ၊ ၍။ ဝစနာဘာဝါ၊ ဆိုရာစကား၏ မရှိသောကြောင့်သည်။ သသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိကေသု၊ ကုန်သော၊ ပယောဂေသု၊ ထိုတွင်။

အညတရေနေဝ၊ တပါးပါးဖြင့်သာလျှင်။ အယံ အာပတ္တိ၊ သည်။ (၁၄၀)
 သမုဋ္ဌာတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ထုရိတတုရိတာ၊ အဆော
 တလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဝိလောပနာဒိသု၊ လုယက်သောအခါ အစရှိသည်တို့၌။
 ဂဟဏဂါဟာပနဝသေန၊ မိမိယူခြင်း၊ သူတပါးကို ယူစေခြင်း၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤ သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိကံ ကာယတော-စသော စကားကို။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကာလေန၊ ရံခါ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကာလေန
 န၊ ရံခါ၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ သိသံ
 သိသံ၊ လျင်စွာ လျင်စွာ။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “အဇ္ဈတ္တ
 ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ ဓမ္မာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ ဝေ
 တထာ၊ ဤအတူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤသို့ ဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 မှတ်အပ်၏။

တတ္ထာပိ၊ ထို အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ ဓမ္မာ-ဟူသောပုဒ်၌လည်း။ အနုတ္တရာ
 ဒယော၊ လောကုတ္တရာစိတ်အစရှိကုန်သော။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။
 ကေန္တုဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ၊ ကေန ဗဟိဒ္ဓတရားလျှင် အာရုံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
 ၏။ ဝိညာဏဉ္စာယတနာဒယော၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန စိတ်အစရှိကုန်သော။ ယေ

ဓမ္မာ၊တို့သည်။ ကေန္တအဇ္ဈတ္တာရမ္မဏာ၊ကေန အဇ္ဈတ္တတရားလျှင်အာရုံ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတရေ၊ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါးကုန်သောစိတ်တို့ကို။ အနိယတာရမ္မဏတ္တာ၊အနိယတတရားလျှင် အာရုံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မမြဲသောအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ”တိ၊၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ကေက္ခဏေ၊တပြိုင်နက်သောဓာတ်။ ဥဘယာရမ္မဏတ္တာ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓတရားလျှင် အာရုံရှိသောကြောင့် “အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ”တိ၊၍။ နဝုစ္စန္တိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ အယံ ပန အာပတ္တိ၊ ဤဂဟဏ ဝါဟာပနအားဖြင့် ဖြစ်သော အာပတ်သည်ကား။ ယထာဝုတ္တနယေန၊ အကြင်သို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိကာပိ၊ သာဟတ္ထိကအာပတ်၊ အာဏတ္ထိကအာပတ်သည်လည်း။ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤ ယထာ ကာလေန။ပ။အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ ဓမ္မာ—ဟူသောစကားသည်။ အနိဒဿနံ၊ ဥပမာ မထိုက်။ ဝါ၊ ဥဒါဟရုဏ် မထိုက်။ ဣတိ—တသ္မာ၊ကြောင့်။ အယတ္တံ၊ မသင့်။ “အနိယတာရမ္မဏတ္တာ၊ အနိယတတရားလျှင် အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မမြဲသောအာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တာ ယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အနိယတပယောဂတ္တာ၊ မမြဲသောပယောဂရှိသောကြောင့်။ အယမ္ပိ အာပတ္တိ၊ ဤ ဂဟဏ၊ ဝါဟာပနဖြစ်သော အာပတ်ကိုလည်း။ ‘သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိကာ’ တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၍။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ ဓမ္မာ—ဟူသောစကားသည်။ နိဒဿနမေဝ၊ ဥပမာသည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ ဥဒါဟရုဏ်ထိုက်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ကေဓမ္မ၊ ကုန်သော။ အာစရိယာ၊တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။

[ဤတွင် များသောပါဌ်တို့၌ သာဟတ္ထိကာတိ-သာ ရှိ၏]

“ဣမေ ပန အာစရိယာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သောဆရာတို့သည်။ ဥဘိန္ဒံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓဓမ္မတို့၏။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ အာရမ္မဏကရဏံ၊ အာရုံပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စေ အတ္တိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ ‘အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏံ ဓမ္မံ ပဋိစ္စ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏော ဓမ္မောဥပ္ပဇ္ဇတိ ဟေတုပစ္စယာ’ တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌာနပါဌေန၊ ပဋ္ဌာန်းပါဌ်သည်။ တဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်အားဖြင့်။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထို ဆရာတို့၏။ မတေန၊ အလိုဖြင့်။ ‘သိယာ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ’ တိ ဝစနံ၊ သည်။ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဝါ၊ အနက်မရှိသည်။ သိယာ၊ ၍။ နိရုတ္တကံ၊ အနက်မရှိသည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတ္တကံယေဝ၊ အနက်

ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကတော၊ တပြိုင်နက်။
 ဝါ၊ တပေါင်းတည်း။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏော၊ အဇ္ဈတ္တတရား ဗဟိဒ္ဓ
 တရားလျှင် အာရုံရှိသော။ ဓမ္မော၊ သည်။ အတ္ထေဝ-အတ္တိ ဧဝ၊ ရှိသည်သာ
 လျှင်တည်း။ ပုန၊ တဖန်။ သော၊ ထို အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏဖြစ်သော တရား
 ကား။ အယံ၊ ဤတရားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နိယမေန၊ မှတ်သဖြင့်။ အဇ္ဈတ္တ
 ဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ နိဒ္ဒိသိတဗ္ဗာဘာဝတော၊
 ပြုအပ်သောပါဠိ၏ မရှိသောကြောင့်။ န ဥဒ္ဓဋ္ဌော၊ မထုတ်အပ်သည်။ သိယာ၊
 ဧ။ တတ္ထ၊ ထို ပဋ္ဌာန်းပါဠိ၌။ အနုဒ္ဓဋ္ဌတ္တာ ဧဝ၊ မထုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လျှင်။ ဓမ္မသင်္ဂဟဋ္ဌကထာယ၊ ဓမ္မသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ၌။ ဥဘိန္ဒုမ္ပိ၊ နှစ်
 ပါးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဧကတော၊ တပြိုင်
 နက်။ အာရမ္မဏကရဏဓမ္မဝသေန၊ အာရုံပြုသော တရား၏အစွမ်းအားဖြင့်။
 အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာတိ၊ ရှိ။ အဝတော၊ မဆိုမရှိ။ ကာလေန၊ ရံခါ။ အဇ္ဈတ္တံ၊
 အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌။ ပဝတ္တိယံ၊
 ဖြစ်သောအခါ၌။ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါရမ္မဏာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဂဏ္ဍိပဒ်၌။ ဝုတ္တနယောဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်းသာလျှင်။ သာရာ၊
 မြတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။”
 ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အဟ၊ ဧ။ အဿ၊ ထို ဘာရိယ
 ဖြစ်သော တခုသောဘဏ္ဍာကို ယူခြင်း၏။ သာဟတ္ထိကပယောဂတ္တာ စ၊
 သာဟတ္ထိကပယောဂ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧကပယောဂဿ၊
 တခုသောပယောဂ၏။ အနေကကမ္မတ္တာ စ၊ များသော အမှုရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ “ကာယဝစိကမ္မ”န္တံ၊
 ကာယဝစိကမ္မ-ဟူ၍။ အဝစနံ ပန၊ မဆိုခြင်းသည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။
 “ကာယဝစိကမ္မ”န္တံ၊ ရှိ။ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အကယ်
 ရှိ ဖြစ်အံ့။ မနောကမ္မမ္ပိ၊ မနောကံကိုလည်း။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊
 ဧ။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည် ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ထို ယူခြင်း ပယော
 ဂ၌။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်။ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အဗ္ဗော
 ဟာရိကံ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်သည်။ ဇာတံ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊
 ထိုအတူ။ တသ္မိံ သာဟတ္ထိကာဏတ္တိကော၊ ထိုသာဟတ္ထိကာဏတ္တိကပယောဂ၌။
 ဝစိကမ္မံ၊ ဝစိကံကို။ အဗ္ဗောဟာရိကန္တံ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်ဟူ၍။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ဧ။ တံ ပန၊ ထို ဝစိကံသည်ကား။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ ကာယ

ကမ္မဿ၊ ကာယကံ၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယအကြောင်းသည်။ ဇာတံ၊ ၎င်း။
 ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ တတ္ထ၊ ထို ပယောဂ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်။ အဂ္ဂမေဝ၊ အင်္ဂါသာလျှင်။ ဇာတံ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ “သဟတ္ထိကပယောဂတ္တာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဟိ—သစ္စံ၊
 ၎င်း။ အင်္ဂသာဝမတ္တမေဝ၊ အင်္ဂါအဖြစ်မျှကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သာ
 ဟတ္ထိကာဏတ္တိကံ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ နောငါတို့၏။
 တက္ကော၊ အကြံတည်း။ ဣတိ ဝ၊ ဤသို့သည်။ အာဟ၊ ၎င်း။ ဝိစာရေတွာ၊
 ဝိစစ်ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။

☞ (၁၄၁) ယဿ အာပတ္တိယာ၊ အကြင်အာပတ်အား။ ကာယ
 ဝါစာ၊ ကိုယ် နှုတ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ သမုဋ္ဌာနာ၊ ဖြစ်ကြောင်း
 တို့သည်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို အာပတ်၌။ ကမ္မံ၊ ကံ
 သည်။ တံ ဝိတ္တံ၊ ထို ခိုးလိုသောစိတ်သည်။ ဝါ၊ အာပတ်သင့်
 ကြောင်းဖြစ်သော ဝိတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ နဿတိ၊
 ပျောက်တတ်၏။ ဇီယတိ၊ ကုန်တတ်၏။

ယဉ္ဇ ကိရိယာကိရိယာဒိကံ၊ ကိရိယာအကိရိယာအစရှိသော အာ
 ပတ်သင့်ကြောင်းဖြစ်သော အကြင်သမုဋ္ဌာန်သည်။ ကမ္မာကမ္မာဒိကံ၊
 ကမ္မ အကမ္မအစရှိသည်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ကိရိယာ
 စသည်တို့နှင့် ကံစသည်တို့ ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ တံ၊ ကိရိယာ
 စသည်တို့၏ ကံစသည် ဖြစ်၏ ဟူသောစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။
 ကမ္မံ၊ ကံသည်။ ဧတံ၊ ဤ အာပတ်သင့်ခြင်း၏ အကြောင်း သမုဋ္ဌာန်
 သည်။ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု ဝိတ္တုပ္ပါဒေ တိ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ (ထည့်သည်)။
 ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။

ဤအနက်ကား—

“ကိရိယာကိရိယာဒိကံ ယဉ္ဇ၊ ကမ္မာကမ္မာဒိကံ ဘဝေ။

န ယုတ္တံ တံ ဝိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ကမ္မမေတံ ဝိရုဇ္ဈတိ”— ရှိသည့် ဋီကာပါဌ်
 အတိုင်းသမ္ပုန်သော အနက်တည်း။

အချို့ဋီကာပါဌ်၌—

“ကိရိယာကိရိယာဒိကံ ယဉ္ဇ၊ ကမ္မာကမ္မာဒိဘဝေန၊

ယုတ္တံ တေန ဝိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ကမ္မမေကံ ယုဇ္ဈတိ”—ဟူရှိ၏။

ကဏ္ဍ]

၂-ဒုတိယပါရာဇိက ဝိနိတဝတ္ထ ဝဏ္ဏနာ

၃၆၁

ထိုပါဌ်ကို-

ယဉ္ဇ ကိရိယာကိရိယာဒိကံ၊ သည်။ ကမ္မာကမ္မာဒိဘာဝေန၊ နှင့်။ ယုတ္တံ၊
ယှဉ်၏။ တေန ဝိရုဒ္ဓတ္တာ၊ ထို ကိရိယာ အကိရိယာစသည်နှင့် ဆန့်ကျင်
သောကြောင့်။ ဧကံ ဝ ကမ္မံ၊ တခုသောကံသည်သာလျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်
၏။ -ဟု သမ္ပန်ရာ၏။

ဤသို့ အနက်သမ္ပန်သင့်သော်လည်း ရှေးပါဌ် ရှေးအနက်သာ
သင့်အံ့သို့ထင်သည်။ ဉာဏ်သက်ရာဆင်ခြင်ပါလေဦး။ ။ ပကိဏ္ဍက
ကထာဝဏ္ဏနာပြီး၏။

ဝိနိတဝတ္ထ ဝဏ္ဏနာ

၁၃၂။ အနာပတ္တိံ ဘိက္ခု စိတ္တုပ္ပါဒေတိ ဧတ္ထ၊ စိတ္တုပ္ပါဒေ-ဟူသော ဤ
ပါဌ်တော်၌။ ဧကဝလံ၊ အာမသန-စသည်နှင့် မဆောင်မူ၍။ စိတ္တံ၊ ခိုးလိုသောစိတ်
သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿေဝ၊ ထို ခိုးလိုသော စိတ်၏သာလျှင်။ ဥပ္ပါဒေ
တဗ္ဗာပတ္တိဟိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော အာပတ်တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။
ဣတိ အတ္တော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ အနာပတ္တိ ဘိက္ခု စိတ္တုပ္ပါဒေ-
ဟူသော ပုဒ်၌။ ဘေဒကော၊ ဘေဒကဆရာသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ -ဥပနိ-
တ္တသာဒိယနာဒိသု၊ ဥပနိ-တ္တသာဒိယန - အချို့သည်တို့၌ လည်းကောင်း။
သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ အကိရိယသိက္ခာပဒေသု စ၊ အကိရိယသိက္ခာ
ပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း။ ကာယဂံစောပနံ ဝါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ၏လွှပ်ခြင်းသည်
လည်းကောင်း။ ဝါစင်္ဂစောပနံ ဝါ၊ နှုတ်အင်္ဂါ၏လွှပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အပိ စ၊ ထိုသို့မဖြစ်ပဲလျက်လည်း။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်
သင့်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိ ယေဝ သိက္ခာပဒေ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌လျှင်။
အနာပတ္တိ၊ အာပတ် မသင့်လေသနည်း။ သဗ္ဗာပတ္တိဟိ၊ အလုံးစုံသောအာပတ်
တို့ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်လေသလော။
ဣတိ၊ သို့။ ဘေဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊
ဟုတ်။ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်လျှင်ကတည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနာ
ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

သိက္ခာ၊ အကျင့်ကို။ သာဓိကံ၊ အလွန်လျှင်။ ကာတဗ္ဗာ၊ ကျင့်
အပ် ပြုအပ်၏။ ကာယဝါစိကံ၊ ကိုယ် နှုတ်၌ ဖြစ်သော။ ဝိညတ္တိံ၊
ဝိညတ်ကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ အဝိညတ္တိဟိ၊ ဝိညတ်ကင်းကုန်သော။

ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ် နှုတ်တို့ဖြင့်။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ ဖုသေ၊ ရောက်အံ့နည်း။

လေသဘာဝတ္တာ၊ ခိုးလိုသော စိတ်အကြံဟူသော အမြက်မျှဖြစ်သော ကြောင့်။ န ဖုသေ၊ မရောက်ရာ။ သပ္ပါယေ၊ သပ္ပါယဖြစ်သော။ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌။ အဋ္ဌတ္တာ၊ မတည်မှ၍။ ပဋိလဒ္ဓါသေဝနံ၊ ရအပ်သော အာသေဝနသဘောရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဓာဝတိ၊ ပကတိသဘောကိုစွန့်၍ ပြေး၏။ တတော၊ ထို ပြေးသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ သုဋ္ဌ၊ လွန်စွာ။ ဓာဝတိ၊ ပြေး၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္ဓာဝတိ၊ လွန်စွာပြေး၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ အဘိဇ္ဈာယ သဟဂတံ ဝါ၊ အဘိဇ္ဈာနှင့်တကွ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဗျာပါဒသဟဂတံ ဝါ၊ ဗျာပါဒနှင့်တကွ ဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်။ ဓာဝတိ၊ ပြေး၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဓာဝတိ၊ အထူးအားဖြင့်ပြေး၏။

၁၃၇။ ဝဏံ ကဏ္ဍာ ဂဟေတန္တိ ဧတ္ထ။ ၌။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ဣတ္ထိဇ္ဈပဿ နာမ၊ မိန်းမရုပ်သဏ္ဌာန်မည်သည်ကို။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသော အရပ်၌။ အာမသန္တဿ၊ သုံးသပ်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ကာယပဋိဗဒ္ဓဂ္ဂဟဏံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို ကိုင်ခြင်းသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ တံ၊ ထို ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို ကိုင်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝန္တတိတိ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၍။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော ဝကားကို။ ဝိစာရေဘ္ဘာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ (ဤအရာတွင် ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌံ-ယတ္ထ ကတ္ထစိ အနာမသန္တေန-ဟု ရှိ၏) ။

ကုသသင်္ကမနဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ

၁၃၈။ မဟာပစ္စရိယာဒိသု၊ မဟာပစ္စရိတ်အဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌။ “ပါဒုဒ္ဓါရေန၊ ကာရေတဗ္ဗော”တိ၊ ၍။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ တဿ၊ ထိုသို့ ခိုးခြင်း၏။ ပရိကပ္ပါဝဟာရကမတ္တံ၊ ပရိကပ္ပါဝဟာရ-မျှသည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဣဒံ၊ ဤ စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဥဒ္ဓါရေဝံ၊ ခိုးသောခဏ၌ပင်လျှင်။ အယံ၊ ဤသို့ ခိုးသောရဟန်းသည်။ အာပန္နော၊ အာပတ်သို့ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ “ဒိဿာ ဂစ္ဆန္တော ပါဒုဒ္ဓါရေန”

၁။ ဣတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ယတ္ထ (ဆဋ္ဌ) ၃။ ပဒုဒ္ဓါရေနေဝ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ] ၂-ဒုတိယပါရာဇိက ကုသသင်္ကာမနဝတ္ထုကထာ ဝဏ္ဏနာ ၃၆၃

ကာရေတဗ္ဗော”တိ ဣဒံ၊ ကိ။ တတ္ထ၊ ထို မဟာပစ္စရိတ်အစရှိသောအဋ္ဌကထာ
 တို့၌။ ဒုဝတ္ထံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိဿနတ္ထံ၊ ၄။ ဝတ္ထံ၊
 ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူကား။ သာဠကတ္ထံ
 ကော၊ ပုဆိုးကို အလိုရှိသော သူသည်။ သာဠကပသိဗ္ဗကမေဝ၊ ပုဆိုးအိတ်ကို
 သာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ သာဠက
 ဘာဝံ၊ ပုဆိုး၏ အဖြစ်ကို။ ဥတွာ၊ သိ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ဂဏိဿာမိ၊
 ယူအံ။ ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပရိကပေတ္တာ၊ ကြံ၍။ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသောရဟန်း
 သည်။ ဥဒ္ဓါရေ ဝေ၊ ချီသောအခါ၌လျှင်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌။ ဗဟိ၊ အပ၌။ (၁၄၂)၌တွာ၊ တည်၍။ ‘အယံ၊ ဤ ဝတ္ထု
 ကား။ သာဠကော၊ ပုဆိုးတည်း။’ ဣတိ၊ သို့။ ဒိဿာ၊ မြင်၍။ ဂစ္ဆတိ၊
 သွားအံ။ တဒါ၊ ထို အခါ၌။ ပါဒုဒ္ဓါရေန၊ ခြေကြွသဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊
 ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဣတိ ဧတံ၊ ဤ စကားကို။ န ဝတ္ထံ နှ၊ မဆိုအပ်သည်
 မဟုတ်လော၊ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ပရိကပေ၊ သည်။ ကိဉ္စာပိ ဒိဿတိ၊
 အကယ်၍ကား ထင်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ထင်သော်လည်း။ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊
 ရှေးအဖို့ဖြစ်သော။ အဝဟာရက္ခဏေ၊ ခိုးသောခဏ၌။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သော၊ ထို ခိုးခြင်းသည်။ ပရိကပ္ပဝဟာရေ၊
 ပရိကပ္ပဝဟာရသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အယံ အတ္ထော၊ ဤ အနက်ကို။
 မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၁။ ဝုတ္တောဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “ဉာဃမေဝ၊ အသင့်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ကမ္မန္တသာလာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကဿကနံ၊ လယ်ထွန်ကုန်
 သော လူတို့၏လည်းကောင်း။ ဝနစ္ဆေဒကနံ၊ တောခုတ်ကုန်သော သူတို့၏
 လည်းကောင်း။ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့တည်း။ အယံ တာဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဌ
 ၌။ သစေ ဥပစာရသီမန္တိ ပါဌံ၊ ကိ။ အာဒိ၊ ကတော၊ အစပြု၍။ ယာဝ၊
 အကြင်ရွှေလောက်။ ထေရဝါဒေါ၊ ထေရဝါဒသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထို
 ရွှေလောက်။ မဟာအဋ္ဌကထာနယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို
 မဟာအဋ္ဌကထာနည်း၌။ ထေရဝါဒတ္တာ စ၊ ထေရဝါဒ ဖြစ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ယုတ္တိအဘာဝတော စ၊ ယုတ္တိမရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။
 ကေစိ ပနာတိအာဒိ၊ ကေစိ ပန-စသော ထေရဝါဒကို။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူ
 အပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာဟတ္ထိကေ၊ သာဟတ္ထိကပယောဂ၌။ ဧဝံဝိဓာ၊
 ဤသို့ အပြားရှိကုန်သော။ အတ္တသာဓကစေတနာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

အာဏတ္တိကေယေဝ၊ အာဏတ္တိကပယောဂဉ္စလျှင်။ အတ္တသာဓကစေတနာ၊ မခိုး
မိကာလက ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးကိုပြီးစေတတ်သော
အတ္တသာဓက-စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ “သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။
မဟာပစ္စရိယံ၊ ဉ္စ။ ဝုတ္တေန၊ သော။ အတ္တေန၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။

ကုသသင်္ကာမနုကရဏေ၊ ကမ္မည်းတံကို ပြောင်းခြင်းကို ပြုရာ၌။ ပရော
တပါးသောသသည်။ “အယံ၊ ဤ ဘဏ္ဍာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ န သန္တကော၊
ဥစ္စာမဟုတ်။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ သိအံ့။ ဣတရဿ၊
တယောက်သော ရဟန်း၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ မုတ္တမတ္တေ၊ လွတ်ကာမျှ
တည်း၌။ ခီလသင်္ကာမနေ ဝိယ၊ တံသင်းပြောင်းရာ၌ကဲ့သို့။ ပါရာဇိကပတ္တိ
ပါရာဇိကအာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ “အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာ
ဟူ၍။ သစေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍သိအံ့။ ပါရာဇိကပတ္တိ၊ သည်။ န ဟော
တိ၊ မမြတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခဲ့သော်။
ပဉ္စကနိ၊ ပဉ္စကတည်း။ သင်္ကရာနိ၊ ရောယှက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၏။

၁၄၀။ ပရာနုဒ္ဒယတာယာတိ ဧတ္ထံ၊ ပါဌ်၌။ ပရာနုဒ္ဒယတာယ၊ သူတပါး
တို့ကို အစဉ်သနားတော်မူသည်၏အဖြစ်၌။ ကောဋိပ္ပတ္တေန၊ အထွဋ်အဆုံးသို့
ရောက်သော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ “အနာပတ္တိ ပေတပရိဂ္ဂဟေ
တိရစ္ဆာနဂတပရိဂ္ဂဟေ”တိ၊ ဟူ၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့။ ပရာ
နုဒ္ဒယတာယ ဝေ၊ သူတပါးတို့ကို လွန်စွာသနားတော်မူသော ကရုဏာတော်
ကြောင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ ထို စကားကို အကျယ်ချဲ့ဦး
အံ့။ ယဿ ပရိက္ခာရဿ၊ အကြင် ပရိက္ခရာကို။ အာဒါနေ၊ ယူခြင်းကြောင့်။
ရာဇာနေ၊ တို့သည်။ စောရံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။ ဟနနာဒိနိ၊ သတ်
ခြင်း အစရှိသည်တို့ကို။ ကရေယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ တသ္မိမ္ပိ ပရိက္ခာရေ၊ ထိုသို့
စင်ဖြစ်သော ပရိက္ခရာ၌သော်လည်း။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမ
သည်။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်ကို။ ပညပေတွာ၊ ပညတ်၍။ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းကို။ အဘိက္ခု၊ မဟုတ်သည်ကို။ န ကရောတိ၊ မပြုတိ၏တကား။ ဣတိ
ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ မဟာဇနေ၊ လူများအပေါင်းသည်။ ဘဂဝတိ၊

ကဏ္ဍ] ၂-ဒုတိယပါရာဇိက ကုသသင်္ကမန ဝတ္ထုကထာဝဏ္ဏနာ ၃၆၅

မြတ်စွာဘုရား၌။ ပသာဒညထတ္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်း ပျက်သည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇိတော၊ ရောက်၍။ အပါယုပဂေါ၊ အပါယ်လားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရာ၏။

[ဤတွင် တသို့မို့ နာမ သမဏော ဂေါတမော—ဟု ပါဌ်အများ ရှိ၏၊ တသို့မို့ န သမဏော—ရှိသောပါဌ် မှန်အံ့ထင်သည့် အတိုင်း သမ္မန်သည်၊ သဘောယုတ္တိ သင့်ရာကြံ၍လည်း သမ္မန်လေဦး]။

အပေတပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ပြိတ္တာနတ်တို့သည် မသိမ်းဆည်းသော။ ရုက္ခာဒီ စ၊ သစ်ပင် စသည်တို့ကိုလည်း။ ဒုလ္လတာ၊ ရခဲ၏။ ဉာတုံ စ၊ ရှိသည် မရှိသည်ကို သိခြင်းငှါလည်း။ န သက္ကာ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။ ဣတိ—တသွာ၊ ကြောင့်။ ရုက္ခာ ဒီဟိ၊ သစ်ပင်စသည်တို့ဖြင့်။ ပါပဘီရကော၊ မကောင်းမှုမှ ကြောက်တတ် သော။ ဥပါသကဇနာ၊ ဥပါသကဖြစ်သော လူအပေါင်းသည်။ ပဋိမာသရ စေတိယ ဗောဓိသရ ဝိဟာရာဒိနိ၊ ဆင်းတုအိမ် စေတီအိမ် ဗောဓိအိမ် ကျောင်းနေရာစသည်တို့ကို။ အကတာ၊ မပြုဝံ့သောကြောင့်။ ဗဟတော၊ များစွာသော။ ပုညက္ခန္ဓတော၊ ကောင်းမှုအစုမှ။ ပရိဟာယေယျ၊ ယုတ်ရာ ၏။ “ရုက္ခမူလသေနာသနံ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ကျောင်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ပံသုကူလစီဝရံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို။ နိဿာယ၊ ပြု၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထုနိဿယာ စ၊ ဟောတော် မူအပ်သော မှီရာပစ္စည်းတို့သည်လည်း။ အနိဿယာ၊ နိဿယ မမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ—သစ္စံ၊ ၏။ ပရပရိဂ္ဂဟိတသညိနော၊ သုတပါးသိမ်း ဆည်းသော ဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ရုက္ခမူလ ပံသုကူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ကျောင်းနေရာ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းတို့ ကို။ န သာဒိယိဿန္တိ၊ မသာယာကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ—တသွာ၊ ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ စ၊ ရဟန်းတို့၏ အကျင့်တို့သည်လည်း။ န သမ္ဘဝေယျ၊ ကောင်းစွာ မဖြစ်ကုန်ရာ။ ဝါ၊ မပြည့်စုံရာ။ သပ္ပဒဋ္ဌကာလေ၊ မြေခဲသောကာလ၌။ ဆာရိကတ္တာယ၊ ပြာအကျိုးငှါ။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ အဂ္ဂဟေတော၊ မယူရသော ကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။ အတ္ထိန္နစိဝရာဒိကာလေ၊ ခိုးသူ လုယက်သောသင်္ကန်းအစရှိသောအခါကာလ ၌။ သာခါဘင်္ဂါဒိ၊ သစ်ခက်ကျိုးစသည်ကို။ အဂ္ဂဟေတော၊ မယူမူ၍။ နဂ္ဂါ၊ အချည်းစည်း။ ဟုတော၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တိတ္ထိယလဒ္ဓိမေဝ၊ တိတ္ထိတို့အယူကိုလျှင်။ သုလဒ္ဓိ၊ ကောင်းသောအယူဟူ၍။ ဒီပေန္တာ ဝိယ၊ ပြကုန်သကဲ့သို့။ ဒီပေန္တာ၊ ပြကုန်လျက်။ ဝိစာရေယျ၊ သွားကုန်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်။

တိတ္ထိယေသ္မေဝ၊ တိတ္ထိတိဉ္စသာလျှင်။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ပသိ
ဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ဒိဋ္ဌိဂ္ဂဟဏံ၊ ဒိဋ္ဌိအယူသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ သံသာရခါဏု
ကော၊ သံသရာ၌ သစ်ငုတ်သဖွယ်သည်။ ဝါ၊ သံသရာ၌ သစ်ငုတ်ကဲ့သို့။
ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (၁၄၃) ပရာနုဒ္ဓ
ယတာယ ဝေ၊ သူတပါးတို့ကို သနားတော်မူသောကြောင့်လျှင်။ “အနာပတ္တိ
ပေတပရိဂ္ဂဟေ”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

(၁၄၁) အပရမ္ပိ ဘာဂံ၊ တပါးသော အရှင်မရှိသောသူ၏ အဖို့ကိုလည်း။
ဒေဟံ၊ ပေးလော့။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သောဘဏ္ဍာ
သည်။ ဝိညတ္တိသဒိသတ္တာ၊ တောင်း၍ ယူသည်နှင့် တူသောကြောင့်။ ဘဏ္ဍ
ဒေယျံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤ စကားသည်။ ပကတိ
ဇနေ၊ ပကတိဖြစ်သော လူ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ “သမိကော ဝါ၊ ဥစ္စာ
ရှင်သည်လည်းကောင်း။ တေန၊ ထို ဥစ္စာရှင်သည်။ အာဏတ္တော ဝါ၊ စေ
အပ်သော သူသည်လည်းကောင်း။ သစေ ဒေတိ၊ အကယ်၍ ပေးအံ့။
“သေ-သော၊ ဤ ရဟန်းသည်။ အပရဿ၊ အနီး၌မရှိသော။ သဟာယ
ဘိက္ခုဿ၊ မရှိသော အဖော်ရဟန်း၏။ ဘာဂံ၊ ကို။ သစေ ပန ဂဏှာတိ
ဝါ၊ အကယ်၍မူလည်း ယူအံ့။ သစေ ယာစတိ ဝါ၊ အကယ်၍မူလည်း
တောင်းအံ့။ အပရံ၊ တပါးသော။ ယံ ဘာဂံ၊ ကို။ သစေ ဒေတိ၊ အကယ်
၍ပေးအံ့။ တံ၊ ထို ဘဏ္ဍာသည်။ ဘဏ္ဍဒေယျံ၊ ဘဏ္ဍာစားသည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၄၈-၉။ ခါဒန္တဿ ဘဏ္ဍဒေယျန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဌ်၌။ သမ္ပတ္တဿ၊
ရောက်လွှာသော။ စောရဿ ဝါ၊ ခိုးသူအားလည်းကောင်း။ သမိကဿ
ဝါ၊ ဥစ္စာရှင်ရင်းအားလည်းကောင်း။ ဒိန္နံ၊ ပေးခြင်းသည်။ သုဒိန္နမေဝ
ကိရ၊ ကောင်းစွာပေးခြင်း ဖြစ်သတတ်။ အဝိသေသေနာတိ ဣဒံ၊ ကို။
“သဉ္ဇဿာဟဂတာနံ ဝါ”တိ၊ ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကတိပယာနံ၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်ကုန်သော သူတို့၏။
အနုဿာဟတာယ၊ အားမထုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သံသိကံ၊ သံသိက
ဥစ္စာသည်။ အသံသိကံ၊ သံသိကဥစ္စာ မဟုတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဟာ
အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ “သဉ္ဇဿာဟာဝ၊ အားထုတ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍သာ

၁။ ယာစတိ ဝါ’တိ ယံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဉဿာဟဂတာနံ ဝါ’တိ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ] ၂-ဗုဒ္ဓတိယပါရာဇိက ကုသသင်္ကာမနဝတ္ထုကထာ ဝဏ္ဏနာ ၃၆၇

လျှင်။ ယဒိ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍သွားကုန်အံ့။ ထေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏ္ဍတော၊ ယူသောရဟန်းအား။ အဝဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ တဒုတယံ၊ ထို နှစ်ပါးစုံသော စကားသည်။ ကော၊ တူ၏။ ဆဉ္စိတဝိဟာရေ၊ စွန့်သောကျောင်း၌။ ဥပစာရသီမာယ၊ သိမ်၌။ ပမာဏံ၊ အပိုင်းအခြား ပမာဏကို။ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။

[ဤတွင် မဟာအဋ္ဌကထာယမ္ပိ ယဒိ နိရုဿာဟာ ဂစ္ဆန္တိ-ဟူ၍ ဋီကာပါဌ် အများရှိ၏။ အာဝသန္ဓေ ဇနပဒေ အာဂမိဿာမာတိ သဉ္ဇဿာဟာဝ ဂစ္ဆန္တိ-ဟု အဋ္ဌကထာပါဌ် (ဝိ၊ ၄-၃၃၅) ရှိသည် ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ နိရုဿာဟပြု၍ သွားသောကျောင်း၌ ခိုးသော ရဟန်းအား အဝဟာရမဖြစ်ကောင်းသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ယဒိ သဉ္ဇဿာဟာ-ရှိမှသင့်မည်-ဟု ဉာဏ်သက်ရာ သမ္ပန်သည်၊ ဆင်ခြင်၍ သင့်ရာလည်း သမ္ပန်လေဦး]။

အယံ ပန ဘိက္ခု၊ ဤ ရဟန်းသည်ကား။ ဥပစာရသီမာယ၊ ဥပစာရသိမ်မှ။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ သက္ခိပဟာရဏာဒိ၊ ခေါင်းလောင်း ထိုးခြင်းစသည့်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ဘေး၏။ ခါဒတိ၊ ခဲ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ ဧဝံ ခါဒိတံ၊ ဤသို့ ခဲခြင်းသည်။ သုခါဒိတံ၊ ကောင်းစွာ ခဲခြင်း ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ “ဣတရဝိဟာရေ၊ သံသဝိဟာရမှ တပါးသော ဂဏဝိဟာရ၊ ပုဂ္ဂလဝိဟာရ၌။ တတ္ထ၊ ထို သံသိကဝိဟာရ၌။ ဝုတ္တဝိဓိနာဝံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစီအရင်ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရာ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ “အန္ဓောဝိဟာရတ္တာ၊ ကျောင်းတွင်း၌ဖြစ်သောကြောင့်။ သုခါဒိတံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ အာဂတာနာဂတာနံ သန္တကတ္တာတိ ဧတံ၊ ကို။ “စာတုဒ္ဓိဿ သံသဿ ဒေမိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဒိန္နတ္တာ၊ လှသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧဝံ ဤသို့။ အဝတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ “သံသဿ ဒေမိ”တိ၊ ဒေမိ-ဟူ၍။ ဒိန္နမ္ပိလှသောကြောင့်လည်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုသို့ စာတုဒ္ဓိဿ သံသဿ ဒေမိ - ဆို၍ လှသည်နှင့် တူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ ဟိ-တတော ဧဝံ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဌိတော၊ တည်သော ရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနေန၊ စကားတော်ဖြင့်။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁၅၃။ “မတသ္မကဏေ”တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဇီဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော။ တမေဝ၊ ထို ဝက်ကိုလျှင်။ ဘဏ္ဍာဒေယျန္တံ၊ ရှိ။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ နလဘတိ၊ မရ။ ဝဇ္ဇတ္တာ စ၊ သတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝဇ္ဇံ၊ သူတပါး သတ်ပြီးသောဝက်သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဒ္ဒန္တော ဂစ္ဆတိ၊ ဘဏ္ဍာဒေယျန္တံ ဧတ္ထ၊ ပါဌိ၌။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှသည်။ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဟိ-သဉ္စ၊ ၏။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ သူကဏ၊ ဝက်တို့သည်။ မဒ္ဒိတော၊ နင်း၍။ ဂတော၊ သွားကုန်ပြီ။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဇေနိတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မဓာတ်ကောင်း။ ယတ္တကော၊ အကြင်မျှလောက်ကို။ သာမိကာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ဒိန္နော၊ ပေးသော်။ တေ၊ ထိုကျော့ကွင်းရှင်တို့သည်။ “မမ၊ ငါ့အား။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်ပြီ။” ဣတိ၊ သို့။ တုဿန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ တတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်သောဘဏ္ဍာကို။ ဒါတဉ္စ၊ ၏။ နော စေ တုဿန္တိ၊ အကယ်၍ မနှစ်သက်ကုန်အံ့၊ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်ပြီးသော။ သူကရမ္မသံ၊ ဝက် မိုးကို။ ဒတော၊ ရှိ။ သြပါတော၊ တွင်းကို။ ခဏိတော၊ တူး၍။ ဒါတဉ္စော ကိရ၊ ပေးရအံ့လော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။ န ဒါတဉ္စော၊ မပေးအပ်။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဝိဿဇ္ဇနော၊ အဖြေတည်း။ (ထည့်)။ အထ၊ ထိုသို့ မပေးအပ်သည်ရှိသော်။ စောဒိယမာနဿ၊ ခိုးအပ်သောသူအား။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့၏။ ဓုရနိက္ခေပေန၊ ဝန်ချသဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ၊ လော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆော၊ တည်း။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ (လိုက်)။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကေဝလံ၊ အသက်သတ်အံ့သည်နှင့်မရော သက်သက်လျှင်။ ကပ္ပိယပရိက္ခာရံ၊ အပ်သော ပရိက္ခရာကို။ ဒတော၊ ရှိ။ သာမိကော၊ အရှင်ကို။ တောသေတဉ္စောဝ၊ နှစ်သိမ့်စေအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝရူပေသု၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အညေသုပိ၊ တပါးသော ဝတ္ထုတို့၌လည်း။ ဒေဝေ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ “တဒဟေဝ ဝါ၊ ထိုနေ၌သာမူလည်းကောင်း။ ဒုတိယဒီဝသေ ဝါ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ၌မူလည်းကောင်း။ မဒ္ဒန္တော၊ နင်းလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂုဗ္ဘေ ဒီပတိ၊ (၁၄၄)ဘဏ္ဍာဒေယျမေဝါတိ ဣဒံ၊ ကို။ အဝဿံ၊ မချွတ်လျှင်။ ပဝိသနကော၊ ဝင်လတ္တံ့သော ငါး

ကဏ္ဍ] ၂-ဒုတိယပါရာဇိက ကုသသင်္ကာမနဝတ္ထုကထာ ဝတ္ထုနာ ၃၆၉

အစရှိသည်တို့ကို။ သန္ဓာယံ၊ ရှိ၊ ဝုတ္တံ၊ နီ။ ဧတ္ထ၊ ဤ ရာဇဘယံစသည် တို့ကြောင့် အရပ်တပါး ထွက်သွားရသော ကာလ၌။ ဧကသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ တခုသောကျောင်း၌။ ပရစက္ကာဒိဘယံ၊ တပါးသော မင်းစသည်တို့၏ အာဏာစက် အစရှိသော ဘေးသည်။ အာဂတံ၊ လာရောက်၏။ မူလဝတ္ထု ဧစ္ဆန္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ “သဗ္ဗသေနာသနံ၊ အလုံးစုံသောကျောင်းကို။ ဧတေ၊ ထို ကျောင်း၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဣဿရာ၊ အစိုးရကုန်၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဣတရေ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အနိဿရာ၊ အစိုးရကုန်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နီ။

၁၅၆။ အာရာမရက္ခတော၊ အရံဖြစ်သော သစ်ပင်မှ။ ဝိဿဠဝသေန၊ လွတ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝါ၊ စွန့်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နီ။ အပ္ပေါယံ ဉာတတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဒါနံ ဝါ၊ ပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ပဋိဂ္ဂဟန္တိ၊ ခံသော။ ဘိက္ခု၊ ဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း။ ဘာဂံ ဝါ၊ အဖို့ကိုလည်းကောင်း။ သာမိကာ၊ တို့သည်။ န ရက္ခန္တိ၊ မစောင့်ကုန်။ န ဒဏ္ဍေန္တိ၊ ဒဏ်မထားကုန်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဒါနံ၊ ပေးသော ဘဏ္ဍာကို။ အပ္ပဉ္စိန္တာဒေတော၊ မပုံးလမ်းမရှိ။ ဂဟေတု၊ ငှါ။ ဝဒ္ဓတိ၊ နီ။ ဣတိ ဣဒံ၊ ညောင်။ သန္တိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ တမ္ပိ၊ ထို အဆုံးအဖြတ်သည်လည်း။ သံသိကေ၊ သံသယဉာဉ်၌။ န ဝဒ္ဓတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ အရှင်ဓမ္မသီရိ စီရင်သော ဂဏ္ဍိပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ နီ။ အယမေဝ ဘိက္ခု၊ ဣဿရေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယတ္ထ၊ အကြင်သို့သော နေရာ၌။ သော၊ ထို ပဋိဂ္ဂဟတ ရဟန်းသည်။ ဣစ္ဆတိ၊ နေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို ကျောင်းနေရာ၌။ အတ္ထဉာတဟေတု၊ မိမိအကျိုးကိုသိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ လဘတိ၊ နီ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနုတ်တည်း။ အပိနဟရော၊ မပိတ်ပင်အပ်။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

[န စ သော တတော ဝုဠာပေတဗ္ဗောတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ—ဟု သာရတ္ထဒီပနီ၊ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာတို့၌ ရှိသည်။ ဤ ဋီကာ၌ အချို့ ပါ၌ အပိ စ ဒဟရေ—ရှိ၏။ ဆင်ခြင်ရာ၏။]

သဝတ္ထုကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘူမိယာ၊ မြေနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နီ။ “ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝတှာပိ၊ ဆိုပြီး၍လည်း။ “တိဏမတ္ထံ ပန၊ မြက်မျှကိုကား။ ဒါတဗ္ဗံ” နီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ နီ။ တံ၊

ထို မြက်သည်။ န ဂရုဘဏ္ဍာ၊ ဂရုဘဏ္ဍာ မဟုတ်လော။ ဝါ၊ ဂရုဘဏ္ဍာ
 မဟုတ်သေးသလော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ အရက္ခိယအဂေါပိယ
 ဌာနေ၊ မစောင့်ရှောက်သော အရပ် မလုံခြုံသော အရပ်၌။ ဝိနဿနကဘာ
 ဝေ စ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့သော အဖြစ်၌လည်း။ ဌိတံ၊ တည်သော မြက်ကို။
 သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ကပ္ပိယေပိ ဝဘတိ၊ ဟူ၍။ ဝတှာ ဝါ၊ ဆို၍လည်း
 ကောင်း။ အဝတှာ ဝါ၊ မဆိုမ၍လည်းကောင်း။ ဘဏ္ဍယုတ္တေ၊ ဘဏ္ဍာနှင့်
 ယှဉ်သော။ မာတာဒိသန္တကေပိ၊ အမိစသည်တို့၏ ဥစ္စာ၌လည်း။ ထေယျ
 ဝိတ္တုပ္ပါဒေန၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြစ်သဖြင့်။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၍။
 (ထည့်)။ ဣဒံ ပန သိက္ခာပဒံ၊ သည်ကား။ “ရာဇာနောပိ”မေသံ အဘိပ္ပ
 သန္ဓာ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ လာဘဂ္ဂမဟတ္တဉ္စ၊ လာဘဂ္ဂမဟတ္တ
 အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ဝေပုလ္လမဟတ္တဉ္စ၊ ဝေပုလ္လမဟတ္တ အဖြစ်သို့လည်း
 ကောင်း။ ပတ္တကာလေ၊ ရောက်သောကာလ၌။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ ဣတိ
 ဘညံ၊ ဤသို့သောအနက်သည်။ သိဉ္စ၊ ပြီး၏။

ဒုတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယပါရာဇိကအဖွင့်သည်။
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၃ - တတိယပါရာဇိက

ပဌမပညတ္တိနိဒါနဝဏ္ဏနာ

(၁၆၂) တိဟိ သုဒ္ဓေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တိဟိတိ ဝစနံ၊ တိဟိ—ဟူသော
 သဒ္ဓါသည်။ နိဿက္ကဝစနံ ဝါ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၍။
 ကရုဏံဝစနံ ဝါ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၍။ နိဿက္ကပက္ခေ၊
 ပဉ္စမိဝိဘတ်အဖို့၌။ ကာယဝစီမနောဒွါရေဟိ၊ ကာယဒွါရ ဝစီဒွါရ မနော
 ဒွါရတို့မှ။ ဣသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်တော်မူသော။ တဏှာ၊ ထို့အတူ။ ဒုစရိတ
 မလေဟိ၊ ဒုစရိုက်ဟုဆိုအပ်သော သုံးပါးကုန်သော အညစ်အကြေးတို့မှ။
 ဝိသမေဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိသမတရားတို့မှ။ ပပဉ္စေဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော
 ပပဉ္စတို့မှ။ သုဒ္ဓေန၊ သော။ ဣတိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗကိလေသတ္ထိ
 ကေဟိ၊ အလုံးစုံသော ညစ်ညူးစေတတ်သော သံကိလေသတရား သုံးပါးတို့မှ။
 ဗောဓိမဏ္ဍေ ဝေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌သာလျှင်။ သုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်တော်မူပြီး
 သော။ (ဗုဒ္ဓေန—၌ စပ်)။ ဣတိ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ဤသို့ ယောဇနာအပ်၏။

၁။ ဂဟဏယုတ္တေ (ဆဋ္ဌ)၊

၂။ ရာဇာပိ (ဆဋ္ဌ)၊

ကရုဏပက္ခေ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ် အဖို့၌။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝစီမနော
ဒွါရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သုဒ္ဓေန၊ သော။ တထာ၊ တူ။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ သုစရိ
တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ဝိမောက္ခေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တီဟိ၊ ကုန်
သော။ ဘာဝနာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ သိသသမာဓိပညာဟိ၊ တို့
ဖြင့်။ သုဒ္ဓေန၊ သော။ ဣတိ၊ သို့။ သဗ္ဗဂုဏတ္ထိကေဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော
ကျေးဇူးဖြစ်သော တိကတို့ဖြင့်။ သုဒ္ဓေန၊ သော။ ဣတိ ယောဇောဗျူ၊ ဧ။
ဝိဘာဝိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်ဖြင့်။ ဝိညာရိတံ၊ ချဲ့အပ်၏။
ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိဘူတံ၊ ထင်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဝါ၊ ကား။
ဝိဟိတံ၊ စီရင်အပ်ပြီ။ ဝါ၊ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ သံဝဏ္ဏနာတိ
တေ၊ သည်။ ဝတ္တမာနသမိပေ၊ ဝတ္တမာန်ကာလ အနီး၌။ ဝတ္တမာနဝစနံ
ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်တည်း။

☞ (၁၄၅) ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ရာဇဂဟမေဝ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သည်သာ
လျှင်။ သပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣဒမ္ပိ နဂရံ၊ ဤ
ဝေသာလီပြည်သည်လည်း။ သပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊ ဧ။ သပရိယန္တံ၊ အပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သပရိ
က္ခေပံ၊ အချိန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟံသဝဋ္ဋ
ကစ္ဆဒေနောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဟံသပရိက္ခေပသဏ္ဌာနေန၊ ဟံသံတောင်ကဲ့သို့
အဝန်းသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ ကာယဝိဇ္ဇန္တိနိယကထန္တိ ဧတ္ထ၊
ဌ။ အတ္တနော၊ ဧ။ အတ္တဘာဝေ ဝါ၊ အတ္တဘောဌ်လည်းကောင်း။ ပရဿ၊
သုတပါး၏။ အတ္တဘာဝေ ဝါ၊ အတ္တဘောဌ်လည်းကောင်း။ ဆန္ဒရာဂပ္ပဟာနု
ကရံ၊ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော။ ဝိဇ္ဇန္တနကရံ၊ ဆန္ဒရာဂကိုပြုတ်ခြင်းကို
ပြုတတ်သော။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတိ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထော၊
တည်း။ သုဘာကာရဝိရဟိတတ္တာ၊ အာဂန္တုကဖြစ်သော သုဘအခြင်းအရာမှ
ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အသုဘာ စေဝ၊ မတင့်တယ်သော ဝတ္ထုသည်
သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဒေါသနိဿန္နနပဘဝတ္တာ၊ အညစ်အကြေးလိမ်း
ကျံခြင်းတည်းဟူသော အဖြစ်၏ အကျိုးဆက်မျှဖြစ်သောကြောင့်။ အသုစီ
နော စ၊ မစင်ကြယ်သော ဝတ္ထုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဇိဂ္ဂုန္တနိယတ္တာ၊
စက်ဆုပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပိတ္တသေမှာဒီသု၊ သလိပ်
သည်းခြေစသည်တို့၌။ အာသယတော၊ တည်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝါ၊
ပိတ္တသေမှာဒီသု၊ သလိပ် သည်းခြေ စသည်တို့၏။ အာသယတော၊ တည်ရာ
ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဋိကူလာ စ၊ ရုံရှာဖွယ်ဖြစ်သော ဝတ္ထု
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ အသုဘာယ ဝဏ္ဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အသုဘာကာ

ရဿ ဝါ၊ အသုဘအခြင်းအရာ၏လည်းကောင်း။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနဿ ဝါ၊
 အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၏လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရုံ၊ အကျယ်စကားကို။ ဘာသတိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ တေ၊ ဤ အသုဘာယ-ဟူသောသဒ္ဒါသည်။
 သာမိ အတ္ထေ၊ သာမိအနက်၌။ သမ္ပဒါနဝစနံ၊ သမ္ပဒါနိဝိဘတ်တည်း။ အသု
 ဘ နိမိတ္တာယ၊ အသုဘနိမိတ်အကျိုးငှါ။ အသုဘနိမိတ္တဿ၊ အသုဘနိမိတ်
 ကို။ အာဝိဘာဝါယ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ ပစ္စုပဋ္ဌာနာယ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။
 ဝိတ္ထာရုကထာသင်္ခါတံ၊ ဝိတ္ထာရုကထာ-ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝဏ္ဏံ၊ အဖွင့်ကို။
 ဝါ၊ အကျယ်စကားကို။ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနာနံ၊ အစ အလယ် အဆုံး ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ
 ယေဝ၊ ထို အင်္ဂါတို့၏လျှင်။ ဒသဟိ လက္ခဏေဟိ၊ ဆယ်ပါးသော လက္ခဏာ
 တို့နှင့်။ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကိလေသစောရေဟိ၊ ကိလေသာတည်း
 ဟူသော ခိုးသူတို့သည်။ အနဘိဘဝနီယတ္တာ၊ မနှိပ်စက်နိုင်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဈာနစိတ္တံ၊ သည်။ မဇ္ဈသံ နာမ၊ မဇ္ဈသမည်၏။

တတြိမာနီတိ ဧတ္ထ၊ တတြိမာနီ-အစရှိသောပါဌ်၌။ အယံ ဤ ဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား။ ပိဏ္ဏတ္ထော၊ အပေါင်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ယသ္မိံ ဝါရေ၊
 အကြင်ဇောဝါရ၌။ ပဌမံ ဈာနံ၊ သည်။ ဧကစိတ္တက္ခဏိကံ၊ တခုသော စိတ္တက္ခ
 ဏရှိသည်။ ဥပုဇ္ဇတိ၊ ဤ။ သကလမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ အနုလောမ
 ပရိကမ္မဥပစာရဂေါတြဘုအပ္ပနာပွဘေဒံ၊ အနုလုံ ပရိကံ ဥပစာ ဂေါတြဘူ
 အပ္ပနာ အပြားအထူးရှိသော။ တံ ဇဝနဝါရံ၊ ထို ဇောဝါရကို။ ဧကတ္တ
 နယေန၊ ဧကတ္တနည်းဖြင့်။ “ပဌမံ ဈာနံ” န္တိ၊ ၍။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တဿ
 ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ထို ပဌမဈာန်၏။ အပ္ပနာပဋိပါဒိကာယ၊ အပ္ပနာကို ပြီးစေ
 တတ်သော။ ခိပ္ပာဒိတေဒါယ၊ ခိပ္ပအစရှိသည်အပြားရှိသော။ အဓိကတာယ၊
 သိအပ် ရအပ်သော။ အဘိညာယ၊ ဤ။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိံ၊ ကိစ္စ၏ ပြီးခြင်းကို။
 ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ အာဂမနဝသေန၊ လာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိပဒါ
 ဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါဝိသုဒ္ဓိကို။ အာဒိတိ၊ အစဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဤ။ တတြိမဇ္ဈ
 တ္ထုပေက္ခာယ၊ တတြိမဇ္ဈတ္ထုပေက္ခာ၏။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပေက္ခာနု
 ဗြူဟနာ၊ ဥပေက္ခာကို ပူးစေခြင်းကို။ မဇ္ဈေတိ၊ ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဤ။
 ပရိယောဒါပကညဏဿ၊ အပြီးသို့ရောက်သော ဉာဏ်၏။ ဝါ၊ အဆုံးသို့ရောက်
 သည်ကို သိသောဉာဏ်၏။ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိဝသေန၊ ကိစ္စကိုပြီးစေသည်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ဝါ၊ ကိစ္စပြီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ ရှင်ခြင်း

၁။ အသုဘန္တိ (ဆဋ္ဌ)

ကို။ ပရိယောသာနန္တိ။ ဤ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဧ။ တတ္ထံ။ ထို အာဒိမဇ္ဈပရိယော
 သာန သုံးပါးတို့တွင်။ အာဒိစိတ္တတော၊ အစဖြစ်သော စိတ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
 ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ပဌမဇ္ဈာနဿ၊ ဧ။ ဥပ္ပါဒက္ခဏေ၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏသည်။
 အတ္တိ၊ ဧ။ တာဝ၊ လောက်။ တေသ္မိံ အန္တရေ၊ ဤ ကာလအတွင်း၌။ ပဋိပဒါ
 ဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဥပ္ပါဒဋ္ဌိတိက္ခဏေသု၊ ဥပါဒ်ခဏ၊ ဌိခဏ
 တို့၌။ ဥပေက္ခာနုဗြူဟနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဌိတိဘဂ္ဂက္ခဏေသု၊ ဌိခဏ၊
 တင်ခဏတို့၌။ သမ္ပဟံသနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ တေန ဓမ္မဇာတေန၊
 ဤသို့ ဝိသုဒ္ဓိ ပဋိပတ္တိ—စသော သဘောတရားဖြင့်။ လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ မှတ်ကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်။ လက္ခဏံ၊ မည်၏။
 ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်။ “ဝိသုဒ္ဓိပဋိ
 ပတ္တိပက္ခန္ဓေန”တိအာဒိနာ၊ ပက္ခန္ဓေန-ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ ပုဗ္ဗဘာဂေါ၊
 ရှေးအဖို့ကို။ လက္ခိယတိ၊ မှတ်အပ်၏။ တိဝိဓေန၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။
 အဇ္ဈပေက္ခနေန၊ လျစ်လျူဖြစ်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ မဇ္ဈံ၊ ကို။ လက္ခိယတိ၊
 ဧ။ စတုဋ္ဌိဓာယ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ သမ္ပဟံသနာယ၊ ဖြင့်။ ပရိယော
 သာနံ၊ ကို။ လက္ခိယတိ၊ ဧ။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဒသ လက္ခဏာနိ”တိ၊ ဤ။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။

ပါရိဗန္ဓကတောတိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ နိဝရဏသင်္ခါတပါရိဗန္ဓကတော၊ နိဝရဏ
 ဟု ဆိုအပ်သော ဈာန်ကို တားမြစ်တတ်သော တရားမှ။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်
 ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂေါတြဘုပရိယောသာနံ၊ ဂေါတြဘုအဆုံးရှိ
 သော။ ပုဗ္ဗဘာဂဇဝနစိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော ဇောစိတ်ကို။ “စိတ္တဝိသုဒ္ဓိ”
 တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်ကြယ်သည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ စိတ္တံ၊ ထို ဇောစိတ်သည်။ မဇ္ဈံ၊ အလယ်ဖြစ်သော။
 သမာဓိနိမိတ္တသင်္ခါတံ၊ သမာဓိနိမိတ်ဟုဆိုအပ်သော။ အပ္ပနာသမာဓိ၊ အပ္ပနာ
 သမာဓိကို။ တဒတ္တာယ၊ ထို သမာဓိအကျိုးငှါ။ ဥပဂစ္ဆမာနံ၊ ကပ်သည်ဖြစ်
 ၍။ ကေသန္တတိဝသေန၊ တခုသော စိတ်အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိကာ
 မေန္တံ၊ ညွတ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိပဇ္ဇတိ နာမ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော။ တဿ၊ ထို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ တတ္ထံ (၁၄၆) သမထ
 နိမိတ္တံ၊ ထို သမထနိမိတ်၌။ ပက္ခန္ဓနံ၊ စိတ်၏ ပြေးဝင်ခြင်းသည်။ တဗ္ဘာ
 ဝုပဂမနံ၊ ထိုသမထနိမိတ်သို့ ကပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ ကတော
 ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ “တတ္ထံ စိတ္တပက္ခန္ဓန”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။
 ဧဝံ၊ သို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဌမဇ္ဈာနုပ္ပါဒက္ခဏေ ဧဝံ၊ ပဌမဈာန်၏ ဥပ္ပါ
 ဒက္ခဏ၌လျှင်။ အာဂမနုဝသေန၊ လာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိပဒါ

၉

ဝိသုဒ္ဓိ၊ ကိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ နိ၊ ဝေ၊ သိ၊ ဝိသုဒ္ဓိဿ၊ သော၊ အပ္ပနာပုတ္တဿ၊
 အပ္ပနာသိ၊ ရောက်သော စိတ်ကို၊ ပုန၊ တဖန်။ ဝိသောဓနေ၊ သုတ်သင်ခြင်း
 ဌ။ ဗျာပါရာဘာဝါ၊ အားထုတ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ အဇ္ဈပေက္ခနံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ နိ၊ သမထပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သမထသိရောက်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။
 ပုန၊ တဖန်။ သမာဓာနေ၊ စိတ်ကို ကောင်းစွာထားခြင်းဌ။ ဗျာပါရာဘာဝါ
 စ၊ အားထုတ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်လည်း။ သမထပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သမထသိ
 ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဇ္ဈပေက္ခနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ၊ ကိလေသ
 သံသဂ္ဂံ၊ ကိလေသတို့နှင့် ရောယှက်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဧကတ္တေနံ၊
 တခုတည်းသော အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌတတ္တာ၊ ထင်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။
 ဝါ၊ တည်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်း
 သော အာရုံ၌ တည်ခြင်းဌ။ ဗျာပါရာသမ္ဘဝတော၊ ဗျာပါရ၏ မဖြစ်သင့်
 သောကြောင့်။ ဧကတ္တုပဋ္ဌာနဿ၊ တခုတည်းသောအာရုံ၌ တည်သောစိတ်
 ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဇ္ဈပေက္ခနံ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နိ၊ တတ္ထ
 ဇာတာနန္တိ၊ တတ္ထ၊ ပါဌ၌။ တသ္မိံ၊ စိတ္တံ၊ ထို စွာန်စိတ်၌။ ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်
 သော။ သမာဓိပညာနံ၊ သမာဓိပညာတို့၏။ ယုဂနန္ဒတာဝေန၊ ယုဂနန္ဒ
 အဖြစ် ဖြင့်။ အနုတိဝတ္တနဋ္ဌေန၊ အချင်းချင်း မလွန်သော သဘောဖြင့်။
 သမ္ပဟံသနာ၊ သုတ်သင်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဖြူစင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ နိ၊
 (ထည့်)။ နာနာကိလေသေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 သဒ္ဓါဒိနံ၊ ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ ဝိမုတ္တိရသေန၊ ဝိမုတ္တိရသဟုဆိုအပ်
 သော။ ဧကရသေန၊ တခုသော ကိစ္စဖြင့်။ သမ္ပဟံသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 နိ၊ (ငင်၍ သမ္ပဟံ)။ အနုတိဝတ္တနေကသဘာဝါနံ၊ အချင်းချင်း မလွန်သော
 အားဖြင့် တူသော သဘောရှိကုန်သော။ တေသံ၊ ဒိန္နံ၊ ထို သမာဓိပညာ တရား
 နှစ်ပါးတို့အား။ ဥပဂတံ၊ ကပ်သော။ တဇ္ဇံ၊ ထို တရားနှစ်ပါးတို့အားလျော်
 သော။ တဿာရပ္ပံ၊ ထို တရားနှစ်ပါးတို့၌သာ လျောက်ပတ်သော။ တဒန္တရူပံ၊
 ထို တရားနှစ်ပါးတို့အားလျော်သော။ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယကို။ တထာ၊ ထို အခြင်း
 အရာဖြင့်။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယောဂီ၊ သည်။ ဝါဟေတိ
 ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော
 အကြောင်းကြောင့်။ တဒုပဂဝိရိယဝါဟဋ္ဌေန စ၊ ထို သမာဓိ ပညာ တရား
 နှစ်ပါးတို့အားလျောက်ပတ်သော ဝိရိယကို ဖြစ်စေတတ်သော အနက်အားဖြင့်
 လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ၊ ဝိသေသဘာဝိယဘာဝတ္တာ၊ ထူး

ကဏ္ဍ] ၃-တတိယပါရာဇိက ပဌမပညတ္တိနိဒါန ဝဏ္ဏနာ . ၃၇၅

သော အဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာသေဝနဌေန စ၊ အာသေဝနအနက် အားဖြင့်လည်း။ သမ္ပဟံသနာ၊ ပြုံးပြုံးပြက် ပြုစင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အပိ စ၊ တနည်းလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ အရာ၌။ “အနန္တရာတိတံ၊ အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍ လွန်သော။ ဂေါတြဘူစိတ္တံ၊ ဂေါတြဘူစိတ်သည်။ ကေသန္တတိဝသေန၊ တခုတည်းသော အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိဏာမေန္တံ၊ ညွတ်စေသည်ဖြစ်၍။ ပဋိပဇ္ဇတိ နာမ၊ ရောက် သည်မည်၏။ ဝါ၊ ရသည်မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ တတ္ထ ဟိ၊ ထို သို့ရေးအပ်သောပါဌ်၌လျှင်။ ပရိဏာမေန္တံ ပဋိပဇ္ဇတိတိ ဧတာနိ ဝစနာနိ၊ ပရိ ဏာမေန္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ-ဟူသော ထိုသဒ္ဒါတို့သည်။ အတိတဿ၊ အတိတ်ဖြစ် သော စိတ်အား။ န သမ္ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်သင့်ကုန်။

[န သမ္ဘဝတိ-ဟု ကေဝစနန္တနှင့် ပါဌ်ရှိ၏၊ တောနိ ဝစနာနိ- နှင့်မတန်၊ န သမ္ဘဝတိ-ကြိယာကို ငဲ့မှု ပဋိပဇ္ဇတိတိ ဧတံ ဝစနံ- ဟု ကေဝစနန္တရှိရာ၏။ ကတ္တာကြိယာ ညီသည်မှာသာ ပဋ္ဌာန။] တဒနန္တရံ၊ ထိုပါဌ်၏အခြားမဲ့၌။ “အပ္ပနာသမာဓိစိတ္တံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆမာနံ၊ ကပ်သော။ ဂေါတြဘူစိတ္တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထို အပ္ပနာသမာဓိစိတ်၌။ ပက္ခန္ဓ တိ နာမ၊ ပြေးဝင်သည်မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ယဉ္ဇ ဝစနံ၊ ကို၊ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပရိဏာမေန္တံ ပဋိပဇ္ဇတိ-ဟူသောစကားသည်။ ဣမိနာပိ၊ နောက်ဖြစ်သော ဥပဂစ္ဆမာနံ ဂေါတြဘူစိတ္တံ တတ္ထ ပက္ခန္ဓတိ-ဟူသော ဤစကားနှင့်လည်း။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဝါ၊ မည်။ “ပဋိပတ္တိက္ခန္ဓော ဝေ၊ ပဋိပတ္တိဇာဏံ၌သာလျှင်။ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်၏။” ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သောကြောင့်။ “ဂေါတြဘူစိတ္တံ တတ္ထ ပက္ခန္ဓတိ”တိ ဝစနမေဝ၊ သည်လျှင်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်။ အာဟ၊ ၏။ “ကေစိတ္တက္ခန္ဓိကမ္ပိ၊ တခုသောစိတ္တက္ခန္ဓာရှိသည်ဖြစ်သော်လည်း။ လောကုတ္တရစိတ္တံ၊ ကို။ အာ သေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဗဟုလိကဇောတိ၊ များစွာပြု၏။” ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သောကြောင့်။ “ကေစိတ္တက္ခန္ဓိကဿာပိ၊ တခုသော စိတ္တက္ခန္ဓာရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဈာနဿ၊ ၏။ တောနိ ဒသ လက္ခဏာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “တတော၊ ထိုဈာန်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ အာသေဝနာ၊ အဖန်တလဲလဲမှီခိုခြင်းကို။ ဝါ၊ အဖန်တလဲလဲ ပွားစေခြင်းသည်။ ဘာဝနာ ဝေ၊ ဘာဝနာသည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အဓိဋ္ဌာနသမ္ပန္နန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာနေန၊ အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်သော။” ပဒဋ္ဌာနေနံ၊ နီးစွာသောအကြောင်းနှင့်။ သဟဂတံ၊

၁။ ဇို-၌ မပါ။

တကွဖြစ်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ။ တဿာ၊ ထိပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား။ ယဉ္ဇ၊ အကြင်စျာန်ကိုလည်း။ “အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာနသင်္ခါတ”န္တိ၊
 ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ။ တံ၊ ထိုစျာန်သည်။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးပါး အပြားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထို အစ အလယ် အဆုံးတို့၏။ ကလျာဏတာယ၊
 ကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 တိဝိဓကလျာဏကတဉ္စ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ကောင်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ဧဝံ သို့။ တိဝိဓစိတ္တံ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော
 စျာန်စိတ်သည်။ တဒဓိဂမမ္ပလကာနံ၊ ထို စျာန်စိတ်ကိုရခြင်းလျှင် အကြောင်း
 ရှိကုန်သော။ ဂုဏာနံ ဝါ၊ ကျေးဇူးတို့၏လည်းကောင်း။ ဥပရိစျာနာဓိဂမဿ
 ဝါ၊ အထက် အထက်စျာန်ကို ရခြင်း၏လည်းကောင်း။ ပဒဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ နီးစွာ
 သော အကြောင်းဖြစ်သော သဘောအားဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာသည်။
 ဝါ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ။ တဿာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တဿ၊ ။
 အဓိဋ္ဌာနဘာဝေန၊ တည်ရာ၏အဖြစ်နှင့်။ ဝါ၊ နီးစွာသော အကြောင်း၏
 အဖြစ်နှင့်။ သမ္ပန္နတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနသမ္ပန္နံ နာမ၊
 ခေါ်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ တဿာ၊ ထိပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ ဟည်း။ (ပြန်)။

အဒ္ဓမာသံ ပဋိသလ္လိယိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဤသို့။
 အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ “ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အညမညဝဿ၊ အချင်းချင်း
 သတ်ကြသည်ကို။ ဒဿနသဝနသမ္ပဝေ၊ မြင်ရခြင်း ကြားရခြင်း၏ ဖြစ်သင့်
 ခြင်းသည်။ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ သတိ၊ ရှိသော်။ တဿ ဥပဒ္ဓ
 ဝဿ၊ ထိုသို့ အချင်းချင်းသတ်ကြသော ဥပဒ္ဓဝေါဖြစ်ခြင်း၏။ အဘာဝေ၊
 မရှိရာ၌။ ဝါ၊ မရှိအောင်ပြုရာ၌။ ဥပါယာဇာနနတော၊ အကြောင်းကို မသိ
 သောကြောင့်။ “အယံ၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ အသဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညုမဟုတ်။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဧဟတုပတိရူပကံ၊ အကြောင်း၏ အတုဖြစ်သော။ အဟေတု၊
 အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို။ ဝတော၊ အကြောင်းဟု ဆို၍။ ဓမ္မိဿရဿာပိ၊
 တရားကို အစိုးရသည်လည်း ဖြစ်သော။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ကမ္မေသု၊ ကံတို့၌။ အနိဿရိယံ၊ အစိုးရသည်ကို။ အသမ္ပုဇ္ဈမာနာ၊ မသိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသဗ္ဗဒဿိတံ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌ မြတ်စွာဘုရား၏
 မမြင်မသိသည်၏အဖြစ်ကို။ အဓိစ္စ၊ နှလုံးသွင်းကုန်၍။ မောဟာ၊ မှိုက်ကုန်သော။
 ဗဟု ဇနာ၊ လူအများအပေါင်းတို့သည်။ အဝိစိပရာယနာ၊ အဝိစိရသို့ လား
 ရကုန်သည်။ အဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ (အဓိစ္စ မောဟာ-ဟု ဋီကာပါဌ် ရှိ

၁။ ကလျာဏတာယ (ဆဋ္ဌ)

၁၂၀ ရှိကြ၏။ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်။ (၁၄၇) သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဝေဂ-
 ပါဝေ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ ဝါ၊ ပဝေဝ၊ မဆွကလျှင်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝဓမ္မာနဘာဝံ၊ သတ်ကြလတ္တံ့သော
 အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍။ တဒဘာဝေါပါယာဘာဝံ ပန၊ ထိုသို့အချင်း
 ချင်း သတ်ကြခြင်း၏ မရှိခြင်းဟူသောအကြောင်း၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုကား။
 သုဝိနိစ္ဆိတွာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်တော်မူပြီး၍။ တတ္ထ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။
 ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဧကံ၊ တခုသော အသုဘဘာဝနာကို။
 သုဂတိလာဘဟေတုမေဝ၊ သုဂတိဘဝကို ရခြင်း၏ အကြောင်းကိုလျှင်။
 ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍။ အသုဘဒေသနာယ ဝါ၊ အသုဘဒေသနာဖြင့်မူလည်း။
 နိပ္ပယောဇနေဟိ၊ အကျိုးမယုတ်စေတတ်ကုန်သော။ ရူပသဒ္ဓဒဿနသဝနေဟိ၊
 ရူပါရုံကို ရှုခြင်း၊ သဒ္ဓါရုံကို နားထောင်ခြင်းတို့မှ။ ဝိရမိတွာ၊ ကြဉ်စေ၍။ ပဝေ
 ဝ၊ မဆွကလျှင်။ တတော၊ ထို ရူပါရုံ သဒ္ဓါရုံတို့ကို ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်း
 မှ။ ဝိရမဏတော စ၊ ကြဉ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ သုဂတိလာဘဟေတုကရဏ
 တော စ၊ သုဂတိဘဝကို ရခြင်း၏အကြောင်းကို ပြုသဖြင့်လည်းကောင်း။
 အဝဿံ၊ မချွတ်။ ပညာပိတဗ္ဗာယ၊ ပညတ်အပ်သော။ တတိယပါရာဇိက
 ပညတ္တိယာ၊ တတိယပါရာဇိကပညတ်၏။ ဝတ္ထာဂမဒဿနတော စ၊ ဝတ္ထု၏
 လာခြင်းကို ပြသဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ သဗ္ဗဒဿိတံ၊
 အလုံးစုံသောတရားကို သိမြင်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကို။ ပရိက္ခကာနံ၊ အဆင်
 အခြင်ပညာရှိကုန်သော သူတို့အား။ ပကာသေန္တော ဝိယ၊ ပြတော်မူသကဲ့သို့။
 တံ အဒ္ဓမာသံ၊ ထို လခွဲကာလပတ်လုံး။ ဝေနေယျဟိတနိပ္ပတ္တိယာ၊ ကျွတ်ထိုက်
 သော သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော။ ဖလသမာပတ္တိယာ၊ ဖလ
 သမာပတ်၏။ အဝကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟရိတုကာမော၊ နေ
 ခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားမြတ်စွာသည်။ “ဣစ္ဆာမဟံ
 ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓမာသံ ပဋိသလ္လိယိတု” န္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ အာစရိယာ
 နာမ၊ တို့မည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓမိတ္တတ္ထေရ၊ မေဓသိရိတ္ထေရ ဥပတိဿတ္ထေရာဒယော၊
 အစရှိကုန်သော။ ဂဏပါမောက္ခာ စ၊ ဂိုဏ်းအကြီးအမှူး ဖြစ်ကုန်သော ဆရာတို့
 သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာစရိယဿ၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၏လည်း။ သန္တိ
 ကေ၊ အထံ၌။ သုတပုဗ္ဗာ စ၊ သင်ဘူး နာဘူးကုန်သော သူတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ တတော၊ ထိုဆရာတို့မှ။ အညေ၊ တပါးကုန်သော ဆရာတို့ကို။
 ဧကေတိ၊ ဧကေဆရာတို့ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ “သကေန ကာယေန အဋ္ဌိ
 ယန္တိ။ ပ။ ဘဝိဿန္တိ” တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဘဝိဿန္တိ—ဟူသော ဤပါဠိသည်။ ပရတော၊
 နောက်မှ။ “ယေ တေ ဘိက္ခု အဝိတရာဂါ၊ တေသံ တသ္မိံ သမယေ ဟော

တိ။ပ။ဆမ္ဘိတတ္ထ”န္တိ ဣမိနာ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ-ဟူသောပါဠိနှင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မညီ။
 ဣဒဉ္စ၊ ဤ ယေ တေ ဘိက္ခု-စသော စကားသည်လည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ အသုဘကထာရမ္မဏပ္ပယောဇနေန၊ အသုဘ၌ တည်သောအာရုံ
 ၌ ယှဉ်သောအရာနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍
 ဆိုအံ့။ “သမေတိ”တိ၊ ဟူ၍။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒတ္ထာ
 ဇာနနတော၊ ထို ပါဠိအနက်ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ခိဏာသဝါနံ၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ အဘယံ၊ မကြောက်
 သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ သကေန ကာယေန၊ မိမိတို့ ကိုယ်ဖြင့်။
 အနိယန္တာနမ္ပိ၊ ငြီးငွေ့စက်ဆုပ်ကုန်သော်လည်း။ တေသံ၊ ထို ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏။ အရိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဟိနသိနေဟတ္တာ၊ မပယ်အပ်သော ချစ်
 ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိယေဝ၊
 ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ (ဤကား ဘယံ န ဟောတိ-နှင့် အညီတည်း)။ ဝါ၊
 ခိဏာသဝါနံ၊ တို့၏။ မရဏံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ အဘယံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။
 သကေန ကာယေန၊ ဖြင့်။ အနိယန္တာနမ္ပိ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ တို့၏။
 အဘယံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟောတိ ယေဝ၊
 တည်း။ (ဤကား အဘယံ ဟောတိ-အစရှိသော ပါဠိအနက်တည်း)။ တံ
 ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော ကြောက်ခြင်းသည်ကား။ အသုဘဘာဝနာနုယော
 ဝါနံဘာဝေန၊ အသုဘဘာဝနာကို အားထုတ်ခြင်း၏ အာနုဘော်ကြောင့်။
 မန္တိတုတံ၊ နှုတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ ဝါ၊ နံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏။ အနိယန္တာနံ၊
 မိမိတို့ကိုယ်ဖြင့် မငြီးငွေ့သောသူတို့၏။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသောကြောက်ခြင်း
 သည်။ ဟုတု၊ ၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မောဟေသိ ဝိယ၊ မိုက်စေ မှားစေ
 ဘိသကဲ့သို့။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော ကြောက်ခြင်းသည်။ ဟုတု၊ ၍။ စိတ္တံ၊
 ကို။ န မောဟေသိ၊ မမိုက်စေ။ ဝါ၊ မမှားစေ။ တေ သတ္ထေ၊ ထိုသို့
 သော သတ္တဝါတို့ကို။ အပါယုပဂေ၊ အပါယ်လားသည်တို့ကို။ န အကာ
 သိ၊ မပြုတတ်။ ဣတိ ဧဝံ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အထ
 ဝါ၊ တနည်း ဆိုဦးအံ့။ ဣဒံ၊ ဤ ယေ တေ ဘိက္ခု အဝိတရာဂါ-
 စသော စကားသည်။ ပုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်သော သကေန ကာယေန အနိ
 ယန္တိ-စသော စကား၏။ ကာရဏံဝစနံ၊ အကြောင်းကိုပြသော စကား
 တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့၏။ ဝါ၊ တို့အား။
 တသ္မိံ သမယေ၊ ထို မိဂလဏ္ဍိက လာသောအခါ၌။ ဘယဉ္စ၊ ကြောက်ခြင်း

သည်လည်းကောင်း။ ဆမ္ဘိတတ္ထဉ္စ၊ ကိုယ်လက် ခက်တရော်ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း။ လောမဟံသော စ၊ အမွေး၏ရှင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ ဝေ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တေန ခေါ ပန သမယေန ဘဂဝါ အသုဘကထံ ကထေတိ” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အထ ဝါ၊ တနည်းကား။ သကေန ကာယေန၊ ဖြင့်။ အဋ္ဌိယန္တာနမ္ပိ၊ ကော်ဆုပ်အပ်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝေ၊ တည်း။ ဝိတရာဂါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မဟာနုဘာဝါ၊ ကုန်၏။ ဣတိ သို့။ ခိဏာသဝါနံ၊ တို့၏။ မဟန္တံ၊ သော။ ဝိသေသံ၊ ထူးသောကျေးဇူးကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧဝံဝိဓာနမ္ပိ၊ ဤသို့ အပြားရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း။ အဝိတရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော - တသ္မာ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ မရဏဘယံ၊ ဤသို့သော သေဘေးကို။ အတိဒပ္ပသဟေယျံ၊ အလွန်လျှင် သည်းခံနိုင်ခဲ့၏။ တဒညေ၊ ထို ခိဏာသဝမှတပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်သည်။ ပဉ္စသတာနံ၊ ငါးရာ အရေအတွက်ရှိကုန်သော။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ အညတရာ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ (ဤ တဒညေ-ပါဌ်အရာတွင် အဋ္ဌကထာ၌ ဣတရေ အဋ္ဌိယသာဝကာ-ရှိ၏။) တေန၊ ထို တဒညေ-အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်။ “တံ ထဏာ အာဂတံ။ ပ။ အာသိ” တိ ဣဒံ၊ ဟူသော ဤပါဌ်ကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုသို့ ဆိုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ အာဂတံ၊ လာသော။ အသိဟတ္ထံ၊ လက်၌ သန်လျက်ရှိသော။ ဝကော၊ သတ်တတ်သော။ တံ၊ ထို မိဂလဏ္ဍိက ရှင်ယောင်ကို။ ပဿိတွာ၊ မြင်သောကြောင့်။ တဒညေသမ္ပိ၊ ထိုရဟန်းတို့မှ တပါးဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဘယံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝေ၊ ဖြစ်သည်သလျှင်ကတည်း။ တေသံ၊ ထို မိမိတို့သို့ ရွေးလွှာကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်သို့ ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမမေဝ၊ ရွေးဦးကလျှင်။ တေသံ၊ ထို ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အသုဘကထံ၊ အသုဘကထာကို။ ကထေသိ၊ ဟောပြောတော်မူ၏။ ယတော၊ အသုဘ ဘာဝနာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တေသံ၊ ထို ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ တံ၊ ထို ကြောက်ခြင်းသည်။ န အဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ-တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း

အရာဖြင့်။ နေသံ၊ ထို ရဟန်းတို့၏။ အသုဘကထာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊
 များသောအကျိုးရှိသည်။ အာသံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထံ၊
 ဤ နည်းတို့တွင်။ ပစ္ဆိမော၊ နောက်ဖြစ်သော။ ယော ပန (၁၄၈) နယော၊
 အကြင်နည်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော နယော၊ ထိုနည်းသည်။ “တေသု
 ဘိက္ခုသု၊ တို့တွင်။ ကေနစိ ပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်မျှလည်း။ ကာယ
 ဝိကာရော ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝစီဝိကာရော ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 န ကတော ကိရ၊ မပြုအပ်သတတ်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။
 သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနာ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာနံပါးဖြင့်။ နိပဇ္ဇိ သု၊
 အပ်ကုန်၏။” ဣတိ ဣမိနာ အဋ္ဌကထာ ဝစနေန၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ၏။

အပရေ ပနာဟူတိ ဧတံ၊ ကို။ ကုလဒ္ဓိပဋိသေခနတ္ထံ၊ မကောင်းသော
 အယူကို ဖြစ်ခြင်းငှာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အယံ ကိရ လဒ္ဓိ”တိ ဝစနံ၊ သည်။
 “မာရဓေယျံ နာတိက္ကမိဿတိ”တိ ဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဧ-ဝဇေယျ၊ အံ။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ကထံ၊ အသို့ဖြစ်၍။
 န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်သနည်း။ အယံ၊ ဤ မိဂလဏ္ဍိကသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့ကို။ အဿာဇေန္တော၊ မသတ်သည်ရှိသော်။ မာရဝိသယံ၊ မာရ်၏ အရာကို။
 အတိက္ကမိဿတိ၊ လွန်လတ္တံ့။ အကုသလကရဏတော စ၊ အကုသိုလ်ကို ပြုသော
 အားဖြင့်လည်း။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဗာဇေန္တော ပန၊ သတ်မှုကား။ မာရဓေယျံ၊
 မာရ်၏ အရာကို။ နာတိက္ကမိဿတိ၊ မလွန်လတ္တံ့။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမှုကား။
 ကမ္မဿ၊ အကုသိုလ်ကံ၏။ ဗလဝတ္ထာ၊ အားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ သယံ၊ မိမိသည်။ မာရပက္ခိကတ္တာ၊ မာရ်၏အဖို့၌ ကျသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေတွာ ပန၊ ကြံပြီး၍ကား။ “ယေ န
 မတာ။ ပ။ န မုတ္တာ”တိ၊ ဟူ၍။ အတ္တနော စ၊ ၏လည်း။ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထို မိဂလဏ္ဍိကကို။ တတ္ထံ၊ ထိုသို့ရဟန်း
 တို့ကိုသတ်ရာ၌။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောမာရ်၏အရာ မိမိ၏အယူတို့၏။
 မဂ္ဂေမိမိ၏ကုသိုလ်ကို ပွားခြင်း၊ ရဟန်းတို့၏ သံသရာမှကူးမြောက်ခြင်းဟူသော
 အကြောင်း၊ အကျိုး ရှိသည်တို့ကို။ နိယောဇေန္တိ၊ တိုက်တွန်းသည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊
 ဤသို့ သံဓု သာဓု-အရှေ့သည်ဖြင့်။ အာဟ၊ ၏။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်
 လျှင်။ “မာရပက္ခိကာ မာရေန သမာနလဒ္ဓိကာ”တိ၊ ဟူ၍။ အဝတွာ၊
 မဆိုမူ၍။ “မာရဿ အနုဝတ္တိကာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဣမိနာ၊ ဤ
 အဋ္ဌကထာပါဌ်ဖြင့်။ ကံ၊ အဘယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ယသ္မာ၊

ကြောင့်၊ မာရသ၊ မာရသို့၊ အနုဝတ္ထိ၊ လိုက်၏။ တသွား၊ ကြောင့်။ ဝေံ၊ သို့။ စိန္တေတာပိ၊ ကြံ၍လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ လဒ္ဓိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝေံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေမိ၊ တို့သည်။ လိခန္တိ၊ ရေးကုန်၏။ မမ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ဌိ။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ ၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ဌိ။ ဥဒ္ဓေသဒိ၊ ပါဠိသင်ခြင်းစသည်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။

အာနာပါနဿတိသမာဓိကထာဝဏ္ဏနာ

၁၆၅။ အယမ္ပိ ခေါ် ဘိက္ခုဝေစိ ဣမိနာ၊ အယမ္ပိ ခေါ် ဘိက္ခုဝေ—
အစရှိသော ဤပါဠိတော်ဖြင့်။ ကိ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ နည်း။ “ဘဂဝတာ၊
သည်။ အာစိက္ခိတကမ္မဋ္ဌာနနယောဂပုစ္စယာ၊ ကြားတော်မူအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို အားထုတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထို ငါး
ဆူကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဇိဝိတက္ခယော၊ အသက်၏ ကုန်ခြင်းသည်။ အာသိ၊
၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့၏။ ဝေံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။
အဿ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ တံ မိစ္ဆာဂါဟံ၊ ထို မိစ္ဆာအယူကို။ နိ
သေဝေတိ၊ မြစ်တော်မူ၏။ ကေဝလံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းခြင်းနှင့် မရော
သက်သက်သာလျှင်။ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌိ။ ဓာတကမ္မပစ္စယာ
ဝ၊ ပြုအပ်သော အကုသိုလ်ကြောင့်သာလျှင်။ ဇိဝိတက္ခယော၊ သည်။ အာသိ၊
၏။ ဣဒံ ပန ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းသည်ကား။ တေသံ၊ ထို ရဟန်း
တို့တွင်။ ကေသဉ္စိ၊ အချို့သောရဟန်းတို့၏။ အရဟတ္တပုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့ ရောက်ခြင်းငှါ။ အာသိ၊ ၏။ ကေသဉ္စိ၊ တို့၏။ အနာဂါမိ သကဒါဂါ
မိ သောတာပတ္တိဖလပတ္တိယာ၊ ငှါ။ အာသိ၊ ၏။ ကေသဉ္စိ၊ တို့၏။ ပဌမ
ဋ္ဌာနာဓိဂမာယ၊ ပထမဈာန်ကို ရခြင်းငှါ။ အာသိ၊ ၏။ တေသဉ္စိ၊ တို့၏။
ဝိက္ခမ္ဘန တဒဂံပဟာနေန၊ ဖြင့်။ အတ္တသိနေဟပရိယာဒါနာယ၊ ကိုယ်ကို ချစ်
တတ်သော တဏှာကို ကုန်စေခြင်း၏။ ဥပနိဿယော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။
ကေသဉ္စိ၊ အချို့သောသူတို့၏။ သုဂတိယံ၊ ဌိ။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း၏။ ဥပ
နိဿယော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဣတိ—တသွား၊ ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။
အသုဘကထာ၊ သည်။ သာတ္ထိကာဝ၊ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်။ အဟော
သိ၊ ၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်ကား။ “သာဓု ဘန္တေ ဘဂဝါ အညံ ပရိယံယံ
အာစိက္ခတူ”တိ၊ ၍။ အာနန္ဓေန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ယာစိတတ္တာ၊ တောင်း
ပန်သောကြောင့်။ အညံ၊ တပါးသော၊ ပရိယာယံ၊ ဒေသနာကို။ အာစိက္ခာမိ၊

၃၀၂ ဝဇီရမုဒ္ဒိန္ဒကိန္ဒနိယယ [၁-ပါရာဇိက

ငါဟော၏။ ယထာ၊ ဖြင့်။ ဝေ၊ သင်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဌ။ အာစိက္ခိတ
 အသုဘကမ္မဋ္ဌာနာနယောဂါ၊ ကြားတော်မူအပ်သော အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို
 အားထုတ်တတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊ တထာ၊ တူ။ ဘိက္ခဝေ၊
 တို့။ အယမ္ပိ၊ ခေါ၊ ဤ၊ အာနာပါနယထိ သမာဓိဘာဝနာကိုလည်း။ အနု
 ယောဂေါ၊ အားထုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ယောဇနာ၊ ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ “အဿာသဝသေန၊ အဿာသ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊
 ထင်ခြင်းကို။ သတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ ထိုသတိ
 သည်။ တံ အဿာသံ ဝါ၊ ထို အဿာသကိုလည်းကောင်း။ တံ ပဿာသံ
 ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အာရမ္မဏံ ကတော၊ အာရုံပြု၍။ ပုဗ္ဗဘာဝေ၊ ဌ။
 ဟောတိ၊ ၏။ အပရုဘာဝေ ပန၊ နောက်အဖို့၌ကား။ အဿာသပဿာသ
 ပဘဝနိမိတ္တံ၊ အဿာသပဿာသလျှင် အမွန်ရှိသောနိမိတ်ကို။ အာရမ္မဏံ
 ကတော၊ ၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်း
 အရာဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။

☞ (၁၄၉) အသုဘော၊ အသုဘ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ ဘာဝနာကမ္မံ၊
 ဘာဝနာ အမှုသည်။ ဝါ၊ ပွားခြင်းကို ပြုခြင်းသည်။ ဝါ၊ ကား။ အသု
 ဘန္တိ၊ ဌ်း ပဇတ္တံ၊ သော။ ဘာဝနာကမ္မံ၊ သည်။ အသုဘကမ္မံ၊ မည်၏။
 တဒေဝ၊ ထို အသုဘကမ္မသည်ပင်လျှင်။ အညဿ၊ တပါးသော။ ပုနပုနံ၊
 အဖန်တလဲလဲ။ ဥပဇ္ဇနကဿ၊ ဖြစ်စေတတ်သော ဘာဝနာစိတ်၏။ ဝါ၊ ဘာဝနာ
 ဉာဏ်၏။ ကာရဏဌေန၊ အကြောင်းဖြစ်သော အနက်ဖြင့်။ ဌာနတ္တာ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်သောကြောင့်။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။ ဝါ၊ ကား။ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံ
 သည်။ အသုဘကမ္မဿ၊ ၏။ ပဒဋ္ဌာနဌေန၊ နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်သော
 အနက်အားဖြင့်။ ဌာနံ၊ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣ၊
 ဤအရာ၌။ အသုဘဇ္ဈာနံ၊ အသုဘဈာန်သည်။ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မည်၏။
 တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ “ဩဋ္ဌာရိကာရမ္မဏတ္တာ”တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 ပဋိဝေဓေဝသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိတက္ကာဒိအင်္ဂပဋိလာဘဝသေန၊ ဝိတက်အစရှိ
 သော အင်္ဂါကို ရသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အာရမ္မဏသန္တတာယာတိ၊ တေ၊
 ကို။ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သန္တကာလံ၊ ငြိမ်သက်သောကာလကို။ ဥပ၊
 ဒါယ၊ စွဲ၍။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ ကဒယဒရထပုဋိပဿဒ္ဓိဝသေန၊ ကိုယ်၏
 ပူပန်ခြင်းမှ ငြိမ်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်း၏။ ပရိကမ္မံ ဝါ၊ ထံ၊
 သည်ကား။ ကသိဏပရိကမ္မကရဏံ၊ ကသိဏ်းပရိကံကို ပြုခြင်းသည်။ နိမိတ္တပု၊

ကဏ္ဍ] ၃-တတိယပါရာဇိက အာနာပါနဿတိသမာဓိကထာ ဝဏ္ဏနာ ၃၈၃

ဒပရိယောသနံ၊ နိမိတ်ကိုဖြစ်စေခြင်း အဆုံးရှိသောစွာန်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊
၏။ တဒါ၊ ထိုပရိကံ ပြုသော စွာန်၌။ နိရဿာဒတ္တာ၊ သာယာခြင်း ကင်း
သောကြောင့်။ အသန္တဉ္စမငြိမ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အပဏိတဉ္စ၊ မမြတ်
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပစာရေ၊ ၌။ နိဝရဏဝိဂမေန စ၊ နိဝရဏမှ
ကင်းသဖြင့်လည်းကောင်း။ အင်္ဂပါတုဘာဝေန စ၊ အင်္ဂါထင်ရှားဖြစ်သဖြင့်
လည်းကောင်း။ သန္တတ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊
တူ။ ဣ၊ ဤ။ အာနာပါနဿတိ သမာဓိစွာန်၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
ဣဒံ ပန၊ ဤ အာနာပါနဿတိ သမာဓိစွာန်သည်ကား။ “အာဒိ၊ အစ၌။
သမန္တာဟာရတော၊ နှလုံးသွင်းသည်မှ။ ပဘုတိ၊ ရှိ။ ပ။ သန္တော စေတ၊ ငြိမ်
လည်း ငြိမ်သက်၏။ ပဏိတော စ၊ မြတ်လည်း မြတ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊
၏။ (ယခု အဋ္ဌကထာပါဌ၌ အာဒိမနသိကာရတော ပဘုတိ-ဟု ရှိ၏။)
ဒုတိယဝိကပ္ပေ၊ ကေစိဝါဒ ဟုဆိုအပ်သော ဒုတိယဝိကပ်၌။ အသေစနကောတိ
တ္ထေ၊ ၌။ အတိတ္ထိကရော၊ မရောင့်ရဲခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (ထည့်၍ သမ္ပန်။) တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဩဝေန္တော”တိ၊
ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စေတသိကသုခံ၊ စေတသိကသုခသည်။ စွာနက္ခဏေပိ၊ စွာန်
ခဏ၌လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ ရှိသော်လည်း။ “ဥဘောပိ၊
နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော ကာယိကသုခ၊ စေတသိကသုခတို့ကို။ စွာနာ၊
စွာန်မှ။ ဝုဋ္ဌိတဿေဝ၊ ထသောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်
ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမထေန၊ ဖြင့်။ သကသန္တာနေ၊ မိမိ
သန္တာန်၌။ ဝါ၊ မိမိတို့၏ စိတ်အစဉ်၌။ အဝိက္ခမ္ဘိတေ၊ မခွါရကုန်သော။
(ပါပကေ အကုသလေ၊ တို့ကို-စပ်လေ။) ဣတရထာ၊ ဤသို့ သမထဖြင့်မခွါ
မှုကား စွာန်ဖြင့် မခွါဟု ယူသည်ရှိသော်။ ပါပကာနံ၊ အကုသိုလ်တရား
တို့၏။ စွာနေန၊ စွာန်နှင့်။ သဟပ္ပတ္တိ၊ တကွဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ခန္ဓာဒိနံ၊ တို့၏။ လောကုတ္တရပါဒကတ္တာ၊ လောကုတ္တရစွာန်၏ အခြေဖြစ်သော
ကြောင့်။ နိဗ္ဗေဘာဂိယံ၊ နိဗ္ဗေဘာဂိယသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ယဿ၊
အကြင် စွာန်ကပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်။ နိဗ္ဗေဒဘာဂိယံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ တံ၊ ထိုစွာန်ကပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။
ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အနိစ္စာနုပဿိတိအာဒိစတုက္ကဝသေန၊ အနိစ္စာနုပဿိ-အစရှိသော
စတုက္က၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တေန၊ သော (ထည့်)။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
အားဖြင့်။ အရိယမဂ္ဂဝုဋ္ဌိပုတ္တော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် ကြီးပွားခြင်းသို့ ရောက်သည်

ဖြစ်၍။ သမုဒ္ဓိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ သေသာနံ၊ ကြွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ တေ၊ ဤသဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။

တထာဘာဝပဋိသေခနော စာတိ တေ၊ ဤစကားကို။ သောဠသဝတ္ထုကဿ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဝတ္ထု၏။ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့အား။ နတ္ထိတံယ၊ မရှိသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗပဌမာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပုဒ်တို့၏ ရွှေ့ဖြစ်ကုန်သော။ စတုနံ ပန ပဒါနံ၊ လေးပုဒ်တို့၏ကား။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ လောကီယဇ္ဈာနမေဝ၊ လောကီဈာန်သည်သာလျှင်။ တေသံ၊ ထို ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုလောကီဈာန်၌။ လောကုတ္တရာပဒဌာနံ၊ လောကုတ္တရာပဒဌာန်သည်။ နတ္ထိ ဝေ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ “ဖလမုတ္တမန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဖလေ၊ ဖိုလ်တွင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောဖိုလ်ကို။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥတုတ္တယာနုကူလန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂိမ္မေ၊ နွေလ၌။ အရညေ၊ ဧာ၌။ ဂတော၊ ကပ်၏။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းလ၌။ ဓူက္ခမလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဂတော၊ ၏။ ဝသန္တကာလေ၊ မိုးလ၌။ သုညာဂါရေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌။ ဝါ၊ အရပ်သို့။ ဂတော၊ ၏။ သေမှဓာတုကဿ၊ သလိပ်ဓာတ်ပြောသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရညံ၊ တောသည်။ အနုကူလံ၊ လျော်၏။ ပိတ္တဓာတုကဿ၊ သည်းခြေပြောသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဓူက္ခမလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်။ အနုကူလံ၊ ၏။ ဝါတဓာတုကဿ၊ လေပြောသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ သုညာဂါရံ၊ သည်။ အနုကူလံ၊ ၏။ မောဟစရိတဿ၊ မောဟစရိတ်ပြောသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ အရညံ၊ သည်။ အနုကူလံ၊ ၏။ မဟာအရညေ၊ ကြီးသော တောအုပ်၌။ စိတ္တံ၊ သည်။ န သင်္ကုဒ္ဓတိ၊ မတွန့်တို့၊ ဒေါသစရိတဿ၊ အား။ ဓူက္ခမလံ၊ သည်။ အနုကူလံ၊ ၏။ ဓာဝစရိတဿ၊ အား။ သုညာဂါရံ၊ သည်။ အနုကူလံ၊ ၏။ ဌာနစင်္ကမာနိ၊ ရပ်ခြင်း သွားခြင်းတို့သည်။ ဥဒ္ဓစ္စပက္ခိကာနိ၊ ဥဒ္ဓစ္စအဖို့ရှိကုန်၏။ သယနံ၊ အိပ်အပ်သော ဣရိယာပုထိသည်။ ထိနပက္ခိကံ၊ ထိနမိဒ္ဓအဖို့ရှိ၏။ ပလ္လင်္ကာဘုဇနေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့သဖြင့်။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်၍။ ဒဠဘာဝံ၊ မြဲမြံစွာဖြစ်သော။ ဥဇုကာယံ၊ ဖြောင့်မတ်သောကိုယ်ကို။ ပဏိဓာနေန၊ ဆောက်တည်သဖြင့်။ ဝါ၊ ထားသဖြင့်။ အဿာသပဿာသာနံ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို။ ပဝတ္တနသုခံ၊ ဖြစ်စေသောသုခကို။ “ပရိမုခံ သတိ”န္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏပရိဂ္ဂဟူပါယံ၊ အာရုံကိုသိမ်းဆည်းခြင်း ၏အကြောင်းကို။ ဒုဿေတိ၊ ပြ၏။ ကာရိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကရုဏသီလော၊ ပြုတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏ (ထည့်)။ တေသံ၊

ကဏ္ဍ] ၃-ကတိယပါရာဇိက အာနာပါနသံတိသမာဓိကထာ ဝဏ္ဏနာ ၃၇၅

ထိုသတောဝ အဿသတိ-ဟူသော ပုဒ်၏။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်း၌။ “အဿသတိ ပဿသတိ”တိ၊ ဟူ၍။ အဝတော၊ မဆိုမူ၍။ “သတော ကာရီ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အဿသတိ (၁၅၀) ပဿသတိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ “ပဌမစတုက္ကံ ဧဝ၊ ကိသာလျင်။ လဗ္ဘတိ၊ ၍။ သေသာနိ၊ ကြွင်းသောစတုက္ကံတို့ကို။ န လဗ္ဘန္တိ၊ ကုန်” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “ဒီသံ အဿာသဝသေနာတိ၊ ၍။ အလောပသမာသံ၊ အလုတ္တသမာသံကို။ ကတော၊ ၍။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “ကေတ္တဘာယ၊ တခုတည်းသော အာရုံရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အဝိက္ခေပံ၊ ကို” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “အသမ္ဘောဂ ဝသေန၊ မသုံးဆောင်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဇာနတော၊ သိသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်၏။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “တေန ဉာဏေန”တိ စ၊ လည်းကောင်း။ “ပဇာနတောတိ၊ ၍။ ဝုတ္တဉာဏေန၊ ဖြင့်။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “သတော ကာရီတိ ဧတ္ထံ၌။ သတိသမ္ပဇညာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကာရီ၊ ပြုလေ့ရှိ၏။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိနော၊ ပဋိနိဿဂ္ဂကို အဖန်တလဲလဲရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ အဿာသဝ၊ ထွက်သက်တို့လျှင်တည်း။ ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿိ အဿာသဝ၊ တို့တည်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ လိခိတံ၊ ၍။ ဥပ္ပုဋ္ဌိပါဠိ ယာ၊ အဝဉ်မဟုတ်သဖြင့်။ အာဂတမ္ပိ၊ လာသော်လည်း။ ယုဇ္ဇတေဝ၊ သင့်သည့် သာလျှင်တည်း။ တေန ဓမ္မာနေန၊ ထိုဓမ္မာန်ဖြင့်။ ပဋိသိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဝါ၊ မြစ် အပ်၏။ စာလံ၊ အာစောကကို။ အာဟတ္ထ၊ ထိ၍။ နိဗ္ဗာယနတော၊ ငြိမ်းစေသော ကြောင့်။ သမ္ပတိ ဇာတောဝ၊ ယခုသာ ဖွားစသစ်ဖြစ်သော။ ဗာလကော၊ သူငယ်သည်။ ခိပိတသဒ္ဓံ၊ ချေဆတ်သောအသံကို။ ကရေတိ ကိရ၊ ပြုသတတ်။ ဆန္ဒပါမောဇ္ဇဝသေန၊ ဆန္ဒပါမောဇ္ဇကို အဦးပြုသောအားဖြင့်။ ဆ၊ ခြောက် ပါးသောအခြင်းအရာတို့။ ပုရိမာ၊ ရွေးဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးပါးကုန် သော အာကာရတို့။ ဣတိ၊ သို့။ နဝ၊ ကိုးပါးသော အာကာရတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (နဝဟိ အာကာရေဟိ-၌ အာကာရကိုးပါးကို ဖော် သည်)။ ဧကေနာကာရေနာတိ၊ သည်ကား။ အဿာသဝသေန ဝါ၊ အဿာသ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဿာသဝသေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်း ကောင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အာနာပါနသံတိ၊ အာနာပါနသံတိကို။ ဘာဝယ တော၊ ပွားစေသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာယေ၊ အဿာသပဿာသဟု ဆို အပ်သောကာယ၌။ ကာယာနုပဿနာသတိ၊ ကာယာနုပဿနာသတိဟု ဆိုအပ် သော။ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာ၊ သည်။ သမ္ပတိ၊ ပြည့်၏။

ကာယောတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ အဿာသပဿာသ၊ အဿာသပဿာသတိတည်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ထင်ခြင်းသည်။ သတိ၊ မည်၏။ ဒီသန္တိ၊ ဒီသံဟူ၍။ သန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတိ၊ ရောက်သော။ အဿာသပဿာသံ၊ ကို။ အဓ္မနိသင်္ခါတေတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ ကာလသင်္ခါတေ ဝိယ၊ ကာလအစဉ်ကဲ့သို့။ ကာလကောဋ္ဌာသေ၊ ကာလအစဉ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ဒီသကာလေ၊ ရှည်သော ကာလ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧကော၊ တယောက်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿာသမေဝ၊ အဿာသကိုသာလျှင်။ ဥပလက္ခေတိ၊ မှတ်၏။ ဧကော၊ သည်။ ပဿာသံ၊ ကို။ ဥပလက္ခေတိ၊ ၏။ ဧကော၊ သည်။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံသော အဿာသ ပဿာသကို။ ဥပလက္ခေတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဝိဘာဂံ အကတော”တိ ဝါ၊ ဟူ၍မူလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဆန္ဒော တိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ ဧဝံ၊ သို့။ အဿာသတော စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဿာသတော စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဿာဒေ၊ သာယာခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဿာ၊ ထို အသောဒ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကတ္တုကမ္ပတော၊ ပြုလိုသည်၏အဖြစ်မျှဟု ဆိုအပ်သော။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ပါမောဇ္ဇံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အဿာသပဿာသနံ၊ တို့၏။ ဒုဝိညေယျဝိသယတ္တာ၊ သိနိုင်ခဲ့သော အရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိဝတ္တတိ၊ လည်၏။ ဝိဝတ္တတိ-နိဝတ္တတိ၊ အဿာသပဿာသမှ နှစ်၏။ ဂဏနံ၊ အရေအတွက်ကို။ ပဟာယ၊ ချီ။ ဖုဋ္ဌဋ္ဌာနမေဝ၊ ထိုရာအရပ်ကိုသာလျှင်။ မနသိကဓောန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို ပြုသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဥပေက္ခာဝ၊ ဥပေက္ခာသည်သာလျှင်။ သဏ္ဌာတိ၊ ၏။ စတ္တာ ရော ဝဏ္ဏာတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ “ပတ္တဿ တယော ဝဏ္ဏာ” တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ စတ္တာရော သဏ္ဌာနာ၊ လေးပါးကုန်သော သဏ္ဌာန်တို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

တထာဘူတဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ဘာဝယတော၊ ပွားစေသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ သံဝရောတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ သတိသံဝရော၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ ပဌမေန ဈာနေန၊ ဖြင့်။ နိဝရုဏာ နံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း။ ဒုတိယေန၊ ဈာန်ဖြင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ခြင်း။ တတိယေန၊ ဖြင့်။ ပီတိယာ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ခြင်း။ စတုတ္ထေန၊ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့်။ သုခဒုက္ခာနံ ဝါ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။

ကဏ္ဍ] ၃- သတ္တိယပါရာဇိက အာနာပါနသတိသမာဓိကထာ ဝဏ္ဏနာ ၃၈၇

အာကာသာနဉာယတနသမာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ရူပသညာယ ဝါ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ပဋိသညာယ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နာနတ္ထသညာယ ဝါ၊
 ကိုလည်းကောင်း။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း။ “သီလန္တိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဝေရမဏိ၊
 ကြည်ခြင်းသည်။ သီလံ၊ မည်၏။ စေတနာ၊ သည်။ သီလံ၊ မည်၏။
 သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သီလံ မည်၏။ အဝီတိက္ကမော၊ မလွန်
 ကျူးခြင်းသည်။ သီလံ၊ မည်၏။” ဣတိ ဝုတ္တဝိဓိနာပိ ဤသို့ ဆိုအပ်သော
 အစီအရင်ဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ ၏။
 “အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်ကား။ တထာ တထာ၊ ထိုထို ဆိုအပ်ပြီးသော
 အနက်အပြားဖြင့်။ ပဝတ္ထဓမ္မော၊ ဖြစ်သော တရားတို့ကို။ ဥပခာရဏသမာ
 ဓာနသင်္ခါတေန၊ ဆောက်တည်ခြင်း၊ ကောင်းစွာထားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။
 သီလနဋ္ဌေန၊ ဆောက်တည်ခြင်း၊ ကောင်းစွာ တရား၌ စိတ်ကိုထားခြင်းအနက်
 ဖြင့်။ သီလန္တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (ပဝတ္ထဓမ္မ-ကို ငဲ့မ
 ဝုစ္စန္တိ-ရှိရာ၏၊ သီလန္တိ-ကို ငဲ့၍ ဝုစ္စတိ-ရှိရာ၏)။ တထာ၊ ထို့အတူ။ “အယံ
 ဣမသ္မိံ အတ္ထေ အဓိပ္ပေတာ သိက္ခာ” တိ ဧတ္ထောပိ၊ ၌လည်း။ စေဟနာသီလ
 မေဝ၊ ကိုလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ ဝိရတိသီလမ္ပိ၊
 ကိုလည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ ၏။ အညထာ၊
 တပါးသောအပြားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ ပညတ္တိဝဇ္ဇေ
 သုပိ၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ ဝိရတိပ္ပသင်္ဂေါ၊
 ၃ ဝိရတိသီလ၏ လျှိုးပါးခြင်းသည်။ (၁၅၁) အဟောသိ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခ
 သံဝရသံဝုတော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတုာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊
 ကြောင့်။ တဿာပိ၊ ထို့ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၏လည်း။ ဝိရတိပ္ပသင်္ဂေါ၊ သည်။
 အဟောသိ၊ ၏။ တသ္မိံ အာရမ္မဏေတိ ပဒဿ၊ ၏။ အာနာပါနာရမ္မဏေ။
 အာနာပါနဖြစ်သောအာရုံ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တာယ သတိယာတိ
 ပဒဿ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာနာပါနဖြစ်သောအာရုံ၌။ ဥပ္ပန္နသတိယာ၊ ဖြစ်
 သောသတိဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “တေန မနသိကာရေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 အာဝဇ္ဇနေန၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်။” ဣတိ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဧတေန၊ ဤ တေန
 မနသိကာရေန-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ နာနာဝဇ္ဇနပ္ပဝတ္တိဒီပနတော၊ အထူးထူးသော
 အာဝဇ္ဇန်းဖြစ်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်။ နာနာဝေနဝါရေဟိပိ၊ အထူးထူး
 သော ဇောဝါရတို့ဖြင့်လည်း။ သိက္ခတိ နာမ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ ဣတိ
 အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ ယေန မနသိကာ
 ရေနံ၊ ဖြင့်။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ ဉာဏုပါဒနာဒိသုတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာဒိသဗ္ဗေန၊

၁။ ယေန ပန မနသိကာရေန ဝါ (ဆဋ္ဌ)။

၃၀၀

ဝေဒနာပုဒ်ကိစ္စနိဿယ

[၁-ပါရာဇိက

ဖြင့်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးပုဒ်သည်။ အတ္တိ၊
 ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “တကြာတံ ပဒဿ၊ ၏။
 တသ္မိံ အာနာပါနာရမ္ပဏေ၊ ထိုအာနာပါနဖြစ်သော အာရုံ၌။ ဣတိ အတ္တော၊
 တည်း။ ဝေန္တိ၊ တွေ့၊ ပုဒ်၌။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝတ္တဗ္ဗနယေန၊ ဆိုလတ္တံ့
 သော နည်းဖြင့်။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ တကြာတံ တွေ့၊ ၌။
 တေသံ အဿာသပဿာသာနံ၊ ထိုအဿာသ ပဿာသတို့၏။ ဩဠာရိကတာ
 စံ၊ ကိုရင်း။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ တံ၊ ထိုရှေးနည်းသည်။
 “ပုဗ္ဗေ အပရိဂ္ဂဟိတကာလေ”တိ ဣမိနာ၊ နှင့်။ သုဠ၊ လွန်စွာ။ သမေတိ၊
 ၏။ “ပဌမဝါဒေါ၊ သည်း။ ဒီသဘာဏကာနံ၊ ဒီသဘာဏက ဆရာတို့၏။
 ဝါဒေါ၊ အယူတည်း။ ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ တေ၊ ထိုဒီသဘာဏကဆရာ
 တို့သည်။ ‘ပဌမဇ္ဈာနံ၊ ကို။ လဘိတွာန၊ ရပြီး၍။ အာသနေ’၊ ၌။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍။
 ဒုတိယတ္ထာယ၊ ဒုတိယဈာန်ကို ရခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝါယမတော၊ လုံ့လ
 ပြုသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏။ (စိတ္တပ္ပဝတ္တိ-၌ စပ်)။ ဥပစာရေ၊ ၌။ ဝိတက္ကဝိစာရေ
 သေန၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဩဠာရိကစိတ္တပ္ပဝတ္တိကာလေ၊
 ရှန်ရင်းသော စိတ်ဖြစ်သောအခါ၌။ ပဝတ္တအဿာသပဿာသဝသေန၊ ဖြင့်။
 ဩဠာရိကာ’တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ‘မဇ္ဈိမဘာဏကာ၊ မဇ္ဈိမဘာဏက
 ဆရာတို့သည်။ ဈာနလဘိဿ၊ ဈာန်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမာပဇ္ဇနကာလေ၊
 ဝင်စားသောကာလ၌။ ကောသနပဋိလာဘေန စ၊ တခုသောနေရာ၌ ဈာန်ကို
 ရသဖြင့်လည်း။ ဥပဇ္ဈပရိ၊ အထက်အထက်၌။ စိတ္တပ္ပဝတ္တိယာ၊ စိတ်ဖြစ်ခြင်း၏။
 သန္တဘာစတော၊ ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဌမတော၊ ပဌမဈာန်
 ထက်။ ဒုတိယဿ၊ ဒုတိယဈာန်၏။ ဥပစာရေ၊ ၌။ သုခုမတံ၊ သိမ်မွေ့သည်၏
 အဖြစ်ကို။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ‘ဣတိ’၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။

ဝိပဿနာယံ ပနာတိ တွေ့၊ ၌။ စတုဓာတုဝ ဝတ္ထာနမုခေန၊ လေးပါးသော
 ဓာတ်တို့ကို ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ ဝါ၊ စတုဓာတုဝ ဝတ္ထာနံ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ အဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ နှလုံးသွင်းသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
 အား။ အယံ ကမော၊ ဤအစဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညဿ စ၊ တပါး
 သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အားမူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ တွေ့ကံ၊ ဤမျှသာတည်း။ ဣတော၊

၁။ ဆဋ္ဌာန် မပါ။ ၂။ လဘိတွာ နာနာသနေ (ဆဋ္ဌ)။
 ၃။ ကောသနပဋိလာဘေန စ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ] ၃-တတိယ နိဗ္ဗာန် အာနာပါနဿတိသမာဓိကထာ ဝတ္ထုနာ ၃၈၉

ဤမှ။ အညံ၊ တပါးသောရုပ်သည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဒဿနံ၊ ဤဉာဏ် အမြင်ကို။ သန္တာယ၊ ရှိ။ “သကလရူပပရိဂ္ဂဟေ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ နေ။ ရူပါရူပ ပရိဂ္ဂဟေတိ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ နေ။ အနိစ္စတာဒိလက္ခဏာ ရမ္မဏိကဘင်္ဂါနုပဿနတော၊ အနိစ္စ အစရှိသော လက္ခဏာရေးလျှင် အာရုံ ရှိသောဘင်္ဂါကို ရှုသည်မှ။ ဝါ၊ မမြဲသောအဖြစ် အစရှိသော မှတ်ကြောင်းလျှင် အာရုံရှိသော ပျက်ခြင်းသဘောကို ရှုတတ်သော ဉာဏ်ဖြစ်သည်မှ။ ပဘုတိ၊ စေ၍။ ဗလဝတိ၊ အားရှိသော။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နေ။ ဝါ၊ ကား။ ပဘုတိ၊ ရှိ။ ဝိပဿနာ၊ သည်။ ဗလဝတိ၊ အားကြီး၏။ (ဗလဝိပဿနာ- ဟူ၍လည်း ရှိ၏။) ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တနယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေသံယေဝံ၊ ထို ဘာဏက ဆရာတို့၏သာလျှင်။ မတေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ အပရိဂ္ဂဟိတကာလေတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ သောဓနာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ဖြေခြင်းတည်း။ အဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ပဿမ္ဘယံ ကာယသင်္ခါရံ”န္တိ ပဒဿ၊ နေ။

[ဤကား ဋီကာပါဌ်ရှိသော အတိုင်း သမ္ဗုဒ္ဓသည့်ပါဌ်စဉ်တည်း။ အဋ္ဌကထာ (ဝိ၊ ဌ၊ ၂-၁၈)၌ကား-ပဋိသမ္ဘိဒါယံ ပနဿ သဒ္ဓိံ စော ဒနာ သောဓနာဟိ-ဟု ရှိ၏။]

ပုရတော၊ ရွေးမှ။ နမနာ၊ ညွတ်ခြင်း။ အာနမနာ၊ ရွေးမှ ညွတ်ခြင်း။ (တနည်း) ပုရတော၊ ရွေ့သို့။ နမနာ၊ ညွတ်ခြင်း။ အာနမနာ၊ ရွေ့သို့ညွတ် ခြင်း။ တိရိယံ၊ ပီလာ၊ နမနာ၊ ညွတ်ခြင်း။ ဝိနမနာ၊ ပီလာညွတ်ခြင်း။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ နမနာ၊ ညွတ်ခြင်း။ သန္နမနာ၊ ကောင်းစွာညွတ်ခြင်း။ ပစ္စာ၊ နောက်သို့။ နမနာ၊ ညွတ်ခြင်း။ ပဏမနာ၊ နောက်သို့ညွတ်ခြင်း။ ဇာဏု ကေ၊ ပုဆစ်ဒူးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဌာနံ ငိယ၊ ရပ်သကဲ့သို့။ ဣဉ္ဇနာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာနမနာဒိနံ၊ အာနမနာအစရှိသည်တို့ကို။ အာဝိ တာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ နေ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ နေ။ ဟိ- သစ္စံ၊ နေ။ ယထာရူပေ၊ အကြင်သို့သောအကြောင်းကြောင့်။ အာနမနာဒိ ဝါ၊ ရွေ့သို့ညွတ်ခြင်း အစရှိသည်လည်းကောင်း။ ကမ္မနာဒိ ဝါ၊ လှုပ်ခြင်း အစရှိသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ နေ။ တထာရူပေ၊ ထိုသို့သောအကြောင်း ကြောင့်။ ပဿမ္ဘယံ ပဿမ္ဘယန္တောငြိမ်းစေသည်ဖြစ်၍။ ဣတိ သမ္ဗန္ဓောကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ နေ။ ဣတိ ကိရာတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧဝံ သန္တေတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ သန္တသု

ခုမဗ္ဗိ၊ ငြိမ်သက်သိမ်မွေ့သည်ဖြစ်၍လည်း။ စေ ပဿမ္ဘတိ၊ အကယ်၍ငြိမ်းအံ့။
 ပဘာဝနာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဥပ္ပါဒနံ၊ ဖြစ်စေခြင်းတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 အဿာသပဿာသာနံ၊ တို့၏။ ဝုပသန္တတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 အာနာပါနဿတိသမာဓိဿ၊ ၏။ ဘာဝနာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို သမာဓိဘာဝနာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ န သမာပဇ္ဇတိ၊ မဝင်စား။ သမာပတ္တိယာ၊ သမာပတ်၏။ ဝါ၊
 ဝင်စားခြင်း၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်။ န ဝုဠဟန္တိ၊ မထကုန်။ ဣတိ
 ကိရာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဧတံ ဝစနံ၊ ထိုသို့သော စောဒက စကားသည်။
 တာဝ၊ စွာ။ ဧဝံ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်အံ့။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ (၁၅၂) တဒေတံ-တံ ဧတံ ဝစနံ၊ ထို စောဒကစကား
 ကို။ ဝိသဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။

[ဤတွင် ဋီကာပါဌ်သည် အနက်ဝှက်သည်ဖြစ်၍ ပုန ဣတိ ကိရာ
 တိအာဒိ ယထာဝုတ္တာယ စောဒနာယ ဝိသဇ္ဇနာ၊ တတ္ထ ဣတိ ကိရ
 သိက္ခတိတိ မယာ ဝုတ္တာကာရေန ယဒိ သိက္ခတိတိ အတ္ထော-ဟူသော
 ဝိမတိဝိနောဒနီပါဌ် (ဆဋ္ဌ-၂၁၃)၌လည်းကောင်း။ သာရတ္ထဒီပနီ
 ပါဌ် (ဆဋ္ဌ-၁၉၆) တို့ကိုလည်းကောင်း နှလုံးသွင်း၍ သမ္ပန်သည်၊
 ထိုထက်အလွန် သင့်ရာလည်း သမ္ပန်ပါလေဦး။]

သဒ္ဓေါဝ၊သဒ္ဓါသည်ပင်လျှင်။ သဒ္ဓနိမိတ္တံ၊မည်၏။ “သတောဝ အဿသတိ
 သတောဝ” ပဿသတိ”တိ ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ပတိဋ္ဌပေတော၊ အစပြု၍။ ဒုတ္တိံ
 သပဒါနိ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ စတ္တာရိ စတုက္ကာနိ၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊
 ကုန်၏။

[ဤတွင်ဋီကာပါဌ်တို့၌ တိသပဒါနိ ရှိသည်များ၏။

“ဝိဘတ္တာ သတိပဋ္ဌာနဝသာ သောဠသခာတုဘော၊ အာနာပါနံ၊
 ပဘောဒေန ဘိန္နာ ဒုတ္တိံ သ ပုန”-ဟူ၍လည်းကောင်း။

“ဒုတ္တိံ သာကာရေဟိ သတော ကာရိတိ” ဟူ၍၎င်း နာမရူပပရိစ္ဆေဒ
 ကိထောက်သော် ဒုတ္တိံ သ ပဒါနိ-ရှိသော ပါဌ်သာ အမှန်မှတ်ရာ၏။
 ပါဌ်တော်မှာလည်း သုံးဆယ့်နှစ်ပုဒ် အရေအတွက်ရှိသည်။]

အပ္ပဋ္ဌိပိဋ္ဌနန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဧတသံ ဧတသံ ကိလေသာနံ၊ ထိုထိုသို့သော
 ကိလေသာတို့ကို။ အနုပ္ပါဒနံ၊ မဖြစ်စေခြင်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ စေတိ

၁။ သံတော အဿသတိ သတော ပဿသတိ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ဧတသံ ကိလေသာနံ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ] ၃-တတိယပါရာဇိက အာနာပါနသတိသမာဓိကထာ ဝဏ္ဏနာ ၃၉၁

ယင်္ဂကဝတ္ထာဒီနိပိ၊ စေတိယင်္ဂကဝတ် စသည်တို့သည်လည်း။ “ယဿ သိယာ အာပတ္တိ”တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလေ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဌ။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ကိဉ္ဇာပိ ဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍ ရောက်ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ရောက်ကုန်သော်လည်း။ “နတာဝ သာရိပုတ္တ သတ္တာ သာဝကာနံ သိက္ခာပဒံ ပညာပေတံ ဥဒ္ဓိသတိပါတိ မောက္ခံ၊ ယာဝ န ဣဓေကဓစ္စ အာသဝဋ္ဌာနီယာ ဓမ္မာ သံဃေ ပါတုဘဝန္တိ” တိ ဧတ္ထ၊ ဘဝန္တိ-ဟူသော ဤပါဠိတော်၌။ အနုဓိပေတတ္တာ၊ မလိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “အာဘိသမာစာရိက”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ဧတ္ထ၊ ဤအာဘိ သမာစာရိကသိက္ခာပုဒ်တွင်။ ယံ ပန သိက္ခာပဒံ၊ သည်ကား။ အာပတ္တိဋ္ဌာနီယံ၊ အာပတ်သင့်ကောင်းသော အရာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ အဓိဿမေဝ၊ မရောသည်သာလျှင်ဘည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ယဿ ဝုတ္တေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယောဂါနုယောဂကမ္မဏ၊ အားထုတ် ခြင်း လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းဟူသော အမှု၏။ ပဒဋ္ဌာနတ္တာ၊ နီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ သလ္လဟုကဝုတ္တိ၊ ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသော။ သဋ္ဌပရိက္ခာသိကော၊ ရှစ်ပါးသော ပရိက္ခရာကိုဆောင်သော ယောဂီ ရဟန်းသည်။ ပဉ္စသန္တိကံ ကမ္မဋ္ဌာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဈာနမ္ပိ၊ ဈာန်သည်လည်း ကောင်း။ နိမိတ္တမ္ပိ၊ နိမိတ်သည်လည်းကောင်း။ တဒတ္ထဇောတိကာ၊ ထိုဈာန် နိမိတ်ဟူသော အကျိုးကို ပြတတ်သော။ ပရိယတ္တိပိ၊ ပရိယတ္တိသည် လည်း ကောင်း။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ နာမ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်၏။ ဂမနာဂမန သမ္ပန္တတဒိသေနာသနံ၊ ဂမနာဂမနသမ္ပန္တအဖြစ် အစရှိသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံ သော ကျောင်းလည်းကောင်း။ သင်္ကလိဋ္ဌစိဝရ ဇောဝနာဒယော၊ ညစ်နွမ်း သော သင်္ကန်းပွပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ခုဒ္ဒက ပလိဗောဓာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည် (ထည့်)။ “အန္တရာ၊ အကြား၌။ ပတိတံ န ခေါ၊ ကျလေသလော။” ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိကမ္ပတိ၊ တုန်လှုပ်၏။

(ဝိကပ္ပေတိ-ဟု ဋီကာပါဌ်တို့၌ ရှိ၏၊ အပျက်။ အန္တရာ ဧတ္ထံ ဒဿေန္တဿ “သိခါပတ္တံ န ခေါ မေ ကမ္မဋ္ဌာနံ နော” တိ စိတ္တံ ဝိကမ္ပတိ။ အဋ္ဌကထာ(ဝိ-ဋ္ဌ ၂-၂၃)ကို မှီးလေ။)

အဇ္ဈတ္တံ ဝိက္ခေပဂတေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိယကဇ္ဈတ္တေ၊ နိယက ဇ္ဈတ္တ၌။ ဝိက္ခေပဂတေန၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ ရောက်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အသမာဟိတတ္တာ၊ မတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာရဒ္ဓါ၊

ပုပ္ဖကုန်သည်။ ဝါ၊ ပျံလွင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပနိဗန္ဓနထမ္ဘမ္ဘလံ
 နာမ၊ မည်သည်ကား။ နာသိကဂ္ဂံ ဝါ၊ နှာခေါင်းဖျားသည်လည်းကောင်း။
 မုခနိမိတ္တံ ဝါ၊ မုခနိမိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်းကား)။
 နာသိကဂ္ဂံ ဝါ၊ နှာခေါင်းဖျားသည်လည်းကောင်း။ မုခနိမိတ္တံ ဝါ၊ ခံတွင်း
 နိမိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပနိဗန္ဓနထမ္ဘမ္ဘလံ နာမ၊ မည်၏။ တတ္ထေဝါတိ၊
 သည်ကား။ နာသိကဂ္ဂါဒိနိမိတ္တေ၊ နှာခေါင်းဖျားအစရှိသော နိမိတ်၌။ “ဒေ၊
 လာဖလကဿ၊ ပုခက်ပျဉ်၏။ ဧကပဿေ ဧဝံ၊ တခုသော နံပါး၌လျှင်။
 ဥဘော ကောဋ္ဌိယော၊ အစွန်းနှစ်ဘက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ မဇ္ဈဉ္စ၊ အလယ်
 ကိုလည်းကောင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဣဓ ပနာတိ ပဒဿ၊ ၏။ ကကစ္စပမေ၊ လူသွားဥပမာ၌။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ ဒေသတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဖုသနကဋ္ဌာနတော၊ ထိရာအရပ်မှ။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။ “နိမိတ္တံ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နိမိတ္တေ၊ နိမိတ်၌။
 သတိ၊ သတိကို။ ပဋ္ဌပေတဗ္ဗာ၊ ထားရာ၏။” ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဝတ္ထံ၊ ၏။
 ဂဇ္ဈဟိ၊ ဆရာတို့သည်။ ဘာဝေတဗ္ဗတ္တာ၊ ပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ဂရုကဘာဝနံ၊ မည်၏။ ဧကေစ္စ အာဟုတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဧကေစ္စ၊ ကုန်သော။
 ဈာယိနော၊ ရှုဆင်ခြင်လေ့ရှိကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ဝါ၊ ဈာန်ရှိသောဆရာ
 တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။

“သညာနာနတာယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်။
 ဧကေစ္စဟိ၊ ဧကေစ္စဆရာတို့သည်။ ဝတ္ထမ္ပိ၊ ဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း။
 ပမာဏမေဝ၊ လျှင်။ သင်္ဂီတိတော၊ သင်္ဂါယနာတင်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
 အဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုသို့
 သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ “မယံ တာရကဇ္ဈပံ န ခေါ ဥပဋ္ဌာတိ”တိ
 အာဒိ၊ ဥပဋ္ဌာတိ-ဤသို့အစရှိသော။ ပရိကံပေ၊ အကြံသည်။ အသတိပိ၊
 မရှိသော်လည်း။ ဓာတုနာနတ္တေန၊ ဓာတ်ထူးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တောသံ
 ဓာတုနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်အားဖြင့်။ ဘာဝ
 ယတော၊ ဘာဝနာကို ပွားစေသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ တထာ တထာ၊
 ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ “န နိမိတ္တန္တိ၊ ၌။ ဝတ္ထံ၊
 ဆိုခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒတ္တာ၊
 သမ္ပဇာနမုသာဝါဒဖြစ်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ ကမ္မဋ္ဌာ
 နန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဣဓ၊ ဤ အရာ၌။ ဝတ္ထပဋိဘာဂနိမိတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သော ပဋိဘာဂနိမိတ်အထူးသဖြင့်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကဏ္ဍ] ၃-တတိယပါဏ်ဇီက အာနာပါနသတိသမာဓိကထာ ဝဏ္ဏနာ ၃၉၃

☸ (၁၅၃) နိမိတ္တေ၊ ဌ။ ပဋိဘာဂေ၊ တူသော အဖိုရှိသော။ နာနာကာ
ရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ “စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ ဝတ္တန္တိ”တိ၊ ဝတ္တန္တိ-ဟူ၍။ ဝတ္တနာနာ
ဝိဓတံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အထူးထူးအပြားပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော။
စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သည်ကား။ ဇာန-ဇာနန္တော၊ သော။ ပကာ
သယံ-ပကာသယန္တော၊ ထင်ပြီးသော။ ဝါ၊ ထင်စွာပြုတတ်သော။ ဓိတိမာ၊
ပညာရှိသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿာသပဿာသေတိ၊ ဟူသည်ကား။
တတော၊ ထို အဿာသ ပဿာသကြောင့်။ သမ္ဘူတေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော။
နိမိတ္တေ၊ ဌ။ ဝါ၊ ကား။ အဿာသပဿာသေ၊ အဿာသ ပဿာသဌ။
နာနာကာရံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ နိမိတ္တေ၊
ဌ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဌပေန္တောဝ၊ ထားသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်။
နာနာကာရတဉ္စ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း။ ဝိဘာဝေ
တိ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အဿာသပဿာသေ၊ ဌ။ သကံ စိတ္တံ၊ ကို။ နိဗန္ဓတိ၊
ဖွဲ့၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တာရကရူပါဒိဝဏ္ဏတော၊ တာရကရူပအစရှိ
သော အဆင်းအားဖြင့်။ ကက္ခဠတ္တာဒိလက္ခဏတော၊ ကက္ခဠတ္တအစရှိသော
လက္ခဏာဖြင့်။

အဋ္ဌကထာသု ပဋိက္ခိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာသန္နဘဝဂ်တ္တာတိ ကာရ
ကံ၊ အာသန္နဘဝဂ်တ္တာ-ဟူသောအကြောင်းကို။ ဝတော၊ ၍။ သီဟဋ္ဌအဋ္ဌ
ကထာသု၊ တို့၌။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဆဋ္ဌေ ဝါ၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်၌လည်းကောင်း။ သတ္တမေ ဝါ၊ ခုနစ်ကြိမ်
မြောက်၌လည်းကောင်း။ အပ္ပနာယ၊ အပ္ပနာဇောသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။
မဂ္ဂဝိထိယံ၊ မဂ္ဂဝိထိ၌။ ဖလဿ၊ ဖိုလ်ဇော၏။ ဩကာသော၊ အရာသည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န
ဟောတိ၊ နည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ လောကီယပ္ပနာပိ၊ လောကီယအပ္ပနာသည်
လည်း။ အပ္ပနာဝိထိမ္ပိ၊ အပ္ပနာဝိထိ၌။ လောကုတ္တရေန၊ နှင့်။ သမာနဂတိ
ကာဝ၊ တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊
ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဋိလဒ္ဓဇ္ဈာနောပိ၊ ရအပ်သော ဈာန်ရှိသည်
လည်းဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရတ္တာယ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တ
ဘော၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးငှါ။ ဈာန်၊ ဈာန်ကို။ သမာပဋိတ္တာ၊
ဝင်စား၍။ သတ္တာဟမ္ပိ၊ လည်း။ နိသိဒ္ဓိတုကာမော၊ နေလိုသောရဟန်း

သည်။ စတုတ္ထေ ဝါ၊ လေးကြိမ်မြောက် လည်းကောင်း။ ပဉ္စမေ ဝါ၊
 ငါးကြိမ်မြောက် လည်းကောင်း။ အပ္ပေတွာ၊ အပ္ပနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်၍။
 ဝါ၊ အပ္ပေတွာ၊ ဈာန်ဝင်စား၍။ နိသိဒတိ၊ နေ၏။ ဆဋ္ဌေ ဝါ၊ ခြောက်
 ကြိမ်မြောက် လည်းကောင်း။ သတ္တမေ ဝါ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက် လည်းကောင်း။
 အပ္ပေတွာ၊ ၍။ န နိသိဒတိ၊ မနေ။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဈာန်
 ဝင်စားရာ၌။ အပ္ပနာ၊ သည်။ တတော၊ ထို လေးကြိမ် ငါးကြိမ်ထက်။ ပရံ၊
 အလွန်။ အပ္ပနာယ၊ အပ္ပနာဇော၏။ အာဓာရဘာဝံ၊ တည်ရာ၏အဖြစ်သို့။ န
 ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်။ အာသန္နဘဝဂ်တ္တာ၊ နိုးသောဘဝင်၍သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 စတုတ္ထံ ဝါ၊ လေးကြိမ်မြောက်သာ လည်းကောင်း။ ပဉ္စမံ ဝါ၊ ငါးကြိမ်
 မြောက်သာလည်းကောင်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်း၌။ ဌိတသဇ္ဇော
 ဝိယ၊ တည်သောအိုးကဲ့သို့။ ဇဝနာနံ၊ တို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဌိတတ္တာ၊
 တည်သောကြောင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ ကိရ၊
 ဆိုသတတ်။

ပုထုတ္တာရမ္မဏာနိ၊ များစွာကုန်သော အာရုံတို့ကို။ အနာဝဇ္ဇိတွာ၊ မဆင်
 ခြင်မှု၍။ ဈာနဂါနေဝ၊ ဈာန်ဝင်တို့ကိုသာလျှင်။ အာဝဇ္ဇနံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း
 သည်။ အာဝဇ္ဇနဝသိ နာမ၊ မည်၏။ တတော၊ ထိုအာဝဇ္ဇနဝသိမှ။ ပရံ၊
 နောက်၌။ စတုန္နံ ဝါ၊ လေးကြိမ်မှလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ ဝါ၊ ငါးကြိမ်
 မှလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စဝေက္ခဏစိတ္တာနံ၊ ဆင်ခြင်သောစိတ်တို့၏။ ယံ
 ဥပ္ပဇ္ဇနံ၊ အကြင်သို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ဥပ္ပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ပစ္စဝေက္ခ
 ဏဝသိ နာမ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဝသိမည်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ “ ပစ္စ
 ဝေက္ခဏဝသိ ပန၊ ပစ္စဝေက္ခဏဝသိကိုကား။ အာဝဇ္ဇနဝသိယာ ဝေ၊ အာ
 ဝဇ္ဇနဝသိဖြင့်သာလျှင်။ -ဝုတ္တာ၊ ၏။ ” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သမာပဇ္ဇန
 ဝသိ နာမ၊ သမာပဇ္ဇနဝသိမည်သည်ကား။ ယတ္ထကံ ကာလံ၊ အကြင်မျှလောက်
 သော ကာလပတ်လုံး။ ဣတ္ထတိ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ တတ္ထကံ ကာလံ၊
 လုံး။ သမာပဇ္ဇနံ၊ ဝင်စားခြင်းတည်း။ တံ ပန သမာပဇ္ဇနံ၊ သည်ကား။
 ဣတ္ထိတကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ လိုအပ်သောကာလအပိုင်းအခြားကို။ ပတိဋ္ဌာပေတံ၊
 တည်စေခြင်းငှါ။ သမတ္တတာ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ “ အဓိဋ္ဌာနဝသိယာ၊ အဓိဋ္ဌာနဝသိမှ။ ဝုဋ္ဌာနဝသိနော၊ ဝုဋ္ဌာန
 ဝသိ၏။ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့ သည်ကား။ နာနတ္တံ၊ အထူးတည်း။ အဓိဋ္ဌာနာ
 နုဘာဝေန၊ အဓိဋ္ဌာန်၏အနုဘော်ဖြင့်။ ဇဝနံ၊ ဇောသည်။ ဇဝတိ၊ စော၏။
 ဝုဋ္ဌာနာနုဘာဝေန ပန၊ ဖြစ်ခြင်း။ အဓိပေတတော၊ အလိုရှိအပ်သော ကာလ

အဏ္ဏ၊ ၃-တတိယပါရာဇိက အာပေါနသတိသမာဓိကထာဝဏ္ဏနာ ၃၉၅

ထက်၊ အဓိကံ၊ အလွန်။ န ဇဝတိ၊ မစော။” ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ပထဝီကသိကာဒိအာရမ္မဏံ၊ ကို။ အာဝဇ္ဇိတော၊ ဆင်ခြင်၍။ ဇဝနဉ္စ၊ ဇောသည်လည်း။ ဇဝိတော၊ စော၍။ ပုန၊ တဖန်။ အာဝဇ္ဇိတော၊ ၍။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ ပဉ္စမံ၊ ဈာန် စိတ္တံ၊ ငါးကြိမ်မြောက် သော ဈာန်စိတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤသို့ ငါးကြိမ်မြောက်ဖြစ် ခြင်းသည်။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ ကိရ၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒ ဖြစ်သတတ်။ ဘဂဝတော ပန၊ ၏ကား။ အာဝဇ္ဇနသမနန္တရမေဝ၊ အာဝဇ္ဇန၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ ဈာန်၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံသောစကားကို။ အနုဂဏ္ဏိပဒေါ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

“ဝတ္ထုန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟဒယဝတ္ထု၊ ကို။ ဒွါရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စက္ခာဒိ၊ စက္ခုဒွါရ အစရှိသောဒွါရကို။ အာရမ္မဏန္တိ၊ ကား။ ရူပါဒိ၊ ရူပါရုံ အစရှိသောအာရုံကို။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ယထာပရိဂ္ဂဟိတရူပါရမ္မဏံ ဝါ၊ အကြင်အကြင်သို့ သိမ်းဆည်းအပ်သော ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အညထာပိ၊ တပါးသော အခြင်း အရာဖြင့်လည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဿတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော၊ ဤသို့ အမေးရှိအပ်သောကြောင့်။ “ယထာပရိဂ္ဂ ဟိတရူပဝတ္ထုဒွါရာရမ္မဏံ” ဝါတိ၊ ရမ္မဏံ ဝါ-ဟူ၍။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌ ကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုပြန်၏။ ယထာပရိဂ္ဂဟိတရူပေသု၊ အကြင်အကြင် သို့သော အခြင်းအရာဖြင့် သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သော ရုပ်တို့၌။ ယဿ ဝိညာ ဏဿ၊ ၏။ ဝတ္ထုဒွါရာရမ္မဏာနိ၊ ဝတ္ထု ဒွါရ အာရုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ ဝိညာဏံ၊ သည်။ (၁၅၄) ယထာပရိဂ္ဂဟိတရူပဝတ္ထုဒွါရာရမ္မဏံ၊ မည် ၏။ တမ္ပိ၊ ထို ယထာပရိဂ္ဂဟိတရူပဝတ္ထုဒွါရာရမ္မဏ-ဖြစ်သောဝိညာဉ်ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဧကဿ၊ တခုသော။ အာရမ္မဏသဒ္ဓဿ၊ ၏။ လောပေါ၊ ကျေခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ မမ၊ ငါ၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။ ဝိစာရေတော၊ ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍ လျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။

တတော၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော စတုက္ကမ္ပ၊ ပရံ၊ ၌။ တီသု၊ စတုက္ကေသု သုံးပါးကုန်သော စတုက္ကတို့၌။ ဒွေ ဒွေ ပဒါနိ၊ နှစ်ပုဒ် နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ ဧကေ ကံ၊ တပုဒ်တပုဒ်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂဏေတဗ္ဗံ၊ ရေတွက်အပ်၏။ သမထေန၊

၁။ ဆဋ္ဌပါဌံ ဤဝါကျ၌ န-မပါ။ ၂။ ဧကမေကံ (ဆဋ္ဌ)။

ဖြင့်။ အာရမ္မဏတော၊ ဖြင့်။ ဝိပလ္လာနာဝသေန၊ ဖြင့်။ အသမ္မောဟတော၊
 မတွေဝေသောအားဖြင့်။ ပီတိပဋိသံဝေဒနံ၊ ကို။ ဧတ္ထ၊ ဤဝေဒနာတေ့ကဉ္စ။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဒုက္ခမေတံ ဉာဏ”န္တိ အာဒိသု ပန၊ တိဉ္စကား။ “အာရမ္မ
 ဏတော အသမ္မောဟတော”တိ၊ ဟူ၍။ ယံ-ကမံ၊ အကြင်အစဉ်ကို။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ဣမ၊ ဤ အာနာပါနသတိအရာ၌။ တတော ဝုတ္တနယတော၊ ထိုသို့အပ်
 သော နည်းမှ။ ဥပ္ပဋ္ဌိပါဋိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္တာ
 ရေမိ၊ အံ။ တတ္ထ၊ ထိုဒုက္ခမေတံ ဉာဏ-အစရှိသည်တို့၌။ ယေန မောဟေန၊
 အကြင် မောဟဖြင့်။ တံ ဒုက္ခံ၊ ထို ဒုက္ခကို။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်၍။ န
 ဥပဋ္ဌာတိ၊ မထင်။ တဿ၊ ထို မောဟကို။ ဝိဟတတ္တာဝံ၊ ပယ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ ဧဝံ ပဝတ္ထေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော။ ဉာဏေ၊ ၌။ ယထာရူပံ၊
 အလိုအတိုင်း။ ပစ္စဝေက္ခိတုံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆိတိစ္ဆိတကာလေ၊ အလိုရှိ
 တိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော ကာလ၌။ သမတ္တဘာဝတော ဝါ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခာဒိသု၊ ကုန်သော။ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော
 သစ္စာတို့၌။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့်။ ဉာဏံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ နိရောဓေ၊ နိရောဓသစ္စာ၌။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်။ တံသမ္ပ
 ယုတ္တာ၊ ထို နိရောဓနှင့်ယှဉ်သော။ ပီတိပဋိသံဝေဒနာ၊ ပီတိကိုခံစားခြင်းသည်။
 အသမ္မောဟတော၊ ဖြင့်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မောဟပု
 ဟာနာဘာဝါ စ၊ မောဟကို ပယ်ခြင်း မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။
 ပဋိသမ္ဘိဒါပါဋိဝိရောဓတော စ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါပါဋိနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်
 လည်းကောင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဋိသမ္ဘိဒါပါဋိ၌။ “ဒိသံ အဿာသဝသေ
 နာ”တိ အာဒိ၊ ကို။ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်။ ဒုဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ တာယ သတိယာ၊ ထိုသတိဖြင့်။ တေန ဉာဏေန၊ ဖြင့်။ သာ
 ပီတိ၊ ထိုပီတိကို။ ပဋိသံဝိဒိတာ၊ ခံစားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ တဒါရမ္မဏဿ၊ ထိုပီတိ၏အာရုံကို။ ပဋိသံဝိဒိတတ္တာ၊ ခံစားအပ်သည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ-အယံ၊ လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဋိ၌။ အဓိပ္ပာယ်ော၊
 တည်း။ “အာဝဇ္ဇတော” တိအာဒိ၊ ကို။ အသမ္မောဟတော၊ မတွေဝေ
 သောအားဖြင့်။ ပီတိပဋိသံဝေဒနံ၊ ပီတိကို ခံစားခြင်းကို။ ဒုဿေတုံ၊ ငှာ။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဇာနတော စ၊ သိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
 ကောင်း။ ပဿတော စ၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ ပစ္စဝေက္ခတော
 စ၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။ သာ ပီတိ၊ ကို။ ပဋိသံဝိဒိတာ

၁။ ဝိဟတတ္တာ ဝါ (ဆဋ္ဌ)။

၂-တတိယပါရာဇိက အာနာပါနသတိသမာဓိကထာဝရန္တနာ ၃၉၇

သည်။ ဟောတိ၊ ဧ (စပ်၍ သမ္ပန္နံ)။ တဒဓိမုတ္တတာ ဝသေန၊ ထို ပီတိကို နှလုံးသွင်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဓိဋ္ဌဟတော စ၊ အဓိဋ္ဌာန်သော ပုဂ္ဂိုလ် အားလည်းကောင်း။ အဓိမုတ္တတော စ၊ သဒ္ဓါဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝီရိယာဒိ၊ ကို။ သမာဒဟတော၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခဏိကသမာဓိနာ၊ ဖြင့်။ သာ ပီတိ၊ ကို။ ပဋိသိဝိဒိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ (စပ်၍ သမ္ပန္နံသည်)။

အဘိညေယျန္တိသည်ကား။ ဉာတပရိညာယ၊ ဖြင့်။ ပရိညေယျန္တိသည်ကား။ တိရုဏပရိညာယ၊ ဖြင့်။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ကို။ အဘိညေယျန္တိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပရိညေယျန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ (တနည်းကား) အဘိညေယျန္တိ၊ ဉာတပရိညာဖြင့် သိအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပရိညေယျန္တိ၊ တိရုဏပရိညာဖြင့် သိအပ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ တတြ စ၊ ထို ပါဠိအစဉ်၌လည်း။ အယံ ဝိတိတိ၊ ဟူ၍။ လိခိတံ၊ ဧ။ အဘိညေယျန္တိအာဒိ၊ ကို။ မဂ္ဂက္ခဏံ၊ မဂ်ခဏကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ မဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ အသမ္မောဟသင်္ခါတဝိပဿနာကိစ္စနိပ္ပတ္တိတော၊ အသမ္မောဟ ဟုဆိုအပ်သော ဝိပဿနာကိစ္စ၏ ပြီးသောကြောင့်။ မဂ္ဂေါပိ၊ မဂ်ကို လည်း။ အဘိညေယျာဒိအာရမ္မဏံ၊ အဘိညေယျ အစရှိသောအာရုံကို။ ကရောတိ ဝိယံ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဝုတ္တော၊ ဧ။ ဝိပဿနာဘူမိဒဿနတ္ထန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ သမထေ၊ ၌။ ကာယိကသုခါဘာဝါ၊ ကာယိကသုခမရှိသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဒီသု စိတ္တသင်္ခါရပဒေသုတိ ဣတ္ထံ၊ ၌။ စိတ္တသင်္ခါရပဋိသံဝေဒီ။ ပ။ သိက္ခတိ ပဿမ္ဘယံ စိတ္တသင်္ခါရပဋိသံဝေဒီ။ ပ။ သိက္ခတိတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဧတေသု၊ ထိုပုဒ်တို့၌။ မောဒနာဒိ၊ မောဒနအစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ပီတိဝေဝစနံ၊ ပီတိ၏ဝေဝစုံ သဒ္ဓါတည်း။ အနိစ္စာနုပဿနာဒိ၊ အနိစ္စာနုပဿနာအစရှိသည်သည်။ ကိလေသေ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ တမူလကေ၊ ထို ကိလေသာလျှင် အကြောင်းရှိကုန် သော။ ခန္ဓာဘိသင်္ခါရေ စ၊ ခန္ဓာဘိသင်္ခါရ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆေတိ၊ စွန့်၏။ ဝါ၊ ပယ်၏။ ဧဝံ ဘာဝိတောတိ၊ ဣတ္ထံ၊ ၌။ စတုက္ကပဉ္စကဇ္ဈာနနိဗ္ဗုတ နေန၊ စတုက္ကဇ္ဈာန် ပဉ္စကဇ္ဈာန်ကို ဖြစ်စေသဖြင့်။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ် သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့မူကား။ သဗ္ဗာကာရပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံသောအခြင်း အရာဖြင့် ပြည့်စုံသည်ကို။ ကတော၊ ၍။ ဘာဝိတော၊ ပွားစေအပ်၏။ ဝိပဿနာ

ခုံခုံ

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကနိဿယ

၂၁-ပ၊ရာဇိက

မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏကာလေသုပိ၊ ဝိပဿနာကာလ မဂ်ကာလ ပစ္စဝေက္ခဏာ
ကာလတို့၌လည်း။ ပဝတ္တအာသာသမုခေနေဝ၊ ဖြစ်သောအာသာသကို အဦးပြု
သဖြင့်သာလျှင်။ ဥပါယကုသလေန၊ အကြောင်း၌ လိမ္မာတော်မူသော။
ဘဂဝတာ၊ သည်။ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံကို။ ဒဿိတံ၊ ၏။

၁၆၈။ ကသွာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ မတ် တေ ဇီဝိတာ သေယျော-
စသောစကားကို။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုဘိသနည်း ဟူမူကား။
ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပါယော၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏အလိုတည်း။

ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ

☞ (၁၅၅) ၁၇၂။ ဥဿုက္ကဝစနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါကဋသဒ္ဓသညာ ကိရ၊
ထင်သောသဒ္ဓါသညာဖြစ်သတတ်။ သမာနကပဒံ၊ တူသောအနက်ရသောပုဒ်။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “သုတ္တာ ဘုဉ္ဇန္တိ”တိ ဧတ္ထ ဝိယ၊ ၌
ကုသိုတည်း။ သဉ္ဇိစ္စ၊ သေစေလိုသောစေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ သေစေလို
သော စိတ်နှင့်တကွ။ ဝေါရောပေတုကာမဿ၊ ချခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ခွင်းခြင်းငှါ
အလိုရှိသောသူ၏။ သဉ္ဇိစ္စပဒံ၊ သဉ္ဇိစ္စပုဒ်သည်။ ဝေါရောပနပဒဿ၊ ၏။ ဥဿုက္က-
သမာနံ၊ အတူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဉ္ဇေတနာ စ၊ သေစေလိုသောစေတနာသည်
လည်းကောင်း။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပနဉ္စ၊ ချခြင်းသည်လည်းကောင်း။
ကေယေဝ ၊ တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ကေဝလံ၊ သက်သက်။ စေတသိကမတ္ထေနော၊ စေ့ဆော်ကာမျှဖြင့်လျှင်။ န
ဟောတိ၊ ၏။ မဖြစ်။ ပယောဂေါပိ၊ ပယောဂကိုလည်း။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော ဝေ၊
လိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို။
ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။
အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ “ဇာနိတော သဉ္ဇာနိတော စေစ္စ အဘိဝိတရိတော”
တိ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ “ဇာနန္တော ။ပ။ ဝိတိက္ကမော”တိ၊ ၌။
ဝေါရောပနမှ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ ချခြင်းကိုလည်း။ ဒဿိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏။
တသွာ၊ ကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနေ၊ သဒ္ဓါ၌။ အာဒရံ၊ ရိုသေခြင်းကို။ အကတော၊
မပြုမူ၍။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဿိတော၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
မှန်၏။ ဝိတိက္ကမသင်္ခါတတ္ထသိဒ္ဓိယာ၊ လွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုး
ပြီးသဖြင့်။ ပုရိမစေတနာ၊ သည်။ အတ္ထသာမိကာ၊ အတ္ထသာမိက စေတနာ

ကဏ္ဍ]

၃-တတိယပါရာဇိက ပဒသာဇ္ဇနိယ ဝဏ္ဏနာ

၃၉၉

သည်။ ဝါ၊ မသတ်မီကာလက ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော
 အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ သဗ္ဗသုခမအတ္တ
 ဘာဝန္တိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ရူပံ၊ ရုပ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဟိ-
 ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွ။ အရူပတ္တသင်္ခါတာနံ^၁၊ အရူပတ္တဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။
 အရူပါနံ၊ နာမ်တို့၏။ ခန္ဓဝိဘဂေ^၂ ဝိယ၊ ခန္ဓဝိဘင်း၌ကဲ့သို့။ ဣမ၊ ဤတတိယ
 ပါရာဇိက မနုဿဝိဂ္ဂဟ-၌။ ဩဠာရိက သုခမတာ၊ ရှန်ရင်းသော အတ္တဘော
 သိမ်မွေ့သော အတ္တဘော၏ အဖြစ်ကို။ န အဓိပ္ပေတာ၊ မလိုအပ်။ မာတု
 ကုစ္ဆိသ္မိန္တိ ဣဒံ၊ သည်။ ယေဘုယျဝစနံ၊ ယေဘုယျအားဖြင့်ဖြစ်သော စကား
 တည်း။ ဩပပါတိကမနုဿပိ၊ ဥပပါတိဖြစ်သော လှည့်လည်း။ ပါရာဇိက
 မေဝ၊ လျှင်တည်း။ အရူပကာယေ၊ ၌။ ဥပက္ကမာဘာဝါ၊ အားထုတ်ရာ၏
 မရှိသောကြောင့်။ တဂ္ဂဟဏံ၊ ထိုမာတုကုစ္ဆိသ္မိ ပဌမံ စိတ္တံ-ဟူသောစကားကို
 ယူခြင်းကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။
 အရူပက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိယေဝ၊ တကွလျှင်။ တဿေဝ ရူပကာယဿ၊ ထို
 ရူပကာယ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယသမ္ဘဝတော၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။
 ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တေန၊ ဆိုကြောင့်။ သဇီဝကောဝ၊ အသက်ရှိသောသူသည်သာ။
 မနုဿဝိဂ္ဂဟပိ နာမ၊ မည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ-အတ္တဘေတံ၊
 ဤသို့သော အနက်သဘောသည်။ သိဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဧတ္ထ၊ ဤမာတိကာပါဠိ၌။
 သမဘိနိဝိဇ္ဇာ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ မာတုကုစ္ဆိသ္မိန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 မနုဿမာတုယာ ဝါ၊ လူဖြစ်သော အမိ၏လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာန်မာတုယာ
 ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သောအမိ၏လည်းကောင်း။ ကုစ္ဆိသ္မိ၊ ဝမ်း၌။ ဣတိ-အတ္ထော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ ပရိဝါရေ၊ ပရိဝါပါဠိ၌-

“ဣတ္ထိ^၃ ဟနေ စ မာတရံ၊ ပုရိသဉ္စ ပိတရံ ဟနေ။
 မာတရံ ပိတရံ ဟန္တာ၊ န တေနာ နန္တရံ ပုသေ။
 ပဉ္စာ မေသာ ကုသလေဟိ စိန္တိတာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။

မာတရံ၊ အမိဖြစ်သော။ ဣတ္ထိ^၃၊ မိန်းမကို။ ဟနေ၊ သတ်၏။
 ပိတရံ၊ အဖဖြစ်သော။ ပုရိသဉ္စ၊ ယောက်ျားကိုလည်း။ ဟနေ၊ သတ်၏။
 မာတရံ ပိတရံ၊ အမိအဖကို။ ဟန္တာ-ဟနေ၊ သတ်၏။ တေန၊ ထိုသတ်
 ခြင်းကြောင့်။ အနန္တရံ၊ အနန္တရကဲ့သို့။ န ပုသေ၊ မရောက်။ သော
 ပဉ္စာ၊ ဤပြဿနာကို။ ကုသလေဟိ၊ ဝိနည်း၌ လိမ္မာကုန်သော ရဟန်း
 တို့သည်။ စိန္တိတာ၊ ဤ။

၁။ န အရူပံ ။ အတ္တသင်္ခါတာနံ ဥ (ဆဋ္ဌ) ။

ပဌမန္တိ၊ သည်ကား။ ပဋိသန္ဓိစိတ္တမေဝ၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်သည်လျှင်တည်း။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ ကေဘဝပရိယာပန္နာယ၊ တခုသောဘဝ၌ အကျုံးဝင်သော။
 စိတ္တသန္တတိယာ၊ စိတ်အစဉ်၌။ ပဋိသန္ဓိစိတ္တံ၊ သည်။ ပဌမစိတ္တံ နာမ၊ မည်၏။
 စုတိစိတ္တံ၊ သည်။ ပဋိမံ နာမ၊ အဆုံးစိတ်မည်၏။ အညထာ၊ ကေဘဝပရိ
 ယာပန္န-မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ အနက်ကို။ ဝိဂယမ္မာနေ၊
 သော်။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာဓရ၊ ၌။ ပဌမ
 စိတ္တံ နာမ၊ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနန္တရ သမနန္တရ
 နတ္ထိ ဝိဂတပစ္စယေဟိ၊ အနန္တရပစ္စည်း။ ပ။ ဝိဂတပစ္စည်းတို့နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
 စိတ္တုပ္ပတ္တိယာ၊ စိတ်ဖြစ်ခြင်း၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။
 ဘာဝေ ဝါ၊ ကင်း၍ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ သတိ၊ ရှိခဲ့သော်။ နဝသတ္တပါတုဘာဝ
 ဒေါသပ္ပသင်္ဂေါ၊ အသစ်သောသတ္တဝါ ထင်ရှားဖြစ်၏ဟု ယူသော အပြစ်၏
 လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဧ။ (ဤတွင် ပါဌနေ မညီကြ)။ အယံ သဗ္ဗ
 ပဌမော မနုဿဝိဂ္ဂဟောတိတ္ထေ၊ -၌။ ဣမံ၊ ဤအလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးဖြစ်သော
 လူဇာတ်ကို။ ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ ဝေါရောပေတံ၊ ချခြင်းငှါ။ ကိဉ္ဇာပိ
 န သက္ကာ၊ အကယ်၍ကား မစွမ်းနိုင်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့မစွမ်းနိုင်သော်
 လည်း။ တံ၊ ထို အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးဖြစ်သော လူဇာတ်ကို။ အာဒိ၊ ကတော၊
 အစပြု၍။ သန္တတိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ယာဝ မရဏာ၊ သေသည်တိုင်
 အောင်။ အပရိမာဏေသု၊ ဤရွှေဤမျှဟု အပိုင်းအခြား မရှိကုန်သော။ ဥပ္ပဇ္ဇ
 နကမနုဿဝိဂ္ဂဟေသု၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော လူဇာတ်ဖြစ်သတို့၌။ “သဗ္ဗပဌမော၊
 အလုံးစုံတို့၏ ရှေးဦးစွာ။” ဣတိ၊ သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ယဒါ ပန၊ ၌ကား။
 ယော မနုဿဝိဂ္ဂဟော၊ အကြင်လူဇာတ်ဖြစ်သော သူသည်။ ပုဗ္ဗာပရိယ
 ဝသေန၊ ရွှေစိတ်နောက်စိတ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သန္တတိပ္ပတ္တော၊ အစဉ်သို့
 ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တဒါ၊ ၌။ တံ၊ ထိုသို့လူဇာတ်ဖြစ်သောသူကို။
 ဇီဝိတာ၊ မှ။ (၁၅၆) ဝေါရောပေတံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ဧ။ သန္တတိ၊ ရုပ်နာမ်အစဉ်ကို။ ဝိကောပေန္တော၊ ဖျက်ဆီးသောသူ
 သည်။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတိ နာမ၊ ချသည်မည်၏။ ဝါ၊ ခွင်းသည်
 မည်၏။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ စကားအစဉ်၌လည်း။ နာနတ္တနယေ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတေ၊
 လိုအပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ “သဗ္ဗပဌမော”တိ ဝစနံ၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ဧ။
 ကေတ္တနယေ ပန၊ ကေတ္တနည်း၌ကား။ န ယုဇ္ဇ တိ၊ မသင့်။ သန္တတိယာ၊ ရုပ်
 နာမ်အစဉ်၏။ ကေတ္တာ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “သန္တတိ ဝိကော
 ပေတိ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကေတ္တနယော စ၊ ကိုလည်း။ ဣစ၊
 ဤသိက္ခာပုဒ် မနုဿဝိဂ္ဂဟ-အရာ၌။ ယသ္မာ ကြောင့်။ အဓိပ္ပေတော၊ ဧ။

ကဏ္ဍ] ၃-ကတိယပါရာဇိက ပဒဘာဇနိယ ဝဏ္ဏနာ ၆ ၄၀၁

တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သဗ္ဗပဌမော”တိ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ယုဇ္ဇတိ ဝေ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ဗဟုတ္တာ၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်၏ များသောကြောင့်တည်း။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ သန္တတိ၊ နာမ၊ သန္တတိမည်သည်ကို။ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော ရုပ်နာမ်စသည်တို့၏။ ပုဗ္ဗပရိယုပ္ပတ္တိ၊ ရွေးနောက်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အယံ သဗ္ဗပဌမော”တိ၊ ချံ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအယံ သဗ္ဗပဌမော မနုဿဝိဂ္ဂဟော - ဟူသော ပုဒ်၌။ ဒေဝံ နယာ၊ နှစ်ပါးကုန်သောနည်းတို့သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ “သန္တတိ” ဝိကောပေတိ”တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ န သိဇ္ဈတိ၊ မပြီးစာ။ ဧတ္ထ၊ ဤ မနုဿဝိဂ္ဂဟော-ဟူသောစကား၌။ “သန္တတိ” ဝိကောပေတိ” တိ၊ ချံ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန်မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ အဓိပ္ပေတံ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအပ်၏ရှင်။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကိဉ္ဇာပိ န ဒိဿတိ၊ အကယ်၍ကား မထင်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထို သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ကိုသာ လိုအပ်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန္နေ၊ ကို။ ဝိကောပိတေ၊ ဖျက်သည်ရှိသော်။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ံ၊ ကို။ ဝိကောပိတမေဝ၊ ဖျက်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နေ၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ကို။ ဝိကောပိတေ ပန၊ ဖျက်သည်ရှိသော်ကား။ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ံ၊ ကို။ ဝိကောပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုဖွယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “တဒ္ဓဘယမ္ပိ၊ ထို နှစ်ပါးစုံသော ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်း။ ဝေါရောပေတု၊ ချခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒေဝ ပစ္စုပ္ပန်ံ၊ ထို ပစ္စုပ္ပန် နှစ်ပါးကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ချံ။ သန္တတိ” ဝိကောပေတိတိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤ ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ “သန္တတိ” ဝိကောပေတိ” တိ၊ ချံ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပကတိယာ၊ ပကတိသဘောဖြင့်။ အာယုပရိယန္တံ၊ အသက်၏ အပိုင်းအခြားသို့။ ပတု၊ ချံ။ မရဏကသတ္ထေ၊ သေအံ့သောသတ္တဝါ၌။ ဝိတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိတိက္ကမပစ္စယာ၊ လွန်ကျူးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အ နာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သန္တတိယာ၊ အစဉ်ကို။ အကောပိတတ္တာ၊ မဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ စေ၊ အကယ်၍။ ဝိတိက္ကမပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ အာယုပရိယန္တံ၊ အသက်၏အဆုံးသို့။ အပတု၊ မရောက်မူ၍။ အန္တရာဝ၊ လျှင်။ မရဏကသတ္ထေ၊ ၌။ ဝိတိက္ကမ

ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိ စ၊ အာပတ်လည်းသင့်၏။ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ကံ
 နှင့်လည်းစပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ “မရဏ
 ဝဏ္ဏံ ဝါ။ ပ။ အသံဝါသော” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ စေတနာ
 ကုဏေ ဝေ၊ သတ်လိုသောစေတနာအခါ၌လျှင်။ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သင့်၏။
 ကဿ၊ မူကား။ ကေန္တာကုသလတ္တာ စ၊ စင်စစ်အကုသိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဝေဒနာတ္တာ စ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ ဖြစ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ကာယကမ္မတ္တာ စ၊ ကာယကံဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။
 ဝစီကမ္မတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကိရိယတ္တာ စ၊ ကိရိယသမုဋ္ဌာန်
 ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။

သတ္တဋ္ဌဝေဒနဝါရမတ္တန္တိ ဟေ၊ ကို။ သဘာဂါရမ္မဏဝသေန၊ သဘောတူ
 အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ “သဘာ
 ဂသန္တတိဝသေနာ” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အတ္တနော၊ ၏။ ပဋိပက္ခေန၊
 ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော စိတ်နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ သမနန္တရဿ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော စိတ်၏။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်း
 သည်။ ဟောန္တံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပုရေ ဝိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့။ အဟုတ္တာ၊
 မဖြစ်မူ၍။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသော သူအား။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။
 တန္တိ၊ ကား။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဝိကောပနံ၊ ‘ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်ခြင်းသည်။ ဟော
 တိ၊ ၏။

ဤတိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သတ္တဝိဝေဒိကိန္နိယဒီနိ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော
 ကင်းမြီးကောက်အစရှိကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့ကို။ ယုဒ္ဓေါ၊ ၌။ ခံသိတာ၊ ကိုက်
 ၍။ မာရဏတ္ထံ၊ သေစိမ့်သောငှါ။ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ လွှတ်ကုန်၏။ ပဇ္ဇရကန္တိ၊
 ဟူသည်ကား။ သရီရဉာဟံ၊ ကိုယ်ကို ပူစေတတ်သောမန္တရားကို။ သူစိကန္တိ၊
 ကား။ သူလံ၊ တံကျင်ကို။ ဝိသုစိကန္တိ၊ ကား။ သုက္ခမာတိသာရိဝသယံ၊
 ခြောက်သော ဝမ်းအနာ၊ အလွန် ဝမ်းလားသောအနာ၊ အစာမခံကြသော
 အနာကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပက္ခန္ဓိယံ၊ ပက္ခန္ဓိယဟုဆိုအပ်သော။ ရတ္တာတိသာရိံ၊
 ဝမ်းသွေးသွန်သော အနာကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုတ္တိဗျာမသတပုမာဏေ၊
 အလံနှစ်ရာ၊ သုံးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ မဟာကာယေ၊ ကြီးသောကိုယ်
 တို့ကို။ နိမ္မိတော၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဌတနာဂုဒ္ဓရဏံ၊ တည်သော နဂါးတို့ကို ထုတ်
 ယူနိုင်ခြင်းကို။ သုပဏ္ဏာနံ၊ ဂဠုန်တို့၏။ သုပဏ္ဏိဒ္ဓိ၊ ဂဠုန်တို့၏တန်ခိုးဟူ၍။

၁။ ပက္ခန္ဓိယန္တိ ရတ္တံ ဟိသာရံ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၃-တတိယပါရာဇိက ပဒသာဇနိယ ဝဏ္ဏနာ

၄၀၃

ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဇာ (ထည့်)။ ကုဇ္ဈိတု၊ အမျက်ထွက်၍။ သြလောကိတေ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပရေသံ၊ တပါးကုန်သောသူတို့၏။ ကာယေ၊ ဌ။ ဝိသ မရဏံ ဝါ၊ အဆိပ်ဖြင့် သေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ခုာဟုပ္ပါဒနံ ဝါ၊ ကိုယ် ၏ပူပန်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဣတိ-အယံ၊ ကား။ ပယော ဂေါ နာမ၊ မည်၏။ နာဂါနံ၊ တို့၏။ နာဂိဒ္ဓိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဇာ(ထည့်)။

၁၅၇။ ကေစိတိ၊ သည်ကား။ မဟာသံသိကာ၊ မဟာသံသိက ဂိုဏ်း ဆရာတို့သည်။ အယံ ဣဒ္ဓိ၊ ဤ တန်ခိုးသည်။ ကုလုဗ္ဗဿာတိ၊ ဟူသည် ကား။ ဂဗ္ဘဿ၊ သူငယ်၏။ ဝါ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ သာ ဣဒ္ဓိ၊ ထို တန်ခိုးသည်။ တဿ ၁၊ ထို တန်ခိုးရှိသော သူအား။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ တဿ၊ ထို တန်ခိုးရှိသော သူ၏။ ဒုဋ္ဌေန၊ အမျက်ထွက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတု၊ ၍။ မနုဿ၊ မြင့်။ အနုပက္ခိ တေ၊ တစိမ့်စိမ့်ကြည့်လတ်သော်။ သော စ ဂဗ္ဘော၊ ထို သူငယ်သည်လည်း ကောင်း။ သာ စ ဣဒ္ဓိ၊ ထို တန်ခိုးသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဥဘယမ္ပိ၊ ဤ သူငယ် တန်ခိုး နှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ သဟေဝ၊ ကြည့်သည်နှင့် တကွ လျှင်။ နဿတိ၊ ပျက်၏။ သံဋ္ဌဂ္ဂိနံ၊ အိုး၊ မီးတို့၏။ ဘေဒနိဗ္ဗာယနံ ဝိယ၊ ကွဲ ခြင်း၊ ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့။ ကေကုဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌။ ဟောတိ၊ ဇာ။ “တေသံ၊ ထို ကေစိဆရာတို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူသည်။ သုတ္တန္တိကေသု၊ သုတ္တန္တိ ပါဠိတို့၌။ သြဝဒိယမာနံ ၁၊ ဆုံးမသော တရားနှင့်။ န သမေတိ၊ မည်။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ဇာ။ “တေသံ၊ ထို မဟာသံသိကဂိုဏ်းဆရာတို့၏။ မတံ၊ အယူကို။ ဂဟေတု၊ ၍။ ထာဝရီနမ္ပိ၊ မြဲမြံစွာ တည်သောသူတို့၏လည်း။ (ဝုတ္တေ-၌ စပ်)။ အယံ၊ ဤအယူသည်။ ဝါ၊ ဤစကားသည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ဇာ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တိကဝသေန၊ မြင့်။ ပဋိသေခိ တဗ္ဗံ၊ မြစ်အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဇာ။ သာဟတ္ထိကနိဿဂ္ဂိယပယောဂေသု၊ တို့၌။ သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာယ၊ အပြီးဆုံးဖြတ်သော စေတနာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ သတ္တမာယ၊ သတ္တမစေတနာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဥပ္ပန္နကာယဝိညတ္တိယာ၊ ဖြစ် သော ကာယဝိညတ်ဖြင့်။ သာဟတ္ထိကတ၊ သာဟတ္ထိကအဖြစ်ကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗာ၊ ဇာ။ အာဏတ္တိကေ ပန၊ ၌ကား။ သတ္တဟိပိ စေတနာဟိ၊ ခုနစ်ချက် သော စေတနာတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝစီဝိညတ္တိသမ္ဘဝတေ၊ ဝစီဝိညတ်၏

၁။ အယံ ဣဒ္ဓိ (ဆဋ္ဌ)
၃။ သြဝဒိယမာနံ (ဆဋ္ဌ)
၂။ ဣတရဿ (ဆဋ္ဌ)
၄။ ပဋိသေခိတဗ္ဗန္တိ အပရေတိ (ဆဋ္ဌ)

ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ သတ္တံ သတ္တံ သဒ္ဓါ၊ ခုနစ်လုံး ခုနစ်လုံးသော အက္ခရာ
သဒ္ဓါတို့သည်။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတော၊ ဤ။ ကေကက္ခရာဘဝံ၊
တလုံး တလုံးသော အက္ခရာ၏အဖြစ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ဤ။ ယတ္ထကေဟိ၊ အကြင်
မျှလောက်ကုန်သော။ အက္ခရေဟိ၊ အက္ခရာတို့ဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဓိပ္ပာ
ယ်၊ အလိုကို။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေ၏။ တဒဝသာနက္ခရသမုဋ္ဌာပိကာယ၊ ထို အက္ခရာ
တို့၏ အဆုံးဖြစ်သော အက္ခရာသည် ဖြစ်စေအပ်သော။ သတ္တမစေတနာယ၊
နှင့်။ သဟဇာတဝစိဝိညတ္တိယာ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သော ဝစိဝိညတ်ဖြင့်။ အာ
ဏတ္တိကဇာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာမယပယောဂေ၊ ဌ်။ တထာ၊ ထို အာ
ဏတ္တိက ပယောဂအတူတည်း။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အာဏတ္တိယံ ပန၊ စေရာဌ်ကား။
သာဟတ္တိကေ၊ ဌ်။ ဝုတ္တနယောဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။
ထာဝရပယောဂေ၊ ဌ်။ ယာဝတာ—ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်။ ပရဿ၊ သူ
တပါး၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝတာ—တတ္တကံ၊
ထိုမျှလောက်လျှင်။ ကမ္မဗဒ္ဓေါ စ၊ ကံနှင့်စပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
အာပတ္တိ စ၊ အာပတ်သင့်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုထက်။
ပရံ၊ အလွန်။ အတိသဉ္ဇရဏေ၊ အလွန်ပြုပြင်စီရင်ရာဌ်။ ကမ္မဗဒ္ဓါဒိဗဟုတ္တံ၊
ကမ္မဗဒ္ဓအစရှိသည်တို့၏ များသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပရံမရဏေ၊
သူတပါးအများသေသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပါရာဇိကာပတ္တိ ပန၊ သည်ကား။
တ္ထေ၊ ဤအများသေရာဌ်။ ကောဝ၊ တချက်သာလျှင်တည်း။ အတ္တသာဓက
စေတနာ၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တ္ထေ စ၊ ဤ မနုဿဝိဂ္ဂဟ တတိယပါရာဇိက
၌လည်းကောင်း။ ဒုတိယပါရာဇိကေ၊ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။
အညတ္တ၊ တပါးသော ပါရာဇိကတို့၌။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဒုတိယပါရာဇိက၊ တတိယပါရာဇိကတို့အားလည်း။
ဃာဓဓရဏာ၊ ဆက်ဆံကုန်သော။ ဣမံ ဂါထာယော၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
ဂါထာတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။

ယေ—ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ဘူတဓမ္မနိယာမာ၊ အတိတ်
ဖြစ်သောတရားဖြင့် မြဲကုန်သည်။ ဝါ၊ ဖြင့် မှတ်အပ်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ကို။ နိယတာ၊ နိယတ
တရားမည်ကုန်၏ဟူ၍။ မတာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ယေ—ဓမ္မာ၊ တို့သည်။
ဘာဝိဓမ္မနိယာမာ၊ အနာဂတ်တရားဖြင့် မြဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်
၏။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်လျှင်။ ဣမံ ဤ ပါရာဇိကအရာ၌။
အနိယတာ၊ မမြဲကုန်။

၁။ ကမ္မဗဒ္ဓါဒိဗဟုတ္တံ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ

၃-တတိယပါရာဇိက ပဓာနာဇနိယ ဝဏ္ဏနာ

၄၀၅

တုတဓမ္မနိယာမာနံ၊ အတိတ်တရားဖြင့် မြဲကုန်သော တရားတို့၏။
ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဌိတာဝ၊ တည်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သာ-
ဓမ္မဇာတိ၊ ထိုသို့သော တရားသဘောသည်။ ပစ္စယဌိတိ၊ ပစ္စယဌိတိ
မည်၏။ ဝါ၊ အကြောင်း၏ တည်ရာမည်၏။ ဘာဝိဓမ္မနိယာမာနံ၊
အနာဂတ်တရားဖြင့် မြဲကုန်သောတရားတို့၏။ သာပေက္ခာ၊ ငဲ့ခြင်း
နှင့်တကွဖြစ်ခြင်းသည်။ ပစ္စယဌိတိ၊ မည်၏။

အညာ၊ သော။ ဇေတန၊ သည်။ ဟေတုယော၊ ကြောင့်။ ပဝတ္ထာ၊
သော။ ယာ-စေတနာ၊ သည်။ အတ္ထိ-ဘဝတိ၊ ၏။ သာပိ၊ ထိုစေတနာ
သည်လည်း။ ဓမ္မနိယာမတာ၊ ဓမ္မနိယာမအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
တဿာ၊ ထိုစေတနာ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးသည်။ အနိယတံ၊ မမြဲ။
ဖလာပေက္ခာ၊ အကျိုးကိုငဲ့သော စေတနာသည်။ နိယာမတာ၊ နိယာမ
အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
ဌိတာ၊ တည်သော စေတနာသည်။ ဓမ္မနိယာမတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ လဒ္ဓဓမ္မနိယာမာ၊ ရံအပ်သော ဓမ္မနိယာမရှိသော။ ယာ-စေတနာ၊
သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ စေတနာ၊ သည်။ အတ္ထသာဓိကစေတနာ၊
မခိုးမိ မသတ်မိက ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးကို
ပြီးစေတတ်သော စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပုဗ္ဗေ ဌံ၊ စေတနာသိဒ္ဓိတော၊ စေတနာဖြင့် ပြီးသောကြောင့်။
ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ တဿာ၊ ထိုစေတနာ၏။ အတ္ထသိဒ္ဓိတော၊ အကျိုးပြီး
သောကြောင့်။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံ
လည်း ဖြစ်သော။ အတ္ထသာဓိကာ၊ အတ္ထသာဓိကစေတနာသည်။ ဆဠိဓာ၊
ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(၁၅၈)။ အာဏတ္တိယံ၊ စေသောအခါ၌။ ယတော၊ အကြင်
အကြောင်းကြောင့်။ ဝိဘာဂတော၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိဘာဝေတုံ၊
ပြခြင်းငှါ။ ဝါ၊ သိစေခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ အာဏတ္တိယံ ယေဝ၊ အာဏတ္တိပယောဂ၌ သာလျှင်။ သာ၊
ထိုစေတနာကို။ အတ္ထသာဓိကာ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ၏။

မိစ္ဆတ္တေ ဝါပိ၊ မိစ္ဆတ္တသဘော၌လည်းကောင်း။ သမ္မတ္တေ ဝါပိ၊
သမ္မတ္တသဘော၌လည်းကောင်း။ နိယတာ နိယတာ၊ နိယတတရား
အနိယတတရားတို့ကို။ မတာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ

နည်း၌။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော နိယတ၊ အနိယတ သဘောသည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာ၌။ သာ၊ ထိုစေတနာသည်။ နိယတာ၊ မြဲသည်။ သိယာ၊ ၏။

✓ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ ယာ-စေတနာ၊ သည်။ ယေယျစေတနာ၊ ခိုးလိုသော စေတနာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုခိုးလိုသော စေတနာ သည်။ သဟတ္ထာဏတ္တိကာပိ ဝါ၊ သာဟတ္ထိကပယောဂ၊ အာဏတ္တိက ပယောဂသည်မှလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဓမ္မနယေန၊ ဖြင့်။ အယံ စေတနာ၊ ဤ ယေယျစေတနာသည်။ ဧကန္တနိယတာ၊ ဝင်စစ် မြဲသော စေတနာသည်။ သိယာ၊ ၏။

✓ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ သာဟတ္ထာဏတ္တိကာဒိကာ၊ သာဟတ္ထိက၊ အာဏတ္တိက အစရှိသော များသော ပယောဂအပြား ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဓမ္မဝသေန၊ ဖြင့်။ သော၊ ဤ စေတနာသည်။ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီးဖြစ်၍။ တံ ဒုကံ၊ ထို နိယတဒုက်သို့။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဝါ၊ ဝင်၏။

✓ ဇီဝိတိန္ဒြိယပစ္ဆေဒေါ စ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကိုဖြတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ စေတနာ စ၊ ဖြတ်လိုသောစေတနာသည် လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဤသို့သော အပြားဖြင့်။ တံ ဒွယံ၊ ထိုတရားနှစ်ပါး သည်။ သာဟတ္ထိကကမ္မေဟိ၊ သာဟတ္ထိကဖြစ်သော အမှုတို့ဖြင့်။ န သမံ၊ မတူကြ။ အာဏတ္တိကာ၊ အာဏတ္တိကဖြစ်သော အမှုနှင့်။ ပဂေဝ သမံ၊ အဘယ်မှာတူနိုင်ပါအံ့နည်း။

ဇီဝိတိန္ဒြိယပစ္ဆေဒေါ၊ သည်လည်းကောင်း။ စေတနာ စ၊ လည်း ကောင်း။ ဣတိ-ဣမိနာ ပဘေဒေန၊ ဖြင့်။ တံ ဒွယံ၊ သည်။ သာဟတ္ထိက ကမ္မေန၊ နှင့်။ န သမံ၊ မတူ။ အာဏတ္တိယာ၊ နှင့်။ ပဂေဝ သမံ၊ အဘယ်မှာတူနိုင်ပါအံ့နည်း။

✓ ဇီဝိတိန္ဒြိယပစ္ဆေဒက္ခဏေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်သောခဏ၌။ ဝဓက စေတနာ၊ သည်။ စိရာ ဌိတာ၊ ရှည်မြင့်စွာ ကာလကိုလွန်၏။ ဝါ၊ စိရာ ဌိတာ၊ ရှည်မြင့်စွာ ကာလ၌တည်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တော ဓမ္မော၊ သည်။ အာပတ္တိကံ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းကို။ နိယာ မေတိ၊ မှတ်သနည်း။ ။

✓ ဇီဝိတိန္ဒြိယပစ္စေဒက္ခဏေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖြတ်သောအခါ၌။ ဝေ
 ကော၊ သည်။ မတော ဝါ၊ သေသည်မှလည်း။ စေ သိယာ၊ အံ။
 သုတ္တော ဝါ၊ အိပ်ပျော်သည်မှလည်း။ စေ သိယာ၊ အံ။ ပဗုဒ္ဓေါ၊
 ဝါ၊ နိုးသည်မှလည်း။ စေ သိယာ၊ အံ။ ဝေကော၊ သည်။ ကုသ
 လော၊ အပြစ်မရှိသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ။

✓ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ကုသလတ္တိကဘေဒေါ စ၊ ကုသလတိက်
 ပျက်သည်လည်းကောင်း။ ဝေဒနာတ္တိကဘေဒေါပိ၊ ဝေဒနာတိက်
 ပျက်သည်လည်းကောင်း။ သိယာ-ဘဝေယျ၊ နိ။ တထာဂတော၊ ထိုသို့
 သော အခြင်းအရာဖြင့် ရောက်ခြင်းသည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ သာ
 ဟတ္ထာ၊ ဖြင့်။ ဝကေစေတနာ၊ သတ်သော စေတနာသည်။ နိယာ
 မေတိ၊ မှတ်၏။” ဣတိ-ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 ကုန်၏။ ။

[ဤဂါထာတို့မှာ ဉာဏ်သက်တိုင်းလည်း သင့်ရာသမ္ပန်ပါလေဦး။]
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ယာနိ ပန ဗီဇ ဥတု ကမ္မဓမ္မ စိတ္တနိယာမာနိ၊
 အကြင်ဗီဇနိယာမ၊ ဥတုနိယာမ၊ ကမ္မနိယာမ၊ ဓမ္မနိယာမ၊ စိတ္တနိယာမတို့ကို။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ အာနေတွာ၊ ၍။ နိဒဿိတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ တေသု၊
 ထို ငါးပါးကုန်သော နိယာမတို့၌။ အယံ အတ္တသာဓကစေတနာ၊ သည်။
 ယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မညေ-မညန္တိ၊
 အောက်မေ့ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယောဂံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ မညေ-မညန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ “အယံ၊ ဤစေတနာသည်။ အတ္တသာဓက
 စေတနာ၊ အတ္တသာဓကစေတနာတည်း။ နိယမော၊ နိယာမသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။”
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မညေ-မညန္တိ၊ ကုန်၏။ မိစ္ဆတ္တသမ္ပတ္တနိယတာနမ္ပိ၊
 မိစ္ဆတ္တနိယာမ၊ သမ္ပတ္တနိယာမမှလည်းဖြစ်ကုန်သော။ စေတနာနံ၊ တို့၏။ နတ္ထိ
 ဘာဝပုသင်္ဂတော၊ မရှိသောအဖြစ် လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ ယေန ကာရဏေ
 န၊ အကြင်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဘဇာပိယမာနာ၊ သွင်းသည်ရှိသော်။
 တေ သဗ္ဗေပိ၊ ထို အလုံးစုံသော နိယာမတို့သည်လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်
 သင့်သည် အားလျော်စွာ။ ကမ္မစိတ္တနိယာမေ၊ ကမ္မနိယာမ၊ စိတ္တနိယာမတို့သို့။
 ဘဇန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။
 ဇီဝိတေ၊ အသက်ရှင်ရာ၌။ အာဒိနဝေ၊ ကို။ မရုဏဝဏ္ဏဒဿနေန၊ သေခြင်း
 ၍ ကျေးဇူးကို ပြသဖြင့်။ ဝိဘတ္ထောဝံ၊ ဝေဘန်အပ်သည် သာလျှင်တည်း။

၁။ တေန သဗ္ဗေပိ (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ မရုဏဝဏ္ဏဒဿနေ န ဝိဘတ္ထောဝံ (ဆဋ္ဌ)။

၄၀၈

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

[၁-ပါရာဇိက

ဣဓ ပန၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌ကား။ သင်္ကပ္ပပဒေ၊ သင်္ကပ္ပပုဒ်၌။ အတ္တတော၊
 အနက်အားဖြင့်။ “မရဏသညီ မရဏစေတနော မရဏာဓိပ္ပါယော”တိ၊ ဟူ၍။
 ဝေ၊ သို့။ အဝိဘူတတ္တာ၊ မထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိတတ္တော၊ ဝေဖန်
 အပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ အပါကဋ္ဌတ္တာ ဝါ၊ မထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အနောဋ္ဌာရိကတ္တာ ဝါ၊ မရန်ရှင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အဝိဘာဝါ၊ မဝေဖန်ခြင်းတို့ကို။ (၁၅၉) ကာရိတာ၊
 ပြုအပ်ကုန်၏။ နယိဒံ ဝိတက္ကဿ နာမန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိတက္ကဿေဝ၊ လျှင်။
 န နာမံ၊ အမည်မဟုတ်။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ သညာစေတနာနမ္ပိ၊ တို့၏
 လည်း။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကခါဝိတရဏိ
 ယမ္ပိ၌လည်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁၇၄။ ကာယတောတိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “သတ္တိဥသ္မ”တိ၊ ၍။
 ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ ဝစနသိလိဋ္ဌတ္တံ၊ စကားပြေပြစ်စိမ့်သောငှါ။ “ဥသ္မ
 သတ္တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုဒ္ဓေသိကေ၊ မရည်မှတ်ရာ၌။
 ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဝါ၊ ထိုရည်မှတ်
 သော သတ္တဝါသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အညော ဝါ၊ တပါးသော
 သတ္တဝါသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဘယေဟိတံ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဌမပ္ပဟာ
 ရော၊ သည်။ ဃယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ န သက္ကောတိ၊ အကယ်၍
 မစွမ်းနိုင်၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ကို။
 လဘိတွာ၊ ၍။ သက္ကောန္တော၊ စွမ်းနိုင်သော ဆရာသည်။ ဇီဝိတဝိနာသန
 ဟေတု၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တဒတ္ထမေဝ၊ ထိုသို့ ဇီဝိတိန္ဒြေကို ဖျက်ဆီးခြင်းငှါလျှင်။
 ဝဓကေန၊ သတ်တတ်သောသူသည်။ သော။ ထိုပထမ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။
 ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏။ ဒုတိယော ပန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ပုတ်ခတ်ခြင်း
 ကိုကား။ အညေန စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏။ တေန၊ ကြောင့်။
 “ပဌမပ္ပဟာရေနောဝါ”တိ ဝစနံ၊ ကို။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 စေတနာ နာမ ဒါရုဏာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဂရံ ဝတ္ထု၊ လေးသောဝတ္ထုကို။
 အာရဗ္ဗ၊ အာရုံပြု၍။ ပဝတ္ထပုဗ္ဗဘာဂစေတနာ၊ ရွှေအာဘို့၌ ဖြစ်သော စေတနာ
 သည်။ ပကတိသဘာဝ ဝဓက စေတနာ၊ ပကတိသဘောဖြစ်သော ဝဓက
 စေတနာဖြစ်၍။ ဒါရုဏာ၊ ကြမ်းသည်။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။
 အာစရိယေန၊ သည်။ လိခိတံ၊ ၏။ “ပုဗ္ဗဘာဂစေတနာယ”၊ ၏။ ပရိဝါရာ၊

၁။ ပုဗ္ဗဘာဂစေတနာ (ဆဋ္ဌ)

အခြံအရံဖြစ်သော။ ဝဓက စေတနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဒါရုဏာ၊ ကြမ်း
သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။ ယထာဓိပ္ပာယ်နိစ္ဆိ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။
ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော အဖေ၊ သားရဲတို့ကိုလည်း။ ပဋိဝိဇ္ဇတိ၊
စူး၏။ သာဟတ္ထိကောပိ၊ မိမိလက်ဖြင့်ပစ်သော သူသည်လည်း။ သင်္ကေတတ္တာ၊
ချိန်းချက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န မုစ္ဆတိ ကိရ၊ မလွတ်သတတ်။

ကိရိယာဝိသေသော၊ ကိရိယာအထူးသည်။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ အနာ
ဂတော၊ မလော။ “ဧဝံ ဝိဇ္ဇ၊ ဧဝံ ပဟရ၊ ဧဝံ သံဘတေဟိတိ ပါဠိယာ၊ သာတေဟိ-
ဟူသောပါဠိနှင့်။ သမေတိ၊ ခေါ်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယေန၊ သည်။ ဂဟိတော၊
ယူ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုရတော ပဟရိတာတိအာဒိ၊ ပဟရိတာ-
စသောစကားသည်။ ဝတ္ထုဝိသင်္ကေတမေဝ၊ ဝတ္ထုချွတ်ယွင်းသည် သာလျှင်။
ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဧတံ ဂါမေ ဌိတန္တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလောဝ၊
ကိုလျှင်။ နိယမိတော၊ မှတ်အပ်၏။ ယော ပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ လိင်္ဂ
ဝသေန၊ လိင်္ဂ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ “ဒီသံ၊ ကို၊ ပ။ မာရေဟိ၊ သတ်လော။”
ဣတိ၊ သို့။ အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍။ အာဏာပေတိ၊ စေအံ့။ နိယမေတွာ၊
မှတ်၍။ ယဒိ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ “ဧတံ ဒီသံ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ခေါ်။
ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။
“ဒီသန္တိ၊ ခေါ်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသော်။ နိယမိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခေါ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
အနိယမေတွာ၊ ခေါ်။ ဝဒတိ၊ ခေါ်။ အာဏာပကော၊ စေတတ်သောရဟန်းသည်။
ဒီသံဒီသု၊ ဒီသအစရှိသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တယောက်ယောက်သော သူကို။
မာရေဟိ၊ သတ်လော။ ဣတိ၊ သို့။ န ပန ဝဒတိ၊ မဆို။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။
အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ဆိုကုန်သတတ်။ “အဝတ္ထာ
ပနစိတ္တေန၊ အခိုက်အတန့်ကို မှတ်သောစိတ်ဖြင့်။ (အတ္ထော ပန-ဟူ၍လည်း
ပါဌ်အချို့ရှိ၏)။ ဧကံ၊ တယောက်သောသူကို။ သန္ဓာယပိ၊ ရည်၍လည်း။
အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍။ အာဏာပေတိ၊ စေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊
ခေါ်။ “ဣတရော၊ စေအပ်သောသူသည်။ အညံ၊ တပါးသော။ တာဒီသံ၊ ထို
သို့သဘောရှိသော သူကို။ မာရေဟိ၊ သတ်အံ့။ အာဏာပကော၊ စေတတ်
သော ရဟန်းသည်။ မုစ္ဆတိ၊ ခေါ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ခေါ်။ ကသ္မာ၊ မကား။
ယထာဓိပ္ပာယ်၊ စေရင်းအတိုင်း။ ဝါ၊ စေသောရဟန်း၏ အလိုအတိုင်း။ န
ဂတတ္တာ၊ မသွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “ဧဝံ၊ သို့။ ဒီသံဒီဝသေနာ
ပိ၊ ဖြင့်လည်း။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အနိယမိတမေဝ၊ မမှတ်အပ်သည်သာလျှင်

တည်း။ ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။”
 ဣတိ၊ သို့။ အညတရသ္မိံ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ အညတရဖြစ်သော ဂဏ္ဍိပဒ်၌။ လိခိတံ၊
 ၏။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိမံသိတု၊ စုံစမ်း၍။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။
 ဩကာသဿ နိယမိတတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဩကာသနိယမံ၊ အရပ်ကိုမှတ်ခြင်း
 ကို။ ကတု၊ ပြု၍။ နိဒ္ဒိသန္ဓေ၊ ပြသည်ဖြစ်၍။ တသ္မိံ ဩကာသေ၊ ထို
 အရပ်၌။ နိသိန္နံ၊ နေသောသူကို။ မာရေတုကာမော၊ သတ်လိုသည်သာ
 လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သယံ ပန၊ မိမိသည်ကား။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဩကာသေန၊ အရပ်နှင့်။ သဟ၊
 တကွ။ အတ္တနေ၊ ၏။ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ န ဟော
 တိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တနာ၊ ကို။ မာရာပိတော၊ သတ်စေ
 အပ်သောသူသည်။ ပရော ဝေ၊ တပါးသူကိုသာလျှင်။ မာရာပိတော၊ သတ်
 စေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်းကား) ပရော၊ ကို။ မာရာပိတော၊ သတ်
 စေသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်၍။ မာရာပိတော၊
 သတ်စေသည်မည်သနည်းဟူမူကား။ သယံ၊ မိမိသည်။ ရဿော စ၊ နိမ့်သည်
 လည်းကောင်း။ တနုကော စ၊ ငယ်သည်လည်းကောင်း။ ဟုတု၊ ၍။ ပုဗ္ဗ
 ဘာဂေ၊ ၌။ အတ္တာနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဏတ္တိက္ခဏေ၊ စေသော
 ဧကန္တံ။ “ဒိဿံ၊ မြင့်သောသူကို။ (၁၆၀) ရဿံ၊ နိမ့်သောသူကို။ ထူလံ၊
 ဆူသောသူကို။ ဗလဝန္တံ၊ အားရှိသောသူကို။ မာရေဟိ၊ သတ်လော့။”
 ဣတိ၊ သို့။ အာဏာပေန္တဿ၊ စေတတ်သောသူ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အတ္တနိ၊
 ၌။ တဿာကာရဿ၊ ထို ဒိဿအစရှိသောအခြင်းအရာ၏။ နတ္ထိတဿ၊ မရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အညဿ၊ တပါးသော။ တာဒိသဿ၊ ထို သတ်အပ်
 သောသူနှင့် တူသောသူ၏။ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊ ကို။ အာရမ္မဏံ ကတု၊ ၍။ ပဝတ္ထ
 တိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ မူလဋ္ဌဿ၊ စေရင်းဖြစ်သော ရဟန်းအား။ ကမ္မ
 ဗဒ္ဓေါ၊ ကံနှင့်စပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤသို့ပြည့်
 စုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဉ္ဇဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုတပရမ္မရာနိဒ္ဒေသေ၊ ၌။ အာဏာပေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ဣတရဿ
 အာရောစေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာစရိယန္ဓေဝါသိနံ၊ ဆရာ
 တပည့် လေးယောက်တို့၏။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ။
 အာရောစနေ၊ ကြားခြင်းကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှနေ၊ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊
 ဒုက္ကဋ္ဌကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝဇကော၊ သည်။ န ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊
 အံ့။ တဿ၊ အား။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ-ဣဒံ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။

ဟောတိ၊ နိ။ တံ ပန၊ ထိပါဠိကိုကား။ ဩကာသာဘဝတော၊ ဩကာ
သ မရှိသောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ မူလဋ္ဌေန၊
စေရင်းဖြစ်သောရဟန်းသည်။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာပတ္တိယာ၊ ရောက်အပ်သော အာ
ပတ်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုစေတတ်သောရဟန်း၏။ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို။ ဝါ၊
အရာကို။ အပရိစ္ဆိန္ဒော၊ မပိုင်းခြားအပ်။ တေန၊ ကြောင့်။ အဿ၊ ထိုစေ
တတ်သောရဟန်းအား။ တသ္မိံ ဩကာသေ၊ ထို အရာ၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ကို။
ဝုတ္တံ၊ နိ။ ဝဓကော၊ သည်။ စေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံအံ့၊ မူလဋ္ဌေန၊
စေရင်းဖြစ်သော။ အာစရိယော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ ဌံ၊ အာပန္နဒုက္ကဋ္ဌေန၊ သင့်သော
ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ထုလ္လစ္စယမ္ပိ၊ သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ နိ။
ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းကို။ တေန၊ ထိုသံဃာကိုတ
မထေရ်သည်။ ပါပေ၊ မကောင်းမှု၌။ နိယောဇိတော၊ ယှဉ်စေသနည်း။ ဣတိ
ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ (တနည်းကား) မဟာဇနော ဟိ။ ပ။ နိယောဇိ
တောတိ၊ ဟူ၍။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း (ပါဌသေသနှင့် ပေးသည်)။ သ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌ
အာပတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဣဒံ ပန ထုလ္လစ္စယံ၊ ဤ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သို့။
ဝဓကော၊ ဝဓကဖြစ်သော သံဃာကိုတသည်။ တမတ္ထံ၊ ကို။ စေ န သာဝေ
တိ၊ အကယ်၍မကြားအံ့။ အာပဇ္ဇတိ၊ နိ။ ယဒိ သာဝေတိ၊ အကယ်၍
ကြားအံ့။ ပါရာဇိကမေဝ၊ သို့လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဖြေရာ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္ထသာကေ စေတနာယ၊ နိ။
အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ဌိကား။ “ပဋိဂ္ဂ
ဏှာတိ၊ ဝန်ခံအံ့။ တံ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ တံ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။
ယဒိ ဟောတိ၊ အံ့။ ဝေ သတိ၊ သော်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဌေ၊ ပါဠိ
တော်၌။ န ဝုတ္တံ၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဝဓကော ပန၊
ကား။ ‘သာဓု၊ ကောင်းစွာ။ ကရောမိ၊ အံ့။’ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဂ္ဂဏှိတု၊ ဝန်ခံ၍။
တံ၊ ထို စေတိုင်းသော အမှုကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ ဟိ-သစ္စံ၊ နိ။ ဝေ၊ သို့။
နိယမေ၊ မှတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ‘မူလဋ္ဌဿ၊ စေရင်းဖြစ်သော ဆရာ
အား။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်မည်သောအာပတ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ အဿ၊
ထို စေရင်းဆရာအား။ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်သလော။’
ဣတိ၊ သို့။ သဉ္ဇာတကခါနိ၊ ဖြစ်သောယုံမှားခြင်း ရှိကုန်သောရဟန်းတို့၏။
တဒတ္ထဒီပနတ္ထံ၊ ထို ယုံမှားဖြစ်သော အနက်ကို ပယ်၍ပြုခြင်းငှါ။ ‘မူလဋ္ဌဿ

၄၆၂

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကနိဿယ

[၁-ပါရာဇိက

အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ”တိ၊ ချံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဇိ။ “ဝဇကော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အာ
ပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ မူလဋ္ဌဿ စ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇိ။
ဝါ၊ ကား။ ထုလ္လစ္စယဿာတိ၊ ချံ၊ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တံ၊ သော်။ န သိလိဿတိ၊
မလိမ်းကျရာ။ မူလဋ္ဌေန၊ သည်။ အာပဇ္ဇိတဗျာပတ္တိဒဿနာဓိကာရတ္တာ၊
ရောက်အပ်သောအာပတ်ကို ပြသောအရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝဇကော ပဋိဂ္ဂ
ဏှာတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇိ။

ဝိသက္ကိယဒုတပဒနိဒ္ဒေသေ၊ ဌ။ “ဝတ္ထုကာမတယ စ၊ ဆိုလိုသောအဖြစ်ရှိ
သော်လည်း။ ကိစ္ဆေန၊ ငြိငြင်သဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝတှာ၊ ချံ။ ပယော
ဇနံ၊ အကျိုးအထူးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဂဝ
တာ၊ သည်။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဇိ။ “မူလဋ္ဌဿေဝ
ဒုက္ကဋ္ဌ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကို။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ဇိ။ တတြ
ဝစနေ၊ ဌ။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။- အာစရိ
ယေန၊ သည်။ အာဏတ္တေန၊ စေအပ်သော။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတေန၊ သည်။ တဒတ္ထေ၊
ထို ဆရာစေသော အနက်ကို။ သံသရက္ခိတဿေဝ၊ အားလျှင်၊ အာရောစိတော၊
ကြားသည်ရှိသော်။ သော၊ ထို သံသရက္ခိတသည်။ “သာဓူ”တိ၊ ချံ။ ကိဉ္ဇာ
ပိ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံ၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဝန်ခံသော်လည်း။
အာစရိယဿေဝ၊ အားလျှင်။ တေ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဤ ဒုက္ကဋ္ဌသည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။
ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဝိသင်္ကေတတ္တာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ၊ အား။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
အတ္ထသာဓကစေတနာယ၊ ဖြင့်။ အာပန္နတ္တာ၊ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “အာဏာပကဿ စ ဝဇကဿ စ အာ
ပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ဇိ။ တံ ပန၊ ထို
ဒုက္ကဋ္ဌသည်ကား။ မူလဋ္ဌေန၊ သည်။ အာပဇ္ဇိတဗျာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ရောက်အပ်သော
ဒုက္ကဋ္ဌတည်း။ “မူလဋ္ဌဿ အနာပတ္တိ”တိ ဣမိနာ၊ ဤပါဌ်ဖြင့်။ အပရိစ္ဆိန္နော
ကာသတ္တာ၊ မပိုင်းခြားအပ်သော အရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊
မဆို။

☞ (၁၆၁)။ အဝိသင်္ကေတော၊ မချွတ်ယွင်းသည်ရှိသော်။ “မူလဋ္ဌဿ၊ အား။
ထုလ္လစ္စယဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ကြောင့်။ ဝိသင်္ကေတော၊ ချွတ်ယွင်းရာ၌။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ ဝစနံ၊ သည်။

သိဒ္ဓိ၊ ပြီး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဝေကော ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊ အာ
ပတ္တိ ဒုက္ခဿာ”တိ၊ ဒုက္ခဿ-ဟူသော။ ဣဒံ ပန ဒုက္ခံ၊ ဤဒုက္ခံသည်။
ဝေကဿေဝ၊ ဝေကဖြစ်သော သံသရက္ခိတအားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို ဝေကရဟန်းသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဏာ
ပကံ၊ စေတတ်သော။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတံ ဝါ၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတကိုမူလည်း။ ပါရာဇိကာ
ပတ္တိံ၊ သို့။ ပါပေတွာ၊ ရှိ။ သယံ၊ သည်။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတွာ၊
ရှိ။ အာပဇ္ဇိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ
တော်၌။ “သော တံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတိ၊ အာဏာပကဿ စ ဝေကဿ
စ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ ရှိ။ ကိဉ္စာပိ န ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ကား
ဟောတော်မမူ၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မဟောသော်လည်း။ တံ၊ ထို ပါဠိကို။
အတ္ထံတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောအပ်သည်ပင်တည်း။ “ယတော
ပါရာဇိကံ ပညတ္တ”န္တိ၊ ရှိ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယတ္တာ စ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းရှိသောကြောင့်လည်း။ တံ ဝစနံ၊ ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဟော။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
“သော တံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတိ၊ အာပတ္တိ သဗ္ဗေသံ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ ရှိ။
ပုဗ္ဗေ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတ္ထေ၊ ဤပါဠိအစဉ်၌။ အာစရိယန္တေ ဝါသိကာနံ၊ ဆရာတပည့်တို့
အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တဒုက္ခဿ လ္လစ္စယာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦး
စွာကလျှင်။ အနာပန္နာ၊ မရောက်ကုန်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပါရာဇိကာပတ္တိယာ၊
ဖြင့်။ အာပန္နတ္တာ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်
သော်လည်း။ ဝေကဿ၊ ဝေကဖြစ်သော သံသရက္ခိတမထေရ်၏။ ပါရာဇိကာ
ပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ တေသံ၊ ထိုဆရာတပည့် သုံးယောက်တို့အား။ ပါရာဇိကတာဝေါ၊
သည်။ ပါကဋ္ဌော၊ ထင်ရှားသည်။ ဇာတော၊ ၏။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း
တော်မူ၍။ “အာပတ္တိ သဗ္ဗေသံ ပါရာဇိကဿာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဧကတော၊ တပေါင်း
တည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အာဏာပကဿ စ ဝေကဿ စ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာ”
တိ ဣတ္ထေ၊ ၌။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝေကဿ၊ ၏။
ဒုက္ခဿာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ အာပန္နတ္တာ၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို
ဝေကဖြစ်သော သံသရက္ခိတသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒုက္ခဿာပတ္တိံ၊ သို့။
အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရှိ။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတိ၊ ရောက်၏။
အန္တေဝါသိကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ အာစရိယဿ၊
ဆရာအား။ ဂရုကတာယ၊ အလေးပြုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သာသနံ၊ သတင်း
စကားကို။ ယဒိ ပန အာရောစေန္တိ၊ အကယ်၍ ကြားကုန်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊

ဤသို့ကြားသည်ရှိသော်။ သယံ၊ မိမိသည်။ အမရဏာဓိပ္ပါယ်ယော၊ မသေခြင်းကို အလိုရှိသည်။ ဝါ၊ သေခြင်းကို အလိုမရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်မှုကား။ ပါရာဇိကေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အကပ္ပိယသာသနဟရဏပစ္စယာ၊ မအပ်သောသတင်းစကားကိုဆောင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣမဿ အတ္တဿ၊ ဤအနက်ကို။ သာဓနတ္ထံ၊ ပြီးစိမ့်သောငှါ။ ဓမ္မပဒဝတ္ထုဟံ၊ တို့ဖြင့်။ မိဂလဒ္ဓကဿ၊ သားမှဆိုး၏။ ဘရိယာယ၊ မယားဖြစ်သော။ သောတာပနာယ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော မိန်းမ၏။ ဓနုဉ္ဇသုလ္လာဒိဒါနံ၊ လေး၊ မြား၊ တံကျင် အစရှိသည်ကိုပေးခြင်းသည်။ နိဒဿနံ၊ သက်သေတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို ဧကေဆရာတို့ဝကားသည်။ တိတ္ထိရဇာတကေန၊ တိတ္ထိရဇာတ်နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုတ္တဉ္စ၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အနုလောမေတိ၊ လျော်စေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဣဓ ပန၊ ဤ ဝိသက္ကိယဒုတပဒနိဒ္ဒေသဉ္စလည်းကောင်း။ ဒုတပရမ္မရာယစ၊ ဒုတပရမ္မရနိဒ္ဒေသဉ္စ လည်းကောင်း။ “ဣတ္ထန္နာမဿ ပါဝဒ၊ ဣတ္ထန္နာမော ဣတ္ထန္နာမံ ပါဝဒတူ”တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အဝိသေသေတွာ၊ အထူးမပြုမူ၍။ ဝုတ္တတာ၊ ကြောင့်။ ဝါစာယံ၊ ဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်မူလည်း။ အာရောစေတု၊ ကြားသည်ဖြစ်စေ။ ဟတ္ထမုဒ္ဓါယ ဝါ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏေန ဝါ၊ ထန်းရွက်စာအစရှိသည်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဒုတေန ဝါ၊ တမန်စေသဖြင့်လည်းကောင်း။ အာရောစေတု၊ ကြားသည်ဖြစ်စေ၊ ဝိသင်္ကေတော၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ မူလဋ္ဌော ဝါ၊ စေရင်းရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ အန္တရာဒုတော ဝါ၊ အကြား၌ တမန်သည်လည်းကောင်း။ သစေ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ တဒတိက္ကမေန၊ ထိုသို့ ဆိုသောစကားကိုလွန်သဖြင့်။ ဝိသင်္ကေတော၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခု။ ဣမသ္မိံ ယေဝ အဓိကာရဒ္ဓယေ၊ ဤအရာနှစ်ခုအပေါင်း၌။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ဤ။ ဝုတ္တနယော၊ ဆိုအပ်သောနည်းကို။ စုစ္စတိ၊ ၏။ “ဝဇကော၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဏာတိ၊ ၏။ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာတိ”တိ၊ ၍။ ဝဇကေသေဝ၊ အားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ အာဏာပကဿ၊ သော။

ကဏ္ဍ]

၃-တတိယပါရာဇိက ပဒဘာဇနိယ ဝဏ္ဏနာ ၄၁၅

ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထို
 ဝဓကရဟန်းသည်။ ဝဇ္ဇ၊ သတ်၍။ မရဏာမရဏေသု၊ သေခြင်း၊ မသေခြင်း
 တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ယဒိ ပန ကရော
 တိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ၊ ဤ။ အာဏတ္တိက္ခဏေ ဧဝ၊ ဤသာလျှင်။
 ပါရာဇိကဒုက္ကဋ္ဌေသု၊ တို့တွင်။ (၁၆၂) အညတရံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဤ။
 “ဣတိ စိတ္တမနော”တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အဓိကာရတော၊ လိုက်သောအားဖြင့်။
 “စိတ္တသင်္ကပ္ပေါ”တိ ဧတ္ထာပိ၊ ဤလည်း။ ဣတိ-သဒ္ဓေါ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ “ဝဓကော
 ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မူလဋ္ဌဿ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ”တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အဓိကာ
 ရတော၊ လိုက်သောအားဖြင့်။ “မူလဋ္ဌဿ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဤ။
 ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ သရူပေန၊
 သရုပ်အားဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊
 အံ့။ တတော စ၊ ထိုထက်လည်း။ ဥတ္တရံ၊ အလွန်။ နယဒါနတ္ထံ၊ နည်းကို
 ပေးခြင်းငှာ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ “မူလဋ္ဌဿ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”
 တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မူလဋ္ဌဿေဝ၊ ဤလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိယမိတတ္တာ၊
 မှတ်အပ်သောကြောင့်။ ဝ၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊
 ဝန်ခံသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။”ဣတိ၊ သို့။ န
 ဉာယတိ၊ မသိရာ။ “ဝဓကော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဤ။
 အနိယမေတွာ၊ မမှတ်မူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဉာယေသံ၊ ဝဓကရဟန်း၊
 ပဋိဂ္ဂဏှန္တ ရဟန်း နှစ်ယောက်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌေ၊ ကို။ ယောဇေတံ၊
 ယှဉ်ခြင်းငှာ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တသ္မာ
 ဧဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ အဓိကာရံ၊
 လိုက်သင့်သော အရာကို။ ဂဟေတွာ၊ မှတ်၍။ “သံသရက္ခိတေန သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတေ
 မူလဋ္ဌဿေဝ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊ အား။
 နေဝ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ န ပဋိဂ္ဂိတ္တံ၊ ပယ်တော်မမူ။ ကေဝလန္တု၊
 အထူးအားဖြင့်ကား။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ၊ ကို။ အနိယမိတတ္တာ၊ မမှတ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။ တဿ ပန၊ ထိုဗုဒ္ဓရက္ခိတအားကား။
 ပါရာဇိကဒုက္ကဋ္ဌေသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဤ။ ဣတိ
 အယံ အတ္ထော၊ ကို။ ဒီပိတော၊ ဤ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တမ္ပိ၊ ထိုစကား
 ကိုလည်း။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉာယေသံ၊
 ဝဓကရဟန်း၊ ပဋိဂ္ဂဏှန္တရဟန်း နှစ်ယောက်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ယော
 ဇေတံ၊ ငှာ။ သက္ကာ၊ ဤ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။
 “ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿေဝ တံ ဒုက္ကဋ္ဌ”န္တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တတ္ထံ၊ ထိုစကား၌။

မူလဌော၊ ကို။ နေဝ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ “မူလဌဿာ”တိ၊
 ချိ။ ဝစနာဘာဝတော၊ ဟောသောပါဠိ မရှိသောကြောင့်။ န စ ပဋိက္ခိတ္တော၊
 မပယ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ပဋိက္ခဏန္တဿ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ ပါဠိယာ၊
 ၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ပဋိက္ခဏန ပစ္စယာ၊ ဝန်ခံခြင်း
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝကေဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ သည်။ သိယာ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နယံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ “မူလဌဿာ”တိ၊ ချိ။ ပါဠိယံ၊
 ဌိ။ အဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “တံ ပဋိက္ခဏန္တဿေဝေတံ ဒုက္ကဋ္ဌ”န္တိ၊ ချိ။ ယံ
 ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမ္ပိ ဝစနံ၊ ကိုလည်း။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်၏။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပါဠိ၌။ ဗုဒ္ဓရက္ခိတဿ၊ အား။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၏။
 ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ပန-ဃသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓရက္ခိတ၏။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ အနိယတာ၊ မမြဲ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏။
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌိ။ အနုတ္တာနံ၊ မပေါ်သော။ ဝါ၊ မထင်သော။ (ဒုက္ကဋ္ဌ-
 ဌိ စပ်။) ပဋိက္ခဏနပစ္စယာ၊ ဝန်ခံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။
 ဝကေဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ကို။ အဝတော၊ မဆိုမူချိ။ မူလဌဿေဝ၊ ၏
 သာလျှင်။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ကို။ ကသ္မာ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်
 ကား။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ အနိဋ္ဌနိဝါရဏတ္ထံ၊
 မလိုအပ်သောအနက်ကို မြစ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “သံသ
 ရက္ခိတေန၊ သည်။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတေ၊ ဝန်ခံသည်ရှိသော်။ ပဋိက္ခဏနပစ္စယာ၊ ဝန်
 ခံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဿ၊ ထို မူလဌရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊
 ၏။” ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အနန္တရနယေန၊ အခြားမဲ့ ဆို
 အပ်ပြီးသော အနန္တရနည်းဖြင့်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣ
 ဓာပိ၊ ဤ ဝိသက္ကိယနိဒ္ဒေသဌ်လည်း။ မူလဌဿ၊ အား။ ထုလ္လစွယံ၊ ကို။ အဋ္ဌ
 ကထာယံ၊ ဌိ။ ဝုတ္တမေဝံ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊
 သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာပန္နံ၊
 ရောက်သော။ တံ ထုလ္လစွယံ၊ သည်။ ဥတ္တာနံ၊ ပေါ်၏။ ဣတိ ကတော၊ ဤ
 သို့ နှလုံးသွင်း၍။ တံ၊ ထို ထုလ္လစွဉ်းကို။ အဝတော၊ ချိ။ ပဋိက္ခဏန္တဿ၊
 အား။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုတ္တာနတ္တာ၊ မပေါ်မထင်သည်၏ အဖြတ်
 ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယန္တိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အနိဋ္ဌဂဟဏံ၊ အနိဋ္ဌအားဖြင့်
 ယူခြင်းကို။ နိဝါရေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှါ။ “မူလဌဿေဝေတံ ဒုက္ကဋ္ဌ”န္တိ၊ ချိ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တနယေ
 န၊ ဖြင့်။ ပဋိက္ခဏန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဥတ္တာနမေဝ၊ ထင်
 သည်သာလျှင်တည်း။ ဥတ္တာနဉ္စ၊ ထင်သည်ကိုလည်း။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမှာကံ

ခန္တိတိ၊ ဟူ၍။ သင်္ဂဟကာရေန၊ အဋ္ဌကထာ ဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ပဋိပတ္တိဒီပနတ္ထံ၊ ပဋိပတ္တိနည်းကိုပြခြင်းငှါ။
 ဝါ၊ နောက်နောက်သောအမျိုးသားတို့၏ အကျင့်ကို ပြခြင်းငှါ။ အမှာကံ
 ခန္တိတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ “ပိဋကတ္တယာဒိသ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ အစရှိသည်တို့၌။
 အပုဋိဟတဗုဒ္ဓိယောပိ၊ အပိတ်အပင်မရှိ သိသော ပညာရှိသည်လည်း ဖြစ်
 ကုန်သော။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ ပါဠိယဉ္ဇ၊ ပါဠိ၌
 လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယဉ္ဇ၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်းကောင်း။ အဝုတ္တတ္တာ၊
 မဆိုသောကြောင့်။ ဝေရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု နာမ၊
 အရာတို့၌စဉ်လျက်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ မာဒိသော၊ ငါ
 သို့သောသူသည်။ ကိမင်္ဂံ ပန၊ အဘယ်မှာ ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 သုဟဒယာ၊ ကောင်းသော နှလုံးရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့
 သည်။ အနာဂတေ၊ နောင်၌။ ဝုတ္တနယံ၊ ဆိုအပ်သောနည်းကို။ အန တိက္က
 မိတ္တာ၊ မလွန်မ၍။ ဆက်ရဒေါသံ၊ ရောယှက်သောအပြစ်ကို။ (၁၆၃) ဝိ
 ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ ဝဏ္ဏနာဝေလံ၊ အဋ္ဌကထာစဉ်တည်းဟူသော အပိုင်း
 အခြားကို။ အနတိက္ကမ္မ၊ မလွန်ကုန်မ၍။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ စ၊လည်း။
 အပရေဟိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ (အပရေဟိ
 ဝုတ္တံ-ဟူ၍ ဋီကာပါဌ်ရှိ၏)။ အယံ ပန အဋ္ဌကထာပါဌော၊ ကို။ အာစရိ
 ယေန၊ သည်။ ပစ္စာ၊ မှ။ နိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ထားအပ်သောကြောင့်။ ကေသုစိ
 ပေါတ္ထကေသု၊ အချို့သောပေတို့၌။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤ
 သို့ နှလုံးသွင်း၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ လိခိဿာမ၊ ရေးကုန်အံ့။ ဝေ သန္တေ၊
 သော်။ ပဋိဂ္ဂဏှော၊ ဝန်ခံခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ ဝေ၊ သည်လျှင်။ န သိယာ၊
 မဖြစ်ရာ။ သဗ္ဗရိတ္တပဋိဂ္ဂဟဏမရဏာဘိနန္ဒနေသုပိ စ၊ တမန်စေခြင်း၊ ဝန်ခံခြင်း၊
 သေသည်ကို နှစ်သက်ခြင်းတို့၌လည်း။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ မာရဏ
 ပဋိဂ္ဂဟဏေသတ်အံ့ဟု ဝန်ခံရာ၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ
 အံ့နည်း။ သိယာ ဝေ၊ ဖြစ်ရာ သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပဋိဂ္ဂဏန္တဿ၊ အား။ ဧတံ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၍။ တေနေဝ၊
 ကြောင့်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါရ၌။ “မူလဋ္ဌဿာ”တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။
 ပုရိမနယေပိ စ၊ ရှေးနည်း၌လည်း။ ပဋိဂ္ဂဏန္တဿ၊ အား။ ဧတံ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဩကာသာဘာဝတော၊ အရာ၏ မရှိသော

၁။ အယံ ပန အဋ္ဌကထာယ ဝါ အဝုတ္တတ္တာ ဝေရူပေသု နာမ ပါဌော (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ ဩကာသာဘာဝေန (ဆဋ္ဌ)

ကြောင့်။ န ပန ဝုတ္တံ၊ မဟော၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယော ယော၊ အကြင်
အကြင် ရဟန်းသည်။ ပဋိဂ္ဂဏာတိ၊ ဧ၊ တဿ တဿ၊ ထိုထိုသို့သော ရဟန်း
အား။ တပ္ပစ္စယာ၊ ထိုသို့ ဝန်ခံခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ
ယေဝ၊ အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊
ဤ နိဒ္ဒေသ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ခန္တိ၊ အလိုတည်း။ ဧတ္ထ ယထာ စ၊
ဤ မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိက၌ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ အဒိန္နာဒါနေပိ၊
၌လည်း။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ လိခိဿာမ၊ ကုန်အံ။

[ဤတွင် အဋ္ဌကထာပါဌ် (ဆဋ္ဌ-၄၉)တို့၌ ယော ယော ပဋိဂ္ဂ
ဏာတိ၊ တဿ တဿ တပ္ပစ္စယာ-ဟု ရှိ၏၊ ဋ္ဌိကာပါဌ်တို့၌ကား
ယော ပဋိဂ္ဂဏာတိ၊ သဗ္ဗဿ တပ္ပစ္စယာ-ပါဌ်ရှိ၏။]

၁၇၅။ အရဟတ ရဟောသည်နိဒ္ဒေသာဒီသု၊ တို့၌။ ပါဠိယဉ္ဇ၊ ပါဠိ၌
လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယဉ္ဇ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ ကိုသာ
လျှင်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအရ
ဟော ရဟောသည်ဥလ္လပန၌။ ပရမ္မရာယ၊ အဆင့်ဆင့်အားဖြင့်။ သုတွာ၊ ရှိ။
မရတု၊ သတ်လေစေ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်န၊ ဖြင့်။ ဥလ္လပန္တဿ၊ ပြောဆိုသော
ရဟန်းအား ဝါ၊ ၏ (အာပတ္တိ၌ စပ်)။ ဥဒ္ဓေသေ၊ ရည်ညွှန်းခြင်းသည်။ သတိ၊
ရှိသော်။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဿ၊ ရည်ညွှန်းအပ်သောသူ၏။ မရဏေန၊ သေခြင်းဖြင့်။ ပါရာဇိ
ကဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒ္ဓေသေ၊
သည်။ အသတိ၊ သော်။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်သော
သူ၏။ မရဏေန၊ သေသဖြင့်။ ပါရာဇိကဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ “ဣတ္ထန္တာမေဝ၊ ဤအမည်ရှိသော သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊
ကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဝဇ္ဈဿ၊ သတ်အပ်သော သူအား။ အာရောစေတု၊
ကြားစေသတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ရှိ။ ဥလ္လပန္တဿ၊ ပြောဆိုသော
ရဟန်းအား။ ဝိသကေတတာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒုတပရမ္မရာယ၊ ဒုတ
ပရမ္မရကထာ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ “ယော
ကောစိ၊ သည်။ သုတွာ၊ ရှိ။ ဝဒတု၊ ဆိုလေစေ။” ဣတိ-ကတွာ၊ ရှိ။ သစေ
ဥလ္လပတိ၊ အကယ်၍ပြောဆိုအံ့။ ဝဇ္ဈေ၊ သတ်အပ်သောသူသည်။ သယမေဝ၊
မိမိအလိုလိုလျှင်။ သုတွာ၊ ရှိ။ မရတိ၊ သေအံ့။ ဝိသကေတတ္တာ၊ သောကြောင့်။ န
ပရာဇိကံ၊ ပါရာဇိက မသင့်။ ယော ကောစိ၊ သည်။ သုတွာ၊ ရှိ။ ဝဒတိ၊ အံ့။
သော၊ ထိုသူသည်။ စေ မရတိ၊ အကယ်၍ သေအံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ “ယော
ကောစိ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ရှိ။ တံ၊ ထိုသူကို။ မာရေတု၊

သတ်လေစေ။” ဣတိ ကတော၊ ချိ။ ဥလ္လပတိ၊ ပြောဆို၏။ ယော ကောစိ၊ သည်။ သုတော၊ ချိ။ မာရေတိ၊ သတ်အံ။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ သယမေဝ၊ မိမိ ကိုယ်တိုင်လျှင်။ သုတော၊ ချိ။ မာရေတိ၊ သတ်အံ။ ဝိသကေ တတ္တာ၊ ချွတ် ယှင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၁၇၆။ မူလံ ဒတာ မုစ္စတိတိ ဧတ္ထ၊ ချိ။ ဘိန္နိတော၊ ဖျက်၍။ ဘဉ္ဇိတော၊ ချိ။ စဝိတော၊ ဆုပ်၍။ စုဏ္ဏေတော၊ မုန့်မုန့်ညက်ညက်ပြု၍။ အဂ္ဂိမ္မိ ဝါ၊ မီး၌မူလည်း။ ပက္ခိ ပိတော၊ ထည့်၍။ ပဂေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ မုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝုတ္တမေဝ၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေသံ ဟတ္ထတော မူလံ ဂဟိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ချိ။ ယေသံ ဉာတကပရိဝါရိတာနံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ တေန ဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်း သည်။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏။ ပေါတ္ထကသာမိက ဟတ္ထတော၊ ပေရှင်တို့၏ လက်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဒိန္နမူလံ၊ ပေးသောဥစ္စာကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဂဟေတော၊ ချိ။ တေသညေဝ ဉာတကာဒိနံ။ ထိုအဆွေအမျိုး အစရှိသော သူတို့ အား လျှင်။ ဒတာ၊ ပေး၍။ မုစ္စတိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤသို့ပေးသည် ရှိသော်။ ပေါတ္ထက သာမိကသေဝ၊ ပေရှင်ရင်း၏သာလျှင်။ သန္တကံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [ဤတွင်အဋ္ဌကထာပါဌ် (ဝိ၊ ၄-၂-၅၁) ၌ ယေသံ ဟတ္ထတော မူလံ ဂဟိတံ၊ တေသံ မူလံ ဒတာ မုစ္စတိ-ရုံ၏။] အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ဦးကား။ “သော၊ ထိုသူသည်။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာရှိသည်။ ဟုတော၊ ဖြစ်၍။ သိသံ၊ လျင်စွာ။ တေသံ၊ ထိုပေရှင် တို့အား။ မူလံ၊ အဖိုးရင်းကို။ ဒတာ၊ ပေး၍။ မုစ္စတိ၊ လွှတ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ယေန ဓနေန၊ အကြင်ဥစ္စာဖြင့်။ ပေါတ္ထကော၊ ပေကို။ ကိတော၊ ဝယ်အပ်၏။ တဉ္စ ဓနံ၊ ထိုဥစ္စာကိုလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ချိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပေါတ္ထကသာမိက ဟတ္ထတော၊ ပေရှင်လက်မှ။ ဓနေ၊ ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ပေါတ္ထကေ၊ ပေကို။ အဒိန္နေပိ၊ မပေးသော်လည်း။ မုစ္စနတော၊ လွှတ်သောကြောင့်တည်း။ (၁၆၄) အညံ ဓနံ၊ တပါးသောဥစ္စာကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သစေ ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ ထိုသည်ဖြစ်အံ။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပေါတ္ထကဿ၊ ပေ၏။ အတ္တနိယဘာဝတော၊ မိမိဥစ္စာ အဖြစ်မှ။ အမောစိတတ္တာ၊ မလွှတ်သေး

၁။ ယထာသမ္ဘဝေါ (ဆဋ္ဌ)။

သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပေါ်ထွက်ကံကို။ သာမိကာနံ၊ တို့အား။
 ဒတ္တာ၊ ချီ။ မူလံ၊ အဖိုးကို။ သစေ န ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ မယူသည်
 ဖြစ်အံ့။ န မုစ္ဆတိ၊ မလွတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္တနိယဘာဝတော၊ မိမိ
 ဥစ္စာအဖြစ်မှ။ အမောစိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ မူလဋ္ဌေန၊ အဖိုးရင်းဖြင့်။
 ဒိယမာနံ၊ ပေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ “တဝေဝ၊ သင်၏သာလျှင်။ ပေါ်ထွက်ကံ
 သည် (ထည့်)။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ အပေုတိ၊
 အကယ်၍ ဟပ်ပေအံ့။ မုစ္ဆတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္တနိယဘာဝတော၊
 မှ။ မောစိတတ္တာ၊ လွတ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။
 အယံ၊ ကား။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။ စေတိယံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 ပဋိမံ ဝါ၊ ဆင်းတုကိုလည်းကောင်း။ ပေါက္ခရဏံ ဝါ၊ ရေကန်ကို
 လည်းကောင်း။ သေတုံ ဝါ၊ တံတားကိုလည်းကောင်း။ ကိဏိတော၊ ဝယ်၍။
 ဂဟိတမ္ပိ၊ ယူသော်လည်း။ တေ ပုညံ၊ သည်။ ကာရကဿ၊ ပြုတတ်သောသူအား။
 ဟောတိ၊ ၏။ ကိဏိတော၊ ဝယ်၍။ ဂဟိတဿ၊ ယူသောသူအား။ န ဟောတိ
 ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပါပမ္ပိ၊ မကောင်းမှုသည်လည်း။ ယေန၊
 အကြင်သူသည်။ ပေါတ္ထကော၊ ပေကို။ လိခိတော၊ ရေးအပ်၏။ တဿေဝ၊
 ထိုရေးသောသူအားသာလျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတရဿ၊ ပေကို ဝယ်သော
 သူအား။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ယုဇ္ဇတိ၊
 မသင့်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ယုဇ္ဇတိ ဝေ၊ သင့်သည်လျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ “သတ္တဟာရကံ ဝါဿ ပရိယေသေယျာ” တိ၊ ချီ။ ဝစနတော၊
 ဟောတော်မူသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပရေန၊ သူတပါးသည်။
 ကတသတ္တံ၊ ပြုအပ်သောလက်နက်ကို။ လဘိတော၊ ချီ။ ဥပနိက္ခိပန္နဿ၊ အနီး၌
 ထားသောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။
 သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပရေန၊ သူတပါးသည်။ လိခိတမ္ပိ၊
 ရေးအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပေါတ္ထကံ၊ ကို။ လဘိတော၊ ချီ။ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝဇ္ဇော၊ သတ်သောသူသည်။ နံ၊ ထိုပေကို။ ပဿိ
 တော၊ မြင်၍။ မရတိ၊ သေ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဥပနိက္ခိပေယျ၊ အနီး၌ထား
 အံ့။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။
 ဟောတိ၊ ၏ (ဣတိ အယံ ဝိစာရဏာ-ပြန်)။ စေတိယာဒိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရဏသက်သေကို။ ဝါ၊ ဥပမာကို။ ကရဏပစ္စယမ္ပိ၊ ပြုခြင်း
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ တံ ကမ္ပံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံသည်။ ဣဒံ မရဏ
 ပစ္စယံ၊ ဤသို့သေခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိ၏။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ အာစရိယေန၊
 သည်။ ဝိစာရိတံ၊ စိစစ်အပ်၏။ မမ ပန၊ ငါ့အားကား။ စေတိယာဒိ

နိဒဿနေနေဝ၊ စေတိယအစရှိသော ဥပမာဖြင့်လျှင်။ သောပိ အတ္ထော၊ ထို အနက်သည်လည်း။ သစေ ဟောတိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဂဟေတဗ္ဗော ဝိယ၊ ယူအပ်သကဲ့သို့။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်၏။

တတ္ထကာ ပါဏာတိပါတာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “ကောပိ စေတနာ၊ တခုတည်း သော စေတနာကိုလည်း။ ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ‘တတ္ထကာ’ တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သတိပဋ္ဌာန သမ္ပပ္ပဓာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်၊ သမ္ပပ္ပဓာန် တို့၏။ စတုက္ကတာ ဝိယ၊ စတုက္ကအဖြစ်ကဲ့သို့တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ပမာဏေ ဌပေတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဓိပ္ပေတပ္ပမာဏေ၊ လိုအပ်သော ပမာဏ၌။ ဌပေတွာ၊ ချီ။ “မယာ၊ သည်။ ကတံ၊ ၏။ ဧဝ ရူပေ၊ ဤသို့သော သဘောရှိသော။ အာဝါဇ္ဇေ၊ တွင်းကို။ ခဏိတေ၊ တူး သည်ရှိသော်။ တသ္မိံ၊ ထိုတွင်း၌။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ မရတု၊ သေစေသတည်း။” ဣတိ အဓိပ္ပေါယေန၊ ဤသို့သော အလိုအားဖြင့်။ ဝဓကော၊ သည်။ အာဝါဇ္ဇ ပ္ပမာဏံ၊ ကိုး၊ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ သစေ ခဏိ၊ အကယ်၍တူးအံ့။ တံ၊ ထိုသို့ တူးသောတွင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ချီ။ “ဣမသ္မိံ အာဝါဇ္ဇေ” တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ဌ။ ခဏိတဗ္ဗံ၊ တူးအပ်သော တွင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ချီ။ ဧတ္ထကပမာဏဿ၊ ဤမျှသောပမာဏကို။ အနိယမိတတ္တာ၊ မမှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ကေသ္မိမ္မိကုဒါလပ္ပဟာရေ” တိအာဒိ၊ ကိုး၊ ဝုတ္တာ၊ ၏။ သုတ္တန္တိကတ္ထေရေဟိ၊ တို့သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဥပဌတံ၊ အကယ်၍ကား အသီး ထုတ်၍ ဆိုအပ်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ သန္တိဋ္ဌာပကစေတနာ၊ သည်။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ဝါးစုံသော စေတနာအဖို့၌။ အတ္ထေဝ-အတ္ထိ ဧဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန် ၏။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ မရဏေ၊ သေရာ၌။ အာရ မ္မဏနိယမေ၊ အာရုံကိုမှတ်ရာ၌။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ဝဇ္ဈေသု၊ သတ်အပ်သော သူတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်သောသူ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အာလမ္ပိတေ၊ အာရုံပြု သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို။ အာလမ္ပိတမေဝ၊ အာရုံပြုသည်မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကဿ၊ တယောက်သော သူ၏။ မရဏေပိ၊ ၌လည်း။ တဿ၊ ထိုတယောက်သောသတ္တဝါ၏။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ အာလမ္ပိတံ၊ အာရုံပြုခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲသောဇီဝိတိန္ဒြေ ကို။ အာလမ္ပိတံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ခဏတ္တယသမဂ္ဂဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အာလမ္ပိတံ၊ ငှါ။ န

သက္ကာ၊ ကောင်း။ နိရုဇ္ဈမာနံ၊ ဘင်္ဂက္ခဏဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အာလမ္ပိတံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊
မတတ်ကောင်း။ အတ္တိတယ၊ ရှိဆဲဖြစ်သောကြောင့်။ ပါဏာတိပါတစေ
တနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပစ္စုပ္ပန္နာရမ္မဏာ စ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားလျှင် အာရုံရှိ
သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပုရေဇာတာရမ္မဏာ စ၊ ပုရေဇာတတရားလျှင်
အာရုံရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တမ္မိ၊ ထို သုတ္တန္တိက
ဆရာတို့ကားသည်လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပစ္ဆိမကောဋိယာ၊ ပစ္ဆိမကောဋိ
အားဖြင့်။ ဝါ၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ကေစိတ္တက္ခဏေ၊ တခု
သော စိတ္တက္ခဏ၌။ ပုရေဇာတံ၊ ပုရေဇာတသည်။ ဝါ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော
တရားသည်။ ဟုတ္တာ၊ ရှိ။ ဌိတံ၊ ၏။ တံ ဇီဝိတံ၊ ထိုသို့သော ဇီဝိတကို။
အာလမ္ပဏံ ကတာ၊ အာရုံပြု၍။ သတ္တမဇီဝနပရိယာပန္န စေတနာယ၊ ဖြင့်။
ဩပက္ကမေ၊ သက်ဝင်ခြင်းကို။ ကတေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အတ္တတော၊ အနက်
အားဖြင့်။ တဿ သတ္တဿ၊ ထို တခုသောသတ္တဝါ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။
ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အာလမ္ပိတဉ္စ၊ အာရုံပြုအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊
၏။ ဝေါရောပိတဉ္စ၊ ခွင်းအပ်သည်လည်း။ ဝါ၊ ခွင်းခြင်းသည်လည်း။ ဟော
တိ၊ ၏။ ဣတော ပန၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကား။ အညထာ၊ တပါးသော
အကြောင်းဖြင့်။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဝေမေဝ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော
အတိုင်းသာ။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရွှေအဖို့၌။ “ဗဟူပိ သတ္တေ၊ များစွာသောသတ္တဝါ
တို့ကိုလည်း။ မာရေမိ၊ သတ်အံ့။” ဣတိ စိန္တေတု၊ ဤသို့ကြံ၍။ သန္နိဋ္ဌာန
ကာလေ၊ အပြီးဆုံးဖြစ်သောကာလ၌။ ဝိသပက္ခိပနာဒိသု၊ အဆိပ်ထည့်ခြင်း
စသည်တို့တွင်။ ကေ ပယောဂံ၊ တခုသော ပယောဂကို။ (၁၆၅) သာဓယ
မာနာ၊ ပြီးစေတတ်သော။ ဝုတ္တပ္ပကာရစေတနာ၊ သည်။ တေသု၊ ထိုသတ္တဝါ
အများတို့တွင်။ ကေဿ၊ တယောက်သော သတ္တဝါ၏။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ ဇီဝိတိ
န္ဒြိယံ၊ ကို။ အာလမ္ပဏံ ကတာ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇ
မာနာယ၊ သော။ ကောယ ပန၊ တခုသော စေတနာဖြင့်ကား။ သဗ္ဗေပိ၊
အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့ကို။ မာရိတာ၊ သတ်အပ်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တာယ ဝေ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော
စေတနာဖြင့်လျှင်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏။ မရဏသိဒ္ဓိတော၊
သေခြင်း၏ ပြီးသောကြောင့်တည်း။ အညထာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးသော
အပြားဖြင့်။ ဝေါရောပေတု ဝါ၊ ချခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အာလမ္ပိတု
ဝါ၊ အာရုံပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တတ္ထ၊ ထို

စေတနာ အများတို့တွင်။ ကောယ စေတနာယ၊ တခုသောစေတနာဖြင့်။ ဗဟူ
 နံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့၏။ မရဏေ၊ သေရာ၌။ အကုသလရာသိ၊ အ
 ကုသိုလ်အစုသည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊
 နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ ဒံ။ ဝိသုံ ဝိသုံ၊ အသီးအသီး။ မရဏေ၊
 သေရာ၌။ ပဝတ္တစေတနာနံ၊ ဖြစ်သောစေတနာတို့၏။ ကိစ္စကရဏတော၊ ကိစ္စ
 ကို ပြုတတ်သောကြောင့်။ အကုသလရာသိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထံ၊
 သို့။ ဟောတိ၊ နည်း။ တာ ပန သဗ္ဗာ၊ ထို အလုံးစုံသော စေတနာတို့သည်
 ကား။ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယာဝ၊ ဥပပဇ္ဇဝေဒနိယကံတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာသု၊ ထို စေတနာတို့တွင်။ ယာယ ကာယစိ၊
 အမှတ်မရှိ တခုသော စေတနာသည်။ ပဋိသန္ဓိယာ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဒိန္နာယ၊
 ပေးသည်ရှိသော်။ ဣတရာ၊ ပဋိသန္ဓေကို ပေးသော စေတနာမှ တပါးကုန်
 သော။ သဗ္ဗာပိ၊ အလုံးစုံသော ကုသိုလ်စေတနာတို့သည်လည်း။ “တတော၊
 ထို ပဋိသန္ဓေကို ပေးသော စေတနာထက်။ ဗလဝတရကုသလပဋိဗာဟိတာ၊
 အလွန်အားကြီးသော ကုသိုလ်ကို တားမြစ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဟော
 သိကမ္မံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိအာဒိကောဋ္ဌာသံ၊ ဤသို့အစရှိသော
 ကောဋ္ဌာသသို့။ ဘဇန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဝိပါကံ၊ အကျိုး၊
 ကို။ ဒါတုံ၊ ၎င်း။ န သက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ အပရာပရိယဝေဒနိယာပိ၊
 အပရာပရိယဝေဒနိယစေတနာသည်လည်း။ တံ၊ ထို အကုသိုလ်ကံကို။ ပဋိ
 ဗာဟိတာ၊ တားမြစ်၍။ ကုသလစေတနာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပဋိသန္ဓိ၊ ကို။
 ဒေတိ ဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အယမ္ပိ စေတနာ၊ ဤဥပ
 ပဇ္ဇဝေဒနိယစေတနာသည်လည်း။ အနန္တရဘဝေ ဝေ၊ အခြားမဲ့သော ဘဝ
 ၌သာလျှင်။ ပဋိသန္ဓိဒါနာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ တာသံ၊ ထို စေတနာတို့၏။
 ကိစ္စလေသကရဏတော၊ ကိစ္စအတူကို ပြုတတ်သောကြောင့်။ ကော၊ တခုသော
 စေတနာသည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ “ရာသိ”တိ၊ ရာသိဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊
 ၏။ တာယ ပန၊ ထို တခုသောစေတနာဖြင့်ကား။ ပဋိသန္ဓိယာ၊ ကို။ ဒိန္နာယ၊
 ပေးသည်ရှိသော်။ အတိတိက္ခော၊ အလွန်ထက်သော။ ဝိပါကော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤ စေတနာအကျိုးပေးရာ၌။ ဝိသေ
 သော၊ တည်း။ ဣတိ အာဒိ၊ ကို။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ပပဉ္စိတံ၊ ချဲ့အပ်၏။

မရိတုကာမာ ဝါတိအာဒိနာ၊ မရိတုကာမာ ဝါ-အစရှိသည်ဖြင့်။ အဓိပ္ပါ
 ယတ္တာ၊ သေခြင်းကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သြပပါတိကမရဏေပိ၊

ဥပပါတ်သတ္တဝါသေရာဌ်လည်း။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ “နိဗ္ဗတ္တိတောတိ၊
 ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပတနံ၊ ကျခြင်းသည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊
 သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဩပပါတ်ကတ္တဉ္စ၊ ဩပပါတ်ကဖြစ်ခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း။ ပတနဉ္စ၊ ကျခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကေမေဝ၊ တပြိုင်နက်သာ
 လျင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ “သဗ္ဗတာပိ၊ ခပ်
 သိမ်းသောအရပ်အားဖြင့်လည်း။ အနုဒ္ဓိသေဝါ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
 တော၊ ဤတွင်း၌။ ‘မရတု၊ သေစေ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်သမ္ဘဝတော၊ ဤသို့
 သော အလုံ၏ဖြစ်သောကြောင့်။ “ဥတ္တရိတုံ အသက္ကောန္တော မရတိ ပါရာ
 ဇိကမေဝါ” တိ ဝစနံ၊ ပါရာဇိကမေဝ-ဟူသောစကားကို။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်း
 စွာဆိုအပ်၏။ “ပတိတော၊ ကျ၍။ မရတု၊ သေစေ။” ဣတိ၊ သို့။ နိယမေတော၊
 မှတ်၍။ ခဏိတော၊ တူးအပ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဩပပါတ်ကမနု
 သော စ၊ ဥပပါတ်ဖြစ်သောလူသည်လည်း။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍။ ဌိတနိယ
 မေနေဝ၊ တည်သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဥတ္တရိတုံ၊ တက်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း။” ဣတိ ဝိန္တေတော၊ ဤသို့ကြံ၍။ မရတိ၊ သေအံ့။ ပါရာဇိက
 စွာယာ၊ ပါရာဇိက အရိပ်သည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ တေန၊ ကြောင့်။
 “ဥတ္တရိတုံ အသက္ကောန္တော” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို
 ဥပပါတ်ဖြစ်သောလူသည်။ ဥတ္တရိတုံ၊ တက်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်
 နိုင်သောကြောင့်။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပတိတော၊ ကျ၍။ မရတိ၊ သေအံ့။
 တေန၊ ထိုသို့သေသဖြင့်။ ပါတောပိ၊ ဩပပါတ်ကသတ္တဝါ၏ကျခြင်းသည်
 လည်း။ တဿ၊ ထိုတွင်းတူးသောရဟန်း၏။ ဣစ္စာယ၊ အလိုအားဖြင့်။ သိဒ္ဓေါ၊
 ပြီးသည်။ ဝါ၊ ပါရာဇိကသို့ရောက်ခြင်းကိစ္စပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တနည်း
 ကား။) တေန၊ ထိုသို့သောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုဩပပါတ်ကသတ္တဝါ၏။ ပါ
 တောပိ၊ ကျခြင်းသည်လည်း။ သိဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။
 အဓိပ္ပာယ်တည်း။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထို စကား၌။ ဤဒိသိ စောဒနာ၊ ဤသို့သော
 စောဒနာသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယော ပန၊ အကြင်သတ္တဝါကိုကား။
 “ဥတ္တရိတုံ အသက္ကောန္တော မရတိ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သော၊ ထို
 သတ္တဝါသည်။ ဩပပါတ်ပတနက္ခဏေ၊ ဥပပါတ် ကျသောခဏ၌။ အရူပလော
 ကေ၊ အရူပလောက၌။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်၏။ ဝကေစေတနာ စ၊ သည်
 လည်း။ (အာရမ္မဏံ ဟောတိ-၌ စပ်)။ “အနိယတော ဓမ္မော၊ သည်။
 မိစ္ဆတ္တနိယတဿ ဓမ္မဿ၊ မိစ္ဆတ္တနိယတဓမ္မအား။ အာရမ္မဏပစ္စယေန၊ အာရမ္မဏ

သတ္တိဖြင့်။ ပစ္စယော ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ မာတုဃာတိကမ္မဿ၊ အမိကိုသတ်သောကံ အား။ ပိတုဃာတိကမ္မဿ အရဟန္တဃာတိ ကမ္မဿ ရဟိရုပ္ပါဒကမ္မဿ၊ အဖကို သတ်သောကံ၊ ရဟန္တာကိုသတ်သောကံ၊ ဘုရားရှင်ကို သွေးစိမ်းတည်အောင် ပြုသောကံအား။ အာရမ္မဏပစ္စယေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေသည်။ အရူပါဝစရသတ္တဿ၊ အား။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။ သာ စေတနာ၊ ထို ဝဓက စေတနာသည်။ “အနိယတော ဓမ္မော မိစ္ဆတ္တနိယတဿ ဓမ္မဿ ပုရေဇာတ ပစ္စယေန ပစ္စယော၊ (အာရမ္မဏပုရေဇာတ ပစ္စယေန ပစ္စယော)” အာရမ္မဏ ပုရေဇာတံ၊ ဝတ္ထုပုရေဇာတံ၊ အာရမ္မဏပုရေဇာတံ။ (၁၆၆) ရူပဇီဝိတိန္ဒြိယံ မာတုဃာတိကမ္မဿ ပုရေဇာတပစ္စယေန ပစ္စယော”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော။ ကြောင့်။ အနာဂတာရမ္မဏာ၊ အနာဂတ်အာရုံသည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အညော၊ တပါးသော။ ဣဓ၊ ဤ တွင်း၌။ ပတိတွာ၊ ကျ၍။ မရဏက သတ္တော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်။ ဝဓကစေတနာ ယ၊ ၏။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ၊ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်ဖြစ်သော။ ဣဓ၊ ဤ အရာ ၌။ ဇီဝနကသတ္တဿ၊ အသက်ရှင်သောသတ္တဝါ၏။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ရဟန်း သည်။ ကိဉ္စာပိ န မရတိ၊ အကယ်၍ကား မသတ်သေး၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ မသတ်သေးသော်လည်း။ ပါဏာတိပါတော၊ သည်။ ဟောတိ ဧဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ယထာ ကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ “ယထာဏ္ဏ မေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ဌိတေ၊ တည်ကုန်သော။ သတ္တ ဇနေ၊ ခုနစ်ယောက်သော် သူတို့ကို။ ဧကေန ကဏ္ဏေန၊ တခုသောမြားဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ပစ်၍။ မာရေမိ၊ သတ်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ သန္နိဋ္ဌာန ကာလေ၊ ဆုံးဖြတ်သောကာလ၌။ ဧတသု၊ ထို ခုနစ်ယောက်သောသူတို့တွင်။ ကေဿ၊ တယောက်သောသူ၏။ ဇီဝိတံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ ရှိ။ ကဏ္ဏံ၊ မြားကို။ ဝိဿဇေသိ၊ လွှတ်၏။ ကဏ္ဏော၊ မြားသည်။ တံ၊ ထို သူကို။ ဝိရုဇ္ဈိတွာ၊ ချဲ့တ်ယွင်း၍။ ဣတရေ၊ ထို တယောက်သောသူမှ တပါး ကုန်သော။ ဆ ဇနေ၊ ခြောက်ယောက်သောသူတို့ကို။ မာရေတိ၊ သေစေ၏။

ဝေံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ အယံ၊ ဤ မြားကိုလွှတ်သောသူသည်။
 ပါဏာတိပါတံ ဝေ၊ ပါဏာတိပါတ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ ယထာ၊
 ကဲ့သို့။ ဝေံ တထာ၊ တူ။ ဣဇာပိ၊ ဤတွင်းကို စီရင်ရာ၌လည်း။ “ယော ကောစိ၊
 အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက်သောသူသည်။ မရတု၊ သေစေ။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝိကပ္ပေန္တယ၊ ကြံသောသူ၏။ ဝကေတေနာ၊ သည်။ ယဿ ကဿစိ၊ သူ၏။ ဇီဝိတံ၊
 ကို။ အာရမ္မဏံ ကတာ၊ ရှိ။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထို အာရုံဖြစ်သောသတ္တဝါ
 သည်။ အမတေပိ၊ မသေသော်လည်း။ ဣတရဿ၊ တပါးသောသူ၏။ ဝသေန၊
 ဖြင့်။ ပါဏာတိပါတံ၊ ပါဏာတိပါတသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အရဟာ၊
 ရဟန္တာသည်။ ဟုတော၊ ရှိ။ သစေ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ အကယ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်
 ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ အရဟန္တသတကောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဝေရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝတ္ထု
 တို့၌။ သေ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အယမေဝ
 ကထာ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤစေတနာအထူးကို
 ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ အာစရိယပရမ္ပရာတတာ၊ ဆရာအဆက်ဆက်သည် ဆောင်
 အပ်သော။ ယုတ္တိနိစ္ဆယကဏာ၊ အသင့်ကို ဆုံးဖြတ်သော အဆုံးအဖြတ်
 စကားတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ပတိတရူပံ၊ ပမာဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ၂၁။ မာတုယာ၊ သည်။ ပတိတော၊ ကျ၍။
 ပရိဝတ္တလိင်္ဂါယ၊ လိင်္ဂပြန်ပြီးမှ။ မတာယ၊ သေသည်ရှိသော်။ သော၊ ထို တွင်း
 တူးသော် သူသည်။ မာတုသတကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကေဝလံ၊
 သက်သက်။ ပုရိသသတကော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ပတိတသေဝံ၊ ကျသော အရုပ်သဏ္ဌာန်၏ သာလျှင်။ ဝသေန၊
 ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမကား။ ပတိတရူပမတ
 ရူပါနံ၊ ကျသော အရုပ်သဏ္ဌာန်၊ သေသော အရုပ်သဏ္ဌာန်တို့၏။ ကေသန္တာ
 နတ္တာ၊ တစပ်တည်းစပ်သော ရုပ်အစဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၏။ တဒေဝ၊ ထိုကျသော ရုပ်သဏ္ဌာန်သည်လျှင်။ အဿ၊ ထိုကျသော သတ္တဝါ
 ၏။ ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုတွင်း၌
 ကျသောသတ္တဝါ၏။ ပရိဝတ္တနံ၊ လိင်္ဂပြန်ခြင်းသည်။ နတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတ္ထိပုရိ
 သိန္ဒြိယာနေဝ၊ ဣတ္ထိန္ဒြေ ပုရိသိန္ဒြေတို့သည် သာလျှင်။ ပဝတ္တိယံ၊ ပဝတ္တိ
 အခါ၌။ နိရုဇ္ဈနပုဇ္ဇနကာနိ၊ ချုပ်ကုန်၊ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ အာစရိယပရမ္ပရာတတာ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ပတိတရူပံ (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ ပတိတသေဝံ (ဆဋ္ဌ) ၄။ ပတိတရူပ မရဏရူပါနံ (ဆဋ္ဌ)

တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကြရာ၌။ ဣတ္ထိပုရိသောတိ ဝစနံ၊ ဣတ္ထိပုရိသော-ဟူသော စကားသည်။ ဝေါဟာရမတ္ထမေဝ၊ ဝေါဟာရမျှသာလျှင်တည်း။ ဝါ၊ အခေါ်အဝေါ်မျှသာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတုဃာတကောဝ၊ မာတုဃာတကသာဖြစ်၏။ န ပုရိသဃာတကောဝ၊ ပုရိသဃာတက မဖြစ် သည်သာလျှင်တည်း။ တဿ၊ ထိုလူသတ္တဝါ၏။ ပတိတရူပဝသေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣဓာပိ၊ ဤဘီလူး ပြိတ္တာ တွင်း၌ကျရာ၌လည်း။ ပတိတရူပဝသေန၊ ကျသော ဘီလူးပြိတ္တာ အရုပ် သဏ္ဌာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကေသန္တာ နတ္တာ၊ ကျသောရုပ် သေသောရုပ်တို့၏ တူသောရုပ် အစဉ်ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပဌမတ္ထေရဝါဒေ၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သော ဥပတိဿ မထေရ်အယူ၌။ ယုတ္တိ၊ သင့်သော အကြောင်းတည်း။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဖြစ်သော ဗုဿဒေဝ မထေရ်၏ အယူ၌။ ပေတော ဝါ၊ ပြိတ္တာသည် လည်း ကောင်း။ ယက္ခော ဝါ၊ လည်းကောင်း။ ကိဉ္ဇာပိ ပတိတော၊ အကယ်၍ကျ၏ ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ကျသော်လည်း။ အဟေတုက ပဋိသန္ဓိကတ္တာ၊ အဟိတ် ပဋိသန္ဓေနေရသောကြောင့်။ အကုသလဝိပါကဿ၊ အကုသိုလ်၏ အကျိုး၏။ “ဝါမေန သူကရော ဟောတိ”တိ၊ ဟူသော။ ဧတ္ထ၊ ဤ(သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ ၂၅၀-ဝါထာ) ပါဠိ၌။ ဝုတ္တယက္ခာနံ၊ ဆိုအပ်သော ဘီလူး တို့၏။ ပဋိသန္ဓိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သဗ္ဗရူပါနံ၊ အလုံးစုံသော ရုပ်သဏ္ဌာန်တို့အား။ သာဓာရဏတ္တာ စ၊ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အမနုဿဇာတိ ကတ္တာ စ၊ လူဇာတ်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာန ရူပေန၊ တိရစ္ဆာန် အရုပ်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ မတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ မရဏရူပ ဝသေန၊ သေသောအရုပ်သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ၏။ ဝတ္ထုဝသေန၊ ဖြင့်။ လဟုကာပတ္တိယာ၊ လဟုကအာပတ်၏။ ပရိဝတ္တနာ၊ ပြန်ခြင်းသည်။ ဟောတိ ဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကိမိဝ၊ ဟူမူကား။ တတ္ထဇာတက ရက္ခာဒိဆိန္ဒနေ၊ ထို ရွှေအိုးအပေါ်၌ ပေါက်ရောက်သော သစ်ပင်ကို ဖြတ်ရာ၌။ ပါစိတ္တိယပရိဝတ္တနံ ဝိယ၊ ပါစိတ်အာပတ်မှပြန်၍ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်သကဲ့သို့ တည်း။ အယမေဝ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်သည်သာလျှင်။ ယုတ္တတရော၊ အလွန် သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပစ္စာ၊ မှ။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ပါရာဇိကဿ ပန၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု၏ကား။ မနုဿဇာတိကော၊ သည်။ ယထာ တထာ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော အခြင်းအရာဖြင့်မူလည်း။ ပတိတော၊ ကျ၍။ ယထာ

၈၂၈

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

[၁-ပါရာဇိက

တထာဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။ မရတု၊ သေသည်ဖြစ်စေ။ ပါရာဇိကမေဝ၊ လျှင်
တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပါရာဇိကံပတ္တိယာ၊ ၏ (ထည့်)။ ဂရုကတ္တာ၊
ဂရုကအာပတ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဂရုကာပတ္တိယာ၊ ၏။
ပရိဝတ္တနာ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၉

(၁၆၇) တိရစ္ဆာန်နောသည်။ မတေ၊ သေသည်ရှိသော်။ ထုလ္လစ္စယံ၊
၏။ ဣတိ ဘေဒဿ၊ ဤသို့ အထူးဖြစ်ခြင်း၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းမူ
ကား။ သရူပမရဏံ၊ မိမိတို့၏ တိရစ္ဆာန်အရုပ်ကို စွန့်၍ ပြိတ္တာ အရုပ်
ဘိလူးအရုပ်ဖြင့် သေခြင်းတည်း။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသော
အပြားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ တိဿော၊ သည်။
ဗုဿော၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မညေ-မညေယျ၊ အောက်
မေ့ရာ၏။

ဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ အရှင်ဓမ္မသိရိစီရင်သော ဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား။ “ဒုတိယတ္ထေရ
ဝါဒေါ၊ ကို။ ပုထုဇနဿ၊ ၏။ ပံတိတု၊ ကျ၍။ အရဟတ္တံ၊ သို့။ ပတု၊
၍။ မရန္တဿ၊ သေသောသု၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။
လိခိတံ၊ ၏။ “တိရစ္ဆာန်”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ဒေဝါ၊ နတ်တို့ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊
ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “သကသကရူပေ
နေဝ၊ မိမိ မိမိ၏ ရုပ်ဖြင့်သာလျှင်။ မရဏံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ အညထာ၊
တပါးသော ရုပ်ဖြင့်။ န ဘဝတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယက္ခပေတရူပေန၊ ဖြင့်။ မတေပိ၊ ၌လည်း။ သေဝ
နယော၊ ရှိ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊
ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ “တိရစ္ဆာန်ဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟမရဏေ ဝိယ၊ တိရစ္ဆာန်
အသွင်ရှိသော လူဇာတ်ကို သတ်ရာ၌ကဲ့သို့။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ပဟာရံ
လဒ္ဓါဘိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ သတ္တာနံ၊ တို့ကို။ မာရဏတ္ထာယ၊ သေစိမ့်သော
ငှါ။ ကတတ္တာ၊ ပြုသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁၇၇။ သာဓု သုဠ၊ ကောင်းပြီ ကောင်းပြီ။ မရတု၊ သေစေလော။
ဣတိ၊ သို့။ ဝစိဘေဒံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဝိသဘာဂရောဂေါတိ ဧတ္ထ၊
၌။ သရီရဋ္ဌော၊ ကိုယ်၌တည်သော။ ဂဏ္ဌပိဋ္ဌကာဒိ၊ ထွတ်မြင်းနာ အိုင်းအနာ
အစရှိသည်တည်း။

၁၇၈။ ကာလာနုသာရီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကေဿာ၊ တခုသော။ လတာယ၊
နွယ်၏။ မူလံ ကိရ၊ အမြစ်ဖြစ်သတတ်။ ဝါ၊ ကား။ မဟာကံစ္ဆပေန၊ ဖအောင်းကြီး

၁။ ဒုတိယဝါဒေ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၃-ဓာတုယပါရာဇိက ဝိနိတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ

၄၂၉

ပွင့်ဖြင့်။ ကတပုဗ္ဗံ၊ ပြုသော ပန်းပွင့်တည်း။ ဟံသပုဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဟံသာဒီနံ၊ ဟံသာအစရှိသည်တို့၏။ ပက္ခပတ္တံ၊ အတောင်နှစ်ဘက်မှ ဖြစ်သော အတောင်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ဤ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ သာဟတ္ထိကာဏတ္ထိက နယံ ဟိ၊ နည်းကိုလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍။ ကာယ ဝါစာစိတ္တတော၊ ကြောင့်။ သမုဋ္ဌာနဝိဓိ၊ သမုဋ္ဌာန်အစီအရင်ကို။ ဒသေ တဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။

ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ၊ ပဒဘာဇနိအဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဝိနိတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ

၁၀၀။ မရဏတ္ထိကာဝ ဟုတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒေန၊ ပျက်သဖြင့်။ သဂ္ဂပါပနာဓိပ္ပာယတ္တာ၊ နတ်ရွာသို့ ရောက်ခြင်းကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။ မရဏတ္ထိကာဝ၊ သေခြင်းကို အလိုရှိကုန်သည်သာလျှင်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ဧဝံအဓိပ္ပာယ်နော၊ ဤ သို့ အလိုရှိကုန်သောသတို့သည်။ မရဏတ္ထိကာ နာမ၊ မရဏတ္ထိက မည်ကုန် သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မရဏတ္ထိက ဘာဝံ၊ မရဏတ္ထိက အဖြစ်ကို။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်သောကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တပူ ဝတ္ထိ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဇာ နန္တိ ဧဝံ၊ သိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေါ ဟာရဝသေနာတိ၊ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပုဗ္ဗဘာဂဝေါဟာရဝသေန၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော ဝေါဟာရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သန္နိဋ္ဌာနေ ပန၊ အပြီး ဆုံးဖြတ်ရာ၌ကား။ ဧတံ၊ ဤ ဝေါဟာရစကားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါသေ၊ ကျော့ကွင်း၌။ ဗဒ္ဒ သူကရမောစနေ ဝိယ၊ ဖွဲ့မိသော်ဝက်ကို လွှတ်ရာ၌ကဲ့သို့။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယထာနုသန္နိနာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ အမရိတွာ၊ မသေမူ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အပ္ပဋ္ဌိဝေက္ခိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အဝိ စာရေတွာ၊ မဆင်ခြင်မူ၍။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌိမဘာဂေ၊ ဤ။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထုသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိသည်ရှိသော်။ ဝလိ၊ အတုန်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဒဿိတေတိ၊ သည်ကား။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ ဌပိတေ၊ ထားသည်ရှိသော်။ ပဋိဗန္ဓန္တိ၊ သည်ကား။ တယာ၊ နှင့်။ ပဋိဗန္ဓံ၊ စပ်သော။ သံသယ၊ ၏။ ပရိဘောဂန္တရာယံ၊ အသုံးအဆောင်၏ အန္တရာယ်ကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

☞ (၁၆၈) ၁၈၁-၂-၃။ ယသွံ၊ ကြောင့်။ ကိရိယံ၊ ကိရိယာကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တံသွံ၊ ကြောင့်။ “ပဌမံလဒ္ဓ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ခြံလည်း။ အတ္တနာ၊ သည်။ လဒ္ဓပိဏ္ဍပါတတော၊ ရအပ်သောဆွမ်းမှ။ ပဏီတပဏီတံ၊ မြတ်နိုးရာရာ၊ မြတ်နိုးရာရာကို။ ဒေန္တော၊ လှသောရဟန်းသည်။ တဒါပိ၊ ထိုသို့လှရာ၌လည်း။ အတ္တကာရိယံ၊ မိမိသည် အမြတ်တနိုးပြုအပ်သော ဆွမ်းဦးကို။ အဒါသိ၊ ဤ။ အသဉ္စိစ္စာတိ၊ ထွေး၌။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ အာကစ္ဆန္တဿ၊ ငင်သောသူ၏။ အညဿံ၊ တပါးသောသူ၏။ ပတနေ၊ လဲရာ၌။ ဝါ၊ ကျရာ၌။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အချင်း ခပ်သိမ်း။ အဘိသန္တိ၊ စပ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ န မရဏာဓိပ္ပာယဿာတိ၊ ထွေး၌။ ပဋိသေသံ၊ စ၊ ဒေါသသည်လည်းကောင်း။ ပယောဂေါ၊ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ဤ။ ဝဓကစေတနာ၊ သတ်လိုသော စေတနာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဇာနန္တဿာတိ၊ ထွေး၌။ “ဝတ္ထုအဇာနနဝသေန၊ ဝတ္ထုကို မသိသည် ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အဇာနန္တဿ၊ မသိသောရဟန်းအား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဒံ၊ သည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို န မရဏာဓိပ္ပာယ၊ အဇာနန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ နာနတ္ထံ ကိရ၊ အထူးပြုသတတ်။ ‘အသဉ္စိစ္စော အဟ’န္တိ၊ ရှိ။ ပါဠိယံ၊ ဤ။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တထာရူပါယ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပါဠိယာ၊ အသဉ္စိစ္စော-ဟူသောပါဠိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဤ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နော စေ ထုလ္လစ္စယန္တိ၊ ထွေး၌။ “ဒုက္ခဝေဒနာ၊ သည်။ စေ နုပုဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ ဒုက္ခဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။ “မုဂ္ဂရာ နာမ၊ မုဂ္ဂရမည်သည်ကား။ ခါဒနဒဏ္ဍကာ၊ ထွင်း၍အရိုးတပ်သော ဆောက်ပုတ်တည်း။

[ဤတွင် ခါဒနဒဏ္ဍကာ-ဟု ဋ္ဌိကာပါဌ်အများရှိ၏။ ဒဏ္ဍမုဂ္ဂရန္တိ နိခါဒနမုဂ္ဂရံ-ဟု သာရတ္ထဒီပနီဋ္ဌိကာ (ဆဋ္ဌ-၂၇၃) ဖွင့်သည်။ မုဂ္ဂရော နာမ ရသော ထူလမုဂ္ဂရော-ဟု ဝိမတိဝိနောဒနီဋ္ဌိကာ-(ဆဋ္ဌ-၂၃၄) ဖွင့်သည်ကို ထောက်ရာ၏။]

ဝေမာ နာမ၊ သည်ကား။ တေသံ ခါဒနဒဏ္ဍကာနံ၊ ထိုသို့ ထွင်း၍အရိုးတပ်သော ဆောက်ပုတ်တို့၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ စ၊ အောက်၌လည်းကောင်း။ ဥပရိ၊ စ၊ အထက်၌လည်းကောင်း။ တိရိယံ၊ ဖိလာ။ ဗန္တိတော၊ ဖွဲ့၍။ ဗန္တိတဗ္ဗဒဏ္ဍာ၊ ဖွဲ့အပ် တပ်အပ်သော အရိုးရှိသော ဆောက်ပုတ်တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဤ။

[ဝေမံ နာမ တန္တဝါယာနံ ဝတ္ထဝါယနဥပကာရဏံ-ဟု ဝိမတိ
ဝိနောဒနိဋ္ဌိကာ(ဆဋ္ဌ-၂၃၄) ဖွင့်၏။]

ဟေဋ္ဌာဝ။ အောက်၌လျှင်။ ဒုဝိဓာပိ။ နှစ်ပါး အပြားဖြင့်လည်း ။
ပဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏။ ဟတ္ထပ္ပတ္တော ဝိယ၊ လက်သို့ရောက်သော ဝတ္ထုကဲ့သို့။
ဒိဿတိ၊ ၏။ “တဿ၊ ထို လုပ်ကျွေးပြုစုသောရဟန်း၏။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပြန်
လွှင့်ခြင်းသည်။ မာ ဟောတု၊ မဖြစ်စေလင့်။” ဣတိ မနသိ ကတော၊ ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍။ ဥပ္ပစ္ဆန္တတိ၊ ဖြတ်၏။ ဝိသေသာဓိဂမံ၊ တရားအထူးရခြင်းကို။
ဗျာကရိတော၊ ကြား၍။ တပ္ပတဝံ၊ ထို ဝိသေသာဓိဂမကို ကြားခြင်းလျှင်
အကြောင်းရှိသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ လဇ္ဈိယန္တော၊ ရှက်နိုးသည်
ဖြစ်၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ ဥပ္ပစ္ဆန္တတိ၊ ဖြတ်၏။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ် (ထည့်၍
သမ္ပန်)။ ကသ္မာ၊ ကား။ သဘာဂါနံ၊ သဘောတူသောလဇ္ဈိရဟန်းတို့အား။
ဗျာကတတ္တာ၊ ကြားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တေ၊
ထို ရဟန်းတို့သည်။ ကပ္ပိယဓေတ္တံ၊ ကပ္ပိယဓေတ်ကို။ အာရောစေန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၈၆။ အကတဝိညတ္တိယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ န ဝိညတ္တိယာ၊ မတောင်း
သဖြင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ၊ ထို အကတဝိညတ်ကို။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြု
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကတာပိ၊ ပြုသော်လည်း။ အကတာ ဝိယ၊
မပြုသကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အကတဝိညတ္တိ၊ ပြု
သော်လည်း မပြုသကဲ့သို့ဖြစ်သော ဝိညတ်သည်။ “ဘန္တေ၊ အရှင်တရား။
ယေန၊ အကြင်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္တော၊ အလိုရှိ၏။ တေန၊ ထို ဝတ္ထုဖြင့်။
ဝဒေယျာယ၊ ဆိုကုန်လော့။” ဣတိ ဧဝံ သိ။ အကတဋ္ဌာနေ၊ မပြုသော
အရာ၌။ ဝိညတ္တိ၊ တောင်းခြင်းသည်။ အကတဝိညတ္တိ၊ မည်၏။” ဣတိ သိ။
လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ တိတ္ထိယဘူတာနံ၊ တိတ္ထိဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ မာတာ
ပိတုနံ၊ တို့အား။ သဟတ္တာ၊ ဖြင့်။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊
သိ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပိတုတ္ထော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ပိတုဘဂိနိ၊ အဖန္ဒမ
တည်း။ “ယာစိတုံ၊ ကောင်းခြင်းငှါ။ ဒုက္ခ” န္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍။ သစေ ပိ
န ယာစန္တိ၊ အကယ်၍ မတောင်းကုန်အံ့။ သယံ ဝါ၊ မိမိသည်မူလည်း။ ဧဝံ၊
သိ။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍။ “ယဒါ၊ အကြင်
အခါ၌။ တေသံ၊ ထို မိဖစသည်တို့၏။ အတ္တော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ။”
ဣတိ၊ သိ။ အာဘောဂံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ကတော ဝါ၊ ပြု၍မူလည်း။
ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဝဇ္ဇကမ္ပံ ဝါ၊ သည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ
ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေးလောက်။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆက်
ဖြစ်သော။ ကုလပရိဝတ္တော၊ အမျိုးတို့၏ အဆက်အနွယ်သည်။ အတ္တိ၊ ၏။

တံဝ၊ လောကံ။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကိ။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။” ဣတိ။ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ‘သဗ္ဗပဒေသုတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ မဟာမာတုယာ စူဠမာတုယာတိအာဒိနံ၊ တို့၏။

ဝုတ္တနယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “သမဏေရေဟိ ဝါ”တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ပရိယေသိတော၊ ရှိ (လိုက်)။ “အကတဝိညတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ န၊ မဟုတ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “သစေ ပစ္စာသိသတိ၊ အကယ်၍ တောင့်တ၍ ပေးသည်ဖြစ်အံ့။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကပ္ပိယ ဝသေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပုပ္ဖံ အာနေယာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ “ပုဇ္ဇံ အကာသီ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ သည်။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

✓ “ပရိတ္တံ၊ ကိ(ထည့်)။ ဘဏထ၊ ရှုတ်ပါကုန်လော။” ဝါ၊ ဟောပါကုန်လော။ ဣတိ ဝုတ္တေ ပန၊ ဤသို့ ဆိုသော်ကား။ ကာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ နော စေ ဇာနန္တိ၊ အကယ်၍ မသိကုန်အံ့။ ပါဒါ၊ ခြေတို့ကို။ န အပနေတဗ္ဗာ၊ မပယ်ရှားအပ်ကုန်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ ဝါ၊ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဝမဂ်လန္တိ၊ ရှိ။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဂဏန္တိ၊ မှတ်ယူအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဒါ၊ တို့ကို။ န အပနေတဗ္ဗာ၊ ကုန်။
 ≡ (၁၆၉) ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ စောရနာဂဿ၊ စောရနာဂ မည်သော ခိုးသူမင်းအား။ အာမဠံ၊ သုံးသပ်သော ဆွမ်းကို။ ဒိန္နော၊ သော်။ ကုဇ္ဈိဿတိ၊ အမျက်ထွက်လတ္တံ့။ အနာမဠံ၊ မသုံးဆောင်သေးသော ဆွမ်းဦးသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဂ္ဂိလန္တရေ၊ လက်ချောင်း အကြား၌။ ထောက်၊ အနည်းငယ်သော။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတော၊ ရှိ။ ပတ္ထေ၊ ဌ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ ဘတ္တံ၊ ကိ။ အဒါသိ၊ ဧ။ သော၊ ထို စောရနာဂခိုးသူမင်းသည်။ တေန၊ ထိုသို့ ပေးသဖြင့်။ တုဿိ၊ နှစ်သက်၏။ ဝရပေါတ္တက စိတ္တတ္ထရုဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သိဗ္ဗေတော၊ ချုပ်၍။ ကာတဗ္ဗတ္ထရဏ ဝိကတိ၊ ပြုအပ်သော အခင်းအထူးသည်။ ပိတုရာဇာ၊ ပိတုမင်းသည်။ ဝါ၊ ဝဇ္ဇဂါမဏိမင်းသည်။ ဒမိဋ္ဌဿ၊ ကျေးမင်းမှ။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသည် ဖြစ်၍။ ရောဟဏေ၊ ရောဟဏတိုင်း၌။ သောဠသ ဝဿာနိ၊ တဆယ့်ခြောက် နှစ် ပတ်လုံး။ ဝသိတော၊ ရှိ။ သတ္တာမစူပရိဝုတော၊ ခုနစ်ယောက်သော အမတ်တို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍။ “ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဂဏုမိ၊ ယူအံ့။”

ဣတိ-အာကာရေန၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အာဂန္တု-အာဂစ္ဆန္တော၊
လာသည့်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ အနည်း
ငယ်သော အမှု၏။ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ အမတ္တံ၊
ကို။ ဇာတာပေသိ၊ သတ်စေ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော အမတ်တို့သည်။
ဘယေန၊ ကြောက်သဖြင့်။ ပလာယန္တော၊ ပြေးကုန်၍။ အရညေ၊ တော၌။
အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဝိလုတ္တာ၊ လုယက်
ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တမ္ဗုလကလ္လကဝိဟာရံ၊ တမ္ဗုလကလ္လက ကျောင်းသို့။
ဂန္တော၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထို တမ္ဗုလကလ္လကကျောင်း၌။ စာတုနိကာယိကတိဿတ္ထေ
ရော၊ နိကာယ်လေးပါးကိုတတ်သော တိဿမထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုအမတ်
တို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဖန်။ အာနေတွာ၊
ဆောင်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တေဟိ၊ ထိုအမတ်တို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ရာဇော၊ မင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ၍။
တမ္ဗုလကလ္လကတိဿတ္ထေရဿ၊ တမ္ဗုလကလ္လကကျောင်း၌ နေသော တိဿ
မထေရ်၏။ အတ္ထာယာဌှ၊ အဘယဂိရိဝိဟာရံ၊ အဘယဂိရိကျောင်းကို။
အကာသံ၊ ဆောက်၏။ သေသာပိ၊ ကြွင်းသောအမတ်တို့သည်လည်း။ ဧကေက
ဝိဟာရံ၊ တကျောင်းတကျောင်းစီကို။ ကာရာပေသုံ ကိရ၊ ဆောက်စေကုန်
သတတ်။

၁၈၇။ စောရဿ၊ ၍။ သမိပံ၊ သို့။ ပေသေန္တော၊ စေလွှတ်သောရဟန်း
သည်။ “ဝါဠုယက္ခဝိဟာရံ၊ သားရဲဘီလူးရှိသော ကျောင်းသို့။ ပေသေတိ၊
စေ၏။” ဣတိ ဣမိနာ၊ ဤဝတ္ထုနှင့်။ သဒ္ဓိသော၊ တူသည်။ ဟောတိ၊ ၍။
ကသ္မာ၊ မူကား။ မရဏာဓိပ္ပာယတ္တာ၊ သေခြင်းကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ တဠာကာဒိသု၊ တဘက်ဆည်ကန်စသည်တို့၌။ မစ္ဆာဒိဂ္ဂဟဏတ္ထံ၊ ငါး
စသည်ကို ဖမ်းစိမ့်သောငှါ။ ကေဝဇ္ဇံ၊ တံငါကို။ အညာပဒေသေန၊ သူတပါး
ကိုညွှန်သဖြင့်။ “တဠာကတိရံ၊ တဘက်ဆည်ကန်အနားသို့။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။”
ဣတိ၊ သို့။ ပဟိဏန္တဿ၊ စေသောရဟန်းအား။ ပါဏာတိပါတေန၊ သည်။
ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၍။ “ဝါဠုယက္ခဝိဟာရံပါဟေသိ”တိ ဣမဿ၊ အား။ သဒ္ဓိသော၊
သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရာ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “မရဏာဓိပ္ပာယတ္တာ”တိ၊ ၍။
ဝစနဿာနုလောမတော၊ လျော်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊
၌လည်း။ “ဝေ ဝါဠုယက္ခမ္ပိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်းတည်း။

၁၈၉။ တံ တတြဋ္ဌိတံ ဆိန္ဒန္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တံ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဧကေစ္စ
သု၊ အချို့သောပါဌ်တို့၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတရေသုတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပါရာဇိက

ထုလ္လစ္စယဉ္စ၊ သို့လည်း။ အာပန္နံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “ဣမံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဆိန္ဒိတော၊ ဖြတ်၍။ သီသံ၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သံဃဿ၊ ၏။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ ဒဿာမိ၊ အံ။” ဣတိ၊ သို့။ ကုသလစိတ္တေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဆိန္ဒိတံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်၊ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်မပြုသင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုနော ပန၊ ရဟန်းအားကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။

၁၉၀။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ အနုညာတံ၊ နည်း။ ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ။ ကုဋိရက္ခဏတ္ထံ၊ ကုဋိကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဋ္ဌဂ္ဂိဒါနာ မိ၊ မီးကြိုပေးခြင်းအစရှိသည်ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ သော ကုဋိ နာမ၊ ဤ ကုဋိမည်သည်ကို။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဘိက္ခုရက္ခဏတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ အညဿ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသစ်ပင်ကို ဖြတ်ရာ၌။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ အညဿ၊ အား။ ယဒိ ဝဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ အစ္ဆန္တစိဝရဿ၊ ခိုးသူလုယက်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်းအား။ နဂ္ဂဘာဝပ္ပဋိန္ဒာဒနတ္ထံ၊ နဂ္ဂအဖြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း ငှါ။ ဘူတဂါမပါတဗျတာ၊ ဘူတဂါမကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဇီဝိတရက္ခဏတ္ထဉ္စ၊ အသက်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါလည်း။ သပ္ပဒဋ္ဌကာလေ စ၊ မြေခဲသောအခါ၌လည်း။ အနုညာတံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အပိ ဇီဝိတံ ပရိစ္စဇိတဗျံ၊ န စ ရုက္ခော ဝါ ဆိန္ဒိတဗျော” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝတ္တဗျံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ နိဒဿနံ၊ ထိုဥဒါဟရုဏ်သည်။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ အဋ္ဌ ကထာစရိယော ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဧတ္ထ ပန၊ ၌ကား။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။ အရိယပုဂ္ဂလေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ နဂ္ဂိယံ၊ အချည်းစည်း။ သယိတွာ၊ အိပ်၍။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ အပ္ပသာဒံ၊ မကြည်ညိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ၍။ နိရ ယူပဂါ၊ ရေသို့လားကုန်သည်။ (၁၇၀) ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုမှ တပါး။ သပ္ပါ စ၊ မြေတို့သည်လည်း။ ဥံသိတွာ၊ ကိုက်၍။ တေသံ၊ ထိုမြေတို့ ၏။ ပါပဝိမောစနတ္ထံ၊ အကုသိုလ်မှ လွတ်စိမ့်သောငှါ။ ဘူတဂါမပါတဗျတာ၊

ကို။ အနုညာတာ၊ ၏။ ဒါနပတိနံ၊ အလှူရှင်တို့၏။ စိတ္တရက္ခဏတ္ထံ၊ စိတ်ကို
 စောင့်ခြင်းငှါ။ ပဋ္ဌဂ္ဂိဒါနာဒိ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ၏။ အညာယာ၊ ဖြင့်။
 လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ပုညန္တရာယော၊ ကောင်းမှု၏ အန္တရာယ်သည်။
 အဟောသိ၊ ၏။ သံဃဿ၊ စ၊ ၏လည်း။ လာဘန္တရာယော၊ သည်။ အဟော-
 သိ၊ ၏။ ဝကေဿ ပန၊ သတ်တတ်သော သူအားကား။ စိတ္တဟိတကရဏံ၊ စိတ်
 ဖြင့် အကျိုးစီးပွားကို ပြုခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ ပန အဝီတိက္ကမဉ္စ၊ ထိုသို့
 မလွန်ကျူးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဇီဝိတပရိစ္စဇနဉ္စ၊ အသက်ကို စွန့်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း။ ပဿိတော၊ မြင်ရသောကြောင့်။ “ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သော အမှုကို။
 ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ အဟော၊ ဪ-အံ့ဖွယ်ရှိစွာကား။” ဣတိ-ကတော၊
 ဤသို့လုံးပြု၍။ ပသာဒမေဝ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုသာလျှင်။ လဘေယျံ၊ ရကုန်
 ရ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။
 အညာတရဿ၊ တပါးသော ရဟန်းအား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အညာယာ၊ တပါးသော
 အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။
 အသဒ္ဓမ္မပသိဒ္ဓိံ၊ မသူတော်တို့၏ တရား၏ ထင်ရှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဌ်ကား။ “ဇီဝိတတ္ထာယ၊ အသက်
 ရှည်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ရက္ခံ၊ ကို။ ဆိန္ဒန္တဿ၊ ဖြတ်သောရဟန်းအား။ အတ္တ
 သိနေဟဝသေန၊ မိမိကိုယ်ကို ချစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဆိန္ဒနတော၊ ဖြတ်
 သောကြောင့်။ အကုသလတ္တာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောကြောင့်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။
 အညာတရဿ၊ တပါးသော ရဟန်းအားကား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။
 လိခိတံ၊ ၏။ အနေကေသု၊ များစွာကုန်သော။ ရုက္ခေသု၊ သစ်ပင်တို့သည်။
 ဩတ္တတေသု၊ ဖိမိကုန်သည်ရှိသော်။ ဩပါတေ ဝါ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌မူလည်း။
 ပတိတေသု၊ ကျကုန်သည်ရှိသော်။ အညေန၊ သည်။ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်း
 ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ရုက္ခဆေဒနာဒိ၊ သစ်ပင်ကို ဖြတ်ခြင်းအစရှိသည်ကို။
 ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပရပရိတ္တာဏာဓိပ္ပာယတော၊
 သူတပါးတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ အလိုရှိသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပရိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ရက္ခဏံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းတည်း။
 တံ၊ ထိုပရိတ္တကို။ ဒသေတုံ၊ ငှါ။ “သမန္တာ ဘူမိတစ္ဆေန” န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၁၉၁။ တိဟိ မာရိတေ ပန ဝိသင်္ကေတန္တိ ဧတ္ထံ၊ ဌ်။ တိသု၊ သုံးကြိမ်
 ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့တွင်။ ဧကေန၊ တကြိမ်ဖြင့်။ မာရိတေပိ၊ သတ်ရာ၌လည်း။

၁။ ဟောတိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ အညဿ (ဆဋ္ဌ)
 ၃။ အသဒ္ဓမ္မသိဒ္ဓိယာ (ဆဋ္ဌ) ၄။ ရုက္ခေန (ဆဋ္ဌ)

ခေတ္တမေဝ၊ ခေတ္တသို့သာလျှင်။ ဩတိဏ္ဏတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။
 ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုသောကြောင့်။ တယောပိ၊ သုံးကြိမ်ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့
 ကိုလည်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတ္တာ၊ ဤ။ စေ မာရေန္တိ၊ အကယ်၍
 သတ်ကုန်အံ့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “ပရိစ္ဆေဒဗန္ဓရေ ဝါ
 အဝိသကေတ”န္တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပရိစ္ဆေဒါ၊ ပ။ ဟောတိ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်။ ခုန္တံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏။ ဗလံ၊ ကို။ ဂဟေတု၊ ဤ။ တတိ
 ယော၊ သည်။ စေ မာရေတိ၊ အံ့။ အာပဇ္ဇတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဒွေ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့ကို။ မာရေန္တု၊ သတ်
 လေကုန်လော့။” ဣတိ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဧကေန ဝါ၊ တယောက်သည်လည်း
 ကောင်း။ ဒွိဟိ ဝါ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ မာရိတေ၊ သတ်သည်ရှိသော်။
 ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဒွိန္တံ ပဟာရာနံ၊ နှစ်ကြိမ်ပုတ်ခတ်
 ခြင်းတို့၏။ မရဏေ၊ သတ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်
 သော ရဟန်းတို့သည်။ ဟတာပိတာ နာမံ၊ သတ်အပ်သည်မည်ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ မရဏေ၊ သည်(လိုက်)။ အသတိ၊
 သော်။ ဧကော ဧဝံ၊ တယောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်။ ဝိဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဇန္တိ၊ ကုန်၏။

တတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။ ။

၄-စတုတ္ထပါရာဇိက

ဝဂ္ဂုမုဒါတိရိယဘိက္ခုဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၁၉၃။ စတုတ္ထေ၊ စတုတ္ထပါရာဇိက၌။ ဝဏ္ဏနာ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ ၏။ သာ နဒီ၊ ထိုမြစ်သည်။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ဝဂ္ဂု စ၊ ပြည့်စုံသည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မောဒယတိ စ၊ ဝမ်းလည်းမြောက်စေတတ်၏။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်။ ဝဂ္ဂုမုဒါ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါမည်၏။
 “ဝဂ္ဂုမုဒါ”တိပိ၊ ဝဂ္ဂုမုဒါဟုလည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။ တဿ၊ ထိုဝဂ္ဂုမုဒါ
 ဟူသောပုဒ်၏။ သာ နဒီ၊ ထိုမြစ်သည်။ ပသန္နသံဗုဒ္ဓတရဂ်သမိဒ္ဓတ္တာ၊ ကြည်လင်
 စင်ကြယ်သော လှိုင်းတံပိုးနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်။ ဝဂ္ဂု စ၊ ပြည့်စုံသည်
 လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သုခမာ စ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဇီဝိတဝဂ္ဂုတ္တနိတာ စ၊ အသက်ကိုရှည်

၁။ မာရိတာ နာမံ(ဆဋ္ဌ)၊

ကဏ္ဍ] ၄-စတုတ္ထပါရာဇိက ဝဂ္ဂမုဒါတိရိယသိက္ခဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ ၄၃၇

ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်း ရှိသောအဖြစ်သည်လည်း။ ဗီရိတတ္ထံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းအနက်ရှိ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိလပ္ပလန္တိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ မဒဿာတိ စ၊ မဒဿဟူသောပုဒ်၌လည်း။ ဆဏဒိဝသေသု၊ ပဲ့သဘင် နေ့တို့၌။ ဗဟုဓဇ္ဇဘောဇ္ဇပါနာဒိသမိဒ္ဓါ၊ များစွာသော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်အဖျော် အစရှိသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ နဒိ၊ မြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နိရုတ္တိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဝဂ္ဂပရိသုဒ္ဓါတိ၊ ဝဂ္ဂ ပရိသုဒ္ဓါဟူ၍။ လောကေန၊ သည်။ သမ္မတာ၊ သမုတ်အပ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤအနက်သည်။ ဘဝတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဘာသိတော၊ ဆိုလတ္တံ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ပါဌသေသော၊ ဤပါဌကြွင်းထည့်ခြင်းကို။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊ ၏။

☞ (၁၇၁) ၁၉၄-၅။ ဝဏ္ဏဝါ ဝဏ္ဏဝန္ဓော ဝဏ္ဏဝန္ဓာနီတိပိ၊ ရှိလည်း။ ဗဟုဝစနေန၊ ဖြင့်။ သိဇ္ဈတိ ကိရ၊ ပြီးသတတ်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ဥနတ္ထံ ဝါ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ပူရတ္ထံ ဝါ၊ ပြည့်သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အဘိနိဝိဇ္ဇောကာသဿ ပရိပုဏ္ဏတ္တာ”တိ၊ ရှိ။ ဓုတ္ထံ၊ ၏။ ဆဌဿ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော မနိဓန္ဓ၏။ အဘိနိဝိဇ္ဇောကာသော၊ နှလုံးသွင်းရာအရပ် သည်။ ဟဒယဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထုတည်း။ စတုဣရိယာပထစက္ကံ၊ လေးပါး သောဣရိယာပထစက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါကတိန္ဒြိယော၊ ပကတိဖြစ် သော ဣန္ဒြေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ပါကတိန္ဒြိယေတိ အသံဝုတိန္ဒြိယေ-ဟု ဝိကာပါဌ်အချို့ရှိ၏)။ အတ္တနော ဒဟတိတိ တွေ့ ၌။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒဟတိ၊ ထား၏။ ဝါ၊ သိစေ၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပဋိဝိဒ္ဓံ၊ သိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပဝေဒေတိ၊ ကြား၏။ ဝါ၊ သိစေ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ ဤကား အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်ဆဲသည်။ သန္တတိ ၊ မည်၏။ ဝါ၊ သန္တတိ၊ ဖြစ်စဉ်သည်။ ဝတ္တမာနံ၊ ဝတ္တမာန်တည်း။ ဂေါတြဘုနောတိ တွေ့၌။ ဂေါတြမတ္တံ၊ ရဟန်းတို့၏အနွယ်မျှကို။ အနုတဝတ္တာ၊ အတုလိုက်၍ဖြစ်သောကြောင့်။ နာမမတ္တကမေဝ၊ ဂေါတြဘု-ဟူသောအမည် မျှသာတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။

သဝိဘင်္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၉၇။ ပဒဘာဇနော၊ ပဒဘာဇနိဉ္စ။ “တိဿော ဝိဇ္ဇာ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်။ အရူပါဝစရဇ္ဈာနာနိ၊ တို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ မပယ်အပ်ကုန်။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ တတ္ထေဝ၊ ထို တိဿော ဝိဇ္ဇာ-၏ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော ဉာဏဒဿနံ-
 ဟူသောပုဒ်၌လျှင်။ “ယံ ဉာဏံ၊ တံ ဒဿနံ၊ ယံ ဒဿနံ၊ တံ ဉာဏံ”န္တိ၊ ဟူ၍။
 ဒဿနပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကသ္မာ ဝေ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ဝိဇ္ဇာ
 သိသေန၊ ဝိဇ္ဇာကိုအဦးပြုသဖြင့်။ ပဒဘာဇနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။”ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဓရံ၊ ကတောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုရိမံ၊ ရှေ့သွားကို။ ကတော၊ ၍။
 အဓိကတံ၊ ရသလော။

ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ

၁၉၉။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇနကရာဂါဒီနံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
 သော ရာဂအစရှိသည်တို့၏။ ကာရဏတ္တာ၊ ကြောင့်။ ရာဂါဒယောဝ၊ တို့
 သည်လျှင်။ နိမိတ္တံ နာမ၊ နိမိတ်မည်၏။ တိဿန္တု ဝိဇ္ဇာနံ၊ တို့တွင်လည်း။
 အညတရံ၊ တပါးပါးသောဝိဇ္ဇာကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ “ဝိဇ္ဇာနံ လာဘိဓမ္မံ”
 တိ၊ ဤ။ ဘဏတိ၊ အံ။ ပါရာဇိကံ၊ သင့်၏။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာဒီနံ၊ တို့တွင်။ အည
 တရံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဘဏတိ၊ အံ။ န ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်
 မသင့်။ ကိလေသပ္ပဟာနမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံဇဏတ္တာ၊ ထိုသို့
 ကိလေသာကို မယ်သောဇဏမျှဖြစ်သောကြောင့်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပ္ပဝတ္တံ၊ ဥတ္တ
 ရိမနုဿဓမ္မ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပ္ပဝတ္တံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။
 ဟောတိ ဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မဂ္ဂကိစ္စဒီပနတော၊
 မဂ်ကိစ္စဖြင့်ပြီးသည်ကို ပြတတ်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ မဂ်ကိစ္စကိုပြတတ်
 သောကြောင့်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “မဂ္ဂေန ဝိနာ နတ္ထိ”တိ
 အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စိတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဝိဂတနိဝရဏတာ၊ ကင်း
 သော နိဝရဏရှိသည်၏အဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ယာဝဉ္စ၊ အကြင်
 ရှေ့လောက်လျှင်။ ဝိဇ္ဇာ၊ တို့ကို။ အနာဂတာ၊ မရောက်ကုန်။ တာဝ၊

လောကံ။ ဝိပဿနာဉာဏဿ လာဘီမှီတိ၊ ဤ။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကုတ္တရံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ယဒိ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ ဆို
 အံ့။ သေဝံ၊ စ၊ ထိုကြားသောရဟန်းသည်လည်း။ တထာ၊ ထို လောကုတ္တရာ
 ဟူသောအမည်ဖြင့်။ ဇာနာတိ၊ သိအံ့။ ပါရာဇိကမေဝ၊ လျှင်တည်း။ လောကုတ္တ
 ရဿာပိ၊ ၏လည်း။ တံနာမတ္တာ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ဟူသောအမည်ရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ ဣတိ-ဝဒန္တ၊ ကုန်၏။ “အဝိသေသေနာပိ၊ သာမညအားဖြင့်
 လည်း။ ဝဒတော၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ လောကုတ္တရံ၊
 ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝဒတော၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကံ၊ ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝုတ္တံ၊ ငှါ။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ယထာ ကိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း
 ဟူမကား။ ဝိဇ္ဇာနံ လာဘီမှီတိ၊ ဤ။ ဘဏန္တောပိ၊ ဆိုသော်လည်း။
 ပါရာဇိကမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဆိုသောအရာ၌။
 ဝုတ္တဝိဇ္ဇာဒိနံ၊ ဝုတ္တဝိဇ္ဇာအစရှိသည်တို့၏။ သမ္ဘဝေပိ၊ ဖြစ်သင့်သော်လည်း။
 တာသံ၊ ထိုဝုတ္တဝိဇ္ဇာစသည်တို့ကို။ အနုဓိပ္ပေတတ္တာ၊ ‘မလိုအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည်။ ဟောတိ ယသာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဣဓာပိ၊
 ၌လည်း။ အညံ၊ တပါးကို။ ပမာဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်
 ကောင်း။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤ အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂုဏံ၊
 ဂုဏ်ကို။ အာရောစေတုကာမော၊ ကြားလိုသော ရဟန်းသည်။ ‘လောကီ
 ယေန၊ လောကီဉာဏ်နှင့်။ သမ္ပိဿံ၊ ရောသော။ အတ္ထပဋိသမ္ပိဒံ၊ ကို။
 ဝဒတော၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ ပါရာဇိကံ၊ သင့်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ပမာဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဣတ
 ရထာ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အပရေဟိ၊
 တပါးသောဆရာတို့သည်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “တံ ဝစနံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓံ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇာနိဒဿနံ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသော ဥဒါဟရုဏ်သည်။
 ဣဓ၊ ဤပါရာဇိကဥတ္တရိမနုဿဓမ္မအရာ၌။ အနိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရုဏ်မထိုက်။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ သာသနေ၊ ၌။ ဝုတ္တဝိဇ္ဇာဒိနံ၊ တို့၏။ ဝိဇ္ဇာဝိဓာနာ
 ဘာဝါ၊ ဉာဏဝိဇ္ဇာအစီအရင်၌ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ကား။
 ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝိဘတ္တခေတ္တပဒေ၊ ၌။ တေသံ၊ ထိုဝုတ္တဝိဇ္ဇာစသည်
 တို့၏။ ပရိယာယဝစနာနံ ဝါ၊ ပရိယာယ်ဖြစ်သောသဒ္ဓါ တို့ကိုမူလည်း။
 အနာမဋ္ဌတ္တာ၊ မသုံးသပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အညံ၊ တပါးကို။
 ပမာဏံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊
 ၏။ “ပဋိသမ္ပိဒါနံ လာဘီမှီတိ၊ ဤ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ (၁၇၂) ပရိယာ
 ယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ထုလ္လစွယ်၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။”

ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဝိမံသိတော
ဂဟေတဗ္ဗန္တိ၊ ဣဒံ၊ ဤ အဋ္ဌကထာစကားကို။ “ယော တေ ဝိဟာရေ ဝသတိ”တိ
အာဒိတိ၊ တို့နှင့်။ သံသန္ဓနတော၊ နှိုးနှောခြင်းကြောင့်။ ပရိယာယဝစနတ္တာ၊
ပရိယာယ်သဒ္ဓါ၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ အာပတ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
“နိရောဓသမာပတ္တိံ”သမာပဇ္ဇာမိတံ ဝါ လာဘီမှာဟံ တဿာတံ ဝါ ဝဒ
တောပီ”တိ ဝုတ္တဝစနမ္ပိ၊ ဝဒတောပိ-ဟူ၍ ဆိုအပ်သော စကားသည် လည်း
ကောင်း။ “သစေ ပနသောဝံ ဟောတိ”တိအာဒိဝစနမ္ပိ၊ ဟောတိ-အစရှိသော
စကားသည် လည်းကောင်း။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဧကမေဝ၊
တူကြသည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ သောပိ၊ ထိုကျောင်း
ရှင်ရဟန်းသည်လည်း။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ အာရော
စေတုမေဝ၊ ကြားခြင်းငှါသာလျှင်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ တဿ၊ ထိုစကား၏
(ထည့်)။ “ယော တေ ဝိဟာရေ ဝသတိတိအာဒိသု၊ တို့၌။ အဟံ-ဝစနာ၊
ဘာဝါ၊ အဟံ-သဒ္ဓါ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိယာယော၊ သည်။
ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဓ ပန၊ ဤနောက်ဝါရ၌ကား။ ‘လာဘီမှာဟံ တဿာ’တိ၊ ၍။
အတ္တာနံ၊ ကို။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်ပြ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတံ၊
ငှါ။ ယုတ္တံ ဝိယ၊ သင့်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
“မဟာပစ္စရိယာဒိဝစနံ၊ မဟာပစ္စရိတ်အစရှိသည်၌ ဆိုသောစကားသည်။ ဥတ္တရိ
မနုဿဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တခုသည်မျှလည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည်
(ထည့်)။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။”ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သုဠ၊
ကောင်းစွာ။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏။ ဖလသစ္စိကိရိယာ-ပဒတော၊
ပုဒ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပါဠော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၏။ ဖလ
သစ္စိကိရိယာယပိ၊ ဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုရာ၌လည်း။ ဧကေနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။
ဧကေနဖလဝသေန၊ တခုတခုသော ဖိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ရာဂဿ ပဟာနန္တိအာဒိတ္ထိကော၊ ရာဂဿ ပဟာနံ-အစရှိသောတိက်၌။ ကိ
လေသပ္ပဟာနမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ပန၊ ထို ရာဂပဟာနသည်
ကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ-
သစ္စံ၊ ၏။ တတိယမဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ရာဂဒေါသနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ စတုတ္ထေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ မောဟဿ၊ ကို။ ပဟာနံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ရာဂေါ မေ ပဟိနော”တိအာ
ဒိနိ၊ တို့ကို။ ဝဒတောပိ၊ အားလည်း။ ပါရာဇိကံ၊ သင့်၏။ ရာဂါ စိတ္တံ

ဝိနိဝရဏန္တိအာဒိတ္တိကော ခန္ဓာ။ လောကုတ္တရမေဝ။ ကိလျင်။ ဝုတ္တံ။ ဧ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ “ရာဂါ မေ စိတ္တံ ‘ဝိနိဝရဏ’န္တိအာဒိန္နံ၊ တို့ကို။ ဝဒတောပိ၊
 အားလည်း။ ပါရာဇိကမေဝ။ လျင်တည်း။ ဣတိ။ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဧ။
 အကပ္ပမေတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ခန္ဓာ။ ဥတ္တရဝိဟာရဝါသိနော၊ ဥတ္တရဝိဟာရ၌ နေကုန်
 သော။ ကေစိ၊ ဆရာတို့သည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ သည် (ထည့်)။
 န ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ။ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ဣတိ ဇာနာမိ ဣတိ
 ပဿာမိတိ၊ ရှိ။ ဝတ္တမာနဝစနေနေဝ၊ ဝတ္တမာနဝိဘတ်ဖြင့်သာလျှင်။ မာတိ
 ကာယံ၊ ခန္ဓာ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝတ္တမာနဝစနေန၊
 ဖြင့်။ မာတိကာယံ၊ ခန္ဓာ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ယဒိ န ဟောတိ၊ အံ။ ဝေ
 သတိ၊ ဤသို့ မဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပဒဘာဇနေ၊ ခန္ဓာ။ “သမာပဇ္ဇိ” သမာပဇ္ဇော-
 တိအာဒိန္နာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အတိတတ္တဘာဝေ၊ အတိတ်ဖြစ်
 သော အတ္တဘော၌။ သောတာပဇ္ဇော၊ သည်။ အမှီ၊ ဧ။” ဣတိ ဝဒတော
 ပိ၊ ဤသို့ဆိုသော ရဟန်းအားလည်း။ ပါရာဇိကံ၊ သည် (ထည့်)။ ဟော
 တု၊ စေ။ ဣတိ။ သို့။ စေ ဝုဒ္ဓေယျ၊ အံ။ ဝဒတောပိ၊ အားလည်း။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အညထာ၊ အတိတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောမှ တပါးသော
 အပြားအားဖြင့်။ အတ္တသမ္ဘဝတော၊ အနက်ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။
 ကထံ၊ သို့။ ဘဝတိ၊ နည်း။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန္နဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္တမာနတာ၊
 ဝတ္တမာနဝိဘတ်၏အဖြစ်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဧ။ ဣတိ။ သို့။ ဉပနတ္တံ၊ ငါ။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အတိတတ္တဘာဝံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော အတ္တဘောကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ အတိတတ္တဘာဝေ၊ ကို။ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 “ထုလ္လစ္စယံ၊ ဧ။” ဣတိ။ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ။ သို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။
 ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၀၀။ “သစေ ပိ န ဟောတိ၊ ပါရာဇိကမေဝါ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ အဋ္ဌာ
 နပရိကပ္ပဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ “ဣတိ ဝါစာ တိဝဂ္ဂိ
 ကာ”တိ၊ ရှိ။ ဂါထာယံ၊ ခန္ဓာ။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ။ နတ္ထေတန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ ဂါ
 ထာပါဌ်၌။ ပုရိမေ၊ ရှေ့အဖို့သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝါ၊ ပုရိမေ၊ ရှေ့အင်္ဂါ
 သည်။ သတိ၊ သော်။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်အဖို့၏။ ဝါ၊ နောက်အင်္ဂါ၏။ အ
 ဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်။ သမာပဇ္ဇိ” သမာပဇ္ဇောတိ ဣမေသံ၊ ဤပုဒ်တို့
 ၏။ အတ္တဘော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဝါ၊ သဘောအားဖြင့်။ ကာလဝိသေ
 သော၊ ကာလအထူးသည်။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့မရှိ
 သော်လည်း။ ဝစနဝိသေသော၊ ဝေဝုဇ်အထူးသည်။ အတ္ထိ ဝေ၊ လျင်တည်း။

၂၀၇။ ဥက္ခေဋ္ဌိတောတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဥတ္တဝံသိတော၊ လန့်စေအပ်သည်။
ခိဋ္ဌ၊ ခိဋ္ဌ-သဒ္ဓါသည်။ ဥကြာသုနေ၊ လန့်စေခြင်းအနက်၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။

သုဒ္ဓိကဝါရကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဝတ္ထုကာမဝါရကထာဝဏ္ဏနာ

☞ (၁၇၃) ဝိညတ္တိပထေတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဝိဇာနနဋ္ဌာနေ၊ သိသင့်သောအရာ
၌။ ဝါ၊ သိလောက်သောအရပ်၌။ ဌိတဿ၊ အား။ တေန၊ ထို ဝိညတ္တိပ
ထေ ဌိတဿ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ “ဝိညတ္တိပထံ၊ သိကောင်းသော အရပ်ကို။
အတိက္ကမိတော၊ လွန်၍။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒိဗ္ဗာယ
သောတဓာတုယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော သောတဓာတ်ဖြင့်။ သုတော၊ ၍။ ဇာနာ
တိ၊ အံ။ န ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ် မသင့်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။
ဒီပေတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ စျာနံ ကိရ သမာပဇ္ဇန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။
သော၊ ထို ကြားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သေ သော ဘိက္ခု၊ ဤ ရဟန်းသည်။
အတ္တနေ၊ မိမိ၏။ ဂုဏာဒီပနာဓိပ္ပာယေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြလိုသဖြင့်။
ဧဝံ၊ ဤသို့ ပဌမဈာန်ကို ဝင်စားသတည်းဟု။ ဝဒတိ”တိ၊ ဆို၏ဟူ၍။ စေ
ဇာနာတိ၊ အံ။ ပါရာဇိကမေဝ၊ လျှင်တည်း။ အညတော၊ တပါးသောအခြင်း
အရာဖြင့်။ စေ ဇာနာတိ၊ အံ။ ပါရာဇိကဇ္ဈာယာ၊ ပါရာဇိက အရိပ်သည်။
န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။

ဝတ္ထုကာမဝါရကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။ ။

အနာပတ္တိဘောဓကထာဝဏ္ဏနာ

အနုလ္လပနာဓိပ္ပာယောတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဥလ္လပနာဓိပ္ပာယော၊ ပြောခြင်းငှါ
အလိုရှိသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ။ ဒုက္ခဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ကံ၊ ထို စကားသည်။ ပရတော၊ နောက်
၌။ နာဝုသော သက္ကာ ပုထုဇ္ဇနေန အဓိဝါသေတုန္တိ ဝတ္ထုနာ၊ အဓိဝါသေ
တံ-ဟူသော ဝတ္ထုနှင့်။ သံသန္တိတော၊ နှိုးနှော၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ။” ဣတိ၊
သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

ပဒဘာဇနီယကထာဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဝိနိတဝတ္ထု ဝဏ္ဏနာ

၂၂၅-၆-၇။ ဒုက္ကရအာဂါရအာဝဋ္ဌကာမအဘိရတိဝတ္ထုသု၊ ဒုက္ကရ
 ဝတ္ထု၊ အာဂါရဝတ္ထု၊ အာဝဋ္ဌကာမဝတ္ထု၊ အဘိရတိဝတ္ထုတို့၌။ “ဥလ္လ
 ပနာဓိပ္ပာယ်သော၊ ပြောပြခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ။
 ပါရာဇိကံ၊ တည်း။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာရဏံ ပန၊ အကြောင်းသည်
 ကား။ ဒုဒ္ဓသံ၊ မမြင်နိုင်ရာ။ ဝါ၊ မြင်နိုင်ခဲ့၏။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝိယ၊
 သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယာနေန ဝါ ဣဒ္ဓိယာ ဝါ ဂစ္ဆန္တော
 ပိ ပါရာဇိကံ နာပဇ္ဇတိတိ ဝစနံ၊ နာပဇ္ဇတိ-ဟူသောစကားသည်။ ပဒသ၊
 ခြေဖြင့်။ ဂမနဝသေနေဝ၊ သွားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လျှင်။ ကတိကာယ၊
 ကို။ ကတာယ၊ ပြုရာ၌။ ယုဇ္ဇတိ၊ ၏။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ ဂစ္ဆန္တောတိ ဧတ္ထ၊
 ၌။ ဟတ္ထပါသံ၊ ကို။ အဝိဇဟိတော၊ မစွန့်မူ၍။ အညမညဿ၊ တယောက်
 သည် တယောက်၏။ ဟတ္ထံ၊ ကို။ ဂစ္ဆန္တော ဝိယ၊ ကိုင်သကဲ့သို့။ ဂစ္ဆန္တော၊
 သွားကြသော်။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဥဇ္ဈေယ၊
 ထကြကုန်။ ယေ၊ လာကြကုန်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကြကုန်အံ။ ဣတိ-ဝေ၊
 သို့။ သဟဂမနေ၊ အတူတကွ သွားကြရာ၌။ (သမာဂမနေ-ရှိမူ အညီ
 အညွတ် တပြိုင်နက်သွားကြရာ၌-ပေး) ပုဗ္ဗာပရာ၊ ရှေ့နောက်။ ဂစ္ဆန္တောပိ၊
 သော်လည်း။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယဿ၊ ၏။
 တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝသန္တဿာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တထာ၊ ထို
 ဥပါသကာဆိုသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝသန္တော၊ နေသည်ကို။ ဥပါသကေန၊
 သည်။ စေ ဒိဿတိ၊ အကယ်၍ ထင်သည်ဖြစ်အံ။ ဝါ၊ မြင်အံ။ ပါရာ
 ဇိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ရတ္တိံ၊ ၌။ ဝသိတော၊ ၍။ ဂစ္ဆန္တော၊
 သွားသောရဟန်းသည်။ န ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကသို့မရောက်။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ နာနာဝေရဇ္ဇကာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ နာနာဇနပဒဝါသို့နေ၊
 အထူးထူးသော ဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သံဃလာဘောတိ
 ဧတ္ထ၊ ၌။ ယထာဝုစံ၊ သတင်းကြီးစဉ်အတိုင်း။ အတ္တနေ၊ အား။ ပါပုဏန
 ကောဋ္ဌာသော၊ ရောက်သောအစုတည်း။

၂၂၆။ ဣဓာတိ၊ ကား။ “ကော နှ ခေါ”တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊
 သော်။ ပဉ္စာကမ္မေ၊ ပြဿနာအမှု၌။ ဓမ္မဓာတု၊ ဓမ္မဓာတ်ဟူသော။
 သဗ္ဗညုတညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တည်း။

☞ (၁၇၄) ၂၃၂။ န ဥပ္ပဋ္ဌိပါဠိယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ သိဟောက္ကန္တဝသေန၊ သိဟောက္ကန္တတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ န အနုဿရိ၊ မအောက်မေ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနန္တရဘဝဘူတာ၊ အခြားမရှိသော ဘဝဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ဧကောဝ ဇာတိ၊ တခုသောဘဝတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

နိဂမနဝဏ္ဏနာ

၂၃၃။ စတုဝိသတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ မာတုဃာတက ပိတုဃာတက အရဟန္တ ဃာတကာ၊ တို့သည်။ တံတိယပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခုနီဒ္ဓသကော၊ ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းလည်းကောင်း။ လမ္ဗိအာဒယော၊ လမ္ဗိအစရှိကုန်သော။ စတ္တာရော စ၊ လေးပါးသော ပါရာဇိက တို့သည် လည်းကောင်း။ ပဌမပါရာဇိကံ၊ သို့။ အာပန္နာ ဧဝ၊ ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးပါးကုန်သော ပါရာဇိကတို့သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှသာရှိကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော ပါရာဇိကတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ ကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ အတ္ထိ ဧဝ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓိပ္ပာယာဇနနတော၊ အဓိပ္ပာယ်ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ။ မာတုဃာတကာဒယော၊ မာတုဃာတက အစရှိကုန်သော။ စတ္တာရော လေးယောက်သော သူတို့ကို။ ဣမ၊ ဤ ပါရာဇိကအရာ၌။ အနုပသမ္ပန္နာ ဧဝ၊ အနုပသမ္ပန္နတို့ဟူ၍လျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ ကုန်၏။ လမ္ဗိအာဒယော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ တို့ကို။ ပဌမပါရာဇိကေန၊ ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိသင်္ဂဟိတာ၊ အကယ်၍ ကား သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်၏ရှင်။ ဓာထာပိ၊ ထိုသို့ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကေန ပရိယာယေန၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့၏ အချင်းချင်း အလိုတူသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော တခုသောအကြောင်းဖြင့်။ မေထုနံ မေ၊ 'ကို။ အပ္ပဋ္ဌိသေဝိနေ၊ မမှီဝဲကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသံ၊ အသီး။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ “ဧကကမ္ပိကေုဒ္ဓေသော သမသိက္ခတာ” တိ၊ ရှိ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တသံဝါသဿ၊ ဟောတော်မူသော သံဝါသ၏။ အဘဗ္ဗတာမတ္တံ၊ မထိုက်သည်၏အဖြစ်မျှကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ “ယထာ ပုရေ

ကဏ္ဍ]

၄-စတုတ္ထပါရာဇိက နိဂမနံ ဝဏ္ဏနာ

၄၄၅

တဏှာ ပစ္ဆာ"တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အညဏှာ၊ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသော အပြား
 အားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သမညာယ၊
 သမုတ်သဖြင့်။ ပဋိညာယ၊ ဝန်ခံသဖြင့်။ ဘိက္ခုတာဝေါပိ၊ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။

စတုတ္ထပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပါရာဇိကကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၂-သံဃာဒိသေသကဏ္ဍ

၁-သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၁၇၅) ၂၃၅။ “ဩပက္ကမန္တာန”န္တိ။ ရှိ။ ပါဠိသေသနာ။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 ဧတ္ထ၊ ဤ ပဌမ သံဃာဒိသေသသိက္ခာပုဒ်၌။ ဌတော၊ ရပ်၍။ စောဒကော၊ စော
 ဒကဆရာသည်။ အာဟ၊ ဤ။ “ယောပန ဘိက္ခု”တိ၊ ရှိ။ ကာရကော၊ ကတ္တု
 ကာရကကို။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြတော်
 မမူလေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဤ။ (ပြန်)။
 အဘိနိဒ္ဒေသေန၊ အလွန်ကို ညွှန်ပြသဖြင့်။ ဣမဿ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၏။ သာ
 ပေက္ခာဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ ငဲ့ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ။ ကာရကော၊
 ကို။ န နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပြတော်မမူ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ပြေအပ်၏။
 ကထံ၊ အသိလျှင်။ သာပေက္ခာဘာဝေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း။ ကဏ္ဍ
 ဝနာဒိအဓိပ္ပါယစေတနာဝသေန၊ ယားနာကိုဖျောက်လိုခြင်းတည်းဟူသောစေ
 တနာအစွမ်းအားဖြင့်။ စေတေန္တဿ စ၊ စေ့ဆော်သော ရဟန်းအားလည်း
 ကောင်း။ ကဏ္ဍဝနာဒိဥပက္ကမေန၊ ကဏ္ဍဝနအစရှိသည်တို့၌ လုံ့လပြုသဖြင့်။
 ဥပက္ကမန္တဿ စ၊ လုံ့လပြုသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ မေထုနရာဂ
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥရုအာဒိသု၊ ပေါင်အစရှိကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုသု စ၊
 တို့၌လည်ကောင်း။ ဝဏာဒိသု၊ ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုသု စ၊ တို့၌
 လည်းကောင်း။ ဥပက္ကမန္တဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိယာ၊
 သုက်လွတ်ခြင်းသည်။ သတိပ၊ ရှိသော်လည်း။ သံဃာဒိသေသော၊ သံဃာ
 ဒိသိသ်အာပတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မောစနဿာဒသင်္ခါတာဓိပ္ပါယာ
 ပေက္ခာဝ၊ လွတ်ခြင်း၌ သာယာခြင်းဟုဆိုအပ်သော အလိုကိုငဲ့သည်ဖြစ်၍လျှင်။
 ဥပက္ကမေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ သုတ်လွတ်ခြင်းကြောင့်။
 သံဃာဒိသေသော၊ သင့်၏။ အညထာ၊ မောစနဿာဒကို မငဲ့သည်ရှိသော်။
 န သံဃာဒိသေသော၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 “အနာပတ္တိ န မောစနာဓိပ္ပါယဿာ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒတ္ထဒဿနတ္ထံ၊ ထိုသို့သောအပေက္ခာရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြ
 ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဣမ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ကာရကော၊ ကို။ န နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊
 ပြတော်မမူ။ အညထာ၊ သာပေက္ခာဿာဒကို ပြသည်မှတစ်ပါးသော အပြား

၁။ ဩပက္ကမန္တာနန္တိ (ဆဋ္ဌ)
 ၂။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ-နောင် ဟေတွတ္ထံ တတိယာဝိဘတ်ကျေသည်။

အားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကိ။ ငယ်မာနေ၊ သော်။ “ယော ပန ဘိက္ခု သဉ္ဇေတနိကံ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ အာပဇ္ဇေယျာ” တိ၊ ဤ။ ကာရကေ၊ ဘိက္ခု။ နိဒ္ဒိဋ္ဌေ၊ ပြုအပ် သည်ရှိသော်။ “စေတေတိ န ဥပက္ကမတိ မစ္စတိ၊ အနာပတ္တိ” တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တဝစနဝိရောဓော၊ ဟောတော်မူအပ်သောပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ဤ။ “သဉ္ဇေတနိကာယ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိယာ အညတြ သုပိနန္ဒာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဘုမ္မေ၊ သတ္တမိဝိဘတ်ကို။ နိဒ္ဒိဋ္ဌေပိ၊ ညွှန်ပြအပ်သော်လည်း။ သောဝ ဝိရောဓော၊ ထိုသို့ ဆိုပြီးသောပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဒုတယဝစနက္ကမံ၊ ထို နှစ်စုံသော ကတ္တုကာရက သတ္တမိဝိဘတ် နှင့် ညွှန်ပြခြင်းတည်းဟူသော သဒ္ဓါအစဉ်ကို။ အဝတှာ၊ မဆိုမူ၍။ “သဉ္ဇေတနိကာ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ အညတြ သုပိနန္ဒာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တတ္ထံ၊ ထို သဉ္ဇေတနိက သုက္ကဝိဿဋ္ဌိပုဒ်၌။ နိမိတ္တတ္ထေ၊ နိမိတ်အနက်၌။ ဘုမ္မဝစနာဘာဝတော၊ သတ္တမိဝိဘတ်သက်ရာ မရှိသောကြောင့်။ ဟေတုတ္ထ နိယမော၊ ဟိတ်အနက်ကို မှတ်ခြင်းကို။ န ကတော၊ မပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တသ္မိံ၊ ထို ဟေတုတ္ထနိယမကို။ အကတော၊ မပြုသည်ရှိသော်။ သုပိနန္ဒာ၊ အိပ်မက်၌ သုက်လွတ်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ သဉ္ဇေတနိကာ၊ စေတနာ ရှိသော။ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ၊ သုက်လွတ်ခြင်းသည်။ ဥပက္ကမေ၊ လုံ့လသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သံဃာဒိသေသော၊ သင့်၏။ ဥပက္ကမေ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိ သော်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ကိ။ ဒီပိတော၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။

၂၃၆-၇။ သဉ္ဇေတနိကာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပဌမဝိဂ္ဂဟေန၊ သံဝိဇ္ဇတိ စေတနာ အဿာတိ သံစေတနာ-ဟူသော ပထမဝိဂ္ဂဟ်ဖြင့်။ ဥပသဂ္ဂဿ၊ သ-ဟူ သော ဥပသာရပုဒ်၏။ သတ္တကတော၊ အနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿိတော၊ ပြုအပ်၏။ ဒုတိယေန၊ သဉ္ဇေတနာ ဝါ အဿာတိ သဉ္ဇေတနိကာ-ဟူသော ဒုတိယဝိဂ္ဂဟ်ဖြင့်။ ဣကပစ္စယဿ၊ ဣက-ပစ္စည်း၏။ သတ္တကတော၊ ကိ။ ဒဿိတော၊ ဤ။

[ဣကပစ္စယဿ စ အတ္ထဝန္တတံ ဒသေတုံ သဉ္ဇေတနာ ဝါတိ အာဒိ ဒုတိယဝိကပ္ပေါ-ဝုတ္တော-ဟူသော ဝိမတိဋီကာ (၂၅၂) ကို ထောက်၍ ဣကပစ္စည်း အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ် ဟူသောအနက်ဟောကို မှတ် ရ၏။]

ဝါတပိတ္တသေမှရဟိရာဒိအာသယဘေဒတော၊ လေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ်၊ သွေးအစရှိသော တည်ရာအလုံးဖြင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဓာတုတိ ဧတ္ထ၊

၌။ “ပထဝီဓာတုအာဒယော၊ ပထဝီဓာတ်အစရှိကုန်သော။ စတသော၊
 လေးပါးကုန်သော ဓာတ်တို့တည်း။ ဝါ၊ စက္ခုဓာတုအာဒယော၊ ကုန်သော။
 အဋ္ဌာရသ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော ဓာတ်တို့တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊
 ၌။ လိခိတံ၊ ၏။ ဝတ္ထိသီသန္တိ၊ ဧတ္ထ၌။ ဝတ္ထိပုဋ္ဌသ၊ စည်ပေါင်းအိမ်အပူ၏။ သီသံ၊
 အရင်း။ “အဂ္ဂဇာတဿ၊ ၏။ မူလံ၊ အရင်းကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ အဂ္ဂသီသံ၊
 အဖျားအစွန်းကို။ န အဓိပ္ပေတံ၊ အပ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထေ
 ဝါတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ “နိမိတ္တေ ဥပက္ကမတော” တိအာဒိ၊ ရှိသည်ကို။ ဂဏှာတိ၊
 ၏။ တတော မုစ္ဆိတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သကလကာယတော၊ မှ။ န၊ မဟုတ်။
 တသ္မာ ပန ဌာနာ၊ ထိုထိုသုက်၏ တည်ရာမှ။ စုတမတ္ထေ၊ ရွှေ့ပြောင်းကာ
 မျှ၌။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ လိခိတံ၊ ၏။ “ဒကသောတံ
 ဩတိဏ္ဏမတ္ထေ” တိ ဣမိနာ၊ စကားနှင့်။ န သမေတိ၊ မညီ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ အံ။ တတော၊ ထိုသို့ မညီဟု ဆိုရာသောကြောင့်။ ဒကသောတောရော
 ဟဏဉ္စေတ္တာတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပါး၌၏။ အတ္ထော၊ ကား။
 နိမိတ္တေ၊ ၌။ ဥပက္ကမံ၊ လုံ့လကို။ ကံတာ၊ ရှိ။ သုတ္တံ၊ ကို။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ။
 စာဝေတာ၊ ရွှေ့စေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ဝိပ္ပဋ္ဌိသာရဝသေန၊ နှလုံးမသာသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒကသောတောရောဟဏံ၊ ကျင်ငယ်ချောင်းသို့ သက်သည်
 ကို။ နိဝါရေတုံ၊ မြစ်ခြင်းငှါ။ အဓိဝါသေမိ၊ တံစေအံ။ ဣတိ အယံ၊
 ဤသည်လျှင်။ အတ္ထော၊ တည်း။ တတော၊ ထို ကျင်ငယ်ချောင်းမှ။ ဗဟိ၊
 အပသို့။ နိက္ခမန္တေ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ အဓိဝါသေတုံ၊ ရပ်တန့်စေခြင်းငှါ။
 န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မတတ်ကောင်းသော်လည်း။
 အဓိဝါသနာမိပ္ပါယေန၊ ရပ်တန့်စေလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အဓိဝါသေတာ၊
 စေ၍။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ (၁၇၆) ဒကသောတတော၊ ကျင်ငယ်ချောင်း
 မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ နိဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကုဏေယျတာယ၊ မစွမ်း
 နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “အနိက္ခန္တေ ဝါ” တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
 တသ္မာ ဌာနာ၊ ထိုသို့တည်ရာမှ။ စုတံ၊ ရွှေ့သော သက်သည်။ အဝသံ၊
 မချွတ်။ ဒကသောတံ၊ ကျင်ငယ်ချောင်းသို့။ ဩတရတိ၊ ၏။ ဣတိ အဋ္ဌကထာ
 မိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော အဋ္ဌကထာ အဓိပ္ပာယ်သည်။ ဂဏ္ဍိပဒါမိပ္ပါယေန၊
 နှင့်။ သမေတိ၊ ၏။ တတော မုစ္ဆိတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သကဋ္ဌာနတော၊ မိမိ
 တို့၏ တည်ရာမှ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သကလသရီရတော၊ မှ။ နိက္ခန္တမေဝ၊

၁။ ကသ္မာ ဌာနာ-ဟု ဆဋ္ဌမုရိရကား ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။
 ဟိ-ယသ္မံ၊ ကြောင့်။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ-စသည်ဖြင့် သမ္မုန်ရမည်။

ထွက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ တတော၊ ထိုသို့ သကလသရီရတော ဟိ
ဗဟိ နိက္ခန္ဓမေဝ-ဟူသောစကားနှင့်။ “ဗဟိ နိက္ခန္ဓေ ဝါ အနိက္ခန္ဓေ ဝါ”တိ
ဝစနံ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။
တဗ္ဗာ တဗ္ဗာ သရီရပဒေသာ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်အရပ်မှ။ စုတံ၊ ရွှေသော
သုက်သည်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ဒကသောတံ၊ သို့။ ဩတရတိ၊ သက်၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဒကသောတံ ဩတိက္ကမတ္ထေ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊။
ဣမိနာ စ၊ ဤ ဒကသောတံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်လည်း။ အာပတ္တိယာ၊ သင့်
သော အာပတ်၏။ ပါကဋကလံ၊ ထင်သောကာလကို။ ဒသေတိ၊ ဧ၊။
ကိ-ကော အဓိပ္ပာယ်တော်၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။
မောစနဿာဒေန၊ လွတ်ခြင်း၌ သာယာသဖြင့်။ နိမိတ္တေ၊ ၌။ ဥပက္ကမတော၊
လုံ့လပြုသောရဟန်း၏။ သုက္ကံ၊ သုက်သည်။ ဗဟုတရမ္ပိ၊ အများလည်း။
သရီရပဒေသာ၊ ကိုယ်အရပ်မှ။ စုတံ၊ ရွှေပြောင်းသည်ဖြစ်အံ့။ တတ္ထ တတ္ထ၊
ထိုထိုသို့သောအရပ်၌။ လဂ္ဂါဝသေသံ၊ ငြိမ့်သော အကြွင်းရှိသော။ ယတ္ထကံ၊
အကြွင်းမျှလောက်သော သုက်ကို။ ကော၊ သော။ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာ၊ ယင်ငယ်သည်။
ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ တတ္ထကေ၊ ထိုမျှလောက်သော သုက်သည်။ ဒကသော
တံ၊ ကျင်ဝယ်ချောင်းသို့။ ဩတိက္ကမတ္ထေ၊ သက်ကာမျှတည်း၌။ သံဃာဒိသေသာ
ပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊။ ဟိ-သစ္စံ၊
၏။ ကခါဝိတရဏံယံ၊ ၌။ “ဒကသောတံ အနောတိဏ္ဏေပိ သံဃာဒိသေ
သော”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊။ တတ္ထကဿ၊ ထိုမျှသော သုက်၏။ ဗဟိ၊
အပသို့။ နိက္ခမနံ၊ ကို။ အသလ္လက္ခေန္တော၊ မမှတ်မူ၍။ “စေတေတိ ဥပက္ကမတိ
န မုစ္စတိ၊ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စ
ယန္တိ သညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်။ ဒေသေန္တောပိ၊ ဒေသနာကြားသော်လည်း။ န
မုစ္စတိ၊ မလတ်။ ပဿာဝမ္ပိ၊ ကျင်ငယ်၌။ (ပဿာဝမ္ပိ-ဟု ဒုတိယန္တနှင့်လည်း
ဋီကာပါဌ်ရှိ၏)။ ဝဏ္ဏတံ၊ သုက်အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ပဿိတာ၊ ရှု၍။
ဝတ္ထိကောသဂတဿ၊ စည်ပေါင်းအိမ်၌ တည်သောသုက်၏။ ပိစ္ဆိလတာယံ
ဝါ၊ ကျေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်မူလည်း။ ဥတု၊ ဤ။ သံဃာဒိသေသတော၊ မှ။
ဝုဠာပေတဗ္ဗော၊ ဧ၊။ အယံ၊ လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤ သုက္ကဝိသုဒ္ဓိကို ဆုံးဖြတ်သော
အရာတို့တွင်။ ဝါ၊ ဧတ္ထ၊ ဤ သုက္ကဋ္ဌာနကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ တတိယတ္ထေရဝါ
ဒေ၊ ၌။ ယုတ္တိ၊ တည်း။ သဗ္ဗာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ဧဝ တယော
ထေရာ၊ ဤသုံးဦးသော မထေရ်တို့သည်သာလျှင်တည်း။ တေသမ္ပိ၊ ထိုမထေရ်

✓ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာ၊ ဌာနာ၊ မ္မ၊ စုတံ၊ ရွေ၊ သောသုက်သည်။ အဝဿံ၊ မခွဲတံ၊ ဒကသောတံ၊ သို့။ ဩတရတိ၊ ဇာ၊ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ “ဌာနာစာဝနမတ္ထေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ကိ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဇာ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဇာ၊ ဒကသောတံ၊ သို့။ ဩတိဏ္ဏေ ဝေ၊ ဌံလျှင်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာ၊ သုက္ကဿံ၊ ဇာ၊ သကလံ သရီရံ၊ သည်။ ဌာနံ၊ တည်း။ အနောတိဏ္ဏေ၊ သော်။ ဌာနာ၊ မ္မ၊ စုတံ နာမ၊ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းမည်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ဇာ၊ ထေရဿ၊ ဇာ၊ အာဘိဓမ္မိကတ္တာ၊ အာဘိဓမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ် သောကြောင့်။ “သုက္ကဝိဿဌံ နာမ၊ မည်သည်။ ရာဂသမုဋ္ဌာနာ၊ ရာဂလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။” ဣတိ၊ သို့။ ကထာဝတ္ထု၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဘဝေ၊ သုက်သည်။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနော၊ စိတ် လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ “တံ အသုစိ၊ ကိ။ ဧကဒေသံ၊ တစိတ်ကို။ မုခေန၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂဟေသံ၊ ဇာ၊ ဧကဒေသံ၊ ကိ။ အင်္ဂဇာတေ၊ ဌံ။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ဤ ဝိနည်းပါဠိ၌ ဆိုသောကြောင့်။ ဥတုသမုဋ္ဌာနော စ၊ သည်လည်း။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သော စ ခေါ် သမ္ဘ ဝေ၊ ထို ဥတုကြောင့်ဖြစ်သောသုက်သည်လည်း။ “အဋ္ဌာနမေတံ ဘိက္ခဝေ အနဝကာသော ယံ အရဟတော အသုစိ မုစ္စေယျာ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အဝိတရာဂဿေဝ၊ မကင်းသော ရာဂရှိသော ရဟန်းအားသာ လျှင်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ပန-တထာပိ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ရူပါဟာရဋ္ဌ ကထာယံ၊ ရုပ်အာဟာရအဋ္ဌကထာ၌။ “အတ္ထိ တဿ၊ အာသယောတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ တဿ သုက္ကဿ၊ ထိုသုက်၏။ ဥစ္စာရပဿာဝါနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌာ နောကာသော၊ တည်ရာသည်။ (၁၇၇) အတ္ထိ၊ ဇာ။” ဣတိ ဝစနတော၊ သော ကြောင့်။ တဿ သမ္ဘဝဿ၊ ဇာ၊ အာသယော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇာ။ ဣတိ ဣဒံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ဇာ။ (တဿ န အာဒ ယောတိ-ဟူ၍လည်း ဌိကာပါဌ်ရှိ၏။ သင့်ရာကြံပါလေ)။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့

ကဏ္ဍ

၁-သုက္ကဝိသုဒ္ဓိသိက္ခာပဒ ဓဏ္ဍနာ

၄၅၁

နည်းဟူမကား။ ပါကတိကစိတ္တသမုဋ္ဌာနဉ္စပံ ဝိယ၊ ပကတိစိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်ကဲ့သို့။ အသံသဋ္ဌတ္တာ၊ မရောနှောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ နိက္ခမနတော စ၊ ထွက်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ “ဝတ္ထိသီသံ၊ စည်ပေါင်းအိမ်၏အနီး။ ကဋ္ဌိ၊ ခါး။ ကာယော၊ ကိုယ်။” ဣတိ၊ သို့။ တိဓာ၊ ဖြင့်။ သုက္ကဿ၊ ၏။ ဌာနံ၊ ကို။ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်။ ပကပ္ပေန္တိ၊ ကြံကုန်၏။ သပ္ပဝိသံ ဝိယ၊ မြေဆိပ်ကဲ့သို့။ တံ၊ ထို သုက္ကဋ္ဌာနကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိသဿ၊ အဆိပ်၏။ ဌာနနိယမော၊ ဌာနကိုမှတ်ခြင်းသည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကောဓဝသေန၊ အမျက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဖုသန္တဿ၊ ထိသောသူအား။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထို သုက်၏။ ဌာနနိယမော၊ သည်။ န စ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ရာဂဝသေန၊ ဖြင့်။ ဥပက္ကမန္တဿ၊ အား။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ နော၊ ဝါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။

ခေါတကံရဏပစ္စယော နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဘေသဇ္ဇသေနာသနာဟာ၊ ရာဒိပစ္စယော၊ ဆေး အိပ်ရာနေရာ အာဟာရအစရှိသောအကြောင်းတည်း။ သံသဂ္ဂဘေဒတောပီတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဧတေသု၊ ထို လေးပါးကုန်သော အကြောင်းတို့တွင်။ ဒွိဟိပိ၊ နှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ တိဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ သုပိနဘေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဟိနဝိပလ္လာသတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ယံ ကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသော အိပ်မက်ကို။ သုပိနန္တေန၊ အိပ်ပျော်သဖြင့်။ ဝါ၊ အိပ်မက်-မက်သဖြင့်။ သေက္ခပုထုဇ္ဇနာ၊ တို့သည်။ ပဿန္တိ၊ မြင်မက်ကုန်၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော အိပ်မက်သည်။ ဝိပလ္လာတ္တံ၊ ယောင်ယမ်းသည်နှင့်တူသည်ဖြစ်၍။ အဘူတမေဝ၊ မဟုတ်မမှန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ “ယံ ပန သုပိနံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တတော၊ ကြောင့်။ ပဿတိ၊ မြင်မက်၏။ တံ သုပိနံ၊ ထို အိပ်မက်သည်။ ကေန္တသစ္စမေဝ၊ စင်စစ်မှန်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသယံ၊ အာရုံကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ တံ၊ ထို ကေန္တသစ္စ-ဟူသောစကားကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို အာရုံသည်။ သစ္စော ဝါ၊ မှန်သည်မှလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အလိကော ဝါ၊ ချွတ်ယွင်းသည်မှလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-ကတော ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအာရုံကို။ ‘သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ စေသိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “အသေက္ခာ၊ အသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပဟိနဝိပလ္လာသတ္တာ၊ ပယ်အပ်သောဝိပလ္လာသရှိသောကြောင့်။ သစ္စမေဝ၊

အမှန်ကိုသာ။ ပဿန္တိ၊ မြင်မက်ကုန်၏။ အသစ္စံ၊ ကို။ န ပဿန္တိ၊ မမြင်မက်
ကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မှုကား။
ဒဿနံ၊ အမြင်ကို။ သန္တာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဒဿန
သည်။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်။ အပဿန္တောပိ၊ မမြင်သော်လည်း။ ပဿန္တော
ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အသုဏန္တောပိ၊ မကြားသော်လည်း။ သုဏန္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။
အမုတန္တောပိ၊ မတွေ့သော်လည်း။ မုတန္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စမ္ပိ၊
ကိုလည်း။ ပဿတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ဝါတို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ရူပနိမိတ္တာဒိ၊ ရူပနိမိတ်စသည်သည်။
တံ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဂန္တုကပစ္စုပ္ပန်၊ သော။ ရူပ
နိမိတ္တာဒိ၊ သော။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ သန္တာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကမ္မ
နိမိတ္တ ဂတိနိမိတ္တဘူတာနိ၊ ကမ္မနိမိတ် ဂတိနိမိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပ
နိမိတ္တာဒိနိ၊ တို့သည်။ ဘဝဂံဿ၊ ၏။ အာရမ္မဏာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ
ဝေ၊ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ်တို့တွင်။
ကမ္မနိမိတ္တံ၊ ကမ္မနိမိတ်သည်။ အတိတမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဂတိနိမိတ္တံ၊
သည်။ ထောက် ကာလံ၊ အနည်းငယ်သော ကာလ၌။ ပစ္စုပ္ပန်၊ သည်။
သိယာ၊ ၏။

✓ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဤဒီသနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော စိတ်တို့သည်။
ပစ္စုပ္ပန်တော၊ မျက်မှောက်အားဖြင့်။ အနုဘူတပဗ္ဗပရိကမ္ပိတာဂန္တုက ပစ္စုပ္ပန်
ရူပနိမိတ္တာဒိ အာရမ္မဏာနိ စ၊ ခံစားဘူးသောအာရုံ၊ ရှေး၌ကြံဘူးသောကိစ္စ၊
စဉ်းငယ်ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်ရူပနိမိတ် အစရှိကုန်သော အာရုံရှိကုန်သည်လည်း။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဂါဒိသမ္ပယုတ္တာနိ စ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့နှင့် ယှဉ်ကုန်
သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။
မက္ကဋ္ဌဿ၊ မျောက်၏။ နိဒ္ဒ၊ အိပ်ခြင်းသည်။ လဟုပရိဝုတ္တာ၊ လျှင်သော
အပြန်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်စွာ။ သော မက္ကဋ္ဌော၊
သည်။ ရုက္ခသာဓတော၊ သစ်ခက်မှ။ ပတနဘယာ၊ ကျအံ့သည်မှ ကြောက်
သောကြောင့်။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ဥမ္ပိလတိ စ၊ မျက်စိကိုလည်း ဖွင့်
၏။ သုပတိ စ၊ အိပ်လည်း အိပ်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပုနပ္ပုနံ၊
အဖန်တလဲလဲ၊ ကိဉ္ဇာပိ ဥမ္ပိလန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖွင့်ကုန်၏ရှင်။ သုဗျတ္တ
တရံ၊ အလွန်ထင်စွာ။ ပဋိဗုဒ္ဓါ ဝိယ၊ နိုးသကဲ့သို့။ ကိဉ္ဇာပိ ပဿန္တိ၊ အကယ်၍
ကြည့်ကုန်၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ပဋိဗုဒ္ဓါနံ၊ နိုးကုန်

သောသုတ္တံ၏။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဘဝင်္ဂီတရဏံ ဝိယ၊ ဘဝင်သို့ သက်သက်သို့။ သုပိနကာလေပိ၊ အိပ်ပျော်သောအခါ၌လည်း။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ ဘဝင်္ဂီတရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-ယတ္ထံ၊ ၏။ ယေန ဘဝင်္ဂီစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ “သုပတိ”တိ၊ ဤ။ ဓုတ္တတိ၊ ၏။ “တေန ဘဝင်္ဂီ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သုပတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘဝင်္ဂီတရဏံ၊ ဘဝင်သို့သက်ခြင်းကို။ ကရဇကောယဿ၊ ၏။ နိရုဿာဟသန္တဘာဝပနိဿ-ယတ္တာ၊ ဥဿာဟကင်းသော ငြိမ်သက်သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဒ္ဒါတိ၊ ဤ။ ဓုတ္တတိ၊ ၏။ သာ နိဒ္ဒါ၊ သည်။ (ပဝတ္တတိ-၌ စပ်)။ သာ နိဒ္ဒါ၊ ကို။ (ဝုတ္တတိ-၌ စပ်)။ ကရဇကောယဿ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗလဘာဝေန၊ ဖြင့်။ သုပိနဿနကာလေ၊ အိပ်မက်ကို မြင်သောအခါ၌။ ဘဝင်္ဂီတော၊ မှ။ ဩတရဏေ၊ သက်ခြင်းသည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ နိရုဿာဟ သန္တဘာဝပုတ္တိယာ၊ ဥဿာဟကင်းသော ငြိမ်သက်သော သဘောသို့ ရောက်သဖြင့်။ ဝါ၊ ဥဿာဟကင်းသည်ဖြစ်၍ ငြိမ်သက်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့်။ ပဝတ္တတိ၊ ၏။ ဣတိ စ၊ လည်း။ ဓုတ္တတိ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်။ သတ္တာ၊ ထိုကို။ ပဋိဗ္ဗဒ္ဓါတိ၊ ဤ။ န ဝုတ္တန္တိ၊ ကုန်။ ကရဇကောယဿ၊ ၏။ နိရုဿာဟသန္တဘာဝပုတ္တိတော စ၊ ကြောင့်လည်း။ (၁၇၈) တန္တိဿိတံ၊ ထိုကံရဇကောယကို မှီသော။ ဟဒယဝတ္ထု၊ ဟဒယဝတ္ထုသည်။ န သုပ္ပသန္တံ၊ ကောင်းစွာမကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ မကြည်သော ကြောင့်။ တန္တိဿိတော၊ ထိုဟဒယဝတ္ထုကိုမှီသော။ စိတ္တပုဝတ္တိပိ၊ စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ အသုပ္ပသန္တဝုတ္တိဿိတော၊ ကောင်းစွာမကြည်သောဆီမီး ဇာကိုမှီသော။ ဒီပပ္ပဘာ ဝိယ၊ ဆီမီးအရောင်ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “သွာယံ ဒုဗ္ဗလဝတ္ထုကတ္တာ စေတနာယ ပဋိသန္တိ အာကုခိတုံ အသမတ္ထော” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝဏ္ဏိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ “ဒုဗ္ဗလဝတ္ထုကတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သုပိနေ၊ အိပ်မက်၌။ ဥပဋ္ဌိတနိမိတ္တမ္ပိ၊ ထင်သောနိမိတ်သည်လည်း။ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားနည်း၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထင်သောနိမိတ်သည်။ အနေကတ္တံ၊ များ၏။ ဝါ၊ ကေန္တမဟုတ်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံသည်လည်း။ နိမိတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာရမ္မဏဒုဗ္ဗလတာယ၊ အာရုံအားနည်းသည်၏

၁။ ဥတ္တရဇကောရှိမူ တက်ခြင်းသည် ဟုပေး။ အိပ်မက်မြင်မက်သောအခါ ဘဝင်စိတ်မှ ဝိထိစိတ်သို့ တက်လာခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။
 ၂။ ဒုဗ္ဗလာရမ္မဏဝတ္ထုကတ္တာ၊ စေတနာတာယ (ဆဋ္ဌ)

အဖြစ်ကြောင့်။ စိတ္တပွင့်တို့၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတိတာနာဂတာရမ္မဏာယ ဝါ၊ အတိတ်အနာဂတ်လျှင် အာရုံရှိသောစိတ်၏လည်းကောင်း။ ပညတ္တာရမ္မဏာယ ဝါ၊ ပညတ်လျှင်အာရုံရှိသော စိတ်၏လည်းကောင်း။ အဒုဗ္ဗလတ္တာ၊ အားမနည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အဝတ္ထုကာယ၊ ဝတ္ထုကင်းသောအာရုံလျှင် အာရုံရှိသော စိတ်ဖြစ်ခြင်း၏။ ဒုဗ္ဗလဘာဝေါ၊ အားနည်းသည်၏အဖြစ်သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တပွင့်တို့ဒုဗ္ဗလော၊ သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (ပြန်)။ အဝတ္ထုကာယ၊ ဝတ္ထုကင်းသည်ဖြစ်သော။ စေတနာယ၊ ၏။ ဘာဝနာပဘဝါယ၊ ဘာဝနာလျှင်အမှန်ရှိသောစိတ်၏။ အတိရေကဗလသဗ္ဗာဝတော၊ အလွန်သောအား၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဘာဝနာဗလသမပ္ပိတံ ဟိ-ဘာဝနာဗလသမပ္ပိတံ ဧဝံ၊ ဘာဝနာအားနှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ သည်။ အရူပံ၊ နာမ်သည်။ သမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ အတိဘာရိယမ္ပိ၊ အလွန်ဝန်လေးသည်လည်းဖြစ်သော။ ကရုဇကောယံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ကေစိတ္တက္ခဏေနေဝ၊ တခုသောစိတ္တက္ခဏဖြစ်လျှင်။ ပြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍။ ဌပေတိ၊ ထား၏။ တပုဋ္ဌိဘာကံ၊ ထို ဘာဝနာစိတ်၏ အတုဖြစ်သော။ ကာမာဝစရစိတ္တံ၊ သည်။ အနုပ္ပိတမ္ပိ၊ အပွနာမဟုတ်သော်လည်း။ ကရုဇကောယံ၊ ကို။ အာကာယေ၊ ဌံ။ လဿနသမတ္ထံ၊ လွှင့်ခြင်းငှါ စွမ်းဆောင်နိုင်သည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ဣတံရံ၊ တပါးသော မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာအပွနာစိတ်သည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ယေန အနုမာနကရဏေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တဿေဝ၊ ၏လျှင်။ အနုဘာဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပညာယေယျ၊ ထင်ရှားရာ၏။ တံ အနုမာနကာရဏံ၊ ထို အနုမာနဖြစ်သော အကြောင်းသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဒုဗ္ဗလဝတ္ထု၏ အကြောင်းကို ဆိုရာ၌။ ကိံ ပန ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ စိတ္တာနုဘာဝေန ဝါ၊ စိတ်၏ အာနုဘော်ဖြင့်မူလည်း။ လဒ္ဓါသေဝနာဒိကိရိယဝိသေသနိဗ္ဗတ္တိဒဿနတော၊ ရအပ်သော အာသေဝနအစရှိသော ကိရိယာအထူး၏ ဖြစ်ခြင်းကို မြင်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုဗ္ဗလဝတ္ထုကတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဒုဗ္ဗလဟဒယဝတ္ထုကတ္တာ၊ အားနည်းသော ဟဒယဝတ္ထုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဟဒယဝတ္ထု၏။ မန္တတိက္ခာကာရေန၊ နှံ့သောအခြင်းအရာ ထက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တန္တိဿိတဿ၊ ထို ဟဒယဝတ္ထုကိုမှီသော။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ မန္တတိက္ခဘာဝနိပ္ပူဒနသမတ္ထံ၊

နံ သည်၏အဖြစ်၊ ထက်သည်၏အဖြစ်ကိုပြီးစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်။ စေ ဟော
 တိ၊ အံ။ ဟဒယဝတ္ထု၊ သည်။ စက္ခုသောတာဒိဝတ္ထု ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဣန္ဒြိယံ၊
 ဣန္ဒြိယဝတ္ထုသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤ ဟဒယ ဝတ္ထုသည်။ ဣန္ဒြိယံ၊ သည်။
 န စ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဓမ္မ
 သင်္ဂဟေ၊ ဓမ္မသင်္ဂဟီပါဠိ၌။ ဥပါဒါယရူပပါဠိယံ၊ ဥပါဒါယရုပ်၏ပါဠိ၌။ ဥဒ္ဓေ
 သာရဟံ၊ ဥဒ္ဓေသထိုက်သည်။ န ဇာတံ၊ မဖြစ်ရာ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အနိန္ဒြိ
 ယတ္တာ၊ အနိန္ဒြိယရုပ်ဖြစ်သောကြောင့်။ တံ၊ ထို ဟဒယဝတ္ထုကို။ ကာယိန္ဒြိ
 ယဿ၊ ၏။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌။ န ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ပြတော်မမူ။ ဝတ္ထုရူပတ္တာ စ၊
 ဝတ္ထုရုပ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း။ အဝတ္ထုရူပဿ၊ အဝတ္ထုရုပ်ဖြစ်သော။ ဇီဝိ
 တိန္ဒြိယဿ၊ ၏။ အနန္တရမ္ပိ၊ ၌လည်း။ န ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ မပြအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “တဿ အသပ္ပသန္တတ္တာ။ပ။ ဟောတိ”တိ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ
 ဝစနံ၊ သည်။ န သိဒ္ဓံ၊ မပြီး။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ သိဒ္ဓမေဝ၊
 ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနိန္ဒြိယာနမ္ပိ၊ အနိန္ဒြိယရုပ် မဟုတ်
 သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သပ္ပါယသပ္ပါယဥတုအာဟာရာဒိနံ၊ သပ္ပါယ၊
 အသပ္ပါယ ဥတု၊ အာဟာရ အစရှိကုန်သော။ ပစ္စယာနံ၊ ထို့၏။ သမာ
 ယောဂတော စ၊ တက္ခယျဉ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ စိတ္တပ္ပဝတ္တိယာ၊
 စိတ်ဖြစ်ခြင်း၏။ ဝိကာရဒဿနတော စ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို မြင်သောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ပစ္စက္ခတ္တာ စ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။
 သိဒ္ဓမေဝ၊ တည်း။ (ပြန်)။ ယသ္မာ၊ စ၊ ကြောင့်လည်း။ အပ္ပဋ္ဌိဗုဒ္ဓေါပိ၊
 မနိုးသော်လည်း။ ပဋ္ဌိဗုဒ္ဓံ ဝိယ၊ နိုးသကဲ့သို့။ အတ္တာနံ၊ ကို။ မညတိ၊ ၏။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်
 ဖြင့်။ ကရဇကာယဿ၊ ၏။ နိရုဿာဟသန္တဘာဝါကာရဝိသေသော၊ ဥဿာ
 ဟကင်းသော ငြိမ်သက်သော အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အခြင်းအရာအထူး
 သည်။ နိဒ္ဓါ နာမ၊ မည်၏။ သာ နိဒ္ဓါ၊ သည်။ စိတ္တဿ၊ ၏။ ဘဝင်္ဂေါတု
 ရဏာကာရဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာယ နိဒ္ဓါယ၊ ထို နိဒ္ဓါနှင့်။
 သမန္နာဂတော၊ သော။ သတ္တော၊ သည်။ ဘဝင်္ဂတော၊ မှ။ ဥတ္တိဏ္ဏော၊
 လွန်သည်ဖြစ်၍။ သုပိနံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ သော သတ္တော၊ ထိုသို့သော
 သတ္တဝါကို။ “ကပိမိဒ္ဓပရေတောတိ”၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။
 သုတ္တော၊ အိပ်ပျော်၏။ အပ္ပဋ္ဌိဗုဒ္ဓေါ၊ မနိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အယံ
 အတ္တော၊ ကို။ သာမိတော၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

☞ (၁၇၉)။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဘဝင်္ဂဝါရနိရုန္တရတာယ၊ ဘဝင်္ဂဝါရ၏
 အခြားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အစူန္တသုတ္တော နာမ၊ စင်စစ် အိပ်ပျော်

သော သူမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ယဒိ တာဝ
 သုတ္တော ပဿတိ၊ အဘိဓမ္မာရောဓော အာပဇ္ဇတိ”တိ အာဒိ၊ ကိ၊ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊
 ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ နိဒ္ဒါက္ခဏေန၊ အိပ်မွေ့ကာမျှ ခဏဖြင့်။ ပဋိဗုဒ္ဓေါ
 နာမ၊ နိုးသည်မည်သည်။ န ဟောတိ၊ ဧ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အထ ပဋိ
 ဗုဒ္ဓေါ ပဿတိ၊ ဝိနယဝိရောဓော”တိ အာဒိ၊ ကိ၊ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ယသ္မာ စ၊ ကြောင့်
 လည်း။ အဓိဏနိဒ္ဓေါ စ၊ မကုန်သော အိပ်မွေ့ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 အနောတိဏ္ဏဘဝဂေါ စ၊ ဘဝင်သို့မသက်သော အိပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 အတ္တံ၊ ဧ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကပိမိဒ္ဓပရေတော ပဿတိ”တိ၊ ဤ၊ ဝုတ္တံ၊
 ဧ၊ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အယံ၊ ဤသူ
 သည်။ နေဝ သုတ္တော၊ အိပ်သည်လည်း မဟုတ်။ န ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုး
 သည်လည်း မဟုတ်။ အတ္တနာ၊ သည်။ တံ နိဒ္ဒါ ထို အိပ်မွေ့ခြင်းသို့။
 အနောက္ခဏန္တော၊ မသက်ဝင်ခြင်းသည်။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ဧ၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤ
 မျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ အဘိဓမ္မော စ၊ အဘိဓမ္မာစကားသည်လည်း
 ကောင်း။ ဝိနယော စ၊ သည်လည်းကောင်း။ နာဂသေနတ္ထေရဝစနဉ္စ၊
 သည်လည်းကောင်း။ ယုတ္တိ စ၊ သင့်သော အကြောင်းယုတ္တိသည်လည်းကောင်း။
 ဣတိ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သံသန္တိတံ၊ နိုးနှောအပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ကပိမိဒ္ဓပရေတောတိ
 ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘဝဂံတော၊ ဘဝင်မှ။ ဥတ္တိဏ္ဏနိဒ္ဓါပရေတော၊ လွန်သောအိပ်
 မွေ့ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ၊ သာ၊ ထို အိပ်ခြင်းသည်။
 ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ကပိမိဒ္ဓံ နာမ၊ မည်၏။ “တတ္ထ ကတမံ မိဒ္ဓံ၊ ပ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ
 မိဒ္ဓံ”န္တိ၊ မိဒ္ဓံ-ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ၊ ဣဒံ၊ ဤ
 မိဒ္ဓသည်။ အရူပံ၊ နာမ်တည်း။ ဣမဿ၊ ဤမိဒ္ဓ၏။ ဖလဘူတော၊ အကျိုး
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကရဇကယဿ၊ ဧ၊ အကလျတာပစလယိကာသုပိနိဒ္ဓါ
 ဝိသေသော၊ မခန့်သည်၏အဖြစ်၊ မလှုပ်ရှားသည်၏အဖြစ်၊ အိပ်ပျော်ခြင်း၊
 အိပ်မွေ့ခြင်းအထူးကို။ ကာရဏောပစာရေန၊ ကာရဏပစာဖြင့်။ “ကပိမိဒ္ဓံ”န္တိ၊
 ဤ။ ပဝုစ္စတိ၊ ဧ၊ ယဉ္ဇေဝ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ “ကပိမိဒ္ဓပရေ
 တော ခေါ မဟာရာဇ သုပိနံ ပဿတိ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပဝုစ္စတိ၊ ဧ၊

ယံ တံ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယေန ဝိနယကမ္ပေန၊ ဖြင့်။ တတော၊
 ထို အာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ တံ၊ ထိုဝိနည်းကံ
 သည်။ ဣမ၊ ဤ ဂရုကအာပတ်အရာ၌။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနံ နာမ၊ မည်၏။

အဝယဝေ သမ္မဟဝေါဟာရေန ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သာခဇ္ဇေဒကော၊ သစ်
ခက်ကိုဖြတ်သည်ကို။ ရုက္ခဇ္ဇေဒကောတိ၊ ချုံ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ သည်။
နိဒဿနံ၊ ဥဒါဟရုဏ်တည်း။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဒိ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာအစ ရှိသည်
တည်း။ ရုဠိသဒ္ဓဿ၊ ရုဠိသဒ္ဓါ၏။ နိဒဿနံ၊ ရုဏ်တည်း။ န စ မယာတိ
ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိမံသနပဒဿ၊ ဝိမံသတိပုဒ်ဌ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကိရိယံ၊ ပြု
ခြင်းကိရိယာကို။ သန္ဓာယ၊ ချုံ။ မောစနေ စ၊ လွတ်ရာ၌လည်း။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊
ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ချုံ။ မုစ္စနပကတိယံ စာတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၂၄၀။ ဂေဟန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ တို့ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်
၏ (သမ္ပန်)။ ဝနဘဂီယန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပါဘတိကံ၊ သစ်ခက်ချိုးကို ။ သမ္ပယုတ္တ
သုခဝေဒနာမုခေန၊ သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော သုခဝေဒနာကို အဦးပြုသဖြင့်။ ရာ
ဂေါ၊ ကိုသာလျှင်။ “အဿာဒေါ”တိ၊ ချုံ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သုပန္နသံ
စာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ကပိမိဒ္ဓပရေတော ဝိယ၊ မျောက်၏ ဗိုက်မျဉ်းခြင်းဖြင့်
နှိပ်စက်သကဲ့သို့။ ဘဝဂံသန္တတိ၊ ဘဝင်အစဉ်ကို။ အဝိစိန္တိတော၊ မဖြတ်မှ၍။
သုပန္နံ၊ အိပ်သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ချုံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထို
စကားကို။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဇဂ္ဂနတ္ထာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သောဓနတ္ထာယ၊
သုတ်သင်ခြင်းအကျိုးငှါ။

၂၆၆။ “ဒါရုဓိတလိကလေပစိတ္တာနံ၊ သစ်သားရုပ်၊ ပန်းချီဆေးရေးသော
အရုပ်တို့၏။ အင်္ဂဇာတပဋိနိဇ္ဈာနေပိ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကိုကြည့်ရှုခြင်းကြောင့်လည်း။
ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ပရိဋ္ဌာဟေ၊ ပူပန်ခြင်းသည်။
ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ မောစနရာဂဇော၊ မောစနရာဂကြောင့်ဖြစ်သော
သာယာခြင်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝါလိကာယ ဝါ၊ ဝါလိက
ဝတ္ထု၌မူလည်း။ “ဟတ္ထိ ကာမံ နဿတိ”တိ ဧတ္ထ ဝိယ၊ ဌကဲ့သို့။ “အာပတ္တိ
တု”န္တိ၊ ချုံ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
“ဟေ မေ တု” အာဝုသော သာမဏေရ အင်္ဂဇာတ် ဂဏှာဟံ”တိ၊ ချုံ။
အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝစိကမ္ပန္တိပိ၊ ချုံလည်း။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ ယုတ္တံ ဝိယ၊
ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။
ဧဝံ၊ သို့။ ကရောဟံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ (၁၈၀)အာဏတ္တိယာပိ၊ ဖြင့်
လည်း။ အာပတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သကံရံ၊ ရောယုက်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တန္တိ၊ မဆိုဟူ၍။ ဂဟေ
တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ကေစိ၊ စို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၆၇။ “ပုပ္ဖဝိလိယံ သာသဝဋ္ဌိယ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးပြားသော ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ ကိရ၊ တတ်။

သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၂-ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၇၀။ “ဩတိဏ္ဍော”တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သေဝနာ ဓိပ္ပာယ်တား၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် မှီဝဲလိုသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿိတာ၊ ပြအပ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဝိပရိဏတေန စိတ္တေန မာတုဂါမေန သဒ္ဓိ”န္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ၏။ ဝါယာမော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “သဒ္ဓိ”န္တိ ပဒံ၊ သည်။ သံယောဂံ၊ ပေါင်းယှဉ်ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ သော ပန သံယောဂေါ၊ သည်လည်း။ သမာဂမော၊ ပေါင်းမိခြင်း။ အလ္လီယနံ၊ ငြိကပ်ခြင်းတည်း။ ကေန စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အလ္လီယနံ၊ ငြိကပ်သနည်း။ ဝိပရိဏတေန၊ ပကတိမှ ဖောက်ပြန်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ပတ္တပဋိဂ္ဂဟဏာဓိပ္ပာယာဒိနာ၊ သပိတ်ကို ကိုင်လိုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်။ ဝါ၊ အနီးသို့ရောက်သောဝတ္ထုကိုကိုင်လိုခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်။ အလ္လီယနံ၊ ငြိကပ်ခြင်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဤကားအဓိပ္ပာယ်တည်း။ “ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇေယျာ” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဝါယမတော၊ လုံ့လပြုသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဖဿပဋိဝိဇာနနာ၊ အတွေ့ကို သိခြင်းကို။ ဒဿိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝါယမိတွံ၊ ၍။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ် သည်။ သမာပဇ္ဇတိ နာမ၊ ကာယသံသဂ္ဂသို့ရောက်သည်မည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသောပါဠိအစဉ်ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုကာယသံသဂ္ဂသမာပဇ္ဇနရဟန်း၏။ တိ ဝဂ်သမ္ပတ္တိ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဿိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ ဝါ၊ ကား။ ယက္ခာဒိနာ၊ ဘိလူးအစရှိသည်သည်။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသို့။ ဩတိဏ္ဍော ဝိယ၊ သက်အပ်သကဲ့သို့။ ဝိပရိဏတေန၊ သော။ တေန၊ စိတ္တေန၊ ထိုစိတ်သည်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ ရာဂေါ၊ သို့။ ဩတိဏ္ဍော၊ သက်ဝင်အပ်၏။ ဝါ၊ ကား။ ဧတံ၊ သည်။ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာဝိတတ် အနက်၌။ ကရဏဝစနံ၊ တည်း။ သတ္တော၊ သည်။ ကူပါဒိံ၊ တွင်းအစရှိ သည်သို့။ ဩတိဏ္ဍော ဝိယ၊ သက်ဝင်သကဲ့သို့။ ဝိပရိဏတံ၊ ပကတိမှဖောက် ပြန်သော။ စိတ္တံ၊ သို့။ ရာဂေါ၊ သည်။ ဩတိဏ္ဍော၊ သက်ဝင်တတ်၏။

၁။ သော စ ပယောဂေါ (ဆဋ္ဌ) ၂။ န ပတ္တပဋိဂ္ဂဟဏာဓိပ္ပာယာဒိနာ (ဆဋ္ဌ)

၃။ ကေန (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၂-ကယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၄၅၉

အထ ဝါ၊ ကား။ “ရာဂတော၊ မှ။ ဥတ္တိဏ္ဏော၊ လွန်မြောက်သည်။
 ဘဝိဿာမိ၊ အံ။” ဣတိ ကတော၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဘိက္ခုဘာဝံသို့။
 ဥပဂတော၊ ကပ်၏။ တတော ဥတ္တိဏ္ဏာဓိပ္ပါယတော၊ ထိုသို့ လွန်မြောက်လိုသော
 အဖြစ်မှ။ ဟေတုဘူတေန၊ ဟိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဝိပရိဏတေန၊ သော။ စိတ္တေန၊
 စိတ်ကြောင့်။ တမေဝ ရာဂံထို ရာဂသို့လျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ သမိပံသို့။ အာဂ
 တေန၊ သော။ မာတုဂါမေန၊ သည်။ ဩတိဏ္ဏော၊ ၏။ ဝါ၊ ကား။ အတ္တနာ၊
 သည်။ ဥပဂတေန၊ ဖြင့်။ ဩတိဏ္ဏော၊ ၏။ ဧတေန၊ ဤ ဝိပရိဏတေန စိတ္တေန-
 ဟူသောပုဒ်ဖြင့်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ သာရတ္ထတာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။
 ဟောတု၊ စေ။ ဝိရတ္ထတာ ဝါ၊ တပ်ခြင်းကင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်
 စေ။ ဣဓ၊ ဤ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၌။ သာ၊ သည်။ အပ္ပမာဏာ၊
 ပမာဏ မဟုတ်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ ကာယသံသဂ္ဂေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဥဘိန္နံ၊
 ရဟန်း၊ မိန်းမ နှစ်ယောက်တို့၏။ သာရတ္ထတာယ၊ တပ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 ၌။ ပယောဇနံ၊ သည်။ န အတ္တိ၊ မရှိ။

✓ ကာယသံသဂ္ဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဥဘိန္နံ၊ ရဟန်း၊ မိန်းမ နှစ်ပါးတို့တို့၏။
 ကာယာနံ၊ တို့၏။ သမ္ပယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းတည်း။ ပဒဘာဇနေ ပန၊ ၌ကား။
 “သမာပဇ္ဇေယျာတိ အဇ္ဈာစာရော ဝုစ္စတိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို
 အဇ္ဈာစာရော ဝုစ္စတိ-ဟူသောစကားကို။ သမာပဇ္ဇနံ၊ သမာပဇ္ဇတိ ကိရိယာ
 ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကာယသံသဂ္ဂံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န
 ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကာယသံသဂ္ဂဿ၊ သို့။ သမာပဇ္ဇနာ၊ ရောက်
 ခြင်းကို။ “အဇ္ဈာစာရော” တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယံ ပန၊ ၌ကား။
 “ယော သော ကာယသံသဂ္ဂေါ နာမ၊ အကြင် ကာယသံသဂ္ဂမည်သည်။
 အတ္တိ၊ ၏။ သော ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ သည်။ အတ္တတော၊ အနက်အား
 ဖြင့်။ ဝါ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်။ အဇ္ဈာစာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ပရတော၊ မှ။ ဗျာဠိယံ၊ ၌။
 “သေဝနာဓိပ္ပါယော န စ ကာယေန ဝါယမတိ၊ ဖဿံ ပဋိဝိဇာနာတိ၊
 အနာပတ္တိ” တိ၊ ၍။ (၁၈၁) ဝုတ္တလက္ခဏေန၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့
 ရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဖဿံပဋိဝိဇာနနာယ၊ အတွေ့
 ကို သိခြင်းဖြင့်။ သံသဂ္ဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂကို။ ဒီပိတော၊ ပြအပ်၏။ သော၊
 ထို သံသဂ္ဂသည်။ အဇ္ဈာစာရော၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ ကထံ၊ အသို့
 လျှင်။ အနာပတ္တိ၊ အနာပတ္တိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တေ၊ ဤ အဋ္ဌကထာစကားသည်။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကား

တည်း။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ “ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇေယျာ” တိ ပဒံ၊
 ကိ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ရှိ။ အဇ္ဈာစာရော၊ သည်။ ဝုစ္စတိတိ၊ ရှိ။ ဥဘိန္ဒမ္ပိ ပဒါနံ၊
 နှစ်ဖုဒ္ဓိလုံးတို့၏လည်း။ သာမညဘာဇနီယတ္တာ၊ သာမည ဝေဇနိအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗာဘာဝေ၊ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗ သဘော
 မရှိသော်။ သမာပဇ္ဇနာဘာဝေန၊ သမာပဇ္ဇတိ ကိရိယာ၏ မရှိသောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ “သော အတ္တတော အဇ္ဈာစာရော ဟောတိ” တိ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

“ဟတ္ထဂ္ဂါဟံ ဝါ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဟတ္ထေန၊ ဟတ္ထသဒ္ဓါဖြင့်။ သဗ္ဗောပိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဥပါဒိန္နကော ကာယော၊ ကိ။ သင်္ဂဟိတော၊
 ၏။ ဘိန္ဒသန္တာနော၊ ပြားသော ခန္ဓာအစဉ်ရှိသောကာယကို။ န သင်္ဂဟိ
 တော၊ မသင်္ဂဟိအပ်။ တပုဋ္ဌိဗဒ္ဓေါ၊ ထို ဥပါဒိန္နကာယနှင့် စပ်သော။
 ဟတ္ထာလင်္ကာရာဒိ၊ လင်္ကာဝတ်တန်ဆာအစရှိသည်တည်း။ ဝေဏိဂ္ဂဟဏေန၊ ဝေဏိ-
 သဒ္ဓါဖြင့်။ အနုပါဒိန္နကော၊ သော။ အဘိန္ဒသန္တာနော၊ မပြားသောအစဉ်
 ရှိသော။ ကေသလောမနခဒန္တာဒိကော၊ သော။ ကမ္မပစ္စယဉာတုသမုဋ္ဌာနော၊
 ကံလျှင်အကြောင်းရှိသော ဉာတုကြောင့်ဖြစ်သော ဝတ္ထုအပေါင်းကို။ ဝဟိတော၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊
 ဌ။ “အနုပါဒိန္နကေနပိ ကေနစိ ကေသာဒိနာ ဥပါဒိန္နကံ ‘ဝါ’ အနုပါဒိန္နကံ
 ဝါ ဖုသန္ဓောပိ သံဃာဒီသေသံ အာပဇ္ဇတိယေဝါ”တိ၊ ရှိ။ အာဟ၊ ၏။ တေန၊
 ကြောင့်။ အနုပါဒိန္နကာနုပ္ပ၊ အနုပါဒိန္နကံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကေသ
 လောမာဒိနံ၊ တို့၏။ အင်္ဂဘာဝေါ၊ ကိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဧဝံ သန္ဓောပိ၊
 ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ “ဗဿံ ပဋိဝိဇာနာတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ တိဝင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊
 အင်္ဂါသုံးပါး ပြည့်စုံသဖြင့်။ သံဃာဒီသေသော၊ သင့်၏။ ဗဿံ၊ ကိ။
 အပုဋ္ဌိဝိဇာနနတော၊ မသိသောကြောင့်။ ဒုဝင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။”
 ဣတိ ဣမိနာ ပါဠိအဋ္ဌကထာနယေန၊ နည်းနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒတ္ထဇာန
 နတော၊ ထိုပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိသောကြောင့်တည်း။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဖုဋ္ဌဘာဝံ၊ ထိအပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ ပဋိဝိဇာနန္ဓောပိ၊ သိသော်
 လည်း။ ဗဿံ၊ အတွေ့ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ သိသည်လည်းမည်၏။ အယံ၊
 ဤသည်ကား။ ဧကော၊ သော။ အတ္ထော၊ တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မာတု
 ဝါမဿစ၊ ၏လည်းကောင်း။ အတ္တနော စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ကာယပရိယာ
 ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကေသာဒိနံ၊ တို့၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဖုဋ္ဌဘာဝံ၊
 ထိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဖုသိတွာ၊ ရောက်၍။ ဝါ၊ တွေ့၍။ တံ သာဒိယနံ၊ ထို

အတွေ့ကိုသာယာခြင်းသည်။ ဖဿံကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ မည်၏။ ကယ
ဝိညာဏုပ္ပတ္တိယာ ဝေ၊ ကယဝိညာဉ်ဖြစ်သဖြင့်သာလျှင်။ ဖဿံ ကို။ န ပဋိဇာ
နာတိ၊ မသိ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထဤ ကယသံသဂ္ဂအရာ၌။ ကယဝိညာဏံ၊
သည်။ အနေကန္တိကံ၊ အနေကန္တိကတည်း။ ဝါ၊ ကေန္တိက မဟုတ်။ မာတုဂါ
မဿ၊ ၏။ ဥပါဒိန္နကေန၊ သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အနုပါဒိန္နကေန ဝါ၊
အနုပါဒိန္နကမူလည်းဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဥပါဒိန္နက
ကာယေ၊ ဥပါဒိန္နကဖြစ်သော ကာယကို။ ဖုဋ္ဌေ၊ ထိသည်ရှိသော်။ ပသန္နကာ
ယိန္ဒြိယော၊ ကြည်သော ကာယိန္ဒြိယရှိသည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ တဿ၊ ထို
ရဟန်း၏။ ကယဝိညာဏံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေနဝ၊ ကြောင့်လျှင်။
သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဖဿံ ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ သိသည်မည်
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနုပါဒိန္နကာယော၊ သည်။ လောလုပ္ပေါ၊ လျှပ်
ပေါ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပသန္နကာယိန္ဒြိယော ဝါ၊ မကြည်သော ကာယိန္ဒြိယ
သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တိမိရဝါတေန၊ တိမိရမည်သော လေသည်။
ဝါ၊ ပြင်းစွာသောလေသည်။ ဥပဟတကာယော ဝါ၊ နှိပ်စက်အပ်သောကိုယ်
ရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။ ကယဝိညာဏံ၊ သည်။
နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ တေန၊ ထိုကာယဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဖဿံ ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ
နာမ၊ ပဋိဝိဇာနာတိ မည်သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကေဝလံ၊ အထူး
ကား။ သေဝနာဓိပ္ပာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါယမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍။ ကယသံသဂ္ဂံ၊
သိ။ သမာပဇ္ဇန္တော၊ ရောက်သောသူသည်။ ဖဿံ ကို။ မနောဝိညာဏေန၊
ဖြင့်။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ မည်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ကယသံသဂ္ဂံ
သမာပဇ္ဇေယျာတိ ဣမိနာယ ဝါယမတော ဖဿပဋိဝိဇာနနာ ဒဿိ
တာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အပရောပိ ဘိက္ခု၊ တယောက်သောရဟန်းသည်မူလည်း။ မာတုဂါမဿ၊
၏။ ကယပဋိဗဒ္ဓေန ဝါ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန
ဝါ၊ လွှတ်သောဝတ္ထုဖြင့် လည်းကောင်း။ ဖုဋ္ဌော၊ ထိသည်ဖြစ်၍။ ကယ
ဝိညာဏံ ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်။ ဖဿံ ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ
နာမ၊ မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ (၁၈၂) “အနေကန္တိကဉ္စေ ကယ
ဝိညာဏ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အပရော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ အဝတ်ကို။
ပါရုပိတွာ၊ ရံ၍။ နိဒ္ဒါယန္တံ၊ အိပ်သော။ မာတုဂါမံ ကို။ ကယသံ
သဂ္ဂရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တဿ၊ ၏။ ဥပရိဘာဂေ၊ အထက်အဖို့၌။ သဏိကံ၊
နှေးနှေး။ ဖုသန္တော၊ ထိစေသည်ဖြစ်၍။ ဝုတ္တန္တရေန၊ အဝတ်ကြားဖြင့်။
နိက္ခန္တလောမသမ္ပဿံ၊ ထွက်လော့၊ အမွေးနှင့် ထိသည်ကို။ အပ္ပဋိဝိဇာ-

နန္ဒောပိ၊ မသိသော်လည်း။ သေဝနာဓိပ္ပာယော၊ မှီဝဲခြင်းကို အလိုရှိသည် ဖြစ်၍။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဝါယမိတွာ၊ ၍။ ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိဝိဇာနာတိ နာမ၊ မည်၏။ သံဃာဒိသေသံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “နိလံ၊ ညှိသောဝတ္ထုကို။ ဃဇ္ဇေယျာမိ၊ စေ့ဆော်အံ့။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဃဇ္ဇေတိ၊ ထိစေအံ့။ သံဃာဒိ သေသော၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဒုတိယော၊ သော။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အနေကတ္ထတ္တာ စ၊ များသောအနက် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒုဝိညေယျာဓိပ္ပာယတော စ၊ သိနိုင် ခဲ့သော အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ မာတိကာ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဖဿပဋိဝိဇာနနံ၊ ကို။ အင်္ဂန္ဓေဝ၊ ၍လျှင်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထို ဖဿဝိဇာနကို။ ဝုတ္တော၊ အင်္ဂါဟု ဆိုသည် ရှိသော်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃာဒိ သေသံ၊ ကို။ အာပဇ္ဇိတွာပိ၊ ၍လည်း။ နခေန၊ လက်သည်းဖြင့်။ လောမေန၊ ဖြင့်။ သံသဂ္ဂေါ၊ ရောယှက်ကြသည်ကို။ ဝုတ္တော၊ အင်္ဂါဟု ဆိုသည်ရှိသော်။ ယံ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ န စ ဥပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်။ တိမိရဝါတထဒ္ဓဝတ္ထော စ၊ အလွန်သောလေဖြင့် ခက်မာသော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဖဿံ၊ ကို။ န ပဋိဝိဇာနာမိ၊ မသိရ။ ဣတိ ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ အနာပန္နသည်၊ အာပတ်သို့ မရောက်ဟူသော အမှတ်ရှိ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်းတော်မူ၍။ အင်္ဂန္ဓေဝ၊ ၍သာလျှင်။ (လိုက်) န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ “ဖဿံ ပဋိဝိဇာနာတိ၊ န စ ဖဿံ ပဋိဝိဇာ နာတိ” တိ စ၊ ဟူကုန်သော။ ဧတေသံ ပဒါနံ၊ ထို့၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တနယံ၊ ကို။ ဒသေတွာ၊ ၍။ သော-အတ္ထော၊ ထိုအနက်ကို။ ပညာပေတဗ္ဗော၊ သိစေအပ်၏။ တောဝတံ၊ ဤမျှသော ပါဠိအစဉ်ဖြင့်။ န တဒတ္ထဇာနန တောတိ တော၊ ဌ။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဝိတ္တာရိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပဒဘာဇနိယ ဝဏ္ဏနာ

၂၇၁။ “ရတ္တံ စိတ္တံ ဣမသ္မိံ” အတ္ထေ အဓိပ္ပေတံ ဝိပရိဏတန္တိ တော၊ ဤပါဠိတော်ပါဠိ၌။ သာမညေန၊ ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဝိနိတဝတ္ထုသု၊ ထို့၌။ “မာတုယာ မာတုပေမေန အာမသတိ ။ပ။ အာပတ္တိ ဒုက္ခဋ္ဌဿာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာယသံသဂ္ဂရာ ဂေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ရတ္တန္တိ၊ ရတ္တစိတ်ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊

ထိုမှတစ်ပါး။ “မာတုဂါမော နာမ မနုဿိတ္ထိ”တိ၊ ဟူ၍။ အဝိသေသေန၊
 ဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ၏ရှင်။ အထ ခေါ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း။ အဝိနဠိန္ဒြိယာဝ၊
 မပျက်သောဣန္ဒြိယသော မိန်းမကိုသာလျှင်။ မနုဿိတ္ထိ၊ မနုဿိတ္ထိ
 ဟူ၍။ ‘ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “မတိတ္ထိယာ
 ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇိ” ပ။ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်တည်း။ မနုဿိတ္ထိတိ ဧတ္တာဝတော၊ မနုဿိတ္ထိ-ဟူသော ဤမျှသော
 စကားဖြင့်။ မနုဿိတ္ထိဘာဝေ၊ သည် (ထည့်)။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးပြီးလျက်။
 “န ယက္ခိ န ပေတိ န တိရစ္ဆာနဂတာ”တိ၊ ၍။ ဝစနံ၊ ဆိုပြန်ခြင်းကို။
 (ဝုတ္တိ-၌စပ်)။ အဝိနဠိန္ဒြိယာပိ၊ မပျက်စီးသော ဣန္ဒြိယသော်လည်း။ သဗ္ဗာ၊
 အလုံးစုံသော။ မနုဿဝိဂ္ဂဟာ၊ လူမိန်းမအသွင်ရှိသော။ ဣတ္ထိ၊ သည်။ ဣဓ၊
 ၌။ မနုဿိတ္ထိ နာမ၊ မည်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယက္ခိအာဒယော၊
 ဘီလူးမအစရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာတိသိဒ္ဓေန၊ ဇာတိ
 အားဖြင့်ပြီးသော။ ဣဒ္ဓိဝိသေသေန၊ တန်ခိုးအထူးနှင့်။ ဣဇ္ဈန္တိယော၊ ပြည့်စုံ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မနုဿဝိဂ္ဂဟာပိ၊ လူ၏အသွင်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
 ဣတိ ဒဿနတ္ထိ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တာသု၊ ထို ဘီလူးမ ပြိတ္တာမ၊ တိရစ္ဆာန်မ
 တို့တွင်။ ယက္ခိ၊ ဘီလူးမသည်။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ ဝိနိတဝတ္ထုသု၊ တို့၌။ ယက္ခိယာ၊ ဘီလူးမနှင့်။ ကာယသံသဂ္ဂေန၊
 ကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယဿ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း။ တဒနုလောမတ္တာ၊ ထို ဘီလူးမိန်းမအား လျော်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ပေတိတ္ထိ စ၊ ပြိတ္တာ မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ဒေဝိတ္ထိ စ၊ နတ်
 မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထု၊ တည်း။ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိ၊ သည်။
 ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု၊ တည်း။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်လျက် လူ၏
 အသွင်ရှိသော မိန်းမသည်။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိဘဂေ ပန၊ ၌ကား။ “မနုဿိတ္ထိ စ ဟောတိ
 မနုဿိတ္ထိသည်” တိပါဠိယာ၊ ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်။ “ဣတ္ထိ စ
 ဟောတိ၊ ယက္ခိသည်” တိ အာဒိဝစနေ၊ ယက္ခိသည် ဤသို့ အစရှိသော
 စကားသည်။ သတိ၊ သော်။ ယက္ခိအာဒိနံ၊ တို့၏။ အနိဠိတပ္ပသင်္ဂတော၊
 စ၊ မလိုအပ်သောအနက်၏ လျဉ်းပါးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
 (၁၈၃) “ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ဣတ္ထိသည်” တိအာဒိမ္မိ၊ ၌။ ယက္ခိအာဒိနံ၊
 ဘီလူးမိန်းမ အစရှိသည်တို့ကို။ အန္တောကရဏေ၊ အတွင်းသွင်းခြင်းသည်။
 သတိ၊ သော်။ တာသိ၊ ထို ဘီလူးမ စသည်တို့၏။ သံဃာ ဒိသေသဝတ္ထု

၁။ အနိတ္ထိတာပသင်္ဂတော (ဆဋ္ဌ)

ဘာဝပွသင်္ဂတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ယက္ခိအာဒယော၊ ဘီလူးမ
အစရှိသည်တို့ကို။ န ဝုတ္တာ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။
ဧကေ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ဝိနိတဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဌ”။ “အညတရော ဘိက္ခု
တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိယာ ကာယ။ပ။ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အမနုဿဝိဂ္ဂဟာ၊
နတ်ဘီလူးပြိတ္တာအသွင်ရှိသော။ ပါကတိကတိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိ၊ ပကတိဖြစ်သော
တိရစ္ဆာန်မကို။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။
‘ဣတ္ထိ စ ဟောတိ တိရစ္ဆာနဂတသည’တိ တိရစ္ဆာနဂတာ စ ဟောတိ ဣတ္ထိ
သည’တိအာဒိဝါရေသုပိ၊ ဣတ္ထိသည-ဤသို့ အစရှိသော ဝါရတို့၌လည်း။
ပါကတိကတိရစ္ဆာနဂတောဝ၊ ကိုလျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ ၏။ သော စ၊ ထို
တိရစ္ဆာန်သည်လည်း။ တိရစ္ဆာနဂတပုရိသောဝ၊ တိရစ္ဆာန် ဖြစ်သော
ယောကျ်ားသာလျှင်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဒုဠုလ္လဝါစာအတ္ထ
ကာမပါရိစရိယသိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ မနုဿပုရိသပဋိသံယုတ္တဝါရာ ဝိယ၊
မနုဿပုရိသနှင့်စပ်သော ဝါရတို့ကဲ့သို့။ တိရစ္ဆာနပဋိသံယုတ္တဝါရာပိ၊ တို့သည်
လည်း။ နာဂတာ၊ မလာကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊
ထို့အတူ။ ပဏ္ဏကောတိ ဣဓ၊ ဤပုဒ်၌လည်း။ မနုဿပဏ္ဏကောဝ၊ သည်သာ
လျှင်။ အာဂတော၊ ၏။ ပုရိသောတိ စ ဣဓ၊ ဌလည်း။ မနုဿပုရိသောဝ၊
သည်သာလျှင်။ အာဂတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အမနုဿိတ္ထိ၊ အမနုဿ
ဖြစ်သောမိန်းမလည်းကောင်း။ အမနုဿပဏ္ဏကော၊ ဘီလူးဖြစ်သော ပဏ္ဏုက်
လည်းကောင်း။ အမနုဿပုရိသော၊ ဘီလူးယောကျ်ားလည်းကောင်း။ တိ
ရစ္ဆာနဂတိတ္ထိ၊ တိရစ္ဆာန်မိန်းမလည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနဂတပဏ္ဏကော၊ ပဏ္ဏုက်
လည်းကောင်း။ မနုဿာမနုဿတိရစ္ဆာနဂတဉာတောဗျဉ္ဇနကာ စ၊ လူဉာ
တောဗျည်း၊ ဘီလူးဉာတောဗျည်း၊ တိရစ္ဆာန် ဉာတောဗျည်းတို့လည်း
ကောင်း။ ဣတိ ဣမေ အဋ္ဌ ဇနာ၊ ဤ ရှစ်ယောက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့
သည်။ ဣဓ၊ ဤ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၌။ အနာဂတာ၊ မလာကုန်။ တေသံ၊
ထို သတ္တဝါတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္ထုသညာဝိမတိဘေဒဝသေန၊ ဝတ္ထု
အထူး၊ သညာအထူး၊ ဝိမတိအထူးတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာပတ္တိဘေဒါဘေဒ
ဝိနိစ္ဆယော စ၊ အာပတ်အထူးအပြားရှိသော အဆုံးအဖြတ်၊ အာပတ်အထူး
အပြားမရှိသော အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်းကောင်း။ အနာဂတဝါရဂဏနာ စ၊
မလာသောဝါရ အရေအတွက်ကိုလည်းကောင်း။ အသမ္ပုယုန္နေန၊ မတွေ့ဝေ
သဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ တေသံ၊ တို့၏။ ဒုကမိဿကာဒိဝါ
ရာ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ အာပတ္တိအနာပတ္တိဘေဒဝိနိစ္ဆယော စ၊ ကို
လည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ “တတ္ထ၊ ထို ဝတ္ထုအာပတ်အထူးတို့တွင်။

အမနုဿပဏ္ဍကအမနုဿပုရိသတိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိတိရစ္ဆာနဂတပဏ္ဍကတိ၊ ဘိလူး
 ပဏ္ဍုက်၊ ဘိလူးယောကျာ်း တိရစ္ဆာန်မိန်းမ တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်ဟု ဆိုအပ်ကုန်
 သော။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သောသူတို့သည်။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုကာ၊ ဒုက္ကဋ္ဌ
 ဝတ္ထုတို့တည်း။ အမနုဿိတ္ထိမနုဿဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ၊ ဘိလူးမိန်းမ ဘိလူးဥဘ
 တော ဗျဉ်းတို့သည်။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုကာ၊ တို့တည်း။ အမနုဿဥဘတော
 ဗျဉ္ဇနကာ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနဂတဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ စ၊ တို့
 သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုကာ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုတို့တည်း။ ပါဠိယံ ပန၊
 ချွဲကား။ အမနုဿိတ္ထိယာ၊ ၏။ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 အမနုဿပဏ္ဍက စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ ပုရိသ
 စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ အနာဂတာ၊ မလာကုန်။ တိရစ္ဆာနဂတိတ္ထိပဏ္ဍ
 ကဥဘတောဗျဉ္ဇနကာ၊ တိရစ္ဆာန်မိန်းမ ပဏ္ဍုက် ဥဘတောဗျဉ်းတို့သည်။
 တိရစ္ဆာနဂတပုရိသေန၊ နှင့်။ သမာနဂတိကတ္တာ၊ တူသောအလား- ဝါ၊
 တူသောဖြစ်ခြင်းရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်။ နာဂတာ၊ ကုန်။ မနုဿဥဘတောဗျဉ္ဇ
 ကော၊ သည်။ မနုဿပဏ္ဍကေန၊ နှင့်။ သမာနဂတိကတ္တာ၊ ကြောင့်။ အနာ
 ဂတော၊ မလာ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာယံပန၊ ချွဲကား။
 “နာဂမာဏဝိကာယပိ၊ နဂါးလုလင်မ၌လည်းကောင်း။ သုပဏ္ဍမာဏဝိကာ
 ယပိ၊ ဂဠုန်လုလင်မ၌လည်းကောင်း။ ကိန္နရိယာပိ၊ ကိန္နရာမ၌လည်းကောင်း။
 ဂါဝိယာပိ၊ နွားမ၌လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ ဝုတ္တ
 တ္တာ၊ ကြောင့်။ တဒေဝ၊ ထို အဋ္ဌကထာစတားကိုလျှင်။ ပမာဏတော၊
 အားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

✓ တတြ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝိစာရဏာ၊
 စိစစ်သော အခြင်းအရာတည်း။ “န ဘိက္ခဝေ တိရစ္ဆာနဂတဿ နိသိန္နပရိ
 သာယ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗံ” န္တိ ဧတ္ထ၊ ချွဲ။ “တိရစ္ဆာနဂတောတိ မဒဿ၊
 ၏။ ယဿ ဥပသမ္ပဒါ ပဋိက္ခိတ္တာ” တိ၊ ဟူ၍။ အတ္ထဿ၊ ကို။ (ထည့်)။ အဋ္ဌ
 ကထာယံ၊ ချွဲ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟော၊ တိရစ္ဆာန်
 ဇာတ်ဖြစ်လျက် လူ၏အသွင်ရှိသော သတ္တဝါသည်။ ပါဏတိကတိရစ္ဆာန
 ဂတတော၊ ပကတိ တိရစ္ဆာန်ဇာတ်မှ။ ဝိသိဋ္ဌော၊ ထူး၏။ ယက္ခပေတ
 တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟာနံ၊ ဘိလူး ပြိတ္တာ တိရစ္ဆာန် ဇာတ်ဖြစ်လျက် လူ
 အသွင်ရှိသော ဝတ္ထုတို့၏။ ဝိသိဋ္ဌော၊ အထူးဖြစ်ရာ၌ (ထည့်)။ တထာ၊
 ထို ရှေးအတူတည်း။ “တိရစ္ဆာနဂတဿ စ၊ ဒုက္ခပုတ္တိယံ အပိစ ဒုက္ကဋ္ဌ
 မေဝါ” တိ ဧတ္ထ၊ ချွဲ။ (၁၈၄) ဝိသေသေတွာ၊ အထူးပြု၍။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊

ကြောင့်လည်းကောင်း။ “ပတ်နရူပံ ပမာဏံ၊ န မရဏရူပ” နှိ ဧတ္ထ၊ ဌ။
 အာပတ္တိဝိသေသဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ “ဥတတော အဝဿု
 တေ ယက္ခဿ ဝါ ပေတဿ ဝါ ပဏ္ဍကဿ ဝါ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟဿ
 ဝါ အဓိဓကံ ဥဗ္ဘဇာဏမဏ္ဍလံ ကာယေန ကာယံ အာမသတိ၊ အာပတ္တိ
 ထုလ္လစ္စယဿာ” တိ၊ ရှိ။ သာမညေန၊ ဖြင့်။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ သော မနုဿဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။ ဝိသိဋ္ဌော၊ ထူး၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊
 သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဝါ၊ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓံ-သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။
 ဝိသိဋ္ဌတ္တာ စ၊ ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိ
 ယာ ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇန္တဿာတိ၊ ဟူ၍။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို တိရစ္ဆာနဂတ မနုဿ
 ဝိဂ္ဂဟဖြစ်သော သတ္တဝါ၌။ အာပတ္တိဝိသေသေန၊ အာပတ်အထူးသည်။
 တဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိပိ၊
 ကိုလည်း။ ယဒိ အဓိပေတော၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ရူပသာမညေန၊
 ရူပသာမညဖြင့်။ သညာဝိရာဂတ္တာသမ္ဘဝတော၊ သညာဝိရာဂ အဖြစ်၏ ထင်
 ရှား မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုဠုလ္လဝါစာအတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပဒေ
 သုပိ၊ တို့၌လည်း။ သာ၊ ထိုတိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိကို။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ သည်။
 ဘဝေယျ၊ ၏။ သာစ၊ ထို တိရစ္ဆာနဂတ မနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိ သည်လည်း။ သရူပေန၊
 အားဖြင့်။ အနာဂတာ၊ မလာ။ သံခိတ္တဝါရတ္တာ၊ သံခိတ္တဝါရဖြစ်သော
 ကြောင့်။ နာဂတာ၊ မလာ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဣတ္ထိ စ
 ဟောတိ တိရစ္ဆာနဂတော စ၊ ဥဘိန္နံ ဣတ္ထိသညိတိ ဣဓ၊ ဌ။ အာဂတတ္တာ၊
 ကြောင့်။ ပုရိသလိင်္ဂနိဒ္ဒေသော၊ ပုလ္လိင်ဖြင့် ညွှန်ခြင်းသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊
 မသင့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိရစ္ဆာနဂတပုရိသော စ၊ သည်လည်း။ ဣဓ၊
 ဌ။ အာဂတော၊ ၏။ တိရစ္ဆာနဂတမနုဿဝိဂ္ဂဟိတ္ထိယာ၊ သည်။ ပါဠိယံ၊ ဌ။
 အနာဂတာယပိ၊ မလာသော်လည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ ကိုလျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣတိ ဣမဿ ဝစနဿ၊ ဤ စကား၏။ ကာရဏန္တာ
 ယာ၊ အကြောင်းအရိပ်ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗာ၊ ရှာအပ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤ စကားသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်ရာ။ တသ္မာ၊
 နည်းဟူမကား။ ဣတ္ထိနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုရိသနဉ္စ၊ တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဧတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝစနေ၊ ဆိုရာ၌။ ပုရိသလိင်္ဂသဗ္ဗာ
 ဝတော၊ ပုရိသလိင်၏ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (သမ္ဘဝတော-ရိမ္မ
 ပုရိသလိင်ဖြစ်သောကြောင့်-ပေး။) ဣဓ၊ ပုဒ်၌။ တိရစ္ဆာနဂတပုရိသပဏ္ဍ
 ကိတ္ထိယော၊ တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား၊ တိရစ္ဆာန်ပဏ္ဍုက်၊ တိရစ္ဆာန်မိန်းမ-ဟူဆို့

အပ်ကုန်သော။ တိဿောပိ၊ သုံးယောက်သော သူတို့ကိုလည်း။ ကေတော၊ တည်း။ သမ္ပိဏ္ဏေတွာ၊ ပေါင်း၍။ “တိရစ္ဆာနဂတော”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တတ္ထ စ၊ ထို တိရစ္ဆာန်သုံးမျိုး၌လည်း။ မနုဿဝိဂ္ဂဟာမနုဿဝိဂ္ဂဟေသု၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟဖြစ်သောတိရစ္ဆာန်၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟ မဟုတ်သော တိရစ္ဆာန်တို့၌။ ဣတ္ထိပဏ္ဏကပုရိသသညိတာ၊ ဣတ္ထိ၊ ဟူသောအမှတ်၊ ပဏ္ဏုက်ဟူသောအမှတ်၊ ယောက်ျားဟူသော အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည် အားလျော်စွာ။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဒုဠုလ္လဝါစာဒိ သိက္ခာပဒဒ္ဒယေ၊ ၌။ ဝါရာနံ၊ တို့ကို။ သံခိတ္တတ္တာ၊ ချုံးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိသ တိရစ္ဆာနဂတာဒယော၊ တို့သည်။ နာဂတာ၊ ကုန်။ ယထာဝုတ္တေသု၊ တို့၌။ အာပတ္တိ၊ ၏။ တတ္တာပိ၊လည်း။ တထာ၊ တူတည်း။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပုရိသံ ဩတာသန္တဿ၊ စ အနာပတ္တိတိ ပဏ္ဏကံ ဩတာသန္တဿ စ ထုလ္လစွယန္တိ၊ ၍။ မာတိကာဠကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ ဝါရာ၊ တို့ကို။ သံခိတ္တာ၊ ချုံးအပ်ကုန်၏။ ‘ဣတိ၊ သို့။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဏ္ဏကေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။’ ပုရိသေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနဂတေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိသညိဿ၊ မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသောရဟန်းအား။ ဝိသေသော စ၊ အထူးသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ အထူးရှိသော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပဏ္ဏုက်စသည် တို့၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဠကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုသော စကားသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိန္နံပိ၊ နှစ်ပါးသော အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေသံ ဝါဒါနံ၊ တို့တွင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဝါဒ၌။ ယုတ္တိ ဝါ၊ အသင့် သည် လည်းကောင်း။ ကာရဏံ ဝါ၊ အကြောင်းသည် လည်းကောင်း။ အတိရေကံ၊ အလွန်လျှင်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တံ၊ ထို အထူးကို။ ဝိစာရေ တွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝေရူပေသု၊ ကုန်သော။ ဌာနေသု၊ တို့၌။ သုဠု၊ လွန်စွာ။ ဝိစာ ရေတွာ၊ ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။

✓ တတ္ထ တိဿံ ပါဠိယံ၊ ၌။ အာဂတဝါရဂဏနာ၊ လာသောဝါရ အရေ အတွက်ကို။ တာဝ၊ စွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ သင်္ခေပတော၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတ္ထိမူလကာ၊ ဣတ္ထိလျှင် မူလရှိကုန်သော။ ပဉ္စ ဝါရာ၊ ငါးဝါရတို့ လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏက ပုရိသ တိရစ္ဆာနဂတမူလကာ၊ ပဏ္ဏကမူ ပုရိသမူ တိရစ္ဆာနဂတမူလျှင် အရင်းရှိကုန်သော။ ပဉ္စ ပဉ္စ စ ဝါရာ၊ ငါးဝါရ ငါး

ဝါရတို့သည် လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသတိ ဝါရာ၊ ဝါရနှစ်ဆယ်
 တို့သည်။ ကေမုလကာ၊ ကေမုမည်ကုန်၏။ တထာ၊ တို့အတူ။ ဒုမုလကာ၊
 ဒုမုတို့သည်။ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တို့။ မိဿကမုလကာ၊ မိဿကမုတို့သည်။
 ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်တို့။ ဣတိ၊ သို့။ (၁၈၅) သဠိ ဝါရာ၊ ဝါရခြောက်
 ဆယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုဝါရတို့သည်။ ဝိသတိတိကာနိ၊
 ဝိသတိသုံးခုတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကေကသ္မိ၊ တခုတခုသော။
 ဝိသတိတိကေ၊ ဤ။ ဧကေကမုလဝါရံ၊ တခုတခုသော မုလဝါရကို။ ဂဟေ
 တွာ၊ ဤ။ တယော၊ ကုန်သော။ ကာယေန ကာယပဋိဗဒ္ဓဝါရာ၊ တို့ကို။
 ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ သတ္တပညာသ ဝါရာ၊ ငါးဆယ်ခုနှစ်
 ပါးကုန်သော ဝါရတို့ကို။ သံခိတ္တာ၊ ချုံးအပ်ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ တယော၊
 ကုန်သော။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေန ကာယဝါရာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။
 သေသာ၊ ကြွင်းသောဝါရတို့ကို။ သံခိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။
 ကာယပဋိဗဒ္ဓေန ကာယပဋိဗဒ္ဓဝါရေပိ၊ ဤ လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန
 ကာယဝါရေပိ၊ ဤ လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန ကာယပဋိဗဒ္ဓဝါရေပိ၊ ဤ
 လည်းကောင်း။ နိဿဂ္ဂိယေန နိဿဂ္ဂိယဝါရေပိ၊ ဤ လည်းကောင်း။ တယော
 တယော ဝါရာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းသောဝါရတို့ကို။
 သံခိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဆန္တံ တိကာနိ၊ ခြောက်တိက်တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
 အဋ္ဌာရသ ဝါရာ၊ တဆယ်ရှစ်ဝါရတို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။
 သရူပတော၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊ ကုန်သော။ ဒေစတ္တာလိသာမိ
 ကာနိ၊ လေးဆယ်နှစ်ဝါရ အလွန်ရှိကုန်သော။ တိဏိ ဝါရသတာနိ၊ ဝါရ
 သုံးရာတို့ကို။ သံခိတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထို ဝါရတို့မှ။ ပရံ၊ ဤ။ မာတု
 ဂါမဿ၊ ၏။ သာရတ္ထပက္ခေ၊ ဤ၊ ကာယေန ကာယန္တိတ္ထေ၊ ဤ။ ဧကမေကံ၊
 တပုဒ်တပုဒ်ကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌာ
 ရသ ဝါရာ၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ကေဝိသတိ ဝါရာ၊ နှစ်ဆယ်တဝါရတို့သည်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ အာဂတာ၊
 ကုန်၏။ နဝနဝတာမိကာနိ၊ ကိုးဆယ်ကိုးဝါရ အလွန်ရှိကုန်သော။ တိဏိ
 ဝါရသတာနိ၊ ဝါရသုံးရာတို့ကို။ သံခိတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဆိုပြီး
 သောဝါရတို့မှ။ ပရံ၊ ဤ။ အာပတ္တာနာပတ္တိဒီပကာ၊ အာပတ္တိ အနာပတ္တိကိုပြတတ်
 ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သေဝနာဓိပ္ပာယမုလကာ၊ မုလကတို့
 လည်းကောင်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ မောက္ခာဓိပ္ပာယမုလကာ၊ မောက္ခာ

ကဏ္ဍ]

၂-ကယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၄၆၉

ဓိပ္ပာယ်မူလကတို့လည်းကောင်း။ ဣတိသို့။ ဒေ စတုက္ကာန္တရသော စတုက္ကတို့
သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထို ပဒတာဇနိပါဠိ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။-
မာတိကယ၊ ၌။ ယဒိဒံ ယံ ဣဒံ ပရာမသနပဒံ၊ အကြင် ပရာမသနပုဒ်သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ ထို ပရာမသနပုဒ်ဖြင့်။ အာမသနာဒိနိ၊ အာမသန
အစရှိကုန်သော။ ဆုပနပရိယောသာနာနိ၊ ဆုပန အဆုံးရှိကုန်သော။ ဒွါဒသပိ
ပဒါနိ၊ တို့ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ပဒုဒ္ဓါရုံ၊ ပုဒ်ကိုထုတ်ခြင်းကို။ အကတွာ၊ မပြုမူ၍။ “အာမသနာ
ပရာမသနံ ဆုပန”န္တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သန္တံ၊ ၏။ ပရာမသနံ နာမ
အာမသနာတည်း။ “ဆုပန”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပရာမသနမ္ပိ၊ သည်လည်း။
ဝိသံ၊ အသီး။ ကေတ္တံ၊ တပုဒ်၏ အဖြစ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတ္ထိ၊ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိသညိ၊ စ၊ သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣမသ္မိံ ပဌမဝါရေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။
ဒွါဒသပိ၊ တဆယ့်နှစ်ပုဒ်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အာမသနာဒိနိ၊ တို့ကို။
ယောဇေတွာ၊ ၍။ ဒဿိတာနိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုတဆယ့်နှစ်ပုဒ်မှ။ ပရံ၊
နောက်ဖြစ်သော ဂဏှာတိ၊ ဆုပတိ နှစ်ပုဒ်လည်းကောင်း။ အာဒိမ္မိ၊ ၌။ ဒေ
ပဒါနိ၊ အာမသတိ၊ ပရာမသတိ-ဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ၊
သို့။ စတ္တာရိ၊ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ အာဂတာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတရာနိ၊ ကြွင်းသော
ပုဒ်တို့ကို။ သံခိတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ နိဿဂ္ဂိယေန
ကယဝါရာဒိသု ပန၊ တို့၌ကား။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ဖြင့်။ အလာဘတော၊ မရ
သင့်သောကြောင့်။ အာမသနမေဝေကံ၊ အာမသန တပုဒ်သည်သာလျှင်။
အာဂတံ၊ ၏။ ဣတရာနိ၊ တပါးသော တဆယ့်တပုဒ်တို့သည်။ န အာဂတာနိ၊
မလာကုန်။ သဉ္ဇောပေတိ သာရေတိ”တိ၊ ၍။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
(ဟရတိ-ဟူ၍လည်း ပါဠိအချို့ရှိ၏။) သဉ္ဇောပေတိ စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း
လှုပ်စေ၏။ ဂဏှိပဒေသု ပန၊ တို့၌ကား။ “ပုရိမနယေနောဝါတိ ရဇ္ဇဝတ္ထာဒိဟိ
ပရိက္ခပနေ”တိ စ၊ ပနေ-ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပစ္စာ၊ နောက်၌။ “ပုရိမနယေန
နောဝါတိ သမ္မသနာ ဟောတိ”တိ စ၊ ဟောတိ- ဟူ၍လည်းကောင်း။ “ဝေ
ဏိဂ္ဂိယော၊ ၌။ အာပတ္တိယံ၊ ကို။ ပညတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ လောမဗုသနေပိ၊
၌လည်း။ သံသာဒိသေသော၊ ၏။”ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “တံထိုအနက်
ကို။ ပကာသေတံ၊ ငါ။ ပုပါဒိန္ဒကေန ဟိတိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။”ဣတိ စ၊
လည်းကောင်း။ လိခိတံ၊ ၏။

✓ယထာနိဗ္ဗုဒ္ဓနိဗ္ဗေသေတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ယထာနိဗ္ဗုဒ္ဓေ၊ အကြင်အကြင်သို့ အကျယ်
ပြုအပ်သော။ ဣမသ္မိယေဝ နိဗ္ဗေသေ၊ ဤ ဝိဘင်းပါဠိဌိသာလျှင်။ “သဒိသံ
အဂ္ဂဟေသိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တာဒိသံ၊ ထို ကိုင်အံ့ဟု မှတ်သော
ဝတ္ထုနှင့်တူသော ဝတ္ထုကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဂရုကံ၊ ဂရုကအာပတ်ကို။ တတ္ထ၊ ထို သံဃာဒိသိသံဝတ္ထု၌။ ကာရယေ၊
ဆုံးဖြတ်ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါ၊ ကား။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေ၊
၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤလည်းအနက်တည်း။ ဣတရောပိ၊ ဤ ကာယကိုကိုင်
သော ရဟန်းမှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော။ ကာယပဋိဗ္ဗဒ္ဓဆုပနကော၊ ကိုယ်နှင့်
စပ်သော ဝတ္ထုကို ကိုင်သောရဟန်းသည်လည်း။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊
၏။ (သမ္ဗုဒ္ဓိ)။ ဂဟဏေ စာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဂဟဏံ ဝါ၊ ကိုင်ခြင်းသည်မှ
လည်း။ ဝိရာဂိတေတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိရဒ္ဓေ၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်သော်။ ဝါ၊ ချွတ်
ယွင်းသည်ရှိသော်။ (၁၈၆)၊ သာရတ္ထန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန၊
ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ တပ်သောမိန်းမကို။ အတ္တနာ၊ သည်။ အဓိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်သော
မိန်းမကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ မာတုဘံဂိနိအာဒိ၊ အမိ နှစ်မအစရှိသော။
ဝိရတ္တံ၊ မတပ်အပ်သော သူကို။ ဂဏိဿာမိတိ၊ ကိုင်အံ့ဟူ၍။ ဝိရတ္တံ၊ မတပ်
အပ်သော အမိ နှစ်မ အစရှိသည်ကို။ ဉာတိပေမဝသေန၊ အမျိုးတို့၏ချစ်ခြင်း
အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဏိ၊ ကိုင်အံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိရတ္တဖြစ်သော အမိ နှစ်မစသည်
ကို ကိုင်ရာ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ယုတ္တံ၊ ၏။ “ကာယသံသဂ္ဂရာဂဝါ” ကာယ
သံသဂ္ဂရာဂ ရှိသောသူသည်။ သာရတ္တံ၊ တပ်အပ်သောသူကို။ ဂဏိဿာမိ”တိ၊
ကိုင်အံ့ဟူ၍။ ဝိရတ္တံ၊ မတပ်သော။ မာတရံ၊ ကို။ ဂဏိ၊ ကိုင်အံ့။ န အဓိပ္ပေ
တံ၊ အလိုမရှိအပ်သော အမိစသည်ကို။ ဂဏိ၊ အံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ကိုင်ရာ၌။
မဟာသုမတ္ထေရဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ကာယံ
ဂဏိဿာမိ”တိ ကာယပဋိဗ္ဗဒ္ဓံ ဂဏှာတိ၊ ထုလ္လစ္စယန္တိ၊ ဟူ၍။ လဒ္ဓိကတ္တာ၊
အယူရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ဣတ္ထိသည်။ ပ။
အာပတ္တိ သံဃာဒိသေသဿာ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သံဃာဒိသေသော
ပိ၊ သည်လည်း။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ “ဝိရတ္တံ ဂဏိဿာမိ”တိ၊ ဟူ၍။ သာရတ္တံ၊ ကို။
ဂဏှာတိ၊ အံ့။ ဧတ္ထပိ၊ ဌလည်း။ သံဃာဒိသေသောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ခါယတိ၊
ထင်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “နီလံ ဃဇ္ဇေယာမိ”တိ ကာယံ ဃဇ္ဇေတိ၊ သံဃာဒိ
သေသော”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ ပန၊ ဤအဆုံးအဖြတ်
၌ကား။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဌ။ “ကာယသံသဂ္ဂရာဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။
န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ဌ။ ကာရဏံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊

၏။ ကေဝိပန၊ တို့သည်ကား။ ဂရုကာပတ္တိဘယေန၊ ဖြင့်။ နီလမေဝ၊ ညိုသောဝတ္ထုကိုသာလျှင်။ ဃဇ္ဇေယျာမိတိ၊ ရှိ။ ဝါယာမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ ကာယံ၊ ကို။ ဃဇ္ဇေတိ၊ ထိစေ၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဌ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကာယပဋိပဒ္ဓံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုကို။ ဃဇ္ဇေယျာမိတိ၊ ထိစေအံ့ဟူ၍။ ပဝတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ခဋ္ဌေန၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ “ဝေရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အရာ၌။ သံဃာဒိသေသော”တိ၊ ရှိ။ ဝဒတိ ကိရ၊ ဆိုသံတတ်။ ဣတ္ထိဉာတတောဗျဉ္ဇနကဣတ္ထိယာ၊ ဣတ္ထိဉာတတောဗျည်းဖြစ်သော မိန်းမ၌။ ပုရိသဉာတတောဗျဉ္ဇနကပုရိသေ၊ ယောက်ျားဉာတတော ဗျည်းဖြစ်သော ယောက်ျား၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိဘေဒေါ၊ အာပတ်အထူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိလိဂ်ဿ၊ ၏။ ပဋိစ္ဆန္နကာလေပိ၊ ၌လည်း။ ဣတ္ထိဝသေနေဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၂၇၁။ တိဏဏ္ဍပကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဟိရိဝေရာဒိမူလာနိ၊ ချင်းအစရှိသည်တို့၏ အမြစ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော တန်ဆာကို။ တာလပဏ္ဏမဒ္ဓိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တာလပဏ္ဏမယံ၊ ထန်းရွက်ဖြင့် ပြီးသော။ အင်္ဂုလိမုဒ္ဓိကံ၊ လက်စွပ်ကို။ တေန၊ ထိုတာလပဏ္ဏမဒ္ဓိကံ-ဟူသောပါ၌ဖြင့်။ တာလပဏ္ဏမယံ၊ ထန်းရွက်ဖြင့်ပြီးသော။ ကဋ္ဌံ၊ ခြေချင်းသည် လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌိသုတ္တကံ၊ ခါးဝတ်တန်ဆာသည် လည်းကောင်း။ ကဏ္ဍပိဋန္တနာဒိ၊ နားဝတ်တန်ဆာ အစရှိသည် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓံ-သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဝါ၊ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တမ္ဗပဏ္ဏဝါသိနော၊ သိဟိဋ္ဌကျန်း၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်သော။ ဣတ္ထိရူပဉ္စ၊ မိန်းမရုပ်ကို လည်းကောင်း။ ကဋ္ဌိကပဋ္ဌဉ္စ၊ ခါးဝတ်တန်ဆာ ပုဆိုးကို လည်းကောင်း။ န ဆုပန္တိ ကိရ၊ မထိစေကုန်သတတ်။ အာကရတော၊ သမုဒ္ဓရာမှ။ မုတ္တမတ္ထော၊ လွတ်ကာမျှ ကျောက်မျိုးသည်။ ရတနမိဿောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အလင်္ကာရတ္ထံ၊ တန်ဆာအကျိုးငှါ။ ကတော၊ သော။ ကဉ္စနလတာဒိဝိနဒ္ဓေါ၊ ရွှေနှယ်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ခက်အပ်သော ခရုသင်းသည်။ သုဝဏ္ဏေန သဒ္ဓိံ ယောဇေတွာ ပစိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သုဝဏ္ဏရသံ၊ ရွှေရည်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ကတာ၊ ကုန်၏။ ဗီဇေတွာ၊ ဗီဇဖြစ်သော။ ဓာတုပါသာဏတော၊

ဓာတ်ဖြစ်သော ကျောက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ “တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပေသိတံ၊ ပို့လွှာစေပါ၏။” ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ထေရော၊ အရှင်ပဒုမ မထေရ်သည်။ န ကပ္ပတိတိ၊ ရှိ။ ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်တော် မူ၏။ “စေတိယဿ၊ စေတီအား။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုတော် မူပါကုန်။” ဣတိ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝဇ္ဇတိ ကိရ၊ အပ်သတတ်၊ ဗုဗ္ဗုဋ္ဌကံ၊ ဗုဗ္ဗုဋ္ဌကဟူသည်။ တာရကံ၊ ကြယ်တည်း။ အာရက္ခဋ္ဌလောဟမ္ပိ၊ အာရက္ခဋ္ဌကြေးသည်လည်း။ ဇာတရူပဂတိကမေဝ၊ ရွှေနှင့်အလား တူသည် သာလျှင်တည်း။

ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “အာရက္ခဋ္ဌလောဟံ သုဝဏ္ဏသ ဒိသမေဝ၊ သုဝဏ္ဏံ အနုလောမေတိ၊ အနာမာသ”န္တံ၊ ဟူ၍။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ (၁၈၇) “ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ ပန ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ မဟာ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝုတ္တ နယေကဒေသောပိ၊ ကိုလည်း။ အနုညာတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတ္တာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော အရာ၌။ အဓိပ္ပာယ်၊ ကို။ ဥ တွာပိ၊ သိ၍လည်း။ ဝိဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ထင်စွာပြုရာ၏။

ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၃-ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၈၃။ တတိယော၊ တတိယသံဃာဒိသေသသိက္ခာပုဒ်၌။ တယော၊ သုံးပါး ကုန်သော။ သံဃာဒိသေသဝါရာ၊ တို့ လည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယဝါရာ၊ တို့ လည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ဒုက္ကဋ္ဌဝါရာ၊ တို့လည်းကောင်း။ တယော၊ ကုန်သော။ ကာယပဋိဗဒ္ဓဝါရာ၊ တို့လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွါဒသ ဝါရာ၊ တို့သည်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ အာ ဂတာ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ဝါရတို့တွင်။ တယော၊ ကုန်သော၊ သံဃာဒိ သေသဝါရာ၊ တို့ကို။ ဒုတိယသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်သော။ ဝိသတိတိကာနံ၊ ဝိသတိတိက တို့၏။ ဧကေကမူလာ၊ တခုတခုကုန်သော မရှိကုန်သော။ ဝါရာတိ၊ တို့ ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝိသေသော၊ ထူးကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တပဏ္ဏာသ ဝါရာ၊ ဝါးဆယ့်ခုနစ်ဝါရတို့ကို။ သိခိတ္တာ၊ ချုံးအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အညထာ၊ ဤမှတပါးသော အပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊
 သော်။ “ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ဝေမတိကော သာရတ္ထော စ၊ သိက္ခာ စ နံ
 ဣတ္ထိယာ ဝစ္စမဂ္ဂံ ပဿာဝမဂ္ဂံ အာဒိယ ဝဏ္ဏမ္ပိ ဘဏတိ။ပ။အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စ
 ယဿ၊ ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ပဏ္ဏကပုရိသသည်။ပ။ဝဏ္ဏမ္ပိ ဘဏတိ၊ အာပတ္တိ
 ထုလ္လစ္စယဿာ” တိ ဝေမာဒိနံ၊ ကုန်သော်။ အာပတ္တိဋ္ဌာနာနံ၊ အာပတ္တိဋ္ဌာန
 တို့၏။ အနာပတ္တိဋ္ဌာနတာ၊ အနာပတ္တိဋ္ဌာနအဖြစ်သည်။ အာပုဇ္ဇေယျ၊ ရောက်
 ရာ၏။ န စ အာပုဇ္ဇတိ၊ ရောက်လည်းမရောက်။ ပဏ္ဏကေ၊ ဌ။ ဣတ္ထိသည်ဿ၊
 အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။ ဣတိ ဒီပေတုံ၊ ဤသို့ ပြတော်မူခြင်းငှါ။ “ဣတ္ထိ စ
 ပဏ္ဏကော စ ဥဘိန္နံ ။ပ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ” တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 “ပဏ္ဏကေ ပဏ္ဏကသည်ဿ ထုလ္လစ္စယ” န္တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သည်သာလျှင်။ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
 ကုန်သော်။ သံခိတ္တဝါရေသု၊ တို့၌။ ထုလ္လစ္စယဋ္ဌာနေ၊ အရာ၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊
 သင့်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဋ္ဌာနေ၊ ဌ။ ဒုက္ကဋ္ဌမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တမေဝ၊ သည်သာ
 လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။
 “ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ဝေမတိကော သာရတ္ထော စ ။ပ။ ဥဗ္ဘဇာဏမဏ္ဍလံ
 အာဒိယ ဝဏ္ဏမ္ပိ ဘဏတိ။ပ။ထုလ္လစ္စယဿာ” တိအာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့
 အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ထုလ္လစ္စယခေတ္တေပိ၊ ၌လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်
 သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗာ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။
 “ဣတ္ထိ စ ဟောတိ ဝေမတိကော သာရတ္ထော စ ။ပ။ ဝဏ္ဏမ္ပိ ဘဏတိ ။ပ။
 အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ” တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဝါရာပိ၊ တို့
 ကိုလည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ လျော်စွာ။ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗာ ကုန်၏။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓ
 ဝါရတ္တိကံ ဝိယ၊ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဝါရတိကံကဲ့သို့။ နိဿဂ္ဂိယဝါရတ္တိကံ၊ ကို။
 လဗ္ဗမာနမ္ပိ၊ ရသင့်သော်လည်း။ အာပတ္တိဝိသေသာဘာဝတော၊ အာပတ်
 အထူး မရှိသောကြောင့်။ န ဥဒ္ဓဋ္ဌံ၊ ထုတ်တော်မူ။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဝါရတ္တိကေ
 ပန၊ ၌ကား။ ဒိန္နနယတ္တာ၊ ပေးအပ်သောနည်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 တသ္မိံ၊ ထို ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓဝါရ၌။ တဒနုလောမာ၊ ထို ဝါရနှင့်လျော်ကန်
 သော။ ဝါရာ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ (၁၈၈)။ သဗ္ဗတ္ထ၊
 အလုံးစုံသော ဝါရတို့၌။ န ဝိည၊ မသိမလိမ္မာသော။ တရုဏဒါရိကာ
 စ၊ ပျိုနုသော သတို့သမီးကိုလည်းကောင်း။ မဟလ္လိကာ၊ ကြီးသော။
 ဥမ္မတ္တိကာဒိကာ စ၊ အရူးအစရှိသော မိန်းမကိုလည်းကောင်း။ အနုဓိပ္ပေတာ၊

အလိုမရှိအပ်ကုန်။ ပါကတိကာတိရစ္ဆာနဂတိတ္တိနံ၊ ပကတိဖြစ်သော တိရစ္ဆာန်
 မတို့အား။ ပဂေဝ၊ အဘယ် ဆိုဖွယ်ရှိအံ့နည်း။ ပဏ္ဍကဒယောပိ၊ တို့သည်
 လည်း။ တထာ၊ တူတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော
 စကားအစဉ်ကို။ ဒုတိယေ၊ ဌ။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ပြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗျာ၊ ၏။

ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ

၂၀၅။ ဝုတ္တနယမေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “ကာယသံသဂ္ဂေ ဣတ္ထိလက္ခဏေ
 နာ”တိ၊ ချုံ။ လိခိတံ၊ ၏။ “ဣတ္ထိလက္ခဏေနာ”တိ၊ ချုံ။ မဟာအဋ္ဌကထာ
 ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ ကိရ၊ ရှိသတတ်။ သီသံ န ဇေတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အက္ခော
 သနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗဒ္ဓိတေ ပန၊ စပ်သော်ကား။ ဟောတိ၊
 ၏။ တတြ ဝစနေ၊ ဌ။ အယံ၊ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ တည်း။ တိဟိ၊ သုံး
 ပါးကဲ့သို့သော။ ဣမေဟိ၊ ဤ သီခရဏီသိ၊ သမ္ဘိန္နာသိ၊ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာသိ-
 ဟူသောပုဒ်တို့နှင့်။ ဗဒ္ဓိတေ ဧဝ၊ စပ်သော်သာလျှင်။ သံဃာဒိသေသော၊
 သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝစ္စမဂ္ဂပဿာဝမဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ နိယတဝစနတ္တာ
 ဝါ၊ မြဲသောစကား ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အစောဋ္ဌာရိကတ္တာ
 ဝါ၊ အလွန်ရုန့်ရင်းသောစကား ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ အ
 ညေဟိ၊ ကုန်သော။ အနိမိတ္တာသိတိအာဒိဟိ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပုဒ်တို့
 နှင့်။ ဗဒ္ဓိတေ၊ စပ်သော်။ သီသံ၊ သို့။ န ဇေတိ၊ မရောက်။ တတ္ထ၊ ထို
 ရှစ်ပါးတို့တွင်။ အလောဟိတာသိ ဓုဝလောဟိတာသိ ဓုဝစောဋ္ဌာသိ ပဉ္စရ
 ဏီသိ ဣတ္ထိပဏ္ဍကသိ ဝေပုရိသိကာသိတိ၊ ဝေပုရိသိကာသိ-ဟူကုန်သော။
 တောနိ၊ ဆ၊ ထိုခြောက်ပုဒ်တို့သည်။ မဂ္ဂါနံ၊ တို့၏။ အနိယတဝစနာနိ၊
 အနိယတဖြစ်သော စကားမည်ကုန်၏။ အနိမိတ္တာသိ နိမိတ္တမတ္တာသိတိ၊ မတ္တာ
 သိ-ဟူကုန်သော။ ဒေ ပဒါနိ၊ တို့သည်။ အနစောဋ္ဌာရိကာနိ၊ စ၊ မရုန့်ရင်း
 သော စကားမည်ကုန်၏။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌပဒါ
 နိ၊ ရှစ်ပုဒ်တို့သည်။ “သံဃာဒိသေသံ၊ ကိ၊ န ဇနေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ၊ ထို ရှစ်ပုဒ်တို့သည်။
 ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုနိ၊ တို့သည်။ ပရိဗ္ဗာဇကဝတ္ထုမ္ပိ ဝိယ၊ ဌကဲ့သို့။ အက္ခောသ
 မတ္တတ္တာ၊ ဆရေးခြင်းမျှဖြစ်သောကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုနိ၊ တို့တည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတ္ထိပဏ္ဍကသိ ဝေ
 ပုရိသိကာသိတိ၊ ဟူကုန်သော။ တောနေဝ ပဒါနိ၊ တို့သည်လျှင်။ သကုလ

သရီရသဏ္ဌာနဘေဒဒီပကာနိ၊ အလုံးစုံသော သဏ္ဌာန်အထူးကို ပြတတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓါနိ၊ သက်သက်ဖြစ်ကုန်မူ။ သံဃာဒိသေသံကို။ န ဇနေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်။ ကသ္မာ၊ မကား။ သကလသရီရသာမညတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်သာမညဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣတရာနိ၊ တပါးကုန်သောပုဒ်တို့သည်။ သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ ဇနေန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မကား။ အသာဉ္ဇေတ္တာ၊ သာမညမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သိခရဏီပဒိ-ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ တာနိ၊ ထိုပုဒ်တို့သည်။ ပဿာဝမဂ္ဂမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒိပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘတောဗျဉ္ဇနာသီတိ ဝစနံ ပန၊ သည်ကား။ ပုရိသနိမိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အသံဃာဒိသေသဝတ္ထုနာမဿ၊ သံဃာဒိသိသ် မထိုက်သော ဝတ္ထု၏အမည်ကို။ ဝစနံ၊ ဟောသောသဒ္ဓါတည်း။ ပုရိသဥဘတောဗျဉ္ဇနကဿ စ၊ အားလည်း။ ဣတ္ထိနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပဋိစ္ဆန္တိ၊ ဖုံးကွယ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ဖုံးကွယ်သည် ရှိသော်။ ပုရိသနိမိတ္တံ၊ သည်။ ပါကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထို ဥဘတောဗျည်းသည်လည်း။ ယဒိ ဇနေတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေအံ့။ အနိမိတ္တာသီတိ အာဒိပဒါနိ၊ တို့သည်။ သံဃာဒိသေသံကို။ ကထံ၊ အသို့လျှင်။ န ဇနေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်အံ့နည်း။ ဇနေန္တိ ဝေ၊ ဖြစ်စေကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ကို ဧကေဆရာတို့စကားသည်။ န ယတ္ထံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မကား။ ပုရိသဿပိ၊ ၏လည်း။ နိမိတ္တာမိဝစနတ္တာ စ၊ နိမိတ်၏ အမည်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ “မေထုနုပသံဟိတာဟိ သံဃာဒိသေသော”တိ၊ ၍။ မာတိကာယ၊ ဌံ။ လက္ခဏဿ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ မေထုနုပသံဟိတာဟိပိ၊ တို့ဖြင့်လည်း။ သြဘာသနေ၊ ဆဲရေးပြယ်ဆိုရာ၌။ ပဋိဝိဇာနန္တိယာ၊ သိသည်ရှိသော်။ သံဃာဒိသေသော၊ ၏။ အပ္ပဋိဝိဇာနန္တိယာ၊ မသိသည်ရှိသော်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။ ဣတရေဟိ၊ မေထုနုပသံဟိတမှ တပါးသော စကားတို့ဖြင့်။ သြဘာသနေ၊ ဆဲရေးပြယ် ဆိုရာ၌။ ပဋိဝိဇာနန္တိယာ၊ သော်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဋိဝိဇာနန္တိယာ၊ သော်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၂၀၇။ ဟသန္တောတိ ဧတ္ထံ၊ ဌ။ ယံ၊ အကြင်မိန်းမကို။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍။
တဏှတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ စေ ပဋိဝိဇာနာတိ၊ အံ။ သံဃာဒိ
သေသော၊ သင့်၏။

ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

☞ (၁၈၉) ၂၀၉။ “ပဋိဝုတ္တံ နာမာ” တိ၊ ၍။ ပါဠော၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ၏။ နော-သဒ္ဓေါ၊ နော-သဒ္ဓါသည်။ အဓိကော၊ လွန်၏။ “အက္ခရာ
လိခနေနပိ၊ အက္ခရာကိုရေးသော အခါ၌မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊
သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို နော-သဒ္ဓါလွန်၏ ဟူသော စကားကို။
အာဝဇ္ဇနသမနန္တရဝိဓိနာ၊ အာဝဇ္ဇန်း၏ အခြားမဲ့၌ ဖြစ်သော ဝိထိအစဉ်
နှင့်။ စေ သမေတိ၊ ညီအံ။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒုဗ္ဗုလ္လဝါစာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၉၀။ စတုတ္ထေ၊ ဌ။ တယောဝံ၊ သုံးပါးတို့သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်
သော။ သံဃာဒိသေသဝါရာ၊ တို့သည်။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ သေသာ၊
ကြွင်းကုန်သော။ သတ္တပညာသ ဝါရာ၊ ငါးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဝါရတို့ကို
လည်းကောင်း။ ထုလ္လစူယဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိကာ၊ တို့ကို လည်းကောင်း။ သံခိတ္တာ၊
ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီး
သော ဝါရမှ။ အညတရော၊ တပါးပါးသော ဝါရကို။ အသမ္ဘဝတော၊
မဖြစ်သင့်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ န ဥဒ္ဓတော၊
ထုတ်တော်မမူ။ သေသယောဇနက္ကမော၊ ကြွင်းသော ယောဇနာအစဉ်ကို။
ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ နဂရပရိက္ခာရေဟိတိ ဧတ္ထံ၊ ဌ။
ပါကာရပရိခါဒိဟိ၊ တံတိုင်း၊ ကျုံးအစရှိကုန်သော။ နဂရပရိဝါရေဟိ၊
မြို့အခြံအရံတို့ဖြင့်။ (သုပရိက္ခိတိ-၌ စပ်။) သေတပရိက္ခာရေဟိတိ ဧတ္ထံ၊ ဌ။
သေတာလင်္ကာရော၊ ဖြူသောတန်ဆာ။ သီလာလင်္ကာရော၊ သီလဟူသော
တန်ဆာ။ ဣတိ၊ အတ္ထော၊ တည်း။ စက္ကဝိရိယောတိ ဧတ္ထံ၊ ဌ။ ဝိရိယ
စက္ကော၊ ဝိရိယတည်းဟူသော စက်ရှိ၏။ ဝသလံ ဒုဂ္ဂန္တိ ဣဒံ၊ ကိ။
ဣတ္တိနိမိတ္တံ၊ မိန်းမနိမိတ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အာဟ၊ ၏။ ယဒေဝ-

ကဏ္ဍ]

၄-အတ္တကာမပါရိစရိယသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၄၃၇

ယံ ဝေ၊ အကြင်မိန်းမ နိမိတ်ကိုပင်လျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ချီ။ “ကိ” မေ ပါပကံ၊ ကိ” မေ ဒုဂ္ဂန္ဓ”န္တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တံ၊ ချီ။

၂၉၁။ သန္တိကေတိ ဧတ္ထ၊ ချီ။ ယံထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဌိတော၊ တည်လျက်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေ၏။ (တထာ၊ ဖြင့်။ သန္တိကေ၊ ချီ။) “ပဌမဝိဂ္ဂဟေ၊ ချီ။ ပါဠိဝသေန၊ ဖြင့်။ သစေ ယောဇေတိ၊ ယှဉ်အံ့။ ကာမဟေတု၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါရိစရိယာ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ အတ္တော၊ အနက်ဖြစ်၏။ သေသန္တိ ဧတ္ထ၊ ချီ။ အဓိပ္ပာယ်ောတိ ပဒံ၊ သည်။ အတ္တာဘာဝတော၊ အနက်အထူး မရှိသောကြောင့်။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါမျှသာတည်း။ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယဝိဂ္ဂဟံ၊ ပါဠိဝသေန၊ ဖြင့်။ ကာမဟေတု ပဒါနံ၊ ကာမဟေတုပုဒ်တို့သည်။ ဗျဉ္ဇနာနံ၊ ဗျဉ္ဇနဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဒုတိယဝိဂ္ဂဟံ၊ အတ္တာဘာဝတော၊ ကြောင့်တည်း။ ဝေ၊ သို့။ စတ္တာရိ ပဒါနံ၊ တို့ကို။ ဒိန္တံ ဝိဂ္ဂဟာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ယောဇိတာနံ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ချီ။

၂၉၅။ ဧတေသု သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ မေထုနရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဝိတိက္ကမေ၊ လွန်ကျူးခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သံဃာဒိသေသေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကိ” ဘန္တေ အဂ္ဂဒါနန္တိ၊ မေထုနဓမ္မ”န္တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိသည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ မေထုနဓမ္မဿ၊ ချီ။ ဝဏ္ဏဘာသနမတ္တံ၊ ကျေးဇူးကို ဆိုခြင်းမျှသာတည်း။ မေထုနဓမ္မာဓိပ္ပာယ်ေန၊ ဖြင့်။ တဒတ္ထိယာ၊ ထို မေထုနဓမ္မာဓိပ္ပာယ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ချီ။ ပရဿ၊ တပါးသော။ သိက္ခာနေ၊ ချီ။ ကာမပါရိစရိယာယ၊ ချီ။ ဝဏ္ဏဘာဏနေ၊ ကျေးဇူးကို ဆိုရာ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ချီ။ “ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ တေ၊ သင်၏။ ဝိဟာရေ၊ ချီ။ ဝသတိ၊ နေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အဂ္ဂဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူကို။ ဒေဟိ၊ လော၊” ဣတိ၊ သို့။ ပရိယာယဝစနေနပိ၊ ပရိယာယ် စကားဖြင့်လည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ချီ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “အတ္တကာမပါရိစရိယာယ ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျ၊ ယာ မာဒိသံ သိလဝန္တ”န္တိ စ၊ ချီလည်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စသ အဂေသု၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့၌။ သဗ္ဗာဝါ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်

လျှင်။ သံဃာဒီသေသောဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတွာ၊ ရှိ။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ အရှင်
 မဗ္ဗသီရိစီရင်သော ဂဏ္ဍိပုဒ်ဉ်ကား။ (၁၉၀) “ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒဒ္ဓယေ၊
 ဉ္စ၊ ကာယသံသဂ္ဂေ ဝိယ၊ ဉ္စ ကဲ့သို့။ ယက္ခိပေတိသ၊ တို့၌။ ဒုဠုလ္လတ္တကာမ
 ဝစနေ၊ ရုန့်ရင်းသောဒုဠုလ္လဝါစာ၊ အတ္တကာမပါရိစရိယကိုဆိုရာ၌။ ထုလ္လစ္စယန္တိ၊
 ရှိ။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာသု ပန၊ တို့၌ကား။ နာဂတံ၊ မလာ။”
 ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “ဥတတော ဗျဉ္ဇနကော ပန၊ သည်ကား။ ပဏ္ဏကဂတိ
 ကောဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

အတ္တကာမပါရိစရိယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၂၉၇။ အဟမ္မိ ဒုဂ္ဂတာတိ ဧတ္ထ၊ ဉ္စ။ အဟံ၊ သည်။ ဒုဂ္ဂတာ၊ သည်။
 အမ္မိ၊ ၏။ အဟံ ခုယျောတိ ဧတ္ထ၊ ဉ္စ။ အယျောတိ ဝစနံ၊ အယျော-သဒ္ဓါ
 သည်။ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၉၈။ ဩယာစန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဉ္စ။ နိစံ၊ နိမ့်သည်ကို။ ကတွာ၊ ရှိ။ ဒေဝေ၊
 နတ်တို့ကို။ ယာစန္တိ၊ ကုန်၏။ အာယာစန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဉ္စ။ ဥစ္စံ၊ မြင့်သည်ကို။
 ကတွာ၊ ရှိ။ အာဒရေန၊ ဖြင့်။ ယာစန္တိ၊ ကုန်၏။ အလင်္ကာရာဒီဟိ၊ တန်ဆာ
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ မဏ္ဍိတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်၏။ ကေသသံဝိဓာနာဒီဟိ၊
 ဆံကို ပြုပြင်စီရင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ပသာမိတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်၏။
 “မဏ္ဍိတကရဏေ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းကို ပြုသောကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။”
 ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ပဒဘာဇနိယဝဏ္ဏနာ

၃၀၃။ ပရိဒဏ္ဍေန၊ ဒဏ်ထားသည်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဝတ္တမာနာ၊
 ဖြစ်သောမိန်းမ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဆန္ဒဝါသိနီ နာမ “ပိယာပိယံ
 ဝသေတိ”တိဟူသည်။ ပါဠိ၊ ပါဠိတည်း။ ပုရိသံ၊ ကို။ ဝါသေတိ၊ နေစေ၏။
 ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ ပိယော ပိယံ ဝါသေတိဟိ၊ ဟူသည်။ အဋ္ဌ
 ကထာ၊ တည်း။

တံ ကိရိယံ၊ ထိုအမှုအရာကို။ ဝါ၊ အမှုကို။ သမ္မာဒေသတိ၊ ပြည့်စုံစေ
 လတ္တံ၊ ဣတိ ကတွာ၊ ရှိ။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ အာရောစေန္တိယာ၊ ကြား

လတ္တံ့သော မိန်းမအား။ စေ အာရောစေတိ၊ အကယ်၍ ကြားအံ့။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဒိန္နံ၊ သော။ မာတာပိတုနံ၊ တို့အား။ စေ အာရောစေတိ၊ အံ့။ သံဃာဒိသေသော၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိနယဝိနိစ္ဆယော၊ ဝိနည်းကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဩလောကေတဗ္ဗံ၊ ကြည့်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝတ္ထုမိစ္စ၊ ဝတ္ထု၌လည်း။ ဥဒါယိတ္ထရော၊ သည်။ ဂဏီကာယ၊ စစ်ခြေသည် မိန်းမအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားစေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဆိုသော စကားသည်။ မာတာပိတုနံ ဟိ၊ အမိအဖတို့အားလျှင်။ ဝဒတော၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ ဝိသင်္ကေတော၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာဝစနတော၊ ကြောင့်။ နိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးမရှိ။ တံ ပနေတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာစရိယသံ၊ ဆရာ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ မာတုရက္ခိတံ၊ မြို့ဟိတံ၊ ၍။ ပေသိတော၊ စေအပ်သော ရဟန်းသည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ မာတာပိတုရက္ခိတံ၊ မိဖ နှစ်ပါးစုံစောင့်သော မိန်းမကို။ ဝဒတော၊ ဆိုသော။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ မာတုရက္ခိတဘာဝေ၊ သည်။ သတိပိ၊ ရှိသော်လည်း။ ဝိသင်္ကေတမေဝ၊ ချွတ်ယွင်းသည့်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ပိတုရက္ခိတာဒိသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ တယောက်ယောက်သော ရဟန်းကို။ ဝဒန္တဿ၊ အား။ ဝိသင်္ကေတံ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့် တည်း။ ဣတရထာ၊ ဤမှတစ်ပါးသော အပြားဖြင့်။ အတ္ထု၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ အာဒိ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဧကံ ဒသကံ၊ ကို။ ဣတရေန ဒသကေန၊ နှင့်။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ သုက္ကဝိဿဠိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တနယတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မာတုရက္ခိတာယ၊ အမိစောင့်သောမိန်းမ၏။ မာတာ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓိတုသန္တိကံ၊ သို့။ ပဟိဏတိ၊ စေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၃၈။ အနဘိနန္ဒိတွာတိ ဧတံ၊ ဤသဒ္ဓါသည်။ ဝစနမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဓါမျှ သာလျှင်တည်း။ ယဒိပိ အဘိနန္ဒတိ၊ အကယ်၍ကား နှစ်သက်၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ သာသနံ၊ သတင်းစကား ကို။ န အာရောစေတိ၊ မကြား။ တာဝ၊ ထို ရွှေလောက်၊ “ဝိမံသိတော” တိ၊ ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ သာသနာရောစနကာလေတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (၁၉၁)။ အာဏာပကဿ၊ စေတတ်သောယောက်ျား၏။ သာသနဝစနက္ခဏေ၊ သတင်းစကားကို ပြောဆိုသောခဏ၌။ တတိယပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေ

နာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ကေကံသမ္ပတ္တိယာ၊ တပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်။ ဒုက္ခ
ဋ္ဌ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဝတ္ထုဂဏနာယ သံဃာဒိသေသောတိ
ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဥဘယဝတ္ထုဂဏနာယ၊ နှစ်ပါးစုံသော ဝတ္ထုအရေအတွက်ဖြင့်။
သံဃာဒိသေသော ကိရ၊ သင့်သတတ်။

၃၃၉။ စတုတ္ထေ၊ ဌ။ အနာပတ္တိတိ ဧတ္ထ ပန၊ ဌကား။ “ပဋိဂ္ဂဏှာတိ
န ဝိမံသတိ န ပစ္စာဟရတိ၊ အနာပတ္တိတိ ဧတ္ထ ဝိယ၊ ဌကဲ့သို့။ ဂစ္ဆန္တော
န သမ္မာဒေတိ၊ အာဂစ္ဆန္တော ဝိသံဝါဒေတိတိ အနာပတ္တိပါဠိယာပိ၊ သည်
လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစ္စေသု ပေါတ္ထကေသု၊ တို့၌။ အတ္ထံ၊ ဧ။ ဣတိပိ၊ သို့
လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ဝိနိတဝတ္ထုဝဏ္ဏနာ

၃၄၁။ အလံဝစနိယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ န ဝစနိယာ၊ မကွာသောမိန်းမ။
အလံသဒ္ဓေါ၊ သည်။ နိဝါရဏေ၊ မြစ်ခြင်းအနက်၌။ ဝတ္တတိ၊ ဧ။ ငထရ
ပိတာ ဝဒတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဇိဏ္ဏပိတာ၊ အိုရင့်သောအဖသည်။ ဝဒတိ၊ ဧ။
ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ သဉ္စရိတ္တ သိက္ခာပုဒ်၌။ “ဣတ္တိနာမ မနုဿိတ္ထိ
န ယက္ခိ န ပေတိ န တိရစ္ဆာနဂတာ၊ ပုရိသောနာမ မနုဿပုရိသော
န ယက္ခော”တိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိသည်။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ အကယ်
၍ကား မရှိ၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း။ ကာယသံသဂ္ဂါဒိသု၊ ကာ
ယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်အစရှိသည်တို့၌။ “မနုဿိတ္ထိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဣတ္ထိဝတ္ထော
နဿ၊ ဣတ္ထိကို မှတ်ခြင်းကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣဓာ
ပိ၊ ဌလည်း။ မနုဿိတ္ထိ ဧဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာယတိ၊ ထင်
၏။ မေထုနပုဗ္ဗဘာဂတ္တာ၊ မေထုန်၏ရှေ့အဖို့၌ဖြစ်သောကြောင့်။ မနုဿဥဘ
တောဗျဉ္ဇနကော စ၊ သည်လည်း။ ထုလ္လစ္စယဝတ္ထုကောဝ၊ သည်သာလျှင်။
ဟောတိ၊ ဧ။ သေသ၊ ကြွင်းကုန်သော။ မနုဿပဏ္ဏကဥဘတောဗျဉ္ဇနက
တိရစ္ဆာနဂတပုရိသာဒယော၊ လူ ပဏ္ဏုက် ဘီလူး ဥဘတောဗျည်းတိရစ္ဆာန်
ယောကျ်ား အစရှိကုန်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုကာဝ၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု
ဘို့သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မိစ္ဆာစာရသသနကံသမ္ပဝတော၊
မိစ္ဆာစာရဖြစ်ကောင်းသော သတင်းစကားကို စေခြင်း၏ အင်္ဂါဖြစ်သင့်သော
ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ယထာသမ္ဘဝံ ပန၊ ဖြစ်သင့်သည်အား

လျော်စွာကား။ ဝါရာ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ပညတ္တိအဇာနနေ
ဝိယ၊ ပညတ်တော်ကို မသိရာ၌ကဲ့သို့။ အလံဝစနိယဘာဝါဇာနနေပိ၊ အလံ
ဝစနိယအဖြစ်ကို မသိရာ၌လည်း။ အစိတ္တကတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဒုဋ္ဌုလ္လော
ဒီသုပိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ဣမသ္မိမ္မ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟော
တိ၊ ၏။ “လေခံ၊ ရေးသောအက္ခရာကို။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ပဋိလေခံ၊
တဖန်ရေးသော အက္ခရာကို။ အာရောစိတဿာပိ၊ ကြားအပ်ကြားသော်
လည်း။ သဉ္ဇရိတ္တဘာဝံ၊ ကို။ အဇာနန္တဿ၊ မသိသော ရဟန်းအား။ သဉ္ဇ
ရိတ္တံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတွာ၊ ၍။
ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။

သဉ္ဇရိတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီးပြီ။

၆-ကုဋိကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၄၂။ ယာစနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ဒေထ ဒေထာ”တိ၊ ၍။ စောဒနာ၊
တောင်းခြင်းသည်။ ဝိညတ္တိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဣမိနာ၊ ဤဝတ္ထုဖြင့်။ နော၊ ငါတို့အား။
အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိညာပနာ၊ တောင်းခြင်းတည်း။ “ဟတ္ထ
ကမ္ပံ၊ လက်အမှုကို။ ယာစိတော၊ တောင်းအပ်သော သူသည်။ ဥပကရဏံ
ဝါ၊ အဆောက်အဦကို လည်းကောင်း။ မူလံ ဝါ၊ အဖိုးကို လည်းကောင်း။
ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ။” ဣတိ—ကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ‘ယာစတိ၊
တောင်းအံ့။ နံ’ ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်မည်လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊
သော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌။
ဩဘာသပရိကထာဒီနံ၊ ဩဘာသပရိကထာ စသည်တို့ကို။ လဒ္ဓတ္တာ၊ ရအပ်
သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ အနဇ္ဈာဝုတ္တကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အသာမိကံ၊ အရှင်မရှိသော ဥစ္စာကို။
ဝိညာပေတိ၊ တောင်း၏။ န အာဟဋ္ဌံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (၁၉၂)
“သုပေါဒနဝိညတ္တိဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
ဂရုဘဏ္ဍပူဟောနကေသုတိ၊ ၍။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ ထိုသို့
ဆိုသော်လည်း။ ယံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်။ ဝတ္ထုဝသေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပံ၊ နည်း
သည်။ ဟုဘွာ၊ ၍။ အတ္ထဝသေန၊ အဖိုး၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ မဟာ၊ များ
၏။ ဝါ၊ အတ္ထဝသေန၊ ဖြင့်။ ဟရိတာလဟိဂုံလိကာဒိ၊ ဆေးဒန်းမြင်း
သီလာ၊ ဟယ်ပြဒါး အစရှိသည်သည်။ မဟာ၊ များ၏။ တံ၊ ထိုဆေးဒန်း

၄၇၂

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကောနိဿယ

[၂-သံဃာဒိသေသ၊

မြင်းသီလာ၊ ဟယ်ပြဒါ၊ စသည်ကို။ ယာစိတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၄၄။ သော ကိရာတိ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ဣသိ၊ ရသေ့သည်။ တဒါ၊ ထို
တောင်းသော အခါ၌။ အဇ္ဈဂမာ၊ အရပ်တပါး သွားလေ၏။ တဒဇ္ဈဂမာ၊
ထိုသို့ တောင်းသောအခါ သွားလေ၏။

၃၄၅။ ၉။ ယာစနာယ၊ တောင်းခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဟိ-ယသ္မာ၊
ကြောင့်။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ မိမိ
သည်။ ယာစိတကေဟိ၊ တောင်းအပ်ကုန်သော။ ဥပကရဏေဟိ၊ အဆောက်
အဦတို့ဖြင့်။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါ
သည်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ န သမေတိ၊ မည်။
ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣဓ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော
ပြုခြင်း၊ ပြုစေခြင်းတို့ကို။ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ လိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ “ယသ္မာ
ပနာ”တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဣဓ ဝုတ္တနယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ပါဌ်၌။
ဣဓသိ သိက္ခာပဒဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ “သညာစိကာယာ”တိ၊
၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကရောန္တေနာပိ၊ မိမိပြုသဖြင့် လည်းကောင်း။
“ပရေဟိ ပရိယောသာပေတိ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကာရာ၊
ပေန္တေနာပိ၊ ပြုစေသဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဥဘတောပိ၊
နှစ်ပါးပြားကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေ ကာရကကာရာပကာ၊
ထိုသို့မိမိပြုခြင်း၊ သူတပါးကို ပြုစေခြင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။
ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါသည်။ ဝိလောမိတံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဟိ-
ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ့။ “ကာရယမာနေနာ”တိ ဗျဉ္ဇနံ၊ သည်။ “ကရောန္တော”တိ၊
၍။ စုတ္ထော၊ သော်။ ဝိလောမိတံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အတု၊
ဒတ္တတ္တာ၊ ထို ကာရယမာနေန-ပုဒ်၏အနက်မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-
သစ္စံ၊ ၏။ ကာရာပေန္တော၊ ပြုစေသော ရဟန်းသည်။ ကရောန္တေနာမ၊
ကရောန္တ မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်နိုင်။ “ဣဓ ဝုတ္တနယေနာတိ ဧတ္ထ၊
၌။ ဒေသိတဝတ္ထုကပမာဏိကနယေန၊ ဒေသိတဝတ္ထုကပမာဏိက နည်းဖြင့်။
ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ ကရောန္တေန ဝါ ကာရာပေန္တေန ဝါတိ၊ ၍။ ဝစန-
တော၊ ကြောင့်။ ကရောန္တေနာပိ၊ သည်လည်း။ ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ ပရေဟိ
ဝိပ္ပကတံ၊ ဟူ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တဒတ္ထ
ဝိဿဇ္ဇနတ္ထံ၊ ထိုသို့ ဆိုရာသောစကားကို ဖြေခြင်းငှါ။ ‘ယဒိပနာ’တိအာဒိ၊

ကဏ္ဍ]

၆-ကုဋိကာရသိက္ခာပဒ ဓမ္မနာ

၄၈၃

ကို။ အာဟ၊ ခါ။” ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ တံ၊ ထို
 စကားကို (ထည့်)။ “သညာစိကာယ၊ ကုဋိ၊ ကရောဇ္ဇော”တိ ဝစန
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ “အာယာမတော စ ဝိတ္တာရတော စာ”တိ၊
 ဟူ၍။ အဝတ္ထာ၊ မူရိ။ ဝိကပ္ပတ္ထဿ၊ ဝိကပ်အနက်ရှိသော။ ဝါသဒ္ဓဿ၊
 ဝါ-သဒ္ဓါကို။ ဂဟိတတ္ထာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကေတောဘာဂေ၊
 တဘက်သောအဖို့ကို။ ဝစိတေပိ၊ ပျိုးသော်လည်း။ အာပတ္တိ ဧဝ၊ အာပတ်
 သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ပမာဏယုတ္တမဉ္ဇော၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ညောင်
 စောင်းသည်။ နဝဝိဒတ္တိ ကိရ၊ ကိုးထွာရှိသတတ်။ “စတုဟတ္ထဝိတ္တာရာတိ
 ဝစနေန၊ နှင့်။ တိရိယံ တိဟတ္ထာ ဝါတိ ဝစနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သမေတိ၊
 ခါ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယုတ္တ ပမာဏယုတ္တောတိအာဒိ၊ သည်။ သန္နိဋ္ဌာနဝစ
 နာသမ္ဘဝတော၊ သန္နိဋ္ဌာန်ဖြစ်သောစကား၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ခါ။ ဝုတ္တပမာဏတော ဥနကတရမ္ပိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။
 ဝိတ္တာရတော၊ အနံအားဖြင့်။ စတုပဉ္စဟတ္ထမ္ပိ၊ လေးတောင် ငါးတောင်ရှိသော
 ကုဋိကိုလည်း။ ဒိသတော၊ အလျားမှ။ အနတိက္ကမိတ္တာ၊ မလွန်မူရိ။ ဝုတ္တပမာ
 ဏမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဒေသိတဝတ္ထု၊ ဒေသိတဝတ္ထုမည်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ခါ။ အဒေသိတဝတ္ထု၊ ကို။ ကရောတော၊ ပြုသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊
 သင့်၏။ ပမာဏာတိက္ကန္တာ၊ ပမာဏကိုလွန်သော။ ကုဋိ ဧဝ၊ သည်လျှင်။ အာ
 ပတ္တိကရာ၊ အာပတ်ကိုပြုတတ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ ကုဋိ
 ကရေယျာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္ထာ၊ ကြောင့်တည်း။ “ထမ္ဘတုလာ”တိ၊ ၍။ ပါ
 ဌော၊ ပါဠိရှိ၏။ အနုဿာဝနာနယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “ဒမိဋ္ဌဘာသာယပိ၊
 ကျေးတို့ဘာသာဖြင့်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ခါ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၃၅၃။ စာရဘူမိ၊ စာရဘူမိသည်။ ဂေါစရဘူမိ၊ ကျက်စားရာမြေတည်း။
 န ဂဟိတဘတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ န ဝါရိတာ၊ မမြစ်အပ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။
 (သမ္ပန်)။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “ကာရဏာယ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ။
 ဂုတ္တိဗန္ဓနာဂါရံ၊ စောင့်ရှောက်ဖွဲ့နှောင်ခြင်းကို ပြုရာအရပ်တည်း။ ဝါ၊ ကား။
 အကရဏဋ္ဌာနံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကိုပြုရာမဟုတ်သော အရပ်တည်း။ ဟတ္ထပါဒန္တိန္ဒ
 နကာ၊ ဂန္ဓိကာ၊ လက်ခြေတို့ကို ဖြတ်ရာဖြစ်သော စဉ်းတီတုံး စသည်တို့သည်။
 ဓမ္မဂန္ဓိကာ၊ မည်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ခွိဟိ ဗလံဗဒ္ဓေဟိတိ
 ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဟေဋ္ဌမကောဋိယာ၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား၏။ (၁၉၃)
 ဝုတ္တတော၊ ဆိုအပ်သော အရပ်မှ။ အာဝိဇ္ဇိတံ၊ လှည့်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ ကိရ၊

၁။ ဝုတ္တံ။ ပမာဏတော (ဆဋ္ဌ)။

မစွမ်းနိုင်သတတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဆိန္ဒ္ဓာဝဇ္ဇတ္တာ၊ ပြတ်သော ကမ်းပါး ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ နိဂမနဿာပိ၊ နိဂုမ်း၏လည်း။ အတ္တပကာ သနတ္တံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပါစိနန္တိ ဧတ္ထံ၊ ခွံ။ ဝတ္ထု၊ တည်ရာ။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ အဓိဋ္ဌာနံ။ တဒတ္တာယာတိ ဧတ္ထံ၊ ခွံ။ တစ္ဆနတ္တာယ၊ ရွှေခြင်း အကျိုးငှါ။ ပဏ္ဏသာလမ္ပတိ ဧတ္ထံ၊ ခွံ။ ဥလ္လိတ္တာ ဝလိတ္တကုဋ္ဌိမေဝ၊ ဥလ္လိတ္တအဝလိတ္တကုဋ္ဌိ-သည်သာလျှင်။ ပဏ္ဏစ္ဆနံ၊ သစ်ရွက် ဖြင့်မိုး၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “သ ဘိက္ခုစ္ဆန”န္တိ၊ ချံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ ဌပိတံ၊ ထားသော မြေစိုင်ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဝဇေတော၊ ပွားစေ၍။ အလိတ္တံ၊ မလိမ်းကျမှုကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ကုဋ္ဌိသည်။ ဝဇ္ဇတိ ကိရ၊ အပ်သတတ်။ တသ္မိန္တိ ဧတ္ထံ၊ ခွံ။ ဒွါရဗန္ဓနေ ဝါ၊ တံခါးအဖွဲ့ကို လည်းကောင်း။ ဝါဗ္ဗပါနေ ဝါ၊ လေသာ ပြုတင်းကို လည်းကောင်း။ ဌပိတေ၊ ထားသည်ရှိသော်။ ပဌမမေဝါတိ ဧတ္ထံ၊ ခွံ။ ပတ္တကာလေ ဝေ၊ ရောက်သောကာလ၌သာလျှင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ တတ်။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ ဌပိတကာလေဝ၊ ထားသောကာလ၌သာလျှင်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ ကိရ၊ တတ်။ ပုရိမေန၊ ရှေးပေးသော လိမ်းကျခြင်းဖြင့်။ လေပဿ၊ ၏။ အသဋ္ဌိတတ္တာ၊ မစပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် ပေးသော အလိမ်းဖြင့်။ ဝတ္ထသိသေန၊ ဖြင့်။ ကတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဥဘိန္ဒုမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အာဏတ္တေန၊ သည်။ သစေ ကတံ၊ အံ့။ ကရောတိ ဝါ ကာရာပေတိ ဝါ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အတ္ထုဒ္ဓေသိကတာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥဘိန္ဒု၊ တို့အား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ အသတိ၊ မရှိသော်။ မူလဌဿေဝ၊ စေရင်းဖြစ်သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌိမပ္ပမာဏ သမ္ဘဝေ၊ ယုတ်သော ပမာဏ၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗ မတ္တိကာ မယံ၊ အလုံးစုံမြေဖြင့်ပြီးသော။ ကုဋ္ဌိံ၊ ကို။ ကရောတော၊ ပြုသော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သံဃာဒီသေသဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယံဿ၊ ၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၅၄။ ဆတ္တိံသ စတုက္ကနိ နာမ၊ မည်ကုန်သည်ကား။ အဒေသိတ ဝတ္ထုက စတုက္ကံ၊ လည်းကောင်း။ ပမာဏာတိက္ကန္တ စတုက္ကံ၊ လည်းကောင်း။

ပမာဏိက စတုက္ကံ၊ လည်းကောင်း။ အဒေသိတဝတ္ထုက ပမာဏာတိက္ကန္တ စတုက္ကံ၊ လည်းကောင်း။ ဒေသိတဝတ္ထုက ပမာဏိက စတုက္ကံ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သိ။ ဆ စတုက္ကာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော စတုက္ကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေ၊ ဤအတူ။ သမာဓိသတိဝါရာဒိသုပိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသု၊ ငါးဝါရတို့၌။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဆတ္တိံ သ၊ သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးကုန်သော စတုက္ကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာပတ္တိဘေဒဒဿနတ္ထန္တိ ဧတ္တံ၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သာရမ္မေ စေ ဘိက္ခု ဝတ္ထုသ္မိံ အပရိက္ကမနေ” ပ။ သံဃာဒိသေသော” တိ ရှိ။ မာတိကာယံ၊ ၌။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သာရမ္မ အပရိက္ကမနေပိ၊ ၌လည်း။ သံဃာဒိသေသောဝ၊ လျင်တည်း။ ဣတိ၊ သိ။ မိစ္ဆာဂါဟဝိဝဇ္ဇနတ္ထံ၊ မိစ္ဆာအယူကို ကြည်ခြင်းငှါ။ အာပတ္တိဘေဒေါ၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်တော်တည်း။ ဝိဘဏံ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ အဝတော၊ ရှိ။ မာတိကာယံ၊ ၌။ ကိ မတ္တံ၊ ငှါ။ ဒုက္ကဒုဝတ္ထု၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သိ။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝတ္ထုဒေသနာယ၊ ကုဋိရာကို ကြားခြင်းငှါ။ အဘိနေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုသို့ ပင့်ဆောင်အပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝတ္ထု၊ ကုဋိရာကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ကြားအပ်၏။ ကိဒိသံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ကုဋိရာကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ နည်း။ အနာရမ္မံ၊ ပိုးရူ ခြေပုန်း အစရှိသော ဘေးရန်မရှိသော။ သပရိက္ကမနံ၊ လေးခုသော နွားတို့ဖြင့် ကသော လည်းလှည့်လောက်သော။ ဝတ္ထု၊ ကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတရံ၊ ပိုးရူ ခြေပုန်း အစရှိသော ဘေးရန်ရှိသော လည်းမလှည့်လောက်ရာ အရပ်ကို။ န ဒေသေတဗ္ဗံ၊ မကြားအပ်။ ဣတရသ္မိံ၊ မကြားအပ်သော အရပ်၌။ “သာရမ္မေ စေ ဘိက္ခု ဝတ္ထုသ္မိံ အပရိက္ကမနေ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သိ။ အာနိသံသဝသေန၊ အကျိုး၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝတ္ထု နာမ၊ ဝတ္ထုမည်သည်။ သာရမ္မံ၊ သာရမ္မဖြစ်သော ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာရမ္မံ၊ ဖြစ်သော ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာရမ္မံ သပရိက္ကမနံ၊ သာရမ္မသပရိက္ကမန ဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာရမ္မံ အပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာရမ္မံ သပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာရမ္မံ အပရိက္ကမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ ကုဋိရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သိ။ ဗဟုဝိဓံ၊ များသော အပြားရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။

(ဤကား ယသ္မာ ဝတ္ထုနာမ-ရှိသည်နှင့်အလျော် တသ္မာ-ဖော်၍
ပေးသောအနက်တည်း။ ယခုဋီကာပါဌ်တို့၌ အပရိက္ခမနန္တိ ဗဟုဝိတ္တော
ရှိ၏။ ထိုသို့ရှိသည်အတိုင်းကား၊-)

ဣတိ၊ သို့။ ဗဟုဝိတ္တော၊ များသော အပြားရှိသည် အဖြစ်ကြောင့်။ အနာ
ရမ္ဘံ၊ သော။ သပရိက္ခမနံ၊ သော။ ဝတ္ထု၊ ကုဋိရာကို။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ၏။
ဣတရံ၊ အနာရမ္ဘံ သပရိက္ခမနံ မဟုတ်သော ကုဋိရာကို။ န ဒေသေတဗ္ဗံ၊ အပ်။
ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဒေသနာ ပန၊
ဤသို့ ကုဋိရာကို ကြားခြင်းသည်။ ကိမတ္ထိကာ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဂရုကာပတ္တိပညာပနဟေတုပရိဝဇ္ဇနပါယတ္တာ၊
ဂရုကာအာပတ်ကို ပညတ်ခြင်း အကြောင်းကို ကြပ်ခြင်းငှါ အကျိုးရှိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ့။ ဝတ္ထုဒေသနာယ၊ ကုဋိရာကို ကြား
သဖြင့်။ ဂရုကာပတ္တိပညာပနဟေတုတ္တာ၊ ဂရုကာအာပတ်ကို ပညတ်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ အကတဝိညတ္တိ၊ သည်။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့ကို။ ပိ
ဠာဇနနေန၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို ဖြစ်စေသဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ သာရမ္မတာဝေါ၊
ဘေးရန်ရှိသောအဖြစ်သည်။ အတ္တဒုက္ခပရဒုက္ခဟေတုဘူတော စ၊ မိမိဆင်းရဲ
ခြင်း သူတပါးတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊
၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေ၊ ထို အကတဝိညတ် သာရမ္မစသည်တို့ကို။
ဝတ္ထုဒေသနာပဒေသေန၊ ကုဋိရာကို ကြားခြင်းကိုညွှန်ပြသဖြင့်။ ဥပါယေန၊ ဖြင့်။
ပရိဝိဝဇ္ဇိတာ၊ ကြပ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အကပ္ပိယ ကုဋိကရဏတ္ထံ ဝါ၊ အကပ္ပိယကုဋိကို ပြုခြင်းငှါ

လည်းကောင်း။ (၁၉၄) ဂိဟိနံ၊ တို့အား။ ပိဠာနိမိတ္တံ သာရမ္မဝတ္ထု ကုဋိ
ကရဏတ္ထံ ဝါ၊ နှိပ်စက်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော ဘေးရန်ရှိသော ကုဋိရာ၌
ကုဋိကိုပြုခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ဝတ္ထု၊ ကို။ န ဒေသေန္တိ၊ မညွှန်းကုန်။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦး
ကပင်၊ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေါမိဿကာပတ္တိ
ယောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌသံဃာဒိသေသ မိဿကာပတ္တိယော၊ ဒုက္ကဋ္ဌ သံဃဒိ
သိသ် အရာတည်းဟူသော အာပတ်တို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏ (ထည့်)။

၃၅၅။ တတ္ထ၊ ထို စတုက္ကတို့၌။ “ဒွိဟိ သံဃာဒိသေသေဟိ” တိ၊ ၍။ ဝတ္ထုဗ္ဗေ၊
ဆိုအပ်လျက်။ “ဒွိန္ဒ သံဃာဒိသေသေနာ” တိ၊ သေနဟူ၍။ ဝိဘတ္တိဗျတ္တယေန
စ၊ ဝိဘတ်ကိုပြန်သဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝစနဗျတ္တယေန စ၊ ဝစကို ပြန်
သဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝတ္ထု၊ ၏။ “အာပတ္တိ ဒွိန္ဒ သံဃာဒိသေသေန”
န္တိပိ၊ ၍လည်း။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

ကဏ္ဍ]

၆-ကကုဋိကာရသိက္ခာပဏ္ဍနာ

၄၈၇

၃၆၄။ ဆဒနုလေပါတာဝတော၊ အမိုးကို လိမ်းကျခြင်း၏ မရှိသော
 ကြောင့်။ န ဃဒယတိ၊ မစပ်အပ်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ တံ၊ ထို
 အနက်ကို။ ပရတော၊ နောက်စကားဖြင့်။ သာမိယတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဆဒနု
 မေဝ၊ အမိုးကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဥလိတ္တာဝလိတ္တတာ၊ ကုဋိကို။
 ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ကုက္ကုဋ္ဌဆာဒကဂေဟံ ဝဋ္ဋတိတံ၊
 ရှိ။ ဝတော၊ ရှိ။ ပုန၊ တဖန်။ ဆဒနံဒဏ္ဍကေဟိတိအာဒိနာ နယေန၊ ဒဏ္ဍ
 ကေဟိ-ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ တံ၊ ထိုကုက္ကုဋ္ဌဆာဒကဂေဟ-ကို။ ဒသေန္တေ
 ဟိ၊ ပြကုန်သော ဆရာတို့သည်။ တိဏပဏ္ဏစ္ဆဒနာကုဋိကာဝ၊ သာလျှင်၊
 ဝုတ္တာ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အဋ္ဌကထာတို့၌။ ဆဒနံ ဒဏ္ဍကေဟိ၊ မိုးသော
 နှင်တံတို့နှင့်။ ဒိဃတော စ၊ အလျားအားဖြင့် လည်းကောင်း။ တိရိယဉ္ဇ၊
 ဖိလာအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဇာလံ ဝိယ၊ ကွန်ယက်ကဲ့သို့။ ဗန္ဓိတော၊
 ဖွဲ့၍။ တိဏေဟိ ဝ၊ မြက်တို့ဖြင့်မူလည်း။ ဆာဒိတံ၊ မိုးခြင်းငှါ။ ပဏ္ဏေဟိ
 ဝ၊ တို့ဖြင့်မူလည်း။ ဆာဒိတံ၊ ငှါ။ ဥလိတ္တာဒိဘာဝေ၊ ကို။ ဆဒနု မေဝ၊
 ကိုလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ‘ဣဒံ၊ ဤသို့
 အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုသော စကားသည်။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 မတ္တိကာမယံ၊ မြေဖြင့်ပြီးသော။ ဘိတ္တိံ၊ နံရံကို။ ဝစုာပေတော၊ ရှိ။ ဥပရိ၊
 အထက်၌။ ဥလိတ္တံ ဝ၊ အတွင်း၌ လိမ်းကျခြင်းကို လည်းကောင်း။ အဝလိတ္တံ
 ဝ၊ အပ၌ လိမ်းကျခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဥဘယံ ဝ၊ အတွင်းအပ
 လိမ်းကျခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဘိတ္တိယာ၊ နံရံနှင့်။ ဃဒိတံ၊ စပ်သည်ကို။
 ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ ဘိတ္တိလေပေန၊ နံရံကို လိမ်းကျခြင်းနှင့်။
 ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ အာပတ္တိ ဝေ၊ သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။
 လိခိတံ၊ ၏။ “သော စ ဆဒနုမေဝ သန္ဓာယာတိ ဣဒံ၊ ကို။ ပဓာနဝသေန၊
 ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာတာဂံ၊ အောက်အဖို့ကို။ န ပဋိက္ခိတ္တံ၊ မပယ်။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တိဏ
 ကုဋိကာယ၊ မြက်ကုဋိကို ပြုရာ၌။ သာကောနိ၊ ပြီးစေတတ်ကုန်၏။ (ထည့်
 စပ်)။ ဘထာသမာဒိဋ္ဌာယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ အကြင်အကြင်
 သို့ ဆိုအပ်ပြီးသော ကုဋိကို။ ဣတိ အံဓိပ္ပါယော၊ တည်း။ “အာပတ္တိ
 ကာရုကာနံ ဒုက္ကဋ္ဌာန” န္တိအာဒိမ္ပိ၊ ဤသို့ အစရှိသောပါဠိ၌။ “သော သုဏာတိ
 ဆက္ကမ္ပိ၊ သော သုဏာတိ ဆက္ကကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်
 ပါးသောစေတတ်၊ ပြုတတ်သတို့၌။ သမာဓိဋ္ဌတ္တာ၊ ကောင်းစွာမဆောင့်တည့်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာဏာပကဿ၊ စေတတ်သောရဟန်းအား။ အနာ
 ပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အာဏတ္တဿ၊ စေတတ်သောရဟန်းအား။ ယထာ၊

အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သမာဓိဌာ၊ ၏။ အာဏာပကေန၊
 ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ သင့်။ တထာ၊ ဖြင့်။ အကရုဏပစ္စယာ၊ မပြုခြင်း
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ၏။ “အဟမ္မိ၊ သည်သည်း။ ဧတ္ထ၊
 ဤ ကျောင်းကုဋ္ဌိဌာ။ ဝသမံ၊ နေအံ။” ဣတိ၊ သို့။ အတ္တုဒ္ဓေသမ္ပိ၊ မိမိသို့
 ညွှန်းခြင်းကိုလည်း။ သစေ ကရေတိ၊ အံ။ သံဃာဒိသေသောဝ၊ လျှင်
 တည်း။ “ကုဋ္ဌိ ကရေထာ”တိ၊ ဟူ၍။ အဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ
 ပန၊ ဆိုသောအရာ၌ကား။ အာဏာပကဿာပိ၊ အားလည်း။ သံဃာဒိသေ
 သော၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ အစိတ္တကတ္တာ၊ ကြောင့်
 တည်း။

အဟဉ္စ ဝသိဿာမိတိ ဧတ္ထ၊ ဌာ။ ယဿ ကဿစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်မူ
 လည်းဖြစ်သော။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဿ၊ ညွှန်ပြအပ်သော။ ပရဿ၊ တပါးသောသူ၏။
 အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်။ “ကရေန္တဿ ဝါ”တိ၊ ၍။ နိယမိတတ္တာ၊
 မှတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။ အဝိဘတ္တတ္တာ၊
 မဝေဖန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ “ဣဓ၊ ဤသိက္ခာ
 ပုဋ်ဌာ။ ပညတ္တိဇာနနမတ္တမေဝ၊ ပညတ်ကိုသိခြင်းမျှသည်လျှင်။ စိတ္တံ၊ တည်း။
 ဣတိ စ၊ လည်း။ လိခိတံ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ဌာကား။ အဟဉ္စ ဝသိ
 ဿာမိတိ ဧတ္ထ၊ ဌာ။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ “မယှံ၊ ၏။ ဝါသာဂါ
 ရဉ္စ၊ နေရာသည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဣစ္ဆတိ၊
 ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ယော ပန၊ သည်ကား။ ဥပေါ
 သထာဂါရံသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဟူ၍ (ထည့်)။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တဿ၊ အား။
 အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးသော စကားသည်။
 သမေတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတှာ စ၊ ၍လည်း။ “ဝိနယဝိနိစ္ဆယေ၊ သည်။
 အာဂတေ၊ သော်။ ဂရုကေ၊ ဌာ။ ဌာတဗ္ဗံ၊ တည်ရာ၏။” ဣတိ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ မဟာပစ္စရိဝါဒတော၊ မဟာပစ္စရိဝါဒမူ။ ဣတရော၊ တပါးသော
 အဋ္ဌကထာဝါဒကို။ ပစ္စာ၊ နောက်မူ။ ဝတ္ထဗျော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ အံ။ ပစ္စာ၊ မူ။ န ဝတ္ထဗျော၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။

(၁၉၅)ဗလဝတ္တာ၊ အားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “ဝါသာဂါရံ ဌပေ
 တှာ သဗ္ဗတ္ထ အနာပတ္တိ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဘောဇနသလာ
 ဒီနမ္ပိ၊ တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်။ ကတတ္တာ၊
 ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ကရာ၊ ရောယှက်ခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ၏။
 ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဒွေ တယော၊ နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်
 သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။

ကဏ္ဍ]

ဂ-ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၄၀၉

အံ။ ဣတိ။” သို့။ ကရောန္တိ။ ကုန်၏။ တာဝ ရက္ခတိ။ စောင့်သေး၏။ ဧတ္ထ
ဝိယ၊ ဌိကုသို့။ “ဣဒံ ဌာနံ၊ သည်။ ဝါသာဂါရံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ တွံ။
ဣဒံ ဌာနံ၊ သည်။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ တွံ။” ဣတိ၊ သို့။
ဝိဘဇိတော၊ ဝေဖန်၍။ ကတေပိ၊ ပြုသော်လည်း။ အာပတ္တိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။
ဒိဿ၊ နှစ်ပါးသော အဋ္ဌကထာဝါဒတို့တွင်။ မဟာပစ္စရိယဝါဒေါ၊ သည်
သာလျှင်။ ဗလဝါ၊ အားကြီး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
“ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝုတ္တော၊ ၏။” တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဗလဝါ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။
အတိဝ၊ အလွန်လျှင်။ ပပဉ္စိတံ၊ ချဲ့အပ်၏။ တေန၊ ထိုချဲ့သဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်
အကျိုးရှိအံ့နည်း။ “အတ္တနာ၊ သည်။ ဝိပွကတံ၊ ပြု၍မပြီးသေးသော။ ကုဋ္ဌိ၊ ကို။
အတ္တနာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပရေဟိ စ၊ သူတပါးတို့သည်လည်းကောင်း။
ပရိယောသာပေတိ၊ ဆုံးစေ၏။” ဣတိ အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အပရာနိပိ၊
တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတုက္ကာနိ၊ တို့ကို။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ ယောဇေတော၊
၍။ ဒဿတဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ လေဏာဒိဿ၊ တို့၌။ သံဃာဒိဿေသေန၊
ဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ အနာပတ္တိ၊ မသင့်၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ မသင့်သော်လည်း။
အကတဝိညတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ တပစ္စယာ၊ ထို အကတဝိညတ်
ဖြစ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။

ကုဋ္ဌိကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၇-ဝိဟာရကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၆၆။ သတ္တမေ၊ ဌိ။ ဝါ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဝဓာရဏတ္ထော၊ ရှိ၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဝိဟာရကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၃၈၀။ သာဝကေန ပတ္တဗ္ဗန္တိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ပကတိသံဝကံ၊
ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဂ္ဂသာဝကံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊
မဆို။ ယထူပနိဿယ ယထာပုဂ္ဂလဝသေန၊ အကြင် အကြင် ဥပနိဿယ
အကြောင်းရှိသော အကြင် အကြင်သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
“တိဿော ဝိဇ္ဇာ” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကေနစိ သာဝကေန၊ အချို့သော
သာဝကသည်။ တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့သို့။ ပတ္တဗ္ဗာ၊

ရောက်အပ်ကုန်၏။ ကေနစီ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စတသော ပဋိသမ္ဘိဒါ၊
 တို့သို့။ ကေနစီ၊ သည်။ ဆ အဘိညာ၊ တို့သို့။ ကေနစီ၊ သည်။ ကေဝလော၊
 သက်သက်ဖြစ်သော။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မော၊ သို့။ ပတ္တဗ္ဗော၊ ရောက်၏။
 ဣတိ-ဝေ၊ သို့။ ဝိသံ ဝိသံ၊ အသီးအသီး။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၀၂။ “ယေ တေ ဘိက္ခု သုတ္တန္တိကာ” တိအာဒိဝစနတော၊ ကြောင့်။
 ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓရမာနေပိ၊ ကိုယ်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်ကာလ
 ၌ပင်။ ပိဋကတ္တယဿ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
 ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ သိဒ္ဓံ-သိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏။ ဓမ္မကထိကာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 အဘိဓမ္မိကာ၊ အဘိဓမ္မာကိုတတ်ကုန်သောဆရာတို့သည်။ ရတိယာ အတ္ထိသန္တိတိ
 အာဒိ၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ ဒဗ္ဗဿ၊ အရှင်ဒဗ္ဗထေရ်၏။ နေသံ၊ ထို
 ရဟန်းတို့ကို။ တိရစ္ဆာနကထာယ၊ ၌။ ရတိနိယောဇနံ ဝိယ၊ တိုက်တွန်းခြင်း
 ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တထာ၊ ထိုသို့ ထင်သောအခြင်းအရာဖြင့်။ န ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊
 မမှတ်အပ်။ သုတ္တန္တိကာဒိသံသဂ္ဂတော၊ သုတ္တန္တိကဆရာ အစရှိသည်တို့နှင့် ရော
 ယှက်သောကြောင့်။ သုတ္တန္တိကာဒိနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။
 ဖာသုဝိဟာရန္တရာယံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၏ အန္တရာယ်ကို။ ကရေတိ၊ ပြုသည်
 မည်၏။ တေသမ္ပိ၊ ထို တိရစ္ဆာနရတိ ရဟန်းတို့၏လည်း။ တိရစ္ဆာနကထာ
 ရတိယာ၊ တိရစ္ဆာနကထာ၌ မွေ့လျော်ရာ၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသောကြောင့်။
 အနဘိရတိဝါသံ၊ မမွေ့လျော်သောနေရခြင်းကို။ ကရေတိ၊ ပြုသည် မည်၏။
 တတော၊ ထိုကြောင့်။ နေသံ၊ ထို တိရစ္ဆာနရတိ ရဟန်းတို့၏။ သာမညာ၊
 ရဟန်းတရားမှ။ (၁၉၆) စာဝနဉ္စ၊ ရွှေ့လျော့ရာသည်ကို။ ပရိဝဇ္ဇန္တော၊ ကြံဉ်
 တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝေ၊ သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊
 ၏။ “နိမ္မိတာနံ ဓမ္မတာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သာဝကေဟိ၊ တို့သည်။ နိမ္မိတာနံ
 ယေဝ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော နိမ္မိတ ရုပ်တို့၏သာလျှင်။ ဓမ္မတာ၊ သည်(ထည့်)။
 ဗုဒ္ဓေဟိ၊ တို့သည်။ နိမ္မိတာနံ၊ ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော နိမ္မိတ ရုပ်တို့၏။
 ဓမ္မတာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သာဓက
 တမံ၊ ကြံယာကို လွန်စွာ ပြီးစေတတ်သော သတ္တိရှိသော ကာရကသည်။
 ကရဏံ၊ ကာရက ကာရက မည်၏။” ဣတိ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော။
 ကရဏတ္ထေယေဝ၊ ကရိုဏ်း အနက်၌သာလျှင်။ တတိယာဝိဘတ္တိ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

၃၀၃-၄။ ယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်သို့သော အကြောင်း
 ကြောင့်။ ကတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ကတ္တာ၊ ပြုတတ်၏။ န ကတ္တာ၊ မပြုတတ်။”

ကဏ္ဍ]

ဂ-ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒ ဓဏ္ဍနာ

၄၉၁

ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ဤ။ “ဘရိယံ၊ ဝိယ၊ မယားကိုကဲ့သို့။ မ၊ ငါ့ကို။ အဇ္ဈာစရတိ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ဘိ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိယာ၊ ဆိုသော ဘိက္ခုနီမ၏။ ဗလဝတိ၊ အားကြီးသော။ စောဒနာ၊ စောဒနာသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တေန ဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဆုပနမတ္ထေ၊ ထိကာမျှဖြစ်သော။ ဝိပုဋ္ဌိသာရီ ဝတ္ထုသို့။ ဤ။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂသမ္ဘဝါ၊ သောကြောင့်။ အပုစ္ဆိတော ဧဝ၊ မမေးမူ၍လျှင်။ သံဃာဒိသေသံ၊ ကို။ ပညာပေသိ ယထာ၊ ပညတ်သကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထို့အတူလည်းကောင်းလျှင်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေ့ကာလ၌ပင်လျှင်။ အဿာ၊ ထိုမေတ္တိယဘုမ္မဇက ဘိက္ခုနီမ၏။ ဒုဿိလဘာဝံ၊ သိလမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိတော်မူသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဘူတာယ၊ ဟုတ်မှန်သော။ ပဋိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်။ ယဒိ နာသိတာ၊ အကယ်၍ ဖျက်သည်ဖြစ်အံ့။ ထေရော၊ အရှင်ဗုဒ္ဓမထေရ်သည်။ ကာရကော၊ ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အထ-ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အဘူတာယ၊ မဟုတ်မမှန်သော။ ပဋိညာယ၊ ဖြင့်။ နာသိတာ၊ ဖျက်သည် ဖြစ်အံ့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ “နာသေထာ”တိ၊ ၍။ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မိန့်တော်မမူရာ။ ဝုတ္တဉ္စ၊ မိန့်သည်လည်း မိန့်တော်မူသည်မှန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ယဒိ တာဝ ပဋိညာယ နာသိတာ၊ ထေရော ကာရကော ဟောတိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။

အထ အပုဋ္ဌိညာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “အယျေနမ္ပိ ဒုသိတာ”တိ ဣမံ ပဋိညံ၊ ဤသို့သော ဝန်ခံခြင်းကို။ ဝိနာ ဧဝ၊ ကြဉ်၍လျှင်။ တဿာ၊ ထိုမေတ္တိယ ဘုမ္မဇကဘိက္ခုနီမ၏။ ပကတိဒုဿိလဘာဝံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ထေရော၊ သည်။ အကာရကော၊ မပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ အဘယဂိရိဝါသိနောပိ၊ တို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို။ ဝတော၊ ရွတ်၍။ ဝါ၊ ရွတ်သောကြောင့်။ “တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်တုရားတို့၏။ ဝါဒော ဤ။ ထေရော၊ သည်။ ကာရကော၊ တည်း။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မုသာဝါဒပုစ္ဆယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌသင့်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ လိင်္ဂနာသနာယ၊ ဖြင့်။ အနာသေတဗ္ဗတ္တာ၊ မဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ ပါရာဇိကာယေဝံ၊ ပါရာဇိကရောက် သော ဘိက္ခုနီမကိုလျှင်။ လိင်္ဂနာသနာယ၊ ဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗာ၊ ဤ။ “နာသေထာ”တိ စ၊ ၍လည်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကာဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဇာတာ၊ ဤ။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမကို။ ကိ၊ အဘယ်ကို။

သန္ဓာယ၊ ရှိ။ နာသိတဗ္ဗာ၊ နည်း။ တတော၊ ထိုသို့ဆိုသောကြောင့်။
 ထေရော၊ သည်။ ကာရကော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ “သကာယ ပဋိညာယ
 နာသေထာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တေ ပန၊ ဆိုသော်ကား။ အပါရာဇိကာပိ၊
 ကိုလည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗာ၊ သည်။ ဇာတာ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါယ်ော၊ တည်း။ မဟာဝိဟာရဝါသိနောပိ၊ ထို့သည်
 လည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ သုတ္တံ၊ ကို။ ဝတှာ၊ ရှိ။ “တုမ္မာကံ ဝါဒေ
 ထေရော ကာရကော”တိ စ၊ လည်း။ ဝဇ္ဇိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သကာယ ပဋိညာယ နာသေထာ”တိ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပဋိညာယ၊ ၏။ ဘူတတာ၊ ဟုတ်မှန်သည်၏အဖြစ်သည်။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။ “နာသေထာ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနေ
 တော၊ ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဘူတာယေဝ၊ ဟုတ်မှန်သည်သာ
 လျင်ဖြစ်သော။ ပဋိညာယ၊ ဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အဘူတာယ၊ သော။ ပဋိညာယ၊ ဖြင့်။ နာသေတဗ္ဗာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယ်ော၊ တည်း။ ပုရိမနယေတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဒုက္ကဋ္ဌဝါဒေ၊
 ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်၏ဟူသော အယူ၌။ ပုရိမော၊ ရှေးဝါဒသည်။ ယုတ္တိဝသေန၊
 ဖြင့်။ ပဝတ္ထော၊ ၏။ ပစ္ဆိမော၊ နောက်ဝါဒသည်။ ပါဠိဝစနေဝသေန၊ ပါဠိ
 လာသော စကား၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္ထော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ၏။

၃၈၅-၆။ ပီတိ သုခေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ “သုခေနာ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္တဗ္ဗေ၊
 ဆိုအပ်လျက်။ ပီတိဂ္ဂဟဏံ၊ ပီတိ-သဒ္ဒါကို။ တတိယဇ္ဈာနသုခဉ္စ၊ တတိယစုံနှင့်
 သုခကိုလည်းကောင်း။ ကာယိကဉ္စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်းကောင်း။ အပ
 နေတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ သမ္ပယုတ္တပီတိယာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ စုဒ္ဓိတကဝသေန၊
 စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သစေ ကတံ၊ အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ
 သတိ၊ သော်။ အမူလကံ နာမ၊ ၏။ “အနဇ္ဈာပန္နံ အကတ”န္တိ၊ ရှိ။ စဒေယျ၊
 ဟောတော်မူရာ၏။ ဣမေ ကရိယန္တိ၊ တသ္မာ “တဒိသံ ဒိဋ္ဌသညံ ဟုတှာ စော
 ဒေတိ”တိ၊ ရှိ။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ “ဧတေန နယေန”ဖြင့်။ သုတမုတ
 ပရိသကိတာနိပိ၊ ထို့ကိုလည်း။ ဝိတ္တာရတော၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ (၁၉၇)၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ “စတုန္ဒံ အညတရေနာ”တိ
 ဣဒံ၊ ကို။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသေ ဧဝ၊ ဤသာလျှင်။ အာဂတေ၊ လာကုန်သော
 ပါရာဇိကတို့ကို။ ဂဟေတှာ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတရေသံ၊ ဤမှတပါးကုန်
 သော ပါရာဇိကတို့တွင်။ အညတရေနာပိ၊ တပါးပါးသော ပါရာဇိကဖြင့်
 လည်း။ အနုဒ္ဓံသေန္တဿ၊ စွပ်စွဲသောရဟန်းအား။ သံဃာဒီသေသောဝ၊ သင့်

ကဏ္ဍ]

၈-ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၄၆၉

သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ 'နေ၊ တို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ မူကား။ ဘိက္ခုဘာ
ဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်မှ။ စာဝနသမတ္တတော၊ ရွှေလျှောစေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “သမိပေ ဌတာ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပရမ္ပ၊ ခါ၊
မျက်ကွယ်။ စောဒေန္တဿ ဝါ၊ အားလည်းကောင်း။ စောဒါပေန္တဿ ဝါ၊
အားလည်းကောင်း။ သိသံ၊ အရင်းသို့။ ဝါ၊ သံဃာဒိသိသံအာပတ်သို့။ န တေ၊
မရောက်။ ဒိဋ္ဌ၊ မြင်သောဝတ္ထုကို။ သုတေန၊ သုတဖြင့်။ ပရိသင်္ကတေန၊ ဖြင့်။
စေ စောဒေတိ၊ အကယ်၍ စောဒနာအံ။ စေ စောဒါပေတိ၊ အံ။ သုတပရိသင်္ကတံ
ဝါ၊ သုတပရိသင်္ကတကိုမူလည်း။ ဒိဋ္ဌာဒိဟိ၊ တို့ဖြင့်။ စောဒိတေ ဝါ၊ စောဒနာ
သော်လည်းကောင်း။ စောဒါပိတေ ဝါ၊ သော်လည်းကောင်း။ သိသံ၊ ကို။
တေ ဝေ၊ ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အမူလကေန၊
ဖြင့်။ စောဒိတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “ဒိဋ္ဌဿ ဟောတိ ပါ
ရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော၊ တံဥေ စောဒေတိ သုတော မယာ။ ပ။ သံဃာဒိ
သေသဿာ” တိ၊ ရှိ။ ဇတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အသုဒ္ဓေါ ဟောတိ
ပုဂ္ဂလော အညတရံ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော၊ တဥေ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ သမာ
နော အနောကာသံ ကာရာပေတွာ စာဝနာဓိပ္ပာယော ဝဒေတိ အာပတ္တိ
ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ ဩကာသံ ကာရာပေတွာ စာဝနာဓိပ္ပာယော ဝဒေတိ၊ အနာ
ပတ္တိ” တိ ဣမိနာ၊ ဤပါဠိနှင့်။ န သမေတိ ဝိယ၊ မညီသကဲ့သို့။ ခါယတိ၊
ထင်၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ခါယတိ၊ နည်း။ ဒိဋ္ဌဿ ဟောတိ ပါရာ
ဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တောနာမ အသုဒ္ဓေါ ပုဂ္ဂလော ဟောတိ၊ “အညတ
ရသို့” အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ သမာနော တဥေ စောဒေတိ ‘သုတော မယာ ပါရာဇိကံ
ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တောသိ’ တိ၊ အာပတ္တိ ဝါစာယံ ဝါစာယ သံဃာဒိသေသဿာ” တိ၊
ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ (ခါယတိ၊ ၏။) ပုရိမနယေန၊ ရှေးနည်းဖြင့်။
အာပတ္တိ၊ ၏။ “စာဝနာဓိပ္ပာယော ဝဒေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ” တိ၊
ဟူ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပစ္ဆိမနယေန၊ ဖြင့်။ သံဃာဒိသေသေန၊
ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်၏။ ဣတိ၊ တို့။ ဒေ ပါဠိနယာ၊ နှစ်ရပ်
သော ပါဠိတော်နည်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝိရုဒ္ဓါ ဝိယ၊ ဆန့်
ကျင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိရုဒ္ဓံ၊ ချွတ်ယွင်းသောအရာကို။ ဝါ၊
ရှေ့နောက်မညီသောအရာကို။ ဗုဒ္ဓါ၊ ဆုရားမြတ်စွာတို့သည်။ န စ ကထယန္တိ၊
ဟောတော်မမူကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ယုတ္တိ၊ အသင့်
ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗာ၊ ရွာမှီးအပ်၏။ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ တို့သည်။ တာဝ၊

စွာ။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ “သမ္မလကေန ဝါ၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှိရှာခြင်းတည်းဟူသော သမ္မလကဖြင့် လည်းကောင်း။ သညာယ၊ အမှတ်ဖြစ်သော သညာဖြင့်။ သမ္မလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောဒေန္တဿ၊ စောဒနာသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ အမ္မလကေန ဝါ၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှိရှာခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း မရှိသဖြင့်လည်းကောင်း။ သညာယ၊ ဖြင့်။ အမ္မလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောဒေန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ အာဟု၊ ကုန်၏။ တဿ၊ ထို အဋ္ဌကထာ ပါဠိ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဒဿနသဝနပရိသင်္ကန မူလေန၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှိရှာခြင်းလျှင် အရင်းရှိသော။ ဝါ၊ ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ သမ္မလကေန ဝါ၊ အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တဒဘာဝေန၊ ထိုသို့ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှိရှာခြင်း မရှိသည်ဟု ဆိုအပ်သော။ အမ္မလကေနာပိ၊ အကြောင်းမရှိသည်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ သညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မလကေန ဝါ၊ အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောဒေန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဒဿနာဒိ မူလာဘာဝေန၊ ဒဿန အစရှိသော အကြောင်းမရှိခြင်း တည်းဟူသော။ အမ္မလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ တဗ္ဘာဝေန၊ ထိုသို့ မြင်ခြင်း ကြားခြင်း ရှိရှာခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ် တည်းဟူသော။ သမ္မလကေနာပိ၊ မူလရှိသော်လည်း။ သညာယ၊ ဖြင့်။ အမ္မလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောဒေန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌဿ၊ အား။ ဟောတိ၊ ၏။

✓ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တောတိအာဒိမ္ပိ၊ ဌံ။ ဒဿနမူလေန၊ မြင်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းရှိသော။ သမ္မလကေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ “သုတောမယာ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သညာယ၊ အမှတ်သညာဖြင့်။ အမ္မလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။ စောဒေတိ၊ စောဒနာအံ။ သံဃာဒိသေသဿ၊ သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒတ္ထဿ၊ ထိုအနက်ကို။ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ။ “ဒိဋ္ဌေ ဝေမတိကော” တိအာဒိဝါရာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

☞ (၁၉၈) အသုဒ္ဓေါ ဟောတိ ပုဂ္ဂလောတိအာဒိမ္ပိ ပန၊ ဌံကား။ သမ္မလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ သညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မလကေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ စောဒိတတ္တာ၊ စောဒနာအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေ မေဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအတူအားဖြင့်ကား။ တဒတ္ထဒိပနတ္ထံ၊ ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်အပ်သော အနက်ကိုပြခြင်း

ငါ။ တေ ဝါရာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ။ တတ္ထ-ထိုဝါရတို့တွင်။
 “အဒိဋ္ဌဿ ဟောတိ” တိအာဒိဝါရာ၊ တို့ကို။ အမူလကေန၊ ဖြင့်။ စောဒေန္တဿ၊
 အား။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ဤသို့ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာ၊
 ကုန်၏။ “ဒိဋ္ဌေ ဝေမတိကော” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ လက္ခိတဝါရာ၊ တို့ကို။
 သညာယ၊ ဖြင့်။ အမူလကေန၊ ဖြင့်။ စောဒေန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။
 အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယမာနေ၊ သော်။ “ဒိဋ္ဌဿ ဟောတိ၊
 ဒိဋ္ဌေ ဝေမတိကော” တိအာဒိဝါရာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗိသေသ၊ အထူးမရှိကုန်
 သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣဒံ ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊
 ဤဝါရတို့၌။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အပြီးအဆုံးအဖြစ်တည်း။ အသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သော။
 ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနာကာသံ ကာရာပေတွာ၊ ခွင့်မပြုစေမူ၍။ စောဒေ
 န္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ အဿ ဟောတိ၊ ။ အက္ခောသာဓိပ္ပါယဿ
 စ၊ အားလည်း။ ဩမသဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ အဿ ဟောတိ၊
 ။ ဣတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိကောပိ၊ မစင်
 ကြယ်သောအယူရှိသော ရဟန်းသည်လည်း။ အသုဒ္ဓံ၊ သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။
 အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ၊ မစင်ကြယ်သော အယူရှိသည်ဖြစ်၍။ အမူလကေန၊ ဖြင့်။ စော
 ဒေတိ၊ စောဒေနာအံ။ အာပတ္တိ၊ ။ သမူလကေန ဝါ၊ ဖြင့်မူလည်း။
 စောဒေတိ၊ အံ။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အထူးအားဖြင့်။
 တံ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ထိုအဆုံးအဖြစ်သည်။ ယထာ၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ သုဒ္ဓေ
 အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌဿ အသုဒ္ဓေ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌဿာ” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သံသန္တတိ၊
 နိုးနှော၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ။ အညထာ၊ တပါးသော အပြား
 အားဖြင့်။ ယုတ္တိ၊ ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗာ၊ ရှာမှီးရာ၏။

သိလသမ္ပန္နောတိ ဧတ္ထ၊ ။ “ဒုဿိလဿ၊ သိလမရှိသော ရဟန်း၏။ ဝစနံ၊
 သည်။ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဘိက္ခုမ္မိ၊
 ။ အနိဿရာ၊ အစိုးမရ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥက္ကဋ္ဌနယေ၊ ဥက္ကဋ္ဌနည်း၌။
 ဝိဓိံ၊ အစီအရင်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ထေရေန၊ မဟာပဒုမ မထေရ်သည်။ ဝုတ္တာ၊
 ။ ဒုတိယတ္ထေရေန၊ မဟာသုမ မထေရ်သည်။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အဇာနေ
 တွာပိ၊ မသိမူ၍လည်း။ စောဒေတိ၊ ။ သိက္ခမာနာဒယော ဝါ၊ တို့သည်
 မူလည်း။ စောဒေန္တံ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထို သိက္ခမာန်၊ သာမဏေအစရှိ
 ကုန်သောသူတို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတံ၊ ၍။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဝိစာရေတွာ၊ ၍။ တဿံ၊ ထိုစုဒ္ဓိတက ရဟန်း၏။ ပဋိညာယ၊ ဖြင့်။ ကာရေန္တံ၊

ကုန်၏။ ထွေ၊ ခွံ။ ကော ဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဣဒံ
 ကာရဏံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတိယထွေရေန၊ ဂေါဒတ္ထ
 မထေရ်သည်။ တိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ ကို။ သုတံပိ၊ ကြား၍လည်း။
 ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝိစာရေန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကော
 စိ၊ တခုသော။ ဒေါသော၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ
 ဝေ၊ သို့။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားသည်။ သမေတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ တိ သာနိ၊ ကား။ တိ သဝန္တာနိ၊ ကုန်သော။ အနုယောဂေါတိ ထွေ၊
 ခွံ။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ပြန်ပြောခြင်းတည်း။ ဖေတိတိ၊ ထွေ၊ ဖေတိတိ-ဟူ
 သောပုဒ်ခွံ။ အာဂမိယတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဒိဋ္ဌသန္တာနေနာတိ၊ ထွေ၊ ခွံ။ ဒိဋ္ဌ
 နယေန၊ မြင်သောနည်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဝိစာနေ၊ မြင်တိုင်းသော အစီအရင်ဖြင့်။
 ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ ပတိဋ္ဌာယာတိ၊ ထွေ၊ ခွံ။ ပတိဋ္ဌံ၊ တည်ရာကို။
 လဘိတု၊ ရ၍။ ဌာနေတိ၊ ထွေ၊ ခွံ။ လဇ္ဇိဌာနေ၊ ခွံ။

✓ ဂါဟန္တိ၊ ထွေ၊ ခွံ။ “အဟံ၊ သည်။ စောဒေသာမိ”တိ၊ စောဒနာအံ့ဟု။
 အတ္တာဒါနဂ္ဂဟဏံ၊ အတ္တာဒါနကိုယူခြင်း။ စေတနာတိ၊ ထွေ၊ ခွံ။ အတ္တာ
 ဒါနဂ္ဂဟဏစေတနာ၊ အတ္တာဒါနကို ယူခြင်း၌ဖြစ်သော စေတနာတည်း။
 ဝေါဟာရေတိ၊ ထွေ၊ ခွံ။ ဣတော စ၊ ဤမှလည်းကောင်း။ တော စ၊
 ထိုမှလည်းကောင်း။ ဉတု၊ သိ၍။ ပကာသနံ၊ ပြခြင်းတည်း။ ပဏ္ဏတ္တိတိ
 ထွေ၊ ခွံ။ နာမပညတ္တိ၊ နာမပညတ်တည်း။ ယာ၊ အကြင်ပညတ်ကို။ ဝစိ
 သောသာရမ္ပဏဿ၊ ဝစိသောသလျှင် အာရုံရှိသော။ သောတဒ္ဓါရပ္ပဝတ္ထ
 ဝိညာဏသန္တာနဿ၊ သောတဒ္ဓါရရှိဖြစ်သော ဝိညာဉ်အစဉ်၏။ အနန္တရံ၊
 အခြားမဲ့၌။ ဥပ္ပန္နေန၊ သော။ ဥပလဒ္ဓပုဗ္ဗသကေတေန၊ ရအပ်သော ရှေး၌
 ဖြစ်သော အမှတ်ရှိသော။ မနောဒ္ဓါရဝိညာဏေန၊ မနောဒ္ဓါရ ဖြစ်သော
 ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဝိညာယတိ၊ ၏။ ယဿ၊ အကြင် နာမပညတ်ကို။ ဝိညာ
 တတ္တံ၊ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒတ္ထော၊ ထို အဓိကရဏ အနက်
 သည်။ ပရမတ္ထော ဝါ၊ ပရမတ္ထသည်မှလည်းဖြစ်စေ။ အပရမတ္ထော ဝါ၊ ပရမတ်
 မဟုတ်သည်မှလည်းဖြစ်စေ။ တတိယဝါရံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်။ ဥပ္ပန္နေန၊ သော။
 မနောဝိညာဏေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နာမာ
 ဒီဟံ၊ နာမအစရှိကုန်သော။ ဆဟံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဗျဉ္ဇနေဟံ၊ သဒ္ဓါ
 တို့ဖြင့်။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိ၌။ ပကာသိတာ၊ ပြအပ်၏။ သာ၊ ထို ပညတ်သည်။

ဝါ တတိယေန (ဆဋ္ဌ)

“ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ” တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဆခာ၊ ခြောက်ပါး အပြားအားဖြင့်။ အာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ ဒဿိတာ၊ ကုန်၏။ တဗ္ဗာဂိယ ဘာဝေါ၊ စ၊ တဗ္ဗာဂိယအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ အတဗ္ဗာဂိယဘာဝေါ၊ စ၊ တဗ္ဗာဂိယ မဟုတ်သောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ နိပ္ပန္နဓမ္မသေဝ၊ ပြီးပြီး သော တရားအားသိလျှင်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ပညတ္တိယာ၊ အား။ န ယုဇ္ဇ တိ၊ မသင့်။ (၁၉၉) အဓိကရဏီယဝတ္ထုတ္တာ စ၊ အဓိကရဏီယဝတ္ထု ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဓိကရဏေ၊ ဌ။ ပဝတ္ထုတ္တာ စ၊ ကြောင့် လည်းကောင်း။ အဓိကရဏော၊ သည်။ မဉ္ဇဠေ၊ ညောင်စောင်း၌ တည် သောသ္မု၌။ မဉ္ဇောပစာရော ဝိယ၊ ညောင်စောင်းဟု တင်စား၍ ခေါ်ဝေါ် သကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ “ပရိယာယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အမူလကာ၊ အမူလက ဖြစ်သော။ နာမပညတ္တိ၊ နာမပညတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရိယာယမတ္တံ၊ ပရိယာယ်မျှသာတည်း။ သဘာဝတော၊ သဘောအားဖြင့်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဘိဓာနမတ္တမေဝ၊ အဘိဓာနမျှသာတည်း။ ဝါ၊ သဒ္ဓါမျှသာ တည်း။ အဘိဓေယျံ၊ အဘိဓေယျသည်။ ဝါ၊ အနက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ စ၊ လျှင်။ လိခိတံ၊ ၏။ ဣဇေဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဣမသ္မိံ ဝေ သိက္ခာပဒေ၊ ဌလျှင်။ ယုဇ္ဇေယျ၊ ၏။ (၁၀၀)။ သဗ္ဗတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒိသု၊ တို့၌။ န ယုဇ္ဇေယျ၊ မသင့်ရာ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇေယျ၊ အံနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတဗ္ဗတော၊ ဤသို့ အမေးရှိသောကြောင့်။ “နဟိတိ” အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏ (ထည့်၍သမ္ပန်)။ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒိနံ၊ တို့၏။ အတ္ထိတာ ဝိယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့။ အမူလကံ၊ သော။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ - တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇေယျ၊ ရာ။ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တ သမထေ ဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “ယံ အဓိကရဏံ၊ ကို။ အဓိကိစ္စံ၊ ရှိ။ သမထာ၊ တို့သည်။ ဝတ္တန္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တသမထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ အပိစ၊ တနည်းကား။ သဘာဝတော နတ္ထိတိ ဝစနံ၊ ကို။ အပ္ပဋိလဒ္ဓသဘာဝတ္တာ၊ မရအပ်သော သဘောရှိသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အနုပ္ပန္နံ၊ သော။ ဝိညာဏာဒိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ န ဟိ ဝိဝါဒါဒိနံ ပဏ္ဏတ္တိ အဓိကရဏတ္ထောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပညတ္တိံ၊ ကို။ အဓိကိစ္စံ၊ အစွဲပြု၍။ သမထာ၊ တို့သည်။ န ပဝတ္တန္တံ၊ မဖြစ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿာ၊ ထို ပညတ်၏။ အဓိကရဏီယတာ၊ အစွဲပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ - တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိဝါဒါဒိနံ၊ တို့၏။ ပညတ္တိံ၊ သည်။ အဓိကရဏဌော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌-

“ပါရာဇိကာပတ္တိ အမူလိကာ စေ၊ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တာ ဖလမဂ္ဂဓမ္မာ။
 စတုတ္ထပါရာဇိကဝတ္ထုဘူတာ၊ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တာဝ သိယံ တထေဝ။
 တတော ဒွိဓာ မဂ္ဂဖလာဒိဓမ္မာ၊ သိယံ တထာတိတမနာဂတဉ္စ။
 ပဏ္ဏတ္တိဆက္ကံ န သိယံ တတော ဝါ၊ ပရိယာယတော သမ္ပတိဝါဒ
 မာဟာ” တိ။-

မာဟ ဟူသော သင်္ဂဟဂါထာသည်။ ဟောတိ စ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း။

ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သည်။ အမူလိကာ၊ အကြောင်းမူလ မရှိသည့်
 ဖြစ်၍။ ပဏ္ဏတ္တိမတ္တာ၊ ပညတ်မျှသည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ။ စတုတ္ထ
 ပါရာဇိကဝတ္ထုဘူတာ၊ ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဖလမဂ္ဂဓမ္မာ၊ ဖိုလ်တရား
 မဂ်တရားတို့သည်။ တထေဝ၊ ထို့ အတူလည်းကောင်းလျှင်။ ပဏ္ဏတ္တိ
 မတ္တာဝ၊ ပညတ်မျှတို့သည်သာလျှင်။ သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တတော၊ ထိုသို့ ဖြစ်သောကြောင့်။ မဂ္ဂဖလာဒိဓမ္မာ၊ မဂ် ဖိုလ် အစ
 ရှိကုန်သော တရားတို့သည်။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိကုန်သည်။ သိယံ၊
 ကုန်၏။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အတိတဉ္စ၊ အတိတ်မူလည်းဖြစ်သော။
 အနာဂတဉ္စ၊ အနာဂတ်မူလည်းဖြစ်သော။ ပဏ္ဏတ္တိဆက္ကံ၊ ပဏ္ဏတ္တိဆက္က
 သည်။ န သိယံ၊ မဖြစ်ရာ။ တတော ဝါ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်မူလည်း။
 ပရိယာယတော၊ အားဖြင့်။ သမ္ပတိဝါဒ၊ သမ္ပတိပညတ် ဟူသော
 စကားကို။ အာဟ၊ ၏။

အနန္တဝဒန္တိတိ၊ သည်ကား။ အက္ခောသန္တိ၊ ဆဲရေးကုန်၏။ ကိစ္စယတာတိ
 ဧတ္ထ၊ ဤ။ ကရဏိကတာ၊ ပြုအပ်သော အမှုရှိသည်၏အဖြစ်။ တံ၊ ထိုကိစ္စယတ
 သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ အပလောကန
 ကမ္မန္တိအာဒိ၊ တည်း။ ကိစ္စန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝိညတ္တိသမုဋ္ဌာပကံ၊ ဝိညတ်ကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ ကိရ၊ အလိုရှိသတတ်။ (ဤတွင် ကိစ္စန္တိ-
 တည်ပါ၍ စိတ္တံ ကိရ ဖွင့်ပါ၍ရှိသည်။)

၃၀၇။ သုတာဒိနံ အဘာဝေန အမူလကန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ယော ပန၊
 သည်ကား။ ဒိဿာပိ၊ မြင်လျက်လည်း။ “မယာ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌော၊ သည်။ အသိ၊
 ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ဌာ၊ အသက္ခောဇ္ဇော၊ မတတ်နိုင်သည့်ဖြစ်၍။
 အတ္တနော၊ ၏။ ဒိဋ္ဌနိယာမေနော၊ မြင်သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ “မယာ၊
 သည်။ သုတော၊ ကြားအပ်သည်။ အသိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ၏။
 တဿ၊ ထို ဆိုသောရဟန်း၏။ တဿိ၊ ထို ဆိုအပ်သောသု၌။ အသုဒ္ဓဒိဋ္ဌိတ္တာ၊
 မစင်ကြယ်သော အယူရှိသောကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣဓ ပန၊ ဤသုတ
 အမူလကအစရှိသည်ကား။ ယော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဤ။ သုတွာ၊ ကြောင့်။

အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ တံ၊ ထိုကြားသောအရာကို။ ဗိဿ
ရိတွာ၊ မေးမြန်း၍။ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိ ဝေ၊ စင်ကြယ်၏ဟု အမှတ်အယူရှိသည်သာ
လျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝဒတိ၊ ။ တံ၊ ထိုသို့ ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။
သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ။ “သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌။ သေ နယော၊
ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ။ ဇေဋ္ဌဗ္ဗတိကော၊ ဇေဋ္ဌဗ္ဗတိဟူသည်။ ကာကေကပုဋိဝတ္တာ၊
ကာကေက-အမည်ရှိသောသူနှင့် တူသောအကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။

[ဤတွင် စောရသကဏ်(ဆဋ္ဌ-၃၅၅-)တွင် ဇေဋ္ဌဗ္ဗတိကောတိ ကလိ
ဒေဝိဝတနိယုတ္တော ဖွင့်၏။ ဤ ဝဇီရဗုဒ္ဓိကတို့၌ကား ကာကေ
ကပုဋိဝတ္တာ-ဟူ၍သာ ရှိသည်များ၏။ အချို့ စာစောင်တွင်ကား
ကာကပုဋိဝတ္တာသိ ရှိ၏။ သင့်ရာနှလုံးသွင်းရာ၏။]

ယဒဂ္ဂေနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာဝတ၊ အကြင်မျှလောက်သော အပိုင်း
အခြားဖြင့်။ ဝါ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ နော ကပ္ပေတိတိအာဒိ၊ ကို။
ဝေမတိကာဘာဝဒီပနတ္ထမေဝ၊ ဝေမတိကမရှိသည်၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါသာ
လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
ဝေမတိကောဝ၊ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ (၂၀၀) နဿရတိ၊ မအောက်
မေ့အပ်။ သမ္ပုဋ္ဌော နာမ၊ သည်မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊
၏။ တံ၊ ထို မဟာပဒုမ မထေရ်စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ တဒနန္တရ
ဘာဝတော၊ ဝေမတိကစသည်တို့၏အခြားမဲ့ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဒုတိယတ္ထေရဝါဒေါ၊ ကို။ ဝါ၊ မဟာသု မထေရ်အယူကို။ ပစ္စာ၊
နောက်မှ။ ဝုတ္တော၊ ။

၃၀၉။ သဗ္ဗထာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ဩကာသကမ္မန္တိ
တ္ထေ၊ ၌။ ဩကာသကရဏံ၊ အခွင့်ကိုပြုခြင်း။ “ဩကာသေန၊ အခွင့်လျော်
သဖြင့်။ ကမ္မံ ကရဏံ၊ ပြုခြင်း။ ဩကာသကမ္မံ၊ ခြင်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊
၏။ အသုရိယံ ပဿတိ ကညာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကညာ၊ သတို့သမီးသည်။
သုရိယံ၊ ကို။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဘဝတိ
ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ “အနောကာသံ ကာရာပေတွာ”တိ၊ ၍။
ဝုတ္တော၊ သော်။ ဩကာသံ၊ ကို။ န ကာရာပေတွာ၊ မပြုစေမူ၍။ ဣတိ
အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။

ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ဝိမတိ(၂၉၂)၌ ကာဠကဏ္ဍိဒေဝိဝတေနိယုတ္တေ တိတ္ထိယောတိ ဝဒတိ။ ဖွင့်၏။

၉-ဒုတိယဒုဠဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၃၉၁။ ဝေဠုဝနေ ဝေါတိ ဣဒံ၊ ကိ။ တေဟိ၊ ထို မေတ္တိယဘူမဇက ရဟန်းတို့သည်။ စုတ္တဝေလံ၊ ဆိုသောအခါကို။ ဝါ၊ ဆိုသော ကာလအပိုင်း အခြားကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပုဗ္ဗေ မယံ အာရုသော သုတေန အဝေါစုမ္မာ” တိ ဝစနံ၊ ကိ။ “အမှေဟိ သာဉ္ဇဿာဟိတာ ကုပိတေဟိ အနုတ္တ မနေဟိ” တိ အာဒိဝစနံ၊ ကိ။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညဿ ဘာ ဂဿ ဣဒန္တိ ဝတ္ထေ၊ ဌ။ မနုဿဘိက္ခုဘာဝတော၊ လူအဖြစ်၊ ရဟန်းအဖြစ် မှ။ အညဘာဂဿ၊ တပါးသောအဖို့ရှိသော။ တိရုစ္ဆာနဆဂလကဘာဂဿ၊ တိရုစ္ဆာနဆဂလကအဖို့၏။ ဣဒံ၊ ဉာဉ်ဖြစ်သော။ ဆဂလကဇာတံ၊ ဆိတ်ဖိုဇာတ် ဖြစ်သော။ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရုဏ်းတည်း။ အညဘာဂေါ ဝါ အဿ အတ္ထိတိ ဝတ္ထေ၊ ဌ။ တိရုစ္ဆာနဆဂလကဘာဂသင်္ခါတော၊ တိရုစ္ဆာနအဖို့ ဆဂလကအဖို့ဟု ဆိုအပ်သော။ သော အညဘာဂေါ၊ ထိုအညဘာဂသည်။ အဿ ဆဂလက ဿ၊ ထိုဆိတ်ဖိုအား။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သွာယံ သော အယံ ဆဂလကော၊ ထိုဆိတ်ဖိုသည်။ အညဘာဂိယံ၊ အညဘာဂိယဖြစ် သော။ အဓိကရဏံ နာမ၊ မည်၏။

✓တတ္ထ၊ ထိုဆဂလက အညဘာဂိယမည်ရာ၌။ ပဋိမာယ၊ ဆင်းတု၏။ သရီ ရံ၊ ကိုယ်။ သိလဝပုတ္တကဿ၊ ကျောက်သား၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်။ ဣတိအာဒိ၊ သည်။ နိဒဿနံ၊ ဉဒါဟရုဏ်တည်း။ ဝတ္ထေ၊ ဤဝိဂြိုဟ်တို့တွင်။ ပဌမံ၊ သော။ နိဗ္ဗစနံ ပန၊ ဝိဂြိုဟ်ကိုကား။ ဇာတိ၊ ဇာတ်သည်။ ပဒတ္ထော၊ ပုဒ်အနက်ရှိ၏။ ဣတိ ဝါဒီနံ၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သောသူတို့၏။ မတေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ ဇာတိ၊ သည်။ သာမိဘာဝေန စ၊ သာမိ၏အစွမ်း အားဖြင့်လည်းကောင်း။ နိစ္စဘာဝေန စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဓာနတ္တာ၊ ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တိသဘာဝေ၊ သတ္တိသဘော၌။ ဌိတာ၊ ၏။ တဗ္ဗိပရိတကတ္တာ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်မှ ဖောက်ပြန်၍ ဖြစ်သော ကြောင့်။ ဗျတ္တာကွတိဇာတယုပဒတ္တံ ဣတိ ဣမဿ သုတ္တဿ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒုတိယံ၊ သော။ နိဗ္ဗစနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ နာမကရဏသညာယ အာဓာရေတိ ဝတ္ထေ၊ ဌ။ နာမမေဝ၊ အမည်သည်သာ လျှင်။ နာမကရဏံ၊ မည်၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ကရေန္တာနံ၊ ပြုကုန်သော သူတို့၏။ သညာ၊ အမည်သည်။ နာမကရဏသညာ၊ မည်၏။ တဿာ၊ အား။ မနုဿဇာတိကော၊ သူသည်။ ဆဂလကဇာတိအာဓာရေ နာမ၊ မည်

၁။ အညဘာဂသ္မိ ဣဒန္တိ (ဆဋ္ဌ)၊

၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ နာမံ၊ သည်။ ကစ္ဆပလောမံ ဝိယ၊ လိပ်မွေးကဲ့သို့။ အနာဓာရံ၊ တည်ရာမရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ ဆဂလကဿ၊ အား။ ဒဗ္ဗောတိ၊ ရှိ။ ဒိန္နနာမံ၊ ပေးအပ်သော အမည်ရှိသော။ တံ ပန နာမံ၊ ထို ဒဗ္ဗဟူသော အမည်ကိုကား။ “ဒေသော”တိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေရံ၊ အရှင်ဗုဒ္ဓမထေရ်ကို။ အမူလ ကေနာတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အညမ္ပိ ဝတ္ထု၊ ဣတပါးသော ဝတ္ထုကိုလည်း။ ထေရဿ၊ အား။ ဒိဿတိ၊ ညွှန်ပြအပ်၏။ သိလိဿတိ၊ ငြိကပ်တတ်၏။ ဝေါဟာရမတ္ထေနော၊ ဝေါဟာရမျှသာလျှင်။ အလ္လိယတိ၊ ငြိကပ်၏။ အတ္ထ တော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဤသကမ္ပိ၊ စဉ်းငယ်မျှလည်း။ န အလ္လိယတိ၊ မငြိကပ် တတ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ လေသော၊ မည်၏။ ဣတိ-အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒေသလေသော၊ ဒေသပုဒ်၊ လေသပုဒ်တို့သည်။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဒိန္နနာကရဏာ၊ အထူးမရှိကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကိဉ္စိ ဒေသံ လေသမတ္ထံ ဥပါဒါယာ”တိ၊ ဟူ၍။ ဥဒ္ဓရိတော၊ ထုတ်ပြီး၍။ “ဒေသ လေသော ဇာတိလေသော”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္ထံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ

တမ္ပံ၊ ၏။ (၂၀၁) နိဒါနေ ယထာ၊ ဤကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထို့အတူ။ သိက္ခာပဒပညတ္တိယမ္ပိ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ရာ၌လည်းကောင်း။ မာတိကာယမ္ပိ၊ ၌လည်းကောင်း။ အယမေဝတ္ထော၊ ဤအနက်သာလျှင်တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညဘာဂိယဿ အဓိကရဏသ္မာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဆဂလကဿ ကိဉ္စိ ဒေသံ လေသမတ္ထံ ဥပါဒါယာတိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒဗ္ဗောတိ နာမံ ဥပါဒါယာ တိ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ အယံ အတ္ထော၊ ကို။ အဋ္ဌပုတ္တိဝသေနော၊ ဖြင့် သာလျှင်။ အဝိဘူတော၊ မထင်ရှားခဲ့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝိဘတ္ထော၊ မဝေဖန်အပ်။ ကိဉ္စိ ဘိယျော၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ အနိယမတ္တာ၊ အမှတ်မရှိ သောကြောင့်။ န ဝိဘတ္ထော၊ အပ်။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ မေတ္တိယဘူမ ဇကာနံ၊ တို့၏။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဆဂလကမေဝ၊ ဆဂလကဟုဆိုအပ် သည်သာဖြစ်သော။ အညဘာဂိယံ၊ သော။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ န ဟော တိ၊ မဖြစ်။ အညံ၊ သော။ ဂေါမဟိံသာဒိကမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မေတ္တိယဘူမဇကာ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့ သည်လည်း။ နာမလေသမတ္ထမေဝ၊ အမည်အမြွက်မျှကိုသာလျှင်။ န စ ဥပါဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ အညမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။ ဇာတိလေသောဒိ၊ ရှိသည်

ကို၊ ဥပါဒိယန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ အနိယမတ္တာ စ၊ ထိုသို့မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ ယထာဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ န ဝိဘတ္တံ၊ မဝေဖန်။ ကိဉ္စ ဘိယျော၊ စိုးစဉ်းဆိုဖွယ်ရှိသေး၏။ ယေန၊ အကြင် အညဘာဂိယ ဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်။ သောဝ၊ ထို ဆဂလကကိုသာလျှင်။ ဒဿိတော၊ ၏။ တထာ၊ ထို ဆဂလကဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဆဂလကဿေဝ၊ ဆိတ်ဖို့အားလျှင်။ အညဘာဂိယတာ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ အညဿ၊ တပါးသောသတ္တဝါအား။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ယေန၊ အကြင် လေသ-ဖြင့်။ သောဝ၊ ထို ဆိတ်ဖို့ကိုလျှင်။ ဒဿိတော၊ ၏။ သော လေသော စ နာမံ၊ ထို လေသမည်သည်လည်း။ လေသောဝ၊ လေသသာ လျှင်တည်း။ ဇာတိအာဒိ၊ ဇာတိအစရှိသည်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ-ဇေံ၊ သို့။ မိစ္ဆာဂါဟပ္ပသင်္ဂတော စ၊ မိစ္ဆာအယူ၏လျှဉ်းပါးသောကြောင့်လည်း။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ န ဝိဘတ္တော၊ ဝေဖန်တော်မမူ။

၃၉၃။ အညဘာဂိယဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ စုဒ္ဓိတကတော၊ စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်မှ။ အညဿ၊ တပါးသောလူ၏။ အဓိကရဏဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ မနုဿဿ ဝါ၊ ၏ လည်းကောင်း။ အမနုဿဿ ဝါ၊ ဘီလူး၏လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနဂတဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဇေံ၊ သို့။ ဝတ္တတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဇေံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ မနုဿာဒိနံယေဝ၊ တို့၏လျှင်။ ဇာတိ လေသာဒယော၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ စတုန္တံ အဓိကရဏာနံ၊ တို့၏။ တေ၊ ထို ဇာတိလေသ အစရှိသည်တို့သည်။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “အဓိကရဏဿ ကိဉ္စ ဒေသံ လေသမတ္ထ” န္တိ။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်ကို။ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ရှေ့သွားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ နည်း။ နာမဿ၊ အမည်၏။ ဇာတိအာဒိနံ၊ တို့၏။ အာဓာရ ဘာဝေါ ဝိယ၊ တည်ရာဖြစ်သကဲ့သို့။ မနုဿာဒိနံ၊ တို့၏။ အာဓာရဘာဝနိ ယမသမ္ဘဝတော၊ အာဓာရအဖြစ်ကိုမှတ်ခြင်း၏ အသင့်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း ကောင်း။ အဓိကရဏဘာဝနိယမတော၊ အဓိကရဏအဖြစ်ကို မှတ်အပ်သော ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ အဓိကရဏသင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့ရောက်သော အကြောင်းဖြင့်။ နိယမေ၊ မှတ်ခြင်း သည်။ သတိ စ၊ ရှိသော်လည်း။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏။ အာဓာရော၊ ထည်

ရာသည်။ ဇာတိ၊ ဇာတ်တည်း။ လိင်္ဂံသ ၈၊ လိင်္ဂါလည်း။ အာဓာရော၊
သည်။ လိင်္ဂံ၊ လိင်္ဂတည်း။ အာပတ္တိယာ ၈၊ ဇာလည်း။ အာဓာရောသည်။
အာပန္နော၊ အာပတ်သို့ရောက်သော ရဟန်းတည်း။ ဝိရုဒ္ဓါနမ္ပိ၊ အချင်းချင်း
ဆန့်ကျင်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အသမာဒိန္နာနမ္ပိ၊ မဆောက်တည်အပ်
သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပတ္တစိဝရာနံ၊ တို့၏။ အာဓာရော၊ သည်၊ သာမိ
ကော၊ သပိတ်ရှင် သင်္ကန်းရှင် ရဟန်းတည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာ
ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိကရဏဿာတိ ပဒံ၊ သည်။ အဘာ
ဇေတဗ္ဗမေဝ၊ မဝေဖန်အပ်သော ပုဒ်သည်သာလျှင်။ ဘဝေယျ၊ ၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗံ၊ မထုတ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗံ၊
၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “အဓိကရဏန္တိ၊ ရှိ။ ဝစနသာမညတော၊ သဒ္ဓါ
သာမည ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသောပုဒ်ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတော၊ ဤအရာမှ။ အညတြ၊ တပါး
သော အရာတို့၌။ ဒဿိတဋ္ဌာနာဘာဝတော၊ ပြုအပ်သောအရာ၏ မရှိသော
ကြောင့်။ အပါကဋ္ဌာ ၈၊ မထင်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိနယ
ဓရေဟိ၊ ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇာနိတဗ္ဗာ ၈၊ သိအပ်ကုန်သည်လည်း။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ပရိဝါရေ ဤ။ “ဝိဝါဒါဓိ
ကရဏံစတုန္တံ အဓိကရဏာနံ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ ဘဇတိ” တိအာဒိနာ နယေန၊
ဖြင့်။ အနာဂတဋ္ဌာနေ၊ မလာသော အရာ၌။ “ကသ္မာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။
ကာရဏံ၊ သည်။ န ပညာပေယျ၊ မထင်ရှားရာ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊
ထို လေးပါးကုန်သော အဓိကရဏတို့၏။ တဗ္ဗာဂိယတာ ၈၊ ကိုလည်းကောင်း။
အညဘာဂိယတာ ၈၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနယဓရေဟိ၊ တို့သည်။ ဇာနိ
တဗ္ဗာ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တာသု၊ ထို တဗ္ဗာဂိယတာ၊ အညဘာဂိယတာ
တို့ကို။ ဝိညာတာသု၊ သိအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ရုဏ်းသည်။
ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ သို့။ ဘဇတိ၊ ဝင်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဗ္ဗာဂိယတ္တာ၊
ထူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတရံ၊ သော။ အညဘာဂိယံ၊ သို့။ န
ဘဇတိ၊ မဝင်။ အညဘာဂိယတ္တာ၊ တပါးသော အဖို့ရှိသောကြောင့်တည်း။
ဣတိ၊ သို့။ သုခကာရဏတော၊ လွယ်သော အကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ တသ္မာ ဝစနသာမညတော၊ ထို သဒ္ဓါသာမည
ဖြစ်သောကြောင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။ အဓိကရဏံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (၂၀၂)တတ္ထံ၊ ထို ဘာ
ဂိယတို့တွင်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တညဘာဂိယံ၊ သည်။ မဟာဝိသယံ၊

ကျယ်သောအရာရှိ၏။ ဣတရေဟိ၊ တပါးကုန်သော ဘာဂိယတို့နှင့်။ အသ
ဒိသနိဇ္ဇေသဉ္စ၊ မတူသောညွှန်ပြခြင်းလည်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ တို့ အာ
ပတ္တညဘာဂိယသည်။ အဓိကရဏပရိယာပနံ၊ အဓိကရဏ၌ အကျုံးဝင်သည်။
သမာနံပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုပြန်၏။ “အာပတ္တည
ဘာဂိယံ ဝါ ဟောတိ” တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အဓိကရဏပရိယာပနတ္တာ စ၊ အဓိ
ကရဏ၌ အကျုံးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ “အဓိကရဏညဘာဂိယံ
ဝါ” တိ ဧတ္ထပိ၊ ဤလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗျ၊ ၏။ တတ္ထံပိ၊
ထို ဘာဂိယနှစ်ပါးတို့တွင်လည်း။ မဟာဝိသယတ္တာ စ၊ ကျယ်သော အရာ
ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ မာတိကာယံ၊ ဤ။ အာဂတတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်း
ကောင်း။ ပဌမံ၊ စွာ။ အညဘာဂိယတာ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပစ္ဆာ၊ မှ။
တဗ္ဗာဂိယတာ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ- ဝေဒိတဗျ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဘာ
ဂိယအပြား၌။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိကရဏညဘာဂိယဝစနေန၊ ဖြင့်။ အတ္တာ
ပတ္တိနယေန၊ ဖြင့်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသော။ အဓိကရဏံ၊ သည်။ တဗ္ဗာဂိယံ၊ မည်
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့် “အဓိကရဏံတဗ္ဗာဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။”
ဣတိ-ဝေ၊ သို့။ ဥဒ္ဓေသံ၊ ကို။ အကတော၊ မပြုမူ၍။ “ကတမဉ္စ” အဓိကရဏံ၊
အဓိကရဏသ တဗ္ဗာဂိယံ ဟောတိ” တိ၊ ၍။ ပုစ္ဆာပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ပုစ္ဆာရှေ့သွား
ရှိသော။ နိဇ္ဇေသော၊ ကို။ ကတော၊ ၏။ တတ္ထံပိ၊ ထို ပါဠိအစဉ်၌လည်း။
အာပတ္တာဓိကရဏသ၊ ၏။ အညဘာဂိယတာ၊ ကို။ (ဝုတ္တာ-၌ စပ်)။ ပါရာဇိ
ကေန၊ ဖြင့်။ အနုဒ္ဓံသိတာဓိကာရတ္တာ၊ အနုဒ္ဓံသနအရာ ဖြစ်သောကြောင့်။
ပါရာဇိကာနိယေဝ၊ တို့၏လျှင်။ ဝိသေန၊ ဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တာ၊ ရှင့်။ အထ
ခေါ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော်လည်း။ သေသာပတ္တိက္ခန္ဓဝသေနာပိ၊ ပါရာဇိကမှ
ကြွင်းသောအာပတ်အစု၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗျ၊ ၏။ “အသု
ကော နာမ ဘိက္ခု သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌော ဟောတိ” တိအာ
ဒိကာ၊ ဟောတိ-ဤသို့အစရှိသော။ ယာ စ သာ စောဒနာ၊ အကြင် စော
ဒနာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ စောဒနာရာ၌။ “သံဃာဒိသေသေ
ထုလ္လစ္စယဒိဋ္ဌိ ဟောတိ၊ ဒုဗ္ဘာသိတေ သံဃာဒိသေသဒိဋ္ဌိ ဟောတိ” တိ ဝေ
မာဒိကာ၊ ဟောတိ-ဤသို့ အစရှိသောပါဠိကို။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းပိဋက၌။
အပကတညတယ ဝါ၊ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တံတံ
ဝတ္ထုသရိက္ခတယ ဝါ၊ ထိုထိုသို့သောဝတ္ထုနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗျ၊ ၏။ သဗ္ဗတ္ထံပိ၊ ခပ်သိမ်း
သော ဝါရတို့၌လည်း။ “ပါရာဇိကဒိဋ္ဌိ ဟောတိ” တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။

ကသွာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ နည်း။ တထာသညိနော၊ ထို ပါရာဇိကဟု အမှတ် ရှိသော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိတော၊ အာပတ် မသင့်သောကြောင့်တည်း။ “တဗ္ဗာဂီယဝိစာရဏာယ” နှိ ဣဒံ၊ ကို။ တဗ္ဗာဂီယပဒနိဇ္ဈေသေ၊ ဌ။ အည ဘာဂီယတာယပိ၊ အညဘာဂီယအဖြစ်ဖြင့်လည်း။ နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝတ္ထုသဘာဂတာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အနုဝါဒဝတ္ထုသဘာဂတာယ၊ အနု ဝါဒဝတ္ထု တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အညထာ၊ ဖြင့်။ “စတဿော ဝိပတ္တိယော” တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ဆန့်ကျင်ရာ ၏။ သဘာဝသရိက္ခာသရိက္ခတော စာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သဘာဝေန၊ သဘော အားဖြင့်။ သဒိသာသဒိသတော၊ တူ၊ မတူဖြစ်သောကြောင့်။ တဗ္ဗာဂီယံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ ဖြစ်။ (စပ်)။ တတ္ထ၊ ထိုသဘောတူ မတူဟူသော စကား၌။ ဈာနာဒိဝတ္ထုဝိသဘာဂတာယပိ၊ ဈာန်အစရှိသော ဝတ္ထုသဘော မတူသော်လည်း။ သဘာဝသရိက္ခတာယ၊ ဈာန်၏ သဘောတူသည်၏အဖြစ် ကြောင့်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိ၊ သည်။ တဿေဝ၊ ထို ဥတ္တရိမ နုဿ ဓမ္မပါရာဇိကအားသာလျှင်။ တဗ္ဗာဂီယာဝ၊ တူသောအဖို့ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ ဝတ္ထုဝသေန၊ ဖြင့်။ အနုဝါဒါကရဏဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ကိစ္စာဓိကရဏဉ္စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပါဠေက္ကံ၊ အသီး အသီးစီ၊ စတုဗ္ဗိဓမ္မိ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်း။ ဝုတ္တညဘာဂီယံ၊ ဆိုအပ် သော အညဘာဂီယသည်။ န ဇာတိ၊ မဖြစ်။ တသွာ၊ ကြောင့်။ အည ဘာဂီယတာယံ၊ ကို။ ဝိဒိတာယ၊ သိအပ်သည်ရှိသော်။ တဗ္ဗာဂီယတာပါရိ ယေသယုတ္တိယာ၊ တဗ္ဗာဂီယအဖြစ်ကိုရှာမှီးခြင်းဟူသော အကြောင်းယုတ္တိဖြင့်။ အဝုတ္တာပိ၊ မဆိုသော်လည်း။ သိဇ္ဈတိ၊ ပြီး၏။ ဣတိ ကတုာ-ဣမိနာ ကာရ ဏေန၊ ဖြင့်။ အညဘာဂီယမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဌမံ၊ စွာ။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ၏။ ဣတိ ပိ၊ သို့လည်း။ ဝတ္ထု၊ ဌ။ ယုဇ္ဈတိ၊ သင့်၏။ ဧကံသေန တဗ္ဗာဂီယံ န ဟောတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ သရိက္ခဝသေန၊ တူသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ အရ ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်း။ အနာပတ္တိ၊ မရောက်ခြင်း။ ဣတိ ဝိဝါဒသဗ္ဗာရ်တော၊ ဤသို့ ငြင်းခုံခြင်းဝိဝါဒ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ အဗျာကတဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဝိဝါဒါဓိကရဏဿပိ၊ ၏လည်း။ အညဘာဂီယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ပါဠိ ယံ၊ ဌ။ အာပတ္တာဓိကရဏဿ၊ ရုဏ်းကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “အညဘာဂီ ယဿ အဓိကရဏဿ” တိ ဣတော၊ ကရဏဿ-ဟူသော ဤပုဒ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊

၍။ “မေထုနံ၊ သည်။ ရာဂေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ မနုဿဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။
 (၂၀၃) ဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိနာ၊
 ဖြင့်။ သရိက္ခတော စ၊ တူသောအားဖြင့်လည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊
 ထိုစကားသည်။ ဝတ္ထုဝိသဘာဝတာယ ဝေ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။
 အယံ ပန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သော စကားသည်ကား။ ဝတ္ထုသဘာဝတာယ၊
 ဝတ္ထုသဘောတူသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ အာပတ္တိသဘာဝ
 တာ၊ အာပတ်၏သဘောတူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သရိက္ခတော၊ တူသောကြောင့်။
 ဣတိ အတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော စ၊ အကြံ
 သည်လည်း။ ဘဝတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧကသိမ္မိ၊ ဝတ္ထုသို့၊ တခုသော
 ဝတ္ထု၌လည်း။ အာပတ္တိဘေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပရတော၊ မှ၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။

“ကိစ္စမေဝ ကိစ္စာဓိကရဏ”^၁၌ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤ ကိစ္စာ
 ဓိကရဏ - ဟူသောအမည်သည်။ သံဃကမ္မာနံ၊ သံဃကံတို့၏။ အဓိဝစနံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မလက္ခဏန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကမ္မာနံ၊ တို့၏။ သဘာဝံ၊
 သဘောတည်း။ တံ နိဿယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ သိဝိ
 ဓာယ၊ စီရင်၍။ သံဃော၊ သည်။ ယံ ကမ္မံ၊ ကို။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ကရောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ကမ္မံ၊ ကို။ နိဿာယံ၊ မှီ၍ (သမ္ပန်)။
 အထ ဝါ၊ ကား။ ပရိမံ ပရိမန္တံ ပဒါ၊ ကို။ (ဝုတ္တံ-၌ စပ်)။ ပရိဝါသဉ္စေပနိယာ
 ဒီနိ၊ ပရိဝါသကံ ဉ္စေပနိယကံ အစရှိကုန်သော။ သံဃကမ္မာနံ၊ တို့ကို။ နိဿာ
 ယ၊ ၍။ အပ္ပာနဩသာရဏာဒီနိ၊ အပ္ပာနကံ ဩသာရဏကံ အစရှိသည်
 တို့သည်။ ဥပ္ပန္နံ-ဥပ္ပန္နာနိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ကတော၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 ကြောင့်။ သံဃကမ္မမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ကိစ္စာဓိကရဏံ၊ သည်။ ကိဉ္စာ
 ပိ ဟောတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ ကထာသေသဝိသေသော၊ ဆို
 ပြီးသည်မှကြွင်းသောအထူးကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသေတိ၊ ၏။

၃၉၄။ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်။ ဧကံ၊ တူ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဒေသဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ အဝတော၊ ၍။ “လေသော”တိအာဒိ၊ ကို။
 ဝုတ္တံ ကိရ၊ သတတ်။

၁။ ဩသာရဏာဒိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ သေသဝိသေသေ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၉-ဒုတိယဒဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၆၇

၃၉၅။ သဝဏ္ဏကံ ကတာတိ ဧတ္ထေ ဌ။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဧ။ ဥပရိ၊
 အထက်ဌ။ အာရောပေတွာ၊ ရှိ။ ခတ္တိယာဒိတာဝေန၊ ဖြင့်။ ကေဇာတိ
 ကောပိ၊ တူသောဇာတ်ရှိသော်လည်း။ ဒိဃရဿကာဋ္ဌကောဒါတာဒိနံ၊ အနိမ့်
 အမြင့် အမည်း အဖြူ အစရှိကုန်သော။ ဒိဋ္ဌသုတပရိသင်္ကတာနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊
 ဖြင့်။ အညဘာဂိယတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဒိဃံ၊ မြင့်သော။ ခတ္တိယံ၊
 မင်းကို။ အဇ္ဈာစရန္တံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်သည်ကို။ ဒိဿ၊ မြင်သောကြောင့်။
 ရဿာဒိခတ္တိယပညတ္တိယာ၊ အနိမ့်အစရှိသော မင်းဟူသော ပညတ်၏။ အာ
 ဓာရတာဝတော၊ ကြောင့်။ ဇာတိလေသေန၊ ဖြင့်။ စောဒေတိ၊ စော
 ဒနာ၏။ ဧကံ ဝါ ခတ္တိယံ၊ တယောက်သော မင်းကိုလည်း။ အဇ္ဈာစရန္တံ၊
 လွန်ကျူး၍ ကျင့်သည်ကို။ ဒိဿ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထိုမြင်သော တယောက်
 သော မင်းမှ။ ဝိသိဋ္ဌံ၊ ထူးသော။ အညဘာဂတာ၊ တပါးသောအဖို့ဖြစ်
 သော။ ခတ္တိယံ၊ ကို။ ဇာတိလေသံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ “ဒိဋ္ဌော၊ မြင်
 သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ တံ၊ သည်။ ခတ္တိယော၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်
 ရှိသော ခတ္တိယသည်။ အသိ၊ ဧ။” ဣတိ-ကတွာ၊ ထိုသို့ ဆို၍။ ဒိဋ္ဌာဒိ
 အညဘာဂေန၊ ဖြင့်။ စောဒေတိ၊ ဧ။ ဧတ္ထ စ၊ ဤအရာ တွင်လည်း။
 “ဒိဃာဒယော စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌာဒယော စ၊ တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဇာတိနာမာဒိနံ၊ ဇာတ်အမည်အစရှိသည်တို့၏။ ဝတ္ထုဘူတတ္တာ၊
 တည်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောကြောင့်။ အဓိကရဏံ၊ မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊
 ဧ။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ “အဓိကရဏဘာဝါနိယမံတော”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တ
 ဒေါသံ၊ ကို။ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “ခတ္တိယဇာတိ
 ပညတ္တိယာ၊ ဧ။ အာဓာရဝသေန၊ ဖြင့်။ အဓိကရဏတာ စ၊ အဓိကရဏ
 အဖြစ်ကိုလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တမ္ပိ၊ ထိုစကား
 သည်လည်း။ နာမဂေါတ္ထတော၊ အမည်အနွယ်မှ။ အညိဿာ၊ တပါးသော။
 နာမဂေါတ္ထပညတ္တိယာ နာမ၊ နာမပညတ် ဂေါတ္ထပညတ် ဟူသောအမည်၏။
 ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ အဘာဝတော၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗ
 သာဓာရဏံ၊ အလုံးစုံတို့နှင့် ဆက်ဆံသောစကားသည်။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ “အဓိကရဏဿာ”တိ ဧတ္ထေ ဌ။ ပဒုဒ္ဓါရဏံ၊ ပုဒ်ကိုထုတ်ခြင်းကို။
 အဓိကရဏစတုက္ကဒဿနတ္ထံ၊ အဓိကရဏစတုက္ကကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။
 တံသမာနဝစနဒဿနတ္ထံ၊ ထိုပုဒ်နှင့်တူသော သဒ္ဓါကိုပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။
 ဣတိ၊ သို့။ နော တက္ကော၊ ငါတို့အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။
 အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ဒိဃံ
 ဒိနော ဝါ ဒိဋ္ဌာဒိနော ဝါတိ ဧတ္ထေ ဌ။ ဒိဃာဒိတာ စ၊ ဒိဃအစရှိသည်မှ

၅၀၈

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကာနိဿယ

၂-သံဃာဒီသေသ

လည်းကောင်း။ ဒိဋ္ဌာဒိတာ စ၊ မှလည်းကောင်း။ အညဘာဂေါ၊ တပါးသော အဖို့အစုသည်။ အတ္တိ၊ ၏။ ယော အညဘာဂေါ၊ သည်။ စုဒ္ဓိတကော၊ စုဒ္ဓိတကပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ ဣတရသံ၊ တပါးသော စောဒကရဟန်း၏။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။ ယတော၊ ဒီသဒိဋ္ဌိ အစရှိသည်မှ။ အညောတိ၊ ရှိ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၃၉၉။ လဟုကံ အာပတ္တိန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ဤ ပါဠိတော်ပါဌ်၌။ ပါရာဇိကတော၊ ပါရာဇိကအောက်။ လဟုကာပတ္တိ၊ လဟုကအာပတ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သံဃာဒီသေသဒိ၊ သံဃာဒီသိသ် အစရှိသောအာပတ်တည်း။ တေနဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ ကံ၊ ထို သံဃာဒီသိသ် အာပတ်ကို။ ဒဿန္တေန၊ ပြသဖြင့်။ “ဘိက္ခု သံဃာဒီသေသံ (၂၀၄) အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌော ဟောတိ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တိ၊ ၏။ အာပတ္တိလေသောပိ၊ ကိုလည်း။ ကိမတ္ထံ၊ ၄။ ဇာတိလေသာဒယော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ န ဝိတ္တာရိတော၊ မချဲ့အပ်လေသနည်း။ ဣတ္ထိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ တတော၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ န ဝိတ္တာရိတော၊ မချဲ့အပ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၀၀။ သာဠကပတ္တော သရီရဋ္ဌပတ္တော။ အာပတ္တိယာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ (သာဠကပတ္တံ၊ သာဠကပတ္တဟူသည်။ ပရိယဋ္ဌပတ္တံ၊ မြေဖြင့် ပြုသော သပိတ်တည်း။ သရီရဋ္ဌပတ္တံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်သောသပိတ်။ ပါဠိတွေ့ရှိ၏)။ ပါရာဇိကာပတ္တိယာ၊ မှ။ အညဘာဂိယံ၊ သော။ သံဃာဒီသေသဒိ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိပညတ္တိယာ၊ ၏။ အဓိကရဏဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ “လေသော နာမ၊ မည်သည်။ အာပတ္တိဘာဂေါ၊ တည်း။”ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိဘာဝလေသော၊ အာပတ်အဖြစ်တည်းဟူသောလေသကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါရာဇိကာပတ္တိတော၊ မှ။ * အညဘာဂိယသံ၊ တပါးသော အဖို့ရှိသော အဓိကရုဏ်း၏။ အာပတ္တိပညတ္တိယာ၊ ၏။ အာဓာရဏဋ္ဌေန၊ တည်ရာဖြစ်သော အနက်အားဖြင့်။ “အဓိကရဏ”န္တိ၊ ရှိ။ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတဿ၊ ရောက်သော။ သံဃာဒီသေသဒိ နော၊ သော။ အာပတ္တိနိကာယဿ၊ အာပတ်အပေါင်း၏။ အာပတ္တိဘာဝလေသံ၊ အာပတ်အဖြစ်တည်းဟူသောလေသကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ စောဒနာ၊ သည်။ အာပတ္တိလေသစောဒနာ၊ မည်၏။ ဣတ္ထိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၄၀၈။ အနာပတ္တိ တထာသညီ စောဒေတိ ဝါ စောဒါပေတိ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာပတ္တညဘာဂိယစောဒနာယမေဝ၊ အာပတ္တညဘာဂိယစောဒနာ

ကဏ္ဍ]

၁၀-ပဌမသံသဘောဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာမ

၅၀၉

၌သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အညတ္တ၊ တပါးသောစောဒနာ၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တောဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသေ၊ ၌။ ဝုတ္တဝိစာရဏာယ၊ နှင့်။ သံသန္နိတံ၊ နှီးနှောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တံ၊ ထို စကားသည်။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ကခါဝိတရဏိယာ၊ ၌။ ဝစနတော၊ ဆိုသောကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ “တတ္ထ ဣဓ စ အာပတ္တညဘာဂိယစောဒနာယ တတ္ထာသညိနောပိ အနာပတ္တိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တတ္ထ စ၊ ထို ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌လည်းကောင်း။ ဣဓ စ၊ ဤ ဒုတိယ အညဘာဂိယသိက္ခာပုဒ်၌လည်းကောင်း။ အာပတ္တညဘာဂိယစောဒနာယ၊ ဖြင့်။ တထာသညိနောပိ၊ ထိုသို့ အသုဒ္ဓဟုမုတ်သော ရဟန်းအားလည်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။

ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အညဘာဂိယသိက္ခာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် အဖို့ရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို။ ယုတ္တိတော၊ ပညတ်တော်နှင့် လျော်သော အသင့်အားဖြင့်။ နေဝ သိက္ခတိ၊ မကျင့်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိနယဝိညဟိ၊ ဝိနည်းကို လိမ္မာသောဆရာတို့မှ။ အညဘာဂိယတဉ္စ၊ တပါးသောအဖို့ရှိသော အဖြစ်သို့လျှင်။ ဂစ္ဆေ၊ ရောက်ရာ၏။

ဒုတိယ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ပဌမသံသဘောဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၀၉။ “ဝဇ္ဇံ န ဖုသေယျာ”တိ စ၊ လည်း။ ပါဌော၊ ရှိ၏။

၄၁၀။ တေသံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အနုရူပါဇာနနတော၊ လျော်စွာ မသိသောကြောင့်။ အသဗ္ဗည၊ သဗ္ဗညမဟုတ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသေနာသနိကေန၊ ကျောင်းမရှိသော ရဟန်းသည်။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ န ဥပဂန္တဗ္ဗံ၊ မကပ်အပ်။” ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ပဋိက္ခတ္တမေဝ၊ ပယ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ တိကောဝုပ္ပိပရိသုဒ္ဓန္တိ၊ တို့။ ကို။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ပါပပသင်္ဂနိဝါရဏတ္ထံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ရာ၏ ဟူသော ယုံမှားခြင်းကို မြစ်ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပဋိစ္စကမ္မနိဝါရဏတ္ထံ၊ အစွဲပြု၍ ဖြစ်သော ကံကို မြစ်ခြင်းငှါ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကောဋ္ဌိဟိတိ တေ၊ ၌။ အာကာရေဟိ၊ တို့မှ။ ပရိသုဒ္ဓန္တိ တေ၊ ၌။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သော။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ (သမ္ပန်)။ ဒသဟိ လေသေဟိ၊ ဆယ်ပါးသော လေသတို့ဖြင့်။ ဥဒ္ဓိဿ၊

၅၁၈

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကောနိသိယ

၂-သံသဒိသေသ

ရည်၍။ ကတံ၊ ပြုသော အသားကို။ သမဏာ၊ တို့သည်။ ပရိဘုရန္တံ၊ ကုန်၏။
 ဣမေ၊ ဤသို့ သုံးဆောင်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဿမဏာ၊ ရဟန်း
 မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ သာသနဿ၊ ၏။ ဂရဟဘာဝေါ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော
 အဖြစ်သည်။ (၂၀၅) အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဂရဟပစ္စယာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ လောကော ဝါ၊ လူအပေါင်းသည်မူလည်း။ အရိယူပ
 ဝါဒံ၊ အရိယာ၌ စွပ်စွဲခြင်းအကြောင်းရှိသော။ အပုညံ၊ ကို။ ပသဝေယျ၊
 ပွားစေရာ၏။ တေဟိ၊ ထိုအကုသိုလ်ပွားကြောင်းဖြစ်သော အခြင်းအရာတို့မှ။
 ဝါ၊ ဖြစ်သော အကြောင်းတို့မှ။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သောအသားကို။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။ ဝါဂုရန္တိ ဧတ္ထံ၊ ခွဲ။ မိဂဇာလံ၊ သမင်ကိုထောင်သော
 ကုန်တည်း။ ဣတိအတ္ထော၊ တည်း။ အတ္တနော အတ္ထာယ ဝါ တိအာဒိနာ၊
 ဖြင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတော၊ ပြုသောအသား၌။
 ကပ္ပိယဘာဝံ၊ ကို။ ဒဿေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနုဉ္စတိ၏လည်းကောင်း။ အညေသဉ္စ
 တိ၏လည်းကောင်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတော၊ ပြုသောအသား၌။ တံ ကပ္ပိယ
 ဘာဝံ၊ ကို။ (ထည့်)။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ “မတာနံ ပေတကိစ္စတ္ထာယာ” တိ
 အာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။

ယံ ယံ ဟိတိအာဒိ၊ ကို။ တဿ ကာရဏဿ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကို။
 ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပဉ္စသဟဓမ္မိကာနံ၊ သီတင်းသုံးဖော်
 ငါးယောက်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတံ၊ ပြုသောအသားသည်။ န ကပ္ပတိ၊
 မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။
 ဂဏ္ဍိပဒေပိ၊ ဂဏ္ဍိပုဒ်၌ကား။ “သုဒ္ဓါနံ၊ သာမဏေနှင့်မရော သက်သက်ဖြစ်ကုန်
 သော။ ဘိက္ခုနုဓမ္မေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော
 အသားသည်။ န ဝုတ္တံ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ အပရေဟိ ပန၊ တို့သည်
 ကား။ “မတာနံ ပေတကိစ္စတ္ထာယာတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံပိ၊ သော်လည်း။
 ကပ္ပတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုနုဓမ္မေဝ အတ္ထာယာတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဘိက္ခုနုဓမ္မံ၊ တို့အား
 လည်း။ ဒတွာ၊ ၍။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘုဒ္ဓိဿာမ၊ ကုန်အံ။ ဣတိ၊ သို့။ ကတမ္ပိ၊
 ပြုသော အသားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပဉ္စသု၊ သီတင်းသုံးဖော်
 ငါးယောက်တို့တွင်။ ဧကံ၊ တယောက်ယောက်ကို။ ဉဒ္ဓိဿ၊ ၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်
 သော အသားသည်။ ဣတရေသံ၊ ကြွင်းသော သီတင်းသုံးဖော်တို့အား။ န
 ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ “ပဉ္စသု ဟိ သဟဓမ္မိကေသု” တိ
 အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညတရသ္မိံ
 ဂဏ္ဍိပဒေပန၊ ခွဲကား။ “အမ္မာကန္တိ စ၊ ငါတို့ဖိုဟူ၍လည်းကောင်း။ ရာဇယုတ္တာ
 ဒိနန္တိ စ၊ မင်းအမတ်အစရှိသည်တို့ဖိုဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ သော်။ ဝုတ္တံ၊

၏။” ဣတိ ဝတော၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။ ‘တုမ္မာက’ န္တိ၊ အရှင်ဘုရားတို့ဖို့ဟူ၍။ အဝတော၊ မဆိုမူ၍။ ‘ပေတကိစ္စတ္တာယာတိ’၍။ ခုတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိပိ၊ ဤအနက်ကိုလည်း။ ဒသေတော၊ ၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌။ ဝုတ္တာနဉ္စ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော ရဟန်း၊ လူတို့၏လည်းကောင်း။ အာဒိ-သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတာနဉ္စ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော လူအပေါင်းတို့၏လည်းကောင်း။ လက္ခဏံ၊ ကို။ ဥပေန္နေန၊ ထားတော်မူသော အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ‘ဘိက္ခုနံယေဝ’၊ ‘တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌေ ဝေ၊ ရည်သော အသား၌သာလျှင်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယေန၊ ဖြင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ‘တုမ္မာကံ အမ္မာကံ ဝါတိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အနာပတ္တိ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မိဿကဝါရဿ၊ ၏။ အဘာဝါ၊ ‘မရှိသောကြောင့်တည်း။ လက္ခဏံ နာမ၊ အမှတ်မည်သည်ကား။ ဝုတ္တာနဉ္စ၊ ဆိုသောသို့တို့အားလည်းကောင်း။ ဝုတ္တသဒိသာနဉ္စ၊ ဆိုအပ်သည်နှင့်တူကုန်သော သူတို့အားလည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သစေ ပေတကိစ္စတ္တာယာတိ၊ ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့ကို။ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းကျွေးသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မဟာအဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ၌လည်း။ တသ္မိံ ဝါရေ စ၊ တွင်လည်း။ န တုမ္မာကန္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဣဓာပိ၊ ဤ နောက်ဝါရ၌လည်း။ ‘ပေတကိစ္စတ္တာယ မင်္ဂလာဒီနံဝါ အတ္တာယ ကတေပိ သေဝ နယော’တိ၊ ၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္ထဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဝဓာရဏတ္ထေန၊ အဝဓာရဏအနက်ရှိသော ဝေ-သဒ္ဓါဖြင့်။ မိဿကေ၊ မိဿကဆိုရာ၌။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ’ ဝဒေယျ၊ အံ။ ကပ္ပိယမံသဿ ဟိ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံရာ၌။ အာပတ္တိ၊ သည်။ နတ္ထံ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝစနေ၊ ဤသို့သောစကားဖြင့်။ အကပ္ပိယပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ၌။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်သည်။ အာပန္နံ၊ ရောက်၏။ တဉ္စ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ ဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ သန္ဓရံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝိစာရေတော၊ စိစစ်ဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ယတ္ထ စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကတေပိ၊ ပြုသော အသား၌လည်း။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာဝိကာတံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ “သစေ ပနာ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ ပနာ၊ ဤ ဥဒ္ဓိဿက မံသကို

သုံးဆောင်ရာ၌။ “ဘိက္ခုနီ၊ တို့အား။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ဇာတိ။ ဣတရေသံ၊ တပါး
ကုန်သော သီတင်းသုံးဖော်တို့အား။ ဒဏ္ဍကမ္မဝတ္ထု၊ ဒဏ္ဍကမ္မဝတ္ထုတည်း။”
ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကပ္ပနိရယမ္ပိတိ၊ ဧတ္ထ၊ ၌။ အသဇျေယျကပ္ပံ၊
အသဇျေယျကပ္ပံပတ်လုံး။ ဝိဝဋ္ဌဋ္ဌာယိကာလေယေဝ၊ ဝိဝဋ္ဌဋ္ဌာယိကာလ၌သာ
လျှင်။ သံသဘောဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇာတိ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇာတိ။
ကပ္ပန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာယုကပ္ပံ၊ အာယုကပ္ပံပတ်လုံး။

၄၁၁။ ကုသလန္တိ တွေ၊ ဌှိ။ ခေမံ၊ ဘေးမရှိ။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း
(သမ္ဗုဒ္ဓံ)။ အာပတ္တိဘယာ ကတာ လဇ္ဇိဟိတိ တွေ၊ ဌှိ။ အာပတ္တိဘယေန၊
အာပတ်မှကြောက်သဖြင့်။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြအံ့သောငှါ။ “လဇ္ဇိ၊ သည်။ ရက္ခိယတိ၊ စောင့်
လတ္တံ့။” ဣတိ၊ သို့။ (၂၀၆) ပေါရာဏဝစနဿ၊ ရှေးစကားအား။ အနု
ရူပတော၊ လျော်သောအားဖြင့်။ “အညေဟိ လဇ္ဇိဟိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
၏။ အလဇ္ဇိယပိ၊ အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ အနာရောစေန္တဿ၊ မကြား
သောရဟန်းအား။ အာပတ္တိယေဝ၊ အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊
မူကား။ “ယေ ပဿန္တိ ယေ သုဏန္တိ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။

၄၁၆။ အသမနုဘာသန္တဿာတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ ကမ္မကာရကော၊ ဌှိ။ ကတ္တု
 နိဒ္ဒေသော၊ ကတ္တားကို ပြသောသဒ္ဒါတည်း။ သမနုဘာသနကမ္မံ၊ ဉာတ်
 ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမသောကံကို။ အကရိယမာနဿ၊ မပြုအပ်သော ရဟန်း
 အား။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ သြဒိဿ အနုညာတော နာမ၊ သူမည်
 သည်။ ဥမ္မတ္တက ခိတ္တစိတ္တ ဝေဒနန္တာဒိကော၊ ဝေဒနန္တ-အစရှိသောသူတည်း။
 “အနာပတ္တိ အာဒိကမ္မိကဿာ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒေ၊ ဌှိ။ အာဂ
 တတ္တာ၊ လာသောကြောင့်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ‘စေ ဝဒေယျ၊ အံ။
 ယမ္မိတိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ဧ။ သာ ပနေသာ အနာပတ္တိ၊ ထိုအနာပတ်
 သည်၊ (သာ-အစွဲကို ပြသည်)။ သော ဝုစ္စတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ တတ္ထ၊ ထိုကံပြုရာ
 သို့။ အာဂတောပိ၊ လာသောသူကိုလည်းကောင်း။ သကမ္မဗျာဝဇ္ဇောပိ၊
 မိမိတို့အမှုဖြင့် အားထုတ်အပ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုစ္စတိ၊
 ဧ။ ဧတေနုပါယေနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ အသမနုဘာသန္တဿ စ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား
 လည်းကောင်း။ အာဒိကမ္မိကဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ ဝုတ္တတ္ထဝသေန၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဌပေတွာ အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒန္တိ ဣဒံ၊

ကဏ္ဍ]

၁၈-ပဌမသံသတေဒသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနိာ

၅၁၃

ပုဒ်ကို။ တတ္ထ၊ ထို အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌။ အာဒိကမ္မိကပဒါဘာဝါ၊ အာဒိကမ္မိက ပုဒ်၏ မရှိသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

တိဝဂ္ဂိကန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝါစာယံ ဧဝ၊ စကားဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိနိဿဇ္ဇန္တိဿ၊ စွန့်သောရဟန်းအား။ ဩဠစလနာဒိကာယဝိညတ္တိ၊ နှုတ်ခမ်းလှုပ်ခြင်းအစရှိသော ကာယဝိညတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုဝိဓာပိ၊ ကိုယ်၊ နှုတ် နှစ်ပါး အပြားဖြင့်လည်း။ ဝိညတ္တိ၊ ကို။ ကထေန္တဿ၊ ဆိုသောသူအား။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝစီတေဒံ၊ နှုတ်မြှောက်ခြင်းကို။ ကာတံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ မစွမ်းနိုင်သောသူအား။ ကာယဝိကာရံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိယာ၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တိဝဂ္ဂေသု၊ သုံးပါးသော အင်္ဂါတို့တွင်။ ဧကဿ၊ တခုသော အင်္ဂါ၏။ ပရိဟိနတ္တာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ တိဝဂ္ဂဘာဝေါ၊ သုံးပါးသောအင်္ဂါအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အနာပတ္တိယာ၊ ၏။ အင်္ဂါပရိဟိနိဘာဝေါ၊ အင်္ဂါယုတ်သောအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ စောဒကဿ၊ ၏။ ဤဒိသိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ အင်္ဂဟာနိဘာဝေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ ဝိကာရံ၊ ကို။ အကတွာ၊ ၍။ စိတ္တေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိဿဇ္ဇေန္တဿ၊ အား။ အနာပတ္တိယာ၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် အာပတ်သင့်ရာ၏ ဟူသော စကားကို။ တယာ၊ သင်စောဒကံဆရာသည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဟိ-ကသ္မာ၊ နည်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ကာယဝိကာရံ ဝါ ဝစီတေဒံ ဝါ ကရောန္တဿေဝ ပန အာပဇ္ဇနတော အကိရိယ”န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “စိတ္တံ ဝါ အနုပ္ပါဒေန္တဿ ဝါ”တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တဉ္စ နာမ၊ စိတ်မည်သည်လည်း။ ဝိညတ္တိပဋိဗဒ္ဓံ ဧဝ၊ ဝိညတ်နှင့် စပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိသု၊ အသီး။ အင်္ဂဘာဝေနော၊ အင်္ဂါ၏ အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိန္နံယေဝ၊ နှစ်ပါးကုန်သော သိက္ခာပုဒ်တို့၏လျှင်။ အကိရိယာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇေန္တဿာပိ၊ စွန့်သော ရဟန်းအားလည်း။ အာပတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဥပ ပရိက္ခိတွာ၊ ၍။ ဝဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌။ “အကုသလ

စိတ္တ”န္တိ၊ ခုတ္တံ၊ ဧ၊”ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “စိတ္တဗဟုလ္လ
 တော၊ စိတ်များသောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊”ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 တေပိ၊ ထိုသို့ဆိုသော ဆရာတို့သည်လည်း။ ဗဟုလ္လတော၊ ဗဟုလ္လနည်း
 ဖြင့်။ ဝဒန္တိ ကိရ၊ ဆိုကုန်သတတ်။

ပဌမသံသဘောဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁၁။ ဒုတိယသံသဘောဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၂၂။ သညိတိ ဣတ္ထ၊ ခွံ။ သညိနော၊ အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။
 ဒုတိယသံသဘောဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁၂။ ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ (၂၀၇) ၄၂၄။ ပတိတံ ပတိတံ၊ ကျတိုင်း ကျတိုင်းသော မြက် ထင်း သစ်
 ရွက်ကို။ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍။ ဝိဝဇ္ဇတိ၊ ဖွင့်၏။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။
 ဥဿာရေတိ စ၊ စုလည်းစု၏။ ဂိဋ္ဌိတတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဌပေတိ စ၊
 ထားလည်းထား၏။ ဧကပိသုထုပကနဒိသခံ၊ ဒီသံမှလကပဏ္ဏသေဝါလံ၊ တခု
 သော မြေမှန်အစု ညွှန်တစိတ်ရောက်သော အရွက်နှင့်ပြည့်စုံသော ရှည်သော
 အမြစ်ရှိသော မှော်ကို။ ဒဏ္ဍိသိပိပ္ပရိ၊ အတံနှင့်တကွ နီသော အဆင်းရှိ
 သော။ ပဏကံ၊ နရပသီခေါ်သော။ သေဝါလံ၊ မှော်ကို။ ပေသိဋ္ဌိ၊ ဝယ်
 သော အခြေရှိသောမှော်ကို။ နိဿာရေတိ၊ ရွှေ့စေ၏။ တိလပီဇကန္တိ ဣတ္ထ၊
 ခွံ။ သုခုမမှလပဏ္ဏကံ၊ သိမ်မွေ့သောအမြစ်၊ သိမ်မွေ့သော အရွက်ရှိသည်။
 ဟုတွာ၊ ချီ။ ဥဒကပိဋ္ဌေ၊ ရေအပြင်၌။ ပတ္တရိကံ၊ ပြန့်သော။ ဥဒကပပ္ပဋ္ဌကံ၊
 ရေလွှာကို။ နိဿာရေတိ၊ ရွှေ့စေ၏။ (ဤတွင် မှော်ဟောသဒ္ဒါတို့သည် ယို
 ယွင်းပျက်စီး၍ ပါဌ်အနက်ကိုပင် မသိနိုင်ရှိသည်၊ ဆင်ခြင်၍ ဉာဏ်သက်ရာ
 သမ္ပန်ပါလေဦး)။

၄၂၅-၆။ “ဒုဗ္ဗစဇာတိကော”တိပိ၊ ချီလည်း။ ပဌန္တိ၊ ကုန်၏။ အပဒါ
 နေနာတိ ဣတ္ထ၊ ခွံ။ ပုရာဏကမ္ပေန၊ ရွေး၌ပြုသော အမှုဖြင့်။ “ပုဗ္ဗေပိ၊ ခွံ
 လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။ ကဗျေမ
 ကိ၊ ပြုရကုန်အံ့လော။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ကေနဝိသတိ”တိ၊ ချီ။မဟာ

ကဏ္ဍ]

၁၃-ကုလဒုသကသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၀၅

ပစ္စရိယံ၊ ခွံ၊ ဝုတ္တံ၊ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ မဟာအဋ္ဌကထာယဉ္ဇ၊ ခွံလည်းကောင်း။ အနု
မာနသုတ္တအဋ္ဌကထာယဉ္ဇ၊ ခွံလည်းကောင်း။ “သောဋ္ဌသဝုတ္တက”တိ၊ ခွံ၊
ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ တံ၊ သည်။ သမေတိ၊ ဧ။

ဒုဗ္ဗသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁၃-ကုလဒုသကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၃၁။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဝိဟာရော ဧဝ၊ ကျောင်းသည် သာ
လျှင်။ ကိဋ္ဌာဂိရိ၊ ကိဋ္ဌာဂိရိမည်သည်။ န၊ မဟုတ်။ သောပိ ဂါမော၊
ထိုရွာကိုလည်း။ “ကိဋ္ဌာဂိရိ” ဣစ္စေဝ၊ ခွံသလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ဟိ-သစ္စံ၊
ဧ၊ ဂါမံ၊ ကိ၊ သန္ဓာယ၊ ခွံ၊ ပရတော၊ နောက်မှ။ “န အဿဇိပုနဗ္ဗ
သုကေဟိ ဘိက္ခုဟိ ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မိ ဝုတ္တဗ္ဗ”န္တိ၊ ခွံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ကေသဝုတ္တ
ရေ၊ တနုဗ္ဗံ၊ ဒွိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်။ ဝဿတိ ကိရ၊ မိုးရွာသတတ်။ တံ၊ ထိုသို့
ရွာခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ခွံ၊ “ဒွိဟိ မေသေဟိ”တိ၊ ခွံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ သမဓိ
ကန္တိ ဣမံ၊ ကိ၊ ဆဇနေ၊ ခြောက်ယောက်သော ဆရာတို့ကို။ သန္ဓာယ၊
ခွံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ အကတဝုတ္တန္တိ ဣတ္ထ၊ ခွံ၊ နဝံ၊ အသစ်သော။ အဋ္ဌပုတ္တံ၊
ကို။ “ဇာတိသုမနာဒိဂစ္ဆံ၊ မုလေး ကြက်ရုံး အစရှိသော ပန်းချိုကို။ အလ္လ
နံ၊ စိုက်ပျိုးသော။ ဟရိတာနံ ဧဝ၊ စိမ်းသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော သစ်ပင်
တို့ကို။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ဧ၊ သေ သော ဘေဒေါ၊ ထိုသို့ အလ္လ
ဟရိတ အစရှိသောအပြားသည်။ ဘူတဂါမဗိဇဂါမဘေဒတော ပန၊ အပြား
အားဖြင့်ကား။ ဘေဒေါ၊ ပြား၏။ ဝတတ္ထာယာတိ ဣတ္ထ၊ ခွံ၊ ဝတိအတ္ထာယ၊
စောင်ရန်းအကျိုးငှါ။ ယံကိဋ္ဌိတိ ဣတ္ထ၊ ခွံ၊ သောဒကံ ဝါ၊ ရေရှိသည်
မူလည်းဖြစ်သော။ နိရုဒကံ ဝါ၊ ရေမရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ မာတိကံ၊
ကို။ အာရာမာဒိအတ္ထာယာတိ ဣတ္ထ၊ ခွံ၊ ဝနရာဇိကာဒိအတ္ထာယ၊ တောရေး
အစရှိသည်တို့၏ အကျိုးငှါ။ မာလာဝုတ္တရောပနံ၊ ပန်းပင်ငယ် စိုက်ခြင်းကို။
ကုလဒုသကံယေဝ၊ ကုလဒုသကအမှုကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ခွံ၊ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊
ဂန္ထနာဒိ၊ ပန်းကုံးခြင်းစသော။ သမ္ပံ၊ ကိ၊ ကုလဒုသကံ၊ ကိ၊ သန္ဓာယ၊
ခွံ၊ န ဝုတ္တံ၊ အပိ၊ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။
ပညာယတိ၊ လင်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ၊ တံ၊ ထိုအမေး၏
အဖြေကို။ ဒသေတံ၊ ငှါ။ “ဗုဒ္ဓေန ဓမ္မော”တိအာဒိ၊ ကိ၊ ဝုတ္တံ၊ ဧ။
“အာဝေဋ္ဌံ အာမိဋ္ဌံ”န္တိပိ၊ ခွံလည်း။ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏။

ကိုလည်းကောင်း။ ပုပ္ဖဝေသနတ္ထံ၊ ပန်းထိုးသွင်းခြင်းငှါ။ (၂၀၈) အာဝိဇ္ဈိတွာ၊
 ထိုး၍။ ဗန္ဓရဇ္ဇ၊ ဖွဲ့သောကြိုးတည်း။ “ကာသာဝေန၊ ဖြင့်။ ဗဒ္ဓမ္မိ၊ ဖွဲ့သော်
 လည်းကောင်း။ သုတ္တဝါကာဒိဟိ၊ ချဉ်၊ လျော်မျှင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓမ္မိ၊
 ဖွဲ့သော်လည်းကောင်း။ ဂန္ထိတသဒိသံ၊ ကုံးသည်နှင့်တူ၏။” ဣတိ၊ သို့။
 လိခိတံ၊ ၏။ အံသဗန္ဓိကံ၊ အံသကိုက်ကို။ ပသိဗ္ဗကော၊ အိတ်၌။ ပက္ခိတ္တသ
 ဒိသတ္တာ၊ ထည့်သည်နှင့် တူသောကြောင့်။ ဝေဓိမံ၊ ဝေဓိမမည်သည်။ န ဇာတံ၊
 မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သိထိလဗဒ္ဓဿ၊ လျော့လျော့ ဖွဲ့သော အံသ
 ကိုက်၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ပက္ခိပိတံ၊ ထည့်ခြင်းငှါ။
 ဝုဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အညမညံ၊ အချင်းချင်း။
 အဖုသာပေတွာ၊ မထိစေမူ၍။ အနေကက္ခတ္တုမ္မိ၊ အကြိမ်များစွာလည်း။
 ပရိက္ခိပိတံ၊ ရံခြင်းငှါ။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုရိတန္တိ
 ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒီသတော၊ မူ။ ပသာရေတွာ၊ ဖြန့်၍။ ပုရိတံ၊ ပြည့်စေအပ်
 သော ပန်းပုဆိုးကို။ ဗင်္ဈိကဒါမဩလဗ္ဗကောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ယမကဒါမ
 ဩလဗ္ဗကော၊ အစုံသော ပန်းဆိုင်းအဆုံကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။
 လိခိတံ၊ ၏။ “ဂေဏ္ဍုခရပတ္တဒါမာနံ၊ ဂေဏ္ဍုပန်းကုံး၊ ခရပတ္တပန်းကုံး
 တို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝေလဒိဟိ၊ ပုဆိုးစသည်တို့ဖြင့်။ ကတ

၂။ အံသရာဇ္ဇိကံ (ဆဋ္ဌိ)

၂။ အထွေထွေ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၁၃-ကုလဒူသကသိက္ခာပဓိ ဝဏ္ဏနာ

၅၁၇

ဒါမဗ္ဗိ၊ ပြုသော ပန်းကုံးသည်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အကပ္ပိယာနုလောမတ္တာ၊ အကပ္ပိယအား လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

“ရေစက် နာမ၊ မည်သည်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ လာသိယနာဋနဋ္ဌာနံ၊ စမ္ပယံခြင်း ကစေခြင်း ကခြင်းကို ပြုကုန်သောသူတို့၏။ နစ္စံ၊ ကသောအခြင်းအရာ။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအရာကို။ “ပရိဝတ္တန္တိ၊ ပြန်ကုန်၏။ ဝါ၊ ပြန်၍ ပြသကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “သာရိယော နာမ၊ မည်သည်။ ရုတသုနခါ၊ မြည်သော ခွေးတည်း။ သိင်္ဂါလကမ္မကုရုဂ်ကေဠိပနေ၊ မြေးခွေးတို့၏ အမှု ချေတို့၏ ကစားသော အခြင်းအရာ၌။ ဌိတာ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပါဠော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ကိရ၊ တတ်။ “နိဗ္ဗုဇ္ဈန္တိ”တိ၊ ၍။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။

၄၃၂။ အဗလဗလာဒိပဒါနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပုပ္ပိပါဠိယာ၊ အစဉ်မဟုတ်သော အားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပါမောက္ခာနံ၊ အကြီးဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပရိသတ်တို့ကိုလည်း။ “အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာ၊ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပါမောက္ခပုတ္တသဝကဿ၊ ပါမောက္ခအဖြစ်သို့ ရောက်သော အဂ္ဂသဝက ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ တဒါယတ္တဝုတ္တိနော၊ ထိုသို့သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ နှင့် စပ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော တပည့်သံဃာတော်တို့ကို လည်း။ “သာရိပုတ္တာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ဂစ္ဆတုမေ သာရိပုတ္တာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၃၃။ “ဂါမေ ဝါ န ဝသိတဗ္ဗ”န္တိ ဣမိနာဝ၊ ဖြင့်လျှင်။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ ထိုရွာတွင်း အညတ္တ၊ တပါးသောအရပ်၌။ န ဝသိတဗ္ဗ၊ မနေရာ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ “တသ္မိံ ဝိဟာရေ ဝါ” တိ၊ ၍။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ၊ အတ္တသမ္ဘဝတော၊ အနက်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ၊ ယသ္မိံ ဂါမေ ၌။ ကုလဒူသကကမ္မံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ တသ္မိံ ဂါမေ၊ တွင်း။ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ၊ ၌။ ဝသန္တေန၊ ဖြင့်။ ကုလဒူသနံ၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။ တံ ဝိဟာရံ၊ ထို ကုလဒူသနပြုရာ ကျောင်းကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညသ္မိံ၊ တပါးသော ကျောင်း၌။ ဝသိတံ၊ ဌာ၊ န ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနတ္ထံ၊ ဌာ၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ကတံ၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဟောတိ၊ နည်း။

ကဏ္ဍ]

၁၃-ကုလဒ္ဓသကသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၁၉

ပုဒ်တို့၌ကား။ ဝိစာရဏာ ဝေ၊ သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိစာရေတွံ၊ ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၍။

၄၃၆-၇။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပုပ္ဖဒါနံ၊ မည်သည်။ သိယာ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမဏေရေဟိ၊ တို့ကို။ ဒါပေတုံ၊ ပေးစေခြင်းငှါ။ န 'လဗ္ဘန္တိ၊ မရကုန်။ တသေဝ န ကပ္ပတိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ယာဂုအာဒိနိ၊ တို့ကို။ အာနေတွံ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ “ဒဒန္တု၊ လှူကုန်လော။” ဣတိ ဣစ္ဆာဝသေန၊ ဤ သို့သော အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်။ စေ ဝဒတိ၊ အံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော ရဟန်းတို့အား။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ကေဝလံ ပန၊ သက်သက် အားဖြင့်ကား။ သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အတ္တာနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပရေသံ ဝါ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အနုဒ္ဓိသိတွံ၊ မရည်ညွှန်းမူ၍။ “ဣမေ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒတွံ၊ ၍။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ပသဝန္တု၊ ပူးစေကုန်သတည်း။” ဣတိ ကတွံ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဝဒန္တဿ၊ ဆို သည်ရှိသော်။ တသေဝ၊ ထို ဆိုသော ရဟန်းအားသာလျှင်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယာဂုအာဒိနိ၊ တို့၏။ ပစ္စယပဋိသယုတ္တကထာယ၊ ပစ္စည်းနှင့် စပ်၍ဆိုသော စကား၏။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ မဟာအဋ္ဌ ကထာယမ္ပိ၊ ၌လည်း။ “ပဉ္စန္ဒမ္ပိ သဟဓမ္ပိကာန” န္တိ၊ ၍။ ဝိသေသေတွံ၊ ၍။ အဝုတ္တတ္တာ၊ မဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္ထတော၊ သဘောအနက် အားဖြင့်။ “သယမေဝါ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ “မဟာပစ္စရိယဉ္စ၊ ၌လည်း ကောင်း။ ကုရုန္တိယဉ္စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ‘တသေဝါ’ တိ၊ ၍။ ဝိသေသေတွံ၊ ၍။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝိသေ သေတွံ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေသံ၊ တို့အား။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

ကုလဒ္ဓသကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

တေရသကကဏ္ဍဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၃-အနိယတကဏ္ဍ

၁-ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ (၂၁၀) ၄၄၄-၅။ ဥဒ္ဓေသန္တိ ပဒဿ၊ ဇာ။ ဥဒ္ဓေသေတိ အတ္ထော၊ ကိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇာ။ အာသာဠိနက္ခတ္တံ၊ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဝဿ၊ ပဂမပူဇာ၊ ဝါသိကပ်သည်၌ ပူဇော်သောသဘင်တည်း။ ဒုဠုလ္လသမညတော၊ ဒုဠုလ္လသဒ္ဓါ သာမညဖြစ်သောကြောင့်။ ဒုဠုလ္လာရောစနပုဂ္ဂိစ္ဆာဒနသိက္ခာပဒေ သု၊ ဒုဠုလ္လာရောစနသိက္ခာပုဂ္ဂိ၊ ဒုဠုလ္လပုဂ္ဂိစ္ဆာဒနသိက္ခာပုဂ္ဂိတို့၌။ ပါရာဇိကဝစနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ သောတံဿ ရဟောတိ ဧတံ၊ သောတဿ ရဟော-ဟူသော ဤပုဂ္ဂိကိ။ ရဟော-ဝစနသာမညတော၊ ရဟော-သဒ္ဓါ သာမညဖြစ်သော ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဇာ။ (ရဟောတိ ဧတ္ထ-ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “စက္ခုဿ ရဟေနေဝ ပန ပရိစ္ဆေဒေါ ကာတဗ္ဗော” တိ၊ ဤ၊ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဇာ။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင် သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ “မာတုဂါမော နာမ တဒဟု ဇာတာပိ ဒါရိကာ” တိ၊ ဤ။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ “အလံကမ္မနိယေတိ သက္ကာ ဟောတိ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝိတု” န္တိ၊ ဤ။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ သိက္ခာပုဂ္ဂိ၌။ ရဟောနိသဇ္ဇဿာဒေါ စ၊ ဟူသည်ကား။ မေထုနသန္တိသိတ ကိလေသော၊ မေထုနကို မှီသော ကိလေသာတည်း။ ဒုတိယေ ဝိယ၊ ဤကဲ့သို့။ ဒုဠုလ္လဝါစဿာဒကိလေသော၊ ဒုဠုလ္လဝါစဿာဒကိလေသာသည်။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ စ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ “သောတဿ ရဟော နာမိပ္ပေတော” တိ၊ ဤ။ အာဟ၊ ဇာ။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာယတိ၊ ဇာ။ ကေစိ ပနာတို့ သည်ကား။ “တဉ္စထိ ဒုဠုလ္လဝါစဿာဒကိလေသာကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ဇာ။ ဣတိ- ဝစနဿ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငါ။ ဝုတ္တံ၊ ဇာ။ တေန၊ ထိုသို့ သောတဿ ရဟော-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဒုတိယေ၊ ဤ။ ဝုတ္တာ၊ သော။ ဝိည ပဋိဗလော၊ ဝိည ပဋိ ဗလ မိန်းမကို။ ဂဟိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ “ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယေန ဝါ သာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝါ-သဒ္ဓေါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇာ။ “တေန၊ ထို ဝါ-သဒ္ဓါ ဖြင့်။ သော သိက္ခာ၊ ကိ။ ကာရေတဗ္ဗော ဝါ၊ ပြုမူလည်း ပြုအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယောဇနာ အပ်၏။ သော စ၊ ထို ဝါ-သဒ္ဓါသည်လည်း။ ဝိကပ္ပတ္ထော၊ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဇာနမာနေဝ၊ ဝန်ခံ

ကဏ္ဍ]

၁-ပဌမ အနိယတသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၂၁

သော ရဟန်းကို။ ကာရေတဗ္ဗော ဝါ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်မှလည်း ဖြစ်၏။ အပ္ပဋ္ဌိဇာနမာနော၊ ဝန်မခံသောရဟန်းကို။ န ကာရေတဗ္ဗောဝါ၊ မဆုံးဖြတ်အပ်သည်မှလည်းဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ “ပဋ္ဌိဇာနမာနောဝ သော ဘိက္ခု ကာရေတဗ္ဗော။ပ။န ကာရေတဗ္ဗော” တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ ဝေ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ပါဠိယံ၊ ဤ။ တဒတ္ထ ဒွယဒဿနတ္ထံ၊ ထို အနက်နှစ်ပါးကို ပြခြင်းငှါ။ “သစေ ဧဝံ ဝဒေယျာ” တိ အာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “သဒ္ဓေယျဝစသာ” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သောတာ ပန္နာ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အတ္ထဘညနကံ၊ အကျိုးကို ဖျက်ဆီးတတ်သော မုသာဝါဒကိုသာ။ န ဘဏန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သေသံ၊ အတ္ထဘညနကမဟုတ်သော မုသာဝါဒကို။ ဘဏန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝါဒီနံ၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော သူတို့၏။ ဝါဒေါ၊ အယူကို။ ပဋ္ဌိသေမိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “ဒိဋ္ဌ” န္တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ “ဩလောကေသီ” တိ ဝစနံ၊ သည်။ သန္တရံ၊ ကောင်း၏။ ရက္ခေယျာသီတိ ဣတ္ထံ၊ ဤ။ မမ၊ ငါ၏။ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ နာရောစေယျာသိ၊ မကြားလေလင့်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။

၄၄၆။ “သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ။ပ။ ဒုဠုလ္လာဟိ ဝါစာဟိ ဩဘာ သေန္တဿာ” တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဣတ္ထံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ ပထမ အနိယတသိက္ခာပုဒ်၌။ သောတဿ ရဟော၊ ကို။ န အဓိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤ သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ။ပ။ ဩဘာသေန္တဿ-ဟူသော စကားကို။ န အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုမရှိအပ်တကား။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ အလံကမ္ပနိယဋ္ဌာနေ၊ ဤ။ ဒုဠုလ္လာဝါစာဟိ၊ ဒုဠုလ္လာဝါစာကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။ နာလံကမ္ပနိယဋ္ဌာနေ၊ ဤ။ မေထုနံ၊ မေထုန်ကို။ န ပန လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤ အနက်ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

[ဤ သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ။ပ။ ဩဘာသေန္တဿ-ဟူသောပါဠိသည် ယခု ပါဠိတော်၌ ဤပဌမသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်တွင် မရှိ၊ ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်မှာမှ ရှိသည်။ ဆင်ခြင်ပါလေဦး။]

ဧတံ၊ ဤ သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ။ပ။ ဩဘာသေန္တဿ-ဟူသော ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ “သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ ‘အယျဿ

မယာ သုတံ မာတုဂါမဿ သန္တိကေ အတ္တကာမပါရိဝရိယာယ ဝဏ္ဏံ
 ဘာသေန္တဿာ” တိ ဧတေမိ ဘာသေန္တဿ-ဟူသော ဤပါဠိကိုလည်း။
 လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဒုတိယေ၊ ဌ။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ကသွာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ နာလံကမ္မနိယဋ္ဌာနတ္တာ၊ နာလံကမ္မနိယ အရာဖြစ်
 သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ၊ ကင်္ခါဝိတရဏိဌ။ ဣဓာပိ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌လည်း။
 ၉ ဒုတိယအနိယတာဓိကာရေဌ။ (၂၁၁) ပါရာဇိကာပတ္တိဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပရိဟာ
 ပေတွာ၊ ယုတ်စေ၍။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာပတ္တိယာ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ အာပတ်ကို။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဌမာနိယတေ၊ ဌ။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာပတ္တိ၊ ကို။ န
 ဝုတ္တာ၊ မဆို။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သာ စေ”တိ၊ သာ စေ-အစရှိ
 သော။ တဿာ ပါဠိယာ၊ ၏။ ပေါတ္တကာ၊ ကို။ သောဓေတဗ္ဗာ၊ သုတ်သင်
 အပ်၏။ ဂဏ္ဍိပဒေ စ၊ ဌလည်း။ “ဣဓ သိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ မေထုနကာယသံ
 သဂ္ဂရဟောနိသဇ္ဇာနမေဝ၊ မေထုနဓမ္မသိက္ခာပုဒ်၊ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်၊
 ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်တို့သာလျှင်။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ စက္ခုဿရဟောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။”
 ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဒုတိယာနိယတာဓိကာရေ စ၊ ဌလည်း။ “န အန္ဓော၊
 မကန်းသောသူသည်။ ကာယသံသဂ္ဂံ၊ ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အဗဓိရော၊
 နားမပင်းသောသူသည်။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတမ်းသောစကားကို။ သုဏာ
 တိ၊ ကြား၏။ ကာယစိတ္တတော၊ ကြောင့်။ ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂ
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝါစာစိတ္တတော၊ ကြောင့်။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဥဘယေဟိ၊ ကိုယ်စိတ်၊ စကားစိတ်တို့ကြောင့်။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံ
 သော ကာယသံသဂ္ဂ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။” ဣတိ စ၊ ဤ
 သို့လည်း။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ အဋ္ဌကထာ၌။ “သမုဠာနာ
 ဒီနိ၊ သမုဠာန်အစရှိသည်တို့သည်။ ပဌမပါရာဇိကသဒိသာနေဝ၊ ပထမပါရာဇိက
 သိက္ခာပုဒ်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ ဝုတ္တတ္တာပိ၊ ဤသို့ဆိုသော
 ကြောင့်လည်း။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါဒေါ၊ သည်။ န သုန္ဒရော၊ မကောင်း။ “တဒဟု
 ဇာတာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုသောကြောင့်။ န သုန္ဒရော၊ မကောင်း။

ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၁။ န ဝုတ္တိတိ စေ(ဆဋ္ဌ)

ကံဏ္ဍ]

၂-ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၂၃

၂-ဒုတိယအနိယတ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၅၃။ ဒုတိယော ဌ။ ကေသုစိ ပေါတ္တကေသု၊ ပေတိဌ။ “န ဟေဝ ခေါ ပန ပဋိစ္ဆန္တံ အာသနံ ဟောတိ အာသန”န္တိ။ ချံ။ လိခိတံ၊ ဧ။ “အာသနန္တိ ပဒံ၊ သည်။ အဓိကံ၊ လွန်၏။ ဥဒ္ဓရိတာနုရူပံ၊ ထုတ်အပ်သော ပုဒ်အားလျော်စွာ။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။ ဒေဝံ ရဟာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော စက္ခုရဟံ သောတရဟတ္ထိကိုလည်း။ ဣဓ၊ ဤ ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်၏။ ကာယသံသဂ္ဂ ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာ ရဟောနိသဇ္ဇဂ္ဂဟဏတော၊ ကာယသံသဂ္ဂအာပတ် ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာအာပတ် ရဟောနိသဇ္ဇအာပတ်တို့ကို ယူအပ်သောကြောင့်တည်း။ ဒေဝံ ရဟာ၊ တို့ကို။ ယဒိ အဓိပ္ပေတာ၊ ကုန်အံ။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ လိုအပ်သည်ရှိသော်။ “မာတုဂါမော နာမဝိည ပဋိဗလာ”တိ၊ ချံ။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝတ္ထံ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ အယမေဝ မာတုဂါမော၊ ဤ ဝိည ပဋိဗလာဖြစ်သော။ မာတုဂါမသည့်သာလျှင်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာယသံသဂ္ဂဒုဋ္ဌလ္လဝါစာနံ၊ တို့၏။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝတ္ထုတူတော၊ ဝတ္ထုဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာယသံသဂ္ဂဿ၊ ဧ။ ဝတ္ထုတူတော၊ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော မာတုဂါမကို။ ဒဿိတော၊ ပြီ။ ဣတရဿ၊ ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာ-ဟူသော ပုဒ်၏။ ဝတ္ထုတူတော၊ ဖြစ်၍ ဖြစ်သော မာတုဂါမကို။ န ဒဿိတော၊ မပြုရသေး။ ဣတိ ကတွာ၊ ချံ။ ဒုဋ္ဌလ္လဝါစမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ချံ။ ဝတ္ထံ၊ ဧ။ တဿ၊ ထို ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာ၏။ ဝတ္ထံ၊ ကို။ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ဧ။

တ္ထေ၊ ဌ။ စောဒကော၊ သည် (ထည့်)။ အာဟ၊ ဧ။- ပဌမေ၊ ပထမသိက္ခာပုဒ်၌။ အနဓိပ္ပေတာပိ၊ မလိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုဋ္ဌလ္လဝါစာကို။ သမ္ဘဝဝိသေသဒဿနတ္ထံ၊ သာမညအနက်၊ ဝိသေသအနက်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဝါ၊ ဖြစ်သင့်သော အထူးကိုပြခြင်းငှါ။ ဝတ္ထာ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဓပိ၊ ဌလည်း။ ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ဧ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ တဿ၊ ထို ကာယသံသဂ္ဂ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ စက္ခုဿ ရဟော၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဧ (ပြန်)။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊ မယူအပ်သည်။ အာမ၊ ဪဟုတ်ပေ၏။ ဂဟိတော၊ ကာယသံသဂ္ဂဖြင့် ယူအပ်သည်ကား။ န စ၊ ဟုတ်ကား မဟုတ်။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ နိသဇ္ဇဝသေန၊ နေခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဂဟိတော ဝေ၊ ယူအပ်သည်လျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။

အင်္ဂဿ၊ အင်္ဂါ၏။ နိသဇ္ဇာ၊ နေခြင်းသည်။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ ဟိ-
ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဂဟေ
တဗ္ဗော၊ သည်။ အာမ၊ ဟုတ်၏။ အပ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တေ၊ မဖုံးကွယ်ခြင်းသည်။ သတိ၊
သော်။ စက္ခုဿ ရဟော၊ သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ အသို့ ဖြစ်နိုင်ရာအံ့နည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဒုရုတ္တာ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
စက္ခုဿ ရဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဌမေ ဌံ၊ ဣတ္ထိသတမ္ပိ၊
တရာသောမိန်းမသည်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။
န ကရေတိ၊ မပြုသနည်း။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ကောပိ၊ တယောက်
သောမိန်းမသည်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ န
ကရေတိ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့။
ပရိဟာရော၊ ကို။ နော ဝုစ္စတေ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမကား။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ထင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ-သိဒ္ဓတ္တာ၊
မဖြေသော်လည်းဝတ္ထုအားဖြင့် ပြီးရာသောကြောင့်တည်း။ အညတရော၊ တပါး
သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ မဟာဝနေ၊
မဟာဝုန်တော၌။ ပ။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိတော၊ ဖွင့်၍။ နိပန္နော၊ အိပ်သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ပ။ သမ္ပဟုလာ ဣတ္ထိယော၊ တို့သည်။ (၂၁၂) ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုအတိုင်း။
ကတော၊ ပြု၍။ ပက္ကမိသု၊ ဖဲလေကုန်၏။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ ဝတ္ထု၊ သည်။
အတ္ထံ၊ ၏။ တဒိဒံ-တံ ဣဒံ၊ ထို ဝတ္ထုသည်။ သိဒ္ဓံ-ပါကဋံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မေထုနဿ၊ မေထုနဓမ္မ၏။ မာတုဂါမော၊ သည်။
ဒုတိယော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမ
တို့သည်။ အညမညိဿာ၊ တယောက်သောမိန်းမသည် တယောက်သောမိန်းမ
၏။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။
ဘိက္ခုနီနံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့အား။ ဝဇ္ဇပဋိစ္ဆာဒေနော၊ အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော
ကြောင့်။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ “အာယသ္မာ
ဥဒါယိ တာ ဣတ္ထိယော ဝိဟာရံ ပေက္ခာပေတွာ တာသံ ဣတ္ထိနံ ဝစ္စမဂ္ဂ”
န္တိ ဧတ္ထေ၊ ဌံ။ “ယာ ပန တာ ဣတ္ထိယော ဟိရိမနာ၊ တာ နိက္ခမိတွာ ဘိက္ခု
ဥဇ္ဈာပေန္တိ”တိ၊ ဌံ။ ဝစ္စနတော၊ ကြောင့်။ ဒုဋ္ဌုလ္လဿ၊ ၏။ မာတုဂါမော၊
သည်။ ဒုတိယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်
သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဝါ၊ ထင်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ယော၊ တည်း။ ဥဘယတ္ထာပိ
ဥမ္မတ္ထကာဒိကမ္မိကာနံ အနာပတ္တိတိ ဧတ္ထေ၊ ဌံ။ တေသံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၏။
ပါဠေက္ကံ၊ အသီး။ နိဒါနေ၊ နိဒါန်း၌။ အာဂတံ၊ လာ၏။ အာဒိကမ္မိ
ကာနံ၊ တို့အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ

ကဏ္ဍ]

ပကိဏ္ဍက ဝဏ္ဏနာ

၅၂၅

ပနာဉ္စကား။ “အာစေလကဝဂ္ဂေ ဉ္စ။ ရဟောပဋိစ္ဆန္နာသနသိက္ခာပဒေ ဉ္စ။
 ဝိည ပုရိသော ဒုတိယော ဟောတိ”တိ၊ ဟောတိ ဟူသော။ ဣမဿ၊ ဤ
 ပါဠိအား။ အနုရူပတော၊ လျော်သောအားဖြင့်။ ‘ဣတ္ထိန္ဒ သတမ္ပိ အနာပတ္တိ’
 န ကရေတိ’တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “ဒုတိယာ
 နိယတေ ဉ္စ။ ‘ဣတ္ထိပိ ပုရိသောပိ’တိ ဣဒံ၊ ကိ။ (ဝုတ္တံ-ဉ္စ စပ်)။ ဘိက္ခုနီ
 ဝဂ္ဂေဉ္စ။ ဩသာနသိက္ခာပဒဿ စ၊ အဆုံးဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်၏လည်းကောင်း။
 အစေလကဝဂ္ဂေ ဉ္စ။ အပုဋိစ္ဆန္နာသနသိက္ခာပဒဿ စ၊ ၏လည်းကောင်း။
 အနာပတ္တိဝါရေ ဉ္စ။ ‘ယော ကောစိ ဝိည ပုရိသော ဒုတိယော’တိ၊ ရှိ။
 ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဣမေသံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တို့အား။ အနုရူပတော၊ လျော်သောအား
 ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဒုတိယာနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

ပကိဏ္ဍကဝဏ္ဏနာ

တ္ထေ၊ ဤ အနိယတကဏ္ဍ၌။ အပိစ၊ ထိုသို့ ဆိုပြီးသည်မှ တပါးလည်း။
 ဣဒံ ပကိဏ္ဍကံ၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သော ပကိဏ္ဍကနည်းကို။ ဝိနယညဟိ၊ ဝိနည်း၌
 လိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။-ဣဒံ၊ ဤ ပကိဏ္ဍက နည်းသည်။
 သေယျထာ-ကတမံ၊ နည်းဟူမူကား။ ဣဒံ အနိယတကဏ္ဍံ၊ ဤ အနိယတကဏ္ဍ
 သည်။ အပုဗ္ဗိဘာဝတော၊ အသစ်၏မရှိသောကြောင့်။ နိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုး
 မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ နိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ န၊
 မဟုတ်။ သပ္ပယောဇနံ ဝေ၊ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ကသွာ၊ ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား။ ဂရုကလဟုကဘေဒဘိန္နာပတ္တိရောပနာရောပနက္ကမ လက္ခဏ
 ဒီပနပ္ပယောဇနတော၊ ဂရုကအာပတ်၊ လဟုကအာပတ် အပြားအားဖြင့် ပြား
 သော အာပတ်သို့တင်ခြင်း မတင်ခြင်း၏အစဉ်လက္ခဏာကိုပြခြင်းအကျိုးရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ။ တ္ထေ၊ ဤ အနိယတကဏ္ဍ၌။
 “သာ စေ ဝေ ဝဒေယျ ‘အယျော မယာ ဒိဋ္ဌော နိသိန္ဓော မာတုဂါမဿ
 မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝန္ဓော’တိ၊ သော စ တံ ပဋိဇာနာတိ၊ အာပတ္တိယာ
 ကာရေတဗ္ဗော။ပ။ နိသဇ္ဇာယ ကာရေတဗ္ဗော”တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဂရုကာယ
 စ၊ ဂရုကမူလည်းဖြစ်သော။ လဟုကာယ စ၊ လဟုကမူလည်း ဖြစ်သော။
 အာပတ္တိယာ၊ သို့။ ရောပနက္ကမလက္ခဏ၌၊ တင်သော အစဉ်ကိုလည်းကောင်း။

န ကာရေတဗ္ဗောတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အနာရေပနက္ခမလက္ခဏာ၊ ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဒဿိတံ၊ ပြအပ်၏။ လက္ခဏဒီပနတော၊ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာကို
 ပြတတ်သောကြောင့်။ အာဒိမ္မိ ဝါ၊ အစဉ်မူလည်း။ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗံ၊ ပြရာ၏။
 အန္တေ ဝါ၊ အဆုံး၌မူလည်း။ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗံ၊ ပြရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့။ အာဒိမ္မိ ဝါ၊ အစဉ်လည်းကောင်း။ အန္တေ ဝါ၊
 အဆုံး၌လည်းကောင်း။ န ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗံ၊ မပြသင့်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမကား။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ကသံ၊ အသို့
 ဖြစ်၍။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဒိမ္မိ၊ အစဉ်။ န
 သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမကား။ ယေသံ၊ အကြင်
 သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဣဒံ လက္ခဏံ၊ ဤသို့ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ တေသံ သိက္ခာပဒါနံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ အဒဿိတတ္တာ၊ မပြအပ်သည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ကသ္မာ၊
 ကား။ ဂရုကမိဿကတ္တာ၊ ဂရုကအာပတ်နှင့်ရောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂရုကလဟုကာနံ၊ ဂရုက လဟုကတို့၏။ မဇ္ဈေ ဝေ၊ အလယ်၌
 လျှင်။ ဥဒ္ဓိသိတဗ္ဗံ၊ ပြအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊
 ထိုက်၏။ ကသ္မာ၊ ကား။ ဥဘယမိဿကတ္တာ၊ ဂရုက လဟုကနှစ်ပါးတို့နှင့်
 ရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ န
 သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့် (ပြန်)။ တတ္ထ၊ ထို အနိယတကဏ္ဍ၌။ ယာ လဟု
 ကာပတ္တိ၊ ကို။ (၂၁၃) ဒဿိတော၊ ပြအပ်၏။ သာပိ၊ ထို လဟုကအာပတ်
 သည်လည်း။ ဂရုကာဒိကာ၊ ဂရုကအစရှိသောအာပတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ “မေထုနဓမ္မသန္တိသိတကိလေသသခါ
 တေန ရဟဿာဒေနာ” တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။
 ဂရုကာနံ ဝေ၊ တို့၏သာလျှင်။ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်ကုန်
 ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ တာဝတော၊ ထို ပထမသိက္ခာ
 ပုဒ်၌ ပြသောအစဉ်ဖြင့်။ လက္ခဏဒီပနသိဒ္ဓိတော၊ လက္ခဏာကိုပြခြင်း၏ ပြီး
 သောကြောင့်။ ပဌမမေဝ၊ ပထမသိက္ခာပုဒ်သည်သာလျှင်။ အလံ၊ ထိုက်၏။
 (တနည်း) အလံ-ပယောဇနံ၊ အကျိုးရှိရာ၏။ ဒုတိယေန၊ ဖြင့်။ ကိ-
 ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်
 ၍မေးငြားအံ့။ နိပ္ပယောဇနံ၊ ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အကျိုးမရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။
 သပ္ပယောဇနံ ဝေ၊ အကျိုးရှိသည်သာတည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း

၁။ ကာရေတဗ္ဗောတိ ဣမိနာ (ဆဋ္ဌ)

ဟူမကား။ သြကာသနိယမပစ္စယမိစ္ဆာဂါဟနိဝါရဏပုယောဇနတော၊ အရပ်
 ကိုမှတ်အပ်၏ဟူသော အကြောင်းရှိ၏ဟူသော မိစ္ဆာအယူကို မြစ်ခြင်း
 အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “ပဋိစ္စန္ဓေ အာသနေ
 အလံကမ္မနိယေ” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သြကာသနိယမတော၊ အရပ်ကို မှတ်
 သောကြောင့်။ တဗ္ဗိပရိတေ၊ ထိုမှပြန်သော။ သြကာသေ၊ အရပ်၌။ ဣဒံ
 လက္ခဏံ၊ ကို။ န ဝိကပ္ပိတံ၊ မကြံအပ်ပြီ။ ဣတိ မိစ္ဆာဂါဟော၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တန္နိဝါရဏတော၊ ထို မိစ္ဆာဉာဏ်ကိုမြစ်တတ်သောကြောင့်
 တည်း။ ဒုတိယမ္ပိ၊ ပုဒ်သည်လည်း။ သာတ္ထကံ ဝေ၊ အကျိုးရှိသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ယော၊ တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမ
 ကား။ သြကာသ ဘေဒတော စ၊ အရပ်ပြားသောကြောင့်လည်းကောင်း။
 ရဟောဘေဒဒိပနတော စ၊ ရဟောအပြားကို ပြတတ်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ နိသဇ္ဇဿာဒဘေဒဒိပနတော စ၊ နေခြင်း၌ သာယာခြင်းကို
 ပြတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ သြကာသနိယမဘာဝေ စ၊ အရပ်ကို
 မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်၌လည်း။ ရဟောနိသဇ္ဇဿာဒဘေဒေါ၊ သည်။
 ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပံဒါနံ၊
 တို့၏။ နာနတာဇာနနဉ္စ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို သိခြင်းသည်လည်း။
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာယသံသဂ္ဂဘေဒဒိပနတော စ၊ ကြောင့်လည်း။
 တထာ၊ ထို့အတူ။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ဟိ - သစ္စံ၊ မှန်၏။ နာလံကမ္မနိ
 ယေ၊ မေထုန်မှီဝဲခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော။ အပဋိစ္စန္ဓေ၊ မဖုံးလွှမ်းသော။
 သြကာသေပိ၊ အရပ်၌လည်းကောင်း။ ပဋိစ္စန္ဓေ၊ ဖုံးလွှမ်းသော။ သြကာ
 သေပိ၊ အရပ်၌ လည်းကောင်း။ နိသိန္နာယ၊ နေသောမိန်းမ၏။ ဝါတ
 ပါနကဝါဠဆိဒ္ဓါဒိဟိ၊ လေသာပြုတင်း တံခါးပေါက် အစရှိသည်တို့မှ။
 နိက္ခန္တကေသာဒိဂ္ဂဟဏေန၊ ထွက်သော ဆံအစရှိသည်ကို ကိုင်သဖြင့်။
 ကာယသံသဂ္ဂေါ၊ ကာယသံသဂ္ဂကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ ဝေမာဒယောပိ၊
 ဤသို့အစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ နယာ၊ နည်းတို့ကို။ ဝိတ္တာရတော၊
 အကျယ်အားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ “ဘိက္ခုပပါတိမောက္ခေ၊
 ဘိက္ခုပပါတိမောက္ခံ။ အာဂတနယတ္တာ၊ လာသောနည်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဘိက္ခုနီပပါတိမောက္ခေ၊ ဘိက္ခုနီပပါတိမောက္ခံ။ ဣဒံ ကဏ္ဍံ၊
 ဤ ကဏ္ဍသည်။ ပရိဟိနံ၊ ယုတ်၏။ ဣတိ သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။”
 ဣတိ သို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘိက္ခုနီပပါတိမောက္ခံ။ အဋ္ဌပုတ္တိ
 ယာ၊ ၏။ အနုပုန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပရိဟိနံ၊ ၏။ ဣတိ သို့၊ ဧကေ၊
 အချို့သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထို ဧကေဆရာတို့စကား

သည်။ အနေကတ္ထဘာဝဒီပနတော၊ များသောအနက်သဘောကို ပြတတ်
 သောကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓကာလေ၊ အလုံး
 စုံသော ဘုရားလက်ထက်တော်တိုင်း၌။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပဉ္စ၊ ဥဒ္ဓေသ၊
 ငါးဥဒ္ဓေသတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ဘိက္ခုနီမတို့၏။ စတ္တာ
 ဧဝံ၊ ဥဒ္ဓေသ၊ လေးဥဒ္ဓေသတို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊
 ထိုပါတိမောက် နှစ်ပါး၌။ နိဋ္ဌဿသဒိသေသပါစိတ္တိယာနံ၊ တို့၏။ ပါတိ
 မောက္ခုဒ္ဓေသပညတ္တိယာ၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသကို ပညတ်ရာ၌။ အသာဓာရ
 ဏတ္တာ၊ မဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တာသံ၊ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ ဥဗ္ဘဇာဏု မဏ္ဍလိကအဋ္ဌဝတ္ထု
 ကဝသေန၊ ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလိကသိက္ခာပုဒ်၊ အဋ္ဌဝတ္ထုက သိက္ခာပုဒ်တို့၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ကာယသံသဂ္ဂဝိသေသေ၊ ၌။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ “ဟတ္ထဂ္ဂဟဏံ ဝါ သဒိယေယျ၊ ကာယံ ဝါ တဒတ္ထာယ ဥပသံဟ
 ရေယျာ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သဒိယနမ္ပိ၊ သာယာခြင်းသည်
 လည်းကောင်း။ “သန္တိဋ္ဌေယျ ဝါ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဌာနမ္ပိ၊
 ရပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ “သင်္ကေတံ ဝါ ဂစ္ဆေယျာ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊
 ဆိုသောကြောင့်။ ဂမနမ္ပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ “ဆန္တံ ဝါ အနုပဝိသေ
 ယျာ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ဆိုသောကြောင့်။ ပဋိစ္ဆန္နဌာနပဝေသောပိ၊
 ဖုံးလွှမ်းရာအရပ်သို့ ဝင်သည်လည်းကောင်း။ ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ မည်၏။
 တထာ၊ တပါး။ “ရတ္တန္တကာရေ အပ္ပဒိပေ ပဋိစ္ဆန္နေ ဩကာသေ ဧကေ
 နေကာ သန္တိဋ္ဌေယျ ဝါ သလ္လပေယျ ဝါ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
 ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာပိ၊ သည်လည်း။ ပါစိတ္တိယဝတ္ထုကံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ကတူ-
 ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တာသံ၊ ထိုအာပတ်တို့၏။ အညထာ၊
 တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အနိယတကဏ္ဍာ၊ ၏။ အဝတ္တဗ္ဗတာပတ္တိတောပိ၊
 မဆိုအပ်သော အာပတ်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ အသီးအသီးဟောအပ်
 သော အာပတ် မရှိသောကြောင့်လည်း။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ အယံ၊
 လျှင်။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ အဓိပ္ပာယော၊ အလိုတည်း။

ပကိဏ္ဍကဝတ္ထနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။
 အနိယတကဏ္ဍံ၊ သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၄-နိဿိယကဏ္ဍ

၁-စိဝရက္ခ ၁-ပဌမ ကထိနသိက္ခာပဒကဏ္ဍနာ

☞ (၂၁၄) ၄၅၉။ သမိတာဝိနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အနေန ဘဂဝတာ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသာ၊ တို့ကို။ သမိတာ၊ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ တဿ၊ ကြောင့်။ သမိတာဝိ၊ မည်၏။ တေန သမိတာဝိနာ၊ ထိုသို့ ငြိမ်းစေအပ်ကုန်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ “တိဏိ စိဝရန္တိ”တိ၊ ရှိ။ ဝတ္ထဗေ၊ ဆိုအပ်လျက်။ “တိစိဝရ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝတ္ထိ၊ ၏။ သင်္ချာပုဗ္ဗေ၊ သင်္ချာရှေ့ရှိသော။ ဒိဂုနေ၊ ဒိဂုသမာသ်မည်၏။ ကေဝစနံ၊ ကေဝစိဝိဘတ်သာတည်း။

[သင်္ချာပုဗ္ဗေ ဒိဂုသေကဝစနံ၊ ဟန္တု ပါဠိရှိ၏။ သင်္ချာပုဗ္ဗေ၊ သင်္ချာရှေ့ရှိသောကြောင့်။ ပဝတ္ထဿ၊ သော။ ဒိဂုဿ၊ ဒိဂုသမာသ်၏။ ကေဝစနံ၊ သာတည်း။]

ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဌ။ လက္ခဏံ၊ သဒ္ဓလက္ခဏာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ ပန၊ ထိုတိစိဝရံ ဟူသော အမည်သည်။ အဓိဋ္ဌိတဿပိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောသင်္ကန်း၏ လည်းကောင်း။ န အဓိဋ္ဌိတဿပိ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော သင်္ကန်း၏လည်း ကောင်း။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ “ကေရတ္တမ္ပိ စေ ဘိက္ခု တိစိဝရေန ဝိပွင်သေယျာ”တိအာဒိသု၊ တို့၌။ တိစိဝရဓိဋ္ဌာနေန၊ တိစိဝရိကံအဓိဋ္ဌာန် ပြု၍ အဓိဋ္ဌိတဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောသင်္ကန်း၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ “အနု ဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစိဝရံ အဓိဋ္ဌာတု”န္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။ အနုဓိဋ္ဌိတဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော သင်္ကန်း၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဣမ၊ ဤ တိစိဝရံ အနုညာတံ-စသောပုဒ်၌။ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော တိစိဝရိကံသင်္ကန်း သည်လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ “ဘဂဝတာ ဘိက္ခုနံ တိစိဝရံ အနုညာတံ ဟောတိ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အဓိဋ္ဌိတမေဝ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောသင်္ကန်းသည်လျှင်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ “အညေနော တိစိဝရေန ဂါမံ ပဝိသန္တိ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အနုဓိဋ္ဌိတမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ကေသ္မိံ ယေဝ တိစိဝရေ၊ တခုသော တိစိဝရိကံ၌သာလျှင်။ တိစိဝရဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ရဟတိ၊ ၏။ ဣတရသ္မိံ၊ တိစိဝရိကံသုံးထည်မှ တပါးသော တိစိဝရိကံ သင်္ကန်းသုံးထည်၌။ တိစိဝရဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ န ရဟတိ၊ မရောက်။ ကိမိဝ၊ နည်းဟူမူကား။ ပတ္တာ ဓိဋ္ဌာနံ ဝိယ၊ သပိတ် အဓိဋ္ဌာန်ကဲ့သို့တည်း။ တဿ၊ ကြောင့်။ ဣတရံ၊ တပါး သော သင်္ကန်း သုံးထည်သည်။ အတိရေကဋ္ဌာနေ၊ အတိရေက သင်္ကန်းအရာ၌။

တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ကထံ ဟိ နာမ ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခု၊ အတိရေကစိဝရံ ဓာရေယန္တိ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၆၀-၁။ ဧတ္ထ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ရာ၌။ ပဌမပညတ္တိယာ ပန၊ ဖြင့်ကား။ ကေရုတ္တမ္ပိ၊ တညဉ်မျှလည်း။ အတိရေကစိဝရံ၊ ကို။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ငြားအံ့၊ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဟောသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ “အနုပညတ္တိံ ဘိက္ခဝေ ဒဿာဟပရမံ အတိရေကစိဝရံ ဓာရေတုံ။ ဝေဉ္စ ပန ဘိက္ခဝေ ဣမံ သိက္ခာပဒံ ဥဒ္ဓိသေ ယျာထ ‘ဒဿာဟပရမံ အတိရေကစိဝရံ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ တံ အတိက္ကာမယတော နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယ’န္တိ၊ ဟူ၍။” ဧဝံ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ အပြည့် အစုံ။ ကတွာ၊ ၍။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့ ပညတ်ပြီးမှ။ ပစ္ဆိမဗောဓိယံ၊ ၌။ အဇာတသတ္တုကာလေ၊ အဇာတသတ်မင်း လက်ထက်၌။ ကထိနံ၊ ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ကထိနံကိုခွင့် ပြုသည်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဘိက္ခု၊ တည်သည်။ ဣမံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ “နိဋ္ဌိတစိဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ ဒဿာဟ။ ပ။ ပါစိတ္တိယ”န္တိ၊ ၍။ ဥဒ္ဓိသန္တိ၊ ပြကုန်၏။ ဒုတိယ တတိယကထိနေသပိ၊ တို့၌လည်း။ သေ နယော၊ ဤနည်း လျှင် နည်း၍။ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ကခါဝိတရဏိယံ၊ ၌။ “ဒဿာဟပရမန္တိ အယမေတ္ထ အနုပညတ္တိ”တိ၊ ၍။ ဧတ္တကံယေဝ၊ ဤမျှကိုသာ လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နိဋ္ဌိတစိဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ”တိ ဝစနံ၊ သည်။ န စ ပညတ္တိ၊ မူလပညတ်မဟုတ်။ န အနုပညတ္တိ၊ အနုပညတ်မဟုတ်။ ဣတိ-အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပညတ္တိဝတ္ထုမ္ပိ ဝါ၊ မူလပညတ်၏ ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း။ အနုပညတ္တိဝတ္ထုမ္ပိ ဝါ၊ အနုပညတ်၏ ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း။ ကထိနာဓိကာရော၊ ကထိနံခင်းသော အရာသည်။ န ဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တနယောဝ၊ သည် သာလျှင်။ သာရော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိအစဉ်ကို ဆိုရာ၌။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဝန္တဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ “ကထိနဿ၊ ၏။ ဥပ္ပတ္တိကာ လတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝစနံ၊ ကို။ အနုပညတ္တိ ဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏။ မတိ၊ အလိုသည်။ အထာပိ သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ မတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော အလိုသည်။ ဘုတံ၊ ဟုတ်မူန်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အကယ် ၍ ဖြစ်ချေအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်ချေသည်ရှိသော်။ ဧဒ္ဒ အနုပညတ္တိယော၊ တို့သည်။ သိယျ၊ ငြိမ်ကန်ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ ပရိဝါရေ ချံ၊ (၂၁၅) “ကေ... အနုပညတ္တိ”တိ၊ ၍။ ဝစနံဝိရောဓော၊ ဆိုအပ်

ကဏ္ဍ] စီဝရဝဂ္ဂ ၁-ပဌမကထိနသိက္ခာပဒ ဝိက္ခနံ ၅၃၁

သော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ဇီ။ အပိ စ၊ အကြောင်း
 အထူးကို ဆိုဦးအံ့။ ယထာဝုတ္တနယဒိပနတ္တံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းကို ပြခြင်းငှါ။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ တံ ဝစနံ၊ ထို နိဗ္ဗိတစီဝရသို့
 ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသို့ ကထိနေ-ဟူသော စကားကို။ ပဌမပညတ္တိကာလေ၊
 ပဌမပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော ယော ပန ဘိက္ခု အတိရေကစီဝရံ ဓာရေယျ
 နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ-ဟု သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်သောကာလ၌။ အဝတူ၊
 မဆိုမူ၍။ ပစ္စွာ၊ နောက်ပညတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဒသဟပရမံ ဓာရေတဗ္ဗ-
 စသော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ရာ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဇီ။ ဧတ္ထ၊ ဤပထမသိက္ခာပုဒ်၌။
 သာဓိတတ္တာ၊ ပြီးစေအပ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်။ ဒုတိယတတိယေသု၊ ဒုတိယ
 သိက္ခာပုဒ် တတိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ပစ္စွာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တပဌမပညတ္တိသု၊
 တို့၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗိတစီဝရသို့ - စသည်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဇီ။ အညထာ၊
 ဆိုပြီးသည်မှတပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။
 တတ္တာပိ၊ ထို ဒုတိယ၊ တတိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌လည်း။ တံ ဝစနံ၊ နိဗ္ဗိတ
 စီဝရသို့ ဘိက္ခုနာ-အစရှိသော စကားကို။ ပစ္စွာ၊ မှ။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။
 သိယာ၊ ဇီ။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ “ပစ္စွာ၊ မှ။ ဝုတ္တဘာဝံ၊ ကို။
 သန္ဓာယ၊ ၍။ နိဗ္ဗိတစီဝရသို့နိဗ္ဗိတအာဒိသု၊ တို့၌။ အနုပညတ္တိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ဇီ။ သေက္ခပုထုဇ္ဇနာနံ၊ တို့၏။ ပေမံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ မမာယတိ နာမ၊
 မြတ်နိုးသည်မည်၏။ အရဟန္တာနံ၊ တို့၏။ ဂါရဝေ၊ ရိုသေခြင်းသည်။
 မမာယတိ နာမ၊ မြတ်နိုးသည်မည်၏။ ဒသမံ ဝါ နဝမံ ဝါတိ ဧတ္ထ၊
 ၌။ ဘုမ္မတ္ထေ၊ သတ္တမိအနက်၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဇီ။

၄၆၂-၃။ နိဗ္ဗိတစီဝရသို့နိဗ္ဗိတ ဣဒံ၊ ကို။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ စီဝရ
 ပလိဗောဓာဘာဝမတ္တဒိပနတ္တံ၊ စီဝရပလိဗောဓ၏ မရှိခြင်းမျှကို ပြခြင်းငှါ။
 ဝုတ္တံ၊ ဇီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နဋ္ဌံ ဝါ ဝိနဋ္ဌံ ဝါ ဒဗ္ဗံ ဝါ စီဝရာသာ
 ဝါ ဥပစ္စိန္နာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဇီ။ ဒသဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်။
 ဓာရေတဗ္ဗ စီဝရဒဿနတ္တံ၊ ဆောင်အပ်သော သင်္ကန်းကို ပြအံ့သောငှါ။
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သော၊ ထိုရဟန်း
 သည်။ နဋ္ဌာဒိကံ၊ ပျောက်သောသင်္ကန်းစသည်ကို။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏။
 (တနည်း)ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ နဋ္ဌာဒိ၊ ပျောက်သော
 သင်္ကန်း အစရှိသည်ဖြစ်လျက်။ ကိံ၊ အဘယ်သင်္ကန်းကို။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်
 ရာအံ့နည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ စီဝရဓာရေယျ-ဟူသောပုဒ်၌။ ဓာရုဏဉ္စ၊ ဓာရဏ

ဟူသည်လည်း။ ဌပနံ ဝါ၊ ထားခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂေါ၊
 ဝါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တံ ဒယံ၊ ထို
 ဌပနံ၊ ပရိဘောဂ နှစ်ပါးသည်။ ကတေပိ၊ ပြုပြီးသော သင်္ကန်း၌လည်း။
 ယုဇ္ဇတိ၊ ၎င်း။ အကတေပိ၊ လည်း။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကတံ
 ဝါ ဟောတိ”တိပိ၊ ရှိလည်း။ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်ပြီ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ ဝါ-
 ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတမေဝ၊ ပြုအပ်သော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ အတိက္ကံ
 မယတော၊ လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိသဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယံ စိဝရံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဝါ၊ အစပြု၍။
 “နိဋ္ဌတစိဝရသ္မိ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တမ္ပိ၊ ထိုသင်္ကန်းကိုလည်း။ ကထိနေ၊ ကို။
 ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ နုတ်သည်ရှိသော်။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။
 ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၎င်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ န ဂဟေတဗ္ဗော၊
 မယူအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ တံ စိဝရံ၊ သည်။ စေ သန္တံ၊ အကယ်၍ရှိသည်
 ဖြစ်အံ့။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ နုတ်သည်ရှိသော်။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့
 မျှလည်း။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ။ အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။
 “စိဝရံနာမ ဝိကပ္ပနုပဂံ ပစ္ဆိမ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ တတ္ထ စ၊ ထို ဝိကပ္ပနုပဂံသင်္ကန်း
 ၌လည်း။ ကတံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ တသ္မာပိ၊ ထို့ကြောင့်
 လည်း။ တံ၊ ထိုဝိကပ္ပနုပဂံသင်္ကန်းကို။ ဝါ-နဋ္ဌ စသောသင်္ကန်းကို။ သန္ဓာယ၊
 ရှိ။ ဓာရေတဗ္ဗန္တိ၊ ရှိ။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ အသမ္ဘဝတော၊ ကြောင့်တည်း။

အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ “တတ္ထ ဝစနေ၊ ၌။ ဤဒိသိ
 စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၎င်း။-တဿ ဘိက္ခုနေ၊ ၎င်း။ စိဝရံ၊ သည်။
 နဋ္ဌာဒိသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးသည်။ ယဒိ ဘဝေယျ၊ အံ့။ ဧဝံ
 သတိ၊ သော်။ ကတမံ စိဝရံ၊ ကို။ ဒသာဟပရမံ၊ ရှည်။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်
 ရာအံ့နည်း။ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ၎င်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဓာရေတဗ္ဗစိဝရံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေ
 န၊ အနက်ထုတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကရဏပလိဗောဓဿနတ္ထံ၊ ပြုအပ်
 သော ပလိဗောဓကိုပြခြင်းငှါ။ “နဋ္ဌံ ဝါ” တိအာဒိပဒါနိ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊
 ကုန်၏။ အယံ ပန အတ္ထော၊ ဤသို့အတ္ထုဒ္ဓါရအားဖြင့် ကရဏပလိဗောဓ
 ကို ပြခြင်းဟူသောအနက်ကိုကား။ “နဋ္ဌံ ဝါ” တိအာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။
 ဝုတ္တစိဝရာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရသ္မိံ စိဝရေ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။
 ဝါ- မရှိရာ၌။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ၎င်း။ စိဝရေ သည်(လိုက်)။ သတိ၊ သော်။

အတ္ထု ၁-စိဝရဓေ ၁-ပဌမကထိနသိက္ခာပဓံ ဝတ္ထုနာ ၅၃၃

တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ ဒသဟပရမံ၊ ဆယ်ရက် အတိုင်းအရှည်ရှိသောကာလ
ကို။ အတိက္ကာမယတော၊ လွန်စေသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌။ သေ နယော၊ ရှိ၏။ 'ကတံ ဝါ ဟောတိ'
တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝုတ္တစိဝရဓေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေ
တာ၊ ၏။ ပန၊ ထိုသို့ လိုအပ်လျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတစိဝရံ ဣမသ္မိ
အတ္ထေ အဓိပ္ပေတန္တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပု
ပုဇ္ဈေယျ၊ အံ။ ပါကဋ္ဌတ္တာ၊ ထင်သောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ကထံ၊
အသို့။ ပါကဋ္ဌံ၊ သနည်း။ နဋ္ဌဝိနဋ္ဌစိဝရာဒိနံ၊ တို့ကို။ ဓာရဏဿ၊ ဆောင်
ခြင်း၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ ကတစိဝရဓေဝ၊ ပြုသောသင်္ကန်း
ကိုသာလျှင်။ ဣမ၊ ဤ နိဋ္ဌတစိဝရသ္မိ ပုဒ်၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
ပါကဋ္ဌံ၊ ၏။ ယထာ ကံ၊ အဘယ်ဥဒါဟရဏ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား။ ပဌမာ
နိယတေ၊ ၌။ မေထုနကာယသံသဂ္ဂရဟောနိသဇ္ဇာနဓေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။
အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သောတဿ ရဟော၊ သောတဿ
ရဟကို။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပါကဋ္ဌော၊
ထင်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ 'စက္ခုဿ ရဟော ဣမသ္မိ' အတ္ထေ အဓိပ္ပေ
တော' တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တော ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဒံ
သမ္ပဒံ၊ ဤသို့သော ဥပမာနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ် ၏။ 'ကတံ ဝါ ဟောတိ' တိ ဣဒံ၊ ကို။ န ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ ဟု။
ကသ္မာ၊ မူကား။ အကတံ၊ မပြုအပ်သော သင်္ကန်းကို။ အတိက္ကာမယတောပိ၊
လွန်စေသောရဟန်းအားလည်း။ နိဿဂ္ဂိယတ္တာ၊ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ (၂၁၆) ဟောတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊
သော်လည်း။ ဣမ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ တိစိဝရာဒိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။
တသ္မိ တိစိဝရာဒိဋ္ဌာနေ၊ ၌။ အကတဉ္စ၊ မချုပ်စပ်သည်မူလည်းဖြစ်သော။
အရဇိတဉ္စ၊ မဆိုးသည်မူလည်းဖြစ်သော။ အကပ္ပိယကတဉ္စ၊ မအပ်သဖြင့် ပြုအပ်
သည်မူလည်းဖြစ်သော။ စိဝရံ၊ ကို (ထည့်)။ 'ဣမံ သသံာဋ္ဌိ အဓိဋ္ဌာမိ' တိ
အာဒိနာ နယေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတံ၊ ငှါ။ န ဝုတ္တံ၊ မအပ်။ တဒတ္ထဒိပနတ္ထံ၊
ထိုသို့သောအနက်ကို ပြခြင်းငှါ။ 'ကတံ ဝါ ဟောတိ' တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
ဣတရထာ၊ ဆိုပြီးသည့်မှတစ်ပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယမာ
နေ၊ သော်။ 'နိဋ္ဌတစိဝရသ္မိ' ပဋိလဒ္ဓေ' တိ၊ ၍။ ဝဒေယျ၊ ဟောတော်မူရာ
၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ တိစိဝရိကံအဓိဋ္ဌာန်ကိုလို၍ ကတံ ဝါ ဟောတိ—

၂။ အနန္တသယာဟိ (ဆဋ္ဌ)၊

ကဏ္ဍ]

၁-စီရေဝဂ္ဂ ၁-ပဌမကထိန သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၃၅

ဖြင့်သာလျှင်။ အတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဇာ။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံး
 စုံသောစကားကို။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ဇာ။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော စကားအစဉ်၌။ အန္တောကထိနေ၊
 ကထိန်၏အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ ရသောသင်္ကန်းသည်။ ကတမေဝ၊ ပြုပြီး၍
 လျှင်။ စေ သန္တံ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်
 အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဇာ။ ဣဒဉ္စ၊ ဤစကားသည်လည်းကောင်း။
 ဣမဿ၊ ဤစကားကို။ သာဓနတ္ထံ၊ ပြီးစိမ့်သောငှါ။ ဝုတ္တဝစနဉ္စ၊ ဆိုသော
 စကားသည်လည်းကောင်း။ ပရတော၊ မှ။ ဣဓေဝ၊ ပုဒ်၌လျှင်။ ဝုတ္တ-
 ဝိစာရဏာယ စ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ ယထာဝုတ္တယုတ္တိယာ စ၊ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောယုတ္တိနှင့်လည်းကောင်း။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။

ဣဓေဝ၊ ခွဲလျှင်။ ဝုတ္တဝိစာရဏာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ကတမာ၊
 နည်း။- “သွေဝ၊ နက်ဖန်လျှင်။ ကထိနုဒ္ဓါဗော၊ နှုတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊
 လတ္တံ။” ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ ရသော
 သင်္ကန်းကို။ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။ အနဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်
 သော ရဟန်းအား။ အရုဏ္ဏုမနေ၊ အရုဏ်တက်သဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိ
 အာပတ်သင့်၏။ ဝါ၊ အနဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော သင်္ကန်းကို။
 အရုဏ္ဏုမနေ၊ ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ “နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိ”န္တိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ သိက္ခာပဒဿ၊ ကို။ ဝုတ္တတ္ထာ၊
 ကြောင့်တည်း။ အန္တောကထိနေ၊ ၌။ အတိရေကဒသာဟမ္ပိ၊ ဆယ်ရက်ထက်
 အလွန်လည်း။ ပရိဟာရံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ လဘတိ၊ ဇာ။ ကထိနတော၊
 ကထိန်ကာလမှ။ ဝါ၊ ကထိန်နှုတ်သောနေ့မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်။ ဧကဒိဝသမ္ပိ၊
 တနေ့မျှလည်း။ န လဘတိ၊ မရ။ ယထာ ကိ၊ မူကား။ အတ္တတကထိနေ၊
 ခင်းသောကထိန်ရှိသော။ သံဃော၊ သည်။ အတ္တတဒိဝသတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊
 ၍။ ယာဝ ဥဗ္ဘာရာ၊ နှုတ်သည်တိုင်အောင်။ ဧကဒိဝသာဝသေသေပိ၊
 တရက်မျှ အကြွင်းရှိသော်လည်း။ ကထိနုဗ္ဘာရေ၊ ကထိန်နှုတ်ရာ၌။ အာနိ
 သံသံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ဇာ။ ပုန ဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဝါ၊
 နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ န လဘတိ၊ မရ။ သတိသမ္ပောသာ၊ သတိ မေ့
 လျော့သဖြင့်။ ဘာဇနီယစီဝရံ၊ ကို။ သစေ န ဘာဇိတံ၊ အကယ်၍ မဝေ
 ဘန်မိသည်ဖြစ်အံ့။ ပုနဒိဝသေ၊ ၌။ အနတ္တတကထိနာနံ၊ မခင်းသောသင်္ကန်း
 ရှိသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသည့်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ ဒိဝသ၊

နေသည်။ သစေ သာဝသေသာ၊ အကယ်၍ အကြွင်းရှိသည်ဖြစ်အံ့။ အတ္တတကထိ
 နသေဝ၊ ခင်းသောကထိန် ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သံသယ၊ အား။ ပါပု
 ကာတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဝေ မေဝ၊ တူလျှင်။ အတ္တတဒိဝသတော၊ မှ။
 ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ယာဝ ဥဗ္ဘာရာ၊ နုတ်သည်တိုင်အောင်။ အနုဓိဋ္ဌိတံ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်
 သော။ အဝိကပ္ပိတံ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုသောသင်္ကန်းသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ အနုညာတဒိဝသဗ္ဗန္တရတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သောနေ၏အတွင်းဝင်သော
 ကြောင့်တည်း။ (၂၁၇) ကထိန် ဒိဝသော။ ကထိန်ခင်းသောနေသည်။
 ဂဏနုပဂေါ၊ အရေအတွက်လောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဗ္ဘတဒိဝသတော၊
 မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဒသာဟပရမံ၊ သော။ ကာလံ၊ လုံး။ ဥပ္ပန္နစိဝရံ၊ သည်။
 ပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုဆယ်ရက်ထက်။ ပရံ၊ အလွန်။
 န လဘတိ၊ မရ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒသာဟပရမံ
 အတိရေကစိဝရံ ဓာရေတု” န္တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ အန္တောကထိ
 နေပိ၊ ကထိန်ကာလအတွင်း၌လည်း။ ကောဒသေ၊ တဆယ်တခုမြောက်သော။
 အရုဏဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌။ နိသဂ္ဂိယပ္ပသင်္ဂံ၊ နိသဂ္ဂိဟုလျဉ်းပါး
 ခြင်းကို။ “နိဋ္ဌိတစိဝရသ္မိံ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ” တိ၊ /ကထိနေဟူသော။ အယံ
 အနုပညတ္တိ၊ သည်။ ဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။ ဌိတာ၊ တည်၏။ တေ ဒိဝသေ၊
 ထိုနေ့တို့ကို။ အ ဒိဝသေ၊ နေ့မဟုတ်သည်တို့ကို။ န စ အကာသိ၊ မပြု။
 ဣတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ တတိယကထိနေ စ၊ ၌လည်း။
 ဝိစာရိတံ၊ စိစစ်အပ်၏။ “နိဋ္ဌိတစိဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ ဘိက္ခု
 နော ပနေဝ အကာလစိဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒန္တေန၊ ဟော
 တော်မူသော။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ပဌမသိက္ခာပဒေ၊
 ၌။ ‘ဒသာဟပရမံ အတိရေကစိဝရံ ဓာရေတဗ္ဗံ’ န္တိ၊ ရှိ။ ယံ ပန သိက္ခာပဒံ၊
 ကို။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ အနုညာတံ၊ ပြီ။ တမ္ပိ သိက္ခာပဒံ၊ သည်
 လည်း။ ကထိန်မာသတော၊ မှ။ ဗဟိ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နမေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ အန္တော၊ ကထိန်လ၏အတွင်း၌။ နဟိ ဥပ္ပန္နံ၊ မဖြစ်။ ဣတိဒီပိတံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ကာလေပိ
 အာဒိဿံ ဒိန္နံ တေ အကာလစိဝရံ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကထိနုဗ္ဗာ
 ရတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ကောဒသာဟံ၊ တဆယ်တရက်သည်။
 ပရိဟာရံ၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ။ ဣတိ သ္မိံ၊ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေဟိ၊
 ထိုရက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပုန၊ တဖန်။ ကထိနုဗ္ဗာရတော၊ ကထိန်နုတ်
 သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ၌။ ၃ပဉ္စ ဒိဝသာနိ၊ ငါးရက်တို့ပတ်လုံး။ လဘတိ၊ ၏။

၁။ ဒသာဟပရံ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ] < ၁-စီဝရဝဂ္ဂ ၁-ပဌမကထိနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၆၂

ဣတိ ပဿင်္ဂေါပိ၊ ဤသို့သော လျဉ်းပါးခြင်းကိုလည်း။ “နိဋ္ဌတစီဝရ ။ပ။ ခိပ္ပ
မေဝ ကာရေတဗ္ဗ” န္တိ၊ ဤ။ အကာလစီဝရဿ၊ ဤ။ ဥပ္ပတ္တိကာလံ၊ ကို။
နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဝါရိတော၊ မြစ်အပ်သည်။
ဟောတိ၊ ဤ။ တဒုဘယေန၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောအကြောင်းဖြင့်။ ကထိနဗ္ဗန္တရေ၊
ကထိနကာလ၏အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ ဖြစ်သောသင်္ကန်းသည်။ ကထိနဗ္ဗာ
ရတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ဤ။ ဧကဒိဝသမ္ပိ၊ တနေမျှလည်း။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ န
လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ “ဣတိ
စ၊ လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဓာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒုဝိဓမ္ပိ၊ လည်းဖြစ်သော။
တေဝိစာရဏံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အမေဟံ၊ တို့သည်။ “ဣဇေဝ ဝုတ္တ
ဝိစာရဏာယ ယထာဝုတ္တယုတ္တိယာ စ ဝိရုဇ္ဈတိတိ န ဂဟေတဗ္ဗ” န္တိ၊ ၍။
ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။

ဤအရာ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဤ။ -တဗ္ဗံ၊ သတ္တမီ
ဝိဘတ်အဆုံးရှိသော။ “နိဋ္ဌတစီဝရသို့” ဥဗ္ဘတသို့ ကထိနေ”တိ ဣဒံ ဝစနံ၊
သည်။ စီဝရဿ၊ ဤ။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ နိယမေတိ ကိံ၊ မှတ်သလော။ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်။ ဓာရဏံ၊ ဆောင်ခြင်းကို။ နိယမေတိ ကိံ၊ လော။ ဥဒါဟု၊
ထိုသို့မဟုတ်။ ဥဘယံ၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဓာရဏ နှစ်ပါးကိုလည်း။ နိယမေတိ ကိံ၊
လော။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဤ။ ဤသို့ စောဒနာရာ၌။ တေ၊
သင်စောဒကဆရာ၏။ စောဒနာ၊ သည်။ ကိဉ္ဇူ၊ စိုးစဉ်းမျှသာဖြစ်၏။ အပရိ
ပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်စုံသေး။ အဝသိဉ္ဇူ၊ ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထိုအကြွင်းကို။ တာဝ-
ဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလော။ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ယဒိ နိယမေတိ၊ အကယ်၍မှတ်အံ့။
ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသေ ဧဝံ၊ တန်ဆောင်မှန်းလ၌သာလျှင်။
ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသို့၊ နုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ သည်။
တတော၊ ထိုရသည်မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တသ္မိံ၊ မာသေ၊ ထိုတန်ဆောင်မှန်း
လ၌။ အနိဋ္ဌတေပိ၊ မပြီးသော်လည်း။ ဝါ၊ အဆုံးမရောက်သော်လည်း။
ဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်သာ။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်ရာ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။
အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ဓာရဏံ၊ ကို။ အထ ယဒိ နိယမေတိ၊ အံ့။ ဧဝံ သတိ၊
သော်။ အန္တောကထိနေ၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နစီဝရံ၊ သည်။ ဥဗ္ဘတေပိ၊ ကထိနကို
နုတ်သော်လည်း။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဤ။
ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ဥဘယံ၊ ကို။ ယဒိ နိယမေတိ၊
အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တတိယကထိနေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဝိသေသေတွာ၊
အထူးပြု၍။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဤ။

၂။ သတ္တဝါ (ဆဋ္ဌ) ။

ကဏ္ဍ

၁-စီဝရဝဂ္ဂ ၁-ပဌမကထိနသိက္ခာပဒ ဓမ္မနာ

၅၃၆

ကုန်၏။ အာဒေသဝသေန၊ ရည်ညွှန်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ “အကာလ စီဝရ”န္တိ၊ ဤ။ လဒ္ဓသင်္ချေမ္ပိ၊ ရအပ်သော အရေအတွက်ရှိသော သင်္ကန်းသည် လည်း။ ကာလေ၊ သင်္ကန်းကာလ၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ ကာလပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ အနာဒေသံ၊ ရည်ညွှန်းခြင်းမရှိသော သင်္ကန်းသည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဌမော၊ သော။ အယံ ဝိကပ္ပေါ၊ သည်။ ဥပ္ပတ္တိနိယမေ၊ ၌။ ဝုတ္တဒေါသာဘာဝမေဝ၊ ဆိုအပ်သောအပြစ်၏ မရှိခြင်းကိုသာလျှင်။ ဥပတ္တမ္ဘေတိ၊ ခိုင်စေ၏။ တဿ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အာဒေ သဝသေန၊ ဖြင့်။ အကာလစီဝရသင်္ချေ၊ ဟူသောအရေအတွက်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်သောသင်္ကန်းသည်။ စီဝရကာလေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ကြောင့်။ စီဝရ ကာလတော၊ မှ။ ပရံ၊ အလွန်။ ဒသာဟပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ မရ။ အနာဒေသံ၊ မရည်ညွှန်းသောသင်္ကန်းသည်။ ပဂေဝ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုတိယော၊ သော။ အယံ ဝိကပ္ပေါ၊ သည်။ ဓာရဏနိယမေ၊ ၌။ ဝုတ္တဒေါ သာဘာဝမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပတ္တမ္ဘေတိ၊ ၏။ အာဒေသဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒွေ ဝိကပ္ပေါ၊ တို့သည်။ ယဒိ သိယျံ၊ ကုန်အံ့။ ဧဝံ သန္တေသု၊ ကုန်သော်။ အာ ဒေသဝသေန၊ ရည်ညွှန်းသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္တဿ၊ သော(ထည့်)။ အကာလစီဝရဿ၊ ၏။ အကာလစီဝရတာ၊ သည်။ ကိမတ္ထိကာ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ သံဃုဒ္ဓေသိကဿ၊ သံဃာ အား ရည်၍လှူအပ်သော။ တဿ၊ ထိုသင်္ကန်း၏။ အတ္တတကထိနဿပိ၊ ခင်း အပ်သော ကထိနရှိသော်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ နှင့်။ သာဓာရဏဘာဝတ္ထိ ကာ၊ ဆက်ဆံသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။

အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ကထိနဒီဝသာပိ၊ ကထိနခင်း သော နေ့တို့သည်လည်း။ ဒီဝသာဝ၊ ဒီဝသတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ဂဏနုပဂတ္တာ စ၊ အရေအတွက်လောက် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အကာလစီဝရသင်္ချေပဋိလာဘာနုဘာ ဝေန၊ အကာလသင်္ကန်းဟူသော အရေအတွက်ကို ရခြင်းတည်းဟူသော အာနု ဘော်ဖြင့်။ “ဥဗ္ဘတသ္မိ” ကထိနေ”တိ ဝစနာပေက္ခဿ၊ ကထိနေ-ဟူသောသဒ္ဒါ ကိုင့်သောသင်္ကန်း၏။ အနိဿဂ္ဂိယတ္တာ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကာလစီဝရဿ ပိ၊ ၏လည်း။ တဒနုလောမတ္တာ၊ ထို သင်္ကန်းအားလျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ကထိနဒီဝသာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဒီဝသာဝ၊ သည်သာလျှင် တည်း။” ဣတိ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗဿ၊ ဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝစနံ၊ သည်။ စတုပ္ပိဓံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အပိစ၊ အံ့။ ဧဝေနေ၊ အချို့သော

၅၅၀ ၄ ၄ ၈

ဝိရုဗ္ဗိဒ္ဓိကာနိဿယ

[၄-နိဿိဂ္ဂိယ

ရဟန်းသည်။ ကထိနုဒ္ဓါရေန၊ ဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတေ၊ သော်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်
သောသင်္ကန်းသည်။ ကေစ္စဿ၊ အချို့သော။ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ကာလစိဝရံ၊
သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ကေစ္စဿ၊ အချို့သောသူအား။ အကာလစိဝရံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ဤ။ တံ၊ ထိုသို့သောသင်္ကန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။
သီမာတိက္ကန္တဿ၊ အပိုင်းအခြားကာလကို လွန်သောရဟန်းအား။ ဟောတိ၊ ဤ။
ဥဗ္ဘာရဂတံ၊ နုတ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ နော ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါး
ကုန်သောသင်္ကန်းတို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတေ၊ နုတ်ပြီးသည်ရှိ
သော်။ တံ ဥပ္ပန္နံ၊ ထိုရသောသင်္ကန်းကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဣတရေသံ၊ တပါးသော
သူတို့၏။ အညတရေန၊ တပါးသော ကထိနုနုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဥဗ္ဘတေ၊ နုတ်ပြီး
သော်။ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ရသောသင်္ကန်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ တံ၊
ထိုသင်္ကန်းကို။ ယဿ၊ အကြင်သူသည်။ ဥဗ္ဘတံ၊ နုတ်အပ်၏။ တဿ၊ ထို
သူ၏။ အကာလစိဝရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတရဿ၊ မနုတ်သောရဟန်း
အား။ ကာလစိဝရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ကေစ္စေန၊ သည်။
ကထိနုဒ္ဓါရေန၊ ဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတေ၊ သော်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။
သဗ္ဗဿပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းအားလည်း။ အကာလစိဝရမေဝ၊ သည်
လျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။ တံ၊ ထိုသို့သောသင်္ကန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တံ၊
ထိုသင်္ကန်းကို။ ယထာဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်နှင့်လျော်ညီစွာ ဖြစ်သောသင်္ကန်း
ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ တထာ၊ တပါး။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ သော်။ ဥဗ္ဘတေ၊
နုတ်ပြီးသောကာလ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဝံဿာနဿ၊ မိုးလ၏။
ပစ္စိမေ မာသေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ရသောသင်္ကန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ဤ။ တထာ၊
ပါး။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊ သော်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ကာလစိဝရံ၊ သည်။
အတ္ထိ၊ ဤ။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ ဟေမန္တေ ဝါ၊ ဆောင်းလ၌လည်းကောင်း။
ဂိမ္မေ ဝါ၊ ခြုံလည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်သောသင်္ကန်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
ဤ။ ဝေံ/ သို့။ ပုဂ္ဂလကာလဘေဒတော၊ ဖြင့်။ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သောသင်္ကန်း
၏။ ဗဟုဝိဇ္ဇော၊ များသောအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ “ဥဗ္ဘတသ္မိံ”
ကထိနေ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ အနေကံ
သိကတ္တာ၊ အနေကံသိကဖြစ်သောကြောင့်။ (၂၁၉) ဣမမ္ပိ အတ္ထဝိကပုံ၊ ကို
လည်း။ ဒသေတံ၊ ၄။ “ဥဗ္ဘတသ္မိံ” ကထိနေ”တိ ဘိက္ခုနော ကထိနံ
ဥဗ္ဘတံ ဟောတိ”တိ၊ ဟောတိ - ဟူသော။ တောဝတော၊ ဤမျှသော
ပါဠိအစဉ်အနက်အစဉ်ဖြင့်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးပြီးလျှက်။ “အဋ္ဌန္တံ မာတိကာနံ အည
တရာယာ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဓာရယာမိတိ၊ ဓာရယာမိအဆုံးရှိသော ကမ္မ
ဇာတိသည်။ ဘိက္ခုနီဝိတဇနံ၊ ၌။ အာဂတောတိ၊ လာသောကမ္မဝါစာဟူ၍။

ကဏ္ဍ] ၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၁-ပဌမကထိနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏ ၅၄၁

ဝေဒိတဗျော၏။ “ဝေ” နှစ် ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝစနေဘေဒေါ၊ သဒ္ဓါအထူးသည်။ တတ္ထ၊ ထို သိက္ခာနှစ်ဝတင်း၌။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

“ဝိကပ္ပနပဝံ ပစ္ဆိမ” နှစ် ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ သဗ္ဗသင်္ဂါဟိကတ္တာ၊ အလုံးစုံကို သင်္ဂြိုဟ်၍ ယူတတ်သောကြောင့်။ ဝတ္ထိ၊ ၏။ “အဓိဋ္ဌာနံပဝံ ပစ္ဆိမ” နှစ် ဣဒံ၊ သည်။ အသဗ္ဗသင်္ဂါဟိကံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ကန်းကို မသင်္ဂြိုဟ်တတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော သင်္ကန်းသည်။ န သင်္သာဋ္ဌိ အဓိဋ္ဌာနပဝံ၊ ဒုက္ခအဓိဋ္ဌာန် မလောက်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္ဆိမံ၊ ယေသော ပစ္ဆိမ သင်္ကန်းမည်၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်သောသင်္ကန်းသည်။ အန္တရဝါသကော ဒိအဓိဋ္ဌာနပဝံ၊ အန္တရဝါသကအစရှိသော အဓိဋ္ဌာန်လောက်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္ဆိမံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓိဋ္ဌာနဿ၊ ၏။ ဗဟုဝိဇ္ဇတ္တာ၊ များသောအပြားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဝိကပ္ပ နာယ၊ ၏။ ဘေဒေါ၊ အပြားသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တထာ၊ ထို ဝိကပ္ပနာ၏။ ကေဝိဇ္ဇတ္တာ၊ တပါးသောအဖို့ရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗျံ၊ ၏။ “ကောဒသေ အရုဏ္ဏဂ္ဂမနေ နိဿဂ္ဂိယ” နှစ် ဧတ္ထိ၊ ၌။ အန္တိမံ၊ အဆုံးဖြစ်သော နေ့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ တတော၊ ထိုအဆုံးနေ့မှ။ ပုရိမတရသ္မိံ၊ ရွှေ့ဖြစ်သော ရက်အပေါင်း၌။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗျော၊ ၏။ အန္တိမံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အပရကတ္တိက ပဌမာရုဏ္ဏဂ္ဂမနံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလအစ အရုဏ်တက်သောနေ့တည်း။ ဟိ-ယတ္ထိ၊ ဆိုသင့်စွ။ တံ၊ ထို တန်ဆောင်မုန်းလဆန်းနေ့သည်။ ကာလတ္ထာ၊ သင်္ကန်းကာလ ဖြစ်သောကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ကို။ န ကရေတိ၊ မပြုတတ်။ စောနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ အစ္စေကစိဝရသိက္ခာပဒဌကထာယံ၊ ၌။ “ဆဋ္ဌိတော ပဌာယ ပန ဥပ္ပန္နံ အနစ္စေကစိဝရမ္ပိ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဌပိတစိဝရမ္ပိ တေ ပရိဟာရံ လဘတိယေဝါ” တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣမံယေဝ နယံ၊ ဤနည်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အနစ္စေကစိဝရသ္မိံ၊ အစ္စေကမဟုတ် သော သင်္ကန်း၌။ သာမညေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ အနတ္တ တေ၊ မခင်းသည်ရှိသော်။ ဒသဒိဝသာမိကော၊ ဆယ်ရက်အလွန်ရှိသော။ မာသော၊ တလ။ ကထိနေ၊ ကို။ အတ္တတေ၊ သော်။ ဒသဒိဝသာမိကော၊ ကုန် သော။ ပဉ္စ မာသ၊ ငါးလတို့။ တတော၊ ထိုလရက်တို့မှ။ ပရံ၊ အလွန်။

၁။ ဝတ္ထဗျော (ဆဋ္ဌ)
၂။ နတ္ထိ (ဆဋ္ဌ)
၃။ အစ္စေကစိဝရဿ (ဆဋ္ဌ)
၄။ ကောဒသဒိဝသာမိကော (ဆဋ္ဌ)
၅။ ကောဒသဒိဝသာမိကာ (ဆဋ္ဌ)

၅၅၂ ၄၅၁

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကနိသိယ

[၄-နိသဂ္ဂိယ

ကေဒိဝသမ္ပိ၊ တရက်မျှလည်း။ ပရိဟာရော၊ သည်။ နတ္ထိ ဝေ၊ မရှိသည်
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအစွေကစီဝရသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ
 ဌ်လျှင်။ အာဟ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ နယေ၊
 သည်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးလတ်သော်။ အနုစွေကစီဝရံ၊ သည်။ ဒွါဒသာဟေ၊
 တဆယ့်နှစ်ရက်၌။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ လျှင်။
 ဟောတိ၊ ဧ၊ တတော၊ ထိုသို့ဆိုပြီးသောကြောင့်။ ဝါ၊ တတော တသ္မိံ
 သိဒ္ဓေ၊ ထိုသို့ပြီးသည်ရှိသော်။ “အနုစွေကစီဝရေ၊ ၌။ အနုစွေက စီဝရသည်၊
 သင်္ကန်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အစွေကစီဝရသဒိသေ၊ သော။ အညသ္မိံ၊
 တပါးသောသင်္ကန်းကို။ အနုဓိဋ္ဌိတေ၊ သော်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
 ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ တတ္ထ ပန၊ ထိုအဋ္ဌကထာ
 ပါဠိ၌ကား။ “ပဉ္စ မာသာ”တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဝစနံ၊ အလွန်ကို
 ပိုင်းခြားသော သဒ္ဓါတည်း။ ဝဿိကသာဠိကဉ္စ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကိုလည်း။
 အဝဿိကသာဠိကဘာဝံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်း မဟုတ်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပတှာ၊ ၍။
 ကောဒသမာသေ၊ တဆယ့်တလပတ်လုံး။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ဧ၊ ဣတိ၊
 သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

ဒသဟာတိက္ကန္တံ နိသဂ္ဂိယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနေ၊ အာပတ္တိဝုဋ္ဌာနကံ
 အရာ၌။ “ဒသဟပုဋ္ဌိစ္ဆန္တံ ပက္ခအတိရေကပက္ခမာသအတိရေကမာသပုဋ္ဌိစ္ဆန္တံ”န္တိ
 အာဒိဝစနဘေဒေါ၊ အစရှိသောစကားအထူးသည်။ ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဣ၊
 ဤသင်္ကန်းကို စွန့်ရာ၌။ ဝစနဘေဒေါ၊ သည်။ န အတ္ထံ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ အတိက္ကန္တမ္ပိ၊ လွန်သော်လည်း။ ဒသဟာတိက္ကန္တမေဝ
 နာမ၊ ဒသဟာတိက္ကန္တ မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ တထာ၊ တူ။ ဒုတိယ
 ကထိနေပိ၊ ဒုတိယ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ သံဝစ္ဆရဝိပ္ပဝုတ္တမ္ပိ၊ တနှစ် ကင်း
 သော်လည်း။ ရတ္တိဝိပ္ပဝုတ္တမေဝ၊ မည်သည်သာလျှင်တည်း။ တတိယေ၊ ၌။
 သံဝစ္ဆရာတိက္ကန္တမ္ပိ၊ သော်လည်း။ မာသာတိက္ကန္တမေဝ နာမ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ “အနုဓိဋ္ဌိတေ အဓိဋ္ဌိတသညီ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယ”န္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊
 သည်။ ကေသာ၊ သော။ တိကပါစိတ္တိယဿ၊ ဧ။ အာဒိပဒဒိပနံ၊ အစပုဒ်ကိုပြသော
 သဒ္ဓါလည်း။ အဝိကပိတေတိအာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ သေ နယော၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်၌။ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။
 တိကစ္ဆေဒေသု၊ တိကအပိုင်းအခြားတို့၌။ ဝါ၊ တိကပရိစ္ဆေဒတို့တွင်။ ကေ၊
 တခုသော တိကပရိစ္ဆေဒကို။ ဝိတ္တာရေတွာ၊ ၍။ ဣတရေသဉ္စ၊ တပါးကုန်သော
 တိကပရိစ္ဆေဒတို့၏လည်း။ ဧတေကံ၊ တခုတခုသော။ အာဒိပဒံ၊ အစပုဒ်ကို။

ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချီ။ ဒွေ ဒွေ၊ နှစ်ပုဒ်နှစ်ပုဒ်တို့ကို။ (၂၂၀) ဘဂဝတာ စ၊
 ဘုရားမြတ်စွာသည်လည်း။ သံခိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဗဟူသု၊ များစွာလည်းဖြစ်
 ကုန်သော။ တိကပရိစ္ဆေဒေသု၊ တို့သည်။ သမ္ဘဝေသု၊ ဖြစ်သင့်ကုန်သော်
 လည်း။ ဧကော ဝေ၊ တခုသော တိကပရိစ္ဆေဒကိုသာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။
 “အယံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည်ကား။ ဝိနယဿ၊ ၏။ ဓမ္မတာ၊ သဘောတည်း။”
 ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဝါရေသု ပန၊ တို့၌ကား။ ဧကံ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ကို။
 ဝိတ္တာရေတွာ၊ ချီ။ သေသာနံ၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော တိက
 ပရိစ္ဆေဒတို့ကို။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ သံခိတ္တာနံ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ ပါး။
 အန္တိမန္တိမော၊ အဆုံး အဆုံး၌ဖြစ်သော။ ဧကေကော၊ တခု တခုသော။
 အနာပတ္တိကောဋ္ဌာသော၊ အနာပတ္တိကောဋ္ဌာသသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အနာပတ္တိ အန္တောဒဿဟန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အယံ၊ သည်ကား။ သင်္ခေပတ္တော၊
 အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ -တံ၊ ထိုသက်န်းကို။ ဒဿဟပရမံ၊ ဆယ်
 ရက် အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ အတိရေကစီဝရံ၊ ကို။ ယထာ
 သကံ၊ မိမိတို့ ကာလအားလျော်စွာ။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ အန္တောဒဿဟံ၊ ဆယ်
 ရက်အတွင်း၌။ အဓိဋ္ဌေတိ ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန်မူလည်းတင်အံ့။ ဝိကပ္ပေတိ ဝါ၊
 ဝိကပ္ပနာမူလည်း ပြုအံ့။ ဝိဿဇ္ဇေတိ ဝါ၊ အံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓမ္မတာ
 ယ၊ ဖြင့်။ နုဿတိ ဝါ၊ ပျောက်မူလည်း ပျောက်အံ့။ ဝိနုဿတိ ဝါ၊ ပျက်
 မူလည်း ပျက်အံ့။ ဥယျတိ ဝါ၊ လောင်မူလည်းလောင်အံ့။ အညော ဝါ၊
 တပါးသောသူသည်မူလည်း။ တံ၊ ထိုသက်န်းကို။ အစိန္တိတွာ၊ လုယက်၍။
 ဂဏှာတိ၊ ယူအံ့။ ဝိဿာသန္တော ဝါ၊ အကျမ်းတဝင်မူလည်း။ ဂဏှာတိ၊
 အံ့။ ပါစိတ္တိယတော၊ ပါစိတ်အားဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဒုက္က
 ဋ္ဌတော ပန၊ ဖြင့်ကား။ သညာဘေဒေန၊ သညာထူးသောကြောင့်။ သိယာ၊
 အချို့ကား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ သိယာ၊ ကား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤ
 တိကပရိစ္ဆေဒတို့တွင်။ အန္တိမာနံ၊ အဆုံးဖြစ်ကုန်သော။ ဒိန္တံ ပဒါနံ၊ တို့၏။
 ဝသေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ အနန္တိန္န အန္တိန္နသည် နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ အဝိ
 သာသင်္ဂါဟေ ဝိဿာသဂ္ဂါဟသည် နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယန္တိအာဒိကာ၊ ကုန်
 သော။ ဒွေ တိကပါစိတ္တိယာ စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒွေ စ ဒုက္ကဋ္ဌာတို့
 ကိုလည်းကောင်း။ သံခိတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ အနာပတ္တိဝါရ၌။ အန္တောဒဿဟံ၊ ၌။ ယဒိ အဓိဋ္ဌေတိ၊

၁။ သံခိတ္တတ္တာတိ (ဆဋ္ဌိ) ၂။ တိကစ္ဆေဒေသု (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဝေဒိတဗ္ဗာ (ဆဋ္ဌ)

အံ။ ဒဿဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အရုဏံ၊ ကို။ အတိက္ကမိတွာ၊
၍။ တဿ၊ ထိုဆယ်ရက်၏။ ဒိဝသဘာဂေါ၊ နေအဖို့၌။ အဓိဋ္ဌဟန္တော၊ အဓိဋ္ဌာန်
တင်သောကြောင့်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။ ။ အယံ၊ သည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။
ပါဠိဝိနိစ္ဆယော၊ ပါဠိအဆုံးအဖြတ်တည်း။

အဋ္ဌကယာယံ ပန၊ ၌ကား။ ဣတော ဂရုကတရာနိတိအာဒိမ္ပိ၊ ၌။ စော
ဒနာ ပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ဝောဒနာလျှင် ရှေ့သွားရှိသော။ အယံ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤအဆုံး
အဖြတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ -ဂတ္ထိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ တဿ၊ အား။
ဣတော နိဿဋ္ဌဝိဝရဒါနတော၊ ဤသို့ စွန့်သောသင်္ကန်းကို ပေးသောထက်။
ဂရုကမ္ပိ၊ လေးသည်မှလည်းဖြစ်သော။ ဥတ္တိဒုတိယကမ္ပံ၊ ကို။ အပလောက
နေန၊ အပလောကနက်ဖြင့်။ ကဗျေန္တိ ယထာ၊ ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊
တူ။ ဣဒံ၊ ဤကံကို။ ဥတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗမ္ပိ၊ ပြုအပ်သော်လည်း။ ပကတိ
ဝစနေန၊ ပကတိသောဝကားဖြင့်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ။ ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။ ။ ဥတ္တိယာ၊
ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောကံသည်။ အပလောကနေန၊ ဖြင့်။ ယဒိ ဝဋ္ဋတိ၊
အကယ်၍ အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပရိဝါရေ၊ ၌။ ကမ္မဝဂ္ဂဿ၊
၏။ အဋ္ဌကယာယံ၊ ၌။ “ဥတ္တိကမ္ပံ၊ ကို။ ဧကံ ဥတ္တိ၊ တကြိမ်သောဥတံကို။
ဌပေတွာဝ၊ ၍သာလျှင်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ။ ။ အပလောကနကမ္မာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။
န ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ယံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝတ္တံ၊ ။ ။ တေန၊ ထို
စကားနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈေယျ၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏။ တေန၊ ထိုသို့ဆန့်ကျင်ရာသောကြောင့်။
“တေသံ ဧတံ အနုလောမ” န္တိ၊ လောမ-ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ အာ
စရိယေန၊ အဋ္ဌကယာဆရာသည်။ ဝုဠတိ၊ ။ ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုလောမ
နယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ တံ၊ ထိုအပလောကနကံဖြင့် ပေးခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊
၏။ နိယမံ ပန၊ နိယမသည်ကား။ ဒွိန္ဒ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော/ ရဟန်းတို့
အားလည်း။ ဥတ္တိယာ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ပါရိသုဒ္ဓိဉ္စပေါသထော၊ သည်။
ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဒွိန္ဒ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့
၏။ နိဿဋ္ဌဝိဝရဒါနမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ။ ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမ၊ ဆို
ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အာယသ္မတော ဒေမာ” တိ၊ ၍။ ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်း
ငှါ။ ဝတ္တတိ၊ ။ ။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်။ ဧတံ၊
ဤအနက်ကို။ ဉာတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။
တဒနုလောမတ္တာ၊ ထိုဥပုသ်ကံစသည်တို့အား လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဉာတဗ္ဗံ၊ ။ ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧကမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣဒံ
ဥတ္တိကမ္ပံ၊ ဤ ဥတ္တိကံကို။ (တ္ထကမေဝေဒံ ဥတ္တိကမ္ပံ-ဟူ၍ ပါဠိရှိ၏။ သင့်ရာ

၁။ အဓိဋ္ဌဟတိ (ဆဋ္ဌ)

မှတ်ရာ၏။) အပလောကနေနာပိ၊ ပန်ကြားသဖြင့်လည်း။ ကာတုံ၊ ငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤပါဠိသည်။ သာဓနံ၊ သက်သေဖြစ်သောစကား
 တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊
 ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ဦးကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ စောဒနံ၊ ကို။ ကတွာ၊
 ရှိ။ “တေ၊ ဤအနက်ကို။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဥတ္တိကမ္ပံ၊ ကို။ ဧတံ၊
 သော။ ဥတ္တိ၊ ကို။ ဥပေတွာဝ၊ ထား၍သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊
 သို့။ ပါဠိယံ၊ ဦး။ အာဂတံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ ပန၊ ဤ
 စကားသည်ကား။ ပါဠိယံ၊ ဦး။ နာဂတံ၊ မလာ။ လေသတော၊ အမြက်
 အားဖြင့်။ အာဟရိတွာ၊ ၏။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ရှိ။ ဧတံ၊ ကို။
 အပလောကနေနာပိ၊ လည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

☞ (၂၂၁) ၄၆၈။ သေ နယောတိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ အညေသံ၊ တပါးကုန်
 သော သူတို့အား။ စိဝရေသု၊ တို့ကို။ ဥပစိကာဒိဟိ၊ ခြအစရှိသည်တို့သည်။
 ခါယိတေသု၊ ခဲကုန်သည်ရှိသော်။ မမပိ၊ ငါ၏လည်း။ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။
 ခါယိတာနိ၊ ခဲအပ်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တည်း။ “အညေန ကတံ
 ။ပ။ သာဓက” န္တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သမာနဇာတိကဉ္စ၊ တူသော
 ဇာတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧကတ္ထဇာတိကဉ္စ၊ တူသော အနက် တူသော
 သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တတိယကထိနံ၊ သည်။ ပဌမသမာနမေဝ၊
 ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၆၉။ တိစိဝရံ အဓိဋ္ဌာတုန္တိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ တိစိဝရံ၊ သည်။ တိစိဝရာဓိ
 ဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ သက်န်းတည်း။ ယံ ဝါ၊ အကြင်သက်န်း
 ကိုလည်း။ တိစိဝရာဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်စိမ့်သောငှါ။
 အဝိကပ္ပေတုံ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တဿ စိဝရ
 ဿ၊ ထိုသက်န်း၏။ အဓိဋ္ဌာနကာလပရိစ္ဆေဒါဘာဝတော၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သော
 ကာလ အပိုင်းအခြားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗကာလံ၊ အလုံးစုံသော
 ကာလ၌။ ဣစ္ဆန္တဿ၊ အလိုရှိသောရဟန်း၏။ အဓိဋ္ဌာတုယေဝ၊ ငှါသာလျှင်။
 အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တံ ကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ ထို ကာလအပိုင်းအခြားကို။ ကတွာ၊ ရှိ။
 ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းသည်။ သတိ
 ပန၊ ရှိမှုကား။ ယဒါ တဒါ ဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခါ၌လည်း။
 တံ၊ ထိုသက်န်းကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ရှိ။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊
 အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ “အနာပတ္တိ အန္ဓောဒသဟံ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိ” တိ
 ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊

ကို။ ဝတ္ထံ၊ ဇာ။ ဝဿိကသင်္ဃိကံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ တတော၊ ထို မိုး
လေးလမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဝိကပ္ပေတုယေဝ၊ ငှါသာလျှင်။ အနုဇာနာမိ၊ ဇာ။
အဓိဋ္ဌာတံ၊ ငှါ။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာ။ ကတပရိယောသိတံ၊
ပြု၍ပြီးပြီးသော။ ဝတ္ထံ၊ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ အန္တောစာတုမာသေ၊ လေးလ
အတွင်း၌။ ဝဿာနဒိဝသံ၊ မိုးရွာသောရက်ကို။ အာဒိ၊ ကတု၊ ဤ။ အန္တော
ဒသာဟေ၊ ဆယ်ရက်အတွင်း၌။ အဓိဋ္ဌာတံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဇာ။ စတု
မာသတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌။ အတ္တနော၊ ဇာ။
သန္တကံ၊ ကို။ ကတု၊ ဤ။ ဌပိတုကာမေန၊ ထားလိုသောရဟန်းသည်။ ဝိကပ္ပေ
တံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဇာ။ ဣတိ အတ္တော၊ တည်း။ သုဂတစိဝရတော
ဥနကန္တိ၊ ဤ။ တိဏ္ဍမ္ပိ စိဝရနံ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းတို့၏လည်း။ ဥက္ကဋ္ဌ
ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အလွန်အကြီးကိုပိုင်းခြားသောနည်းတည်း။ “တိစိဝရံ ပန ပရိက္ခာ
ရစောဋ္ဌံ အဓိဋ္ဌာတံ ဝဇ္ဇတိ”တိ ဝါဒေ ပန၊ ဝဇ္ဇတိ-ဟူသောဝါဒ၌ကား။
ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပစ္စယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။
ဝိကပ္ပေတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ။ တထာရူပပစ္စယေ၊ ထိုသို့လျောက်ပတ်သော
အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာ။ ဣတိ ဧဝံ အတ္တဇာတံ၊
ကို။ သာမိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ အညေန၊ သော။ အဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။
အဓိဋ္ဌာတံ၊ ငှါ။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ “အန္တောဒသာဟံ
အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိ”တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ အနိယမတော၊ မမြဲသောအား
ဖြင့်။ ဝါ၊ အမှတ်မရှိသောအားဖြင့်။ ဝတ္ထံ၊ ဇာ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
သဿံသိ၊ ဒုက္ခဋ္ဌံ။ ဥဏ္ဍသဂေါ၊ ကိုယ်ဝတ်၊ အန္တရဝါသကံ၊ သင်းပိုင်။
ဣတိ၊ သို့။ အဓိဋ္ဌိတာနုဓိဋ္ဌိတာနံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောသင်္ကန်း၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော
သင်္ကန်းတို့၏။ သမာနမေဝ နာမံ၊ တူသောအမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇာ။
ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာ။ “အယံ သံဃာဋ္ဌံ”တိအာဒိသု၊ တို့၌။ အနုဓိဋ္ဌိတာ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်
သော ဒုက္ခဋ္ဌံကို။ ဝတ္ထော၊ ဇာ။ “တိစိဝရေန ဝိပွဝသေယျာ”တိ ဧတ္ထံ၊ ဤ။ အဓိဋ္ဌိတာ၊
အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်းကို။ ဝတ္ထော၊ ဇာ။ သာမန္တဝိဟာရေ ဝါတိ ဧတ္ထံ၊
ဤ။ ဂေါစရဂါမတော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ။ အာသန္ဓေ၊ သော။ (ထည့်)။ ဝိဟာ
ရေ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ဇာ။ ဒုရတရေပိ၊
အလွန်ဝေးသော ကျောင်း၌လည်း။ လဗ္ဘတေဝ၊ ရအပ်သည် သာလျှင်
ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ဇာ။ အနုဂဏ္ဌိ
ပဒေပိ၊ ဤလည်း။ “သာမန္တဝိဟာရေ ဝါတိ ဣဒံ၊ သည်။ ဒေသနာသိသ
မတ္တံ၊ ဒေသနာကို အပြီးပြုသောစကားမျှတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဌပိတ
ဋ္ဌာနံ၊ ထားရာအရပ်ကို။ သလ္လက္ခေတော၊ မှတ်၍။ ဒုရေ၊ ဤ။ ဝိတမ္ပိ၊ တည့်

သော သင်္ကန်းကိုလည်း။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ သာမန္တံ၊
 ဝိဟာရေ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်သို့။ တဒဟေဝ၊
 ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။ ဂန္ဓာ၊ ရှိ။ နိဝတ္တိတံ၊ ပြန်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ ဧ။ တံ
 ဌာနံ၊ တည်း။ ရတ္တိဝိပွဝါသံ၊ ညဉ့်ကင်းခြင်းကို။ ရက္ခန္ဓေန၊ စောင့်ရှောက်
 သော ရဟန်းသည်။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒုရေ၊ အဝေး၌။ ဌိတံ၊ တည်
 သောသင်္ကန်းကို။ အဓိဋ္ဌာတံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဧဝံ၊ သို့။ မဟာ
 အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ တတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဧ။ ကေစိ၊
 တို့သည်။ “စိဝရဝံသေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊ ထားသော သင်္ကန်းကို။ အညော၊
 တပါးသောသူသည်။ ပရိဝတ္တိတွာ၊ ပြောင်း၍။ နာဂဒန္ဓေ၊ ဆင်စွယ်
 ကောက်၌။ ဌပေတိ၊ ထား၏။ တံ၊ ထိုသို့ထားသည်ကို။ အဇာနိတွာ၊
 မသိသောကြောင့်။ အဓိဋ္ဌဟန္တယပိ၊ အားလည်း။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။
 စိဝရဿ၊ ကို။ သလ္လက္ခိတတ္တာ၊ မှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဓိဋ္ဌဟိတွာတိ၊ ကား။ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌာဒိဝသေန၊
 ဖြင့်။ မဟန္တတရမေဝါတိအာဒိ၊ သည်။ (၂၂၂) သဗ္ဗာဓိဋ္ဌာနသာဓာရဏ
 လက္ခဏံ၊ အလုံးစုံသော အဓိဋ္ဌာန်တို့နှင့် ဆက်ဆံသောလက္ခဏာတည်း။ တတ္ထ၊
 ထိုအဓိဋ္ဌာန်လက္ခဏာ၌။ ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗ မေဝါတိ ဣဒံ၊ ကို။ အနုဓိဋ္ဌိတ
 စိဝရဿ၊ အဓိဋ္ဌာန် မတင်သော သင်္ကန်း၏။ ဧကဒေသဘူတတ္တာ၊ တစိတ်
 ဖြစ်၍ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ စေ အနုဓိဋ္ဌိတံ၊ အကယ်၍ အဓိဋ္ဌာန်
 မတင်သည်ဖြစ်အံ့။ အဓိဋ္ဌိတဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်း၏။ အပ္ပဘာ
 ဝေန၊ နည်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဧကဒေသဘူတံ၊ တစိတ်ဖြစ်၍။ အဓိဋ္ဌိတ
 သချံမေဝ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၏ဟု ခေဝေါဝေါ်ခြင်းသို့လျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ တထာ၊
 ထိုမှတပါး။ စေ အဓိဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်အံ့။ အနုဓိဋ္ဌိတဿ၊ သင်္ကန်း၏။ ဧကဒေသ
 ဘူတံ၊ ၍။ အနုဓိဋ္ဌိတသချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဟိ၊ ဤသည်သာ
 လျှင်။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအဓိဋ္ဌာန်မြောက်ရာ၌။ ဧကဝ
 လဉ္စ၊ အထူးအားဖြင့်လည်း။ ဒုတိယပဋ္ဌမေဝ၊ နှစ်လွှာသည်သာလျှင်။ န၊
 မဟုတ်သေး။ တတိယပဋ္ဌာဒိကမ္ပိ၊ သုံးလွှာအစရှိသော သင်္ကန်းကိုလည်း။
 သံသိဗ္ဗန္ဓေန၊ စပ်သဖြင့်။ ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ (သမ္ပန်)။ ယထာ ကံ၊
 ကို။ အာဟ၊ နည်း။ “အနုဇာနာမိ ပ။ ဥတုဒ္ဓံဋ္ဌာနံ ဒုဿာနံ စတုဂ္ဂုဏံ
 သံသာဋ္ဌိံ” ပ။ ပံသုကူလေ ယာဝဒတ္ထ” န္တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဧ။

အဝသေသာ ဘိက္ခုတိ၊ ကား။ ဝက္ခမာနကာလေ၊ ဆိုဆဲသော ကာလ၌။
 နိသိန္နာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာဟံသု၊ ကုန်၏။ တဿာ

ဝဇ္ဇတိတိ တွေ၊ ခွံ။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစိဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ န
 ဝိကပ္ပေတု” န္တိ၊ ခွံ။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ပရိက္ခာ
 ရစောဋ္ဌမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ခွံ။ တဿ၊ ထို ပရိက္ခာရစောဋ္ဌ၏။ ဥက္ကဋ္ဌ
 ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ န ဝုတ္တော၊ မဟောအပ်။ သင်္ချာပရိစ္ဆေဒေါ၊ စ၊ အရေ
 အတွက်အပိုင်းအခြားကိုလည်း။ န ဝုတ္တော၊ မဟောအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တိဏိပိ စိဝရာနိ၊ တို့ကိုလည်း။ ပဝုဒ္ဓရိက္ခာ၊ ခွံ။ “ဣမာနိ၊ ဝိဝရာနိ ပရိက္ခာရ
 စောဋ္ဌာနိ အဓိဋ္ဌာမိ” တိ၊ ခွံ။ အဓိဋ္ဌဟိက္ခာ၊ တင်၍။ ပရိဘုဉ်တုံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ခွံ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ခွံ။ “နိဓာနမုခမေတ” န္တိ တေ၊
 သည်း။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေ ပုစ္ဆေယျ၊
 အံ။ “တေန ခေါပန သမယေန၊ ခွံ။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ တိစိဝရံ၊ သည်း။
 ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ခွံ။ ပရိဿာဝနေဟိပိ၊ ရေစစ်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ထဝိကာဟိပိ၊ အိတ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အတ္ထော၊
 အလိုရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ခွံ။ ဣတိ၊ သို့။ တေသ္မိ၊ ဝတ္ထုသို့။
 ကြောင့်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌ” န္တိ၊ ခွံ။ အနုညာတတ္တာ၊
 ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခုနု၊ ရဟန်းတို့အားလည်း။ ဧကမေဝ
 ပရိဿာဝနံ၊ တခုသော ရေစစ်သည်လည်းကောင်း။ ဧကယေဝ ထဝိကာ
 ဝါ၊ တခုသောအိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ခွံ။ ဒေ ဝါ၊ နှစ်ခုတို့
 သည်လည်းကောင်း။ တိဏိ ဝါ၊ သုံးခုတို့သည်လည်းကောင်း။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊
 မအပ်ကုန်။ ဣတိ ပဋိက္ခေပိတာဝတော၊ ဤသို့ ပယ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။
 ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမပမာဏာနိ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော ငယ်သောပမာဏ
 ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အတိရေကပမာဏာနိ ဝါ၊ လွန်သော
 ပမာဏရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဿာဝနာဒိနိ၊ ကုန်သော။ ပရိက္ခာ
 ရာနိ၊ တို့သည်။ ကပ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ သည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။
 ပဋိက္ခေပိတာဝတော၊ ကြောင့်။ ပရိက္ခာရာနိ၊ တို့သည်။ ယဒိ ကပ္ပန္တိ၊ အကယ်
 ဤ အပ်ကုန်အံ့။ ဧဝံ သန္တေသု၊ ဤသို့ အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ “ယန္နုနာဟံ
 ဘိက္ခုနံ စိဝရေ သိမံ ဗန္ဓေယျံ မရိယာဒံ ဌပေယျ” န္တိ ဝစနဝိရောဓော၊
 ဌပေယျံ-ဟူသောပါဠိနှင့် ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ခွံ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ အံ။ ဝိရောဓော၊ ဆန့်ကျင်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊
 မူတား။ အနုသန္တိယာ၊ ကို။ အဇာနနတော စ၊ မသိသောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ဝိရောဓတော စ၊ သိမာ မရိယာဒံ ဌပန-နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်
 လည်းကောင်းတည်း။ ကိံ ကော အဓိပ္ပါယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော ဝတ္ထု
 ကာမော၊ သည်း။ ဟောတိ၊ နည်း။ စိဝရက္ခန္ဓကေ စ၊ ခွံလည်း။ ပဌမံ၊

ရွေးဦးစွာ။ ဂဟပတိစိဝရံ - ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။
 ပါဝါရကောသိယကောဇဝကမ္မလာဒိ၊ အပေါ်ရုံအခင်း၊ ပိုးချည်အခင်း၊
 ကော်ဇောကမ္မလာ အစရှိသည်ကို။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ တတော၊
 ထိုနောင်မှ။ “တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ။ သံသယ၊ ၏။ ဥစ္စာ
 စနိ၊ ကုန်သော။ စိဝရနိ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ဌ။
 ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ကိံ န ခေါ၊
 အသိနည်း။ ဘဂဝတော၊ သည်။ စိဝရံ၊ ကို။ အနုညာတံ ကိံ န၊ ခွင့်ပြုတော်
 မူအပ်လေသလော။ အနုညာတံ ကိံ န၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်လေသလော။
 ဣတိ ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ “တေသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကြောင့်။
 “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဆ စိဝရနိ ခေါမ”န္တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ကပ္ပိယစိဝရဇာ
 တိ၊ အပ်သော သင်္ကန်းမျိုးကို။ အနုညာတော၊ ၏။ သင်္ချာပမာဏံ၊ အရေ
 အတွက် ပမာဏကို။ န စ ပန အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ။ တတော၊
 ထိုနောင်မှ။ “စိဝရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဥပ္ပဏ္ဍိတော၊ အထုပ်အပိုး ရှိသည်တို့ကို။
 ကတော၊ ဌ။ သိသေပိ၊ ဥက္ခောင်း၌လည်းကောင်း။ ခန္ဓေပိ၊ ပခုံး၌လည်း
 ကောင်း။ ကဋိယမ္ပိ၊ ခါး၌လည်းကောင်း။ စိဝရဘိသိံ၊ ကို။ ကရိတော၊
 ထားကုန်၍။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ သွားလာကုန်သော။ သမ္ပဟုလေ၊ များစွာကုန်
 သော။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဒ္ဓသ ခေါ၊ မြင်တော်မူသလျှင်
 ကတည်း။ ဒိသ္မာန၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧတံ
 ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပ။ “ယေပိ ခေါတေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့
 သည်လည်း။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မစိနယေ၊ ဌ။ သိတာလုကာ၊ အအေးများကုန်၏။
 သိတဘိရုကာ၊ အေးမြခြင်းမှ ကြောက်တတ်ကုန်၏။ ဧတပိ ဘိက္ခု၊ တို့သည်
 လည်း။ (၂၂၃) တိစိဝရေန၊ ဖြင့်။ ယာပေတံ၊ မျှခြင်းငှါ။ သက္ကောန္တိ
 ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယန္တုန ယဒိ ပန၊ အကယ်၍လျှင်။
 ဘိက္ခုနံ၊ တို့အား။ စိဝရေ၊ ဌ။ သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဗန္ဓေယျံ၊ ဖွဲ့ရမှု
 ကား။ မရိယာဒိ၊ အပိုင်းအခြားကို။ ဌပေယျံ၊ ထားရမှုကား။ တိစိဝရံ၊
 ကို။ အနုဇာနေယျံ၊ ခွင့်ပြုရမှုကား။ သာဓု ဝတ၊ ကောင်းလေစွတကား။
 ဧတံ ပရိဝိတက္ကနံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့လုံးသွင်း
 တော်မူ၍။ တိစိဝရံ၊ ကို။ အနုညာတံ၊ ၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသို့ ခွင့်ပြုသော
 တိစိဝရိက်သည်လည်း။ ကေ မေဝ၊ တိစိဝရိက်တခုသာလျှင်တည်း။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ
 ယစ ပန၊ တို့သည်ကား။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ ဂဟေတော၊ ယူ၍။
 ဗဟူနိ၊ များစွာသော သင်္ကန်းတို့ကို။ ပရိဟရိံ သ၊ ဆောင်ကုန်၏။ နေသံ၊

ထို ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့၏။ တာနိ၊ ထို သင်္ကန်းတို့သည်။ အတိရေကဋ္ဌာနေ၊ အတိရေက သင်္ကန်းအရာ၌။ ဌိတာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒဿာဟပရမံ အတိရေကစိဝရံ ဓာရေတု” န္တိ၊ ချီ။ အနုညာတံ၊ ၏။/တေန၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤ နိဒါနမှ မေတံ-ဟူသောစကားသည်။ ပညာယတိ၊ ၏။ / အတိရေကောနိ၊ အတိရေက ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူနိ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ တေ၊ ထို ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ ပရိဟရိံသု၊ ကုန်၏။ “တာနိ၊ ထို သင်္ကန်းတို့ကို။ ဒဿာဟပရမမေဝ၊ ဆယ် ရက်အတိုင်းအရှည်သာလျှင်။ ဓာရေတု၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ တမေဝေကံ၊ ထိုစိဝရတခုကိုသာလျှင်။ န အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ တိစိဝရာဓိဋ္ဌာနသင်္ခါ တာ၊ တိစိဝရိကံအဓိဋ္ဌာန်ဟုဆိုအပ်သော။ စိဝရေ၊ ၌။ ယာ သိမာ၊ အကြင် အပိုင်းအခြားကို။ ဗန္ဓာ၊ ပွဲအပ်၏။ ယာ မရိယာဒါ စ၊ ကိုလည်း။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်၏။ တာယ၊ ထို ပွဲအပ် ထားအပ်သော သိမ မရိယာဒ-သည်။ သတိပိ၊ ရှိလျက်လည်း။ တိစိဝရဗာဟုလ္လပရိဟရဏက္ကမော၊ တိစိဝရိကံအများဆောင် သော အစဉ်ကို။ ဒိဝသပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဖြင့်။ ဒဿိတော၊ ၏။ တတော၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အတိရေကစိဝရံ ဝိကပေတု” န္တိ၊ ချီ။ အနုဇာနန္တေန၊ သည်။ ဒိဝသပရိစ္ဆေဒေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ အတိရေကစိဝရပရိဟရဏက္ကမော၊ အတိရေကသင်္ကန်းကိုဆောင်သော အစဉ် ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေဝံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ် ကုန်သော။ တာနိ၊ ထို အကြောင်းတို့သည်။ နိဓာနမှခါနိ၊ သိုမှီးထား ခြင်း၏ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌာဓိဋ္ဌာနမှ၊ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌ အဓိဋ္ဌာန်သည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှတစ်ပါးသော အပြား အားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယမာနေ၊ သော်။/ဣတရစိဝရာဓိဋ္ဌာနာနုဇာနနဝိ ရောဓော၊ တပါးသော တိစိဝရိကံအဓိဋ္ဌာန်ကို ခွင့်ပြုတော်မူသောအရာနှင့်ဆန့် ကျင်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သိမာမရိယာဒဌပနဝိရောဓတော၊ သိမ မရိယာဒကိုထားသောအရာနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ တိစိဝရာဓိဋ္ဌာန ပညတ္တိယေဝ၊ တိစိဝရိကံအဓိဋ္ဌာန်ကို ပညတ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ တိစိဝရမရိ ယာဒါဝံ၊ တိစိဝရမရိယာဒမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဌဗ္ဗံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ပါဠေက္ကံ နိဓာနမှခမေတ” န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပဌမံ စွာ။ တိစိဝရံ၊ ကို။ တိစိဝရာဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုန၊ တဖန်။ ပရိဟရိတံ၊ အသွားဆောင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တေန၊ မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်း

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၁-ပဌမကထိနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၅၁

သည်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတော၊ ပစ္စုဒ္ဓိရိပြု၍။ ပရိက္ခာရစောဠ၊ ကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။
 အာဒိတောဝ၊ အစမှလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤအဆုံးအဖြတ်ကို။ န တေဝ ဝုတ္တံ၊ မဆို
 အပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ယထာ၊ အကြင်သို့သော အကြောင်း
 ဖြင့်၊ တိစိဝရံ၊ ကို။ ပရိဟရိတံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ သော။ ဂိလာနဿ၊
 နာသောရဟန်းအား။ ဝိပွဝါသသမ္ပုတိ၊ ကို။ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်။
 အဂိလာနဿပိ၊ အားလည်း။ သာသကသိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ တဿ၊ ထိုသက်န်း
 ကို။ အန္တရသံရေ၊ ဌ။ နိက္ခေပေါ စ၊ ထားခြင်းကိုလည်း။ အနုညာတော၊
 ၏။ တတောပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ပစ္စယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။
 ဆာရတ္ထ ဝိပွဝါသော၊ ကို။ အနုညာတော၊ ၏။ တတောပိ၊ လည်း။
 အသက္ကောန္တဿ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းအား။ ပစ္စုဒ္ဓါရော၊
 ကို။ အနုညာတော၊ ၏။ ပစ္စုဒ္ဓုမ္ပိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရိပြုသော သက်န်းကိုလည်း။
 အန္တောဒဿာဟေ၊ ဌ။ အဓိဋ္ဌာတံ၊ ငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ အား။ ဝိကပ္ပနာ
 စ၊ ကိုလည်း။ အနုညာတာ၊ ၏။ တထေဝ၊ ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်
 လျှင်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ ကုန်သော။ သမ္ပုခါပရမ္ပုခါဝိကပ္ပနာနံ၊ တို့၏။ ပရသန္တ
 ကတ္တာ၊ သူတပါးဥစ္စာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝိကပ္ပနပစ္စယေ၊ သည်။ အသတိ၊
 သော်။ ‘ပရိက္ခာရစောဠ’ န္တိ၊ ဌ။ အဓိဋ္ဌဟိတော၊ ဌ။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ ငှါ။
 ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုညာတံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်း
 ကြောင့်။ တဒေပ္ပေါယည၊ ထိုသို့တရားမြတ်စွာအလိုကော်ကို သိကုန်သောဆရာ
 တို့သည်။ ဝေံသို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဟာပစ္စရိယမ္ပိဉ္စလည်း။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ပုဗ္ဗေတိအာဒိ၊ ကို။ “ပါဠေက္ကံ နိဓာနမူခ” န္တိ၊ ဌ။ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သော
 စကား၏။ ပယောဂဒဿနတ္ထံ၊ ပြယုဂ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဗဒ္ဓသိမာယံ
 ဒပ္ပရိဟာရန္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝိကပ္ပနာဒိအတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဥပစာရံ၊ ကို။ အတိက္က
 မိတောပိ၊ လွန်၍ သော်လည်း။ ဂမနသမ္ဘဝတော၊ သွားခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သော
 ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ဝဿိကသာဠိကာ အနုတိရိတ္တပ္ပမာဏာတိ ဣဒံ၊ ကို။ တဿာ၊ ထိုမှီးရေခံ
 သက်န်း၏။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒဿ၊ လွန်သော အပိုင်းအခြားကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပစ္စတ္ထရကမ္ပိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝါ” တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိ၌။
 “ဘန္တေ၊ အရှင်တရား။ ဣဒံ၊ ဤအခင်းကို။ ‘အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။
 သေနာသနဿ၊ အိပ်ရာနေရာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အတ္ထရိတဗ္ဗံ၊ ခင်းရာ
 ၏။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သောအခင်းကို။ နာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊
 အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်။ “ဣဒံ၊ ဤအခင်းကို။ (၂၂၄)၊ တုမှာကံ၊ တို့အား။
 ဒေမ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဒိန္နံ၊ ဤသို့ လှူသောအခင်းကို။ သယံ၊ မိမိသည်။

၅၅၂.၄၆၀

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

[၄-နိဿယဂစ္ဆ

အဓိပ္ပေတံ၊ အလိမ္မိတိုင်းသာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်တော်
တည်း။ “သင်္ကံ၊ တကြိမ်။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်မှုကား။ အဓိဋ္ဌိတမေဝ၊
သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပုန၊ တဖန်။ နပစ္စုဒ္ဓရိယတိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရိမပြုအပ်။
ကသ္မာ၊ မူကား။ ကာလပရိစ္ဆေဒါဘာဝတော၊ ကြောင့်တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊
ဧ။ “ကေဝစနေနာပိ၊ တကြိမ်သော စကားဖြင့်မူလည်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊
သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဘေသဇ္ဇ
နဝကမ္မ မာတာပိတုအာဒိနံ အတ္ထာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “ဣမိနာ၊ ဤဝတ္ထုဖြင့်။
ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ စေတာပေဿာမိ၊ လဲလှယ်အံ့။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ မာတု
ယာ၊ အမိအား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။” ဣတိ၊ သို့။ ဌပေန္တေန၊ ထားသော
ရဟန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ “ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဘေသဇ္ဇဿ၊ ဆေး
ဝယ်ဖို့။ ဣမံ၊ ကို။ မာတုယာ၊ အမိဖို့။ ဝါ၊ အား။ ဒေမိ၊ ဧ။ ဣတိ၊
သို့။ ဝိဘဇန္တေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊
ဧ။ “သကဘာဝံ၊ မိမိဥစ္စာအဖြစ်ကို။ မောစေတော၊ လွတ်စေ၍။ ဌပနံ၊ ထား
သည်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ အာဟ၊ ဧ။” ဣတိ လိခိတံ၊ ဧ။

“ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗန္တိ အယံ၊ သည်။ သင်္ဂီတိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။
အာဂတ အဋ္ဌကထာဝါဒေါ၊ ဝါဒတည်း။ တတော၊ ထိုအဋ္ဌကထာဝါဒမှ။
ပရံ၊ ၍။ အာစရိယာနံ၊ တို့၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရာ၌။ ယုတ္တိ
ဝိစာရဏာ၊ ယုတ္တိကို စိစစ်ခြင်းတည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပမာဏစီဝရဿာတိ
ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပစ္ဆိမပ္ပမာဏဿ၊ အယုတ်ပမာဏရှိသော သင်္ကန်း၏။ ဒေ စီဝရာ
နိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဥတ္တရာသင်္ဂေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဒေ စီဝရာနိတည်း။
သေ နယောတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပမာဏယုတ္တေသု ယတ္ထ ကတ္တစီတိအာဒိ နယောဝ၊
အစရှိသောနည်းလျှင်တည်း။ “တံ အတိက္ကာမယတော ဆေဒနက”န္တိ ဝစန
တော၊ ကြောင့်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်ကို။ ပဋိသိဒ္ဓံ၊ မြစ်အပ်၏။ တတော၊ ထိုပမာဏမှ။
ဟေဋ္ဌာ၊ ယုတ်မှုကား။ အပ္ပဋိသိဒ္ဓတ္တာ၊ မမြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ကန်းပမာဏကိုဆိုရာ၌။
တိစီဝရဿ၊ ဧ။ ပစ္ဆိမပ္ပမာဏံ၊ သည်။ ဝိသံ၊ အသီး။ သုတ္တေ၊ ဝိနည်းပါဠိ
၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ စောဒနာ၊ သည်။ သိယာ၊ ဧ။ သုတ္တေ နတ္ထိတိ၊ ၍။
န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သိက္ခာကရဏိယေဟိ၊ သေခံယသိက္ခာပုဒ်
တို့ဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကိံ ကော အဓိပ္ပာယ်တော်၊
ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော ဝတ္ထုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ “ပရိမဏ္ဍလံ၊

။ပ။သရေ ဂမိဿာမိ' တိ၊ ချံ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယတ္ထကေန၊ အကြင်
မျှလောက်သော၊ ပမာဏေန၊ ဖြင့်။ ပရိမဏ္ဍလတာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။
သုပ္ပုဋ္ဌိန္နတာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ၊ ဝုတ္တက္ကမေန၊
ဖြင့်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ 'ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်
တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပစ္စိမပ္ပမာဏန္တိ ဝစနံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တဉ္စ
ခေါ၊ ထို ပမာဏသည်လည်း။ မုဋ္ဌိပဉ္စကာဒိ၊ အစရှိသော။ ယထာဝုတ္တမေဝ၊
အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပရိ
ဟာရော၊ အဖြေကို။ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။
လေသံ၊ အမြွက်ထောင်ခြင်းကို။ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ “ဝိသံ သုတ္တေ နတ္ထိ”
တိ၊ ချံ။ အာဟ၊ ၏။

တ္ထေ၊ ဤ ပမာဏကို ပြရာ၌။ အပိစ၊ စင်စစ်မှုကား။ အဓိပ္ပေတံ၊ ၏။
တထာပိ၊ သော်လည်း။ န သမေတိယေဝ၊ မညီသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ယဒိ” တိအာဒိသမ္ပန္နော၊ ယဒိ အစရှိ
သည်နှင့် စပ်ခြင်းကို။ အဒ္ဓါ၊ မချတ်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
ပရိစ္ဆိန္နော၊ အပိုင်းအခြားသည်။ သမေတိ စ၊ ညီလည်းညီ၏။ ဣတရေသု
ပန၊ တပါးသော ဝါဒတို့တွင်ကား။ ကေစ္စသ္မိ၊ အချို့သော။ အာစရိယ
ဝါဒေ၊ ၌။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော
အာစရိယဝါဒ၌။ ပုဗ္ဗာပရံ၊ ရွှေ့နောက်သည်။ နေဝ သမေတိ၊ မညီ။
ဣတိ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနမေဝ၊
ပင်တည်း။ ပရိဘောဂကာလေ ပန၊ သုံးဆောင်သော အခါ၌ကား။ အရဇိ
တံ၊ မဆိုးသောသင်္ကန်းသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံ
သော စကားကို။ တိစိဝရေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမဿ ပန
သိက္ခာပဒဿ၊ ၏ကား။ 'အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သင်္ခေပဝိနိစ္ဆယော၊
တည်း။ -ကထိနေ၊ ကို။ အနတ္တတေ၊ မခင်းသည်ရှိသော်။ ဟေမန္တာနံ၊ ဆောင်း
လတို့၏။ ပဌမဒိဝသတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ ချံ။ ကထိနေ၊ ကို။ အတ္တတေ၊
သော်။ ဂိမ္မာနံ၊ တို့၏။ ပဌမဒိဝသတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဥပ္ပန္နစိဝရံ၊
ကို။ သန္ဓာယ၊ ချံ။ “နိဋ္ဌိတစိဝရသ္မိ” န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ
ဝုတ္တံ၊ ၏။

တ္ထေ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ “ရဇကေဟိ ဇောဝါပေတွာ
။ပ။အဓိဋ္ဌာနမေဝါ”တိ၊ ချံ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အရဇိတေပိ၊ မဆိုး

သောသကံန်း၌လည်း။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ရဟတိ၊ရောက်၏။တေန၊ ကြောင့်။
 (၂၂၅)သုစိကမ္ပံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ချ်။ ရဇိတွာ၊ ချ်။ ကပ္ပဗိန္ဒု၊ ကို။ ဒတွာ၊
 ချ်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ နိယမတော၊ ဤသို့အမှတ်အားဖြင့်။ န ကာ
 တဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)။ ပရိ
 ဟာရော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္ဆတေ၊ ဦးအံ့။-အဓိဋ္ဌိတော၊ အဓိဋ္ဌာန်
 တင်ပြီးသော။ ပတ္တော ဝိယ၊ သပိတ်ကဲ့သို့။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သည်သာ
 လျင်တည်း။ အဓိဋ္ဌိတော၊ သော။ ပတ္တော၊ သည်။ (လိုက်)။ ပုန၊ တဖန်။
 သေတဘာဝံ ဝါ၊ ဤသည်၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ တမ္ဘဘာဝံ ဝါ၊ နိသည်
 ၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ န
 ဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော သပိတ်သည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊
 အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းသို့။ န စ ပန ဥပဂစ္ဆတိ ယထာ၊ မရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝံ
 တထာ၊ တူ။ တေ၊ ဤသို့ မဆိုးသောသကံန်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ “ယတော၊ အကြင်အခါမှ။ ပဌာယ၊ ချ်။ ပရိဘောဂါဒယော
 စ၊ သုံးဆောင်ခြင်း စသည်တို့သည်လည်း။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ တတော၊
 ထိုအခါမှ။ ပဌာယ၊ ချ်။ အန္တောဒသာဟေ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။”ဣတိ၊
 သို့။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။

အဝိသေသေန ဝုတ္တဝစနန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေ
 တဗ္ဗံ ဝိကပ္ပေတိတိ၊ ချ်။ ဧဝံ၊ သို့။ သဝိသေသံ၊ အထူးရှိသည်ကို။ ကတွာ၊
 ချ်။ အဝစနံ၊ မဆို။ “န ဝိကပ္ပေတု”န္တိ ဣမိနာ၊ နှင့်။ ဝိရုဒ္ဓံ ဝိယ၊ကဲ့သို့။
 ဒိဿတိ၊ ၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနနယပဋိဗ္ဗံ၊ အဓိဋ္ဌာန်နည်း၊ဝိကပ္ပ
 နာနည်းနှင့်စပ်သော။ ခန္ဓကဉ္စ၊ ခန္ဓကပါဠိကိုလည်းကောင်း။ ပရိဝါရဉ္စ၊ပရိဝါ
 ပါဠိကိုလည်းကောင်း။ မိသေတာဝ၊ ရော၍လျှင်။ ဣဒံ ပကိဏ္ဏကံ၊ ဤ
 ပကိဏ္ဏက နည်းကို။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုဦးအံ့။ ခန္ဓကေ၊ ၌။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။
 “ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တိစိဝရံ၊ ကို။ ပ။ ပရံ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတု၊ ဝိကပ္ပနာ
 ပြုခြင်းငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။”ဣတိအာဒိ၊ ပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပရိဝါရေ
 ပန၊ ၌ကား။ “န နဝ စိဝရာနိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ န နဝ စိဝရာနိ ဝိကပ္ပေ
 တဗ္ဗာနိ”တိ၊ ချ်။ ဒသကေ၊ ၌။ ဒသ၊ တဆယ်သော သကံန်းတို့ကို။
 ကောဒသကေ၊ ၌။ ကောဒသ၊ တဆယ်တထည်ကုန်သော။ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။
 အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်။”ဣတိ စ၊ဤသို့လျှင်။

နိယဇော(ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၁-ပဌမကထိနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၅၅

အနေကက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်များစွာ။ ဝစနေန၊ ဆိုသဖြင့်။ သုဠ၊ စွာ။
 ဒဠကတော၊ မြဲမြံစွာပြု၍။ သဗ္ဗာနိ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်
 ၏။ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ၊ အပ်ကုန်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ တေးထိပိဋိန္ဒရ်တို့သည်။ ဝိရုဒ္ဓံ၊ ဝိယ၊
 ဆန့်ကျင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ ခန္ဓကေ ဝေ၊ ဌိပင်လျှင်။ “ဝဿိက
 သာဠိကံ ဝဿာနံ စာတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတံ တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတု” န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ တဒဠကထာယံ၊ ထို ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌။ “အနုတိရိတ္တပ္ပမာဏာ၊ မလွန်သော
 ပမာဏရှိသော။ ဝဿိကသာဠိကော၊ မိုးရေခံ သင်္ကန်းကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ၏။
 (စပ်)။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဂဟေတော၊ ၍။ ဝုတ္တနယေနေ၊ ဖြင့်သာလျှင်။
 စတ္တာဗေ ဝဿိကေ မာသေ၊ မိုးလေးလတို့ပတ်လုံး။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။
 တတော၊ ထိုလေးလမှ။ ပရံ၊ ၌။ ပစ္စုဒ္ဓရိတော၊ ၍။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊
 သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤစကားသည်လည်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။
 ဝိရုဒ္ဓံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟေမန္တေ၊ ၌။ ပစ္စုဒ္ဓါရိ
 သမ္ဘဝတော စ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရိပြုခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဝဿာနေ၊ ၌။ ဝိကပ္ပနာသမ္ဘဝတော စ၊ ဝိကပ္ပနာ၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်
 လည်းကောင်းတည်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဣ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ “အနာ
 ပတ္တိ အန္တောဒသာဟံ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိ” တိ၊ ၍။ ဝစနပ္ပမာဏတော၊
 ဟောအပ်သောပါဠိ၏ ပမာဏဖြစ်သောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 အရာတို့၌။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ကို။ အပ္ပဋိသိဒ္ဓတာဝေ၊ မဖြစ်သောအဖြစ်ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣတိ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ ဤ အဋ္ဌကထာစကားသည်။
 ပရိဝါရဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိရုဒ္ဓံ ဝိယ၊ ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့။ ဒိဿတိ၊ ၏။
 ဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်သောပါဠိကို။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊
 ကြောင့်။ န ဘာသန္တိ၊ မဟောကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာနယော၊
 သည်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအပြီးဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ပဋိသရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း။
 ယေန ကာရဏေန၊ ဖြင့်။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအဆုံး
 အဖြတ်သည်။ ဧကရသံ၊ တူသောကိစ္စရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပရိဝါရ
 အဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ၌လည်း။ “န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိတိ အဓိဋ္ဌိတကာလတော
 ပဌာယ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။
 အဋ္ဌကထာနယော၊ သည်သာလျှင်။ ပဋိသရဏံ၊ တည်း။ (ပြန်)။ တိစိဝရာနိ၊
 ကို။ အဓိဋ္ဌိတကာလတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ ဝဿိကသာဠိကောဒိနိ စ၊
 တို့ကိုလည်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ အဓိဋ္ဌာနဓေတ္ထေ၊ အဓိဋ္ဌာနိ
 ဓေတံ၌။ အကာမာ၊ အလိုမရှိသဖြင့်။ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်

ကုန်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ အဝသေသပါဠိ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထော
 စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဣဓ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌံ။ ဝုတ္တော၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တေ စိဝရံ၊ သည်။ ဧကရသံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

☞ (၂၂၆) ဧတ္ထ၊ ဌံ။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။-အဓိဋ္ဌာနဓေတ္ထော၊
 ဌံ။ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ၊ တို့သည်။ ယဒိ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဧဝံ သန္တေသု၊
 ကုန်သော်။ နဝ စိဝရာနိ၊ တို့ကို။ နာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ မတင်အပ်ကုန်။ ဣတိ
 စ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကပ္ပိတကာလတော၊
 မှ။ ပဌာယ၊ ရှိ။ နာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ / မတင်အပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဧ။ (ပြန်)။ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ပရိဟာရော၊ ကို။
 ဝုစ္စတေ၊ ဧ။-“တိစိဝရံ အဓိဋ္ဌာတံ န ဝိကပ္ပေတံ”ပ။ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌံ အဓိ
 ဋ္ဌာတံ န ဝိကပ္ပေတံ”န္တိ ဧတ္ထ၊ ပါဠိဌံ။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သင်္ကန်းဌံ။
 အဓိဋ္ဌာနေ၊ အဓိဋ္ဌာန်အဆဌံ။ ပဋိသေဓာဒဿနတော စ၊ မြင်ခြင်းကို မပြ
 သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ကို။ ဒဿနတော စ၊ ပြသော
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ “တတော ပရ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဒီသေဝ၊ နှစ်ပါးသော
 သင်္ကန်းတို့၌သာလျှင်။ ပရိစ္ဆေဒဒဿနတော စ၊ အပိုင်းအခြားကို ပြသော
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ “နဝ စိဝရာနိ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ န ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ
 ဧဝံ၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ-ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။”ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ဧ။ အပရော နယော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိစိဝရံ၊ ကို။
 အကာမာ၊ အလိုမရှိပဲ၊ အဓိဋ္ဌာတံ၊ ငါ။ အနုဇာနာမိ၊ ဧ။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ကာလေ၊ သင်္ကန်းကာလ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။ အနဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊
 အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော ရဟန်းအား။ ကာလာတိက္ကမေ၊ ကာလကို လွန်ခြင်း
 ကြောင့်။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော စ၊ အာပတ် ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ အကာလေ၊ သင်္ကန်းကာလမဟုတ်သည်၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ရသောသင်္ကန်း
 ကို။ အနဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊ ရဟန်းအား။ ဒသဟာတိက္ကမေ စ၊ ဆယ်ရက်ကို
 လွန်ခြင်းကြောင့်လည်း။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော စ၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်းတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကာလသင်္ကန်း၊ အကာလသင်္ကန်းတို့တွင်။ ကာလေ၊
 ဌံ။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ ယံ စိဝရံ၊ သည်။ ဒသဟေ၊ ဆယ်ရက်သည်။ အပ္ပ
 ဟောန္တေပိ၊ မလောက်သည်ရှိသော်လည်း။ ကာလာတိက္ကမေ၊ ကာလကိုလွန်

၁။ အဒဿနတော စ (ဆဌ)

ခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိကရံ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းကို ပြုတတ်၏။ တံ၊ ထိုသက်န်း
 ကို။ နိဿဇ္ဇနကာလေ၊ ဤ။ “ဣဒံ မေ ဘန္တေ အတိရေကစီဝရံ ဓာရိတံ
 နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ သံသယာ”တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတရံ၊
 အကာလသက်န်းကို။ ယထာပါဠိမေဝ၊ ပါဠိရှိတိုင်းသာလျှင်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊
 ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပဌမနယော၊ ကို။ “ယော ပန ဘိက္ခု အတိ
 ရေကစီဝရံ ဓာရေယျ၊ နိဿဂ္ဂိယ”န္တိ၊ နိဿဂ္ဂိယံ-ဟူသော။ ဣမာယ ပဌမ
 ပညတ္တိယာ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဒုတိယော၊ နည်းကို။ အနု
 ပညတ္တိယာ၊ ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။

နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗဝတ္ထုမ္ပိ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ယထာပါဠိ၊ ပါဠိရှိတိုင်း။
 အဝတ္တာ၊ ၍။ ကေဝလံ၊ သက်။ အာပတ္တိ ဝေ၊ သာလျှင်။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊
 သည်။ ဟောတိ ယထာ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဝသိကသာဠိကနိဿဇ္ဇနေ၊
 ဤ။ ကေဝလံ၊ သက်။ ပရိယိဋ္ဌမတ္ထေ၊ ဤ။ ယထာပါဠိ၊ တိုင်း။ အဝတ္တာ၊
 ၍။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ သည်။
 ဟောတိ ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တထာ၊ တူ။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤ ကာလ၊
 အကာလ၌ ဖြစ်သောသက်န်းကိုလည်း။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ သံဝစ္ဆရာတိက္ကန္တ၌၊ တနှစ်လွန်သည်မှလည်းဖြစ်သော။ အတိရေက
 စီဝရံ၊ ကို။ “ဒသာဟာတိက္ကန္တ” မိစ္ဆေဝ၊ ၍လျှင်။ ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။
 သံဝစ္ဆရဝိပ္ပဝတ္ထ၌၊ တနှစ်ကင်းသည်မှလည်းဖြစ်သော။ တိစီဝရံ၊ ကို။
 မာသာတိက္ကန္တ၌၊ တလလွန်သည်မှလည်းဖြစ်သော။ တိစီဝရံ၊ ကို။ “ရတ္တဝိပ္ပဝတ္ထ”
 န္တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ “ဆာရတ္တဝိပ္ပဝတ္ထ” န္တိ စ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။
 ဝုစ္စတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤ သက်န်းကိုလည်း။
 “ဒသာဟာတိက္ကန္တ” မိစ္ဆေဝ၊ ၍လျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊
 တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ
 တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ အကာမာ” တိ၊ အကာမာ-ဟူသော။ ဣဒံ ဝစနံ၊
 သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တထာ၊ တူ။ အကာမာ၊ အလိုမရှိသဖြင့်။ န ဝိကပ္ပေတုံ၊
 ဝိကပ္ပနာမပြုစိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ စူ။ ဣတ္ထာယ၊ အလိုသည်။ သတိ၊ သော်။ “ပစ္စုဒ္ဓ
 ရိတ္တာ၊ ၍။ ဝိပ္ပဝါသသုခတ္ထံ၊ ဝိပ္ပဝါသသုခအကျိုးငှါ။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ၏။
 ဩကာသော၊ အခွင့်ကို။ ဒိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒသာဟာတိက္ကမေ
 စ၊ ကြောင့်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
 ဝိကပ္ပေတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊

၅၅၈၄၆၆

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

[၄-နိဿိဂ္ဂိယ

၏။ တထာ၊ တူ။ ဝဿိကသာဋ္ဌိကာ။ မိုးရေခံသင်္ကန်းကို။ အကာမာ၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒသဟာတိက္ကမေ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ အာပတ်၏ ဖြစ်သင့်သော ကြောင့်။ ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဝဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ဝဿာနံ၊ မိုးတို့၏။ စာတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣစ္ဆာယ ပန၊ အလိုသည်ကား။ သတိ၊ သော်။ ဥဒ္ဓံယေဝ၊ အလွန်လျှင်။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့၌။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ဝိကပ္ပနာ၏။ အပ္ပဋိသိဒ္ဓဘာဝေါ၊ မမြစ်အပ်သောအဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အတ္ထာ ပတ္တိ ဟေမန္တေ အာပဇ္ဇတိ၊ နော ဂိမ္မေ၊ နော ဝဿ” တိ စ၊ ရှိလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “တတော ပရံ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၉ (၂၂၇)။ တတြ၊ ထို ပစ္စုဒ္ဓရိဝိကပ္ပနာပြုရာ၌။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗာ၊ နည်း။ ကဒါ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ နည်း။ ဣတိ အယံ ဝိစာရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ စိစစ်ရာ၌။ တေ၊ သင် စောဒကဆရာ၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ ကိဉ္စ၊ စိုးစဉ်းမျှသာတည်း။ ဗြဟ္မဟိ၊ ဆိုဦးလော့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “တတော ပရံ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းလသို့လည်း။ ပတ္တမတ္ထေ၊ ရောက်ကာမျှတည်း၌။ သာ၊ ထို မိုးရေခံသင်္ကန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ရှိ။ န ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓိဋ္ဌာနဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်၏။ နတ္ထိတာယ၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ အထ-ဥဒါဟ၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ “အန္တောစာတုမာသေ၊ မိုးလေးလ၏အတွင်း၌။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ” တိ၊ ရှိ။ န ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတု” န္တိ၊ ရှိ။ ဣတိ အယံ ဝိစာရဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ စိစစ်ရာ၌။ ပရိဟာရံ၊ အဖြေကို။ ကေစ္စေ၊ တို့သည်။ “တေ၊ ဤ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ-အစရှိသော စကားကို။ ဝုတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိဝါသမာနတ္တဒိဝ သေသ၊ ပရိဝါသ်နေသောနေ့၊ မာနတ်ကျင့်သောနေ့တို့သည်။ နိဋ္ဌိတေသုပိ၊ ပြီးကုန်သော်လည်း။ ပရိဝုတ္တပရိဝါသော စ၊ ပရိဝါသ်နေပြီးသော နေ့သည် လည်းကောင်း။ စိန္တမာနတ္တော စ၊ ကျင့်အပ်သော မာနတ်သည်လည်းကောင်း။ သန္တော ယထာ၊ ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အဓိဋ္ဌာနဒိဝသေသ၊ တို့သည်။ နိဋ္ဌိတေသုပိ၊ ပြီးကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ဤ ဆိုအပ်သောကာလသည်သာ။

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၁-ပဌမကထိနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၅၉

အဓိဋ္ဌာနံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာသောကာလ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ “ကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ တန်ဆောင်မှန်းလပြည့်နေ၌။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊
၍။ ပါဠိပဒဒိဝသေ၊ ၌။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ ၏။” ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်လည်း။
အဋ္ဌကထာစရိယာနံ၊ တို့၏။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။
ပရိဝါရအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ကတ္တိကပုဏ္ဏမာသိယာ၊ တန်ဆောင်မှန်းလပြည့်
နေ၌။ ပစ္စိမေ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ပါဠိပဒဒိဝသေ၊ အထွက်တရက်နေ၌။
ဝိကပ္ပေတွာ၊ ၍။ ဌပိတံ၊ သော။ ဝသိကသာဠိကံ၊ ကို။ နိဝါသေန္တော၊
ဝတ်သောရဟန်းသည်။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းကာလ၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။
ဣတိ ဧတံ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကုရုန္တိယံ ပန၊ ၌ကား။ “ကတ္တိကပုဏ္ဏမ
ဒိဝသေ၊ ၌။ အပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ကြောင့်။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းလ၌။ အာပဇ္ဇတိ၊
၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တမ္ပိ၊ ထို စကားသည်လည်း။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်း
စွာဆိုအပ်သောစကားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ‘စာတုမာသံ
အဓိဋ္ဌာတုံ တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတု’ န္တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” တတ္ထ၊ ထို ဝါဒ
တို့တွင်။ ကုရုန္တိနယော၊ ကို။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သာရတော၊
ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ပုရိမော၊ ရွှေဆရာတို့ ဝါဒကို။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မမှတ်အပ်။
ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ နိဝါသေန္တော၊ ဝတ်သောရဟန်းသည်။ ဂိမ္မေပိ၊ နေ့လ၌လည်း။
ဩရေနဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲထက်အလွန်၌။ အာပဇ္ဇတိ ဧဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်
တည်း။ ဣဓ စ၊ ဤ နေ့လ၌ရောက်၏ဟူသောစကား၌လည်း။ “အတ္ထာပတ္တိ
ဟေမန္တေ အာပဇ္ဇတိ၊ နော ဂိမ္မေတိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကုရုန္တိ
ဝစနယ၊ ၏။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။

“ကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ၌။ အပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ တသ္မိံ ယေဝ ဒိဝသေ၊
ထိုနေ့၌ သာလျှင်။ အဝိကပ္ပနာ စ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုမူ၍လည်း။ ပစ္စိမပါဠိပဒ
ဒိဝသေ၊ နောက်ဆုံး အထွက်တရက်နေ၌။ အပစ္စုဒ္ဓရဏပစ္စယာ၊ ကြောင့်။
ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝိကပ္ပနပစ္စယာ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုခြင်းဟူသော
အကြောင်းကြောင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဒသာဟပရိဟာရသမ္ဘဝတော၊
ဆယ်ရက်အစောင့်အရှောက်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။
ကာရဏံ၊ ကို။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။
ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းလသို့။ ပတ္တမတ္တေ၊ ရောက်ကာမျှတည်း၌။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။
ဝိဟေတိ၊ စွန့်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသို့ရောက်
ခြင်းသည်လည်း။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊

ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ “အညဿ၊ တပါးသောသူကို။ ဒါနေန၊ ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ပ။ ဆိဒ္ဓဘာဝေန၊ ပေါက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေ
ဟိ နဝဟိ ကာရဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိဇဟတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အဓိဋ္ဌာနက္ခေတ္တာ
တိက္ကမေန ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာန်ခေတ်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဇဟ
တိ”တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။
(ပြန်)။ အသာဓာရဏတ္တာ၊ မဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။
ဣတိ၊ သို့။ ဝေ ဝပေယျ၊ အံ။ အသာဓာရဏတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။
မဆိုဟူ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ဆိဒ္ဓဘာဝေနာ”တိ၊
၍။ န ဝုတ္တံဗုဒ္ဓပသဂံတော၊ မဆိုအပ်ဟူသောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်
တည်း။ ပန-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဆိဒ္ဓဘာဝေန၊ ဖြင့်။ တိစိဝရဿေဝ၊ ၏သာ
လျှင်။ သဗ္ဗဋ္ဌကထာသု၊ အလုံးစုံသောအဋ္ဌကထာတို့၌။ အဓိဋ္ဌာနဝိဇဟနဿ၊
အဓိဋ္ဌာန်ကို စွန့်ခြင်းကို။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဟေမန္တဿ၊ ဆောင်းလ၏။ ပဌမဒိဝသေ၊ အစဖြစ်သောနေ့၌။ အပစ္စုဒ္ဓါရ
ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပစ္စုဒ္ဓိရိတ္တာ၊ ၍။ အဝိ
ကပ္ပနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ “ဝိကပ္ပေတု”န္တိ၊ ၍။
ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တတောဝ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်ခေတ်ကို လွန်သဖြင့်လည်း။
အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ န ဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။ ဣတိ၊ သို့။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။
ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာသိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေ ပါဠိပဒဒိဝသေ၊ ၌။
အဝိကပ္ပေတု၊ ၍။ ဟေမန္တေ၊ ၌။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊
၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်သော၊ တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။
အပစ္စုဒ္ဓါရပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဟေမန္တဿ၊ ဆောင်းလ၏။ ပဌမအရုဏက္ခယေ
ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကတ္တိ
ကပုဏ္ဏမဒိဝသေ အပစ္စုဒ္ဓိရိတ္တာ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စုဒ္ဓိရိ ပန၊ ပစ္စုဒ္ဓိရိ
ပြုသောသင်္ကန်းသည်ကား။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းလ၌။ (၂၂၈) ဒသာဟံ၊
ဆယ်ရက်။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “ဒသာဟေ၊ သည်။
အပ္ပဟောန္တေ၊ မလောက်သည်ရှိသော်။ စိဝရကာလံ၊ ကို။ နာတိက္ကာမေ
တဗ္ဗာ၊ မလွန်အပ်။”ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်
လည်း။ သမယေ၊ သင်္ကန်းကာလ၌။ စေ ဥပ္ပန္နံ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အတိက္က
မိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အသမယေ၊ သင်္ကန်းကာလ မဟုတ်သည်၌။ စေ ဥပ္ပန္နံ၊ အံ့။
နာတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ မလွန်စေအပ်။ တဿာ စ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း။
သာမိတံ၊ ပြီးစေအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ အပစ္စုဒ္ဓိရိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရိမပြုသော်
လည်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ နော စ

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၁-ပဌမ ကံထိနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၆၁

ပရိဒဟိတံ၊ ဝတ်လည်း မဝတ်အပ်။ ဝါ၊ သိမ္ဗိရ်လည်း မထားအပ်။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ ဝေ၊ ခွံသာလျှင်။ ပစ္စုဒ္ဓရဏဉ္စ၊ ကို
 လည်းကောင်း။ ဝိကပ္ပနဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ကာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣတိ ဝစနံ၊
 ဤစကားသည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဧတ္ထ စ၊ ဤပစ္စုဒ္ဓိရ် ဝိကပ္ပနာပြုရာ၌လည်း။
 အတိရေကစိဝရံ၊ ကို။ ဒသမေ ဒိဝသေ၊ ခွံ။ ဝိကပ္ပေန္တေန၊ ဝိကပ္ပနာပြုသော
 ရဟန်းသည်။ ဒသဟပရမံ ဝေ၊ သာလျှင်။ ဓာရိတံ၊ သည်။ ဟောတိ
 ယထာ၊ ကဲ့သို့။ အန္တောဒသာဟေ စ၊ ဆယ်ရက်အတွင်း၌လည်း။ ဝိကပ္ပိတံ၊ သည်။
 ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယ၊ ခွံ။ ဝိကပ္ပေန္တေန၊ သည်။
 ဝဿာနံ၊ တို့၏။ စာတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ အဓိဋ္ဌိတဉ္စ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်
 အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ တတော၊ ထိုကာလမှ။ ပရံ၊ ခွံ။ အနာ
 ပတ္တိက္ခေတ္တေ ဝေ၊ ခွံသာလျှင်။ ဝိကပ္ပနာ စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသော အနက်အစဉ်ဖြင့်။ ဝိကပ္ပနာဓေတ္တေ၊
 ခွံ။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ အဓိဋ္ဌာနဓေတ္တေ စ၊ ခွံလည်း။ ဝိကပ္ပ
 နာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။
 အညထာ၊ ဖြင့်။ “ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊
 ရောက်၏။ အနဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။
 အတ္ထိ၊ ဧ။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။
 အဝိကပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ သာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။
 (တနည်းကား) အဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သော။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ အနဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သော။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သော။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ အဝိကပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ သော။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။” ဣတိ သို့။ ဒုကေသု၊ ထို၌။ ဒေ ဒုကာနိ၊ တို့ကို။
 ဝတ္တဗ္ဗာနိ၊ ကုန်သည်။ သိယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒုက္ကဋ်တို့တွင်။ ပဌမ
 ဒုကေ၊ ခွံ။ ပဌမပဒံ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ ဝိကပ္ပနဓေတ္တေ၊
 ခွံ။ ဝဿိကသာဋ္ဌိကာဒိနံ၊ တို့ကို။ အဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ ဝိနယသာဋ္ဌိသာရ
 ဒုက္ကဋံ၊ ဝိနည်း၌ ဖြစ်သော အပြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဧတေနော၊ ဤနည်းဖြင့်လျှင်။ ဒုတိယဒုက္ကဋ်ဿ၊ ဧ။ ဒုတိယ
 ပဒံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အနဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။
 ဣတိ ဌာနံ၊ ဤအရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အန္တောဒသာ
 ဟေ၊ ခွံ။ အနာပဇ္ဇနတော စ၊ မရောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိကပ္ပ
 နာဒိသမ္ဘဝတော စ၊ ဝိကပ္ပနာအစရှိသည်တို့၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း

၅၆၂ ၄၇၀

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကနိသေယ

[၄-နိဿဂ္ဂိယ

ကောင်းတည်း။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ဖြင့်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဣဒံ ဌာနံ၊ သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ တို့၌။ ဝိကပ္ပနာယ၊ ကိ။ အပ္ပဋ္ဌိသိဒ္ဓ
 တ္တာ၊ မမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တာနိ
 ဒုကာနိ၊ တို့ကို။ န လဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ န ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်။ ဧတ္ထ၊ ၌။
 စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ - “အတ္တာပတ္တိ ဟေမန္တေ အာပဇ္ဇတိ” တိ
 ဝစနပ္ပမာဏတော၊ အာပဇ္ဇတိ-ဟူသောစကားလျှင် ပမာဏဖြစ်သောကြောင့်။
 ယာ သာ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ၊ ကိ။ သာဓိတာ၊ ပြီးစေအပ်၏။ သာ၊ ထို ဒုက္ကဋ္ဌ
 အာပတ်သည်။ သဉ္ဇိစ္စ၊ စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ အပစ္စုဒ္ဓရန္တယ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရံ
 မပြုသောရဟန်းအား။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ အသတိယာ၊ ဖြင့်။ စေ အပစ္စုဒ္ဓ
 ရတိ၊ အကယ်၍ ပစ္စုဒ္ဓိရံမပြုအံ့။ ကိဉ္စိ၊ အဘယ်အာပတ် သင့်ရာအံ့နည်း။
 အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ကတ္တိကပ္ပဏမာယ၊ ၌။ ပစ္စုဒ္ဓိပစ္စုဒ္ဓိပြုသော
 သင်္ကန်းကို။ သဉ္ဇိစ္စ၊ ၍။ အဝိကပ္ပယတော၊ ဝိကပ္ပနာမပြုသောရဟန်းအား။
 ဒုက္ကဋ္ဌေန၊ နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပုနဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။
 နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧ။ အသတိယာ၊ ဖြင့်။ အဝိကပ္ပယတော၊ အား။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာ
 ပုဒ်တွင်။ ပဌမပညတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။
 မာတိကာအဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “ဝဿိကသာဋ္ဌိကာ။ ပ။ ဝိဟတိ၊ တသ္မာ သာ
 တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ” တိ၊ ၍။ ယံ ပန ဝစနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တေန
 ဝစနေန၊ နှင့်။ ဧတံ၊ ဤဆိုပြီးသော စကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။
 ကေဝလံ၊ သက်သက်ကား။ ဣဒမေဝ၊ ဤစကားသည်သာလျှင်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊
 ဆန့်ကျင်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်သေး။ “တတော ပရံ ပစ္စုဒ္ဓိရိတွာ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ”
 တိ အဋ္ဌကထာဝစန၌၊ သည်လည်း။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။
 တတော ပရံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဟေမန္တံ၊ ဆောင်းလတည်း။ တတ္ထ၊ ထို
 ဆောင်းလ၌။ ပစ္စုဒ္ဓိရော၊ သည်။ စေ ဟောတိအံ့။ “ဝဿိကသာဋ္ဌိကာ ဝဿန
 မာသာတိက္ကမေနာပိ” တိအာဒိ၊ သည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်ရာ။ အဓိဋ္ဌာနာဘာဝေန၊
 အဓိဋ္ဌာန်မရှိသဖြင့်။ ပစ္စုဒ္ဓိရောဘာဝတော။ ပစ္စုဒ္ဓိရံ၏ မရှိသောကြောင့်
 တည်း။ အဝိရောဓော စ၊ ကိုသာလျှင်။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပစ္စုဒ္ဓိရဏံ၊ သည်။ ဝတ္တမတ္တံ၊ ဝတ်မျှသာတည်း။ ဣတိ ဝါဒေါ၊ ဤသို့သော
 အယူသည်။ ဧတ္ထပိ၊ ဤပစ္စုဒ္ဓိရံဝိကပ္ပနာ၌လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊
 သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န စ သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်။ ကုရန္တိဝစနဝိရောဓတော၊
 ကုရန္တိစကားနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ တတ္ထ၊ ထို
 ကုရန္တိအဋ္ဌကထာ၌။ ကတ္တိကပ္ပဏမာယ၊ ၌။ ပစ္စုဒ္ဓိရော၊ ကိ။ ဝုတ္တော၊ ဧ။

(၂၂၉) တသ္မာ ဝဿာနဒိဝသတ္တာ၊ ထိုမိုးလ၏ အကျုံးဝင်သောအခါ ဖြစ်

ကဏ္ဍ] ၁-စီဝရဝဂ္ဂ ၁-ဗဒ္ဓမကထိနသိက္ခာပဒ ဓဏ္ဍနာ ၅၆၃

သောကြောင့်။ သာဓိဋ္ဌာနာဝ၊ အဓိဋ္ဌာန်ရှိသည်သာဖြစ်သော။ သာ ၊ ထို
 မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိယတိ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရိပြုအပ်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပစ္စုဒ္ဓါရော၊ သည်။ ဝတ္တမတ္တံ၊ ဝတ်မျှသည်။ န၊ မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “တတော ပရ”န္တိတ္ထေ၊ ပါဌ်၌။ ယာဝ ပုဏ္ဏမာ၊ လပြည့်တိုင်အောင်။ အဓိပေတော၊
 အလိုရှိအပ်သည်။ သိယာ၊ ။ အယံ ဝိကပ္ပေ၊ သည်။ သိယာ ယထာ စ၊
 ကဲ့သို့လည်း။ တထာ၊ တူ။ “ဝဿာနမာသာတိက္ကမေနာပိ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။
 အာဗာဓေပသမေနာပိ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ သိယာ၊ ။ ဣတိ ဣဒမ္ပိ၊ ဤမိုးရေ
 ခံသင်္ကန်းကိုလည်း။ အဝဿံ၊ မချွတ်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗတာယ၊ ပစ္စုဒ္ဓါရိပြုအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ သိယာ၊ ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်
 လည်း။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ သမန္တပါသာဒိကာယ၊ သမန္တပါသာဒိကအမည်
 ရှိသော အဋ္ဌကထာ၌။ တဒဝစနေန၊ ထိုစကားကို မဆိုသည်နှင့်။ သမေတိ၊
 ။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ဣပိ၊ ပုဒ်၌လည်း။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။
 သိယာ၊ ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တောဝ၊ အကြင်အကြင်
 ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝိမိ၊ အစီအရင်သည်။ တွေ့၌။ သမ္ဘဝတိ၊
 ။ ကိဉ္ဇာပိ သမ္ဘဝတိ၊ ရှင့်။ ပန-တထာပိ၊ သော်လည်း။ ဒုဝိညာပယဿ၊
 သိနိုင်ခဲ့သော။ လောကဿ၊ ကို။ သုဝိညာပနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တာ၊ ။ ယသ္မာ
 ပန၊ ကြောင့်ကား။ သာ၊ ထိုမိုးရေခံသင်္ကန်းသည်။ ဝဿာနာတိက္ကမေန၊
 ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ဟေမန္တေ၊ ဆောင်းလ၌။ ပဌမာ-
 ရုဏေ စ၊ ပထမအရုဏ်၌လည်း။ အပစ္စုဒ္ဓါရပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌာ၊ ကို။
 သာဓိတာ၊ ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယမေဝ၊ ၌သာလျှင်။
 ပစ္စုဒ္ဓရိတာ၊ ။ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ အပ်၏။ အဝိကပ္ပိတာယ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုသော
 ကြောင့်။ “နိဿဂ္ဂိယာပဇ္ဇနမေဝ၊ နိဿဂ္ဂိယအာပတ်သို့ ရောက်သည်သာလျှင်
 တည်း။” ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ။ တောဝတာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ သန္တောသံ၊ ရောင့်ရဲ
 ခြင်းကို။ အကတော၊ ။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာမှီးအပ်၏။
 တေ စ၊ ၌လျှင်။ သင်္ဂဟဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိစ၊ တည်း။-

“ဝိနယဿ၊ ။ ပါဌံ၊ သည်။ ဧဝံ သို့၊ အဘာဝဉ္စ၊ ကို
 လည်းကောင်း။ ဘိန္နု၊ ပြားသည်ကိုလည်းကောင်း။ အဘိန္နု၊ မပြား
 သည်ကိုလည်းကောင်း။ တဒတ္ထယုတ္တံ၊ ထိုထိုသို့သော အနက်ယုတ္တိ
 ကိုလည်းကောင်း။ ဝိညာတုကာမေန၊ သိခြင်းငှါ အလိုရှိသောရဟန်း
 သည်။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းပိဋကတ်၌။ ဝိညာယ၊ သိစိမ့်သောငှါ။ တ

၅၆၄၄၇၁

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကာနိဿယ

[၄-နိဿယ

ဒတ္တဝိည၊ ထိဝိနည်းပါဠိအဋ္ဌကထာကို သိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ပရိယေသိ
တဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဘို့။ သွဂ်ဟဂါထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ စ၊
လျှင်တည်း။

တုယံ ဂဏှာဟိ” တိ၊ ချုံ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ “မယံ၊ ငါဖို့။ ဂဏှာမိ၊
ယူ၏။” ဣတိ၊ ဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ သုဒိန္နံ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတရော၊ ပဋိဂ္ဂဟကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စေ အဓိဝါသေတိ၊
အကယ်၍သာယာအံ့။ တေနာပိ၊ ထိုခံအောရဟန်းသည်လည်း။ သုဂ္ဂဟိတံ၊
ကောင်းစွာယူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နော စေ အဓိဝါသေတိ၊ အံ့။
ဒေန္တေန၊ ပေးအပ်သောသူသည်။ သုဒိန္နံ၊ ကောင်းစွာပေးခြင်းဖြစ်၏။ တံ
ပန ဝတ္ထု၊ ထို ဝတ္ထုသည်ကား။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏။ ဝတ္ထု၊
သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ၊ တူ။ “မယံ၊ ငါဖို့။ ဝါ၊ မယံ၊ ငါ
အကျိုးငှါ။ ဂဏှာမိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သာမိကော၊ သည်။
စေ အဓိဝါသေတိ၊ အကယ်၍သာယာအံ့။ ဝါ၊ ဝန်ခံအံ့။ “ဂဏှာဟိ” တိ
ဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ၏။ နော စေ အဓိဝါ
သေတိ၊ အံ့။ တံ၊ ထို ဝတ္ထုသည်။ သာမိကဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ဝတ္ထု၊
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ န ဟိ တဿေတံ ဝိနယကမ္မန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ချုံ။ ဝိနယ
ကမ္မဿ၊ ကံ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ စေ ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ ခံအံ့။ န ဝဋ္ဋတိ၊
‘မအပ်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂဟိတံ၊
ယူသည်။ န၊ မဟုတ်။ ပုန၊ တဖန်။ တဿပိ၊ ထိုသူအားလည်း။ ဒေတိ၊
၏။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှ
တပါး။ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ချုံ။ ပရဿ၊ သူတပါး
အား။ ဝိဿဇေတွာ၊ ချုံ။ ပုန၊ တဖန်။ တေန၊ ထိုစွန့်အပ်သောသူသည်။
ဒိန္နံ ဝါ၊ ပေးအပ်သောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ တဿ၊ ထို ဝတ္ထုရှင်ဖြစ်သော
သူနှင့်။ ဝိဿာသန္တော ဝါ၊ အကျွမ်းဝင်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊
သုံးဆောင်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တတ္ထာပိ၊ ထိုသုံးဆောင်ရာ၌လည်း။ ဝိနယကမ္မ
ဝသေန၊ ဖြင့်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ တေ ဝေ၊ ထို ဧကေဆရာတို့သည်ပင်လျှင်။ “မဟန္တံ ဝါ ခုဒ္ဒကံ
ဝါ ကရေတိ” တိ၊ ဧတ္ထ၊ ချုံ။ “တိစိဝရေ၊ ချုံ။ ဒိသတော၊ အလျားမှ။
ဝိဒတ္တိ၊ တထွာကို။ အနတိက္ကမိတွာ၊ မလွန်မှ၍။ ဆိန္နိတွာ၊ ချုံ။ ကရေတိ၊
၏။ သေသေသုပိ၊ ကြွင်းသောသင်္ကန်းတို့၌လည်း။ ဝေ၊ ဤအတူတည်း။”
ဣတိ၊ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေဇ္ဇပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဌာနေသု၊
တို့၌။ ပေါဗ္ဗဏာစရိယာနံ၊ ရှေးဆရာတို့၏။ ကထာမဂ္ဂံ၊ စကားအစဉ်ကို။

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၂-ဥဒေါသိတသိက္ခာပ

ဓမ္မနာ

၅၆၅

သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ။ အာစရိယကုလသေဝနာယ၊ ဆရာတို့၏အဆက်အနွယ်ကို
 မှီဝဲသဖြင့်။ သဉ္ဇာနိတော၊ ကောင်းစွာမှတ်၍။ တေန၊ ထိုရွေးဆရာစကားနှင့်။
 သံသန္တိတော၊ နီးနှော၍။ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ သမ္ပဇာနော၊ ပညာ
 အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဟုတော၊ ၍။ သောတုနဉ္စ၊ သင်ကုန်နာကုန်သော
 သူတို့၏လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဝိမောဟေတော၊ မမှိုက်စေ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊
 ပြောဆိုအပ်၏။ သော၊ ဤသည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာယာစနာ၊
 တောင်းခြင်းတည်း။

ပဌမကထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ ရွေးဦးစွာသော ကထိနသိက္ခာပုဒ်
 အဖွင့်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးပြီ။

၂-ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

☞(၂၃၀) ၄၇၁။ သန္တရုတ္တရေန၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်နှင့်တကွသာ။ ဇနပဒ
 စာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲကုန်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပက္ကမန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ “န သိက္ခဝေ သန္တရုတ္တရေန ။ပ။ အာပတ္တိ ဒုက္ခ
 ဌဿာ”တိ၊ ၍။ ပဌမံ၊ စွာ။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်
 လည်း။ ပစ္စာ၊ ခွံ။ “သိက္ခဝေ၊ တို့။ သံသာဋိယာ၊ ဒုက္ခကို။ နိက္ခေပိယ၊
 ထားခြင်း၏။ ဥတ္တရာသင်္ဂဿ၊ ကိုယ်ဝတ်ကို။ အန္တရဝါသကဿ၊ သင်းပိုင်ကို။
 နိက္ခေပိယ၊ ထားခြင်း၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဣမေ ပဉ္စ၊
 ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဂိလာနော ဝါ၊ နာသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဝဿိကသင်္ကေတံ ဝါ၊ မိုးရိပ်လေရိပ် ထင်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
 နဒီပါရံ၊ မြစ်တဘက်သို့။ ဂန္တု၊ ဂမနံ ဝါ၊ သွားခြင်းသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊
 ၏။ အဂ္ဂဋ္ဌဂုတ္တိ ဝိဟာရော ဝါ၊ ပြင်တတ်လုံသော ကျောင်းသည်မူလည်း။
 ဝါ၊ တံခါးလုံသောကျောင်းသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အတ္တတကထိနံ
 ဝါ၊ ခင်းအပ်သော ကထိနရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊
 ခွံလည်း။ “ဧတေသု ပဉ္စသုပိ၊ ထို ငါးပါးတို့တွင်လည်း။ အဂ္ဂဋ္ဌဂုတ္တိ ဝေ၊
 ပြင်တတ်လုံခြုံခြင်းသည်သာလျှင်။ ဝါ၊ တံခါးဖြင့် လုံခြုံခြင်းသည်သာလျှင်။
 ပမာဏံ၊ တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဂုတ္တေ ဝေ၊ လုံခြုံသည်သာလျှင် ဖြစ်
 သော။ ဝိဟာရေ၊ ခွံ။ နိက္ခိပိတော၊ ထားခဲ့၍။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဂန္တု၊
 ငှါ။ ဝဋ္ဌတိ၊ ၏။ အဂ္ဂုတ္တေ၊ မလုံသောကျောင်း၌။ နိက္ခိပိတော၊ ၍။ ဗဟိ၊
 သို့။ ဂန္တု၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်

၁။ ပြဿ်-ဟု ရှေးက အပေါက်ပိတ်တံခါးခွက်ကို ခေါ်သည်။

လည်းကောင်း။ ကထိနေ၊ ကို။ အပ်ညတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ “တေ ဘိက္ခု၊
 တို့သည်။ အဂ္ဂဋ္ဌဂုတ္တိဝိဟာရေ၊ ဌ။ ဌပေထ၊ ထားကုန်လော။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝတော၊ ဌ။ သဘာဂါနံ၊ သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။
 စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတော၊ ဌ။ သန္တရုတ္တရေန၊ ဖြင့်။ ဂါမပ္ပဝေသနေ စ၊
 ရွာသို့ဝင်ခြင်း၌လည်း။ လဒ္ဓကပ္ပိယာ၊ ရအပ်သော အပ်သောခွင့် ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ရအပ်သောကပ္ပိခြင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်
 ဒေသစာရိသွားခြင်းကို။ ပက္ကမိသု၊ ပဲကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၄၇၃။ အဝိပ္ပဝါသသမ္ပတိန္တိ၊ ဣတ္ထေ၊ ဌ။ အဝိပ္ပဝါသတ္ထံ၊ မကင်းစိမ့်
 သောငှါ။ သမ္ပတိ၊ သမုတ်ခြင်းကို။ ဝါ၊ ကား။ ဝိပ္ပဝါသပစ္စယာ၊
 ကြောင့်။ ယာ အာပတ္တိ၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တဒဘာဝတ္ထံ၊ ထိုအာပတ်
 မရှိစိမ့်သောငှါ။ သမ္ပတိ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးစိမ့်သောငှါ။ ဣတိ အတ္ထော၊
 တည်း။ တတော၊ ထိုသမ္ပတိကိုရသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဌ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်
 သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ မာသံ ဝါ၊ တလပတ်လုံး
 လည်းကောင်း။ အတိရေကံ ဝါ၊ တလထက်အလွန်လည်းကောင်း။ ယာဝ၊
 အကြင်မျှလောက်။ ဂမနေ၊ သွားခြင်း၌။ သဉ္ဈာယာဟော၊ အားထုတ်ခြင်း
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန၊
 ထိုကြောင့်။ “ဓူရနိက္ခေပံ ကရောန္တေန ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 ပုန သမ္ပတိဒါနကိစ္စံ နတ္ထိတိ၊ ဣတ္ထေ၊ ဌ။ ဒွါဒသန္တံ ဝဿာနံ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်
 တို့၏။ အစုယေန၊ လွန်သဖြင့်။ အညော၊ တပါးသော။ ရောဂေါ၊ သည်။
 သစေ ဟောတိ၊ အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဥပသမ္ပဒကမ္ပံ ဝိယ၊ ဥပသမ္ပဒကံကဲ့သို့။
 ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကော၊ တခုသော။ သမ္ပတိ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

“ကတံ ဝါ ဟောတိ”တိ အာဒိ၊ သည်ကို။ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ၊ ဌ။
 န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကရဏပလိဗောဓေ၊ သည်။
 ဥပစ္စိန္တေပိ၊ ပြတ်သော်လည်း။ အနဓိဋ္ဌိတစိဝရတော၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သော
 သင်္ကန်းဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိပ္ပဝါသပစ္စယာ၊ ကင်းခြင်းဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိယာ၊ ၏။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ တသ္မိံ နိဋ္ဌိတစိဝရသိန္တိ၊ ဣတ္ထေ၊ ဌ။ ဘိက္ခု
 နော၊ ၏။ စိဝရံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဣတ္ထက
 မေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ လော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။
 န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒါယတ္တတ္ထာ၊ သို့ ကတကိရိယာနှင့်

စပ်၍ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဟိ - သစ္စံ၊ ဤ။ အဓိဋ္ဌာနံ၊
သည်။ ကံရုဏပလိဗောဓဿ၊ ပြုခြင်းပလိဗောဓ၏။ နိဋ္ဌာပနာယတ္တံ၊ ပြီး
စေခြင်းကိရိယာနှင့် စပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကတံ ဝါ”တိ အာဒိ၊ ကို။
ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တတ္ထ၊ ထို ပဒသာဇနီပါဠိ၌။
ကတန္တိ ပဒံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။

၄၇၇-ဂ။ အဓိပ္ပဝါသလက္ခဏဝဝတ္ထာပနတ္တန္တိ ဣတ္ထ၊ ၌။ “အန္တောဂါမေ၊
၌။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပိတ္တာ၊ ထား၍။ အန္တောဂါမေ၊ ၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဤ။”
ဣတိအာဒိဝစနတော၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို ဟောတော် မူသောကြောင့်။
အဓိပ္ပဝါသလက္ခဏံ၊ အဓိပ္ပဝါသလက္ခဏာကို။ ဝဝတ္ထာပိတံ၊ ပိုင်းခြားသတ်
မှတ်အပ်၏။ တဗ္ဗိပရိတနယေန၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ပြန်သောနည်းဖြင့်။
ဝိပ္ပဝါသလက္ခဏံ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဂါမေ၊ ကွေပစာရောတိအာဒိမှ
ပန၊ ၌ကား။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌ကား။ ရုက္ခမူလဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။
အဇ္ဈောကာသဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဌပေတာ၊ ၍။ သေသေသု၊ ကြွင်း
သောဝါရတို့၌။ ပရိက္ခေပပါပရိက္ခေပဝသေန၊ အရံရှိသည်၊ အရံမရှိသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ ကွေပစာရနာနုပစာရတာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ယသ္မာ
ပန၊ ကြောင့်ကား။ (၂၃၁) သတ္ထံ၊ လှည်းသည်။ နိဝိဋ္ဌဉ္စ၊ ထုတ်ခြင်း
လျှီပေါက်သော လှည်းလည်းကောင်း။ အနိဝိဋ္ဌဉ္စ၊ ထုတ်ခြင်း လျှီပေါက်
မဟုတ်သော လှည်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊
ဤ။ ဟေသု၊ ထို နှစ်ပါးတို့တွင်။ အနိဝိဋ္ဌံ၊ အနိဝိဋ္ဌလှည်းသည်။ ဧကကုလဿ
ဝါ၊ တယောက်သော အမျိုး၏လည်းကောင်း။ နာနာကုလဿ ဝါ၊ ၍
လည်းကောင်း။ အပရိက္ခိတ္တမေဝ၊ အရံမရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဤ။
နိဝိဋ္ဌံ၊ ထုတ်ခြင်းလျှီပေါက်လှည်းသည်။ သိယာ၊ အချို့။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ အရံ
ရှိ၏။ သိယာ၊ အချို့ကား။ အပရိက္ခိတ္တံ၊ အရံမရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
တတ္ထ၊ ထိုသတ္တ၌။ ပရိက္ခေပါဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ အဒဿေတာ၊ မပြုမူ၍။
အဗ္ဘန္တရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ အဗ္ဘောကာသေ၊ ၌လည်းကောင်း။
ရုက္ခမူလေ၊ ၌လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဆာယာဝသေန၊ အရိပ်၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တော၊ ဤ။ အညထာ၊ ဖြင့်။ ဝါ၊ အညထာ-အညေ
အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယံမာနေ၊ သော်။ “သတ္ထော ကွေပစာရော နာနုပစာရော”
တိအာဒိ၊ ပစာရော အစရှိသည်သည်။ ဥဒ္ဓေသဝိရောဓော၊ ဥဒ္ဓေသပါဠိနှင့်
ဆန့်ကျင်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ၌။ အဒဿိ

၅၆၈ ၄ ၇၄

စဇီရဗုဒ္ဓိကနိဿယ

[၄-နိဿဂ္ဂိယ

တတ္တာ၊ မပြအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တဿ၊ လည်း၏။ ပုရတော စ၊ မှလည်း။ ပစ္ဆတော စ၊ မှလည်း။ သတ္တဗ္ဗန္တရာ၊ ခုနစ်အဗ္ဗန္တရတို့။ ပဿတော စ၊ မှလည်း။ ကေဗ္ဗန္တရံ၊ ရ။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ကေပစာရော၊ မည်၏။ တတော၊ ထို ကေဗ္ဗန္တရမှ။ ပရံ၊ အပြင် ၌။ နာနုပစာရော၊ မည်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရုက္ခမူလဿ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ ၌။ မဇ္ဈနိကေ ကာလေ၊ မှန်းတည့်သောကာလ၌။ ဆာယာ၊ သည်။ ဖရတိ၊ နှံ၏။ အယံ၊ ဤ အရိပ်နံ့ရာအရပ်သည်။ ကေပစာရော၊ မည်၏။ ဣတရော၊ အရိပ်နံ့ရာမှ အပြင်ဖြစ်သော အရပ်သည်။ နာနုပစာရော၊ မည်၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထို ရုက္ခမူလ၌။ ပရိက္ခေပေါ၊ သည်။ အပ္ပမာဏံ၊ တည်း။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ အဇ္ဈော ကာသဿ၊ ၏။ ဝိနိစ္ဆယော၊ ကို။ (ထည့်)။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဝုတ္တော၊ လျှင် တည်း။ “သတ္တာဒိနံ၊ တို့၏။ ကေကုလသန္တကဝသေန၊ တဦးသောအမျိုး၏ ဥစ္စာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကေပစာရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ယသ္မာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ နိဝေသနေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဥဒေါသိတေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ဝုတ္တပရိစ္ဆေဒေါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပိုင်းအခြားသည်သာလျှင်။ အနာဒိသု၊ တို့၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့လုံးသွင်းတော်မူ၍။ သံခိတ္တံ၊ ၏။ တတော၊ ထိုပုဒ်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ခေတ္တညေကရဏအာရာမဝိဟာရေသု၊ ပန၊ လယ် ကောက်နယ်တလင်း အရံ ကျောင်းတို့၌ကား။ ပရိက္ခိတ္တာပရိက္ခိတ္တ ပဒေ၊ ကို။ ပုန၊ တဖန်။ ဥဒ္ဓန္တံ၊ ထုတ် အပ်၏။ သတ္တဝိဘဂေ ပန၊ သတ္တပါဠိ၏ ဝိဘင်း၌ကား။ အဓိကာရဿ၊ အရာ ကို။ ပစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ “နာနာ ဂဗ္ဘာ” တိအာဒိဝစနံ ပန၊ ကိုကား။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သော ကြောင့်လည်းကောင်း။ န ဥဒ္ဓန္တံ၊ မထုတ်။ ခေတ္တညေကရဏအာရာမေသု ပန၊ တို့၌ကား။ ပုန၊ တဖန်။ န ဥဒ္ဓန္တံ၊ မထုတ်အပ်။ ဝိဟာရေ၊ ၌။ သမ္ဘဝန္တမ္ပိ၊ ဖြစ်သင့်သော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို ခေတ္တတို့၌။ ပရိစ္ဆိန္နတ္တာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့်။ န ဥဒ္ဓန္တံ၊ မထုတ်အပ်။ သာမိကော၊ အရှင်ကို။ ကုလံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကေကုလဿ နာနာကုလဿာ” တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဂါမာဒိနံ၊ ကုန်သော။ စုဒ္ဓသန္တံ၊ ကုန်သော။ စိဝရနိက္ခေပ ဌာနာနံ၊ သင်္ကန်းထားရာ ဌာနတို့၏။ သာဓာရဏာသာဓာရဏဘာဝံ၊ ဆက်ဆံ သည်၏အဖြစ် မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ အဇ္ဈောကာသဿ ပန၊ ၏ကား။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ န ဥဒ္ဓန္တံ၊ မထုတ်။

ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့် ကား။ ဧတ္ထေ၊ ဤ စိဝရနိဋ္ဌေသ ပဋ္ဌာနဉ္စိကား။ ကေကုလဿ
 စ၊ ဇာလည်းကောင်း။ နာနာကုလဿ စ၊ ဇာလည်းကောင်း။ အပရိက္ခိတ္တေသ၊
 အရံရံကုန်သော။ ဂါမာဒိသ၊ တို့၌။ ပရိဟာရဝိသေသော၊ အစောင့်အရှောက်
 အထူးသည်။ ကိဉ္ဇာပိ နတ္ထိ၊ ဇာလည်း။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ ပရိက္ခိတ္တေသ၊
 အရံရံကုန်သော။ ဂါမာဒိသ၊ တို့၌။ ပရိဟာရဝိသေသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဇာ။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေနာနာကုလဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ ကေကုလသဒ္ဓါ၊ နာနာကုလသဒ္ဓါ
 သည်လည်းကောင်း။ ကေနာနာပစာရဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ ကေပစာရသဒ္ဓါ၊ နာနာပစာရ
 သဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ဇာ။ တတ္ထပိ၊ ထိုနိက္ခေပဋ္ဌာနတို့တွင်လည်း။ သတ္ထေ၊ လည်း၌လည်းကောင်း။
 ရုက္ခမူလေ စ၊ ၌လည်းကောင်း။ ကုလဘေဒတောဝ၊ ကုလအထူးအားဖြင့်လျှင်။
 ဘေဒေါ၊ ထူး၏။ ဥပစာရဘေဒတော၊ ဖြင့်။ န ဘေဒေါ၊ မထူး။ အဇ္ဈော
 ကာသေ၊ ၌။ ဥပစာရဘေဒတော စ၊ ဖြင့်လည်း။ သော ပန ဘေဒေါ၊
 ကိကား။ ပါဠိယံ၊ ၌။ န ဒဿိတော၊ ပြတော်မမူ။ ဣတိ အယံ ဝိသေသော၊
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇာ။ “တံ ပမာဏံ အတိက္ကမိတုတိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊
 အဋ္ဌကံသာ၌ ဆိုသောကြောင့်။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း။ အနုတေ
 ယျရတနပုမာဏေ၊ နှစ်တောင့်ထွာသော ပမာဏရှိရာအရပ်၌။ ဒေါသော၊ သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇာ။

၄၇၉။ “သဘာ”တိ ဣဒံ၊ သဘာ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊
 ဣတ္ထိလိင်္ဂတည်း။ “သဘာယ”န္တိ ဣဒံ၊ သဘာယံ-ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ နပုံ
 သကလိင်္ဂံ၊ နပုံလိင်္ဂတည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ “လိင်္ဂဗျတ္တနယေနာ”တိ၊ ရှိ။
 ဝတ္ထံ၊ ဇာ။ နပုံသကလိင်္ဂဒဿနတ္ထံ၊ နပုံလိင်္ဂကိုပြခြင်းငှါ။ “သဘာယ”န္တိ၊ ရှိ။
 ပစ္စတ္တဝသေန၊ ပထမာဝိဘတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ ကိရ၊ ပြသတတ်။
 တဿ၊ ထို သဘာယံ-ဟူသောပုဒ်၏။ အနုပယောဂတ္တာ၊ အယှဉ်ဖြစ်သော
 ကြောင့်။ “ဒွါရမူလန္တိ”ပိ၊ တံခါးရင်းဟူ၍လည်း။ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ဇာ။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ နိက္ခိတ္တဉ္စာနေ၊ ထားရာအရပ်၌။ အနိက္ခိတ္တတ္တာ၊ မထားသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဝိထိဟတ္ထပါသေ၊ ခရီးဟတ္ထပါသ်၌။ န ရုက္ခတိ၊ မစောင့်။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ဇာ။ “ယသ္မိ” သရေ စိဝရံ၊ ပ။ န ဝိဇဟိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ရှိ။ (၂၃၂) ဝတ္ထံ၊
 ဇာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဟတ္ထပါသေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ “အရုဏော၊ ကို။
 ဥပဋ္ဌပေတဗ္ဗော၊ တက်စေအပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ နိယမိတတ္တာ၊ မှတ်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဇာနိတံ၊ ငှါ။ (ထည်)။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အန္တောသရေပိ၊ ရွာတွင်း၌လည်း။ န သက္ကာ၊

မတတ်ကောင်း။ ကသွာ၊ မူကား။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သောအကြောင်း
 ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသွာ၊ ကြောင့်။
 “ယုတ္တိ၊ သည်။ ပမာဏံ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အယံ အတ္ထော၊
 ကို၊ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ခွဲလည်း။ ပကာသိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ၏။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ “ဗုဒ္ဓကဂါမေ၊ ရွာငယ်၌။ သဗ္ဗသာဓာရဏဂါမ
 ဒွါရဝသေန၊ အလုံးစုံတို့နှင့် ဆက်ဆံသော ရွာတံခါး၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
 တဿ၊ ထိုရွာငယ်၏။ ဒွါရဒွယံ၊ ဒွါရနှစ်ခုသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍
 ဖြစ်အံ့။ မဇ္ဈေသရဉ္စ၊ အိမ်လယ်၌လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေသဘာယဉ္စ၊ သဘင်
 အလယ်၌လည်းကောင်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ဣတ္ထတိ၊ နေလို၏။ တတ္ထ၊
 ထိုအရပ်၌။ ဝသိတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ပကာသိတော၊ ၏။

၄၈၀-၁-၉။ ယာနိ နိဝေသနာဒီနိ၊ အကြင်နိဝေသန အစရှိသည်တို့
 သည်။ ဂါမသချံ၊ ရွာဟုခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ နဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၊ တာနိ၊ ထို
 ရွာဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်သော နိဝေသနအစရှိသည်တို့သည်။
 နိဝေသနာဒီနိ၊ အစရှိသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဓိပ္ပေတာနိ၊ ကုန်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ ပရိသင်္ကတမ္ပိ၊
 ရွံရှာနိုးသည် ဖြစ်၍လည်း။ စိဝရံ၊ ကို။ အတိရေကသတ္တဗ္ဗန္တရေ၊ ခုနစ်
 အဗ္ဗန္တရအထက်အလွန်၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားသည်ဖြစ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ‘နိဿဂ္ဂိယ
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အန္တောသီမတော၊ အပိုင်းအခြား၏
 အတွင်း၏ အဖြစ်သည်။ န ရက္ခတိ၊ မစောင့်။ သတ္ထေ ပန၊ ၌ကား။ ရက္ခတိ၊
 ၏။ “နဒီပရိဟာရော စ လဗ္ဘတိ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဥဒကုက္ကေပ
 သီမာယံ၊ ၌။ ပရိဟာရော၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊
 ၏။ ဝါ၊ ကား။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ သာမန္တဝိဟာရော၊ အနီး
 ၌ကျောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ကျောင်း၏အနီးဖြစ်သော။ ကေသီမော၊ တခုသော
 သိမ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ စိဝရံ၊ ကို။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်သည်။ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။—

“ဆိန္နံ၊ ဖြတ်သော သင်္ကန်းစကားလည်းကောင်း။ ဓုတင်္ဂံ၊ တိစိ
 ဝရိက်ဓုတင်စကားလည်းကောင်း။ သာသင်္ကသမ္ပတော၊ ဘေးရန်ရှိ
 သောအရပ်ဟု သမုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သန္တရုတ္တရံ၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်

၁။ မဇ္ဈေ စ သံရသဘာယံ (ဆဋ္ဌ)

နှင့် သွားသောစကားလည်းကောင်း။ ပစ္စုဒ္ဓါရာဒိသိဒ္ဓိတော၊ ပစ္စုဒ္ဓါရိ
အစရှိသည်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်။ အစိဝရဿ၊ သင်္ကန်းမရှိသောရဟန်း
အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်သောစကားလည်းကောင်း။”-

ဣတိ ဣဒံ ပကိဏ္ဏကံ၊ ဤ ပကိဏ္ဏကနည်းကို။ ဝေဒိတဗျံ၊ တတ္ထဝစနေ၊ ဤ။
အယံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ စောဒနာပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ စောဒနာရှေ့သွားရှိသော။
ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်တည်း။-ကေစိ၊ တို့သည်။ “ဒိဂုဏံ သင်္ခာသိ” န္တိ၊
၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ “ကေစ္ဆိကာ၊ တလ္လာသာဖြစ်သော။ သင်္ခာသိပိ၊
ဒုက္ခိကိုလည်း။ နာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်။ သစေ အဓိဋ္ဌာတိ၊
အကယ်၍အဓိဋ္ဌာန်တင်အံ့။ န ရဟတိ၊ မရောက်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတော၊ ၍။
ဥပသမ္ပဒါပေက္ခာနမ္ပိ၊ ပဉ္စင်းလောင်းတို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ (ထည့်)။
ဒိဂုဏမေဝ၊ နှစ်လွှာသာလျှင်ဖြစ်သော။ သင်္ခာသိ၊ ဒုက္ခိကို။ ဒတော၊ ၍။
ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းခံကုန်၏။ တေ၊ ထို ကေစိဆရာတို့ကို။ ဣမိနာ သုတ္တ
လေသေန၊ ဤ ပါဠိအမြွက်ဖြင့်။ သညာပေတဗ္ဗာ၊ သိစေအပ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
၏။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ “ဆိန္နကံ သင်္ခာသိ” ဆိန္နကံ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ဆိန္နကံ
အန္တရဝါသက” န္တိ၊ ဟူ၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အနုညာတံ၊ ၍။ တတော၊
ထိုနောင်မှ။ “အညတရဿ ဘိက္ခုနော တိစိဝရေ ကရိမာနေ သဗ္ဗံ ဆိန္နကံ
နပ္ပဟောတိ။ ဒေ ဆိန္နကာနိ ကေ အစိန္နကံ နပ္ပဟောတိ။ ဒေ အစိန္နကာနိ
ကေ ဆိန္နကံ နပ္ပဟောတိ” တိ၊ နပ္ပဟောတိ-ဟူသော။ ဣတိ ဣမသ္မိံ
ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဤ ဝတ္ထုကြောင့်။ “အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ အနွာဓိကမ္ပိ အာရောပေ
တု” န္တိ၊ ၍။ အနုညာတံ၊ ၍။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကေစ္ဆိကာပိ၊ တလ္လာသာမူလည်း
ဖြစ်သော။ သင်္ခာသိ၊ သည်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၍။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။
သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ယာ သင်္ခာသိ၊ သည်။ ဆိဇ္ဇမာနာပိ၊ ဖြတ်သည်ရှိသော်လျှင်။
နပ္ပဟောတိ၊ မလောက်။ တဿာ၊ ထို ဒုက္ခိ၏။ ဒိဂုဏတာ၊ နှစ်လွှာ၏
အဖြစ်သည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။
ဒဠဗ္ဗော၊ ၍။ အဿ ဝစနဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဠကထာယမ္ပိ၊ ခွဲလည်း။
“အနွာဓိကမ္ပိ အာရောပေတု” န္တိ၊ ၍။ အာဂန္တုကပတ္တမ္ပိ၊ သလင်းတောင်ကို
လည်း။ ဒါတု၊ ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၍။ ဣဒံ ပန၊ ဤ သလင်းတောင်သင်္ကန်းကို
ကား။ အပ္ပဟောနကေ၊ မလောက်သောအရာ၌။ အာရောပေတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်၏။
သစေ ပဟောတိ၊ အကယ်၍လောက်သည်ဖြစ်အံ့။ အာဂန္တုကပတ္တံ၊ သလင်း
တောင်သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။
ဆိန္နိတဗ္ဗမေဝ၊ ဖြတ်အပ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထံ၊ ၍။ ကထိနံ
ပန၊ ကထိန်သည်ကား။ ဆိန္နကမေဝ၊ ဖြတ်သောသင်္ကန်းသည်သာလျှင်။

၅၇၂. (၁၈၆)

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌာကာနိဿယ

[၄-နိဿယ

ဝဇ္ဇတိ၊ ဇာတိ။ ကံသ္မာ၊ မုကား။ အာဝေဏိကလက္ခဏတ္တာ၊ စ၊ အသီးသော လက္ခဏာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ “ဆိန္နကံ ဒိဂုဏံ နပ္ပဟောတိ” တိ၊ နပ္ပဟောတိ-ဟူ၍။ ဝစနာဘာဝတော၊ စ၊ ပါဠိမရှိသောကြောင့်လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အပြီးဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဣ၊ ဤ။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

☞ (၂၃၃) ဓုတင်္ဂန္တိ ဣ၊ ဤ။ အဇ္ဈော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇာတိ။ အနုပ သမ္ပန္နာနံ၊ သာမဏေတို့အား။ တေစိဝရိကဓုတင်္ဂါ၊ ဘာဝတော၊ တိစိဝရိက ဓုတင်္ဂါ မရှိသောကြောင့်။ တိစိဝရေနေဝ၊ တိစိဝရိကသင်္ကန်းဖြင့်သာလျှင်။ တေစိဝရိကော၊ တိစိဝရိကဓုတင်ကိုဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာတိ။ ဣတိ၊ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇာတိ။ တေသံ၊ ထို သာမဏေတို့အား။ အဓိဋ္ဌာနာ ဘာဝတော၊ အဓိဋ္ဌာန်၏ မရှိသောကြောင့်။ “အဓိဋ္ဌိတေနော”တိ၊ ဤ။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မုကား။ ဓုတင်္ဂဘေဒေန၊ ဓုတင်ပျက်ခြင်းနှင့်။ ဝိရောဓပွ သက်တော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာတိ။ စတုတ္ထစိဝရသဒိယနေန၊ လေးထည်မြောက်သော သင်္ကန်းကို သာယာ သဖြင့်။ ဓုတင်္ဂဘေဒေါ၊ ဓုတင်ပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ဇာတိ။ တိစိဝရဝိပွဝါသေန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်နှင့် ကင်းသဖြင့်။ ဓုတင်္ဂဘေဒေါ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတိရေကစိဝရသဒိယနေန၊ အတိရေက စိဝရဖြစ်သော သင်္ကန်းကို သာယာ သဖြင့်။ ဓုတင်္ဂဘေဒေါ၊ သည်။ နာပိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတိရေကစိဝရဓာရ ဏေန၊ အတိရေကစိဝရဖြစ်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်သဖြင့်။ ဓုတင်္ဂဘေဒေါ၊ သည်။ နာပိ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဘိက္ခုနံယေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနဝသေန၊ အဓိဋ္ဌာန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ နဝ စိဝရနိ၊ တို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိ ဝသေန စ၊ ဇာတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ အနုပသမ္ပန္နာနံ၊ သာမဏေတို့အား။ န အနုညာတာနိ၊ ခွင့်မပြုအပ်ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို သာမဏေတို့အား။ စိဝရနိယမာဘာဝါ၊ သင်္ကန်းကို မှတ်ခြင်း၏ မရှိသောကြောင့်။ တံ ဓုတင်္ဂံ၊ ထို တိစိဝရိက ဓုတင်ကို။ န အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မမူ။ ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့အား။ န အနု ညာတံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တသ္မာ၊ ထို တိစိဝရိကဓုတင်ကို။ သမာဒါနဝိဓာနေ၊ ဆောက်တည်အပ်သော အစီအရင်၌။ အဝစနတော စ၊ မဆိုသောကြောင့်လည်း။ ဣ၊ ဤအရာ၌။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အပြီးဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ ဇာတိ။

သာသကံသမ္ပတောတိ ဧတ္ထံ။ ဌံ။ ကခါဝိတရဏိယံ။ ဌံ။ သာသကံသိက္ခာ
 ပဒေ။ ဌံ။ ဝိသု၊ အသိး။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့ကို။ န ဝုတ္တာနိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။
 “ဧတ္ထံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားကို။ စိဝရဝဂ္ဂဿ၊ ဧ။ ဒုတိယ
 သိက္ခာပဒေ။ ဌံ။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တေး
 ကို။ န စ ပန ဝုတ္တံ၊ အပ်။ တတ္ထံ၊ ထို ဒုတိယကထိန သိက္ခာပုဒ်၌။ ရတ္တိဝိပ္ပဝါ
 သော၊ ညဉ့်ကင်းခြင်းသည်။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါသည်။
 ဟောတိ၊ ဧ။ ဣဓ၊ ဤ သာသကံသမ္ပတသိက္ခာပုဒ်၌။ ဆာရတ္တဝိပ္ပဝါသော၊
 မြောက်ညဉ့် ကင်းခြင်းသည်။ အင်္ဂံ၊ တည်း။ အယံ၊ လျှင်။ ဧတ္ထံ၊ ဤ သိက္ခာ
 ပုဒ် နှစ်ခုတို့၌။ ဝိသေသော၊ တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အင်္ဂသာမညတော စ၊ အင်္ဂါတူသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ သမ္ပတိ
 သာမညတော စ၊ သမ္ပတိ တူသောအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣဒံ၊ ဤ သိက္ခာ
 ပုဒ်သည်။ သာသကံသိက္ခာပဒမေဝ၊ သာသကံသိက္ခာပုဒ်နှင့် တူသည်သာလျှင်
 တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ဣဒံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်သည်။ နိပ္ပဒေသံ၊
 ညွှန်ခြင်းမရှိ။ တံ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်သည်။ သပ္ပဒေသံ၊ ညွှန်ခြင်းရှိ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ မာသပရမတ္တာ၊ မာသ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 တတ္ထံ၊ ထို သာသကံသမ္ပတ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဗဟိဂါမေပိ၊ ရွာပ၌လည်း။ ဂါမ
 သိမံ၊ သို့။ ဩက္ကမိတာ၊ သက်ဝင်၍။ ဝသိတာ၊ ၍။ ပက္ကမန္တဿ၊ ဖဲသော
 ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣဓ၊ ဤ ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌။
 တထာ၊ ထို အခြင်းဖြင့်။ အနာပတ္တိသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣဓ၊ ဤ
 ကထိနသိက္ခာပုဒ်၌။ အနန္တရေ အရုဏ္ဏုမနေ၊ အရုဏ်တက်သည်၏ အခြားမဲ့
 ၌။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ တတ္ထံ၊ ထို သာသကံသမ္ပတသိက္ခာပုဒ်၌။ သတ္တမေ၊
 ခုနစ်ရက်မြောက်ဖြစ်သော။ အရုဏ္ဏုမနေ၊ ၌။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧ။ ဣတိ အယံ၊
 သည်။ ဒိန္နံ၊ နှစ်နေ့သော။ ဣမေသံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်တို့၏။ ဝိသေသော၊
 တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ အင်္ဂါနိ ပန၊ တို့ကိုကား။ စိဝရနိက္ခေပင်္ဂသမ္ပတိ
 တော၊ သင်္ကန်းထားခြင်းအင်္ဂါ ပြည့်စုံသည်မှ။ ဝိပရိယာယေန၊ ပြန်သော
 အားဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီး
 သောကြောင့်။ န ဝုတ္တာနိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ တာနိ၊ ထိုအင်္ဂါတို့ကို။ ကာမံ န
 ဝုတ္တာနိ၊ အကယ်၍ မဆိုအပ်ကုန်၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ စတုတ္ထံ၊
 သော။ အင်္ဂံ၊ ကို။ ဝိသေသိတဗ္ဗံ၊ အထူးပြုအပ်၏။ န ပန ဝိသေသိတံ၊
 အထူးလည်း မပြုအပ်။ ကိံ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤ ကထိန သိက္ခာပုဒ်

၁။ ဝဒန္တိ (ဆဋ္ဌ) ၂။ အနန္တရေ အနန္တရေ အရုဏ္ဏုမနေ (ဆဋ္ဌ)

၅၂၄ ၄၇၂

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကနိဿယ

[၄-နိဿယ

၌။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ နိဿဠနက္ခမေန၊ စွန့်သော အစဉ်ဖြင့်။ နိဿဠေတာ၊ စွန့်၍။
 အာပတ္တိဒေသနတော၊ အာပတ်ကို ဒေသနာကြားအပ်သောကြောင့်။ တတ္ထ၊
 ထို သာသကံသမ္မတသိက္ခာပုဒ်၌။ ဥပ္ပန္နာပတ္တိဝိမောက္ခဒီပနတ္ထံ၊ ဖြစ်သော အာပတ်
 မှ လွတ်ခြင်းကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ။ သံဝဇ္ဈရဝိပ္ပဝုတ္တမ္ပိ၊ တနစ်ကင်းသော်
 လည်း။ ရတ္တိဝိပ္ပဝုတ္တမေဝ၊ တညဉ့် အကင်းမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ။
 ဆာရတ္တံ ဝိပ္ပဝုတ္တံ၊ ခြောက်ညဉ့်မျှကင်းခြင်းသည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ
 မှီအံ့နည်း။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထို သာသကံသမ္မတသိက္ခာပုဒ်၌။
 ယထာဝုတ္တအင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောအင်္ဂါ၏ ပြည့်စုံခြင်း
 သည်။ သတိ၊ သော်။ တတ္ထ၊ ထို သာသကံသမ္မတသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊
 ဖြင့်သာလျှင်။ နိဿဠိတဗ္ဗံ၊ ။ ဟေမန္တေ ဝါ၊ ဆောင်းလ၌လည်းကောင်း။
 ဂိမေ ဝါ၊ နွေလ၌လည်းကောင်း။ ‘စေ နိဿဠတိ၊ အကယ်၍ စွန့်အံ့။ ဣဓ၊
 ၌။ ဝုတ္တနယေနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ နိဿဠိတံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဉာပနတ္ထံ၊ ငှါ။ စတုတ္ထံ အင်္ဂံ၊ ကို။ န ဝိသေသိတံ၊ အထူးမပြုအပ်။ ဣတိ၊
 သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။
 အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ။ တထာ၊ တူ။ မာသာတိက္ကန္တမ္ပိ စိဝရံ
 “ဒသာဟာတိက္ကန္တ”န္တိပိ၊ ၍လည်း။ ဝတော၊ ၍။ နိဿဠမေဝ၊ စွန့်အပ်သည်
 သာလျှင်တည်း။ ဒုယေန၊ နှစ်ပါးစုံဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ဥနမာသံ၊
 တလအောက်ယုတ်သည်။ ဟုတော၊ ၍။ “ဒသာဟာတိက္ကန္တ”န္တိ၊ ဟူ၍။
 ဝတော၊ ၍။ မာသာတိက္ကန္တန္တိ၊ ၍။ ဝတော၊ ၍။ နိဿဠံ၊ ။ ဣတိ၊ သို့။
 ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာပိ၊ လည်း။ ပစ္စာသာစိဝရံ၊ သည်။
 သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ။ “ဒသာဟာတိက္ကန္တ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတော၊
 ၍။ မူလစိဝရံ ပန၊ ကား။ “မာသာတိက္ကန္တ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ဝတော၊ ၍။
 နိဿဠိတဗ္ဗံ၊ ။

☞ (၂၃၄)။ “သန္တရတ္တရ”န္တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ “သဃံသဋ္ဌိ”န္တိ ဝါ၊
 ၍လည်းကောင်း။ “စိဝရ”န္တိ ဝါ၊ ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တိစိ
 ဝရံ၊ သည်။ ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်မည်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အညမ္ပိ၊
 တပါးသော သင်္ကန်းသည်လည်း။ ဟောတိ ကိံ၊ လော။ ဣတိ အယံ၊
 သည်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ တေ၊ သင် စောဒကဆရာ
 ။ စောဒနာ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှသတည်း။ အဝသိဉ္စိ၊ ကြွင်းသေး
 ။ တံ၊ ထို အကြွင်းကို။ တာဝ ဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလော။ တိစိဝရမေဝ၊ သည်
 လျှင်။ ယဒိ ပဋိသိဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ ပြီးသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ပရိ
 ယာပန္နဝသေန၊ အကျုံးဝင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်။ အဋ္ဌိ၊ ဝိဝရန္တိန္နနဓောဝါပန

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၂-ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၇၅

ဝိညတ္တိအာဒိဝိရောဓော၊ အစိန္တစိဝရသိက္ခာပုဒ် အစိန္တနသိက္ခာပုဒ် ဓောဝါပန သိက္ခာပုဒ် ဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ် အစရှိသည်နှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ အညမ္ပိ၊ တပါးသောသင်္ကန်းမူလည်းဖြစ်အံ့။ “နိဋ္ဌိတစိဝရသိက္ခိန္တ”တိ ဝေ မာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝိရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ ပဓိဟာဓော၊ ကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတော၊ အံ့။-နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ဂဟေတဗ္ဗတော၊ ယူအပ်သောကြောင့်။ ဝိရောဓော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ-တံ ဝစနံ၊ ကို။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ့။ စိဝရံ၊ ကို။ နိက္ခိပိ တ္တာ၊ ထား၍။ သန္တရုတ္တရေန၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်နှင့် တကွ။ ဇနပဒစာရိ ကံ၊ ကို။ ပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ဝေမာဒိသု၊ တို့၌။ တိစိဝရမေဝ၊ သည် သာတည်း။ “န သိက္ခဝေ သန္တရုတ္တရေန ဂါမော ပဝိသိတဗ္ဗော၊ သန္တရုတ္တရ ပရမံ တတော စိဝရံ သာဒိတဗ္ဗ”န္တိ ဝေမာဒိသု၊ တို့၌။ ယံကိဉ္စ၊ အလုံးစုံ သောသင်္ကန်းသည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ သရဏံ ကတော သင်္သာဋ္ဌိယော ဒါတဗ္ဗော၊ နိဝါသနံ ဒါတဗ္ဗံ၊ သင်္သာဋ္ဌိ ဒါတဗ္ဗော၊ တဒတ္ထာယံ အာဝုသော သင်္သာဋ္ဌိ၊ ဒေဟိ မေ ပဋ္ဌ”န္တိအာဒိသု၊ တို့၌။ တထာ၊ ထိုအတူတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ “သဗ္ဗံ တိစိဝရံ၊ ကို။ သင်္သဋ္ဌိတတ္တာ၊ ခေါက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ‘သံဃာဋ္ဌိ’တိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။” ဣတိ ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၎င်း။ “နိဋ္ဌိတစိဝရ သိက္ခိန္တ”န္တိ တောပိ၊ ညီလည်း။ တထာ၊ တူ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၎င်း။ အန္တောသမယေ၊ သင်္ကန်းကာလအတွင်း၌။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလုံရှိတိုင်း။ စိဝရံ၊ ကို။ အနုညာတံ၊ ၎င်း။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ကရိယမာနံ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆိယတိ၊ ရောက်လတ္တံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိစိဝရမေဝ၊ သင်္ကန်း သုံးထည် သည်သာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အစိဝရသာနာပတ္တိ ပစ္စုဒ္ဓါရာဒိသိဒ္ဓိတောတိ တော၊ ညီ။ ကိံ ကော အဓိပ္ပာယ်ယော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒဿ၊ ၎င်း။ နိပ္ပယောဇနဘာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ ကြောင့်။ စိဝရပ္ပဟောနကော၊ သင်္ကန်းလောက်သော အရာ၌။ စိဝရေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တိစိဝရဿ၊ တိစိဝရိက်ဆောင်သော။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၎င်း။ ဣတိ ဧကေ

၁။ ဟန္တ တေ(ဆဋ္ဌ)

၂။ သံဃဋ္ဌိတဋ္ဌေန(ဆဋ္ဌ)

၃။ တိစိဝရပ္ပဝါသေ (ဆဋ္ဌ)

ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ဌ။ တေ ပရိဟာရံ၊ ကို။ ဝုဇ္ဇတိ၊ ၏။
 ပစ္စုဒ္ဓါရာဒိသိဒ္ဓိတော၊ ပစ္စုဒ္ဓါရ အစရှိသည်ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်။ အာပတ္တိ၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ဆိုသင့်၏။ “အနာပတ္တိအန္တော
 အရုဏေ ပစ္စုဒ္ဓရတိ ဝိဿဇ္ဇေတိ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။
 ပစ္စုဒ္ဓရန္တဿ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုသောရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အန္တောအရုဏေ၊
 ဌ။ ဝိဿဇ္ဇန္တဿ စ၊ အားလည်းကောင်း။ ယာဝ၊ လောက်။ အညော၊
 တပါးသောရဟန်းသည်။ န အဓိဋ္ဌာတိ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်။ တာဝ၊ လောက်။
 အာပတ္တိ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဆောက်၏။ ယထာဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ အညထာ
 အညေ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ သတ္တဗ္ဗန္တရေန ဝိပွဝါသဿာတိ
 ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဝိပွဝါသတော၊ သင်္ကန်းမှ ကင်းသောကြောင့်။ ယထာရုတံ
 ယေဝ၊ တိုက်ရိုက်လျှင်။ ဝိပွဝါသေ၊ ဝိပွဝါသ အကြောင်းသည်။ သတိ၊
 ရှိသော်။ ဝိပွဝါသတော၊ သင်္ကန်းမှ ကင်းသောရဟန်းအား။ အဝိပွဝါသေ၊
 သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အဝိပွဝါသတော၊ သင်္ကန်းမှ မကင်းသောရဟန်း
 အား။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။

ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၃-တတိယထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၄၉၇။ နပ္ပဟောတီတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ လာမကပရိစ္ဆေဒဉ္စ၊ ယုတ်သောအပိုင်း
 အခြားသို့လည်း။ န ပါပုဏာတိ၊ မဆောက်။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။
 တိစိဝရဿ၊ ၏။ မုဋ္ဌိပဉ္စကာဒိလာမကပရိစ္ဆေဒေါ၊ မုဋ္ဌိပဉ္စကအစရှိသော
 လာမက ပရိစ္ဆေဒကိုသာလျှင်။ တာဝ၊ စွာ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ စိဝရေ၊ သင်္ကန်း
 ဌ။ ပစ္စာသာ၊ ရနိုးခြင်း။ စိဝရပစ္စာသာ၊ သင်္ကန်း၌ ရနိုးခြင်း။ တေန၊
 ထိုစိဝရပစ္စာသာ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ တံစိဝရံ၊ ကို။ ပစ္စာ၊ ဌ။ ဝါ၊ မှ။
 လဗ္ဘတု ဝါ၊ ရသည်မှလည်းဖြစ်စေ။ မာ ဝါ လဗ္ဘတု၊ မရသည်မှလည်း
 ဖြစ်စေ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သာ ပစ္စာသာ၊ ထိုရနိုးခြင်းသည်။
 ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ တာဝ၊ လောက်။ ဣဒံ မူလစိဝရံ၊ ကို။ ဌပေတံ၊ ထား
 စိမ့်သောငှါ။ အနုဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ တေ အတ္တံ၊ ကို။ ဒိပေတံ၊ ၏။
 “စိဝရပစ္စာသာ”တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ မရိယာဒတ္ထေ၊ မရိယာဒအနက်၌။
 နိဿက္ကဝစနံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်တည်း။ ဘုမ္မတ္ထေ ဝါ၊ သတ္တမိအနက်၌လည်း။
 ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ပထမာဝိဘတ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။

(၂၃၅) ၄၉၉-၅၀၀။ နိဗ္ဗိတစိဝရသ္မိံ။ ပ။ စိဝရာသာ ဝါ-ဥပဇ္ဈိန္ဒာ
 တိ အာဒိမ္မိ၊ ဌိ။ တိသု စိဝရေသု၊ တို့တွင်။ အညတရံ၊ တထည်ထည်ကို။
 ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေသ၊ ကြွင်းသော ရနိုးသော
 သင်္ကန်းတို့သည်။ အတ္ထိ-သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ စိဝရ
 ပလိဗောဓဿ၊ ၏။ ဥပဇ္ဈေဒေန၊ ဖြတ်သဖြင့်။ ကထိနေ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတသ္မိံ၊
 နုတ်ပြီးသော်။ သမယေ ဝါ၊ အခါ၌လည်းကောင်း။ ဟေမန္တဿ၊ ဆောင်း
 လ၏။ သမယေ ဝါ၊ ၌လည်းကောင်း။ အကာလစိဝရံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊
 အံ။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာလျင်။ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံ
 ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ပစ္စာသ၊ ရနိုးခြင်းသည်။ န ရက္ခတိ၊ မစောင့်။
 ပါရိပူရိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ပစ္စာသ၊ သည်။ စေ နတ္ထိ၊ အံ။
 န ရက္ခတိ၊ မစောင့်။ “အနတ္ထတေ ကထိနေ ကောဒသမာသေ ဥပ္ပန္န”န္တိ၊
 ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အပရကတ္တိကာ၊ တန်ဆောင်မုန်းလသည်။
 အတ္ထတေ ဝါ၊ ကထိန်ခင်းသော်လည်းကောင်း။ အနတ္ထတေ ဝါ၊ ကထိန်
 မခင်းသော်လည်းကောင်း။ သမယော ဝ၊ သမယသာတည်း။ အတ္ထတေ၊ ကထိန်
 ခင်းသည်ရှိသော်။ ဟေမန္တော၊ ဟေမန္တကာလသည်။ သိယာ၊ အချို့
 သည်။ သမယော၊ မည်၏။ အနတ္ထတေ၊ ကထိန်မခင်းသည်ရှိသော်။ သိယာ၊
 အချို့သည်။ အသမယော၊ အခါမဟုတ်သည်မည်၏။ တတော၊ ထို အခါမှ။
 ပရံ၊ ဌိ။ ကေသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အသမယောဝ၊ သည်သာတည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “အာဒိဿ ဒိန္န”န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ ဣဒံ၊ ဤ သိက္ခာ
 ပုဒ်၌။ အလဗ္ဘမာနမ္ပိ၊ မရသင့်သော်လည်း။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ ဒုတိယနိဿဂ္ဂိယေ၊ ဌိ။ သေသံ၊ သည်။ အကာသ
 စိဝရံ ဝိယ၊ အကာသသင်္ကန်းကဲ့သို့တည်း။ ဟိ-ဝိတ္တာရေမိ၊ အံ။ တတ္ထ၊ ထို
 ဘိက္ခုနီဝိဘင်း၌။ ဘိက္ခုနီသံသယ၊ ၏။ စိဝရံ၊ ကို။ “သမ္ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်
 သောဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ဘာဇေန္တု၊ ဝေဖန်ကုန်လော။” ဣတိ ဝေ၊ သို့။
 အာဒိဿ၊ ရည်မှတ်၍။ ဒိန္နမေဝ၊ လှူအပ်သည်သာဖြစ်သော။ “အကာလ စိဝရံ၊
 ကို။ ကာလစိဝရ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အဓိဋ္ဌဟိတော၊ ဆောက်တည်၍။ ဘာဇေန္တိယာ၊
 ဝေဖန်သော ဘိက္ခုနီမအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိအာပတ်သင့်၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့
 ဖြစ်သော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဝိဘင်း၌။ “အကာလစိဝရံ နာမ အနတ္ထတေ
 ကထိနေ ကောဒသမာသေ ဥပ္ပန္န၊ အတ္ထတေ ကထိနေ သတ္တမာသေ ဥပ္ပန္န”
 န္တိ ဣဒံ၊ ကို။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေ တထာ၊
 ထိုအတူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ “အာဒိဿ ဒိန္န”န္တိ ဣဒံ၊ ကို။
 အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ ဖြင့်။ ယဒိ ဝုတ္တံ၊ အံ။ ဝေ သတိ၊ သော်။ “ကေပုဂ္ဂလ

ဿ၊ အား။ ဣဒံ၊ ဤသင်္ကန်းကို။ တုယံ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဒမ္ပိ၊ လူ၏။
 ဣတိ ဒိန္နံ၊ ဤသို့လူအပ်သောသင်္ကန်းကို။” ဣတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ကံ
 မတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ အာဝရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်လေသနည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ တံ၊ ထို ပုဂ္ဂိုလ်အားရည်၍ လူအပ်သော
 သင်္ကန်းကို။ န ဘာဇနိယံ၊ မဝေဖန်အပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံ ပုဗ္ဗေယျ၊ အံ။
 အဘာဇနိယသာမညတောဝ၊ မဝေဖန်အပ်သော သင်္ကန်း၏အဖြစ်ဖြင့်တူသော
 ကြောင့်လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ ဉာပနတ္ထံ၊ သိစိမ့်သောငှါ။
 ဝုတ္တံ၊ ဤ။ သံသယ၊ အား။ အာဒိဿ၊ ဤ။ ဒိန္နံ၊ လူအပ်သောသင်္ကန်းသည်။
 အတ္ထတကထိနေ ဝေ၊ ခင်းအပ်သောကထိန်ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။
 ဘိက္ခုဟိ၊ တို့သည်။ အဘာဇနိယတ္ထာ၊ မဝေဖန်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 အကာလစိဝရံ နာမ၊ အကာလသင်္ကန်းမည်သည်။ ဇာတံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။
 ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတိုင်း။ ပုဂ္ဂလိကမ္ပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အားလူသော သင်္ကန်းကိုလည်း။
 ဣတရေဟိ၊ ကထိန်မခင်းသောရဟန်းတို့သည်။ အဘာဇနိယတ္ထာ၊ မဝေဖန်
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အကာလစိဝရံ နာမ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ဤ။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဤ။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ သော်လည်း။ “အာဒိဿ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်၍။ ဒိန္နမ္ပိ၊ လူအပ်သော သင်္ကန်းသည်လည်း။ ဒသာဟမေဝ၊
 ဆယ်ရယ်သည်သာလျှင်။ ပရိဟာရံ၊ အစောင့်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ဤ။” ဣတိ၊
 သို့။ ကဿဝိ၊ တဝံတယောက်သောသို့။ ဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ သိယာ၊
 ဤ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ ပဌမကထိနေ၊ ပုဒ်၌။ “နိဋ္ဌိတစိဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ
 ကထိနေ” တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိသည်။ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိရာ။ ဣတိ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုကြံသောသို့။ ဧဝံ ပရိတက္ကနံ၊ ဤ အကြံသည်။
 ပါဠိကံ၊ အလိုမျှသော အကြံသာတည်း။ ဝါ၊ ယုံမှားဖြစ်သော အကြံမျှ
 သာတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ ကထိနေ၊ ကို။ အနုဗ္ဘတသ္မိမ္ပိ၊ မနုတ်သော်လည်း။
 ဒသာဟပရမမေဝ၊ ဆယ်ရယ်အတိုင်းအရှည်သာလျှင်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဣတိ၊
 သို့။ ဝိညာတတ္ထာ၊ သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အနာဒိဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 ကို မရည်မှတ်မူ၍။ ဒိန္နမေဝ၊ လူသောသင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ဤ။
 ဧဝံ၊ ဤ နိဋ္ဌိတစိဝရသ္မိံ-အစရှိသောပါဠိကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူသည်။
 သိယာ၊ ဤ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧဝံ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ အနာ
 ဒိဿသင်္ကန်းကိုရည်၍ ဆိုသော်လည်း။ အနာဒိဿ၊ မရည်မှတ်မူ၍။ ဒိန္နမ္ပိ၊ လူ
 သောသင်္ကန်းသည်လည်း။ အနတ္တတကထိနာနံ၊ မခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိသော
 ရဟန်းတို့အား။ အပရကတ္တိကာယ၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၌။ ဝါ၊ တန်ဆောင်
 မုန်းလပြည့်မှ နောက်ကာလ၌။ ဒသာဟမေဝ၊ ဆယ်ရယ်သည်သာလျှင်။

ပရိဟာရံ၊ အစောင့်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “နိဠိတစိဝရသ္မိ”
 ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိ ကထိနေ” တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တ၊ ကြောင့်တည်း။ နိဠိတ
 ။ပ။ ကထိနေဟိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒသာဟာပရိဟာရံ၊ ကို။ လဗ္ဘမာနေ၊
 ရု၏ဟူသော စကားသည်။ အာမန္တာ၊ ဟုတ်ပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ ဌားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ “အနုတ္တတေ ကထိ
 နေ ကောဒသမာသေ ဥပ္ပန္န” န္တိ ဝစနေန၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။
 သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အနုဂဏ္ဍိပဒေ၊ ၌။ “ပဌမသိက္ခာပဒေ ။ပ။ န ဟောတိ” တိအာဒိ၊ ကို။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပဌမသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ သဗ္ဗစိဝရနံ၊ တို့၏။ ယာဝဒတ္ထစိဝရဝသေန၊
 ယာဝဒတ္ထစိဝရ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ကထိနမာသဗ္ဗန္တရေ၊ ၌။ ဒသာဟာတိက္က
 မေပိ၊ လွန်သော်လည်း။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ပရိဟာရဿ၊ အစောင့်ကို။ ဒိန္နတ္တာ၊ ပေးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 (၂၃၆)။ ကထိနမာသဗ္ဗန္တရေ၊ ကထိနလ၏အတွင်း၌။ အာဒိဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်
 ၌။ ဒိန္နံ၊ သော။ အကာလစိဝရံ၊ သည်။ ကာလစိဝရပရိဟာရမေဝ၊ ကိုလျှင်။
 လဘတိယထာ၊ ရသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣတရဗာသေပိ၊ ကထိနလ
 မှ အပဖြစ်သော ကာလ၌လည်း။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ၏။ တသ္မာ ဧဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ “နိဠိတစိဝရသ္မိ” ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိ ကထိ
 နေ ဘိက္ခုနော ပနေဝ စိဝရံ ဥပ္ပဇေယျာ’ တိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ သိက္ခာပဒေ၊ သည်။
 သိဒ္ဓေပိ၊ ပြီးသော်လည်း။ အနုတ္တတကထိနာနံ၊ တို့အား။ ပစ္စိမကတ္တိကမာသံ၊
 တန်ဆောင်မုန်းလကို။ ဝါ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့မှ နောက်လကို။
 အနုဇာနန္တေန၊ ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့်။ ‘အကာလစိဝရံ ဥပ္ပဇေယျာ’ တိ၊ ဤ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝုတ္တေ၊ သော်။ အကာလစိဝရံ
 နာမ ‘အနုတ္တတေ ကထိနေ ကောဒသမာသေ ဥပ္ပန္န’ န္တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊
 ဟောခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။
 ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အတ္တတကထိနာနံ၊ တို့အား။ ဒသာဟာတိက္ကမေ၊
 ဆယ်ရက်ကိုလွန်ခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န ဟောတိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။
 အနုတ္တတကထိနာနံ၊ မခင်းအပ်သော ကထိနရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား။
 သဗ္ဗစိဝရနံ၊ အလုံးစုံသော သက်န်းတို့၏။ ပစ္စိမကတ္တိကမာသေ၊ တန်ဆောင်
 မုန်းလ၌။ ဒသာဟာတိက္ကမေ၊ ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဣတိအာဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိယောပိ၊ အနည်းလည်း။ ဝါ၊ အလွန်လည်း။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။
 “ပဌမကထိနေ ဒဿာဟပရိမံ အတိရေကစိဝရံ ဓာရေတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဤ။ ယံ ပန
 သိက္ခာပဒံ၊ ကိ။ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ အနုညာတံ၊ ပြီ။ တမ္ပိ၊ ထို သိက္ခာ
 ပုဒ်သည်လည်း။ ကထိနမာသတော၊ မှ။ ဗဟိ၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နမေဝ၊ ဖြစ်သော
 သင်္ကန်းသည်သာတည်း။ အန္တော၊ ကထိနမာသ၏အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော
 သင်္ကန်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို။ ဒီပိတော၊
 ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဒီပိတော၊ သည်။ ကသံ ဟောတိ၊ မူကား။
 အတိရေကစိဝရဿ၊ ဧ။ ဒဿာဟပရိဟာရတော၊ ဆယ်ရက်အစောင့်ရသည်မှ။
 ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာပတ္တိံ၊ ထောက်အပ်
 သော အာပတ်ကို။ “နိဋ္ဌိတစိဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ”တိ အနု
 ပညတ္တိယာ၊ ကထိနေ-ဟူသော အနုပညတ်ဖြင့်။ ကထိနဗ္ဗန္တရေ၊ ဤ။ ဝါ
 ရေတော၊ မြစ်၍။ တတော၊ ထို ကထိနကာလမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်
 သောသင်္ကန်းတို့၌။ ဒဿာဟာတိက္ကမေ၊ ဆယ်ရက်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ အာ
 ပဇ္ဇိတဗ္ဗာပတ္တိံ၊ ကိ။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ ဤ တတိယသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ဝါ
 ရေတံ၊ မြစ်ခြင်းငှါ။ “အကာလစိဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ”တိအာဒိ၊ ကိ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။
 တေန၊ ထို အကာလစိဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-ဟူသောပါ၌ဖြင့်။ “ကာလေပိ အာ
 ဒိဿ ဒိန္နံ ဧတံ အကာလစိဝရံ နာမာ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ကထိ
 နုဗ္ဗာရတော၊ ကထိနနုတ်သည်မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌။
 ဒဿာဟပရိဟာရံ၊ ကိ။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထဇာတံ၊ ကိ။
 ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တေဟိ၊ ထို ရက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပုန၊
 တဖန်။ ကထိနုဗ္ဗာရတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ဤ။ ပဉ္စ ဒိဝသာနိ၊ ငါးရက်တို့ကို။
 လဘတိ၊ ဧ။ ဣတိ ပသင်္ဂေါပိ၊ ဤသို့သော လျဉ်းပါးခြင်းကိုလည်း။ “နိဋ္ဌိ
 တ စိဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာပ။ ခိပ္ပမေဝ ကာရေတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဟူ၍။ အကာလစိဝ
 ရဿ၊ ဧ။ ဥပ္ပတ္တိကာလံ၊ ကိ။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 နိဝါရိတော၊ မြစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တဒုတယေန၊ ထို နှစ်ပါးသော
 သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ကထိနဗ္ဗန္တရေ၊ ကထိနကာလအတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နစိဝရံ၊ ဖြစ်
 သောသင်္ကန်းသည်။ ကထိနုဗ္ဗာရတော၊ မှ။ ဥဒ္ဓံ၊ ဤ။ ဧကဒိဝသမ္ပိ၊ တရက်
 မျှလည်း။ ပရိဟာရံ၊ ကိ။ န လဗ္ဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ သည်။
 သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဝေ၊ သို့။ အပရေ စ၊ တို့သည်လည်း။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။

ပုန ပိ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အာစရိယာ ပန၊ တို့သည်ကား။ ဝေ၊ သို့။
 ဝဒေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ နိဋ္ဌိတစိဝရသ္မိံပ။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ”တိ ဧတ္ထံ၊ ဤ။ “နိဋ္ဌိတ

ကဏ္ဍ] ၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၃-တတိယကထိနသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

စိဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာ ဥပ္ပတသ္မိံ ကထိနေ”တိ၊ ချံ။ ဝဒန္တော၊ ဟောတော်
မူသော ဘုရားမြတ်စွာသည်။ ဧဝံ၊ ဤ ဆိုလတ္တံ့သောအနက်ကို။ ဝိညာပေ
တိ၊ သိစေ၏။ “ဧတ္ထန္တရေ ဤ ကထိန်ကာလ၏အတွင်း၌။ တိဏ္ဏမ္ပိ၊ သုံးပါး
အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အကာလစိဝရနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပတ္တိအဘာဝံ၊
ဖြစ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းကို။ ဝိညာပေတိ၊ ၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရ၏။
ပန၊ ထိုသို့ အကာလသင်္ကန်းတို့၏ ဖြစ်ခြင်းမရှိသည်ကို သိစေလျက်။ ကသ္မာ၊
ကြောင့်။ ပဒဘာဇနေ၊ ၌။ တိဏ္ဏံ အကာလစိဝရနံ၊ တို့ကို။ (ထည့်)။
ဝိတ္ထာရိတာနိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ။-ဣဒံ ပန သိက္ခာပဒံ၊ ကိုကား။
အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ချံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ပဌမေ၊
သိက္ခာပုဒ်၌။ ဒသာဟံ၊ ကို။ အနုဇာနိတာ၊ ချံ။ တသ္မိံ၊ ထို ဆယ်ရက်
ခွင့်ပြုသော သင်္ကန်းသည်။ အပ္ပဟောန္တေ၊ သော်။ ပစ္စာသော၊ ရနိုးခြင်းသည်။
သစေ အတ္ထံ၊ ရှိအံ။ တမေဝ၊ ထို ဆယ်ရက်ကိုပင်။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။
မာသံ၊ တလကို။ အနုဇာနန္တေန၊ ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့်။ ဣဒံ ပန အကာလ
စိဝရံ နာမ၊ ဤ အကာလသင်္ကန်းမည်သည်ကိုကား။ (၂၃၇)သမ္မုခိဘူတေန၊
မျက်မှောက်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ဣတိပိ အတ္ထံ၊ ကိုလည်း။
ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ တံ ပန၊ ကိုကား။ “အာကခိမာနေန ဘိက္ခုနာ ပဋိဂ္ဂဟေ
တဗ္ဗ”န္တိ၊ ချံ။ ဣမိနာ သိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဝုတ္တံ၊
၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိဏ္ဏံပိ၊ သုံးထည့်သော သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။
ပဒဘာဇနေ၊ ၌။ ဝိတ္ထာရိတာနိ၊ ချဲ့အပ်ကုန်၏။”ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

“ခိပ္ပမေဝ ကာရေတဗ္ဗန္တိ ဒသာဟာ ကာရေတဗ္ဗ”န္တိ ဣဒံ ပန၊ ဤပါဠိ
ကိုကား။ ပဟောနကဘာဝေ၊ သင်္ကန်းလောက်သည်၏ အဖြစ်၌။ ပုရိမသိက္ခာ
ပဒလက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒိပေတံ၊
ငါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ သိသန္တိ ဝါ လဟန္တိ ဝါ”တိ
အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ “ဒသာဟာ”တိ၊ ချံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
အတ္ထတကထိနဿ၊ ခင်းသောကထိန်ရှိသော ရဟန်းအား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေ။ ကထိနေ၊ ကို။ အနတ္ထတေ၊ မခင်းသော်။ ကထံ၊ အသိနည်း။
ဣတိ၊ သို့။ စောဒကေ၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အနတ္ထ
တဿ၊ မခင်းအပ်သော ကထိန်ရှိသော ရဟန်း၏။ ပဋိဂ္ဂေပတံ၊ ပယ်သည်၏
အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော စောဒက

ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပဿန္တော၊ မမြင်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသိဘတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ကေတိ၊ သေ အရုဏုဂ္ဂမနေ
 နိဿဂုံယန္တိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ မဟန္တနပိ၊ ကြီးသည်သည်၊ ဖြစ်သော။ ပစ္စာသာ
 စိဝရေန၊ ပစ္စာသာ သက်န်းနှင့်။ သဟ၊ တဘူ။ သဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ စပ်သော်လည်း။
 တဗ္ဗာဝံ၊ ထို မူလသက်န်း၏ အပြစ်သို့။ အနုပတိတဘူ၊ ရောက်၍။ ဝါ၊
 လိုက်၍။ ပစ္ဆိမပ္ပမာဏသမ္ဘဝေ၊ ပစ္ဆိမသက်န်းပမာဏ၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်။
 သတိ၊ သော်။ နိဿဂုံယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အသတိ၊ သော်။ နိဿဂုံယံ၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပုန၊ တဖန်။ သဒ္ဓိတေ၊ စပ်ပြန်သည်ရှိသော်။ ဟောတိ၊
 ဧ။ အညေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိတေ၊ သော်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဆိန္န၊ ဖြတ်သော
 သက်န်းသည်။ အညာတ္ထ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပုဗ္ဗပရိစ္ဆေဒံ၊ ရှေးအပိုင်းအခြား
 ကို။ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်သည်ဖြစ်၍။ သဒ္ဓိတံ၊ စပ်မှုကား။ ပုန၊ တဖန်။ အညပရိ
 ခစ္ဆေဒံ၊ တပါးသော အပိုင်းအခြားကို။ လာဘတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ခေက၊ တို့
 သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပပရိက္ခိတဘူ၊ စဉ်းစားဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊
 ဧ။ အညဘရသ္မံ၊ ဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဦးကား။ “သံသယ ဝါ ဣဒံ အကာလဝိဝရန္တိ
 ဥဒ္ဓိယ ဒိန္နန္တိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ သံသယ၊ အား။ ဒိန္နော၊ လူသော သက်န်းဦး။ အာပတ္တိ
 နာမ၊ အာပတ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ‘သောတယ ရဟော’တိအာဒိသု ဝိယ၊
 တို့၌ကဲ့သို့။ ပဒုဒ္ဓါရေန၊ ပဒုဒ္ဓါရအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တယ၊ ထို သံသ၏။
 လာဘံ၊ လာဘကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ သံသတော ဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာတိ အနေန၊ ဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္တာပိ၊ ပြီးပြီဖြစ်
 သောကြောင့်။ အဓိကမေဝ၊ လွန်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 “သံသော စိရာနိ လဘိယတိ ဂဏော ဝါတိအာဒိနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ပါဠော၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။” ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဦး။ ကော
 သလ္လတ္တံ ပန၊ လိမ္မာဝိမ္မသောငှါကား။ မယာ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ လိခိတံ၊
 ဧ။ သုဠ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိစာရေတဘူ၊ ၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဧ။

တတိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၀၃-၅၀၅။ အတ္ထဝိဿဂ္ဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ အတ္တကိစ္စာဓိဋ္ဌာနံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို
 စီရင်ခြင်း။ အတ္တကိစ္စာဓိဋ္ဌာနဝိဘာဝံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို စီရင်ဝေဖန်ခြင်း။ ဣတိ၊
 သို့။ ပေါရာဏာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တ နာမ တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဦး။
 တယာ၊ သည်။ အတ္တ ကတကမ္မေ၊ ထိုသို့ ပြုအပ်သောအားဖြင့်လျက်။ ဝေ၊

ကဏ္ဍ]

၁-၆၀ရစက္က ၄-ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၈၉

သို့။ အကတ္တဗ္ဗေ၊ မပြုအပ်သောအမှုသည်။ သတိ၊ သော်။ ဧဝံ၊ ဝါ၊ ကား။ သော နာမ၊ တံ၊ ထိုသို့ရဟန်း
 နာမ၊ ဖွပ်စေတိသနည်း။ အထ ဝါ၊ ကား။ သော နာမ၊ တံ၊ ထိုသို့ရဟန်း
 ဖြစ်သော သင်သည်စင်လျက်လည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ဥဘတော
 သံဃေ ဥပသမ္ပန္နာတိ၊ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သန္တိကေ၊ ဌ။ ဥပသမ္ပဒါယ၊
 ပဉ္စင်းခံခြင်းကို။ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ တဒနုပသင်္ဂ
 တယာ၊ ထိုသို့ပယ်ခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်ရာ၏ဟူသော လျဉ်းပါးခြင်းမှကြောက်
 သောကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ပုရာ
 ဏစိဝရ”န္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပုရာဏဘာဝဒီပနတ္ထမေဝ၊ ဟောင်းသောအဖြစ်ကို ပြ
 ခြင်းငှါသာလျှင်။ “သကံ” နိဝတ္တမ္ပိ သကံ ပါရုဇာဓိ”တိ၊ ဖျံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “စိဝရံ နာမ ဆန္တံ စိဝရာနံ အညတရံ စိဝရံ ဝိကပ္ပနုပဝံ
 ပစ္စိမ”န္တိ ဝစနဿ၊ ပစ္စိမံ-ဟူသောပါဠိ၏။ ဩကာသော၊ အခွင့်အရာသည်။

(၂၃၈) န ဇာတော၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကပ္ပနုပဝံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော။ ပစ္စိမံငယ်စွာအဆုံး
 ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။ ဣဓာဤအရာ၌။ နာမိပ္ပေတံ၊ မလိုအပ်။ နိဝါသနဝါရုပနုပ
 ဝမေဝ၊ ဝတ်လောက်ရုံလောက်သောသင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ အမိပ္ပေတံ၊ လိုအပ်၏။
 တေနေဝ၊ ကြောင့်လည်း။ နိသိဒနုပစ္စတ္ထရဏေ၊ နိသိဒိုင်ခင်းနှိုး၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊
 ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊
 တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇာတိပမာဏာဝစနတော၊ ဇာတိပမာဏကို မဆို
 သောကြောင့်။ ယံ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပုရာဏဝတ္ထံ၊ ဟောင်းသောအဝတ်
 ကို။ ဧဝံ၊ ပေန္တဿ၊ ဖွပ်စေသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ နိဿဂ္ဂိ
 အာပတ်သင့်သည် သာလျှင်တည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “အနာပတ္တိ
 စိဝရံ ဌပေတွာ အညံ ပရိက္ခာရံ ဧဝံ၊ ပေတိ”တိ၊ ဖျံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၏။ အသုစိမက္ခိတံ၊ သုတ်ဖြင့်လိမ်းကျံသော။ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်ပြီးသော။
 ထဝိကမ္ပိ၊ အိတ်ကိုလည်း။ ဧဝံ၊ ပေတိ၊ ဖွပ်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊
 လျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဩဋ္ဌာရိကတ္တာ စ၊ ရုန့်ရင်းသောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ အပ္ပဋိရူပတ္တာ စ၊ မလျှောက်ပတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်းတည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ၊ ဌ။
 ဣမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဌ။ စိဝရပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ န ဝုတ္တော၊ မဆို။ ဣတိ၊
 သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိစာရေတွာ၊ ဖျံ။ ယုတ္တတရံ၊ အလွန်
 သင့်သော အရာကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ရဇိတွာ ကပ္ပံ ကတွာ”တိ၊ ဧတ္ထ၊
 ဌ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ကပ္ပဗိန္ဒုကို။ ကတမေဝ၊ ပြုသောသင်္ကန်းကိုသာ
 လျှင်။ နိဝါသေတုံ ဝါ၊ ဝတ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ပါရုပိတုံ ဝါ၊ ရုံခြင်း

ငှါလည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ ဣတရံ၊ ကပ္ပဗိန္န၊ မထိုးသော သင်္ကန်းကို။
 နိဝါသေတုံ ဝါ။ ငှါ လည်းကောင်း။ ပါရပိတုံ ဝါ။ ငှါလည်းကောင်း။
 န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ဣမိနာ စာဏှိပါဌ်ဖြင့်မူလည်း။
 မဇ္ဈိမတ္ထေရဝါဒေါ၊ ကို။ ဥပတ္တမ္ဘိတော၊ ခိုင်စေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။
 ဥပတ္တမ္ဘိတော၊ ခိုင်စေအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ရုဇိတွာတိအာဒိ၊ ကို။ ဝိနယ
 ဝိဓိဒဿနတ္ထံ၊ ဝိနည်းအစီအရင်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။ မမ၊
 ငါ၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အညာတိကာယ အညာတိက
 သညီ ဝါရေ ဌံ။ တိဏိ စတုက္ကာနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။
 ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဝေမတိကဉာတိကဝါရေသု စာတို့၌လည်း။ တိဏိ စတုက္ကာ
 နိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နဝ စတုက္ကာနိ၊ တို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ၊ သာ၊ ထို
 ဘိက္ခုနီမသည်။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ ဓောဝိတွာ၊ ဖွပ်ပြီး၍။ ဓောဝနေသု၊
 ဖွပ်ခြင်းတို့၌။ ဓရံ၊ ဝန်ကို။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍။ ပုန၊ တဖန်။ “ဒုဒ္ဒေါတံ၊
 မကောင်းသဖြင့် ဖွပ်အပ်၏။” ဣတိ မညမာနာ၊ ဤသို့ အောက်မေ့သည်ဖြစ်
 ၍။ ဓောဝတိ၊ ဖွပ်အံ့။ အနာပတ္တိယာ၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဒုတိ
 ယဝါရံ၊ နှစ်ကြိမ်ကို။ သာ၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ အဝုတ္တော၊ မဆိပ်။
 ဓောဝတိ နာမ၊ ဖွပ်သည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ စောဒကော၊
 သည်။ အာဟ၊ ဧ။ ပရိဟာရော၊ ကို။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။
 “ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှတည်းဖြစ်သော။ ဓောတေန၊ ဖွပ်သဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုး
 မရှိ။” ဣတိ၊ သို့။ စေ ပဋိက္ခိပတိ၊ အံ့။ ပုန၊ တဖန်။ ဓောဝန္တိ၊ ဖွပ်သော
 ဘိက္ခုနီမသည်။ အဝုတ္တော၊ မဆိပ်။ ဓောဝတိ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊
 သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ ဧ။ နော စေ ပဋိက္ခိပတိ၊ အကယ်၍ မပယ်အံ့။ ဝုတ္တော၊
 ဆိုသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ ဘိက္ခုဿ၊
 ဧ။ လိဂ်ပရိဝတ္တနေ၊ လိင်ပြန်ရာ၌။ ဧကတောဥပသမ္ပန္နာယ၊ ဧကတောဥပ
 သမ္ပန္နဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ ကိမိဝ၊
 မူကား။ သာကိယာနိနံ၊ သာကီဝင်မင်းသမီးဖြစ်ကုန်သောဘိက္ခုနီမတို့အား။
 အာပတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။

၅၀၆။ ဧကေန ဝတ္ထုနာတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ယေန ဧကေနစိ၊ အမှတ်မရှိ
 တခုခုသော။ ပဌမေန၊ ဝတ္ထုဖြင့်။ “တိဏှံ စတုက္ကာနံ ဝသေနာ” တိ ပါဌော၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ သန္တိကော၊ ဌံ။ အဋ္ဌဝါစိကာယ၊
 အဋ္ဌဝါစိကဖြစ်သော။ ဥပသမ္ပန္နာယ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်၏။ ပါကဋ္ဌတ္တာ၊ ကြောင့်။

ကဏ္ဍ] ၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၂-စိဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ ၅၀၅

တံ၊ ထို အဋ္ဌဝါစိကဥပသမ္ပဒါ အဖြစ်ကို။ အဝတော၊ ရှိ။ အပါကဋ္ဌတ္တာ၊ မထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာကိယာနိယောဝ၊ ကဲ့သို့။ ဝုတ္တော၊ ၏။

ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

၅။ စိဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၀၈-၅၁၀။ အပညတ္တေ သိက္ခာပဒေတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ “ဂဏမှာ ဩဟိယန သိက္ခာပဒေ”တိ၊ ရှိ။ လိခိတံ၊ ၏။ အရညဝါသိနိသေဓနသိက္ခာပဒေ၊ တောကျောင်းနေခြင်းကို မြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို။ အပညတ္တေ၊ မပညတ်မီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “တံ၊ ထို စကားသည်။ န သုန္ဒရံ၊ မကောင်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိဟတ္ထတာယာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အာယာသေန၊ ပင်ပန်းခြင်းဖြင့်။

၅၁၂။ ဥပစာဓောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဒွါဒသဟတ္ထော၊ တဆယ့်နှစ်တောင် ရှိသောအရပ်။ မဟာပစ္စရိယဉ္စ ကုရန္တိယဉ္စာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဖို့၌။ ဓမ္မကထိကဿ၊ သော။ ဘိက္ခု နော၊ အား။ ဗဟူသု၊ များစွာကုန်သော။ စိဝရေသု၊ တို့ကို။ မဟာ ဇနေန၊ သည်။ (၂၃၉) ပသာဒဒါနဝသေန၊ ကြည်ညိုသော အလှူ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဋိက္ခိတ္တေသု၊ တို့၌။ ပုနဒိဝသေ၊ နေ၌။ “တောနိ၊ ဤအဝတ်တို့သည်။ ဥပါသကာနံ၊ တို့၏။ ပသာဒဒါနာနိ၊ တို့တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏန္တဿ၊ အား။ ဒေါသော၊ သည်။ နတ္တိ၊ မရှိ။ “ဘိက္ခုနီဟိပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဣမ၊ ဌ။ ဒိန္နာနိ၊ လှူအပ် သော အဝတ်သင်္ကန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဥတော၊ သိလျက်။ ဂဏတော၊ ယသောရဟန်းအား။ ဒေါသော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ အပြစ်ရှိခြင်းသည်။ အစိတ္တကဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့သည်။ ဒိန္နဘာဝံ၊ လှူသောအဖြစ်ကို။ ဥတော၊ သိလျက်။ ဗဟုဘူတဿ၊ အများဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ စိဝရဿ၊ ကို။ အဇာနနေန၊ မသိသောကြောင့်။ ဂဏတော၊ အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်ရှိ၏။ (ဗဟူသု တဿာ စိဝရဿ-ဟူ၍ ပါဠိရှိ၏။) ဗဟူသု၊ များသောသင်္ကန်းတို့တွင်၊ တဿာ၊ ထိုဘိက္ခုနီမ၏။ စိဝရဿ၊ သင်္ကန်းကို။ အဇာနနေန၊ မသိသောကြောင့်။ ဂဏတော၊ အား။ ဒေါသော၊ ၏။ (ပေးလေ)။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပံသုကုလံ အဓိဋ္ဌဟိတောတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။

“ဘိက္ခုနီဟိ၊ တိသညံ။ ဒိန္နံ၊ လူအပ်သော သင်္ကန်းသည်။ သိယာ န ခေါ၊
 ဖြစ်ရာအံ့လော။” ဣတိ၊ သို့။ အဝိကပေတော၊ မကြံစည်မူ၍။ ပံသုကူလံ၊ ကို။
 ဂဏှာမိ၊ ယူအံ့။ ဣတိ၊ ကတော၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဂဏှန္တဿ၊ ယူသော
 ရဟန်းအား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။ ကုရုန္တိအာဒိသု၊ သိ၌။ ဝုတ္တောပိ အတ္တော၊
 ဆိုအပ်သော အနက်သည်လည်းကောင်း။ အယမေဝ အတ္တော၊ ဤအနက်
 သည်သာလည်းကောင်း။ ဧကံ၊ တူ၏။ “အစိတ္တကဘာဝေနာ”တိ ဝစနေန၊
 ဖြင့်။ “ယထာ တထာ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။
 ဂဏှိတု၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။” ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကူပတောဝံ၊ တွင်းကိုကဲ့သို့။
 ပဋိသေခိတော၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေံ၊ သို့။
 ဓမ္မသိရိတ္ထေရာ၊ သည်။ န ဝဒတိ၊ မဆို။ ဥဇုကမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝဒတိ၊
 ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ပပဉ္စိတံ၊ ချဲ့အပ်၏။ တထေဝ၊ ထို ဓမ္မသိရိမထေရ်၏လျှင်။
 ဝိသယော၊ တည်း။ အယံ၊ လတ္တံ့သည်ကား။ တဿ၊ ထို မထေရ်၏။ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ တည်း။ “ပံသုကူလံ၊ ကို။ ဂဏှိသတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ကတော၊ ဤ။
 ဌပိတံ၊ သော။ ဘိက္ခုနီသန္တကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ အဝိကပေတော၊ အထူးမကြံမူ၍။
 ကာမံ၊ ဝင်ဝင်လျှင်။ ပံသုကူလံ၊ ကိုသာ။ အဓိဋ္ဌဟိတော၊ ဤ။ ဂဟေတု၊ ငှါ။
 ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဓမ္မကထိကဿ၊
 အား။ ဘိက္ခုနီယာ၊ သည်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ လျှင်သော်လည်း။ အပညာယမာနံ၊ မထင်
 သည်ရှိသော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ အဓိပ္ပာယော၊ တည်း။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထို အဓိပ္ပာယ်ကို။ အဝုတ္တံ၊ မဆိုသည်ဖြစ်၍။ မဟာပစ္စရိယဉ္စ၊
 ဌ်လည်းကောင်း။ ကုရုန္တိယဉ္စ၊ ဌ်လည်းကောင်း။ အစိတ္တကဘာဝေနာ၊ ဖြင့်။
 န သမေတိ၊ မည်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပဋိက္ခေပေါ ပန၊ ပယ်ခြင်းသည်ကား။
 ဝိကပ္ပဂ္ဂဟဏေ ဝေ၊ ဘိက္ခုနီမ သင်္ကန်းကို ကြံ၍ ယူရာ၌လည်း။ ရဟတိ၊
 ရောက်၏။ အညထာ-အညေ အတ္တော၊ ကို။ ဂယမာနေ၊ သော်။ ပဗ္ဗာပရံ၊
 ရှေ့စကား နောက်စကားသည်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တံ၊ ထို စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပံသုကူလေန၊
 နှင့်။ အသမာနတ္တာ၊ မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ပံသုကူလဘာဝေနာ၊
 ဖြင့်။ သင်္ကာရကုဋ္ဌာဒိသု၊ တံမြက်ချေး နံရံ စသည်တို့၌။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တိသညံ။
 ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ တံ၊ ထို ဝတ္ထုသည်။ တဿ၊ ထို ဘိက္ခုနီမ၏။ သန္တကံ၊
 သည်။ ဟုတော၊ ဤ။ ဌိတံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဿာမိကဉ္စ၊
 အရှင်မရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပံသုကူလဉ္စ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းမူလည်းဖြစ်သော။

ကဏ္ဍ] ၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၅-စိဝရပဋိဂ္ဂဟကသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာံ ၅၈၅

သမ္ပိသာဓာရဏဉ္စ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့နှင့် ဆက်ဆံသည်လည်းဖြစ်သော။ အညမ္ဗိ၊
တပါးသော သင်္ကန်းကိုလည်း။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ နီ။ ဣဒံ၊ ဤ
သင်္ကန်းသည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကလျှင်။ “ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့၏။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း
တည်း။” ဣတိ ဇာနိတာပိ၊ ဤသို့ သိလျက်လည်း။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူ
ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ နီ။ ကသ္မာ၊ မူကား။
တဒါ၊ ထို ပံသုကူဖြစ်သော အခါ၌။ တဿ၊ ထို ဘိက္ခုနီမ၏။ အသန္တကတ္တာ၊
ဥစ္စာမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ “ပံသုကူလံ အဓိဋ္ဌဟိတာ” တိ ဧတ္ထံ၊ ဤ။
သလ္လေခက္ကမနိဒဿနတ္ထံ၊ သလ္လေခအစဉ်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဆိုသော်လည်း။
မံသံ၊ အသားကို။ ဒဒန္တေန၊ ခွင့်ပေးတော်မူသော။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သလ္လေခတော၊ သလ္လေခမှ။ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ်သောဝတ္ထုကိုလည်း။
ဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်တော်မူလျက်။ နိဿဂ္ဂိယံ စိဝရံ၊ နိဿဂ္ဂိသင်္ကန်းကို။ အာဟ၊
၏။ ယော သော ဘိက္ခု၊ သည်။ မံသံ၊ အသားကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ သော
ဘိက္ခု၊ သည်။ တံ မံသံ၊ ထိုအသားကို။ ကထံ၊ အသို့မူ၍။ သယံ၊ သည်။
အာဒိသေယျ၊ ညွှန်ရာအံ့နည်း။

(ဤကား-ဝုတ္တံ မံသံ ဒဒန္တေန-ရှိသည့်ပါဌ်နှင့် အလျော်ဖြစ်သော
အနက်တည်း။

ဝုတ္တမ္ပိ မံသံ ဒဒန္တေန-ဟူ၍လည်း ပါဌ်ရှိ၏။ ထို ပါဌ်ကိုကား-

သလ္လေခက္ကမနိဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တမ္ပိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း။ မံသံ၊
သုံးသပ်အပ်သော သင်္ကန်းကို။ ဒဒန္တေန၊ ခွင့်ပြုတော်မူသော။ တထာ
ဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သလ္လေခတော၊ ဖြင့်။ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ်
သည်ကိုလည်း။ ကတာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ ယော သောဘဂဝါ၊ သည်။
နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိယ ဖြစ်သော။ စိဝရံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၍။ သော
ဘဂဝါ၊ သည်။ မံသံ၊ သုံးသပ်အပ်သော။ တံ၊ ထိုပံသုကူသင်္ကန်းကို။
ကထံ၊ ကြောင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ အာဒိသေယျ၊ ညွှန်တော်
မူရာအံ့နည်း-ဟု ပေးလေ။

ဤပါဌ်အနက် အဓိပ္ပာယ်ဝှက်၏။ ပါဌ်အရှိကို လိုက်၍သာ သမ္ပန်ရ
သည်။ ထို့ထက် သင့်ရာ သမ္ပန်ပါလေဦး။)

အစိတ္တကတ္တာ၊ အစိတ္တကဖြစ်သောကြောင့်။ ပံသုကူလံ၊ သည်။ ကထံ၊
အသို့မူ၍။ ဝုဉ္ဇတိ၊ အပ်သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုဇ္ဈေယျံ၊ အံ့။ တာယ
ထို ဘိက္ခုနီမသည်။ တဿံ၊ ထို ရဟန်းအား။ အဒိန္နတ္တာ စူ၊ မပေးသည်၏

အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနာပိ၊ သည်လည်း။ တတော ဘိက္ခုနိ
 တော၊ ထို ဘိက္ခုနိမ လက်မှ။ အဂ္ဂဟိတတ္တာ စ၊ မယူအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပံသုကုလံ၊ ပံသုကုသကန်းသည်။ အဿာမိ
 ကမ္ပိ၊ အရှင်မရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတိဿာ၊ တပါးသောဘိက္ခုနိမ၏။
 ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ဂဏှတိ၊ ယူအံ။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 “အညာတိကာယ၊ အဆွေမတော်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဘိက္ခုနိမ၏။ စိဝရံ၊
 ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံငြားအံ။” ဣတိ ဝုတ္တလက္ခဏသမ္ဘဝတော၊ ဤသို့ဆိုအပ်
 သော လက္ခဏာ၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ အညာတိကာယ၊ အဆွေမတော်
 သော ဘိက္ခုနိမ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ ဉာတိကာယ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်
 မှ။ ဂဏှတိ၊ ယူအံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်၏။ သိက္ခမာနသမဏေရာဒိနံ၊ တို့၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တဿ၊
 ခံသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အနာပတ္တိ၊
 မသင့်။ ကင်္ခါဝိတရဏိယဉ္ဇလည်း။ “အညာတိကာယ ဟတ္ထတော ဂဟဏ”န္တိ၊
 ။ အင်္ဂံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ (၂၄၀) ဉာတိကာယ၊
 အဆွေတော်သော ဘိက္ခုနိမ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ သိက္ခမာနာယ၊ ၏လည်း
 ကောင်း။ သာမဏေရိယာ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဥပါသကဿ၊ ၏လည်းကောင်း။
 ဥပါသိကာယ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ သာမဏေ
 ရဿ၊ ၏လည်းကောင်း။ သန္တကံ၊ ကို။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိ
 ယာ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ဂဏှန္တဿ စ၊ အားလည်း။ အနာပတ္တိ ဝေ၊ အာ
 ပတ်မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယထာဝုတ္တလက္ခဏသမ္ဘဝ
 တော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောလက္ခဏာ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်
 တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တေနော၊ ကြောင့်
 လျှင်။ “ဧကတောဥပသမ္ပန္နာယ စိဝရံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ” တိ၊ ။ အဝတှာ၊ ။
 ‘ဟတ္ထတော ပဋိဂ္ဂဏှာတိ အညတြ ပါရိဝတ္တကာ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ’ တိ၊
 ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အညာတိကာယ၊ ၏။ သန္တကမ္ပိ၊ ကိုလည်း။
 ဧကတောဥပသမ္ပန္နာယ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ဂဏှန္တဿ၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတေ ဥဘောပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံတို့ကိုလည်း။ သာရ
 တော၊ အမြတ်အားဖြင့်။ န ဒဠဗ္ဗာ၊ မမှတ်အပ်ကုန်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
 ကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာမှီးအပ်၏။

၅၁၄။ ဧကော ပန ဝါဒေါ ပတ္တထဝိကာဒိသုတိ ဧတ္ထ၊ ။ အနုဓိဋ္ဌာတဗ္ဗေ
 သု၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်ကုန်သော။ ဗဟုသု၊ များစွာကုန်သော။ ပဋ္ဌလေသု၊
 ပုဆိုးလွှာတို့၌။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ ဧ၊ ကိုကာဠကထာယံ၊ ။ “ပတ္တထ

ကဏ္ဍ] ၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၅-စိဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၇၆

ဝိကာဒိမ္မိ အနဓိဋ္ဌာတဗ္ဗပရိက္ခာရေ”တိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဧ။ အဓိဋ္ဌာနုပဂေသု
ဝါ၊ အဓိဋ္ဌာနလောကသော ရေစစ်အစရှိသည်တို့တွင်မူလည်း။ တေသံ၊ ထိုရေ
စစ်တို့၏။ ပရိက္ခာရတ္တာ၊ ပရိက္ခရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဘိသိဆဝိ ဝိယ၊ ဘုံလျှို့
အလွမ်းကဲ့သို့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပဋ္ဌပရိဿာဝနံ၊ ပုဆိုးရေစစ်သည်။ ပရိက္ခာရံ၊
သည်။ န ဟောတိ ကိ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊
အမေးတည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ တံ၊ ထို ပုဆိုး
ရေစစ်သည်။ နိဝါသနာဒိစိဝရသဏ္ဌာနတ္တာ၊ နိဝါသနအစရှိသော သင်္ကန်း
သဏ္ဌာန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝဋ္ဋတိ ကိရ၊ မအပ်သတတ်။ တသ္မာ၊
ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ နိဝါသနာဒိစိဝရသာဓနံ၊ နိဝါသနအစ
ရှိသော သင်္ကန်းအဖြစ်ကို ပြီးစေတတ်သော။ ဝိကပ္ပနုပဂံ၊ ဝိကပ္ပနာ လောက်
သော။ ပစ္စိမံ၊ ငယ်စွာအဆုံးဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်။ စိဝရံ နာမ၊ မည်၏။
အနန္တရာတိတေ၊ အခြားမရှိသည်ဖြစ်၍ လွန်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်၌။ နိဝါသန
ပါရူပနုပဂမေဝါတိ၊ ၍။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဧဝံ
သန္တေ၊ သေင်။ ကင်္ခါဝိတရဏိယံ၊ ဤ။ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္စိမတာ၊ ပါရိဝတ္တကာဘာ
ဝေါ၊ အညာတိကာယဟတ္ထတော ဂဟဏ န္တိ၊ ၍။ တိဏေဝ အင်္ဂါနိ၊ သုံးပါးကုန်
သောအင်္ဂါတို့ကိုသာလျှင်။ အဝတ္တာ၊ ၍။ အပရိက္ခာရတာ၊ ကို။ စတုတ္ထံ၊
လေးခုမြောက်သော။ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါဟူ၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
အံ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ပတ္တတ္ထဝိကာဒိပရိက္ခာရဿ၊
သပိတ်အိတ်စသောပရိက္ခရာကို။ အစိဝရသင်္ချတ္တာ၊ သင်္ကန်းမဟုတ်သည်၌ ခေါ်
ဝေါ်အပ်သောကြောင့်တည်း။ ပဌမကထိနာဒိသု၊ တို့၌။ ဝိကပ္ပနုပဂတာ၊
ဝိကပ္ပနာ လောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ဣမ၊ ဤ သိက္ခာ
ပုဒ်၌။ ကာယပရိဘောဂုပဂတာ၊ ကိုယ်ဖြင့်သုံးဆောင်လောက်သောအဖြစ်သည်။
ပမာဏံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။ “အညံ ပရိက္ခာရ” န္တိ၊ ၍။
ဥဒ္ဒရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ “ပတ္တတ္ထဝိကာဒိ ယံကိဉ္စ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
ဝိကပ္ပနုပဂမ္ပိ၊ ဝိကပ္ပနာ လောက်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပတ္တတ္ထဝိကာဒိ၊ ကို။
ဂဏိတု၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၍။ “ပဋ္ဌပရိဿာဝနမ္ပိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ စ၊ ၌လည်း။
“စိဝရံ နာမ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္စိမ” န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပဋ္ဌပရိဿာဝနံ၊
ပုဆိုးရေစစ်သည်။ စိဝရမေဝ၊ သင်္ကန်းသာတည်း။ ပရိက္ခာရံ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။
“ကော ပန ဝါဒေါတိ နိဂမနဝစနမ္ပိ၊ ကော ပန ဝါဒေါ-ဟူသော နိဂုံး
စကားသည်လည်း။ သာမကံ၊ သက်သေတည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဧကံစိ၊ တို့သည်။
ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပတ္တတ္ထိံ၊ အဇာနနတော၊ ပညတ်ကိုမသိသောကြောင့်။ အစိတ္တကံ၊
ဖြစ်၏။ ဝတ္တံ၊ ကို။ အဇာနနတော၊ ကြောင့်။ န၊ မဟုတ်။ “အညာတိကာယ၊

၅၉၈ ၇၆၈

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိသယ

[၄-နိသယ

သော။ တိက္ခနိယာ၊ ဧ။ သန္တကဘာဝါဇနနတော စ၊ သန္တကအဖြစ်ကို မသိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ စိဝရဘာဝါဇနနတော စ၊ သင်္ကန်းအဖြစ် ကို မသိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အစိတ္တကန္တိ၊ ဟူ၍။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။

စိဝရဗုဒ္ဓိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး။

၆-အညာတကဝိညာဏိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ (၂၄၁) ၅၁၅။ ပရိက္ခာရာနန္တိ တေ ဝစနံ၊ သည်။ ဥပယောဂတ္ထေ။ ဒုတိယာဝိဘတ်အနက်၌။ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း။ ကေသာဠကန္တိ ဝစနံ၊ သည်။ ဘာဝနပုံသင်္က၊ ဘာဝနပုံဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ “အညာ တကော မောသပုရိသော” တိ ဝစနေန၊ သဒ္ဓါဖြင့်။ ပဝါရိတောပိ၊ ဖိတ်သော် လည်း။ အဒါတုကာမော၊ မလ္လလိသည်ဖြစ်အံ့။ အညာတကအပ္ပဝါရိတ ဌာနေ၊ အဆွေမတော်သောအရာ၊ မဖိတ်သောအရာ၌။ တိဌတိ၊ တည်၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယုမာနေ၊ သော်။ “အနာပတ္တိ ပဝါရိတာန” န္တိ ဣမိနာ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဧ။

၅၁၇။ နေဝ တာဝ ဝိညာပေတဗ္ဗံ၊ န ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ အနန္တိန္တ စိဝရာနံ၊ ခိုးသူ မလုယက်သော သင်္ကန်းရှိကုန်တော့ ရဟန်းတို့အား။ အတ္တ နော၊ မိမိ၏။ သန္တကာနံ၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ စိဝရာနံ၊ သင်္ကန်းတို့၏။ အတ္ထိတာယ စ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုရှိသော သင်္ကန်း၌။ ပစ္စာသာသမ္ဘဝတော စ၊ ပစ္စာသာ၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း ကောင်း။ နေဝ ဝိညာပေတဗ္ဗံ၊ မတောင်းအပ်။ န ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ သစ်ခက်ကို မချိုးအပ်။ ပစ္စာသာ၊ ရခိုးခြင်းသည်။ ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှလောက် သော ကာလပတ်လုံး။ ရက္ခတိ၊ စောင့်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ သည်လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဂါမန္တရာ၊ ရွာ အကြားသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ယာဝ၊ လောက်။ အဒ္ဓယောဇနာ၊ ယူဇနာခွဲ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ တာဝ၊ ထိုရွာလောက်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ၊ လောက်။ ဒဿနသဝန္တပစာရာ၊ ဒဿနပစာ၊ သဝန္တပစာတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဝ၊ လောက်။ ရက္ခတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ၊ လောက်။ အညေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ န ပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ တာဝ၊ လောက်။

၁။ အညာတကော အပ္ပဝါရိတဌာနေ (ဆဌ)

ကဏ္ဍ] ၁-ဝိဝရဓဂ္ဂ ၆-အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ ၅၉၁

ရက္ခတိ၊ ဇာ၊ ဣတိ၊ သိ။ ဧကေ၊ တိသည။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ၊ လောကံ။ ပစ္စာသာ၊ ရနိုးခြင်းသည်။ ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ တာဝ၊ လောကံ။ ရက္ခတိ၊ ဇာ။ ဣတိ၊ သိ။ ဧကေ၊ တိသည။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ၊ လောကံ။ သာခါ ပလာသပရိယေသနဘဉ္ဇနသဇ္ဇနကာလပရိစ္ဆေဒါ၊ သစ်ခက်သစ်ရွက်တို့ကို ရွာ မှီးသောကာလ သစ်ခက်ချိုးသောကာလ စီရင်သောကာလအပိုင်းအခြားတို့ သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝ၊ လောကံ။ ရက္ခတိ၊ ဇာ။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ဤသို့ အချို့သောဆရာတို့သည် ဆိုကုန်၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသောဆရာ တို့စကားသည်။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ဇာ။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်သနည်း။ ဣတိ၊ သိ။ စေ ပုစ္ဆေ ယ၊ အံ။ “ဝုတ္တပ္ပကာရာနံ၊ ကုန်သော။ ဂိဟိဝတ္ထာဒိနံ၊ ကုန်သော။ ဘိသိစ္ဆ ဝိပရိယန္တာနံ၊ ဘုံလျှိုအလွမ်း အဆုံးရှိကုန်သော။ ဧတေသံ၊ ထိုဝတ္ထုတို့တွင်။ ကိဉ္စ၊ တစ်ခုတစ်ခုမျှ။ သစေ၊ လာဘတိ၊ အံ။ တေန၊ ထို ရဟန်းသည်။ တိဏေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဏေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပဋိစ္ဆာ ဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ အာဂန္တဗ္ဗံ၊ လာအပ်၏။” ဣတိ၊ သိ။ အဋ္ဌကထာဝစန တော၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

န တာဝ ထေရာနံ ဒါတဗ္ဗာနီတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ တာဝ၊ စွာ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုဖြင့်။ န ဒါတဗ္ဗာနိ၊ မပေးအပ်ကုန်။ ယဒါ၊ ဌ။ ထေ ရာ၊ တိသည။ “ဒေတာ ဝုသော”တိ၊ ဌ။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ “ဧဝံ သတိ၊ သော။ ဒဟရာပိ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့သည် လည်း။ အတ္ထိန္နစိဝရဋ္ဌာနေ၊ ခိုးသူ လုယက်သော သင်္ကန်းရှိသောအရာ၌။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ (ထည့်)။ သာခါပလာသံ၊ သစ်ခက် သစ် ရွက်ကို။ ဘဉ္ဇတုံ၊ ဆွတ်ချိုးခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဇာ။ အညထာ၊ တပါးသော အခါ၌။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇာ။ ‘ယေဟိ ကေဟိစိ ဝါ အတ္ထိန္န ဟောတိ’တိ၊ ဌ။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဇာ။ အာစရိယော ပန၊ အရှင်အာနန္ဒာဆရာသည်ကား။ ဧဝံ၊ သိ။ ဝဒတိ၊ ဇာ။ “အတ္တနော၊ ဇာ။ ရုစိယာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။” တထာ ဟိ တတော ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ “ပရိဘောဂဇိဏ္ဍံ ဝါတိ ဧတ္ထ စ၊ ဌလည်း။ ‘အတ္ထိန္နစိဝရာနံ၊ ကုန်သော။ အာစရိယပဇ္ဇာယာဒိနံ၊ တို့အား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ တိဏပဏ္ဏဟိ၊ မြက်သစ်ရွက်တို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းစေ၍။ ဒိန္နစိဝရမ္ပိ၊ သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သိ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဇာ။ ဣတိ၊ သိ။ ဝုတ္တံ၊ ဌ။ ယုဇ္ဇတိ၊ ဇာ။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဇာ။ တမ္ပိ၊ ထိုသို့

သင့်၏ဟူသောစကားသည်လည်း။ အာစရိယာဒီဟိ၊ တို့သည်။ “အာဟရာ
 ဝုသော”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တေယေဝ၊ ဆိုသောအရာ၌သာ။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။
 အဝုတ္တေ၊ မဆိုသောအရာ၌။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ မတိ၊ အလို
 သည်။ အထာပိ သိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သာ မတိ၊ ထိုသို့သော
 အလိုသည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ကေဟိစိ ဝါ
 အတ္တိန္ဒ”န္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဝုတ္တလေသတော၊ ဆိုအပ်သော အမြက်ထက်။ ဝါ၊
 ဆိုအပ်သော အကြောင်းထက်။ ဒုတိယလေသဿ၊ ဒုတိယ အကြောင်း၏။
 အဝိသေသဘာဝပုသင်္ဂတော၊ အထူးမရှိဟူသောအဖြစ်၏ လျဉ်းပါးသော
 ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ အထာ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ ကိမတ္ထံ၊ ငှါ။
 “န တာဝ ထေရာနံ ဒါတဗ္ဗာနံ” တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 စေ ပုဋ္ဌေယျ၊ အံ့။ ယာဝ၊ လောက်။ ထေရာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။
 သာခါပလာသာနံ၊ တို့ကို။ ဘဉ္ဇတိ၊ ဆွတ်ချိုး၏။ တာဝ၊ လောက်။
 ထေရာနံ၊ တို့အား။ န ဒါတဗ္ဗာနံ၊ မပေးအပ်ကုန်။ တတော တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ ထေရုဒ္ဓိသကာနံ၊ မထေရ်တို့သည် ညွှန်အပ်ကုန်သော။ တာနံ
 သာခါပလာသာနံ၊ တို့ကို။ သယံ၊ မိမိတို့အလိုလို။ ပရိဒဟိတော၊ ဝတ်၍။
 ထေရာဏတ္ထိယာ၊ မထေရ်တို့၏ စေခိုင်းခြင်းနှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဒါတဗ္ဗာနံ၊ ပေးအပ်ကုန်၏။
 ဘူတဂါမပါတဗျတာယ၊ ဘူတဂါမကို ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သတ္တုနာပိ၊ ဘုရားမြတ်စွာ
 သည်လည်း။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ -ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၏။ “တိဏေန ဝါ ပဏ္ဍေန ဝါ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို
 တိဏေန ဝါ ပဏ္ဍေန ဝါ-ဟူသောပါဠိကို။ ကပ္ပိယမေဝ၊ အပ်သော သစ်
 ခက် သစ်ရွက်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ အံ့။ ကပ္ပိယမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ န ဝုတ္တံ၊
 မဟော။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “တဒလာဘော၊ ထိုသစ်ခက် သစ်ရွက်ကို မရရာ၌။

☞(၂၄၂)န တောဝ။ပ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ ဝစနဝိရောဓတော၊ ဒုက္ကဋ္ဌဿ-ဟူသော
 ပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဟိတ်အဖြေ၌။ စော
 ဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဒုက္ကဋ္ဌာယာ၊ ဒုက္ကဋ္ဌမှ ကြောက်သောကြောင့်။
 ပါစိတ္တိယဝတ္ထု၊ ကို။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်ကျူးအပ်သည်။ စေ သိယာ၊ အံ့။
 တဒလာဘော၊ ထိုပါစိတ်ဝတ္ထုကို မရခြင်းကြောင့်။ သံသိကံ၊ သံသာဉာဏ
 ဖြစ်သော။ ထုလ္လစူယဝတ္ထု၊ ကို။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တဒ
 လာဘော၊ ထိုထုလ္လစူယဝတ္ထုကို မရခြင်းကြောင့်။ ပါရာဇိကဝတ္ထုပိ၊ ပါရာဇိက

ကဏ္ဍ ၁-စီဝရဝဂ္ဂ ၆-အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ ၅၆၉

ဝတ္ထုကိုလည်း။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊
သည်။ အာဟ၊ ၏။ ပါရာဇိကဝတ္ထုပိ၊ ကိုလည်း။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်ကျူးအပ်
သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပါရာဇိကဿ၊ ၏။ လောက
ဝဇ္ဇတ္တာ၊ လောကဝဇ္ဇ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော။ ဘူတဂါမံ၊ ဘူတဂါမ်သည်။ ပါစိတ္တိယဝတ္ထုမေဝ၊ သည်သာ
လျှင်။ န၊ မဟုတ်။ တတော၊ ထိုဘူတဂါမ်မှ။ ဒုက္ကဋ္ဌာဒိဝတ္ထုပိ၊ သည်
လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာပတ္တိဝတ္ထုပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကာလောဒိ
သကံ၊ ကာလောဒိသက ဝတ္ထုသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ၊
ဤတိဏေန ဝါ ပဏ္ဏေန ဝါ-ဟူသောဝတ္ထုသည်။ တဒါ၊ ထို ခိုးသူလုယက်
သော အခါ၌။ အနာပတ္တိဝတ္ထုကံ၊ အနာပတ္တိဝတ္ထုဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊
သည်။ အတ္တိန္ဒစိဝရော၊ ခိုးသူလုယက်သော သင်္ကန်းရှိသည်။ နဋ္ဌစိဝရော၊
ပျောက်သောသင်္ကန်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊
အံ့။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ နဂ္ဂေါ၊ အချည်း
စည်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမဘာဝေန၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော ပစ္ဆိမသင်္ကန်း၏အဖြစ်ဖြင့်။
ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော ငယ်စွာအဆုံးဖြစ်သော သင်္ကန်းကို။
အာဒိ၊ ကတော၊ အစပြု၍။ ဝိညာပေန္တဿ၊ တောင်းသောရဟန်းအား။
အာပတ္တိ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အတ္တိန္ဒစိဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ နိဝါသနပါရုပနုပဂါ
ဘာဝေန၊ ဝတ်လောက်၊ ရုံလောက်သော သင်္ကန်း မရှိသဖြင့်။ အတ္တိန္ဒ
စိဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ တိစိဝရာဘာဝေန၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်း မရှိသဖြင့်။ အတ္တိန္ဒစိ
ဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊
ကုန်၏။ သန္တရုတ္တရပရမာဘာဝေန၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်အတိုင်းအရှည် မရှိ
သဖြင့်။ အတ္တိန္ဒစိဝရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊
တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ သော။ အယံ ဟိ ဝါဒေါ၊ ဤ အဆုံး
ဖြစ်သော ဝါဒသည်သာလျှင်။ ယုတ္တော၊ သင့်၏။ ဟိ-ကသ္မာ၊ ကြောင့်။
ယုတ္တော၊ နည်း။ “သန္တရုတ္တရပရမံ တတော စိဝရံ သာဒိတဗ္ဗံ” န္တိ၊ ဤ။
ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယုတ္တော၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တရုတ္တရေ၊
သည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော ပစ္ဆိမ
သင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေန္တဿ၊ တောင်းသော ရဟန်းအား။ ပဋိလာဘေန၊

၅၆၄

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဌိကာနိဿယ

[၄-နိဿဂ္ဂိယ

ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧ၊ ဝိညာပေန္တယ၊ အား။ ပဋိလာဘေန၊ ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
 သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ 'ဝေ သတိ၊ သေ၊ ဝိညာပေတွာ ပဋိလာဘေယျ
 နိဿဂ္ဂိယ"န္တိ၊ ဤ။ သိက္ခာပဒေန၊ သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့။
 စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုသို့ သိက္ခာပုဒ်ဖြစ်ရာ၏ ဟူသောစကားကို။ န
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မကား။ တဒတ္ထသိဒ္ဓိတော စ၊ ထို ဝိညာပေယျ
 ကိရိယာ၏ ဝိညာပေတွာ ပဋိလာဘေယျ ဟူသောအနက်၏ ပြီးသောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဓာတုနံ၊ တို့၏။ နာနတ္ထတ္တာ၊ ထူးသောများသော အနက်
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ကိံ ကော အဓိပ္ပါယ်၊ ကို။
 ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော ဝတ္ထုကာမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာဆိုဦးအံ။
 "တိက္ခတ္တံ၊ မေထုနံ ဓမ္မံ အဘိဝိညာပေသိ"တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တော၊ သေ၊ ပဝုတ္တေသိ၊
 ဖြစ်စေ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တ။
 ဣဓာပိ၊ ဤ စီဝရဝိညာပနသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ "စီဝရံ ဝိညာပေယျာ"တိ
 ပဒဿ၊ ဧ၊ ဝိညတ္တိယာ၊ တောင်းသဖြင့်။ ပဝုတ္တေယျ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေ
 ဌားအံ။ ဝါ၊ ရစေဌားအံ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ၊ ဣတိ
 အဓိပ္ပါယ်၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။

တေန နိဝုတ္တောတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တံ နိဝုတ္တော၊ ထိုသက်န်းကို ဝတ်သည်
 ဖြစ်၍။ အညံ၊ တပါးသောသက်န်းကို။ အလာဘေန၊ မရသဖြင့်။ တမေဝ၊
 ထိုသက်န်းကိုသာလျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ သုံးဆောင်စဉ်။ ဗီရတိ၊ ဆွေးမြေ့၏။
 လေသေန၊ ယိုးမယ်ဖွဲ့သော သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ န ဗီရတိ၊ မဆွေးရိ၊
 အတ္တနာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဝတ္ထံ၊ ဌာ။
 ယုဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တပရိဘောဂေန၊ မကောင်းသော
 သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ အ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ မသုံးဆောင်မူ၍။ ယုတ္တပရိဘောဂဝ
 သေန၊ သင့်သော သုံးဆောင်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ သုံး
 ဆောင်စဉ်။ ဗိဇ္ဇန္တိ၊ ဆွေးရိခြင်းသည်။ ပရိဘောဂဗိဇ္ဇန္တံ နာမ၊ ပရိဘောဂ
 ဗိဇ္ဇန္တမည်၏။ တဿ၊ ထို ဆွေးရိသောသက်န်းရှိသော ရဟန်း၏။ သဘာဂါနံ၊
 သဘောတူသော ရဟန်းတို့၏။ အစ္ဆန္နကာလေ၊ ၌။ ဒါနမ္ပိ၊ ပေးလှူသော
 သက်န်းသည်လည်း။ ယုတ္တပရိဘောဂေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။
 ဂစ္ဆတိ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ အဓိပ္ပါယ်၊ တည်း။ ဣမေ ဒွေ လေ
 သာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌကထာယော၊ တို့ကို။ ဝါစေန္ဒာနံ၊ ပို့ချကုန်သော။ အာ
 စရိယာနံ၊ တို့၏။ မတံ ကိရ၊ အယုဉ္ဇသတတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေ
 ဧာ၊ သည်။ အာဟာ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ။

ကဏ္ဍ] ၁၄၀၈ ၆-အညာတကမိညတ္တိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ ၁၆၅

၅၂၁။ နိသိဒ္ဓိတုံ ဝါ နိပဇ္ဇိတုံ ဝါ န လဘတိတိ ဧတ္ထံ ဌံ။ ယထာ သုခံ အလိဂ္ဂိတိုင်း။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ယော၊ တည်း။ “အညဿ တ္တာယာ”တိ ဧတ္ထာပိ၊ ဌံလည်း။ “ဉာတကာနံ ပဝါရိတာန”န္တိ ပဒံ၊ သည်း။ အနုဝတ္တတိ ဝေ၊ အစဉ်လိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ကဿ၊ အဘယ်သု၏။ အတ္တာယ၊ ငှါ။ ဟောတိ၊ နည်း။ တဿေဝ အညဿ၊ ထို တပါးသောရဟန်း ၏ အညာတကပဝါရိတဖြစ်သော သု၏သာလျှင်။ အတ္တာယ၊ ငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ အညာတကေ၊ ဌံ။ တိကပါစိတ္တိယံ၊ သည်း။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ အပ္ပဝါရိတေပိ၊ ဌံလည်း။ တိကပါစိတ္တိယံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ “အညာတကာနံ ပဝါရိတာန”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယမာနေ၊ သော်။ “ဉာတကေ ဉာတကသည်”တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးသောကြောင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သေသံ၊ ကြွင်းသောအာပတ်သို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အပိ စ၊ တနည်း လည်း။ ဧတ္ထံ၊ ဤ ပါဠိတော်အစဉ်၌။ အညာတကဂ္ဂဟဏေန၊ အညတက-
 သဒ္ဓါဖြင့်။ အပ္ပဝါရိတဂ္ဂဟဏံ၊ အပ္ပဝါရိတ-သဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်။ (၂၄၃) ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဝါရိတဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ အညာတကဂ္ဂဟဏံ၊ သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အညာတကာ၊ တို့သည်။ အပ္ပဝါရိတာ၊ မည် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာ၊ တူ။ ဉာတကဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ပဝါ ရိတဂ္ဂဟဏံ၊ ပဝါရိတသဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့ သော အရာတို့၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပဝါရိတဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ဉာတကဂ္ဂ ဟဏံ၊ ဉာတက-သဒ္ဓါကိုယူခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဣမဿ စ၊ ဤ ပါဠိအစဉ်၏လည်း။ အတ္ထဝိသေသဒဿနတ္ထံ၊ အနက်အထူးကိုပြခြင်း ငှါ။ “ဉာတကာနံ ပဝါရိတာန”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆို သော်လည်း။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ အပ္ပဝါရိတာယ၊ မဖိတ်အပ်သော။ ဘိက္ခုနိယာ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ စိဝရံ၊ ကို။ ပါရိဝုဇ္ဇကာ၊ လဲလှယ်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ပဋိဂ္ဂဟန္တဿ၊ ခံ သော ရဟန်းအား။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဉာတိကာယ ပန၊ ၏လည်းကောင်း။ ပဝါရိတာယ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ စိဝရံ၊ ကို။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင် သဖြင့်။ ဂဏှာတိ၊ အံ။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ တထာ၊ တူ။ ပုရာဏစိဝရံ၊ ကို။ ဧဝ ဝဇ္ဇေ၊ ဖွပ်စု၌။ (ထည်း)။ ဉာတိကာယ၊ အဆွေတော်သော ဘိက္ခုနိမအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပဝါရိတာယ၊ ဖိတ်သောဘိက္ခုနိမ၌ကား။ တိကပါစိတ္တိယ မေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဉာတကာနံ၊ ကုန်သော။ ဧကစ္စာနဉ္စ၊ အချို့ သော ဘိက္ခုနိမတို့အားလည်း။ ပုရာဏစိဝရံ နာမ၊ သင်္ကန်းဟောင်းမည်သည်ကို။ ဒါတံ၊

ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ န။ ပဝါရိတာနံ၊ တိအာ။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ န ဝဇ္ဇတိ။ မအပ်။
တိကပရိစ္ဆေဒေါ၊ သည်လျှင်။ မာတိကာပဒေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဟော
တိ။ န။ အညေန၊ တပါးသောပုဒ်ဖြင့်။ န ဟောတိ။ မဖြစ်။ တတ္ထာပိ၊ ထိုသို့
ဖြစ်ရာ၌လည်း။ ဧကေနော၊ တပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ။ န။ ဒုတိယာ
ဒီဟိ၊ ဒုတိယပုဒ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ န ဟောတိ။ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိနယော
၌။ အယံ ဓမ္မတာ၊ ဤသို့ဖြစ်သော သဘောဓမ္မတာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ န။

အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-တတုတ္တရိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၂၂-၄။ ပဂ္ဂါဟိကသလံ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဒဿပသာရံ ဝါ၊ ပုဆိုး
ဈေးကိုမူလည်း။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပဂ္ဂဟောဘ္ဘာ၊ ၍။ သာလာယံ၊ ပုဆိုး
ရောင်းရာ တန်ဆောင်း၌။ ဌတု၊ ၍။ ပသာရေတဗ္ဗဒုဿံ၊ ဈေး၌ခင်းကျင်း
အပ်သော ပုဆိုးကို။ ပသာရေန္တိ၊ ခင်းကျင်းကုန်ဘိ၏တကား။ ဣတိ၊ သို့။
စောဒနာ၊ လူတို့အပြစ်တင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တိစိဝရိကေန ဝါတိ
ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိနယတိစိဝရိကေန၊ ဝိနည်းတိစိဝရိကဆောင်သောရဟန်းသည်။
ဟိ-သစ္စံ၊ န။ သော၊ ထို တိစိဝရိကဆောင်သောရဟန်းသည်။ အဓိဋ္ဌဟိတု၊
အဓိဋ္ဌာန်တင်၍။ ဌပိတပရိက္ခာရစောဋ္ဌာဒီသု၊ ထားအပ်သော ပရိက္ခာရစောဋ္ဌ
အစရှိသည်တို့သည်။ သန္တေသုပ္ပံ၊ ရှိကုန်သော်လည်း။ တိစိဝရေ၊ ကို။ အဋ္ဌန္တေ၊
ခိုးသူလုယက်သည်ရှိသော်။ သန္တရုတ္တရပရမံ၊ ကိုယ်ဝတ် သင်းပိုင် အတိုင်း
အရှည်။ ဝိညာပေတွာ၊ တောင်း၍၊ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ န။ အညထာ
ပိတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “ပမာဏိကံ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော။ တိစိဝရံ၊ ကို။ ပရိက္ခာရ
စောဋ္ဌဝသေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌဟိတု၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇတော၊ သုံးဆောင်သော
ရဟန်းအား။ တသ္မိံ၊ ထို သုံးဆောင်သော သင်္ကန်းသည်။ နဋ္ဌေ၊ ပျောက်
လတ်သော်။ ဗဟူနိပိ၊ များသောသင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။
လဘတိ၊ ရ၏။ သန္တရုတ္တရပရမံ”န္တိ စ၊ သန္တရုတ္တရပရမံဟူ၍သာ။ န၊
မဟုတ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ ဝိဘာဂန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ “တိစိဝရိကဿ၊
သင်္ကန်းသုံးထည်ကို ဆောင်သောရဟန်း၏။ တံ ဝိဘာဂံ၊ ထိုသို့ဝေဖန်ခြင်း
ကို။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌိကဿ၊ န။ တံ ဝိဘာဂံ၊ ကို။
ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ အပ်။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ကေစိ၊
တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာစရိယော ပန၊ သည်ကား။ “အညေနာတိ

ကဏ္ဍ

၁-စိဝရက္ခ ၇-တတုတ္ထရိသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၆၇

တ္ထေ၊ ဌ။ အ တိစိဝရက္ခေန၊ တိစိဝရိက်ဓုတင် မဆောင်သောရဟန်းသည်။ အညထာတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ဣတော ဝုတ္တဂ္ဂဟဏပရိစ္ဆေဒတော၊ ဤသို့ဆုံးဖြတ်ပြီးသော ခံအပ်သော သင်္ကန်းအပိုင်းအခြားမှ။ အညေန၊ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။” ဣတိ ဧတ္တကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အညထာတိ ပန ဣဒံ၊ ပုဒ်ကိုကား။ တိဏိပိ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းတို့သည်လည်း။ နဋ္ဌာနိ၊ ပျောက်ကုန်သည်။ စေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အံ့။ သန္တရုတ္တရပရမံ၊ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင် အတိုင်းအရှည်။ ဂဏိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ဒေ ဝါ၊ နှစ်ထည်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧကံ ဝါ၊ တထည်သည်လည်းကောင်း။ သစေ နဋ္ဌံ၊ အကယ်၍ ပျောက်အံ့။ တေန ထို ရဟန်းသည်။ “အညထာပိ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်လည်း။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။” ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂဏိပဒေသု၊ တို့၌။ ဝိစာရဏာ ဝေ၊ သည်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပပရိက္ခိတော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ပကတိယာ၊ ပကတိအားဖြင့်။ သန္တရုတ္တရေန၊ ဖြင့်။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ သာသကံသိက္ခာပဒဝသေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ တံ သမ္ပတိဝသေန ဝါ၊ ထိုသို့ သမ္ပတိ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ တတိယဿ၊ တတိယမြောက်သောသင်္ကန်းကို။ အလာဘေန ဝါ၊ မရသဖြင့်လည်းကောင်း။ စရတိ၊ ဧ။(ပြန်)။

၉ (၂၄၄)၅၂၆။ “ပမာဏမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ဧ။” ဣတိသို့။ သလ္လေခဒဿနတ္ထံ၊ သလ္လေခကိုပြခြင်းငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တံ၊ ထိုအနက်ကို။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ ဂဟေတော၊ ၍။ ဉာတကာဒိဋ္ဌာနေ စ၊ ဉာတကာအစရှိသော အရာ၌လည်း။ တဒုတ္တရိ၊ ထို ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်ထက်အလွန်။ ဂဏန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိ စ၊ အာပတ်သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧတံ၊ ထိုအာပတ်သင့်၏ဟူသော စကားသည်လည်း။ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ န သမေတိ၊ မည်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ “အနာပတ္တိ ဉာတကာနံ ပဝါရိတာနံ” န္တိ ပါဠိသည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ ဧတ္ထ စ၊ ဤ အနာပတ္တိဝါရိဉ်လည်း။ ပဝါရိတာ နာမ၊ မည်သည်ကား။ အတ္ထိန္ဒကာလတော၊ မှ။ ပုဗ္ဗေ ဝေ၊ ရှေး၌သာလျှင်။ ပဝါရိတာ၊ ဖိတ်အပ်၏။ အတ္ထိန္ဒကာလေ၊ ဌ။ ပဝါရိတာ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ “အဘိဟဋ္ဌံ ပဝါရေယျာ” တိ၊ ယျ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္ထိန္ဒကာလဿ၊ ခိုးသူလုယက်သောသင်္ကန်းကာလရှိသော ရဟန်း၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပဝါရေတိ၊ ဧ။ ဥတောပိ၊ နှစ်ပါးတို့သည်လည်း။ အပ္ပဝါရိတာ ဝေ၊ တို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊

၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ အတ္တိန္ဒကရဏာဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ နဋ္ဌကရဏာဝ၊
 ကြောင့်လျှင်။ ဒေန္တိ နာမ၊ လူသည်မည်ကုန်၏။ အပိစ၊ ကား။ ပိဋ္ဌိသမယေ၊ ဌှံ။
 သတုပ္ပါဒံ၊ သတိဖြစ်ခြင်းကို။ ကတော၊ ဤ။ ဉာတကပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနတော၊ မှ။
 ဝဿိက သာဋ္ဌိကံ၊ ကို။ နိပ္ပေါဒေန္တဿ၊ ပြီးစေသောရဟန်းအား။ တေန သိက္ခာ
 ပဒေန၊ ထို ဝဿိကသာဋ္ဌိကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ ယထာ၊
 ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဓာပိ၊ ဤအတ္တိန္ဒစီဝရသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဉာတကပ္ပဝါ
 ရိတဋ္ဌာနတော၊ မှ။ ဝဿိကသာဋ္ဌိကံ၊ ကို။ နိပ္ပေါဒေန္တဿ၊ ပြီးစေသောရဟန်း
 အား။ တေန သိက္ခာပဒေန၊ ထို ဝဿိကသာဋ္ဌိကသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
 သည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဓာပိ၊ ဤအတ္တိန္ဒစီဝရ
 သိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဉာတကပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနတော၊ ဌှံလည်း။ အတ္တိန္ဒနဋ္ဌကရဏာ၊
 ကြောင့်။ “နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်၊ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာသု၊ တို့၌။ ပမာဏမေဝ
 ဝဋ္ဌတိ” တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တဝစနမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။” (ဝုတ္တဝစန
 တော၊-ပါဌ်အများရှိ၏။ ဝုတ္တဝစန-ဟုလည်းဝိဘတ်ကို ပြန်၍ သမ္ပန်ရာ၏။)
 ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္တေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ အယုတ္တံ၊
 မသင့်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တံ၊ နည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊
 ကို။ တဒုတ္တရိ၊ ထိုပမာဏထက်အလွန်၊ ဝိညာပေန္တဿ၊ တောင်းသောရဟန်းအား။
 ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ တသ္မိံ စ၊ ဘုံသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ “အညာတကော
 ဂဟပတိ ဝါ ဂဟပတာနိဝါ” တိ၊ ဤ။ မာတိကာယံ ဌှံ၊ ပါဠိ၊ သည်။
 အတ္ထိ၊ ၏။ ဝိဘဂေံ စ၊ ဌှံလည်း။ “အညာတကော နာမ မာတိတော ဝါ။ ပ။
 အသမ္ပဒေါ” တိ၊ ဤ။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အနာယုတ္တိ ဝါရေ စ၊ ဌှံလည်း။
 “ဉာတကာနံ ပဝါရိတာန” န္တိ၊ ဤ။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တိဝိဓာယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ န သမေတိ၊ မည်။
 ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တမေဝ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သလ္လေခမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊
 ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အပရေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပရိ၊
 အထက်၌။ ကာဏမာတာသိက္ခာပဒေ၊ ဌှံ။ အဋ္ဌကထာသု ပန၊ တို့၌ကား။-
 “တေသံ ပါထေယျပဟောနကတ္ထာယ ပဋိယတ္တတော ပမာဏမေဝ ‘ဝဋ္ဌတိ’
 တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ပါဠိယာနသမေတိ” တိ၊ ဤ။ န ပန ဝုတ္တံ၊ မဆို။
 တတ္ထ စ၊ ထို ကာဏမာတာသိက္ခာပုဒ် ၌လည်းကောင်း။ ဣဓ စ၊ ဤ
 အတ္တိန္ဒစီဝရသိက္ခာပုဒ်၌လည်းကောင်း။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။ န ပညာ
 ယတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ထေရဿ၊ အရှင်ဓမ္မသိရိထေရ်၏။ လဒ္ဓိ၊
 အယူသည်။ သုန္ဓရာ၊ ဝိယ၊ ကောင်းသကဲ့သို့။ မမ၊ အား။ ခါယတိ၊ ထင်၏။

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၉-ဒုတိယဥပက္ခဒသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၂၄၅

စိမံသိတဗ္ဗံ၊ စုံစမ်းအပ်၏။ ယသ္မာ ပန၊ ကြောင့်ကား။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။
 အညဿ၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ၊ ဝိညာပနဝတ္ထုသ္မိယေဝ၊ ကြောင့်သာလျှင်။
 ပညတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ “အညဿတ္ထာယာ”တိ၊
 ၍။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ “သေသံ ဥတ္တာ နတ္ထမေဝါ”တိ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊
 ၏။ “အညဿတ္ထာယာ”တိ နိဒါနဝိရောဓတော၊ ဟူသောနိဒါန်းနှင့်ဆန့်ကျင်
 သောကြောင့်လည်း။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုသင့်ပြီ။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ အနန္တရေ၊
 အခြားမဲ့ဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝေရူပေသု၊ ကုန်သော။ ဂဟပတိ
 ပဋိသံယုတ္တသိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ “ဂဟပတိ နာမ ယော ကောစိ အဂါရံ
 အဇ္ဈာဝသတိ”တိ၊ ၍။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင်း။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော်လည်း။
 ပဉ္စ သဟမေဓိကေ၊ တို့ကို။ ဌပေတော၊ ၍။ အဝသေသာ စ၊ ကြင်းသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတကော စ၊ သိက္ခာချသောသူကိုလည်းကောင်း။
 တိတ္ထိယော စ၊ တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

တတုတ္တရိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-ပဌမဥပက္ခဒသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၂၄၅) ၅၂၇-၈။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပိ၊ စင်စစ်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။ မေယျာတိ ပါဌဿ၊ ၏။ မယုန္တိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
 ၏။ ဣမေ၊ တို့သည်။ န သုကရာ၊ ကုန်။ “န ဣမေသံ သုကရာ”တိ ဝါ၊
 ဟူ၍မူလည်း။ ပါဌော၊ ပါဌ်ရှိ၏။ “တဿ ပါဌဿ၊ ၏။ ဣမေသံ၊ ဤ
 ရဟန်းတို့အား။ အတ္ထာဒေတံ၊ လှူခြင်းငှါ။ န သုကရာ၊ မလွယ်။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ တည်း။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ “ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတော”တိ၊ ၍။
 ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ပဝါရိတောပိ၊ ဖိတ်သော်
 လည်း။ အပ္ပဝါရိတောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ပဌမဥပက္ခဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-ဒုတိယဥပက္ခဒသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၅၃၂။ ဒုတိယဥပက္ခဒေန၊ ဖြင့်။ ကိံ ပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။
 ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပယောဇနံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 တထာပိ၊ ထိုသို့ မရှိသော်လည်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အဋ္ဌပ္ပတ္တိဝသေန၊

ဖြင့်။ ပညတ္တံ၊ ဇ်။ ကိမိဝိ၊ မူကား။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဇ်။ ရဟောနိသဇ္ဇ
 သိက္ခာပဒံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ တန္တိ၊ ပါဠိသို့။
 အနာရောပေတဗ္ဗံ၊ မတင်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာဇ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေန၊
 ထို ဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ရှိလည်း။ တဒတ္တသိဒ္ဓိတော၊ ထိုသို့
 သက်န်းကိုဝိရင်သောအနက်ဇ်၊ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ သည်။ အနိဿရတ္တာ၊ ပါဠိသို့ မတင်ခြင်းငှါ
 အစိုးမရသောကြောင့် လည်းကောင်း။ အနာရောပေတန္တိ၊ ဤ။ အနုညာ
 တတ္တာ စ၊ ခွင့်ပြုသောကြောင့်လည်းကောင်း။ အာရောပေတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်
 သည်။ ဘဝေယျ၊ ဇ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇ်။ “အာကင်္ခမာနော အာနန္တ သံသော။ ပ။
 သမ္မဟနေယျာ”တိ၊ ဤ။ ဤပါဠိကို။ ဝတ္ထံ၊ ဇ်။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤ
 အလုံးဝံသည်။ အကာရဏံ၊ အကြောင်းမဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဇ်။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားတို့သည်။ အပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးမရှိသော။ ဝါခံ၊ ကို။ န နိစ္ဆာ
 ရေန္တိ၊ မြက်တော်မမူကုန်။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပဂေဝ၊ အဘယ်မှာလျှင်။ နိစ္ဆာ
 ရေယျ၊ မြက်ရာအံ့နည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ “တဉ္စ
 ဣမဿ အနုပညတ္တိသဒိသ”န္တိအာဒိ၊ ကို။ အာဟ၊ ဇ်။ အနုပညတ္တိ စ၊
 အနုပညတ်နှင့် တူသည်ဖြစ်၍လည်း။ နိပ္ပယောဇနာ၊ ထူးသောအကျိုးမရှိရာ။
 ဣဒံ၊ ဤဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဒိသဉ္စ၊ သိက္ခာပုဒ်
 အသီးမရှိသည်နှင့်တူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဇ်။ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။
 နိပ္ပယောဇနံ၊ အကျိုးအထူးမရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သပ္ပယောဇနံ ဧဝ၊ အကျိုး
 အထူးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထဇာတံ၊ ကို။ ဒဿိတံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ဇ်။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဒုတိယ
 ဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌။ အတ္ထဝိသေသော၊ အနက်အထူးသည်။ ကော၊ ပန၊
 အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ တတော ပုစ္ဆိ
 တဗ္ဗတော၊ ထိုသို့ အမေးရှိသောကြောင့်။ “ပထမသိက္ခာပဒေ ကေဿ ပိဋ္ဌာ
 ကတာ၊ ဒုတိယေ ဒိန္တံ၊ အယမေတ္ထ ဝိသေသော”တိ၊ ဤ။ အာဟ၊ ဇ်။
 ဣမိနာ အတ္ထဝိသေသေန၊ ဖြင့်။ အညော၊ ပဌမသိက္ခာပုဒ်မှ တပါးသော။
 ကော ပန အတိရေကတ္ထော၊ အဘယ်သို့လွန်သောအနက်ကို။ ဒဿိတော၊
 ပြသနည်း။ ဣတိ ပဉ္စေ၊ ဤအမေး၌။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ၊ ဤ။ တာဝ၊ ရှေး
 ဦးစွာ။ ဝတ္ထံ၊ ဇ်။ “ကေသိမ္မိ ဝတ္ထုသိ” တခုတည်းသော ဝတ္ထု၌လည်း။
 ဉာတိန္တံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့အား။ ပိဋ္ဌာ၊ နှိပ်စက်ခြင်းကို။ ကာတံ၊
 ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ အယံ အဘိရေကတ္ထော၊ ဤလွန်သောအနက်
 အထူးကို။ ဒဿိတော၊ ဇ်။ “ဣတိ ဝေဋ္ဌံ” ဤ။ တေန၊ ထို ပြဿနာနှင့်။

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၉-ဒုတိယဥပက္ခန္ဓသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၆၀၁

တေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အနက်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြီ၏။ “ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ပဋိလဒ္ဓစိဝရဝဏ္ဏနာယ ဝေ၊ ရအပ်သော သက်န်းအရေအတွက်၌သာလျှင်။ အာပတ္တိဂဏနာ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်သေး။ ပိဋိတပုဂ္ဂလသင်္ခါတဝတ္ထုဂဏနာ ယပိ၊ နှိပ်စက်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုအရေအတွက်၌လည်း။ အာပတ္တိဂဏနာ၊ အာပတ်အရေအတွက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။

ဧတ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ သင်္ဂဟဂါထာယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ စ၊ ဖြစ်ကုန် သည်လျှင်ကတည်း။-

တေသ၊ ထို ဥပက္ခန္ဓသိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ဣမ၊ ဤ ဒုတိယဥပက္ခန္ဓ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝတ္ထုတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝတ္ထုအားဖြင့်။ ဝဝတ္ထာယ၊ သော။ ဂဏနာယာပိ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်လည်း။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်။ အနေကတာ၊ များသော အဖြစ်ရှိသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ သန္ဓဿနတ္ထဉ္စ၊ ကောင်းစွာပြခြင်း ငှါလျှင်။ ဒုတိယဥပက္ခန္ဓ၊ ဒုတိယဥပက္ခန္ဓသိက္ခာပုဒ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာယ၊ ၏။ ဝိဘဂေ ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတံ သိက္ခာပဒံ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်သည်။ ကိံ တု၊ အဘယ်သို့သော သဘောရှိသနည်း။ ‘ဧကိတ္ထိယာပိ၊ တယောက်သော မိန်းမ၌လည်း။ ပယောဂတော၊ ပယောဂအားဖြင့်။ အနေကတ္တာ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိနံ၊ တို့၏။ အနေကတာ၊ များ သည်၏အဖြစ်သည်။ သိယာ၊ ၏။”

ဣတိ၊ သို့။ သင်္ဂဟဂါထာယော၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ စ၊ ကတည်း။

☞ (၂၄၆) အပိစ၊ တနည်းကား။ ဧတံ သိက္ခာပဒံ၊ ဤ ဒုတိယဥပက္ခန္ဓသိက္ခာ ပုဒ်သည်။ တံ ဇာတိကေသု၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ သူပိ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ ဂဟေတဗ္ဗဝိနိစ္ဆယဿ၊ ယူအပ်သော အဆုံးအဖြတ်၏။ နယဒဿနပုယောဇနံ၊ နည်းကို ပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ စ-သစ္စံ၊ ၏။

“အညာတိကာယံ ဗဟုတာယ၊ အညာတကံအစရှိသည်ဖြင့်မူလည်း များသော။ ဝိမိဿိတာယ၊ ရောသည်မူလည်းဖြစ်သော။ အာပတ္တိ ယာပိ၊ ၏လည်း။ ဗဟုတာ စ၊ များသည်၏ အဖြစ်သည်လည်း ကောင်း။ ဝိမိဿတာ စ၊ ရောသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။

ဣဒ္ဓေဝမာဒိဝိမိသမ္ဘဝဒဿနတ္ထံ၊ ဤသ္မိအစရှိသော အဝိအရင်ဖြင့် ဖြစ်သင့်သည်ကို ပြခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်း။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣဒံ ဥပက္ခဋ္ဌံ၊ ဤ ဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်ကို။ အဝေါစ၊ ဧ။”-

ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဧ။ တဿ၊ ထို ဗဟုတာ ဝိမိဿတာ-အစရှိသော အဝိအရင်ဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်း၏။ အယံ၊ သည်။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အဓိပ္ပါယပုဗ္ဗကမာ၊ အဓိပ္ပါယ်ရွေးသွားရှိသော။ ဝိစာရဏာ၊ ဝိစစ်ခြင်းတည်း။ ဧကမေဝ၊ တထည်သာဖြစ်သော။ ပုရာဏစီဝရံ၊ သင်္ကန်းဟောင်းကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဒွိဟိ ဝါ၊ နှစ်ယောက်မှလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူဟိ ဝါ၊ အများမှလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ တို့ကို။ ဓောဝါပေတိ၊ ဖွပ်စေအံ့။ ဘိက္ခုနီဂဏနာယ၊ ဖြင့်။ ပါမိတ္တိယဂဏနာ၊ ပါမိတ်အရေအတွက်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဒွိန္ဒ ဝါ၊ နှစ်ယောက်သောဘိက္ခုနီမတို့အားလည်းကောင်း။ ဗဟုန္တံ ဝါ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသော။ ဧက မေဝ စီဝရံ၊ တထည်သောသင်္ကန်းကိုလျှင်။ ပါရိဝတ္တကာ၊ လဲလှယ်ခြင်းကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ ပဋိဂ္ဂဏာတိ၊ ခံအံ့။ ဇာထာ၊ ထို့အတူ။ အာပတ္တိဂဏနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဝေဒိ တဗ္ဗံ၊ ဧ။ တထာ၊ တူ။ ဣဓာပိ၊ ဤဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ဒွိန္ဒ ဝါ၊ နှစ်ယောက်သောဘိက္ခုနီမတို့အားလည်းကောင်း။ ဗဟုန္တံ ဝါ၊ တို့အားလည်းကောင်း။ သာဓာရဏံ၊ သော။ ဧကံ၊ တထည်သောသင်္ကန်းကို။ ဝိညာပေတိ၊ တောင်းအံ့။ ဝိညတ္တေ၊ တောင်းခြင်းကြောင့်။ ပုဂ္ဂလဂဏနာယ၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိဂဏနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တထာ၊ တူ။ အညေသုပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝေရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ နယော၊ နည်းကို။ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်အပ်၏။ အယံ၊ သည်ကား။ တာဝ၊ စွာ။ ဗဟုတာယ၊ များသည်၏အဖြစ်၌။ နယော၊ နည်းတည်း။ ဝိမိဿတာယ ပန၊ ရောသည်၏အဖြစ်၌ကား။ ဉာတိကာယ စ၊ အဆွေတော်သော ဘိက္ခုနီမကိုလည်းကောင်း။ အညာတိကာယ စ၊ အဆွေမတော်သော ဘိက္ခုနီမကိုလည်းကောင်း။ ဧကံ၊ တထည်သော သင်္ကန်းကို။ ဓောဝါပေတိ၊ ဖွပ်စေအံ့။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ နိဋ္ဌာပနေ၊ ပြီးစေရာ၌။ ဧကံ၊ တချက်သော။ ပါမိတ္တိယံ၊ ဧ။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဉာတိကာ၊ အဆွေတော်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ ယောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဓောဝိတာ၊ ဖွပ်၍။ ဌိတာ၊ တည်၏။ ပုန၊ တဖန် အညာတိကာ၊ အဆွေမတော်သော ဘိက္ခုနီမသည်။ သုဓောတံ၊ ကောင်းစွာဖွပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧ။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ အညာတိကာ၊ သည်။ ပဌမံ၊

စွာ။ ဓောဝတိ၊ ဖိပ်၏။ ပစ္စွာ၊ နောက်မှ။ ဉာတိကာ၊ သည်။ သုဓော
 တံ၊ ကို။ ကရေတိ၊ အံ့။ အညာတိကာယ၊ မ၏။ ပယောဂဝသေန၊ ဖြင့်။
 ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ လျင်တည်း။ အညာတိကာယ စ၊ ခွဲလည်း
 ကောင်း။ ဉာတိကာယ စ၊ ခွဲလည်းကောင်း။ အညာတိကာသညိ ဝါ၊ အဆွေ
 မတော်သော ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝေမတိကော
 ဝါ၊ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဉာတိကာသညိ ဝါ၊ ခွဲလည်းကောင်း။
 ဓောဝါပေတိ၊ အံ့။ ယထာဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယဒုက္ကဋ္ဌာဒိအာပတ္တိ
 ဘေဒဂဏနာ၊ နိဿဂ္ဂိယ၊ ဒုက္ကဋ္ဌ အစရှိသော အာပတ်အပြား အရေအတွက်
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ အညာတိကာယ စ၊ ၏လည်းကောင်း။
 ဉာတိကာယ စ၊ ၏လည်းကောင်း။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ စိဝရံ၊ ကို။
 ဥဘောဟိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်း
 တည်း။ ဒိယျမာနံ၊ လှူသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏန္တယ စ၊ ခံသောရဟန်းအား
 လည်း။ အညာတိကာယ ဝေ၊ ၏လျှင်။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ပဋိဂ္ဂဏန္တယ စ၊
 ရဟန်းအားလည်း။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ အထ၊ ထိုမှတပါး။
 ဉာတိကာယ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ ပဋိဂ္ဂဏန္တယ၊ ရဟန်းအား။ အနာ
 ပတ္တိ၊ မသင့်။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဝါ-အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဥဘောသု၊ ဉာတက၊
 အညာတက နှစ်ပါးတို့၌။ အညာတိကာဒိသညိ။ ၍။ ပဋိဂ္ဂဏန္တယ၊ အား။
 ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ နိဿဂ္ဂိယဒုက္ကဋ္ဌာဒိအာပတ္တိဘေဒဂဏနာ၊ ကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒေသုပိ၊ တို့၌
 လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အား လျော်စွာ။ နယော၊ ကို။ နေ
 တဗ္ဗော၊ ဆောင်စပ်၏။ အယံ၊ သည်ဇာနီး။ ဝိမိဿတာယ၊ ရောသည်၏အဖြစ်
 ၌။ နယော၊ နည်းတည်း။ အာဒိ-သဒ္ဓေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ အနေကေ၊
 တောင်းအပ် မတောင်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အများ၌။ အညာတိကာ၊ အဆွေ
 မတော်သော ဘိက္ခုနီမကို။ ဝိညတ္တာဝိညတ္တပုဂ္ဂလဂဏနာယ၊ တောင်းသော
 ပုဂ္ဂိုလ်၊ မတောင်းသောပုဂ္ဂိုလ် အရေအတွက်ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ၏။ ဧကော၊
 တယောက်သောသူသည်။ ဒေတိ၊ ၏။ ဧကော၊ တယောက်သောသူသည်။
 န ဒေတိ၊ မပေး။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ အဝိညတ္တော၊ မတောင်းပဲလျက်။
 အထ ယဒိ ဒေတိ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဝိညတ္တာဝိညတ္တာနံ၊ တောင်း
 အပ်၊ မတောင်းအပ်သည်တို့နှင့်။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသောသူကို။ ဝိညတ္တော၊
 တောင်းသည်ဖြစ်၍။ အထ ယဒိ ဒေတိ၊ အံ့။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ လျင်တည်း။
 ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ လျင်
 တည်း။ အဝိညတ္တော၊ မတောင်းပဲ။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ နိဿဂ္ဂိယေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊

အာပတ်မသင့်၊ ဝိညတ္တဿ၊ တောင်းအပ်သောသူ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အဝိညတ္တော၊ မတောင်းပဲ၊ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ အနာပတ္တိ ဝေ၊ အာပတ်မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ တထာ၊ တူ။ ဥပက္ခဋ္ဌာဒိသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ စွာ။ နယော၊ ကို။ နေတဗ္ဗော၊ ၏။

ဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ရာဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ (၂၄၇) ၅၃၇။ “န ခေါ မယံ အာဝုသော စိဝရစေတာပန္နံ ပဋိဂ္ဂဏှာမ။ ပ။ ကာလေန ကပ္ပိယ”န္တိ ဣဒံ၊ ဤပါဠိကို။ ဣတော၊ ဤသိက္ခာပုဒ်မှ။ ပုဗ္ဗေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ရှုပ်ယပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒဿ၊ ကို။ ပညတ္တတ္တာ၊ ပညတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဆိုပြီးသည်မှတပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ကား။ အာယသ္မာ ဥပနန္ဓော၊ သည်။ မံသဿ၊ အမဲကို။ စေတာပန္နံ၊ ဝယ်ဖို့ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဝယ်စရာဖြစ်သော။ ကေမိ၊ ကဟာပဏံ၊ တသပြာမျှလောက်သော ငွေကိုလည်း။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏန္ဓော၊ ခံလျက်။ တတော၊ ထိုတသပြာထက်။ မဟန္တတရံ၊ အလွန်များသော။ စိဝရစေတာပန္နံ၊ သင်္ကန်းဖိုးကို။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ န ပဋိဂ္ဂဏှိဿတိ၊ မခံလတ္တံ့နည်း။ ဧဝံ သန္ဓေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ စိဝရပဋိသံယုတ္တတ္တာ၊ သင်္ကန်းနှင့်စပ်သော သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့်။ စိဝရစရော၊ စိဝရဝဂ်၌။ သင်္ဂါယံ၊ သု၊ သင်္ဂါယနာ တင်ကုန်၏။ ဣတိ သမတ္တော၊ တည်း။

၅၃၈-၉။ “အာဂတကာရဏံ ဘဉ္ဇတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသောကြောင့်။ ပုန၊ တဖန်။ စောဒေတံ၊ တောင်းခြင်းငှါ။ န လဘတိ နန၊ မရသည် မဟုတ်တုံလော။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းသည်။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စိဝရံ၊ ကို။ န လဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။ ကဿ၊ မူကား။ ပဋိသန္ဓာရဿ၊ ပဋိသန္ဓာရကို။ ကတတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ စောဒနာလက္ခဏံ၊ တောင်းခြင်း လက္ခဏာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ကတော၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ စောဒေမိ၊ အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ အာဂတော၊ လာသောရဟန်းသည်။ တံ ဌာနံ၊

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၁၀-ရာဇသိက္ခာပဒ ဝတ္ထု

၆၀၅

ထို ရပ်ခြင်းကို။ ဘဉ္ဇတိ၊ ဧ၊ ကေ၊ ထို နေခြင်းစသော သုံးပါးသော ကိရိယာတို့တွင် တပါးပါးကို။ စေ ကရေတိ၊ အံ၊ တိဏိပိ စ၊ နေခြင်း၊ အာမိသံကိခံခြင်း၊ တရားဟောခြင်း သုံးပါးလုံးတို့ကိုလည်း။ စေ ကရေတိ၊ အံ၊ ကေမေဝ၊ တခုသော ရပ်ခြင်းကိုသာ။ ဘဉ္ဇတိ၊ ဧ၊ ကသ္မာ၊ မူကာ။ ကေဝစနတ္တာ၊ တူသောစကားဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့၊ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တိဏိ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဘဉ္ဇတိ၊ ဧ၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ “စော ဒနာဒိ၊ တောင်းခြင်းအစရှိသည်ကို။ န ဘဉ္ဇတိ၊ မဖျက်။ စောဒေတု ကာမော၊ တောင်းလိုသောသူသည်။ အကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်သည်ကို။ အကာသိ၊ ဧ၊ တေန၊ ထိုသို့ပြုသဖြင့်။ ဝတ္တဘေဒေ၊ ဝတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။” ဣတိ ဝဒတိ၊ ဧ၊ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော ပန၊ သည်ကား။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ စေ နိသိဒတိ၊ အကယ်၍ နေအံ့။ ကောယ နိသဇ္ဇာယ၊ တကြိမ် နေသဖြင့်။ ဒွေ ဌာနာနိ၊ နှစ်ကြိမ်ရပ်ခြင်းတို့ကို။ ဘဉ္ဇတိ၊ ဖျက်၏။ အာမိသံ၊ ကို။ စေ ပဋိဂ္ဂဟာတိ၊ ခံအံ့။ ကေန ပဋိဂ္ဂဟဏေန၊ ဖြင့်။ ဒွေ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဘဉ္ဇတိ၊ ဖျက်၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စေ ဘာသတိ၊ ဟောအံ့။ ဓမ္မဒေသနာ သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တပရိစ္ဆေဒါယ၊ ရှိသော။ ကောယဝါစာယ၊ ဖြင့်။ ဒွေ ဌာနာနိ၊ တို့ကို။ ဘဉ္ဇတိ၊ ဧ၊ တံ၊ ထိုသို့ဖျက်သည်ကို။ သန္တာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။” ဣတိ ဝဒတိ၊ ဧ၊ “ယတ္ထာ”တိ၊ ယတ္ထ ဟူ၍။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အတ္တနော ဝေ၊ ဧလျှင်။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ သွားအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဝိယ၊ ဆိုသကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဧ၊ တေန၊ ကြောင့်။ “ဗျဉ္ဇနံ ပန န သမေတိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ၊ ဥပါသကေတိ ဣတ္ထံ၊ ၌။ ဥပါသကေဟိ၊ တို့သည်။ တံ၊ ကို။ အာဏတ္တာ၊ စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ မူလံ အသာဒိယန္တေနာတိ ဣတ္ထံ၊ ၌။ မူလဿ၊ သင်္ကန်းဖိုး၏။ အကပ္ပိယဘာဝေ၊ မအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိလျက်။ အသာဒိယန္တေန၊ ဖြင့်။ တဉ္စ၊ သည်လည်း။ စိတ္တေန ခေါ၊ စိတ်ဖြင့်သာ။ မုခေန၊ ဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဟုတ်။ ဝေ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အကပ္ပိယံ၊ အကပ္ပိယဝတ္ထုကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလှူလတ္တံ့။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အကပ္ပိယံ၊ အကပ္ပိယဝတ္ထုကို။ ဣစ္ဆန္တောဝံ၊ အလိုရှိလျက်လျှင်။ မုခေန၊ ဖြင့်။ “မေ ငါအား။ စိဝရံ၊ ကို။ ဒေဿ၊ ကုန်လော။” ဣတိ၊ သို့။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်ကို။ သစေ နိဒ္ဒိသတိ၊ အကယ်၍ညွှန်အံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပဋိလာဘေန၊ ရသဖြင့်။ ရူမိယပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ အာ ပတ္တိ၊ ဧ။

တတြ ဝစနေ၊ ဌ။ အယံ၊ တ္တံ၊ သည်ကား။ ဝိစာရဏာ၊ တည်း။-စိတ္တေန၊
 ဖြင့်။ သာဒိယန္တောပိ၊ သော်လည်း။ မုခေန၊ နှုတ်ဖြင့်။ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန၊
 ဖြင့်။ “ကဟာပဏာရဟေန ဝါ။ တသပြာထိုက်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ပါဒါ
 ရဟေန ဝါ၊ တမတ်ထိုက်သည်မူလည်းဖြစ်သော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။
 ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သော ဤမည်သော ဝတ္ထုကိုလည်း။ အာဟာရ၊ ဆောင်
 လော့။” ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝေါဟာရေတိ၊ အကယ်၍ ခေါ်ဝေါ်သည်ဖြစ်
 အံ။ ရူပိယံ၊ ရွှေငွေကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကိဉ္ဇာပိ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ကား ဆို
 ၏ရှင်။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဆိုသော်လည်း။ ဝနုတိ ဝေ၊ အပ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ ကသ္မာ၊ ကား။ ကဉ္စ၊ တစုံတခုသော။ သဿုဋ္ဌာနကံ ဘူမိပဒေသံ၊
 ကောက်လုပ်ရာဖြစ်သော မြေအရပ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ “သိမံ ဒေမာ” တိ၊
 ၍။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ။ ဝနုတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနတော၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။
 “ဝိဟာရဿ ဒေမာ” တိ၊ ၍။ ဝတ္ထု၊ သော်။ “ပဋိက္ခိပိတံ၊ ငှါ။ န ဝနုတိ၊
 မသင့်။” ဣတိ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ အဿ၊ ထိုပုဒ်
 ၏။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ဌကား။ “သံသံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ‘ဝိဟာရဿ
 ဒေမာ’ တိ၊ ၍။ ဒိန္နံ၊ လှသောဝတ္ထုသည်။ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတံ စ၊ ခံခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း။ ‘သာဓု’ တိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ ဝတ္တံ၊ စ၊ ဆိုခြင်းငှါလည်းကောင်း။

(၂၄၈) အနုမောဒေတံ စ၊ အနုမောဒနာ ပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း။
 ဝနုတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သံသံဿ၊ ၏။ ဝိဟာရော၊
 ကျောင်း။ ဣတိ နာမဘာဝတော စ၊ ဤသို့အမည်၏ မဖြစ်သင့်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ခေတ္တဿေဝ၊ လယ်၏သာလျှင်။ သိမာ၊ အပိုင်းအခြား
 တည်း။ ဣတိ နာမဘာဝတော စ၊ ဤသို့အမည်ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်းတည်း။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ အပ္ပမာဏံ၊
 မဟုတ်။ ကပ္ပိယဝေါဟာရေဝ၊ သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ ကပ္ပိယမေဝ၊ အပ်သောစကားကိုသာလျှင်။ အာစိက္ခိတတ္တာ၊ ကြား
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ‘ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေနစိ ပရိယာယေန၊
 တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေကို။ သာဒိတဗ္ဗံ၊
 သာယာအပ်၏။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရွာမှီးအပ်၏။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။
 အဟံ၊ သည်။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ။” ဣတိ ဝစနေနပိ၊ နှင့်လည်း။ န
 ဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ ကပ္ပိယဝစနပစ္စယာ၊ အပ်သော စကားဟူသော
 အကြောင်းကြောင့်။ ဒါယကော၊ လှသောသူသည်။ သယမေဝ၊ မိမိအလို့
 လိုလျှင်။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် စပ်သောအမှုကို။ ဇာနိဿတိ၊

လတ္တံ့။ ဣတိ အဓိပ္ပါယ်တော၊ အားဖြင့်။ ဧဝံ၊ လူသော သူသည်။
 တေဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အဓိပ္ပါယ်၊ ကို။ ဥတု၊ ချီ။ ကပ္ပိယကာရကဿ၊ ။
 ဟတ္ထေ၊ ချီ။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ဘိက္ခုဿ၊ ။ သန္တကမေဝ၊ သည်
 သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ။။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ။။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံ
 သော စကားသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သိမာဝိဟာရဝစ
 နဿ၊ သိမာသဒ္ဓါ၊ ဝိဟာရသဒ္ဓါတို့၏။ ဧဝံ၊ လူသောသူ၏
 စကားဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣဓ စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ကား။ ဘိက္ခုနော၊
 ။။ ဝစနံ၊ သည်။ ပမာဏံ၊ တည်း။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ “အထာပိ
 ‘မမ တဠာကံ ဝါပေါက္ခရဏံ’ ဝါ သံဃဿ ဒဗ္ဗိ” တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တော၊ သော်။
 ‘ဥပါသက၊ ဥပါသကာ။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သံဃော၊ သည်။ ပါနီယံ၊
 ရေကို။ ပိဝိဿတိ၊ သောက်ရလတ္တံ့။’ ဣတိအာဒိနိ၊ တို့ကို။ ဝတု၊ ချီ။ ပရိ
 တုဉ္စိတံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဝိနုတိ ဝေ၊ အပ်သည်လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 အာဟ၊ ။။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ ကို။ ဂယံမာနေ၊ သော်။ ခေတ္တံ၊
 ကို။ သန္ဓာယ၊ ချီ။ ဘိက္ခုနော၊ ။။ ခေတ္တပဋိဗဒ္ဓဝစနာနိ၊ ခေတ္တနှင့် စပ်
 သော စကားတို့သည်။ သိမာဝစနေ၊ ဖြင့်။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ။။ အဝိဟာရဿ၊ ကျောင်းမရှိသော။ ဘိက္ခု
 ဿ စ၊ ရဟန်းအားလည်း။ ရူပိယံ၊ ရွှေငွေကို။ ဒသေတု၊ ချီ။ “ဣဒံ ဝိ
 ဟာရဿ ဒဗ္ဗိ” တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အတ္တနော၊ ။။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။
 ဒိယုမာနံ၊ လှသည်ကို။ ဇာနန္တေနာပိ၊ သိသောရဟန်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုလူ
 အပ်သော ရွှေငွေကို။ အပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ မပယ်အပ်။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။
 ကဟာပဏာရဟာဒိနော၊ ကဟာပဏထိုက်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ အစရှိသည်၏။
 အဏပ္ပိယဘဏ္ဍာတာဂံ၊ မအပ်သော ဘဏ္ဍာလျှင်အဖို့ရှိသော။ ကဟာပဏာဒိ
 ဘာဝမေဝ၊ ကဟာပဏအစရှိသော အဖြစ်ကိုလျှင်။ ဇာနန္တမေဝ၊ သိခြင်းကို
 သာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ချီ။ တထာ၊ ထိုကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်။ ဝေါဟရန္တဿ
 စ၊ ခေါ်ဝေါ်သောရဟန်းအားလည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊
 သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ။။ “န တွေဝါဟံ ဘိက္ခဝေ ကေနစိ ပရိယာယေနာ”
 တိ၊ ချီ။ နိပ္ပဒေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။
 လေသံ၊ အမြှက်ကို။ ဩဇ္ဇေတံ၊ ထောင်ခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။
 ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ။။ ဝိစာ
 ရေတွာ ပန၊ ချီကား။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ။။ “နော စေ ဣစ္ဆတိ၊ န ကထေတဗ္ဗံ”
 န္တိ၊ ချီ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တသာမိဓိယာ၊ အကြင်အကြင်ဆို

ပြီးသော သာမိစိကို။ အကရဏေ- မပြုခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဋ္ဌာယ၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

“အညာတကအပ္ပဝါရိတေသု ဝိယ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗ”န္တိ ဝစနတော၊ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တသာမိစိမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ န ကတော၊ မပြုမူ၍။ စေ နိပ္ပါဒေတိ၊ စေ အံ။ အညာတကဝိညတ္ထိသိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ ကာရေတဗ္ဗော၊ ဆုံးဖြတ်အပ် ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ ကပ္ပိယကာရကာ၊ တို့သည်။ သယ မေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ စောဒေတော၊ တောင်း၍။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်အံ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ “သယံ ကရဏမေဝ၊ မိမိကိုယ်တိုင်ပြုခြင်းကိုသာလျှင်။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပိဏ္ဍပါတာဒိနံ။ပ။ ဒေသေ န ယောတိ ဣတ္ထံ၊ ခွံ။ “ဒုက္ခဋ္ဌ”န္တိ၊ ခွံ။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဆိုသော စကားသည်။ န သန္တရံ၊ မကောင်း။ ဒဒန္တေသုပိတိ ဣတ္ထံ၊ ခွံ။ အပိ-သဒ္ဓေန၊ ဖြင့်။ သင်္ဂဟိ တတ္တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နိသဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှေး ရှိသော။ ပါမိတ္တိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ “သံဃေ၊သည်။ သာဒိတေ၊ သာယာသည်ရှိသော်။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝိကပ္ပေန္တိ၊ ကြံကုန်၏။ တံ၊ ထို သံဃာကို။ ဝိသေသေတော၊ အထူးပြု၍။ န ဝုတ္တတော၊ ကြောင့်။ ပါမိတ္တိယမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ “နိသဂ္ဂိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယေဝါပနကသိက္ခာပဒေသု၊ ယေဝါပနက သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သိယာ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ “ယဿ ကဿစိ ဟိ အညဿ ။ပ။ မဟာပစ္စရိယံ ဝုတ္တ”န္တိ၊ ခွံ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းမဟုတ်သော သူတို့ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ အန္တမသော၊ဖြင့်။ မာတာပိတုနမ္ပိ၊တို့၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္တဿ၊ ခံသောရဟန်းအား။ ဒုက္ခဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။

☞ (၂၄၉) သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္ နာမ၊ ခံခြင်းမည် သည်။ “ဥဂ္ဂဏေယျ ဝါ ဥဂ္ဂဏာပေယျ ဝါ ဥပနိက္ခိတ္တံ ဝါ သာဒိယေယျာ”တိ၊ ခွံ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တ လက္ခဏမေဝ၊ ဆိုအပ်သော လက္ခဏာသည်သာလျှင် တည်း။ ဝေံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်လည်း။ ကတ္တစိ၊ အချို့သောအရာ၌။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ကတ္တစိ ပိ၊ ခွံလည်း။ န ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ မပယ်အပ်။ ကတ္တစိ ပိ၊ အချို့သော အရာ၌လည်း။ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ သာဒိတံ၊ သာယာခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊၏။ ဝေံ၊ သို့။ အပ္ပဋိက္ခိတ္တံ၊မပယ်အပ်သော ဝတ္ထုသည်။ ကိဉ္စိ၊ အချို့တား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ သဗ္ဗမ္ပိ၊ ဤ အလုံးစုံသော

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဝဂ္ဂ ၁၄-ရာဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၀၉

အဆုံးအဖြတ်ကိုလည်း။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ “သဓေ ပနာ”တိ၊ သဓေ ပန-အစရှိသော။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို။ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်တော်မူအပ် ၏။ တတ္ထံ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ “စေတိယဿ။ ပ။ န ဝန္တတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အပ္ပဋ္ဌိက္ခိတ္တံ၊ မပယ်အပ်သော ဝတ္ထုကို။ ဝိဟာရဿ၊ အား။ ဒိန္နံ၊ လှသည်ကို။ သာဒိတုံ၊ ငှါ။ ဝန္တတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထဇာတံ၊ ဤ အနက်သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ထေရဿ၊ ၏။ “မာတုယာ၊ အား။ ဒေမ၊ ကုန်အံ့။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တေပိ၊ သော်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ပါစိတ္တိယမေဝ၊ လျင်တည်း။ သာပတ္တိကော ဟောတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာယအာပတ္တိယာ၊ အဘယ်အာပတ်ဖြင့်။ သာပတ္တိကော၊ အာ ပတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့သော အမေးသည်။ သတိ၊ သော်။ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ သာပတ္တိကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာယ ကာယစိ၊ အမှတ်မရှိ တခုခုသောဝတ္ထုဖြင့်။ န၊ မဟုတ်။ ဧကဝလံ၊ သက်သက်။ အဋ္ဌာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ စောဒေတိ၊ တောင်း၏။ ဣတိ ကတော- ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ “သာပတ္တိကော”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယထာ ကထံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ “ပဉ္စဟိ ဘိက္ခဝေ အဂေါဟိ။ ပ။ အနတိသာရော”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ န သမ္မာဝတ္တန္တံယေဝ၊ ကောင်း စွာမကျင့်သောသူကိုလျှင်။ အပဏာမေန္တဿ၊ မနှင်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ဟောသကဲ့သို့တည်း။ ယထာ ကံ သုတ္တံ၊ အဘယ်ပါဌ်ကို။ အာဟ၊ နည်း။ “န စ ဘိက္ခဝေ အသမ္မာဝတ္တန္တော။ ပ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ စ၊ ရှိလျှင်။ အာဟ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိမတ္တပေ မာဒိအဘာဝေပိ၊ အဓိမတ္တပေမ အစရှိသော သဘော မရှိသော်လည်း။ အပဏာမေန္တဿ၊ မနှင်သောဆရာအား။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်မှုကား။ သာတိသာရော သဒေါသော၊ အပြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝေ-ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤ ဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်း ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ “သာတိသာရော ဟောတီတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ သဒေါသော၊ အပြစ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာပတ္တိ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုသောကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ယုတ္တံ ဝေ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ တဒနန္တရမေဝ၊ ထို့ သွေဝ သာပတ္တိကော-ဝါကျ၏ အခြားမဲ့၌လျှင်။ မိစ္ဆာဂါဟနိဝတ္တနတ္ထံ၊ ရဟန်းအများ အာပတ်သင့်ကောင်း ၏ဟူသော မိစ္ဆာအယူကိုနှစ်ခြင်းအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊

၆၀၀၁၅

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကိစ္ဆာနိကာယ

[၄-နိဿဂ္ဂိယ

ကြောင့်။ “န သမ္မာဝတ္ထန္တော ပဏာမေတဗ္ဗော”တိ၊ ခုတ္တိ၊ ကြောင့်။
 အနာပတ္တိတာ၊ အာပတ်မသင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ကတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒုက္ကဋ္ဌာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊
 သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ကပ္ပိယဘဏ္ဍမိ အကပ္ပိယမေဝါတိ
 ဣဒံ၊ ကို။ တဋ္ဌာကတော၊ တဖက်သည်ကန်မှ။ နိပ္ပန္နဓညေန၊ ဖြစ်သော
 စပါးဖြင့်။ ပရိဝတ္ထေတွာ၊ လဲလှယ်၍။ လန္တံ၊ ရအပ်သော။ ဂေါရသံ၊
 နွားနို့အရသာသည်လည်း။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။”ဣတိ-ကတွာ၊ ဤသို့လုံး
 သွင်း၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ကပ္ပိယဝေါဟာရေပိ၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရ၌လည်း။ ဝိဓာနံ၊ အစီအရင်ကို။
 ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ ဣဒံ၊ ဤ ကပ္ပိယဝေါဟာရအစီအရင်သည်။ သေယျဏာ
 ကတမံ၊ မူကား။ “ဥဒကဝေသေနာ”တိ အာဒိ၊ အစရှိသည်တည်း။ ဒုဗ္ဗိ
 နိဗ္ဗောဂံ ဟောတိတိ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ပရတော၊ နောက်မှ။ “တသေဝ
 အကပ္ပိယံ ကသ္မာ ဓညဿ ဝိစာရိတတ္တာ”တိ ဣမိနာ၊ ဟူသောစကားနှင့်။
 န သဒိသံ၊ မတူ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဝုတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤ စကားသည်။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။
 ပယောဂဝေသေန၊ ဖြင့်။ အာဒိတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်
 သော ကောက်နှင့်။ မိဿံ၊ ရော၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အ ကတပုဗ္ဗံ၊
 ရှေး၌မပြုဘူးသည်ဖြစ်၍။ နဝ သဿံ နာမ၊ အသစ်ဖြစ်သော ကောက်ခင်း
 မည်၏။ ခလေ ဝါ ဌတွာ ရက္ခတိတိ၊ ကား။ ဣဒံ ဝါ၊ ဤစကားကိုလည်း။
 တွေကံ ဝါ၊ ဤမျှကိုလည်း။ မာ ဂဏှ၊ မယူလင့်။ ဣဒံ၊ ဤမျှကိုလည်း။
 “ဂဟေတံ၊ ဌါ၊ လဗ္ဘတိ၊ ရ၏။” ဣတိ၊ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣတော၊
 ဤအရပ်မှ။ အပနေဟိ၊ ပယ်လော့။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ပုဉ္ဇံ၊ အစုကို။ ကရောဟိ၊
 လော။”ဣတိ ဝေမာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသော။ ပယောဂေန၊ လုံ့လဖြင့်။
 စေ ရက္ခတိ၊ အကယ်၍ စောင့်အံ့။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။ “မယိ၊ သည်။ ဌိတော၊
 တည်စဉ်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွာ၊ ဤသို့လုံး
 သွင်း၍။ သစေ ရက္ခတိ၊ အံ့။ ဂဏှန္တေ ဝါ၊ ယူသောသူတို့ကိုလည်း။ ပဿိ
 တွာ၊ ၍။ ‘ကိ’ ကရောထ၊ အသို့ပြုကြကုန်သနည်း။’ ဣတိ၊ သို့။ ဘဏတိ၊
 ဆိုအံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ ယုတ္တံ၊ ၏။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ “ဒွါရံ၊ ကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။
 ရက္ခန္တေန၊ ဖြင့်။ ဝဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။(၂၅၀) တသေဝ၊
 ထိုသို့စီရင်သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ တေ၊ ဤ ဝတ္ထုသည်။ အဏပ္ပိယံ၊

ကဏ္ဍ]

၁-စိဝရဏေ ၁၀-ရာသီကွာပဒ ဝဏ္ဏ

၆၁၁

မအပ်။ ကသ္မာ၊ မကား။ အ ပုဗ္ဗဿ၊ အသစ်ဖြစ်သော ကောက်ခင်းကို။
 အနုပ္ပါဒိတတ္တာ၊ မဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ (တပါးရဟန်းတို့
 အား အပ်သည်ကိုပြသောဟိတ်)။ ဟေဋ္ဌာ၊ ကန်အောက်၌။ “သဿ၊ ကောက်
 ကို။ ကတွာ၊ ၍။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊
 ပန၊ ငှါကား။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပဏ္ဏေပိ၊ အရွက်
 ခင်း၌လည်း။ ဧသေဝ နယော၊ နည်းရှိ၏။ “ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ သယမေဝ၊
 မိမိအလိုလိုလျှင်။ ကဓောန္တာနံ၊ ပြုကုန်သောသူတို့အား။ ဥဿာဟဇနနတော၊
 အားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေသောကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထု၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မကား။ “ကဟာပဏာနံ ဝိစာရိတတ္တာ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်
 တည်း။ ဥဋ္ဌာပိတတ္တာ၊ ထစေအပ်သောကြောင့်။ ပဂေဝ၊ နည်း။ ဣတိ
 အတ္ထံဇာတံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါယကာ ဝါ၊ လှူသော
 သူတို့သည်လည်းကောင်း။ သံသဿ၊ ၏။ ဂါမဓေတ္တာရာမာဒိ၊ ရွာ၊ လယ်၊
 အရံအစရှိသည်ကို။ ကေဏိယာ၊ အခဖြင့်။ ဂဟိတမနုဿာ ဝါ၊ ယူသော
 လူတို့သည်လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ကုဠုမ္ပိနော၊ သူကြွယ်ဖြစ်ကုန်
 သော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ “ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ သံသဿ၊ ၏။
 ကဟာပဏာ၊ တို့ကို။ အာဟဋ္ဌာ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒန္တိ၊
 ကုန်အံ့။ “န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။” ဣတိ ဧတ္တကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊
 ၏။ ကပ္ပိယကာရကာဝ၊ တို့သည်လျှင်။ စေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်အံ့။ “သံသဿ၊
 အား။ ကဟာပဏာ၊ အသပြောတို့သည်။ န ကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်။ သပ္ပိအာဒိ
 နိ၊ ထောပတ်အစရှိသည်တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊
 ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “သံသဿ၊ ၏။ ကပ္ပိယကာရကေ ဝါ၊ တို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ဂုတ္တဋ္ဌာနံ ဝါ၊ လုံရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ အာစိက္ခထ၊ ကြား
 ပါကုန်လော့။” ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဧတဟိ၊ ထို ကပ္ပိယကာရကတို့
 သည်။ သမ္မာဒိတံ၊ ပြီးစေအပ်သော ထောပတ်စသည်ကို။ ကေနစိ၊ အစုံ
 တယောက်သော ရဟန်းသည်။ အ ကတ္တဗ္ဗတာယ၊ မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ “ဣမိနာ၊ ဤဝတ္ထုဖြင့်။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်ကို။ အာဟရာဟိ၊ ဆောင်
 ခဲ့လော့။” ဣတိ၊ သို့။ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးစေ၍။ ဝိစာရေတိ၊ စီရင်၏။ ဣတ
 ရေသံ၊ စီရင်သော ရဟန်းမှ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ကပ္ပိယံ၊ ၏။
 ကိမိဝ၊ မကား။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ပတ္တစတုဏ္ဏေ၊ တွင်။ စတုတ္ထပတ္တော
 ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို သို့ကွာပုဒ်၌။ “ဣမေ ကဟာ
 ပဏေ၊ တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဣမံ ပတ္တံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။
 ကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ ဒါပေတွာ၊ ၍။ အယံ ပတ္တော၊ ကို။ ဂဟိတော၊ ၏။

တေဿေဝ ဘိက္ခုနော၊ အာသေယျင်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ကသ္မာ၊ ကား။
 ဒုဗ္ဗိစာရိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် စီရင်အပ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်တည်း။
 အညေသံ ပန၊ တို့အားကား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ မူလဿ၊ အဖိုး
 ကို။ အသမ္ပုဋ္ဌိတတ္တာ၊ မခံအပ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ အာဒိ၊
 ကို။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ စတုတ္ထပတ္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သည်။ ယဒိ
 သိယာ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗေသံ၊ တို့အား။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်။
 ကသ္မာ၊ ကား။ ကဟာပဏာနံ၊ တို့ကို။ ဝိစာရိတတ္တာ၊ တည်း။ ဣတိ ဝတ္ထံ၊ ၏။
 ဣဒံ၊ ကို။ ဒုဝတ္ထံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ မူလဿ၊ အဖိုးကို။ သမ္ပုဋ္ဌိ
 တဋ္ဌာနံ၊ ခံရာအရပ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝတ္ထတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပတ္တစတုက္ကေ၊
 ဌံ။ ဒုတိယတတိယပတ္တာ ဝိယ၊ တို့ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနော၊ ကြောင့်
 လျှင်။ သယံကာရိဝါရေး၊ သယံကာရိဝါရဉ္စ။ “န ကပ္ပတိ”တိ ဧတ္ထကမေဝ၊
 ကိုသာလျှင်။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဝတ္ထံ၊ ၏။ တတော၊ ထို ဝါရမှ။ ပရံ၊ ဌံ။
 တေဟိ၊ ထိုဒါယကာတို့မှ။ မူလံ၊ ကိုသာလျှင်။ သမ္ပုဋ္ဌိတိ နာမ၊ ခံသည်
 မည်၏။

ရညော၊ မင်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ္တံ၊ ကို။ ဒုဝိညေယျံ၊ ဝိယ၊ သိခက်
 သကဲ့သို့။ ဣဒံ ဇာတိသိက္ခာပဒံ၊ ကို။ မဟာဝိသယသိက္ခတ္တာ ဝါ၊
 များသောအရာရှိသော ကျင့်ဖွယ် ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။
 ဝိတ္တာဓိပ္ပာယ်တောပိ ဝါ၊ ဆန်းကြယ်သော အနက်အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်၏
 အပြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိဒုညေယျံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။

ဇာတိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။
 ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ စိဝရဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၁-ကောသိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၄၂။ ကောသိယကာရကောတိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ကောသံ၊ အအိမ်ကို။
 ကဗျေန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ကောသကာရာ”တိ၊
 ရှိ။ လဒ္ဓဝေါဟာရာနံ၊ ရအပ်ကုန်သော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိကုန်သော။ ပါဏ
 ကာနံ၊ ပိုးတို့၏။ ကောသတော၊ အအိမ်မှ။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သောအမွေးသည်။
 ကောသိယံ နာမ၊ ကောသိယမည်၏။ အတ္တနာ၊ သည်။ စေ ကတံ၊ အကယ်
 ရှိ ပြုအံ။ နိဿဇ္ဇနကာလေ၊ စွန့်သောကာလ၌။ “သယံ ကတံ နိဿဂ္ဂိယ”
 ဌံ၊ ရှိ။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ၏။ (၂၅၁) ဧတ္ထ၊ ဤစွန့်ရာ၌။ ဥဘောဟိ စ၊ အတ္တ၊

၁၁

၁-ကောသိယဝဂ္ဂ ၃-ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ ၆၁၃

ပရ နှစ်ပါးတို့သည်ကား။ ယထာ ပါဌမေဝ၊ ပါဌိရှိတိုင်းသာ။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ အတ္တနာ စ၊ သည်လည်းကောင်း။ ပရေဟိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝိပူကတံ၊ ပြု၍မပြီးသေးသော အခင်းကို။ အတ္တနာ ပရိယောသာပေတိတိအာဒိ၊ သော။ စတုက္ကမ္မိ၊ ကိုလည်း။ သမ္ဘဝန္တံ၊ ဖြစ်သင့်လျက်။ န ဒဿိတံ၊ ပြတော်မမူအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကေသ္မိံ၊ တခုသော။ တိကေ ဝါ၊ တိက်ကိုလည်းကောင်း။ စတုက္ကေ ဝါ၊ စတုက္ကကိုလည်းကောင်း။ ဒဿိတေ၊ ပြသည်ရှိသော်။ ဣတရံ၊ တပါးသော။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ တိက စတုက္ကံ၊ အကြင်တိက စတုက္ကကို။ သမ္ဘဝန္တမ္ပိ၊ ဖြစ်သင့်သော်လည်း။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆို။ သော၊ ဤသို့ ဖြစ်သင့်လျက် မဆိုခြင်းသည်။ ဝိနယဓမ္မတာ၊ ဝိနည်း၏သဘောတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကောသိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၄၇။ သုဒ္ဓကာဠကနန္တိ ဧတ္ထံ၊ ဌံ။ ပဌမေ၊ ပထမကောသိယမိဿကသိက္ခာပုဒ်၌။ “ကေနာပိ ကောသိယံသုနာ”တိ၊ ချံ။ ဝုတ္တံ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣဓ၊ ဤဒုတိယသိက္ခာပုဒ်၌။ “ကေနာပိ အညေန အမိဿေတွာ”တိဝစနာတာဝတော၊ အမိဿေတွာ-ဟူသောပါဌ်၏ မရှိသောကြောင့်။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော အမွေးတို့နှင့်။ မိဿကဘာဝေ၊ ရှေးသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ အပညာယမာနရူပကံ၊ မထင်သော အရုပ်သဘောရှိမှုကား။ “သုဒ္ဓကာဠက” မိစ္ဆေဝ၊ ရှိသာလျှင်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၅၂။ “ဓာရယိတွာ ဒွေ တုလာ အာဒါတဗ္ဗာ”တိ၊ ချံ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တုလာဓာရဏာယ၊ ချိန်ဖြင့်ချိန်သဖြင့်။ ကာဠက၊ သိုးနက်မွေးတို့သည်။ အဓိကာ၊ လွန်ကုန်သည်။ ယထာ၊ အကြင်အချင်းဖြင့်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကာဠကနံ၊ သိုးနက်မွေးတို့၏။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန၊ အလွန်ကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်။ ဒွေ ဘာဂါ၊ နှစ်ပိုတို့ကို။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ သုဒ္ဓကာဠက

ပဋိသေဓနနိဒါနာနိ၊ သက်သက်သေသံ သိုးနက်မွေးတို့ကို မြစ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ အစွဲပြု၍။ ပညတ္တတ္တာ၊ ပညတ်သောကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တတိယံ သြဒါတာနံ စတုတ္ထံ ဂေါစရိယာနန္တိ အယံ သဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟေဋ္ဌိမပရိစ္ဆေဒေါ၊ အယုတ်ကို ပိုင်းခြားသော သဒ္ဓါတည်း။ မာတိကာဌကထာယံ ပန၊ ဌ်ကား။ “ကေဿပိ၊ တခုသည် မူလည်း ဖြစ်သော။ ကာဌကလောမဿ၊ သိုးနက်မွေး၏။ အတိရေကဘာဝေ၊ လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ တုလာဓာရဏာယ၊ ချိန်ဖြင့် ချိန်သောအရာနှင့်။ ကိဉ္ဇာပိ န သမေတိ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ အစိတ္တကတ္တာ၊ စိတ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ တုလာယ၊ ချိန်ဖြင့်။ ဓာရယိတူာပိ၊ ချိန်၍သော်လည်း။ တေသံ၊ ထို သိုးနက်မွေးတို့၏။ ကေမ္ပိ လောမံ၊ တချောင်းသော အမွေးသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအခင်းပြုရာ၌။ ပတေယျ၊ ကျဉ်းအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဤကား အဓိပ္ပာယ်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာ-အညေ အတ္ထေ၊ ဆိုပြီးသည်မှတစ်ပါးသော အနက်ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ ဒေ တုလာ၊ ချိန်နှစ်ခုတို့ကို။ နာဒါတဗ္ဗာ၊ မယူအပ်ကုန်။ ဥနကတရာ၊ အယုတ်တို့ကို။ အာဒါတဗ္ဗာ၊ ကုန်သည်။ သိယျ၊ ကုန်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ လောမံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ တုလာ ဓာရဏာ၊ ချိန်ဖြင့် ချိန်သည်ကို။ န ကရိယတိ၊ မပြုအပ်။ အထ ဧကန္တေန၊ စင်စစ် သဖြင့်။ ဂဏေတွာဝ၊ ၍သလျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တုလာဓာရဏာယ၊ ၏။ ပယောဇနံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ “ဂေါစရိယသြဒါတေသု၊ တို့တူင်။ ကေမေဝ၊ တခုခုကိုသာလျှင်။ ဒိဂုဏံ၊ နှစ်ဆတက်ကို။ ကတွာ၊ ၍။ ဂဟေတုံ၊ ငှါ။ ဝဠုတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အဌကထာယံ၊ ဌ်။ အဝိစာရိတတ္တာ၊ မစိစစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒေတာဝသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ဆဗ္ဗသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ (၂၅၂) ၅၆၂။ နဝံ နာမ ကရဏံ ဥပါဒါယာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ အာဒိကရဏတော၊ အစ၌ ပြုသည်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဝဿဂဏနံ၊ နှစ်အရေအတွက်ကို။ ဒိပေတိ၊ ၏။ ကရိတွာ ဝါတိ ဝစနံ၊ သည်။

ကဏ္ဍ]

၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၄-ဆဗ္ဗသသိက္ခာပဒဓမ္မနာ

၆၁၅

နိဋ္ဌာနဒိဝသတော၊ ပြီးသည့်နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဝဿဂဏနာ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ဓာရေတဗ္ဗန္တိဝစနံ ပန၊ သည်
 ကား။ ပရိဘောဂတော၊ သုံးဆောင်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ရှိ။ ဝဿဂဏနာ၊
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပေတိ၊ ၏။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။
 လဒ္ဓသမ္ပုတိကဿ၊ ရအပ်သော သမ္ပုတိရှိသောရဟန်း၏။ ဂတဂတ ဌာ
 နေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌။ ဆန္တံ ဆန္တံ ဝဿာနံ၊ ခြောက်နှစ်ခြောက်နှစ်တို့
 ထက်။ ပရတော စ၊ အလွန်လည်း။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သော အခင်း
 တို့သည်။ ဗဟူနိပိ၊ များကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အညံ နဝန္တိ၊ ဧတေ၊ ဤ ပါဠိ၌။ ကတတော၊ ပြုပြီးသည်မှ။
 အညံ ကိ၊ တပါးလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဓာရိတတော၊ ဆောင်သည်မှ။
 အညံ ကိ၊ လော။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ စောဒနာ၊ တည်း။ ဧတေ၊
 ဤသို့စောဒနာရာ၌။ တေ၊ သင်စောဒက၏။ စောဒနာ၊ သည်။ အပရိပုဏ္ဏံ၊
 မပြည့်စုံ။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထို အကြွင်းကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုဦး
 လော။ ကတတော၊ ပြုပြီးသည်မှ။ အညံ၊ တပါးသည်။ ယဒိ သိယာ၊ အကယ်
 ရှိဖြစ်အံ့။ ဝေ သတိ၊ သော်။ တေသု၊ ထိုအခင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါး
 ပါးသော အခင်းကို။ ဒုက္ကတံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ပြုသည်ကိုလည်းကောင်း။
 ပရိဘောဂဇိဏ္ဏံ ဝါ၊ သုံးဆောင်သဖြင့် ဆွေးဟောင်းသည်ကိုလည်းကောင်း။
 ပုန၊ တဖန်။ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသို့ပြုခြင်း
 သည်လည်း။ ပုရာဏသန္တတဿ၊ အခင်းဟောင်း၏။ သုဂတဝိဒတ္ထံ၊ ကို။
 ဝိနာပိ၊ ကြည်၍လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အပ္ပဋ္ဌိသိဒ္ဓပရိယာ
 ပန္နတ္တာ၊ မမြစ်ခြင်း၌ အကျိုးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၏။ ကတတော၊ ပြုပြီးသည်မှ။ အညံ၊ တပါးသော အခင်းကို။ ပဋ္ဌိသိဒ္ဓဉ္စ၊
 မြစ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒဉ္စ၊ ဤ အခင်းကိုလည်း။ ပုဗ္ဗကတံ၊
 ရှေး၌ ပြုအပ်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတော၊ ထို သိက္ခာပုဒ်မှ။
 အနန္တရသိက္ခာပဒဝိရောဓော၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်နှင့်ဆန့်ကျင်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဓာရိတတော၊ မှ။ အညံ နာမ၊ တပါးမည်သည်။ အထ ယဒိ
 ဟောတိ၊ အံ့။ သမ္ပုတိ၊ သည်။ နိရုတ္တတာ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်
 သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ပဌမကတံ၊ ရှေးဦးစွာပြုပြီးသော အခင်းကို။
 စေ အပရိပုဏ္ဏံ၊ အကယ်၍ မသုံးဆောင်သေးသည်ဖြစ်အံ့။ သမ္ပုတိယာ၊
 သည်။ သတိယာပိ၊ ရှိသော်လည်း။ အညံ၊ တပါးသော။ နဝံ၊ အသစ်

သော အခင်းသည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အဓိပ္ပါယ်။ ဤသို့
 စောဒကအလိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုစောဒနာရာ၌။ ဣဒံ၊
 ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ သန္တိဋ္ဌာနနိဒဿနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြသောသဒ္ဓါ
 တည်း။ နိဋ္ဌာနနိဒဿတော၊ ပြီးသောနေ့မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ဆန္တံ၊ ဆန္တံ
 ဝဿာနံ၊ တို့၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဘတ္တံ၊ စ၊ ထို ဝဿ
 ပရိစ္ဆေဒ၌လည်း။ သတ္တမေ ဝဿ၊ ခုနစ်နှစ်သည်။ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်
 သော်။ ဆ ဝဿာနံ၊ ခြောက်နှစ်တို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏာနံ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊
 ကုန်၏။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသို့သော ပရိပုဏ္ဏာဖြစ်ခြင်းသည်လည်း။ မာသပရိစ္ဆေဒ
 ဝသေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဿပရိစ္ဆေဒဝသေန၊ ဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 သတ္တမေ ဝဿ၊ ၌။ ပရိပုဏ္ဏာ၊ စ၊ ပြည့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဦးနကဉ္စ၊ ယုတ်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဝဿ နာမ၊ မည်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိပုကဘဿဝ၊
 ပြု၍ မပြီးသေးသော အခင်း၏လျှင်။ ဆ ဝဿာနံ၊ တို့သည်။ သစေ ပူရေန္တိ၊
 အကယ်၍ ပြည့်ကုန်အံ့။ ပုန၊ တဖန်။ အဓိဋ္ဌာနနိဒဿတော၊ အဓိဋ္ဌာန်သောနေ့မှ။
 ပဌာယ၊ ၍။ ဆဗ္ဗဿာနံ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ လဘန္တိ၊ ကုန်၏။ တဉ္စ
 ခေါ၊ ထို ခြောက်နှစ်ရခြင်းသည်လည်း။ ပရိဘုတ္တံ ဝါ၊ သုံးဆောင်သည်မှ
 လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အပရိဘုတ္တံ ဝါ၊ သည်မှလည်း။ ဟောတု၊ စေ။
 ဓာရိတမေဝ နာမ၊ ဓာရိတမည်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “နဝံ
 နာမ ကရဏံ ဥပါဒါယ ဝုစ္စတိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ စ၊ ထို့ကြောင့်
 လည်း။ ဆန္တံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ တို့မှ။ ပရတော၊ အလွန်။ ဝါ၊ ဖြင့်။
 တမေဝ ပုဗ္ဗကတံ၊ ထိုသို့ ရှေး၌ ပြုအပ်သော အခင်းကို။ ဒုက္ကတဘာဝေန ဝါ၊
 မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သော အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂဇိန္နတာယ
 ဝါ၊ သုံးဘောင်၍ ဆွေးဟောင်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိဇေဒေတွာ၊
 ဖြေ၍။ ပုန၊ တဖန်။ ကရောတိ၊ အံ့။ နိဋ္ဌာနတော၊ ပြီးသည်မှ။ ပဌာယ၊
 ၍။ ဆဗ္ဗဿပရမတာ၊ ခြောက်နှစ်အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အတိရေကံ
 ဝါ၊ အလွန်မှလည်း။ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ အန္တော၊ ခြောက်နှစ်အတွင်း၌။ စေ
 ကရောတိ၊ ပြုအံ့။ တမေဝ၊ ထိုသို့ပြုသော အခင်းသည်လျှင်။ ကရဏံ၊ ကို။
 ဥပါဒါယ၊ ၍။ အညံ၊ သော။ နဝံ နာမ၊ အသစ်သော အခင်းမည်သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ အညထာ၊ ဖြင့်။ အတ္ထေ၊
 ကို။ ဂဟိတေ၊ သော်။ “နဝံ နာမ ကရဏံ ဥပါဒါယာ”တိ ဣမိနာ၊ ဤ
 ပါဠိနှင့်။ ကောစိ၊ သော။ ဝိသေသော၊ သည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ သန္တေ၊
 သော်။ ကိံ ဟောတိ၊ နည်း။ အဠုပ္ပတ္တိ၊ အဠုပ္ပတ္တိ အထူးသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
 ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “ယာစနဗဟုလာ ဝိညတ္တိဗဟုလာ ဝိဟရန္တိ” တိ၊ ၍။ တတ္ထ

ကဏ္ဍ]

၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၄-ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၁၇

ထို သိက္ခာပုဒ်၏နိဒါန်း၌။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထို နိဒါန်းစကားသည်လည်း။ အညဿ၊ ၏။ ကရဏံ၊ ပြုသောအခင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ၏။ အညဿ၊ ၏။ ကရဏံ၊ ကို။ ယဒိ ဒီပေတိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ တံ၊ ထို အဋ္ဌပုတ္တိစကားသည်။ ဝါ၊ နဝံ နာမ ကရဏံ ဥပါဒါယ-ဟူသောစကားသည်။ နိဿေသမေဝ၊ အကြွင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့လျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ နာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အယံ ပန၊ သည်ကား။ အဿ၊ ထိုအခင်းကို ပြုခြင်း၏။ ဝိသေသော၊ အထူး တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အညေန၊ သည်။ ကတံ၊ ပြုသောအခင်းကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ချ်။ ပရိတုဉ္စတိ၊ အံ။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။” ဣတိ ဝုတ္တတော၊ ဤသို့ ဟောသောပါဠိမှ။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကိ-ကော အဓိပ္ပါယ်ော၊ ကို။ ဝုတ္တံ-ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ “နဝံ နာမ ကရဏံ ဥပါဒါယ ဝုစ္စတိ”တိ၊ ချ်။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အတိ ရေက စိဝရဿ၊ ၏။ ဥပုတ္တိ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ပဋိလာဘေန၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုအခင်း၏။ ဥပုတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နဝတော၊ အသစ်၏အဖြစ်သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ရောက်သောကြောင့်။ ပဋိလဒ္ဓဒိဝသတော၊ ရသောနေ့မှ။

☞ (၂၅၃) ပဋ္ဌာယ၊ ချ်။ ဆဗ္ဗဿပရမတော၊ ခြောက်နှစ်အတိုင်းအရှည်။ ဓာရေ တဗ္ဗံ၊ ၏။ ဆန္တံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ ဩရေန၊ ၌။ ပ။ စေ ကာရာပေယျ၊ အံ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္တော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နဝံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ ကရဏမေဝ၊ ပြုသည်ကိုသာလျှင်။ ဥပါဒါယ၊ ချ်။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ပဋိလာဘံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ချ်။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ဆန္တံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ ဩရေန၊ အတွင်း၌။ အတ္တနော၊ အား။ အနုပ္ပန္နတ္တာ၊ မဖြစ်သော ကြောင့်။ “နဝ”န္တံ၊ နဝံ-ဟူ၍။ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ၏။ အ ပဋိလဒ္ဓံ၊ မရသည်ဖြစ်၍။ စေ ကာရာပေယျ၊ အံ။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း ဖြင့်။ လာဘော၊ ရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ ဖြင့်။ ကရေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်း ပြုအံ့။ ကာရာပေယျ ဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်း ပြုစေအံ့။ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညေန၊ သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခင်းကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ချ်။ ပရိတုဉ္စတိ၊ အံ။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ - တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၅-နိဿိဒနသန္တတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၆၅။ နာဿုဓ ကောစိတိ ဣတ္ထံ ဌိ။ အဿုဓ-ဣတိ အယံ သဒ္ဓေါ၊ သညံ။ အဝဓာရဏဣတ္ထံ ဌိ။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ တတ္ထံ၊ ထို ပါဠိ အစဉ်၌။ “ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ တေ ဘိက္ခု”တိ၊ ချိ။ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝစ ကို။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင်း။ တထာ ပိ၊ သော်လည်း။ တေ ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဇာ။ ဝစနံ၊ ကို။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဣဓ၊ ဤဘုရားအထံတော်၌။ နိဿိဒေသု၊ နေကုန်သော။ (ထည့်)။ တေသု ဘိက္ခုသု၊ တို့တွင်။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောရဟန်းသည်မျှ။ ဧကေန၊ တယောက် သော။ ပိဏ္ဍပါတနိဟရဧကေန၊ ကို။ အညတြ၊ ကြည်၍။ နာဿုဓ န ဝေ ဥပသင်္ကမတိ၊ မကပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အဣတ္ထော၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ဇာ။ တံ၊ ထိုသို့ ယူခြင်းသည်။ သုဂ္ဂါဟံ၊ ကောင်းစွာယူသည်မည်၏။ ကော ဟံ ဘန္တေ ဘဂဝန္တံ ဝရန္တိတိအာဒိသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့တည်း။ အနုဇာနာ မိ၊ ပ။ ယထာသုခံ မံ ဒဿနာယ ဥပသင်္ကမန္တုတိ ဣတ္ထံ ဌိ။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမန္တု၊ ကုန်လော။

၅၆၆-၇။ “မယံ အာယသ္မန္တံ ဥပသေန”န္တိ ဧတံ၊ ဤ စကားကို။ တဿ၊ ထိုအရှင်ဥပသေနမထေရ်၏။ ဂဏပါမောက္ခတ္ထာ၊ ဂိုဏ်းအကြီးအကဲ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဇာ။ အာရညိကပိဏ္ဍပါတိကပံသုကူလိကဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော စုတင်တို့ကို။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌိ။ “သန္တတေ စတုတ္ထစိဝရသညိ တာယာ”တိ၊ ချိ။ အာဟ၊ ဇာ။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်ပင် လည်း။ တေစိဝရဉ္စ၊ တိစိဝရိက် သင်္ကန်းသုံးထည်ကိုလျှင်။ န ဗုဇ္ဈန္တိ ကံ၊ မသိကြလေကုန်သလော။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ အဗုဇ္ဈနံ၊ မသိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဇာ။ တထာ၊ ဖြင့်။ ဟော တု၊ ဖြစ်စေ။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ စိဝရံ နာမ၊ မည်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဆန္တံ၊ ခြောက်ထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တထည် ထည်ဖြစ်သော။ ဝိကပ္ပနုပဂံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော။ ပစ္ဆိမံ၊ ပစ္ဆိမသင်္ကန်း သည်။ စိဝရံ နာမ၊ မည်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဿဇေတဗ္ဗံ၊ ဖြေအပ်၏။ တံ၊ ထို သင်္ကန်းသည်။ ဝါယိမံ၊ ယက်သောသင်္ကန်းလော။ အဝါယိမံ၊ မယက်သော

၁။ တေစိဝရံ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ကိစ္ဆံ ဝါယိမံ အဝါယိမံ (ဆဋ္ဌ)။

ကဏ္ဍ ၂-ကောသိယဂဂ ၅-နိသိဒ္ဓနသန္တတသိက္ခာပဒ ဝဇ္ဇ ၆၁၉

သင်္ကန်းလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံသည။ သတိ၊ သေဝံ။ ဝါယိမံယေဝါတိ၊ ယက်သော
သင်္ကန်းဟူ၍။ ကိဉ္ဇာပိ ကေန္တေနစင်စစ်အားဖြင့်။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ဧဝံ သတိ၊
ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝါယိမံဘာဝေါ၊ ကိ။ ကတရသုတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဝိညာယတိ၊
သိသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ ခ်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ သော၊ ထို
ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (တနည်း) သော၊ ထို စောဒကသည်။ သုတ္တမေ
ဝ၊ ပါဠိကိုလျှင်။ န ပဿတိ၊ မမြင်လတ္တံ့။ အပ္ပဿန္တေန၊ မမြင်သည်ရှိသော်။
သိဝေယျကံ၊ သိဝရာဇ်တိုင်း၌ဖြစ်သော။ ဒုဿယဂဉ္ဇ၊ ပုဆိုးအစုံကိုလည်း
ကောင်း။ ဣဒ္ဓိမယိကဉ္ဇ၊ ဣဒ္ဓိမယသင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေဝဒတ္တိယဉ္ဇ၊
နတ်လှသော သင်္ကန်းကိုလည်းကောင်း။ အစိဝရံ၊ သင်္ကန်းမဟုတ်သည်ကို။
ကရေတိ၊ ပြု၏။ အစိဝရံ၊ ကိ။ ယဒိ ကရေတိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့။ ဧဝံ
သတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်။ အဝါယိမမ္ပိ၊ မယက်သောသင်္ကန်းသည်လည်း။
စိဝရံ၊ စိဝရမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့
အစိဝရဖြစ်ခဲ့သော်။ သန္တတေ၊ အခင်း၌။ စိဝရသည်တော၊ သင်္ကန်းဟူသော
အမှတ်သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ထင်၏။ ဝါ၊ ပြီး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကမ္မလ
သိသေန၊ ကမ္မလာသင်္ကန်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ ဥဏ္ဏာမယသာမညတော၊ သား
မွေးဖြင့်ပြီးသောဝတ္ထုအဖြစ်ဖြင့် တူသောကြောင့်တည်း။ ကိံ ပန၊ နည်း။
တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သန္တတံ၊ အခင်းကို။ အဓိဋ္ဌဟိံသု ကိံ၊ အဓိဋ္ဌာန်
တင်ကုန်သလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ ဒုဉ္ဇ၊ မကောင်း
သောအားဖြင့်။ အဓိဋ္ဌဟိံသု၊ တင်ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား သန္တတဿ၊
၏။ အစိဝရတ္တာ စ၊ သင်္ကန်းမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
န အဓိဋ္ဌာနုပဂတ္တာ စ၊ အဓိဋ္ဌာန်မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း
တည်း။ အထ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ နာဓိဋ္ဌဟိံသု၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သည်
ဖြစ်ကုန်အံ့။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်။ တတ္ထ၊
ထိုအခင်းတို့၌။ အစိဝရသည်နော၊ သင်္ကန်းမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍။ တတ္ထ၊ ထိုအခင်းတို့
၌။ အစိဝရသည်တောယ၊ သင်္ကန်းဟူသောအမှတ် မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
တဒုဘယံ၊ ထိုဝါယိမံအဝါယိမနုစံပါးသည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။
ဝိဿဠိတဗ္ဗာ၊ ခ်။ တေ၊ ဤသန္တတအရာ၌။ အဓိဋ္ဌာနုပဂံ၊ အဓိဋ္ဌာန် လောက်
သော။ တဒေဝ၊ ထိုသို့သောအခင်းသည်လျှင်။ နတ္ထိ ကိံ ပန၊ မရှိလေသလော။

≡ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ (၂၅၄) အပိစ၊ စင်စစ်လျှင်။ တေ၊ ဤသင်္ကန်း
အရာ၌။ အဝိကပ္ပနုပဂံ၊ ဝိကပ္ပနာ မလောက်သောဝတ္ထုသည်။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်း
သည်။ စေ န ဟောတိ၊ မပြစ်အံ့။ “စိဝရန္တိ ဆန္တံ စိဝရာနံ အညတရ”န္တိ

အညတရံ-ဟူသော။ တောဝတော၊ ဤမျှသောပါဠိဖြင့်သာ။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီးသည် ဖြစ်၍။ “ဝိကပ္ပနုပင်္ဂ ပစ္ဆိမ” န္တိ၊ ဤ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဝိကပ္ပနုပင်္ဂ၊ ဝိကပ္ပ နာလောက်သောဝတ္ထုသည်။ စိဝရမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ အထ ယဒိ န သိဒ္ဓါ၊ အကယ်၍ မပြီးသည်ဖြစ်အံ့။ အနုဓိဋ္ဌာနုပဂဉ္စ၊ အဓိဋ္ဌာန် မလောက် သောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ အဝိကပ္ပနုပဂဉ္စ၊ ဝိကပ္ပနာ မလောက်သော ဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း။ ကေဝံ၊ တပေါင်းတည်း။ ကတွာ၊ ဤ။ “ဝိဝရ” န္တိ သဿံ၊ စိဝရဟူသောရေတုက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ဤကားအဖြေတည်း။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ တေဝိဝရိကဿ၊ တံစိဝရိကံ ဆောင်သောရဟန်းအား။ စတုတ္ထစိဝရံ၊ လေးထည်မြောက်သောသင်္ကန်းသည်။ ဝတ္တမာနံ၊ ပြစ်သည်ရှိသော်၊ အံသကာသာဝမေဝ၊ အံသကို၌ သင်္ကန်းတခု သည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ (ငုံပါဌ်ဖြစ်သော် လည်း အနက်နှင့် သမ္ပန်သည်။)

အပိစ၊ တနည်းလည်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်အားဖြင့်။ တေသံယေဝ၊ ထို ရဟန်းတို့အားသာလျှင်။ သန္တတေ၊ အခင်း၌။ စိဝရသညိတာ၊ သင်္ကန်း ဟူသော အမှတ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ အညေသမ္ပိ၊ တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့ အားလည်း။ အနုဗန္ဓတိ ဧဝ၊ အစဉ်လိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ပုရာဏသန္တတံ နာမ သကံ နိဝတ္ထမ္ပိ သကံ ပါရုတမ္ပိ” တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ဆိုသောကြောင့်တည်း။ အဋ္ဌကထာစရိယော ပန၊ သည်ကား။ အဿ၊ ထိုနိဝတ္ထံ ပါရုတံ-ဟူသော ပုဒ်၏။ အ စိဝရတံ၊ သင်္ကန်းမဟုတ်သည် ၏အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဘာသိတတ္ထဒီပနေ န၊ ဟောအပ်သော နေရာ အပ်ရာဟူသော အနက်ကိုပြသဖြင့်။ ဒီပေတိ၊ ၏။ နိဝတ္ထံ ဝါ ပါရုတံ ဝါတိ ဧတေသံ၊ ထိုပုဒ်တို့၏။ နိသိန္နဉ္စေဝ နိပန္နဉ္စာတိ အတ္တော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုတော် မူ၏။ အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့ နိသိန္န နိပန္နအနက် ဖြစ် သင့်သော်လည်း။ သန္တတေ၊ ၌။ စိဝရသညိတာ၊ သည်။ အနုဗန္ဓတိ ဧဝ၊ အစဉ်လိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ခန္တကေ၊ ၌။ “နိသိဒ္ဓနံ အဓိဋ္ဌာတုံ န ဝိကပ္ပေတု ” န္တိ စ၊ ဤလည်းကောင်း။ ပရိဝါရေ စ၊ ၌လည်း။ “နဝ စိဝရာနိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ” တိ စ၊ ဤလည်းကောင်း။ နိသိဒ္ဓနသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ “ဒဿ ဝိဒတ္ထိ” တိ စ၊ ဤလည်းကောင်း။ ဣ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ “နိသိဒ္ဓနံ နာမ သဒသံ ဝုတ္တတိ” တိ စ၊ ဤလည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာယဉ္စ၊ ၌လည်း။ “သန္တတသဒိသံ၊ အခင်းနှင့်အတူ။ သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍။ ကေသ္မိ” အန္တေ၊ တခုသော အစွန်း၌။ သုဂတဝိဒတ္ထိမတ္တပဒေသေ၊

၈၈၅] ၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၅-နိသိဒ္ဓနသန္ဓတသိက္ခာမေ ဝဏ္ဏနာ ၆၂၁

မြတ်စွာဘုရား တထွာမျှသော အရပ်၌။ တီသု ဌာနေသု ၊ သုံးပါးကုန်သော အရာတို့၌။ ဖာလေတွာ၊ ခဲ့၍။ တိဿော၊ ဒသ၊ သုံးခုကုန်သောအဆာတို့ကို။ ကရိယန္တိ၊ ကုန်၏။ တာဟိ ဒသာဟိ၊ ထို အဆာတို့ဖြင့်။ သဒသံ နာမ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ ” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “နိသိဒ္ဓနံ၊ ကိ။ ဝုတ္တ န ယေန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ လျှင်တည်း။ တဉ္စ ခေါ၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော နိသိဒ္ဓင်သည်လည်း။ ပမာဏယုတ္တံ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော။ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ ဒေ၊ နှစ်ခုတို့သည်။ န ဝုစ္ဆန္တိ၊ မအပ်ကုန်။ ” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နိသိဒ္ဓနံ နာမ၊ မည်သည်ကို။ နဝန္တံ စိဝရာနံ၊ တို့တွင်။ အညတရံ စိဝရံ၊ တပါးသော သင်္ကန်းဖြစ်၍။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထို အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော နိသိဒ္ဓင်သည်လည်း။ သန္ဓတသဒိသံ၊ အခင်းနှင့် အတူ။ ကတွာ၊ ၍။ ဇ္ဇေကလောမမယသန္ဓတဝိသေသံ၊ သိုးမွေးဖြင့်ပြီးသော အခင်းအထူးတည်း။ ဣတိ အတ္ထ ဇာတံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တထာ၊ တူ။ နိသိဒ္ဓနမေဝ၊ သည်လျှင်။ နိသိဒ္ဓန သန္ဓတဉ္စ၊ နိသိဒ္ဓနသန္ဓတအဖြစ်သည်လည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ စ၊ ၌လည်း။ “ဧကမေဝ၊” တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မိ၊ အတ္ထေ၊ ထိုသို့သောအနက်သည်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးသည်ရှိသော်။ သန္ဓတေ၊ ၌။ စိဝရသည်တာ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကိ။ ဒဠဗ္ဗေ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သန္ဓတသာမညတော၊ သန္ဓတအဖြစ်အားဖြင့် တူသောကြောင့်တည်း။

တ္ထေ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-ကိ မတ္တံ၊ ငှါ။ အ ဒသံယေဝ၊ အဆာမရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သန္ဓတံ၊ သည်။ စိဝရသင်္ချံ၊ သင်္ကန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ န ဝုစ္ဆတိ၊ မရောက်သနည်း။ အနေကမ္ပိ၊ များစွာလည်း ဖြစ်သော။ အနုဓိဋ္ဌတမ္ပိ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်သည်လည်းဖြစ်သော။ မဟန္တမ္ပိ၊ ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္ဓတံ၊ သည်။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ သဒသမေဝ၊ သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သန္ဓတံ၊ သည်။ စိဝရသင်္ချံ၊ သင်္ကန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ တတော-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဥပဝုစ္ဆတိ၊ လောက်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဆန္တံ ဝဿာနံ၊ တို့၏။ ဩရေန၊ အတွင်း၌။ သမ္ပတိ၊ ကိ။ ဝိနာပိ၊ ကြည်၍လည်း။ အသန္ဓတပရိယာပနတ္တာ၊ သန္ဓတ၌ အကျုံးမဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စိဝရသင်္ချံ၊ သို့။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသင်္ကန်းခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့ ရောက်သော နိသိဒ္ဓနသည်လည်း။ ပေါရာ

ကံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော အခင်းဟောင်းကို။ ဝိဿဇေတွာ ဝေ၊ စွန့်၍သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဤ။ အဝိဿဇေတွာ၊ မစွန့်မူ၍။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဉ္စ ခေါ၊
 ထိုသို့သော နိဿိယသတ်လည်း။ ပမာဏယုတ္တံ၊ သော။ ဧကမေဝ၊ လျှင်။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ဒေ၊ နှစ်ခုတို့သည်။ န ဝဇ္ဇန္တိ၊ မအပ်ကုန်။ ဣတိ ဝစနတော၊
 ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ သန္တတံ၊ ကို။ သယနတ္ထမေဝ၊ အိပ်
 ရာ အလို့ငှါသာလျှင်။ ကရိယတိ၊ ဤ။ နိဿိဒနံ၊ သည်။ အသန္တတမေဝ၊
 အခင်းမဟုတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော
 သူ၏။ မတိ၊ အလိုသည်။ အထာပိ သိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တဉ္စ၊ ထိုသို့
 ဖြစ်သော အလိုကိုလည်း။ နိယမတော၊ အမြဲအားဖြင့်။ န ဒဠဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ “ပေါရာဏသန္တတံ နာမ သကံ” နိဝတ္ထမ္ပိ သကံ ပါရု
 တမ္ပိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 ဧတ္ထ၊ ၌။ ပရိယာယော၊ ကို။ ဝုတ္တတိ၊ ဤ။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ န
 ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ မရှာအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိနယပညတ္တိယာ၊ ဤ။ အနုည
 ဝိသယတ္တာ၊ ဘုရားမှတစ်ပါးသော သာဝကတို့၏ အရာမဟုတ်သောကြောင့်
 တည်း။

☞ (၂၅၅) သန္တတဿ ပန၊ ဤကား။ အစိဝရတာဝေန၊ သင်္ကန်းမဟုတ်
 သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အယံ ယုတ္တံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသောအသင့်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ဤ။ အာဒိတော၊ အစမှ။ ဝါ- အာဒိတော အာဒိမ္ပိ၊ အစ၌။ “တိဏိ သန္တ
 တာနိ ပန ဝိနယကမ္ပံ”ပ။ န ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာဝစနတော၊ ကြောင့်။
 တာနိ၊ ထို အခင်းသုံးခုတို့သည်။ အကပ္ပိယာနိ၊ မအပ်ကုန်။ ဣတိ အတ္ထံ၊
 သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ဤ။ ဘဂဝတာ စ၊ သည်သည်။ ခေါမာဒိနိ၊ ခေါမ အစ
 ရှိကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ အနုညာတာနိ၊ ကုန်
 ၍။ ဣတိ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောသေယံ၊ ပိုးချည်အခင်းသည်။ ကပ္ပိယံ၊
 ဤ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။
 သုဒ္ဓကောသေယုမ္ပိ၊ သက်သက် ပိုးချည်ဖြင့် ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ စိဝရံ၊
 သည်။ ကပ္ပိယံ၊ သည်။ ဇာတိ၊ ဤ။ ကောသိယမိဿကသန္တတစိဝရံ၊ ပိုး
 ချည်နှင့်ရောသော အခင်းသင်္ကန်းသည်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့
 နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ကမ္မလဉ္စ၊ ကမ္မလာကိုလည်း။
 တထာ၊ တူ။ အနုညာတံ၊ ဤ။ တဉ္စ၊ ထို ကမ္မလာသည်လည်း။ ဇာတိဇာဋ္ဌက
 တာဝေန၊ ဇာတ်အားဖြင့် မည်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ သုဒ္ဓိကမ္ပိ၊ သက်သက်
 သည်လည်း။ ကပ္ပိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဩဒါတဂေါစရိယမိဿက
 သန္တတစိဝရံ၊ သိုးဖြူသိုးကြားမွေးတို့နှင့် ရောသောအခင်းသင်္ကန်းသည်။ ပဂေ

ကဏ္ဍ] ၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၅-နိသိဒ္ဓနသန္ဓတ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ ၆၂၃

ဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တတော
စ၊ ထို့ကြောင့်လည်း။ အညမညဝိရောဓော၊ အချင်းချင်းဆန့်ကျင်သည်။ ဟော
တိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္ဓတံ၊ သည်။ စိဝရံ၊ နာမ၊ မည်သည်။ န ဟောတိ၊
မဖြစ်။ နိသိဒ္ဓနံ၊ ပန၊ သည်ကား။ စိဝရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
တဿ၊ ထို နိသိဒ္ဓန၏။ ပမာဏသဏ္ဌာနပရိစ္ဆေဒသမ္ဘဝတော၊ ပမာဏ သဏ္ဌာန်
အပိုင်းအခြား၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ကေစိ အာစရိယာ၊
တို့သည်။ အာဟ၊ ကုန်၏။ “နိသိဒ္ဓနံ၊ သည်။ သန္ဓတဉ္စ၊ အခင်းဖြစ်သော
နိသိဒ္ဓင်္ဂလည်းကောင်း။ အသန္ဓတဉ္စ၊ အခင်းမဟုတ်သော နိသိဒ္ဓင်္ဂလည်းကောင်း။
ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ တို့တွင်။ သန္ဓတံ၊
သည်။ သန္ဓတမေဝ၊ လျှင်တည်း။ အသန္ဓတံ၊ သည်။ ခေါမာဒိဆဗ္ဗိဓံ၊
ခေါမအစရှိသည်ဖြင့် ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။ တဒန္တလောမံ ဝ၊ ထိုခေါမ
အစရှိသည်အားလျော်စွာမူလည်း။ ဆဗ္ဗိဓံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အယမေဝ၊
သည်လျှင်။ တေသံ၊ ထို နိသိဒ္ဓနတို့၏။ ဝ၊ နှစ်ပါးသော နိသိဒ္ဓနတို့၏။
ဝိသေသော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဧတ္ထ၊ ဌ။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-ဧတ္ထ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။
“သန္ဓတံ ပန ဘိက္ခုနာ”တိ၊ ချီ။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ အပညာပေတွာ၊ မပညတ်မှု
၌။ “နိသိဒ္ဓနသန္ဓတ”န္တိ၊ ချီ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပညတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊
သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟံ၊ ၏။ စိဝရသညိတာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဓတာ
နံ၊ တို့ကို။ ဥဇ္ဈိတတ္တာ၊ စွန့်သောကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဝ၊
နိသိဒ္ဓင်္ဂတို့၏။ အစိဝရဘာဝဒဿနတ္ထံ၊ သင်္ကန်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်း
ငှါ။ တထာ၊ ထို နိသိဒ္ဓနသန္ဓတံ-ဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပညတ္တံ၊ ၏။
ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ ဘိက္ခု၊
တို့သည်။ ဓုတင်္ဂဘေဒဘယာ၊ ဓုတင်္ဂပျက်စီးအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။
တာနိ၊ ထိုအခင်းတို့ကို။ ဥဇ္ဈိတော၊ စွန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တေရသာပိ ဓုတင်္ဂါနိ၊
တဆယ့်သုံးပါးကုန်သော ဓုတင်္ဂတို့ကိုလည်း။ သမာဒိယံ၊ သု၊ ပြည့်စုံစေကုန်
၏။ သီသဒဿနဝသေန၊ အဦးကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တိဏေဝ၊
သုံးပါးကုန်သော အာရညိကဓုတင် ပိဏ္ဍပါတိကဓုတင် ပံသုကူလိကဓုတင်တို့ကို
သာလျှင်။ ဝုတ္တာနိ၊ ကုန်၏။ ဘဂဝ၊ စ၊ သည်လည်း။ တေသံ၊ ထို
ရဟန်းတို့အား။ သန္ဓတံ၊ ကို။ အနုဇာနိ၊ ပြီ။ တတော၊ မှ။ နေသံ၊ တို့
၏။ ဝေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ “နိသိဒ္ဓနစိဝရသဏ္ဌာနမ္ပိ၊
နိသိဒ္ဓင်္ဂသင်္ကန်းသဏ္ဌာန်ရှိသော်လည်း။ တေ နိသိဒ္ဓနသန္ဓတ္ထံ၊ ဤနိသိဒ္ဓင်္ဂအခင်း

ကို။ နော အနုညာတံ၊ ခုင့်မပြုအပ်။ စတုတ္ထစိဝရဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ကတသန္တတံ၊ သည်။ ပဂေဝ၊ နည်း။” တတော-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သန္တတော၊ ချ်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စိဝရသည်တော၊ သည်။ န ဘဝိဿတံ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ စ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ နိဿိဒနသန္တတန္တံ၊ ရှိ။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယ်၊ ဘုရားအလိုတော်တည်း။ “ပစ္ဆိမာနိ ဒေ ဝဋ်နိ” တိ ဧတ္ထ၊ ချ်။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပညာယတံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ။ “အနာပတ္တိ အညေန ကတံ ပဋိလဘိတွာ ပရိဘုဉ္ဇတိ” တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ပညာယတံ၊ ၏။

နိဿိဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၆-ဇ္ဇေကလောမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၇၂-၃။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နဿာတိ ဣမိနာ၊ ပါဌ်ဖြင့်။ ပကတိယာ၊ ပကတိအားဖြင့်။ ဒီဃမဂ္ဂံ၊ ရှည်သောခရီးကို။ ပဋိပန္နဿ၊ သွားသောရဟန်းအား။ ဥပ္ပန္နာနိပိ၊ ဖြစ်သော သိုးမွေးတို့ကိုလည်း။ တိယောဇနပရမမေဝ၊ သိုးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်လျှင်။ ဟရိတဗ္ဗာနိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏။ အပဋိပန္နဿ၊ ခရီးမသွားသောရဟန်းအား။ ပဂေဝ၊ နည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နဿ၊ အခွန်ရှည်သောခရီးကို သွားသောရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဣတိ ဝါ၊ သို့မူလည်း။ သမ္ပန္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ဝါသာဓိပ္ပါယဿ၊ နေခြင်းကို အလိုရှိသော။ ပဋိပဿဒ္ဓိဂ္ဂမနဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော သွားခြင်းရှိသောသူ၏။ အဟတ္တာ၊ ဆောင်သောကြောင့်။ “အပုဋ္ဌိပန္နော”တိ၊ ရှိ။ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ (၂၅၆) ဂတဿ၊ ရောက်သော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဣမသ္မိ၊ အတ္ထဝိကပေ၊ ချ်။ ဘိက္ခုနော ပနေဝ ဇ္ဇေကလောမာနိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ပ။ အသန္တေပိ ဟာရကေ၊ ပ။ ပါစိတ္တိယန္တိ၊ ရှိ။ ယောဇနာ၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ အာကင်္ခမာနေန ဘိက္ခုနာ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာနိတိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကာနိယေဝ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ တိယောဇနာတိက္ကမေ၊ သိုးယူဇနာကိုလွန်ခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ပြသဖြင့်။ အနာ

ကံခံမာနေန၊ အလိုမရှိသဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ၊ ခံအပ်ကုန်သော။ ပရသန္တ
 ကာနိ၊ တို့ကို။ အတိရေကတိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာထက်အလွန်။ ဟရန္တဿ၊
 ဆောင်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ အယံ အတ္ထော၊
 ကို။ “ဘိက္ခုနော ဥပ္ပဇ္ဇေယျ”န္တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ “အတ္ထိန္ဒ
 ပဋိလဘိတွာ”တိ ဣမိနာ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဒီပိတောဝ၊ သည်သာ
 လျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေ စ၊ ဤ
 လည်း။ “အညံ ဘိက္ခု၊ ကိ။ ဟရာပေန္တော၊ ဆောင်စေသည်ဖြစ်၍။ စေ ဂစ္ဆ
 တိ၊ သွားအံ့။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒွေတိယောဇနပရမတာယ၊ နှစ်
 ယူဇနာ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသဖြင့်။ အညမညဿ၊ တပါးသည်
 တပါး၏။ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာကို။ ပရိဝတ္တေတွာ၊ လဲလှယ်၍။ စေ ဟရန္တိ၊ အကယ်
 ၍ဆောင်ကုန်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။
 တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ဤ။ “အညံ ဟရာပေတိ”တိ၊ ၍။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကိ၊ ကိ။ ဟရာပေတိ၊ ဆောင်စေသနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။
 သတိ၊ သော်။ ဇာနန္တံ၊ သိသောသူကို။ ဟရာပေတိ ကိ၊ ဆောင်စေသလော။
 အဇာနန္တံ၊ ကိ။ ဟရာပေတိ ကိ၊ လော။ ဧတ္ထ၊ ဤစောဒနာရာဌံ။ တေ၊
 သင်စောဒကဆရာ၏။ စောဒနာ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ စိုးစဉ်းသာတည်း။ အဝသိဉ္စ၊
 ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထိုအကြွင်းကို။ တာဝ ဗြူဟိ၊ ဆိုဦးလေလော။ ဇာနန္တံ၊
 ကို။ ယဒိ ဟရာပေတိ၊ အကယ်၍ဆောင်စေအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “အညော၊
 သည်။ ဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဌပေတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုသို့ ဆောင်၍
 ထားသဖြင့်။ ဟရိတေပိ၊ ဆောင်သော်လည်း။ အာပတ္တိယေဝ၊ အာပတ်သင့်
 သည်သာတည်း။ ဧကံသတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ဟိ-
 ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာနန္တေပိ၊ သိလျက်လည်း။ ဧကေစ္စော၊ သည်။ ဟရတိ၊
 ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ရာ။ တတော တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 အဋ္ဌကထာယ၊ နှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ၏။ အဇာနန္တံ၊ မသိသောသူကို။ အထ ယဒိ ဟရာ
 ပေတိ၊ အကယ်၍ဆောင်စေအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “အညဿ ယာနေ ဝါ
 ။ပ။ အတိက္ကာမေတိ၊ နိဿဂ္ဂိယာနိ”တိ ပါဠိယာ၊ နိဿဂ္ဂိယာနိ-ဟူသောပါဠိနှင့်။
 ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့ကိုလည်း။ ဧကေတော၊
 တပေါင်းတည်း။ ဧကံ ဘဏ္ဍံ၊ တခုသောဘဏ္ဍာကို။ အထ ယဒိ ဟရာပေန္တိ၊
 အကယ်၍ဆောင်စေကုန်အံ့။ တမ္ပိ၊ ထိုဆောင်စေအပ်သောဘဏ္ဍာသည်လည်း။

၁။ ဇွေ ဘိက္ခု တိယောဇနပရမံ ပတွာ (ဆဋ္ဌ)

နိသိယံ၊ စွန့်အပ်သည်။ သိယာ၊ နိ။ အနိသိယံ၊ မစွန့်အပ်။ ဣတိ ယုတ္တိယာ၊
 ဤသို့သောယုတ္တိနှင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ဆန့်ကျင်၏။ “တိယောဇနပရမံ သဟတ္ထာ၊ ဟရိ
 တဗ္ဗာနိ အသန္တေ ဟာရကေ” တိ၊ ရှိ။ အဝိသေသေန စ၊ သာမညအားဖြင့်လည်း။
 ပါဠိ၊ ကို။ ဝုတ္တာ၊ နိ။ ဟာရကောပိ၊ သည်လည်း။ သစေတနော၊ စေတနာရှိသော
 ဆောင်ခြင်လည်းကောင်း။ အစေတနော၊ စေတနာမရှိသော ဆောင်ခြင်းလည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဇော၊ နိ။ သစေတနောပိ၊ စေတနာရှိသော ဆောင်
 ခြင်းသည်လည်း။ ဋ္ဌေကလောမဘာဝံ ဝါ၊ သိုးမွေး အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။
 “အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒံ၊ ဤသိုးမွေးကို။ ဟရာမိ၊ နိ။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း။ “မံ၊ ငါ့ကို။ သေ-သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသိုးမွေးကို။
 ဟရာပေမိ၊ နိ။” ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဇာနနာဇာနနဝသေန၊
 သိခြင်း၊ မသိခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ ဒုဝိဇော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ တတ္ထ၊
 ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ အစေတနော နာမ၊ မည်သည်။ ဟာရကော၊ ဆောင်
 တတ်သော။ နဒိသောတော ဝါ၊ မြစ်ရေအယဉ်သည်လည်းကောင်း။ နာဝါ
 ဝါ၊ လှေသည်လည်းကောင်း။ အသာမိကယာနံ ဝါ၊ အရှင်မရှိသော ယာဉ်
 သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ နိ။ သစေတနော၊ သစေတနာဟာရက၊
 သည်။ ပါကဇ္ဇောဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဆောင်စေ
 ရ၌။ “မံ၊ ငါ့ကို။ သေ-သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသိုးမွေးကို။ ဟရာပေတိ၊ နိ။”
 ဣတိ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှကို။ ဇာနန္တံ၊ သိသော။ မနုဿံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။
 တိရစ္ဆာနဂတံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အညံ၊ ကို။ ဟရာပေတိ၊ အံ။ အနာပတ္တိ၊
 အာပတ်မသင့်။ ဣတိ-အယံ၊ သည်လျှင်။ အနုဂဏ္ဍိပဒနယော၊ အနုဂဏ္ဍိပုဒ်
 နည်းတည်း။ အယံ၊ သည်။ ပါဠိယာ စ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာ ယစ၊
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကေရသော၊ တူသောကိစ္စရှိသော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံး
 အဖြတ်တည်း။ “အသန္တေ၊ ဟာရကေ” တိ ဣဒံ၊ ကို။ အဝိသေသတော၊ သာမည
 အားဖြင့်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်လည်း။ “အညဿ ယာနေ
 ဝါ ဘဏ္ဍေ ဝါ အဇာနန္တဿာ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော ပန၊ ကြောင့်ကား။
 သစေတနော၊ စေတနာရှိသော။ ဟာရကော၊ ကို။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌။ အဓိ
 ပေတောတိ၊ လိုအပ်၏ဟူ၍။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ သော စ အဓိပ္ပာယ်ော၊
 ကိုလည်း။ ဋ္ဌေကလောမဘာဝဉ္စ၊ ကိုလည်း။ “ဣဒံ၊ ဤသိုးမွေးကို။ ဟရာမိ၊
 ဆောင်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဇာနန္တော၊ သိသောသူကို။ နာဓိပေတော၊ အလို
 မရှိအပ်။ တေန၊ ကြောင့်။ “အညော ဟရိယတိတံ ဌပေတိ၊ တေန ဟရိ
 တေပိ အာပတ္တိယေဝါ” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ တတ္ထ၊ ထိုစကားအစဉ်၌။
 ဟေတုကတ္တုနော၊ နိ။ အဘာဝတော စ၊ မရှိသောကြောင့်လည်း။ ဟိ-

သစ္စံ၊ ဧ၊ ပါဠိယံ၊ ဌ။ “အညံ ဟရာပေတိ”တိ၊ ဤ။ ဟေတုကတ္ထုဝသေ
 န၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ (၂၅၇)ဝတ္ထာ၊ ကုန်၏။ ဣတရေ၊ ဤမှ တပါးကုန်
 သော။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သည်။ ဇာနန္တံ၊ တို့သည်။ ဣ၊ ဤအရာ၌။ သမ္ဘ
 -ဝန္တိ၊ ကုန်၏။ “အဇာနန္တဿ ပဋိကိပိတာ”တိ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ၌။ “သေ ဟရာ
 ပေတိ”တိ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ “ဣဒံ ဌာနံ အတိက္ကမာပေတိ”တိ ဝါ၊ ဤ
 လည်းကောင်း။ “ဇာနန္တဿ ယာနေ ဝါ ဘဏ္ဍေ ဝါ ပကိပိတာ တိယောဇနံ
 အတိက္ကမာပေတိ၊ နိဿဂ္ဂိယာ ဟောန္တိ”တိ ဝါ၊ ဤလည်းကောင်း။ ဒီပေတိ၊
 ပြ၏။

ဟေတုကတ္ထုဝစနံ၊ ဟေတုကတ္တာကို ဟောတတ်သော။ “ဟရာပေ
 တိ”တိ ဣဒံ၊ ဟရာပေတိဟူသော သဒ္ဒါသည်။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်သော အနက်
 ကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်းဟူမကား။ အဠကထာယံ၊
 ဌ။ “သာမိကဿ အဇာနန္တဿေဝါ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ “မံ၊ ငါ့ကို။ သေ၊
 သည်။ ဟရာပေတိ၊ ဆောင်စေ၏။”ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ အဇာနန္တံ၊ မသိသော
 သူကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ “သာရေတိ စောဒေတိ အနုဗန္ဓာပေတိ”
 တိ ဣဒံ၊ ကို။ “မံ၊ ကို။ သေ၊ သည်။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ကို။ အတိက္ကမာပေတိ၊
 လွန်စေ၏။” ဣတိ ဝေံ၊ သို့။ ဇာနန္တံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သာမိတံ၊ ပြီးစေ၏။ အ ဇာနန္တောပိ၊ မသိသော်လည်း။
 ဟရဏာဒိဟိ၊ ဆောင်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ တိဋ္ဌဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်ကို။
 နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်၊ နာဝါ၊ သည်။ အ နုဗန္ဓတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဟရဏာ
 ဒိဟိ၊ ဆောင်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ အနတိက္ကမိတာ၊ မလွန်မှ၍။ အတ္တနော၊
 ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ အတိက္ကမတိ၊ လွန်၏။ အာပတ္တိံ ဝေ၊ သည်
 သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဟေတုကတ္ထုဘာဝါသမ္ဘဝတော၊ ဟေတု
 ကတ္တာအဖြစ်၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယထာ တိဋ္ဌဌာနတော၊ အကြင်အကြင်သို့ တည်
 တိုင်းသော ဌာနမှ။ ပဌာယ၊ ဤ။ ဝက္ခာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ “အသန္တေပိ ဟာရ
 ကေ”တိ ဧတ္ထံ၊ ဌ။ ဟာရကာလာဘပစ္စယာပိ၊ ဆောင်တတ်သောသူကို မရ
 ခြင်းကြောင့်လည်း။ သယံ၊ သည်။ ဟရဏတော၊ ဆောင်သောရဟန်းအား။
 နိဿဂ္ဂိယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဟာရကေ၊ ဆောင်တတ်သော သူသည်။ သတိ၊
 ရှိသော်။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဧကော၊

၁။ ဟေတုကတ္ထုဝစနံ (ဆဋ္ဌ)၊ ၂။ သာရဏာဒိဟိ (ဆဋ္ဌ)၊

သော။ အတ္တော၊ တည်း။ အဝဇာရဏတ္ထံ၊ အနက်ရှိသော။ အပိ-သဒ္ဓါကို။
 ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ဟာရကော၊ သည်။ အသန္တေ ဝေ၊ လျှင်။ နိဿိယံ၊ နိဿိယ။
 ဟာရကော ပန၊ ဆောင်တတ်သောသူသည်ကား။ သတိ၊ သော်။ တေန၊ ထို
 ဆောင်တတ်သောသူကို။ ဟရာပေန္တဿ၊ အား။ နိဿိယံ၊ နိဿိယအာပတ်
 သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နိ။ “သံသ
 တော ဝါ။ပ။ အတ္တနော နေန ဝါ”တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊
 သည်။ ကိဉ္ဇာပိ အစိတ္တကံ၊ အကယ်၍ အစိတ္တကဖြစ်၏ရှင်။ တထာပိ၊ သော်
 လည်း။ သံသာဒိတော၊ သံသာအစရှိသည်မှ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာကဗံ
 မာနေန၊ ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတဿေဝ၊ သော။ ဇ္ဇေကလောမဿ၊ ကို။ တိယော
 ဇနာတိက္ကမေ၊ သုံးယူဇနာကိုလွန်ခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ နိ။ အဇနတော၊
 မသိသောကြောင့်။ အပဋိဂ္ဂဟိတဿ၊ မခံပဲလျက်။ စိဝရာဒိသုသင်္ကန်းစသည်
 တို့တွင်။ ကုတောစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်မှ။ လဂ္ဂဿ၊ ညီသောသုံးမွေးကို။
 အတိက္ကမေန၊ လွန်ခြင်းကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဣတိ အတ္တံ၊ ကို။ ဒိပေတိ၊ နိ။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ဌ်ကား။ “ကမ္မလဿ၊
 ကမ္မလာ၏။ ဥပရိ၊ ဌ်။ နိပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ပွဲ၍။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ အား။
 ကေမိ လောမံ၊ တခုသောအမွေးသည်။ စိဝရေ၊ ဌ်။ လဂ္ဂံ၊ သည်။ သစေ
 ဟောတိ၊ အံ။ အာပတ္တိ ဝေ၊လျှင်တည်း။ ကမ္မလတော၊ မှ။ ဝိဇ္ဇိတတ္တာ၊
 ပြေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ တံ၊ ထို စကား
 သည်။ ကမ္မလဿ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ၊ ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 ဣစ္ဆာယ၊ အလိုဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ ခံအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ နိ။
 ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ယုတ္တံ၊ နိ။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အနာပတ္တိ ကတ
 ဘဏ္ဍေ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ နိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေန၊ ထို ဘဏ္ဍာဖြင့်။
 အနေကဘဏ္ဍမိ၊ များစွာသော ဘဏ္ဍာသည်လည်း။ ကတဘဏ္ဍဌာနိယမေဝ၊
 ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာအရာ၌ တည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဟိ-သစ္စံ၊
 နိ။ တံ၊ ထိုဘဏ္ဍာကို။ အနေန၊ ဤအရပ်သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နိ။ လောမံ၊
 ကို။ န ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ မခံအပ်။ လောမမိ၊ အမွေးကိုလည်း။ အပဋိဂ္ဂဟိတ
 မေဝ၊ မခံအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကတဘဏ္ဍံ၊ ပြုအပ်သော ဘဏ္ဍာ
 သည်။ အထ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ ဗုပ္ပရိဟာရိယလောမ
 ဝိနိဗ္ဗာဂကာလော၊ မကောင်းသဖြင့်ဆောင်အပ်သော အမွေးကို သုံးဆောင်
 သောကာလကို။ နိယမော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နိ။ ဧဝံ သန္တေပိ၊ ဤသို့

ဖြစ်သော်လည်း။ အကတဘဏ္ဍေ၊ မပြုအပ်သောဘဏ္ဍာ၌။ တိကပါစိတ္တိယံ၊
 တိကပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ကတဘဏ္ဍေ၊ ပြုအပ်သောဘဏ္ဍာ၌။ တိကဒုက္က
 ဋ္ဌဉ္စ၊ ကိုလည်း။ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်။ ဒဿေတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်။
 ဘဝေယျ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညထာ၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်။
 တိကဿ၊ တိကကို။ ဒဿိတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။
 သဉ္ဇဿာဟတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အပဋိပ္ပဿဒ္ဓဂမနတ္တာ၊ မငြိမ်းသောသွားခြင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အစိတ္တကတ္တာ စာတိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။
 ဉဿာဟာနုရူပံ၊ ဉဿာဟအားလျော်စွာ။ လောမာနံ၊ တို့ကို။ တိယောဇနာ
 တိက္ကမနတော၊ သုံးယူဇနာကို လွန်သောကြောင့်။ ပယောဂစိတ္တေန၊ ပယောဂ
 စိတ်နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း၍လည်း။ ဟရဏစိတ္တေန၊ ဆောင်လိုသော စိတ်ဖြင့်။
 အာပဇ္ဇတိ ဝေ၊ အာပတ်သို့ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊
 ဤကားအဓိပ္ပာယ်တည်း။ သာ အနာပတ္တိ ပါဠိယာ န သမေတိတိ ဧတ္ထ၊
 ၌။ (၂၅၈) တိယောဇနပရမံ၊ သုံးယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကို။
 အတိက္ကမိတတ္တာ၊ လွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အန္တော ပန၊ သုံးယူဇနာ
 အတွင်း၌ကား။ ပယောဂေန၊ ဖြင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ “တိယောဇနံ
 ဟရတိ”တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ တိယောဇနံ၊ ကို။ ပဒသာ၊ ဖြင့်။ နေတုကာ
 မောပိ၊ ဆောင်လိုသည်လည်း။ အန္တော တိယောဇနေ၊ သုံးယူဇနာအတွင်း
 ၌။ ပဒေ ပဒေ၊ ခြေလှမ်းတိုင်း လှမ်းတိုင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သို့။ နာပဇ္ဇတိ၊
 မရောက်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ ယုတ္တံ၊
 သင့်၏။ “တိယောဇနံ၊ သုံးယူဇနာရှိသောအရပ်ကို။ ဝါသာဓိပ္ပာယ်ော၊
 နေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂန္တော၊ သွား၍။ တတော၊ ထိုသုံးယူဇနာမှ။
 ပရံ၊ အလွန်။ ဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝစနဿ၊ ဤသို့သောပါဠိ၏။ အတ္ထိ
 တာယ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ပုနပိ၊
 တဖန်လည်း။ “အညံ ဟရာပေတိတိ၊ ကား။ ဣဒံ၊ ကို။ ဟရိဿာမိ၊
 ဆောင်အံ့။” ဣတိ၊ သို့။ သဉ္ဇဿာဟမေဝ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသည်သာဖြစ်သော။
 အညံ၊ တပါးသောသူကို။ ဟရာပေမိ၊ ဆောင်စေ၏။ ဣတိ အတ္ထော၊
 သည်။ ဣတရထာ၊ ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တဿ၊ သွားသောသူ၏။ သိသေ၊ ဉက္ခာင်း
 ၌။ ဌပေတိ၊ ထားအံ့။ တသ္မိံ၊ ထိုသူသည်။ အဇာနန္တေပိ၊ မသိသော်
 လျှင်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်သည်။ သိယာ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သစေ ပန၊ ကား။ “အဂစ္ဆန္တေ ယာနေ ဝါ”တိအာဒိနာ
 နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဟရဏာဒီဟိ၊ ဆောင်စေခြင်း အစရှိသည်
 တို့သည်။ ဇနိတဉ္ဇဿာဟာနံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်သော။

၆၃၀၂၃၂

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကောနိသိယ

[၄-နိဿဂ္ဂိယ

ဟတ္ထိအာဒိနံ၊ ဆင်အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား။ ‘ဣဒံ၊ ဤအမှုကို။ ကရိယာမ၊ ကုန်အံ့။’ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ‘ဟရိယာမ၊ ကုန်အံ့။’ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အာဘောဂေ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဇနိတေ ဇေ၊ ဖြစ်စေသော်လျှင်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အဇနိတေ၊ မဖြစ်စေသော်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ ပရိဝတ္ထေတွာ ဌပိတေတိ ဣ၊ ဌ။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ခုသော ဘဏ္ဍာတို့ကို။ ဗဟံ၊ ဌ။ နိက္ခိပိတတ္တာ၊ ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာပတ္တိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ ဗဟံသိမာယ၊ အပိုင်းအခြားမှအပ၌။ ဌပိတံ ဘဏ္ဍိကံ၊ ထားအပ်သော ဘဏ္ဍာထုပ်ကို။ အန္ဓောသိမာယ၊ အပိုင်းအခြား၏အတွင်း၌။ ဌပိတံ၊ ထားသောဘဏ္ဍာကို။ ဗဟံ၊ အပ၌။ ကရောတော၊ ပြုသောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ကေဝိတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ န သန္တရံ ဝိယ၊ မကောင်းသကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ဧ။

၅၇၅။ အပဋိလတိတွာ ဟရတိတိ ဣ၊ ဌ။ ပဌမ တိယောဇနတော၊ ပထမ တိယောဇနမှ။ ပရံ၊ အလွန်။ ဟရတိ၊ ဧ။ ဒုတိယာဒိတော၊ ဒုတိယ တိယောဇနအစရှိသည်မှ။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ ကတဘဏ္ဍေ၊ ဌ။ ဥပ္ပန္နောကာသာဘာဝါ၊ ဖြစ်သောအရာ၏ မရှိသောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

ဇ္ဇေကလောမသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-ဇ္ဇေကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၈၁။ ပုရာဏစီဝရဓောဝနသိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ စီဝရံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ရှိ။ “အညံ ပရိက္ခာရံ ဓောဝါပေတိ”တိ၊ ဟူ၍။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ဌ။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ ဣမဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ဧ။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ ရှိ။ ဇ္ဇေကလောမဓောဝါပနာဒိနာ၊ သိုးမွေးကုန်ဖွပ်စေခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သာ စံ၊ ထို့အာပတ်သည်မူလည်း။ မူလာပတ္တိတော ဇေ၊ မူလအာပတ် ဖြင့်သာလျှင်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣမဗ္ဗာ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသိက္ခာပုဒ်၌။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇ္ဇေကလောမာနံ၊ တို့၏။ အပရိက္ခာရတ္တာ၊ ပရိက္ခရာမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘဠံ၊ ပျက်စီးသော

ကဏ္ဍ] ၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၇-ဇေဋ္ဌကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ ၆၃၁

သိုးမွေးကို။ အဂ္ဂဟဏမေဝ၊ မယူခြင်းသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊
 တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမဿ အန္တိမနယဿ၊ ဤအဆုံးဖြစ်သောနည်း
 ၏။ အတ္ထပ္ပကာသနတ္ထံ၊ ၄။ ဣဒံ ပဉ္စာကမ္မံ၊ ဤပြဿနာအမှုကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 ၏။—“ဓောဝါပေတီ”တိ ဣဒံ၊ ဓောဝါပေတီ-ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။ ရဇာ
 ပနဝိဇ္ဇောပနဂ္ဂဟဏေန၊ ရဇာပနအနက်၊ ဝိဇ္ဇောပနအနက်ကို ယူသဖြင့်။ နိပ္ပ
 ဒေသဝါစိပဒံ၊ အကြွင်းမရှိသောအနက်ကို ဟောသောပုဒ်လော။ ဥဒါဟု၊
 ထိုသို့မဟုတ်။ အဂ္ဂဟဏေန၊ မယူသဖြင့်။ သပ္ပဒေသဝါစိပဒံ၊ အကြွင်းရှိသော
 အနက်ကို ဟောသောပုဒ်လော။ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ တေ၊ သင်စောဒကဆရာ၏။
 စောဒနာ၊ သည်။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းသေး၏။ တံ၊ ထိုအကြွင်းကို။ ဗြူဟိ၊
 ဆိုဦးလော။ နိပ္ပဒေသဝါစိပဒံ၊ အကြွင်းမရှိ အလုံးစုံသော သုံးနက်ကိုဟော
 သောပုဒ်သည်။ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 အနက်တို့၌။ ဣဒမေဝ၊ ဤ ဓောဝါပေတီ-ဟူသောပုဒ်တခုကိုသာ။ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ၏။
 ဣတရာနိ၊ တပါးကုန်သော ရဇာပေယျ၊ ဝိဇ္ဇောပေယျ-ဟူသောပုဒ်တို့ကို။ န
 ဧတ္ထဗ္ဗာနိ၊ မဆိုအပ်ကုန်။ သပ္ပဒေသဝါစိပဒံ၊ အကြွင်းရှိသောအနက်ကိုဟော
 သောပုဒ်သည်။ အထ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ။ “အဝုတ္တာ ဓောဝတိ၊ အပရိဘုတ္တံ
 ဓောဝါပေတီ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ဝိရောဓော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ “အဝုတ္တာ ရဇတိ ဝိဇ္ဇေတိ၊ နိဿဂ္ဂိယ”န္တိ၊ ဌံ။ အနိဋ္ဌပ
 သင်္ဂတော၊ မလိုအပ်သောအနက် လျဉ်းပါးသောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဣဒံ၊
 သည်လျှင်။ ပဉ္စာကမ္မံ၊ တည်း။ (၂၅၉)။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဝစနံ၊ ကောင်းတော်သည်။ ဒေသနာဝိလာသမတ္ထံ၊ ဒေသနာ၏ စမွယ်ခြင်း
 မျှသာတည်း။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောပါဠိ၌။ တိကပဒဝစနံ၊ တိကဟောသဒ္ဒါ
 သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောပါဠိ၌။ ဧကပဒဝစနံ၊ တပုဒ်
 သော သဒ္ဒါသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိပ္ပဒေသပဒမေဝ၊ အကြွင်းမရှိသောပုဒ်ကို
 သာလျှင်။ တေ၊ ဤ ဓောဝတိအစရှိသောသဒ္ဒါ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဟော
 ကုန်၏။ “ကတဘဏ္ဍံ ဓောဝါပေတီ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌံ။ ပဋိဝိရောဓော၊ သည်။
 သစေ ဟောတိ၊ အံ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ကတဘဏ္ဍံ ဝိဇ္ဇောပေတိ၊ အနာ
 ပတ္တိ”တိ၊ ဟူ၍။ အနိဋ္ဌပသင်္ဂတော၊ မလိုအပ်သော အနက်၏ လျဉ်းပါးသော
 ကြောင့်။ အနာပတ္တိ ဧဝံ၊ အာပတ်မသင့်သည်ပင်တည်း။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ န၊ အာပတ်မသင့်သည်မဟုတ် သင့်၏။ အကတဘဏ္ဍာယ၊ မပြုအပ်သောဘဏ္ဍာ
 ဖြစ်သော။ သုဒ္ဓလောမဿ၊ စင်ကြယ်သော သိုးမွေးကို။ ဝိဇ္ဇောပနံ၊ ဖြေ
 ခြင်းကို။ ဣတော ဝါ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်မှလည်း။ အာဒါတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။
 ဥဒကာဒိဓောဝနဝသေန၊ ဖြင့်။ ပိဏ္ဍေတွာ၊ ပေါင်း၍။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်

သော သိုးမွေးတို့ကို။ ဝိဇ္ဇာပနံ၊ ဖြေစေခြင်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။ ဣတိ၊
 သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ပုရာဏသန္တတဿ၊ အခင်းဟောင်းကို။ ဝိဇ္ဇာပနော၊
 ဖြေစေရာ၌။ အနာပတ္တိယာ၊ သည်။ ဘဝိဘဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။
 န စ ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “အပရိဘုတ္တံ ဓောဝါပေတိ” တိ၊ ရှိ။
 ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ တေန၊ ကြောင့်။ ပရိဘုတ္တံ ဓောဝါပေတိ ရဇာ
 ပေတိ ဝိဇ္ဇာပေတိ၊ နိဿဂ္ဂိယမေဝါတိ အတ္ထံ၊ နိဿဂ္ဂိယမေဝ-ဟူသောအနက်
 သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ ပရိဘုတ္တံ နာမ၊ ထိုပရိဘုတ္တံ
 မည်သည်ကား။ ကတဘဏ္ဍမေဝ၊ ပြုအပ်သောဘဏ္ဍာသည်လျှင်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဋ္ဌေကလောမာနိ၊ တို့ကို။ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း
 ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အညထာ၊ ဖြင့်။ “ပရိဘုတ္တံ ဓောဝါပေ
 တိ” တိ ဝစနံ၊ သည်။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ-
 သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ “ပုရာဏာနိ ဋ္ဌေကလောမာနိ ဓောဝါ
 ပေယျ ဝါ” တိ ဝစနံ၊ သည်။ န အတ္ထံ၊ မရှိ။ ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပဒေ
 ဝိယ၊ ၌ကဲ့သို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပုရာဏစိဝရသိက္ခာပုဒ်၌။ အာဒိန္နကပ္ပဝသေန၊
 ကပ္ပဒိန္နထိုးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဣမ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ တံ၊ ထိုပါဠိ
 ကို။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ လေခဒေါသော၊ စာရေးတို့အပြစ်တည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ လေခဒေါသော၊ စာရေးတို့အပြစ်သည်။ န၊ မဟုတ်။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ ဝိသေသဟေတုနော၊ ဝိသေသအကြောင်း၏။ အဘာဝါ၊
 မရှိသောကြောင့်တည်း။ ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ “အပရိဘုတ္တံ ကတ
 ဘဏ္ဍံ နာမ ကမ္မလကောဇဝသန္တတာဒိ” န္တိ၊ ရှိ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်
 တည်း။ ဣမိနာ သဒ္ဓေန၊ ဤ ကတဘဏ္ဍံ-ဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်။ အယံ အတ္ထော၊
 သည်။ သိဒ္ဓေါ၊ ၏။ “ဓောဝါပေတိ” တိ ဣဒံ၊ ဤ သဒ္ဓါသည်။ သိယာ၊
 အချို့ကား။ နိပ္ပဒေသံ၊ နိပ္ပဒေသအနက်ရှိ၏။ သိယာ၊ ကား။ သပ္ပဒေသံ၊
 သပ္ပဒေသအနက်ရှိ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထို ဓောဝါပေတိ-သဒ္ဓါသည်။
 ‘အဝုတ္တာ ဓောဝတိ’ တိအာဒိသု၊ တို့၌။ နိပ္ပဒေသံ၊ ကို။ ဝဒတိ၊ ဟော၏။
 “ကတဘဏ္ဍံဓောဝါပေတိ” တိတ္ထေ၊ ၌။ သပ္ပဒေသံ၊ ကို။ ဝဒတိ၊ ၏။ “အက
 တဘဏ္ဍံ ဓောဝါပေတိ ရဇာပေတိ၊ အနာပတ္တိ” တိ တ္ထေ၊ ၌။ “ဝိဇ္ဇာပေတိ၊
 အနာပတ္တိ” တိ၊ ရှိ။ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ ပါဠိကို ပမာဏပြုသဖြင့်။ အနာ
 ပတ္တိ ဝေ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အနာပတ္တိ ဝေ၊ သည်
 လျှင်။ န၊ မဟုတ်။ ဝစနပ္ပမာဏတော ဝေ၊ ပါဠိကို ပမာဏပြုသောအား
 ဖြင့်လျှင်။ အာပတ္တိ၊ ၏။ ဣတိ အာပဇ္ဇနတော၊ ဤသို့ အနက်ရောက်
 သောကြောင့်လျှင်။ “အပရိဘုတ္တံ ဓောဝါပေတိ” တိ ဣဒံ၊ ဤသဒ္ဓါသည်။

ကဏ္ဍ]

၂-ကောသိလ္လဂ္ဂ ဂ-ရူပိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၃၃

ဝစနမတ္တမေဝ၊ သဒ္ဓါမျသညသလျှင်။ ဘဝေယျ၊ ဧ။ အပရိဘုတ္တံ၊ မသုံး
ဆောင်သေးသော။ တံ သန္တတံ၊ ထိုအခင်းကို။ ဝိဇ္ဇာပေန္တိယ၊ ဖြေသော
ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေ ဒီပေတိ၊ အကယ်၍ပြု
အံ့။ ပရိဘုတ္တံ၊ ကို။ ဝိဇ္ဇာပေန္တိယ၊ အား။ အာပတ္တိ ဝေ၊ လျင်တည်း။
ဣတိ အတ္တံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။

ဋ္ဌေကလောမဇောဝါပနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

ဂ-ရူပိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၀၃-၄။ သဗ္ဗမ္ပိတံ ဧတ္ထ၊ ဌ။ တိဝိဓမ္မိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်း
ဖြစ်သော ရတေ ဇာတရူပ ဇာတရူပမာသက ကိလည်း။ “မုတ္တာ မဏိ ဝေ
ဋ္ဌရိယော သင်္ခေါ’တိအာဒိ ပန၊ ကိကား။ ဇာသိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ န ဝဇ္ဇတိ၊
မအပ်။ ‘ဣတိပုသင်္ဂတော၊ ဤသို့လျဉ်းပါးရာရှိသောကြောင့်။ ကိဉ္ဇာပိ ဝတ္တံ၊
၏။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ သရူပတော၊ အားဖြင့်။ အာပတ္တိဒဿန
ဝသေန၊ အာပတ်ကို ပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သကဋ္ဌာနေပိ၊ မိမိအရာ၌
လည်း။ ဝတ္တံ၊ ၄။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တံ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤ
သကဋ္ဌာနသည်။ ကထံ၊ အဘယ်နည်း။ မုတ္တာဒိနံ၊ မုတ္တာအစရှိသည်တို့၏။
သကဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တာနိ၊ ထိုမဏိအစရှိသော
ဝတ္ထုတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ပါဠိယံ၊ ဌ။ န ဒိဿန္တိ၊ မထင်ကုန်။
ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမဿ၊ ဤပါဠိ၏။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝတ္တာနိ၊
ကုန်၏။ ဇာသိက္ခာပဒဿပိ၊ ၏လည်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဌ။ ဝတ္တာနိ၊ ကုန်
၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာတံ၊ ၏။ (၂၆၀) ကေဝလံ၊ သက်သက်။
ဟိရညသုဝဏ္ဏမေဝ၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏသည်သာလျှင်။ န၊ မဟုတ်သေး။ အညမ္ပိ၊
တပါးလည်းဖြစ်သော။ ခေတ္တဝတ္တာဒိကံ၊ ခေတ္တဝတ္ထုအစရှိသည်ကို။ “အကပ္ပိ
ယံ၊ မအပ်သောဝတ္ထုကို။ န သမ္ပုဋ္ဌိတဗ္ဗံ၊ မခံအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ သာမည
တော၊ ဖြင့်။ ဝတ္တံ၊ ၏။ သရူပတော၊ ဖြင့်။ န ဝတ္တံ၊ မဆို။ ပါဠိယံ
ပန၊ ဌကား။ သရူပတော၊ ဖြင့်။ “စိဝရစေတပန္နံ နာမ ဟိရညံ ဝါ သု
ဝဏ္ဏံ ဝါ မုတ္တာ ဝါ မဏိ ဝါ” တိ၊ မဏိ ဝါ-ဟူ၍။ ဧတ္တကမေဝ၊ ကိုသာ
လျှင်။ ဝတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဇာသိက္ခာပဒမေဝ၊ သည်လျှင်။
အဿ၊ ထိုမုတ္တာအစရှိသည်၏။ သကဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ မုတ္တာမဏိဂ္ဂဟ
ဏေန စ၊ ဖြင့်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ တဇ္ဇာတိယဂ္ဂဟဏံ၊ ထိုမုတ္တာဇေ
ဇာတ်ကို ယူခြင်းသည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊

ကြောင့်။ နာဂတော၊ မလာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣမဿ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်
 ၏။ ပဌမမေဝ၊ ရှေ့ဦးကလျှင်။ အပညတ္တတ္တာ၊ မပညတ်အပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ တဇ္ဇာတိယဂ္ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းသည်။ ယဒိ သိဒ္ဓံ၊ အကယ်၍ပြီးသည်
 ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ပြီးသည်ရှိသော်။ ဣဓ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ အနာဂ
 တတ္တာ၊ မလာသောကြောင့်။ ကတရံ၊ အဘယ်သည်။ နေသံ၊ ထိုမဏိစသည်
 တို့၏။ သကဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကားအမေး
 တည်း။ ဣမေဝ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌သာလျှင်။ အတ္ထတော၊ အနက်အား
 ဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်။ နော ဟောတိ၊ မဖြင့်။

ကထံ ဟောတိ၊ နည်း။ တောနိ ဟိ၊ ထို ဝတ္ထုတို့သည်လျှင်။ ရတန
 သိက္ခာပဒေ၊ ၌။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုနိ စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုနိ
 စ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ “ရတန” န္တိ၊ ၍။
 အာဂတာနိ၊ ကုန်၏။ “ရတနသမ္မတ” န္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ကပ္ပိယဝတ္ထု၊ သည်။
 အာဂတံ၊ ၏။ တေသု စ ဒသသု ရတနေသု၊ တို့တွင်လည်း။ ရတဇာတ
 ရူပဒ္ဓယံ၊ ရွှေငွေ နှစ်ပါးစုံကို။ ဣဓ၊ ဤပုဒ်၌။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ကို။ ကတံ၊
 ပြုအပ်၏။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသောဝတ္ထုကို။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု၊ ကို။ ကတံ၊ ၏။
 ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ ဣဓ စ၊ ၌လည်း။ သိဒ္ဓတ္တာံ ဧဝ၊ ပြီး
 သောကြောင့်လျှင်။ ရတနသိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ၌။ “ရတန
 သမ္မတံ ဝိဿံသံ ဂဏှာတိ၊ တာဝကာလိကံ ဂဏှာတိ၊ ပံသုကူလသညိဿာ”
 တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ရတနံ၊ ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ သတ္တဝိဓဉ္ဇေဒု၊ သိဒ္ဓါသ
 ခေတ္တာဒိ ပန၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော စပါး ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောက်ျား
 လယ် အစရှိသည်ကား။ ဗြဟ္မဇာလာဒိသုတ္တဝသေန၊ ဖြင့်။ အကပ္ပိယံ၊
 မအပ်။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊
 ဤ စပါးမျိုးခုနစ်ပါးအစရှိသည်၌။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု၊ တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊
 သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ အနုယောဂဝတ္ထေ၊ စိစစ်
 သောဝတ်၌။ “ဓမ္မံ ဇာနာတိ၊ ဓမ္မာနုလောမံ၊ ဝိနယံ၊ ဝိနယာနုလောမံ
 ဇာနာတိ”တိ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အာမကမံသမ္ပိ၊ အသား
 စိမ်းသည်လည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်သလော။ ဣတိ
 ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု၊ သို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ဣဓ၊ ဤ
 အာမကမံသမ္ပိ၊ ဝိနယေ၊ ၌။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အမနုဿိကာဗာဓေ၊ ဘိလူး
 ဖမ်းသောအနာသည်။ သတိ၊ သော်။ အာမကမံသံ၊ အသားစိမ်းကို။ အနု

ပညတ္တတ္တာ (ဆဋ္ဌ) ၃

ကဏ္ဍ]

၂-ကောသိယဂဂ္ဂ ၈-ရူပိယသိက္ခာပဒ ၁၈၈နခ

၆၃၃

ဇာနာမိ၊ ဧ။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာမကမံသံ၊ သည်။ သုတ္တေ၊ အမကမံသ
 သုတ်၌။ အာဂတမ္ပိ၊ လာသော်လည်း။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ တထာပိ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း။ အတ္တနော၊ ဧ။ ပရိဘောဂ
 တ္တာယ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ ခံခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊
 လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ “ဣဓ နိက္ခိပါဟိ”တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တေ၊
 သော်။ ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယနမေဝ၊ အနီး၌ထားသော ရွှေငွေကို သာယာခြင်း
 သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဧ။” ဣတိ ကာရဏံ၊ ဤ အကြောင်းကို။
 ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အကပ္ပိယဝိစာရဏာ ဧဝ၊ မအပ်သောစီရင်ခြင်းသည်လျှင်။
 န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ကပ္ပိယဉ္စ အကပ္ပိယဉ္စ
 နိဿာယ ဌိတန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တံ၊ ထို ဝတ္ထုသည်။ သယံ၊ သည်။ ပရိ
 ဘောဂါရဟံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါထိုက်သည်။ ဟုတုခချီ။ တဒဉ္စနကံ၊ ထို
 ရွှေငွေအဖိုးထိုက်သော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ သည်။ ပရိဘောဂါရဟံ၊ သုံးဆောင်
 ခြင်းငှါထိုက်သည်။ ဟုတုခချီ။ ဌိတံ၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဉ္စဗ္ဗော၊ ဧ။” ဣတိ
 လိခိတံ၊ ဧ။ “ပံသုကုလဘာဝေန၊ ဖြင့်။ ဌိတတ္တာ စ၊ တည်သောကြောင့်လည်း
 ကောင်း။ ဂုတ္တဋ္ဌာနာစိက္ခနဿ၊ လုံရာ အရပ်ကို ကြားခြင်း၏။ ကပ္ပိယတ္တာ စ၊ အပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ချီ။ ဌိတံ၊ ဧ။ ‘ဣဒံ၊
 ဤ ဝတ္ထုကို။ ဂဏှ၊ ခံလော။” ဣတိ အာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဝဒန္တဿ၊ ဆိုသောသို့၏။
 အကပ္ပိယတ္တာ၊ မအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အကပ္ပိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ချီ။
 ဌိတံ၊ ဧ။ ဣတိ စ အတ္ထော၊ ကိုလည်း။ ဒဉ္စဗ္ဗော၊ ဧ။ ဝေမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။
 ကပ္ပိယဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ အကပ္ပိယဉ္စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ နိဿာယ၊
 ချီ။ ဌိတံ၊ ဧ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ “ဣမသ္မိံ ဩကာသေ၊ ၌။ ဌပိတံ၊
 ထားအပ်၏။ ဝါ၊ ထားအပ်သောဝတ္ထုကို။ န ပဿသိ ကိံ၊ မမြင်သလော။
 ဣတိ ဝတု၊ ဤသို့ဆိုချီ။ ဆေကတဓရေ၊ အလွန်ကောင်းကုန်သော။ ဣမေဝ
 ကဟာပဏေ၊ တို့ကို။ ပဿသိ၊ ရှုလော့။” ဣတိ အာဒိဝစနဿ၊ ဧ။
 ကပ္ပိယတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ချီ။ ဌိတံ၊ ဧ။
 ဣဒံ၊ ဤ ဝတ္ထုကို။ ဂဏှ၊ လော။” ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒဗ္ဗိစာရိတတ္တာ၊
 မကောင်းသဖြင့် စီရင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အကပ္ပိ
 ယတ္တာ၊ မအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတော၊ ထို မအပ်သောဝတ္ထုမှ။ အာဂတံ၊

၁။ အပရိဘောဂါရဟံ (ဆဋ္ဌ)

သော။ အကပ္ပိယံ၊ ကိ။ နိဿယ၊ ချံ။ ဌိတမေဝ၊ သည်လျှင်။ ဟောတိ၊
 ၏။ “ဣဒံ၊ ကိ။ ဂဏှ၊ လော။” ဣတိ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေန၊ ထိုဆိုအပ်သော
 သူသည်။ ဂဟိတေ၊ ယူခြင်းကြောင့်။ (၂၆၁) ‘ဥက္ကဏာပေယျ ဝါ’တိ၊ ချံ။
 ဝုတ္တဝိဓိ၊ ဆိုအပ်သော အစီအရင်သို့။ န ပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ ကေဝလံ၊
 သက်သက်။ ဒုဗ္ဗိစာရိတတ္တာ၊ မကောင်းသဖြင့် စီရင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 တဿေဝ၊ ထို ခံသော ရဟန်းအားသာလျှင်။ တံ၊ ထို ခံအပ်သော ဝုတ္တုသည်။
 အကပ္ပိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မူလပဋိဂ္ဂဟဏဿ၊ အဖိုးကိုခံခြင်း၏။
 သုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ ပတ္တစတုက္ကေ၊ ကုဉ္စံ။
 တတိယပတ္တော ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေံ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊
 သည်။ ဝံဒတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အနုဂဏ္ဏိပဒေ၊ ဌံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဗဟုနာ၊ များစွာ
 ဆိုသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဝိသုဒ္ဓါဂမနတ္တာ၊ စင်ကြယ်သော
 လာခြင်းရှိသောကြောင့်။ ကပ္ပိယံ၊ ၏။ ဒုဗ္ဗိစာရဏာယ၊ မကောင်းသော စီရင်
 ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ အကပ္ပိယံ၊ ကိ။ နိဿယ၊ ချံ။ ဌိတံ၊ သည်။
 ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ အကြံတည်း။ ဣတိ၊ သို့။
 အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ “ဝေံ၊ ဤအတူ။ သံသဂဏာဒိနမ္ပိ၊ သံသာ
 ဂိုဏ်းအစရှိသည်တို့၏လည်း။ အတ္တာယ၊ ဌံ။ ပရိစ္စတ္တေပိ၊ စွန့်သော်လည်း။
 တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ခံသည်နှင့်။ သမာနဂတိကတ္တာ၊ တူသော အလားရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဌပေတွာ အာပတ္တိဝိသေသ”န္တံ၊ ချံ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

န ကိဉ္စိ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ စေတာပိတန္တိ ဣတ္ထံ၊ ဌံ။ စေ စေတာပိတံ၊ အကယ်၍
 ဝယ်စေအံ့။ ဥပါယာဘာဝံ၊ အကြောင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒဿေတိ၊ ၏။
 “ဥပနိက္ခေပံ ဌပေတွာ’တိ ဣတ္ထံ၊ ဌံ။ သော ဥပါသကော၊ သည်။ ‘တေ
 ဟိရညံ၊ ဤ ရွှေငွေသည်။ အတိဗဟံ၊ အလွန်များ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊
 ဤ ရွှေငွေကို။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ န ဝိနာသေတဗ္ဗံ၊ မဖျက်ဆီးအပ်။’
 ဣတိ ဝတော၊ ဤသို့ဆို၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဥပနိက္ခေပဒေသေ၊ ဥပနိက္ခေပ
 အရပ်၌။ သစေ ဌပေတိ၊ အကယ်၍ထားအံ့။ အညေန ဝါ၊ တပါးသောသူကို
 မူလည်း။ ဌပါပေတိ၊ ထားစေအံ့။ ဥပနိက္ခေပံ၊ အနီး၌ထားအပ်သော။ တေံ၊ ဤ
 ဝတ္ထုကို။ ဌပေတွာ၊ ချံ။ တတော၊ ထို ဥပနိက္ခေပဝတ္ထုမှ။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော။
 ဥဒယံ၊ အပွားကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ သုံးဆောင်သောကြောင့်။ သံဃော၊ သည်။
 ပစ္စယေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ နာမ၊ သုံးဆောင်သည်မည်၏။” ဣတိ၊ သို့။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။

၅၀၅။ အယံ၊ ဤ ရူပိယဆူက ရဟန်းသည်။ ဥက္ကံသတော၊ အလွန်
 အားဖြင့်။ ဣတ္ထံလက္ခဏသမ္ပန္နော၊ ဤသို့သော လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသည်။

အဓိပ္ပာယ်

၂-ကောသီယဝဂ္ဂ ၈-ရူပီယသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏိနာ

၆၃၄

ဟောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဧဝံ သို့။ အင်္ဂသမ္ပန္နောပိ၊ အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်လည်း။ အပရဘာဂေ၊ ဌ။ လောဘဝသေန ဝါ၊ လောဘ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အညေန၊ သော၊ ကာရဏေန ဝါ၊ အကြောင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်ကို။ ကတု၊ ဤ။ သစေ ပါတေတိ၊ အကယ်၍ချအံ့။

[အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ စ-ဟု စပ်လေ။ သစေ နိက္ခိတ္တံ ကတု-ဟူ၍ ဋီကာအစောင်စောင်ရှိကြ၏။ ပါဠိပျက် မှတ်ရာ၏။]

သေနာသနမ္ပိ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေတိ ဧတ္ထ၊ ဌ။ ပဝေသေ ပဝေသေ၊ ဝင်တိုင်း ဝင်တိုင်းဌ။ န၊ မဟုတ်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သော၊ ထို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ကာရဏန္တရေန၊ အကြောင်းအထူးကြောင့်။ ရုက္ခမူလိကဿာပိ၊ သစ်ပင်ရင်း၌နေသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ အပ္ပောကာသိကဿာပိ၊ လွင်တီးခေါင်၌နေသော ရဟန်းအားလည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ ဧဝံ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဌာနနိသဇ္ဇာဒိဝသေန၊ ဖြင့်။ နိဝါသာဓိပ္ပာယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်တိုင်း သုံးဆောင်တိုင်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။ ဘေသဇ္ဇဿ၊ ဆေး၏။ ပစ္စယတာ၊ ဆေးပစ္စည်းအဖြစ်သည်။ သတိ၊ သော်။ သဗ္ဗကာလမ္ပိ၊ အလုံးစုံသော ကာလပတ်လုံးလည်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အသန္နိဟိတဿ၊ မသိမ့်သောဝတ္ထုကို။ ပစ္ဆာဘတ္တမေဝ၊ ညအခါ၌သာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ သန္နိဟိတဿ၊ သိမ့်သောဝတ္ထုကို။ ပုရေဘတ္တမ္ပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “ယာမကာလိကံ သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝဇီဝိကံ အာဟာရတ္တာယ။ ပ။ ပဋိဂ္ဂဏာတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿ၊ အဇ္ဈောဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ၊ ဤ။ စုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သည်။ ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပဒေ၊ ဌ။ အာဂတံ၊ ၏။ ဝိကာလေ၊ ဌ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ကာလေ၊ ဌ။ နော အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အာဟာရကာလတ္တာ၊ အာဟာရကာလ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ သန္နိဓိသိက္ခာပံဒေ၊ ဌ။ အာဂတံ ပန၊ လာသောဒုက္ကဋ္ဌသည်ကား။ ကာလေပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မကား။ သန္နိဓိတံတတ္တာ၊ သိန္နိဓိဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုသိန္နိဓိသိက္ခာ

၆၃၈ ၁၇၄

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကနိဿယ

[၄-နိဿယ

ပုဒ်၌။ သတ္တာဟကာလိကယာဝဇီဝိကဒ္ဓယမေဝ။ နှစ်ပါးကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “သတိ ပစ္စယေ”တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ကြောင့်။
 အယံ ဝိသေသော၊ ကို။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂတော စ၊ မလိုအပ်သော အနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဝစနာနိယမတော စ၊ စကားကို မမှတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ န လဗ္ဘတိ၊ မရအပ်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ လဗ္ဘတိ
 ဝေ၊ရအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သန္နိဓိသိက္ခာပဒေ၊ ၌။ “ယာဝ
 ကာလိကံ၊ ကို။ ယာဝကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး။ နိဒဟိတာ၊ သိမ်း၍။
 ဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်အံ့။ ယာမကာလိကံ၊ ကို။ ယာမံ၊ ယာမပတ်လုံး။ နိဒ
 ဟိတာ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇတိ၊သုံးဆောင်အံ့။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။”ဣတိ ဧတ္ထ၊
 ဤပါဠိတော်၌။ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ ပါဠိကို ပမာဏပြုသောအားဖြင့်။ ယာမ
 ကာလိကံ၊ သည်။ ပုရေဘုတ္တေ၊ နံနက်အခါ၌။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ပစ္စာဘတ္တေ၊
 ညအခါ၌။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဒိဝသေ၊ ၌။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ရတ္တိယံ၊ ၌။
 န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ယာမမေဝ၊ ယာမပတ်လုံးသာလျှင်။ နိဒဟိတာ၊ ၍။
 ဘုဉ္ဇန္တဿ၊ အား။ (၂၆၂)အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အနိဋ္ဌပ္ပသင်္ဂေါ၊
 မလိုအပ်သောအနက်၏ လျဉ်းပါးခြင်းသည်။ ဘဝေယျ၊၏။ တထာ။ တူ။
 တတ္ထေဝ၊ ထိုသန္နိဓိသိက္ခာပုဒ်၌သာလျှင်။ “ယာမကာလိကံ ယာမံ နိဒဟိတာ
 ဘုဉ္ဇတိ၊ သတ္တာဟကာလိကံ သတ္တာဟံ နိဒဟိတာ ဘုဉ္ဇတိ”တိ ဧတ္ထကမေဝ၊
 ဘုဉ္ဇတိ-ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “သတိ ပစ္စယေ”တိ၊ ၍။ န ဝုတ္တံ၊
 မဆို။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတိပစ္စယာ-ဝစနံ၊ သည်။ ကတ္တစိ၊အချို့သော
 ပါဠိ၌။ ဟောတိ၊ ၏။ ကတ္တစိ၊ အချို့သော ပါဠိ၌။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝစနာနိယမတော၊ ပါဠိ၏ မမြဲသောကြောင့်။ အာပတ္တိယာပိ၊
 အာပတ်၏လည်း။ အနိယမော၊ မမြဲခြင်းသည်။ ဘိယာ၊ ၏။ ဧဝံ သန္တေပိ၊
 ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း။ ယထာဝုတ္တဒုက္ကဋ်၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်သော ဒုက္ကဋ်
 အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ ဝေ၊ ရောက်သည်သာလျှင်တည်း။ ယာမကာလိကာ
 ဒိနံ၊ တို့၏။ အနာဟာရပ္ပယောဇနတ္တာ၊ အာဟာရအကျိုး မရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ်၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ဒုက္ကဋ်၊
 သို့။န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သပ္ပိအာဒိမိဿဘောဇနဿ၊
 ထောပတ်အစရှိသည်တို့နှင့် ရောသော ဘောဇဉ်၏။ပဏီတဘောဇနဘာဝပ္ပတ္တိ
 တော၊ပဏီတဘောဇဉ်အဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ အပိစ၊ တနည်း
 ဆိုဦးအံ့။ သဗ္ဗကာလိကေသု၊ အလုံးစုံသော ကာလိကတို့တွင်။ ယာဝ
 ကာလိကံ၊ သည်။ သြဋ္ဌာရိကံ၊ ရုန့်ရင်း၏။ တံ၊ ထိုယာဝကာလိကကို။

၆၃၈

အာဟာရတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကာလေ၊ ဌ။ ပဋိဂ္ဂဏန္တဿ၊ ခံသောရဟန်းအား။
 အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အနောဋ္ဌာရိကံ၊ မရန်ရင်းသော။ ယာမကာလိ
 ကာဒိ၊ ယာမကာလိကအစရှိသည်ကို။ ပဂေဝ၊ အတယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ အာဟာရတ္ထာယ ဝေ၊ ငှါသာလျှင်။ အနုညာတ်တ္တာ၊
 ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယာဝကာလိကေ ဝေ၊ ဌသာလျှင်။
 အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ယာဝကာလိကေ ဝေ၊
 ဌသာလျှင်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ကသ္မာ၊ နည်းဟူမူကား။
 အနာဟာရတ္ထာယ၊ အနာဟာရအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ အာဟာရတပါး အကျိုးငှါ။
 ဂဏန္တဿ၊ အား။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ အာပတ်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်
 တည်း။ ဣတရံ၊ တပါးသော ကာလကို။ အာဟာရတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂဏန္တဿ
 ဝိယ၊ ခံသောရဟန်းကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယထာဝုတ္တမေဝ၊
 အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ ဖြစ်သော။ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ အဆုံးအဖြတ်
 သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ပါဠိံ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ယုတ္တိံ စ၊ အသင့်
 ကိုလည်းကောင်း။ အနုလောမေတိ၊ လျော်စေ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၅၈၅။ ဒေသနာသုဒ္ဓိတိ ဧတ္ထံ၊ ဌ။ ဒေသနာ နာမ၊ ဒေသနာမည်သည်။
 ဝိနယကမ္ပံ၊ ဝိနည်းကံတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ဝုဋ္ဌာနကံသည်
 လည်း။ ဒေသနာ ဝေ နာမ၊ ဒေသနာမည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။
 ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ပဋိဂ္ဂဏာတိ”တိ၊ ရှိ။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ “ပဋိသေ
 ဝတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ပဋိဂ္ဂဟဏေ ပန၊ ဌကား။ သတိံ၊ ကို။ အကတွာ၊
 ရှိ။ ပရိဘောဂေ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကဏေန္တဿ၊ ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊
 အာပတ်မသင့်။ ခိဏာသဝါ၊ တို့သည်။ ကတကိစ္စတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ကိစ္စ
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဘတ္တဒါယာဒါ ဝိယ၊ ဝေဖန်အပ်ကုန်သောမိဖ
 ဥစ္စာတို့ကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။
 သာမိပရိဘောဂါ၊ သာမိပရိဘောဂတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အညထာ၊
 တပါးသော အပြားအားဖြင့်။ ယာဝကာလိကဘာဝံ၊ ကို။ အနုတိက္ကန္တတ္တာ၊
 မလွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိရုဇ္ဈတိ ဆန့်ကျင်၏။ ဣဏပရိဘောဂေါ၊
 သည်။ န ဝန္တတိ၊ မအပ်။ ဘေသဇ္ဇေ၊ ဆေးပစ္စည်း၌။ အာပတ္တိတော၊
 အာပတ် သင့်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတရသ္မိံ၊ တပါးသော ပစ္စည်း
 သုံးပါး၌။ အယုတ္တပရိဘောဂတော စ၊ မသင့်သော အသုံးအဆောင် ဖြစ်
 သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣဏံ ဝိယ၊ မြီကဲ့သို့။ အနုညာတဘုတ္တတ္တာ
 စ၊ ခွင့်မပြုသော အခြင်းအရာဖြင့် သုံးဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း

ကောင်းတည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ “အာဒိတော၊ မူ၊ ပဌာယ၊ ဤ။ အလဇ္ဇီ
 နာမ၊ အလဇ္ဇီမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောစိ၊ အမှတ်
 မရှိ၊ တယောက်ယောက်သောသူကို။ န သင်္ကတဗ္ဗော၊ မရှံရှာအပ်”။ ဣတိ၊
 သို့။ လိခိတံ၊ ဤ။ ဘာရုဘူတာ၊ ဝန်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရီ
 ကာဒယော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရီကတပည့် အစရှိသည်တို့သည်။ ယထာဒါနမေဝ
 ဂဟိတတ္တာတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “အတ္တနော၊ ဤ။ ဟတ္ထေန၊ ဖြင့်။ စေ ဒေတိ၊
 အကယ်၍ ပေးအံ့။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ “အတိ
 ရေကဘာဂံ၊ လွန်သော အဖို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်
 သော နေ၌။ အတ္တနော၊ ဤ။ အတ္တာယ၊ ငှါ။ ဥဒ္ဓုဘာဂံ၊ ချီသော
 အဖို့ကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်၌သာလျှင်။ ဒါပေတိ၊ ပေးစေအံ့။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။” ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ပရိဝတ္တကံ၊ လဲလှယ်၍။
 ဒေတိ၊ ဤ။ စေ ဓမ္မိယံ၊ အကယ်၍ တရားနှင့်လျော်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။
 အဓမ္မိယံ၊ တရားနှင့် မလျော်သည်ဖြစ်အံ့။ နော ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ “တံ၊
 ထိုအဆုံး၌တည်သော ကျမ်းကို။ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟေန၊ ဖြင့်။ ဥဂ္ဂဟေတု၊ သင်
 ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။” ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။
 ကေန လေသဝသေန၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းအမြက်ကြောင့်။ ဝါ၊
 အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊
 အံ့။ “အလဗ္ဘမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနာပတ္တိ သမ္ဘောဂေ သံဝါသေ” တိ
 ဣမိနာ၊ ပါဠိဖြင့်။ ဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓကဝစနလေသေန၊ ဥပသမ္ပဒက္ခန္ဓကပါဠိ-
 ဟူသော အကြောင်းအမြက်ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။

၅၀၆။ အဿတိယာ ဒိန္နန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ “အဿတိယာ၊ သတိကင်း
 သဖြင့်။ ဒိန္နံ နာမ၊ လှူခြင်းမည်သည်ကား။ အပရိစတ္တံ၊ မစွန့်အပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဤ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒသန္တေ၊ အဆာစွန်း၌။ ဗဒ္ဓကဟာပဏာ
 ဒိနိ၊ ဖွဲ့အပ်သော အသပြာစသည်တို့ကို။ သတိံ၊ ကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ဤ။ (၂၆၃)
 ဒါယကာ စ၊ လှူတတ်သော သူတို့သည်လည်း။ ပုန၊ ထပ်။ ဂဏန္တိ၊ ယူကုန်
 ဤ။ နိဿိယမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ဤ။ တေန အကပ္ပိယဘဏ္ဍေန၊
 ထို အကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့်။ တေ ဒါယကာ၊ ထိုအလှူဒါယကာတို့သည်။ သပ္ပိ
 အာဒိနိ၊ ထောပတ်အစရှိသည်တို့ကို။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ သံသယ၊ အား။
 စေ ဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ တဿပိ ဘိက္ခုနော၊ ထို ရဟန်းအားလည်း။ ကပ္ပတိ၊
 ဤ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒါယကာနံယေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တာ၊ ဥစ္စာ

ကဏ္ဍ] ၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၈-ရူပိယသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ ၆၅၁

ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ခါ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဝတ္ထံ၊ ကို။
 ဂဏှာမိတံ၊ ခံအံ့ဟူ၍။ ဝတ္ထသညာယ၊ ဝေ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟိတံ၊
 ခါ။ ရူပိယသညာယ၊ ဖြင့်။ န ဂဟိတံ၊ မခံအပ်။ ဣဒဉ္စ သိက္ခာပဒံ၊ ဤ
 သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း။ အတ္တနော၊ ခါ။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဥဂ္ဂဟဏံ၊ ခံခြင်း
 ကို။ သန္ဓာယ၊ ချံ။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ တေန၊ ထို ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထို ရွှေ
 ငွေကို။ အတ္တနော၊ ခါ။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ပရေသံ ဝါ၊ သူတပါးတို့၏
 လည်း။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ န စ ဂဟိတံ၊ ခံလည်းမခံအပ်။ အထ ခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား။ တေ ဒါယကာ၊ ထို အလှူဒါယကာတို့သည်။ အာဂန္ဓာ၊
 ချံ။ နော စေ ဂဏန္တိ၊ အကယ်၍ မယူကုန်အံ့။ ဒါယကေ၊ တို့ကို။ ပုစ္ဆိတော၊
 ချံ။ အတ္တနော၊ ခါ။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ စေ ပရိစ္ဆတ္တံ၊ အကယ်၍ စွန့်လှူအံ့။
 သံသံဿ၊ အား။ နိဿဇ္ဇိတော၊ ချံ။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ခါ။ နော
 စေ ပရိစ္ဆတ္တံ၊ အကယ်၍ မစွန့်အံ့။ အာပတ္တိံ ဝေ၊ ကိုသာလျှင်။ ဒေသေ
 တဗ္ဗာ၊ ခါ။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ တံ၊ ထို စကားသည်။ ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓံ၊
 ရွှေနှောက် ဆန့်ကျင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ခါ။ အာပတ္တိဒေသနာယ၊ သည်။ သတိ၊
 သော်။ ရူပိယံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊
 ပြီး၏။ တသ္မိံ အတ္ထေ၊ ထို အနက်သည်။ သိဒ္ဓေ၊ ပြီးလတ်သော်။ “တတော၊
 ထို ရွှေငွေမှ၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သောဝတ္ထုသည်။ ဝါ၊ ရအပ်သော ကပ္ပိယဝတ္ထု
 သည်။ တဿပိ၊ ထို ရွှေငွေခံသော ရဟန်းအားလည်း။ ကပ္ပတိ၊ ခါ။”
 ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သည်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပုဗ္ဗာပရဝိရုဒ္ဓံ၊ ရွှေနှောက်ဆန့်ကျင်၏။ ကပ္ပတိ ဝေ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဝတ္ထု၊ ကို။ အနိဿဇ္ဇိ
 တော၊ မစွန့်မူ၍။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ဒေသနာကြားအပ်၏။ ဣတိ၊
 ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ သိက္ခာပဒဿ၊ ခါ။ အစိတ္တကတ္တာ၊ အစိတ္တက
 သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်သောကြောင့်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ့။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌။ “ရူပိယံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ”တိ၊ ချံ။ ဝစန
 တော၊ ကြောင့်။ န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ခါ။ “ရူပိယံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ”
 တိ၊ ချံ။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ အညထာ၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်။ အတ္ထေ၊ ကို။
 ဂဟိတေ၊ သော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ တို့၌။ “ရူပိယ”န္တိ ပဒံ၊ သည်။ နိရတ္တကံ၊ အကျိုး
 မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တေန၊ ထို ရူပိယပုဒ်နှင့်။ ဝိနာပိ၊
 ကင်း၍လည်း။ တဒတ္ထသိဒ္ဓိတော၊ ထို ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်၏ ပြီးသော
 ကြောင့်တည်း။ အနေန စ၊ ဤရဟန်းသည်သည်။ ဝတ္ထု၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုကို။

ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ဧ။ ဝါယကေန စ၊ သည်လည်း။ “မေ၊ ငါသည်။ ဝတ္ထု၊ ကို။
 ဒိန္နံ၊ လှူအပ်ပြီ။ ဝတ္ထုဂတံ၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု၌ တည်သည်လည်းဖြစ်သော။ ရူပိ
 ယံ၊ ကို။ ထေယျစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဂဏှန္တော၊ ယူသောသူကို။ ပဒဝါရေန၊
 ဖဝါးအကြိမ်ဖြင့်။ ကာရေဓာဗ္ဗော၊ ဧ။ အဋ္ဌကထာယဉ္ဇ၊ ၌လည်း။ “ရူပိယေ
 အရူပိယသည်တိ သုဝဏ္ဏာဒိသု ခရပတ္တာဒိသည်”တိ၊ ဤ။ “ရူပိယံ ပဋိဂ္ဂဟာ
 တိ”တိ ဝစနဝသေန၊ ဖြင့်။ ဝတ္ထု၊ ဟောရာ၏။

“အပိစ ပညာကာမာ”တိအာဒိ ပန၊ ကိုကား။ ဝိဓာနန္တရဒဿနတ္ထံ၊ စီရင်
 ရာ အထူးကို ပြခြင်းငှါ။ ဝတ္ထု၊ ဧ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ တေနော၊ ကြောင့်
 လျှင်။ “ဣမသ္မိံ ဂေဟေ ဣဒံ လဒ္ဓန္တိ သလ္လက္ခေတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဤ။ ဝတ္ထု၊ ဧ။
 အညထာ၊ ဖြင့်။ သလ္လက္ခေတေ၊ မှတ်ရာ၌။ ဝိမတိဝသေန၊ ဖြင့်။ ဟောတိ၊
 ဧ။ ဝိမတိယာ စ၊ ယံမှားခြင်းသည်လည်း။ သတိ၊ သော်။ နိဿဂ္ဂိ
 ယမေဝ၊ လျှင်တည်း။ “ရူပိယေ ဝေမတိကော”တိ အာဒိဝစနတော၊
 ကြောင့်တည်း။ ဣဒံ ဝိဓာနံ၊ သည်။ နိရတ္ထကမေဝ၊ အကျိုးမရှိသည်၏
 အဖြစ်သို့သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်သို့။
 န စ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒသန္တော၊
 အဆာအမြတ်အစွန်း၌။ ဗဒ္ဓကကဟာပဏာဒိ၊ ဖွဲ့အပ်သော အသပြာအစ
 ရှိသည်ကို။ အသတိယာ၊ ဖြင့်။ ဒိန္နဉ္စ၊ လှူလည်း လှူအပ်၏။ ဝတ္ထုသညာယ၊
 ဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ခံလည်း ခံအပ်၏။ ရူပိယံ၊ ရွှေငွေကို။ ဒိန္နဉ္စ၊ ပေး
 အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပဋိဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ခံအပ်သည်လည်း။ ဟော
 တိ၊ ဧ။ ဣတိ - တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ (ပြန်)။
 ဧတ္ထံ၊ ဤ ဒိန္နပဋိဂ္ဂဟိတ၌။ အာပတ္တိဒေသနာကိစ္စံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တံ
 ပန၊ ထို ရွှေငွေကိုကား။ ဝါယကာန မေဝ၊ တို့အားသာလျှင်။ ပဋိဒါ
 တဗ္ဗံ၊ တဖန်ပြန်၍ ပေးအပ်၏။ “တတော ဥပ္ပန္နံ ကပ္ပိယဘဏ္ဍဉ္စ သဗ္ဗေသံ
 ဓာပုတိ”တိ ဣမသ္မိံ၊ ဧ။ ဝိဓာနန္တရဒဿနတ္ထံ၊ အစီအရင်အထူးကို ပြခြင်း
 ငှါ။ “အပိစ ပညာကာမာ”တိအာဒိ၊ ကို။ ဝတ္ထု၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊
 ငါတို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊
 သည်။ အာဟ၊ ဧ။

ရူပိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတ၊ ပြီ။

၁။ ဝတ္ထုမေဝ (ဆဋ္ဌ) ၂။ ဝတ္ထုဂတမ္ပိ (ဆဋ္ဌ) ၃။ ဒုဿန္တ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ] ၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၉-ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ ၆၄၃

၉-ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ (၂၆၄) ၅၀၇။ “ဇာတရူပရဇတပရိဝတ္တန”န္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သဒ္ဓါကို။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန၊ အလွန်ကို ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ “ရူပိယံ နာမ သတ္ထုဝဏ္ဏော ကဟာပဏော” တိ အာဒိ၊ သော။ ပါဠိဝစနဉ္စ၊ ပါဠိစကားကိုလည်း။ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “အရူပိယေ ရူပိယသညီ ရူပိယံ စေတာပေတိ”တိ အာဒိတိကဝစနတော စ၊ စေတာပေတိ-အစရှိသော တိစာကို ဟောတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း။ “ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုနာ ပန နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု စေတာပေန္တဿ။ ပ။ နိဿဂ္ဂိယံ ပါမိတ္တိယံ ဂရုကဿ စေတာပိတတ္တာ”တိ၊ ဤ။ အဋ္ဌကထာဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ အနုက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါပိ၊ အနုက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။ သတ္ထုဝဏ္ဏော စ၊ ရွှေလည်း။ ကဟာပဏော စ၊ အသပြာလည်း။ တတော၊ ထိုသတ္ထုဝဏ္ဏ ကဟာပဏမှ။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ယေ စ၊ အကြင်ဝတ္ထုတို့သည်လည်း။ ဝေါဟာရံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ စ၊ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဝေဓိ၊ သို့လည်း။ ဧတ္ထ၊ ၌။ သမုစ္စယော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ဣမသ္မိံ ပန သိက္ခာပဒေါ ဌ်ကား။ “နာနပ္ပတာရုကံ နာမ ကတမ္ပိ အကတမ္ပိ ဓာတာကတမ္ပိ”တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဝိတတ္တာနံ၊ ကုန်သော။ တိဏ္ဏဉ္စ၊ သုံးပါးကုန်သော ရွှေငွေ အထူးတို့၏လည်းကောင်း။ ရူပိယာရူပိယာနံ၊ ကုန်သော။ ဒိန္နဉ္စ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ပကတိဝတ္ထုတို့၏လည်းကောင်း။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ပဉ္စ တိကာ၊တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ တို့သည်။ တဒနုလောမတော၊ ထိုငါးပါးသော တိကတို့အား လျော်သောအားဖြင့်။ ဧကော၊ သော။ တိကော၊ ကို။ ဒဿိတော၊ ၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော တိကတို့သည်။ ဆါခြောက်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။-အညသ္မိံ သိက္ခာပဒေါ တပါးသော သိက္ခာပုဒ်၌။ ဧကသ္မိံ တိကစ္ဆေဒေါ တခုသော တိကပရိစ္ဆေဒကို။ ဒဿိတော၊ သော်။ သမ္ဘဝေ၊ ပြစ်သင့်ခြင်းသည်။ သတိပိ၊ သော်လည်း။ ဣတရေ၊ တပါးသော တိကတို့ကို။ န ဒဿိယန္တိ၊ မပြုအပ်ကုန်။ ဣဓေဝ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌သာလျှင်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒဿိတော၊ ပြုအပ်လေသနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ (ပြန်)။ “နာနပ္ပတာရုကံ”န္တိ၊ ဤ။ ဓာတိကာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဣဓေဝ၊ ၌။

သာလျှင်။ နာနပ္ပကာရတာဝဒဿနတ္ထံ၊ အထူးထူးအပြားပြား၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဝါ၊ နာနပ္ပကာရ၏အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ။ ဒဿိတော၊ ၏။ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ဤကားအဖြေတည်း။ နာနပ္ပကာရ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ဆို အပ်၏။ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒေပိ၊ ခွဲလည်း။ န ဒဿိတော၊ အပ်။ ဝိတ္တဗ္ဗ ပုသင်္ဂတော၊ ဆိုအပ်၏ဟူသောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ ဒဿိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထို ပသင်္ဂဟူသော စကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဒဿိတနယတ္တာ၊ ပြ အပ်သော နည်းရှိသည်၏ အကြောင်းကြောင့်တည်း။ အထ ဝ၊ ထိုသို့ပြအပ် သော နည်းရှိလျက်လည်း။ ရူပိယဿ၊ ၏။ ဝိဘဂေ၊ အကျယ်၌။ “ယေ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ”တိ၊ ရှိ။ အန္တေ၊ အဆုံး၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သတ္တု ဝတ္ထာဒယော၊ ရွှေအစရှိသည်တို့သည်။ ဝဠုနုပဂါ ဝေ၊ သုံးဆောင်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ရွှေငွေအစရှိသည်တို့သာလျှင်တည်း။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ တတော၊ ထိုသို့ပြီးသောကြောင့်။ အဝဠုနုပဂေဟိ၊ ကုန် သော။ ဇာတရူပရတတေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝေါဟာရေန၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န သိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာ ပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံအာပဇ္ဇနတ္ထံ၊ ထိုနိဿဂ္ဂိအာပတ်သို့ရောက်၏ ဟု သိစိမ့်သောငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿေန္တေန၊ ပြတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ “ကတေန ကတံ စေတောပေတိ”တိအာဒယော၊ ကုန်သော။ တိ ကာ။ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝေ သန္တေ၊ သော်။ ရူပိယဝိဘဂေ၊ ခွဲ။ “ယေ စ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ”တိ၊ ရှိ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ တသ္မိံ ပဒေ၊ ထို ယေ စ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ-ဟူသောပုဒ်ကို။ အဝုတ္တေ၊ မဆို သော်။ အဝဠုနုပဂါပိ၊ တို့သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂတာဝ၊ လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို ယေ စ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ-ပုဒ်ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ ကတာဒိဟိ၊ ကတအစရှိသည်တို့ဖြင့်။ တိက တ္တယဿ၊ တိတ်သုံးခုတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝတ္တဗ္ဗပယောဇနံ၊ ဆိုခြင်း၏ အကျိုး သည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ကပ္ပိ ယဘဏ္ဍေန၊ ဖြင့်။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာပရိဝတ္တနဿပိ၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို လဲလှယ်ခြင်း၏ လည်း။ ရူပိယသံဝေါဟာရတာဝပုသင်္ဂတော၊ ရူပိယသံဝေါဟာရဖြစ်ရာ၏ ဟူ သောအနက်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ ဝတ္တဗ္ဗပယောဇနံ၊ သည်။ န ဘဝိ သတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ဘဝိဿတိ ဝေ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သည်သာလျှင်တည်း။ “ယေ ဝေါဟာရံ ဂစ္ဆန္တိ”တိ ဝစနေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကမုကကထလ ကံသဘာဇန သာဠုဏာဒိပရိဝတ္တနဿပိ၊ နှမ်းသီးအိုးခြမ်းကြေး

ကဏ္ဍ] ၂-ကောသံယဝဂ္ဂ ၉-ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာမဒဝဏ္ဏနာ ၆၄၅

ခွက်၊ ပုဆိုးအစရှိသည်ဖြင့် လဲလှယ်ခြင်း၏လည်း။ ရူပိယသံဝေါဟာရဘာဝပုသ
ဂေါဝေ၊ သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ကတာဒိ
ဝံစနေန၊ ကတ အစရှိသော သဒ္ဒါဖြင့်။ ဇာတရူပါဒိအကပ္ပိယဝတ္ထုနံယေဝ၊
တို့၏သာလျှင်။ ဝါ၊ တို့ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတဘာဝဒိပနတော၊ လိုအပ်သော
အနက်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တပသဂေါ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပသဂံ
သည်လျှင်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘယေနပိ၊ နှစ်ပါးစုံ
သော သဒ္ဒါဖြင့်လည်း။ ကတာ ကတာဒိ ဘေဒံ၊ ကတ အကတ အပြားရှိသော။
ယဒေတံ ယံ တေ ပါကတိကရူပိယဉ္စ၊ အကြင် ပကတိသော ရူပိယသည်လည်း
ကောင်း။ ကဟာပဏမာသကသင်္ခေပံ၊ ကဟာပဏ မာသကဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်
သော။ ယဉ္စ ကဟာပဏာဒိ၊ အကြင် ကဟာပဏ အစရှိသည်လည်းကောင်း။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ စံ ဥဘယံ၊ ထို နှစ်ပါးစုံသည်လည်း။ ဝေါဟာရူပဂံ၊ ရောင်းဝယ်
ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဣဓ စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်းကောင်း။ အနန္တရာတိတ
သိက္ခာပဒေ စ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်၍ လွန်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်၌လည်းကောင်း။
ရူပိယံ နာမာတိ၊ ရူပိယမည်၏ဟု။ အဓိပ္ပေတတ္ထသိဒ္ဓိ၊ လိုအပ်သော အနက်ဖြင့်
ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဏှုလာဒိနိ၊ တို့သည်။ ရူပိယံ၊ နာမ၊ သည်။ န
ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တတ္ထ၊ ထိုတဏှုလ အစရှိသည်၌။
ကတာဒိဝေါဟာရာသမ္ဘဝတော၊ ကတ အစရှိသောဝေါဟာရ၏မဖြစ်သင့်သော
ကြောင့်တည်း။ တောဝတာ၊ ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ကတာဒိတိကတ္ထ
ယဿ၊ ကတ အစရှိသော တိက သုံးခု အပေါင်း၏။ ပယောဇနံ၊ ကိုးဝုတ္တံ၊ ၏။

☞ (၂၆၅) ဣဒါနိ၊ ယခုအခါမူကား။ သေသတ္တိကာနိ၊ တို့ကို။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ။ တော၊ ဤ ကြွင်းသော တိက တို့၌။ ယထာ
ဝုတ္တပုဘေဒံ၊ အကြင် အကြင်သို့ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ နိဿဂ္ဂိယ
ဝတ္ထု၊ သည်။ ရူပိယံ နာမ၊ မည်၍။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ ဝုတ္တဝုတ္တပိ၊
သည်လည်းကောင်း။ ကပ္ပိယဝတ္ထုပိ၊ သည်လည်းကောင်း။ ရူပိယံ၊ ရူပိယ
မည်သည်။ န မဟုတ်။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရူပိယံ နာမ၊ သည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ကတွံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ “အရူပိယေ၊

၁။ ယဒေတံ ကတာကတာဒိဘေဒံ ပါကတိကရူပိယံ၊ ယဉ္စ ကဟာပဏမာသက
သင်္ခေပံ ကဟာပဏာဒိ ဝေါဟာရူပဂံ - ဟု ပါဠိမှန်ရှိသင့်၏။ - ကတာ
ကတာဒိဘေဒံ၊ သော။ ယဒေတံ ပါကတိကရူပိယံ၊ လည်းကောင်း။ ကဟာ
ပဏမာသကာဒိသင်္ခေပံ၊ သော။ ဝေါဟာရူပဂံ၊ သော။ ယဉ္စ ကဟာပဏာဒိ၊
လည်းကောင်း။ ဥဘယံ၊ သော။ တေ၊ သည်။ - ဟု ဆက်ပေး။

၌။ အရူပိယသည်။ အရူပိယဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ပဉ္စန္ဒ သဟဓမ္မိကာနံ၊ သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့အား။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ လူတို့ လူဒံ ပန၊ ဤစကားသည်ကား။ ကေသိကံ၊ ကေသအဖြစ်သို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုမှ၊ ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌာပဇ္ဇနတော၊ ဒုက္ကဋ္ဌ အာပတ်သို့ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ လူ၊ ဤ သိက္ခာပုဒ်၌။ ဝစနပ္ပမာဏံ တော၊ ပါဠိကို ပမာဏပြုသောအားဖြင့်။ နိဿိဂ္ဂိယဝတ္ထုတော၊ နိဿိဂ္ဂိယဝတ္ထု မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ မုတ္တာဒိပိ၊ ပုလဲ အစရှိသည်လည်း။ အရူပိယမေဝ နာမ၊ အရူပိယ မည်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထို အရူပိယဝတ္ထု၌။ ပဉ္စန္ဒ သဟဓမ္မိကာနံ၊ တို့အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ လူတို့၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ရာဇသိက္ခာပဒဝိရောဓတော၊ ရာဇ သိက္ခာပုဒ်နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာပတ္တိ ဝေ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းသည်သာ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို ရာဇသိက္ခာပုဒ်၌။ “မုတ္တာ ဝါ မဏိ ဝါ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ မုတ္တာဒိ၊ မုတ္တအစရှိသော။ အကပ္ပိယံ၊ အကပ္ပိယဝတ္ထုသည်။ ဒုက္ကဋ္ဌ ဝတ္ထု၊ တည်း။ လူတို့ စ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်သည်လည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ နိဿိဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ သူ တို့၌။ အဘာဝါ၊ မရှိသောကြောင့်တည်း။ ဝေ သန္တေ၊ သော်။ “အရူပိယေ အရူပိယသည် ပဉ္စန္ဒ သဟဓမ္မိကာနံ အနာပတ္တိ” တိ လူဒံ၊ ဤပါဠိကို။ သုဒ္ဓကပ္ပိယာဏ္ဍံ၊ သက်သက်သော ကပ္ပိယာဏ္ဍာကို။ သန္တာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အရူပိယံ၊ အရူပိယကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ တတော၊ ထိုကပ္ပိယဝတ္ထုမှ။ အညတ္ထ ပန၊ တပါးသောဝတ္ထု ၌ကား။ “အရူပိယေ ရူပိယသည်”တိအာဒိတိကဒုက္ကဋ္ဌေ စ၊ သညိ-ဤသို့ အစရှိသော တိကဒုက္ကဋ္ဌ၌လည်းကောင်း။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဒုဿိတတိကေ စ၊ ပြအပ်သော တိက၌လည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ အရူပိယံ နာ မာတိ၊ ရှိ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အရူပိယဘာဝဒီပနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဒုတိယော တိကော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တဒတ္ထမေဝ၊ ထို အနက်ကိုသာ လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဇေကာ၊ သော။ တိကော၊ တိကကို။ ဒုဿိတော၊ ပြအပ်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ သော၊ ကို။ န ဝုတ္တော၊ မဟော လေသနည်း။ လူတို့၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထို ပါဠိ၌။ စေတာ ပိတအရူပိယေ၊ ရောင်းဝယ်အပ်ပြီးသော အရူပိယ၌။ ရူပိယဆန္ဒနကသမ္ပုတိ ကိစ္စဘာဝတော၊ ရူပိယဆန္ဒနကကိစ္စမရှိသော အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ- သစ္စံ၊ ၏။ တသ္မိံ တိကော၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ကပ္ပိယဝတ္ထုနောပိ၊ အား လည်း။ အရူပိယဆန္ဒနကသမ္ပုတိ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ပေးရလျှင် လူတို့ အတ္တော၊

ကဏ္ဍ] ၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၉-ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပဒဝတ္ထုနာ ၆၄၇

သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ တဿ၊ ထိုအရူပိယဆန္ဒနက၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
 ရူပိယဆန္ဒနကသမ္ပုတိ ဝေ၊ ကိုသာလျှင်။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဟောရာပြီ။ ဣတိ
 စေ ဝဒေယျ၊ အံ၊ ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပဒဝတ္ထုနာ သမ္ပုတိကိုစွာတာဝံပုသင်တော၊
 သမ္ပုတိကိုစွ၏ မရှိဟူသော အနက်၏လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊
 သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝတ္တဗ္ဗာ ဝေ၊ လျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ရူပိ
 ယေ၊ ဌ။ ရူပိယသညိ၊ ချံ။ ကပ္ပိယဝတ္ထု၊ ကို။ စေတာပေတိ၊ အံ၊ ပတ္တ
 စတုက္ကေ၊ ဌ။ တတိယပတ္တံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကိုသံသာဒိနံ၊
 တို့အား။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ နိဿဌံ ပန၊ စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုသည်ကား။
 အညေသံ၊ တပါးကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ကပ္ပတိ၊ ဧ၊ တတိယပတ္တော
 ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ သမ္ပုတိစိတရူပိယေန၊ ခံအပ်သော ရွှေငွေဖြင့်။ စေတာ
 ပိတံ၊ လဲလှယ်အပ်သည်။ အထ ယဒိ ဟောတိ၊ အံ၊ ဒုတိယပတ္တော ဝိယ၊
 ကဲ့သို့တည်း။ တံ၊ ထို နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို။ သမ္ပုတိယာ၊ နှင့်။ ဝိနာပိ၊ ကင်း
 ချဲ့လည်း။ ယော ကောစိ၊ အမှတ်မရှိ တယောက်ယောက် မူလည်းဖြစ်ထ
 သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆဇ္ဇေတိ၊ စွန့်အံ့။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ၊ တတော၊ ထို ဆို
 အပ်သည်မှ။ ပရံ၊ ဌ။ “သစေ တတ္ထ အာဂစ္ဆတိ အာရာမိကော ဝါ”တိ
 အာဒိနာ၊ သော။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။
 တတ္ထ၊ ထို ပါဠိ၌။ “ရူပိယေ”တိ ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ “အရူပိယေ”တိ
 ဝါ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဒ်၌။
 ဘုမ္မပုတ္တေ၊ သတ္တမိဝိဘတ်အနက်ဖြစ်မှုကား။ အတ္တနော သန္တကံ၊ မိမိဥစ္စာကို။
 ဥပယောဂပုတ္တေ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ရောက်မှုကား။ ပရသန္တကံ၊ ကို။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ ဧတ္ထ၊ ဌ။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ၊-ဥပတိဿတ္ထေ
 ဧ၊ သည်။ ပုရိမသိက္ခာပဒေန၊ ဖြင့်။ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ရွှေငွေကို ခံခြင်း
 ကို။ ဝါရိတံ၊ မြစ်အပ်၏။ သုဒ္ဓါဂမေန၊ သက်သက်လာသောအားဖြင့်။ ကပ္ပိ
 ယကာရကဿ၊ ဧ၊ ဟတ္ထေ၊ ဌ။ ကပ္ပိယံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဌိတေန၊
 တည်သော။ ဣမိနာ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ သံဝေါဟာရော၊ ကို။ ဝါရိတော၊
 မြစ်အပ်၏။ ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။

၅၀၉။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုနာ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု။ ပ။ အပရာပရပရိဝတ္တနေ
 ဣမိနာတိ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ ကေသိ ဝေ၊ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုသိ၊
 ဝတ္ထု၌။ ဒိန္နံ သိက္ခာပဒါနံ၊ တို့၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ ကေတော၊ တပေါင်း
 တည်း။ အာပတ္တိ၊ ကို။ ဝုတ္တော၊ ဧ၊ တံ ပန၊ ထိုဝတ္ထုကိုကား။ ပစ္ဆိမဿ၊
 နောက်ပုဒ်၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဧ၊ တေန၊ ဤသိက္ခာပုဒ်
 ဖြင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်းရှေးရှိသော။ အာပန္နမ္ပိ၊ ရောက်အပ်သော အာပတ်

သို့လည်း။ အာပဇ္ဇတိ၊ ခါ။ ဣတိ၊ သို့။ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရဿ
 ရူပိယဂ္ဂဟဏံ ပရိဝတ္တနန္တိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ ရူပိယေ၊ ကို။ အဂ္ဂဟိတေ၊ မခံအပ်
 သော်။ တဿ၊ ထိုအာပတ်၏။ အဘာဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ ဣမိ
 နာဝ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်။ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သင့်၏။ ပုရိမေန၊
 ရှေး၊ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ န အာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ကိမိဝ၊
 ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဩမသဝါဒေါ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ (၂၆၆) ဟိ-
 သစ္စံ၊ ခါ။ မုသဝါဒေန၊ ဖြင့်။ မုသဝါ၊ ချွတ်လွဲသောစကားကို။ ဘဏန္တဿပိ၊
 ဆိုသောရဟန်းအားလည်း။ ဩမသဝါဒေန၊ ဖြင့်။ အာပတ္တိ၊ သည်။
 နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုနာ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ပ။ သေဝ နယောတိ
 ကေဿ၊ နယော-ဟူသောဤပါဌ်၏။ ယုတ္တိ၊ အသင့်ကို။ ဒဿန္တော၊
 ပြသည်ဖြစ်၍။ “ယော ဟိ အယ”န္တိ၊ ချံ။ အာဟ၊ ခါ။

ဝခို ပယောဇေန္တဿာတိ ဧတ္ထ၊ ခွံ။ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဂဟေတွာ၊
 ယူပြီး၍။ မာသေ၊ တလသည်။ သတိ၊ သော်။ သံဝစ္ဆရေ၊ တနှစ်သည်။
 သတိ၊ သော်။ “ဧတ္တကံ၊ ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။” ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒတိ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့။ ရူပိယသံဝေါဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ခါ။
 ကပ္ပိယကရကေန၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ “ဧတ္တကာ၊ ဤရွှေ၊ ဤမျှ။
 ဝုဇ္ဈိ၊ အပွားသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဧတ္တကံ၊ ဤရွှေ၊ ဤမျှကို။ ဂဏှ၊
 ယူလော့။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒတော၊ ဆိုသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ ခါ။
 ကသ္မာ၊ မူကား။ ကယဝိက္ကယလက္ခဏာဘာဝတော၊ ကယဝိက္ကယလက္ခ
 ဏာ၏ မရှိသောကြောင့်တည်း။ “မူလေ မူလသာမိကာန”န္တိ အာဒိ၊ ကို။
 ကပ္ပိယကရဏူပါယဒဿနတ္ထံ၊ အပ်သည်ကိုပြုခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြခြင်း
 ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ခါ။ ကေဝလံ၊ အထူးကား။ နိဿဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုကို။
 အပရိဘောဂံ၊ မသုံးဆောင်အပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပုန၊ တဖန်။
 ဧဝံ ကတေ၊ ဤသို့ ပြုပြန်သည်ရှိသော်။ ပရိဘူတံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။
 ဝဇ္ဇတိ၊ ခါ။ တဿပိ၊ ထိုသို့စွန့်ပြီးသော သပိတ်စသည်ကိုလည်း။ ပရိဘော
 ဂေ၊ သုံးဆောင်ရာ၌။ ဧညဿ၊ စပါး၏။ ကပ္ပိယကရဏူပါယော၊ အပ်
 သည်ကိုပြုခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ စေ န ဟောတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။
 ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောအရာကို။ အာစိက္ခံတဗ္ဗံ၊ ခါ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ဧတ္ထ၊ ဤစွန့်ရာ လဲလှယ်ရာ၌။ ယထာပါဠိယာဝံ၊ ပါဠိလာတိုင်းသာလျှင်။

၁။ ဩမသဝါဒေနေဝ အာပတ္တိ (ဆဋ္ဌ) မကောင်း။ နိဿယ-ကောင်း၏။
 ၂။ မူလဿ (ဆဋ္ဌ) အဖိုး၏ ပေး။
 ၃။ ယထာပါဠိယာ စေတ္ထ (ဆဋ္ဌ)။ နိဿယ-ကောင်း၏။

ကဏ္ဍ] ၂-ကောသိယဝဂ္ဂ ၁၀-ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ ၆၄၉

ကပ္ပိယကရုဏူပါယော၊ အပ်သည်ကို ပြုခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော စဉ်ပါယော၊ ထိုသို့သော အကြောင်းသည်လည်း။ တတိယ ပတ္တေပိ၊ ခွဲလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ “အတ္တနော၊ ၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂဟိတေ၊ ခံရာ၌။ ဧဝရူပပါယော၊ ဤသို့သဘောရှိသော အကြောင်း သည်။ ဟောတိ ယထာ စ၊ ကဲ့သို့လည်း။ တထာ၊ တူ။ သံဃာဒိအတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဂဟိတေပိ၊ ခံရာ၌လည်း။ သောဝ၊ ဤအကြောင်း သာလျှင် တည်း”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣမေ ပဌမဒုတိယပတ္တေ၊ ဤ ပထမ၊ ဒုတိယ သပိတ်တို့ကို။ ယာဝ၊ လောက်။ ဂဟဋ္ဌေန၊ လူကို။ ပရိဝတ္တေတိ၊ လဲလှယ် စေ၏။ တာဝ၊ လောက်။ ကပ္ပိယကရုဏူပါယော၊ အပ်သည်ကို ပြုခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ အနေကပုရိသယုဂမ္ပိ၊ များစွာသော ယောက်ျားအစုံဖြစ်သော်လည်း။ “အကပ္ပိယံ ဝေ၊ မအပ်သည်သာလျှင်တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ဝုတ္တံ ကိရ၊ တတ်။ အနုဂဏ္ဌိပဒေ ပန၊ ၌ကား။ “သံဃသန္ဓကံ၊ သံဃဥစ္စာဖြစ်သော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ဝိက္ခိဏိတာ၊ ဝယ်၍။ အာဂတကဟာပဏာနိပိ၊ လာသော အသပြာတို့ကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂဟ ဏံ၊ ခံခြင်းကို။ မောစေတွာဝ၊ လွတ်စေ၍လျှင်။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတဗ္ဗာနိ၊ ခံအပ် ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကပ္ပိယကာရကော၊ သည်။ ဣဓာနိ၊ ဤသည် တို့ကား။ တာနိ ကဟာပဏာနိ၊ ထိုအသပြာတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေဝဒတိ၊ အံ။ န ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ မအပ်သည်သာတည်း။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ န ဝိစာရေ တဗ္ဗံ၊ မစီရင်အပ်။ စေ ဝိစာရေတိ၊ အံ။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့ အား။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ခံခြင်းကို။ မောစေတွာ၊ လွတ်စေ ၍။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတဗ္ဗာနိ၊ ခံအပ်သောဝတ္ထုတို့ကို။ စေ ဝိစာရေတိ၊ အံ။ တဿေဝ၊ ထိုစီရင်သော ရဟန်းအားသာလျှင်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်”။ ဣတိ၊ သို့။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

ရူပိယသံဝေ၊ ဟာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၁၀-ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၅၉၃။ ပဋ္ဌပိလောတိကာနန္တိ ဧတ္ထေ၊ ၌။ ပဋ္ဌပိလောတိကေဟိ၊ ပုဆိုး ကြမ်းတို့ဖြင့်။ “အဗျာစရတိ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ ဣဒံ၊ ကို။ ပုရိမသိက္ခာပဒေ ပိ၊ ခွဲလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ကယိတဉ္စ ဟောတိ ဝိက္ကယိတဉ္စာ”တိ ဧတေ သံ ပဒါနံ၊ တွဲကုန်သော ထိုပုဒ်တို့၏။ ဝိပရိတတော၊ ပြန်သောအားဖြင့်။ “အတ္တနော ဘဏ္ဍ”န္တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ဣမိနာ ဣမ”န္တိ

၆၅၀၅၅၆)

ဝံဇိရမ္ပဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယ

၂၄-နိဿဂ္ဂိယ

ဝစနာနုပတော၊ ဣမံ-ဟူသော သဒ္ဓါအားလျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ ဣတ္ထိ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတနံ ပန၊ ကိုကား။ အဋ္ဌာန
ပဒ်၌။ အရာမဟုတ်သော အကြောင်းတို့၏။ ဝသေန၊ ပြင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတား၊ ပြီး
ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ကောသိယဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

၃-ပတ္ထဝဂ္ဂ ၁-ပတ္ထသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

(၂၆၈)၅၉၈။ ဗဟူ ပတ္ထေ သန္နိစယန္တိ ဣတ္ထိ၊ သန္နိစယန္တိ ပဒံ၊ ပုဒ်သည်။
ဘာဝနပုံသကံ၊ ကြိယာနပုံးဖြစ်သော ပုဒ်တည်း။ ဝါ၊ ဗဟူ ပတ္ထေ၊ များစွာ
သော သပိတ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဤ။ သန္နိစယံ၊ အပေါင်းကို။ ကရိယန္တိ၊
ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ “အစုတေရသပလ
မာသာနံ၊ အခွဲနှင့်တကွ တဆယ့်သုံးပလ အတိုင်းအရှည်ရှိသော မာသတို့ကို။
ဂါဟိကာ၊ ဆန့်ကုန်၏။ ” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ရေးအပ်၏။ ဣတ္ထိ၊ ဤ
ပလမာသာ-ဟူသော စကား၌-

“ကုဉ္ဇုဝေါ၊ ကုဉ္ဇုဝသည်။ စတုပလေယျော၊ လေး လက်ဘက်
ဆန့်၏။ ကုဉ္ဇုဝါနံ၊ ကုဉ္ဇုဝတို့၏။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးဆတက်သည်။ ပတ္ထံ၊
ပတ္ထမည်၏။ (သန္တရံ-ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏)။

စတုဂ္ဂုဏော၊ ပတ္ထလေးဆတက်သည်။ မာသာ၊ မာသမည်၏။ ဣတိ၊
သို့။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးဆတက်ကို။ ကမာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အာစရိယာ၊
တို့သည်။ အာဟု၊ ကုန်၏။ ”

ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ လောကဝေါဟာရံ၊ လောက အခေါ်
အဝေါ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍လျှင်။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ပပဉ္စေန္တိ၊ ချဲ့ကုန်၏။

၆၀၂။ ခါဒနန္တိ ဣတ္ထိ၊ ၌။ ခါဒနိယံ၊ ခဲအပ်သော။ သုပါဒိ၊ ပဲနောက်
စသည်တည်း။ “ဗျဉ္ဇနဿ၊ ပဲနောက်အစရှိသော ဟင်းလျာ၏။ မတ္တာ နာမ၊
အတိုင်းအရှည်မည်သည်။ သြဒနတော၊ ထမင်းမူ။ စတုတ္ထော ဘာဝေါ၊
လေးခုမြောက်သော အဖို့တည်း။ ဝါ၊ လေးဖို့ တဖို့တည်း။ ” ဣတိ၊ သို့။
ဗြဟ္မာယုသုတ္တဋ္ဌကထာယံ၊ ဗြဟ္မာယုသုတ် အဋ္ဌကထာ၌။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာလောပဿ၊ ဆွမ်းလုပ်၏။ စတုတ္ထဘာဂံ၊ လေးဖို့
တဖို့ရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံ၊ အမဲဟင်းလျာသည်။ အနုရူပံ၊ လျော်၏။ ဣတိ၊ သို့။
ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ “ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ပတ္ထသန္နိစယဿ၊

သပိတ်ဏမ္ပာဒ်ကို။ ဝါရိတတ္တာ၊ မြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒန္တဇောမ
 တော၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား မြစ်အပ်သည်နှင့် လျော်သောအားဖြင့်။ ဘိက္ခု
 နမ္မိ၊ တို့အားလည်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်လုံးမြောက်ဖြစ်သော သပိတ်ကို။ ဝါရိ
 တော၊ မြစ်အပ်၏။ “ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တံ၊ ထိုစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။
 ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ နည်း။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါဠိယံ၊ ဤ။
 “သန္တိစယံ ကဓေယျာတိ အနဓိဋ္ဌိတော အဝိကပ္ပိတော”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ သော၊ ထို ပတ္ထသန္တိ
 စယကို။ ကထိနက္ခန္ဓကေ၊ ဤ။ နိစ္စယသန္တိမိ ဝိယ၊ နိစ္စယသန္တိမိ ကဲ့သို့။
 ကောပိ၊ တလုံးတည်းသော သပိတ်ကိုလည်း။ ပုနဒိဝသေ၊ ရသည်မှ တရက်
 မြောက်သောနေ့၌။ “သန္တိစယော”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ အနန္တရသိက္ခာ
 ပဒေ ပန၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဥိနဗန္ဓန သိက္ခာပုဒ်၌ကား။ “ဒုတိယော၊ ကို။
 ဝါရိတော၊ ဤ။ ဣတိ၊ ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ နိယတံ၊ ဤ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဒေ ပတ္ထေ၊ တို့ကို။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှါ။ န လဘတိ၊
 မရ။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဒေ ပတ္ထေ၊ တို့ကို။ သစေ အဓိဋ္ဌာတိ၊
 တင်အံ။ ဒေပိ၊ နှစ်လုံးသောသပိတ်တို့သည်လည်း။ န အဓိဋ္ဌိတော၊ အဓိဋ္ဌာန်
 မတင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိသု ဝိသု၊ အသီးသီး။ အဓိဋ္ဌာတိ၊
 တင်အံ။ ဒုတိယော၊ သည်။ အနဓိဋ္ဌိတော၊ အဓိဋ္ဌာန် မတင်သည်မည်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိကပ္ပေတုံ ပန၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှါကား။ ဗဟူ
 ပိ၊ များစွာသော သပိတ်တို့ကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊ ဤ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ “နာမမတ္ထေ၊ အမည်မျှ
 ၌။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တတ္ထ၊ ထို နာမမတ္ထေ-
 ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ နာမန္တိ ဣတ္ထေ၊ ဤ။ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမသပိတ်။
 မဇ္ဈိမောမကော၊ မဇ္ဈိမောမကသပိတ်။ မဇ္ဈိမက္ကဋ္ဌော၊ မဇ္ဈိမဥက္ကဋ္ဌသပိတ်။ ဣတိ
 အာဒိ၊ တည်း။

၆၀၈။ “ပါကဿ ဟိ ဥိနတ္တာ ပတ္ထသင်္ချံ န ဂစ္ဆတိ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌိတပတ္ထောပိ၊ သည်လည်း။ ခရပါကေန၊ ကြမ်းသောကျက်
 ခြင်းဖြင့်။ သေတတ္တာ၊ ဖြူသောကြောင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဟတိ၊ စွန့်၏။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဇ္ဇေယျံ၊ အံ။ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော။ အဓိဋ္ဌာနဝိဟ
 နေသု၊ အဓိဋ္ဌာန်စွန့်အပ်သော လက္ခဏာတို့၌။ အနာဂတတ္တာ၊ မလာသော
 ကြောင့်။ ဝိဟတိတိ၊ ဤ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဌမ
 ပါကာနံ ဝေ၊ ရှေး ဖုတ်အပ်သော အကြိမ်တို့၏သာလျှင်။ ဥိနတ္တာ၊ ယုတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပတ္ထသင်္ချံ၊ သပိတ်ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ န ဂစ္ဆတိ၊

မရောက်။ တသ္မိံ၊ ထို သပိတ်ဟု ခေါ်ခြင်းသို့ မရောက်သော သပိတ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော သပိတ်ကို။ ဝိညာပေတံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟိ-ယတ္ထံ၊ ဆိုသင့်၏။ “ဥနပဉ္စဗန္ဓနေနာ” တိ၊ ချ်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဆိဒ္ဓေ ဝါ၊ အပေါက်သည်လည်းကောင်း။ ရာဇိယာ ဝါ၊ အရေး အကဲ့သည်လည်းကောင်း။ သတိ ဟိ-သတိ ဝေ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ တေဟိ၊ ထိုအပေါက်ကဲ့သောအရေးတို့ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဝိဇဟတိ၊ စွန့် ၏။ ဝိဇဟိတေ၊ သော်။ အယံ ပဋိသေဓော၊ သုံးဆောင်အပ်သော အနက် ကို မြစ်တတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ပြု၍။ ဝိကပ္ပေတွာပိ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍လည်း။ အညံ၊ တပါးသော သပိတ်ကို။ ဝိညာပေတံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။ [န လဘတိ-ဟု များသောဋ္ဌိကာပါဌ် ရှိ၏။ သင့်ရာ ဆင်ခြင်ပါလေဦး။]

ဝေ၊ သို့။ ပတ္တကာရကော မူလံ လဘိတွာတိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ ပစိတွာ၊ ချ်။ ငှိပိတဒိဝသတော၊ ထားသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဒါတုကာမော ဟုတွာ တိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ ဒိန္နဒိဝသတော ဝါ၊ မူလည်းကောင်း။ သုတဒိဝသတော (၂၆၈) ဝါ၊ မူလည်းကောင်း။ ပဋ္ဌာယ၊ ချ်။ ဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ လိဂံပရိဝတ္တနေ ပန၊ လိင်ပြန်ရာ၌ကား။ ဒသာဟာတိက္ကမေ၊ ဆယ်ရက်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ ပတ္တသမိကဿ၊ သပိတ်ရှင် ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနိယာ ပန၊ အားကား။ ရုတ္တာတိက္ကမေ၊ တညဉ့်ကို လွန်ခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။

ပတ္တသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၂-ဥန ပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၁၂-၃။ ဗဟူ ပတ္တေ ဝိညာပေန္တိတိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ ကေမေကံ၊ တလုံး တလုံးသော သပိတ်ကို။ ဝိညာပေန္တိ၊ တောင်းကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဗဟူ ပတ္တေ၊ တို့ကို။ ဝိညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗဟူ ဝါ ဘိက္ခု၊ တို့သည်မူလည်း။ ပတ္တေ၊ တို့ကို။ ဝိညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အတ္ထော၊ တည်း။ “န ဘိက္ခဝေ ပတ္တောပ။ ဒုက္ကဋ္ဌဿာ”တိ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ဥနပဉ္စဗန္ဓနေနာ၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ သမ္မဟတံ၊ နှိတ်အပ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏လော၊ န ဟောတိ၊ ၏လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်ဘဲ ဣသ္မာ၊ နည်း။ တမေဝ၊ ထို သိက္ခာပုဒ်ကိုပင်လျှင်။

ကဏ္ဍ]

၃-ပတ္တဝဂ္ဂ ၃-ဘေသဇ္ဇသိက္ခာမဇ္ဇာဏ္ဍနာ

၆၅၃

ဂဟေတွာ၊ ချီ။ “ဝိညာပေတိ၊ ပယောဂေ ဒုက္ကဋ္ဌ”န္တိ၊ ချီ။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋိလာဘမ္ပိ၊ ရသော
 သပိတ်ကိုလည်း။ ပရိယာဒိယိတွာ၊ ကုန်စေချီ။ တံ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ ထို ဒုက္ကဋ္ဌကို။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ကို။ “ပဋိလာဘေန နိဿဂ္ဂိယော
 ဟောတိ”တိ ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ သမ္ပဟတံ၊ နှုတ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
 အညထာ၊ ဖြင့်။ သဒုက္ကဋ္ဌာယ၊ ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်နှင့်တကွ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သို့။
 အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနာပတ္တိဝါရဝိရောဓော စ၊ အနာပတ္တိဝါရနှင့် ဆန့်ကျင်
 ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာ ကာစိ၊ သော။ အကတဝိညတ္တိ ပန၊
 မအပ်သောအရာ၌ တောင်းသော အကတဝိညတ်ကိုကား။ အနန္တညာတကာလေ၊
 ၌။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိန္နေနာတိ ဣတ္ထ၊ ၌။ ဣတ္ထမ္ပူတ
 လက္ခဏေ၊ ဣတ္ထမ္ပူတ လက္ခဏာ၌။ ကရဏဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း။
 ဘေဒေန၊ ကွသော သပိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ချီ။ ဝါ၊ ကား။ ဘေဒေန၊
 ကွသောကြောင့်။ ဣတိ၊ ကား။ အတ္ထော၊ တည်း။ ဟေတွတ္ထေ၊ ၌။ ကရဏ
 ဝစနံ၊ တည်း။

ဦးပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၃-ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၂၀။ “သာ အဟောသိ သုဝဏ္ဏမာလာ”တိ၊ ချီ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။
 သဟဓမ္မိကေ၊ သီတင်းသုံးဖော် ငါးယောက်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထားချီ။
 အညေသံ၊ တပါးကုန်သော သူတို့အား။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ရူပိယံ၊
 ကို။ ဒါတုဉ္စ၊ ပေးခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဥဂ္ဂဏှာပေတုဉ္စ၊ ခံခြင်းငှါလည်း
 ကောင်း။ သဗျောဟာရာပေတုဉ္စ၊ ရောင်းဝယ်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇတိ၊
 ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ၏။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မကား။ ဣဒ္ဓိမဿ၊ တန်ခိုးရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဣဒ္ဓိဝိသယတ္တာ၊ တန်ခိုး၏အရာ
 ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

၆၂၂။ “ယေသံ မံသံ ကပ္ပတိ”တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ယေသံ၊ အကြင်
 သတ္တဝါတို့၏။ မံသံ၊ သည်။ န ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဧသံ၊ ထို သတ္တဝါတို့၏။
 သပ္ပိအာဒိ၊ ထောပတ် အစရှိသည် သည်။ ကိဉ္ဇာပိ န ကပ္ပတိ၊ အကယ်၍ကား
 မအပ်၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ မအပ်သော်လည်း။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ သည်။

၁။ သဒုက္ကဋ္ဌ (ဆဋ္ဌ) - ဒုက္ကဋ္ဌနှင့်တကွသော-ဥပ။

န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ပဏိတဘောဇန
 ဝတ္ထု၊ သည်း။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဥဂ္ဂဟိတကံ ကတော နိက္ခိတ္တန္တိ
 ဧတ္ထ၊ ဤ။ အဇ္ဈောဟရဏတ္ထံ၊ မျိုးအံ့သောငှါ။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သော ထောပတ်
 ကို။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ ဣတရံ၊ မျိုးအံ့သောငှါ မထားအပ်သော ထောပတ်ကို။
 ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ အကပ်ခံ၍။ အဇ္ဈောဟရိတံ၊ ငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ဥဘယေသမ္ပိတိ
 ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ညအခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတေဟိ စ၊ အကပ်ခံအပ်သော
 နိရုဉ် နှိမ်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ပုရောဘတ္တံ၊ ဤ။ ပဋိဂ္ဂဟိတေဟိ စ၊ အကပ်
 ခံအပ်သော နိရုဉ် နှိမ်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော
 ထောပတ်တို့၏။ “မံသဿ အကပ္ပိယတ္တာ” တိ၊ ၍။ ကာရဏပတိရူပကံ၊
 အကြောင်း၏အတူကို။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ခါဒိ သူတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ (၂၆၉) “ဝိကာလော
 ဤ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ နဝနိတမေဝ၊ ကိုလျှင်။ ခါဒိတုကာမေန၊ ခဲခြင်း
 ငှါ အလိုရှိသောသူသည်။ ခိတက္ကဂတာနိ၊ နှိမ်းခဲ ရက်တက်ခဲတို့ကို။ အပနေ
 တဗ္ဗာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ ပစိတုကာမဿ၊ ချက်လိုသောသူ၏။ သာမံပါကံ၊
 သည်။ န ဟောတိ၊ မပြစ်။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ ထေရဿ၊ အရှင်
 မဟာသီဝမထေရ်၏။ အဓိပ္ပာယ်ော၊ တည်း။” ဣတိ ဝတ္ထု၊ ဤ။ “ဇယံ
 ဂမိဿတိ” တိ၊ ၍။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ ခိရံ၊ နှိရည်ကို။ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍။
 ပက္ကသပ္ပိ၊ ချက်သော ထောပတ်သည်။ ဝိကာလော၊ ဤ။ ကပ္ပတိ၊ ဤ။ ဣတိ
 အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ဤ။ ဘေသဇ္ဇေဟိတိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ယာဝဇီဝိကဘေသဇ္ဇေဟိ၊
 တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကတတေလံ ပုရောဘတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဤ။ အပစိတွာ၊ မချက်
 မှ၍။ ကတံ ဝေ၊ ပြုအပ်သောဆီသည်လျှင်။ ဥက္ခောဒကေနာတိ ဣမိနာ၊ ပါဌ
 ဖြင့်။ တာပနဘာဝံ၊ ပူသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 တံ၊ ထိုသို့ဆိုသောစကားသည်။ န သန္ဓရံ၊ မကောင်း။ နိဗ္ဗုဒ္ဓိတတ္တာတိ ဧတ္ထ၊
 ဤ။ ပိညာကာဒိတော၊ နှမ်းမှန်အစရှိသည်မှ။ “တေလတ္တာယ၊ ဆီအကျိုး
 ငှါ။ ဂဟိတတ္တာ”၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ ဝစနတော၊
 ကြောင့်။ အတေလတ္တာယ၊ ဆီမှတပါး အကျိုးငှါ။ ပဋိဂ္ဂဟိတေဟိ၊ ခံအပ်
 ကုန်သော။ သတ္တာဟာတိက္ကန္တေဟိပိ၊ ခုနစ်ရက်ကို လွန်သော မှန်ညင်းစေ့အစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်။ ကတတေလံ၊ ပြုအပ်သောဆီသည်။ ကတဒိဓသတော၊ ပြုသော
 နေမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ဣတိ ဆာယာ၊

၁။ အစပ်မပါဟုမှတ်။
 ၂။ တေလတ္တာယ ဂဟိတသာသပါဒိနံ သတ္တာဟာတိက္ကမေ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ (ဝိ၊ ၉၊ ၂၊
 ၂၉၂) ရှိ၏။

ဤသို့သော အရိပ်သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ကရမန္တံ၊ ကရမန္တဟူသည်။ ရုက္ခသဟော၊ သစ်ပင်အနှစ်တည်း။ ဣတိ ကေစိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

၆၂၃။ အဝသကသဇ္ဇော၊ အဆိကင်းသောအဖတ်၌။ ခိရာဒိနိ၊ နို့ရည်စသည်တို့ကို။ ပက္ခိပိတော၊ ထည့်၍။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေလံ၊ ဆီကို။ ပစန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကသဋ္ဌံ၊ အဖတ်သည်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ တေလမေဝ၊ ဆီသည်သာလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေန၊ ကြောင့်။ “ပက္ကတေလကသဇ္ဇေ ဝိယ ကုက္ကုစ္စာယတိ” တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဝသယ၊ သားဆီနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ က။ ပက္ကတ္တာ၊ ချက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ န ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ ဝဒထဘန္တေ နဝနီတေ ဒဓိဂုဋ္ဌိကာတိအာဒိသမ္ပန္နော၊ ဂုဋ္ဌိကအစရှိသည်ဖြင့် သမ္ပန်ခြင်းကို။ ကာစဗ္ဗော၊ ၏။ မဓုမ္ပိ၊ ပျား၌။ စတ္တာ၊ ချော့ ကာလိကာတို့ကို။ ယထာသမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယဉ်အပ်ကုန်၏။ ဥစ္ဆုမ္ပိ စ၊ ကြံ၍လည်း။ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ ကထံ ယောဇိတာ၊ နည်းဟူမှုကား။ သမက္ခိကံ၊ ပျားကောင်ရှိသော။ သေဠကံ၊ ပျားဥရှိသော။ မဓု၊ ပျားသည်။ ယာဝကာလိကံ၊ ဖြစ်၏။ အနေလကံ၊ ပျားဥ ပျားကောင်နှင့်မရောသော။ ဥဒကသမ္ဘိန္နံ၊ ရေနှင့်ရောသောပျားရည်သည်။ ယာမကာလိကံ၊ ဖြစ်၏။ အသမ္ဘိန္နံ၊ ရေနှင့်မရောမှုကား။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ ဖြစ်၏။ ပရိသုန္ဒံ၊ ပျားရည် ပျားကောင်မှ စင်သော။ မဓုသိဋ္ဌံ၊ ပျားဖရောင်းသည်။ ယာဝဇိဝိကံ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုပျားမှ တပါး။ ဥစ္ဆု ဝါ၊ ကြံသည်လည်းကောင်း။ ရသော ဝါ၊ အရည်သည်လည်းကောင်း။ သကသဇ္ဇော၊ အဖတ်ရှိမှုကား။ ယာဝကာလိကော၊ ဖြစ်၏။ နိက္ကသဇ္ဇော၊ အဖတ်မရှိသော။ ဥဒကသမ္ဘိန္နော၊ ရေနှင့် ရောသောကြံရည်သည်။ ယာမကာလိကော၊ ဖြစ်၏။ အသမ္ဘိန္နော၊ ရေနှင့်မရောသောကြံရည်သည်။ သတ္တာဟကာလိကော၊ ဖြစ်၏။ သုက္ခကသဋ္ဌံ၊ ခြောက်သောကြံဖတ်သည်။ ယာဝဇိဝိကံ၊ ယာဝဇိဝိကဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥဒကသမ္ဘေဒဝိသေသတော၊ ရေနှင့်ရောခြင်း သဘောထူးသောကြောင့်တည်း။

ကိ ကော အဓိပ္ပာယ်ော၊ ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ စတုသု ကာလိကေသု၊ တို့တွင်။ ပုဗ္ဗံ ပုဗ္ဗံ၊ ရှေး ရှေးဖြစ်သော ကာလိကသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ အပရံ အပရံ၊ နောက် နောက်ဖြစ်သော ကာလိကသည်။ လဟုကံ၊ ပေါ၏။ တေသု၊ ထို လေးပါးကုန်သော ကာလိကတို့တွင်။ ပရံ၊ နောက်ဖြစ်သောကာလိကသုံးပါးသည်။ ဥဒကသမ္ဘေဒေါ၊

၁။ အယံ (ဆဋ္ဌ) -တေသု၊ တို့တွင်။ ဥဒကသမ္ဘေဒေါ၊ သော။ အယံ၊ ဤ ကာလိကသည့်။ ဂရုကံ၊ ထို။ လဟုကံ ကရောတိ၊ လဟုကကိုပြု၏-ပေး။

၆၅၆၂၉

ဝိဇ္ဇာသုတ်

[၄-နိဿိယ

ရေနှင့် ရောသည်ဖြစ်၍။ ဂရုကံ၊ အလေးသည်။ လဟုကံ၊ အပေါ့ကို။ ကရော
တိ၊ ၏။ လဟုကဉ္စ၊ လဟုကသည်လည်း။ ဂရုကံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။
ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အဗ္ဗုဒ္ဓါသဒ္ဓိနိ၊ သရက်သီးရည်စသည်တို့သည်။ ယာဝကောလိ
ကတ္တာ၊ ယာဝကောလိကဖြစ်သောကြောင့်။ ဂရုကာနိ၊ ဂရုကဖြစ်ကုန်၏။
ဥဒကသမ္ဘေဒေါ၊ ရေနှင့် ရောသည်။ ဟုတ္တာ ပန၊ ဖြစ်၍မူကား။ တာနိ၊
ထို သရက်သီးရည် စသည်တို့ကို။ အဗ္ဗုဒ္ဓါသဒ္ဓိသမညံ၊ သရက်ဖျော် အစရှိ
သော အမည်ကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ လဟုကာနိ၊ ပေါ့ကုန်သော။ ယာမကောလိ
ကာနိ၊ တို့ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ “ဖာဏိတံ နာမ ဥစ္ဆုမ္မာ နိဗ္ဗတ္တန္တိ ဥစ္ဆု
ရသံ ဥပါဒါယာ”တိ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာဝစနတော၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆုရသော၊
သည်။ သတ္တာဟကောလိကော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ၏။
တတ္ထံ၊ ထို သတ္တာဟကောလိကဖြစ်သော ကြံရည်၌။ “ဥဒကသမ္ဘေဒေါ၊ ရေ
နှင့်ရောသည် ဖြစ်မူကား။ တံ၊ ထိုကြံရည်ကို။ ယာမကောလိကံ၊ ကို။ ကရော
တိ၊ ၏။” ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ကို။ ဗဟံ၊ များစွာ။ ဝတ္တာ၊
၍။ ယောဇိတော၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။

အပိစ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။^၁ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသော ရသ၌။ ဥစ္ဆုရသော၊
ကို။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥစ္ဆုရသ” န္တိ၊ ၍။ အနုညာတတ္တာ၊ ခွင့်ပြု
အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂုဠောဒကံ ဝိယ၊ တင်လဲရည်ကဲ့သို့။ ဥစ္ဆု
ရသသာမညတော၊ ကြံရည်သာမည ဖြစ်သောကြောင့်။ ဥဒကေန၊ နှင့်။
အသမ္ဘိန္ဒောပိ၊ မရောသော်လည်း။ (၂၇၀) အဂိလာနဿ၊ မနာသော
ရဟန်းအား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။
“ဥစ္ဆုရသော နိကသဇ္ဇော ပစ္ဆာဘတ္တံ ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ၍။ အာဟ၊ ၏။
သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံဖြစ်သော။ အယံ သော ဝိနိစ္ဆယော၊ ဤအဆုံးအဖြတ်
သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊
သည်။ အာဟ၊ ၏။ ကေစိ ပန၊ တို့သည်ကား။ “ဖာဏိတံ နာမ ဥစ္ဆု
မ္မာ နိဗ္ဗတ္တန္တိ” န္တိ၊ ၍။ ဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ‘ဥစ္ဆုရသံ
ဥပါဒါယာ’တိ၊ ၍။ အဋ္ဌကထာဝစနတော စ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။
ဥစ္ဆုရသော၊ သည်။ ဖာဏိတမေဝ၊ ဖာဏိတ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂုဠော ဝိယ၊ တင်လဲကဲ့သို့။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။”
ဣတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ “ဝုတ္တနယေန၊ ဖြင့်။ သတ္တာဟ
ကောလိကော၊ သည်သာလျှင်။ သမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ‘အနုဇာ
နာမိ ဘိက္ခဝေ ဥစ္ဆုရသ’ န္တိ၊ ၍။ ဝိသုံ၊ အသီး။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်။

ကဏ္ဍ]

၃-ပတ္တဝဂ္ဂ ၃-ဘေသဠာသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၆၅၇

အသမ္ဘိန္ဒောပိ၊ ရေနှင့် မရောသော်လည်း။ အင်္ဂါလာနဿ၊ မနာသောရဟန်း အား။ ဝဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ “ဝတ္ထ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ အနုညာတတ္တာ ဝေ၊ ကြောင့်လျှင်။ သမ္ဘိန္ဒော ဝါ၊ ရောသည့်မူလည်း ဖြစ်စေ။ အသမ္ဘိန္ဒော ဝါ၊ မရောသည့်မူလည်း ဖြစ် စေ။ ယာမကာလိကောဝ၊ လျှင်တည်း။ ဂုဠောဒကံ ပန၊ သည်ကား။ သတ္တာဟကာလိကမေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကေစိ၊ တို့သည်။ “ဂုဠောဒကံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒုဝိဇောပိ၊ နှစ်ပါးအပြား၍သည် လည်းဖြစ်သော။ သော၊ ထို ကြံရည်သည်။ သတ္တာဟကာလိကောယေဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထို အာစရိယံဝါဒတို့တွင်။ အယံ၊ သည်ကား။ ပဌမာစရိယ ဝါဒေ၊ ၌။ ဝိစာရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။ ဖာဏိတာနုမတိယာယေဝ၊ ဖာဏိတဟူသော အလိုဖြင့်သာလျှင်။ ဥစ္ဆုရသနုမတိယာ၊ ဥစ္ဆုရသဟူသော အလို၏။ သိဒ္ဓိတော၊ ပြီးသောကြောင့်။ ဝိသုံ၊ အသီး။ “ဥစ္ဆုရသ” န္တိ၊ ကြံရည်ဟူ၍။ ဥဒ္ဓရိတာ၊ ထုတ်သောကြောင့်။ အနုမတိ၊ သည်။ နိရတ္ထိကာ၊ အကျိုးမရှိရာ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ “ဥစ္ဆုရသော နိကသဠော ပစ္စာဘတ္တံ ဝဇ္ဇတိ” တိ အဋ္ဌကထာပိ၊ သည်လည်း။ နိရတ္ထိကာ၊ အကျိုးမရှိရာ။ “သတ္တာဟံ ဝဇ္ဇတိ” တိ၊ ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုသတ္တာဟံ ဝဇ္ဇတိ-ဟူသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ န စသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ၌။ ဝဇ္ဇနကရသာဓိကာရတ္တာ၊ အပ် သောအရည်၏ အရာဖြစ်သောကြောင့်။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းရာ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တသ္မိံ အဓိကာရေ၊ ထို အပ်သော အရည်၏ အရာ၌။ သတ္တာဟကာလိကဿ၊ ကို။ အဝတ္ထဗ္ဗပ္ပသဂ်တော၊ မဆို အပ်ဟူသော အနက်၏ လျဉ်းပါးရာသောကြောင့်။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကာလဘေဒံ၊ ကာလအထူးကို။ အနုပေက္ခိတာ၊ မငဲ့မူ၍။ ရသာဓိကာရေ၊ ၌။ ဩတိဏ္ဏတ္တာ၊ သက်စဉ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “နိကသဠော သတ္တာဟံ ဝဇ္ဇတိ” တိ၊ ၍။ ဝတ္ထု၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ “ပစ္စာဘတ္တံ ဝဇ္ဇနကရသာ ဓိကာရတ္တာ” တိ၊ ကာရတ္တာ-ဟူ၍။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န၊ မဆိုသင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤပစ္စာဘတ္တံ ဝဇ္ဇနကရသာဓိကာရတ္တာ- ဟူသောအကြောင်းကို။ ဝုတ္တော၊ သော။ တဒညှရသော ဝိယ၊ ထို ကြံရည်မှ တစ်ပါးသောအရည်ကဲ့သို့။ အယမ္ပိ၊ ဤ ကြံရည်သည်လည်း။ ပစ္စာဘတ္တံမေဝ၊

ဤသလျှင်။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တတော၊ ထို ပစ္ဆိမတ္တဗ္ဗ။ ပရံ၊ အလွန်။ န
ဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်။ ဣတိ အတ္တော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ တတော၊ ထိုပစ္ဆိ
မတ္တဗ္ဗ။ ပရံ၊ ဤ။ အပရိဘောဂတ္တာ၊ မသုံးဆောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
“ပစ္ဆိမတ္တံ ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ရှိ။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝတ္တံ၊
ဧ။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တတော၊ ထိုပစ္ဆိမတ္တဗ္ဗ။ ပရံ၊ နောက်
ဤ။ အပရိဘောဂတ္တာ၊ ကြောင့်။ “ပစ္ဆိမတ္တံ ဝဇ္ဇတိ”တိ၊ ရှိ။ န ဝတ္တံ၊
မဆို။ ကသ္မာ၊ မကား။ ယာဝကောလိကဘာဝပုသင်္ဂတော၊ ယာဝကောလိ
က အဖြစ်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။ ဝတ္တံ၊ ဧ။ အာဘိဒေါသိကဏ္ဍာပိ၊
တညဉ့်လွန်ပြီးသည်မှလည်း ဖြစ်သော။ ဝါ၊ သိုးပုပ်ပြီးသည် မှလည်းဖြစ်
သော။ ဥစ္ဆုရသဿ၊ ကြံရည်ကို။ ပါကေန၊ ချက်ပြန်သဖြင့်။ ဖာဏိတာဒိ
ဘာဝပုသင်္ဂတော၊ ဖာဏိတအစရှိသောအဖြစ်၏ လျဉ်းပါးသောကြောင့်။
သော ပသင်္ဂေါ၊ ထိုသို့သောလျဉ်းပါးခြင်းသည်။ န ဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။
အယမေဝ၊ ဤသည်လျှင်။ တတိယ စတုတ္ထာစရိယဝါဒေသု၊ တို့၌။ ဝိစာ
ရဏာ၊ စိစစ်ခြင်းတည်း။ ဒုတိယဝါဒေ၊ ဒုတိယဆရာ၏အယူ၌။ ဝိစာရဏာ၊
ကို။ ဝတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဘေသဇ္ဇအပြား၌။ ဝိမဒ္ဓေါ ပန၊ သည်
ကား။ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓကေ၊ ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက၌။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊
လတ္တံ။ ဖာဏိတံ နာမ ဥစ္ဆုမှာ နိဗ္ဗတ္တန္တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ သဒ္ဓါသည်။ မဇ္ဈ
တာလနာဠိကေရဖာဏိတာဒိတော၊ သစ်မည်စည်၊ ထန်း၊ အုန်းရည်တို့မှ ဖြစ်
သော တင်လဲအစရှိသော။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုတော၊ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုမှ။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊
ဖာဏိတဿ၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြစ်သော ဖာဏိတ၏။ ဝိသေသဝစနံ၊ အထူးကို
ပြသောသဒ္ဓါတည်း။ တေန၊ ထိုဥစ္ဆုမှာ နိဗ္ဗတ္တံ-ဟူသောပါ၌ဖြင့်။ တေ အတ္ထ
ဝိသေသံ၊ ဤသို့အနက်အထူးသည်။ ပညာယတိ၊ ဧ။ “ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်
၌။ ဝါ၊ ဤဘေသဇ္ဇအရာ၌။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဘူတံ၊ ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ဖာဏိ
တံ နာမ၊ မည်သည်ကား။ ဥစ္ဆုမှာ၊ ကြံမှ။ နိဗ္ဗတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သောတင်လဲ
သာတည်း။ မဇ္ဈကောဒိတော၊ သစ်မည်စည် အစရှိသည်မှ။ နိဗ္ဗတ္တံဖြစ်သော
တင်လဲသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အတ္ထဝိသေသံ၊ သည်။ ပညာယတိ၊ ဧ။
တ္ထောဝတော၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်။ ယံ ကိဉ္စ၊ အလုံးစုံသောတင်လဲသည်။
ဥစ္ဆုမှာ၊ မှ။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဧ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို ကြံမှ ဖြစ်သရွေ့သည်။ ဖာဏိတ
မေဝ နာမ၊ ဖာဏိတမည်သည်သာ။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤအနက်
ကို။ သာမိတံ၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။
ခန္ဓကေ၊ ဤ။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အနုဘေဒိတော၊ ခွင့်
ပြုပြီး၍။ ပစ္စာ၊ မှ။ ဥစ္ဆုရသော၊ ကြံရည်ကို။ အနုညာတော၊ ဧ။

ကဏ္ဍ

၃-ပတ္တဝဂ္ဂ ၃-တေသဇ္ဇသိက္ခာပဒစန္ဒနာ

၆၅၉

တထာ၊ တူ။ တတ္ထေဝ၊ ထို ခန္ဓကဉ္စလျှင်။ ဂုဠု၊ တင်လဲကိုလည်းကောင်း။ ဂုဠောဒကဠု၊ တင်လဲရည်ကိုလည်းကောင်း။ အနုညာတံ၊ ခါ။

☞ (၂၇၁) ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယ အပက္ကာ ဝါတိအာဒိမိ ပန၊ ဌိကား။ “ဥစ္ဆုရသောသညံ၊ ယာမကာလိကော၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ ယေသံ၊ အကြင် ဆရာတို့၏။ လဒ္ဓိ၊ အယူသည်။ ဟောတိ၊ ခါ။ တေ၊ ထိုဆရာတို့သည်။ “အပက္ကာဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အပက္ကာဝ။ မချက်အပ်သည်သာတည်း။” ဣတိ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ “အဝတ္ထုကပက္ကာ ဝါတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ ဝတ္ထုနာ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ ပက္ကာဝ၊ လျှင်တည်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝတ္ထယန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထို စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်(ကသွား ကား။) “ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါ ယာ” တိ ဣမဿ ဝစနဿ၊ ခါ။ ပယောဇနာဘာဝပွသင်္ဂတော၊ အကျိုးမရှိ ခြင်း၏ လျှိုးပါးသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနော၊ ခါ။ ပစနာဓိ ကာရာဘာဝါ၊ ချက်သောအရာ၏ မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်းတည်း။ သာမပါကော၊ ကို။ ဣမ၊ ဤ ပါဌ်၌။ အဓိပ္ပေတော၊ ခါ။ ဣတိ၊ သို့။ စေဝဒေယျ၊ အံ။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အပက္ကဿ၊ မချက်အပ်သော။ ဥစ္ဆု ရသဿ၊ ခါ။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ အတ္ထနောမတိယာ၊ ဖြင့်။ ဖာဏိတဘာဝ သိဒ္ဓိတော စ၊ ဖာဏိတအဖြစ်၏ ပြီးသောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပရတော၊ နောက်မှ။ “ပုရေဘတ္တံ၊ ဌိ။ ပဋိဂ္ဂဟိတေန၊ ခံအပ်သော။ အပရိဿာဝိတဥစ္ဆု ရသေန၊ မစစ်အပ်သော ကြံရည်ဖြင့်။ ကတံ၊ သော။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲ”။ ဣတိ အာဒိနယဒဿနတော စ၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့် ပြအပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ တံ၊ သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ဌိ။ “အပရိဿာဝိတဥစ္ဆုရသေန၊ ဖြင့်။ သယံ ကတံ၊ ကိုယ်တိုင် ပြအပ်သော တင်လဲသည်။ နိရာမိသမေဝ၊ အာမိသနှင့် မရောမူ၍သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ခါ။” ဣတိ ဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ သကသဋ္ဌံ၊ အပတ် နှင့် တကသော။ ယံ ဥစ္ဆုရသံ၊ အကြင်ကြံရည်သည်။ သာမပါကံ၊ ကိုယ် တိုင်ချက်ခြင်းကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တံ ဥစ္ဆုရသံ၊ သည်။ သဝတ္ထုက ပဋိဂ္ဂဟိတကတံယေဝ၊ ဝတ္ထုနှင့်တကွ ခံ၍ ပြအပ်သော တင်လဲကိုသာလျှင်။ ကရေတိ၊ ခါ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိပေတိ၊ ခါ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲ သောအခါ၌။ ပဋိဂ္ဂဟေတု၊ ငှါ၊ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ပေါရာ

၁။ ကသဋ္ဌံ သာမပါကံ န ဇနေတိ(ဆဋ္ဌ) = တတ္ထံ၊ ဌိ။ သာမပါကံ၊ ဤ။ န ဇနေတိ၊ မဖြစ်စေ။ တံ၊ သည်။ ပ။ ကရေတိ၊ ခါ။ -ဥပ။

ဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “ကောဋိတဥစ္ဆုဗာဏိတံ၊ ထောင်း၊
 သော၊ ကြံဖြင့် ပြုသော တင်လဲသည်။ ‘ရဇနပါကံ ဝိယ၊ ဆိုးရေကျိုသကဲ့သို့။
 သြဋ္ဌာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းသည်ဖြစ်၍။ သဝတ္ထုကပက္ကံ နာမ၊ မည်သည်။ ဟောတိ၊
 ၏။’ ဣတိ သညာယ၊ ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်။ ပုရောဘတ္တမေဝ၊ ဌိသာလျှင်။
 ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။ မဟာအဋ္ဌကထာစရိယာ၊ တို့သည်။ “ဝေ၊ သို့။
 ဗာဏိတဂ္ဂဟဏံ၊ တင်လဲကို ယူခြင်းသည်။ အပစုရံ၊ မများ။ (အမစုရံ-လည်း
 ရှိ၏။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပစ္စာဘတ္တံ၊ ဌိ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ် ။” ဣတိ ဝဒိ
 သု၊ ကုန်၏။ ပစုရတာယ ဝါ၊ များသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ အပစု
 ရတာယ ဝါ၊ မများသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး
 ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ အတ္ထ မေဝ၊ ဤအနက်ကိုသာလျှင်။ ဒဿေတုံ၊ ငှါ။ မဟာ
 ပဇ္ဇရိယံ၊ ဌိ။ တထာ၊ ထိုသို့ ဥစ္ဆုဗာဏိတံ ပစ္စာဘတ္တံ နောဝဋ္ဋနကံ နတ္ထိ-
 ဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိဿတ္ထေရော၊ သည်။
 အာဟ ကိရ၊ ဆိုသတတ်။ တံ ယတ္ထန္တိ ဣဒံ၊ ကိံ။ ဥစ္ဆုတော၊ ကြံမှ။ နိဗ္ဗုတ္တတ္တာ၊
 ဖြစ်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “ခဏ္ဍသက္ခရံ ပန
 ။ပ။ ဝဋ္ဋတိ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “တံ၊ ကိံ။ ခိရဗ္ဗေ၊ နို့ရည်အိုး၌။ ပက္ခိ
 ပိတုာ၊ ထည့်၍။ ပစန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ လိခိတံ၊ ၏။ ဇလ္လိကာ နာမ၊ မည်
 သည်ကား။ ဖေဏာဒိ၊ အမြုပ်အစရှိသည်တည်း။

ဘေသဇ္ဇောဒိသံ၊ ဘေသဇ္ဇောဒိသကို။ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသော မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ ဣတရေ၊ ဘေသဇ္ဇောဒိသမှ တပါးကုန်သော ပုဂ္ဂလောဒိသ
 စသော ခြောက်ပါးကုန်သော သြဒိသတို့ကို။ အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန၊ အတ္ထုဒ္ဓါ
 ရတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ “အာဟာရတ္ထံ ဖရိတံ သမတ္တာနိ”
 တိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကိံ။ ခန္ဓေကေ၊ ဘေသဇ္ဇကုန္ဒကဋ္ဌံ။ “ယံဘေသဇ္ဇေဝ အဿ
 ဘေသဇ္ဇသမ္ပတဉ္စ လောကဿ၊ အာဟာရတ္ထဉ္စ ဖရေယျာ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊
 ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ အရာ၌။ ဝိစာရဏာ၊ အကျယ်စိစစ်ခြင်းသည်။
 ဘေသဇ္ဇကုန္ဒကေ၊ ဌိ။ အာဝိ၊ စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ တွံ။

၆၂၄။ ဒွါရဝါတပါနကဝါဋ္ဌာနီတိ ဧတ္ထ၊ ဌိ။ ဒွါရဿ စ၊ တံခါး၏
 လည်းကောင်း။ ဝါတပါနာနဉ္စ၊ လေသာပြတင်းတို့၏လည်းကောင်း။ ကဝါ
 ဋ္ဌာနိ၊ တံခါးရွက်တို့ကို။ ကသာဝပက္ခေပမံတ္ထေန၊ ဖန်ရည်ကိုလိမ်းကာမျှဖြင့်။
 တာနိ၊ ထို ထောပတ်စသည်တို့သည်။ အတ္တနော သဘာဝံ၊ မိမိတို့သဘော

၁။ အမစုရံ၊ မချို-ပေး။

ကဏ္ဍ]

၃-ပတ္ထဝဂ္ဂ ၃-ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၆၁

ကို။ ပရိစ္ဆေဒိတာနိ၊ စွန့်ကုန်သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “မက္ခေတဗ္ဗာနိ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ “ကသာဝေါ နာမ၊
မညဏား။ ကနကလမ္မာဒိနိပိ၊ ရွှေနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော အကောက်
အရည် စသည်တို့သည်လည်း။” ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်
၏။ အဓိဋ္ဌေတိတိ၊ ဧတ္ထ၊ ဦး။ “ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ မျှ
အပ်သော ဝတ္ထုသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ တွံ။ ဗာဟိရပရိဘောဂေါ၊ ကိုယ်မှ
အပ၌ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ တွံ။ ဣတိ၊ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို
ညွှါဒေတိ၊ ၏။ ဣမ၊ ဤ သတ္တာဟကာလိကအရာ၌။ “ဝိကပ္ပေတိ”တိ ပဒံ၊
သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဓိဋ္ဌာနမ္ပိ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကိုလည်း။ မုခါရုဠိယာ၊ နှုတ်တက်
သောအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ “ဣမံ နဝနိတံ အဓိဋ္ဌာ
မိ”တိ၊ ဟူ၍။ အဝတ္တဗ္ဗတော၊ မဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။

☞ (၂၇၂) ၆၂၅။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ ပန န ဝဋ္ဋတိတိ ဣဒံ၊ ကို။ ဝိဿာသာ
ဘာဝံ၊ ကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သော၊ ထို အဖေရဟန်းသည်။
ဝိဿာသော၊ အကျမ်းဝင်သည်ဖြစ်၍။ “တံ၊ သည်။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်
လော့။” ဣတိ၊ သို့။ သစေ ဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုအံ့။ (ဝိဿာသော ဝဋ္ဋတိ-
ဟူ၍လည်း ဋီကာပါဌ်ရှိ၏။ သင့်ရာဆင်ခြင်ပါလေ။) ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့
ဆိုသဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ သမ္ပ
န္နော၊ ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ သစေ န ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ အစာယ်၍ စွန့်သည်
ဖြစ်အံ့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ ပြီး
၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ သန္တ
ကံ၊ သော။ စိဝရံ၊ ကို။ အညတရေန၊ တယောက်ယောက် ဖြစ်သော။
သမ္ပုခိဘူတေန၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ တင်အပ်၏။ နော စေ အဓိဋ္ဌာတိ၊
မတင်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ ပိ အတ္ထော၊ သည်
လည်း။ ယုဠေတိ၊ သင့်၏။ ကာကဏိကမတ္ထံ၊ တချင်ရွေးမျှ။ မူလံ၊ အဖိုး

၁။ ကနကလမ္မာဒိနိကား-ကသာဝေ ပန ပက္ခိပိတွာ ဒွါရစါတပါနကဝါဠာနိ
မက္ခေတဗ္ဗာနိ(ဝိ-ဋ္ဌ ၂-၂၉၆)၌-ကသာဝေ-၏အစွင့်ဖြစ်၍ ကနကလမ္မာ
ဒိနိ ဇန်ရည်သဘောရှိသော ဝတ္ထုဖြစ်သင့်၏။

၂။ သစေ သဝိဿာသော (ဆဋ္ဌ) သဝိဿာသော၊ အကျမ်းဝင်ခြင်း ရှိသည်။
သစေ ဘဝေယျံ။ အံ့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ လော။ ဣတိ
ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။-ပေး။

ကို။ စေ အဒိန္နံ၊ အကယ်၍ မပေးရသေးသည် ဖြစ်အံ့။ “နအဓိဋ္ဌာနုပကံ၊ အဓိဋ္ဌာန်မထိုက်။ ပ။ သကဘာဝံ၊ မိမိဥစ္စာအဖြစ်သို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။”
 ဣတိ ဣမိနာ၊ ဤအဋ္ဌကထာ စကားနှင့်။ ကေသဒိသံ၊ အတူတူသည်။
 န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဘိဓမ္မိကဂဏာနံ၊ အာဘိဓမ္မိကဂိုဏ်းတို့၏။ သန္တကံ
 ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့၏။ သန္တကံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊ နည်း။ အာဘိဓမ္မိကာ၊ အဘိ
 ဓမ္မာကို ဆောင်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုပ
 သမ္ပန္နာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ အာဘိဓမ္မိကဘူတာနမ္ပိ၊ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော သူတို့
 အားလည်း။ တံ၊ ထိုသက်န်းသည်။ သာဓာရဏံ၊ ဆက်ဆံသည်။ ဟောတိ၊
 ၏။ ဣတိ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဒွေပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။
 ဥပသမ္ပန္နာ ဝေ၊ ပဉ္စင်းတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ဒိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သော
 ရဟန်းတို့အားလည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသက်န်း၌။ ယထာကာမကရဏီယတာ၊
 အကြင် အကြင်သို့ အလိုရှိတိုင်း ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
 မမတ္တဉ္စ၊ မြတ်နိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဝေ၊ ဤ
 အတူ။ တဒညေသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်မှ တပါးသော ရဟန်းတို့အား။ သာဓာ
 ရဏံ၊ ဆက်ဆံသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒွေ တယော ဘိက္ခု၊ တို့သည်။
 “ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဝသိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။” ဣတိ သို့။ န စ
 ကဗျေန္တိ၊ မပြုကုန်အံ့။ တာဝ ရက္ခတိ၊ စောင့်သေး၏။ “အဝိဘတ္တတ္တာ၊
 မဝေဖန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။” ဣတိ ဣမိနာ စ၊
 ဤစကားနှင့်လည်း။ သဒိသံ၊ တူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယေန၊ အကြင်
 သူသည်။ မူလေန၊ အဖိုးဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူအား။
 ဣတရော၊ သည်။ သစေ ဒေတိ၊ အံ့။ သော ဝါ၊ ထိုသူသည်လည်း။
 တံ၊ ထိုဆေးကို။ ဣတရဿ၊ တယောက်သော ရဟန်းအား။ ဒေတိ၊ အံ့။
 ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ ခုနစ်ရက်ကို
 လွန်ရာ၌။ နိဿဂ္ဂိယတ္တာ၊ ကြောင့်။ (သဒိသံ၊ ၏။) တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တံ စိဝရံ၊ ကို။ ဒိသု၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ သမ္ပုဓိတူတေန၊

- ၁။ ဧတံ သဒိသံ (ဆဋ္ဌ) - ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ သဒိသံ၊ တူသည်-ပေး။
- ၂။ ဒိန္နံ ဝိယ (ဆဋ္ဌ) အာဘိဓမ္မိကဂဏာနံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ ဝိယ၊ လှူအပ်သည့်
 ဝတ္ထုကဲ့သို့။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်-ပေး။
- ၃။ ဣဒံ သဒိသံ (ဆဋ္ဌ) - ဣဒံ၊ သည်။ သဒိသံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်-ပေး။

ကဏ္ဍ]

၃-ပတ္ထဝဂ္ဂ ၃-အေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝတ္ထုနာ

၆၆၃

ဖြစ်သော်။ ကေန၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ တင်
အပ်၏။ သမာနပရိက္ခာရာနံ၊ တူသော ပရိက္ခရာရှိကုန်သော။ ခိန္နံ၊ နှစ်
ယောက်သော ရဟန်းတို့၏။ အဓိဋ္ဌာနပယောဂါ၊ ဘာဝတော၊ အဓိဋ္ဌာန်
ဟူသော ပယောဂ၏ မရှိသောကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌။ ပယော
ဂေါ၊ သည်။ ကိဉ္ဇာပိ န၊ ဒိဿတိ၊ အကယ်၍ကား မထင်၏ရှင်။ တထာပိ၊
သော်လည်း။ သမာနသဗ္ဗဘဏ္ဍကာနံ၊ တူသော အလုံးစုံသော ဘဏ္ဍာရှိကုန်
သော။ ခိန္နံ၊ တို့တွင်။ ယေန၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဧတလာဒိ၊ ဆီအစ
ရှိသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုခံသော ရဟန်း၏။ ကာလာတိက္ကမေ၊
ကာလကို လွန်ခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ အာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊ အာပတ်၏
ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အနဓိဋ္ဌာနေ၊ မဆောက်တည်သည်။ ဝါ၊
စိတ်ကို မဖြစ်စေသည်။ သတိ၊ သော်။ ဒုလ္လဘဝိသေသဟေတုတ္တာ စ၊ ရခဲ
သော ထူးသော အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အဓိဋ္ဌာ
တဗ္ဗံ၊ ဆောက်တည်အပ်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားသည်။
အယုတ္တံ၊ မသင့်။ (ကသ္မာ၊ မူကား။) ပတ္တစိဝရသတ္တာဟကာလိကာနံ၊ သပိက်
သင်္ကန်း သတ္တာဟကာလိကဖြစ်သော ဆေးတို့၏။ အ သဒိသဋ္ဌာနတ္တာ၊ မတူ
သော အရာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ကေဿ၊ ရဟန်း၏။
စိဝရံ၊ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကဘာပံ၊ သို့။ ဥပဂတမေဝ၊ ရောက်သည်
သာလျှင်တည်း။ အနဓိဋ္ဌဟန္တဿ၊ အား။ ကာလာတိက္ကမေ၊ သည်။ သတိ၊
သော်။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ သတ္တာဟကာလိကံ ပန၊ ကိုကား။ ပရသန္တက
သာဓာရဏဗ္ဗိ၊ သူတပါး ဥစ္စာနှင့်ဆက်ဆံသော်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်၏။
ပဋိဂ္ဂါဟကဿ၊ ခံတတ်သော ရဟန်းအား။ ကာလာတိက္ကမေ၊ သည်။ သတိ၊
သော်။ အာပတ္တိကရံ၊ အာပတ်ကို ပြုတတ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ သတ္တာဟကာလိက၌။
ပဋိဂ္ဂဟဏဉ္စ၊ အကပ်ခံခြင်းသည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ တတ္ထ၊ ထို
သတ္တာဟကာလိက၌။ သကသန္တကတာ၊ သည်။ န၊ မရှိ။ သတ္တာဟကာလိကဉ္စ၊
သည်လည်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည်
လည်း။ အနုဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ မမျှအပ်။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္စတော၊ သုံး
ဆောင်သော။ အညဿ၊ တပါးသော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။
ဣဒဉ္စ၊ ဤ သတ္တာဟကာလိကသည်လျှင်။ ကာလာတိက္ကန္တမ္ပိ၊ ကာလကို လွန်

၁။ အသဒိသဝိဓာနတ္တာ (ဆဋ္ဌ) မတူသော အစီအရင် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း-ပေး။

၂။ ဧတ္ထ ပတ္တစိဝရဗ္ဗိ (ဆဋ္ဌ) ဟိ-သစ္စံ။ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပတ္တစိဝရံ၊ သည်။-ပေး။

သော်လည်း။ နိဿိတော၊ စုန့်၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ လဒ္ဓံ၊ ရပြန်မှကား။
 ကပ္ပတိ၊ နေ။ ပတ္တစိဝရံ၊ ပန၊ သည်ကား။ တံ၊ ထိုအမှုသည်။ တဿ၊ ထို
 သပိတ်ရှင် သင်္ကန်းရှင်၏။ ဝိနယကမ္မန္တိ၊ ဝိနည်းကံ ပြု၍။ ကပ္ပတိ၊ နေ။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ နေ။ အဝိဘတ္တဿပိ၊ မဝေဖန်သည်မှလည်း ဖြစ်သော။ ဣမဿ၊ ဤ
 သတ္တာဟကာလိကဝတ္ထုကို။ ဒါနံ၊ ပေးခြင်းသည်။ ရဟတိ၊ ရောက်၏။ ပတ္တ
 စိဝရဿ၊ ကို။ ဒါနံ၊ သည်။ နရဟတိ၊ မရောက်။ ဟိ-သစ္စံ၊ နေ။ အဋ္ဌကထာ
 ယံ၊ ဌ။ “ဗုဒ္ဓံ သန္တကံ ဟောတိ။ပ။ သဗ္ဗေပိ အဝိဘဇိတော သဒ္ဓိဝိဟာရိ
 ကာဒိနံ ဒေန္တိ၊ အဒိန္နမေဝ ဟောတိ”တိ၊ ဟောတိ-ဟူသော။ ဧတံ ဝစနံ၊
 ကို။ ဝုတ္တံ၊ နေ။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဒါနမေဝ၊ ပေးခြင်းသည်လျှင်။
 န ရဟတိ၊ မရောက်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ကုတော
 အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိပါအံ့နည်း။ နတ္ထိ ဝေ၊ မရှိသည်လျှင်တည်း။ ကော၊
 တယောက်သော ရဟန်းသည်။ ပတ္တစိဝရံ၊ ကို။ ဒသမေ ဒိဝသေ၊ ဆယ်ရက်
 မြောက်သောနေ့၌။ ဣတရဿ၊ တယောက်သောရဟန်းအား။ စေ ဒေတိ၊
 အံ။ တတော၊ ထို ပေးသောနေ့မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ သော၊ ထို သင်္ကန်းခံသော
 ရဟန်းသည်။ ဒသ ဒိဝသေ၊ ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ ပရိဟရိတံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။
 (၂၇၃) လတတိ၊ နေ။ တထာ၊ တူ။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ ကို။ ပရိဟရိတံ၊
 ငှါ။ န သတတိ၊ မရ။ ဣတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသော စကားကို။
 သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဥပပရိက္ခိယမာနံ၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်
 သည်ရှိသော်။ သရိက္ခံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နက္ခမတိ၊ မခံ။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသော စကားကို။ သာရတော၊ အမြတ်အား
 ဖြင့်။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်။ အာစရိယဿ၊ နေ။ တက္ကော၊
 တည်း။ “န ဝိနယကမ္မဝသေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ အနိဿဇိတော၊ ၍။ သဟ
 သာ၊ အဆောတလျှင်။ ဝိဓုဇ္ဈိတော၊ ချတ်၍။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်
 သော ရဟန်းအား။ ပရိစ္စတ္တမ္ပိ၊ အကယ်၍စွန့်သော်လည်း။ ပုန၊ တဖန်။
 ပဋိလတိတော၊ ၍။ ပရိဘုဉ်တံ၊ ငှါ။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊
 နေ။ သဗ္ဗေ၊ အကယ်၍။ ဒေသန္တရိတံ ဝါ၊ အရပ်တပါးခြားသည်မှလည်း
 ဖြစ်သော။ သမုဒ္ဒန္တရိတံ ဝါ၊ သမုဒ္ဒရာ ခြားသည်မှလည်းဖြစ်သော။ စိဝရံ၊
 သည်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းကို။ အဓိဋ္ဌ
 တေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ တန္တေန၊ တုန်လှုပ်သော။ ဝါ၊ ပြေး
 သွားသော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ရောက်ရှိသော စိတ်ကို။ ကပ္ပာ၊ ၍။

၁။ တံ ဣဒံ ပြုတော့ ဘိက္ခုနာ ကေဿ ဝန္တေန စိတ္တေန စတ္တံ (ဆဋ္ဌ)

ကဏ္ဍ]

၃-ပတ္ထဝဂ္ဂ ၄-ဝဿိကသင်္ဂြိုဟ်သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ

၆၆၅

အနပေက္ခိတော၊ မဇ္ဇေမုန္တိ။ အာပတ္တိံ၊ ကိ။ ဒေသေတော၊ ဒေသနာကြား၍။
တဿ၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ ဝိဿာသေန၊ ပြင့်။ ပုန၊ တဖန်။ ဂဟေတော၊ ၍။
အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၍။ “ပတ္တာဒိသု စ၊ တိဉ္ဇလည်း။ အယမေဝ နယော၊ ဤ
နည်းလျှင် နည်းရှိ၏။” ဣတိ စ၊ လည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၍။ “တာလနာဠိကေရ
ဖာဏိတဗ္ဗံ၊ ထန်းတင်လဲ အုန်းတင်လဲသည်လည်း။ သတ္တာဟကာလိကံ ဝေ၊
တည်း။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ “ဒိန္နံ၊ တို့၏။ သန္တကံ၊ ကိ။
ဧကေန၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ခံအပ်သော။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ သည်။
သတ္တာဟာတိက္ကမေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာပတ္တိံ၊ ကိ။ န ကရေတိ၊
မပြု။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ ပန၊ ငှါကား။ ဒိန္နမ္ပိ၊ တို့အားလည်း။ န ဝုတ္တံ၊ မအပ်။”
ဣတိ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ “ပရသန္တကံ၊ ကိ။ ပဋိဂ္ဂဟေတော၊ ၍။ ဌပိ
တေပိ၊ ဉ္ဇလည်း။ ဒေသေဝ နယော၊ ရှိ၏။” ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။
ကေစိ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုဘူတံ၊ သော။ သပ္ပိအာဒိ၊
ကိ။ နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စွန့်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပန၊ တဖန်။ ပရိဘုဉ္ဇိတံ၊ ငှါ။
ဝုတ္တံ၊ ၍။ ဣတိ ဝိဓာနံ၊ ဤသို့အစီအရင်သည်။ နဒိဿတိ၊ မထင်။ ဣတိ
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၍။

ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၄-ဝဿိကသင်္ဂြိုဟ်သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၂၇။ “ဧကမေဝ ကတာ”တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝဿိကသင်္ဂြိုဟ်
လက္ခဏေန၊ ဖြင့်။ ဉာတကာနမ္ပိ၊ အဆွေအမျိုးတို့အားလည်း။ သတုပ္ပါဒံ၊
သတိ၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ကရေန္တေန၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ ဧကမေဝ၊ တထည်
ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ အာဟ၊
၏။ စတုဗ္ဗိမံခေတ္တန္တိ ဧတ္ထ၊ ဉ္ဇ။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော ခေတ္တသည်။ ကိဉ္ဇာပိ
ဒိဿတိ၊ ထင်၏ရှင်။ တံ ပန၊ ထိုခေတ္တအပြားကိုကား။ ဝေ၊ သို့။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊
၏။ ယသ္မိံ ခေတ္တေ၊ ဉ္ဇ။ ပရိယေသိတံ၊ ရှာခြင်းငှါ။ လဘတိ၊ ၍။ တံ၊ ထို
ခေတ္တသည်။ ပရိယေသနခေတ္တံ နာမ၊ မည်၏။ “ကရဏနိဝါသနာဓိဋ္ဌာန
ခေတ္တာနိပိ၊ ကရဏခေတ်၊ နိဝါသနခေတ်၊ အဓိဋ္ဌာနခေတ်တို့ကိုလည်း။ ဝေ၊
ဤ ပရိယေသနခေတ်အတူ။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊

၁။ ဣဒ ပြိတေန ဘိက္ခုနာ ဧကဿ ဝန္တေန စိတ္တေန စတ္တံ ကတာ အနပေက္ခိတော
အာပတ္တိံ (ဆဋ္ဌ)ဣဒ၊ ဉ္ဇ။ ပြိတေန။ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဧကဿ၊
အား။ ဝန္တေန၊ ထွေးအည့်သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ စတ္တံ၊ စွန့်အပ်သည်ကို။
ကတာ၊ ၍။ အနပေက္ခိတော၊ ၍။—ပေး။

၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤခေတ္တတို့တွင်။ ပစ္ဆိမေန၊ ပစ္ဆိမဖြစ်သော ခေတ္တဖြင့်။ ပုရိ
မဂ္ဂါဟော၊ ရှေးခံခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပုရိမေန၊ ဖြင့်။ ပစ္ဆိမဂ္ဂါ
ဟော၊ ကို။ န ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အပ်။ ယထာလာဘံ၊ ယထာလာဘနည်းသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ ဣဟ၊ ၏။ တဿ၊ ထို
ပစ္ဆိမေန ပုရိမဂ္ဂါဟော-ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ အတ္ထော၊ ကား။ အဓိဋ္ဌာန ခေတ္တေန၊
အဓိဋ္ဌာနခေတ္တ-ဟု ဆိုအပ်သော။ ပစ္ဆိမေန၊ ပစ္ဆိမခေတ္တဖြင့်။ ပုရိမာနံ၊ ရှေးဖြစ်
ကုန်သော။ တိဏ္ဍံ၊ သံပါးကုန်သော ခေတ္တတို့ကို။ ဂါဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ တဿ၊ တူ။ နိဝါသနခေတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ပုရိမာ
နံ၊ ရှေးဖြစ်ကုန်သော ခေတ္တတို့ကို။ ဂါဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကရုဏ
ခေတ္တေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ ဧကေသေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော။ ပုရိမဿ၊
ရှေးဖြစ်သော ပရိယေသနခေတ္တကို။ ဂါဟော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။
ဣတိ အယံ၊ လျှင်၊ အတ္ထော၊ တည်း။ ဧတ္ထ ပန၊ ဤလေးပါးကုန်သော
ခေတ္တတို့တွင်ကား။ ကရုဏခေတ္တနိဝါသနခေတ္တာနံ၊ ခေတ်နှစ်ပါးတို့၏။
ကာလတော၊ ကာလအားဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ
နတ္ထံ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ မရှိသော်လည်း။ “အဋ္ဌိ” ကတွာ နိဝါ
သေတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠိဝစနတော၊ ပါဠိကို ဟောတော်မူသောကြောင့်။
ကိရိယတော၊ ကရုဏကိရိယာ နိဝါသအနက် ကိရိယာအားဖြင့်။ နာနတ္ထံ၊
ထူးသည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒိဓာ၊ နှစ်ပါး
အပြားအားဖြင့်။ ကတွာ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အညတရာ
ဘာဝေန၊ တပါးသောကိရိယာ မရှိသဖြင့်။ တဒတ္ထသိဒ္ဓိတော၊ ထိုကိရိယာ
နှစ်ပါး၏ ပြီးသောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ ခေတ်နှစ်ပါးတို့၌။ နာနတ္ထံ၊
အထူးသည်။ နတ္ထံ၊ မရှိ။ ဣတိ အတ္ထော၊ သည်။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာ
ယတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ၊ ပါဠိတော၊ ပါဠိအားဖြင့်။
ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “အဒ္ဓမာသော သေသော ဂိမ္မာနန္တိ
ကတွာ နိဝါသေတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဟူ၍။ ပါဠိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုမှ
တပါး။ မာတိကာဌကထာတော စ၊ ဖြင့်လည်း။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။

၂၂၄) ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “ပစ္ဆိမော အဒ္ဓမာသော ကရုဏနိဝါသန
ခေတ္တဗ္ဗိ”တိ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်။ တိဝိဓမေဝ ခေတ္တန္တိပိ အတ္ထိ၊

၁။ တထာဟ “ပစ္ဆိမော။ ပ။ ခေတ္တဗ္ဗိ”တိ ဣမိနာ (ဆဋ္ဌ) - တထာ၊ ကြောင့်။
“ပစ္ဆိမော ။ ပ။ ခေတ္တဗ္ဗိ”တိ ကို။ အာဟ၊ ၏။ (ကင်္ခါ-ဋ-၁၀၃)၊
ဣမိနာ၊ ဖြင့်။ ခေတ္တန္တိပိ၊ ၍လည်း။ သိဒ္ဓံ၊ ၏-စေ။

ကဏ္ဍ ၂-ပတ္ထဝဂ္ဂ ၄-ဝဿိကသင်္ခဒ္ဓိကသိက္ခာပဒေသနာ ၆၆၇

ခေတ္တံ-ဟူသောအနက်သည်လည်း။ သိဒ္ဓိ၊ ဤ။ သမန္တပါသဒိကာယံ ပန၊
 ဌ်ကား။ ကတ္ထဝိ ပေါတ္ထကေ၊ အချို့သောပေဋ္ဌံ။ “ဇေဋ္ဌမူလပုဏ္ဏမာသိယာ
 ပစ္စိမပါဠိပဒေသိတော ပဋ္ဌာယ ယာဝ ကာဠပက္ခပေါသထော၊ အယမေ
 ကော အဒ္ဓမာသော ပရိယေသနခေတ္တဉ္စေ ကရုဏခေတ္တဉ္စ၊ တေသ္မိံ ဟိ
 အန္တရေ ဝဿိကသာဠိကံ အလဒ္ဓံ ပရိယေသိတုံ လဒ္ဓံ ကာတုဉ္စ ဝဋ္ဋတိ၊ နိဝါ
 သေတုံ၊ အဓိဋ္ဌာတုဉ္စ န ဝဋ္ဋတိ”တိ၊ ဤ။ ပါဠော၊ သည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။
 သော၊ ထို ပါဠိသည်။ အပါဠော၊ ပါဠိကောင်းမဟုတ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။
 ယထာဝုတ္တပါဠိမာတိကာဠကထာဝိရောဓတော၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော
 ပါဠိတော်၊ မာတိကာ အဋ္ဌကထာတို့နှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့်တည်း။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာပါဠိ၌။ “အလဒ္ဓံ ပရိ
 ယေသိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ကာတုံ၊ နိဝါသေတုံ၊ အဓိဋ္ဌာတုဉ္စ န ဝဋ္ဋတိ”တိ၊ ဟူ၍။
 ပါဠော၊ ရှိသင့်သော ပါဠိကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤ။ ဝေ၊ သို့။ တာဝ၊ ရှေးဦး
 စွာ။ ပစ္စိမေန၊ ပစ္စိမခေတ္တဖြင့်။ ပုရိမဂ္ဂါဟသိဒ္ဓိ၊ ရှေးခေတ္တတို့ကို ယူခြင်း၏
 ပြီးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဤ။ ပုရိမေန၊ ပုရိမဖြစ်သော ပရိယေသနခေတ္တ
 ဖြင့်။ ကရုဏခေတ္တာဒိနံ၊ တို့ကို။ ဂါဟော၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်
 သင့်။ ဟိ-သဠံ၊ ဤ။ “မာသော သေသော ဂိမ္မာနန္တိ ဝဿိကသာဠိကဝိဝရံ
 ပရိယေသိတဗ္ဗ”န္တိ၊ ဤ။ တွေ့ကမေဝ၊ ဤမျှကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ အဋ္ဌ
 ကထာယံ၊ ၌။ “အယမေကော အဒ္ဓမာသော ပရိယေသနခေတ္တဉ္စေ
 ကရုဏခေတ္တဉ္စ”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ တွေ့ကမေဝ၊ ဤမျှကို
 သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝါ၊ ဆိုအပ်သည်။ န၊
 မဟုတ်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ ငြားအံ့။ တွေ့ကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။
 န ဝုတ္တံ၊ မဟောသည်။ န၊ မဟုတ်။ တွေ့ကမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊
 ဤ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဿ၊ ထိုပါဠိကို။ လေခနဒေါသတ္တာ၊ ရေးမှား
 သည်၏ အဖြစ်လျှင်အကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တဿ၊ ထို
 ပါဠိ၏။ လေခန ဒေါသတ္တာ၊ စာရေးတို့သည် ရေးမှားကြလေသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သာဓိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏။
 ကရုဏခေတ္တေန ပန၊ ဖြင့်ကား။ နိဝါသနခေတ္တဂ္ဂါဟော၊ သည်။ အတ္ထိ၊
 ဤ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ကာလနာနတ္တာဘာဝတော၊ ကာလမထူးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယလာလာဘဂ္ဂ
 ဟဏံ၊ ယလာလာဘသဒ္ဓါကို။ ကတံ၊ ဤ။ တထာ စ၊ ဖြင့်လည်း။ သာဓိတံ

၁။ သမ္ဘဝတိ (ဆဋ္ဌ)-သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏-ပေး။

မေဝံ၊ ပြီးစေအပ်သည်သာတည်း။ ဧတ္ထံ၊ ဤ ခေတ္တနှစ်ပါးတို့၌။ ဘေဒေါ
 ပန၊ အပြားအထူးသည်ကား။ နံ အတ္ထိ၊ မရှိ။ (ဘေဒေါ ပနေတ္ထ-ဟု န
 ပဋိသေခန့် ကင်း၍ ပါဌ်အချို့ ရှိ၏။ သင့်ရာ ဆင်ခြင်ပါလေ။) ပယော
 ဇနံ၊ ကို။ ဝုတ္တမေဝ၊ လျင်တည်း။ နိဝါသနက္ခေတ္တန၊ ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာနက္ခေတ္တဂ္ဂါ
 ဟော၊ သည်။ နတ္ထိ ဝေ၊ မရှိသည်သာလျင်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ပုရိမေန၊
 ပုရိမခေတ္တဖြင့်။ ပစ္ဆိမဂ္ဂါဟော၊ ကို။ န ဝေဒိတဗ္ဗော၊ မသိအပ်။ န ပါဋိ
 ဝိရောဓတော၊ ပါဋိနှင့်မဆန့်ကျင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိမေန၊ ဖြင့်။
 ပစ္ဆိမဂ္ဂါဟော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ (တနည်းကား) ပါဋိဝိရောဓတော၊
 ကြောင့်။ ပုရိမေန၊ ဖြင့်။ ပစ္ဆိမဂ္ဂါဟော၊ ကို။ န ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သည်။
 န မဟုတ်။ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝေ၊ လျင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ န ဝုတ္တဗ္ဗမေဝ၊ မဆိုအပ်သည်သာလျင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒတ္ထာ
 ဇာနနတော၊ ထိုပါဋိအနက်ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။
 “မာသော သေသော ဂိမ္မာနန္တိ အဒ္ဓမာသော သေသော ဂိမ္မာနန္တိ” ဧတ္ထံ
 ၌။ သမာဘိနိဝိဋ္ဌဿ၊ ကောင်းစွာတည်သော။ ဣတိ-သဒ္ဓဿ၊ ၏။ ဣတော၊
 ဤမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ ပရတော၊
 နောက်မှ။ အာပတ္တိခေတ္တဒဿနတော၊ အာပတ္တိခေတ်ကိုပြတော်မူအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတရဿ၊ ရှာသော၊ ဝတ်သောရဟန်းအား။ အနာပတ္တိခေတ္တ
 ဘာဝေါ၊ ကို။ ဒဿိတောဝ၊ ပြအပ်သည်သာလျင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒိန္နပုဗ္ဗ
 တောပိ၊ ရှေး၌ ထူဘူးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဉာတကပဝါရိတဋ္ဌာနတော၊
 အဆွေတော်ရာ ဖိတ်ရာအရပ်မှ။ နိပ္ပါဒေန္တဿ၊ ပြီးစေသော ရဟန်းအား။
 နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပိဋ္ဌသမယတ္တာ၊ ပိဋ္ဌသမယဖြစ်သော
 ကြောင့်တည်း။ ပကတိယာ၊ ဖြင့်။ ဝဿိကသာဠိကဒါယကာ နာမ၊ တို့
 မည်သည်။ သံဃဿ ဝါ၊ အားလည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿ ဝါ၊ အား
 လည်းကောင်း။ အပ္ပဝါရေတွာ၊ မဖိတ်မူ၍။ အနုသံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်စဉ်တိုင်း။ ဒေန္တာ၊
 လှသောသူတို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုပကတိဒါယကာဖြစ်သော သူတို့၌။ သတုပ္ပါ
 ဒေါ၊ သတိကို ဖြစ်စေခြင်းသည်လျင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝဋ္ဋဘေဒေ ဒုက္ကဋ္ဌန္တိ
 ဧတ္ထံ ၌။ တဒညေသု၊ ထို အဆွေတော်သောသူ ဖိတ်သောသူ ပကတိဒါယကာ
 ဖြစ်သောသူတို့မှ တပါးသော သူတို့၌။ ဝဿိကသာဠိကာ၊ ကို။ စေ ကတာ၊
 ဖြစ်အံ့။ ဝုတ္တဘေဒေ၊ ကြောင့်။ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ သင့်၏။

“ဝဿပနာယိကဒိဝသေ၊ ဝါသ္မိ ကပ်သောနေ၌။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ တင်
 အပ်၏။ ဆမာသေ၊ ခြောက်လ။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ လဘတိ၊ ရ၏”။ ဣတိ

ကဏ္ဍ]

၃-ပတ္တဝဂ္ဂ ၄-ဝေဏိကသင်္ဃိကသိက္ခာပဒဝတ္ထုနာ

၆၆၉

ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အန္တောဝေယပိ၊ ဝါတွင်း၌လည်း။ ဝဿာနဿ၊
၏။ ယာဝ . ပတ္တိမဒိဝသ၊ အဆုံးဖြစ်သောနေ့ တိုင်အောင်။ အကတ၊
မပြုသေးသည့်ဖြစ်အံ့။ ပရိဟာရံ၊ အဆောင်ကို။ လဘတိ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊
သည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒီပိတံ၊ ပြအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ န ဝိစာရိတံ၊ မစိစစ်အပ်လေ
သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ အတ္တာပတ္တိသိဒ္ဓတ္တာ၊ အတ္တာပတ္တိ
ဖြင့် ပြီးသောကြောင့်။ န ဝိစာရိတံ၊ အပ်။ “ဆ မာသေ ပရိဟာရံ
လဘတိ”တိ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အကတ၊ မပြုသည့်ဖြစ်အံ့။ လဘတိ၊
၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တံ အတ္ထံ၊
သည်။ ကိဉ္ဇာပိ သိဒ္ဓံ၊ ၏ရှင်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ သရူပေန၊ ဖြင့်။
အနာဂတတ္တာ၊ မလာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သရူပေန၊ ဖြင့်။ ဒဿေတံ စ၊
ငှါလည်းကောင်း။ ဒုဿဒ္ဓါပယတ္တာ၊ ယုံကြည်နိုင်ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ ဥပပတ္တိတော ယုတ္တိတော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဒဿေတံ စ၊
ငှါလည်းကောင်း။ (၂၇၅) ဣဒံ ဤ ဧတံ အဋ္ဌကထာသု န ဝိစာရိတံ
စသောစကားကို။ အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ အာရဒ္ဓံ၊ ၏။
“ဧတ္ထ ယထာ စ၊ ဤအရာ၌ကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ကထိနဗန္ဓရေ၊
ကထိန်ခေတ်၏ အတွင်း၌။ ဥပ္ပန္နစိဝရမ္ပိ၊ ရသော သင်္ကန်းကိုလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊
၌။ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိပဋိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏”။ ဣတိ၊ သို့။
အနုဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။
ဒုဝုတ္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုသော စကားဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။
တတ္ထေဝ၊ ထိုအနုဂဏ္ဌိပဒ်၌လျှင်။ ပုဗ္ဗေပရဝိရောဓတော၊ ရှေ့နောက် ဆန့်ကျင်
သောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအနုဂဏ္ဌိပဒ်၌။ ယဉ္ဇ အဋ္ဌကထာ ဝစနံ၊ ကို။
သာဓကတ္ထေန၊ သာဓကအဖြစ်ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ အဋ္ဌကထာဝစနံ၊ သည်။
တမတ္ထံ၊ ထိုသာဓကဖြစ်သော အနက်ကို။ န သာဓေတံ၊ မပြီးစေ။ “ယဒိ
နပ္ပဟောတိ ယာဝ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ ပရိဟာရံ လဘတိ”တိ ဝစနံ၊ သည်။
အပ္ပဟောန္တဿ၊ မလောက်သော သင်္ကန်းရှိသော ရဟန်း၏။ ယာဝ၊ အကြင်
ရှေ့လောက်။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ၊ လပြည့်နေသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဒဝံ၊
လောက်။ ပရိဟာရခေတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုခေတ်မှ။
ဝါ၊ ထိုလပြည့်နေမှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဧဝံသောပိ၊ တနေ့သည့်မှ။

၁။ သစေပ။ လဘတိတိ ဝစနတော (ဆဋ္ဌ) - သစေပ။ လဘတိတိ ဝစနတော၊
ကြောင့်။ (၆-၈ ၂၉၉)

၆၂၀၅၇

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကုဏ္ဍိယ

[၄-နိဿိယ

လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကိ။ ဒိပေတိ၊ နိ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ အပ္ပဟောနကဘာဝေန၊ မလောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အက
 တာဝ၊ မပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ယာဝ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်
 တိုင်အောင်။ ပရိဟာရံ၊ ကိ။ လဘတိ၊ နိ။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 တတော၊ ထို တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ န လဘတိ၊ မရ။
 ဣတိ အတ္ထံ၊ သည်။ သိဒ္ဓံ၊ နိ။ တထာ၊ တူ။ တဒေဝီ ဝစနံ၊ ထိုစကားသည်ပင်။
 ကတပရိဟာရံ၊ ကိ။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒိပေတိ၊ နိ။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေယေဝံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌သာလျှင်။
 အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ နိ။ “ဒဿာဟေ၊ ဆယ်ရက်သည်။ အပ္ပဟောန္တေ၊ မလောက်
 သော်။ အန္တောဝသေ၊ ဝါတွင်း၌။ ကရုဏပရိယောသာနံယေဝ၊ ပြုခြင်းအဆုံး
 သည်သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ တည်း။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ နိ။

တ္ထေ၊ ၌။ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ နိ။—“ကောဟဒ္ဓိဟာဒိဝသေနာ”
 တိအာဒိ၊ ကိ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ခု။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဂိမ္မဒိဝသနံ၊ နွေလ၌
 နေ့တို့၏။ အနဓိဋ္ဌာနကာလတ္တာ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သော ကာလဖြစ်သော
 ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ ဝေ၊ ကြောင့်လျှင်။ အန္တောဒဿာဟေ ဝါ တဒဟေ
 ယေဝ ဝါ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ’တိ စ၊ ဤလည်း။ သာမညတော၊ ဖြင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊
 အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဂိမ္မဒိဝသနံ၊ နွေလ၌ဖြစ်သောနေ့တို့၏။ အဓိဋ္ဌာန
 ခေတ္တတာဝပ္ပသင်္ဂတော၊ အဓိဋ္ဌာန်ဆောင် ခေတ်အဖြစ်၏ လျဉ်းပါးသော
 ကြောင့်တည်း။” ဣတိ စောဒကော၊ သည်။ အာဟ၊ နိ။ တ္ထေ၊ ဤ
 စောဒနာရာ၌။ ပရိဟာရေ၊ ကိ။ ဝုစ္စတေ၊ အံ့။ “ကောပ၊ ဝသေနာ”တိ
 အာဒိ၊ ကိ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝတ္တဗ္ဗမေဝ၊ သည်
 သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒတ္တာဇာနုတော၊ ထို ပါဠိအနက်
 ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ ဒဿာဟာနာဂတာယ၊ ဆယ်ရက်ဖြင့်မရောက်
 သော။ ဝဿုပနာယိကာယ၊ ဝါသို့ ကပ်သောနေ့၌။ ဂိမ္မဒိဝသ၊ တို့သည်။
 ဒဿာဟာ၊ ဆယ်ရက်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဌမဒိဝသေ စ၊ အစ
 ဖြစ်သော နေ့၌လည်း။ လဒ္ဓါ၊ ရသော။ နိဋ္ဌိတဝသိကသာဠိကာ၊ ပြီးပြီး
 သော မိုးရေခံ ပုဆိုးသည်။ ဒဿာဟာတိက္ကန္တံပိ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်သော်လည်း။
 ဝဿုပနာယိကဒိဝသံ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တံ ပတ္တတ္တာ၊ ဝါသို့ကပ်သောနေ့ တည်း
 ဟူသော အဓိဋ္ဌာန်ခေတ်သို့ ရောက်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်။ တာဝ၊ ရွေးဦးစွာ။

၁။ အပ္ပတ္တတ္တာ (ဆဋ္ဌ)။—ဝဿုပနာယိကဒိဝသံ၊ ၌။ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တံ၊ သို့။ အပ
 တ္တတ္တာ၊ ကြောင့်-ပေး။

နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စ-သစ္စံ၊ ထိုစကားသည် မှန်၏။
“ဝဿပနာယိကတော ပုဗ္ဗေ ဒသာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ”တိ၊ ရှိ။ တေ
ဝစနံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

အန္တောဒသာဟေ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာတိ ဣဒံ၊ ကို။ အဝိသေသေန၊ သာမည
အားဖြင့်။ တေသ္မိံ အန္တရေ၊ ထို ဆယ်ရက်အတွင်း၌။ ဂိမ္မဒိဝသေပိ၊ ခွဲ
လည်း။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒိပေတံ၊ ငှါ။ န ဝုတ္တံ၊
မဆို။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ဂိမ္မဒိဝသေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော မိုးရေခံ
သက်န်းသည်။ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တေ စ၊ ၌လည်း။ အန္တောဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်
သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အန္တောဒသာဟေ၊ ဆယ်ရက်အတွင်း
ဖြစ်သော။ ခေတ္တေယေဝ၊ ၌သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊ ၏။
ခေတ္တံ၊ ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။ (ဤအနက်ကား အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာတိ ဝုတ္တံ၊ န ခေတ္တန္တိ-ဟု
ရှိသည့် ပါဠိအနက်များသော ဋီကာပါဠိတို့၌ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ န ခေတ္တန္တိ၊ ရှိ၏။)
အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ၏။ ခေတ္တံ၊ ခေတ်မူကား။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ ကတော၊ ဤသို့ နှလုံး
သွင်း၍။ ဒသာဟံ၊ ကို။ အတိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ လွန်အပ်၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ဤအနက်
ကို။ ဒိပေတံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဂိမ္မဒိဝသေနမ္ပိ၊ နေ့လ၌ဖြစ်
သော နေတို့၏လည်း။ ဂဏန္တပဂတ္တာ၊ အရေအတွက်လောက်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အခေတ္တဒိဝသေပိ၊ ခေတ္တမဟုတ်သောနေတို့
ကိုလည်း။ ဂဏေတွာ၊ ရှိ။ ခေတ္တေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ “အန္တောဒသာဟေ၊ ဆယ်
ရက် အတွင်း၌။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ၏။” ဣတိ သို့။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊
၏။ ဣတိ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဝဿိကသာဋီကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၅-စိဝရအတ္ထိန္ဒနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ (၂၇၆) ၆၃၂။ သာမန္တိ ဣဒံ၊ ဤပုဒ်ကို။ သကသညိတာနိယမနတ္ထံ၊
မိမိဥစ္စာအမှတ်သညာရှိသည်၏အဖြစ်ကို မှတ်အံ့သောငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဟိ-
သစ္စံ၊ ၏။ သကသညိတာယေဝ၊ မိမိဥစ္စာဟူသော အမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။
အတ္ထိန္ဒာပန အတ္ထိန္ဒနေသု၊ လုယက်စေခြင်း လုယက်ခြင်းတို့၌။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။
တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ ဤ သာမ-ဟူသောပုဒ်သည်။ နိဿဂ္ဂိယမလင်္ဂနိဒဿနံ၊
နိဿဂ္ဂိယ၏ မူလဖြစ်သောအင်္ဂါကို ပြသောပုဒ်တည်း။ “စိဝရ”န္တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တတ္တာ၊
ကြောင့်။ “အစိဝရံ၊ သက်န်းမှ တပါးသော ပရိက္ခရာကို။ အတ္ထိန္ဒန္တဿ၊ လု
ယက်သော ရဟန်းအား။ န နိဿဂ္ဂိယံ၊ မသင့်။” ဣတိ ဝုတ္တမေဝ၊ ဤသို့

ဆိုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဇေယျဝံသီ။ “ဒတောတိ ဇေယျဝံသီ။ ဒတော ဝါ၊
 မိမိပေး၍လည်းကောင်း။ ဒါပေတော ဝါ၊ သူတပါးကို ပေးစေ၍လည်း
 ကောင်း။” ဣတိ၊ သို့။ ပဒဘာဇနံ၊ ဒါပေတော-ဟူသော ပဒဘာဇနီပုဒ်သည်။
 ကိဉ္ဇာပိ ယုဇ္ဇတိ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ သင့်သော်လည်း။ အညဿ၊
 တပါးသောရဟန်း၏။ သန္တကံ၊ ကို။ အညဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော ဝါ၊
 အားမူလည်း။ ဒါပေတော၊ ပေးစေ၍။ တံ၊ ထို ပေးသောသင်္ကန်းကို။ သယံ
 ဝါ၊ မိမိသည်မူလည်း။ အတ္ထိန္ဒေယျ ဝါ၊ လုယက်မူလည်း လုယက်ငြားအံ့။
 တေနော ဝါ၊ ထို ပေးစေအပ်သော သူကိုသာမူလည်း။ အတ္ထိန္ဒာပေယျ
 ဝါ၊ လုယက်မူလည်း လုယက်စေငြားအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ အနိဋ္ဌပုသင်္ဂဘယာ၊
 မလိုအပ်သော အနက်လျဉ်းပါးခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆို။
 အတ္တတော ပန၊ အနက်အားဖြင့်ကား။ အတ္တနော သန္တကံ၊ မိမိဥစ္စာကို။
 အညေန၊ သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိနာ၊ အစရှိသည်ကို။ ဒါပေတော၊ ပေးစေ၍။
 အညဿ၊ ဇေယျဝံသီ။ သန္တကံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း တဿ၊ ထိုတပါးသော ရဟန်းနှင့်။
 ဝိဿာသ၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ဒါပေတော၊ ပေးစေ၍။ တံ၊ ထိုပေးသော
 ဥစ္စာကို။ အတ္ထိန္ဒေယျ ဝါ၊ အံ့။ အတ္ထိန္ဒာပေယျ ဝါ၊ စေငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
 ဇေယျဝံသီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဇေယျဝံသီ။ တဉ္စ၊ ထို နိဿဂ္ဂိယ သည်လည်း။ အန
 ပေက္ခော၊ ဝဲကွက်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒတော၊ ပေးသောကြောင့်။ ဟောတိ၊
 ဇေယျဝံသီ။ အနပေက္ခော၊ ရှိ။ ဒတော၊ ကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊
 အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ သတိ၊ သော်။ “စဇိတွံ ဒိန္နံ အတ္ထိန္ဒိတွံ ဂဏန္တော
 ဘဏ္ဍေနေ ကာရေတဗ္ဗော”တိ ဣဒံ၊ တဗ္ဗော-ဟူသော ဤစကားသည်။ ကံ၊
 အသို့သောစကားနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ သကသညာယ၊
 မိမိဥစ္စာအမှတ်ပြုသဖြင့်။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ အညာယ၊ သော။ ဇေယျာယ၊
 ခိုးသောစိတ်ရှိသော သူ၏။ ဂဏန္တံ၊ ယူခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဇေယျဝံသီ။
 တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ “သကသညာယ ဂဟိတတ္တာ ပနဿ ပါရာဇိကံ နတ္ထိ”
 တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ဇေယျဝံသီ။ အပိစ၊ တနည်းသော်ကား။ “အနာပတ္တိ သော ဝါ ဒေတိ၊
 တဿ ဝါ ဝိဿာသန္တော ဂဏှာတိ”တိ၊ ရှိ။ ဝစနတောပိ၊ ကြောင့်လည်း။
 တံ ဝစနံ၊ ထိုသို့ ဆိုအပ်ပြီးသော စကားသည်။ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဇတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ တာဝကံလိကံ၊ အခိုက်အတန့်။ ကတွာ၊
 ရှိ။ ဒိန္နံ၊ ပေးသောသင်္ကန်းပရိက္ခရာကို။ အတ္ထိန္ဒန္တဿ၊ လုသော ရဟန်းအား။
 အနာပတ္တိ၊ ကို။ သာမိတာ၊ ပြီးစေအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဇေယျဝံသီ။ (ဟောန္တိ-လည်း
 ရှိ၏။) “အမ္မာကံ သန္တိကေ ဥပတ္တံ ဂဏှိယတိ”တိ အာဒိဝစနံ၊ သည်။
 သာမဏေရဿ၊ အား။ ဒါနံ၊ ပေးခြင်းကို။ ဒိပေတိ၊ ဇေယျဝံသီ။ တဉ္စ၊ ထိုသာမဏေ

ကဏ္ဍ]

၃-ပတ္တဝဂ္ဂ ၅-ဗျူဟအစွိန္ဒနသိက္ခာပဒဝတ္ထုနာ

၆၇၉

ကိုလည်း။ ဣမ၊ ဤအရာ၌။ နာဓိပေတံ၊ မလိုအပ်။ ပါဠိယံ၊ ၌။ ဥပသမ္ပန္န၊
 ၌။ တိကပါစိတ္တိယံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ အနုပသမ္ပန္န၊ ၌။ တိကဒုက္ကဋ္ဌမ္ပိ၊ သည်လည်း။
 အာဂတံ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ အနုပသမ္ပန္န၊ ၌။ တိကဒုက္ကဋ္ဌ၊
 သည်။ အာဂတန္တိ၊ ရှိ။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တဒဓိပ္ပာယာ
 ဇာနနတော၊ ထိုပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို မသိသောကြောင့်တည်း။ အနုပသမ္ပန္န
 ကာလေ၊ သာမဏေဖြစ်သော အခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသည့်အတိုင်း။ ဒတွာ၊
 ပေး၍။ အညဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဥပသမ္ပန္န၊ ပဉ္စင်းခံသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ ကပိတော၊ အမျက်ထွက်၍။ စေ အစွိန္ဒတိ၊ လူအံ။ ဥပသမ္ပန္နယေဝ
 ဝါ၊ ပဉ္စင်းကိုမူလည်း။ “သိက္ခံ၊ ကိံ၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ တုမ္မာကံ၊ တို့၏။ သန္တိ
 ကေ၊ ၌။ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ မိ ပဉ္စင်းခံအံ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တဿ၊ ဆိုသောရဟန်း
 အား။ ဒတွာ၊ ရှိ။ ပုန၊ တဖန်။ စေ အစွိန္ဒတိ၊ အကယ်၍ လူအံ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊
 နိဿဂ္ဂိ-အာပတ်သင့်၏။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌။ အဓိပ္ပာ
 ယော၊ တည်း။

၆၃၃။ သကိံ အာဏတ္တော ဗဟုကမ္ပိ အစွိန္ဒတိ၊ နိဿဂ္ဂိယန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။
 ကေဗဒ္ဒတ္တာ၊ တစပ်တည်း စပ်သည်အဖြစ်ကြောင့်။ ကေ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်
 တချက်သာ သင့်၏။ တံ၊ ထိုကေဗဒ္ဒဖြစ်သော ဥစ္စာကို။ သန္ဓာယ၊ ရှိ။
 “အာဏတ္တော ဗဟုနိ ဂဏှာတိ၊ ကေ ပါစိတ္တိယ”န္တိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။
 ဝုတ္တံ၊ ၏။ မာတိကာဠာကထာယံ ပန၊ ၌ကား။ “ဝတ္ထုဂဏနာယ အာပတ္တိ
 ယော”တိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ အာဏတ္တိယာ၊ ၏။
 ဗဟုလတ္တာ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ “သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ကန်း
 တို့ကို။ ဂဏှ၊ လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တဿ၊ ရဟန်း၏။ ဂါဟံ၊ ကို။
 သန္ဓာယ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာ
 အဋ္ဌကထာ၌။ “ကေဝါစာယ သမ္ပဟုလာ အာပတ္တိယော”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊
 ၏။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ယူသည်ရှိသော်။ ပါဠိဝစနဉ္စ၊ ပါဠိတော်စကားသည်
 လည်းကောင်း။ အဠာကထာဝစန ဒွယဉ္စ၊ အဠာကထာစကား နှစ်ရပ်သည်လည်း
 ကောင်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ပရသန္တကမ္ပိ၊ သည်လည်း။
 နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပံသုက္ကလဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။
 တေန၊ ထို့ကြောင့်။ “ဒုဿန္တေ ဗဒ္ဒရူပိယံ ဝိယာ”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၆၃၃) တတ္ထ၊ ထို ဂဏှစကား၌။ နိယမဒဿနတ္ထံ၊ မြဲသည်ကို ပြခြင်းငှါ။

၁။ ဥပသမ္ပန္နယေဝ ဝါ (ဆဋ္ဌ) နိဿယနိပါဋ် သင့်အံ့ထင်၏။
 ၂။ တံ တဒတ္ထနိယမဒဿနတ္ထံ (ဆဋ္ဌ)-တံ၊ ကို။ တဒတ္ထနိယမဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။
 ဝုတ္တံ၊ ၏-ပေး။

ဝိဇ္ဇာ၊ ဧ။ ယထာဝဆာဒိတံ၊ ဖုံးလွမ်းသော ဘဏ္ဍာကို။ အတ္ထိန္ဒနစိတ္တေန၊ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသော။ သမိတ္တကဝစိကမ္ပေန၊ သမိတ္တကဖြစ်သော ဝစိကဖြစ်။ ကေဝလံ၊ မရောသက်သက်။ အတ္ထိန္ဒာပေန္တဿေဝ၊ လူစေသော ရဟန်းအားသာလျှင်။ “ဒေဟိ၊ လော”။ ဣတိ၊ သို့။ ဗလက္ကာရေန၊ အနိုင်အထက်ဖြင့်။ ဂဏှတောပိ၊ ယူသောရဟန်းအားလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ တံ၊ ထို စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ “အနာပတ္တိ သော ဝါ ဒေတိ”တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်တည်း။ “တုဋ္ဌော ဝါ၊ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ မူလည်း။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ ဒုဋ္ဌော ဝါ၊ ဧ၊ မနဿဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မူလည်း။ ဒေတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိယေဝ၊ အာပတ်မသင့်သည်သာလျှင်တည်း”။ ဣတိ၊ ဤ။ မာတိကာဋ္ဌကထာဝစနတော ဝါ၊ တုဋ္ဌေန ဝါ ကုပိတေန ဝါ ဒိန္နံ-စသော မာတိကာ အဋ္ဌကထာစကားဖြင့်မူလည်း။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုစကားကို။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံသောရဟန်း၊ သာမဏေတို့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရုစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဒါနံ၊ ပေးခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ဆိုအပ်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဿယာဝဟာရေ၊ ၌။ အနာပတ္တိပုသင်္ဂတော စ၊ အနာပတ္တိဟုလျှမ်းပါးသောကြောင့် လည်းကောင်းတည်း။ “ဘိက္ခုဿ သာမံ စိဝရံ ဒတွာ”တိ ပါဠိဝစနတော စ၊ ဟူသောပါဠိကို ဟောတော်မူသောကြောင့်လည်းကောင်း။ မာတိကာဋ္ဌကထာယ၊ ၌။ အင်္ဂဝတ္ထာနေ၊ အင်္ဂါကိုမှတ်ရာ၌။ ဥပသမ္ပန္နတာတိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတ္တာစ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးစုံကုန်သော။ ဒါနဟရဏေသု၊ ပေးခြင်း ဆောင်ခြင်းတို့၌။ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ကို။ ဣတ္ထိတဗ္ဗော၊ ဧ။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒိပတိ၊ ဧ။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ သဗ္ဗံ၊ သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ တို့၏။ တက္ကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ဣတိ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ စိဝရံ၊ ကို။ ဒတွာ၊ ဤ။ တံ၊ ထိုသို့ ပေးသောသင်္ကန်းကို။ ဥပသမ္ပန္နကာလေ၊ ၌။ အတ္ထိန္ဒနဿ၊ လုယက်သော ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိပုသင်္ဂတော၊ ကြောင့်တည်း။ “အနုပသမ္ပန္နဿ စိဝရံ ဝါ အညံ ဝါ ပရိက္ခာရံ ဒတွာ ။ပ။ အာပတ္တိ

၁။ အတ္ထိန္ဒနစိတ္တေန သမိတ္တကံ၊ ဝစိကမ္ပံ ပန (ဆဋ္ဌ) - အတ္ထိန္ဒနစိတ္တေန၊ ဖြင့်။ သမိတ္တကံ၊ ဧ။ ဝစိကမ္ပံ ပန၊ ကိုကား။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အတ္ထိန္ဒဿေဝ၊ ဧလည်းကောင်း။ ပ။ ဂဏှတောပိ၊ ဧလည်းကောင်း။ ဝစိကမ္ပံ ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ - ပေး။

၂။ ကင်္ခါ-ဋ္ဌ၊ ဝဂင်-၌ တုဋ္ဌေန ဝါ ကုပိတေန ဝါ ဒိန္နံရှိ၏။

ကဏ္ဍ]

၃-ပတ္တဝဂ္ဂ ၅-စိဝရအစိန္တနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၂၇

ဒုက္ခဿာ”တိ၊ ဤ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုသာမဏေတို့၏ သင်္ကန်း
 ပရိက္ခရာကို လုရာ၌။ ဒုက္ခဿ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ
 ဝဒေယျ၊ အံ့။ တံ၊ ထိုသာမဏေ သင်္ကန်းပရိက္ခရာကို လုရာ၌။ ဒုက္ခဿ၊
 သည်။ န၊ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အသိဒ္ဓတ္တာ၊ မပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဓါနကာလေ ဝေ၊ ဌိယာလျှင်။ ဥပသမ္ပန္နဿ၊ ၏။
 ပမာဏံ၊ တည်း။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌကထာယ ဝါ၊ နည်းဖြင့်
 လည်းကောင်း။ ပါဠိယာ ဝါ၊ နည်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ယုတ္တိတော ဝါ၊
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ တေ၊ ဤစောဒကစကားသည်။ အသိဒ္ဓံ၊ မပြီး။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဆရာတို့ ဆိုသောစကားသည်။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ စိဝရံ၊ ကို။ အစိန္တဿ၊
 အား။ ဒုက္ခဿ၊ သင့်၏။ ဥပသမ္ပန္နကာလေ ဝါ၊ ဌိယလည်း။ စိဝရံ၊ ကို။
 တော၊ ဤ။ အနုပသမ္ပန္နကာလေ၊ ဌိ။ အစိန္တဿ စ၊ အားလည်း။
 ဒုက္ခဿ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ တဿ ဝစနဿ၊ ထိုသော ဝါ ဒေတိ-သဒ္ဓါ၏။
 ဣဒံ ဝိကပ္ပန္တရဉ္စ၊ ဤ ဝိကပ်အထူးသည်လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်သင့်၏။
 တသ္မိံ၊ ကိုသော ဝါ ဒေတိ-သဒ္ဓါ၌။ ဝိကပ္ပန္တရဿ၊ ၏။ သမ္ဘဝတော
 စ၊ ကြောင့်လည်း။ န ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အနုပသမ္ပန္န
 ကာလေ၊ ဌိ။ တော၊ ဤ။ ဥပသမ္ပန္နကာလေ၊ ဌိ။ အစိန္တဿ၊ အား။
 ဝိသံ၊ အသီး။ ဒုက္ခဿ၊ ကို။ န ပညတ္တံ၊ မပညတ်အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။
 ပုဏ္ဏဓိဝရဓောဝါပနာဒိသိက္ခာပဒေသု ဝိယ၊ တို့၌ကဲ့သို့။ အပရတာဂေ၊
 နောက်အပို၌။ ဥပသမ္ပန္နတာ စ၊ သည်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ပမာဏံ၊
 ပမာဏတည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဥပသမ္ပန္နတာ”တိ၊ ဤ။ အင်္ဂေသု၊ တို့
 ၌။ ဝုတ္တတ္တာ စ၊ ကြောင့်လည်း။ တံ၊ ထိုဆရာတို့ စကားသည်။ န ယုတ္တံ၊
 မသင့်။ ဣတိ အတ္ထော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ “ပစ္စာ
 သိသန္တဿေဝ၊ ပစ္စည်းကို တောင်းတသော ရဟန်းအားသာလည်း။ ဒါနံ၊ ကို။
 အဓိပေတံ၊ ၏။ နိဿဋ္ဌဒါနံ၊ လွတ်လတ်ပေးခြင်းကို။ န အဓိပေတံ၊ မလိုအပ်။”
 ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော၊ သည်။ ဝဒတိ ကိရ၊ တတ်။ ဝိမံသိတဗ္ဗံ၊ ၏။

စိဝရအစိန္တနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ အနုပသမ္ပန္နဿ စိဝရံ ဒတာ တဿေဝ အနုပသမ္ပန္နကာလေယေဝ စိဝရံ
 အစိန္တဿ ဒုက္ခဿ (ဆဋ္ဌ)-အနုပသမ္ပန္နဿ၊ အား။ စိဝရံ၊ ကို။ ဒတာ၊
 ဤ။ တဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ အနုပသမ္ပန္နကာလေ၊ ဌိ-ပေး။
 ၂။ တသ္မာ (ဆဋ္ဌ)

၆-သုတ္တံဝိညတ္တိသိက္ခာပဒေသနာ

၆၃၇။ ဆဋ္ဌေ၊ ပုဒ်၌။ “သမံ သုတ္တံ ဝိညာပေတွာ”တိ၊ ဤ။ ကိဉ္ဇာပိ
 ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ ပန တထာပိ၊ သော်လည်း။ မာတိကာဌကထာယံ၊ ၌။ “စိဝ
 ရတ္ထာယ၊ ငှါ။ သမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝိညတ္တံ၊ တောင်းအပ်သော။ သုတ္တံ၊
 ချည်တည်း။” ဣတိ အဓိန္နောတွာ၊ ဤသို့မကြံမူ၍။ ကေဝလံ၊ မိမိနှင့်မရော
 သက်သက်။ “စိဝရတ္ထာယ ဝိညာပိတသုတ္တံ”န္တိ၊ ဤ။ အရံသု၊ အင်္ဂါတို့၌။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်။ အညေန၊ တပါးသောသူသည်။ စိဝရတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဝိညတ္တံ
 သုတ္တံ၊ တောင်းအပ်သော ချည်သည်လည်း။ သင်္ဂဟံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ဧ။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဧ။ သာမန္တံ စ ဧတ္ထံ၊ ၌လည်း။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော
 တောင်းရာကို။ နိယမနံ၊ မှတ်ခြင်းကို။ ကတွာ၊ ဤ။ (ထည့်သည်)။ (၂၇၈)
 “သမံ ဝိညာပေတွာ”တိ၊ ဤ။ ကိဉ္ဇာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ တထာပိ၊ သော်
 လည်း။ “သမံ ဝါယာပေယျာ”တိ ဧတ္ထံ၊ ၌။ အတ္တနော၊ ဧ။ အတ္ထာယ၊
 ငှါ။ ဝါယာပေယျာ၊ ယက်စေခြားအံ့။ ဣတိ ဝေ၊ သို့။ သမ္ပန္နော စ၊ ကို
 လည်းကောင်း။ အတ္ထော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဧ။ ပါဠိယံ
 ပန၊ ၌ကား။ အာသန္နပဒေန၊ အနီးဖြစ်သောပုဒ်နှင့်။ ယေဝဇေနာ၊ ကို။
 ကတား၊ ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဝိညတ္တံ၊ သော။
 သုတ္တံ၊ ချည်။ ဣတိ အတ္ထေ၊ ဤသို့သမ္ပန်သော အနက်သည်။ သတိ၊ သော်။
 အညဝိညတ္တံ၊ တပါးရဟန်းတောင်းသော ချည်သည်။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော
 အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဧ။ ဟတ္ထကမ္မယာစနဝသေန၊ လက်အမှုကိုတောင်း
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ လဒ္ဓတန္တဝါယောပိ၊ ရအပ်သော ရက်ကန်းသည်
 သည်လည်း။ ကပ္ပိယော၊ သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမပ္ပ
 မာဏံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော ပစ္ဆိမ သင်္ကန်းပမာဏကို။ တန္တေ၊ ယက်ကန်း
 ၌။ ဝိတံယေဝ၊ ယက်အပ်သည်သာလျှင်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သကံ၊
 တကြိမ်သာ။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဧ။ ပုန၊ တဖန်။ အဓိဋ္ဌာနကိုစွံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အဓိဋ္ဌိတေန၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော သင်္ကန်းနှင့်။
 ကေဘာဝုပဂမနတော၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်သောကြောင့်တည်း။
 “ပရိစ္ဆေဒံ၊ ကို။ ဒသေတွာဝ၊ ဤလျှင်။ စိနသာဋကံ ဝိယ၊ စိန့်တိုင်း၌ဖြစ်
 သော ပုဆိုးကဲ့သို့။ သစေ ပန ဝိတံ၊ အကယ်၍ယက်သည်ဖြစ်အံ့။ အန္တရန္တ
 ရာ၊ အကြားအကြား၌။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ ပုန၊ တဖန်။
 အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဇာင်အပ်၏။” ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ “ပဋိလာဘေနာတိ ဝစနေန၊

၁။ ဣတိ အဝတွာ (ဆဋ္ဌ)။ -မဆိုမူ၍-ပေး။

ကဏ္ဍ

၃-ပတ္ထဝဂ္ဂ ၈-အဇ္ဈကစိဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၂၇

ဖြင့်။ ဝါယာပေတော၊ ယက်စေ၍။ ဌပေသာမိ၊ ထားအံ့။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်သည်။ ကေသ္မိ၊ တထည့်သောသင်္ကန်း၌။ အန္တောဂမံ၊ အတွင်းဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။” ဣတိ ဝိဒန္တိ၊ ကုန်၏။

သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၇-မဟာပေသကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၄၂။ ဝိသိဋ္ဌံ ကပ္ပဉ္စ၊ အထူးစီရင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝိသိဋ္ဌံ ကတဉ္စ၊ အထူးပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပမာဏံ၊ တည်း။ အာမိသဒါနံ၊ အာမိသပေးခြင်းသည်။ န ပမာဏံ၊ ပမာဏမဟုတ်။ ကေသုစိပေါတ္တကေသု၊ အချို့သောပေတို့၌။ “စိဝရ”န္တိ ပဒံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရိတော၊ ၍။ ဝိဘာဂေါ၊ အကျယ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုပါဠိသည်။ န သမေတိ၊ မည်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

မဟာပေသကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၈-အဇ္ဈကစိဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၄၆။ “အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဇ္ဈကစိဝရံ ပဋိဂ္ဂဟေတော နိက္ခိပိတု”န္တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ “ယာဝ ပဝါရဏာ ပဝါရိတာ”တိ စ၊ ၍လည်းကောင်း။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ ပန ဘိက္ခု၊ တို့သည်ကား။ တဿ ဝစနဿ၊ ထိုသို့သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအားဖြင့်။ ဂဟေတော၊ ယူကုန်၍။ အဇ္ဈကစိဝရံ၊ ရှောင်တခင်လှသော သင်္ကန်းကို။ ဝါ၊ အဇ္ဈကသင်္ကန်းကို။ (အတ္ထိန္ဒ-ဋီကာပါဠိရှိ၏။) နိက္ခိပန္တာ၊ ထားကုန်သည်ရှိသော်။ စိဝရကာလသမယံ၊ ကို။ အတိက္ကာမေသံ၊ လွန်စေကုန်၏။ ကိဉ္စ၊ အသိနည်း။ တဿ၊ ထို ထားသော သင်္ကန်းကို။ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဖန်အပ်သော သင်္ကန်းလော။ ဥဒါဟ၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အဝိဘတ္တံ၊ မဝေဖန်အပ်သော သင်္ကန်းလော။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကားအမေးတည်း။ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဖန်အပ်သော သင်္ကန်းတည်း။ ဝါ၊ ကား။ ပုဂ္ဂလိကံ၊ အသီးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဥစ္စာဖြစ်သော သင်္ကန်းတည်း။ တေနော၊ ကြောင့်လျှင်။ ပရတော၊ နောက်မှ။ “အမ္မာကံ အာဝုသော အဇ္ဈကစိဝရံ”တိ၊

စ၊ ကိမိဒံ (ဆဋ္ဌ)ဗ္ဗဒံ၊ ကို။ ဝိဘတ္တံ ကိ၊ ဝေဖန်အပ်သလော။-ပေ။

၍။ ဝုတ္တံ၊ ဧ။ အဝိဘတ္တံ ပန၊ မံဝေဖနံအပ်သော သင်္ကန်းသည်ကား။ သံသိကတ္တာ၊ သံသိကဖြစ်သောကြောင့်။ ကဿစိ၊ တဝံတယောက်သော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိအာပတ်ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။

အပိစ၊ ကား။ “အဓွေကစိဝရံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာနိက္ခိပိတု” န္တိ၊ နိက္ခိပိတု-ဟူသော။ ဣမိနာသာမညဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဝဿပနာယိကဒိဝသတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ ပိဋိသမယတော၊ ပိဋိသမယမှ။ ပဌာယ ဝါ၊ စ၍မူလည်း။ ယာဝ (၂၇၉) ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာနေတိုင်အောင်။ နိက္ခိပိတု၊ ထားခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ ဝေ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သံသိကတ္တာ၊ သံသာဉ္စတာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ပုဂ္ဂလိကမ္ပိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဉ္စတာကိုလည်း။ ယာဝ ပဝါရဏာ၊ တိုင်အောင်။ နိက္ခိပိတု၊ ထားခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ ဧ။ (ငင်၍ ပေး။) ကသ္မာ၊ မူကား။ “ဝဿဝုတ္တကာလေ၊ ဝါမှ ထသော ကာလ၌။ ဂဏှထ ခံကုန်လော”။ ဣတိ ဒိန္နတ္တာ၊ ဤသို့ ဆို၍ လှူအပ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဧ။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သော သင်္ကန်းသည်။ ယာဝ၊ လောက်။ ဝဿ ဝုတ္တော၊ ဝါမှ ထသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထို၍လောက်။ တဿေဝ၊ ထို ရဟန်း၏လျှင်။ သန္တကံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဒါယကဿ၊ ဧ။ သန္တကံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ တဿ၊ တူ။ ဣတော၊ ဤနှစ်မှ။ တတိယဝဿေ ဝါ၊ သုံးနှစ်မြောက်၌လည်းကောင်း။ စတုတ္ထဝဿေ ဝါ၊ လေးနှစ်မြောက်၌လည်းကောင်း။ “ပဝါရဏာယ၊ နေ၌။ ဂဏှထ၊ ကုန်လော။” ဣတိအာဒိနာ၊ ဖြင့်။ ဒိန္နမ္ပိ၊ လှူအပ်သော သင်္ကန်းကိုလည်း။ နိက္ခိပိတွာ၊ ထား၍။ ယဿ ဒါနမေဝ၊ လှူတိုင်းသာလျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ဧ။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ အဋ္ဌကထာယံ၊ ၌။ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှား၏။ တာနိ၊ ထိုသို့သော သင်္ကန်းတို့သည်။ စိဝရကာလသမယာတိက္ကမေ၊ သင်္ကန်းကာလ သင်္ကန်းသမယကိုလွန်ခြင်းကြောင့်။ န နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ နိဿဂ္ဂိမဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ န နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ နိဿဂ္ဂိမဖြစ်ကုန်သည်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ နိဿဂ္ဂိယာနိ ဝေ၊ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥဒ္ဓိဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်၍။ ဒိန္နတ္တာ၊ လှူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယံ သမယော၊ သည်။ “ကာလေပိ အာဒိဿ ဒိန္န” န္တိ တွေ့၊ ၌။ “ဇာလော” တိ၊ ၍။ အာဂတော၊ ဧ။ ဂဏှဘောဇနသိက္ခာပဒါဒိသု၊ တို့၌။ “သမယော” တွေ့ဝ၊ လျှင်။ အာဂတော၊ ဧ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣ၊ ဤအရာတွင်။ တေသံ၊ ထို ကာလ၊ သမယတို့၏။ ဧကတ္ထတာဒဿနတ္ထံ၊ ဧကတ္ထအဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ “စိဝရကာလသမယော”

တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ ဧတ္ထ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ မာတိ
 ကာယံ ပန၊ ၌ကား။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ စီဝရံ၊ ကို။ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏။ သန္တကဘာဝံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတံ၊ ရောက်သော။
 ပုဂ္ဂလိကံ၊ ပုဂ္ဂလိကသင်္ကန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ တေနော၊ ကြောင့်
 လျှင်။ “ဘိက္ခုနော ပနေဝ အစွေကစီဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျာ”တိ၊ ဤ။ အာဟ၊
 ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုဋိယာ၊ ကျောင်း၌။ ဝဿဝုတ္တဿ၊ ဝါမှထသော။
 ဝါ၊ ဝါကျွတ်သော။ ဘိက္ခုနော ဟိ-ဘိက္ခုနော ဝေ၊ အားသာလျှင်။
 ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ အန္တောဝဿေ ဝေ၊
 ဝါတွင်း၌လျှင်။ ဝါ၊ မိုးသ၌လျှင်။ ဒါနကိစ္စံ၊ အလှူကိစ္စကို။ ပရိနိဋ္ဌာပေတွာ၊
 ပြီးစေ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ တထာ၊ တူ။ သံဃဿ၊ ၏။ သန္တကံ၊ ကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ သင်္ကန်းရသောကာလမှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။ သံဃဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ ပုဂ္ဂလဿ ဝါ၊ ၏လည်း
 ကောင်း။ သန္တကဘာဝံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ ရောက်သော။ ယံ၊
 အကြင် အစွေကသင်္ကန်းကို။ န ဝဿဝါသိကဘာဝေန၊ ဝါဆိုဖို့ သင်္ကန်း
 မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်၏။ ဣဒံ အစွေကစီဝရံ၊ ဤသို့သော
 အစွေကသင်္ကန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ ဤ။
 အနုပဂစ္ဆန္တံ၊ အစဉ်မလျှောက်မှ၍။ ဝဿဝုတ္တကာလေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။
 ပုဂ္ဂလဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ သံဃဿ ဝါ၊ ၏လည်းကောင်း။ သန္တ
 ကဘာဝံ၊ သို့။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ ယံ၊ အကြင် အစွေကသင်္ကန်းကို။ ဝဿ
 ဝါသိကဘာဝေန၊ ဝါဆိုသင်္ကန်း၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဤ။ သမယေ၌။
 ဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ အစွေကစီဝရံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သမယေ ၌။ ဒိန္နမ္ပိလှူ
 အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ သန္တကဘာဝံ၊ သို့။ အနုပဂစ္ဆန္တံ၊
 မရောက်သော။ သံဃသန္တကဘာဝံ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဒါယကသန္တက
 ဘာဝံ ဝါ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ ရောက်သော။ အစွေကစီဝရံ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤတတိယမြောက်သော သံဃသန္တက၊ ဒါယက
 သန္တကအဖြစ်သို့ ရောက်သောအစွေကသင်္ကန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ “သညာဏံ
 ကတာ နိက္ခိပိတဗ္ဗ”န္တံ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤအစွေကစီဝရကို။ အတိရေက

ဝ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဒံ အစွေကစီဝရံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ မှ။ ပဋ္ဌာ
 ယ၊ ဤ။ ပ။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ ကပ်ရောက်သော အစွေကသင်္ကန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။
 ယံ၊ ယင်း အစွေကသင်္ကန်းကို။ ပ။ ဒိန္နံ၊ ၏။ ဥပ္ပန္နကာလတော၊ မှ။ ပ။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊
 သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယံ၊ ကို။ ဒိန္နံ၊ ၏။ သမယေ၌။ ပ။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ သည်။
 အတ္ထိ၊ ၏။ ဤဒိသံ၊ ဤနောက်ဖြစ်သော အစွေကသင်္ကန်းကို။-ပေ။

သံဝဇ္ဇရမ္ပိ၊ တနုစိထကံအလွန်လည်း။ နိက္ခိပိတုံ၊ ထားခြင်းငှါ၊ လတတိ၊ ရ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကဘာဝံ၊ သို့။ အနုပ ဂတတ္တာ၊ မရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ “ဒသာ ဟာနာဂတ”န္တိ၊ ဣတော၊ နာဂတံ-ဟူသော ဤအနက်မှ၊ အညံ၊ တပါး သော အနက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ-ဧတံ အတ္တံ၊ ဤအနက်သည်။ သိခွံ၊ ပြီး၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဒသာဟတော၊ မှ။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ လတိတော၊ ဤ။ ဒသာဟာနာဂတန္တိ၊ ဤ။ ယာဝ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာ နေ့တိုင်အောင်။ နိက္ခိပိတုံ၊ ငှါ။ န လတတိ၊ မရ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သကဘာဝုပဂတမေဝ၊ မိမိဥစ္စာအဖြစ်သို့ ရောက်သော သင်္ကန်း ကိုသာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ၏။ တံယေဝ၊ ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ် သော သင်္ကန်းကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ “ဒသာဟာနာဂတ”န္တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ “အန္တော သမယေ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိ”တိ၊ ဤ။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သညာဏံ၊ အမှတ်ကို။ ကတော၊ ဤ။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ပန၊ ထားအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အစွေကသင်္ကန်းသည်ကား။ ပရဿ၊ သူတပါးအား။ ဒါတဗ္ဗတယ၊ ကြောင့်။ သကဘာဝံ၊ မိမိဥစ္စာအဖြစ်သို့။ အနုပဂတံ၊ မရောက်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောသင်္ကန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ဤ။ “အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ရာ။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းသည်။ ဣမသ္မိ၊ အတ္ထေ၊ ဤ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ သံဃဿ၊ ၏။ နိဿဂ္ဂိယဘာဝတော၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ မရှိသောကြောင့် တည်း။ အဋ္ဌကထာယမ္ပိ၊ ဤလည်း။ အယံ အတ္ထော၊ သည်။ သုဠ၊ လွန် စွာ။ ပါကဋ္ဌောဝ၊ ထင်သည်သာလျှင်တည်း။ ကတမံ၊ အဘယ်သင်္ကန်းကို။ သညာဏံ၊ အမှတ်ကို။ ကတော၊ ဤ။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ ဧ ဝေဒယျ၊ အံ။ (၂၈၀) သံသိကမေဝ၊ သံသံ သင်္ကန်းကို သာလျှင်။ သညာဏံ၊ ကို။ ကတော၊ ဤ။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ‘တတော၊ ထိုနောက်မှ။ “သလ္လက္ခေတွာ သုခံ ဒါတံ ဘဝိယတိ”တိ ဣမိနာပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ သန္တကဘာဝေါ၊ ကို။ ဒဿိ တော၊ ပြအပ်၏။

၁။ ဤပါဠိမပါ (ဆဋ္ဌ)

၂။ ပရသန္တကံ စိဝရံ သံသိကမေဝ (ဆဋ္ဌ)။ ပရသန္တကံ၊ သော။ သံသိက မေဝ၊ သော။ စိဝရံ၊ ဤ။-ပေး။

“တတော ပရိ ကေဒိဝသမ္ပိ ပရိဟာရံ န လဘတိတိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ ဒသာဟ ပရမတော၊ မ္မ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်ကာလဌှိ။ အနုပဂတတ္တာ၊ မရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ မရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကေဒိဝသမ္ပိ၊ တရက်မျှ လည်း။ ပရိဟာရံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။” ဣတိ၊ သို့။ လိခိတံ၊ ၏။ ဣတော သမယ တော၊ ဤသင်္ကန်းကာလထက်။ ဥဒ္ဓမေဝ၊ အလွန်လျှင်။ ဒသာဟယ၊ ဆယ်ရက် ကို။ အနုပဂတတ္တာ၊ မရအပ်သည့် အဖြစ်ကြောင့်။ သမယတော၊ ထက်။ ပရမ္ပိ၊ အလွန်လည်း။ ဒသာဟံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အယံ၊ ထို အဋ္ဌကထာပါဌ်၏။ အဓိပ္ပာယ်ော ကိရ၊ အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သတတ်။ “တေ ပရိဟာရံ လဘတိယေဝါ”တိ ဧတ္ထ၊ ဌှိ။ “ကောဒသမံ ဟိ ကောဒသမံ ဝေ၊ တဆယံ တကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော။ အရုဏံ၊ အရုဏ်ကို။ စိဝရမာ သေ၊ သင်္ကန်းလ၌။ ဥဋ္ဌေတိ၊ တက်စေ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ လိခိတံ၊ ၏။ အနုဂဏ္ဍိပဒေ ပန၊ ဌှိကား။ “အနုဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ အဓိဋ္ဌာန်မတင်မှု၍။ ကောဒသဒိဝသေ၊ ဌှိ။ နိက္ခိပိတုံ၊ ငှါ။ လဘတိ၊ ၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝဒန္တော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတရမ္ပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ အဇ္ဈကစီဝရဒိ၊ ကို။ အဇ္ဈကစီဝရမုခေန၊ အဇ္ဈက သင်္ကန်းကို အဦးပြုသဖြင့်။ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ အပရေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။” ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ထံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစကား နှစ်ရပ်တို့တွင်။ ကတရံ၊ အဘယ် စကားသည်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုသော စကားဖြစ်သနည်း။ ဥဘယမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသောစကားသည်ပင်။ သုဘာသိတံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ သုဘာသိတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဖြစ်သော ဓမ္မသိရိဆရာ စီရင်သော ဂဏ္ဍိပုဒ်စကားသည်။ “အဇ္ဈက စီဝရယ၊ ၏။ ကထိနေ၊ ကို။ အနတ္ထတေ၊ မခင်းသည်ရှိသော်။ ဒသဒိဝ သာဓိကော၊ ဆယ်ရက်အလွန်ရှိသော။ မာသော၊ တလသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကထိနေ၊ ကို။ အတ္ထတေ၊ သော်။ ဒသဒိဝသာဓိကာ၊ ဆယ်ရက်အလွန်ရှိ ကုန်သော။ ပဉ္စ မာသာ၊ ငါးလတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ဤ အဓိပ္ပာယ်၌။ ဘဂဝါ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌။ အနုဂဏ္ဍိ ပဒလဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ “ကောဒသဒိဝသာဓိကော”တိ၊ ၍။ ဝတ္ထဗ္ဗတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဂဏ္ဍိပုဒ်စကားသည်။ “ဒသာဟာနာဂတန္တိ။ ပ။ ဒသာဟေန

၁။ ဟိ မပါ(ဆဋ္ဌ)

၂။ ဣမိနာ သမေတိ(ဆဋ္ဌိ)-ဣမိနာ၊ ဤစကားနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ နောက် စကားထောက်က ဤ ပါဌ်သင့်၏။

အသမ္ပတ္တဘိ အတ္ထော”တိ ဣမိနာ၊ ဤ အဋ္ဌကထာစကားနှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။ ဣမဿ နယဿ၊ ဤ ဒုတိယနည်း၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ “ပဉ္စမိတော ပဋ္ဌာယ ဥပ္ပန္နဿ စိဝရဿ နိဓာနကာလော ဒဿိတော ဟောတိ”တိ ပါဠိသော၊ ပါဠိသည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တထာ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ဂဏ္ဍိပဒလဒ္ဓိယာ၊ ဂဏ္ဍိပဒ အလိုအားဖြင့်။ “နဝါဟာနာဂတံ ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမ”န္တိ၊ ဤ။ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထို နဝါဟာနာဂတံ-စသော ပါဠိ၏။ ဝါ-တဿ၊ ထို ဂဏ္ဍိပဒ၏။ ဝသေန၊ ဖြင့်။ “ကာမဉ္စေသ ဒဿာဟပရမံ အတိရေကစိဝရံ ဓာရေတဗ္ဗ”န္တိ ဣမိနာဝ သိဒ္ဓေါ၊ အဋ္ဌပုတ္တိဝသေန ပန အပုဗ္ဗ ဝိယ အတ္ထံ ဒဿေတော သိက္ခာပဒံ ဌပိတ”န္တိ၊ ဌပိတံ-ဟူသော၊ အယံ ပါဠိသော၊ သည်။ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ အရာတွင်။ ကော ပန၊ အဘယ် စကားသည်။ သာဓော၊ မြတ်သနည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ယောဝါဒေါ၊ အကြင်အယူကို။ ဝါ၊ အကြင်စကားကို။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ ဝုတ္တော၊ ၏။ သောဝ ဝါဒေါ၊ သည်လျှင်။ သာဓော၊ မြတ်၏။ တေနော၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ အဋ္ဌကထာစရိယေန၊ သည်။ “ပဉ္စမိတော ပဋ္ဌာယာ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သောဝ၊ ထို စကားသည်လျှင်။ သာဓော၊ ၏။ ပေါရာဏဂဏ္ဍိပဒေဟိ စ၊ တို့နှင့်လည်း ကောင်း။ အဋ္ဌကထာယ စ၊ နှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဓနတော၊ နှိုးနှောသောကြောင့်လည်းကောင်း။ “ဒဿာဟာနာဂတ”န္တိ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ သံသန္ဓနတော စ၊ ညီညွတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ဂဏ္ဍိပဒ လဒ္ဓိပိ၊ ဂဏ္ဍိပဒအယူသည်လည်း။ ပါဠိယာ၊ နှင့်။ သမေတိ၊ ညီ၏။

ကထံ၊ အဘယ်သို့။ သမေတိ၊ ညီသနည်း။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ပဝါရဏာဒိဝသေ၊ ပဝါရဏာနေ၌။ အရုဏ္ဏဂ္ဂမနေဝ၊ အရုဏ်တက်သော အခါ၌သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝဿဝုတ္တော၊ ဝါကျွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဒသမေန၊ သော။ ဣမိနာ အဟေန၊ ဤ ရက်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဆဋ္ဌိတော၊ ခြောက်ရက်မြောက်သော နေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နဝဒိဝသ၊ ကိုးရက်တို့သည်။ ဒသ၊ ဆယ်ခုကုန်သော။ အဟာနိ၊ ရက်တို့တည်း။ ဒဿဟံ၊ ဆယ်ရက်။ တေန ဒဿာဟေန၊ ထို ဆယ်ရက်နှင့်။ သဟ ယောဂတ္ထေ၊ သဟယောဂအနက်၌။ ကရုဏာဝစနံ၊ တည်း။ ကတ္တိကတေမာ သိကပုဏ္ဏမာ၊ သတင်းကျွတ်လပြည့်မှ။ စိဝရသမယံ၊ သင်္ကန်းကာလသို့။ အသမ္ပတ္တာ၊ မရောက်။ ဣတိ ကတွာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ “အနာဂတာ”တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တတိ၊ ၏။ အပရကတ္တိကပုဏ္ဏမာယ၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ၌။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ ကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ၊ ဤ။ ဝိကပ္ပေန္တော၊

ဝိကပ္ပနာပြုသည်ကို။ “စာတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုံ တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတု” န္တိ၊ ဤ။
 (၂၈၁) ဝုစ္ဆတိ ယထာ၊ ကုသို့။ ဧဝံ တထာ၊ တူ။ ဣဒံ သမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။
 ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “ဧဝံ သမ္ပဒမိဒ” န္တိ၊ ဟူ၍။ န ဝုစ္ဆတိ၊
 အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဣမဿ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၏။ နိပ္ပယောဇနဘာဝပု
 သင်္ဂတော၊ ကြောင့်တည်း။ အစွေကစီဝရပဋိဂ္ဂဟဏကာလံ၊ အစွေကသင်္ကန်း
 ကိုခံသော ကာလကို။ နိယမိတံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊
 အံ။ “နိယမိတ” န္တိ၊ ဤ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ “ဆဋ္ဌိ
 တော ပဋ္ဌာယ ဥပ္ပန္နစီဝရံ အစွေကမေဝ န ဟောတိ၊ ပဋ္ဌမကထိနေန သိဒ္ဓတ္တာ”
 တိ၊ ဤ။ ပေါ်ရာဏအဋ္ဌကထာဂဏ္ဍိပဒေသု၊ ရှေးအဋ္ဌကထာ ရှေးဂဏ္ဍိတို့၌။
 ဝုတ္တတ္တာ၊ ကြောင့်တည်း။ တတော၊ ထို့တက်။ ဥပရိ၊ ကိုကား။ “အစွေက
 စီဝရ” န္တိ၊ ဤ။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပဋိဂ္ဂဟန္တဿ၊ အား။
 အာပတ္တိပ္ပသင်္ဂတော စ၊ အာပတ်သင့်ရာ၏ဟု လျဉ်းပါးသော ကြောင့်တည်း။
 သာ အာပတ္တိ၊ ထိုပဋိဂ္ဂဟဏအာပတ်သည်။ ပါဠိယာ၊ ပါဠိဖြင့်လည်းကောင်း။
 အဋ္ဌကထာယ ဝါ၊ ဖြင့်လည်းကောင်း။ ယတ္ထိတော ဝါ၊ အသင့်အားဖြင့်
 လည်းကောင်း။ န စ သမ္ပဝတိ၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်သင့်။ အဋ္ဌပုတ္တိမတ္တဝသေန၊
 ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “အဋ္ဌပုတ္တိမတ္တဝသေန
 ဝုတ္တ” န္တိ၊ ဤ။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဒသဟာဓိစ္စကာရိကာ၊ ဆယ်ရက်ကို
 လွန်၍ထားခြင်းဟူသော အကြောင်းရှိသော။ အဋ္ဌပုတ္တိ၊ သည်။ ပါဠိယံ၊
 ဦး။ ဒိဿတိ၊ ၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “ဘိက္ခု အစွေကစီဝရံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ
 စီဝရကာလသမယံ အတိက္ကာမေန္တိ” တိ ဧတ္ထ၊ ဦး။ အဋ္ဌပုတ္တိ၊ သည်။ ဧတ္တိကာ
 ဧဝ၊ ဤမျှသာလျှင်တည်း။ တထာ ဟိ-တတော ဧဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ ပရိ
 ဝါရေ ဦး။ “ကိသ္မိ ဝတ္ထုသ္မိ” န္တိ၊ ဤ။ အာရဘိတွာ၊ အားထုတ်၍။ ဧတ္တက
 မေဝ၊ ဤမျှ လာရင်းကိုသာ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အစွေက
 စီဝရံ၊ ကို။ စီဝရကာလံ၊ သင်္ကန်းကာလကို။ နာတိက္ကာမေတဗ္ဗံ၊ မလွန်အပ်။
 ဣတရံ၊ တပါးသော သင်္ကန်းကို။ အတိက္ကာမေတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။

၁။ အာပတ္တိသင်္ဂဟော စ (ဆဋ္ဌ)-ပဋိဂ္ဂဟန္တဿ၊ ၏။ အာပတ္တိသင်္ဂဟော စ၊
 အာပတ်၌ သွင်းခြင်းကိုလည်း။ ဝုစ္ဆတိ၊ ၏-ပေး။
 ၂။ အဋ္ဌပုတ္တိပါယံ န ဒိဿတိ (ဆဋ္ဌ)-အယံ အဋ္ဌပုတ္တိပိ၊ သည်လည်း။ န
 ဒိဿတိ၊ ထင်-ပေး။ ဧတ္တိကာ ဧဝ ဟိ အဋ္ဌပုတ္တိ-ထောက်က ဤပါဌ
 စသင့်၏။

၆၈၄ ၅၆၂

ဝဇီရဗုဒ္ဓိကုဏ္ဍိယ

[၅-နိဿိယ

ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါလည်း။ ဣဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “ဣတိ ဒဿနတ္ထံ ဣဒံ ပညတ္တံ”န္တိ၊ ချီ။ စောဒကေန၊ သည်း။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ အစေကစီဝရဿေဝ၊ ၏လျှင်။ အပရာဒဿနတော၊ အပြစ်ကို ပြအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ဝိသေသကာရဏာဘာဝါ၊ ထူးသော အကြောင်း မရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း။ “ကာမဉ္ဇေသ ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗန္တိ ဣမိနာဝသိဒ္ဓေါ”တိအာဒိဝစနဝိရောဓတော စ၊ သိဒ္ဓေါ-ဤသို့ အစရှိသောစကားနှင့် ဆန့်ကျင်သော ကြောင့်လည်းကောင်း။ ယထာဝုတ္တဝစနာသမ္ဘဝတော စ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောစကား၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်းကောင်း တည်း။

ကထံ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သင့်သနည်း ဟူမူကား။ ဟိ-ဝိတ္ထာရေမိ၊ အံ။ ဒသာဟေန၊ ဆယ်ရက်နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာယံ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌။ “အနာဂတာ၊ မရောက်သေး။” ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တေသော်။ ဒသာဟတော၊ ဆယ်ရက်မှ။ သာ ပုဏ္ဏမာ၊ ထို လပြည့်နေ့သည်။ အညာ၊ တပါးတည်း။ ဣတိ အတ္တော၊ သည်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စေ အနညာ၊ အကယ်၍ တပါးမဟုတ်အံ့။ သဟသဒ္ဓေါ၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ အတ္တနာဝ၊ နှင့်လျှင်။ အတ္တနော၊ ၏။ ယောဂေါ၊ သည်။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ အနာဂတသဒ္ဓေါ စ၊ သည်လည်း။ န သမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ သာ ပုဏ္ဏမာ၊ ထိုလပြည့်သည်။ အာဂတာ သမ္ဘတ္တာ ဝေ၊ ရောက်သည်သာတည်း။ စီဝရသမယဿ၊ ၏။ အနန္တရတ္တာ၊ အထူးအခြားမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကိဘာဝံ၊ တပေါင်းတည်း၏ အဖြစ်သို့။ အနာဂတတ္တာ၊ ကြောင့်။ အနာဂတာယေဝ၊ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “ဧကိဘာဝံ အနာဂတတ္တာ အနာဂတာ”တိ၊ ချီ။ တယာ၊ သင်စောဒကသည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ တထာပိ၊ ထိုသို့ ဧကိဘာဝအဖြစ်သို့ မရောက်သော်လည်း။ အနာဂတသဒ္ဓဿ၊ ၏။ သမ္ဘဝတော၊ အနက်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ အာဂမနသမ္ဘဝေ၊ ရောက်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိယေဝ၊ ရှိသော်လျှင်။ အနာဂတသဒ္ဓေါ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ ဟိ-ယုတ္တံ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ပညတ္တံ ဝါ၊ ကိုလည်းကောင်း။ “အနာဂတာ”တိ၊ ချီ။ န ဝုတ္တတိ၊ မဆိုအပ်။ နိဗ္ဗာနံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့။ ဧကတ္ထယံ၊ ကို။ န ဝုတ္တတိ၊ မဆိုအပ်။

ကဏ္ဍ]

ပတ္တဝဂ္ဂ ၈-အစွေကစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏိနာ

၆၈၅

သာ စ ပုဏ္ဏမာ၊ ထို လပြည့်သည်လည်း။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ သမယဘာဝံ၊ သက်န်းကာလအဖြစ်သို့။ န ပါပုဏ္ဏာတိ၊ မရောက်။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အယုတ္တမေဝ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။ “တတော ပရံ ဝိကပ္ပေတု” နှိ ပန ဝစနံ၊ သည်ကား။ ပိဋ္ဌိသမယံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ရှိ။ ဌိ တတ္တာ၊ ကြောင့်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဤ။ အပိ စ၊ တနည်းဆိုဦးအံ့။ ပဝါရဏာ ယံ၊ နေ၌။ အရုဏေ စ၊ သည်လျှင်။ ဥဋ္ဌိတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ သာ ပုဏ္ဏ မာ၊ သည်။ စီဝရသမယံ၊ သို့။ ကောဟာနာဂတာ ဝေ၊ တရက် မရောက် သေးသည်သာလျှင်။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဤ။ ကသ္မာ၊ မူဇား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ သဟ ယောဂပုတ္တတ္တာ၊ ဒသာဟနှင့်တကွ ယှဉ်ခြင်းသို့ ရောက်သောကြောင့်တည်း။

[ဒသာဟယောဂပုတ္တတ္တာ-ဟူ၍ ပါဠိရှိ၏။ ဆယ်ရက်နှင့်ယှဉ်ခြင်းသို့ ရောက်သောကြောင့်-ပေးလေ။]

ဝေ သန္တေ၊ သော်။ ကေဘာဝဂတာပိ၊ တပေါင်းတည်း အဖြစ်သို့ ရောက်သည်လည်းလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေပိ၊ ထို သဒ္ဓါတို့သည်လည်း။ အနာဂတာ ဝေ၊ တို့သည်သာလျှင်။ ဇာတာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟ ကရဏဝစနတ္ထံ၊ ဝိဂ္ဂိဟ်ပြုသော ဝစနတ္ထကို။ ကောစိဒေဝ၊ အချို့သော သဒ္ဓါသည်လျှင်။ ဝစနတော၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်။ န ဒီပေတိ၊ မပြတတ်။ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဤ။

☞ (၂၀၂)တ္ထေ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ကိမတ္ထံ ပန၊ ငှါကား။ “ဒသဒိဝသာဓိကော မာသော” တိအာဒိ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ တံ၊ ကို။ ပါရိပူရိသမ္ဘဝတော၊ ပြည့်ခြင်း၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ဤ။ ပဉ္စမိယံ၊ ငါးရက်မြောက်သော နေ၌။ ပုရေ အရုဏံ၊ အရုဏ် မတက်မီ။ ဥပ္ပန္နအစွေကစီဝရဿ၊ ရသောအစွေကသက်န်း၏။ ဒသဒိဝသာဓိ ကော၊ ဆယ်ရက် အလွန်ရှိသော။ မာသောယေဝ၊ တလသည်လျှင်။ ပရိ ပူရော၊ ပြည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဤ။ ဣတိ ကတာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ဤ။ အပိစ၊ အံ့။ တဿာ ပဉ္စမိယာ၊ ထို ငါးရက်မြောက်သောနေ၌။ ဒိဝသာဘာဂေါပိ၊ နေအဖို့ကိုလည်း။ ရတ္တိယာ၊ ည၌သည်။ သမ္ဘတ္တာယ၊ ရောက်သော်။ “ဟိယျော” တိလွန်ပြီးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဤ။ ပုရေ အရုဏံ၊ အရုဏ်မတက်မီကား။ ပဂေဝ၊ အဘယ်

ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဣတိ ဝေတဗ္ဗံ၊ ဧ၊။ ထေနေဝ၊ ကြောင့်လျှင်။ “ဟိယေျာ
 ခေါ အာဝုသော အမှာက”န္တိအာဒိ၊ ကိ။ အာဟ၊ ဧ။ “ဝေ သန္တေပိ၊ သော်
 လည်း။ ‘ဆဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယာ’တိ၊ ဤ။ ဝုတ္တပဋ္ဌမပါဌဿ၊ ဧ။ ဝသေန၊ ဖြင့်။
 “အနစ္စေကစိဝရမ္ပိ ပစ္စုဒ္ဓရိတာ ဌပိတစိဝရမ္ပိ တေ၊ ပရိဟာရံ လဘတိ ယေဝ၊”
 တိ စ၊ ကိလည်းကောင်း။ “ဒသဒိဝသာဓိကော မာသော” တိအာဒိ စ၊ ကိ
 လည်းကောင်း။ ယံ၊ ကိ။ လိခိတံ၊ ဧ။ တံ၊ ထို ဆဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယ-အစရှိသော
 စကားကို။ န လိခိတံ၊ မရေးရာ။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ပုန၊ တဖန်။ “ပဉ္စမိတော
 ပဋ္ဌာယာ”တိ ပါဌေ၊ ကိ။ သဋ္ဌိတေ၊ စီရင်ပြန်သည်ရှိသော်။ ယထာဝုတ္တေ
 န၊ အကြင်အကြင်သို့ ဆိုအပ်သော။ တေန ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော
 အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထသမ္ဘဝတော၊ ကြောင့်တည်း။ တာနိ ဌာနာနိ၊
 ထိုအရာတို့ကို။ ပုန၊ တဖန်။ န သဋ္ဌိတာနိ၊ မစီရင်အပ်ကုန်။ ယထာဌိတ
 ဝသေန၊ တည်တိုင်းသော ပါဌ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ အဇ္ဈုပေက္ခိတဗ္ဗာနိ၊
 လစ်လျူရှုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ နော၊ ငါတို့၏။ တက္ကော၊ တည်း။ ဣတိ၊
 သို့။ အာစရိယော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ၊ သည်။ ပုဏ္ဏမာ
 ယံ၊ လပြည့်နေ့၌။ အနိသဂ္ဂိယတ္ထမေဝ၊ မစွန့်အပ်သော အကျိုးရှိသည်သာ
 တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဥပတိသတ္တေရော၊ သည်။ အာဟ၊ ဧ။ “ပဝါရဏမာသဿ
 ဇုဏ္ဍပက္ခပဉ္စမိတော ပဋ္ဌာယာ”တိ ပါဌေ၊ ကိ။ သဋ္ဌိတေ၊ သော်။ တေန
 ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ယထာဝုတ္တော၊ သော။ ဥပ္ပန္နဿ
 စိဝရဿ၊ ရသော်သင်္ကန်း၏။ နိဓာနကာလော၊ တားသောကာလကို။ ဒဿိ
 တော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဧ။ “အစ္စေကစိဝရန္တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ အစ္စာယိက
 စိဝရံ၊ ရှောင်တခင် - လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဧ။” ဣတိအာဒိ
 ပါဌေ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ဧ။ “ဆဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယာ”တိ စ၊ ကိလည်းကောင်း။
 “ကာမဉ္ဇေသ ဒသာဟပရမ”န္တိအာဒိ စ၊ ကိလည်းကောင်း။ ယံ၊ ကိ။ လိခိတံ၊ ဧ။
 တံ လိခနံ၊ ထိုသို့ ရေးသော ပါဌ်သည်။ န ပါဌေ၊ ပါဌ်ရင်းမဟုတ်။ ဝါ၊ လို
 အပ်သော ပါဌ်မဟုတ်။ စာသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကောဒသဒိဝသံ ပရိဟာရံ၊ တဆယ့်
 တရက်အဆောင်ကို။ လဘတိ၊ ဧ။ ဣတိ ကတုာ-ဣမိနာ ကာရဏေန၊ ဖြင့်။
 အာစရိယေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာသည်။ ဝါ၊ အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည်။ “ပဉ္စ
 မိတော ပဋ္ဌာယာ” တိ၊ ဤ။ လိခါပိတော ကိရ၊ ရေးစေသတတ်။ “ပဝါရဏာ
 မာသဿ ဇုဏ္ဍပက္ခဆဋ္ဌိတော ပဋ္ဌာယ ပန ဥပ္ပန္နံ အနစ္စေကစိဝရမ္ပိ ပစ္စုဒ္ဓရိတာ

ကဏ္ဍ]

၃-ပတ္ထဝဂ္ဂ ၉-သာသကံသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၈၇

ဌပိတံ တိစိဝရမ္ပိ တေ ပရိဟာရံ လဘတိယေဝါ တိ၊ ချံ။ ပါဌော၊ ရှိ၏။” ဣတိ စ၊ လည်းကောင်း။ “အစွေကစိဝရဿ အနတ္တတေ ကထိနေ ကောဒသဒိဝ သာမိကော မာသော၊ အတ္တတေ ကထိနေ ကောဒသဒိဝသာမိကာ ပဉ္စ မာသာတိ၊ ချံ။ ပါဌော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။” ဣတိ စ၊ သို့လည်းကောင်း။ ဧတ္ထ၊ ဤ။ ပပဉ္စေန္တိ၊ ချဲ့ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သုဉ္ဇ၊ ကောင်းစွာ။ သလ္လက္ခေတာ၊ မှတ်၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ၏။ တုဏှိဘူတေန ဝါ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ ခြင်းသည်မူလည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။

အစွေကစိဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီ။

၉-သာသကံသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၅၂။ “တိဏ္ဍံ စိဝရာနံ အညတရံ စိဝရန္တိ ဣဒံ၊ စိဝရံ ဟူသော-ဤ စကား ကို။ (ဝုတ္တံ-၌ ဝေ)။ အယံ ဝိမိ၊ ဤအစီအရင်သည်။ တိစိဝရေ ဝေ၊ ၌သာ လျှင်။ ဝိမိ၊ အစီအရင်တည်း။ ဣတရသ္မိံ၊ သင်္ကန်းမှတစ်ပါးသော ပရိက္ခရာ၌။ ယထာသုခံ၊ အလို့ရှိတိုင်း။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အတ္ထံ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထံ၊ ငှါ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။” ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ “အတိရေကဆာရတ္ထံ ဝိပွဝသန္တိ” တိ ဧတ္ထ၊ ၌။ တေသ္မိံ ယေဝ သေနာသနေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝါသော၊ နေခြင်း။ ဝိပွဝါသော၊ ကင်း၍နေခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ ကတော-ဣမိနာ တာရဏေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ စိဝရပွဝတ္တိဇာနနတော၊ သင်္ကန်း၏ဖြစ်ခြင်းကို သိသောကြောင့်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ “အာရညကံ (၂၈၃) နာမ သေနာသနံ ပဉ္စဓနသတိကံ ပဉ္စမ”န္တိ ဝစနတော၊ ကြောင့်။ အတိရေကတောပိ၊ အလွန်အားဖြင့်လည်း။ ကိဉ္စာပိ ဝုတ္တံ၊ ရှင့်။ ပန ဓာသပိ၊ သော်လည်း။ အာရညကမေဝ၊ တောအရပ်သာဖြစ်သော။ သေနာသနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဓုတဂံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ စိဝရပွဝတ္တိဇာနနပလိဗောဓသမ္ဘဝတော၊ သင်္ကန်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို သိခြင်းပလိ ဗောဓ် ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။

၆၅၃။ “ဂါဝုတတော အတိရေကပုမာဏေန လဘတိ” တိ၊ ချံ။ ယံ၊ ကို။ ဓုတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ စေ ဝဒေယျ၊ အံ့။ “သိယာ စ တဿ ဘိက္ခုနော ကောစိဒေဝ ပစ္စယော တေန စိဝရေန ဝိပွဝါသာယာ” တိ၊ ချံ။ ဝစနတော၊ ကြောင့်။

ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ယောဇနပ္ပမာဏေပိ၊ ခွဲလည်း။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ “ပုန ဂါမသိမံ ဩက္ကမိတာ ဝသိတာ ပက္ကမတိ” တိ၊ ရှိ။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ခွဲ။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထို ယောဇနပ္ပမာဏံ ဖြစ်ရာ၏-ဟူသော စကားကို။ တယာ၊ သင် စောဒက သည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ ခွဲ။ အနုညာတတ္တာ၊ ကြောင့်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ သည်။ ယဒိ သိယာ၊ အံ။ ဝေ သတိ၊ သော်။ “ယောဇနပ္ပမာ ဏေ န လဘတိ”တိ ဣဒံ၊ နလဘတိ-ဟူသော ဤစကားသည်။ ကံ၊ အဘယ် စကားနည်း။ ဣတိ အယံ၊ လျှင်။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ ဣဒံ၊ ဤယောဇနပ္ပမာ ဏေ-ဟူသော စကားကို။ နိဗဒ္ဓဝါသဝံသေနော၊ အမြဲနေသောကျောင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဓုတင်္ဂံ၊ သည်။ န ဘိဇ္ဇတိ၊ မပျက်လော။ ဣတိ ပုစ္ဆာယံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏။ ကိန္တု၊ စင်စစ်မူကား။ ဣဓ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌။ ဓုတင်္ဂါဓိကာရော၊ ဓုတင်္ဂါအရာသည်။ န အတ္ထံ၊ မရှိ။ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော၊ ဤသို့ ဖြေအပ် ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဓုတင်္ဂါအရာ မဟုတ်ပဲလျက်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ “အယံ ဓုတင်္ဂံစောရောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော”တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ မေး တည်း။ အသမ္ဘဝတော၊ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကထံ၊ ကြောင့်။ ပညာယတိ၊ နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆာ၊ ဤကား အမေးတည်း။ အင်္ဂေသုတိ၌။ အဘာ ဝတော၊ မရှိသောကြောင့်။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝိဿဇ္ဇနာ၊ ဤကား အဖြေတည်း။ ဓုတင်္ဂံဓရဿ၊ ဓုတင်္ဂါကို ဆောင်သောသူ၏။ ပဋိရူပသေနာ သနဒီပနတော၊ လျှောက်ပတ်သော ကျောင်းကို ပြသောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဓုတင်္ဂံဓရတာ၊ ဓုတင်္ဂါကို ဆောင်သည်၏ အဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ ဝစနပ္ပမာဏတော၊ အာရညကင်္ဂံ သမာဒိယာမိ ဂါမန္တသေနာသနံ ပဋိကံပါမိ-ဟူသော စကားကို ပမာဏပြုသဖြင့်။ ဓုတင်္ဂံဓရတာ၊ သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ တံ၊ ထိုသို့သော ဝစနပ္ပ မာဏဖြင့် ပြီး၏-ဟူသော စကားကို။ တယာ၊ သင် စောဒကသည်။ န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်။ ဝစနပ္ပမာဏတော စ၊ ထက်လည်း။ ပါဠိယေဝ၊ ပါဠိသည်သာ။ ပမာဏံ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ-သစ္စံ၊ ၏။ “အနာပတ္တိ ပုန ဂါမသိမံ ဩက္ကမိတာ ဝသိတာ ပက္ကမတိ” တိ၊ ရှိ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ ဂါမသိမာ၊ မှ။ နိက္ခမိတာ၊ ရှိ။ ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှသော ကာလကို။ ဝသိတာ၊ ရှိ။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ စောဒကော၊ သည်။ စေ ဝဒေယျ၊ အံ။ ပုနဒိဝံသေယေဝ၊ မိုးသောက်သော အခါတိုင်အောင်။ ဝသိတာ၊ ရှိ။ ပက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဋ္ဌမော အရုဏော၊ ရှစ်အရုဏ်မြောက်

ကို။ နိဗ္ဗာန်ဝါသေ ဝါ။ အမြဲနေသောကျောင်း၌လည်းကောင်း။ ဂန္တိဗ္ဗဋ္ဌာနေ
 ဝါ။ ရောက်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း။ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗော၊^၁ တက်စေအပ်၏။
 ဣတိ။ သို့။ ဧကေ၊ ထိုသည်။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တောဆာရတ္ထံ၊ ခြောက်
 ညဉ့်အတွင်း၌။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ၊ လောက်။ နိဗ္ဗာန်
 ဝါသံ၊ အမြဲနေခြင်းကို။ န ကပ္ပေတိ၊ မပြု။ တာဝ၊ လောက်။ ဝသိတွာ၊
 ၍။ ပက္ခမိတဗ္ဗံ၊ ၍။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ယာဝ မဂ္ဂပရိယာမ
 ဝိနောဒနာ၊ ခရီးသွား၍ ပင်ပန်းခြင်း ပျောက်သည် တိုင်အောင်။ ဣတိ
 ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အန္တရာယေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အန္တောဆာ
 ရတ္ထံ၊ ခြောက်ညဉ့်အတွင်း၌။ ဝသတိ၊ နေအံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ နိဗ္ဗာန်ဝါ
 သကပ္ပနေ၊ အမြဲနေခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ အရုဏဂ္ဂမနေ၊ အရုဏ်
 တက်သောအခါ၌။ အာပတ္တိ၊ သင့်၏။ တံသတ္တမော၊ ထိုအရုဏ်လျှင် ခုနစ်ခု
 မြောက်ရှိသော။ ဒိဝသော၊ နေသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တဒဟေဝ၊
 ထိုနေ့ပင်လျှင်။ နိက္ခိတ္တစိဝရံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ ဝါ၊ ယူမလည်း ယူရာ၏။
 ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ ဝါ၊ ပစ္စုဒ္ဓိရိပြုမလည်း ပြုရာ၏။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။
 အန္တရာ၊ ထိုကာလအကြား၌။ နဝမဂ္ဂပတိဘာဝေန ဝါ၊ အသစ်ဖြစ်သောခရီး
 ထင်ရှား ဖြစ်သဖြင့်လည်းကောင်း။ နဝဂါမသန္တိဝေသေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ တံ သေနာသနံ၊ ထိုကျောင်းသည်။ အင်္ဂသမ္ပတ္တိတော၊ ကျောင်း၏အင်္ဂါ
 ၍ ပြည့်စုံခြင်းမှ။ သစေ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်အံ့။ တဒဟေဝ၊ ထိုနေ့၌ပင်လျှင်။
 စိဝရံ၊ ကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ ဝါ၊ ယူရာ၏။ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ ဝါ၊ ပြုရာ၏။ ဆာရတ္ထံ၊
 ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဝိပ္ပဝသန္တဿ၊ ကင်း၍နေသောရဟန်းအား။ စေ
 ပရိဟာယတိ၊ အံ့။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ အနုညာတဒိဝသတ္တာ၊ ခွင့်ပြုသော
 နေ့ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အာပတ္တိ ဝေ၊
 လျှင်တည်း။ ကဿ၊ နည်း။ အနင်္ဂသမ္ပတ္တိတော၊ အင်္ဂါနှင့်မပြည့်စုံသော
 ကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဆိုကြရာ၌။ ယုတ္တတရံ
 ပန၊ အလွန်သင့်ရာကိုကား။ ဝိစာရေတွာ၊ ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ၍။ ဓုတင်္ဂဓရော၊
 သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဂါမသိမာယံ၊ ၌။ အဝသိတွာ၊ ၍။
 ပစ္စိမပ္ပမာဏယုတ္တေ၊ သော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဝသိတွာ၊ ၍။ ပက္ခမိတဗ္ဗံ၊ ၍။
 ပဌမံ၊ စွာ။ ဗဒ္ဒအဝိပ္ပဝါသသိမော၊ ဗဒ္ဒသိမ်၊ အဝိပ္ပဝါသသိမ်သည်။ စေ
 ဟောတိ၊ အံ့။ ဂါမော၊ ရွာသည်။ ပစ္ဆာ၊ မှ။ (ထည့်)။ စေ ဟောတိ၊
 အံ့။ အညသိပ္ပိ မာသေ၊ ၌လည်း။ အန္တောသိမာယ၊ ၌။ ဝသတော၊ နေသော
 ရဟန်းအား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။ ပေါရာဏဂဏ္ဌိပဒေ၊ ၌။ “ယထာဝုတ္တ

၁။ ရဋ္ဌေတဗ္ဗော (ဆဋ္ဌ)

သေနာသနေ၊ ဌှိ။ ဝသန္တေနာပိ၊ နေသောရဟန်းသည်လည်း။ ဆာရတ္တ
 မေဝ၊ လုံးလျှင်။ စီဝရံ၊ ကို။ ဂါမေ၊ ဌှိ။ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ အဓိပ္ပါ
 ယေန၊ ဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသော။ အန္တောဆာရတ္တမ္ပိ၊ ခြောက်ညဉ့်အတွင်း၌လျှင်။
 ဝသတော၊ နေသောရဟန်းအား။ အာပတ္တိယေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။
 ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ၏။

သာသကံသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ပရိဏတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

☞ (၂၀၄) ၆၅၇။ ဒေသာဝုသော အဗ္ဗာကန္တိ၊ ဧတ္ထံ၊ ဌှိ။ အကတဝိညတ္တိ၊
 မဖိတ်ဆု၌တောင်းခြင်းသည်။ ဝါ၊ မအပ်သောတောင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်မည်လော။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်မည်လော။ ဣတိ ပုစ္ဆံ၊ ဤကားအမေး
 တည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကတဝိညတ္တိ၊ သည်။ ယဒိဟောတိ၊ အံ။ ဝေံ၊
 သတိ၊ သော်။ အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဿ ဝ၊ ၏လည်းကောင်း။ ဣမဿ
 ဝ၊ ဤ ပရိဏတသိက္ခာပုဒ်၏လည်းကောင်း။ နာနာကရဏံ၊ အထူးသည်။
 ကိံအတ္ထိ၊ အသိရှိသည်။ ဣတိ ပုစ္ဆံ၊ ဤကား အမေးတည်း။ တံ၊ ထို
 အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကို။ အညာတကအပ္ပဝါရိတေယေဝ၊ ဌှိလျှင်။
 ဝိညာပေန္တဿ၊ တောင်းသောရဟန်းအား။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤပရိဏတ
 သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဉာတကပဝါရိတေပိ၊ ဌှိလည်း။ ဝိညာပေန္တဿ၊ အား။ ပညတ္တံ၊
 ၏။ တံ၊ ထို အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကို။ အနန္တိန္နစီဝရဿေဝ၊ ရဟန်း
 အားသာလျှင်။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တဿာပိ၊ ထို အနန္တိန္နစီဝရ ရဟန်း
 အားလည်း။ ပညတ္တံ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ စီဝရိယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝိညာပေန္တဿ၊
 အား။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကို။ အစီဝရမ္ပိ၊ သင်္ကန်းမှတပါးသောပရိက္ခရာ
 ကိုလည်း။ ဝိညာပေန္တဿ၊ အား။ ပညတ္တံ၊ ၏။ ဧဝံသန္တေ ပိ၊ သော်လည်း။
 ဣဒံ၊ ဤ ပရိဏတသိက္ခာပုဒ်ကို။ တံ၊ ထို အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကို။
 အန္တောကတံ၊ အတွင်းပြု၍။ ဌိတံ၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ခုန္တမ္ပိ၊ နှစ်ပါးသောသိက္ခာပုဒ်တို့၏လည်း။ အင်္ဂသမ္ပတ္တိယာ၊ သည်။
 သတိ၊ သော်။ ကေန၊ အဘယ်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ နည်း။ ဣတိ
 ပုစ္ဆံ၊ တည်း။ ဣမိနာဝ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊
 မူကား။ ဣမဿ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၏။ နိပ္ပဒေသတော၊ နိပ္ပဒေသပညတ်ဖြစ်
 သောကြောင့်တည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ ခုဟိပိ၊ နှစ်ပါးသော
 သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဥတိန္နမ္ပိ၊ တို့၏

၁။ အညဗ္ဗိ ဝသတော(ဆု)

၆၃၁

၂။ သုဒ္ဓါပရိစ္ဆိယဝဋ္ဋသန (ဆဋ္ဌ)

ကြောင်းကြောင့်လည်း။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ဣမ စ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။
 ‘ပုဂ္ဂလဿ ပရိဏတံ။ပ။ အာပတ္တိဒုက္ခဿာ’တိ ဧတ္ထ စ၊ ၌လည်းကောင်း။
 ‘အတ္တနော ပိ၊ မိမိအာလည်းကောင်း။’ ဣတိ၊ သို့။ ကိဉ္စာပိ န ဝုတ္တံ၊ အကယ်
 ၍ မဟောအပ်၏ရှင်။ တထာ ပိ၊ ထိုသို့မဟောအပ်သော်လည်း။ သမ္ဘဝတိ၊
 ၏”။ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သင့်သော စကားကိုကား။
 ဣမ၊ ဤအရာ၌။ ဣဿ သိက္ခာပဒဿ၊ ၏။ အတ္တနော၊ သို့။ ပရိဏာ
 မနာဓိကာရတ္တာ၊ ညွတ်ခြင်း၏ အရာဖြစ်သောကြောင့်။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။
 ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒုတ္တရိသိက္ခာပဒေါ၌။ “အညဿတ္ထာယာ”တိ
 ပဒံ ဝိယ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ ဧကေ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။
 န ဂဟေတဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။ ကသ္မာ၊ မူကား။ ဧတ္ထ၊ ပုဒ်၌။ ပုဂ္ဂလဿ၊
 ကို။ ပရိဏာမနသိက္ခာပဒေါ၊ ညွတ်စေသော သိက္ခာပုဒ်၌။ အဝုတ္တတ္တာ၊ မဆို
 အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဓမ္မသိရိတ္ထေရော ပန၊ သည်ကား။
 အာဟ၊ ၏။-

“အညဟော၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်မှ။ သံဃဿ ဝါ၊ အားလည်း
 ကောင်း။ အညဿဝါ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း။
 ပရိဏတံ၊ ညွတ်ပြီးသော။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ အတ္တနော ဝါ၊
 မိမိအားလည်းကောင်း။ အညဿ ဝါ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်အား
 လည်းကောင်း။ ပရိဏာမေယျ၊ အံ။ နိဿဂ္ဂိပါစိတ္တိယမ္ပိ၊ နိဿဂ္ဂိ
 ပါစိတ်၊ သုဒ္ဓပါစိတ်သည်လည်းကောင်း။ ဒုက္ခဿှိ၊ သည်လည်းကောင်း။
 ဟောတိ၊ ၏။”ဣတိ။ အာဟ၊ ၏။ (ပြန်)။

တဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကား။ သံဃဿ၊ အား။ ပရိဏတံ၊ ညွတ်သော လာဘ်ကို။
 အတ္တနော၊ သို့။ ပရိဏာမေယျ၊ အံ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင့်၏။ တဒေဝ၊ ထိုသံဃာအား
 ညွတ်သောလာဘ်ကိုလျှင်။ အညဟော၊ တပါးသောသူအား။ ပရိဏာမေယျ၊
 အံ။ ပါစိတ္တိယံ၊ သင့်၏။ အညဿ၊ အား။ ပရိဏတံ၊ ကို။ အတ္တနော (၂၀၅)
 ဝါ၊ မိမိအားလည်းကောင်း။ ပရဿ ဝါ၊ သူတပါးအားလည်းကောင်း။
 ပရိဏာမေယျ၊ အံ။ ဒုက္ခဿှိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ သည်လျှင်။ တဿ၊ ထိုဓမ္မ
 သိရိမထေရ် ဆိုသောစကား၏။ အတ္ထော၊ အကျယ်ဖြစ်သော အနက်တည်း။
 တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အညာတကဝိညတ္တိအာဒိသု၊ တို့၌။ ဝုတ္တာပတ္တိသမ္ဘဝတော၊
 ဆိုအပ်သောအာပတ်၏ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်။ ဣမ ပရိဏတဒ္ဓယေ၊ ဤပရိဏတ
 သိက္ခာပုဒ်နှစ်ခု၌။ “အတ္တနော” တိ ပဒံ၊ ကို။ န ဝုတ္တံ၊ မဆိုအပ်။ ဟိ-သစ္စံ၊
 ၏။ တသ္မံ၊ ထိုအတ္တနော - ဟူသော ပုဒ်ကို။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဒုက္ခဿှိ

ကဏ္ဍ]

၃-ပတ္တဝဂ္ဂ ၁၀-ပရိဏတ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ

၆၉၃

မတ္တပ္ပသင်္ဂေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ အဝုတ္တပန၊ မဆိုသော်ကား။ ဧတေ
 သု၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဝုတ္တာပတ္တိနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော အာပတ်တို့၏။
 ယထာဂမံ၊ အာဂုံ ပါဠိအားလျော်စွာ။ အညတရာ စ၊ တပါးသော
 အာပတ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ အဝုတ္တသိဒ္ဓိ၊ အဝုတ္တသိဒ္ဓိ
 နည်းဖြင့် ပြီးသော။ ဒုက္ကဋ္ဌ၊ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒွေအာပတ္တိယော၊
 တို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊
 ကြောင့်။ ဝိနယဓရာနံ၊ တို့၏။ အနဝသေသဉာဏသံ၊ အကြွင်းမရှိသော
 ဉာဏ်၏။ ဩကာသော၊ အခွင့်ကို။ ကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဣတိ ဣမိနာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဖြင့်။ ယံ တိံ သကကဏ္ဍံ သာရမဏ္ဍံ၊
 အကြင် တိံ သကကဏ္ဍ-ဟု ဆိုအပ်သော မြတ်သော သီလစသော
 တန်ဆာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ တိံ သကကဏ္ဍံ သာရမဏ္ဍံ၊ ထို တိံ
 သကကဏ္ဍ-ဟူသောမြတ်သော သီလစသော တန်ဆာသည်။ ဝိနယဿ၊
 ဝိနည်းပညတ်တော်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ သာရမဏ္ဍေ၊ မြတ်
 စသော သီလစသော တန်ဆာရှိကုန်သော။ ကုလပုတ္တံ၊ အကျင့်ဖြင့်
 မြတ်ကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ အလင်္ကာတံ၊ တန်ဆာဆင်
 ခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဣဓ၊ ဤ ပါရာဇိကဏ်ကျမ်း၌။
 နိဋ္ဌိတသဗ္ဗသာရမဏ္ဍံ၊ ပြီးပြီးသော အလုံးစုံသော သီလစသော တန်
 ဆာ အပေါင်းသည်။ ဝိနယဝသေန၊ ဖြင့်။ သာရမဏ္ဍံ၊ မြတ်သော
 သီလစသော တန်ဆာရှိသော။ ကုလပုတ္တံ၊ အကျင့်မြတ်သော အမျိုး
 ကောင်းသားကို။ ပုနာတိ၊ ပြုစင်စေတတ်၏။

ပရိဏတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။
 တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ပတ္တဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။
 နိဿဂ္ဂိယဝဏ္ဏနာ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ နိဿယ ပထမပိုင်း ပြီး၏။

စာမျက်နှာ ၈၁-ရှိ ဂါထာအနက်မှန်

အင်္ဂါ အင်္ဂါ သမ္ဘဝသိ၊ ဟဒယာ အဓိဇာယသေ။

အတ္တာ ဝေ ပုတ္တနာမာသိ၊ သ ဇီဝ သရဒေါ သတံ။

ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ တံ၊ သင်သည်။ အင်္ဂါအင်္ဂါ၊ ကိုယ်အင်္ဂါတိုင်းကိုယ်အင်္ဂါတိုင်းမှ။ ဝါ၊ ငါ၏တကိုယ်လုံးမှ။ သမ္ဘဝသိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဟဒယာ၊ ငါ၏ စိတ်နှလုံးမှ။ အဓိဇာယသေ၊ စွဲ၍ဖြစ်လာ၏။ ဝေ၊ စင်စစ်။ အတ္တာဝ၊ ငါ၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော အတ္တသည်သာလျှင်။ ပုတ္တောနာမ၊ သားမည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (သင်သည်သားမည်၏၊ ငါသည်အဖမည်၏၊ အမည်မျှသာထူးသည်ဟူလို။) သ တံ၊ ထို သင်ချစ်သားသည်။ သရဒေါသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝ၊ အသက်ရှည်ပါစေသတည်း။

(ရွှေကျင်နိကာယ ဓမ္မသေနာပတိ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ပထမအဘယာရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ နှစ်တရာပြည့်စာစောင်မှ ဂါထာမှန်နှင့် အနက်မှန်ကို ကူးယူဖော်ပြပါသည်။)

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

၁။ ပိဋကဗျူဟာ၏ ပထမကျမ်းစာ

ကလျာဏိကျောက်စာ မြန်မာပြန်ကျမ်း
သို့မဟုတ်-မြန်မာပြည်သာသနာ့သမိုင်းကျမ်း

ကျောက်စာသက် နှစ်-၅၀၀၊ ပေစာသက် နှစ် ၂၀၀-ကျော်ရှိ
တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဘူးသေးသောကျမ်းကို ပိဋကဗျူဟာမှ ဖော်ထုတ်
ပူဇော်ပါသည်။ တအုပ် (၈၀)

၂။ ပိဋကဗျူဟာ၏ ဒုတိယကျမ်းစာ

ဇေတဝိသောဓနကျမ်း

ပေစာသက် နှစ် ၅၀၀-ကျော်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဘူး
သေးသောကျမ်းကို ပိဋကဗျူဟာမှ ဖော်ထုတ် ပူဇော်ပါသည်။
တအုပ် (၁၀၀)

၃။ ပိဋကဗျူဟာ၏ တတိယကျမ်းစာ

ဝဇီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာနိဿယကျမ်း (ပထမတွဲ)

ပေစာသက် နှစ် ၁၇၅-နှစ်ရှိခဲ့ပြီး တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဘူးသေး
သော ကျမ်းကြီးကို ပိဋကဗျူဟာမှ ဖော်ထုတ် ပူဇော်ပါသည်။
တအုပ် (၃၀၀)

(ပေမှုမှသည် ပုံနှိပ်မှုသို့)

အထက်ပါ သာသနာပြု ကြွေးကြော်ချက်ကို သွက်သွက်
လက်လက် အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ရေးအတွက် ရိုက်နှိပ်ပြီး
ကျမ်းစာများကို ဝယ်ယူ ဓမ္မဒါနပြုခြင်းဖြင့် စတုတ္ထကျမ်းစာ၊
ပဉ္စမကျမ်းစာစသည်တို့ကို ဝိုင်းဝန်း ဖော်ထုတ်ပူဇော်ကြပါရန်
ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့သို့

တစ်ရာတစ်ဆယ့်တစ်ကျပ်ထည့်ဝင်လှူဒါန်းပြီး

ပိဋကဝန်ဆောင်အဖြစ်

ကိုယ်တိုင်ပါဝင်၍ သာသနာပြုတော်မူကြပါရန်
နှိုးဆော်ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ပိဋကသုံးပုံ (တစ်သုံးလုံး) ကို ရည်ရွယ်၍ ၁၁၀-
သတ်မှတ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ၁၁၀-လှူဒါန်းသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ ရာသက်ပန်အဖွဲ့
ဝင် (ပိဋကဝန်ဆောင်) အဖြစ် မှတ်တမ်းကင်ပါ
သည်။

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့

အာဇာနည်ဗိုဗန်လမ်း၊ ရွှေဂုံတိုင်စာတိုက်
ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

(ဖုန်း - ၅၀၄၁၅)

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ စတုတ္ထကျမ်းစာ
ပညာရှင်အကျော်အမော်တို့၏
မဟာပဏာမကျမ်း

- ၁။ မဟာပဏာမကြီးပါဌ်။ ။အဘိဓာန်ဋီကာ ကျမ်းပြု စတုရင်္ဂဗလ
အမတ်ကြီး ရေးသားခဲ့သည်။ တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဘူးသေးပါ။
- ၂။ မဟာပဏာမကြီးနိဿယ။ ။ကျမ်းပြုအကျော်အမော်-ကျော်အောင်
ဝံသားဆရာတော်နှင့် ဆရာတော်ဦးဗုဓ်တို့ ရေးသားတော်မူသည်။
တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဘူးသေးပါ။
- ၃။ တိဂူဗုဓေတိယထောမနာပါဌ်-နိဿယ။ ။ပထမ မောင်းထောင်
သာသနာပိုင်ဆရာတော် ဉာဏာဘိဝံသဗွေသေနာပတိ ရေးသားတော်
မူသည်။ တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဘူးသေးပါ။
- ၄။ ဝါသမာလိနီ။ ။ဒုတိယမောင်းထောင် သာသနာပိုင် ဆရာတော်-
ဦးဥေယျ ရေးသားတော်မူသည်။ တကြိမ်မျှ ပုံနှိပ်ဘူးသေးပါ။
- ၅။ မဟာပဏာမကျမ်း။ ။အထက်ပါ ပညာရှင် အကျော်အမော်တို့၏
ဗုဒ္ဓဝန္တနာဂါထာ-ပါဠိ၊ နိဿယတို့ကို “မဟာပဏာမကျမ်း” ဟူသော
အမည်ဖြင့် တစုတစည်းတည်း ဖူးမြင်ကြည်ညိုလေ့လာပူဇော်နိုင်ကြ
ပါစေရန် ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့၏ စတုတ္ထ ကျမ်းစာအဖြစ် ဖော်ထုတ်
ပူဇော်ပါမည်။ စောင့်မျှော်တော်မူကြစေလိုပါသည်။

(ပေမူမှသည် ပုံနှိပ်မှုသို့)

ပိဋကဗျူဟာအဖွဲ့